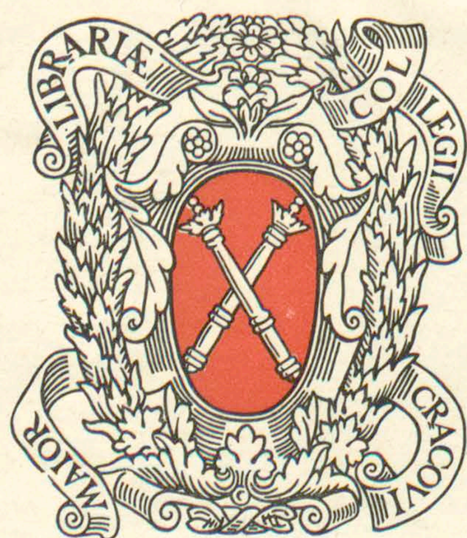
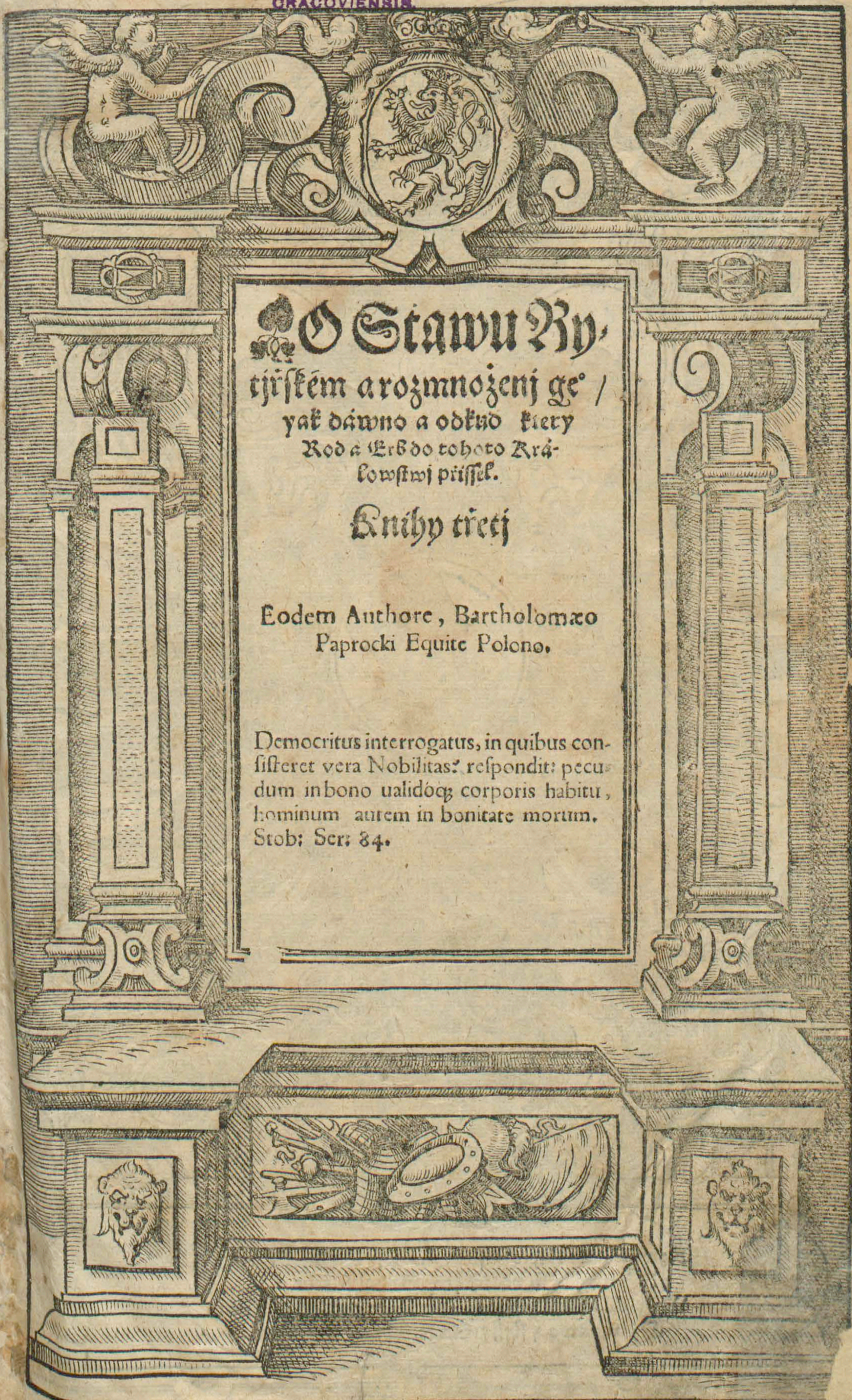

LIBRARIÆ
COL
LEGII
MAIOR
CRACOVI

O Stawu Rytjřském a rozmnoženj gé/ yak dáwno a odkud který Rod a Erb do tohoto Králowstwj přissel.

Knihy třetj

Eodem Authore, Bartholomæo Paprocki Equite Polono.

Democritus interrogatus, in quibus consisteret vera Nobilitas? respondit: pecudum in bono ualidóq; corporis habitu, hominum autem in bonitate morum. Stob: Ser: 84.

Rowné yak Měsýc yasný / njmž se krasslj Nebe
Bůh w yasnosti vkázal / tak Rudolffe tebe
W sstěstj twém / wssem Národum na ssyroké Zemi
Což vznawa y slyssy Swět vssyma swými.

Kapitola Prwnj.

Watrné to nám Kronyky vkazugi / že hned s Cjechem a Lechem, Lidé wzáctnj a wznessenj / do Kragin těchto zageli: Neb Knjžata dotčená Czech a Lech / Bratřj wlastni / owssem byli mysly wysoké a hrdinské / poněwadž opustiwsse Knjžetstwj Otcowská, w giných Kraginách a Zemich osaditi se vsylowali. A z té přjčyny wygeli z Wlasti swé yakožto prawi Wogácy / s Přáteli a přjbuznými, s Lidem Rytjřským a s Bogownjky, tak gizdnými yak pěssými / s kterýmiž opanowali Krag tento / yakožto, zdrawý, vtěssený / a aurodný. Aby pak wssecky wěcy pořádně se řjdili, a sprawedlnost aby gednomu každému, y bohatému, y chudému pořádně a zároweň činěná byla / wybrali z oných bogownjkuw Osoby hodné, a nařjdili Saudce a správce / kteréž Lopotami a Wladykami gmenowali / wedle prawdiwého zněnj Kronyk starých. Protož nerozmyslně Neoterici gistiti to směgi / žeby Stawowé Panský a Rytjřský počátek wzýti měli teprw za Panowánj Knjžete Přemysla, kterýž wybrati měl z prostředku Lidu osoby gisté, a Sprawedlnost milugjcy / gimžto poručil Lid sprawowati a sauditi, moc y propůgčenau gey opatrowati, a před Nepřáteli domácymi y přespolnjmi pilně ochraňowati: Za kteraužto prácy, wedle vstanowenj téhož, měli gisté platy času vrčytého bráwati.

Gistě gedenkaždý takowých wěcy spisowatel / wjc hanby než sláwy / wjc haněnj než chwáli skrz to docházy / když wedle zdánj hlawy swé tak neprawdiwé wěcy wymyssluge ku potupě Králowstwj, a k nemalému vtrhánj obywatelůw geho / gessto nepřislussý to wsse na swé toliko hlawě zawjrati / ale potřebi gest / wěcy takowé lidem zběhlým k rozsudku a k vwáženj podati / kteřjžby to což se pjsse dobrým rozsudkem vwážili, a Spisowatele wyhledali ne nerozmyslného / ale bedliwého / takowého totižto, yakého Hystorye potřebuge, wedle řeči Cicerona onoho: nempe testem & Scriptorem, cujus Vita consumpta est in laboribus gloriosis.

A že neypředněgssým a neyhlawněgssým Hystorykem Cžeským, Hágek gest, a nad něho Kronykáře wznessenegssýho w Czeské řečy nenj / aspoň z Kronyky geho mjsta některé wybraná tuto doložím, kterýmižby to důwodem zkaženo, zrussено, a w niweč obráceno bylo mněnj sskrybentuw oných, a z njchžby se porozuměti mohlo / že ne teprwa za Přemysla Stawowé dotčenj wznjkli / ale že y před Přemyslem od dáwněgssýho času w tomto Králowstwj Cžeském wyzdwjženi byli / hned totižto když gsau sobě Knjžata Slowanská swrchu gmenowaná Krag tento oblibili.

Předkem a neyprwe při Létu 649. w Listu prwnjm Hágek takto mluwj.

Knjže Czech pod Horau Řjp / Synu swému Klénowi Dum wysoký stawěti poručil, a nazwal gey Klenčem ku podobenstwi gména Syna swého / při kterémžto domě gini také, zwlásstě znamenitěgssy pro milost kterauž měli k Knjžeti swému Czechowi / Domy a Dwory sobě wyzdwihowali: a ti konečně kteřjž se znamenitěgssými gmenugi, nemuseli býti Lidé sprostnj neb Sedlácy.

W témž Listu wyprawuge / kterak Krok pro obzwlásstnj důwtipnost / pro přirozenau rozumu wostrost, a pro naklonnost welikau k wykonáwánj Sprawedlnosti, od samého Czecha giž vmiragjcýho za Knjže wyhlássen byl / y ten snad také sprostným Sedlákem nemusel býti.

W témž také Listu činj zmjnku o gednom Mamuchowi Přiteli Knjžete Czecha/ kterýž pogaw Czeled swau y Dobytek, založil dwůr a Wes řečenau Charwatice/ což wida Syn geho Rabus/ nedaleko odtud wystawěl tolikéž Wes, a nazwal gi po gménu swém Rabus/ kdež také připomjná dwa Bratry Hosta a Czernausa kteřjž rowně yako předřečenj/ Osoby obecné nebyli.

Nápodobně těm býti museli oni dwa Bratřj z Rodu Czechowa/ Supan a Turesk/ kteřjž včiniwsse rozmluwenj s Krokem Pánem swým/ obrátili se k straně polední s Ženami a s Czeledi, a tu Léta 671. wystawěli Dwůr dřewenný/ kterýž od Bratra mladssyho Tureska, Turskem nazwali.

Dále w Létu Páně 677. děge se zmjnka o gednom starém člowěku řečeném Botak, z Rodu Krokowa/ kterýžto Rod konečně nebyl Sedlský/ aniž Boták byl Człowěk prostý pocházegic z Rodu toho/ genž byl wessel s pěti Pacholky swými na weliké Hory/ na njchžto nagdauc Růdu železnau, nawrátil se k Krokowi s nowinau/ kterýž hned wyslal množstwj dělníkuw, a nad njmi Spráwcy včinil Botáka, aby pilně takowau Růdu wyhledáwali.

Při Roku Božjm 716. doložená gest zmjnka o Rodu Sstrosa gistě ne obecném/ z kteréhožto Muž geden náramně sylný vlapiw Swjni Diwokau/ nesl gi až na Hrad Libjn k Libussy/ kteráž geho pro takowé hrdinstwj poctiwě, tak yakž na osobu z Rodu neledayakéhos náležêlo, darowala/ ano y Sestra gegi téhož za Manžela s ochotnosti přigala. Z toho Pramene y Kmene possli Rodowé znameniti/ kteřjž na památku diwné syli předka swého Swjnskau Hlawau Sstjty swé okrasslowali, a až dosawád pozůstáwagi Potomcy z Krwe té Knjžetcy/ yakž nahoře w Stawu Panském obssýrně o tom doloženo.

Léta potomně 720. Kněžna Libusse vznáwagic mezy Pány swými býti weliké nepokoge/ powolala Neyznamenitěgssých/ gjmžto předkládagic wěc tu/ pomocy a raddy od njch žádala/ kteřj po wykonánj protahu/ dne druhého dali odpowěd/ poněwadž gsau gi za Kněžnu a Pani po smrti Otcowské wywolili, že giného Spráwcy mjti nechtěgi/ ale pomocniky že nařjdi/ kteřjžby gi w takowé prácy nápomocni byli: Y wybrali z prostředku sebe Dwanácte Mužuw neypředněgssých a neymožněgssých/ aby oni částku prácy na sebe přigali, a wssecko sprawowali wedlé raddy a wůle Kněžny Libusse/ mezy njmiž byl neyznamenitěgssým ten, genž slaul Hrabětem Wrssowským, a ten gistě Sedlakem nebyl/ ani ti kteřj s njm k tomu Aufadu byli powoláni. Neb Předkowé gich/ yakž dotčeno w Stawu Panském, s Czechem a Lechem, a s ginými mnohými Rytjři do Krage tohoto přigeli/ a kdyby o tom wěděli staři Hystorykowé/ že Předkowé Národu Czeského a Polského z chatrného kmene pocházegic do těchto Kragin wgeli/ podobná k wjře wěc gest/ žeby to byli w paměť Potomkum vwedli/ yakž včiněno s předky Národu Řjmského, a giných mnohých. Ale znák že to lidé byli Rytjřssti a ne sprostni/ kteřjž Wogenský práwě přigedauce w ten se Krag vwázali, a giž opanowaný před wsselikyakým náběhem Nepřátelským tak chránili/ aby potomkum zachowán býti mohl w celosti. Gesstě tehdy před Přemyslem w Králowstwj Czeském byl Staw Panský a Rytjřský/ a hned počátek wzal

yak se Czech tuto osazowal/ za kteréhož skrz hrdinské činy k takowé wyweyssenosti přicházeli/ yakož se pak to až po dnes děge/ když wždy virtus præmia habet, a kdyby toho nebylo/ kdežby se wzýti měla náklonnost a chuť k činem hrdinským a skutkum Heroytským: Nam jure propter virtutem laudamur, & in virtute rectè gloriamur, cùm verum decus in virtute positum est, yakž mluwj onen wznessený Orator Řjmský Cicero.

Pro lepssy pak wyswětlenj wěcy té/ počnu mluwiti o Rodu a Erbu Panuw těch, kteřjž od Wrssowcuw possli/ a to wědomé gest/ že oni s Czechem do Země Czeské přigeli s ginými Rytjři a Pány/ pročež samé nemohli se Stawowé teprwa za Přemysla začyti.

O Erbu a Rodu těch wssech kteřjž od Hrabat Wrssowských začátek swůg magi.

Kapitola Druhá.

Od Wrſſowcůw / ginak Wrſſowſkých / z

Charwátſké Země do Czech hned s Czechem wneſſen geſt / což nám důwodně Kronyky vkazugi / a mezy těmi dwanáctmi, kteřjž Kněžně Libuſſy na pomoc gednomyſlně přidánj byli, počten geſt geden Wrſſowſký / kteréhožto čaſu / to geſt Léta 720. Přemyſl geſſtě w Plužnj robotě trwal, a Woly ſwýma Roly obyčegem Sedlſkým pracně woral.

Potomně Léta 721. Há-

gek zmjnku čynj tolikéž o Hraběti gednom Wrſſowſkým Domaſlawowi / genž gſa Pánem welmi bohatým wyſtawěti a gmenowati poručil Hrad od gména ſwého / a wyprawil Přáteli ſwé k Kněžně Libuſſy / geſſtoby s ni rokowali / chtělaliby ona geho za Muže mjti, a připowidal gi poklady weliké dáti, a hned Sto Kraw střema ſty Wolůw poſlati / na čež Kněžna odpowěděla / že nenj ona toho aumyſlu / aby ſe prodáwati měla, a takowau řečy Poſly wyſlané odbyla. A to geſt doſti patrný důwod / že ne neyprwe Přemyſl wymyſlil Staw Panſký a Rytjřſký w Czechách / ale byli Páni z Panůw, a Rytjři z Rytjřůw ſplozeni, a ti s neyprwněgſſjmi Knjžaty Czeſkými / neb Slowanſkými, tuto ſe ne obyčegem Sedlſkým, ale Panſkým a Rytjřſkým oſadili: což poněwadž ſe giž doſti wyſwětlilo / dálegi ſe w Rod Hrabat Wrſſowſkých puſtíme.

W Létu Páně 730. Před-

ka Rodu dotčeného / připomjná Hágek těmito ſlowy. Muž geden welmi ſylný z Rodu Lechowa a Czechowa, řečený Wrš, přigda na Libjn před Knjže Přemyſla, a Kněžnu Libuſſy / žádal aby gemu dopuſtili ſkrz powolenj ſwé wyſtawěti Dum a Wes nedaleko od Libjnu / w njžby ſe mohl s Přátely a s Czeledi oſaditi, a Knjžeti y Kněžně w yakékoli potřebě yakožto blizký Sauſed nápomocným býti: K čemuž když powolili Knjže y Kněžna / wyſtawěl on Dwůr a Wes / kteréž dal gméno Wrſſowice.

Ta Wes když giž do konce wyſtawená byla / téhož Roku Libuſſe pro kratochwjl wyſſla s ſwýma Pannami na wrſſek geden řečený Bezer / a tu gſauc obklj čená Duchem wěſſtjm / wztáhla Ruku, a vkázala přſtem na Dům a Wes Wrſſowice / řkauc: Ach Muže hanebného / kterýž způſobi w Zemi této mnoho zlého: Rod geho Kmen náš bude w nenáwiſtj mjti / Synowé geho budau naſſe Děti mordowati / tjk budau Krew potomkůw mých wyléwati: To když oznámeno Přemyſlowi od Panen / poručil takowé Proroctwj napſati, a to wſſe což Libuſſe mluwila poznameniat.

O Krotbogowi Předku tolikéž Rodu gme-

nowaného / Hágek w Létu 764. w Liſtu pak 26. mluwij w tento ſmyſl: Krotbog Syn Hoſtiſlawu Syna Wrſſowa ze Wſy Luckých Wrſſowic / poſlal ſwé Služebniky / kteřjžby wyhledali Plac při Rzece a w mjſtě aurodném k ſtawenj Hradu. Ti přigdauce k Rzece Ohře / nalezli gedno přiwrſſy, na němž Dum neb Hrad kráſný a pewný wyſtawěli, a oſadice tu Czeled a Dobytek / nawrátili ſe čaſu podzymnjho k Pánu ſwému Krotbogowi / kterýž zanechaw Otce ſwého Hoſtiſlawa we Wſy Wrſſowicych / gel s ſlužebniky těmi k Hradu wyſtawenému, a radil ſe s njmi na ceſtě / yakby Hrad dotčený měl gmenowán býti. Zůſtáno potomně na tom / aby gméno dáno bylo Hradu tomu od Rzemeſlnika, na kteréhožkoli přitreffi, a s njm cožby činil rozmluwi. Wcházeli giž do prwnjch Wrát Hradu předpowěděného / tok Cžlowěk geden ſedic Obuwi oprawowal / gemužto dj Krotbog. Co děláš dobrý Můži: a on odpowěděl po ſtarodáwnu: Poſtoli prtugi / a hned od toho nazwán Hrad ten Poſtoloprty: o čemž zmjnka geſt y pod Kláſſterem Poſtoloprtſkým.

Giného předka Rodu to

hoto nacházym také v Hágka / při Létu Páně 787. o němžto Liſt 31. znj takto: Knjže Mnáta když ſe měl hnauti na Hrad Oſtromeč, a tam bydleti vmjnil / poručil zatim ſprawu Hradů Wyſſehradſkého gednomu Muži znamenitému / genž ſlaul Křeſomil, Syn Bořiſlawu Syna Wrſſowa ze Wſy Wrſſowic / aby on yakožto na mjſtě Knjžecým zanechaný / wſſecko pořádně ſprawowal a řjdil. Ten čaſu gednoho na mjſtě Knjžete obeſlal znamenitěgſſy a předněgſſy Obywatelé Země, gimžto radil / aby opowrhli Knjže Mnátu, a giného aby ſobě wywolili / dokládage mezy ginými přjčinami y tu: Poněwadž Mnáta před Knjžetſtwjm vtiká, a na Oſtromečy yakožto na Pauſſti ſe tagi / že znamenj geſt téměř patrné / že ſe nemjni na Wyſſehrad nawrátiti / což ſnad proto činj / že vznáwa ſe býti neſpůſobným k ſprawowáni Knjžetſtwj tohoto, a přitom oznámil zgewně / žeby ſe on lépe k tomu Knjžetſtwj než Mnata hodil. Na to gemu odpowěděli Páni obeſláni, řkauce: že to chtěgi na vwáženj wzýti té nocy / ale po tjchu oznámili to wſſe Mnátowi / coby Křezomyl činiti mjnil / kterýž hned bez meſſkáni přigel, a Křezomyla poručil gjti. Wmluwili gſau Lopotowé a Wládyky Mnátowi Knjžeti ſwému / že bez Pána a Saudcy býti nemohau pro rozličné přjhody / protož chceli ge on tak yak Předkowé geho opatrowati, ſauditi, a na Stolicy Wyſſehradſké wedlé obyčege ſeděti / že chtěgi w Poddanoſti a w poſluſſenſtwi ſetrwati. To ſlyſſe Mnáta / odpowěděl: že tak a neginač wedlé wůle gegich chce včiniti / a Křezomylowi rozkázal / aby ſe hned před nim ſwým wlaſtnjm Mečem zabil / což on, přinucen gſa k tomu, včinil.

Ten též Hyſtoryk w Létu Páně 804. připo-

miná Rohowice / Syna Hrozyſlawa Wrſſowce / těmito ſlowy: W Ze-

mi Czeſké powſtal Mor vkrutný / vmjrali mornjmi boleſtmi ſtrápeni lidé y Howada / y ſám Knjže Mnáta, gedowatým Wředem gſa nakažen, dne ſedmého vmřel, a pochowán s mnohými wěcmi drahými, a na geho Hrobě pálen byl Oheň za tři dni. Syn geho Wogen tolikéž toho čaſu nemocný a téměř mrtwý na Oſtromečy ležel / z čehož přiſſel ſtrach na Czechy / aby nepowſtal něyaký nepokog w Zemi / geſtližeby y Wogen po Otcy ſwém Mnátowi vmřel / zwláſſtě poněwadž mnozy po Knjžetſkém mjſtě a welebnoſti dychtili. Y wywolili ſobě za Správcy a Wládaře Syna Hrozyſlawa ze Wſy Wrſſowic, gménem Rohowice / kterýž přigaw Wládařſtwi počal Poddané welmi vtjſkati, a přjkře treſtati / což ſpatřjno y na Karſowi Synu Nohogowém, kteréhož brzo potom wywoleni ſlužebnjkům kázal ſwázaného ze Wſy Krče přiweſti, a hned té nocy z Wyſſehradſké Skály do Rzeky vwrcy, a vwázaw ſe w Statek geho / Dědiny bez meſſkánj ſwobodně poručil worati. Pro tu přjčynu ſtarſſy Lopotowé a Wládyky ſeſſli ſe před Swinj Hrad / odkudž z gednomyſlného ſneſſeni poſlali pro Wogena na Oſtromeč / přigimagjce gey za Knjže a Pána Czeſké Země, yakožto prawého Dědice. Přigeli pak s nim y k Wratům Wyſſehradſkým / ale Wládař nechtěl ge na Wyſſehrad wpuſtiti, nýbrž po dlauhém wolánj a třjſkáni wyhljdl z okna, řkauce: že chce prwnjho wolenj před Wogenem vžiti, a té křiwdy kteráž ſe gemu děge / že chce brániti. W tom geden z Lopotuw, řečený Kroſňak, Muž znamenitý a ſýli diwné wzaw Sekýru Bránu Wyſſehradſkau náhle wyraubal / tak že Rohowic newida zbyti, muſel oſtaupiti, a ſpuſtil ſe dolu přes Zed. Za tim Lopotowé a Wládyky přiwedli Wogena na Wyſſehrad / kteréhož poſadice na Stolicy Otcowſkau / ſlibowali gemu wěrnoſt a poddanoſt / a dřjw než ſe rozgeli weſſli w raddu ſpolečně / a dali Knjžeti za Manželku / Baňku Dceru Kwaſoňowu ze Wſy Zwolice / genž byla zroſtu malého, ale weliké kráſy.

Druhého Léta / to gſt 805.

Rohowic ſhromáždil něco Czeledi ſwé čaſem nočnjm z Wrſſowic a z Michle / obratiw ſe s njmi k západu Slunce přiſſel až do Měſta Lucka / přigat gſa pokogně od Lučanuw dne třetiho. On pak vmyſl mage toho ſe Měſta zmocniti / gedné nocy poručil ſwým aby oblečeni gſauce w proſſywanice / s Braněmi aby po hotowě byli / ale Lučané bedliwě ſwého ſſetřili / neb gim nebyla ta wěc teyná / kterauž Rohowic před ſebe bráti chtěl. Pročež on wyrozuměw tomu, že prozrazen geſt, w předſewzetj ſwém změnil myſl ſwau / a zanechal toho což vmjnil.

Na ráno Lučané ginák Ziatčané poſlali k Rohowicowi s rozkázanjm / aby hned z Měſta wyſſel ſe wſſemi ſwými pomocniky / gináče, že gey poručy w Ohře vtopiti / a což on včinil Karſowi teyně / to že ſe gemu ſtane zgew-

ne zgewné: čehož ſe Rohowic welmi vlekl, a wygda wen, chodil po Horách a po leſych, hledage mjſta k bydleni / až přiſſel na gednu Horu kterauž ſobě y hned oblibil pro hognoſt Wody, a tu rozkázal ſtromy potinati a leſy meytiti, y obruby dělati / a nalezeno geſt / že tu prwe na té Hoře také něgaké Stawenj bylo / když geſſtě oni ſtari Bohemowé w těch končinách bydleli / kterémuž řikali Břjmota. Na tom mjſtě Rohowic s welkau pilnoſti Měſto založil / gemuž gméno dal Wladař / a dřjw než bylo doſtaweno / weliké ſſkody Lučanum činil / chtě ſe tim ſpůſobem pomſtiti nad tim, že ho z Měſta wypowěděli / a giſtě těžce to neſli Lučané / neb neſměli ani worati / ani ſýti / ani Dobytek na paſtwu wyhnati / poněwadž wſſecko zagjmal s pomocnjky ſwými / protož ſneſli ſe aby gemu ſylný odpor včinili.

Po některém čaſu, to geſt Léta 809. opět Rohowic pogal nemalý počet laupežnikuw z Měſta Wladaře y od ginud, a táhl s njmi do kraginy Lucké / plůndrugice k čemuž koli přiſſli / ano ſměl ſe přibljžiti y k ſamému Lucku neb Ziatci s welkau ſſkodau obywatelůw dotčených / proti němužto potomně Lučané wyſſli / gehožto y přemohli / y ſſkodliwě raněného zagali. Ale že ſe laupežnicy znowu naprawili, zaſe ſwjtězyli nad Luckými, a to s takowým ſſtěſtim že y Pána ſwého z Ruk Nepřátelſkých wytrhli, y mnoho Lučanuw pomordowali.

Mezy tim Knjže Wogen rozeſlal poſly po wſſy Zemi Czeſké / s rozkázanjm / aby wſſickni k patnácte° dni Měſyce Dubna dali ſe nagjti na Hradě Wyſſehradſkém / w čemž naplněná byla wůle Knjžetcy, a Knjže Wogen neyprwe wſſem z takowého poſluſſenſtwi poděkowal, a potomně napomenul wſſech / aby ſe na Wognu ſtrogili. Tu poſláno také k Rohowicowi aby na Sněm položený přigel / kterýž netoliko ſe nepoſtawil / ale Poſla wyſlaného poručil gjti, a gemu hned Hlawu ſtjti / kterauž wložiw do Moſſny, čaſem nočnjm odeſlal gednoho s ni k Wyſſehradu / aby gi na Wrata Wyſſehradſkého Zámku powěſyl / bez vwáženi toho / že tehdáž wſſyckni Páni Země na Wyſſehradě s Knjžetem byli. Ráno od některých ſpatřená geſt ta wěc, a oznamena Knjžeti Wogenowi / kterýž hned žádal wſſech ſnažně, aby ſpolečně na dotčené° Rohowice táhli, a geho nadutoſt neſneſytedlnau ſkrotili. Oſmého dne hnuli ſe wſſickni wogenſký proti Rohowicowi, a ležjce před Měſtem geho Wládařem / třidceti ſſeſt dni geho ſylně dobýwali / neb Rohowic ſtatečně ſe bránil s ſwými / až práwě nemohl žádnau měrau mocy takowé odolati. Při dobýwánj Měſta toho zmužile ſobě počinal něyaký Protiſlaw / kterýž wyſekaw bránu / množſtwj oblezených ſwau Rukau pomordowal / a tak rozbořeno geſt Měſto Wládař / w němžto yat y Rohowic, ſedjcy na zlaté Stolicy / a ſwázaný odeſlán k Wogenowi Knjžeti na Wyſſehrad / kterýž wſſem Panum z takowého poſlauženj poděkowánj včinil / a Rohowice do twrdého Wězeni poſadil / w němžto, že on weliké pohrůžky činil Knjžeti y wſſy Zemi, s powolenim wſſech Lopotuw a Wládyk / žiwot gemu ſmrti hanebnau byl vkrácen.

Z Kmene předpowěděného Rohowice / poſſel

Blohobog Wrſſowec, a neb Blobog, Człowěk nad giné Bohatý a nad giné ſylný / gſa bytem we Wſy řečené Wřeſowa / nedaleko od Hradu Radoſtinu / auhlawnj Nepřitel Swětlů tu bydlegjcýho: Ten čaſu gednoho wyſlal

wyſlal ſluzebniky teyně/ aby Swětlowi zapálili geho přibytek/ kteřjž tak včinili, a dowedli toho/že dotčený Swětlo s Ženau y s Dětmi y s některými Sluzebniky w tō ohni, yakožto dobře vpokogený a ſnem obkljčený zahynul. To yak ſe doneſlo Knjžete Křezomyſla/ rychle poſlal pro Blobo-ge/ ale on nechtěl ſe před Křezomyſlem po-ſtawiti / pročež on k hněwu popuzený / po-gma Sluzebniky ſwé, gel ke Wſy Wřeſo-wé/ gehožto když vzřel Blobog/aby new-padl w zůřiwoſt geho / ſám Rukau ſwau Dwůr zapálil, a ſhořel dobrowolně w ohni tom s Ženau y s Dětmi. Odtud poſſlo ono Práwo a vſtanowenj Knjžete Křezomyſla/ aby totižto ten genžby ſſkodu ohněm včinil / ohněm také káran byl / Hágek w Liſtu 45. a w Létu 845.

Léta Páně 850. geden z

Rodu Wrſſowcůw gménem Zianda před-ſtaupiw před Knjže / žádal aby gemu dopuſtil Hrad wyſtawěti w ſwém Knjžetſtwi / z něhožby mohl Morawanum náležitě odporowati: K čemuž mage powoleni/ wyſtawěl welmi brzo Hrad na gedné wyſoké Hoře / hlubokými Přjkopy wůkol a wůkol wýborně opatřený/a dal mu gméno od gména ſwého Ziandow. Po některém čaſe opět nawrátiw ſe k Knjžeti na Wyſſehrad a poděkowal z mjſta propůgčeného, žádage přitom aby s Synem ſwým Neklanem wygeda Hrad wyſtawený ſpatřil / yakby weyborně byl na wſſem opatřený. Do třetiho dne odložil prozbu Ziandowau Knjže Křezomyſl/ pročež Zianda odgel z Wyſſehradu/aby wěcy potřebné k zamordowáni Knjžete ſprawil, a tak očekáwal na Ziandowě s ſwými pomocniky. Když přiſſel vřčitý čas/ Křezomyſl wſeda na Kůň,giž z brány Wyſſehradſké wygjžděl / toť wegde gemu w ceſtu Žena gedna Wěſſtkyně ze Wſy Roſſýře / kteráž zawolagic Knjže na ſtranu/wygewila aumyſl Wrſſowce a auklādnau Smrt kteráž geho měla potkati. Protož Křezomyſl poděkowaw Ženě z dobrodinj toho/ oznámil tu wěc Panum ſwým / a poručil, aby gedauce na Hrad ten,Ziandu hned yali ſe wſſy Czeledi geho/což oni včinili wedle rozkázani Knjžete Pána ſwého. Wyznal pak potomně Zianda že vmyjnil Knjže y Syna geho zamordowati, a pro tu ſamau přjčinu/že geſt Hrad ten založil / pročež rozkázal Křezomyſl Tělo geho na čtyry kuſy roztiti, a před Hradem na ſtromich rozwěſſeti,a wſſecky pomocnjky geho kázal w gedné Wěži ſpáliti / ano neodpuſtil ani Hradu / neb y ten aby ſpolu y s Pánem zahynul, poručil w niwec obrátiti.

Léta 883. Kroſmēl Wrſſowſký mage ſpráwu

že Sukoſlaw přjſahu včinil proti Hoſtiwitowi Knjžeti / též y proti pomocnikum geho, wyměňugic Mſtiboge Kauřimſkého / hned to oznámil

Mſtibogowi/ žádage aby Sukoſlawowi yako Přiteli teynau pomoc včinil, a pogma od něho tři ſta Mužůw dobře oděných wyſſel s njmi z Kauřima, a přiwedl ge leſmi k Sukoſlawowi na pomoc / proti Knjžeti Hoſtiwitowi. Dále coſe zběhlo doloženo geſt pod Erbem Bylinau.

Seſſli ſe někteřj možněg-

ſſy a znamenitěgſſy z Rodu Wrſſowſkých we Wſy řečené Sytolib/ genž geſt nedaleko od Měſta Laun, a to okolo Léta 887. kdež rokowali ſpolečně dwa dni pořád / yakýmby mohl proſtředkem Rod Přemyſlůw zahynauti, a Rod gegich w to mjſto wkročiti. Sneſli ſe na tom po dlauhém rokowáni/aby Knjžata yakýmkoli ſpůſobem,buď ſami ſkrz ſebe,buď původem a nágmem tráwili a mordowali. Toho na potwrzenj a zdrženi ſlawný Hrad a Měſto nedaleko od Ohry Řjeky wyſtawěti dali nákladem ſwým / gemužto gméno wynalezli nazwauc ge Wrſſowice. Wywolili také z proſtředku ſebe gednoho / gménem Dluhoſlawa Wrſſowce / Syna Borbogowa z Řjwan / aby on pilně Měſto a Hrad ten oſazowal, a gini yako / Hilbog / Zbiſlaw a Horſſek geli k Knjžeti Mſtibogowi / nabadagjce ho ſe wſſy ſnažnoſti/aby ſe ſprotiwil Bratru ſwému Hoſtiwitowi / y Bog proti němu wedl / chtěgice tim ſpůſobem Mſtiboge y Hoſtiwita zahladiti. Ale opatrně včinil Mſtibog Knjže Kauřjmſké/ že geſt nechtěl niyakž proti Bratru powſtati/ ani negaký ſwár a různicy s njm začiti. Oni pak když nadarmo Mſtiboge proti Bratru poſazowali / obrátili ſe k Proſtiwodowi do Chwatliny,yakožto k neypřednegſſy Raddě Knjžetcy/ toho na něm žádagjce / aby radil Knjžeti Pánu ſwému / nemůželi ſwé Knjžetſtwj rozſſyřowati ſkrz Pražſké Knjžetſtwi / aby aſpoň wzhlýdl na Králowſtwij Morawſké, a tudy Knjžetſtwj Kauřimſkému ſláwy y Země přidal. Neginače včinil Proſtiwod/ ale wedle naučeni Wrſſowcůw/ tak radil Knjžeti ſwému Mſtibogowi / kterýž nakloněn gſa k tomu/ſebral Lid na záhubu Wogſka Krále Morawſkého Swatopluka, a nawracugic ſe z Morawy s znamenitau Kořjſti / poſlal Bratru ſwému Hoſtiwitowi wěžňůw mnoho / kteréž Hoſtiwit zaſe Králi Swatoplukowi odewzdal. O čemž Hágek w Létu 887.

Potomně když ſe pſalo Léta Páně 1002. Bo-

leſlaw Král Polſký nazwaný od Ruſſanůw Chrabry / wtrhl do Czech s Wogſkem ſkrz Slezſké Kraginy, a činil po wſſech ſtranách znamenité ſſkody / proti kterémuž wygel Boleſlaw Knjže Czeſké, a zbraňowal hubiti Zemi ſwau wogenſký / o kterémžto zdwýhnutj a Wogně Kronyky Polſké takto znégi: Král Boleſlaw / ač gemu y Otcy geho mnoho Země Wolodomjr Knjže Ruſké pobral / wſſak nic méně do čaſu s njm pokog včinil / aby ſe tim ſpjſſe wypravil na Czechy proti Boleſlawowi Knjžeti / kterýž z náwodu a raddy některých ſwých Panů přednégſſých/wpadl na Pomeze Polſké, a ſplundrugic Zemi okolo Klacka Mečem y Ohněm s neſčiſlnau kořjſti odtud odtrhl. K němu neyprwe poſlal Král Boleſlaw napominage aby tu ſſkodu včiněnau nahradil Poddaným geho, a pokog zachowal wedle powinnoſti a dáwnjho nařjzeni / což geſtliže včini, giné wſſecko že gemu od-

paujiti/ připisugice takowau wssetečnost mladosti geho. Powolil ktomu Knjže Boleslaw / ale po malém čase opět skrz Slezsko přiwedl Lid na splundrowánj Pomezy Polských.

Z té přjčiny rozhněwal se Boleslaw Chrabrý / sebral Wogsko na pospěch, a pospjssyl za Czechy/ aby ge mohl w swé Zemi zastihnauti / w čemž když byl zmeylen/ pogal k Wogsku swému y Slezáky, s nimižto mocně wtrhl do Czech / Zemi w ssýř y w dýl plundrowal/Zámky y Města někte-rá mocy / některá skrz poddáni opanowal, a Prahu Město neyhlawněgssy y Wyssehrad,na kterémž zawřený byl Boleslaw s Synem Jaromirem/ ležic před nim dwě Létě / pro hlad ku poddáni přinutil / mage w tom wssem dobré pomocniky Wrssowce / yako Rochana a giné. Přissel pak do Ruk geho Boleslaw/kterémuž poručil Oči wylaupiti, aby wjce proti němu nebogowal / Jaromira Syna geho dal Wrssowcum pod stráž, a wstanowiw Wládaře nad Zemi Czeskau, a při ném nětco Poláků/ nětco Czechuw za nechaw/odgel spátkem do Polsky.

Toº času dostal tolikéž Boleslaw Chrabry Woldřicha druhéº/Syna Boleslawowa od Gindřicha Cýsaře/kterýž zaneprázděn byl Wognau Frantskau,a poznaw geho pokoru,w kteréž trwal gsauc pod stráži/ netoliko gey propustil ale gey s lidem y penězmi dopře opatřeného do Czech odeslal / obáwagic se aby Wrssowcy wjru nezměnili, a Jaromjra nepropustili / genžby znowu bog začiti mohl. Včiniw tehdy přijahu Woldřich Boleslawowi / že do smrti s nim w pokogi trwati bude/ gel do Czech/a hned Jaromjra oslepiti dal/aby neměl žadné překážky w sprawowáni Země / kterýž giž se byl w Otcowské Panstwj vwázal/ yakožto od Wrssowců propusstěný: neb oni obáwagic se Oldřicha / wypustili Jaromjra s gistými weyminkami / ale yak zwěděli že Oldřich w Ruce Krále Boleslawa přissel/ neginače smeyssle gic/ gednom že rozkázanjm geho zahlazen bude/ hned se snažili o bezžiwoti Jaromjra / wssak w tom wůli swau nenaplnili / neb Pán Bůh byl ochráncem geho/ yakž obssýrně o tom napsáno gest pod Erbem Panuw Berkuw z Dubé a z Lippého.

Gesstě ani w Létu 1019. nemohli se Wrssowcy w Srdcy swém vpokogiti / nýbř wždy po Knjžetstwj dychtice, častokráte se scházeli na mjsta sobě vložená, yako po Twrzech y po lesých, a měli raddu společnau/ yakby mohli Woldřicha se wssým Rodem geho zahladiti: wssak před tim zůstali na tom gednomyslně / aby neyprwe Město swé Lithoměřice pewnými zdmi ohradili / tak gestližeby na ně něgaká těžkost připadla / tu aby mohli Knjžeti odpor včiniti / o čemž o wssem dobře wěděl Oldřich / ale yako Pán milostiwý wssecko snássel trpěliwě. K němu času gednoho přigel na Wyssehrad Ssýba Wrssowský / Muž nade wssecky giné z Rodu toho spanilý a kratochwilný / žádage aby k němu přigel do Střižowic/ že chce gey yakožto Pána swého poctiwě ctiti / ale Oldřich rozwážiw mnohé předesslé přjhody / kteréž se od Rodu toho předkum geho dáli / včinil Ssýbowi z té dobré wůle poděkowánj / kterýž srozuměw tomu že v Knjžete gest w nedůwěrnosti / odgel preč, a to což mu se přihodilo na Wyssehradě, giným oznámil. Mezy njmiž Wrssowec geden gménem Brzoslaw slysse to/ děj: Bratři milý sám yá chcy té cesty pohledati / že Oldřichowi nasse krmě nechutné ale y přesedlawé musy býti.

Léta 1031. geden opět z Wrssowských gménem

Přeslaw / žádostiw gsa Knjžetstwj Czeského půwodem Rochanowym a giných Wrssowcuw / vmjňil zabiti Knjže Břetislawa, a gsauc w Morawě blýzko od Welehradu/ dlauhý se tu čas pokrýwal,hledage přjstupu, yakby mohl skutek ten spáchati / a proto y mezy Sedláky,y w lesých bydliwal,gednom aby wynalezl čas a mjsto přjhodné k wyplněni předsewzeti swého.

Oznámeno potomně Boleslawowi/ že ssest Osob po lesých a gruntech Knjžetcých chodi, a někdy wycházegjce po gednom zase se do lesuw skrýwagi / protož rozkazal on takowé sspeheře honiti a zgjmati / ale Přeslaw welmi pilně swého hleděl / neb yak spatřil gjzdne a pěssy zdaleka, hned vtečenjm so bě poradil : Nic méně geden z služebnikuw geho polapen / kterýž na trápenj wyznal wssecko, yak gest Přeslaw Břetislawa buď teyně, buď zgewně vmjnil zamordowati: Což znáti dal Břetislaw bez messkánj Otcy swému, Woldřichowi Knjžeti Czeskému/ žádage aby pilen byl toho, mohlliby ten auklladnjk chycen býti. Nebylo to teyno před Přeslawem / gemužto dal raddu Rochan/ aby se obrátil k Cýsaři, wzkládage něgakau žalobu na Woldřicha a Břetislawa. K přjhodilo se toho času / že Hornicy na Gilowém wrchu kopagice, welikau hognost Zlata nalezli / a přepálené podáwali do Romory Knjžetcy / a tudy měl Přeslaw přjčinu k osočeni Břetislawa y Woldřicha před Cýsařem Kunradem / neb to wsse gemu Přeslaw předložil, dokládage y to/ žeby množstwj Centnýřů Zlata bylo w Komoře neb Pokladnicy Knjžete Czeského / pro přjčynu tu, aby w čas přjhodný zbera za ně Lidu množstwi, do Německé Země s nim se obrátil / a tau hognosti Zlata pozdwjžen gsa Oldřich že nic giného nepřemeyssli a negedná s Raddami swými / gednom aby mohl Cýsaře z Magestátu Cýsařského zsaditi / Cýsař dal w swém Srdcy mjsto řečem předstawenym / ač byl pokoge milownik / wssak aby Cýsařské důstognosti nepotratil, Lid zbjrati rozkázal / a pokog zrussyti, ačkoli k tomu neměl žádne důležité přjčiny. Hned potõ Přeslaw seznámil se s Ottonem Hrabětem / dáwage raddu témuž aby gemu Cýsař dopomocen byl k pomstě té křiwdy, kteráž se gemu stala od Břetislawa Syna Woldřichowa Knjžete Czeského / od něhožto neslussným způsobem Dcera geho z Klásstera wzatá byla/ kterézto raddy Otta vposlechl, a hned nemesskal Cýsaře žádati snažnými prosbami / aby w té wěcy od něho nebyl opusstěn. A tak wyprawil se Cýsař s Wogsky do Czech yakž oznámeno při spisowáni žiwota Knjžete Břetislawa.

Léta 1050. Poláci činili sskody Břetislawowi

okolo Kladska, o čemž on mage spráwu, hned bez prodlenj poslal k Kazymjrowi Králi Polskému dwa statečné Rytjře / gmenowitě Horssowce Burowskéº / a Kunislawa z Krasňowic, aby zapowěděl Wogákum swými takowé sskody činiti / a Kazymjr yakožto Král sprawedliwý a pokogný pilně se wyptáwati poručil / kteřjby byli toho přjčinau / y nalezeno gt / že předni půwodowé toº skutku byli Wrssowcy / a obzwlásstně Bořimjr Wrssowský kterýž s některými Cze: a Polá: takowau protimyslnost Břeti: směl způsobiti / a ty Kazymjr rozkázal gjti / a při přjtomnosti poslůw wyslaných zwěsseti, a Bořimjra neywegš nad njmi / gjchžto wssech bylo třidceti gedm.

O tom když se dowěděli gini Wrssowcy, obzwlásstně Wozyslaw a Wssemyl / yak hanebně Streyc gich v Krakowa oběssen gest / sessli se we-

ſpolek, a rokowali o tom, yakby ſe mohli pomſtiti, neb nad Kazymjrem Králem Polſkým, neb nad Břetiſlawem Knjžetem Czeſkým, a neb nad Syny geho, neb aſpoň nad Hořeſſowcem a Kuniſlawem / kteřjž byli o tu wěc poſláni od Břetiſlawa k Králi Polſkému. Ta ſkrytá gegich radda wygewená geſt proſtředkem Mládence gednoho / ale Břetiſlaw pro giné pilné přjčiny a zaneprázdněnj mnohá, nemohl na ten čas Wrſſowcum w ceſtu wkročiti. Hágek w Liſtu 121.

Polemjr Syn Slawo-

noſſu z Měſta Budče, rodem Wrſſowec / Léta Páně 1071. Poſlal k Knjžeti Wratiſlawowi / proſe, aby gemu dal Seſtru ſwau Onoſlawu za Manželku / kterémuž odpowěděl Wratiſlaw / poradiw ſe s Bratry a s Onoſlawau, že toho včiniti nechce / poněwadžby tim Rod Knjžetcy byl poſſkwrněn a zlehčen / z čehož ſe Polemjr náramně rozhněwal / a powolaw ſwé Rodiny, předložil wſſem opowržený prozby ſwé, a wzbuzowal Srdce gegich k politowánj / gemužto oni řekli: Neſſtiaſtná gſau naſſeho Rodu gednánj y wſſelikteraká předſewzeti / widi ſe nám za dobré, aby té Kněžny zanechage, ginau ſobě oblýbil Manželku / pro kteraužto řeč litěgi ſe Polemjr rozhněwal / a zanechaw těch Přátel, powolal k ſobě ty / kteréž znal býti Wratiſlawowi newelmi náchýlné / s njmižto tak gednati počal, yakby mohl Wratiſlawa o žiwot připrawiti. To ač ſe teyně gednalo / wſſak předce přiſſlo k vſſym Wratiſlawa Knjžete / kterýž čaſu pohodlného poručil gjti Polemjra, a do tmawého žaláře wſaditi / w němžto wyptaw ſe ſkrz trápeni na wſſecky Nepřátelé ſwé, y ty kázal zgjmati / gjmžto wſſem železem horkým Oči dal wylaupiti, též y Polemjrowi / kterémuž yako neypředněgſſymu půwodu y Nos vřezán geſt. Gini pak Wrſſowcowé radowali ſe z toho / že gſau nepowolili k tomu, k čemu ge někdy Polemjr nabádal.

W Létu Páně 1100. při Slawnoſti Božjho Narozenj / Knjže Břetiſlaw byl Dworem we Wſy řečené Stebno, a tu čaſu gednoho ſedic při Obědě / řekl k gednomu Lowcy, genž byl ſeděl za čtwrtým Stolem, takto: Slyſſiſſli ty Hagný Lukato / co ty mnjš že yá newjm / že geſt kdos mezy wámi kterýž mne chce zabiti? na to Lowec dj: Nedegž toho Pán Bůh Knjže miloſtiwý, nechť neodpauſſti twé Oko takowému neſſlechetniku / nechť geſt ten prwe zabit a na ſto kuſuw rozſekán / kterýžkoli tak aukladně zacházeti mjni. Odpowědělo Knjže: Ach dobrý Muži / žádný toho vgjt nemuže, což gſau mu oſudowé ſpůſobili. A když bylo w ten den před Vigiligi S°. Tomáſſe / Břetiſlaw tim raněgi poručil Kaplanu Mſſy ſlaužiti, a po wykonáni té, gel na low, na němžto welmi ſe opozdil / protož wyſſly geᵘ w ceſtu čaſem wečernim ze Wſy s Lucernami a pochodněmi / mezy kteréž ſe přimjſſil Lorek Wrſſowſký z náwodu Božege a Mutiny, mage meč v boku připáſaný / a tě hned vhodil z lučiſſtě Knjže Břetiſlawa pozadku

w Ledwj / tak až druhau ſtranau Střela pronjkla, a Břetiſlaw z Koně dolu vpadl do Bláta / kteréhož přiſtogjcý na poli mrtwého wytáhwſſe Střelu z Těla zdwjhli. Po takowém ſkutku Lorek oddal ſe na běh s Koněm, a poſpjchage s rychloſti, vpadl do yakés rokle hluboké / kterauž byla Woda hluboce wymlela: žadný newj geſtliže ſe tu ſám zabil Rukau ſwau / čili gemu Meč wypadl z Poſſwy, a on na něg s přjhody wrawal / neb gě byl w Břjcho probodený až na ſkrze, tak že mu wſſecky Střewa wyplynuli: Tomu potomně ſtial Hlawu Syn Bilchwaluw Muž Rodu znamenitého, a Rytjř práwě zkuſſený.

Knjže pak Břetiſlaw tu celau noc y celý den welkau trpěl boleſt / wždy ſkrauſſeným ſrdcem k Pánu Bohu wolage, a druhé nocy když giž Kohauti zpjwali gſa w Rukau Kněžſkých / Duſſy s dobrau paměti a s náboženſtwim wypuſtil, gehožto Tělo hned wezeno do Prahy, a pohřbeno na Hradě Pražſkém na Krchowě při Koſtelu S°. Wjta / tu kdež byl ſobě někdy Pohřeb oblýbil. Tu potomně Seſtra geho Lidmilla dala vdělati Sklep, a Kaplu we gméno S°. Tomáſſe, kterauž platy giſtými obohatila / tak aby každého dne w nj Mſſe za Mrtwé Lidi ſlaužená byla. Dotčeného Lorka pozůſtáwagi Potomkowé, a ti ſe w tomto wěku gmenugi Loreckými.

Mezy tim Božeg a Mutina wědauce že po zahynuti Břetiſlawa Knjžete Bořiwog na Knjžetcy Stolicy poſazen / nawrátili gſau ſe do Czech a poſlali k Bořiwogowi ſwé Poſly / žádagjce od něho miloſti, kteréž z wrážený radd ſwých přigal na miloſt / wſſak yako w čas potřeby, a nawrátil Božegowi Měſto Ziatec, a Mutinowi Lithoměřice.

Léta 1108. nawracowal ſe

Swatopluk Knjže Czeſké z Vher do Czech / s njmižto wygjždegjcým z toho Leſu genž geſt za Litomyſſli / potkali ſe Wacek a Mutina, winſſugic ſſtěſti a zdrawi Knjžeti Panu ſwému, kterýž ač Srdce měl roznjcený / wſſak předce vkazowal Twář weſelau / y děkowánj činil s ochotnoſti. Toᵘ dne třikráte radili Přátele Mutinowi / aby ſe z Czech odebral / gináče že Oči neb do konce y Žiwot ſtrati kterauž to weyſtrahu měl Mutina za poſměch / řkauce: Neni to Muž ſtatečný kterýž přjhody lekawým Srdcě rozwažuge, a ſmrti ſe ſtrachuge. A když čaſu wečernjho přigeli do Měſta Wratiſlawi, genž geſt půl mile od wyſokého Meyta / Knjže Swatopluk noclehowal na Hradě při témž Měſtě pewně ohrazeným, a ráno rozkázal powolati wſſech Radd ſwých do gedné weliké Swětnice / s njmižto y Mutina přiſſel. Napoſledy weſſel mezy ně Knjže Swatopluk / a poſadil ſe na gednom ſſpalku wedle Kamen zapálený hněwem, kdež ſpatřiw Mutinu, otewřel vſta ſwá a řekl: O Rode neſſlechetný / Pánu Bohu y wſſé lidé ohyzdný, kterýž pokogně žiw býti nemůžeš: O neſſlechetni Synowé Wrſſowcowi, a Nepřátele auhlawnj Rodu Knjžetcýho. Zdaliž mnjte že mně s paměti wyſſlo / to co gſau twogi Předkowé Předku mému Jaromjrowi včinili když ho ſwázaného na Zem položili / Koňmi přes něg ſkákali, a k něᵘ potomně k Dubu přiwázaneᵘ yako k cýli ſtřjleli. Což yá newjm což ſe přihodilo Bratru měᵘ Břetiſlawowi? Toho gſy ty a Bratr twůg Božeg aukladně ſmėl zamordowati. Což wám

včinil Strcyc můg Knjže Bořiwog/ genž skrz swau dobrotiwost pokogně Zemi sprawowal, a wssecko wám k wůli činil/ a wssak ani pro tu dobrotiwost nemohli gste zanechati gednánj swých/ nýbrž y mne gste proti němu nasazowali tak dlauho, až gsem musel wassym nepřjmným Radám mjsto dáti. Znám to před Pánem Bohem že gsem neslussnau wěc včinil, a w hřjch těžký tudy vpadl/ poněwadž gsem geho newinného, an nic proti mně nespůsobil, z Knjžetské Stolice wysadil, a ten skutek těžce mé Srdce trápi y trápiti bude až do smrti:

Slyste gesstě, mogi wěrnj Přátelé, což gest wjce spáchal tento Syn neprawosti/ kteréhož gsem, táhnauc s wámi do boge, na mém mjstě zůstawil/ poraučege/ aby s pilnosti sprawowal Zemi Cžeskau w nebytnosti nassj, a on yako dobrý Muž wygeda na low/ gel časem nočnjm do Polsky až do Městečka Swiň/ kdež sgewssy se s swým Strcycem Newogem, rokowali společně/ yakby mne mohli o Knjžetstwj toto připrawiti, a zůstali na tom/ aby mně Žiwot, wěrně neb newěrně/ teyně neb zgewně odňali.

Ledwa domluwil Knjže Swatopluk/ toť wssickni včinili hlučné repténj proti Mutinowi, a tim wjce Swatopluka k hněwu popudili. Pročež mage srozuměnj s katy/ wyssel wen, hlawau na ně pokýnuw/ kteřjž ne nadále se na Mutina obořili, a stiali gemu Hlawu Sekerau třetj ranau/ tak yakž byl Swatopluk poručil.

W tu hodinu/ y w též Swětnicy zgimánj gsau Bratři wlastnj/ Synowé Bořjka/ Vniěslaw a Domaslaw/ též y dwa Synowé Mutinowi Samorod a Lidomjr/ kterýmžto wsem tak yak Mutinowi žiwot vkrácen. To spatřiw geden z služebnikůw Mutinowých gménem Hněwssa/ vtekl z Města do Lesu, a služebnicy Knjžetcy w patách za njm/ kterj geho w kořowi yakéms pochytili/ neb ho čerwená Sukně prozradila, z daleka barwu vkazugic/ a přiwedli před Knjže/ kteréž rozkázalo gemu hned Nos vřezati/ Oči wylaupiti/ ano y wssecky z Rodu geho, staré, mladé, y Djtky posjnati, a ten wessteren Rod wyplemeniti. Tu obrátiw se k přjstogjcym tatto promluwil: Toto wám prawim: Kdo chce milost mau mjti/ musý se wedlé rozkazu mého zachowati/ kdožkoli zabige Bożege a Syna geho/ odemne záplatu hognau wezme/ a mjmo to/ y dědictwj geho naň připadne.

Pro tu řeč bez messkánj wsedli na Koně/ Wakola/ Heřmánek/ Krasyk a gini mnozy/ kteřjž po wssy zemi běhali/ aby ten nesstiastný Kmen wykořenili. Bożeg času toho bydlel na swém Hrabstwj, w Městě Libicy/ aniž co wěda o nesstěstj swém/ počal tehdáž obědwati s Synem a s Manželkau, a w tom přistaupiw k němu služebnik/ řekne: Pane/ několik Gjzdných sem k Zámku gede bez pořádku, a pospjchagi welmi/ snad by nesskodilo Mostu pozdwjhnauti. Odpowěděl Bożeg/ netřeba toho činiti/ rozůmim tomu že nassy gedů z Wogny: Gesstě nedořekl to°, a Krása Dwéře otewřel bleyskage s Meče dobytým a zkřjkl/ řkauce: Atys tu nesslechetnjče genž gsy Cumana zabil bez přjčiny? Na to wywstaw z zástoli Syn Bożege/ Borutdj: Což činjte Bratři milj/ gestliže gest rozkázano abychom byli zgimáni/ nepotřebi takowého hřmotu ani Zbroge/ což než dopowěděl/ Krása ho Mečem promrssil y Otce geho Bożege/ gegichžto Těla po rozebránj Klýnotuw do Jámy gsau vwržená. Mnozy tim spůsobem z Rodu toho tehdáž byli zahlazeni, a to ani negednoho dne/ ani na gednom mjstě: někteřj na Pražském Rýnku stinánj/ někteřj na Petřjně a gindé zahubenj/ mezy njmižto také při wezenj byli dwa Synowé malý Mutinowi/ Miloslaw a Wssemyl/ Djtky krásného wzezřenj, kteréž když Kat z wozu bral na Rýnku

ku

ku Pražském/ gednoho každého pod paždi nelitostiwě/ wolali plačtiwě na Matku aby nedopausstěla gich odnesti/ ale Kat bez messkánj wstrčil do gednoho každého Nůž proti Srdcy, a gesstě se strogil hlawy gim sekerau stinati: čemuž se diwagice lidé, wssickni od tak hrozného diwadla vtekli/ nemohauce snesti té ohawnosti, kteráž se y nad newinnými prowozowala. Gini z Rodu toho genž byli pozůstali/ rozprchli se, gedni do Vher/ druzy do Polsky, a gini ginam. Druhého Roku nic méně Swatopluk zamordowán od gednoho Wrssowce/ tak yakž powěděno w poslaupnosti Knjžetcy.

O Janowi Wrssowcy/ w

Létu 1110. a Listu 161. v Hágka zmjnka gt takowá: Měsyce Ledna Cýsař Gindřich sebral Wogsko kteréž wyprawil do Czech, předsylage před njm dwě Markhrabata/ Děpolta a Berengara/ kteréžby powěděli slowem geho Bořiwogowi a Wladislawowi/ aby pokoge nerussyli, a přitom aby Bořiwog/ Wladislaw/ Biskup Heřman/ y Wácslaw Syn Wigbertu/ přigeli k Rokycanum ke Dworu Biskupskému/ což oni tak včinili. Tu hned bezewsseho wyslyssenj poručil Cýsař Bořiwoge, a Wácslawa Syna Wigbertowa gjti, a nawracugic se Domu/ Wladislawowi do Prahy geti poručil/ y ty wssecky zgjmati, kteřjž se strany Bořiwogowé přjdrželi/ z njchžto gedni zmordowánj/ druzy oslepeni/ gini Statkuw, a někteři Nosuw zbaweni. Mezy těmi počten gt Jan Syn Tistu/ Bratr Gežku z Rodu Wrssowských genž byl ponuknutjm Wackowém oslepen/ y vřezánjm Nosu w Twáři zohyzděn. Někteři před takowém vkrutenstwim vtekli k Sobislawowi Synu neymladssýmu Krale Cžeského Wratislawa/ genž byl na ten čas při Knjžeti Polském Boleslawowi.

Při Létu Páně 1114. na-

cházym zmjnku o Bożegkowi Wrssowském/ kterauž Hágek w Listu 163. činj těmito slowy: Knjže Otta budauc giž swobodný, we dne w nocy rozmegssel o tom, aby pokog zdržel s Wladislawem Strcycem swým, tak yakž se byl témuž zapsal/ wssak aby se pomstil yakž bude mocy neylépegi nad swými Nepřáteli Wrssowcemi/ kteřjž swadice gey s Strcycem, wprawili ho do Wězenj, a když w něm byl/ swými křiwými řečmi chtěli ho o Oči neb o Žiwot připrawiti. Měsýce tehdy Máge w čas přjhodný kázal gjti Bożegka Mnuta někdy Bożegowa, y Swagra geho/ genž měl gméno lehký Wacek z Rodu Wrssowských/ kteréžto obadwa dal horkým železém oslepiti.

Léta 1123. opět nowa newole wzessla mezy Knjžaty/

Wladislaw namluwen k tomu od Wrssowských, sebraw Wogsko proti Soběslawowi/ táhl naň sylně, tak že on před njm se wssemi swými z Morawy musel vstaupiti: Pročež rozdělil Wladislaw Zemi Morawskau/

geden

geden dyl gj dal Konradowi Synu Litultowu / a druhý dyl, kterýž měl Oldřich Bratr Litultu, dal Ottowi Bratru Swatopluka. Soběſlaw pak aby ſe vwarowal hněwu Bratra ſwého / gel k Cyſaři do Nchuče / žáda gic aby mohl zaſe mocy Cýſařſkau k ſwému dědictwj býti nawrácen / ale že Peněz neměl / málo při Cýſaři obgednal / protož obrátil ſe do Srb k Wigbertowi, s njmžto bydlel ſſeſt Měſýcůw / až ſe zaſe nawrátil do Polſky k Boleſlawowi / kterýž geho wděčně přigal a laſkawě, tak yak přigal y Sſteſſan Král Vherſký Dceru ſwau, Manželku Soběſlawa / kteráž také newěděla ſe k komu ginému / gednom k Otcy vtecti. Giné mnohé činy Předkůw Rodu toho byli / kteréž připomjnati tuto zanecháme / neb o njch w Kronykách Cžeſkých obſſýrně napſáno. Nyni yak od ſwého předſewzeti puſtili, a s Knjžaty ſe ſmjřili / z řeči naſledugjcy ſnadno ſe bude mocy porozuměti.

Roku Božjho 1183. Frydrych Knjže mage

dobrau naděgi že pokog mjti bude / počal Prahu ſnažně rozſſyřowati mnohým a rozličným ſtawenjm, na žádoſt Manželky ſwé / ale w té pracy zadan od Cyſaře aby k němu přigel / což on včinil yakožto poſluſſný. Mezy tim Wáclaw Knjže Syn onoho ſtarého Soběſlawa Syna Wratiſlawowa, a Oldřich Bratr téhož Wácſlawa, ſebrali mnoho Lidu chatrného z Vher / z Morawy y z Polſky / s njmžto Prahu nenadále oblehli / kterýmž ſtála na odpor ſamá Kněžna Alžběta, ſwolagic Lid Pražſký, a Brány y Zdi Měſtſké pilně opatřiti poraučegic. Lid onen chatrný vſyloval o to / aby rychle Prahy ſſturmem dobyl / ale Pražané ſtatečně ſe bránili, že gim ta chaſa nic nemohla vblýžiti / ač půl třetjho Měſýce obleženj byli.

W tom Frydrych rozeſlal Poſly k Přátelům a přitáhl rychle do Cžech s nemalými hauffy Lidu rozličného, a Leopold mladý Knjže Rakauſké z druhé ſtrany / a dřjw než tito k Praze přitáhli / Albrecht Arcybiſkup Salcburgſký, genž byl y Probosſtem Mělnickým, s lidem ſwým Cžeſkým na pospěch ſhromážděným, giž byl Wácſlawa a Oldřicha od Prahy odehnal.

Cžtwrtého dne potom přitáhl také Knjže Frydrych y Leopold, a položili ſe oba před Prahau / gichžto ſýlu znamenagjce, Páni Cžeſſti, odſtaupili od Kunráda, a ſlýbili wěrnoſt a poſluſſenſtwi Frydrychowi / kterýž powolaw ſwých wěrných / s raddau gich, a s dobrým vwážením / poněwadž ſe giž Zyma přibližowala, zadržel Lid onen poſpolu, a nerozpuſtil ho přes zymu.

Cžaſu tehdy Jarnjho / Frydrych rozwážiw tu nezbednoſt Kunradowau, Lid onen wypravil do Morawy na záhubu Kunrada Streyce / kterýž také mage Wogſko ſhromážděné z Vher a z Morawy / vmjnil ſe brániti. Z čehož ſe nemálo vlekl Frydrych, přemegſſlege aby Lid geho nebyl poražen / a obáwage ſe obzwláſſtně za Přemyſla Bratra mladſſyho / genž byl nad Wogſkem tim za Heytmana vſtanowen.

Ale w tom myſſlenj potěſſyli ho nowiny wděčné / žeby totižto něgaký Ratibor, z Rodu Wrſſowſkých, Nepřjtel někdy Knjžat Cžeſkých / Lidu mage z Polſky a z Slézſka rozličného weliký počet / táhl do Morawy Frydrychowi na pomoc, pro žádnau ginau přjčinu / gednom aby tudy miloſti při Frydrychowi doſáhl. A giſtě potěſſen byl Frydrych z toho / ano y to miluwil, geſtliže ſkrz pomoc od Ratibora Wrſſowce včiněnau wjtězſtwj obdrženo bude nad Kunradem a Morawany / že chce ſnjm včiniti ſmlauwu a pokog

wěčný / o čemž giž dobře wěděl Ratibor Wrſſowec.

Po některém čaſu oznámili Frydrychowi Poſlowé, co ſe w Morawě dálo / yak weliký ch ſſkod Wogſko geho zdělalo okolo Znoyma, a zwláſſtě Wogácy Ratiborowi, a yak ſe on ſám hrdinſký chowal proti Nepřátelům geho. Nedlauho potom hauffowé wyſlánj po ſplundrowánj Morawy a podmaněnj / nawrátili ſe ſpátkem do Cžech, a Ratibor Wrſſowec s njmi / kterýž wſſelikau Kořjſt wzatau před Frydrycha položil / ale on nic z nj nechtěl přigjti / nýbrž včinil poděkowánj Ratiborowi z pomocy té kterauž gemu ſpůſobil. Tu někteřj z Panůw, včinili ſmlauwu mezy Frydrychem a Ratiborem y mezy wſſemi ginými Wrſſowcy / kterauž Knjže Frydrych Mageſtátem ſwým potwrdil, genž byl pſán w tyto ſlowa.

My Frydrych Knjže Cžeſké,

a Wládař Wlaſti Morawſké / až do končin Vherſkých / wyſwědčugem o vmluwě s Rytjři a Hrabaty Wrſſowcy, s raddau a wůli naſſých wěrných, o wſſecky různice a neſnáze / kteréž gſau byli wzeſſli mezy Předky naſſými, Knjžaty Cžeſkými a Božegem / Kochanem, a Janem Tiſtau Wrſſowcy / o wſſecky mordy a bezhrdli z obau ſtrán / kteréž gſau ſe zběhli, aby na wěčné čaſy gim Wrſſowcům od žádného z Poddaných naſſých / ani potomných Knjžat a Wládařůw Wlaſti Cžeſké a Morawſké ſpomináná nebyla / pod ſtracenjm hrdla.

A poněwadž Ratibor Wrſſowec vdatný Rytjř / gſa nám vkázan za Wůdcy Lidu do Wlaſti Morawſké / ſwým wtipem a Božjm gednánjm nám dopomohl, že gſme boy obdrželi / a Morawu k Cžechům připogili / gemu, geho Rodu, y Potomkům geho, dwě Sekery Bradačice dali gſme na křjž přeložené w modrém poli, a na Helmu též dwě / týmž ſpůſobem přeložené, a dwě Křjdla Orlowá aby noſyli na wěčnau paměť / a Hrad náš Prým gemu gſme za geho Mužſtwj přidali / aby s Němcy Bawory žádného ſtánj neměl. Na paměť té vmluwy / wěčnau ſwau gſme Pečeti tento Liſt vpewnili / kterýž geſt wydán z rozkazu naſſeho / počtu Let 1184.

Potomně ſnažně počali ſlaužiti Knjžatům a Králům Cžeſkým / nijakž na ſtarodáwné Předků ſwých předſewzetj neſpominagjce. Měli pak Pohřeby ſwé w Kláſſteře Poſtoloprtſkým / což wyſwědčuge Liſt gjm daný z téhož Kláſſtera / kterýž pſán geſt takto.

My Jan z Božjho ſmilowánj Opat / Jakub Proboſſt / Buſſek / Matěg / Jan / Petr / Mikuláš / Aleš / Bratřj ſtarſſý, y weſſkeren Konwent Kláſſtera Panny Marye Poſtoloprtſkého, řádu S. Benedykta / wyznáwáme wſſem zgewné Liſtem timto y ſwědčime, kteřjž gey vzři, neb čtaucy ſlyſſeti budau / že Sekerkowé Vrozenj z Sedčic Pohřeb y gich Předcy magi w naſſem Kláſſteře. Cžemuž na ſwědomi Pečeti naſſe wlaſtni k tomuto Liſtu gſme přitjſkli / genž geſt dán we Cžtwrtek před Neděli Invocavit. Léta 1320.

Knihy Koſtela Pražſkého okolo Léta 1388. připominagi

gednoho Wrſſowce / kterýž darowal k Koſtelu w Mnichowě půl druhé Kopy platu ročnjho a wěčného.

W ten čas když gsem stauto Knihau pracowal/ žiwi byli Páni Sekerkowé tito:

Adam Sekerka z Sedčic a na Hosticých.
Baltazar Sekerka z Sedčic a na Woleticých.
Fabián Joáchym Sekerka z Sedčic.
Krystoff Sekerka z Sedčic a na Měcholupich.
Wladislaw Sekerka z Sedčic a na Wodoliné Wodě.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

W Kraginách Polských gsau Rodowe wzáctni/ kteřjž odtud tolikéž swůg počátek prokazugi / totiž od Jana neb Gežka Syna Tisty, kterýž zamordowal Knjže Cžeské Swatoplunka / začež byl hogně darowán od Boleslawa Křiwoustého, a tak wyprawugi Priuilegia, že neyprwe dostal Semikowice / Lipnjk / Brosečin / Bugomilowice / Strožau / Zelečin / Dilow / Wročice a giných Wsy mnoho/ kteréž Potomcy až po dnes w držení swém magi y z nich se gmenugi.

Jmbram genž se psal z Semikowic / od dotčených Předkůw pošlý / měl dwa Syny Stohněwa a Bohuslawa/ Stohněw měl Wes Semikowice w držení s ginými, a Bohuslaw měl Radossowice.

Mikuláš Bokssa Syn Bohuslawu a Wnuk Jmbramu okolo Léta 1441. w Vhřjch za čas dlauhý w správach Rytjřských trwal / beywage w častých bitwách s Pohany, genž to potom dáni byli někteři Hradowé/ yako Kamenec Terebes / kteréž když vmřel Wladislaw y Ludwik, on také opustiw / nawrátil se do Polsky, gehožto Potomcy pjssi se Radossowskými z Radossowic.

Naukerus Slezák Léta 1320. byl Biskupem Krakowským toliko za ssest Let a tolik Měsýcuw: wzat na tu Stolicy/ po Musskatowi gsauc Děkanem Krakowským, a měl Zboží swé na Slézsku/neb tehdáž Slézsko přináleželo k Polskému Králowstwj/ konffirmowán od Jana 22. Papeže/ poswěcen skrz Janislawa Arcybiskupa Hnězněnského w Lezicy fuit Vir magnæ probitatis, qui multas constitutiones Ecclesiasticas, saluberrimas & utiles, juxta quas Clerus Diocæsis Cracouiensis in hanc diem regulatur & regitur, edidit. Ten založil Oltář S. Markéty w Zakrystigi / kterémuž odewzdal Wes Pečenigi gmenowanau s desátky y w Biskupicych: Ten tolikéž rozssýřil Kostel Krakowský / a z Biskupstwi Krakowského podán gsa na Wratislawské/ žiw byl let 15.

Téhož Erbu a Rodu byl Stanislaw gmenowaný Wotrombka Weywoda Bělský/ o němž Cromerus lib: 28. circa annum 1475. zmjnku čini, a od wegš gmenowaných Předkuw possli také gini Páni mnozy/ yako:

Páni Goslawssti.
Páni Regowé kteřjž se pjssi z Naglowic.
Páni Ořechowssti w Přemyský Kragině.
Páni Klomničti w Seracké Weywodstwj.
Páni Rzuchowssti tam též.
Páni Klobukowssti tam též
Páni Chocynowssti w Sendomjrském Weywod:

Páni Gramáčti w Sendomjrském Weywod:
Páni Gorličti w Plzenském Kragi.
Páni Zrowssti w Poznánském Wey:
Páni Domarotowé v Opatowa w Sendomjr:
Páni Mědwěčti tam též.
Páni Cžechowssti kteřj se gmenugi Jenkowé.
Páni Chomentowssti v Lwowa.

A ti wssickni od gednoho Předka possli, a gini mnozý kteřjž se tuto negmenugi.

O Erbu a Rodu Loreckých kteřjž s těmi Wrssowcy w gednom Bratrstwi proti Knjžatum býwali/ tak yak se to weyš doložilo.

Kapitola Třetj.

DVbravius libro 10. Historiæ Bojemicæ, w Listu 82. připominá Předka Erbu toho weliký a možný familiæ, wssak proto / že Wrssowcum pomáhal proti Knjžeti Břetislawowi, z té mjry geho Wrssowcem býti mjnil / kdež on tak o tom w tento smysl mluwj: Breui tamen post, Vladislao aduersa valetudine grauitèr laborante, in Poloniam est reuocatus. Ex Comitibus ejus nobilioribus Lorecus tantum VVrssovicensis in Bojemia substitit, literis Bosegij & Mutinæ exulum detentus, ut haberent per quem Bretislao insidiarentur, bonáq; ab eo intercepta recuperarent.

Wspominá List potom Soběslawa Knjžete Předky téhož Erbu a Rodu psaný 1128. kteréhož obnowenj od Frydrycha Cýsaře se spatřuge Léta Páně 1462. čehož máš Kopigi slowo od slowa wypsanau těmi slowy:

We gméno Swaté a nerozdjlné Trogice Amen. My Frydrych z Boží milosti Rzjmský Cýsař/ wždycky Rozmnožitel Rzjsse, Vherský/ Dalmatský/ Charwátský 2c. Král 2c. Rakauské/ Sstyrské/ Korytanské / a Karnyolské Knjže/ Pán Markhrabstwj Slawenského a Portonaonis / Hrabě w Habsspurku/ w Tyrolu / w Ferretu / a Koryntu/ Margkrabě Burgawské a Landtgkhra

be Eiſacké/ Oznamugem a wyſwědčugem, s raddau a wůli naſſych wěrných milých timto Liſtem/ wſſem, že gſau před nás předſtaupili Statečný Swatomjr / Bohuſſek / Sukoſlaw / a Boček / Bratřij z Lukoſſe ginák z Olkuſſe / Naſſy wěrnj milij / a podali gſau nám k přečteni Liſt někdy ſlawné paměti Pana Soběſlawa Knjžete Cžeſkého pod Mageſtátem Welebnoſti geho vpewněný / nezřezaný / a newyſtrauhaný / ale wždy pro ſtaroſt poſeſſly, někdy předku gich ſwědčjcy gehož byl ſpůſob tento.

My Soběſlaw Knjže Cžeſké Pražſké / wſſem ſpolu timto Liſtem chceme, aby známo bylo na wěčnau paměť: Pamatugice na wěrné ſlužby a platné vdatného ſſlechtice Oldřicha z Sas, naſſeho wěrného milého, kterak geſt nám z Wězeni w Saſké Zemi ſkrz Božſké gednáni, wtipem a rozumem ſwým / w kterémž gſme bez vgmy několik Neděli držánj byli / pomohl, a nás wyſwobodil / ano y ſkrz Vměnj a hrdinſtwi geho nad Nepřátely mnohokráte gſme wjtězſtwj obdrželi, a poſawád o naſſe dobré a vžitečné bez lenoſti ſe ſtarati nepřeſtáwa, pro kterézto platné ſlužby geho nám wždycky prokazowané / gſauce k němu wſſy miloſti naſſy ſchýleni / s Raddau a wůli Sſlechticůw naſſych wěrných milých, aby mohl doſáhnauti od nás wětſſého aužitku, poctiwoſti y odplaty / yakož toho pro ſwé hrdinſtwij zaſlaužil / napřed geº tu wſſecku winu, kterėž gř ſe někdy Otec geho gménem Spitohněw Lorek proti Předku naſſemu Knjžeti Břetiſlawowi dopuſtil / a geº hanebně a neſſlechetně zamordowal / pro kterýžto zlý včinek Otce ſwéº, muſel gř z tohoto Cžeſkéº Knjžſtwi do Sas vgeti / odpauſſtime / tomu chtice, aby gemu y Potomkum geho od nižádného s poddaných naſſych pod ztracenim Hrdla to ſpominano a zdwiháno nebylo / a Erbowſtwi to y gméno kteréhož Otec y Předkowé geho od ſtarodáwna vžiwali / ruſſyme, kazyme, a mrtwime, na miſtě toho ſſtjtu a Erbowſtwi témuž Oldřichowi Sſlechticy naſſemu wěrnému milému y wſſy Rodině geho Sſtjt na dwe dělicy / gehož polowice prawá modrá, a lewa bilá / w kterémžto po prawé ſtraně půl Orla bilého / na lewé tři ſſtrychy, a neb pruhy krwawé poſſykmo dolu tažené, nad Sſtjtem Helm zawřený nawiſutý / na němž ſwrchu Peři modré a čerwené barwy rozdělené, a neb dwě Křjdla Orlčj rozdělená, ſſeňkugeme a darugeme / a toho znameni neb Zemanſtwj aby mohl a moc měl při wěcech wálečných na Rypadlech y ginde ſwobodně vžiwati, gemu y wſſem Potomkum geho na wěčnau paměť neporuſſytedlně vſtanowugeme, a geho Oldřicha za předniº Rytjře a Sſlechtice naſſeº wyhlaſſugeme: Nadto z láſky dáwame gemu Hrad náš Lorecko řečený a Weſnice Lukoš a Olkuſſy / aby ſe mohl a moc měl ſewſſy ſwau Rodinau na wěčné čaſy / těmiž gmény a odtud pſáti a gmenowati k drženj dědičnému / s leſy / s lowy / křižowinami / lukami / paſtwami / potoky / wodotečinami / ſummau ſewſſemi ſwobodami genž ſe gmenowati mohau / wſſak powinnoſt a ſlužbu Manſkau z téhož Statku podlé Práwa Manſkého činiti aby byl powinen nám k Hradu naſſemu až do ſmrti. Přikazugice wſſem Sſlechticům a Wládykam naſſym wěrným milým / aby nadepſaného vdatného Rytjře Oldřicha z Olkuſſe naſſeho wěrného milého / při tom při wſſem ſkutečně zanechali, a zachowali pod vwarowánim hněwu Naſſeho a budaucych Naſſych Knjžat Cžeſkých. Té wěcy na ſwědomi tento Liſt ſpůſobiti gſme rozkázali, a Pečeti Mageſtátu naſſeho vtwrdili. Dán w poli ſſyrokem Měſýce Záříj / Léta Božjho 1128. Toho / že gſme ten Liſt widěli a čtli, na ſwědomi k

Liſtu tomuto Vidimus, Pečet Naſſy Cýſařſkau na ſnažnau prozbu a žádoſt gjch přiwěſyti gſme rozkázali / gehož Dátum w Kornburce / oſmého dne Měſyce Praſynce / Léta Páně 1462. Králowſtwij naſſych / Kžijmſkého 23. Cýſařſtwij 11. Vherſkého čtwrtého.

Liſt Wladiſlawa Krále

potom připomina ſtatečného Rytjře Pana Gindřicha Loreckýho z Elkuſſe / pſany Léta Páně 1495. těmito ſlowy:

Wladiſlaw z Božij miloſti, Vherſký / Cžeſký / Dalmatſký / Charwátſký Král 2c. Margkhrabě Morawſké / Lucemburſké a Slezſké Knjže / a Lužické Margkhrabě 2c. Na wěčnau paměť, oznamugem timto Liſtem wſſem / že gſauce wſſy miloſti a láſkau nachýleni k Statečnému Gindřichowi Loreckému z Elkuſſe pro vſtawičné a platné ſlužby geho, kteréž nám při Koruně naſſy Cžeſké činj, a wždy každého čaſu w každých mjſtech z rozkazu naſſeho činiti nepřeſtáwa bezewſſy lenoſti / za kterézto platné a wěrné ſlužby geho, od něho nám, y Předků geº předeſſlým Knjžatům a Králum Cžeſkým / Předkum naſſym / wždycky činěné a prokazowané, ſluſſně a ſprawedliwě ſſyrſſýho obdarowánj Králowſkého hodného býti vznáwagic / za dobré nám ſe widělo gemu to wynahraditi. A protož s giſtým naſſym wědomim a raddau naſſych wěrných milých / a mocy Naſſy Králowſkau, k tomu Wladyctwij neb Erbowſtwj, kteréhož on y předkowé geho od ſtarodáwna vžiwali, přidáwame a ſſeňkugeme Korunu zlatau nad Helmem otewřeným / a na wrchu w té Koruně Slaup zlatý mezy Křjdli Orlowými w zhůru ſtogjcy: Kteréhožto od nás gemu nadánichceme / aby na wěčné čaſy ſwobodně bez překážky wſſech lidi yakéhožby koli Stawu / řádu a powahy byli, ſe wſſy ſwau Rodinau řádně a poctiwě na Swět ſplozenau / při wſſech Rytýřſkých wěcech, a na wſſech mjſtech, kdežby ſe gim koli zdálo a lýbilo, ſpolu ſewſſemi Prywilegmi / yakýmkoli ſpůſobem, obyčegem a Práwem / vžiwali a vžiwati mohli. Nadto wegš z miloſti a láſky obzwláſſtnj naſſy, čaſto gmenowaného Gindřicha Loreckýho z Elkuſſe, za Dwořanina a ſlužebnika naſſeho timto Liſtem přigimáme / k Dworu naſſemu připogugeme, připiſugeme, a mjſto Mincmeyſtra naſſeho na Horách Kutnach geho do wůle naſſy k opatrowánj wěcy naſſych wyſtawugeme / a gemu dědictwij naſſe Hrad Pekomiřice / též Wſy Dornice a Lowy blýž Strážku ležjcy tak řečené na nás připadlé, dědičně darugeme / y geho wſſechněm Potomkum na čaſy budaucy a wěčné, miloſtiwě poraučegice wſſem Aukředlnikum a poſádkum na těch Horách Kutnach, naſſym wěrným milým / genž Dwůr náš ſprawugi Králowſký / abyſſte ſe njm řjdili a ſprawowali.
Protož nemá žádný z Poddaných naſſych wěrných milých tomuto naſſemu powolenj a w nowě nadáni žádným ſpůſobem ſe protiwiti, a neb wſſetečně odporowati / pod pokutau w nemiloſt padnuti Naſſy Králowſké welebnoſti weliké, y naſſym Potomkum a budaucym / wečby ſnadně to činicy vpadnauti mohli: Pro lepſſy toho důwěrnoſt a ſwědomi tento Liſt wydati, a k němu Pečet naſſy Králowſkau přiwěſyti gſme poru-

čili / gehož Dátum w Městě quinque Ecclesiarum ginák Pětikostelůw dne 18. Březny / Léta od Narozenj Krysta Pána 1495. Králowstwj našsých Vherského patého, a Czeského 24.

List Krále Ludwika Vherského psaný Léta Páně 1523. wspominá Wácslawa Loreckýho z Elkusse těmito slowy:

My Ludwjk z Božij milosti, Vherský / Czeský / Dalmatský / Charwátský 2c. Král 2c. Margkhrabě Morawské / Lucemburské a Slezské Knjže / a Lužické Margkhrabě 2c. Oznamugem timto Listem wssem / yakož Slowutný Wácslaw Lorecký z Elkusse, pro některé prowinněnj nám se na milost dal / kdež gsme jej k němu tak pokud se nám zdálo zachowati ráčili / a s njm o to konec včinili gsme. Y oznámil nám týž Wácslaw Lorecký, wěrný náš milý / žeby geho někteři Lidé tim na geho dobré powěsti doteykati měli, prosse nás / abychom geho w tom milostiwě opatřili / a List na to dáti ráčili: Kdež my gsauce k geho prozbě nakloněni / s dobrým rozmyslem, nassým gistým wědomjm, mocy Králowskau w Czechách, timto Listem mocně oznamugem / tak že takowi weystupkowé gemu Wácslawowi Loreckýmu a geho dědicum negsau, a býti nemagi k žádné vgmě, aurazu, a sskodě gegich cti a dobré poctiwosti, nyni y w časech budaucych / a on Wácslaw s Dědicy swými / aby od nižádného Człowěka tim a proto doteykáni nebyli a býti nemohli. Přikazugjce wssem Auředniků wětssym y menssým / y giným wssem poddaným nassym, kteréhožbykoli Aukadu, Stawu, neb powahy byli / nyněgssým y budaucym / wěrným nassym milým, abysste téhož Wácslawa s Dědicy geho při tom při wssem skutečně zachowali / gich pro na hoře dotčené weystupky, na gich cti a powěsti dobré nedoteykagice / ani doteykati nedopausstěgjce, a to pod vwarowánjm hněwu a nemilosti Nassy / a budaucych Nassých Králuw Czeských. Tomu na swědomi Pečet nassy Králowskau k Listu tomuto rozkázali gsme přiwěsyti / genž gest dán w Edynburce w Sobotu po S. Diwissy. Léta yak na hoře / Králowstwj Nassých Vherského a Czeského / osmého.

Ten na hoře gmenowaný Wácslaw Lorecky

měl Manželku Annu z Rodu Zatlaků z Augezdce a neb z Augezda / kteráž vžiwala za Erb Tři Paliček, s kterauž bydlel na Zděchowicych a na Lorcy, a s nj splodil třimecytma Děti / wssecko byli dobři Kryksmani, Ludwik byl do Turek zagat / kterýž potom w Domě swém se dwěma Syny zamordowán byl takowým způsobem: Léta Páně 1571. w Pátek den památný S. Bartholoměge Apossstola Páně. We Wsy Ssamenicych mjli wzdali od Města Pjsku / a od Blatne též gednu mjli měl obydli swé Vrozený a Statečný Rytjř gmenowaný Lorek Ludwik z Elkusse / kterýž před tim dwanácte Let w Turcych zagat byl, odkud se wyplatiwsse

do Czech se nawrátil. Měl Rychtáře swého gmenem Petra Dulika, na kteréhož byl welmi laskaw / a když kde odgel, gemu Syny swé y Statek swůg k opatrowánj poraučel / y mnohokráte ho s sebau na cestu bráwal / a we wssem gemu se důwěřowal. Ten pak Petr Dulik mage k Pánu swému z podwodu Diabelského nechuk, toho na sobě nedal znáti / wssak se spuntowal s některými Poddanými Pána tu we Wsy na hoře gmenowaný / yako s Matěgem, Maraussken, s Zykau Bratrem geho, a Wácslawem Synem swým / a ten punt mezy njmi za dlauhý čas trwal / že gsau k swému předsewzetj přigjti nemohli. Když gest pak bylo na wegš psaný den / Pan Ludwik ráno gel gest ku Panu Zdeňkowi z Ssternbergka na Blatnu / a Pána doma nebylo: Odtud gel ku Panu Kalenicowi na Sskwořetice, a potom k wečeru přigel do mu, negsa welmi wesel. W tom Petr Dulik s swými pomocnjky drželi o to raddu pod Stromem Jasanowým (kterýž tu we Wsy před Dworem Panským až dosawád, když gsem yá s tauto Knihau pracowal, stogi) kterakby Pána swého y Syny geho zamordowati mohli / a vradiwsse se teyně, wessli do Dworu Panského / a tu potáhli po sobě Worssylu Ssaffáčku, Daru diwku, a Marussku Kuchařku / tak aby gjm k tomu hroznému a nenáležitému Mordu, spolčjce se s njmi, nápomocny byli / neb gsau toho bez njch nižádnym způsobem wykonati nemohli. Kteréžto gjm k takowému vkrutnému a nezbednému skutku netoliko powolili / ale také k tomu y samy skutečně wsseliyak nápomocny byli, aby Pána swého, y geho milé Syny, o Hrdlo připrawiti mohli. Neb když giž Wečer byl / Pán, yak měl obyčeg podlé swého Náboženstwj, rozkázal powolati wssy Czeládky swé / a tu s njmi Pjsničky spiwal, a Modlitby řikal. Po wykonánj toho, gedenkaždý ssel ku prácy a nebo na odpočinuti swé; Pán také ssel na odpočinuti do Pokoge swého. Synowé pak geho, Adam a Zdeněk, pozůstali w dole w Swětnicy, gsauc weseli. Když gest pak Pan Ludwik vsnul / tehdy ti třj / Matěg, Maraussek, Zyka Bratr geho, a Wacek Duliků Syn, a při njch Ssaffářka, Dura Djwka, a Marusska, rozswjtiwssy sobě Swětlo, hned vprkem do toho Pokoge, kdež Pán ležel, gsau ssli / Marusska gjm swjtila / a oni widauc, že Pán giž spij / neyprwe Zyka vhodil ho Krogedlem od Pluhu na lewé Oko / po kteréžto Ráně Pán probudiwsse se, chtěl wstáti, a brániti se / tu Dura Djwka gemu po lewé straně Hrdlo podřezala, a gini mordowati pomáhali. A tak zamordowawsse Pána swého / wyssli wen z Pokoge. Maraussek pak, Zyka a Wacek, ti w Pokogi zůstali, a do gedné Almary, kdež Ssaty chodjcy chowali, wessli / a tam se zawřeli / a Petr Dulik ssel do Swětnice, a s mladými Pány, aby z njch žádný nevssel, dal se gest we hru: Potom po chwjli počala Ssaffářka gich pobjzeti, aby ssli také ležeti: Kteréž oni vposlechli, a rozhostiwsse se, rozkázali sobě Pacholeti Morawcowi swjtiti. Tehdy dotčená Ssaffářka nedala gjm swjtiti, prawě gjm: Žeby Pana Otce (kterýž giž twrdě spal,) zbudili. Tu gi oni vposlechli / a tak gjm Pachole swjtilo ze Dweři swětničných toliko přes Sýň. A když gsau do Pokoge wessli / zawřeli po sobě Dwéře, a položili se spolu na gedno Lůžko / a yak vsnuli / tak Ssaffářka, Kuchařka, Djwka, a Dulik, rozswjtiwssy sobě Swětlo, ssli vpřjmo do gich Pokoge / a tito kteřjž tam zawřenj byli, hned gim otewřeli / a yak tam wessli, hned

Dulik popadſſy Sſtáff Woccle, vhodil na Zdeňka, chtic ho w Hlawu vhoditi/vdeřil gey wſſak w prawé Rameno/a on ſchytiwſſy ſe,a poznawſſe Dulika, řekl: Ach můg milý Duliku nezabigeg mne/ nepowjm na wás žádnému dokud gſem žiw: Tu Sſaffářka magic Nůž w Rukau, geg po Twáři ſpichala / a několik Ran gemu vdělala. Wacek ten Adamowi Kordem wſſeček Krk přeřezal, a ránu welikau w čele vdělal/ a Zdeňkowi tolikéž včinili. Tak zmordowawſſe Pány ſwé, odeſſli preč/ Dwéře po ſobě zawřewſſe. A aby to nebylo na ně řčeno a zwěděno/ w gednom mjſtě w té Komoře djru do Příkopu prodělali / a když ſe do giných Sſatuw přewlekli/ Djwka Dura běžela k Dulikowi, a včinila pokřik/ že gſau Páni zmordowánj. Tu on běžel do Wſy, a zbaukiw Sedláky/ gjm o tom oznámil, a za njmi do Dwora ſſel, a dobyli ſe do toho Pokoge/nalezli Pány ſwé zmordowané/kteřjž we Krwi yako howada ležeji. Sauſedé widauce to, nemohli ſe nadiwiti, od koho ſe to ſtalo. Tu hned ten Dulik wzal wſſecky Klýče odewſſech Pokogů/ dal ge Synu ſwému k opatrowánj,a kázal třj Koně Panſké oſedlati/ſám wſedl na gednoho, Martinek na druhého, Kowář na třetjho, a ſtěžně geli ku Panu Zdeňkowi z Sſternbergka na Blatnu/ a na té ceſtě zaſtawili ſe v Pana France Swamocha w Kozlý, a gemu o t. Přjhodě oznámili, též y Panu Wolffowi Korbelowi w Blatné, a Paní Manželce geho/ neb byla Stregna těch zbitých / žaloſtiwě gi o ſmrti Panuw ſwých zbitých rozpráwěli, zwláſſtě Dulik pokazowal/ že z toho welikau žaloſt měl. A když ſe to doneſlo Pana Wáclawa ſtarſſyho Loreckýho na Strakowicých/hned do Sſamonic s Panem Mikulásſem Deymem přigel / a w tom Dulika, když ſe wrátil z Blatny, Pan Wáclaw Lorecký poſlal na Pjſek / aby potřeby k Pohřebu kteréž náležegi ſkaupil. On přigewſſe na Pjſek, diwně nařjkal/ Pana Purgmiſtra za to žádage; aby poručil Měſto zawřýti, a Rychtáři po Hoſpodách gjti / bylliby yacy powalečí v koho nalezenj, aby byli do Wězenj pobráni / zdaliby ſe ſnad tudy něyaký půwod toho mordu mohl wyhledati. W tō ſgelo ſe množſtwj weliké Panſtwa od několika mjl do Sſamonic / každý nad tim zlým ſkutkem litoſt magc, mnohá o tom rozmlauwánj měli, a gich litowali. Tak potom okolo Poledne přigel Pan Heytman Kragſký, Pan Mikulaš Rzičanſký Rawka z Rzičan a na Stekni/ ten neyprwe rozkázal wſſecký Pokoge zpečetiti, a Panu Wáclawowi Starſſymu Loreckýmu, yakožto neyblizſſýmu Stregcy, k opatrowáni ge poručil. Dulik přigewſſy s těmi wěcmi k Pohřebu náležitými z Pjſku, tak ſe vkazowal žaloſtiwým, yakoby o ničem nic newěděl / žádnému téměř nedal ſobě rozkazowati / wſſeho ſe ſám doteykal.
Na zegtři potom w Neděli opět ſe drahně Panſtwa ſgelo do Sſamonic / a ti Páni zbitý giž byli do Truhel wloženi / ſſli Lidé gedni ſem, druzy tam / a Dulik ſtoge w Hlawách, žaloſtiwě nařýkal / což wſſem bylo s podiwenim. A když ta mrtwá Těla měli z Domu ku Pohřebu wezená býti / na tom ſe ti wſſickni Páni ſneſli / aby wſſickni Sedlácy ze Wſy Sſamonic, y Czeládka gich, y wſſecka Czeládka Panſká ze Dwora okolo těch mrtwých Těl obeſſli/a gedekaždý položil na ně dwa prſty/a aby po Pjſaři záwazek, kterýž ſepſán byl, řikali/tudy chtice něyaký půwod to° mordu wyzwěděti/ puſtilaliby ſe na koho krew/aby ten hned

wzat byl: A nemohli nic wyzwěděti; neb ſe na žadného nic nevkazalo / chyba toliko na Wowčáka Sſamonického, kterýž nic nebyl winen, a ten hned do Wězenj podán byl, a potom zaſe propuſſtěn / a to ſe ſtalo w Pondělí den Swatého Ruffa. Byli tam wſſickni Mordýři, a na žádného ſe nic nevkázalo. Wezené byli za tim Těla na Cžižow, a když ge tak do Hrobu pochowali, čemuž wſſemu Dulik byl přitomen, dali gim každému do Ruky Czepik, a ſtarému Pánu na prawý Palec v prawé Ruky Zámek nowý zamkli/ kterýžto Zámek ſám Dulik Pánu ſwému do Ruky zamykal, a wždy na ſobě znáti nic nedal. A tak Truhli w kterýchž leželi gſau zawřeli, a ge Prſti zaſypali, a poctiwě pochowali w gmenowaném Koſtele Cžižowſkém/ tam též Epitaphia zuſtáwagi zawěſſená / na kterýchž Smrt gegich, kterak vkrutně zamordowáni byli, wymalowaná geſt, a Kameni na Hrobich položenj. Po pohřebu ſtálo to za dlauhý čas/ že žádný giſtý půwod o tom Mordu nebyl / ale wſſak bylo Hraničné Práwo ze třj Měſt tu w Blatné oſazeno, a o to radda byla držána negednau / nic ſe wſſák doptati nemohli.
Potom z yakés přjčiny w několika Nedělich Pan Zdeněk z Sſternbergka, w Pátek den Swatého Mathauſſe Ewangeliſty Páně, poſlal pro Worſſylu Sſaffářku do Sſamonic, a když do Blatny přiwedená / ptal ſe gi Pán/ gedlali co, a neb chceli gjſti: Odpowěděla: že gjſti nechce, než toliko pjti. A rozkázal gi dáti pjti / potom ſe gi ptal pěkně / wěděla-liby o tom Mordu co, aby oznámila: Nechtěla ſe w ničemž znáti / y byla dána do Wězenj / w kteremž několik dni ſeděla. W Auterý po Swatém Wáclawě magic Pan z Sſternbergka na Blatné drahně Hoſti / poručeno bylo, aby wſſickni Sedlácy z Sſamonic na Blatnu přiſſli / což ſe geſt ſtalo. Tu ti Páni kteřjž ſe pro tu přjčinu ſgeli, y Páni Heytmané Kragſſti, rozličné Otázky na Dulika, y na giné činili / nic ſe wſſak tu při njch wyhledati nemohlo/až ſe k wečeru ſchýlilo. A bylo gim poručeno, aby zaſe Domu ſſli, a welmi ráno zegtra aby zaſe na Blatné byli. Zatim Dulik řekl: Páni milý, když máme zaſe wſſickni tak ráno zegtra zde býti/ zuſtaneme dnes raděgi tu. A ſtalo ſe tak, a tak ſſel Dulik s Sauſedy do Hoſpody / a tam dobrau Wůli měli/ a mezy tim poſláno bylo pro Duru Djwku do Sſamonic / kteráž y hned té nocy na Blatnu přiwedená / a bywſſy rozličně od Panuw tázana / wěděla-liby co o tom mordu, aby oznámila / to gi připowidagice / geſtli že ſe dobrowolně pozná (neb giž na domácy domněnj bylo) že ſe gi má miloſt ſtáti. A w tom ſe gj vdálo něyak řjcy / yábych Waſſimiloſti powěděla, gen kdybych potom mohla vtecy / a Pan z Sſternbergka řekl: Giž geſt doſti, a tu hned dána do Wězenj / a Panu Wolffowi Korbelowi poručeno bylo / aby hned s Rychtářem ſſel do Hoſpody kde Dulik s ſwými ležel a ſpal / aby ge do Wězenj pobrali / a když naň zawoláno bylo: Duliku wſtaň / geſt Rozkaz Panuw, aby ſſel s Sauſedy ſwými do treſtáni. On wſtawſſe, wolal na giné Sauſedy, řka k njm: Nu Sauſedi/wſtaňme, a poďme do treſtánj / zachowegme poſluſſenſtwj / a tak opatřený wězenjm náležitým. Na zegtři ráno poſláno pro Wacka Syna Dulikowa, a pro Maruſſku Kuchařku / a když přiwedeni byli / namlauwaná byla Maruſſka, aby ſe dobrowolně přiznala / že ſe nic gi Hrdlu ſtáti nemá / wſſak ſe po dobré wůli znáti nechtěla:

Tak potom hned dána Důra Djwka na Rzebřjk / ta ſe hned znala yak ſe ſtalo, a tu hned to° dne konec ſwůg wzala a ſtiatá byla. Potō trápená byla Maruſſka / ta ſe také k tomu mordu znala / a že gjm k tomu ſwjtila, oznámila. Trápen byl Mateg / Marauſſek / potom Bratr geho Zyka / též y Wacek Syn Duliku, ti tři yako y gini k tomu zlému ſkutku ſe přiznali, že gſau gey ſpáchali. A když přiſſlo na Dulika / kterýž toho wſſeho zlého půwod byl / ten když byl trápen, newěda aby ſe giž tito wſſickni k tomu přiznali / počal přjti diwné / láti a hromowati, až mu geho wlaſtnj Syn Wacek řekl: Ale milý Tatiku nedeg ſe trápiti / wſſak gſme wſſickni winnj.

Tu on teprwa znal ſe, a oznamowal, kterak gſau ten neſſlechetný ſkutek ſpáchali. Napoſledy pak trápená byla Baba Sſaffářka: Co gſau gi trápili, a gj w Kozle měli, nic ſe znáti nechtěla / až gj podali něyakého práſſku po kterém ſe hned přiznala. A tak na zegtři den Swatého Wácſlawa ſprawit ſe gim Pánu Bohu poručeno. A když w Pondělí rozhláſſeno bylo, že ge magi vtráceti / ſeſſlo ſe weliké množſtwj Lidu od několika mjl.

Neyprwé na oznámený den / wezená byla ta Baba Worſſyla na Káře, a Maruſſku za nj wedli, a když gj na Rýnk přiwezli woláno bylo od Biřicuw / proč ſe gjm ta ohawná Smrt má ſtáti, a tu Káti hned trhali gj rozpálenými Kleſſtěmi Czlanky / Nehty v Ruk y v Noh, též y prſy, a potō gi y Zuby trhali: A když gi do těch Sſraňků přiwezli / kteréž wzdělané byli pro Lidi, aby ſe lépe diwati mohli zdaleka / y zſadili gj z té Káry / a ſwlekſſy gj pod Pás, a položiwſſe na yakés Prkno / dřeli gj po Hřbetě, dělagic giſſnyty po Knechtſku: Potom gi wezli na Hranicy, a Maruſſku za nj wedli / a to proto, mloſti gj včinit nechtěli / že ſe znáti nechtěla, obě s Babau na Hranicy vpálené byli.

W Auterý potom den Swatého Remigia trápenj byli geſſtě / Petr, Dulik, a gini, aby ſe byli k něčemu wjce přiznali: Potom okolo hodiny oſmnácte wedeni gſau na Smrt Cztyři / Dulik, Marauſſek, Zyka, a Wacek Syn Duliku. Tu tázanj byli, proč gſau Pána ſwého y s geho Dětmi zamordowali / zdaliž geſt ge kdo na to nawedl? Odpowěděl Dulik: že ge žádný nenawedl, a že gſau ſe domnjwali, když to včini, že budau ſwobodnj / wſſak že gt ge Kněz aneb Miniſter Wawřinec tehdáž Farář na Gjžowy poſazowal proti Pánu gegich: A gini naříkali na Dulika / že ge on k tomu nawedl / který teprwa wida Smrt před očima ſmrti Panuw ſwých litowal, a dobrodinj gich wychwalowal. W tom Katani wzali Marauſſka a wrazyli do něho Kůl / a samého Dulika přiwázali Rzetězy k Rumpálu w půli za Ruce, a za Hrdlo y za Nohy / a tak gey za žiwa pekli, a po obau ſtranách toho Rumpálu žiwé a řeřawé Vhli bylo rozpálené a rozdělané, a berauc do Ruky Kat Táborſký Kropáč / womáčel gey w wraucy Smole, a tim ho kropil a potýral, a když ſe to ſpreyſſtilo / tehdy to z něho Strauhátkem k tomu přiſtrogeným zaſe dolu ſtrauhal / a to trápenj geho trwalo ſkoro za hodinu / až Páni poručili mu konec včiniti. Byl welmi ten Lotr trpěliwý / nic nekřičel. Po něm wzali Zyku / a Hnáty mu zlámawſſe, do Kola gey wpletli. Napoſledy Wácſlawa Syna Dulikowa čtwrtili, a ty Cztwrti do Ohně metali k Otcy geho / aby ſpolečně ſe w Prach obrátili / yak ſpolečně zle činili.

Marauſſek a Zyka od Katuw k ſſybenicy wezeni byli, a tam poſtaweni. Takt zlá zlým záplata ſe ſtala, pro vkrutné zamordowánj Panuw gich bez wſſelikyaké přjčiny. Ta Hyſtorye ſepſaná od něyakého Kněze Mikuláſſe Dwořſkýho / kterýž byl Farářem na Czižowy, a potom byl Děkanem Relligij ſub utraq; na Přibrami. Takt zamordowán ten dobrý Muž s Potomky wlaſtnjmi ſwými, kteréž byl ſplodil.

Girjk / Wogtěch / Petr /

ti do Vher wodjwali Knechty / Frydrych, Mikuláš a Zygkmůd, ti Reythary w rotách ſwých mjwali / a býwali Rotmiſtry ſlawnými, pro hrdinſké chowáni ſwé.

Zygkmund tě ſobě byl wzal Manželku Pani Anýžku Chočemickau, a s tau ſplodil dwa Syny / Jana a Karla Frydrycha / s kteraužmněl ſwé obydlí w Kragi Kauřimſkém na Dwoře Rubinowſkém.

O Starodáwném Erbu a Rodu Panuw Woračických z Pabénic.

Kapitola Cztwrtá.

S Czechem a Lechem čaſtokráte gmenowanými Knjžaty Charwatſkými / Předkowé Rodu tohoto, do těchto Kragin přigeli, kteřjž ſkrze hrdinſké ſwé činy ſlawu a čeſt nemalau při Knjžatech Czeſkých zezſkali / což ſe bude moci porozuměti z řečj njže pſaných:

Léta Páně 797. Knjže Mnáta přigel k Czáſlawowi do Dwora geho / a wěda yak zmužile ſobě počjná proti Nepřatelum Knjžetcym / poděkowaw gemu z toho, dal mu darem Třidceti Hřiwen Zlata, y pomocnikum geho vkázal miloſt a laſku. Ten Czáſlaw Předek geden Rodu tohoto s Lidem ſwým, kteréhož měl po hromadě 850 wytáhl na Morawu k Hradu Chlumu / a ten podkopagic, Morawany rozehnal / kdež poněwadž mu přibylo Lidu z Czech, táhl s njm k Hradum Bitowu, a Stráſſku / kteréž obadwa rozbořiw, nawrátil ſe k Mnátowi s znamenitau Kořiſti / a ta byla mezy ginými yako neypředněgſſy přjčina, že Knjže Mnáta y k Czáſlawowi přigel / y geho předřečeným zlatem darowal.

Dotčený Cžáſlaw gſa giž Mužem letitým / a giſtě pro welikoſt činuw ſwých y ſlawným / Léta 803. powolal Synuw ſwých / Cžáſa, Sláwa, a Paběna, a včinil k nim řeč takowau: Synowé milij, wjte o prácy mé / kterauž gſem wážil proti Nepřátelum Země téte, nedopauſſtěge gim nikterakž w nj bydleti / a znáte že gſem ſkrz to k nemalé láſce Knjžetcy přiſſel / kteráž mne obohatila hogně / ano y ſkrz to obywatelé wſſickni welikau ke mně náchylnoſt měli. O kdyby Bohowé geſſtě delſſýho wěku mně popřáli, nechtělbych w tom až do ſmrti myſly měniti / ale poněwadž wſſickni břemenem ſmrtedlnoſti obtjženi gſme, y yá giž poſpjchám k ſmrti a k cýli vloženému / žádam wás abyſſte Napěguw mých pilně náſledowali, a Knjžeti Pánu ſwému wewſſem wěrnj byli. Pohřeb můg w leſých bude / w leſých mne když vmru pochowáte. Na tomto mjſtě bydleti budete / kteréž ohradite zdi tluſtau, tak abyſſte bezpečni byli před Nepřáteli ſwými / gedna ſtrana nechť geſt Cžaſowa / druhá Slawowa / a Paběn, (obrátiw ſe k němu řka:) hned zeytra wygede k wyhledánj mjſta, na kterémžby mohl Hrad poſtawen býti.

Tak včinil Paběn yakž byl rozkázal Otec geho / a nalezna Horu gednu w hlubokém audoli, rozkázal ſobě na nj poſtawiti Hrad weliký a wyſoký / kterémuž dal gméno od gména ſwého, totižto Paběnice.

Téhož Roku pogal ſobě Paběn Manželku gménem Domku Dceru Mſtiradowau ze Wſy řečené Hůrek, kteráž tak ſylným přirozenim a tak welikau ſylau obdařená byla, že vgmauc žiwau Krawu, směla gi néſti tak daleko, yakoby mohl z Lučiſſtě doſtřeliti.

Z toho Manželſtwi a Kmene poſſel potomně weliký Rod / a rozplozenj znamenité, z kteréhož pocházegjcy Wládyky, až poſawád p zuſtáwagi / a ti ſlugi Woračičti z Paběnic / proto / že geſt Paběn neymladſſy z Bratruw Meze ſobě odworal od Měſta Cžáſlawě k Paběnicum k Hradu ſwému / a ten w Bogi vžiwal za znamenj Rytjřſké na Stjtu ſwém čtyry Pole, dwě modré a dwě bilé, ſpůſobem tim yakž na ſhoře ſpatřeno. Neb y on y Potomcy geho w mnohých wěcech Knjžatum a Kralum Cžeſkým ſlaužiwali, a Hyſtorye toho zanedbali připomenauti.

Léta Páně 1315. Hrabiš z Paběnic a na Wyldtſſteyně / wedle prawdiwého zněnj paměti Kláſſtera Wylimowſkého, včinil ſmlauwu s Budiſſem Opatem Wylimowſkým o ſſkody / tak že Opat ſe wſſym Konwentem nahražugic ſſkody / w třidcýti Hřywnách groſſuw Pražſkých na Saudě Zemſkém přiſauzených, těmuž Hrabiſſowi z Paběnic a Manželce geho Swatochyni, do žiwo býti poſtaupil Wſy, kteráž geſt v Hory Ocheb.

W týchž pamětech téhož Kláſſtera Wylimowſkého připomínagi ſe Paběn a Oldřich z Paběnic a na Wilſſtdreyně, Bratřij wlaſtnj, z přýčiny té, že gſau Budiſſowi Opatu Wylimowſkému y Konwentu geho nawrátili, a dali po Hrabiſſowi z Paběnic, Otcy ſwém, ſe wſſemi přináležitoſtmi Horu Oheb / a to při přjtomnoſti Chotka z Rzjčan / Otty z Konemila / Michala z Mocermanu / a Modliboha z Heřmanic. Stalo ſe to Léta druhého / to geſt 1316.

Když ſe pſalo Léta 1332. Cýſař Ludwik žádal Krále Cžeſkého Jana / aby on ſe w to wložil, a pokog ſpůſobil mezy njm a Papežem / tak aby Cýſař Ludwik mohl býti od téhož Papeže pořádně korunowán. Protož poſlal Král Jan z Prahy do Řjm: Oldřicha z Paběnic s některými Miſtry / Doktory / a Preláty, kteřýž mezy Papežem a Cýſařem gménem Králowſkým narownánj měli včiniti.

Připomíná Hágek Léta 1334. Oldřicha z Paběnic / Doktora w obogjch práwjch Důchownjch / Muže welmi ſlawné

včené° a wymluwné°. Tě vmřew/ w Pražském Kostele pochowán gt, proto/ že tomu Kostelu činil mnohá dobrodinj/ a nadal plat na to / aby každý den na vswjtě w tom Kostele S°. Wjta Misse o Panně Marygi zpjwána byla.

Wácslaw Král Czeský po

slal k Markwartowi z Wartmbergka na Hrad Zleby Jana Paběnického z Paběnic/ Buryana Kolowečkého z Břjzy, a Janka z Sšánowa /kteřjžby geho slowem Králowským napomenuli/ aby Wálky a rozbroge w Zemi nezačinal. Což když gemu oznámeno předkem skrz Jana z Paběnic/ odpowěděl: že dána to Králi austni odpowěd/ ale hned yak Poslowé odgeli/ on zgimal Kupce Pražské náramně bohaté/ pročež Pražané s Králem na Wyssehradě o tom horliwě mluwili / tak že popuzený k hněwu Král, bez messkánj wypravil Dwa Tisyce Lidu zbrogného, a rozkázal Hrad Zleby obehnati. A dobyt byl Hrad w osmnácti dnech / a Margwart z Wartmaerkga yatý/ odeslán do Prahy, kdež držán v Wězenj Králowském na Wyssehradě/ gemužto Král odňaw Rohožec a Zbjroh / Zleby rozbořiti přikázal. Hágek w Létu Páně 1384.

Paměti některé okolo Léta

Božjho 1469. wyprawugi / že gest Pan Přibjk z Paběnic w Středu po S. Gjřj narownánj včinil s Panem Bohuslawē Malowcem z Malowic a z Dzetně w Městě Králowském / kdež propustil z slibu a z rukogemstwj gmenowaného Bohuslawa / genž byl slýbil za Otyka z Sedlce w 60. Zlatých Vherských a w 45. Reynských / z kterézto summy dotčený Bohuslaw tehdáž byl kwitowán při přjtomnosti Jana Rusa z Czemin / Mikulásse z Sedlce / a Erazyma z Michnic.

Jan z Paběnic Bratr

neymladssy Petra a Přibjka/ dostaw po Janowi Otcy swém Dědiny Woračice / psal se z Paběnic a z Woračic, a potomně Woračický z Paběnic / a až posawád pocházegjcy od něho, gmenugi se Woračickými z Paběnic ač nikdá Erbu swé° starožitné° neměnili. Tomu Janowi Woračickému z Paběnic a z Woračic, prostředkem Reymunda, Peyrāda, Arcyděkana Kanyského/ Kostela Xantského/ Doktoraw obogich Práwjch, a Stolice Apostolské Innocentia osmého / Kanclýře a Legáta propůgčená

byla moc / aby on mohl sobě wybrati Spowědlnika hodného, kterýžby geho byl Lékařem w hřjssych wsseliyakých / y w těch, na kteréž rozhřesseni dáti samé Stolicy Apostolské přináleži. Což se stalo Léta 1490. třetiho dne Měsýce Czerwence.

Po smrti gmenowaneho

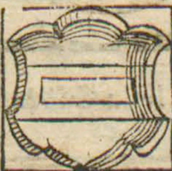
Jana z Paběnic / vwázal se w Sydlo geho Petr Woračický z Paběnic na Woračicych, Bratr Přibjka, a Jana z Paběnic / a pogal sobě za Manželku Magdalénu Wosečanskau z Wosečan Dceru Pani Machny Teynický z Mezylessyc / gegižto Erb takowý byl yak widiš.

Wácslaw Woračický z Paběnic

na Woračicych a Radiči, Syn nadepsané° Petra z Paběnic, pogal sobě k Stawu Mānželskému Pani Johanku Markwartku z Hrádku / Erbu takowého: kteráž gemu porodila Syna Jana, a Dceru Johanku, genž gest byla dána w Staw Mānželský Panu Wácslawowi Rāberskému z Ramberka.

Jan Woračický z Paběnic,

na Prčicy, Wožicy, a Woračicych, Syn předpowěděného Wácslawa / měl za Manželku Pani Annu Polaneckau z Polánky, a na Polánce, Dceru Pana Wácslawa Polaneckého / po njchž naň připadl Statek ten Polanecký / a ta gemu porodila Synů Deset, a Dcer Sedm / gsauc sama Dcera Pani Markéty z Nemyssle.

Po smrti této Manželky / pogal sobě druhau, gmenowitě Pani Alžbětu Rautskau z Rauta a na Rautech / kteráž gemu porodila Dceru gménem Alžbětu.

Vmřel potomně gmenowaný Jan Woračický Léta Páně 1553. na Prčicy / w Neděli před Swatým Mathaussem, okolo třimecytmé hodiny / a pochowán w Kostele Prčickém.

Zanechal po sobě Synuw žiwých pět / Mikulásse, Wácslawa, Paběna, Petra, Adama Burvana / Dcer ssest: Helénu, Dorotu, Kateřinu, Alžbětu, Markétu, a Elissku. Heléna dána gest w Staw Manželský Gindřichowi Kořenskému z Teressowa; Dorota / Netonickému z Nebilow a na Chotowinách / ale z to° Rodu nyni žádný Potomek Mužského Pohlawj nepozustáwa.

Kateřina dána byla Panu Giřjmu Mitrowským z Nemyssle a na Mitrowicých: Alžběta pak Panu Wylimowi Wrbikowi z Tisnic a na Wssebořicych. Kteréhožto Rodu Potomka Pohlawý Mužského w Cžechách nenacházym / ale Erb gegich byl takowý:

Tato Alžběta po smrti prwnjho Manžela, wzala sobě Bořiwoge Bočku Nepolickéº z Zachrasstian a na Snětu.

Elissku z Paběnic pogal k Stawu Manželskému Boček starssy Nepolický z Zachrasskā a na Rautech, Strejc Krewnj nadepsaného Bořiwoge Bočka, a tě po Manželce této dostal Statku Rautského.

Prwnj Syn předpowěděného

Jana z Paběnic / Mikuláš Woracický z Paběnic a na Polánce / měl Manželku Pani Elissku z Augezdce, kteráž gemu vmřela bez Potomkuw / pročež pogal druhau, totižto Pani Markétu Kořenskau z Teressowa / s njžto splodil Syny: Wylima, Gindřicha, Wáclawa / a Dcery: Annu, Kateřinu, a Alžbětu, Annu dal za Manželku Janowi Ziakawcowi z Ziakawy na Giwgiánech / kteráž po smrti tohoto Manžela zasnaubená byla Oldřichowi Želizkowi z Taurowého a na Budissowicých.

Wácslaw Paběn Woracický

z Paběnic na Wožicy a Polánce, druhý Syn weyš psaného Jana Woracického z Paběnic, Léta 1548. w Neděli před S. Martinem, wstaupil w Staw Manželský s Pani Annau Zdiárskau ze Zdiáru, Dcerau Frydrycha Zdiárského ze Zdiáru a na Hági, kterauž porodila Otylie Kaplýřka z Sulewic, Dcera Wácslawa Kaplýře z Sulewic a na Solanech / kteřýžto Zdiárssti takowého Erbu vžiwagi. Odtud possli tři Synowé Woračičti z Paběnic: Jan, Karel, a Frydrych / kteréž porodiwsse gmenowaná Pani Aña ze Zdiáru, vmřela Léta Páně 1554. w Starém Městě Pražském w Pondělí po Neděli Reminiscere, a pochowána w Praze w Kostele Sº. Martina.

Téhož Roku Pan Wácslaw Woracický z Paběnic pogal sobě ginau Manželku na den Swaté Kateřiny / Vrozenau Pani Johanku Bartelowskau z Prostého Dceru Pana Mikulásse Bartelowského z Prostého a na Zdiáře a Pani Milky Braunowský z Braunowic / s kterauž splodil tyto Syny: Paběna, Krystoffa, Adama, Wylima, Mikulásse, Joáchyma, a Dceru gedinau gménem Alžbětu. Vmřel potomně Léta 1565. w Sobotu w de

tu w den pamatný Třech Králuw w hodinu Nessporni, a pochowán w Městě Wožyci w Kostele před welkým Oltářem.

Tento Wácslaw z Paběnic, yakž to vkazugi paměti pod Pečeti Cýsařskau / Léta 1563. žádan také byl od Maximiliána Cýsaře toho gména druhého, aby wedle giných s njm gel do Presspurgku / kdež přigjti měl Maximilián Korunu Králowstwj Vherského / což on včinil na rozkázanj Cýsařské s nemalým swým nákladem.

Petr Woracický z Paběnic

na Woračicych / třetj Syn gmenowaného Jana z Paběnic / měl zasnaubenau Pani Annu Pětipěskau z Chyš a z Egkrberku, Dceru někdy Pana Wodolana Pětipeského z Chyš, genž byla possla od Pani Doroty Kaplýřky z Sulewic / z kteréžto splozen gest Jan Oracický, kterýž w Frankreychu několik Let při Dwoře w Službách trwal / a sauce Léta 1572. w Paříži při té znamenité baurce w Městě, diwným způsobem Božským při žiwotu zanechán.

Tehdáž Karel Král Frantský dáwal Sestru swau Markétu Gindřichowi z Borbonu, Králi Nawarskému, totiž osmnactého dne Měsýce Srpna / a potom 24. dne téhož Měsýce w den pamatný Sº. Bartoloměge, w tom tumultu Kasspar Koligneus Fratnský Amiral s mnohými Pány a Rytjři, y s Lidem obecným, kteréhož bylo yako do třidcyti Tisýc hanebně zamordowán. Bratřj geho byli: Mikuláš, Wácslaw, Albrecht, Buryan, Lipold, Wogtěch / z njchžto neymladssy slaužil při Dwoře Knjžete Ostrogského, Jana Kasstellána Krakowského / tolikéž y při Dwoře Hraběte z Korky Weywody Poznánského / Sestry: Kateřina a Dorota / kterážto poslednj dána za Manželku Panu Adamowi Welemysskému z Welemislowsy, a na Wolbramowicých.

Adam Starssy Woracický

z Paběnic a na Perčicy / Syn čtwrtý weyš psaného Jana z Paběnic, pogal sobě Manželku, Annu Kaplýřku z Sulewic, Dceru Jana Wosterského Kaplýře z Sulewic, kterauž byl splodil s Kateřinau Wchynskau ze Wchynic, a ta gemu porodila, Jana, Mikulásse Mladssyº / Jana Wogtěcha, Jana Zdeňka, Syny: Kateřinu, Johanku, Alžběty dwě, Elénu, Marygi, Elissku, Lidmillu, Ewu Polexinu, Dcery. Kateřina dána za P. Kry: Wegkowskéº z Milhostic a z Woykowa a na Křtěnowicých a Smilowě. Johanka zasnaubená Panu Mikulássowi Welemisskému z Welemislowsy a na Mitrowicých / a Ewa Polixena Panu Hůprechtowi Czerninowi z Chuděnic a na Lissni / Synu P. Jana Czernina z Chuděnic.

Buryan

Buryan Starſſy Woračický

Buryan Starſſy Woračický z Paběnic a na Hrádku Kozym Hřbetě / pátý Syn wegš gmenowáného Jana Woračického z Paběnic, ſpogě byl proſtředkem Stawu Manželſkého s Pani Maryánau Malowkau z Malowic,

Dceru Pana Mikuláſſe Malowce z Malowic, a Pani Kateřiny Lčowický z Cžeſtic / kteráž gemu porodila Syna gméně Jana, a Dceru gménem Kateřinu.

Wylim Starſſy Woračický

Wylim Starſſy Woračický z Paběnic a na Blamčy, Syn neyſtarſſy nadepſaného Mikulaſſe z Paběnic, a Markéty z Tereſſowa, trwal w Manželſtwi s Pani Worſſylau Radkowcowau z Radkowcowic, Dcerau Jana Radkowce, ſplozenau od Markéty Wogický z Protiwče / a ta porodila Joachyma, Hertwika, Jana, Kryſtoffa, Wylima,

Syny / a Dcery: Martetu, Annu, Magdalénu, Libuſſy, Bohuňku, Boženu a Kateřinu. Markétu pogal Malowec z Malowic na Kameně a Proſečí.

Wácſlaw mladſſy Woračický

Wácſlaw mladſſy Woračický z Paběnic / Syn wegš dotčeneho Mikuláſſe z Paběnic a Markéty z Tereſſowa, Bratr Wylima gmenowaného, wzal ſobě k Stawu Manželſkému Pani Florentynu z Sſonowa a z Skalice, kteráž porodiwſſe Syna Mikuláſſe, rozlaučila ſe s Manželem ſwým proſtředkem Smrti.

A pogal on Manželku druhau, totiž Pani Maryánu Drachowſkau z Drachowa.

Jan Karel Woračicky z Paběnic na Wolánce

Jan Karel Woračicky z Paběnic na Wolánce a Wožicy, Syn neyſtarſſy nahořepſaného Wácſlawa Paběna z Paběnic, a Pani Anny Zdiárſké ze Zdiáru, w ten čas, když gſem s Knihau tauto pracowal / byl Neywyžſſým Bernjkem Králowſtwj Cžeſkého / a Cyſařowé Ržjmſké, yakožto Králowe Cžeſké, Gegimiloſti, Vředlnikem při Dckách Zemſkých. Mage pak Wěku ſwého 36. Let, a Neděli oſmnácte / Léta 1586. w Neděli před Swatým Martinem wſtaupil w

Staw Manželſký s Pannau Mandelenau Chobotſkau z Woſtředka na Choteyſſanech a Neſpeřich, Dcerau Pana Wylima Chobotſkého z Woſtředka, ſplozenau od Panj Doroty Cžeykowny z Wolbramowic, a s tau ſplodil Syny Wácſlawa Paběna, Wylima Mſtirada, Woračické z Paběnic / Dorotu, Judyt, Kateřinu, Weronyku, Dcery. Pomřeli pak Děti tyto wegſſgmenowané, a pochowané w Koſtele Wyſoko Augezdeckém, kdež y Kameny Hrobowni z Mramoru s twářnoſtí gegich položeni gſau.

Tělo Wácſlawa Paběna pochowáno geſt w Nowém Měſtě Pražſkém, w Koſtele S. Wogtěcha wětſſýho / kdež ſlowé w Kalabrygi, a tu ſe také ſpatřuge Hrob Pana Wylima mladſſýho z Paběnic / což wſſe z wytesaných Kamenůw z Mramoru / kteřjž nad nimi ležj, kdy a kterého čaſu proſtředkem Smrti této čaſné z Swěta ſeſſli / porozuměti ſe může.

Z téhož Kmene poſſli / Marye Anna, Johanna, Zuzanna Kryſtýna, Karel Přech / Alžběta Sybilla / Bratr a Seſtry z Paběnic.

Frydrychowi Woračickému

Frydrychowi Woračickému z Paběnic / druhému Synu Wácſlawa Paběna z Paběnic, a Anny ze Zdiáru Bratru Jana Karla Woračického z Paběnic / zaſnaubená geſt Panj Dorota Tetaurka z Tetowa, Dcera P. Jana Tetaura z Tetowa a na Malenowicych / ſplozená od Vrozené Panj Kordulky z Slaupna a na Wřeſcowě / gegižto Bába byla z Rodu Panůw Sſtoſſůw z Kaunic, s nižto ſplodil Syny / Wácſlawa, Karla, a Dceru gménem Annu.

Léta potomné od Narozenj Syna Božjho

Léta potomné od Narozenj Syna Božjho Tiſycýho, Pětiſtého, Oſmdeſátého druhého / vmřel ſwrchugmenowaný Pan Frydrych Woračický w Středu před S. Lucygi, a pochowán w Dráchowě w Koſtele wedlé Syna ſwého Karla / kteréhožto Bratr totiž Wácſlaw Syn Frydrycha ſkonal tolikéž w Poznáni, a pochowán w Koſtele Poznánſkém.

Wylim mladſſý Woračický

Wylim mladſſý Woračický z Paběnic a na Hawlowicych, Bratr nadepſaného Frydrycha z Paběnic Léta 1591. w Neděli den Narozenj Panny Marye, na Zámku Náchodě pogal ſobě Manželku Pannu Dorotu Kořenſkau z Tereſſowa / kteráž téhož Roku vmřela w Pátek den Wſſech Swatých we tři hodiny na Noc, a pochowána w Koſtele ffarnjm w Měſtě Náchodě.

Wzal sobě potō Manželku ginau, totiž Pannu Dorotu Dohálskau z Dohálic / Dceru Pana Melchysedecha Borka z Dohálic a na Střežeticých / kterauž byla porodila Paný Johanna Mladotka z Solopisk Dcera Mladoty z Solopisk a na Lužanech / splozený od Wančurky z Řzehnic a Baba gegich byla po Otcy, Elisska Zárubka z Hustiřan. Porodila pak gmenowaná Dorota Dohálská Jana Paběna / kterýž w dětinstwý swém vmřel.

Nahoře gmenowaný Wylim Woračický z Paběnic

hned z mladosti swé mnohé cyzy Kraginy progel, yak po Zemi tak po Moři / s Panem Teraurem Karlem z Tetowa, Vgcem swým / nemalý čas mezy Rytjři Malteyskými w Maltě se zdržowal, a potom do Polnjho taženi proti Synanu Basseti od Vrozeného Pána / Pana Zygkmunda Smiřickýho z Smiřic / na Skalách, Dubu, a Frydsstegně wyprawen / w kterěžto weyprawě wedl on Lid wesskeren pěssy y gjzdný ze wssech Panstwý Pana Smiřickýho / tolikéž y Panstwý Wyssemburgského, Nachodského, a Sskworeckého / yakž o tom wyswědčuge List gemu daný od Pana Smiřického / když se totižto spátkem z Vher nawrátil. Syn geho Jan Paběn, vmřel Léta 1596. w Sobotu po S. Martě / pohřben den Proměnění Pána Krysta / Léta téhož w Nowém Městě Pražském w Kostele S°. Wogtěcha, wedlé giných Předkůw swých.

Mikuláš mladssy Woračický

z Paběnic a na Otnicých, Bratr nadepsaného Wylima mladssýho z Paběnic, měl Manželku Vrozenau Paný Mandelénu z Kúnic, Dceru někdy Pana Jana Ssyssky z Kúnic / na Morawském Slawkowě, Zdánicých, Sedlowicých, a na Dábořicých, splozenau od Paný Doroty Kgeraltowský z Kgeraltowic / kterážto Paný Mandeléna Woračická z Kaunic vmřela na Otnicých w Neděli před S. Marketau Léta 1590. a pohřbená w Slawkowě na Zámku. Druhého Roku po ni vmřel y Manžel gegi gmenowaný Mikuláš Woračický na Otnicých po Památce Obrácení S°. Pawla na Wjru, a pohřben w Kostele Otnickém. Ten z mladosti trwal při Dwoře Arcy Knjžete Rakauského Karla w Grácu / odkudž se obrátil k Filipowi Králi Hysspanskému, kdež gsa w službě Wogenské táhl do Burgundye a Windelandu / tam od Nepřátelůw yat / ale gsa skrz ffreymark takowého Wězený sprosstěn, nawrátil se w dobrém zdrawj do Wlasti swé / o gehožto dobrém a Rytjřském chowáni na Wogně dotčené wyprawugi obssýrně Listowé ffedrowný / kteréž gemu pro geho chwalitebné skutky, a vpřjmě w wěcech Wogenských chowáni Neywyžssý psáti rozkázal.

Joachym Woračický z

Paběnic a na Otnicých / Bratr nadepsaného Mikulásse mladssyho z Paběnic / wzal sobě za Manželku Pani Annu Johannu Pokarku z Regensslaku z Rakaus. Ten Léta 1592. vmřel w Pátek po S. Bartholoměgi mezy 11. a 12. hodinau na celém Orlogi, a tu w Kostele Otnickém pochowán wedlé Mikulásse Woračického a Alžběty z Paběnic, gsauc od mladosti k hrdinským činum nakloněný. Pročež gesstě w mladém Wěku cyzy Kraginy progjžděl, a geda podwakráte k Neywyžssymu Mjstru do Malty / při něm dlauhý čas se zdržowal.

Buryan Woračický z Paběnic

a na Kokowicých, Syn wegš psaného Petra Woračického, a Pani Pětipeský, měl Manželku Pani Kateřinu z Hertmbergka, Dceru Habarta z Hertembergka a na Pichelpergku, splozenau od Pani Elény Sslikowny z Holeyče Hrabinky z Pasaunu a z Lokte / s njžto, totiž Kateřinau z Hertembergku, splodil Syna gménem Petra / Dcery: Annu, Marygi, Johannu, Alžbětu, Ewu. Vmřel we Cžtwrtek po Třech Králich we tři hodiny na Noc na Kokowicých, a we Cžtwrtek po Památce S°. Sstiastného / pochowán w Kostele Kwitickém.

Mikuláš starssy Woračický

z Paběnic a na Smikowě, Syn neystarssy wegš psaného Adama z Paběnic, a Pani Anny Kaplýřky z Sulewic, pogal sobě k stawu Manželskému Pani Annu Dworeckau z Olbramowic, Dceru někdy Gidřicha Dworeckého z Olbramowic a na Načeradči, kterauž byla porodila N. Wěžnicka z Wěžnik.

Léta Páně 1586. w Pondělí po Památce Nálezenj S°. Křjže, mezy 23. a 24. hodinau, w Městě Soběslawi, vmřel Vrozený Pan Krystoff Woračický z Paběnic, a Pohřben gt w Kostele, kdež před Lety Klásster byl.

Léta 1587. v Weliký Pátek na Weseli Zámku Morawském vsnul w Pánu Bohu P. Adam mladssy Woračický z Paběnic, a pohřbe tu w Kostele.

Léta Páně 1590. w Pátek we dwě hodiny s půl nocy na Sobotu před S. Duchem na Otnicých vmřela gest Vrozená Panna Alžběta Woračická z Paběnic, a pohřbená w Kostele Otnickém wedle Bratřj swých.

Tuto se doloží, yakym spůsobě Páni z Rytjřstwa, Neywyžšsý Auředlnicy Zemstij, na Saudu Zemském seděli / a neyprwe Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan z Klenowého a z Janowic, na Žinkowech a Žitjně / Gehomilosti Cýsařské Radda, a Neywyžšsý Pjsař Králowstwj Cžeské: O gehožto Rodu nyni zmjnka se včinj.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Klenowských z Klenowého a z Janowic.

Kapitola Pátá.

Dawnost práwě starožitnau Rodu a Erbu tohoto, rozličné paměti wyprawugij / a gey z Národu Slowanského býti vkazugij / kteréhožto počátek včiněn spůsobem takowým:

Vrogjžděl někdy cyzý Kraginy Slowák něyaký, gménem Holub / dobrého sobě gména wssudy wyhledáwage / tak že přigel y do Krage Mauřeninského / kdežto byla Dcera Králowská / we hře Ssáchůw tak wycwičená / že se proto y w mysli swé podnesla / a tomu, kterýž s nij se hráti opowážil / a nad nij neswijtězyl / Ssáchownicy o Hlawu roztlankáwala / a to giž byla mnohým Mužům Rytijřským včinila.

Tam se tolikéž zabral gmenowaný Slowák / a chtě sstěstij pokusyti

s Pannau dotčenau, wyptáwal ſe na to / yakau wezme odplatu geſtliže wyhrage? Dána mu odpowěd: Žé giž dáwno na tom zůſtáno / aby ten kdož wyhrá druhému Sſáchownicý o Hlawu dal. Za kterézto vſtanowenj poděkowaw ſnažně / dal ſe w hru / a mage ſſtěſtj po ruce / hru na Pannë ſſtiaſtně obdržel / a tak y hned, nemnoho ſe rozmegſſlege, pochytil Sſáchownicy, a gi Pannë o Hlawu rozrazyl. Pro přjčinu tu / když y potomně mnoho hrdinſkých činůw na Dwoře Královſkém prowozowal / dal mu za Erb Otec Královný dotčené Sſáchownicy na čaſy wěčné / a na památku a znamenj neſmrtedlné wjtězſtwj toho / kterěž nad tak ſlawnau Královnau ſſtiaſtně obdržel / poručil gemu noſyti w Helmě Pannu w bjlé Tykýtowé Sukni / s zawázanau Hlawau, ana z Koruny wychází, a Sſáchownicy w rukau drži. Nawrátil ſe potomně do ſwé Kraginy / kdež ſe s Bratrem o Erb podělil, kterémuž gednu toliko polowicy Sſáchownice s Helmem noſyti dopuſtil / a ſám toho Erbu vžjwal zauplna / tak yakž y poſawad Potomkowé geho wlaſtnj w některých Kraginách vžjwagj / o čemž njže zmjnku včinjm.

Žé pak ten byl obyčeg Předkůw Národu Slowanſkého / za čas dlauhý gméno Předkůw ſwých v weliké vctiwoſti mjti, a obzwláſſtně těch, kteřjž činy ſwými ſlawnj býwali / toho ſe přjdržel y Rod tento, y přjdržuge až poſawad / z něhožto pocházegjcý, pjſſj ſe od Přibjka / o němž Hágek w Létu Páně 874. zmjnku činj takowau: Žé geſt před Horau Třebuſſyncy wyſoký Prut Střjbra nalezl / kterýžto ſpuſtiw / poſlal Knjžeti Hoſtiwitowi / za čež gemu Knjže dalo ſwobodu tu / aby kopal Zlato, kdež ſe mu koli ljbiti bude. A on včiniw Knjžeti poděkowánj za Láſku prokázanau, na Přjbramſkých Horách, a zwláſſtě na Březowým, Zlato kopati připowěděl / ale toho Léta vmřel. Ginj potomně Potomcy zanedbali těch Tytulůw, a pſáwali ſe z Sydel, z Zámku neypředněgſſýho / Hradu neb Dworu, na nichž bydleli / a to ſe dálo neywjce za Krále Jana / když množſtwj Cyzozemcůw do těchto Kragin wgelo / kteřjž ſobě Statky kupowali / Tytule rozſſyřowali / a Čechowé tolikéž toho náſledowati začali, čjm dále, tjm wjce / předku Němcům nedawagjce / a Zámkům ſwým Tytule ſwé změniwſſe, ginými ge gmény yako po Německu gmenowali / yakožto Rožmbergk, Hažmburgk, Ryzmburgk, Sſelnbergk, Rožmital / &c. kteřjžto Zámkowé wſſyckni ginými někdy gmény gmenowáni býwali.

In libris Erectionum památka geſt o Panu Přibjkowi z Klenowého, w Létu Božjm 1409. že geſt on Oltář w Koſtele Swatého Jana w Tinči ffundowal a nadal / yakž to poznamenáno geſt ſlowy takowými:

Erectio Altaris Sancti Ioannis in Eccleſia Parochiali in Tiniecz. Nos Praibiko de Klenow, &c.

W Kalendáři Hyſtoryckém při Létu Páně

1426. čte ſe o Panu Přibýkowi z Klenowého / že geſt ſam deſátý wſkočil do Měſta Střjbra / na den Swatého Wácſlawa / a geho ſe bezewſſj ſwé ſſkody zmocnil / kteréhožto Měſta byl on w držení až do Kralowánj Cýſaře Zygkmunda / kterýž gemu dal za ně Wolinj / a zapſal mu na témž Zbožj dwa Tiſýce Kop gro: aby gemu Střjbra poſtaupil. O čemž zmjnku činj y Hágek w Liſtu 403. y toho dokládá: A když wſkočil do Měſta, měl tak weliký a hrozný Meč / že doſáhl od gedné Brány Měſtſké až k druhé. Muſeli nedaleko od ſebe ſtati.

Léta Páně 1436. ſtala ſe geſt vmluwa ſkrz Welebné Knjže Pana Oldřicha Hrabě Czeſké / a Vrozené Pány / Pana Alſſe z

Sſternbergka / Pana Henyce z Pirkſſtegna Hoffmiſtra / Pana Kaſſpara Kancléře / Pana Haſſka z Waldſſtegna / Pana Arnoſſta z Wlaſſymě / Pana Přibjka z Klenowého / a Jana z Kunwaldu Podkomořjho / mezy Neynepřemoženěgſſým Knjžetem a Pánem / Panem Zygkmundem z Božj miloſti Cýſařem Řjmſkým, wždycky Rozmnožitelem Řjſſe / Vherſkým, Czeſkým Králem, z gedný / a Poctiwým Kněžem Bedřichem z Strážnice z ſtrany druhé. Kteraužto vmluwu / tak abych dalſſj zaneprázdněnj Cztenáři nevčinil, opauſſtjm.

Léta Páně 1501. Pan Puta z Ryzmberka a z

Skalj / Neywyžſſý Sudj Králowſtwj Czeſkého / měl něyakau rozepři s Měſſtiany Klatowſkými / tolikéž y s Obcý / a nemohauce ſé Strany ſami ſmluwiti / dali to na rozeznánj Vrozeným Wládykám / P. Janowi z Klenowého Purgkrabj Karlſſtegnſkému / Wogtjkowi Ramſſkýmu z Tropčic / Milotě Benedowi z Sſtiahlaw a we Lhotě / Humprechtowi z Chuděnic / Přibjkowi Rocowi z Dobrſſe / Janowi Czeykowi z Olbramowic a w Němcicých / tak že yakau koli oni vmluwu včinj / že na nj přeſtati chtěgj.

Léta Páně 1432. včiněno geſt Přjměřj mezy

Panem Oldřichem z Rožmbergka, a Panem Přibjkem z Klenowého / na kteréhožto giſtotu wětſſj a potwrzenj, včinil dotčený Přibjk, a ſtrana geho s njm Liſt zápiſnj / genž byl pſán takowými ſlowy:

Přibjk z Klenowého a Jan z Pjryka / wyznáwáme tjmto Liſtem obecně předewſſemi / že gſme wſtaupili, a tjmto Liſtem wſtupugeme w prawé a Křeſtianſké Přjměřj s Vrozeným Panem Oldřichem z Rožmbergka / y s geho ſewſſemi Služebnjky a Poddanými, od dánj Liſtu tohoto, až do Swatého Gjřj neyprwé přjſſtjho / a ten den celý až do Západu Slunce během ſwým. Wſſak tak: Geſtližeby ſe nam w tom Přjměřj nezdálo ſtáti / tehdy ſwrchu pſanému Wěřiteli naſſemu Liſtem naſſjm otewřeným, aneb po giſtém Poſlu dwě Neděle před tjm máme na Krumlow dáti wěděti / kterěžto Přjměřj / ſlibugem pod naſſj dobrau wjrau a ctj / že bude a má wěrně a Křeſtianſky zdržano býti. A geſtližeby ſwrchu pſanému Panu Oldřichowi neb geho Služebnjkuom a poddaným od nás, neb od naſſých co w tom Přjměřj ſe bezelſti ſtalo / má býti opraweno. Pakliby ſe w čem od ſebe wzdalowali / a ſmluwiti ſe nemohli / tehdy to magj wzněſti na Vrozeného Pana Mikuláſſe Střelu: podlé kteréhožto rozkázanj to máme a ſlibugeme / cožby ſe ſtalo oprawiti: Paklibychom neoprawili / a Panem Mikulaſſem na nás ſeznáno bylo, tehdy ſe známe / že gſme čeſt a wjru propadli. Toho na potwrzenj ſwé gſme Pečetě k Liſtu tomuto přitiſkli / a wedlé nás Slowutnj Panoſſe: Dluhomil z Dražowic / Janek z Hrádku, Purgkhrabě z Klenowého / Jan Hrách z Běſtochowa, a Markwart z Lipowce. Dán a pſán na Klenowém, Léta od Narozenj Syna Božjho 1432. ten Cztwrtek po Swatém Jakubě Apoſſtolu Božjm.

Gmenowanj Přjbik z Klenowého w Létu

Božjm 1437. w Neděli po Swaté Markétě wygel z Prahy na Concilium Bazylegſké z ſtrany rozdáwánj Swátoſti Wečeře Páně pod Obogi

Dijtkám malým po Křtu / s Posly ginými Králowstwij Czeského / kterýchž Gména gsau tato :

Petr z Wartmbergka a z Zwěřetic.
Mistr Jan z Přibramě.
Mistr Prokop z Plzně.
Mathiass Lauda, a Wáčslaw Břeska Mincmeystr.

Když wznjkla newole a rozepře mezy Wladislawem Králem Vherským a Czeským, a Filipem Knijžetem Burgundským / okolo Léta 1455. z strany Weywodstwj Lucemburského, a Hrabstwj Chmeyowského / vstanowil Král Wladislaw Oratory / mezy njmiž počten gest y Přibjk z Klenowého / kteřijžby na mijstě Králowském Při takowau k koncy přiwedli / což wsse bude se mocy porozuměti z Listu w tato slowa psaného :

Ladislaw z Božj milosti / Vherský, Czeský,

Dalmatský, Charwátský 2c. Kral 2c. Rakauské a Lucemburske Knijže, Margkhrabě Morawský / Známo činijme wssem / yakž pozdwijženij newoli, kteréž mezy námi a Neygasněgssým Knijžetem, Panem Filipem, Knijžetem Burgundským, Krewnym Přijtelem nassijm milým, z strany Weywodstwij nasseho Chmeyowského, a Hrabstwij Lucemburského, wznijkli / že Raddy Nasse, tolikéž y Knijže: Neygasněgssijho P. Ludwijka Falckrabi nad Regnem, Dolnjch y Hornjch Bawor Knijžete, nasseho milého, toho podali / kterézto podánj od Nás y od Knijžete Burgundského přigato a potwrzeno gest. My pak žádagijce podlé nadepsáného podánij konec tomu wssemu včiniti / a tomu chtjce / aby byli kteřijžby plnau mocý vgisstěnj gménem nassijm, před gmenowaným Knijžetem Ludwijkem se postawili / od kteréhož ta práce naň wzložená Přátelský přigatá gest. K w tom se skussené wijře, stálosti, Legátstwij, rozssaffnosti, a snažné ochotnosti Vrozených a wznessených Mužůw / Přibijka z Klenowého / Jana z Rabssteyna / Apollina Fictuma / Gindřicha z Czeraw / Jana z Lippy / a Řzehoře z Hazmburgka / Obogijch Práw Doktoruow / a Radd Nassijch, wěrných milých, důwěřugijce / s nassý gistau wůlij / plnau mocý Králowskau w Czechách / a w Knijžetstwij Lucemburském, ge wolijme, činijme, prohlassugeme, a vstanowugeme nasse prawé, gisté Orátory, Prokurátory, Aktory, Faktory / a Správce těch wěcý / Legaty obzwlásstnij / aneb yakýmbykoli ginač gménem gmenowáni býti mohli / dawagijc a dowolugijc gim wssem spolu / aneb wětssijmu dýlu z nich / plnau moc a poručenij / Pře nasse, y

giné wssecky wěcy, yakébykoli byli, s kýmkoli, proti tomukoli, a kdekoli / tak při Saudich, yak ginde / před yakýmikoli Saudcy, obecně y obzwlásstně, wésti, řjditi, a sprawowati / a zwlásstě w tom se propůgčowati, a státi před samým Saudcem Knjžetem Ludwjkem w Sspeyru, neb ginde, kdežkoli předgmenowané wěcy, kteréž se w témž podánj obsahugi, skrz něřeny, a k koncy přiwedený býti magi / též y s Orátory, Prokurátory gmenowaného Knjžete Burgundtského se scházeti, rozmlauwati, řijditi, smlauwati, srownáwati / Gednoty, punty, Přijměři, prodlauženj, a pokoge činiti / sskodu a křiwdy odpausstěti / napředgmenowané wssecko, a každé obzwlásstné, zawřjti, a skoncowati / vtwrditi, chwalitebně schwalowati / Slyby yakékoli nassym gménem přigjmati, za ně přiřijkati / Pokuty wsseliyaké přislybowati / Prokurátory, gednoho neb wjce vstanowowati, a ge propausstěti / nasse Zboži, a Osobu nassy zawázati / wsseliyaké Listy přednássetí, dodáwati, a přigjmati / působiti / za odporownjky se postawiti / wyměňowati / prawdu otewřijti / swády, hadruňky, a rozepře zrokowati / Terminy a odklady žádati / potahy ozhaněnj neb křiwém obžalowánj wynássetí, a gim odpowidati / také na Dussy nassy přjsahati / přísahy wsseliyaké přigjmati / předkladum, potazum y Artykulum odpowidati / Swědky, otázky, nálezy, a průwody sprawedliwé, yakékoli vkazowati / druhé strany swědky, nálezy, a průwody sprawedliwé wyhledáwati, a ge vfformowati / gich Pře vwažowati / Přijpis žádati / a zawjrati / za schwaleni a weypowěd žádati / a wůbec wssecko, což w Práwnjch wěcech zaslužených a w prácech se snássy, a w gednotě se srownáwa činiti / dáwagjce a propugčugjce gim w předpowěděných přjčinách wsseliyak dokonalau, swobodnau moc, sprawowánj, a poručeni / aby wssecko činiti a řjditi mohli, cožby předpowěděným wssem wěcem, a gednékaždé obzwlásstně, a w giném yakémkoli gednánj, slaužiti mohlo : Poraučegjce gim, a chtjce tomu, aby při swrchupsaných wssech wěcech na mijstě Nassem to činili, a Práwem odpowidali / cožbychom my, kdybychom přjtomni byli, včiniti mohli. Sprosstugeme pak ge a gich nařijzeni od wsseho zadosti včiněnj, a připowidáme nassym slowem Králowským za wděčné, za stwrzené, a přjgemné to wssecko mjti, cožkoliwěk skrze předpowěděné nasse Orátory, Prokurátory, a neb gegich wystawené w těch nadepsaných wssech Přech, a w gedné každé činěno, a yakýmkoli spůsobem zřijzeno bude. Tomu na Swědomi Pečeť nassy Králowskau k Listu tomuto rozkázali gsme přiwěsyti. Genž gest dán w Wjdni, prwnijho dne Měsýce Zářj. Léta 1455. Králowstwij nassých, Vherského 16. a Czeského 2.

Měli pak Páni z Klenowého swůg Pohřeb w Klássteře Klatowském, a to w Kůru před welkými Oltářem / což někdy swědčili y Erbowé gegich nad Hrobmi, y List tento swědčij / kterýž dán gě Panum z Klenowého od Kněze Jakuba Přewóra někdy w dotčeném Klássteře / psaný w smysl takowý:

My Kněz Jakub Pře-

wor Klásstera Klatowského, a w Luzeně Swatého Wawřince, a Dětřich Bratr náš / známo činíme tímto Listem wssem wůbec / kdož gey čísti a neb čtaucy slysseti bude / že gest nám dobře pamatno y swědomo, že Páni z Klenowého měli gsau Pohřeb w Klásstere nassem w Kůru před welkým Oltářem, a tu pochowánj gsau pod Ssáchownicy bjlau a modrau w čerweném Poli / což Panu Přibýkowi z Klenowého chceme seznáti austně před každým Człowěkem, kdežby gemu kolìwěk toho potřebi bylo: Toho na swědomi swau wlastnj Pečeť Auřadu swého / kázal gsem přitisknauti k tomuto Listu, a pro dalssý swědomi / prosyli gsme ctihodného Kněze Jana Přewora Klásstera Plzenského, že gest swého Konwentu Pečeť k nassý žádosti přitisknauti k témuž Listu poručil / genž gest dán a psán w Pátek po swátku Swaté Panny Lucye / Léta od Narozenj Syna Božjho 1459.

W starožitnych spisech Klásstera Slowanského

nacházym při Létu Páně 1446. paměť takowau / že gsau někdy byli w Legacy k Králi tito; gmenowitě / Pan Gindřich z Stráže, Pan Přibjk Klenowský, z Zemanuw Jan Malowec, a Mathiáš z Chlumčan.

Pana Přibjka z Klenowého

připomíná List Ondřege Prowincyála Klássteruw w Králowstwj Czeském, Zákona a řádu Kazateluw, psaný slowy takowými;

Já Bratr Ondřeg, Prowincial,

a Neywyžssý Wladař Klássteruw w Králowstwj Czeském, a w Margkrabstwj Morawském Zákona Kazatelů / Wyznáwáme Listem tímto obecně předewssemi, kdežkoli čten bude / že Léta od Narozenj Syna Božjho 1459. tu Středu před Swatým Tomássem Apostolem Božým, powolal mne k sobě Vrozený Pán / Pan Přibjk z Klenowého, a tu se mne tázal / wěděllibych co o Pohřebě Předkuw geho, a neb o Korauhwi / wiselali gest v nás w Klásstere v Swatého Klémenta: Tu gsem gemu odpowěděl / že gsem yá neymladssy na letech / a tak gsem k prozbě swrchupsaného Pana Přibjka powolal neystarssých dwau Bratřij, kteřjž gsau byli tu w Klásstere až do wyhnánj / totiž, Kněze Jakuba Spowědlníka Panenského v Swaté Anny na Starém Městě Pražském, a Kněze Jana přjgmím Ssturma / gjch to se tázal, zawazugic ge pod Kněžstwjm, byloliby gim co wědomo o Pohřebu a Korauhwi Panuw Klenowských / tu gsau obadwa wyznali pod swau wěrau před wssým Konwentem / že gest pochowán w Klásstere nassem Pan Jan, Syn Pana Přibjka z Klenowého / a že gest byla od starodáwna Korauhew s Ssáchownicy bjlau a modrau w čerweném Poli, w Růke na Rámu mezy ginými Korauhwemi / a dále že od Panuw Klenowských máme k tomu Klássteru sedm Kop wěčného platu na Woděradech Dskami Zemskými zapsaných. Tomu wyznánj swrchupsaných Bratřij na swědomi, Pečeť Konwentnj kázal gsem

k Listu tomuto přiwěsyti. Genž gest psán a dán w Praze / Léta od Narozenj Syna Božjho 1460. ten Čtwrtek po Středopostí.

Času toho kteréhož gsem Knihu tuto na Swětlo wydáwal / žiwi byli z Rodu toho podlé Tytuláře Léta 1589. wydaného Lidé wznesseni tito / yako neyprwe: Vrozený a statečný Rytjř.

Adam Ryžmberský z Janowic / Auřednjk Podkomořjho při Dckách Zemských Králowstwj Czeského / yak nahoře doloženo.
Gindřich Janowský z Janowic a na Janowicých.
Girjk Janowský z Janowic a na Janowicých.
Jan Starssý z Janowic a na Nedachowicých.
Jan mladssý z Janowic a w Janowicých.
Racek Janowský z Janowic.
Wylím Janowský z Janowic a na Petrowicých.
Woldřich Janowský z Janowic a na Saustowě.
Přibjk z Janowic a z Klenowého / na Klenowém a nowých Hradech.
Adam Klenowský z Janowic a z Klenowého na Přestawlcých.

O tom Rodu mezy ginými Rody a na giných mjstech rozličných zmjnku nalezneš.

W Slézsku takowého Erbu tolikéž

vžjwagi Páni Pretfficowé z Gawron / Rod welice dáwný a starožitný / z kteréhožto geden řečený Bernart, zagel na Dwůr Krále Zygkmunda prwnjho / od něhož byl wyslán do Kragin Ruských proti Tatarům / kterž yak sobě slawně počínal, Kronyky Polské obssjrně wyprawugi: O čemž zmjnku činj y Cromerus in oratione funebri Sigismundi primi, těmito slowy:

Atq; ut à Tartaris perpetuis hostibus nostris incipiam: horum quidem nō contemnendos tres exercitus apud Sluskum, tribus prælijs, duce Constantino Ostrogio, Principe omnium sæculorum dignissimo ad internecionem penè cecidit; deinde apud Visniouecciam Viginti quatuor millia, cum se per Russiam pabulabunda diffudissent, sexies fusa, leuibus & particularibus prælijs, ad extremum tota acie in abeuntes facto impetu, Nicolao Kamenicio Palatino Cracouiensi & eodem Constantino profligati sunt, cùm nostri sex millium equitum numerum non excederent, de quibus vix centum eo prælio desiderati sunt; hostium verò multo minor pars pernici fuga eua sit. In Moldauia quoq; ante multos annos à Bogdano Palatino hujus Regis auspicijs & armis ijdem hostes graui prælio victi sunt. Nec illæ ignobiles victoriæ sunt, quæ apud VVronouicum Ioanne Kamenicio apud Buscum, & Stanislao Lanczkoronio Ducibus quesitæ, & quæ in Podolia Trebinij, quæq; apud Kameniciam & Verestatnicium pagum, & compluribus alijs in locis Nicolai Senauij viri fortis & magnanimi, qui nunc Palatinus Belzensis est, ductu, & fratrum ejus Alexandri & Procopij, ac Bernardi Pretficij Silesij opera partæ sunt &c. Nam leuiora cum ijsdem Tartaris apud Treboulíam Podhajesam, Medibozum, & multis alijs in locis prosperè item gesta certamina, sciens uolensq; prætereo, ne sim longior. Tot enim fere sunt, quot excursiones ea gens rapacissima & famelica, & vel è flamma, quod dicitur, cibum petere solita, in ditiones hujus Regis ipso regnante fecit: perrarò enim impune id abstulit &c. lege Cromerum in Oratione funebri hujus inclyti Regis Sigismundi.

O témž Panu Bernartowi Pretſſicowi/ při Létu Páně 1540. Kronyky Polſké w tento ſmyſl znegj:

Léta 1540. nic ſe v nás obzwláſſtnjho nedálo, tolikéž y Roku druhého/ gednom že Tataři wtrhli do Rus Měſýce Března, a mnohé ſſkody okolo Winnic počinili/ Bernart Pretſſic, Staroſta Barſký/ paměti od nás wſſech Poláků hodný/ puſtil ſe po njch s newelkým počtem Kozáků a Czeremiſů/ s nimiž přiſſel až pod Očakow s pláčem patřjc na zagaté, že ge nemohl retowati/ kteréž Pohané prodáwati počali, a do Káffy poſýlali. Wſſak nicméně pomſtil ſe nad nimi/ když Děti gegich y Ženy Mečem pohubil/ a giné zahnal, kteřjž vtikagjce yako Sſtěňata po Wodě tonuli, a Czeremiſowé k nim yako k Ptákům Wodnim z Luků ſtřjleli: Zagal potomně množſtwj Pohanůw y Dobytka/ což y druhého Roku včinil/ mſtic ſe wſſeho, cožkoli Pohané Křeſtianům včinili.

Byl to Rytjř welmi ſlawný/ pro gehožto hrdinſtwj Král y Země k tomu ſe ſluſſně nachýlila/ že hogně obdarowán byl. Zanechal po ſobě Syna/ Jana Staroſtu Trebowelſkého od Záwačky, a Dceru/ kteráž dána byla w Staw Manželſký Janowi Chodorowſkému z Chodorowa Stawu welkého a wzáctného Rodu Panů/ z něhožto poſſli, vžjwagi za Erb Pſý Hlawy w Czjſſy, a na Helmě tři Rzeky/ tak yakž namalowaný geſt pod Pány Slawaty w Stawu Panſkém.

Swrchudotčený Syn geho, Jakub Pretſſic měl Manželku wlaſtnj Seſtru Czjolka z Zelechowa/ od niž poſſli tito, Bernart Pretſſic Staroſta Trebowelſký/ kterýž w ewſſem ſſlapěgůw Děda ſwého náſledowal etc. Po ſmrti Manželky té, pogal ſobě druhau/ totiž onoho welikého a ſlawného Weywody Ruſkého, Heytmana Korunného/ Girjho Jazloweckýho Dceru. Pán byl ſſtěſtj trochu menſſýho nežli Otec/ wſſak nicméně wždy ſe o to ſnažil, aby ſkrz hrdinſké činy z ſſlapěge Předkůw ſwých neymeň newyſtaupil. W Slézſku gſau Lidé wzáctnj z toho Rodu.

Odtud tolikéž poſſli Rodowé w Polſkých Kraginách welicy a ſlawnj/ yako:

Páni Mělinſſti.	Páni Gniázdowſſti.
Páni Droſſewſſti.	Páni Jablkowſſti.
Páni Racanowſſti.	Páni Ludziſlawſſti.
Páni Lutenſſti.	Páni Wloſtěgewſſti.
Páni Karmenſſti.	Páni Rumegowſſti.
Páni Myſlečti.	Páni Zberkowſſti.

Páni Náleſčí.!	Páni Delečenſſti.
Páni Pogořelſſti.	Páni Rzegnowſſti.
Páni Chwalkowſſti.	Páni Galeſſti.
Páni Wſolowſſti.	Páni Třečti.

Kteřjž wſſickni gſau w Kragi Kaliſkém a Poznánſkém Weywodſtwj/ a wſſickni počátek Kmene ſwého od gednoho Předka vkazugi.

Od téhož Počátek ſwůy magj tj, kteřjž půl Sſachownice toliko za Erb vžjwagi.

Starožitný tento Erb gt w Králowſtwj Czeſkém, yak ſe to y w Polſkém Králowſtwj pokazuge/ do kteréhož přigew Rytjř geden z Rodu tohoto, w něm ſe welmi rozmnožil. Dlugoš Hyſtoryk Polſký o tom zmjnku činj, a wyprawuge Rod ten býti z Kmene Czeſkého nad mjru dowtipného/ kdež y připomjná gednoho z Rodu téhož, gménem Martina Syna Wyſlawowa/ kterýžto Martin byl Arcybiſkupem Gnězněnſkým, konffirmowaný Léta Páně 1098. od Vrbana druhého toho gména Papeže, za Panowánj Wladiſlawa Heřmana w Polſſtě. Vmřel Léta Božjho 1118. a pochowán w Koſtele Gnězněnſkém. O něm in Cathalogo Archiepiſcoporum Gniezniensium napſal Poeta Ianitius tyto Werſſe:

> Pomeranorum niſi ſe ſubduceret iræ
> Hic, caderet ſæva captus ab hoſte manu
> Pœna malos diuina viros tamen inde ſecuta eſt,
> Fortia pro juſtis nam gerit arma Deus.

Otec gmenowaného Martina Arcybiſkupa Gnězněnſkého, dal mnoho Zbožj do Kláſſtera Swatého Křjže/ čimž ſobě y paměť zegſtal neſmrtedlnau, y k ſpaſenj Duſſy ſwé dopomohl: O čemž předpowěděný Hyſtoryk Dlugoš.

Nacházegi ſe w Czeſkém Králowſtwj Páni Dohálſſti/ kteřjž téhož Erbu vžjwagi a ſlugi Bořkowé z Dohálic/ z njchžto o gednom památka geſt, totiž o Panu Janowi Bořkowi Dohálſkém z Dohálic/ genž byl Rottmiſtrem pod Praporcem Vrozeného a Statečného Rytjře P. Laubſké° s giſtým počtě Lidu z Cżech do Králowſtwj Vherſkého wyprawenéh/ kdežto on bogugic hrdinſký s Turky/ w

Vhřjch Léta Páně Tisycyho, Pětisteho, Dewadesateho ssesteh o pod Erli zahynul. W tomto Erbu děli se Polácy od Czechuw toliko barwami/ neb oni nesau Ssáchownicy Czerwenau a býlau w půl modrém Poli / a Czechowé magi Ssáchownicy černau a žlutau w Poli neb Sstijtu žlu-tém.

V Hágka w Listu čtyry-

stým Cztwrtým / zmjnka gest o Předku Rodu tohoto, totiž o Panu Diwissowi takowá:

Na den Swatého Křjže/ Pražané, Táboři a Syrotey/ oblehli Město Rotin, a dobýwali gey vkrutně Děli y Ssturmem/ ale Diwiš Bořek kterýž na něm byl, statečně se bránil 2c. yakž doloženo bude pod Městě Prahau. A to se dálo Léta Páně Tisycyho, Cztyrystého, Dwadcátého Pátého.

Za času práce mé o Knihau tauto žiw byl z Rodu tohoto wzactného w Králowstwij Czeském Vrozený Pan Zdeněk Bořek Dohálský/ kterýž se psal z Dohálic na Lippě a na Mokrowausych, a vžíwal Erbu takowého.

Polské Kronyky a Katalogowé Bi-

skupuw připomínagi Wyslymjra Biskupa Krakowského Erbu tohoto/ a to w Létu Páně Tisycym, Dwaustým, Třidcátym prwnjm, kterýž se psal z Kostelce genž gest w Krakowském Weywodstwj: Ten mnoho dobrého Kostelu Krakowskému včinil/ Kostel we Wsy swé dal wystawěti ku památce Swatého Wogtěcha/ a přikaupiw Bratrů swým Zbožij mnohá, Léta, když se psalo od Narozenij Syna Božyho, Tisycyho, Dwaustýho Cztyrydcátého druhého prostředkem Smrti z Swěta wykročil.

Téhož Erbu byl Wyslaw

Biskup Rugawský, žiw gsa okolo Léta Páně Tisycyho, Dwaustého Osmdesátého druhého / od kterýchžto Biskupuw Bratřij a Streycuw possli Rodowé w Polssté wzáctnj/ yako:

Páni Zábawssti/

Páni Wlodkowé. Z kterých geden, gménem Samuel, zamordowán w Gliwicych / Mládenec dlauhého wěku hodný. Ten na swůg wlastnj Náklad několik Let proti Turku w Králowstwij Vherském potřebowati se dal: Splozen gsa od Kateřiny Stadnický ze Zmigroda.

Páni Wechadlowssti. Páni Drochanssti. A ti Zbožij swá magi w Krakowském a w Sendomjrském Kragi.

Páni tolikéž Dambrowssti w Lečickém Weywodstwij.

Pan Kočiwssti w Welký Polssté.

A Páni Piasečti na Podolu v Kaměnce / z njchžto gednoho Turcy lstně zagali skrz zradu Walachuw, při Knjžeti Wissněweckým, a gehoyakožto neywěrněgssý Raddu spolu y s Pánem vkrutně vsmrtili, způsobem takowým: Wtáhli neyprwe obadwa na wysokau Wijžku, a w dole pod nj včinili yako Ssybenicy, na niž dlauhé Železné Háky byli / a potomně obadwa rychle dolu z Zwijžky dotčené swrhli. Piasečky nadepsaný letic dolu, vwázl na Háku za Nohu, dosti sstiastně/ neb když geg Krew zalila, vmřel téhož dne. Pán pak geho, Knjže Wissněwecké, vwázl za Žebro pod Prsy, a obrátil se Nohami dolu, a žiw byl na Háku do třetiho dne. W takowém vtrpenj trwagjce/ pro bolest welikau zlořečil Machometowi / a Tatar geden rozhněwaw se/ natáhl Luk, a geg v Srdce prostřelil / a tak žiwot skonal.

O Rodích těchto yak se dalece wztahugi, a w mnohých Kraginách rozssýřenj gsau, o tom z rozličných Kronyk ssýřegi se wyrozuměti může.

Kosořsstij w Králowstwij

Czeském Rod starodawny vžjwagi za Erb Ssáchownice takowým způsobem yakž widiš.

Wssickni těch Ssáchownic vžjwagicy, yak se koli malugi, od gednoho někdy Předka possli, a magi na Helmu Maukeninku ana zawázane má Czelo až nad Oči / ti kteřjž wlastně od Holuba Slowáka počátek wzali gjnj Helmy w Turnagich sobě změnili, aby geden od druhého rozeznán byl, když Bog wedli neb Turnag držeti / yakž se o tom zmjnka včinila pod Erbem Panuw z Wartmbergka a Panuw Zeydlicuw z Ssenffeldu. A o těch Rodech na mjstech rozličných obssýrnau zmjnku nalezneš.

Po Neywyžssym Panu Pjsaři Králowstwij Czeského sedělna témž Saudu

Zemském Vrozený a Statečný Rytjř Pan Humprecht Czernjn z Chuděnic a na Chuděnicých Geho Milosti Cýsařské 2c. Radda / Podkomořj Králowstwij Czeského / Eques auratus, a Heytman Hradu Pražského: O gehožto Rodu tuto řeč se začne.

O Rodu a Erbu Starodáwnem Pánuw Czernjnuw z Chudénic.

Kapitola Sſeſtá.

GEſt Rod tento w Králowſtwý Czeſkém welmi ſtarodáwný / yakž to Liſtowé ſtaři a pamětí giné rozličné o něm oznamugi. Tak o tom Potomkowé mluwjj, a tomu chtěgi / žeby počátek mjti měli od Gindřicha Syna Wladiſlawowa, zárowen o Theobaldicy / kteřjžto obadwa byli wlaſtnj Synowé wegš gmenowaného Wladiſlawa Knjžete Czeſkého, a Syna Wratiſlawa Krále Czeſkého neyprwněgſſyho / kterýž panowal okolo Léta Páně 1086.

Knjže Wladiſlaw Syn geho panowal w Létu Páně 1209. a potomně o Potomcých toho Wladiſlawa zmjnku činí Hyſtoryk, obzwláſſtně o Wladiſlawowi, genž byl potom Králem, Léta Páně 1259. a v Medyolánu zmužile ſobě a ſtatečně počinal, y ginde s welikau ſláwau Národu Czeſkého. A na hoře gmenowani Páni Czernjnowé předcházegi weywodem ſwým ty wſſecky Krále a Knjžata, vkazugice to giſtým Liſtem a ſwědomjm Předka ſwého Mikuláſſe z Chuděnic / genž byl žiw okolo Léta Páně 1059. kterého žto Liſtu pro lepſſy ſwědomj, zdálo mi ſe Kopigi ſlowo od ſlowa do Kněh těchto položiti / a toho Liſtu ſmyſl geſt takowý:

Já Mikulaš z Chudēnic/ známo činim Liſtem timto před každým Cžlowěkem, kdož gey wzřij, a neb čtaucy ſly ſſeti bude / že gſem dlužen byl Sſedeſáte kop Groſſů Vrozeným Panoſſem, Janowi ſtarſſymu, a Janowi mladſſymu, Bratřijm z Hlowic/ w kterýchžto Penězych poſtaupil gſem platu we Wſy Czernjně gmenowaným Bratrum k gich Ruce w těmž práwě yakož gſem ſám w držení byl/ a co geſt nad tu gmenowanau ſummu odemne wjce gim platu w té Wſy poſtaupeno, to gſau mi zaplatili nadepſaní Bratřij ſpolečně hotowými Penězy/ a to gſem k ſwé cti a wjře, že geſt to tak, napſal/ a k tomu bych to auřkně, kdyby toho potřeba byla, ſeznati chtěl. Dán pod mau wlaſtnj Pečeti přitiſſtěnau w Pátek den Swatého Mathauſſe Ewangeliſty/ Léta Božijho Tiſycyho L. viiij.

A tak ten Liſt patrně to vkazuge, že to Rod geſt welmi dáwný / a před gmenowanými Králi a Knjžaty giž wzneſſeni Lidé byli, a z Chuděnjc ſe pſali / gichžto ſtarožitnoſt nemohl gſem od dáwněgſſyho Léta wyhledati.

Léta Páně 1194. když Přemyſl Král Cžeſký darowal Wes Kláſſteru Břewňowſkému, řečenau Cžilichy / byli při tom tito Swědkowé: Grabiſſa Comes, Przibislaus Koſſka, Slauck Comes, Ratibor Comes, Lukubor Comes, Mutina Comes, Bohuſſe Comes, Brzetislaus Comes, Cziernin Comes, & alij quàm plures.

W druhém Liſtu téhož také Kláſſtera gmenuge téhož Czernjna Komornjkem Králowſtwý Cžeſkého, mezy ginými Pány / kteřjž byli při potwrzowánj Praw a wolnoſti gmenowaného Kláſſtera Břewňowſkého, a s njm Mathæus Caſtellanus Pragenſis, Budiwuy Iudex, Smil Caſtellanus de Kladsko, Hermanus Caſtellanus Zatcenſis, Bohuslaus filius Odoleni, Iarols, Zbislaus, Milgoſt, Martinus Pincerna filius Geſskonis, Slauck magnus, Paulus Subpincerna, Boguſska Kowansky, Nurberk Sukslaus &c.

Za panowánj téhož Krále Přemyſla / když Kláſſteru Kladrubſkému a Městečku Kladrubum Swobody dáwal / třij Czernjny mezy ginými Swědky, kteřj přitom byli, připominá/ a ten Liſt tak pſaný geſt:

In nomine ſanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Przemysl Rex Boëmorum, dum gubernacula Boëmici Principatus à Domino, per quem omnis poteſtas in cœlo & in terra eſt conſecutus: cum & gloria & honore, diuitijs quoq; omnes qui ante me illic regnauerunt præcederem, utilitatibus Eccle-

ſiarum pro viribus proſpicere decreui, ſtudens diuinitati, tali placere obſequio. Nouerit itaq; omnis tam futurorum quàm præſentium ætas, me Beatiſsimæ Mariæ Cladrubenſi cænobio, & in oppido ejuſdem nominis, Tabernas, Fabros, Piſtores, cæteroſq; Mæchanicos cujuſcunq; artis, & forum commune liberum ab omni teloneo, & hoc cum conſenſu Vladislai fratris mei, & conſilio Boëmorum donaſſe, & ex priuilegio Vladislai Ducis Boëmorum filij Vratislai primi Regis fundatoris ejuſdem cænobij confirmaſſe. Sed quia, quicquid apud homines fit, cita obliuione præteritur, idcirco præſentem cartam noſtri impreſsione ſigilli innouatã, roboratã cum teſtibus in memoriã hujus facti conſcriptã per manus Chriſtani Cancellarij noſtri eidem loco contradidi. Quicunq; verò hanc donationẽ in perpetuum violare prąſumpſerit, deleatur nomen ejus de libris viuentium, & cum Daton & Abyron deſcendat in infernum. Teſtes autem hujus facti Chriſtanus Cancellarius, Smil Camerarius Cziernin cum fratribus ſuis Brzetislao & Derslao, Suleslaus Georgius, Beneda, Stibor Conradus, Hronot, Adalbertus & fratres ejus, Sulislaus & Vbislaus de Suleslaw.

Léta Páně 1409. w Knihách Koſtela Pražſkého nacházegi ſe paměti o Pánich z Chuděnic/ které připominá hogná dobrotiwoſt gich k Koſtelu in Wždiš/ k kterému Vrozený Pan Bohuſlaw z Chuděnic a na Chuděnicych, Plebanowi Petrowi we Wždicu gménem Bratrů ſwých Walkamira, Wenceſlawa, Jana a Slawimjra obyčegem prodagným na Půl dwořiſſti w Chuděnicych/ dal, darowal plat giſtý ročný a wěčný půl kopy Groſſů.

Wylim Czernjn z Chuděnic s mnohými ginými Stawu Rytjřſkého byl wyſazen k přehledowáni Deſk Zemſkých: to ſe ſpatřuge w některých pamětech, a to yak dáwno bylo/ žádné o tom zmjnky neni.

Léta Páně 1412. Já Czernn / Koſtelu S. Gijřj w Litoměřicych darowal platu gednu Kopu a třidceti Groſſů na Zboži ſwém w Sobyčině/ yak to in libris Erectionum ſe nacházy, ut ſupra.

Léta Páně 1525. na den Swaté Luceyge narodil ſe Pan Humprecht Czernjn z Chuděnic wegš gmenowaný / a vmřel w Létu 1601.

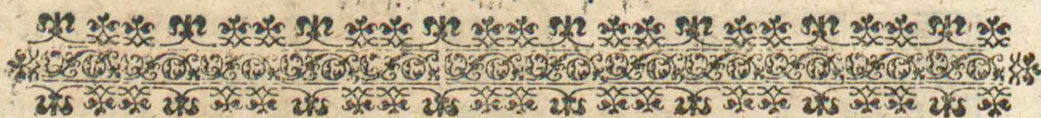
Wedle Tytuláře w Létu Božijm 1589. žiwi byli Páni Czernjnowé z Chuděnic tito:

Diwiš Czernjn z Chuděnic na Medrahowicych.

Drſlaw Czernjn z Chuděnic a na Augezdě pod Woſtreym / kterýž giž vmřel, a Nápadnikem ſtatku byl Gijřj Theobald z Chuděnic.

Jan Starssy Czernjn z Chuděnic/na Augezdě pod Wostreym a Sstěnowicych.
Jakub Czernjn z Chuděnic na Lisstianech a Wlachowě.
Jan Czernjn mladssy z Cuděnic a na Swatém Poli.
Karel Czernjn z Chuděnic a na Wlachowě a Březy.
Martin Czernjn z Chuděnic na Slatinny.
Wácslaw Czernjn z Chuděnic a na Přiwěticych
Wylim Czernjn z Chuděnic a na Mělnicych.

Na témž Saudu seděl po Panu Podkomořjm Vrozený a Statečný Rytýř/ P. Wácslaw Ples Heřmanský z Slaupna, a na Stolanech/ G. M. C. Radda, a Purgkhrabě Karlsteynský: O gehožto Rodu nyní zmjnka se včini.

O Erbu a Rodu těch wssech kteřjž za znamenj Rytjřské Plechownic vžjwagj, a pjssy se z Slaupna.

Kapitola Sedmá.

CZtyři Rodowé w Králowstwý Czeském za znamenj Rytjřské Plechownic vžjwagj/ a wssickni tolikéž pjssy se z Slaupna/ totiž, Páni Plesowé Heřmansstj z Ples a z Slaupna/ Páni Sádowsstj tolikéž z Slaupna/ Páni Kordulowe, kteřjž trochu rozdjlnýho Erbu vžjwagj/ a wssak také z Slaupna se pjssy/ a Páni Herynkowé, kteřjž při Plechownicy Herynky magj. Gedenkaždý z těch přednj mýsto mjti chce/ a gedenkaždý o Erbu tom wyprawuge wěcy slawné: Já což gsem koliwěk w pamětech Listownjch hodnowěrných, též y w pamětech hrobownjch spatřiti mohl/ Erbu tomuto toho doložiti prawdiwě nepominu.

Neyprwe co se tkne Panů Plesských, památku pozůstawenau magi w Heřmanicych, v Města Jaroměře / kdež se nacházegi Kamenj hrobowni, na njchžto Erb gegich wytesany gest / totiž, gedna Plechownice w Sstijtu / dwě nad Helmem, a mezy njmi sedm Per na spůsob Ocasu Ptačiho. Na prwnim pak Kamenu genž gest w Kůru před welkým Oltářem / čte se Text takowý:

Léta Páně 1327. w Auterý po Božjm Wstaupenj, skonal w Pánu Bohu Sslechetný Wládyka, Gindřich Ples z Slaupna / mil; Sluha Welkomocného Cýsaře / a tuto pochowán. Proste za Dussy ge°.

Na druhém Kamenu w témž Kostele, na kterémž Erb ná podobný prwnjmu gest / pro sesslost geho Text se čisti nemuže.

Na třetim Kamenu, kterýž gest w Syni téhož Kostela s týmž Erbem, Text zni takto: Léta Páně 1435. w Středu po S. Wawřincy / vmřel Vrozený Pan Wěnek Ples z Slaupna a na Heřmanicych, a tuto pochowán / proste za Dussy geho.

Mezy Listmi Panů Rhodowských z Hustiřan, w gedné paměti nacházym některé Pány Rodu tohoto / kteřijž ze gména takto doloženi gsau: Passko z Heřmanic a z Tancbergku, Hynek z Heřmanic, Gessek z Lochnic a z Ples, při njch Bawor z Nesnázowa Rhodowský / a ti prodali Lauky pod Plesem ležijcy Jakubowi Probosstowi, a Konwentu Klásstera Jaroměřského / řádu Swatého Augustýna, za Osmdesáte Kop grossů Pražských. Z kterýchžto Peněz gmenowaného Probossta kwitowali. Při tom Listu widěl gsem přiwěssené Pečetě gegich s Plechownicemi. Stalo se w Jaroměři Léta 1415. tu Středu po Neděli Iudica.

K druhému Listu, w kterémž se obsahuge prodáwani Luk pod Pircem témuž Probosstowi Jaroměřskému za pět a Padesáte Kop grossů Pražských přitisskli Pečetě swé Passko z Heřmanic a z Tancbergku / Wassek z Weselic / Jan Děter z Weselic / Giřjk z Kredýs / Hynek a Gessek z Ples a Bawor z Nesnázowa. Psáno Německý na Pargameně: Dátum Léta 1416. w Jaroměři den Powyssenj S°. Křjže.

Knihy Kapitoli Pražské, kterež slowau libri Erectionum, wyprawugi o Panu Wjtkowi z Slaupna a na Heřmanicych / že gest při Létu Páně 1439. dal Padesáte Hřijwen k Zádussy do Kostela

Heřmanského na Annywersař a Misse / kteréž se každeho Roku za Dussy Bratra geho w Kostele dotčeném slaužiti měli w tu Středu po Swatým Wawřincem.

Léta Páně 1361. byl Děkanem na Hradě Pražském Wácslaw Ples z Slaupna / kterémužto Cýsař Karel toho gména Čtwrtý, milostiwě dáti ráčil Probosststwj Kapli Wssech Swatých na Hradě Pražském / a k tomu na pomoc lepssyho wychowánj Deset Kop grossů platu ročnjho z Mjnce Králowský z Hor Gutten témuž Wácslawowi, y budaucym Náměstkum geho wydáwati poručil. Cožwsse obssýrněgi poznamenáno gest w Magestátu gmenowaného Cýsaře Karla.

Nacházy se tolikéž Magestát Wácslawa Krále kterýž dán byl Janowi Plesowi z Slaupna na Summu 400. Hřijwen / kteréhožto Magestátu Dátum gest w Létu Božjm 1379.

O témž Panu Janowi Plesowi z Slaupna a na Heřmanicych pozůstáwená gest památka / že gest někdy darowal plat k Klássteru Chotěssowskýmu; Rakož Předkowé Rodů tohoto obzwlásstnj w těchwálu magi / že gsau platy rozličné k Kostelum mnohým, yako k Kostelu S°. Jakuba, k Klássteru Jaroměřskému, a k ginýmm ssčedře nařizowali. Mnohé giné pamětí o Rodu tomto Panuw Plesuw z Slaupna pod ginými rozličnými Rody doložené spatřjš.

W pamětech Klásstera Wylimowského nacházym zmjnku o Předku gednom Rodu tohoto včiněnau těmito slowy: Anno 1398. Nos Nicolaus Abbas, totusq; Conuentus Monasterij in Vilimow Ordinis S. Benedicti, Timsiko cum filio dicti de Herzmanicz parte ex altera &c. concedimus jus Henrikoni de Lacembok Hovorkoni Burgrauio pro tunc in Zleb tanquam arbitris & arbitratoribus, amicabilibus, compositoribus &c.

Páni Sádowssti prawi také Plesowé z Ples a z Slaupna.

Páni Kordulowé vžíwagi za Erb toliko dwú Plechowníc, gedné na Sstjtu, a druhé na Helmu / kteréž se tolikéž w rozličných pamětech připominagi.

W Létu Páně 1400. nacházym Pana Petra Korduli z Slaupna w pamětech Kostela Pražského Swatého Wjta na Zámku Pražském / který před Králem Wáclawem kwitowal Panny Kláštera Swatého Gikj.

Léta Páně 1410. Pan Jan Kordule k Kostelu w Mizyleži, darowal půl Lánu Roli / o čemž památka poznamenána w týchž Knihách zně takto:

Pro Ecclesia in Misilesie, donatio medij Lanei agrorum &c. constitutus personaliter, famosus Vir Ioannes dictus Kordule de Slupna & in Mizilesia &c. dedit, donavit.

W Kostele w Gilančicých kdež swůg Pohřeb magi / spatřuge se mnoho Kamenu Hrobownjch / ale na některých z njch nemuže se Text pro sesslost čjsti, gednom od Léta Páně 1529.

Pani Magdaléna Kordulowá 2c. a na Wřescowě.

W Magestátu gednom Zygkmunda Krále Polského / dolozen gest Pan Burkard Kordule z Slaupna / gehožto služebnika totiž Mikuláše Brunowskýho z Tyssk Poláka z Weywodstwj Plockého, nařkl něyaký Donát / žeby neměl býti Stawu Rytjřského / kterýžto služebník wywedl se z nářku toho před Králem, a vkázal swé čtyry Sstjty od Auředníků Zemských z Weywodstwj Plockého pod Pečetmi gich / totiž Sstiastné Sokolowského, Kasstellana Dobřinského, a Starosty Plockýho, Jana Roběnickýho Sudjho Plockýho / před kterýmí včinili přjsahu Přjbuzni geho / a Přátele též včinili Přísahu / že z Rodu gich byl / a že Erb po Otcy má kterýž slowé Třasky / po Mateři Dolega / po Bábě Prawdić, a po Prababě Rotič. Stalo se w Létu Páně 1531.

Pan Wáclaw Kordule z Slaupna vmřel Léta Páně 1559. w Pondělí den Proměněnj Krysta Pána na Hůře Tábor / kte-

rož, kteréhož byla Manželka Pani Elisska z Drozdowic, a ta měla za Erb dwě Střeli / kteráž prwe než Manžel gegi vmřela w Létu 1553. psal se z Slaupna a na Žiželowcy.

Vmřel Léta Páně Tisycyho, Pětistého, Sedmdesátého prwniho / Pan Burkhard starssy z Slaupna a pochowán v Gilančicých / Manželku měl Pani Annu z Budowa, kteráž vmřela w Létu Páně 1569. zanechawsse Potomky.

Páni Herynkowé téhož Erbu y Tytule s Pány wegšgmenowanými vžíwagi. W Brně w Klásstere S. Dominyka / o gednom Předku gich památka gest tato:

Obijt Dominus Venceslaus de Slaupna alias de Kobilnik, orate pro eo. Anno 1422. Přitom gsau dwě Plechowince na Tabuli namalowané w Polich modrých, bjlá nýbrž zlatá wegsse / w Polich čerwených Herynky.

Wedle Pana Purgkrabij Karl

ssteynského, mjsto měl na témž Saudu Zemském Pan Purgkrabě Krage Hradeckého / kterýmž byl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Wřesowec z Wřesowic a na Podceticých G. M. C. Radda / a Neywyžšy Jagrmeysstr Kralowstwj Czeského: O geho žto Rodu tuto se zmjnka včinj.

O Rodu a Erbu Starodáwnem Pánuw Wřesowcuw.

Kapitola Osmá.

Starožitný Erb tento od Předkuw do těchto Kragin hned s Knjžaty Slowanskými přinessen / kteréžto Knjžata yakž gedenkaždý porozuměti může, s Lidem nechatrným / ale w hrdinských činech práwě skussenym Zemi tuto opanowali: Což patrné gest y z toho / poněwadž opustiwsse dědictwj swá, giného osazenj wyhledáwati vmjnili / čehož y mocy hrdinskau w Kragi neznámem dokázali / ano y to zmužilosti swú spůsobili / že netoliko gim w ničemž okolnj Národowé / yako Missňané, Bawoři, Sasowé vblizowati nesměli / ale y Meze swé wlastnj týmž postupowati museli. Těchto Panuw Wřesowcuw sslapěge Zámku gegich Otcowského w Charwátich v Petřjna až po dnes pozustáwagi, a na Bráně Zámecké znamenj gegich Rytjřské za dlauhý čas spatřeno býwalo, totiž půl Měsyce / kteréhož oni žlutého w Poli modrém vžjwali / yakéhož y nyni Potomkowé vžjwagi. Bylo tehdáž několik Bratruw při Knjžatech onyck / kteřjž s njmi z Charwátské Země wygeli / při Czechowi prwnjm Knjžeti Cžeském zustal z njch geden, nazwaný po Otcy Wřesowec / kteréhožto on gména nezměnil / nýbrž osazugic se, Statek swůg ze gména swého nazwal Wřesowicemi.

Ten genž se byl s Lechem do Polsky obrátil, že gest byl wzrostu křiwého a nerowného Sselihau gey, y Potomky geho gmenowali, Tj neyprwe pro hrdinské skutky měli za Erb Měsýc / a potom Meč mezy dwěma Měsýcy na gehožto místě / když rozmnožená yasnost wjry swaté, Křjže vžjwali na znamenj wjry swé / a mocy geho kteráž skrz Anděla Páně předpowěděná byla Kōstātynowi / když totižto oně hlas Andělský vslyssel: In hoc signo vinces.

Kteřj se w Slezsku osadili, toliko samého půl Měsýce za Erb vžjwali / tak yak y ti genž w Czechách zustali. Od třetjº pak Bratra possli tj / gessto w Sstjtu swém při Měsýcy Hwězdy magi / gichžto množstwij gest w Polssté, w Slézsku, w Němcých, y w giných rozličných Královstwijch, yakž njže o tom doloženo bude. Z toho může se tolikéž porozuměti nessetrnost těch kteřj nepatřjc na Wrssowce, ani na Hrabata z Libice, z Mělnika, z Byliny, ani ná giné Stawy od Přemysla teprw Staw Panský y Rytjřský wyzdwižené býti prawj / čehož gsem y pod Rodem Wrssowcuw dotekl. Gessto krom giných důwoduw, že sobě Libusse z wůle Bohuw z prostého Kmene Manžela wywolila, tim samým patrné gest, že giž w Czechách ti Stawowé byli: Pročež samé, yakau ona od Rytjřstwa a Hrabat nelásku poznala / yak proti Potomkum gegi Wrssowcy tegně y zgewně powstáwali, obssýrně o tom Kronyky wypprawugi. Gináče včinili Sestry

gegj / kteréž sobě Muže pogali z Roduw wzáctných a ne tak sprostého Kmene / yako Kássa pogala Biwoge, a Tetka Syna Kossalowa Hraběte z Bjliny.

Nepodobná tehdy wěc k wjře / žeby Přemysl teprwa Stawy w Czechách nařjditi měl. Byli giž tu Rodowé wzáctnj / z njchžto že Libusse sobě Manžela, a Czechum Pána newywolila, dálo se to wůli Bohuw, gjmžto ona slaužila a Raddy gegich poslechla: Tak y Polácy pro Zázrak, genž byl včiněn při wolenj Knjžete w Kruswicy / ač bylo giných Mužuw znamenitých dosti, a Rodem slawných / nic méně, wolili za Knjže Piasta ginák Passka, rowně yako Czechowé z strany Libussyný wolili Přemysla. Ale dosti o tom mluweno pod Erbem Wrssowcuw.

Nyni zas se obratíme k těm wssem, kteřjž s njmi od gednoho Předka possli / a giná a giná znamenj Rytjřská rozličné vžjwagi / yakž se na tomto Stromu spatřuge: Kterýchžto Roduw znamenitých obzwlásstně w straně Weychodnj y w Polednj mnoho se nacházy: Wsak Páni Wřesowcowé, a Páni Sselihowé w Slezsku gsau neypředněgssy, a yako Fundament a Kořen Stromu tohoto.

Mezy pamětmi Klasstera Wylimowského widěl gsem List psaný Léta 1300. w němžto zmjnka gest o Panu Baworowi z Wřesowic a na Cytolibě / a smysl geho gest takowý:

My Jan / Gindřich / a Cženek Bratřy z Rosstok a z Klinsstegna: Jakož Vrozený Pan Gindřich z Rosstok a z Klinsstegna, Otec náš, dobré paměti, držal Dwůr w Libočí, ten se wssým přjslussenstwjm k němu od starodáwna náležegjcým dali gsme, a mocy Listu tohoto dáwáme Slowutnému Janowi z Libočé tento List magjcýmu / při čemž byli, Pan Bawor z Wřesowic a w Cytolibi, a Pan Wylim z Krásného Dworu.

W Létu Páně 1426. Pražané a Syrotcy dobýwali Město Austi sylně / a Měsstiané sylně gim odporowali / kterýmžto na pomoc, mage litost nad njmi, přigelo Margkhrabě Missenské, s Wogskem Němcůw nemalým / ale Czechowé porazyli wssecky téměř na hlawu / a dobywsse Austi, kteréž potomně Jakaubek Bjlenský z Wřesowic osadil / Pražané owssem nawrátili se s radostí do Prahy, a Syrotcy k Bočkowi Hynkowi k Poděbradum: O čemž obssýrněgi w posledním dýlu při spisowánj Města Prahy.

O témž Jakaubkowi při Létu 1438. v Hágka spatřugi se tyto slowa: Při Slawnosti Swatého Wácslawa / Kral Albrecht rozžehnáwage se s Knjžetem Missenským / z té služby, že na pomoc přispěl, činil gemu weliké děkowánj / a powolaw Jakaubka Bjlinského z Wřesowic, žádal ho / aby pogma Lid swůg od Bjliny, Knjže wyprowodil až přes Hory Missenské / což on na poručenj Králowské včinil. W tom sebrali se na oný Němce pozůstalé, Holický mladý z Ssternbergka / Petr Zwěřetický z Wartmbergka / Wácslaw Czarda / Absolon Swogsse, a wedle nich Ziatečti / Launssti a Klatowssti / magic Poláků do tři Set / a táhnauce od Laun, tázagjcým / odpowidali na posměch / že táhnau na kusý Koně / a konečně aumysl gegich byl Němce oný zahladiti. To Wogsko Czeské spatřiw Jakaubek / poručil se lidu Knjžetcymu y swému zastawiti / a wgel do něho s pěti gjzdnými, žádage wssech Přátelský, aby Němcůw při pokogi zanechali / poněwadž poručenj Králowské gest, ge z Země pokogně wyprowoditi. Odpowidali na to někteřj / že se giž na tom snesli, aby na těch kusých Koněch gezdili / A někteři gemu těžce domlauwali / že tak Němce chraniti mjnj: Gjmžto odpowěděw Jakaubek / že gináč nelze včiniti, než při njch wedle poručenj Králowského státi. Zabodl Koně swého, a rychle počal Lid k bogi sſykowati / neb Czechowé s ssykowánjm welmi pospíchali. I potkali se hauffowé v Wsy řečené Zelenice, mezy Mostem a Bjlinau / a tu poraženo gest od Wřesowce Wogsko wssecko na hlawu: Ssest Set Czechůw na Place zůstalo / Pět Set gjch do Němec zawedeno / Holický z Ssternbergka zagat spolu y s Panem Swoyssem / a sám Jakaubek čtyrmecytma Wězňůw zagal, y Krále tim potěssyl / kterýž se z takowé Nowiny radowal.

Dotčený Jakaubek s ginými Pany Czeskými wygel k Frydrychowi Králi Řjmskému / gednagic / aby Dědic Czechůw w Czechách chowán byl / o čemž Hágek w Létu 1442. w Listu pak 417. takto mluwj:

Meynhard z Hradce, Sokol, a Jakaubek Bilinský s několika Konssely Pražskými wygeli z Prahy k Frydrychowi Řjmskému Krali do Wjdně / a tu gednali, aby Pán gich a Dědic mladičký chowán byl w Králowstwj Czeském / k čemuž Frydrych nepowolil pro rozličné přjčiny.

Mezy tim když Jakaubek w Rakausých byl / Ziatečti z nawodu Kněži swých, neslychanau prwe wymyslili sobě Sektu / proti kteréž když Včený Muž Kněz Mikuláš, gsa Farářem w Rautku, včinil Kázanj z Pjsem Swatých / hned se Ziatečti sebrali walně / a dobywsse Rautku Wogenský, wssecka Staweni rozbořili. Nawracugic se do Czech Jakaubek Bjlinský z Wřesowic / poslal k njm s otázkau: Proč gsau to oni směli gemu bez opowědi včiniti? Na češ odpowěděli tatto: Niechtěli, prey, Rautečti tak yak my wěřiti.

Při Létu druhém to gest 1443. gmenowaný Hystoryk připomíná téhož Pana Wřesowce w Listu 418. těmito slowy:

Opět Sněm položen w Praze na den Třj Králůw / na němž gednáno, aby geden druhé° nesskodil / aby laupežnicy wyhubenj byli, a přitom aby znowu posláno bylo k Králi Řjmskému s otázkau: Chceli wssy Zemi Czeské wydati Dědice / čili nechce? A zůstáno na tom: Gestližeby nechtěl / aby se Králem opatřili bez odtahůw. Pročež poručeno Peslum / aby Frydrychowi mluwili přjstně / kdežby koli naň přitreffili, a konečnau od něho wzali odpowěd. K tomu pak byli wyřeleni / Ptáček z Pirknssteyna / Girjk z Nayssemburgku, z Panůw: Jakaubek z Wřesowic, a Bohuslaw Kostka z Postupic z Rytjřstwa: a geden z každého Města Pražského / kterýmžto dáno na cestu z Prahy Padesáte Kop / a ostatek z giných Kragůw. Těchto Peslůw Cýsař Frydrych wyslyssew přjkré mluwenj / dáwal gim odpowědi lahodné / dokládagic: Že to wsse rád včiniti chce, a gim Ladislawa Syna Albrechta Vherského a Czeského Krále za Pána dáti / wssak přitom že chce on sám y Ladislawa gesstě mladičkého, y Králowstwj Czeské až do Let některých sprawowati / Dworem býti na Hradě Pražském / y to wsse, což Cýsař Zygkmund a Král Albrecht činili, činiti: Na češ dal gim List pod Magestátem a Pečetí Cýsařskau / kterýž oni wezmauce, nawrátili se do Prahy, a tim některé milowniky pokoge nemalo obweselili.

Po malém čase táhl Jakaubek wogenský k Hradu Dětjnu, w němžto množstwj se Laupežnikůw zawělo / a Pražané na den S°. Křjže wyprawiwsse se s Děli a ginými potřebami Wálečnými, táhli gemu na pomoc / a tak dobyt byl Hrad Dětjn mocy sylnau, a rozbořen / laupežnicy pak zwěsseni wssickni. Odtud táhli k Giwniku / a tu kázawsse laupežnikůw 36. na dřewě zwěsseti, nawrátili se do Prahy. Znáti že gména / že dotčený Jakaubek wzrostu byl ne welikého / ale w sprawach welký a slawný.

O témž Panu Jakaubkowi zmjnka gest w Li-

stu Originálnjm, w kterémž wyzdwižen za Gubernátora Králowstwj Cžeského Giřj z Kunstátu / w němžto mnozy se Páni podepsali, y z Rytjřstwa. Mezy njmiž se y Jakaubek Wřesowec, Heytman Krage Žiateckého gmenuge. A málo njžegi doložen gest Pan Jan Wřesowec z Chomautowa. Toho Listu Kopie gest pod Rodem Panuw z Sſternbergka / gehožto Dátum spatřuge se Léta 1452.

Ten potomně přidán byl za pomocnjka Giřjmu z Kunstátu k sprawowánj Králowstwj tohoto, spolu s Panem Alssem z Sſternbergka, s Panem Zdeňkem z Sſwambergka, s Panem Zbyňkem Zagicem z Hazmburgka, s Panem Gindřichem z Michalowic / s Panem Janem Smiřickým z Smiřic, s Panem Mikulássem Trčkau z Lippy, s Panem Janem z Sulic, a s Panem Zdeňkem Kostkau z Postupic / yakž na hoře doloženo.

LVPACIVS IN CALENDArio Anno Domini 1514. mense Aug. die tertia, Iacobus de VVrzesovic et Sigismundus de Kamenice in Castro Pragensi certârunt Duello.

Léta Páně 1526. zahynul s Králem Ludwjkem w Bitwě Pan Jakub z Wřesowic Kysperský / Podkomořj Králowstwj Cžeského / o němž wyprawuge Hágek w Listu Kronyce swé 413. kteréhožto Syn řečený Jan, gsauc Komornjkem Ludwjka Krále, takéž w dotčené bitwě zustal.

Po smrti Ludwjka Krále sgeli se Páni a Rytjřstwo Cžeské k rekowánj ó giného Krále a Pána / mezy kterýmiž klade se Pan Jaroslaw Brozanský z Wřesowic, a gini mnozy: Z njchžto gedenkaždý pod Erbem a Rodem swými gmenowán bude.

Vrozený a Statečný Rytjř Pan Wolff z Wřesowic na Daubrawské Hoře a Teplicy / Neywyžssý Pjsař Králowstwj Cžeského, žiw byl okolo Léta Páně 1560. Z gehožto poručeni Léta téhož w Středu po Swaté Panně Kateřině wydán byl Zápis, Pražský Kapitole swědčjcy, pod Pečetmi Erazyma z Zumrffeldu ginák z Jastle, z Lumic a na Křjwanech / Mjsto Sudjho Králowstwj Cžeského, a Jana Wogkowského z Milhostic a na Radicy / Mjsto Pjsaře téhož Králowstwj. W kterémžto Zápisu wyznáwá wůbec Jekonyáš z Rogetic předewssemi Auředniky Pražskými / že má a powinen bude s Dědicy swými platiti a wydáwati platu ročnjho Deset Kop gro

ssuw Pražských Kněžy Wácslawowi Děkanowi, y wssy Kapitole Pražského Kostela nynějssý, y budaucy 2c.

Ten též Pan Wolff z Wřesowic byl Presydentem Komory Králowstwj Cžeského / a to za Panowánj Ferdynanda a Maximiliána Cýsařů Řjmských.

W Létu Páně 1561. vmřel Pan Joáchym z Wřesowic, o gehožto smrti Prokop Lupáč w Kalendáři swém takto mluwj:

Anno ut supra, obijt mortem, quin potius abijt vel migrauit ex hac Vita, generosus ac strenuus Eques Ioachimus à VVrzesovicz, funere honesto elatus 26. Februarij.

W Létu Páně 1557. Wácslaw Wřesowec s Walentinem Sawermánem / z poručenj Ferdynanda Cýsaře Řjmského, Vherského, a Cžeského Krále wolen byl za Legáta / k vrownánj rozepřj na mjstě G. M. C. y wssy Řjsse / kteréž se zběhli mezy Králem Polským, z gedné / a mezy Biskupem Rygenským, a Mistrem řádu Křjžownického z strany druhé, w Jfflandu / což se dálo dwadcátého Dne Měsýce Vnora, na Sněmu w Řezně. Té rozepře summa gest tato: Mistr Křjžownický / njmžto byl na ten čas Gindřich z Gallen, měl w Wězenj Arcy Biskupa Jfflandského / Wylima Margkhrabi Brandeburského: Proti kterémuž wedená žaloba / že gest vmjnil zrádně s pomocy Bratra swého Albrechta Weywody Pruského sobě Jffland podmaniti: Kteréhož se vgal Král Polský, gsa od Jfflanduw často ráte mnohými weystupky obražený / a gey mocy Wogenskau z Wězenj wyprostiti vsyloval.

W Listech Lukásse Hraběte z Korky na onen čas Weywody Břeského doložen gest dotčený Pan Wácslaw Wřesowec takto: Venceslaus VVrzesouecz de Nova Arce S. R. Majestatis & Imperij Legatus, Serenissimi D. Ferdinandi Archiducis Austriæ à Cubiculis.

Měsýce Czerwence dne dewatenáctého w Létu Božjm 1583. vsnul w Panu Bohu Pan Wácslaw Wřesowec / o němž Lupáč takowau zanechal památku.

Obijt Nobilissimus & literatissimus Vir, Eques Bohemus, Dominus Venceslaus Vrzesouecius à VVrzesouicz &c. legauit Senatui Minoris Pragæ 2000. Ioachimicos, è quorum usu certam pecuniæ summam penderet in usum templi annuarum solennitatum, pro Vino Communicantium sub utraq; pro Scholasticis, pro hospitali, pro incarceratis & exulibus: addixit etiam testamento suo Bibliothecam In omnibus propèmodùm facultatibus maximo sumptu instructissimam, ut habeat Nobilitas quod æmuletur, ad comparandam sibi gloriam immortalem, libertasq; concederetur omnibus legendi, sed loco non movendi, libros.

Cemuž včinil gmenowaný Lupač Cenotaphion, kteréž znj takto:

Gentis Ericeadum flos fragrantissimus, & ros
Concidit, heu; mortem Vencesilaus obit.
Quo Vir Nobilior, vita, neq; dignior alter
Linguarum studijs, & pietate fuit.
Exosus Mundi fraudes, & gaudia cœli
Aspirans, Zelo non sine conspicuo,
Expirat placidè, Christi confisus Iesu
Nomine, & hortatus, quos sibi adesse uidet,
Ingeminate preces ait; hymnum pangite mecum,
In pace è terris ut super astra migrem
Pax tua Christe tuos iuvat, & beat; expeto lætus
Corpore dissolui, vivere mente tibi.
Tu mihi uera salus, mihi vita, redemptio, palma
Hoc abitus, obitu, tu mihi uera salus.

Za času práce mé s Knihau tauto, bylo mnoho Lidi znamenitých z Rodu tóho, a to gmenowitě podle Tytuláře 1589. wydaného

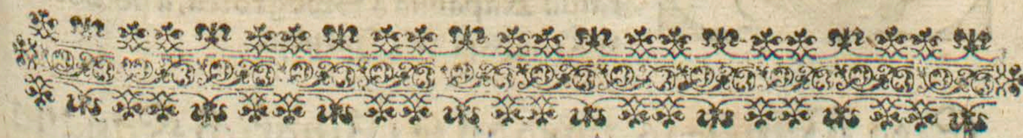
Wylim a Wolff, Wřesowcowé z Wřesowic a z Daubrawské Hory na Podsedicých, dotčeného Pana Purgkrabj Krage Hradeckého Synowé.
Jaroslaw Ryssperský z Wřesowic na Klomjně, Starcsta Komorničy při Dckách Zemských Kralowstwj Cžeského obijt 1601.
Jakub Wřesowec z Wřesowic na Kssenicých.
Jan Wřesowec z Wřesowic na Kossenicých.
Jan Jlburgk z Wřesowic na Woboře a Křečj.
Jan Wylem Wřesowec z Wřesowic a na Hasycých.
Wylim Wřesowec z Wřesowic z Dubrawské Hory na Nowých Hradech.
Petr Pawel, Zygkmund Krystoff, a Woldřjch, Bratřij Kostomlatsstj z Wřesowic na Kostomlatech.
Giřjk Kostomlatský z Wřesowic a na Wohniči.
Jan neystarssý z Wřesowic a na Wchynicých.
Jaroslaw neymladssý z Wřesowic a na Augezdě.
Jakub mladssý z Wřesowic a w Buchlowicých.
Getřjch Wřesowec z Wřesowic na Klomjně.
Ssebestyán Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory na Tauchowicých a Nowém Hradě.
Wolff Jlbork Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory na Hostiwicých a Rystře.
Zygmund Wřesowec z Wřesowic a z Dubrawské Hory a na Woboře.
Petr Kostomlatský Wřesowec na Ploskowicých.
Hans Wylim Wřesowec z Wřesowic na Lipssowssy.

Na těmž Saudu Zemském seděl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Gindřich Kapaun z Swoykowa G. M. Cýsařské Radda, kteréhožto Kontrfekt a Erb starožitný před očima položen gest.

Kapitola Dewátá.

O tom Rodu starodawnem, které se koli paměti wyhledati mohli, tuto se krátce doložj.

W Staré Boleslawi w Kostele Matky Božý na předměstj spatřugi se čtyři Sstýtowé Pana Jana Kapauna z Swogkowa namalowanj.

W témž Kostele pamět pozůstawená gest o Panu Piramowi Kapaunowi, při Létu Páně 1541. kdež se y spatřugi 2. Erbowé, totiž Pani Kateřiny z Czestic, a Pani Kateřiny z Troyanowa wymalowanj.

Gmenowaný Pan Pjrā Kapaun/ byl Syn Pana Jana Kapauna z Swogkowa/ o němž poznamenáno w Kalendáři Hystoryckém takto:

Léta Páně 1481. w Středu před Obrácenjm Swatého Pawla na wjru w hodinu dwamecytmau na znamenj Střelce narodil se Pjram Kapaun z Swogkowa, Jana Kapauna Syn/ á Albrechta Kapauna Purgkrabj Krage Hradeckého Otec.

Ten měl Manželku druhau Pani Kateřinu z Troganowic/ ó kteréž Kalendář Hystorycký wyprawuge takto:

Vmřela Pani Kateřina z Troganowic Léta 1541. druhá Manželka Pirama Kapauna z Swogkowa/ a Matka Pana Purgkrabý Krage Hradeckého Albrechta: Pochowána w Kostele Swatého Jakuba w Starém Městě Pražském.

Gmenowaný Pan Albrecht Kapaun z Swogkowa Purgkrabě Krage Hradeckého / Narodil se Léta 1523. a ten se psal na Slusstzcých wedle wyprawowánj Kalendáře téhož.

Léta Páně 1532. umřel P. Jaroslaw Kapaun z Swogkowa/ Syn Pjrama Kapauna z Swogkowa, a pochowán w Klássteře S°. Jakuba.

Léta Páně 1526. narodil se Gindřich Kapaun

z Swogkowa na Beroničkách/ Bratr Albrechta Kapauna od Kateřiny Troyanowské.

Okolo Léta Páně 1589. žiwi byli Páni z Kmene toho tito:

Vrozený a Statečný Rytjř Pan Albrecht Kapaun z Swogkowa a na Hlussycych/ G. M. Cýsařské Radda/ Purgkrabě Krage Hradeckého.
Ctibor Kapaun z Swogkowa na Mikulowicych.
Gindřich Kapaun z Swogkowa na Beroničkách.
Jan starssy Kapaun z Swogkowa na Bartaussowě a Borownicy.
Jan mladssy Kapaun z Swogkowa na Mikulowicych.
Krystoff Wacslaw Kapaun z Swogkowa w Městě Hradcy nad Labem.
Pjram Kapaun z Swogkowa a w Slowcy.
Zykmund Kapaun z Swogkowa a w Janowičkách.
Zbynek Sstiastný Kapaun z Swogkowa na Czisteych.
O tom Rodu mezy ginými na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

Na témž Saudu Zemském sedĕl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Krystoff Wratislaw z Mitrowic na Lochowicych/ G. M. C. Radda. O kterehožto Erbu a Rodu tuto kratce zmjnka se včinj.

O Starodáwnem Erbu a Rodu Pánuw Wratislawuw z Mitrowic.

Kapitola Desátá.

Rod a Erb Panuw Wratislawuw z Mitrowic wzáctný gest a starožitný / o kterémž y mezy ginými Rody děge se zmijnka dosti obssyrně.

O Panu Wratislawowi z Mitrowic genž byl Purgkhrabým Hradu Pražského okolo Léta Páně 1467. pamětí se rozličné spatřugi: a to za panowáni Wladislawa Krále

Geho pakž smegssjm Syn byl Pan Wácslaw Wratislaw z Mitrowic, a na Skřipli Saudce Zemský / kterýž zanechal dewět Synuw / z njchžto tři za pamětí mé žiwi byli totiž, Pan Wratislaw z Mitrowic na Wsseradicych / Pan Krystoff Wratislaw z Mitrowic a na Lochowicych wegšgmenowaný Saudce Zemský, a Radda G. M. Cysařské, yakožto Krále Cžeského.

Giřjk Bratr geho, genž byl z mladosti Heytmanem na Hluboké, psal se na Zalssy / a na ten čas byl Purgkrabjm Hradu Pražského. Vmřel pak Otec wegšgmenowaných Panuw, P. Wácslaw Wratislaw w Létu 1554.

Wedle Textu genž se čte na Kamenich hrobownjch w Mnjssku, Léta Páně Tisycýho, pětiſtého dwadcátého / tě Auterý před Nedělí Masopustnj vmřel Vrozený Wládyka Pan Jan Wratislaw z Mitrowic / a Manželka geho Dorota vmřela pět Let před njm, a na témž mjstě pochowána.

Léta Páně 1545 vmřel Pan Ssebestyán Wratislaw z Mitrowic den Swatého Kyliána.

Léta Páně 1554 vmřel Vrozený Wládyka Pan Wacslaw Wratislaw z Mitrowic a na Mnjssku / a tu gest pochowán.

Léta Páně 1503 ten Cžtwrtek před Swatým Mathaussem vmřel Vrozený Wládyka Pan Wjt Wratislaw z Mitrowic a na Mnjssku.

W témž Kostele na gednom Kamenu wyrytý gest Text tento:

Léta Páně Tisycyho, Pětistého, Osmdesátého prwnjho / vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Wratislaw z Mitrowic w Pondělí před Swatým Wácslawem

a Léta Páně 1571. w Sobotu w Ochtáb Třech Králuw vmřela Vrozená Paní Lidmilla z Ssenffeldu / Manželka Vrozeného Pana Jana Wratislawa mladssyho z Mitrowic a na Mnjssku.

Léta Páně 1587. we Cžtwrtek po Smrtedlné Neděli vmřela Paní Barbora z Prostého, Manželka Vrozeného Pana Wratislawa z Mitrowic a na Zálezech.

Léta Páně 1578. w Auterý po Hromnicych vmřela Vrozená Paní Markéta Wratislawowa z Malowic na Mnjssku.

Wjce o Rodu tomto na ten čas wyhledati se nemohlo.

Okolo Léta Páně 1589. žiwi byli Páni z Rodu toho tito: Pan Oldřich Wratislaw z Mitrowic.

Pan Giřj Wratiſlaw ſtarſſy z Mitrowic na Humburcých a Getři-cých.
P. Giřj Wratiſlaw mladſſy z Mitrowic na Zalſſy a Protiwjně, Purgkrabj Saudu Neywyžſſyho Purgkrabſtwj Pražſkého.
Pan Mikulaš Wratiſlaw z Mitrowic a na Woſowcy.

Na témž Saudu Zemſkém ſeděl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Tyburcy Zdiárſký ze Zdiáru a na Kladně/ G. M. C. Radda. O kteréhožto Rodu njžegi poznamenáno geſt.

O Erbu a Rodu Panůw Zdiárſkých ze Zdiáru ſtarodáwnem.

Kapitola Gedenácta.

Geſt ten Rod w Králowſtwj Czeſkém welmi ſtarý: Za Erb vžiwagj Orla předěleného, a čerwenau y modrau barwau ozdobeného: Poſſli od něyakého Zděcha, o kterémž Hágek zmjnku čjnj okolo Léta Páně 677. A ten Zděch měl dwa Syny/ Botáka a Zdiára: Boták ten za Panowánj Kroka neyprwe wynalezl železnau Růdu, a založil Wes a Dwůr od gména Otce ſwého Zděchowice.

Zdiár, od gména ſwého založil Dwůr a neb Zámek, a při něm Wes Zdiár/ z kteréhož ſe Potomkowé geho pſali, y až poſawád pjſſj Potomkowé gich/ a toho Statku wždycky wdrženj gſau a byli.

Léta Páně 1080. pakž paměti Koſtela gmenowané Wſy wyprawugi, Staniſlaw Zdiárſký ze Zdiáru založil a nadal Koſtel Zdiárſký. Téhož Potomkowé pokogně žiwi byli / a w rozličných Kraginách hrdinſtwj prokazowali. W Knjžetſtwj Mazoweckém za Panowánj Kazymjra Krále, kterýž byl z Kláſſtera, w němžto giž Mnjchem byl, od Opata Kluňackého we Wlaſſých wyproſſen / gſauc wlaſtnjm Dědicem Králowſtwj Polſkého. A když do téhož Králowſtwj přigel / ge welikými wognami zaneprázdněné nalezl, a zwláſſtě Knjžetſtwj Mazowecké. Neb Mazurowe giného ſobě Pána wywolili / a s pomocy Prußkuw Pohanuw na ten čas ſylni Polákum byli. Tam geden z Rodu toho Zdiára, při Králi gmenowaném ſlawně ſobě počinal / a hogně obohacen gſa od Krále / kdež až poſawád Potomkowé geho ſe ſpatřugi / a Zdiáry dwě Wſy, malý Zdiár y welký Zdiár, y giných Statkuw mnoho w držen(j) měli a magi: Wſſak pro láſku Mateře ſwé, kteráž byla welmi znamenjtého Rodu, a ſamá toliko gediná byla / aby památka gegi Předkuw nezahynula / k tomu aby Erbownich Streycuw nebýwalo / takowý Erb gegi, ſwůg Otcowſký zanechawſſe, magi. Nebo Polácy obyčeg měli / že wſſickni Stregcowé Erbownj, když býwalo weřegné taženj, pod geden Praporec ſe ſgjždělí, a ſwého Heytmana mjwali / a tak mnoho gich gednoho Erbu užjwalo. Geſt Rod welmi wzácný w onom Králowſtwj / yakž pod Erbem Panuw Bečkowſkých nalezneš.

Pana Jana Zdiárſkýho řečeného Smikowſkýho připomjnagi dáwne paměti / že Léta Páně 1439. we Cžtwrtek na Nowé Léto porazyl Lid P. Ptáčka / když zagimali Dobytek v Měſta Mělnika gwaltowně o tō zmjnka gſt w některých pamětech / yakž při wypiſowánj Měſt Pražſkých nagdeš Léta yak na hoře / Jan Smikowſký ze Zdiáru Heytmanem byl Slanſkým / kteréhož oni protiwiwſſe ſe Měſtum Pražſkým, nechtěli do Měſta wpuſtit.

W Létu Páně 1513. Prokop Lupač o Panu Mikuláſſowi Zdiarſkým takowau zmjnku činj: Tu Neděli mezy Ochtábem Narozenj Panny Marye, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš Zdiárſký ze Zdiáru / Marſſalek Cýſaře Karla, a Dworu Gehomiloſti: pochowán na Karlowě proti weyſtupku kdež Božj Tělo geſt na Nowém Měſtě Pražſkém. A toho potwrzuge Kámen z bjlého Mramoru položený w témž Kláſſteře, a na něm Oſoba w Kyryſu s Kopigi y ten Text nadepſaný.

Připominagi také dáwne paměti Pana Jana Zdiárſkého ze Zdiáru takto: Vmřel Vrozený Pan Jan Zdiárſký ze Zdiáru na Beſſycych a Mcholupech / Otec Pana Woldřicha Zdiárſkýho / ſtarý gſauc w Letech 68. a to Léta Páně 1530. Manželka geho byla Pani Maruſſe Kladenſká z Kladna: z toho Rodu giž neni žádné Mužſké Pohlawi / vmřela Léta Tiſycyho, Pětiſté°, třidcáté° páté°.

Pana Woldřicha Zdiarſkýho ze Zdiáru wſpominagi dáwne paměti / a to proto / že on budauc Kryxmanem při gednom Knjžeti z Anhaltu, s njm w několika taženj byl, a Rytjřſký ſe chowal / a to byl Syn Pana Jana Zdiárſkýho, narozený Léta 1431. Mnohé hrdinſké ſkutky prokazowal w mladoſti / a potom žiwot ſwůg dokonal Léta Páně 1542. Měl Manželku Vrozenau Pani Lidmillu Daupowcownu z Daupowa / Seſtru Pana Wylima Daupowce z Daupowa a na Wylimowě kterýž byl Nepřitelem a Odpowědlnikem Země Czeſké dewět neb deſet Let zauplna. Ta vmřela Léta Páně 1560. zanechawſſe Syny čtyry / Jana, Staniſlawa, Giřjho, a Zdeňka.

Bratr té Pani Lidmilly vmřel Léta Páně 1543. yakž to paměti některé vkazugi těmito ſlowy: Vmřel Vrozený P. Zdeněk Kladenſký z Kladna, a tu w Koſtele Kladenſkým pochowán s Mečem y s Pečeti, yakožto toho Rodu ſtarožitného poſlednj / w Kůru před Oltářem pochowán geſt. A ten byl yakž oznámeno wlaſtnj Bratr Pani Maruſſe Zdiárſké z Kladna.

Pan Giřj Zdiárſký ze Zdiáru a na Kladně žiw byl Léta Páně 1517. Ten w ſprávach Rytjřſkých, obzwláſſtně pak w doſpělém wěku welmi pracowal. Při Cýſaři Karlowi a potom Ferdynandowi ſe dobře a chwalitebně chowal, a potom budauc w letech doſpělých k Peſſtu a k Budjnu Reytharſký táhl / a tam s Turky podlé giných w bogi Fendrychem mezy Reythary v welikém nebezpečenſtwj byl / Kaule čaſto z Budjna a z Peſſtu okolo něho litali a padali / kterýchž on potom několik na památku ſwého nebezpečenſtwj s ſebau domu přineſl. A to ſe dálo Léta Páně 1542. byl potom Raddau Cý-

ſaře Ferdynanda / pſal ſe na Kladně / a to byl Syn Vrozeného a Stateč=ného Rytjře Pana Woldřicha Zdiárſkého ze Zdiáru a na Beſſicych. Ten Léta Páně 1543. když Turecký Cýſař Solimán táhl a neb táhnauti chtěl k Preſſpurgku, podle giných Czechuw také proti němu táhl. Potom Léta Páně 1546. podle giných do Frydlandu Kotorffu Elſſnicy za Fendrycha gſauce z Slanſkého Krage táhl / a tam hrdinſký při dobywánj pomáhagic giným ſe chowal. Léta Páně 1547. při Králi Ferdynandowi Vherſkém a Cžeſkém Králi proti Frydrychowi Kurffirſſtu ſtarému Saſkému táhl mjmo wůli giných mnohých Czechuw. Wzal ſobě potom za Manželku Léta Páně 1548. Vrozenau Pannu / Pannu Lidmillu z Martinic / Seſtru wlaſtnj Vrozeného Pána / P. Bořity z Martinic na Smečně. Při ſwadebnjm Weſeli Arcykníže Ferdynand znamenitý Dyámant Newěſtě po Hraběti z Tabaru, Hoffmiſtru ſwém, k geho poctiwoſti odeſlati ráčil.

Léta Páně 1554. od Cýſaře Ferdynanda yakožto od Krále Vherſkého a Cžeſkého a od wſſech třech Stawuw w Králowſtwij Cžeſkém za Neywyžſſýho Bernjka z Rytjřſkého Stawu wolen byl / yakož eho pořádného počtu Kwitancy z Deſk Zemſkých wydané to wyſwědčugi a wyprawugi.

Léta Páně 1564. muſel Heytmanem býti z Rytjřſkého Stawu, s Panem Giřjkem Zagicem z Hažmburgka a na Miſſenym / o čemž také gſau giſté paměti poznamenané.

Léta Páně 1565. pro Mrtwé Tělo Cýſaře Ferdynanda do Wjdně gezdil / kteréž na Márách poctiwě pod Zlatohlawem w Truhle k každému noclehu, a potom k Wozu, s Hrabaty, Pány, a s giným Rytjřſtwem odnáſſeti pomáhal, a to až na Hrad Pražſký odwezené poctiwě bylo.

Téhož Léta třinácte neb čtrnácte Neděl / na počtech Cýſaře Geho Milosti, yakožto Krále Cžeſkého, ſeděl / od Stawu Rytjřſkého k tomu wolen gſauce.

Téhož Léta, podlé Maximiliána Cýſaře, na prwnj Sněm Rzijſſký do Augſſpurgku wyprawil Albina Zdiárſkýho Stregce ſwého.

Léta potom 1566. při témž Cýſaři Maximiliánowi na ſwém mjſtě wegš gmenowaného Albjna ze Zdiáru wyprawil proti Turku / a to proto, že ſám giž we Zbrogi pro nedoſtatek zdrawj ſwého při Králi, yak prwe gezditi nemohl / a toho poſlal že ſe k tomu lépegi hodil. Neb ten Albjn Zdiárſký byl Pacholek mladý a welmi ſylný, y kewſſem ſpráwam Rytjřſkým ſpůſobný.

Wegš gmenowaný Woldřich Zdiárſký ze Zdiáru vmřel Léta Páně 1574. w Pondělí před Hodem Seſlánj Ducha Swatého / magic wěku ſwého Padeſáte ſedm Let, a w Koſtele Kladenſkém pochowán.

Léta Páně 1568. wſpominagi také Koſtelni paměti Pana Mikuláſſe Zdiárſkého ze Zdiáru těmito ſlowy: W Sobotu před Smrtedlnau Nedělí vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš Zdiárſký ze Zdiáru a na Wſſechlapich / Cýſaře Řjmſkého Radda, a Heytman Hradu Pražſkého / ſlaužiw Králowně Marygi. W tažení za Kryksmana, od Turkuw zagat byl / a w Konſtantynopoli ſedm let w Wězenj trwal s Towaryſſem ſwým, Giřjkem Strogetickým / ſpolečně ſe ſſacowali, a tak ſe wyplatili / potom ſe Domu nawrátili / Pauta w kterých ſeděli w Wězenj s ſebau na památku přineſli: Na Hradě Pražſkém pochowán (na Heytmanſkém Auřadu gſauce vmřel) Tělo geho leži na Zámku w Koſtele welkým, gdauc zadnjmi dweřmi do Koſtela po lewé ſtraně, mezy welkým Kůrem a Kaplau / genž ſlowé Swaté Anny / na něm Kámen z čerweného Mramoru / Oſoba w Kyryſu / měl wěku ſwého wjce nežli Sſedeſáte Let, o kterýmž tak Nápis na Hrobě znj: W Neděli před Maſopuſtě, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš Zdiárſký ze Zdiáru na Wſſechlapich G. M. C. Radda, a Heytman Hradu Pražſkého / Léta yak na hoře.

Léta Páně 1578. wſpominagi některé paměti Pana Jana Zdiárſkého ze Zdiáru a na Kladně / wlaſtnjho Bratra nadepſaného Pana Giřj° kterýž vmřel w prwnj Neděli Poſtnj w Nocy na Poděli, mezy hodinau třetj a čtwrtau Německau / kterýž geſt w Koſtele Kladenſkém před welkými Oltářem pochowán w tu Středu po Neděli Invocauit / magic ſwého wěku Let ſedmdeſáte pět, Měſýce čtyry a dni několik.

Ten z mladoſti w ſlužbách gſa w Řjſſy v Hrabat z Rhinſſtegna a z Sſtobergka, wjc než gedno tažení s njmi w Frankreychu y w Nydrlantu včinil / hrdinſký ſe chowagic, Předky ſwé Rytjřſkými ſkutky náſledowati hleděl: zanechal čtyry Syny / totiž Albjna Gotharta, Ctiborá a Petra.

Toho čaſu když gſem s tauto Knihau pracowal / žiw byl Pan Týburcy Zdiárſký ze Zdiáru a na Kladně / byl Raddau Cýſře Rudolffa Vherſkého a Cžeſkého Krále / Saudcem Zemſkým, a Heytmanem Menſſýho Měſta Pražſkého. Ten Léta Páně 1558. od Otce ſwého wegš gmenowaného Pana Jana Zdiárſkýho dán byl na ſlužbu gednomu Slezáku, Panu Adamowi Sſwabſſtorffowi / při kterýmž on mno-

ho Kragin progel. Potom od Stregce swého na hoře gmenowaného Giřjka Zdiárského dán byl ku Panu Zbyňkowi z Dubé a z Lippého na Mělnice a Zákupi/ při kterémž až do Mužského wěku, y od něho wymustrowán byl, s kterýmž byl při korunowánj Cýsaře Maximiliána 1562.

Též na Rjšsském korunowánj w Frankffurtě byl/ kteréhožto času s týmž Panem Zbiňkem z Dubé w Nydrlantu Města y Pewnosti některé spatřil. Potom Léta 1563. byl při korunowánj na Vherské Králowstwj nadepsaného Cýsaře Maximiliána toho gména druhého w Presspurce, toho Léta od Pana Berky wymustrowán y odpuštěnj wzal.

Léta Páně 1564. do Vher táhl do wosazenj w Rábu pod Pana Hrabě Ekka z Salmu/ toho času na čtyry Koně službu magic, časté Ssträffy a weypady s ginými Czechy na Turky činil a za njmi se až k Kasstellu S. Martina sháněli. Tu bywsse několik Měsýcuw/ odtud téhož Léta s Panem Pawlem Kurkau na Frystad do Wosazenj se dal, pod správau Pana Adama Vngnoda/ potom do Sedmihradský Země, když Sswenda Neywyšsým byl, pod Panem Gieraltowským s swým Rotmistrem pod Praporcem geho táhl.

Léta Páně 1566. potom ke Dworu Arcyknjžete Ferdynanda se dal, a při něm w službě drahně času trwal/ když Wetegnost byla do Vher pod Dworským Praporcem táhl/ a toho času byl Fendrychem Dworským Mrakeš. Potom Léta Páně 1567 s týmž Arcyknjžetem w službě geho gsauc gel do Tyrolu Léta 1572. na korunowánj Vherské Cýsaře Rudolffa druhého obeslán gsa od swaté paměti Cýsaře Maximiliána na swůg náklad gezdil.

Léta 1573. po odgetj Krále Henryka z Polsky na Elekcy s Panem Wylimem z Rožmbergka, a Panem Wratislawem z Perssteyna a s ginými Pány wyslanými w Polsstě dokud toho příčina byla zůstáwal.

Potom Léta 1576. na Sněmě Rjšsském w Rzezně skrz obeslánj Cýsaře Maximiliána 2. na swůg náklad byl.

Léta Páně 1595. Měsýce Czerwna k slawnému Saudu Zemskému z gistého poručenj Rudolffa Cýsaře obeslán gsa powinnost činil. Měl Manželku Panj Sybillu z Hořewic Hradeckau/ po kteréž zůstal Syn Jan Zdiárský a dwě Dcery/ Kateřina, Anna.

Téhož času žiw byl Vrozený a Statečný Rytjř Pan Gothart Floryán Zdiárský ze Zdiáru na červeném Augezdcy/ Hostiwicy a Genči G. M. C. Radda a Heytmā Krage Slanského. Manželka geho byla Panj Kateřina z Reychlowa z Reychu na červeném Augezdcy a Genči/ žiwých Potomkuw na ten čas neměli.

S těmi Pány Zdiárskými

gednostegného Erbu užjwagi P. Dwořecti z Olbramowic/ y od gednoho Předka někdy posslj/ též y Páni Czeykowé z Olbramowic, a po Statcych takowá proměna se mezy njmi stála.

Weliká starožitnost Rodu a Erbu tohoto/ yak z paměti mezy ginými Rody doložených, tak y z těchto, kteréž se tuto položj, poznati se mocy bude.

Wedle Kronyky Hágkowé/ toho času když Plichta z Žerotina zamordowán byl/ Léta totižto 1319. geden z Rodu tohoto, gmenowitě Pan Mikuláš z Olbramowic, s ginými Pány Českými na Rytjřstwo pasowán od Cýsaře Ludwjka/ což on pro zmužilost a hrdinstwj Čechuw k wěčné slawě a památce gich včiniti ráčil. O tom Hágek w Listu 229. obssýrněgi.

W Knjhách Kapitoly Pražské, genž slowau libri Erectionum činj se zmjnka o gednom P. Czeykowi na Swogowicych proto/ že dal platu ročnjho wěčného k Kostelu w Ragssycych Léta 1400. Měsýce Prasynce Půl kopy grossu Czeských.

Pana Přecha z Olbramowic gest památka w Knihách Kapitoly Pražské/ kterýž budauc Poručnjkem od Hanusse z Marssowic, darowal k Kostelu w Swatem Poli 40. Kop grossu/ o čem takowá zmjnka gest:

Pro Ecclesia in sacro campo, Vilhelmus Chert de Zahradka, Przecho de Olbramovicz Armiger, cum Petro Prase de Berkow, executores Hanussij de Marssonic donaverunt 40. sexagenas grossorum.

Pana Kunsse Czeyku z Olbramowic předkträ List geden, genž slowé Widymus/ kterýž geho gmenuge Purgkrabjm Karlstegnským neyprwe od Cýsaře Karla nařjzeným, při Létu 1406. a ten znj takto:

My Ladislaw Popel z Lobkowic na Chlumcy/ Krále Geho milosti Dworu w Králowstwj Czeském Marssalek/

Jan mladſſý z Waldſſteyna na Točnjce, Ludwjk Bezdružický z Kolowr[illegible]t
na Bušſtěhradě, [illegible]man Krále Geho milosti Nowého Města Pra[illegible]
ſkého / Petr Bechyně z Lážan na Pitčině / Zygkmund Robmhap z Suché
na Pacowě, Oznamugem tímto Liſtem wſſem wůbec / a zwláſſtě tu kdež
náleži: Kakož geſt ſe obzwláſſtnj poručenj Léta Božjho 1546. w Au
terý po Swatém Jakubu Apoſſtolu Božjm na Sněmu Obecném od
Gich milosti Stawuw, Panſkého a Rytjřſkého ſtalo / aby ty Oſoby, kteréž
by na přepiſowánj Prywilegij, od G. M. Králowſké a Stawuw zřj-
zeně [illegible]edeli / Panu Janowi Czeykowi z Olbramowic, někdy Purgkrabij
Kar[illegible]ſſtegnſkého, Předka geho, pro pamět, yakž ſe při Prywilegich nachá
zy Liſt, téhož Liſtu gemu Panu Janowi Czeykowi Vidimus pod Pečet-
mi naſſymi wydali. Kdež na Gich milosti Stawu Panſkého a Rytjřſké-
ho poručenj tak gſme včinili / a Vidimus téhož Liſtu yak ſlowo od ſlowa
znj, a teď njže wypſaný geſt, dali:

My Hanuš z Lippé odginud z Ratag / a Gin
ce Bratr geho tolikéž z Lippé / Kralowſtwj Czeſkého Marſſalek. Wy
znáwame tímto Liſtem předewſſemi, kdož gey vzřj, neb čjſti vſlyſſy / že gſme
o wſſecky wěcy, kteréž gſau mezy námi z gedné ſtrany / a mezy Neyeſwj-
ceněgſſym Knjžetem a Pánem / Panem Wáclawem Řjmſkým a Czeſkým
Králem z druhé / a na Vrozené Pány / Pana Jana Kruſſynu z Lichtm-
burgka Purgkrabij Praiſkého / na Pana Alſſe Sſkopka z Dubé Neywyž-
ſſyho Komornjka / na Pana Berku z Holſtina Sudjho / na Pana Břenka
z Skali Sudjho v Deſk Dworſkých / na Pana Bočka z Kunſſtatu, Pjſaře
Zemſkého mocně přiſſli, a mocy toho Liſtu přichazegi, takowý pokádek vči
nili: Aby ti giſtj Páni wſſickni, neb wětſſý ſtránka gjch / kdyby který z njch pro
nemoc býti nemohl o wěcy kteréž mezy námi z gedné ſtrany / a mezy Krá
lowſkau milosti gſau / yakž ſwrchu pſano ſtegi, o Prazſkém Poſwjcenj / kteréž
nyni neyprwe přjgde, w Praze wyřjcy, weyporwěd konečně včiniti mohli:
A cožkoli ti giſtj Páni mezy námi o ty wſſecky wěcy wyřknau, to chceme
a máme z obau ſtran pewně zdržeti, pod Pokutau a základem Pět Tiſýc
Kop groſſuw / kteraužto Pokutu a základ ſobě dobrými Rukogměnj v-
twrditi máme, od Dátum Liſtu tohoto we čtyrech Nedělich pořád poči-
tagic: Wſſak tak / geſtližeby ſe ti giſtj Rukogmě Stranám zhbili. A na
to gſme my Hanuš a Hynce ſwrchu pſaní s Králowſkau milosti y s geho
wſſemi ſlužebnjky a pomocnjky / kterýchž ſe ta wěc dotýče, w prawý Kře-
ſtianſký a wěčný mir wſtaupili: a ten chceme a ſlybugem přigjti pewně /
dobrau a čiſtau naſſy wěrau, bezewſſy zlé lſti. A na to wſſecko gſme ſo-
bě z obau ſtrán Wězně propuſtili. Také má nám Králowſká Miloſt k to-
mu čaſu a Roku o Poſwjcenj Prazſkém do Prahy doſti gleytu a bezpečen
ſtwi dáti, a zgednati / abychom my mohli tu w Praze na ten čas býti a
ſtáti ſwobodně s naſſymi ſewſſěmi, y s těmi kteréžkoli s ſebau přiwedem /
a odtud zaſe na ſwé přibytky bezpečně a bezewſſy ſſkody naſſy žiwotuw y
Zbožij odgiti. Také má Králowſká Miloſt s Kapitolau Prazſkého a
Wyſſehradſkého Koſtela kázati mluwiti a gednati / aby nás ani žádného
naſſeho netleli, až do ſwrchupſaných Panuw wyřčenj mezy námi. To
likéž my nemáme nic wjce těm Kněžim bráti, a na ničemž ſſkoditi. Ta-
ké má Králowſká Miloſt kázati mluwiti a gednati s Reyſkytlém / s Pro-
kopowými Dětmi, s Gerunkem a s Zidy / aby dluhuw kteréž my gſme a

naſſy

naſſy Rukogmě dlužni, do S°. Hawla neyprwe přjſſti ſtati nechali, a z
n[illegible] nás nevpominali, ani Rukogmi naſſých. Tomu na Swědomi / yá
Hanuš ſwrchupſaný, ſwau gſem Pečet k tomu Liſtu přitjſkl, y za ſwé-
ho Bratra / a wedle nas, těch wěcy ſmlauwce: Oſwjcené Knjže Joſſt
Bramburſký, a Morawſký Margkhrabě / Kunrad požadaný Biſkup Wr
dunſký Podkomořj Czeſkého Králowſtwij / Petr Zmrzlik Mincmeyſtr na
Horách Kutnách / Kuneš z Olbramowic Purgkrabě Karlſſteynſký / Mi-
kuláš z Prahy někdy Podkomořj, tolikéž Pečetě ſwé přiložili k Liſtu to-
muto. Kterýž dán geſt we Dwoře wedle Berauna / Léta od Božjho Na
rozenj 1406. ten Pátek před Letnicemi. Toho na ſwědomi, a pro lep-
ſſy to° giſtotu Pečeti naſſe wlaſtnj k tomuto Liſtu neb Widymuſu, přiwěſyti
gſme dali. Genž geſt dán a pſán na Hradě Prazſkém w Pondělí den S°.
Řzehoře Papeže / Léta Božjho 1548.

Při Létu Páně 1417. bwo
zuge ſe w pamět Pan Přech z Olbramowic /
kterýž ſpolu s Panem Janem Leſkowcem,
a Heřmanem z Hrádku včinil Liſt ſmlauwný
zněgjcy takto:

My Přech z Olbramo-
wic / Jan Leſkowec / Heřman z Hrádku 2c.
Zemané Krage Wltawſkého. Wyznáwa
me tímto Liſtem předewſſemi / kdož gey čj-
ſti nebo ſlyſſeti budau / že gſme wſtaupili, a mocy tohoto Liſtu wſtupu-
gem w takowau ſmlauwu: Neyprwe / aby naſſy Kněži, genž gſau za
námi, nižádných Liſtuw půhonních ani Kladebnjch nepřigjmali / a ſlo-
wo Božij aby ſwobodně kázali, bez překážky / a ſwobodně mluwiti w ſwých
Koſtelich, a žádných Kladeb, yakž oznámeno, nepřigjmali, yakébykoli wy
dané byli na nás, neb na naſſe Poddané, bezprawně, proti Zákonu Božjmu
yakož nyni běži o Přigjmáni Těla Kryſtowa a Krwe geho předrahé pod
Obogi ſpůſobau / geſtližeby nás chtěli od toho tjſknauti, neb naſſe Podda
né / na ty ſe máme obrátiti / a gjm ſe protiwiti, yakožto proti proti-
wenſtwj Zákona Božjho. Pakliby který Kněz, Kněze z naſſých, genž
gſme ſe k tomu zapſali, kleti chtěl / má to ſtaweno býti od toho čiby byl:
Pakliby byl Kněz kterého giného, geſto ſe s námi tuto nezapſal / na to
ho Kněze má být poſláno od nás, aby toho zanechal: Pakliby nechtěl /
tehdyby byl Nepřjtel a hánce náš bezprawny / a o to má být pſáno k ge-
ho Pánu čiby byl / aby mu poručil takowých wěcy zanechati: Pakliby
toho nevčinil / tehdybychom tomu rozuměli / žeby také náš Nepřjtel byl,
y prawdy Božij.

Pakliby nás kdokoli takowými kladbami chtěl tjſknuti, a na pomoc
wzýti Ruku Swětſkau, podle wydánj těch kladeb, k tomu ſobě máme y
chceme nápomocnj býti / abychom od njch nebyli tjſſtěni kladbami a pů-
hony mjmo naſſe práwa Rytjřſká. A z té přjčiny my wſſickni ſwrchu
pſani, yakž geſt od nás w tomto Liſtu napſáno, a obſaženo / ſlybugem ſo-
bě pomáhati / wedle ſebe ſtáti, pod cti a wjrau, a pod tim což máme.
Pakliby kdo z nás od nás odſtaupil, a nám k tomu nepomáhal, tak yak ſwr-
chupſaný Přech / Jan Leſkowec, a Heřman z Hrádku gednoſtegně ſeznali /

tehdy

tehdy ten propadnauti má čeſt a wjru, y to což ma tēm kterýžby ſpolu ſtá-li, a k ſwrchupſaným kuſum ſobě dopomáhali / tak aby ſe mohli w geho Zbožij vwázati, mocy nebo Práwem / a ten aby ſe tomu neprotiwil, ani řeči, ani ſkutkem: Pakliby který z Panoſſy ſwrchu doložených od nás odſtaupil / a toho nezdržel což ſwrchupſáno ſtogi, a to ginj naň dwa ſeznali / ten aby propadl základ yak ſwrchu pſáno ſtogi: Pakliby dwa z těch odſtaupili, a nezdrželi což ſwrchu pſano ſtogi, a giniby to na ně ſeznali / obadwa základ propadnauti magi ſwrchupoložený. Pakliby třj wegš gmenowani odſtaupili / tehdy čtwrty, kterýžby po njch na mjſtě gjch zuſtal, má plnau moc ten základ na tomto Liſtu ſwrchupſaným, yakoby wſſickni čtyři poſpolu byli.

Tolikéž geſtližeby kdo chtěl k nám přiſtaupiti, a námzápis, yakýž geſt tento, na ſe dáti / tomu gſme powinnj a dlužni pomáhati, yakoby ſe s námi zapſal w tomto Liſtu, pod tim základem ſwrchupſaným. A také by loliby potřebj, žebychom ſobě měli proti komu pomáhati / to máme včiniti / podle rozkázanj těch čtyr Panoſſy ſwrchupſaných: Vmřelliby který z těch Panoſſy / tehdy pozuſtalij magi plnau moc mjſto toho vmrlého k ſobě woliti giného z těch zewſſech Panoſſy ſwrchupſaných, y giných, kteřjžby potom k nám přiſtaupili, kolikrátkoli toho bude potřebi, k wyznáni základu a k rozkázani pomocy.

Tato pak ſmlauwa mezy námi trwati má za Sſeſt Let pořád zběhlých / a po Sſeſti Letech aby žádné mocy neměla / lečbychom gi znowu obnowili. Tomu wſſemu na potwrzenj, pewnoſt a giſtotu / my wſſickni ſwrchu pſani ſwé gſme Pečetě přiwěſyli k tomuto Liſtu. Genž geſt dán, Léta Božijho 1417.

Při Létu Páně 1454.

mezy Liſty Panuw Mitrowſkých z Nemyſſle geſt zmjnka o Panu Kunſſowi z Olbramowic, a Panu Petrowi ze Dworce Bratru geho / kteréhožto Manželka Jáwěta, a Marchyna Manželka Pana Kunſſe ſeznáwali / že gſau přigali k wěrné Ruce Liſty od Pani Alžběty z Dubného, Manželky Neboſſtika Ondřege z Nemyſſle / kteráž za to ge žadala, aby přigmauce Liſty dotčené, po ſmrti gegi odewzdali ge Panu Bohuſlawowi z Nemyſſle, Synu gegimu / yakž o tom doloženo pod Erbem Panů Mitrowſkých z Nemyſſle. Toho na ſwědomi podepſali ſe Slowútnj Panoſſy / Jan z Dobronic Heytman na Soběſlawi / Jan Zub z Dubrawice / Litwin z Nemyſſle ſedēnim w Chotěnicych / Kuneš z Olbramowic, ſedēnjm na Dworcy 2c.

Připomjnagi některé paměti Marſſe z Olbramowic

/ kterýž vmřel Léta Páně 1414. zanechaw po ſobě dwauch Synů / Kunſſe a Přecha / gednoho w pěti Letech, a druhého w čtyřech / gimžto Poručnicy byli nařjzenj Beneš z Romařic / Zdebor z Wranowa, Mrázek z Křeſſic a z Marſſowic.

Dotčenému Panu Kunſſowi narodil ſe Syn Jan Léta 1446. na Zámku Dworcy v Wigilij Wſſech Swatých / a druhý Wáclaw Léta 1449 Ten den před Zwěſtowánim Panny Marye / opět Léta 1461. narodil ſe témuž, Syn Ondřeg, w Pátek na S. Wincencya o půl nocy. Sám pak Pan Kuneš Otec gmenowaných Djtek putowal k Božijmu Hrobu. Wyſſel z Czech o Středopoſti, a nawrátil ſe ten Cztwrtek před Swatým Linhartem Roku téhož.

Wácſlawowi z Olbramowic / Synu, yakž

ſmegſſim / wegſſgmenowaného Pana Kunſſe / wedlé paměti Koſtelnich, w Létu Páně 1479. narodil ſe Syn Kuneš w den obětowáni Panny Marye.

Druhý Syn narodil ſe témuž Wácſlawowi, genž ſlaul Petr, w Létu 1482. Měl tolikéž tři Dcery / gmenowitě Wrátu, Helenu, a Markétu. Potomně narodil ſe témuž Syn Wácſlaw Léta 1430. a po něm Jan Léta 1532. a potom Bohuchwal Léta 1534.

W Létu Páně 1489. gmenowánij Pan Wácſlaw

z Olbramowic včinil ſmlauwu ſpolečně s Panem Janem z Březemezy ſlowutnými Panoſſemi / Hynkem z Chřánowic, z ſtrany gedné / a Janem z Nemyſſle z ſtrany druhé / tak yakž doloženo pod Erbem Panůw z Nemyſſle.

Pan Přech Syn Pana Přecha z Olbramowic

zůſtal na Olbramowě / kterchož ſe Potomcy tolikéž ſpatřugi.

Synowé Wácſlawa z Olbramowic poznamenáni

gſau w týchž Regſtřich takto:

Léta Páně 1487. narodil ſe Syn Jan, tu Neděli před S. Wjtem.

Léta 1489. narodil ſe Syn Přech témuž Wácſlawowi ten den po Swatým Jakubu.

Léta 1491. narodil ſe Syn Ondřeg, druhý teyden w Poſtě.

Léta 1492. narodil ſe Syn Gindřich w tu Sobotu před wſſemi S.

Léta 1497. narodil ſe Syn Beneš, tu Středu před S. Řzehořem.

W Tytuláři Léta Páně 1534. wydaném gmenugi ſe: Gindřich Dwořecký z Olbramowic na Dworcy / Girik Dwořecký na Radkowě a w Skočicych / Přech Dwořecký na Káčowě z Olbramowic / Woldřich z Olbramowic a z Dworce

Při Létu Páně 1556. poznamenán geſt w Tytuláři

Kuneš Dwořecký z Olbramowic / kterýž wyſlan byl Léta 1564. do Wjdně pro mrtwé Tělo ſlawné paměti Cýſaře Ferdynanda s ginými Pany / Petr Dwořecký z Olbramowic / Přech Dwořecký z Olbramowic.

Wegſſgmenowaný Pan Kuneš z Olbramowic byl w Polnjm taženj w Vhřich s Cýſařem Maximiliánem / yakž některé paměti wyſwědčugi.

Ten tolikéž w Létu 1576. byl wyſlán do Lince wedlé giných Panůw pro mrtwé Tělo ſlawné paměti Cýſaře Maximiliána.

Léta Páně 1596. vmřel gmenowaný Kuneš Dwořecký z Olbramowic / mage weku ſwého Let 74. a dni deſet / zanechal po ſobě Syny, Wácſla-

wa, Jana a Prokopa / a pochowán w Kostele Tučapském wedlé Těla Panj Anny z Půlkowic Manželky swé, w Pondělj post Dominicam Oculi, kteráž gemu porodila Ditek 5.

Při Létu Páně 1572. w Tytulářj připomjnagi se Páni Dwořečti z Olbramowic takto: Adam Dwořecký z Olbramowic na Podolj / Bohuchwal Dwořecký z Olbramowic na Olbramowicych / Břetislaw z Olbramowic / Gindřich Dwořecký z Olbramowic na Cžeradi / Kuneš Dwořecký starssy z Olbramowic na Mistrowicych. Přech Dwořecký z Olbramowic na Cžeradi.

Při Létu Páně 1589. gmenugi se Páni Dwořečti z Olbramowic pořádkem timto:

Adam Dwořecký z Olbramowic na Podoli.
Břetislaw Dwořecký z Olbramowic ná Kwassegowicych.
Gindřich Dwořecký starssý z Olbramowic na Dolánkách.
Gindřich Dwořecký mladssý z Olbramowic na Dobré Wodě.
Kuneš starssý Dwořecký z Olbramowic na Dworcy.
Kuneš mladssý Dwořecký z Olbramowic na Myslowicych.
Petr Dwořecký z Olbramowic:
Petr Jan Dwořecký w Wičemilý.
Přech Dwořecký na Cžeradi.

Léta téhož w Pondělj Masopustnij. Prokop

Dwořecký z Olbramowic Syn neymladssy swrchupsaného Kunsse z Olbramowic, pogal sobě Manželku Panj Annu z Pantenowa / Dceru Vrozeného Pana Joachyma Wachtle z Pátenowa a na Kunicych / s kterauž splodil Syna Kunsse Joachyma / a po Roce Ocec y Matka z toho swěta sessli.

Léta 1592. w Auterý po Nedělj Dewětnjku, gmenowaný Prokop pogal sobě druhau Manželku, totiž Pannu Annu Wostrowku z Kralowic / Dceru Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Welima Wostrowce z Kralowic a na Wlassými G. M. Cýsařské Raddy, a Prokurátora na ten čas w Králowstwj Cžeském: psal se předpowěděný Prokop z Olbramowic a na nowém Želiwě / kterýžto statek Želiwský prodal potomně Panu Janowi Frydrychowi Hoffmanowi, Léta 1601. w Středu po Swatém Antonjnu.

Léta Páně 1597. w Auterý po Slawném Hodu Seslánj Ducha, So Jan Neystarssý Dwořecký z Olbramowic, gsauce Sstolmistrem Wysoce Vrozeného Pana / Pana Petra Woka z Rožmberka w Městě Krumlowě běh žiwota swého dokonál / kteréhožto Tělo Wácslaw a Prokop Bratřj z Olbramowic w Pátek po S. Dusse w Klássteře Krumlowském w Kaple Swatého Wolffganga pochowati dali.

Léta Páně 1400. k Kostelu w Lippě Petr řečený Pecman na Mnjchowě Syn Wnuckůw z Swoykowa / darowal deset Zlatých gr: Pražských platu ročnjho a wěčného, Měsýce 15. Března.

Na těmž slawném Saudu Zemském / po Panu Týburcým. ze Zdiáru, seděl gest

Vrozený a Statečný Rytjř Pan Gindřich z Pijsnice / na Hertenbergku a Sšonpachu / tehdáž Geh milosti Cýsařské etc. zřjzené Komory w Králowstwj Cžeském Radda a Prokurátor: Nyni pak Místo Kanclýř téhož Králowstwj Cžeského.

OVID: SERVANTI CIVEM QVERNA
Corona datur.

In Quercum Piſniciam.

CErnis in hoc Scuto Quercum de ſtirpe reciſam
Cui folia & Glandes parte ab utraq; virent.
PISNICIÆ eſt GnoriſmaDomus, Virtute para-
Quæ Genere hoc aliquot nobilitauit Auos. (tum
Vtq; vigore nouo refloruit arida Quercus
Et fructus mira fertilitate tulit:
Sic Domus illa ſuis ferme natalibus orba
HENRICO Generi ſpem præeunte dedit.
Hæredes ſuperant, ſuperat ſua Gloria Glandi,
Hinc fructus Regnum, Cæſar, & Aula ferunt.

Georgius Carolides A Carl-
ſperga F.

O Rodu a Erbu Panůw z Pjſnice.

Kapitola XII.

STarožitnoſt Rodu Pjſnického / to geſt těch, kteřj za Erb Sſpalku Dubowého od prawé ſtrany Sſtjtu přjčkau dolu s odſekanými Suky ležjcýho / z nichžto Zialudy dwa / z každého geden, a wedlé těch obauſtranně Liſti Dubowá též při každém dwa pocházegi / nad Sſtjtem Helmu, nad Helmem Křjdla Orlowého rozkřjdleného, a w něm Sſpalku Dubowého / tjm wſſym ſpůſobem yako w Sſtjtu vžjwagi a z Pjſnice ſe pjſſj (neb o Dubcowcých, tak od Dubu, kterey nápodobně za znamenj Wládyctwj od ſtarodáwna neſli / řečených: Též o Kozlanich, kteřj z prwa w Polſſtě / potom w Králowſtwj Cžeſkém w Kragi Rakownickém bydleli, a téhož ſſtjtu vžjwagic, z Kozlowan ſe pſali; wſſe Předcých ſe Pany z Pjſnice gednoſſtjtných / poněwadž giž toho tytule a gména žadného neni, tuto pſáti pomjgim) pro ſkrowney a welmi maley počet oſob / kterých ſe w témž Rodu, od půldruhého Sta let, až do nyni / wjce pěti Aſcendendo, yak Latinjcy mluwj / to geſt / z toho Kmene, Krwe, a linye wzhůru ſtupugjcých. Kollaterálnich pak do konce žádných / nenacházy: poněkud we wſſem známa a wědomá geſt: wſſak mnohými důwody / z nichž některe tuto přiwedu / vkázaná býti může.

A ſproſtnoſt zagiſté téhož Erbu, ſtarožitnoſt ſwau s ſebau přináſſy / kdež toliko Suk, aneb Sſpalek Dubowý, Hieroglyphicon Vetuſtatis, s ſwými ratoleſtmi / bez wſſeliyaké nowotné ozdoby a okráſy, wlaſtenſkým té ſtaré Cžeſké ſproſtnoſti ſpůſobem ſe ſpatřuge

Aniž geſt vmýſl můg ab Ouo, yak přjſlowj, to geſt / od počátku, Weywod Erbu a znamenj téhož Wládyctwj vkazowati / ale chcy toliko od toho začiti, který ſe prwnj z Pjſnice pſal / a to, že Rod Panůw z Pjſnice nowey neni, poſlaupně giſtými důwody přiweſti.

Za čaſu Krále Gjřjho / byl geſt žiw Pan Mikulaš Pjſnický, Muž wzáctný / yakž Mageſtát Latinſký téhož Krále, gemu na ſpolek, aneb Communionem Armorum Militarium s Janem z Kozlowan / ſedmého dne Měſýce Praſynce Léta Páně 1463. na Kladſku daný / vkazuge.

Ten ſe prwnj z Pjſnice tytulowal / pročež také za Kmen aneb Kořen téhož Rodu Pjſnického tuto ſe pokláda.

Manželkau geho byla Panj Femia, ginák Eufemia z Linden: s niž geſt ſplodil gedinného Syna, gménem Pawla.

Gizgmenowany Pawel byw

w službě Wladislawowi Králi oženil se za Panij Gdulijnu z Wostroměře / tak po Rodu řečenau / že z Gdulijnců byla, a odtud Gentilitium familiæ nomen obdržela / z kteréžto též gediného toliko Syna, při Křtu Swatém Jan nazwaného, dostal.

Ten gsa na Učenij literníj

z mládi oddan / kdež nemalo cyzych Zemi, zwlásstě Frankreychu (kdež také w Pařijži Bakalářem zůstal) progel, a w Vměnij Astronomickém / též w práwich Cýsařských se wycwjčil: nawrátiwssy se do swé Wlasti / z prwu Ludwjkowi Králi tehdáž Mládenečkowi za Præceptora; potom za wrchnjho Pýsaře Saudu Komornjho a Auřadu Heytmanského: až naposledy y za Mýsto Pýsaře Králowstwij Czeského potřebowán byl: Nuž pořádkůw a práw Zemských ex longo rerum Vsu welice dobře powědomý: neb týž Auřad Mýsto Pýsařský s nemalými yak geho Králowské milosti zalijbenijm / tak také wssech tři Stawůw dobrau satis facti mnoho Let řjdil a sprawowal: pročež také odewssech milowán a wysoce wážen byl.

Ferdynand Rzijmský / Vherský a Czeský etc.

Král etc. we Dckách Zemských w Kwaternu trhowém Léta 34. w Auterý po S. Wjtě, před shořenijm Desk: a po shořenj w témž Kwaternu weypisůw čerwenéni Léta 58. w Pátek po S. Stanislawu J. 18. geho Statečným tytuluge. A gemu za wěrné služby které Geho milosti činil od Domu aneb Dworu swého Králowského / plac ten weliký w Nowém Městě Pražském od Brány Nowá řečené / až k fforttně Swatého Benedykta / který někdy Sfraňký k Honbám, Rolbám, Turnagům, a giným Rytýřským činům a kratochwilem ohražený býwal / ku prawému Práwu Dědickému dáwá.

O starožitnosti pak Rodu geho / twrdjc přigetij některých Osob od něho k Erbu a Tytuli Pijsnickému / takto seznáwa:

Slowutný (prey) wěrný náš milý Jan z Pijsnice / Mýsto Pýsař Králowstwij Czeského / Rod a Erb swůg chtě rozssýřiti a mezy lidmi wětssý včiniti / aby napotom státi a trwati mohl / za swé Stregce Erbownij k Erbu a Tytuli swému z Pijsnice připustil etc.

A dále: Timto listem potwrzugem a Erb ten, nebo znamenj / kteréž on Jan po Předcých swých vžjwal a nese / gim etc.

Item k záwěrce: kteréhožto Erbu chcem / aby nadepsaný Osoby s gich Dědicy a budaucými od nich řádně a Manželský posslými mužského y ženského Pohlawi / y toho wsseho práwa Rytýřského, kteréhožto giž psaný

Jan

Jan z Pijsnice po Předcých swých vžjwá / též aby oni toho wsseho vžjwati mohli a vžijwali. Rakž Magestat takowého potwrzenij / gehož Datům gest w Pátek den Swatých Petra a Pawla Apossstolůw Božých Léta 1537. to ssyř wsse wyprawuge a w sobě zawjrá.

Před shořenjm Hradu Pražského Léta 1532.

w Pátek před Přenessenjm S°. Wácslawa, wyssel od Vředníkůw Pražských menssých Desk Zemských důhon na Pana Jana z Pijsnice pro nesprawedčenij Vrozené Panij / Panij Anně z Kestřan a na Mesljně, pod Pečetí Burýata Medka z Waldeka Mýsto Komornyka Králowstwij Czeského / kterey in originali před rukami gest / geho začátek takowý:

Vředníci Pražsstij menssý Desk Zemských / Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi z Pijsnice / Mýsto Pýsaři Kralowstwij Czeského, službu swau wzkazugem / etc.

W Aktách Pražan Staroměstských, tu kde se wsseligacý trhowé zapisugj / takto stogi: Jan z Pijsnice Mýsto Pýsař Králowstwij Czeského, kaupil sobě / Anně Manželce, Dědicům a budaucým swým / Dům ležijcý na Rýnku v Korábůw od Vrozeného Wladyky Pana Zygkmunda Chwatěrubského z Lesskowa / zč. Actum in Consil. Sabbatho post Leonhardum, Anno Domini M. D. XXXIIII.

W týchž: Jan z Pýsnice, Místo Pisař Králowstwij Czeského / kaupil sobě, Anně Manželce Dům / etc. od Pana Hynka Krussyny z Lichtmbergka Relátorowé toho k Knihám, na mýstě swrchu psaného Pana Hynka Vrozený Pán / Pan Zdeněk Ziampach z Pottnssteyna, a Vrozený Wladyka Pan Wáclaw Střýbrný z Horoměřic / tak yakž List od téhož Pana Hynka pod Pečeti geho ssyře vkazuge. Kterýž gest pod timto Zápisem pro paměť zapsaný slowo od slowa takto:

Ja Hynek Krussyna z Lichtmburgka / známo činjm timto Listem předewssemi / gimž gey slyssěti náleží, a zwlásstě Slowutné a wzáctné Opatrnosti Panům, P. Purgkmistru a Raddě Staré° Města Pražsk.° / yakož gsem měl Dům etc. Že ten Dům prodal gsem se wssým a wsseligakým okrsslkem yakž sám w sobě gest / Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi z Pýsnice Místo Pisaři Králowstwij Czeského, a geho Dědicům / etc. Léta od Narozenij Syna Božijho M. D. XXXV. w Středu před Swatau Pannau Markétau.

Tak že týž Pan Jan z Pijsnice za žiwobytu swého / netoliko od Krále Geho milosti, Teste omni exceptione majore, Tytulem Zemanským a Rytjřským Slowutnosti / ale y Statečným, které Epitheton o wssě těch starých Let Lidem nowým dáwano nebylo. Nýbrž také y od Vřádůw Zemských, a přednjho Stawu w Králowstwij tomto Panůw gich milosti, ctěn a často wán byl.

Rakož pak Tytulář Panského a Rytjřského řádu / w Létu 34. wydaný / téhož Pana Jana, mezy Stawem Rytjřským tolikéž pokládá.

V Swatého Gindřicha w Nowém Městě

Pražském / gsau po dnes na Krchowě we Zdi ffarnj, blijž sskoli / tu kdež od starodáwna pohřeb Rodu Pijsnického byl / Kameny hrobowý dwa (neb gi nými / když se táž sskola před 12. Léty stawěla / odtud hnuto gest) na nich; na každém Stjt a Erb celý, téhož Rodu / wsse spůsobem a křtaltem tjm yak z

počátku

počátku poznamenano / wytesaný se spatřuge.

Text na prwnim tento.

Léta Božjho M. D. XX. w Středu po Narozenj Pan: Ma: zemreli Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Pjjsnice MjstoPisaře Králowstwj Cžeského Synowé / Jan Pawel, Wáclaw, a Karel, a Barbora Dcera geho / proste za ně Pána Boha.

Na druhém pak takowý.

Léta M. D. XXXI. na den Dussyček po Wssech S. vmrel Frydrych Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Pjsnice MjstoPisaře Kral: Cže: Syn. P. Z. B.

We Dckách Zemských / zwlásstě weypisůw / z husta se o témž Panu Janowi z Pjjsnice nacházy.

Nicméně také nemalo weypisůw z Desk pod Pečeti geho a s podpisem wlastnj Ruky / před shořenjm wydaných / posawád in originali aneb in autographo, za obywately Králowstwj tohoto zůstáwá.

Měl Manželky dwě / gednu Panj Annu z Walče, Rodu starožitného ale giž w Cžechách sesslého: o které se na hoře w zápisých gednoho y druhého domu kaupenj zmjnka čini.

Druhau Panj Johannu z Průchodu / gežto památka v S° Mikulásse w Starém Městě Pražském / pod timto Epithaphium zůstáwá.

Vrozena Pani Johanna, Dcera Vrozeného Pana Wjta Lissowského z Průchodu / Manželka Vrozeného Pana Jana starssýho z Pjsnice (starssýho, neb tehdáž žiw byl Jan mladssý / Syn Pana Albrechta / Wnuk tehož Pana Jana) tuto s Djtkami swými odpočiwá / Pán Bůh rač Dussem gegich dáti lehké odpočinutj.

Z těch obau Manželek nemalý počet Djtek wobogjho Pohlawi na Swět wywedl: Ale žádný z Synůw, kromě Pana Albrechta z Panj Anny z Wálce posslého: (který w Registřjch Aurřadu Pergkmistrského / Hor Winičných Pražských / wedlé téhož Pana Jana Otce swého / do Zápisu pogat gest, takto: Pan Jan z Pjsnice etc. kaupil sobě, Albrechtowi Synu swému a Dědicům swým Winicy etc. Actum ∫ 4. die Ludmillæ ante Exalt: Crucis Anno 1545.) k woženěnj nepřissel.

Ten měl Manželku Panj Worssylu / ginák Vrssulu z Glaysentolu, Dceru Pana Jana z Glaysentolu, a Panj Mandalény z Pergklasu Sestru wlastnj Henrycha z Glaysentolu někdy Neywyžssýho nad Tisycem Německých Koni w Zemi Sspiské, a též někdy wzáctné paměti Augusta Khurffirssta Saského Sstolmistra / Ženu pobožnau a mnohými zwlásstnjmi ctnostmi od Pána Boha obdařenau.

S kteraužto gsauce w Manželstwu patero Djtek / Zygkmunda, Jana / a Gindřicha Syny: Annu a Alénu Dcery zplodil / a nemage wěku swého gesstě třidcýti Let zauplna / prostředkem brzské smrti / Léta 1555. při času slawnosti Wzkřjssenj Krysta Pána / když tehdáž posledný Syn geho dotče-

ný Pan

ný Pan Gindřich, tři Měsýce toliko wěku swého stáři byl / z tohoto swěta wykročil.

Po něm, gmenowaná Panj Manželka / též Ditky Jan a Anna w krátkých letech zemřeli: Tak že opět wssecken ten Rod Pjsnický na samých toliko, Panu Zygkmundowi a Gindřichowi zůstáwal.

Kdež potom Pan Zygkmund wyrostssy a gsa Cžlowěk včený, řeči několikerých powědomý / zwlásstě Latinjk weyborný, yakž negedný od něho wydané Knihy vkazugi, a který nemalý djl Swěta progel / na Duchowenstwj se oddal.

A Pan Gindřich dostawssy se Léta 1566. do Wjdně, nákladem gegimilosti Řjmské Cýsařowé a Králowé Cžeské etc. několik let pořád in Cæsareo, nec non Archiducali Archygimnasio ibidem studyrowal. Odtud do Yngolstadenský a giných Germaniæ, tum vero etiam Italiæ Academij se odebral.

Nawrátiwssy se ze Wlach do Králowstwj Cžeského neyprw Kancléř m Slawného Domu Rožmberského sedm let pořád: potom gsa k službě Gehomilosti Cysařské powolán, Raddau Gehomilosti při Appelacých půl třetiho / Sekretářem Králowstwy Cžeského půl druhého: Prokurátorem Cýsařským, a wedlé toho Saudcym Saudu Komornjho: též Raddau Komory Cžeské / až y gednim Saudcym slawného Saudu Zemského přes osm Let byl: A nyni od půl druhého roku MjstoKanclýřem téhož Králowstwj Cžeského zůstáwa.

Kak gest se pak w týchž Auřadech gednom, druhém, třetim etc. až y sedmém tomto nynégssym powolání chowal / njže dostawená gehomilosti Cýsařské psanj a wzáctné wyswědčenj vkazuge.

Rudolff Druhý z Božj milosti wolený Řjmský Cýsař etc. Vherský a Cžeský etc. Král.

Statečný wěrný náš milý. Poněwadž gsme tebe pro hodnost Osoby twé, sobě za MistoKanclýře Králowstwj Nassého Cžeského zwoliti a oblybiti ráčili. Tak že giž w té prácy a powinnosti w kteréž sy Nám za Raddu Zřjzené Komory, a Prokurátora w témž Králowstwj Nassem Cžeském / teď na dewátý Rok pořád wěrně pilně a platně slaužil. Kakož gsme pak s tebau a službami twými wždycky milostiwě dobře spokogenj býti / a y gesstě bychom (kdyby takowé proměněnj nebylo,) tebe w těch mjstech dále rádi widěti a gmjti ráčili / progině nássé a Králowstwj nassého obecnj potřeby trwati a slaužiti wjce mocy nebudess. Protož tebe z též gedné y druhé powinnosti timto psanjm nassým milostiwě propausstěti / a magjce nad bedliwosti a wěrnosti kterauž gsy w wěcech a přjčynách nassých

wlastnjch

wlastnjch při týchž Aufadech skutečně přjčiniowal/ y také nad ginými mnohými twými službami / Nám předtjm yak w Appelacých, bywssy Raddau nassy tak také w Kancelláři nassy/ Cžeské Dworské gsa též Raddau nassy a Sekretářem Králowstwij nasseho Cžeského, poddaně prokazowanými. A že se nám y budaucně propůgčowati a wedlé neywyžssý možnosti slaužiti wolugeš, milostiwé zalijbenij. Račimek to y Ditkám twým každého času Milosti nassy Cýsařskau etč. skutečně spomjnati y nahražowati / čehož gsme tebe milostiwě teyná včiniti neráčili. Dán na Hradě Pražském w Pondělí po Neděli Postnij Invocauit, Léta Ssestnáctistého prwnjho, a Králowstwij nassých Ržijmského dwadcátého ssestého / Vherského dewětmecytmého, a Cžeského též dwadcátého ssestého.

Rudolff.

Sst. z Ssternbergka. Admandatum Domini Electi Jmperatoris proprium.

Ferdynand Purgk: z Donina

G. Funk.

Statečnému Gindřichowi z Pjsnice na Hertmberce a Ssenpachu/ Raddě nassy, a MistoKancléři Králowstwij Cžeského / wěrnému nassemu milému.

Rudolff Druhý z Božij milosti wolený Ržjmsky Cýsař po wssecky časy Rozmnožitel Ržjsse, a Vherský, Cžeský Král zc.

Statečný wěrný náš milý. Yakož gsy k milostiwý žádosti Nassy Cýsařské etč. Auřad MistoKanclýřstwj Králowstwij Cžeského / k sobě přigal, a w tom se k nám wolně a poddaně vkázal. A poněwadž pro wyřizowánj každodennjch přjpaditých yak nassých wlastnijch, tak y obecnjch Zemských wěcý w Saudu Zemském / yakožto geden Saudce Zemský / sedati a powinnosti swý za dosti činiti mocy nebudeš. Tebe gsme té práce, dotud dokudby w Auřadu MistoKanclýřským trwal / milostiwě oswoboditi ráčili. Wssak tak a na ten spůsob/ aby nicméně přjmluwu swau, w Kancelláři y w giných mjstech / kdežby se potřeby Násse a Zemské vwažowali / mezy Saudcy Zemskými, wedlé Let měl. Akdyby koli od téhož Auřadu MistoKanclýřstwij Cžeského odstaupil / zase w témž Saudu Zemském sedati mohl. Cžehož gsme tebe pro spráwu teyná včiniti chtiti neráčili. Dán na Hradě Nassem Pražském / w Pátek po druhé Neděli po Swatých Třech Králích / Léta ssestistého prwnjho / a Králowstwij nassých/ Ržjmského dwadcátého ssestého / Vherského xxix. a Cžeského též xxvj.

Rudolff.

Sdenco Ad. Poppl de Lobkovicz S. R. Bohemiæ Cancellarius. Ad mandatum Sacræ Cæs. Ma: proprium.

J. Myllner.

Statečnému Gindřichowi z Pjsnice na Hertmberce Raddě nassy Prokurátoru a MistoKancléři Králowstwj Cžeské° / wěrnému N. M.

Rudolff.

Vrozenij / Statečnij / a Slowutnij wěrnj nassy milý / milostiwě wás teyná činiti neráčíme / že gest k milostiwé žádosti nassy Cýsařské etč. Statečný Gindřich z Pjsnice na Hertmberce, Radda a Prokurátor náš w Králowstwij Cžeském / wěrný milý / Auřad MistoKanclýřstwj

téhož

téhož Králowstwij k sobě přigal/ a w tom se k nám wolně a poddaně vkázal. A poněwadž on pro wyřizowání každodennijch připadicých/ yak nassých wlastnijch/ tak y obecnich Zemských wěcy w Saudu Zemském, yakožto geden Saudce Zemský / sedati a powinnosti swý za dosti činiti mocy nebude/ geho gsme té práce, dotud dokudby w Auřadu MistoKanclířským trwal / milostiwě oswoboditi ráčili/ wssak tak a na ten spůsob, aby nicméně přjmluwu swau, w Kancelláři, y w giných mjstech / kdežby se potřeby nasse a Zemské vwažowali / mezy Saudcy Zemskými / wedlé Let měl, a kdyby koli od téhož Auřadu MistoKanclýřstwj Cžeského, odstaupil/ zase w témž Saudu Zemském sedati mohl. Cžehož gsme wás pro spráwu teyna včiniti chtiti neráčili. Dán na Hradě Nassem Pražském w Pátek po druhé Nedělij po Swatých Třech Králích / Léta Tisýcýho Ssestistého° prwnjho / a Králowstwij nassých Ržijmského dwacátého ssestého / Vherského dwadcátého dewátého, a Cžeského též xxvj.

Vrozeným / Statečným / a Slowutným / Panům, Rytjřům / a Wládykám / Neywyšsým Auřednjkům a Saudcům Zemským Králowstwij Cžeského, nynj na Hradě Pražském při Saudu Zemském shromážděným, wěrným nassým milým.

Odkud naděgi wede, že bohdá ten suchý a giž téměř ob sterilitatem zwadlý Dub, Nebeského° požehnání a ssčedrau geho Cýsařské milosti rosyčkau občerstwený: podlé onoho winsse před Léty dwadcýti pěti In Panęgyri ad Diuum Rudolphum Secundum, když po neyprwé yakožto Ržjmský Cýsař do Měst Pražských přigeti ráčil / od téhož P. Gindřicha w njže psaných Latinských werssých včiněného,

At enim tu publica dum te
Gaudia lætifico poscunt instructa triumpho
Diue potens, reducemq; pijs ad sidera tollunt
Vocibus effusæ turmatim mœnibus Vrbes,
Atq; nouo Regni Proceres, gratantur honori,
Non grauis exilem tibi quem formauimus Orsum
Sume Panægyreos. Generisq; recollige nostri
Relliquias & PISNICIAM quam leua tot annis
Exercet duris Fortunæ injuria fatis,
Mitibus auxilijs Clementior erige Gentem;
Sic animosa suas paulatim cœlitus imbre
Accepto, rursum Quercus cum Germine frondes
Proferat, Augusto sic torrida rore virescant
Robora; sic celsi sublimum Culmen honoris
Pandat adoranti non raraq; Gratia Vati.

Netolikо zase růsti a se zelenati/ ale také Kmenowé a Ratolesti geho k wěčnětrwagicý památce hogně rozmnožowati budau: na Rodině téhož P. Gindřicha, nepochybná částka a naděge připowidá: Totižto na Synech bonæ spei & indolis adolescentibus.

Wylimowi Fedrychowi. Janowi Gindřichowi.
Albrechtowi Zygkmundowi. A Janowi Wáclawowi.

Z nichžto přednj dwa k Včenj lyternjmu oddáni: třetí mezy Dolknoby Geho milosti Cýsařský, a čtwrtý gesstě Pacholátko maličké při témž Otcy swém zůstáwa.

K zawěrce seznání Latinské, které na oně čas wzácné některéosoby těmuž P. Gindřichowi do cyzých Zemí gedaucý°/ pro wsselikau nastalau potřebu, včinili tuto přiložiti mi se vzdálo / které slowo od slowa znj takto:

LAVREN.

LAVRENTIVS SSLIK AB HOLEYCZ Comes de Passauno & Cubito, Sacratissimæ Cæsareæ Regiæque Majestatis Consiliarius, & antiquæ ciuitatis Pragensis Capitaneus. Iaroslaus Libssteinsky a Kolowrat & in Petersgurg, Liber Baro, Cæsareæ Majestatis Consiliarius, & Marchionatus inferioris Lusatiæ Gubernator. Ioannes Senior â VValdsstein, & in Sedczicz, Liber Baro: Cæsareæ Majestatis Consiliarius, Minoris ciuitatis Pragensis Capitaneus, & Supremus aulæ Regiæ Iudex. Chrystophorus de Rauppouya in VVildsstein & Porzicz, Liber Baro, Cæsareæ Majestatis Consiliarius, Georgius Sslowsky a Sslowic & in Volessina, Eques, & Bohuslaus Sslcibor á Tisoue Eques, Omnibus & singulis Salutem.

ETSI MAGNA EST IVSTITIAE, FORTITVDINIS, SAPIENTIÆ, moderationis, fidei, integritatis morum, aliarumq; virtutum amplitudo et dignitas, quibus ornati animos eorum quos inter vixerint, & ad quos constanti bonorum fama illorum nominis gloria pervenerit, in sui amorem, atq; admirationem rapere solent: multo tamen sunt harum virtutum aculei ad excitandum vehementiores, cum virorum in Repub. Principum testimonio veluti consignatæ, & Nobilitatis insignibus, prærogativis ac donationibus, Regia liberalitate ob facinora & res præclare gestas, honorificè indultis ornatæ, vulgo ad imitandum & suspiciendum, proponuntur. Quamobrem recenti adhuc memoria tenentes Nobiles & Generosos Albertum à Pijsnicz, & Vrsulam à Glaißentall, bonæ, antiquæ Equestris ordinis familiæ homines, iuxta ritum Sanctæ Catholicæ Ecclesiæ Matrimonij Sacramento, legitimè copulatos, & vitæ innocentia, morum honestate, rei domesticæ administratione, ingenua filiorum educatione cæterisq; virtutibus, conspicuos fuiße, et illis parentibus natos eße, qui & ipsi, optimè semper vixerunt, & propter egregia in patriam merita, erga Principes suos fidem, studium, probitatem, Nobilitatis, & Equestris dignitatis insignibus, privilegijs, immunitatibus, iam olim ornari, ijsdemq; liberè citra cuiusquam impedimentum, ubivis locorum ac temporum, uti, & ut posteri eorum his quoq; temporibus futuris, perpetuo duraturis, uti & gaudere poßent, magnificè obtinere meruerunt: Requisiti à Nobili & Generoso HENRICO A PIISNICZ, memoratorum Alberti & Vrsulæ, legitimo, naturaliq; filio, ut talis de ipsius parentibus & prædeceßoribus (christianè vita functis) scientiæ & cognitionis testimonium sibi, ad quascunq; dignitates, munia, functiones, officia, cuiuscunq; status, ordinis, aut instituti illa sint, ad qualescunq; neceßitates, opus haberet, & opportunum ei eßet, exhiberemus: præclaram eiusdem indolem, modestiam, eruditionem attendentes, & quod sub optimis præceptoribus hactenus informatus fuerit, neque unquam aliquid, quod aut maiorum honori, aut natalium suorum splendori derogaret admiserit, aut admisiße, de illo auditum sit: petitioni eius annuimus. & his omnibus atq; singulis quæ præmißa sunt, ubicunq; lecta vel audita fuerint, ad quorumcunq; manus pervenerint, fidem certam adhiberi cupimus & volumus. Profitentes (uti aliàs supra) constaater, memoratum Nobilem & Generosum HENRICVM A PIISNICZ, prænominatorum Alberti à Pijsnicz, & Vrsulæ à Glaißentall, legitimo matrimonio susceptum filium, boni, antiqui Equestris ordinis eße, & bonæ, veræ, antiquæ, crebro repetitæ Nobilitatis insignijs, donationibus, privilegijs, iuribus prærogatiuis, exemptionibus, ornamentis omnibus, quibus cæteri eiusdem ordinis, status, & præeminentiæ homines, ubivis locorum ac temporum, uti & gaudere poßunt, utuntur & gaudent, Regia munificentia antecessoribus suis, illorumq; posteris conceßis, uti & gaudere. In quorum fidem, robur & maiorem firmitatem, propria manuum subscriptione, & Sigillorum nostrorum ex certa nostra scientia appensione præsentes communivimus. Actum Anno Domini Millesimo, Quingentesimo, Septuagesimo octauo. In inclyta Bohemiæ Metropoli Praga, Prima die Mensis Decembris.

Lorenc Schlük Graff. Jaroslaw Herr von Kolowrat.
Jan der elter H. von Waldssteyn. Krystoff H. von Ruppa.
Giřj Sslowský z Sslowic a na Wolessné. Bohuslaw Schleybor z Tisowé.

Na témž Saudu Zemském seděl Urozený a Statečný Rytjř P. Purkhart Točník z Křimic na Křimicých a Prostiboři G. M. C. yákožto Krále Cžeské: Radda,

O Erbu a Rodu Panuw Kaplјřuw z Sulewic starodáwném, a Panů Wenzlikuw z Sulic / kteřjž s njmi od gednoho někdy Předka possly.

Kapitola Cžtrnácta.

Samy Erb to patrně vkazuge / že Předkowé Erbu a Rodu tohoto possli z Kroacye, když to Králowstwj Kroácké neb Charwátské vžjwá za Erb od wěkuw dáwných Ssáchownice / y tau wždycky sobě hodně zaslaužené oni Kralowé ozdobowali / yak se to w každém až po ten čas Králowstwj zachowáwa, y tak welmi dlauhý čas zde w Cžechách gich Potomkowé ni se znamenali a neb Erbowali, yakž nám paměti dáwné oznamugi, a vkazugi dostatečně Burkarda a neb Bernarda Syna Kunrada z Sulewic těmito slowy v Hágka w Listu 230.

Léta Páně 1236. Jan

Biskup Prażský, genž byl Muž welmi dobrotiwý, vmřel, a w Pražském Kostele pochowán. Král Wáclaw den osmnácty po smrti geho wssel mezy Kanownjky do Kostela S°. Wijta, a spolu s njmi se vradiw/ z wůle gednostegné wolili gsau za Biskupa téhož Kostela Burkarda z Sulewic/ Sstola styka Kostela Pražského/ a na tu slawnau Stolicy gey posadili, dawssy gemu gméno Bernard: A ten byl wedlé pořádku Biskup Pražský neb Czeský dwadcáty druhý: Co se za geho Biskupstwij w Czechách w pořádku chwáli milého Boha dálo/ to w Stawu Prelátském doloženo máš. Toliko tři Léta byl na ty Stolicy: vmřel Léta Páně Tisýcého, Dwaustýho, Třidcátého dewátého Měsýce Zářij/ w Kostele Pražském pochowán, a po geho smrti wolen Mikuláš z Rožmbergka.

Léta Páně Tisycyho

Třistýho Dewatenáctého, za Panowánj Krále Jana/ když Syna Karla wyprawil byl do Frankreychu tā byl s njm poslán Buryan Kapljř z Sulewic, a ten pasowán byl na Rytjřstwo od Krále Rijmského Ludwika/ na ten čas když Plichta z Žerotina byl zabit: o čemž Hágek zmjnku čini. Témuž potom Karel Cýsař přidal k geho Erbu půl Worla za geho wěrné chowánj na službě geho w mladosti/ y pro hrdinské spráwy geho w bogi s Gambakurty/ nad njmiž byl wjtězstwi obdržel, skrz geho mezy ginými Czechy hrdinskau spráwu.

Jak dáwno Klásster w Litoměřicých založen

gest od těch Panůw tohoto Erbu, to se wyhledati nemůže/ když Hossmistr dobrý Žižka wsselikė paměti y s Klássterem w niwec obrátil. Léta Páně 1418.

Tam hrobnjch Kamenůw téhο Rodu mnoho se spatřuge/ tak samých yako y Manželek gegich.

Léta Páně 1388. některé paměti z Desk Zem

ských mezy ginými Pány připominagi Pana Kunrada Kapljře z Sulewic w Suché dni w Postě na Saudu Zemském timto pořádkem.

Prokop Margkhrabě Morawské/ Ondřeg z

Dubé Neywyžssij Sudij Králowstwij Czeského/ Gindřich z Dubé Neywyžssij Komornjk Králowstwij Czeského, Kunrad Kaplјř z Sulewic/ Neywyžssij Pjsař Králowstwij Czeského, Wylim Zagic, Markward z Kosti, Jan Pikhar z Pirknsstegna, Gindřich z Rožmbergka, Heřman, Oldřich, Jā, Bratři z Nowé° do°/ ginak z Hradce, Sezyma z Austi, Jā z Zāpachu, Plichta

z Žerotina, Kunrad z Lnář, Gindřich z Březnice, Břeněk z Skali, Burkard z Janowic, Zdeněk z Rožmitalu, Hynek Berka z Dubé, Ratmjr z Sswābergka, Albrecht z Ssternbergka, Zdislaw z Ssternbergká, Czenek z Weselé°.

Téhož na giném mjstě wspomjnagi paměti giné a po něm Bočka z Poděbrad, Gindřicha z Nowého Domu/ Oldřicha z Nowého do°/ Gindřicha z Honsstegna/ Hynka Berku/ Zdeňka z Rožmitalu/ Ratmira z Mostu/ a mnoho giných, a to potom Léta Páně 1391.

Téhož Pana Kunrada Manželka mnoho k Oltáři Boleslawskému nadala: Ta též Pani Kateřina Manželka Pana Kunrada Kaplјře mnoho nadala k Oltáři Swatého Wáclawa w Praze/ ta též k Oltáři na Hradčanech mnohé Ozdoby nadala/ ta též Pani Kateřina k Oltáři w Kostele Pražském Početj Neyswětěgssij Panny Marye mnoho nadala/ a ta se psala Kateřina de Bucol, tak yak gj gmenuge List Kapitoli Pražské tak psaný:

Anno Domini 1400. die 25. Septembris. Volframus Dei gratia Sanctæ Ecclesiæ Pragensis Archiepiscopus, Apostolicæ Sedis Legatus Vniversis Christi fidelibus. Fundationis Altaris Conceptionis Sanctæ Mariæ & Sancti Hieronymi in Capella Sanctæ Annæ in Ecclesia Pragensi: Nobilis Domina Catharina relicta bonæ memoriæ Conradi Kaplirz de Sulevicz nobis exponere curauit, qualiter ipsa Zelo devotionis accensa ac cupiens temporalia pro æternis, & transitoria pro æternis ac perpetuis felici commercio commutare, pro remedio & salute animæ suæ ac prædicti Conradi Kaplirz & progenitorum suorum nec non omnium fidelium defunctorum, ad laudem Dei omnipotentis & Beatæ Mariæ Virginis gloriosæ Altare in honorem Conceptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Hieronymi in Capella Sanctæ Annæ Noui Chori Ecclesiæ nostræ Pragensis, Serenissimi Principis & Domini Domini Venceslai Romanorum & Bohemiæ Regis accedente consensu tredecim sexagenas grossorum denariorum Pragensium census nudi annui & perpetui de & super bonis supra scriptis Videlicet tres sexagenas census, quas habet in hæreditatibus z Ruciech oppido tribus rusticalibus, & in Rowný dedit donauit & assignauit nec non Tabulis Regni Bohemiæ eo jure pro ut ipsa possidebat easdem 13. Sexagenas, dicto Domino Otticoni Altari prædicto & ejus successoribus vel rectoribus &c.

Léta Páně Tisycyho,

Třistýho, Osmdesátého/ w Sobotu po Wssech Swatých prodal Kunat z Solan Poručnjk Dětí Pessykowých z Třebowlic/ před Auředniky Pražskými Dědictwi gmenowaných Syrotkůw w Třebowlicých/ Dwůr s Dwory Kmetčími Panu Wylimowi Zagicowi, Jankowi řečenému Kaplјři z Sulewic/ a Rytkeřewy z Skali Bratřjm wlastnjm za sedm set Kop gro: Pražských, a seznal že ty Penize wzal od njch z cela a z auplna 2c.

Hebhard Kaplјř z Sulewic do Kostela ffarnjho w Solánė darowal dwě Kopě platu wěčného.

Bussek z Sulewic a Rudger z Skali darowali čtyry Kopy a grossů dwadceti čtyry k Kostelu ffarnjmu w Zjné a to z Wesnic swých Czaynowa y Chwalcowic.

Ten též Bussek z Sulewic Kostelu w Lowosycych darowal platu ročnjho wěčného Kopu; psal se z Sulewic a z Augezdu: eodem Anno.

Ten též Bussek z Sulewic Léta Páně 1407. darowal Klássteru Swatého Michala w Litoměřicých Bratrum Swatého Dominyka Kopu grossu/ yakž o tom o wssem libri Erectionum Kapitoli Pražské wyprawugi.

Léta Páně 1405. Kostelu Wolessny y Gotlawy dali platu ročnjho 2. Kopě, Jaresslaw, Petr, Jan, Synowé Jákowi z Okturdorffu řečeni Kaplýřowé z Sulewic / a to dne poslednjho Měsýce Dubna.

Léta Páně yak na hoře / Hanuš Kaplýř darowal deset Kóp platu ročnjho k Kostelu w Ratberku při přjtomnosti Kůsseze Zwole Licentiata w Dekretich/ a Jana z Dubé Kanownjka Swatého Gitj na Zámku Pražském/ Arnossta z Metelska, Mistra Včenj swobodného, a ten se Kaplýř psal na Winterbergku.

Pan Wácslaw z Sulewic při Neywyžssym Komornjkowi Zemském, Panu Gindřichowi z Hradce, přehljdal Dsky Zemské/ yakž o tom někteeré paměti wyprawugi.

Léta Páně 1414. w Knihách Kapitoli Pražské připomjná se Pan Petr Kaplýř z Sulewic, proto / že Kostelu w Rtyně darowal Kopu platu wěčného we Wsy swé Welemině na které byl bytem: O čemž tak gest zmjnka: Pro Ecclesia in Rtin, famosus Vir Petrus Kaplirz de Sulewicz & in Velemin dedit unam sexagenam grossorum census perpetui Ecclesiæ in Rtin.

Echardus z Sulewic dal pro Oltář Swatého Křjže w Klássteře S°. Jana w Teplicy půl druhé kopy platu wěčného a ročnjho we Wsy Skalic, a ten se psal na Meronicých.

Pani Lidmilla z Sulewic dala neyaké ozdoby Oltářnj do Kostela, kterému řjkagi Læta Curia, ginák Teyn.

Léta Páně 1489. Pan Jan Kaplýř z Sulewic a na Zelochonicých darowal gednu Kopu platu wěčného na Zelochonicých: O tom wssem obssýrněgssy zmjnku in libris Erectionum Kapitoli Pražské nalezneš.

Léta Páně 1468. Připomjnagi se w některých pamětech tito Páni Kaplýři z Sulewic/ Pan Mikuláš z Sulewic a z Winterbergka/ Waňek z Sulewic a z Mironic/ Jan Knjže z Sulewic a z Hřehlowic, a ti kwitowali Pana Jana a Woldřicha Zagice z Hazmburgku, Léta yak na hoře.

Jan Kaplýř z Sulewic seděnjm na Kosstálowě a Měsstiané Litoměřičti, včinili a přigali smlauwu s Vrozeným Pánem/ Panem Janem mladssym z Wartmbergka, seděnjm na Děčjně, y sewssenni geho Služebníky wěčně / a to Léta Páně 1445.

Léta Páně 1489. wspomjnagi některé paměti Pana Gindřicha z Sulewic a na Skalce, a to těmito slowy:

Ten Auterý před gedenácte Tisyc Děwic w Městě Austi nad Labem, stala se gest Smlauwa takowa mezy Vrozenými Pany: sya Bratry z Sulewic skrz Vrozeného Pana Pana Zygkmunda z Wartmbergka a na Děčjně při přjtomnosti Gindřicha z Sulewic a na Skalce, Wogtěcha Trocha z Nedwědkowa a na Brozanech/ kté wěcy podané.

Pana Felixa Kaplýře nacházy se wýwod na Tabuli od Pani Johanky z Ssebjřowa Manželky někdy P. Albrechta Kaplýře z Sulewic Synu Felixowi pozůstawený tento:

Pana Felixa prwnjho Kaplýře z Sulewic porodila byla Pani Markéta z Fictum/ kterauž splodila Pani Marta Hrabinka z Okowna a z Mildorffu / kterýžto Rod takowého Erbu užjwá.

Měl Manželku týž Pan Felix Kaplýř Pani Lidmillu

z Wřesowic, s nížto splodil Syna Albrechta, a giné / a tu byla porodila Pani Magdaléna z Ssebjřowa.

Pan Albrecht Kaplíř

z Sulewic / měl Manželku Pani Johanku z Ssebiřowa Dceru P. Radslawa z Ssebiřowa / kteréhož byla porodila Pani Elisska z Ržehnic Wančurowá / kteréž byla Matka Pani Anna z Smiřic.

Od gmenowaného Pana Albrechta Kaplíře a Pani Johanky z Ssebjřowa possel Syn Felix Kaplíř z Sulewic a dwě Dcery Lidmilla Euzebia, a Weronyka Alžběta Kaplířky z Sulewic.

Erbowé po Bábach Pani Johanky z Ssebjřowa.

Pana Mikulásse Wančuru z Ržehnic / porodila Pani Elisska z Wssebořic, kteráž vžiwala Erbu takowého, a tu Pani Elissku porodila Pani Worssyla Smiřická z Bochowa.

Gmenowaný Pani Johanky Beřkowský z Ssebiřowa Děd byl Pan Jan Beřkowský z Ssebiřowa / gehož byla porodila Pani Markéta z Klinsstegna, a ten měl Manželku Pani Dorotu z Hrussowa / s nížto splodil Syna Radslawa Otce wegš dotčené Pani Johanky z Ssebiřowa.

Wedle Tytuláře w Létu Páně 1589. žiwi byli Páni Kaplířowé tito:

Albrecht Kaplíř z Sulewic na Cžižkowicych.
Albrecht Kaplíř z Sulewic na Brodcych.
Bohuslaw Kaplíř z Sulewic na Daubrawské Hoře.
Girzjk Kaplíř z Sulewic na Tuchočicych.
Girzjk Kaplíř z Sulewic na Bukowicy.
Girzjk Gamaryt Kaplíř z Sulewic na Milessowě.
Jan starssy Kaplíř z Sulewic na Cžižkowicych.
Jaroslaw Kaplíř z Sulewic na Cžižkowicych a na Nowé Wsy.
Kunrad Kaplíř z Sulewic.
Tobiáš Kaplíř z Sulewic a na Sulewicych.
Wylim Kaplíř z Sulewic na Lukohořanech.
Zdislaw Kaplíř z Sulewic Starssy a na Rosstiálowě.
Zdislaw Kaplíř mladssy a na Zelanicych.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

O Rodu a Erbu Starožitném Panuw Pětipeských z Chyš a z Ekerbergku.

Kapitola Patnácta.

Przed mnoha Sty Lety Rod tento w Cžechách byl wzáctný / z kteréhož pocházegicy Střjsskowé slauli / ale k neywětssy sláwě wyzdwjžen w Medyolánu Léta 1159. Skrz hrdinstwj Odolana z Chyš, Syna Třjsskowa / kterýž nalezse Brod / Wogsko Cžeské s Bernartem Synem Soběslawa z Hoděgowa přes Rzeku řečenau Abdua přewedl proti Medyolánským. Pročež Cýsař Frydrych zwjtězyw nad njmi / Odolana a giné Rytjře, netoliko dary hognými darowal / ale témuž změnil y Erb / poraučege aby na Sstjtu nosyl stryrch modrý, to gest, Wodu w Poli bjlém / neb bělost čistotu wyznamenáwa, a sláwu / kdež y giným Erbowé dáni gsau / o čemž na mjstě přjslussném nalezneš.

Gmenowanj Střjsskowé a neb Střihowé possli od [illegible]

jna / kterýž zagew do Krage tohoto, založil Hrad řečený Střjh / z kterěžto přjčiny Potomkowé psáwali se z Střýhowa / ač potomně toho nezachowali / když totižto gedenkaždý z toho se Sýdla psal, na němž bydlel / až opět za Krále Jana když se mezy Czechy množstwj Cyzozemcuw osazowalo / kterýž že se z Hraduw, z njchžto wyssli, psali / oni tolikéž to obnowowati počali. A že Otec dotčeného Odolana měl byt swůg na Chjssech / proto Historyk Tytul ten zřetedlně doložil / gehožto Potomkowé opět owssem psali gsau se z rozličných Statkůw / ale wždy neopausstěn byl od njch Tytul ten / o z Chyš a z Ekerbergka. Okolo Léta potomně 1316. dostawsse skrz hrdinské služby Statku řečeného Pětipes / odtud sobě gméno wzali, a slugi až posawád Pětipesssti. To při Králi walečnéni obdržel skrz welikost činuw swých Frydrych z Chyš a z Ekerbergka, gemužto on s několika Wesnicemi Pětipes darem dal: O čemž paměť gest w dewáte Almárce na Karlssteyně, a v Potomkuw gednom Terminacy se nacházegi.

W též Wsy Pětipsech Léta 1370. dán byl Potomkowi gednomu dotčeného Frydrycha Hamffesst, a to w Středu po Neděli Křjžowy.

Paměti Kostelnj wyprawugi o Panu Zyffrýdowi z Chyš / že gest on něgakau Almužnu Opatowi w Plasech darowal.

W Létu Páně 1400. poslednjho dne Měsýce Dubna / Muž něyaký, genž se psal z Dolan, vstanowil plat k Kostelu w Ostrožině: Přičemž byli, Martin Pětipeský z Chyš / Mikuláš z Ratag / Jan řečený Nosek z Zytolnika / a Dominýk z Budewsy / yakž o tom obssýrně Knihy Kostela Pražského wyprawugi.

W Létu Páně 1409 Aurˇady Zemské držeti Páni tito: Pan Jan z Michalowic Neywyžssý Pjsař / Lacek z Krawař, Purgkhrabě Pražské / Mikuláš z Wožic Prothonotarius / Mikuláš z Ekerbergka Pjsař Země / Jan z Nowého Domu Purgkrabě Pražské / Albrecht z Koldic Iudex Curiæ Regalis.

Nacházy se List smlauwy / w němžto doloženo, yak někdy včiněná byla smlauwa mezy Adamem z Berneku, a Bohunkem Wlkem / a to skrz P. Jana z Waldssteyna a na Waldssteyně / Pana Jana Zagice z Hazmburg

ka / Pana

ka / Pana Zdeňka Malowce, a Pana Albrechta Pětipeskýho. List odpowidagjcy Pana Adama z Sslernbergka, a Frydrycha Pětipeskýho z Chyš a z Ekerbergku společně a nerozdjlně podali Knjžatum Léta Páně 1460.

Paměti Kostela Pražského připomjnagi wegš gmenowaného Pana Mikulásse Pětipeskýho z Chyš a z Ekerbergku takto:

Pro Ecclesia Sanctæ Catharinæ & Sancti Christophori in Ecclesia Pragensi, Nobilis Nicolaus Pietipiesky de Ekerberk, Prothonotarius Tabularum terræ Regni Bohemiæ donauit tres sexagenas grossorum in Villa Sěnicz. Actum Anno 1412.

Téhož Léta Mikuláš z Ekerbergku Syn Austina Pětipeskýho z Ekerbergku dal Almužnu do Kostela Swatého Benedykta w Praze, o čemž w Knihách swrchu dotčených poznamenáno.

Pan Wácslaw Pětipeský z Chyš a z Ekerbergku měl Manželku Pani Magdalénu z Sssebjřowa / s njžto splodil Syny tři: Wácslawa, Jana a Gindřicha. Wácslaw byl bytem na Tužetině / měl Manželku Pani Mičanku z Klinssteyna řečenau Magdalénu / s njžto nemage Potomka žádného, vmřel / a ona pogala sobě za Manžela Pana Hynka z Kolowrat / kterýž wessferen po nj Statek obdržel.

Jan Pětipeský z Chyš a z Ekrbergku bytem na Knězicych, měl Manželku Pani Kateřinu z Tuchořic / kteráž gemu porodila dwa Syny Odolana a Albrechta / a dwě Dcery, Magdalénu a Apollénu. Gindřich pak Bratr třetj / ten zůstal neženatý.

Odolana Pětipeskýho z Chyš a z Ekerberku a na Kamenicy, Manželka byla Pani Dorota Raplýřka z Sulewic / Dcera Pana Wogtěcha Raplýře na Střebowlicých / s njžto splodil Synuw sedm / gmenowitě, Jana, genž w Létu gedennecytmým wěku swého vmřel / Wácslawa, Wogtěcha, Albre-

Lipolta, genž gsauc w Letech dwanácti vmřel / Mikuláše a Giřjka. Nad těmi vmjrage Odolan w wěku dosti mladém, nařjdil Poručnjka P. Hynka Kaffuňka: a ten potomně dal Almužnu Kněžjm do Kostela w Busskowicých, yakž swědčý pamětí Kostelnj.

Albrecht Bratr Odolana vmřel neženatý.

Pan Wácslaw Pětipeský

z Chyš a z Ekerbergka a na Blahoticých, měl dwě Ženy / prwnj Pani Markétu z Roznhonu, od njž possli dwě Dcery: Elisska, kteráž hned po Křtu vmřela, a Dorota; druhau Pani Izyaldu Wogkowskau z Milhostic, Dceru Pana Jana Wogkowského, Mjsto Pjsaře Králowstwj Cžeského, s njžto splodil Synuw ssest: Odolana, Jana, Albrechta, Wylima, Wácslawa, a opět Jana. Jan starssý zustal w Vhřých na Sakmaru / Wylim a Wácslaw pomřeli w gednu hodinu / Albrecht Léta 1596. v Keredeš při Strcycy swém hrdinský s Turky bogugic zabit gest. Odolan toliké w Letech mladých vmřel. Od též Pani Izyaldy Wogkowský possl o Dcer ssest; totiž / Anna, Kateřina, Alžběta, Marusska, Johanka Elisska, Ewa.

Za mladých Let swých Pan Wácslaw slaužil třem Cýsařum / Karlowi Pátemu, Ferdynandowi, Maximilianowi, w Kraginách Wlaských a w Vhřých, a pod Cýsařem Rudolffem se oženil, a Děti wegssgmenowané splodil.

Dotčenau Pani Izyaldu Wogkowskau z Milhostic, Manželku Pana Wácslawa Pětipeskýho z Chyš a z Ekerbergka a na Blahoticých, Dceru Pana Jana Wogkowského z Milhostic a Wogkowa na Radičy Mjsto Pjsaře Králowstwj Cžeského porodila Pani Anna z Lukawice / Dcera Pana Frydrych Lukaweckýho z Lukawce a na Hněwkowicých / a tu porodila Pani Kateřina z Talmbergka.

P. Jana Wogkowské Matka / Bába Pani Izyaldy z Milhostic Manželky P. Wácslawa Pětipeskýho z Chyš, byla Pani Izyalda Wosyčanská z Wosyčan / Manželka Pana Mikuláše Wogkowského z Milhostic a na Radčy, kteráž vžíwala za Erb půl Mauřenína w Ssatech bjlých a čerwených.

Pana Wylima Wogkowského / Manželka Otce Pana Jana, a Prabába Pani Izyaldy Pětipeský, byla Pani Gjtka z Leskowce a na Weykowech.

Pana Jana Wogkowského z Milhostic a na Radičy Manželka a Prabába Pani Izyaldy / byla Pani Anna z Sedčic a na Wogkowě.

Pani Bába Pana Wácslawa / Pana Wogtěcha / Pana Albrechta / Pana Mikuláše / Pana Giřjka Pětipeských z Chyš a z Ekerbergka byla Pani Offka z Pácowa Dcera Pana Woldřicha

dřicha Malowce z Pácowa a na Borotjně / Mate pak Pani Offky z Pácowa a Prabába po Mateři wegssgmenowaných Panuw Pětipeských, byla Pani Kateřina Mjrkowna z Mirku.

Wogtěch Pětipeský z

Chyš z Ekerbergka a na Libochowicých / měl Manželku Dceru Pana Jana Charwáta z Bernsstegna, s njžto měl Synuw pět: Odolana, genž vmřel mladý, tak yak y Wácslaw, Jana, Giřjho, a Jana Albrechta, a Dcer tolikéž ssest: Barboru, kteráž dána za Daupowce Frydrycha / Alžbětu / Marussku / Dorotu / Kateřinu / kteréž w mladosti pomřeli.

Albrecht Pětipeský z Chyš

a z Ekerbergka neywyžssý nad Tisýcem Konj / Rytjř sláwy wěčné hodný, byw od mladosti při Dwoře Arcyknjžete Ferdynanda / byl v něho Truksasem Let gedenácte / potom w Gispruku Heytmanem nad Drabanty, a přitom y Krygsmanem Krále Ferdynanda proti Kurffjrsstowi Saskému / w kterémž to taženj w Nohu raněn. Potomně když w Vhřých proti Turku bog wyzdwjžen / w každém taženj Rytjřský se chowal / do Ssancuw Tureckých směle wskakowal, kdežto pod njm y Kůň od Pohanuw proboden. Tak tolikéž za Cýsaře Rudolffa rozličné Auřady Wogenské magic, w mnohých byl taženj / a Léta 1596. mage Tisýc Konj pod swau správau, s lidem tím hrdinský se chowal / yako v Keredes, Erli Zámku Retuňku dodáwagic, a ze wssech stran po Pohanech sstraffugic / až potomně sýlau welikau od Pohanuw nemage pomocy ani od Němcuw ani od Vhruw s Lidem tím přemožen gest / a tu zahynul slawně.

Manželka geho byla Pani Barbora Hrussowská / gegjžto Erb takowý byl, a tu byla porodila Pani Magdaléna z Harasowa / Dcera Pana Thobiáše Hrzáňa z Harasowa a na Hausce / kterauž zase porodila byla Pani Kateřina ze Wliněwsy / Dcera Pani Berkowny z Dube a z Lippého: s tau Pani Barborau Hrussowskau splodil byl drahně Djtek, kteréž pomřeli w mladem wěku / krom Sstastného Wácslawa, Frydrycha Ludwika, a Ladislawa Thobiáše / a krom dwau Dcer: Magdalény, a Maryge Anny.

Mikuláš čtwrtý Bratr gich / měl

Manželky dwě; prwnj Markétu Albrechta Networského Dceru, gsauc bytem na Kamenicy / s njžto splodil Djtek drahně / ale nezustali žiwé gednom Synowé tři: Odolan

Zelimán, Wácſlaw, a Dcera gedna gménem Dorota. Druhau Manželku měl Pani Alžbětu Sádlowau / kteráž gemu porodila Dceru Kateřinu / a potom newykonáwali žiwot ſpolečně / on bydlel w Praze, ona pak w Táboře.

Giřjk Bratr gich pátý bytem neb ſeděnjm na Chotowicých Hoſpodář dobrý a pilný / měl Manželku z Rodu Sádluw, kteráž gemu porodila Syna Frydrycha / a Dcery dwě, Dorotu a Alžbětu.

O tom Rodu gſau giné mnohé paměti, kteréž na rozličných mjſtech nalezneš.

Od ſwrchugmenowaných Stříjhuw / Potomkuw dotčeného Klaſoňa poſſli Rodowé welicy w Králowſtwj Polſkém / yakž ſe njže porozumj.

Léta 786. Kmiš Syn Stříjhuw, geſſtě za čaſu Pohanſtwj, přiſſel do Kragin oných od Mateře Borky ſplozený / kdež doſáhl znamenitého opatřenj od Pohanſkého Knjžete Přemyſla nad Rzekau Sřeňawau / neb tu on s Czeledi ſwau a Ziolděři ſwými ſylné Wogſka Nepřátelſká porazyl / a odtud gmenowán geſt odewſſech Sřeňawa / a že za Erb měl Rzeky, tolikéž y Erb geho y wſſecky Potomky až poſawád gmenugi Sřeňawami / neb Rzeky ty kteréž negſau ſlawné, gmenugi ſe mezy Slowáky Struměny: od toho Kmiſſe pocházegicy, gmenugi ſe Kmithamy w Králowſtwij Polſkém Rod dáwný.

W Létu Páně 999. Potomek geden wegšgmenowaného Kmiſſe od Cýſaře Ottoňa toho gména třetjho Hrabětem gmenowán s mnohými ginými z Roduw neypředněgſſých.

Ti Stříjhowé měli počátek ſwůg z Kroacye / a noſyli neyprwe na Sſtijtu dwa Prameny, a mezy njmi Meč, takto: Kterýžto Erb wěku mého geſſtě ſe nacházel w Polſtě / a ſlauli od gména prwnjho předka Kopaſſe, Kopaſſyna: Byli tolikéž za čaſu žiwobyti mého pod Horami Sýkorſſti / ale ſeſſli gſau bez Potomka Mužſkého Pohlawj.

Téhož čaſu když P. Odolenowi z Chyš, a P. Bernartowi z Hoděgowa Erb v Medyolánu proměněn a neb změněn, P. Getřichowi Chauſtnickýmu Synu Huzowa / dán za znamenj Rytjřſké zlatý Rzebřjk w Poli modré / proto, že geon neyprwe na Zdi Medyolánſké wběhl po Rzebřiku / za njmž poſpjſſili gini Czechowé, a puſtiwſſe ſe do Medyolánu množſtwj Wlachuw pomordowali: O čemž wyprawuge Hágek w Liſtu 191. ſlowy obſſýrnými.

Djnowi Synu Bohuſlawa z Strážice, téhož čaſu dána za Erb Ruka s Myſſkau y s Plechowicy, ana drži Meč ſwětlý na Sſtjtu čerweném z příčyny

te, že geſt před očima Frydrycha Cýſaře gednoho z Medyolanſkých, vhoniw geho, rozpoltil, yakž Hágek pjſſe.

Giřjkowi Troſſickýmu přikázano noſyti w Sſtjtu zlatém Ruku bjlau, ana drži ſwětlý Meč / proto / že ſe ſám Cýſař diwal / kterak on w bitwě Mečem Wlachuw dogjmal. Toho Potomcy, yakž ſprávu od njch mám / gſau Páni Rzjſničti, yako Pan Přech z Rzjſnice na Horách, a Bratr geho Smil a Jan na Rzjſnicy.

Benyáſſowi Synu Hroſſka dána za Erb Sekera rohatá ſtříbrná w čerweném Poli, proto / že geſt on ſtatečně Dwéře v Wěže Mramorowé wyraubal, yakž o tom o wſſem Kronyka Czeſká wyprawuge.

O Erbu a Rodu těch wſſech / kteřýž Kotauč za znamenj Rytjřſké vžjwagi / a pjſſy ſe z rozličných Sýdel / yako z Dlauhé Wſy, z Kraſylowa, a od ginud, yakž ſe njže doloži.

Erb tento řečený Kotúč dáwný geſt a ſtarožitný w Králowſtwij tomto: což paměti wyſwědčugi, a zwláſſtě w Létu 1159. když totižto Cýſař Frydrych Geſſkowi Synu Kotauče v Medyolánu za znamenj Rytjřſké darowal půl zlatého Koně s Vzdau, z přičyny té / že hrdjnſký práwě proti Medyolánſkým bogowal, w kterežto bitwě když Mřjže ſſpičatá dolu ſpuſſtěná v Brány byla, na poli gemu Koně roztiala / tak že ledwa vſſel z Ruk nepřátelſkých. Potomkowé geho, pſali ſe wěku tohotož Kraſylowa / Rod w Králowſtwij tomto možný a wzáctný, gehož mnohé paměti připomjnagi, kteréž njže doložené budau.

W Létu Páně 1399. o Panu Dluhowefkým w Kněhách Koſtela Pražſkého, nacházym pamět pſanau w tyto ſlowa. Nos Przibik Dluhoweſky de Lhota & Buſſek de Sedlo, fratres ad laudem Dei omnipotentis, & glorioſæ Virginis, glorioſi Pontificis Sancti Martini & omnium Sanctorum Dei, pro diuino cultu ampliando, in ſalutem animarum noſtrarum & prædeceſſorum noſtrorum damus perpetuè & aſſignamus ſex ſexagenas in Villa Komoſsin.

V toho Liſtu ſpatřugi ſe Pečeť ſe dwěma Kotučemi.

Mezy listmi Panuw z

Hodėgowa gest gedna pamět, w njžto se připomjnagi trj Bratřij z Krásylowa těmito slowy:

My Lipoldt, Arlam, a Já Sygkmuntička, Bratřij z Krásylowa/ wyznáwame timto Listem obecně, že ten plat/ kterýž gsme držeti po Otcy swém Nebožštikowi Panu Janowi we Wsy Zahorticých na Poddaných / postupugem listem timto Slowutnému Panossy Lipoltowi z Blance, y geho po něm budaucým: čehož na potwrzenj prosyli gsme Slowutneho Panossy Mikulásse z Czestic, té chwjle Purgkhraběte na Helffmburce/ aby Pečet swau přiwěsyl. Stalo se Léta Páně 1407.

O Panu Busskowi z Dlauhé Wsy seděnjm

w Pokognicých děge se zmjnka při Létu Božijm 1418. takowá.

Na den Swaté Panny Barbory Přibik z Mladėgowic činil swobodné poddané swé, k kterėžto smlauwě přitjskli Pečetě swé Slowutnj Panosse / Bussek z dlauhé Wsy sedėnjm w Pokognicých, Zachař z dlauhé Wsy sedėnjm w Lhotě, a Petr z Dlauhé Wsy sedėnjm tolikéž w Lhotě.

Hynek a Jan z Dlauhé Wsy pasowánj gsau

na Rytjřstwo s ginymi mnohými / w Létu Božijm 1319. yakž wegsse dotčeno.

Při Létu Páně 1424. připomjná se Pan Wladislaw z Dlauhé Wsy, sedėnjm w Teyncy a w Lhotě/ kterýž za Sestry z Swjradic Markétu, Elissku, a Annu, postawil se w Rukogemstwj, když gsau Zbožij swé Swjradice prodáwali.

Mikuláš ze Lhoty prodal tolikéž Dwůr swůg

Swjradice, a tu byli Rukogmě/ Jan starssy z Krásylowa a z Dlauhé Wsy, Jan Kočka z Maňowic sedėnjm w Druzelicých, a Bussek z Komonic.

Léta Páně 1457. Bohuslaw z Lukawice a z Rádowa, Wogtěch Horčice z Prostého a z Mačic, Lipolt z Krásylowa a z Hostic, včinili smlůwu Přátelskau / mezy Mikulássem z Czestic, Wáclawem Kočkau z Dobrsse, a Brwičkau z Droažowa.

W Létu Páně 1472. paměti Vrozeného Pána / Pana Přecha Hodėgowského z Hodėgowa na Tlustowě a Milewsku/ připomjnagi P. Jana z Krásylowa, kteréhož y Purgkhrabětem na Wolynj gmenugj.

Za času práce mé s Knihau tauto, žiw byl Vrozený a Statečný Rytjř P. Adam Chánowský z Dlauhé Wsy a na Rábi, genž měl wěku swého blízko sto let, a ten zanechal s prwnj Manželkau swau Pani, Gindřicha Chánowského, Pjsaře menssých Desk Zemských a giných Bratřij geho.

Druhá Manželka geho byla Pani Markéta z Bukowá / kteráž gemu porodila Syny dwa, Wylima a Jana Chánowské z dlauhé Wsy a na Rábi.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panuw Kurkuw z Kurkyně, a o rozrozenj gich w Czechách y w Polssťě.

Kapitola Sedmnacta.

Wedle zněnj pamětí starých, přednj Rodu tohoto Otcowé, s Czechem a Lechem do těchto Kragin přissli, magjce za znamenj Rytjřské Lodku zlatau na Sstjtu modrém / kterauž dostali z přjčyny té/ že geden Předek gegich, Knjže gedno Charwátské, od Nepřátelůw skrz Lodku z Kur Ljpowých včiněnau wysswobodil: To Knjže w čas nesstiastné bitwy, vtjkagic před Nepřátelem, z přjhody do domu téhož přitreffilo/ a on přechowagic ho, w nocy pustil se s njm po wodě na maličký Lodičce z Ljpowých Kur vdělané, až k Zámku gednomu mjmo obyčeg pewnému. Tudy

znowu zmocnilo se Knjže, a gsauc w ssťěsti, nezapomnělo gest na dobrodinj přigaté / nýbrž swého dobrodějnce hogně a bohatě darowalo. Býl Muž dotčený, genž takowau Lodku wymyslyl, wtipu welikého řečený Bleh, a pro památku wymyssleného djla, Lodičku za Erb, s powolenjm Knjžetcym, vžjwal: Potomcy geho w spráwach Wogenských wysoce skussenj / někteřj se při Czechowi, a někteřj při Lechowi zdržowali/ magic gednikaždi od Knjžete swého hogné obohacenj. Czinjce pak památku gmenowanému Blehowi / w Czechách Zámek neb Dwůr založili, genž dali gméno, magic w pamětí oný Kury Ljpowé, Kurkowec, a giní gemu řjkali Krokowec / kteréhož gsauc potomně geden z njch zbawen / w Prácheńském Kragi giný založil, kterýž nazwal Korkyni / odkudž se až posawád Potomcy pjssy. Geden tolikéž z těch, kteřjž s Lechem do Polsky zageli, aby nepřissli w zapomenuti Kury Ljpowé, ani gméno Bleha, genž byl na njch Knjže přes Wodu přewezl / wystawěw dwa Zámky nad welkými Gezery w straně wýchodni, bljzko od sebe / dal gednomu gméno od Kur Kurnjk / a druhému od Bleha, Blehyň / kterýž potomně per corruptionem sermonis nazwán Bnin, a z něo se wssickni Potomcy psáwali, yakž njže spatřeno bude / kteřjž že býwali k lowenjm kratochwjlem welmi náchylni, takto o njch Dlugoš pjsse: Genus ad Venationem procliuum, ad ambitionem pronum, rerumq; privatarum studiosum.

Od toho Bleha pessli Rodowé znamenitj, a Lidé wzáctnj / kteřjž w Polsstě přebýwali, a přebýwagi někteřj z njch až posawád / o njchž tuto slussně zmjnku včinjm:

W Létu Páně 1120. paměti Kostelnj připomj

nagi Jakuba ze Bnjna, genž byl Weywodau Poznanským / obránce slawný obecného dobrého w Králowstwj Polském, kdyžkoli naně nesstěstí připadalo.

W pořádku Biskupů Poznánských klade se me

zy ginými Petr ze Bnina w Létu Páně Tisycym, Stým, Osmdesátym čtwrtým / genž tolik Rok Biskupem byl, gemuž swědčj toto Epitaphium.

> Pontificum specimen, priscæ Virtutis imago
> Ecclesiæ & auræ Relligionis honos
> Petrus, in hoc tumulo situs est, cui stemma genúsq;
> Bnin, ast ingenium docta Minerua dedit.

Gerard ze Bnina, wolen byl na Biskupstwj

Kuyawské a Pomorské, Léta 1322. po Jakubowi z Rodu Panuw Swjnkuw / kteréž on sprawowaw let dwanácte, vmřel w Řjmě a tā pochowán. Bratr geho zagat byl od Křjžowniku w / yakž wypisuge Cromerus lib: II. kteréhož on wykupugic s čtyrmi sty Hřjwen, musel y k tomu powoliti / aby ani on, ani Kněži geho w Zemi Pomorské, wjce z Lánu desátkuw nebráwali / gednom po ssesti grossých.

Mikuláš Biskup tolikéž Poznánský ze Bnj

na, žiw byl Léta 1338. a vmřel Léta 1346. po němž wládl Biskupstwjm Dobrohost Czarnkowský.

Pana Petra ze Bnjna, rozličné Prywilegia

Králowstwj Polského y Kronyky Generalem Capitaneum majoris Poloniæ gmenugi.

Ondřeg ze Bnina byl Biskupem Poznán

ským, Léta 1439. Ten Zámek w Krobj wystawěl, a množstwj Ozdob s nemalým nákladem k Kostelu Poznánskému sprawil, a vstanowil to / aby o Swaté Trogicy Mse spjwána byla. Wládl Biskupstwjm 4. Léta / vmřel Léta 1480. gehož následowal w pořádku Uryel z Korky / o němž njže zmjnka bude obssýrnegssy.

Gmenowaného Ondřege Biskupa wlastnj Bratr byl Jan ze Bnina / Weywoda Poznánský / o němž Kronyky Polské obssýrně mluwj.

Petr ze Bnina gsauc Biskupem Kugawským,

vmřel Léta 1493. kteréhož Tělo pochowáno we Wratislawi s slowy na hrobě wyrytými takto: Petro de Bnin, Vladislauiensi, Pontifici Religioso & Sapienti positum Anno 1493.

O Matěgowi ze Bnina Kronyky Polské wy

prawugi / kterýž byl Weywodau Poznánským, Léta 1475. kteréhožto také času byl Kasstellanem Kaměnenským Ondřeg ze Bnina; a času toho, kteréhož gsem Knihu tuto wydáwal, od swrchu dotčených Předkuw byli tito Rodowé:

Páni Bninssti na Bnině, Synowé Sudého Poznánského.

Páni Opalenssti ze Bnina / z njchžto času práce mé vmřel Ondřeg Opalenský Generalis Capitaneus majoris Poloniæ, Marschalcus Regni, Capitaneus Rosatinensis & Srzemensis.

Manželku měl Pani Kateřinu Kosteleckau z Kostelce, Weywody Syrackého Dceru, genž byl tolikéž Generalis Capitaneus majoris Poloniæ, a Starostau Bidgostým a Nakelským.

Páni Tomičti, a Páni Jwenčti ze Bnina odtud tolikéž postaupnost Rodu swého vkazugi / z njchžto Petr Léta 1535. byl Biskupem Poznánským / Mikuláš, Kasstellanem Hnězněnským.

Srownáwagi se s njmi tolikéž Páni Podwodowssti w welký Polsstě Rod starožitný / z kteréhož dwa Bratřj, Jan a Jeronym, byli Kanownicy Poznánssti, nad obyčeg včenj a wsse dobrým a pobožným žiwobytim přjkladni.

Odtud possli y Páni Xessti, Páni Smigelssti, Páni Zytowečti, Páni Dáchowssti, Páni Starkowečti, Páni Baranowssti, Páni Komornički, Páni Sjoldrčti, Páni Gorssti, Páni Brodnički, Páni Zabynssti, Páni Kokořenssti, Páni Točti, Páni Kunowssti, Páni Radzewssti, Páni Poněnssti, Páni Jllowečti, Páni Křesyněti, Páni Brodssti, Páni Bylinssti, Páni Kobylinssti, Páni Tačalssti, Páni Skalowssti, Páni Wyganowssti od Hnězna, Páni Mosynčti w Syrackém Weywodstwj, Páni Smogořewssti w Sendomjrském, Páni Slabkowssti tolikéž, Páni Salkowssti na Podhoři, Páni Jwanowssti w Kragi Lukowském y w Weywodstwj Krakowském, Páni Sluzowssti a giných mnoho / kteřjž wssi

čkui ze Bnina se pisſy, a wſſickni zlaté Lodičky na Sſtjtu čerweném za znamenj Rytjřſké vžjwagi.

Léta 1250. přigel z Czech na ſlužbu, po welkém ſplundrowáni Země od Tatarůw, k Boleſlawowi ſtydliwému, Ratibor z Korkyně / kdež znamenité ſtatky, něco za Penjze, něco z laſky Knjžetcy doſtal, a spřjznil ſe s Rody welikými / ſſetřjc pilně netoliko ſwého dobrého / ale mnohém wjce obecného. Pročež y Senátorem byl včiněn, a Potomcy geho též k wyweyſſenoſtem Aůřadůw wzácných přiſſli / mezy njmiž byl Lukáš z Korkyně / kteréhož Acta neb Dſky Hradu Poznánſkého, w Létu Páně 1340. Weywodau Poznánſkým gmenugi.

Vryel z Korkyně Syn Weywody Poznánſkého, wolen na Biſkupſtwj Poznánſké Léta 1479. Vmřel Léta 1499. weliký obránce Cýrkwe Swaté / o němž Cromerus takto zmjnku činj: Vriel Korcanus, Lucæ Palatini Poznanienſis filius, Gneznenſis & Poznanienſis Præpoſitus & Cancellarius Regni, cui Collegium Poznanienſe adminiſtrati onem Epiſcopatus Vacantis commiſerat &c.

Bratr Vryéle Biſkupa Poznánſkého, byl Lukáš Hrabě z Korky / žjžniwý dobré ſláwy, a w rozmnoženj Bohatſtwj pilný: Ten Potomkům ſwým při Cýſaři Maxymiliánowi prwnjm zgednal Tytul / že ſe mohli Hrabaty pſáti / a ſám w Létu 1537. po ſmrti Manželky ſwé, zůſtal Biſkupem Rugarſkým a Pomorſkým / zanechaw Syna Lukáſſe s Samotulſkau / a ten vmřel Léta Páně 1542.

Lukáš Hrabě z Kurky / Syn gmenowaného Weywody, a Biſkupa Poznánſkého / byl Kaſſtelanem Poznánſkým, Pánem bohatým: Měl Manželku Křepickau Erbu Růže / od njž zůſtali tři Synowé, a dwě Dcery. Ta byla pozůſtalá Wdowa po Sſaffráncowi z Piſkowé Skáli / kterýžto Rod w Polſſtě welmi geſt ſtarožitný, vžjwage za Erb Koně / a po té Wdowě připadli naň Statkowé a Pokladowé welicy / tak že třjm Synům ſwým / z njch gednomu každému tři Sta Weſnic zanechal / a ti byli gſau Hrabata práwj.

Lukáš ſtarſſj Syn / Hrabě z Kurky / kterýž potomně k Weywodſtwj Poznánſkému přiſſel, měl Manželku Kněžnu z Oſtroha / s njžto neměl Dědice žádného / aniž s nj žiw byl wedlé řádu Manželſkého / a k němu přiſſel ſpůſobem takowým: Otcowé těchto Manželůw, magic oba dwa Manželky těhotné, zůſtali na tom při dobré wůli / geſtliby která koli porodila Syna, a druhá Dceru / ta Dcera aby Synu onomu w Staw Manželſký dána byla: což ſobě z obau ſtran liſtmi vgiſtili, a pečetmi potwrdili. Po malém čaſe porodila Kněžna Dceru / a Hrabjnka porodila Syna. Pročež Otcowé ſmlauwu onu opět ſtwrdi-

li. Když pak vmřelo Knjže / Kněžna, genž byla z Rodu welikého Panůw z Koſtelce, kteřjž magi za Erb Střelu a půl Prſtenu / připowěděla Dceru ſwau w Staw Manželſký ginému dáti / a w tom přigelo Knjže Dimitr Sanguſko z Rodu Knjžat Litewſkých od Witenia s Wladiſlawem Jagellem Králem Polſkým poſſlých / a wezma Pannu dotčenau, vgjždělo s nj k Mezem Czeſkým.

Bez meſſkánj dala o tom znáti Matka Poručnjkům, a obzwláſſtně Panu Martinowi Zborowſkému z Rytwan, na ten čas Weywodowi Kaliſkému / kterýž pogma něco Lidu, rychle za Dymitrem poſpiſſyl / a dohoniw ho w Jaromjři, když ſe brániti mjnil, téhož zabil / Pannu Matce dodal / kteráž vwažugic ſlužbu ſobě prokázanau, chtěla gj některému z Synůw geho zaſnaubiti: Ale Zborowſký / aby to genu nebylo přičteno k lakomſtwj, nechtěl k tomu powoliti / dokládage, že Bůh tolikéž Syny geho opatřj. Z té přjčiny Matka dala Pannu Knjžeti Sluckému Semenowi / nic nepamatugjce na onu ſmlauwu kterauž mezy ſebau Otcowé včinili. O tom wſſem mage dobrau wědomoſt Hrabě z Kurky Lukáš, přigel do Lwowa / a tu w Kláſſteře Boſákůw Pannu wzal, a gj Knjžeti Sluckému tjm ſpůſobem odňal. Czinil to gmenowaný Lukáš Hrabě s powolenim owſſem Auguſta Krále / ale žadným toho ſpůſobem dowéſti nemohl, aby byli mohli ſpolu w láſce a w ſwornoſti Manželſké žiwi býti: W čemž přjčinau byla, ne Panna / ale Kněžna ſtará a Matka / kteréž ſkrz čáry ſwé tomu w ceſtu wkročowali / a nic méně powſtali pře a roztržitoſti weliké mezy Knjžaty Sluckými, a Hrabaty z Kurky / až potomně vmřel Ženich onen, gedem yak někteřj piſſy otráwený.

Kněžna pak ſtará, řečená Beatrix z Koſtelce, giž gſauc letitá / pogala ſobě Manžela Albrechta Lackého, Pána welmi rozſſaffného / kterýž nedlauho hledic ſwé ſtaré Babuſſi / když mu giž ſtatky ſwé zapſala, a s njm pro zleſt ſrownawati ſe nechtěla / poručil gi wezti na Zámek ſwůg Ryžmark do Vher / kdež ona v Wezenj žiwot ſwůg ſkonala.

Pani Hrabjnka z Kurky ſkrz ſtaroſti weliké byla ſe smyſlem pominula / a když vmřel Lukáš Hrabě z Kurky, Weywoda Poznánſký, Manžel gegi / od Stregce ſwého dowezená na Oſtrog / kdež wjce a wjce blaznic vmřela / neſkuſyvſſe žadné rozkoſſe na Swětě pro zloſt Matky ſwé.

Ondřeg Hrabě z Kurky, druhý Syn Hraběte Lukáſſe, a Kaſſtellana Poznánſkého, měl Manželku Herbortownu z Fulſſtegna / pozůſtalau Wdowu po Kmitowi Petrowi / Hraběti z Wiſſnice, Weywodowi Krakowſkém, Maršálkowi Korunném, Staroſtowi Přemyſlkým a Kolſkým / kterauž to on giž nemladau, ale bohatſtwjm možnau, v weliké vctiwoſti až do ſmrti chowal. Mezy njm a Zygkmundem Kořbokem powſtala rozepře a nepřjzeň / pročež Hrabě od něho zagaté bylo, a poſláno na Slezſko / odkudž potomně ſwobodně zas wypuſſtěn, yakž o tom wyſwědčugi Kronyky Polſké. Ten byl neylepſſy mezy Bratry hoſpodář / gesſto poklady weliké a ſtatky znamenité po ſobě zanechal / což wſſe připadlo na Bratra třetjho Staniſlawa / poněwadž

on vmřel bez dědicuw, a pochowán ſlawně w Kurnitu.

Staniſlaw Hrabě z Kurky Weywoda Poznánſký,

hned z mladoſti mnoho dobrého Kralowſtwij Polſkému ſlužbami ſwými činil / chowage Zioldnýře s nákladem takowým / že gemu žádný Heytman w tom nemohl býti rowný: Proti Inſflantum, proti Sſwedum, proti Moſkwanum bogowal ſſtiaſtně a čas dlauhý. Po ſmrti Auguſta Krále wolen za Heytmana odewſſech Stawuw proti těm, kteřijž s Maximiliánem Cýſařem drželi / gimžto on welkým nákladem ſlaužil / tak že každý teyden wycházelo na Kuchyni patnáct Set zlatých.

Gſauc Weywodau Poznánſkým, zaſtawowal ſe ſnažně o křjwdu včiněnau Panum Zborowſkým přjbuzným ſwým / a zaſtáwagic ge, mnoho před Králem mluwil: Pročež Krále welmi k hněwu popudil. Po ſmrti Sſteffana Krále / při wolenj Arcyknjžete Maximiliána ſnažně ſe zaſtawil / ale když potřeba vkazowala odepřjti odporným, welmi ſe ſkaupým včinil, a k tomu mnoho gich odwedl od té ſpolečnoſti. Owſſem byl Pán dobrý / ale odewſſech chtěl byti ctěn / yakož y toho hoden byl / ale lidé powſtali potom ſwýwolnj, yako čaſu Interregni, žádný nechtěl Wrchnoſt znáti / wſſickni v nowého Krále předniſmi byti chtěli, čímž geho k autratě weliké přiwedli. Manželka geho byla Pani Sobocká, Rodu wzactného / po njž wzal Měſto řečené Sobota w Kragi Lenčickým, a Weſnic množſtwj / kterauž geſſtě když téměř djtětem byla Matce wzal / kteráž byla Jaruntowna Rodu ſtarožitného, po njž weſſkeren Statek Otcowſký, y Mateře naň připadl: A ti wſſickni tři Rodowé zahynuli / toliko ta ſamá Hrabjnka byla gich Potomkem / Pani maudrá, ač hněwiwá, z welikého zármutku kterýž měla / proto že Manžel gegi byl od Kanclýře poražen / vmřela bez plodu.

Gmenowaných Hrabat byli dwě Seſtry /

Kateřina Džalnická Kaſſtellánka a Břeſka, Kowalſká a Brodnická Staroſtina / kteráž byla zanechala Syna Lukáſſe, genž mage Manželku Dceru Kaſſtellana Chelmſkého a Kancljřowau Seſtru / vmřel bez Dědicuw / Pán mladý, Staroſta Kowálſký a Brodnický.

Druhá Seſtra Barbora Cžarnkowſká / Kaſſtellanka Rogozenſká / kteráž zanechala 4. Syny / Ondřege, Petra, Staniſlawa, a Jana / na kteréž wſſecky Statkowé po ſmrti Vgce Hraběte z Kurky Weywody Poznánſkého, Staroſty Kolſkého, Buſkeho připadli.

Z toho Rodu pozuſtáwagi wlaſtnj Potomcy, P. Roſkowſſti z Roſkowa / kteřjž opuſtiwſſe dáwnjho gména Předkuw ſwých, Roſkowſkými ſe po Statku gmenugi: Z njchžto za čaſu práce mé žiw byl Jan Kaſſtellan Premecký / mage Manželku Pepowſkau / s njžto ſplodil Syny Pány Rytjřſké: Zanedbánj toho Tytule dáwnjho ſtalo ſe z přjčiny té / že Lukáš Weywoda ſobě toliko a Synu ſwému Tytul Hraběti wygednal. Pročež Bratřij y Streycowé / neb z hněwu, neb ponjžugic ſe takowému Pánu, nepſali ſe z Kurky / ale z Roſkowa / což ſe až poſáwad od njch zachowáwa.

W Čjeſkem Kralowſtwj Bratr gmenowaného Ratibora z Kurkyně zuſtal na Statku Otcowſkém / weda žiwot w ſkrownoſti wedle obyčege Země / Což y Potomcy zachowáwagi, o njchž njže doloženo bude.

Knihy Kapitoly Pražſké,

připomjnagi dwa Pány z Kurkyně / Martina, genž byl žiw Léta 1390. a o Manželkau ſwau řečenau Dobrá nadal dwoge Kaplanſtwj w Koſtele Slapſkém / a Hedibora, kterýž prodal Zbožij w Jablonj, na němž zapſáno bylo platu ročnjho Sto groſſuw Pražſkých / kterýž přeneſl na Wes ſwau dědjčnau Křjžkow / z njžto dáwan Jakubowi Kaplanowi Léta 1416. a ginými plat, až do rozbořenj Koſteluw a zhynduwánj dobrého pořádku od Žižky z Trocnowa. O čemž napſaná gſau tyto ſlowa: Pro duab. Capellanijs in Eccleſia Parochiali in Slaps; famoſus Vir Hediborius de Korkin, Patronus duarum Capellaniarum in Eccleſia Parochiali in Slaps, in præſentia Domini Iacobi Capellani, perſonaliter conſtitutus &c. Hic bona ſua in Iabloni propter euidentem neceſſitatem vendidit, alienauit, ubi præfatus D. Iacobus centũ gros. Prag. cenſus annui per Dominã Dobrã relictam Martini militis de Korkin, volens ijsdem Capellanijs ſatisfacere, dictum cenſum in Villa ſua hæreditaria Krziſſkow demonſtrauit &c. Actum Anno 1416.

Dotčená Paní Dobrá dala k Koſtelu platu wěčného ročnjho we Wſi Vſticých na třech Poddaných, čtyry Kopy Pražſké, a oſm groſſů. O čemž libri Erectionum.

Když gſem Knihy tyto ſpjſowal / vmřel Pan Pawel Kurka z Kurkyně na Suchém Dole a Oſtrowě / zanechaw Syna gedinćho gménem Karla / kterýž z mladoſti hrdinſké čjny ſobě oblibowal, gſauc geſſtě neženatý. W ſlužbách znamenitých býwal Wogenſkých v Cyſaře Ferdynanda, Maximiliána y Rudolffa, y w giných Sprawách byl od njch potřebowán / yakž ſwědčij pameti rozličné.

Páni Myſſkowé Rodu ſtarožitného, bžjwagi za znamenj Rytjřſké Lodičky / tak yak na hoře položeno gt.

O njchž pod E. by rozličnými doloženo.

Libri Erectionum gináč *Beneficiorũ* w Létu 1407. připomjnagi Pana Wácſlawa, a Pana Pawla Myſſku o Dcerky a Syrotky těmito ſlowy:

Pro Eccleſia in VVtelna, famoſus Vir Venceslaus Myſſka in caſtro Hradek ſupra Villam VVtelna, Tutor orphanorũ bonæ memoriæ Pauli dicti Myſſka, perſonaliter conſtitutus &c. duas ſexagenas cenſus annui pro honorabili Viro Domino Slavata Plebano in VVtelna dedit, donauit.

W Letu Páně 1589. wedle Tytuláře, Páni Myſſkowé žiwi byli tito:

Gindřich Myſſka ze Zlunic a na Hrádku nad Padauſſy.
Jan Myſſka ze Zlunic a na Zageticych.
Jaroſlaw Myſſka ze Zlunic a na Wodiradech.
Jan Kryſtoff Myſſka ze Zlunic.
Petr Myſſka ze Zlunic a na Cztenicych.
Smil Wáclaw Myſſka ze Zlunic a na Neňkowicych.
Wylim Wáclaw Myſſka ze Zlunic.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Staroddáwném Panuw Wrábſkých z Wrábij.

Kapitola Oſmnácta.

Starožitný gſt Rod tento w Králowſtwij Cžeſkém / kteréhožto Předky wywozuge w pamět Hágek při Létu Páně 935. těmito ſlowy: Styrs a Hněwſa, gſauce nápomocnj Boleſlawowi k včjnku mordýřſkému, žádali od něho ná

hrady. Y dal Boleſlaw Hněwſowi při Hoſtincy Dědjnu, gdauc do Prahy od Boleſlawě / kdež on ſobě Dwůr při gednom přjwrſſy poſtawil / a proto, že některj Hněwſowi Bigec, a ginj Wrah řjkali, tomu Dworu dáno gméno Wráhbi / a tu on na Dwoře dotčeném ſeděl dlauhý čas, a každého Roku bláznil, yako ſmyſlem pominulý za čtyry Neděle / kterýžto nedoſtatek trpěl až do ſwé ſmrti. Tolikéž Rod geho weſſkeren, wždy na ſobě nápodobnau rǰznoſt mjwal a ſnáſſel. Duchcowſký pjſſe w Kronyce ſwé / že wždycky geden z toho Rodu bez rozumu, a yako omámený býti muſel / a že na památku wyliti Krwe newinné S°. Wáclawa, Wlaſowé některým z Rodu toho na Hlawách čerwenj pozuſtáwali.

Druhému pak Wrahowi, totiž Sſtyrſowi, dána geſt od Boleſlawa Dědjna na Půlnocy / kdež on ſobě Dwůr nedaleko od Rzeky, genž Gizera ſlowé, na gedné ſtraně poſtawil / a dal mu gméno Stránow. Pro mord pak Může Swatého mjwal welmi boleſtné Nohy, tak že ſám ſmradu od njch pocházegicýho ſněſti nemohl. Y wſedl gednoho čaſu na Kůň, a pogaw Pſa, a Geſtřába wzaw na Ruku / aby ſobě w ſwé boleſti potěſſenj včinil / gel z ſwého Dworu Stránowa k Knjžeti ſwému do Boleſlawě / a zpátkem ſe nawracugic, gel ſkrz Les Borowý / kdež nemoha welikau a vkrutnau boleſt Noh ſwých wytrpěti, z Koně ſedl, a hanebně počal zlořečiti Pánu Bohu, a Swatému Wáclawowi. Služebnjcy ſtogjce zdaleka, napominali ho, aby ſe vpamatowal / ale on tjm wjce ſe zlobil, a w tom otewřela ſe Země, a geho s Koněm, ſe Pſem, y s Geſtřábem žiwého pohltila, a zaſe ſe zawřela / tak že toliko Důl pozuſtal na znamenj ſſkutku toho. Vlekli ſe Služebnjcy, a nawrátiwſſe ſe Domu s ſtrachem, oznámili to Manželce geho a Synum. Kteřýžto Synowé, totiž Bogſa a Dokſlaw téhož Roku neduh Otce ſwého trpěli / a potomně wſſickni z Rodu toho boleſtné Nohy mjwali / a na památku vkrutnoſti nad Swatým Wáclawem, wždycky geden z Mužſkého Pohlawj z toho Rodu w padeſáti letech gednau, zlau ſmrti zahynul: Měli obyčeg lidé na den S°. Wáclawa při Wýchodu Slunce tu Jámu, kdež ſe Sſtyrſa propadl, nawſſtěwowati / a tu pilně poſlauchagic, ſlycháwali an Kůň zařechtal / Pes zaſſtěkal, a Geſtřáb Zwoncem zazwonil. Bylo potom mnoho Mužů wzáctných z Kmene toho / o kterýchž nýže doloženo.

W Knihách Kapitoly Pražſké / při Létu Páně 1399. připomjná ſe Pan Aleš z Wrábij, proto / že geſt včinil Almužnu, totiž deſet Kop gro: k Koſtelu w Hrádku v Brandeyſa / aby Farář nezapominal w Modlitbách ſwých na Duſſy geho y Pani Anny z Czečelic.

Gmenowaného Alſſe z Wrabij byl Syn Jan z Wrábij / o kterémž w týchž Knihách děge ſe zmjnka, při Létu 1418. proto / že geſt prodal za čtyrydceti Kop gr: čtyry Kopy platu ročnjho Mjſtru Mathyáſſowi Kanowniku Boleſlawſkýmu / o čemž Text takto znj: Pro Magiſtro Mathia Canonico Boleslavienſi, famoſus Vir Ioannes natus Alſonis de VVrabi Armiger Diocæſis Pragenſis, quatuor ſexagenas groſſorum pro qua-

draginta ſexagenis vendidit Anno ut ſupra.

W Létu Páně 1420. Pan

Děpolt z Lobkowic, yakž wegš doloženo, darowal k Koſtelu w Wowčarach na dědictwi ſwém tři Kopy platu Pawlowi Probosſtowi Zderazſkého a Prazſkého Koſtela/ při kteréžto paměti doložený gſau Rukogmě, Pan z Sſwamberka a na Zwjkowě/ P. Wácſlaw z Lobkowic a na Chlumcy/ Jan Tlukſa z Wrábj/ Jan Křjdlo z Mokřan a w Nedrahowicych/ Djwiš z Nechwalic/ ſeděnjm w Nechwalicych/ Gindřjch z Počepic ſeděnjm w Počepicých.

W Kaple wedle Zakryſtyge na Zámku Prazſkém,

ſpatřuge ſe nápjs s Erbem na Kamenu takto znegjcy: Feria tertia ante Reminiſcere, Anno Domini 1463. Obijt Nobilis Margareta de VVrabij Vxor VVratislai.

W Létu Páně 1589. žiwj byli z Rodu toho Lidé wzáctnj a Rytjřſſtj wedle Tytulářuw:

Aleš Wrábſký z Wrábij a na Mladegowicych.
Hynek Wrábſký z Wrábij na Zděchowicych.
Jan Wrábſký z Wrábi a w Lužni.
Jan Wrábſký Tlukſa z Wrábij a w Mitrowicych.
Sſteffán Wrábſký z Wrábij.
Wylim Wrábſký z Wrábij.
Wylim Wrábſký z Wrábij na Drahenicych.

Páni Tluxowé od gednoho Předka s Pány

z Wrábij poſſli, a piſſy ſe tolikéž z Wrábij/ z kterýchžto Kmene poſſel Pan Jan Tluxa z Wrábij/ Pjſař Deſk Zemſkých Králowſtwij Czeſkého/ kterýž w Létu Páně 1471. pſal Liſt Vrozenému Panu Přechowi z Czeſtic/ kteréhožto Liſtu Tytul četl gſem w tento ſmyſl napſaný:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſymu z Czeſtic/ a Kmotru ſwému milému 2c. a ten Liſt widěl gſem mezy. pamětmi Vrozeného Pána Pana Přecha Hodegowſkýho z Hodegowa a na Tluſkowě.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Panů Sſwabenſkých z Sſwabenic doſti obſſyrně pſáno

gest w Zrcadle Morawſkém wſſak pro některé paměti y tuto gich nepominauti wěc gt ſluſſná a náležitá.

Kapitola Dewatenácta.

Zderadowi yakožto Předku Rodu a Erbu tohoto, čmi zmjnku Hágek těmi a takowými ſlowy: Král Wratiſlaw prwe owſſem obáwal ſe Bratruw ſwých/ Otty a Jaromjra Biſkupa, pokudž žiwi byli/ ale yakž na onen Swět odeſſli, wida ſamého Kunrada od Bratruw zde opuſſtěného, wyprawil weliké Wogſko proti němu do Morawy/ aby gemu to wſſe mocy odňal, což mu koli po Otcy a po Bratřjch práwem ſprawedliwým náleželo. A když Wratiſlaw přitáhl s tim Wegſkem k Měſtu genž ſlowe Brno/ ſám oſobně mjſta gednomu každému wyměřowal, a vkazowal/ kdeby které Hrabě/ kdeby který Pan, a Rytjř, Stany ſwé roztáhnauti měl. Tu na tom mjſtě ſpatřiw Zderad Břetiſlawa, Syna Wratiſlawowa, an ſtogi před Králem/ kýnul Okem na Krále, a řekl: Weliko mocný Králi/ Břetiſlawowi Synu waſſemu račte někde mjſto vkázati nedaleko od Wody/ neb on ſe rád w Řiece kaupe. To mluwil z přjčyny té/ že Břetiſlaw někdy kaupage ſe w Srbich, tak ſe obmeſſkal tim kaupánim, že naň Nepřátelé přiſpěli, a mnoho gemu Lidi dobrých pobili, ano y ſamého Břetiſlawa byli ranili. To ſlyſſe Mládenec onen Syn Králowſký, a vwažugic to, což mu mluwil Zderad na poſměch/ welmi těžce ſprým takowý neſa, mlčenim to pominul před Otcem/ ale Srdce měl welmi hněwem welikým roznicené/ tak že toho dne ani wečeřeti nechtěl/ nýbrž powolal ſlužebnikuw ſwých, wſſe co ſe dálo gim oznámil/ a yakýmby proſtředkem toho poſměchu nad Zderadem pomſtiti ſe mohl s njmi ſe o to radil/ a tak poſlal y k Kunradowi Stregcy ſwému, ſtěžugic ſobě na Zderada/ že tak vſſtipnými ſlowy geho k hněwu popudil.

Kunrad wěděl o tom wýborně/ že Zderad geſt neypřednegſſy Raddau Krále Wratiſlawa/ a tolikéž že ne z giné přjčyny, gednom z ponuknutí geo Wratiſlaw wtrhl do Morawy Wogenſký/ y rozkázal Břetiſlawowi ſtregcy ſwému, že ten Oheň, kterýž ſpálil Břetiſlawa, ſpálil tolikéž y Kunrada: Pročež žeby ſluſſelo pilně ſe k tomu přjčyniti, a gey w brzce vhaſyti, aby ſe nerozmohl, a wjce Lidi nepálil. Pakliby toho Břetiſlaw zanedbal/ že by wětſſy potomně těžkoſt na tom počil a vznal. To když oznámeno Břetiſlawowi a Raddám geho/ ſchwalowali wſſickni předſewzeti Kunrada, řkauce: wſſak gſme y my tak radili/ oč pak celau noc Radda byla/ a ráno gſme na tom zuſtali, což ſe wykonati mělo. A poſlal Břetiſlaw k Zderadowi/ žádage, aby k němu wygel ſaukromi, že má s njm cos tayného promluwiti. Kterýž na nic takowého nepomyſliw/ pogma s ſebau Zdimjra Towaryſſe ſwéo/ wſednauce na Koně, wygeli ſami dwa na mjſto vložené: kteréž když ſpatřil Břetiſlaw zdaleka/ gel gt od ſwých proti njmu tak daleko, yakoby mohl Kamenem dohoditi, a dal gim znamenj toto: Když by Zderadowi mezy Oči wrhl Rukawicy ſwau/ tehdáž aby naň hned přiſpěli, a včinili mu to/ což gſau ſlybili. Když pak přigel k němu Břetiſlaw, cpa-

kowal mu řeč onu/ domlauwage: Pročby geho tak důtkliwě před Otcem
posstipowati směl. A obrátiw Kuň swůg od něho / whodil gemu Ku-
kawicy mezy Oči / a hned Zderad s Zdimjrem počali utikati / a třj
Mládency za njmi / totiž Mnozyslaw, a Bratr geho Držza, Synowé
Libomjra / a Boreš Syn Olonuw, kteřjž utikagjcyho Zderada prudkosti
Koňuw swých přestjhli, a třmi přeostrými Hroty gey prohnali / tak že ho
y z Sedla wywrhli / njm yako snopem o Zem uděřili, a Koňmi po něm
ssapali: Což se stalo gedenáctého dne Měsýce Czerwence.

Zdimjr pak plný bázně a strachu, přiběhl do Wogska Králowského /
oznamugic Wratislawowi, co se přihodilo Zderadowi. Což slysse Král/
zaplakal / a mnozy tolikéž litowali Zderada, wychwalugice wěrnost ge-
ho: Wssak obáwali se Břetislawa, aby ho proti sobě newzbudili / ale
Král držel Raddu o tom/ kteraktby se mohl pro ten skutek nad Bratrem
y Synem slussně pomstiti / neb miloral Zderada welmi / gehožto Tělo
gesstě na mjstě tom, kdež zabit byl, leželo až do wečera / a Přátelé časem
nočnjm wzali ge/ umyli, a poctiwě do Truhli wložiwsse, poslali do Czech
do Břesku / kdež Manželka geho Wssemila,a Syn Letoslaw přigawsse,
w Kaple Swatého Petra a Pawla na Hásku pochowali.

Porozumjwal tomu Břetislaw / že Otec geho gest welmi zůřjwý pro
ti němu / rozkázal za gednau Horau při wodě Stany swé rozbiti / za
njmiž se obrátila wětssy stránka Wogska Mužuw negstatečněgssých.
Mezy tim Manželka Kunradowa Wirpirgk, bez wědomi Manžela swé-
ho do Wogska Králowského přigela, a slowy lahodnými a dosti mau-
drými změkčila Srdce Králowské, tak že y Manželi swému Kunradowi,
y Břetislawowi Milost a Lásku obgednala / neb se Král obáwal, aby
Kunrad s Břetislawem nespuntowali se proti němu, a newyhnali ho z
Králowstwj. Y přigeli k němu obadwa, a postawili se před njm po-
korně / kterýž Kunrada bratrský přiwital, a k Synu řekl: Synu milý:
Učinillis dobře/žádnému nebude lépe než tobě: Paklis zle učinil/komu hůře
než tobě. Ta slowa rozwážiw Břetislaw, rozuměl že ho Otec ne z srdečné
lásky přigjmá/ ale z potřeby. Pročež se wssemi, kteřjž se ho přjdrželi, gichžto
bylo wětssy djl Wogska, obrátil se k Městu Hradcy, genž gest nad Labj,
očekáwage něyaké proměny/ a z těch kteřjž s njm odgeli nesměl se žádný p
Wratislawa do swého obydli nawrátiti. Král potomně uznáwage
že nemohl hněwu swému zadost učiniti, aniž se nad Synem swým a po-
mocnjky geho pomstiti/ powolal k sobě do Czech Bratra swého Kunra
da/ a shromáždiw neypředněgssy z Panuw Czeských, welikými záwazky a
přjsahami ge uzawázal/ aby po smrti geho žádného za Krále newolili ged
nom Kunrada / wssak gestližeby on spjš umřel než Kunrad. A znamenaw,
že giž sobě tudy Kunrada přiwětiwého učinil/žádal ho, aby gemu byl nápomo
cný,kdyžby koli toho potřebj bylo/a tak hned počal zgewně o tom rokowati /
kterakby se nad Synem swým smrti Zderadowé mohl pomstiti. Co se na Wy
ssehradě gednalo/to též Břetislawa teyno nebylo/kterýž bez messkánj sebraw
Mužů na wýbor wjc než 3000. položil se bljzko Prahy u Potoka řečeného Ro-
kytnice,gsa hotow bogowně se s Králem potkati/yakož hned toho dne wypra
wil posla k Otcy Wratislawowi s těmito slowy:hle tedy gsem přigel bljzko/kte
réhož gsy hledal daleko/ coby měl učiniti zegtra,učiň dnes nemesskage. Kte-
rýmžto poselstwjm Otce sobě nemilostiwého mnohem nemilostiwěgssyho
učinil. Přihodilo se té nocy/že byli w Wězenj Králowském na dotče
ně Wyssehradě mnozy Wězňowé za Ruce y za Nohy nemilostiwě ukowá-
ni / kterýmžto ukázali se Swatý Wácslaw a Swatý Wogtěch Dědjcowé

Czessti a mučedlnjcy Božj/a otewřewsse zamky a Záwory/ gednu welikau
Kládu Dubowau, w njž Wězňowé zanohy držáni byli,přelomili/ mluwjce
k njm takto: Gděte do Kostela nasseho hlawnjho/ a wzdegte chwálu P.
Bohu, že gste z toho wězenj sprosstěni, a náše gména S. Wácsla:a S. Wog
těcha,že gsme wás wyswobodili,gmenugte/Králi y wssemu Lidu oznámte ať
Pána Boha nehněwagi, a walek a morduw ať zanechagi. Kteřjž an
strážnj spj, swobodně wyssli/ a wsse, což gjm rozkázano bylo, wyplnili:
Což na wěčnau pamět, yakž Hágek wyprawuge, w Legendě Swatého
Wácslawa poznamenáno gest.

Z té přjčyny hned na zegtři Kunrad mezy Otcem a Synem mjr a po-
kog způsobil / o čemž když zwěděli Rytjři ti, gessto se přidrželi Břetisla-
wa, poslali gsau k němu, řkauce: Giž gsme tomu porozuměli/ že Ot-
cy chceš wěřiti, a wgjti s njm w prwnj milost a lásku: My pak gemu
wěřiti nechceme / neb známe geho powahu a obyčeg / činj on yako Ned-
wěd, kterýž žádné Rány nenecha bez pomsty: Protož wjce se bogime
geho přátelstwj, než nepřátelstwj: Neb nás wssecky až do gednoho od
sebe pusť / aneb s námi někde na slussné mjsto odgeď / poněwadž žádnému
ginému raděgibychom neslaužili, nežli tobě Pánu nassemu.

Wěda Břetislaw, že yako Rytjř bez Zbroge / tak Knjže bez Rytjřuw:
Odpowěděl/že s njmi raděgi chce w cyzym Kragi hledati chleba, nežli
zde bez Rytjřuw s Otcem bydleti w pokogi: A tak sebraw gich wjc než
dwa Tisyce, obrátil se s njmi k Králi Uherskému Ladislawowi / a Ladi-
slaw přigal gey, yakožto Krewnjho přjtele welmi laskawě/ tolikéž y Ry
tjřům geho dal gednu Kraginu wýbornau, a aurodnau, y k lowenj Zwě-
řj welmi přjhodnau, genž slowe Bánow, bljzko od Trenčjna / a Břetisla-
wa s některými w malém počtu nechal u sebe w weliké rozkossy a pocti-
wosti/ kterýž tam zustal až Smrti Otce swého Wratislawa.

Gmenowaného Zderada Syn, byl Letoslaw / kterýž měl swé oby-
dli na Břeské, mezy Prahau a Wyssehradem na Břehu Rjeky Wltawy
na gedné Skále, kteráž slaula Břeska: Ten gednoho dne wstaw ráno,
oznámil služebnjkum swým sen / kterýž se gemu té nocy zdál, řka: Wi-
děl gsem an Otec můg Zderad ke mně přissel, a žádal mne abych wezma
Plássť můg čerwený, njm gey přiodil / což učinic, za njm abych hned
ssel / y to gsem na žádost geho učinil: a když gsme přissli na to mjsto,kdež
byl pohřben, posadil se na Hrobě / a mně kázal wedle sebe seděti. W tom
na nás hustý prssal Dessť, a yá řekl: Otče můg, co mám učiniti: kterýž
odpowěděl: Wezmi Kamenj, a klaď okolo mne / a na to wlož Dřjwi, a
swrchu Plássť čerwený / a učiň yako Stanek: To gsem wssecko učinil,
a zase posadil gsem se wedle něho na té Zemi / a on dý ke mně: Synu
můg gdi domu,a přines mi chleba, kterýž gest neypřihodněgssy k gedenj a
když půgdeš z domu, ke mně se nawracugic, počiteg kročege, a oznámiš
mi co gich od domu až sem w počtu gest. Y to gsem učinil / a nawra-
cugic se k němu, widěl gsem an dwa Muži stařj poctiwé postawy při
něm stogi. Y ulekl gsem se, a yakobych se zastyděl před obličegmi gich.
A on řekl ke mně: Synu / kolik gest kročeguw od domu až sem: A yá že
gsem se ulekl těch Mužuw, nemohl gsem počtu pamatowati, y řekl gsem
čtyrydceti a dwa, a podal gsem mu Chleba / kterýž on polibiw, podal
Muži starssymu, řka k njm: Prosym wás, wezměte ten Chleb odemne,
a doneste gey Pánu mému / a mně Otec podaw Ruky, děkowánj učinil /
a obrátiw se, ssel za njmi, a yá tolikéž k domu gsem se obrátil / y ohljdl
gsem se, zdalizbych gesstě mohl Otce a ty dwa starce spatřiti. Tož gedě

Můž horliwý čerwené neb ohniwé gſa poſtawy, rozbořil Stanek, kterýž byl nad hrobem Otce mého / Pláſſť můg zahodil / a běžaw rychle ſſlapal po něm nohami / a yá poſpjſſyl gſem k němu, abych mu zlořečil / ale dřjw než gſem přiběhl, giž ho oni Můži na Zem porazyli / nohami ſwými po něm ſſlapagice, gey gſau vmrtwili a odeſſli.

Toho čaſu přiſſel ke mně ſlužebnjk můg Dobrochwal / zdwjhl Stanek, a Pláſſť můg naň wložil, a ſpolu s njm nawrátili gſme ſe do přibytku mého / kdež poſadil gſem ſe za Stůl, a počal gſem gjſti. W tom wyſſel gſem ze ſna mého, a nalezl gſem ſe an na Loži ležim. A proſym wás wſſech ſpolu / to mé wjděnj co znamenáwa: oznamte. Na zegtři geden z ſlužebnikuw, gménem Kroſeň, genž byl Můž welmi nábožný, ctného chowánj, a bál ſe Pána Boha / přiſtaupiw k Letoſlawowi, dý k němu: Měl gſem y yá ſen neb wjděnj nocy této / kteréhož na ten čas tobě nepowim / ale co Sen twůg znamená toť wſſecko pořád oznámim. Otec twůg přiſſel k tobě, žádage / aby gey twým Pláſſtěm přiodjl / což by to giného bylo než to: že tebe žáda, aby tu kdež on leži gey přiodjl / to geſt, aby wezma z Statku ſwého, gemu tu Koſtel wětſſy poſtawiti dal, a ſlužbau Božij opatřil: S ſebau tobě ze kázal gjti a na Hrobě poſaditi / proto to včinil, že wedle něho pohřben budeš. Deſſť z Oblakuw prſſjcy, miloſt tobě Božij z Nebe přigjti znamenáwa: Chleb že gſy mu dáwal / tudy gemu milosrdenſtwj weliké včiniš. Dwa Starcowé, gſau S. Petr, a S. Pawel, w gichžto gménu ten Koſtel poſtawiš. Krocěguw 40. kteréžs počital, gť geſſtě 40. Let bytu twého zde na Swětě / když ge přečteš, k Otcy twému také přjgdeš, a wedle něho pohřben budeš: Můž horliwý Stanek od tebe wyſtawený rozſſlapal / znamená, že potō když ty odegdeš na onen Swět, Koſtel ten rozboři, a na Zem powrže. Ty gſa před Bohem / budeš chtjti gemu zlořečiti, od Pána Boha naň pomſty žádage. Swatj pak kteréžs widěl, gjmž ten Dum a Přibytek poručen bude / oni budau nad njm Pomſtu činiti, a ſmrti wěčnau potupen bude.

Potom pak něyaký Dobrochwal z Rodu twého, ten Přibytek zaſe wyzdwjhne a naprawi, a s tebau ſpolu k miloſti Božij do domu wěčného ſe nawráti. Ařekl Letoſlaw: Giž ſám rozumim / žes mně práwě to wſſecko wyložil. Protož wezmi Penize z mé Pokladnice, a včiň tak yak prawiš. Odpowěděl Kroſeň: Mnjſſi Letoſlawe, že yá gſem newiděl nočnjm wjděnim to wſſe, což gſem tobě oznámil, y to což ſe mně od tebe porauči / nad to, y yakým ſpůſobem má tento Stanek Božij wzdělán a ozdoben býti. Gemužto Letoſlaw odpowěděl: Včiň to což gť tobě od P. Boha poručeno: A tu hned založen gť Koſtel weliký we gménu ſwatých Petra a Pawla, Apoſſtolů Božých / kterýž ſlowé Zderad a neb Zderaz / a to nákladem Letoſlawa Syna Zderadowa mezy Prahau a Wyſſehradem.

Wegš gmenowáný Zderad, genž byl půwodě, a z rozkázanj Knjžete Břetiſlawa aukladně zamordowán, byl Můž dobrý a ſprawedliwý / a předni Radda Wratiſlawa Krále Cžeſké° / a byl z ſtarodáwných Hrabat geſſtě někdy z Charwátſké Země do této Wlaſti s Knjžetem Czechē přiſſlých, poſſlý / a pſal ſe z Sſwabenic a na Břeſké, a vžiwal za znamenj Rytjřſké Sſtjtu takowého, yakž na hoře položen geſt. Potomcy geho na Morawě ſe ſpatřugi / kteřjž ſe w Zrcadle Morawſkém obſſýrněgi připomjnagi.

O Rodu a Erbu Panuw Malowcuw z Malowic a z Wintrbergka starodáwném.

Kapitola Dwadcátá.

Rod tento welice gť dáwnjy w Králowſtwj Czeſkém, a vžiwá za Erb půl Koně bjlého w Poli čerweném / yakéhož vžiwal y prwnj Arcybiſkup Pražſký Arnoſſt, a pſal ſe z Pardubic yakož y pocházegjcy z Rodu toho tolikéž, wedle wyprawowánj paměti dáwněgſſých, pſali ſe z Pardubic dáwněgi nežli odkud ginud / a potomně když geden z njch od Kunrada Arcybiſkupa doſtal Měſto Cheynow y Zámek w záſtawě, počali ſe pſáti z Cheynowa, yakž njže o tom doloženo bude, a ginj pſali ſe z Březy.

Widěl gſem obdarowánj včiněné Rodu tomuto od Neklana Knjžete / w kterémžto ſe doložená gſau gména Křeſtianſká, a Neklā Knjže bylo Pohanſké / přitom že Dátum geho geſt na den S°. Jana

Křtitele, o němž toho času žádná gesstě zmjnka nebyla / k temuž že psáno Léta 700. a Neklan teprw Léta 852. za Knjže wywolen, wedle Kronyky Cžeské, pro ty přjčyny nezdálo se mi za dobré takowé obdarowání tuto wložiti / zwlásstě když toho času, Jan, Wylim, a Zdeněk gména takowá nebyli w obyčegi / a oni z Cheynowa ani z Wintrberka se gesstě nepsali.

Widěl gsem tolikéž Smlauwu Pana Jana Malowce z Wintrbergka a na Cheynowě / kterýž se w té gisté smlauwě Hoffmistrem Krále Ottagara gmenuge / kteréžto Dátum gest Léta 1151. ale ani ta tuto mjsto mjti nemůže / neb teprwa Léta 1200. Přemysl gmenowán byl Ottagarem, a na Králowstwj korunowán / a gména Panuw w nj doložených mnohém pozděgi w giných pamětech položená gsau / a k tomu Jan z Cheynowa tak w té Smlauwě podepsaný, neměl w držení Cheynowa / poněwadž gesstě Město dotčené přinalezelo Biskupu Pražskému.

Léta Páně 1383. poznamenána gest památka w Knéhách Kostela Pražského, swědčjcý Rodu tomuto Panuw Malowcuw / kteráž znj takto:

Nos Petrus dictus Malowecz de Brzezie, Bohuslaus frater ejus, similiter de Brzezie, cæteriq; fratres nostri, omnem hæreditatem & partem quam in Villa VVilenicz tenuimus, vendidimus valido Viro, Stachoni dicto Buben de Zahradka, suisq; hæredibus & successoribus legitimis, pro certa summa pecuniæ, quæ jam soluta est.

W týchž Knihach při Létu Božjm 1400. zůstawená gest paměť o Panu Petrowi Malowcowi, a Panu Bohuslawowi takowá:

Pro Ecclesia in Celčic, famosus Vir de Poděhus nomine VVilhelmus, censum mediæ sexagenæ Petro & Bohuslao fratribus de Malouicz &c. clientibus vendidit & alienauit in Villa nigra.

W Létu 1407. nacházým mezy Listini Kapitoly Pražské paměť o Hebhardowi Malowcowi, a Synu geho Janowi, psanau w tyto slowa:

Pro Ecclesia in Daubrawa, famosus Vir Ioannes Malowecz, Armiger Pragensis, Hebhardi filius, duas sexagenas grossorum census annui, perpetui, in Curia unius araturæ in Malowicz, dedit, donauit

Panu Janowi z Malowic dán Magestát od Ladislawa Krale, potwrzugjcý List Arcybiskupa Kunrada, daný na Cheynow / gehožto tato gest Kopie:

Ladislaw z Božj Milosti ꝛc. Známo činjme tímto Listem

stem ꝛc. Welebnost nassy pokorně gest prosyl, wěrný náš milý, Jan z Malowic / abychom gemu z dobrotiwosti račili potwrditi Listuw někdy Kněze Kunrada Arcybiskupa, na Twrz a Zbožj řečené Cheynow / y což k tomu přjslussý / kteréž někdy Vrozenému Hanussowi z Konowa, a Bratřjm geho w osmi stech kopách grossuw zastaweno bylo. A My gsauce nakloněnj prozbami geho, k tomu gsme powolili. Dátum w Wjdni den Swatého Wawřince / Léta Páně 1457.

Magestát tento potwrdil Král Girj Léta 1463. a připsal Summy 200. Kop gro: témuž Panu Janowi Malowcowi / a opět Léta 1466. připsal summy 700. kop gr:

Potomně zbožj dotčené wzdaleno gest od Rodu tohoto / a přinálezelo k Rodu Panuw z Hradce, prostředkem Magestátu Krále Wladislawa / kterýž psán gest w tyto slowa:

Wladislaw z Božj Milosti ꝛc. Král Czeský ꝛc.

Jak gsme před některými Léty, Vrozenému Gindřichowi z Hradce / Neywyžssýmu Komornjku Králowstwj nasseho, wěrnému nassemu milému, y Dědicum geho, na Twrzy a Městečku Cheynowě s Wesnicemi a giným přjslussenstwim Arcybiskupstwj Pražského wýplatu dáti račili / tak yakž List náš vkazuge. K prossenj gsme od Vrozeného Adama z Hradce, Syna toho Gindřicha / abychom mu toho potwrdili ꝛc. Dátū 1512.

Takowé nadánj Králowské wzdal Pan Adam z Hradce Panu Ladislawowi z Ssternbergka, Léta 1513. w Středu po Kwětné Neděli / a Pan Ladislaw wzdal Práwo swé Panu Woldřichowi z Malowic / což potwrdil Král Léta téhož w Středu před Swatým Gilgj / tak že toho žádný wykaupiti nemůže, gedním Arcybiskup.

Léta 1520. ten Auterý po Swatém Vrbanu včiněná smlauwa, mezy Janem Lapačkem z Zrzawého a w Záhoří / Petrem Smrčkau ze Mnjchu a na Radenině / Albrechtem Cyplu a na Aselnberce, z gedné / a mezy Vrozenými Wládykami, Woldřichem Malowcem z Malowic a na Cheynowě, a Panem Wácslawem z Polánky a na Polánce z strany druhé ꝛc.

Hágek w Listu 438. w Létu pak 1462. Pana Woldřicha Malowce připomjná těmito slowy:

Po slawnosti Třj Králuw, wyslánj gsau od Krále Czeského Poslowé do Ržjma k Papeži / totiž Prokop z Rabssteyna, Zdeněk Kostka, Oldřich Malowec, Mistr Wácslaw Wrbenský, a Mistr Wácslaw Koranda / tam aby gednali o poslussenstwj Krále Czeského. K gednáno neyprwe aby Compactata stwrzená byla, potom o Artykule, kteréž Czechowé držeti ꝛc. na čežgim dána pořádně náležitá odpowěd / a Legat Papežský hned s njmi do Czech wyslán.

Druhého dne Měsýce Srpna Léta 1512. wy-

prawuge Lupač w Kalendáři Smrt Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Zdeňka Malowce z Wintrbergku, genž byl Neywyžssym Pjsařem Dest Zemských.

Stala se smlauwa w Létu Božjm 1549. mezy Panem Janem starssym z Lobkowic, Neywyžssym Sudjm Králowstwij Cžeského/ Ssebestyánem Markwartem z Hrádku a na Nekmjři, Purgkhrabjm Karlsstegnským z gedné/ a mezy Zdeňkem Malowcem z Malowic, yakož to Otcem Jana z Malowic, na mjstě Vrozené Pani Doroty z Leskowce/ a Panem Albrechtem Kamitským z Elsstiboře, od nj Listem pod Pečeti k tomu zmocněném z strany druhé 2c.

O témž Panu Zdeňkowi z Malowic pod Erbem Panuw Dudlebských z Dudleb doloženo bude/ a to při Létu Páně 1559.

Wedle Tytuláře wydaného Léta 1589. při témž čase žiwi byli Pani Malowcowé tito:

Bohuslaw Malowec z Malowic na Drzitnj a Weyhlawech.
Ezechyel Malowec z Cheynowa z Wintmberka a na Cžkynech.
Humprecht Malowec z Malowic a na Wrbicy.
Jan Malowec z Malowic na Kamenicy a Cheynowě/ Gehomilosti Cýsařské Radda.
Jan mladssy Malowec z Malowic a na Dulkowicych.
Jan Malowec z Pácowa a na Nehossowicych.
Malowec z Malowic a na Kamenné.
Mstidruh Malowec z Malowic.
Pawel mladssy Malowec z Liberowic na Hrádku a Brezy.
Pawel starssy Malowec na Postupicych.
Wylim starssy Malowec z Malowic na Walečowě a Kolodegjch, Neywyžssy Bernik Králowstwij Cžeského.
Wáclaw Malowec z Cheynowa a z Wintrbergka, a na Wysokém Dwoře.
Wýlim mladssy Malowec z Malowic a na Sstipoklasech a Zbrásławicych.
Oldřich Malowec z Malowic na Horkách.
Zygkmund Malowec na Wescy.
Zdeněk Malowec z Cheynowa na Wanssowicych.
Zdeněk Malowec z Malowic.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnka se nagde.

O Erbu a Rodu starodáwném Panuw Benedů z Nectin/ kteřjž vžjwagi za Erb Střeli na modrým sstjtu, yaký Helm wěděti gsem nemohl.

Kapitola XXI.

Předko-

Rzedkowe Rodu tohoto w Kralowstwij Cžeském Knjžatum gesstě Pohanským, a potomně y Králum Služby swé snažně w čjnech hrdinských a wálečných prokazowali/ z njchžto gednoho w pamět vwozuge Hágek, a mluwj o témž w Listu Kronyky swé 140. při Létu 1088. takto:

Byl geden Rytjř welmi slowutný a znamenitý w Cžeské Zemi, Syn Gurykuw, Wnuk Tásuw, gménem Beneda, welmi krásný, zmužilý, a nad giné statečný. Ten z něyaké přjčyny rozhněwaw na se Wratislawa Krále, vgel do Polsky, a tam slaužil v Králowny Wyssesławy, Manželky Bolesława/ Dcery Knjžete Ruského, po kudž neumřela. A wygeda z Polsky/ dwě Létě gezdil po Dobrodružstwi/ a přigel k Wikbertowi Zeti Krále Wratislawa/ kteréhož žádal, aby skrz přjmluwu geho nawrácen byl k milosti Pána swého, Krále Wratislawa: Ale Wikbert byl Mûž welmi opatrný, a poněkud y chytrý/ nechtěl tim zaneprazdňowati Testě swého/ wssak nic méně dal Raddu Benedowi aby toho nyni pozanechal, a pobyl w Myssni v Bennona Biskupa Missenského/ a on času přjležitého že chce wěcu powolně v Krále gednati.

Cžasu toho Král Wratislaw spomenul na přjhodu/ kteráž se stala Synu geho w Srbich od Němcuw/ a poručil hned sebrati něco Lidu Cžeského, a táhl wogenský do Srb, chtě Zámek Hwozdek vpewniti, a neb na giném mjstě přjhodněgssym postawiti. Tam když přigel/ oznámeno bylo gemu, žeby Beneda w Missni byl. A poslal pro něho, žádage aby k němu přigel pod Přjměřim a zawázkem pokoge/ což Beneda, yako gleytem bezpečný, nezanedbal včiniti/ kteréhož spatřiw Wratislaw, hned počal přemegssleti, yakýmby spůsobem mohl geg gjti: Po mnohém pak w Stanu rokowánj, kteréž wespolek měli, pogal gey Král za Ruku/ a wywedl ho z Wogska saukromi, yakoby s njm chtěl tegně rozmluwiti/ a Komornjk Králowský toliko gediný ssel za njmi zdaleka.

Král vhledaw v Benedy Hrussku, a Gilce při Meči geho zlaté/ tázal se ho, řka: Milý Benedo, prosym tebe/ powěz mi co ten Meč wáži, žes gey dal tak draze ozdobiti? Odpowěděl Beneda: Králi Pane můg milostiwý, Zernow Mleynský/ kdyby Mûž, gsa we Zbrogi, na Lebku postawil/ obé spolu, y Hlawu, y wssecko Tělo chtělbych až do ledwi gednau ranau přetiti. Diwil se Kral tomu/ wssak lstiwě, a chwálil ostrost Meče. A přitom prosyl, aby mu gey vkázal/ a Beneda nemysle na žádnau lest, wytáhl geg, a podal ho Králi/ kterýž wezma Meč ten do Ruky, zatřásl njm, řkauce: A ty tu nesslechetný z kurwy Synu/ a hned zkřjkl na Komornjka, gessto při njch byl, totiž Wjt Syn Soliboruw, řka: Chyť se ho/ a gmi geg, a swaž mu Ruce y Nohy.

Komornjk měl se k tomu/ aby wůli Králowskau wyplnil/ ale Beneda vchytil geg za Gjlce a za Rukowět Meče, kterýž měl na Bedrách/ a wytáhnuwsse přetal geg na poli, až hned padl a vmřel. Tu mohl Rytjř statečný vgjti/ ale zbraňowalo mu Srdce geho hrdinské/ a Král wždy

naň

naň sylně sekal geho wlastnjm Mečem / wssak nic mu nemohl vsskoditi / a on Králi třiraný tim sspatným Mečikem, kterýž Komornikowi wydel, včinil. W tom slyssyce křik ti kteřjž w ležený byli, běželi walně Králi na Retuňk, a Rytjře newinného zamordowali.

Mstil se Kral nemilostiwě nad Tělem mrtwým / čimž žádné pochwali od maudrých a Rytjřských Panuw nedostal. Sám také vznaw, že nenáležitau wěc včinil / odtahl odtud / Zamek dotčený ani oprawil, ani na giné misto postawil, pospjchage do Czech / aby se Pánu Bohu pokořil za prowinněnj. Pro takowý nezbedný skutek, kterýž spáchal nad přjslussnest Kralowskau, nechtěl ho Bratr Jaromjr ani wstati poněwadž wěc ta netoliko genu semému / ale y Přátelum, y wssemu Národu Czeskému k hanbě včiněna byla / že ták znamenitý Rytjř, a to pod Gleytem přiwábený, zahynul.

Od toho Benedy až posáwad w Králowstwj

Czeském gsau Benedowé Lide Rytjřsstj / a pissy se z Nectin od času dawnjho.

W Tytuláři starém doložen gest, Jan Beneda z Nectin na Biezanech, a Wacslaw Beneda z Nectin.

W Létu Páně Tisycym, Pětistym, Sedmdesatym druhým / připomjnagi se / Beneš Beneda z Nectin a na Wylimowě / Danyel Beneda z Nectin a na Přemysslenj.

Když se psalo Léta Božjho / Tisycýho, Pětistého, Osmdesátého deuatého / nacházym že toho času žiw byl Vrozený Pan Adam Beneda z Nectin a na Wylimowě, Beness Beneda na Wylimowě, Danyel Beneda, a Jan Beneda z Nectin a w Strasskowě.

O tomto Rodu na rozličných mjstech mezy Rody ginými, yak w Kronyce teto, tak y w ginych mnohých wjcegi a obssýrněgi nalezeno býti může.

O Erbu a Rodu Panuw Beřkowských starodáwném, kteřjž s Vohanskými Knjžaty do těchto Kragin přissli, a tu se rozmnožili, tolikéž y w Morawě, w Slézsku, a w Polsstě / z čehož se wzáctnost gjch vkazuge.

Kapitola XXII.

Páni Beřkowssti w Czechách pissy se z Ssebjřowa / kteréžto gméno gjm spůsobil Biskup Seuerus w počtu Biskupuw Pražských ssestý / kterémuž wůbec řjkali Ssebjř, a ten byl wystawěti dal Wes / kterauž nazwal od gména swého Ssebjřow, a darowal gi Bratru swému wlastnjmu na časy wěčné, od kteréhož possly Potomcy, gessto se psali z Ssebjřowa, y až posawád tak se pissy / a vžjwagi za Erb Lilium bjle na čerweném Sstjtu / ssaffrnochy magi čerwené a bjlé / Helm zawřený, a na něm Klobauk s černým Peřj Czapatkowým. Dotčený Biskup Ssebjř ginák Seuerus byl v welikě lásce při Knjžeti / a ten seděl na Stolicy Biskupské třidceti pět Let /

o němž Hágek w Listu 99. při Létu 1030. čini zmjnku obssýrněgssy.

Z téhož Kmene possli Páni z Zastřjzl / o kte- rých, doloženo w Zrcadle Morawském.

Co se tkne Panuw Beřkowských / nacházym

pamět w Knihách Kostela Pražského při Létu Páně 1414. o Panu Zdeň kowi Beřkowským / kteréhožto Manželka Pani Anna z Swoykowa, pozůstalá Wdowa / na půl Wsy řečené Pořičany / kteráž po smrti Bratru gegimu Wáclawowi Swoykowskýmu náležeti měla / darowala Opatu a Bratrum Klástera Karlowského w Nowém Městě Pražském tři Kopy gro: platu ročnjho wěčného / yakž poznamenáno w dotčených Knihách obssýrněgi.

O Panu Radslawowi Beřkowském Ney-

wyžssym Pjsaři Králowstwý Cžeského za Krale Wladislawa y za Krále Ludwika mnohé paměti wyprawugi při Létu 1476. y při Létu 1525. gehožto Syn byl Pan Hynek Beřkowský na Kokořině, kterýž měl Manželku Pani Markétu z Klinsstegna a z Rostok / a s nj splodil Syna Jana Beřkowského z Ssebjřowa, a na Beřkowicych. Manželka geho byla Saloména Kaplýřka z Sulewic.

Synowé Pana Jana Beřkowského byli tito: Giřjk Beřkowský na Bechlině / kterýž měl Manželku Pani Weronyku Kragjřku z Kragku.

Druhý Syn Pana Jana Beřkowského z Ssebjřowa Ssebestyán Beřkowský z Ssebjřowa, měl Manželku Pani Annu Malesyckau z Ciernožic.

Třeti Syn Pan Frydrych Beřkowský z Ssebjřowa a na Kobylém / měl Manželku z Rodu Panuw Cetricuw,

Cžtwrtý Syn Radslaw Beřkowský z Ssebjřowa a na Beřkowicych spogen byl Stawem Manželským s Pani Elisskau Wančurkau z Řžehnic / od njž pozůstali tito Potomkowé: Jan Beřkowský z Ssebjřowa na Beřkowicych, kterýž měl Manželku Pani Anýžku Lukaweckau z Lukawce / Radslaw Beřkowský / Mikuláš Beřkowský z Ssebjřowa a na Kossetičych / a ten měl Manželku Pani Juliánu z Amstátu, s njžto splodil Syna Albrechta, a Dcery dwě: Polexinu a Ozyánu.

Dcery téhož Pana Radslawa Beřkowského dwě pozůstali, Saloména Lukawecká, Pana Jana Lukaweckého z Lukawce a na Raunicych Manželka.

Johánka Kaplýře Albrechta z Sulewic a na Cžjsskowicych Manželka, obědwě Potomky magi, yakž pod Erby gegich Manželuw doloženo gest.

Dcery pak Pana Jana Beřkowského byli tyto: Mandeléna kteráž dána byla za Manželku Panu Wáclawowi Malesyckýmu na Ratagich /

Maryana Janowi Sekerkowi na Lobkowicych / Johanta Hechhauzerowi na Psowlcych / Sabjna Wrczenému Pánu Panu Giřjmu z Sezymowa Austi a na Aussti.

Gini Páni Beřkowssti od tychž wegsgmenowaných possli / a ti žiwi byli za času práce mé s Knihami těmito, gmenowitě:

Pan Jan Beřkowský z Ssebjřowa a na

Brazdině / Manželku měl Pani Mandelénu z Řžehnic, a ti obadwa Manželé za paměti mé umřeli / a Statek gegich Brazdin připadl na Pana Mikulásse Syna Pana Radslawa od Pani Elissky Wančurky z Řžehnic / kterýž se psal na Kossetičych, yakž o něm weyš četl.

Pan Jaroslaw Beřkowský z Ssebjřowa a

na Bechlině / kterýž za Panowáni Selima Tureckého Cýsaře w Konstantynopoli čas dlauhý byl / a přes Dobrucké Pole do Walach a Země Muldawské, a potomně do Podolské s Legátem Krále Polského Ondřegem Taranowským w Létu Páně 1575. gezdil. Manželka geho byla Pani Kateřina z Gerstorffu.

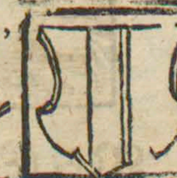
Pan Ssebestyán Beřkowský z Sse-

bjřowa a w Benessowě, měl Manželku Pani Mandelénu Wogkowskau.

Pan Frydrych Beřkowský na Ko-

bylém, genž měl tři Syny, na ten čas Mládence gesstě neženaté / totiž Pana Wilima / Pana Giřika Konstantyna, a Pana Wácslawa w Slezsku.

P. Gindřich Beřkowský na Ločowi-

cych měl Manželku Alžbětu Břjskau z Břjzy.

Oldřich Beřkowský z Ssebjřowa G. M. C.

Truksás, měl Manželku P. Annu Marygi z Rodu Woknaruw.

P. Wolff Beřkowský z Ssebjřowa a na Kolesowě. O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Panů Rodowských, Chwalkowských, a Bukowských z Hustiřan.

Kapitola XXIII.

O Počátku Erbu a Rodu toho Panuw z Hustiřan, ač se dostatečná zmjnka w Stawu Panském při Erbu Panuw Zárubuw z Hustiřan učinila / wssak y tuto mezy ginými w Stawu Rytjřském zdálo mi se za dobré položiti ty / kteřjž na dotčeném Stawu přestáwagi, a gednoho každého Předky a záslužby gich připomenauti.

Při Létu Páně 1415. pod Erbem Panů Heřmanských, z Ples

gsi zmjnka o Bawcrowi Rhodowském z Hustiřan / genž se psal z Nesnázowa, a ten potřebowán byl Přáteľsky od Pasíky Rytjře z Heřmanic a z Tancberka / Hynka z Heřmanic, a Giessta z Lochnic a z Ples k swědomi / když totižto prodáwali Lauku Probosstowi w Jaromjřj. Řádu Sᵗ. Augustýna a Konwentu geho / kterážto Lauka leži pod Plesem, a byla w vžiwani Petra Heynce, za 80. Kop gr: Pražských. Pečetě gegich při témž Listu se spatřugi. Dátum w Jaromjřj po Neděli Iudica. Anno ut suprà.

Týž Bawor Rodowský z Nesnázowa, prodáwal při Paškowi z Heřmanic a z Tancbergka, při Wisstowi z Weselic. Janowi Děčetskýmu z Weselic, Girzikowi z Gredýsu společně s Hynkem z Heřmanic, s Gesskem z Lochnic a z Ples / na hořegmenowanému Probosstowi a Konwentu geho w Jaromjřj druhau Lauku pod Pjrceni / a to za 55. Kop grossůw Pražských, Dátum w Jaromjřj den powyssení Sᵗ. Křjže Léta 1516

Toho Bawora byl Syn Martin

Rhodowský z Hustiřan, a na Nesnázowě / gehož byla porodila Dasyčka z Bárchowa. Měl Manželku Poličanskau z Poličan / kterauž byla porodila Gestřjbská z Rysinburka, a s tau splodil Syna Bawora kterýž se psal na Rotmberce.

Byl potom Purgkrabjm Krage Hradeckého. Měl Manželku Kunku Třemesskau z Poličan / kterauž byla porodila Rudekka z Ronowce. Zanechal Syna Jana Rodowskýho na Neznassowě / ten potom pogal sobě Manželku Annu Gselndorffku z Harnssperka, kterauž byla porodila Apollona z Sswamberka.

Zanechal Syna

Bawora Rodowskýho / psal se čas dlauhý na Radostowě / byl Mùž magni Ingenij, ač byl illiteratus, zwlásstě in Astronomia z přjrozenj byl welmi peritus. Alchymige se vchitiw wessheren Statek tím spůsobem stratil: Vmřel w Budyni, gsauc w lásce weliké Vrozeného Pána, Pana Jana Zbynka Zagice z Hazmburgka na Budyni a na Mssenym, Hostinicych a Brozanech / dědičného Truksasa a Kuchmistra Králowstwj Czeského, Cýsaře Rudolffa Raddy.

Zanechal Syna Jana

Rhodowskýho z Hustiřan / kterýž čas dlauhý za mladého wěku w Rytjřských činech se obýral: Potomně v Cýsaře Rudolffa toho gména druhého Jorgelt obdržew, wzal sobě Manželku z Rodu Panů Czambrow / od kteréž na ten čas, když gsem tu Knihu spisowal, byl Jan Bawor Rhodowský, mage wěku swého dwě Léta: Giní w mladosti pomřeli.

Páni Žárubowé, Páni Bukowssti, pjssy se

také z Hustiřan, y téhož Erbu vžjwagi / yako y Chwalkowssti: Wssak ti sessli bez Mužské Pohlawj wssickni, a possli od gednoho Předka: W Tytulářich se připomjnagi při Létu Páně 1589. gmenowitě:

- Bawor Bukowský z Hustiřan a w Hněwčowsy.
- Karel Bukowský z Hustiřan a na Czerwených Poličanech.
- Krystoff Bukowský z Hustiřan a na Hradě Welehradě.
- Wladislaw Bukowský z Hustiřan a na Zampachu.
- Wácslaw Bukowský z Hustiřan a w starém Bydžowě.

O Erbu Panuw z Wickowa

w Zrcadle Morawském doloženo gest: Nicméně y tuto, poněwadž o njch Kronyka Czeská wyprawuge, krátce se připomenau podle Hágka.

Kapitola XXIV.

Knjže Znogemské Kunrad, ač byl Muž welmi dobrý, milostiwý, y nábožný / ale welmi netrpěliwý: sprawedliwý owssem / ale k pomstě wždycky welmi kwapný: yakož y tuto nic giného nepřemegssel, gedném to, kterakby se mohl nad Frydrychem a nad Czechy pro zahubu Země Morawské, kteráž se stala Léta 1184. pomstiti: Chtě pak aby to wsse, tegně se gednalo / poslal pro Lid do Slézka, do Vher, y do Polsky / kterýž když přisspěl, a položil se w Morawě / rozkázal, aby se wssickni ztáhli v Jaroměřic / odkudž že chce wtrhnauti do Czech, a včiniti takowý zágem / že lid hnáti bude do Morawy, yako Dobytek.

Ta wěc ač se gednala dosti skrytě a tegně / wssak nic méně to wssecko Knjžeti Czeskému skrz sspehéře oznámeno bylo. Kterýžto Frydrych Knjže Czeské znamenaw nezbednost Kunradowu / sebral tolikéž proti němu Wogsko nad kterémž Heytmanem včinil Bratra swého Přemysla, a wypravil ge do Morawy. O čemž když byla spráwa včiněná Kunradowi / nemálo se Frydrychowé rychlosti podiwil / a wěda kudyby se Přemysl s Czechy k Znoymu pustiti chtěl, pogal wessken Lid wegš dotčený, tolikéž y Morawany / položil se v Ludomiře / očekáwage na Přemysla, aby s njm bitwu swedl. O tom přezwěděl Přemysl / hned yakž do Morawy wtrhowal, tolikéž y Kunrad wěděl že Czechowé giž gsau na Mezech Morawských: A když se k sobě Wogska přiblížili / Přemysl poručil se swým zastawiti, a zssykowal ge pořádně k bogi / což včinil y Kunrad, mage k tomu Spráwcy neb Heytmana Wicka, Může statečného: W tom se Hau-

ffowé zssykowanj potkali / a začala se Bitwa weliká, tak že Hřmot,

řwani Koňské, a třesk od Zbrogůw a Mečůw slyssán byl w Raunicých, wjce než mjli odtud, a tu množstwj Panůw Czeských y Morawských zahynulo / množstwj Rytjřůw znamenitých zamordowáno: Wssech spolu Bogownjkůw na tom mjstě padlo wjc než Cztyry Tisyce, a tu společně pohřbeni gsau. Kdoby wjtězstwj obdržel, vznati se nemohlo: Kunrad owssem z té bitwy w malém počtu vgel / a při Přemyslowi nemnoho gich zustalo. Neb wjce padlo Czechůw než Morawanůw / gegichžto Heytman Wicek, tak yak Kunrad žiwý odtud vssel. Z kteréhožto krwawého boge potomně y Kunrad y Frydrych měli gsau obadwa zármutek / neb obadwa sskodu welikau na lidech wzali.

Léta pak 1185. wedle Hágka, Wicek Muž statečný a nad giné Bohatý, s powolenjm Knjžete Kunrada dal sobě postawiti Hrad na gedné Hoře mezy Zdjrcem a Lawetnicy / kterýž druhého Roku dokonal, a dal mu gméno od swého gména Wickow, a Synu swému Přemyslowi gey darowal / sám pak bytem byl na Strážku / a ten po Předcých swých vžjwal za znamenj Rytjřské půl čerweného Sstjtu, a na druhé polowicy dwau sstrychůw bjlých, a dwau černých / tak yak na hoře spatřiti se může.

Potomcy geho až posawád w Morawě bydlegi, možnj, wzáctnj, a s mnohými znamenitými Rody spřjzněnj / a pro samé Náboženstwj Bratrské v welkém pokogi zasedli.

Léta Páně 1186 času Jarnjho Knjže Kunrad pro předesslého Roku porážku byl welmi teskliw, takže z Města Znogma ani wyhljdnauti nesměl / obawage se, aby Frydrych s wětssým počtem ne přitáhl, než prwe, a geho s Morawany z Země newyhnal / ale on wěda že gest Kunrad mdlý, a žádného lidu že sebrati nemůže, měl nad njm litost, a vstal na to aby ho w Znoymě w pokogi zanechal: y pogma něco málo lidu, gel až do Morawy, a přigel na Raunice / chtě tu o některé wěcy s Morawany narownánj včiniti. Někteřj pak radili Kunradowi, a zwlásstě ti, kteřjž byli boge a krwe žádostiwj / aby gesstě gednau zbera Lid tahnul na Frydrycha / a že gemu pomoc z Vher znamenitá včiněná bude: K čemuž Kunrad nepowolil, odpowidage: Gestliže Božj wůle gest / aby Frydrych panowal y w Morawě y w Czechách / kterak yá budu mocy gemu odolati? Neb gest welmi těžká wěc, a nad tu těžssý býti nemůže, Bohu se protiwiti.

Přitom mage o tom gistau spráwu, že Frydrych na Raunicých gest, a o některé wěcy narownáni činj / dočekaw se času přjhodného, změnil Odew swůg / wsedl na Kůň, a přigel k němu na Raunice, a zanechaw Koně na Dwoře, wstaupil do Pokoge před Knjže Frydrycha, a wyňaw List z nader, Frydrychowi ho vkázal, řka: Ctný Knjže, při tomto Listu, mám tobě něco tegného oznámiti: Frydrych domnjwage se, že gest Posel / kázal wssem wen wystaupiti / a Kunrad sňaw z sebe Kuklu, dal se znáti Frydrychowi, a padl před njm, žádage Milosti. Frydrych pohleděw naň, a milosrdenstwjm gsa pohnut nad njm / wssecko gemu milostiwě odpustil / a od toho času dobré wždycky s njm měl srozuměnj y Přátelstwj.

O tom Rodu w Zrcadle Morawském obssýrně nagdeš.

O Erbu a Rodu Panuw Ruttuw z Djrnyho starodáwném / kterýž za znamenj Rytjřské vžjwagi zlatého Plotu.

Kapitola XXV.

D Starožitnosti Rodu tohoto žádna se giná pamět nenacházy, gednom ta / že Předkowe, když Rathauz Staroměstský stawen byl, přjtomni byli / a tam Erb swůg na stěně wykontrfettowat dali / kterýž se až posawád spatřuge:

Hágek w Létu Páné 1072. na listu 134. o Předku gednom z Rodu tohoto činj zmjnku těmito slowy.

Wratislaw Knjže powolaw Wládyk některých starssých Rad swých / oznámil gjm / že ta gest wůle geho, aby w Knjžetstwj Czeském za dnuw žiwota swého něco dobrého spůsobil / a skrz to aby wěčnau po sobě zustawil pamět. Protož aby oni, yako starssý, gemu dali Radu / co má včiniti, gessto by neslo pamět zustawagjcy na wěky. Oni vradiwsse se, dali gemu skrz Hrozka Syna Zdaroslawowa odpowěd w tato slowa: Ctný Knjže, Pane náš, wjme wssickni / že twá maudrost wssech lidi w tomto Králowstwj bydlegjcých maudrosti přewyhuge / pročež nenj nám téměř slussné abychom tobě raditi měli. Ale wssak poněwadž nás žádaš / nemáme tebe oslyssetj, yakožto wěrnj Rádce twogi. Toto gsau tobě Wládyky / Lopotowé, a Zemané kázali powěděti. Chcessli sobě Poctiwost a chwálu na časy budaucy spůsobiti / zachoweg prostředek. Poněwadž máš dwa Hrady w této Zemi neyslawněgssý / na njchž twá Stolice gest / geden, genž slowé wyžssý Hrad, a druhý Hrad nižssý / geden z gedné, a druhý z druhé strany Rjeky Wltawy gest postawen, a oba na mjstech wýborných gsau založeni / mezy njmi žto v prostředku mjsto překrásné, a Horami obkljčené / na němž založeno Město twé Praha / kteréž někdy slawná Kněžna a Máte Země této Libusse založiti a stawěti dala. Nad to mnoho, skrz swé, kteréž od Bohuw swých měla, oznámenj, o tom Městě budaucýho předpowěděla / což wsse w Knihách twých řečených Popisy neb Letopisy, poznamenáno gest. Protož rozkaž to Město rozssjřiti, a slawné wystawěti / neb tim včinkem gméno swé zwelebiš, a pamět yako wěčnau a nesmrtedlnau zustawiš.

Tu řeč dokonaw Hrozek / nizko se poklonil, a vklonili se s njm wssickni přjstogjcy. Knjže vslyssaw takowau přewysslechtilau weymluwnost Syna Zdaroslawowa / podiwil se gemu, y gjným tu přjtomným poděkowánj za Raddu včinil, dokladage / že tak chce wedle Raddy gich včiniti. Wládyky málo poodstaupiwsse, řekli gedni k druhým. Odkud gest přissla tato krásomluwnost Synu Zdaroslawowu. Wssak geho Otec na poly Němý gest. A řekli k Lopotum: Wy gste Zemsstj Auřednjcy / wezměte Dobroslawky, Dceru Drahomyslowau, a degte mu gj za Manželku / a Lopotowé na žádost Wládyk tak včinili.

Tolikéž mezy listy Panů Dwořeckých z Olbramowic nacházym zmjnku při Létu Páně 1371. ó P. Janowi, Petrowi, Wáclawa Smilowi Bratřjch z Djrný° w paměti Klásstera na Vstu, kteráž znj takto:

In nomine Domini Amen. Nos Fratres Ienisſius Prior, Ioannes Gauſaplini ſubprior, Vlricus Senior, Zacharias cæteriq; Fratres Domus Sancti Dominici in Vsk ſupra Luznicz Ordinis Prædicatorum, ad vniverſorum Chriſti fidelium tam præſentium quam futurorum manus, præſentes literas volumus deuenire, publicè proteſtantes, quod nos de bona Voluntate, matura etiam præhabita deliberatione, de communi insuper conſilio omnium noſtrûm, conſiderantes cauſam, incenſum, & affectũ Dominorum Nobilium Virorum, videlicet Domini Ioannis de Dirny, Petri de Dworzecz, & Petri Venceslai, & Smilonis Fratrum de Dirny, quem ad deuotionem contritum gerunt, exigentibus eorundem Dominorum nuncupatorum beneficijs quam plurimis, quæ nobis & noſtro Conuentui exhibuerunt, ad infra ſcripta tam nos præſentes, quàm etiam noſtros poſteros obligauimus ac tenore præſentium obligamus, primo quod in Anno, quatuor vicibus, videlicet feria tertia ante Aſcenſionem Domini, & die tertia ante feſtum

ſtum Sancti Venceslai, & ſimiliter die tertia feſtum Sancti Thomæ Apoſtoli præcedente, & Dominica Reminiſcere, ubi occurrerit anniuerſarius dies D. Nicolai piæ memoriæ Plebani de Koſtelecz peractis temporibus peragemus hæredum ipſorum futyrorum, cum eos Dominus tranſtulerit de hac vita, exequias pro animabus ipſorum, nec non pro animabus parentum eorundem jam defunctorum, à data præſentium tempore concurrente peragere incipiemus, cum Vigilijs Nouem lectionum & Miſſa defunctorum, cum omni qua decet ſolennitate &c. In quorum robur & firmamentum, Sigillum Reuerendi Patris, Fratris Dyonyſij Prioris, Prouincialis Noſtri, de cujus ſcitu & conſenſu promiſſam obligationem, quam ad ſingulas ipſius clauſulas ſimul cum pœna ibidem poſita approbauit, fecimus unà cum Sigillis Conuentus noſtri & officij Prioratus præſentibus eſt appenſum. Actum & datum in Vsk Anno Domini 1371. in die ſeptem Fratrum Martyrum.

W Cytulaři Léta 1534. wydaném připomjnagi ſe, Wáclaw Rutt z Dirnýho a na Sktecowicých, Albrecht Rutt z Dirnýho na Dirným, Jan Rutt z Dirnýho na Djrným, a Petr Rutt z Dirnýho.

Toho čaſu, když gſem tu Knihu pſal, žiwi byli Muži wzneſſenj w tom Rodu/ yako: Wylím Rutt z Dirnýho na Nowý Czerwený Lhotě G. M. C. Radda, w mnohých ſlužbách toho Králowſtwj potřebowán byl.

Bohuchwal Rutt z Dirnýho w Krygkſmanſkých ſkutcých ſe chowal/ z mladoſti cyzy Kraginy ſpatřil, yako Frankreych, Nydrlant a giné.

W Létu Páně 1596. když proti Turku wýpraw nowá Ssest Tiſyc Lidu Wogenſkého genu ſwěřeno bylo z Králowſtwj Czeſkého, a to z poručenj G. M. Cýſařſké.

W Létu Páně 1601. byl Zprawcy gednoho Praporce Reytharuw Německých, a neb yak řikagi Leytenantem/ s kterýmiž proti auhlawnjmu Nepřiteli wſſeho Křeſtianſtwa Turku bogowal.

Bohuſlaw Rutt ſtarſſy téhož čaſu žiw byl, a pſal ſe na Borči. O tõ Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O začátku Rytjřſkém Erbu a Rodu Panuw Daupowcu z Daupowa.

Kapitola XXVI.

Starožitnému Rodu tomuto Panuw z Daupowa, Erb tuto doložený, ſpůſobila geſt zmužiloſt Gitjka Syna Staňkowa/ kterýž vtikagjcy Czechy napomenutjm proti Vhrum obrátil/ a ſkrz hrdinſtwj dotčené, y Rytjřſkého Paſu zaſlaužil/ y Sprawcym Krage Zlatečkého od Knjžete Wladiſlawa včiněn byl. O tom mluwj Hágek při Létu Páně 1116. w ſmyſl takowý:

Po ſmrti Kolomana Vherſkého Krále, wſtaupil na Králowſtwj Sſteffán/ gehožto namluwili Páni/ aby weſſel w známoſt s Wladiſlawem Knjžetem Czeſkým/ s njm Přátelſkau přizeň včinil/ tak aby proti ſobě nebýwali. K čemuž on, yakožto milownik pokoge, bezewſſy neſnáze powolil, a hned wypravil Poſly k Wladiſlawowi/ žádage, aby ſe na Mezech Králowſtwj ſwého ſgeli, kdežby ſpolu w mjr a w Přátelſtwj wſtaupili: Czehož tolikéž byl wděčen y Wladiſlaw/ neb ſyt gſa těch neſnazy a Wálek/ k pokogi Myſl ſwau ſkloňowal. Sgeli ſe tehdy obadwa na mjſto vrčité/ a Knjže Wladiſlaw hned rannjm gjtrem wyſlal Protiwu Chwogenſkýho a Dalimila Rokowſkého/ aby Králi včinili pozdrawenj/ a kdežby ſe gemu ljbilo z ſtrany pokoge rokowati, aby oznámil/ že on hotow geſt na mjſtě vkázaném ſe poſtawiti. A tu ze gména gmenowáno mjſto, na němžby ſe měla wěc takowá dokonále wykonati.

Mezy tim něyaký Sok/ a wedle Dubra: Solth/ genž byl někdy pro bauřliwoſt ſwau vſtawičnau wyhnán z Vher, tegně weſſel do Wogſka Vherſkého s Nowinami lžiwými/ že Czechowé nic giného nepřemegſſlegi, gednom vdeřiti na Vhry zrádně, a Krále gich neb gjti neb zahubiti: Rowně tak mluwil neſſlechetný ſwůdce y w Leženi Czeſkém/ že totižto Vhři mjni na Czechy nenadále připadnauti, a Knjže yakkoli o bezhrdli připrawiti. Takowau lſti dowedl toho předpowěděný Solth, že přiſtaupagice k rozmlauwáni, ani Wladiſlaw Sſteffanowi newěřil, ani Sſteffan Wladiſlawowi. I wznjkla z toho yako inter ſuſpectos bitwa vkrutná/ až Czechowé před Vhry vſtaupati počinali. Byl tu mezy Czechy geden w bilé Sukni/ kterýž wida an Czechowé walně vtikagi, wolal za njmi, řkauce: Zaſtawte ſe Czechowé, zaſtawte ſe/ a ſám wſkočiw mezy Vhry, zmužile na ně dotjral. Ohljdli ſe někteři Czechowé, a hned gemu přiſpěli na pomoc, a w patách za njmi weſſkeren Lid Knjžete Wladiſla-

wa obořil se znowu na Vhry / tak že Vhři k běhu přinucenj / gednom aby žiwoty swé zachowati mohli, ode wssého vprkem vtíkali. Wpadli potomně Czechowé do Ležem Vherského, w němž Kořisst hognau nalezli / Zlata, Střjbra, Klýnotuw rozličných, Stanuw drahých dosti / což wssecko shromáždiwsse, nawrátili se s weselím na mjsto to, kdež neyprwe Ležení měli.

Wladislaw yak welice zarmaucen byl, když Czechowé vtíkali / tak welice znowu obweselen / když napomenuti, po druhé bitwu swedli a swjtězyli. Protož wěda yakým se to spůsobem dálo / poručil k sobě zawolati toho, genž byl půwod wjtězstwj obdrženého, řkauce: Nedle kde gest ten, a kdo gest, gehož gsem widěl, an sám wssecky vtíkagjcy zastawuge, a wssecky znowu na Vhry obrátil / přiweďte ho ke mně. A přiweden gest před Wladislawa, genuž bylo gméno Girjk, Syn Staňka Mlináře z Daupowa / Mládenec zmužilý a vsslechtilý: Proti němužto powstal Knjže Wladislaw z Pakezu, na němž seděl, a wztáhl k němu Ruku: On také chtě Ruku podati Knjžeti / vhlidaw gi býti krwawau, otřel gi o swau bjlau Sukni / tak že tři krwawé sstrychy včinil. Vgal ho tehdy Knjže Wladislaw za Ruku, a řekl gemu: Děkowání měg ctný hrdino / tys nás dnes wssecky hanby zbawil / skrz Božskau pomoc, tys nás̆e zachowal žiwoty / tys nás Vherským Zbožjm obohatil / začež máš od nás wzýti slussnau odplatu. A obrátiw se k Soběslawowi Bratru swému, řekl: Což dáme za znamenj tohoto wjtězstwj tomuto Můži statečnému? Dj gemu Soběslaw: Což giného, než tři Sstrychy čerwené w bjlém Sstjtu, kteréž sám sobě, yakž widíme, včinil na swé bílé Sukni: A řekl k němu Knjže Wladislaw: Ty y twogi Potomkowé, y budaucy gich, při wěcech wálečných požjwati budau toho znamenj: A wyňaw z Posswy Meč / vdeřil ho třikrát po Plecy, řka: Zdráw buď, statečný Rytjři: A tu daw gemu Pas / vstanowil gey Spráwcym Města a Krage Ziateckého. Potud Háyek / z něhož se počátek Erbu Panuw z Daupowa důwodný nacházy. Dubra

uius w Kronyce swé žádné o tom zmjnky nečini / toliko Bitwu dotčenau secundum Bonfinium, Hystoryka Vherského wyprawuge těmito slowy:

Apud Hungaros illa tempestate Stephanus Colomanni filius Regnum obtinebat. Is bello sibi tàm à Græcis quàm à Polonis impendente, fœdus cũ VVladislao feriendum in animum induxit, missis, qui, locum ad fines Hungariæ ad fluvium cui Olsena vocabulum, colloquio delectum esse, seq; illuc venturum, si ibidem Vladislaus præsto fuerit, significarent. Accepta undiq; conditione, uterq; benè comitatus ad tempus adfuit, placuitq; seorsum à multitudine inermes colloqui. Erat tunc Hungarus quidam, sermonis Bohemi gnarus, Solthum vocabant, deprauata mente hominem, qui cũ in utrisq; castris liberè versaretur, Stephanum Regem, VVladislaumq; mutua suspicione impleuit, quasi per simulationem colloquij, alter alterum circumuenire cogitaret. Itaq; in armis uterq; suos esse mandat, nec ideo minus ad colloquium veniunt. Paulo post VVladislao insusurratur, Equites Hungaros, propius Bojemos accedere, sagittisq; eos ad pugnam lacessere. Omisso colloquio VVladislaus, ad suos accelerat, jam tela in Hungaros retorquentes, sed nondum loco se mouentes, extra Sobeslaum fratrem & VVackonem, qui Morauis præfuit; hi ambo proximum saltum insederant, ut ex insidijs hostem adorirentur. VVladislaus repente arma indutus, classicum cani, & ad pugnam progredi imperat, ei se Hungarorum tanta vi opponente, ut illam non sustinentes Bojemi, pedem referre inciperent. Hic Sobeslaus cum VVackone, è saltu magno boatu erumpunt, ad quem Stephanus Rex primùm, mox Laurentius Archiepiscopus Strigoniensis terga vertunt: deinde & residui funduntur, castrisq; exuuntur; cum Abacis aureis, argenteisq; comprehensus inter alios impostor, qui in fraudem Hungaros, Bojemosq; illaqueauerat, atq; vinctus ad Regem, Strigonium perductus est, ut arbitrio suo, Rex ab authore infaustæ & insperatæ cladis ultionem exigeret. Quatuor equis ad singulas manus pedesq; alligatis, in quatuor partes illum distrahendum dilacerandumq; tradidit, cæptumq; inde fædus cum VVladislao per Legatos absoluit, contracta insuper affinitate per sororem suam, Sobeslao fratri VVladislai desponsam. Tak pjsse Dubrauius, a nic wjce o té Wogně nedoklada.

Libri Erectionum přináležegjcy k Kostelu Pražskému na Zámku, při Létu Božjm 1410. připomjnagi Pana Jana Daupowce / kterýž dal plat wěčný a gistý k Kostelu w Daupowě Knězy na wychowánj, a to na Wsy swé Pachomiet́ch. Ten též vstanowil plat w Podlesycich / o čemž w Knihách gmenowáných obssýrněgi.

W tychž Kněhách okolo Léta Páně 1416. pozůstawená gest pamět Pana Něwlasse z Daupowa, a Bratra geho Pana Jana Daupowce / kteřjž obadwa darowali platu wěčného ročnjho sedm kop do Klássztera Postoloprtského, a to za Dusse Předkuw gegich, gessto w dotčeném Klásstere pochowáni byli před několika sty Léty / gmenowitě za Dussy Ondřege Daupowce / Mikulásse Gerharda, Martina, a giných mnoho. Ten pak plat zapsán gest na Wsy řečené Slawkow w Parassigi Kostela Walca Vtulic / Léta yakž na hoře dne 27. Mjsýce Zářj.

Téhož Erbu a Rodu předky nacházym w Klášteře S. Dominyka w Plzni / kdež na gednom Kameně hrobnjm wyrytá gsau slowa tato:

Léta Páně 1469. vmřel Vrozený Pan Beneš z Daupowa 2c.

Na druhém Kamenu znj Text takto: Leta Páně 1474. vmřel Pan Mikuláš Daupowec 2c.

Na třetim Kamenu dolozen gest Pan Abhard Daupowec z Daupowa, genž byl vmřel Léta 1483. a na zeytři po Swatém Prokopu tu pochowán.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Páni Daupowcowé tito:

Bohuslaw Daupowec z Daupowa a w Radnicych.
Erhart Daupowec z Daupowa.
Frydrych Daupowec na Žerotině a Wranýni.
Getřich Daupowec a w Podbořanech na Czeradcy.
Gindřich Daupowec a na Drahonicych.
Hendrych Daupowec z Daupowa.
Jan Dobeš Daupowec z Daupowa a na Poli.
Jan Daupowec w Poli.
Karel Daupowec w Libeticych.
Krystoff Daupowec na Ssuseticych.
Pawel Daupowec w Záhořanech.
Ssebestyán Daupowec w Czijský.
Wylim Daupowec w Wikleticych.
Wylim Daupowec w Pancssým Augezdě.

O Rodu starodáwném Panů Budowcuw z Budowa, kteřjž téhož Erbu vžjwagi.

Wodawagjce mně posslaupnost Rodu swého Páni Budowcowé, těžce sobě stěžowali na Hágka, že nepřiložil k tomu pilnosti, aby se dokonale o Rodu temto wyptal / a což wjcegi / že ani swrchu dotčeného Giřjka, tak yakžby staré paměti vkazowali, negmenowal / poněwadž gey raděgi gmenowati měl z Budowa, nežli z Daupowa / proto, že v samého Budowa gesstě podnes Mleyn gest / Daupow pak gsa na Wrchu, opodál má Mleyn od sebe: k tomu že Budow wjce gest w Kragi, nežli Daupow / odkudž prawi / že dokud byl Mljnařem, tam mu pro Mleyn přjhodněgi y přjpadněgi bylo býdleti nežli při wrchu, kdež Daupow gest. Slussněgi tehdy Hágek měl ho gmenowati z Budowa nežli z Daupowa / a neb měl gey gmenowati netoliko z Daupowa, ale také y z Budowa: Czehož on, yakož y na giných mjstech wěcy nedokládal potřebných, snad z neswědomosti, snad také z nelásky proti njm nedoložil. Ale poněwadž společně z gednoho possly Kmene, a z gednoho Pramene wyplynuli / nemagi se oč Páni z Budowa s Pány z Daupowa hádati, anižna Hágka nařjkati / že lépegi gedněm nežli druhým poslaužil / to gest, že tyto gmenowal, a Pány z Budowa gmenowati pominul, totiž když Předka gich nazwal toliko z Daupowa a ne z Budowa. Dosti včinil / když gest vkázal wlastnost a počátek

Erbu, a swětlé doložil že tomu Předkowi tři sstrychy čerwené daný gsau za Erb / yakýž Páni z Budowa nesau. K tomu on toliko Hystorij psal / ale spjsowati Rody / odkud který possel wyhledáwati / nebylo to geho předsewzetj. Mně tehdy wegšgmenowaného Předka Giřjka Mlináře gmenowati náleží z Daupowa y z Budowa / poněwadž obadwa Mleyny w vžjwáni měl / gednau mjli od sebe wzdalené w Kragi Ziateckém / tři mjle od Warůw / a magic dwa Syny / Wácslawa a Giřjka, wystawil bljzko těch Mleynůw Sýdla Rytjřská / Budow a Daupow: Odkudž posslo že ti genž bydleli na Budowě slauli Budowcowé / a ti genž byli na Daupowě slauli Daupowcowé. K tomu také slussj / abych témuž takowý Erb připsal, yaký se w Kronykách nacházy / kteréhož Páni z Budowa vžjwagi / totiž tři sstrychy čerwené w bilém Poli. Co se pak dotýče rozdjlu w Helmich / že Páni Daupowcowé vžjwagi Křjdel Orličich a o geden sstrych wjce magi, a Páni z Budowa dwau bilých Per Psstrosowých / magice méně sstrychůw, malá té různice přjčina / při Turnagich obyčegně w Erbich proměny brávali / y Stregcowé, y Bratřj wlastnij / yakž vkázano na mjstech mnohých Knihy této / což se dálo pro rozeznáni gedněch od druhých, a nyni y w Obyčeg wzato. Nyni zanechagic té nesnáze / poněwadž obadwa Rodowé w Králowstwij tomto wzáctnj gsau / obadwa s giným i Rody starožitnými spřjzněni, a obadwa od gedncho Předka Giřjka Mlináře possli paměti které se koli wyhledati mohli ó Rodu Panůw z Budowa wyprawowati budeme.

Okolo Léta Páně 1423.

nacházym paměť w Knihách Kostelnich ó Panu Prokopowi Budowcowi z Budowa a na Budowě / který ž w cyzych Kraginách dobrau částku žiwota swého dychtě po Vměnj swobodném wynaložil / a přigda do Czech, odwssy Kapitoly wolený / wstaupil na Arcyděkanstwj Pražské a Plzenské / kterážto na ten čas bohatá byla a slawná, neb osyřalá Arcy Biskupská Stolice, kterézto on byl Locumtenens, yakožto Człowěk wznessený, maudrý, a w obogich práwich nad mjru zběhlý / yakž se porozumiwá z Listu Vrozeného Pána / Pana Hanusse z Kolowrat / který ž někdy byl psal k Kapitole Pražské, želegic smrti předpowěděnýho P. Prokopa těmito slowy:

VENERABILES DOMINI CONFRATRES ET amici charissimi, salutem & sui commendationem.

Scire vos, me non latet, qualitèr Venerabilis Dominus Ioannes Præpositus VVissegradensis in festo Sanctæ Elisabethæ, Budæ diem suum clausit extremum, de quo multùm dolendum est, qui etiam Canonicus Pragensis erat, & jam peruenit ad notitiam meam, qualitèr quoq; (proh dolor) plures patres & Domini de Capitulo nostro, migrauerunt de hac vita, Dominus Procopius Budowecz, Archidiaconus Pragensis & Plzensis, Magister Nicolaus Archidiaconus Ziatczēsis, Canonici in Ecclesia Pragensi, Doctor Hēricus Præpositus Mielnicensis, Iudex Archidiaconus Tynhorscædiensis: Videatis fratres, quanti viri docti, illi orbatæ Ecclesiæ decesserint, de quibus multum dolendum. Necessarium ergo, ut de alijs viris doctis & benemeritis illi Ecclesiæ provideatur, & mihi videtur multùm vtile, ut istis Viris,

quos hic in schedula signaui, qui etiam pro defensione fidei sanctæ Catholicæ student, aliqui Parisijs, aliqui in Italia, nec laboribus, nec impensis parcunt, prodesse studeamus: Considerent D. V. quam paucos viros doctos habet Ecclesia nostra; nullus jurista, præter vos Domine Decane; omnes sumus mortales, & in periculo, si, quod absit, finiretis dies vestros, quis nam esset Iurisperitus in Capitulo nostro? Scitis quia oportet, quod tales Viros doctos habeat Ecclesia nostra; quia si illis carebimus, quis defensabit contra infideles fidem sanctam orthodoxam? absit ne ineamus hoc periculum, sed potius quantum possumus videamus, ut viros doctos habeamus, & sic bene stabit factum fidei & Ecclesiæ. Propterea videtur, ut inter viros illos distribuantur beneficia, secundum quod melius D. V. videbitur, si autem placuerit, secundùm quod ego in schedula signaui, illa sint in vestro arbitrio. De Archidiaconatu Pragensi & Canonia post Dominum Procopium Budowecz, provideant D. V. ut cedat alicui viro idoneo, quia dignitas est, alicui Viro benemerito cum illa Archidiaconatus dignitate prouidere &c. Datum Agriæ penultima Nouembris. Anno Domini 1473.

Pana Adama Budowce z

Budowa na Budowě a na Rostokách / widěl gsem Kontrffekt w Kaple na Rostokách w celém Kyrysu s ostřihanau Bradau, s dlauhými Wlasy / wedlé kteréhož klečjcýho wykontrffektowáni gsau y Djtky s Manželkau / totiž Panij Kateřinau Kapaunkau z Swogkowa Sestrau Děda někdy Pana Albrechta Kapauna, Hradeckého Purgkrabij. A tento Pan Adam Budowec byl Bratr wlastnij předpowěděného Pana Prokopa Budowce / Pražského Arcyděkana: Slaužil Wladislawowi Krali / s njmžto byl y w Bitwě té, kteráž nešťastně swedená gest s Cýsařem Tureckým v Warny / Léta Páně 1444. zanechal po sobě Syna, totiž:

Pana Wácslawa Budowce z Budowa na Budowě a Wrchlabi a Kornhauze / genž byl sobě pogal Manželku. Panij Aldegundu z Bezděchowic / kterauž byla porodila Panij Helena z Nimic z Slézska / od mladosti swé wždy při wálkách byl s Králem Wladislawem a Ludwjkem až do Padesáti Let wěku swého, w kterémžto se wěku teprwa oženil. Dotčená Panij Aldegunda, kterauž sobě pogal mladičkau / totiž w Letech patnácti, porodila mu Děti sseſtnácte / z nichžto tři toliko Synowé zustali žiwi: Z giných pak někteřij na Kornhauze, někteřij w Praze v S. Martina pochowáni gsau / yakž vkazugi Kamenowé hrobowni s Erby a nápisy gegich.

Synu Pana Wácslawa Budowce z Budowa,

Panu Adamowi Budowcowi z Budowa, genž bydlel na Dobrowicy neyprwe, a potomně na Janowičkách a Slatinanech / dán Aukad Místo Písařstwij Králowstwij Cžeského, a potomně od Stawůw na Sněmě wolen za Colmistra Králowstwij Cžeského / w kterémžto Aukadu trwage, s Maximiliánem Cýsařem w Vhřich byl / kdež Neywyžssým Proffantmeystrem včiněn / vmřel na Nowých Hradech / y tam pochowán, Léta 1585. 24. Iulij. Manželka geho byla Pani Johanka z Rodu Panůw z Chlumu w Cžechach starožitného / z nichžto někteřj přigati do Stawu Panského, yako P. Raffuňkowé, a Páni Sluzssti / kteréhožto Rodu gk nynegssy Abbatysse a Kněžna Chlumka w Rzjšsy w Městě Randerssaym.

Matka gmenowane Pani Johanky byla Vrozená Paní, Pani Anna Popelowna z Lobkowic / wlastnj Sestra Pani Berkowé na Kuřiwodech a Laukowcy. Zanechal po sobě předpowěděný Pan Adam Budowec Syny dwa / Jana a Wácslawa, a Dcery tři / z nichžto neystarssý gménem Alegunda dána za Manželku Panu Woldřichowi Malowcowi na Zbráslawicych. Panna Anna zasnaubená Panu Burkartowi Kordulowi na Zizelowsy / kterážto Dcera Pani Johanka z Slaupna, pozustalá Wdowa podobré paměti P. Mikulássowi Střelowi z Rokyc a na Czerhenicych, nyni Panij Manželkau Vrozeného P. P. Thedbalda Swjhowského a na Horaždegowicych, Gehomilosti Cýsaře Řjmského Kragecě zustáwa. Třeti Dcera Pana Adama Budowce z Budowa Marya na spolčená gest prostředkem Stawu Manželského s Panem Wácslawem Strážským z Liběchowa a na Stráži.

Pan Burkard Budowec

z Budowa a na Hrýzoli, Bratr Pana Adama nyni gmenowaného, hned od mladosti při Cýsaři Karlowi Pátem w Frankreychu, w Nydrlantu, a w Řjšsy slaužil / a to w bitwách wždycky ssťiastně s Nepřjteleni swedených. Manželku měl Pani Maryánu Wachtlowku, s njžto splodil Dcery tři: Annu / kteráž se wdala za Pana Mikulásse Hlawáče / a nynij má Pana Karla Krabicy. Alénu / kteráž měla Pana Mikulásse Purkharta, a Johanku / kteráž vmřela w neporussenosti Panenske. S tim také Pan Purkhart z Budowa vmřel Léta 1599. a w Kauřimě pochowán.

Bratr geho Pan Gindřich Budowec a na

Janowičkách / aby on we wssem, a zwlásstě hrdinstwjm / Bratru swému rowný byl / wssecku mysl swau k wěcem wálečným obrátil / A wssak nikdá nechtěl býti aučastnjkem Wogny té, kterážby se mezy Křestiany z obau dwau stran wedla / Pohanské Krwe žádostiw, proti auhlawnjmu Nepřjteli gména Křestianského zmužilost swau častokráte vkazowal w bitwách mnohých a nebezpečných, yakožto Bogownik statečný a hrdinský / w njchžto y žiwot swůg dokonal / gsa raněn od Nepřjtele w Nohu, a pochowán w Rossycych.

Pan Krystoff Budowec

z Budowa a na Hradissti nad Gizerau etc. Bratr gmenowaného Pana Gindřicha, hned w mladém wěku do Sspanyel poslán / kterýžto potomně Cýsaři Karlowi Pátemu w Nydrlantu a w Řjšsy w správach Wálečných slaužil / tolikéž w Vhřich za Cýsaře Ferdynanda, Maximiliána y Rudolffa w taženich byl. Měl Manželku Panij Krezencýgi z Habartic, a nyni má Panij Marussku z Bubna / gsa za času práce mé Bernjkem Krage Boleslawského.

Pan Jan Budowec z Budowa

Pan Jan Budowec z Budowa a na Autěchowickách, Syn Pana Adama Budowce/ z mladosti mezy Edlknoby Arcy Knjžete Ferdynanda wychowaný, takowé sobě spůsobil w cwjčenj Rytjřském/ w Turnagich a Honbách gméno a chwálu, že wůbec mluweno/ žeby gemu toho času w Czechách rowného nebylo / kterýžby lépegi swůg Kůň wygeti uměl.

Vmřel w ten weliký Mor genž byl w Czechách, a pochowán w Rzečicy. Manželka geho byla Pani Zioffige z Losu/ od njž pozůstal Syn gediný Giřjk, a dwě Dcery/ Johanka Barbora.

Pan Giřjk Budowec z Budowa/ Léta 1601.

do Vher gel a chowawsse sespolu s ginými Rytjřský při wzetj Bělehradu/ potom táhnauc k Kanyži, zymau welikau yakž mnozý gini poražen/ žiwot swůg dokonal, a do Czechgsa přiwežé/ w Praze v S. Martina w Kostele, kdež také někteřj geho Předkowé ležj/ gest pochowán Léta 1602 w Neděli po Třech Králich/ Sestra geho Panna Johanka wdala se za Pana Getřicha Lukaweckýho na Klucych a potom za Pana Jana Albrechta Křineckého z Ronowa a na Nowém Ronowě.

Za času práce més Knihau

tauto/ žiw byl Vrozený Pan Wáclaw Budowec z Budowa/ Cýsaře Rudolffa druhého toho gména Radda, a Neywyžšský Bernjk Králowstwý Czeského: Za mladých let do Kržjsse do Wlach, y do Frankregchu na Včenj dán/ při čemž y giné Kragini progel, yako Engellandt, Nydrlandt a Denemark/ y w řečech mnohých zběhlým včiněn: pustil se potomně s Posly Cýsařskými, to gest Maximiliána druhého/ wedlé Pana Joáchyma Syncerdorffa y do Konstantynopole/ kdež čtyry Léta pořád Hoffmistrem w Dworu geho y w službě Cýsařský byl, a podlé toho spatřil Azyatskau Zemi, a mnohá poznamenánj o obyčegech Pohanských spůsobil. Když se pak spátkem do Wlasti swé nawrátil / powolán gest od Rudolffa Cýsaře k Auřadu tomu, na němž nyni pozůstáwa. Manželku měl Vrozenau Pani Annu z Wartmbergka a z Zákupi, kteráž gemu porodila Syna Adama / Dceru Mandalénu. Tuto Pani Annu porodila Pani Mandaléna z Mauswic/ kteréžto Bába po Mateři byla Pani Kateřina Workowská, a po Otcy z Rodu a Erbu Panůw Lestowcůw tak yak se o Rodech těchto wegsse psalo.

O Erbu a Rodu starožitném a možném Panůw Sstampachůw, kteřjž spolu s Pany Globnary a Planknary od Panůw Kagerůw pocházegi.

Kapitola XXVII.

Paměti listowný a giný & genuinæ Verissimæq; demonstrationes důwodně dokazugi/ že gest geden z Rodu starožitného dotčených Kagerůw wjcegi nežli před pěti Sty Léty, w Kragi Loketským/ a to w Kralowstwý tomto Czeském bydlel/ kterýž byl w drženj Rhynygspergku/ gsauc tam bljzko v toho Města bytem na Zámku řečeném Kager, kterýž až posawád tjm se gménem gmenuge, a téměř wniweč obrácený/ tak že ledwa znamenj starého Stawenj pozůstáwagi/ gehožto držitelowé a Předkowé Panůw Sstãpachůw, Globnarůw, a Planknarůw, od něho řečeného Kagr/ slauli Kagerowé/ yakož pak toho Rodu Panůw Kagerůw gesstě až do tohoto času in Palatinatu, bydlegi/ a geden nedaleko od Města slowe Kam a Waltmyniche, gedno° Statku a Zámku řečené° Gerget/ až posawád po Předcých

swých w drženj gest/ ale kdy a kterého času Kagerowé z tohoto Králowstwj Cžeského in Palatinatum se dostali, a tam yakž dotčeno se osadili/ pro welikau dawnost času se wěděti nemůže. Těch tehdy wssech totiž Kagerůw, Sstampachůw, Globnarůw, a Planknarůw činy tak walečné yako giné/ tolikéž y služby Knjžatům y Králům prokazowané, tuto krátce o wssem/ ale prawdiwě připomenauti slussý.

Neyprwe/gmenowaný Kager

z Kageru nátlonnost znamenitau magic k gménu slawnému, w hrdinských skutcých na rozličných mjstech mezy Krali a Knjžaty, gim služby wděčné činic, welmi slawně se stkwěl/ w čemž wssem následowali ho Potomkowé geho. Mage pak Syny tři/ gednomu každému z nich Statek a byt odewzdal. Starssýmu Synu dal Město, a Zámek Khynygspergk/ kterýžto Zamek toho času z dřjwj toliko byl wystawený, wssak wysoce třemi okopy ohražený/ gehožto nyni y s dotčeným Městem, Pan Kasspar neystarssý Belwic z Nostwic w drženj gest, a sám gmenowaný Kagr bytem byl, yakž napřed dotčeno, na Zámku slowé Kagru, Gruntů a Lesů k témuž Zámku Kagrowskému to času přináležegjcych, tolikéž nyni w drženj gest Kasspar neystarssý Belwic z Nostwic: dědiny a Lauky držj nyni Město Khynygspergk. Niméně nachazy se weliký kus Lesu v Wsy řečené Rudycgrýnu/ kteréhožto Lesu Loketssti w drženj gsau, a tak až do dnessnjho dne/ témuž Lesu, po Zámku Kagrowským/ na Kagru řjkagi. Druhému Synu dal, Twrz a Wes slowé Sstampach/ kteréhožto Statku na ten čas w drženj gest Jan Gižj z Reycenssteynu. A třetimu Synu dal Twrz a Wes slowé Globě/ kteréhožto Statku nyni na ten čas Mikuláš Sstelc z Symsdorffu w drženj gest, ležj wedlé Řeky slowé Ohře, nedaleko od Města Falknowa, mjle od toho před dotknutého starého Zámku Kagru.

Měl wěku swého předpowěděný Kager přes Sto Let/ tak že pro welikau starost y Zrak potratil, a když dotčenj Synowé k němu přigeli/ gednomu každému od Zámku a těch Twrzy kterýchž w drženj byli gméno dal/ yako prwnjho nazwal, Globnarem od Twrzy a Wsy Globen/ druhého Sstampachem od Twrzy a Wsy Sstampach, a třetiho Planknarem/ proto že Zámek geho Khynygsperský Plankami, a po Německu mit Planken/ byl dobře ohražený. Odkawádž se wssickni Planknarowé počali psáti planknary z Kynygspergku. A to gest gmenowaného Kágera podělenj/ kterýchžto Statkůw gména w Kragi Loketským až posawád se nacházegi/ a tak niméně od gednoho předka a Otce Kager řečeného, possli: tak taký y gednoho Erbu, Sstjtu, a znamenj Rytjřského týmž spůsobem yakž nahoře konterffektowáno gest/ yakožto wlastnj Stregcowé, vžjwagi.

W Kronyce Karyonowě w Listu 311. o tom Rodu zmjnka obssýrná gest,

ubi peruetustissimæ familiæ de Kager, de qua Stápachij, Globneri, & Plankneri, uti legitimi, naturales & consanguinei unius clypei & galeæ ortum ducunt, mentionem facit, in qua totum vitæ humanæ cursum usq; ad Carolum quintum describit, mutationem Regionis & Ducatus Meraniæ, & quomodo familia Ducum Meraniorum extincta sit, meminit

minit his verbis: Postremus Meraniorum Dux, Otto nomine, propter commissum adulterium, in Arce Nisten gladio transfossus, & corpus ipsius in Arce Plassenburgk, terræ mandatum est, postquam Vxori Nobilis de Kager, stuprum intulisset. Stalo se w Létu Páně 1248.

W Létu potom Páně 1364.

List na Pargaméně psaný/ připomjná Pana Wolffganga Sstampacha z Sstampachu/ Albjna Planknara z Khynygspergku a giných Rytjřůw Německých mnoho w Kragi Loketským/ kteřjž s Měssťiany Loketskými smlauwu měli/ totiž kdyby oni Loketssti Poddaným nahořegmenowaného P. Wolffganga Sstampacha/ Albjna Planknara/ a giných w též smlauwě dostawených Rytjřůw půgčowali wěcy potřebných a ge zakládali koňmi, Woli, Krawami, Owcemi, Wčelami, a tak dále/ to žeby gim zase bez překážky nawráceno od nich býti mělo; při tom Listu spatřugi se Pečeti, Vrozených a Statečných Rytjřůw/ Pana Wolffgana z Sstampachu/ Albjna Planknara, a giných mnohých. Genž gest dán Léta yak nahoře w Pondělj před Hromnicemi.

List druhý týmž Panům náležegjcy, k němuž

to Město Khynygspergk Pečet priwěsylo/ kterýžto w sobě zawirá, že Cýsař Zygkmund Swaté paměti w Kragi Loketským poraučí Mathyássowi Sslikenowi Rytjři, Panu w Petssau/ Janowi Forraytherowi/ Janowi Meynolnowi/ Oldřichowi Hardekernowi/ Tomássowi Trypernowi/ Janowi z Deyn, a některým z Raddy gmenowaného Města Lokte/ aby rozepře, kteréž wznjkli mezy Ondřegem Sstampachem z Sstampachu a Khynygsperskými, vpokogili/ kteřjž tak yak gjm poručeno bylo/ včinili. Dálo se w Neděli po Powyssenj Swatého Křjže/ Léta Páně 1437.

O témž Panu Ondřegowi Sstampachowi činj zmjnku giný List/ z něhožto se porozumjwá, že byl w drženj Zámku a Města Khynygspergku/ gehožto Lidi poddaný Khynygsperský když on měl w podezřenj, žeby geho w něčem pronássetí a o něho zle smeyssleti měli/ dáwal gim Khynygspergským swědomi Gindřich Půrgkrabě Missenské a Pan Plawenský/ že gsau oni nic neučinili proti Ondřegowi Sstampachowi. Takowé swědomi před Rukama gě pod Pečeti Purgkrabi Missenského Gindřicha z Plawna. Genž gest psané w Městě Chbu/ Léta Páně 1437. den Swatého Petra.

Tolikéž List giný na Pargaméně psaný pod třemi Pečetmi Hylbranta Preysnera, Pána na Permansgrýnu/ činj zmjnku o Panu Ondřegowi z Sstampachu že s raddau téhož Pana Ondřege z Sstampachu týž Hylbrant Preysnar prodáwal nějaké platy na Poddaných swých w Permansgrýně Albrechtowi Bernssteynerowi a na Telwicých/ k kterémužto Listu Ondřeg z Sstampachu podlé druhého Stawu Rytjřského na swědomj Pečet swau přitiskl. Dátum Léta yak na hoře ten Cžtwrtek před S. Pannau Kateřinau.

Při Létu Páně 1426. List Zygkmunda Řjmského,

Vherského a Cžeského Krále w paměť vwozuge téhož Ondřege Sstápacha/

pacha/kterémuž a budaucým geho, Gehomiloſt Králowſká Zámek y Měſto Rhynygſpergk ſewſſym přjſluſſenſtwjm w giſté ſummě zaſtawiti ráčil. A z téhož Liſtu ſe porozumjwá / že Wácſlaw Král Ržjmſký a Czeſký/ Laudatiſsimus anteceſsor gmenowaného Krale Zygkmunda, Wſy některé s Krčmami, s Rybníky, a ginými přjſluſſenſtwjm tolikéž zaſtawil w giſté ſummě. A magic wzkonj Král Zygkmund clementiſsimè & benigniſsimè perpendēs Seruitia & officia fidelia, quæ Andreas à Sſtampach Regiæ Majeſtati præſtitit, quotidie præſtat, & in poſterum præſtiturum promiſit. Onu ſummu kterauž Ondřeg Sſtampach na Wſech, na Krčmách, y Rybnicých měl k té druhé ſummě, kteráž gemu prwe na Zámku a Měſtu Rhynýgſpergka zapſaná byla, přirazyti dáti ráčil, a to do geo žiwobytj. O čemž owſſem týž Liſt Králowſký wyſwědčuge / gehož Dátum Léta yakž nahoře, w Neděli řečené Iudica.

Páty Liſt téhož Pana Ondřege z Sſtampachu připomíná/kterýž ſpolečně s Manželkau ſwau Panj Anýžkau y s Dědicy ſwými we Wſy Deyſſeň darowal dwěma Poddaným ſwým takowau ſwobodu/aby Dcery y Synowé gich po ſmrti Rodičůw ſwých dědili: Při kterémžto Liſtu ſpatřuge ſe Pečet gmenowaného Pana Ondřege Sſtampacha, a giných dwau Stregcůw geho, Kunrada a Jana z Sſtampachu. Kteréhožto Liſtu Dátum Léta Páně 1442. w Pátek před S. Janem Křtitelem Božjm.

Liſt Krále Giřjho předſtirá tyto Pány Sſtá

pachy z Sſtampachu to geſt, Wolffharda a Jana, Komorníky Krále gmenowaného / potom Kryſtoffa, Kaſſpara, a Jana Bratry z Sſtampachu/ kterýmž potwrzuge zápis na Zámek Rhynygſpergk a Měſto týmž gméně zmenowané totiž Rhynygſpergk ſewſſemi přjležitoſtmi/ yakožto Král Cžeſký, podlé Mageſtátůw giných Kralůw Czeſkých gim Sſtampachům na to daných/ s tím dalſſým w těmž Mageſtátu toho doloženjm, že Gehomiloſt Kralowſká nahoře pſaným Bratřjm z Sſtampachu k prwněgſſý ſummě na Zámku a Městě Rhynygſpergku 400. Kop miſſenſkých, a obzwláſſtně zato Stawenj, které geſt těch předpſaných Sſtampachůw Otec, a oni ſami při Zámku Rhynygſperſkým včinili/ též 400. Kop miſſenſkých, a to pro gegich wěrné a pilné ſlužby, které gſau Gehomiloſti Králowſké činili a geſſtě budaucně činiti ſe zakazowali/ z miloſti Králowſké přirazyti dáti ráčil.

Z tohoto nyni dotknutého Mageſtátu ſpatřuge ſe/ že geſſtě před tím a prwe nežli geſt Otec nahoře pſaných Wolffharda, a Jana ſtarſſýho z Sſtāpachu, Zámek a Měſto Rhynygſpergk w drženj měl/ téhož Zámku a Měſta welmi dlauhý čas Páni Sſtampachowé, tolikéž předkowé a wlaſtnj Stregcowé gich, Páni Kagerowé w drženj býti muſeli. Kakým ſpůſobem pak w tolika Stu Letech takowý Panſtwj od Panů Kagerů kteřjž téhož Statku w dědičným drženj byli, na Krále Cžeſké/ tolikéž kdy a kterého čaſu te Zámek Kager ſewſſým geho přjſluſſenſtwjm k roztrženj, a do cyzých ruk geſt přjſſlo / o tom ſe pro dáwnoſt čaſu wěděti nemůže.

Liſt Cýſaře Frydrycha na Pargaméně pſaný/

o Panu Janowi Sſtampachowi z Sſtampachu, genž byl měl w ſwém drženj Měſto y Zámek Rhynygſpergk, y na něm bydlel / a Králi Giřjmu w Komoře na ſlužbu hleděl, takto zmjnku činj:

In noſtra conſtitutus præſentia, noſter & Romani Imperij fidelis dilectus, Ioannes à Sſtampach, Dominus in Khinigſperk, Illuſtriſſimi Principis Georgij, Regis

gij, Regis Bohemiæ Margrauij Morauiæ, Affinis noſtri chariſsimi & Electoris Camerarius, coram nobis expoſuit, ſe & familiam ſuam hujus Nominis à Sſtampach, hæc ſequentia Inſignia, & Clenodia, nempe rubeum clypeum, cui album laquear inſertum eſt, cum tribus roſis rubeis, & in clypeo Galeam, albo & rubeo tegmine ornatā, ſuprá quā duo cornuæ nigra bubala albo laqueari, & tribus roſis injectis, poſita ſunt, ſuperioribus annis his in clypeo ſuo uſurpaſſe, quæ ſibi & fratribus á Sſtampach, felicisſimæ memoriæ Imperator Sigiſmundus in Imperio noſter Anteceſſor laudatiſsimus pro officijs fidelibus, aurea corona ſupra Galeam poſita, & ſex pennis auratis de Struhione, poſitis in cornibus bubalis, decorauit & auxit, humiliterq; à nobis contendit, ut non tantum ſibi & fratribus ſuis, ſed etiam Vniuerſis harum familiarū, à Sſtampach, Globen, & Hildebrandi Sataneri, conſanguineis & legitimis hæredibus, in perpetuas æternitates, prædicto ornamento & augmento præ ſcriptorum inſigniorum, cum corona & flauis pennis, uti ſibi, ſic & fratribus de plenitudine noſtræ Majeſtatis Cæſareæ clementer potiri concederemus. Huic petitioni nominati Ioannis à Sſtampach clementer annuentes, & fidelia Seruitia, quibus hactenus nobis & Sacro Romano Imperio placuerunt, placent, & placebunt fauente Deo in futurum, conſiderantes, bona ac libera voluntate, maturo habito prius conſilio dicto Stemmati & nomini à Sſtampach, Globen, & Hilebrandi Sataneri, conſanguineis & legitimis hæredibus ipſius, in perpetuum, ſupra dictum Inſigniorum ornamentum & augmentū, clementer conceſsimus, concedimus etiam Romana Cæſareæ noſtræ Majeſtatis poteſtate, præſentium literarum tenore, ita ut in poſterum, uná cum Ioanne à Sſtampach & fratribus ipſius, his omnibus in rebus & actionibus honeſtis, in omnibus exertitijs & actibus militaribus, in Sigillis, annulis, clenodijs & omnibus in locis, uti, eaq; geſtare, pingere, affigere, appendere, & quibuſcunq; miniſterijs impendere, ſine cujuſuis renitentia, contradictione ac impedimento conceſſum ſit & integrum. In quorum fidem, robur & teſtimonium, præſentes literas Cæſarea Majeſtas ſigilli majoris appenſione communiri juſsit. Datum Neoſtadij. Anno 1464.

Nacházy ſe Liſt také na

Pargaméně pſaný Krále Giřjho, nimžto dáwal Proviſion Panu Janowi Sſtampachowi každého Roku do žiwota, na Kláſſteře Chotěſſowſkém, pro geho mnohá množſtwj wěrných a pilných ſlužeb, a to pod pokutau giſtau/ geſtližeby mu kterého Roku dwěſtě Tolarůw Proviſion newyčetli. Datum Pragæ die Martis ante feſtum S. Sophiæ. Anno 1465.

Liſt Krále Wladiſlawa dán

byl w Létu Páně 1475. Panu Kaſſparowi Sſtampachowi z Sſtampachu a na Rhynygſpergku/ kterýž znj w ſmyſl tento:

My Wladiſlaw etc. Magic pozor na wěrné

ſlužby / kteréž Předkowé geho Králům Czeſkým, Předkům naſſym činili, y on také Kaſſpar Sſtampach činiti chce / wſſecky miloſti a láſky y obdarowánj, Práwa, Prywilegia, kteréž Předkowé geho, y Bratr geho od Krá-

lůw a Cý-

tůw a Cyſařůw obdrželi / potwrzugem, a co tjm ſpůſobem: Aby předpowěděný Kaſſpar z Sſtampachu, y wlaſtnj geho Potomkowé wſſech těch Prywilegij we wſſech Punktech, a Artykulech, na každém mjſtě vžjwati, y z njch ſe těſſyti mohli / neginače než yakoby tuto ſlowo od ſlowa ſepſané byli: A geſtližeby ſe takowý nalezl / kterýžby naproti tomu včinil / w nemiloſt a nelaſku naſſy Králowſkau vpadne / a k tomu pokutu do pokladu naſſeho propadne. Dán w Pátek po Prowodnj Neděli / Léta Páně 1475.

Ginný též Liſt pod třemi Pečetmi ſwědčj Panu

Kaſſparowi Sſtampachowi a w Khynygſpergku / na gehožto žádoſt y Manželky geho / gemu y Dětem geho, y Potomkům geho budaucym k vſpěchu, powoluge Reuerendiſsimus in Chriſto Pater Dominus Puchnerus, Generalis Magiſter Sanctæ Crucis cum rubea ſtella, Bohemiæ, Morauiæ, Sileſiæ, aby za weſſkeren Rod z Kageru, z Sſtampachu, Globnarůw a Pláknarůw, při Oltáři Swaté Panny Barbory w Khynygſpergku ſkrz Plebána Ekarda Franka Mſſe Swaté ſlaužené bywali. Po ſmrti Ekarda ſtarſſý z Rodu Panůw z Sſtampachu o to pečowati má / a geſtližeby Kaſſpar z Sſtampachu ſeſſel bez dědicůw, tehdy Henrych Globnar aneb po ſmrti geho ſtarſſý z Rodu Globnarůw Faráři Khynygſperſkému společně s Purgmiſtrem a Raddau Měſta Khynygſpergku takowé Mſſe aby wykonáwal, poručiti magi / a to každý den Nedělnj w Wornátich a s Proceſſými. Z té přjčyny gmenowaný Pan Kaſſpar Sſtampach, Knězy kterýžby k tomu powolán byl / dal pět Poddaných we Wſy Deyſa řečené, a dwa w Kyrchenperku / k tomu y giné Důchody a Deſátky we Wſy Dobraſen, Lauky, Pole, Leſy, čehož wſſeho předpowěděný Kněz má býti wvžjwánj / a každý Teyden pět Mſſy při Oltáři gmenowaném čjſti / krom w Neděli ſpjwanau držeti o Proměněnj Pána Kryſta / a w Pondělj Requiem za Duſſe wſſeho Rodu Panůw z Kageru. Což aby ſtwrzeno bylo / y to Job Sſtampach při Welebném Otcy Panu Janowi z Kolowrat / kterýž na ten čas Auřad Biſkupſký ſprawowal, ſpůſobil a zgednal. Stalo ſe w Neděli Kwětnau / Léta 1479.

Liſt pſaný Léta Páně 1493.

připomjná Pány z Sſtampachu těmito ſlowy:

Mathias Generalis Magiſter Ordinis Sanctæ Crucis cum Stella rubea, in Bohemia, Polonia, Morauia, Sileſia, Ioannes Meinol Prior, Martinus Præſul Eccleſiæ Diui Sebaldi, non procul à Gradnicz, Ioannes Stier Præfectus Xenodochij Ægrani, Caſparus Stengel Præfectus Bruxenſis, Georgius Kippiſch Sedlicenſis, Nicolaus Khinigſpergenſis, Iodocus Calmenſis, Michael Pirkenſis, Iodocus Khinigſuerdenſis, Erardus Pulc Elnbogienſis, Nicolaus è Thermis Carolinis, Ioannes Kernrochauienſis, Michael Hodnicenſis Paſtor, & totus iſtius Ordinis Conuentus, unanimi conſenſu hiſce publicis literis fatentur, quod Gilgi à Sſtampach, Dominus in Otnowicz, & Nicolaus à Stampach D. in Premlauicz, Eccleſiæ Khinigſpergenſi Pratum & Sylvam; item Andreas, Conradus & Caſparus á Sſtampach

ad præ-

Pratum & Syluam; item Andreas, Conradus & Caſparus á Sſtampach ad prædictum jam locum, domum ad hoſpitium, deinde Pratū & partem ſylvæ, hæreditatis loco reliquerunt. Pro beneficio hoc, quilibet Paſtor Khynigſpergenſis quater in anno cū tribus Collegis vel ſibi adjunctis, exequias celebrare debet, huic prædictæ familiæ Sſtampachorū ad æternā recordationē, duobus Cereis accenſis. Hæ exequiæ debent celebrari die Martis poſt diē Solis qui ab auro nomē habet. Si autem dies feſtus incideret in hanc diem Martis, Exequiæ in ſequentē ſeptimanā ad diē prædictā, ſunt differēdæ: Sin verò incideret dies Natiuitatis Saluatoris noſtri, in Septimana præcedēte ſūt celebrandæ. Toties etiā Nouus Paſtor Khinigſpergēſis familiæ Sſtāpachorū tā Prædeceſſorū quàm Poſterorū, quorū Nomina illi ſcripta tradētur ſingulis diebus Dominicis cū reliquis pijs Animabus pro Concione meminiſſe debet: Si autē Exequiæ ex mera ignauia negligerētur, integrū erit familiæ Sſtāpachorū pignus à ſupra dictis Religioſis Viris capere, & nō, niſi 15. groſſos, pro mulcta accipiāt, reſtituere: ſimiliter ſi nō ſatis faciant officio Miſſæ, item de cereis, talis mulcta irrogabitur illis, penes quos etiā nō eſt, ſe Iure ciuili vel Pōtificio tueri. Datum Anno ut ſupra, die Lunæ qui ſequitur Dominicam Exaudi.

Liſt pod pečetmi Měſta

řečeného Thermæ Carolinæ připomjná Pana Gilgjho Sſtampacha / Pana in Polum, kterýžto Kſſafftem nařjdil / y Synum ſwým zachowati poručil / aby ode wſy Fiſſhern ke cti a chwále Pánu Bohu, a k poctiwoſti Blahoſlawené Panny Maryge, y wſſem Swatým / za Duſſy ſwau, Mſſe ſe čtla / což Radda Měſta onoho y wſſecka Obec na ſe přigali, y na ſwé budaucy / tak aby w Koſtele dotčeném v Oltáře Swaté Anny to / což tjm Kſſafftem poručeno, wyplnit poručiti powinnj byli / wſſak tjm ſpůſobem, aby Synowé Pana Gilgjho / to geſt, wždycky Starſſý z njch byl Kollatorem toho Oltáře na čaſy wěčné s Potomky ſwými. Tomu pak Knězy, kterýžby ty Mſſe ſlaužil / Radda a Měſſtiané na každý Rok dáwat powinnj gſau dwadcéti Zlatých / wſſak aby on pět Mſſy každého týhodne wykonal, a každý den Swátečnj při Neſſpoře památku za Duſſy geho činil / a tak tu Wes Wiſſhern ſe wſſym přjſluſſenſtwjm Synowé Gilgjho z Sſtampachu Měſtu gmenowanému odewzdali práwem dědičným / yakož pak Wes dotčenau y Měſto to až poſawád w drženj má, wedlé práwa ſobě daného: A když odſtaupili od pořadku Cýrkwe S. ſtarſſýmu z Rodu Panůw Sſtampachůw ſſeſtnácte Zlatých na Zlaté, což prwe do Koſſtela ſe dáwalo, dáwali y dáwagi wedlé ſmlauwy / quam Comes Albertus Sslik in Paſaun, Dominus in Weyskhyrchen & Elnbogen, in Arce Cadnea S. Cæſ. Majeſtatis Conſiliarius & ſupremus Cameræ in Bohemia Præfectus, & Marchionatus Inferioris Luſatiæ Eparchus, Sigilli ſui appenſione confirmauit.

Geſſtě ſe připomjná Rybnjk v Wſy Cedlic w Kragi Loketſkým, k Záduſſy daný od Předkůw Panůw z Sſtampachu k Koſtelu we Wſy Czedlic / kteréhožto Liſtu ſpatéuge ſe Dátum Léta 1511. w Pondělj po prwnj Neděli Poſtnij. Pečetě k němu přiwěſyli, Pan Sſebeſtyán Sſlik Hrabě z Paſaunu Pán na Weyſkhyrchen a Loktě, Frydrych z Olſnic / Sſebeſtyán Hoffman z Minychhoffu.

Liſ-

List giný na Pargaméně psaný pod čtyrmi pečekmi wisutymi,

ukazuge / že gest Pan Gilgý z Sstampachu Manželce swé Pani Worssyle z Rodu Raytenpachůw zapsal Wes řečenau Sstok a tři Poddaný we Wsy Telč do žiwota swého, a po smrti aby ta Wes gmenowaná y Poddani předpowěděnj připadla k Kostelu we Wsy řečené Luk a Kněžim, kteřjžby Misse slaužili za Dussy Manžela gegiho / kterauzto Wes a dotčené tři Poddaný ona Synům swým Leonardowi a Mikulássowi Bratřjm z Sstampachu dobrowolně zase gest odewzdala a postaupila / yakž o tom o wssem List obssýrně wyprawuge. Genž gest psán Léta 1513. w Autery den Mladátek.

O Panu Linhartowi

Sstampachowi, a Matce geho Pani Worssyle, Manželce Pana Gilgjho pozůstalý Wdowě / nacházym List geden takto zněgjcý:

Frater Bernardus Ordinis Sancti Francisci, sacrarum literarum per Bohemiam Lector, dignissimi Patris Minister Vicarius & custos Lithomirzicensis, Guardianus Kadensis, unà cū omnibus totius Conuentus Fratribus unanimi consensu tenore præsentium literarum attestamur, že Vrozený a Statečný Muž Linhart z Sstampachu na Otnowicých / společně s Matkau swau neymilegssy Pani Worssylau, pozůstalau Wdowau po Panu Gilgjm z Sstampachu / na odpusstěni hřjchůw, pro dosaženj žiwota wěčného / darowali sto a čtyrydceti Tolaruw Klássteru nassemu / wssak tim spůsobem: Aby na časy wěčné, Panu Sstampachowi y Matce geho, každého týhodne / zwlásstě pak w Středu, a budaucym gich v Oltáře Swaté Anny Exequiæ se spiwawali / to gest, zádussni služba aby se konala / a při Missy Bratrůw Klásstera gmenowaného, aby Modlitby se dáli za Pana Gilgjho z Sstampachu Dussy / za Dussy Pani Doroty Manželky geho milý / za Dussy Jana Hoffmana, kteřjž byli Manželowé gmenowané Pani Worssyly / za Dussy Gindřicha z Raytenpachu a Markéty Manželky geho Rodičůw Worssyli Sstampachowé w Krystu Pánu zesnulých. A gestližeby také gmenowaný Linhart Sstampach, a neb Markéta Manželka geho, a budaucy gich z toho swěta sessli / aby také při té Missy za Dusse gich Modlitby se obětowali / a každého Roku w Postě wssickni Bratřj Klásstera gmenowaného zádussni službu a Requiem aby spjwali / to k tomu přidáwagic: Gestližeby tomu zadost neučinili, aby Linhart a Asmus z Sstampachu Bratřj neb Potomkowé gich, aneb kterýkoli Listu toho ukazatel plnau moc měl odnjti wssecky Penize ty Bratrům gmenowaného Klásstera / k čemuž y wssickni Bratřj Klásstera toho powolili, a Klássterni Pečeť k tomu na swědomi přitisknauti dopustili k Listu tomu / genž gest dán Léta 1512.

W Létu Páně 1537. wznjkla rozepře mezy Panem Sstossem,

a Panem Janem Planknarem z Rhynygspergku, spůsobem tim: Že Pan Sstoš z Kaunic, gsauc pro wzáctnost Rodu starožitného Hrabatům y Panům mnohým předložen / řekl Planknarowi z yakés nechuti a nepřjzně: Ty negsy z těch Planknarůw, kteřjž gsau w Kragi Loketském / neb gsy nowý Zeman. Na čež gemu odpowěděl Planknar: A ty také negsy stary / ale nowý Pán. Přissla ta wěc až ku Práwu / pročež od Krále Ferdynanda Swaté paměti w té mjře rozeznáni byli a spokogeni. K tomu Komissařowé nařjzeni byli: Jan starssý z Wartmberka na Strakonicých, Neywyžssý Mistr Přeworstwj w Králowstwj Cžeském / Hendrych Plánský z Ziberka / Petressin z Ryžmberka a na Staré, Marssalek Dworu Králowského, a Králowé Podkomořý w Králowstwý Cžeském / Giřj Gerzdorff a na Zirči, Heytman Hradu Pražského: A k těm nařjzeným od Geho milosti Králowské Komissařům od obau stran Přátelé přidáni / Gindřich Swaté Řjjmské Řjsse Purgkrabě w Missni / Hrabě z Hartnsstegna / a Pan z Plawna a na Andělské Hoře / Gindřich Berka z Dubé a z Lippého / Jaroslaw neymladssý z Sselnbergka a z Kosti / Wylim z Wickowa a na Cžimburgku / 2c.

Tu tehdy rozepři, kteraž se stala mezy Vrozeným Pánem / Panem Janem Sstossem z Kaunic a na Zibotických / a Vrozeným a Statečným Rytýřem pasowaným Panem Janem Planknarem z Rhynygsperku a na Wladislawě / nepřemožený Knjže a Pán / Pan Ferdynand Řjmský, Vherský, Cžeský / 2c. Král / 2c. společně s Raddami swými wyslyssew / a psaný yako y žialobu stran, co gest gedna strana sobě do druhé stěžowala / y také důwody a Swědomý dostatečná s welkau pilnostý vwážiw / takowý Nález Geho milost Králowská s Raddami swými včiniti ráčil: Jakož Pan Jan Sstoss od Saudu Margkrabstwý Morawského dostatečné swědomj přinesl, a vkázal ex utroq; parente že Pánem gest / tolikéž Jan starožitný Planknar, osm Sstjtůw swých po Dědech a Pradědech vkázal / tolikéž y činy wzáctné a znamenité rozličnými Prywiligmi / náhrobnými spisy předložil / y to že gest z těch Planknarůw, kteřjž se pjssý z Rhynygspergku, w Kragi Loketském ležýcý / řádně po těch wssech Sstjtjch possel: Vznáwati ráčjme / že obadwa starožitnosti Rodu honosyti se mohau. Pročež wsselikau nepřjzeň, kteráž se mezy nimi zběhla, vpokogugeme / a to společně s Raddami nassemi zawjráme / aby od žádného, tegně ani zgewně, takowý nenáležitý nářkowé / z strany wzáctnosti Rodu, žádným se spůsobem nedali / yakž to wsse obssýrněgi doloženo gest w Nálezu tom, kterýž se spatřuge we Dskách na Zámku Pražském / při Létu 1537. pod Pečetý Buryana Medka z Waldeka Mjsto Pjsaře Králowstwý Cžeského.

Léta Páně 1526. na den swatého Jana Křtitele

v Mohuče když s Cýsařem Tureckým Wognu wedl Král Ludwik Vherský a Cžeský, y na té Wogně zahynul / zagat byl od Pohanůw Walentin Gilgý z Sstampachu, a do Turek zahnán / kdež za dlauhý čas přebýwal / y tam sobě wzal Ženu Turkyni, s kterauž y Potomky splodil. Cžasu pak přjležitého vtekl s welkým nebezpečenstwým zdrawý swého / a do Czech se zase nawrátil: Wssak nic méně rozmlauwagýc s Přátely swými plačtiwě / na Ženu swau Turkyni / pro gegj welikau Lásku, Ctnost a wěrnost / kterauž k němu prokazowala, začasté spomýnal: Potom se zase w Cžechách oženil, a vmřel na Libaussy / mnohými ranami, kteréž na Plecech y na Cžele měl, když proti Pohanům bogowal, slawný. Pochowán w Kostele w Cžáchwicých w Kragi Ziateckém.

List Krále Ludwika w paměť vwozuge Job-

ssta Globnara z Globen a na Pochlowicých/ genž byl Stregce Panůw Sstampachůw/ a odpowědnjk auhlawnj Korwny Czeské/ pro zapalenj Statku w Pochlowicých/ kterež se gemu stalo přjčinau Pana Mikulásse Hraběte Sslika z Pasaunu/ Pana na Weyskyrchen a Falknowě/ kdež množstwj welmi starých Paměti/ znamenitých Prywilegij a Magestátůw/ yakž Globnarům tak také Panům Sstampachům a Planknarům swědčjcých shořelo. W kterémžto Listu Geho milost Králowská, wssecky nesnáze a nepřátelstwj mezy tymž Jobsstem Globnarem a Korunau Czeskau rownati, zdwjhati a mořiti gest ráčil/ tak že gemu Jobsstowi Globnarowi to wsse, poctiwosti/ dobrému chowánj, a gménu geho dobrému k žádné vgmě a vblíženj býti nemá, a nemůže/ y akož pak gemu dotčenému Globnarowi List kterýmž byl odpowěděl Koruně Czeské, k rukám geho wlastnjm zase odewzdán byl/ a gemu nadto weysse od Geho milosti Králowské 1000. kop missen: kdyby geho Geho milost Králowská w Službách potřebowati ráčil/ Psstallunku powoleno gest bylo/ tak yakž se z Listu gemu Globnarowi od Geho milosti Králowské na to daného/ a we Dcky Zemské wloženého/ kteréhož Datum w Praze na den památky S. Lukásse/ Létha 1522. obssjrněgi porozumj.

Gmenowaného Jobssta Syn Albrecht Globnar z Globen/ třem Cýsařům a Králům Czeským byw Heytmanem Geho milosti Cýsařské na Lokti a potom w Joachymstálu platně slaužil, a s dobrau sláwau se chowal.

Jan Globnar Stregc Panůw Sstampachůw,

gjauc na Wogně, když Knjže Wirtmberské w Nydrlantu Místo řečené Wendel oblehlo, Fendrychem/ Praporce sobě swěřeného žádným způsobem Nepřjteli odnjti nedal/ nýbrž vznáwage, že ginače nelze včiniti, Praporcem se obtočil/ a tak Mečem probodený padl a vmřel.

List Krále Ferdynanda Vherského a Czeského/ 2c.

s podpisem Ruky wlastnj Geho milosti Králowské/ Sstěpána Globnara z Globen/ Stregce Panůw Sstampachůw/ předstjragjc geho hrdinské skutky/ připomjná takto:

Hisce publicis attestamur & fatemur literis, omnibusq; & singulis notū facimus, quod seruitia fidelia, grata & diuturna, quæ nobis Nobilis & strenuus noster fidelis dilectus, Stephanus de Globen, in bello atq; in re militari, alijsq; in rebus grauissimis præstitit, & hac in re fortiter se gessit, quod olim in strage Alberti Marchionis Brandeburgensis ante Ciuitatem quæ Sswein-furt nominatur, uno die propria manu tres Vexilliferos unà cum Vexillis strauit, & Captiuos secum adduxit, quemadmodum ista Vexilla unà cum alijs nobis tradita sunt, benignè & clementer considerantes, sibiq; recompensam facere volentes, propter res honestè & fortiter gestas, & propter promissiones nobis ab illo factas, se in posterum non minus quam antea ab ipso factum est, quantum sine Valetudinis jactura fieri posset, omnia quæcunq; saluti & dignitati nostræ Regiæ conducere arbitraretur, summo studio & diligentia esse facturum; & propter gratiam, qua & alij ad huiusmodi facta heroica alliciantur, &c. Datum na Zámku Pražském osmého dne Měsýce Dubna/ Léta Páně 1557.

List Girjho Hraběte z Helffensstegna/

swobodného Pána Gundelffingenskýho, a Raddy Krále Rzjmského, nad Wogskem Neywyžssýho Heytmana/ když Cýsaři w Sedmihradské Zemi s Wogskem slaužil/ Engelharta Globnara/ Stregce těchto Panůw Sstampachůw

wychwaluge welmi pro geho zmužile a hrdinské činy/ a ten Globnar byl w geho Wogsstě na ten čas pod Prapocem Ssradyny. Datum w Haimburku, ssestého dne Měsýce Mage, Léta Páně 1553.

Tento Engelhart Globnar/ genž gesstě žiw byl když gsem tu Knihu spisowal/ třem Cýsařům na Wognách slaužil/ Cýsaři Karlowi Pátému in bello Schmalkaldico w Létu Páně 1547. Králi Ferdynandowi w Sedmihradské Zemi/ w Létu Páně 1553. na kterézto Wogně byl s čtyrmi ginými Globnary, a s čtyrmi Sstampachy/ z nichžto tam tři zůstali, a Cýsaři Maximilianowi w Vhřjch, w Létu 1566. kdež byl v Hraběte Ssebestyana Sslyka, slawné paměti, Leytenamptem.

Páni Planknarowé w Zrcadle Morawském

dosti obssjrně se připomenuli/ wlastnj Stregcowé nahoře gmenowaných Globnarůw z Globen/ a Panů Sstampachůw z Sstampachu/ wssak y tuto zmjnku o njch včiniti nepominu.

Widěl gsem List na Pargaméně psaný swědčjcý

Panu Ozwaldowi Planknarowi na Gottiggau/ kterýž nějaký plat darowal k Kostelu Ssenffichtssteinskýmu na wěčnost, yakž o tom wyprawuge List dotčený obssýrněgi pod geho Pečetj/ k kterémuž přiwěsyl Pečet y Děkan Krage Loketského. Stalo se Léta Páně 1422. w Neděli kteraužse spjwá Circumdederunt me.

Giný List tolikéž na Pargaméně psaný,

w paměť vwozuge Pana Jana Planknara, k kterémuž on Pečet přitjskl na žádost Jana Tysle z Taltyc/ když prodáwal částku Zbožj swého řečeného Milkau. Stalo se Léta 1441. den S. Panny Kateřiny.

Při Létu Páně 1444. nacházým památku o Panu Oswaldowi Planknarowi na Pjrku wegš gmenowaném, kterémuž dwa Bratřj z Rodu slowe Frasowé/ dwé Lidj osedlých poddaných swých/ kteřjž gsau oni Frasowé w Milykawě w drženj byli prodali/ yakž se dostatečně wyrozumjwá z Listu na to daného pod pečetmi gich/ k němužto také Jobsst Globnar pečet swau přiwěsyl. Stalo se Léta yak nahoře w Středu po S. Ekardu.

Kamenowé Hrobnj w Kraginách těch w kterýchž tito Páni zdáwna bydleli až posawád se spatřugj/ w Kostelech ffarnjch, yako w Klássteře Města Chba, Německý Egr, Bosáckém před welkým Oltářem gest Kámen a Tabule nad njm s Textem takowým: Hoc in loco sepultus est Hans à Kager, qui vitam cum morte commutauit Anno Christi 1462. die Mercurij ante festum Palmarum, cujus anima sit in benedictione.

Nedaleko odtud na Zdi napsáno stogj Epitaphium toto:

Anno 1554. in die Ioachimi piè & placidè in Christo obdormiuit Nobilis & strenuus Ioachim à Sstampach cujus ossa sub hoc quiescunt lapide: při

tom Osoba klečý w celém Kyrysu, a nad nýj napsáno: Deus propitius esto mihi misero peccatori. Nedaleko odtud nacházý se geden Crucifix, pod tým Erb Panůw Sstampachůw. Na giném mjstě nacházý se w témž Klásstere Hosáckém Tabule přewelmi stará, na njž Erb Panůw Sstampachůw, tak že nic Textu na nýj čýsti se nemůže / a žádný nepamatuge kdy kterého Léta / a od kterého Sstampacha, takowá Tabule do téhož Klásstera dána gest byla / kterauž to Tabuli Farářowé pilně ostřýhati pečugý.

Léta Páně 1554. w Vhřých

na Wogně tři z Rodu Panůw Sstampachůw hrdinsky s Pohany bogugic, zahynuli / Synowé Wolffganga Sstampacha z Sstampachu a na Berssetických kterýžto Statek nynj w držený má Ondřeg Sslik Hrabě z Pasaunu.

Neystarssj mezy njmi Adam

z Sstampachu in postrema clade Schweinfurdensi cecidit.

Bratr geho Joachym z Sstampachu w Ležený před Městem Ssweinffurt řečeném těžce se roznemohl / y wezen byl do Města Chba, a tam vmřel y pochowán.

Třetý Bratr Mikuláss z Sstampachu genž byl do Ležený před Městem Ssweinffurt gel, chtěc Bratry swé nawsstýwiti, od Služebnýka wlastnýho po zadu prostřelen / a vmřel.

Cžtwrtý Bratr Kryštoff Sstampach, w Létu Páně 1553. w Sedmihradské Zemi zahynul.

Mnohé giné a wzácetné paměti o tom Rodu a Erbu Panůw Sstampachůw se spatřugý, kteřýž wedle zněný starodawných spisůw rozličné Statky a Zámky w Kragi Loketském držýwali / gmenowitě, Rhyngsperk Město a Zámek / Starý Zámek / Ragern / Sstampach / Cetlyc / Premlowice / Ssanka / Seemansgryn / Rudyegryn / Fissern / Deysa / Ssentlynt / Ebnet ottewice / Polum / Telbic / Sstok / Telč / Ottnowice / Rychenpyrk / Luk / Resswice / Tys / Makowice / Berssetice / Albryce / Gesyng / Krupa / Repečau / a giné Statky a Wesnice wýcegi / nacházý se obzwlásstně že gsau Páni Sstampachowé spolu s Pány Hyserly z Chodůw / weliký djl Statkůw Krage Loketského za starých Let w držený byli.

Welká wzáctnost Erbu a Rodu tohoto spatřiti a porozuměti se může, y z wznesseného spřýzněný kteréž se stalo s Rody možnými, yak Stawu Panského, tak Stawu Rytýřského / yak w Slezsku, w Knýžetstwý Oppawském / tak w Morawě, y w tomto Králowstwý Cžeském, což wsse nynj se dolozý.

Neyprwé tehdy spřýznili se Páni Planknarowé s Pány Sedlnickými z Choltic Stawu Panského, kteřýž s Pány z Daubrawice gednostegného Erbu vžýwagý w Margkrabstwý Morawském.

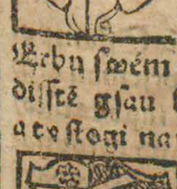

S Pany Dubskými z Třebomysslye w Králowstwý Cžeském Stawu Rytýřského, kteřýž magý za znamený Rytýřské dwa Bůwolowé Rohy a při ných ssest Ruk přirozené barwy w modrém Poli.

S Pány Tworkowskými Stawu Panského / kteřýž rowně takowého Erbu vžýwagý yako Páni z Daubrawice / Páni z Choltic / a Lasatowé Rytýři / gednom w tom rozdyl mezy nými gest / že gmenowaný Páni nad Helmem nesau Pawý Ocas / Páni pak Tworkowsstý z Krawař Křýdlo Orličý a w něm dwanácte Srdcý.

S Pány Goyslowným / kteřýž magý w Sstýtu swém půl býlé Parmy na čerweném, a půl černé na býlém Poli.

S Pány Ssteglary z Foytlantu / kteřýž w Erbu swém vžýwagý třých Kladiw zlatých / při nýchž Násadisstě gsau bylé / na wrchu gednoho každého zelený Žalud / a te stogi na třech Wrssých zelených, tak že půl druhého Kladiwa gest na Poli čerweném, a půl druhého na poli bylém.

S Pány Zwolskými ze Zwole w Knýžetstwý Opawském, a ti magý za znamený Rytýřské Lilium

S Pány Gotcemi. (dwoge yakž widiss

S Pány Tssambery, kteřýž vžýwagj za Erb dwau Rohůw / gednoho Gelenýho a druhého Zubrowého.

S Pány Czernými Rytýři, kteřýž magý w Erbu swém tři Buskány.

S Pány z Kostelce / s Pány Krumsskymi / s Pány z Lessan / s Pány z Drahobuzy / s Pány Náwogmi z Dolnýho / s Pány Mrakssskými.

S Pány Gresnicky kteřýž vžýwagj w swém Erbu třých Reyčů.

S Pány z Welké Polomě / gessto magý za Erb Kozla býlého w Poli čerweném.

S Pány Sporwaginary / kteřýž magý za znamený Rytýřské Koně býlého.

S Pány Oderskými z Liderowa / kteřýž vžýwagý w swém Sstýtu Kolo Mleynské / Rod welmi starodáwný a wzácený.

S Pány Komorowskými / gichžto znamený Rytýřské gsau tři Řeky / Starostau Oswětimském y Kasstelanem.

A s Pány Bitowskými z Bitowa gichžto Erb gest Srdce, plápolagýcý plamenem / yakž w Zrcadle Morawském o tom dostatečně napsáno gest.

Páni Sstampachowé a Páni Globnarowé pak s kterými Rody yak Stawu Panského, tak Stawu Rytýřského spřýzněni gsau, o tom se dále na swém mýstě w genealogij gegich zmýnku učiný.

W Knihách kteréž slugj Libri Exequiarum, při Kostelu Rhyngspergském,

od Předkůw Rodu tohoto před několika Sty Lety zanechaných / poznamenáni gsau Páni Globnarowé s ginými, wlastnj Stregcowé Panůw Sstampachůw, tito / gmenowitě: Wolffgang z Kageru / kterýž měl Manželku Kateřinu / s nýžto splodil dwa Syny, Jana a Mikuláše / Jan z Rageru, gehož byla Manželka Alžběta, měl s nj Syna

geonoho, gmenem Gindřicha/Ondřeg Sstampach z Rhynygsperku/a ten
měl dwě Manželky, Annu a Dorotu / s nijmiž splodil Synů pět, gmeno-
witě: Wácslawa/ Jana/ Mikuláse / Wolffganga, a Hyllebrandta/ Jan
Sstampach, kterémuž byla zasnaubena Anežka, od nijž possli čtyři Syno-
wé/Wolffhart, Jan, Krystoff, a Kasspar, W tých Knihách doložení
gsau/Jan Globnar z Pochlowic/ Manželku měl Annu, a Syna s nij splo-
dil řečeného Kasspara/Wawřinec Globnar, a ten měl Manželku Markétu/
kteráž gemu porodila tři Syny/Gindřicha, Jana, a Josta.

Tuto toliko krátce genealogia a Postaupnost Rodu Panůw Sstampa-
chůw se vkazuge/nebo yakž pro welmi dáwnost času/tak také za přjčinau těch
nedostáwagijcých starých pamětij/znamenitých Prywilegij a Magestátůw/
které yakž napřed dotčeno, skrze ten Oheň, když Panu Jobsstowi Globna-
rowi Pochlowice wyhořeli k ſkáze přissli/a w témž ohni shořeli/ toho yakž
táž genealogia před tijm dále a weysse (tak také sprijzněnij toho Rodu gde)
gsem se na ten čas doptati nemohl.

Pan Wolff Sstampach z Sstampachu/před

třema sty Lety w Kragi Loketském bydlel/nazwaný wůbec starý Wolff/kdež
podlé Albjna Planknara, a giných Stawu Rytijřského, rozličné mjwal ro-
zepře, z strany Gruntůw a Rolij, s Měssťany Loketskými mezy njmiž smlau-
wa včiněná gest w Pondělij před Hromnicemi, Léta 1364. zanechal po sobě
zase Syna/gehožto gména sem se doptati nemohl. Ten zase splodil Jana
Sstampacha genž se psal z Leybyč. Týž Jan splodil zase Syna gménem
Ondřege.

Dotčený Pan Ondřeg Sstampach/ měl w

drženij Město y Zámek Rhynygsperk/yakožto sobě zastawené w gisté summě
od Cýsaře Zygkmunda, Vherského a Cżeského Krále/což se porozumijwá y
z Listu napřed položeného/genž gest dán w Wjdni Léta Páně 1426. w Ne-
děli Iudica. Manželku měl Pani Anežku/kteráž yakéhoby Rodu byla wě-
děti se nemohlo/s nijžto splodil Syna téhož gména.

Tento Pan Ondřeg Sstampach, Syn Pana Ondřege Sstampacha a na
Rhynygspergku/w Letu Páně 1442. s Manželkau swau Pani Anežkau, y
gménem wssech swých budaucých, některé z swých Poddaných tau milostij
obdařil / aby Dědicowé gich obogijho pohlawij po smrti Rodičůw dědití
mohli bez wsseliyaké překážky. Načež gim y List spůsobil, a Pečetj swau,
tolikéž y Pana Kunráda a Jana Sstampachuw z Sstampachu vpewnil
kteřjž byli geho wlastnj Bratřj. Zanechal Synůw pět/gmenowitě Wolff-
harta / Jana starssýho/ Jana mladssýho/ Krystoffa a Kasspara Sstampa-
chy z Sstampachu: Z nijchžto dwa, totiž Wolffhart a Jan starssý/ byli
Komornijcy Giřijho Krále Cżeského / kterýž gim spolu y s Bratry gegich
společně, potwrdil zástawu Krále Zygkmunda, Město a Zámek Rhynygs-
pergk. Stalo se Léta 1460. den Swatého Lukásse.

Pro snažné služby Jana starssýho Sstam-

pacha, tolikéž y Bratrůw geho / Cýsař Frydrych Magestátem swým Pa-
num Sstampachum Erb gich starožitný obnowil a okrássil / tak yakž na
hoře položeno gest.

Gmenowaný Pan Jan Sstampach zanechal několik Synůw / mezy
nijmiž byl neystarssým Kasspar / a ten tak yako Pan Otec geho byl w držení

Města a Zámku Rhynygspergku / kterémužto Král Wladislaw Vherský a
Cżeský, potwrdil wsseliké milosti a Listy Magestatem swým/Léta Tisýcýho,
Cżtyrystého, Sedmdesátého pátého.

Syn Pana Kasspara

předpowěděného/ byl Gilgij z Sstampachu/
genž měl w drženij Statek řečený Polum/ a
ten to nařijdil w Městě řečeném Thermæ
Carolinæ, aby se Mše za Dusse Předkůw w
Pánu Bohu zesnulých w Kostele S. Mařij
Magdalény čijtáwala. Od toho Pana
Gilgijho Sstampacha počátek magij a we-
dau téměř wssyckni Sstampachowé/ kteřijž-
koli w Kragi Ziateckém, Lithoměřickém a
Slanském bydlegj: Manžel-

ky geho byli / prwnij, Worssyla z Raytenpachu a z Foyt-
landu/Dcera Pana Gindřicha z Raytenpachu/kterýžto Rod
starožitný gest / a pocházegijcý z něho/ až posawad se nacha-
zegij w Foytlandu pod Margkrabijm Giřijm Frydrychem
z Anspachu / nedaleko od Města a Zámku slowe Selb.
Druhá Manželka, Pani Dorota / o nijž se zmijnka děge w Listu tom / kte-
rýmž Pan Leonhart Sstampach z Sstampachu a na Otynowicých zádussnij
službu nařizuge.

S těmi Manželkami splodil sedm Synůw / totiž Mikuláse, Leonhar-
ta, Asmusa, Giřijho, Ssebestyána, Wolffa a Jeronýma.

Mikuláš Sstampach, genž

byl bytem na Sydle řečeném Luk, spogen byl
prostředkem Stawu Manžel-
ského s dwěma Manželkami:
Prwnij slausa Weronyka z Ro-
du Hardekerůw / s nijžto splodil
dwa Syny/ Krystoffa a Wol-
ffa. Druhá z Rodu Panůw
Frankengrinerůw z Kynsper-
ku / kteráž gemu porodila tři
Dcery / Worssylu, Mandalénu
a Markétu.

Krystoff Sstampach gme

nowaného Mikuláse Sstampacha Starssý
Syn/ tolikéž měl dwě Manželky / gmeno-
witě: Annu z Rodu Frankengrynerůw z
Kynssperku / od nijž possly
Mikulás, Ludwijk, Ssebe-
styan, Synowé: Dorota,
Weronyka, Dcery: a Sabij-
nu Kfellerynowu z Saren-
grynu / Dceru Pana Adama
Kfellera, od nijž splozen Syn, Wolff Adam.

Mikuláš Sſtampach prwnij Syn

Kryſtoffa Sſtampacha / wzal ſobě Manželku Pani Markétu Vnruherxnku z Rodu Panůw Vnruherůw / a ti obadwa Manželé vmřeli bez Potomkůw.

Ludwjk Sſtampach druhý Syn Kryſtoffa

Sſtampacha a Bratr Mikuláſſe Sſtampacha, ſeſſel z teho Swěta neženatý.

Sſebeſtyán Sſtampach třetij Syn Kryſtoffa

Sſtampacha / a Bratr Mikuláſſe a Ludwjka wegſs dotčených / pogal ſobě k Stawu Manželſkému Pani Mandalénu Hoffmanku z Minychshoffu / kteráž gemu porodila tři Syny / Abrahama, Kryſtoffa, Adama / a ſſeſt Dcer / Ferenu, Semiránu, Senobij, Tullij, Mandalénu a Annu.

Abraham Sſtampach prwnj Syn Sſebeſtyána

Sſtampacha vmřel neženatý.

Kryſtoff Sſtámpach

druhý Syn Sſebeſtyána Sſtampacha, ſeděnijm na Hořenicých / Manželku měl Pani Kateřinu z Vchteric / s nijžto ſplodil čtyry Syny a dwě Dcery.

Adam Sſtampach

třetij Syn Sſebeſtyána Sſtampacha / byl ſeděnijm w Buſſkowicých: gehožto Manželka byla Pani Anna z Wřeſowic, a ta gemu porodila Syna Kryſtoffa / kterýž giž vmřel, a dwě Dcery: Mandalénu a Alžbětu / kteréž geſſtě žiwé pozůſtáwagij.

Dorota Sſtampachowá / na hoře gmenowaného

Kryſtoffa Sſtampacha prwnij Dcera / vmřela w mladém wěku.

Druhá Dcera Weronyka téhož P. Kryſtoffa Sſtampacha dána k Stawu Manželſkému Panu Andrckýmu z Andrče.

Wolff Adam Sſtampach Syn wegš gmenowaného

Kryſtoffa Sſtampacha / s Druhau Manželkau ſplozený Syn / pogal ſobě Manželku Pani Roſynu z Rodu Frankengrynerůw z Rynſſpergku / Dceru Sſebeſtyána Frankengrynera na Teniſſy / kterauž porodila Dorota Prollenhofferowa z Purkerſsdorffu / Seſtra wlaſtnij Jana Hendrycha

Prollenhoffera z Purkerſſtorffu, na Herſſtoſſicých, Lukách a Lipency / kterýž nynij na Zbožij Geho milosti Cýſařſké, totiž na Křiwoklatě, Točnjku, Zbjrowě a w Kralowſkém Dwoře Heytmanem geſt. Ti Manželé na ten čas geſſtě neměli Dědicůw.

Wolff Sſtampach / na hoře

gmenowaného Kryſtoffa Sſtampacha Bratr, ſplodil s Manželkau ſwau čtyry Syny / Adama, Joachyma, Mikuláſſe, Bernarta / a dwě Dcery / Annu a Zuzannu.

Adam Sſtampach / prwnij

Syn předpowěděného Wolffa Sſtampacha / we čtyrech Nedělých po ſwém Weſelij w Margkrabſkém bogi zahynul.

Joachym Sſtampach w témž tažení vmřel.

Mikuláš Sſtampach / gedauc za ſwými Bratry

na ceſtě od ſwého wlaſtnjho ſlužebnjka po zadu z Ručnice zaſtřelen, yakž y na hoře oznámeno.

Bernart Sſtampach / čtwrtý Syn

Wolffa Sſtampacha, wzal ſobě Manželku Pani Markétu Kffellerownu z Saxengrynu / s nijžto Roku nedočkal.

Anna Sſtampachowá, Dcera Wolffa

Sſtampacha, zaſnaubená byla Panu Sezymowi Mjřkowſkému z Sſtropſſic a na Mjřkowě, geſt Rod starožitný. Druhá Dcera, Zuzanna Sſtampachachowá, w Panenſké neporuſſenoſti Wěk ſwůg dokonala.

Leonhart Sſtampach z

Sſtampachu a na Ottnowicých, s Manželkau ſwau Pani Markétau Hoffmanowau z Minychshoffu ſplodil čtyry Syny / Wolffa, Gindřicha, Gilgjho, a Ludwjka / a gednu Dceru gménem Kateřinu.

Wolff Sſtampach prwnij

Syn, ſeděnjm na Libauſſy / kteréžto Sýdlo w Ziateckém Kragi gt, měl Manželku Pani Alžbětu Daupowcowau z Daupowa, Dceru Wácſlawa Daupowce / kterýž toho času w držení byl půl Městečka Wylimow řečeného z Rodu starodáw-

nyho, vžjwá za znamenj Rytjřské třech sstrychůw čerwených w bjlém Poli/
a tu byla porodila Sutanýřka z Drahowic, kterýžto Rod někdy Páni
Sstampachowé, Globnarowé, a Planknarowé do swého Rodu přigali:
Což yakby se dáwno stalo, pro dáwnost času neni o tom paměti. Gisté pa-
trné gest z Magestátu gednoho/ že ten Rod dosti starožitný gest a wzáctný.
Měli spolu ssest Synůw/ Jana, Wylima, Leonharta, Wawřince, Erhar-
ta, Mathyásse/a pět Dcer/Markétu, Kateřinu, Dorotu, Annu, a Worssylu.
Z nichžto některj yako Jan, Wylim, Wawřinec, Erhart, Kateřina, Dorota
a Worssyla w mladosti swé pomřeli.

Leonharta z Sstampachu na Eibaussy. Ho-

gensdorffu, a Felixburgku/ kteřýžto Statkowé ležý w Kragi Ziateckém/
prwnj Manželka byla Pani Soffie Ssmuharka z Hro-
chowa/ Dcera dobré paměti Pana Brykcýho Ssmuhaře
z Hrochowa/ na ten čas seděnjm na Běssycých a Kralu-
pých/kterýžto Rod starožitný gest/ z něhožto dwa pocháze-
gjcý w Létu Páně 1319. pro swé hrdinské činy od Krále
Ludwýka na Rytýřstwo pasowáni gsau/ yakž o tom Há-
gek w Listu Kronyce swé obssýrněgi 292. wyprawuge/ s tau on splodil Sy-
nůw pět/ gmenowitě, Mikulásse, Wolffa, Jana Raycharta,
Bohuslawa, Jaroslawa/a Dcery dwě, Barboru a Alžbětu.
Druhá Manželka téhož Pana Leonharta Sstampacha, Pani
Kateřina z Ssertwic, někdy pozůstalá Wdowa po Panu Ja-
roslawowi Ssmuhařowi z Hrochowa (s nýž on Pan Jaro-
slaw Ssmuhař Dceru splodil Annu Marygi/ kteráž dána
byla w Staw Manželský Panu Bernhartowi Elsnicowi
z Elsnic a na Kobylnicých/ který z Rodu starožitneho gest/)
s tau Paný Kateřinau z Ssertwic on Pan Linhart Sstam-
pach splodil osm Synůw/ dwa Leonharty, tři Mathyásse,
Jana Gindřicha, a dwa Krystoffy/ a Dcery tyto/ Alžbětu,
Kateřinu, Dorotu, a Lidmillu. Osm gich vmřelo/gmenowitě, Mikuláš,
Wolff, Bohuslaw, dwa Mathyássowé, Leonhart a dwa Krystoffowé.

Co se tkne Rodu Panůw z Ssertwic / staro-

dáwný gest, a w Prusých slawný. Nebo Stregcowé dotčené Pani Ka-
teřiny, Lidé wznessený a slawný až posawád tam bydlegý/ yako geden sedě-
nýni gest na Rysenburgku/ druhý na Pettendorffu, a třetý w Pasenhaynu/
z nichžto také pocházegycý geden byl Mundssenkem slawné paměti starého
Kurffirssta Saského Augusta.

Předpowěděný Mikuláss Sstampach z

Sstampachu, w Vhrých několik Let, dostawssy se naposledy na Pewnost
Vgwar/proti auhlawnýmu Nepřýteli wsseho Křestianstwa potřebowati se
dal/a mage čas k tomu přýhodný, wyprawil se s Panem Janem z Molla-
ru, yakožto Panem Orátorem Geho milosti Cýsařské, do Konstantyno-
pole/ odkudž wyslán byl na Possté k Cýsaři Rudolffowi toho gména
druhému od Pana Bartholoměge Pece, yakožto Geho milosti Cýsařské
druhého Orátora do Prahy. Kdež očekáwage čtrnácte dný toliko/
w tom krátkém čase Pana Otce swého nawsstýwil, a hned potomně s po-

wolenýni geho zase spatřeni na Possté od Geho milosti Cýsařské do Kon-
stantynopole wyprawen. Když tehdy přigel do Konstantynopole w
dobrém zdrawý/ Panu Orátorowi wěcy wyřýzené předložil/ gsa wždy
toho aumyslu, yakož yto odgýždégic od swých Přátel mluwil/ že chce pro-
středkem laskawého ffedrunku Pana Orátora s dobrým Towaryšstwem
Božý Hrob a giná mýsta Swatá spatřiti/ale gináče se widělo Pánu Bohu,
kterýž ho prostředkem časné Smrti, kteráž gemu přissla z Mornj bolesti,
z tohoto Swěta powolati ráčil. Vsnul welmi lehce/ a pochowán tu w
Konstantynopoli, na mýstě k tomu od Pohanůw Křestianským lidem, kte-
řýž s Panem Orátorem tam býwali, propůgčeném/ a Zdj na půl druhého
Lokte wysokau otočeném, s poručenýni Pana Orátora. Stalo se Léta
Páně 1590. sedmého dne Měsýce Srpna.

Dwa dni před tim, to gest 5. dne Měsýce Srpna/ Bratr
geho wlastný Wolff vmřel w Karolsstadské Pewnosti téhož také Roku.

Ten Pan Wolff Sstam-

pach, pod Panem z Auerssperku, Neywyžšsým
při Hranicých Charwátských, a w Pewnosti
Karolsstadské slaužil, proti auhlawnýmu Ne-
přýteli Turku bogugýc chwalitebně/ yakž se
to z Listu k Panu Otcy geho od Neywyžssý-
ho psaném, Léta 1590, pátého dne Měsýce
Srpna porozuměti/ w němžto Smrti geho
srdečně lituge, a o ctném geho chowánj wy-
prawuge: O němž zmýnku také činj chwali-
tebnau Listy Pana Wolffa Hraběte z Turnu,
při němž prwé nežli gest se na Pewnost Karlsstádskau dostal/ w Službě byl/
w nichžto dotčené Hrabě z Turnu Panu Otcy geho oznamuge/že gest gey w
času potřeby penězy založil, dokládagic/ že nad njm Ruku držeti chce, tak ya-
koby geho wlastný Syn byl/zwlásstě poněwadž vznáwá z geho ctných skut-
kůw, a z předsewzetý chwalitebného, že někdy wssem Přátelům swým bude
k słáwě a ku potěssený/ yakž tjž Listowé, kterýmž Dátum na Leybachu, prw-
nýmu 3. dne Měsýce Vnora. Druhému 16. dne Měsýce Cžerwence/ a Tře-
týmu 15. dne Měsýce Rýgna/ wsse Léta 1590. to s sebau dále přinássegý.
Ale neminul dlauhý čas, a on vmřel, yakž oznámeno, a naděgi té znamenité,
kterauž o něm wssyckni měli, tým prostředkem konec včiněn. Pochowán
způsobem Rytýřským w Kostelíčku gednom nedaleko od Dobnáče/ poně-
wadž na ten čas w Karlsstádu Kostela wystaweného nebylo/ kdež y mnohých
Panůw a Rytýřůw Těla pochowaná gsau.

Jan Reychart Sstampach

z Sstampachu/ snažjc se wedlé obyčege Před-
kůw swých o gméno slawné, a spatřenj Kra-
gin cyzých/ za času mladosti swé/ neyprwé
Léta Páně 1591. s Panem Frydrychem z Kre-
kwic/ Raddau Cýsaře Rudolffa toho gmé-
na druhého, do Konstantynopole se wypra-
wil s mnohými giným Pány a Rytýři/
gmenowitě, s Ondřegem Hoffmanem/ Gi-
řýkem Leopoltem z Landau/ Kassparem

Krekwicem Stregcem Legáta Krekwice, a s Frydrychem z Malowic: Při nichžto byli, Gebhart Wylim Welcer, Jan Marssalek, Jan Hendrych z Krosswic, Albrecht z Tina, Jan Vrban Sstynglheymr, Jan Leonhart z Oberhaymu, Kasspar z Hochffirsstu, Hendrych z Ssweinic, Smil Zahrá-decký, Franc Gurkowic, Jan Pertolt, Jan Selcar, Jan Kapl, Giřijk Reythar, Eustachius z Pranku, Giřijk Lessoth, Wolff Adam Prykl, Jan z Malowic, Jan Wylim Maratský, Doktor Kunrad Pretorius, a Kněz Jan z Winoře, Bratr Arcyděkana Pražského Kněze Adama, kterýž vmřel Léta Páně 1599. a giných wjcegi.

Obrátil se potomně spátkem s Panem Bartholomegem Petcem., kte-rýž tam byl prwé Legátem / na gehožto mýsto přigel dotčený Pan Krek-wic. A když odgeti měl Petcz / Sultán podlé obyčege, ssest Oděwůw Zla-tohlawowých wydati poručil, w njchžby gemu Waledykowali: Panu Petcowi prwnij Oděw dán / druhý Achacyusowi z Ssonperku / třetij Klau-sowi / čtwrtý Krystoffowi z Gich / pátý Janowi Ludwikowi z Giten / a ssestý dotčenému Sstampachowi Janowi Reychartowi / a ti wssyckni ge-sstě s ginými desýti, na žádost Panůw Orátorůw, do pokoge Sultáno-wého wpusstěni / a geden každý z nich po gednom od dwau Czaussuw za Ruce weden až k Sultánowi / a když padl před njm na Kolena, Oděw ge-ho políbil, a prawý Rukáw k zubům přičinil / a tu hned zase na spět, gdauc s njm naspátek, gedenkaždý wyweden.

Nedlauho potom Pan Petcz wygel z Konstantynopole, a s njm wy-prawil se naspět Jan Reychart z Sstampachu, yakž doloženo / a pobyw malý čas w Rakausých / nawrátil se k Otcy swému Leonhartowi Sstam-pachowi z Sstampachu. Na tu gijzdu on se wyprawil s Krekwicem skrz ffedrowáni Pana Dawida Vngnoda (kterýž gey Legátowi kommen-dýrowal.

Gsauc gesstě w Konstantynopoli / Hrob Bratra swého Mikulásse Sstampacha, genž byl tam vmřel, yakž oznámeno / při Hlawě Kamenem Alabastrowým přikryti dal / a na něm Kamenikowi Tureckému Erb geho wytesati poručil, s Textem takowým:

Léta Páně 1590. sedmého dne Měsýce Srpna vmřel Vrozený Wlá-dyka Mikuláss z Sstampachu w Konstantynopoli / a tu pochowán gest / nad gehožto Dussý Pán Bůh rač se smilowati. Byl dotčený Jan Rey-chart Sstampach Mládenec welmi wtipný / a ke wssem sprawám Heroyt-ským spůsobný / na ten čas gesstě Manželky neměl.

W Létu pak 1593. mage sprawu o tom, že Cýsař Rudolff do Mo-skwy Legáta swého Mikulásse Warkoče z Nobssyc wyprawowal, do Czech přigel / a wedlé gmenowaného Legáta s ginými mnohými, spo-wolenijm téhož, do Moskwy gel. Tam byl wděčně přigat Legát Cý-sařský / kteréhož když spatřil wyslaný proti němu od Moskewského, řekl: Segmi Klobauk twůg / nebo yá mám při sobě slowo Knijžete mého. Odpowěděl Warkoč: I yá mám při sobě slowo Pána mého / Cýsaře wsseho Křestianstwa. Protož segmi ty napřed. Načež on zase dij, yako s hněwem: Wijm že máss slowo při sobě Cýsaře Pána twého / ale ne ke mně: Já pak mám slowo při sobě od přeswětného a welikého Czára swého k tobě. Pročež segmi Klobauk prwé. I sňal Warkoč Klobauk / 2c.

Když mu dána Audyencý / weliký Kněz Moskewský neyprwé se tá-zal Warkoče: Zdaliž wyggijděgijc z Kragin těchto, Pána swého w do-brém zdrawij zanechal? Což když mu oznámil / že zdráw byl toho času,

řekl: Že gey chce Chlebem swým milostiwě obdařiti: potomně Presenty-rowáni byli darowé gménem Cýsařským, totiž dwě Nádobě z Křisstálu wyřezané / z nichžto na gedné byli tyto Litery, W. H. Y. B. kteréž wy-znamenáwali tyto Německé slowa: Wie Heilig ist Brüderschafft / to gest: Kak swatá wěc gest Bratrstwi a swornost. Warkoč gménem swým daro-wal Vmýwadlo Střjbrné s Medenicy pozlacenau / Syn geho Kofflik střjbrný Mistrowský včiněný / Krystoff Vnruh Ručnicy Střjbrem wykládanú s Taulcem pozlaceným / Gindřich z Waldsstegna presentýrowal dar totiž w ffutrále dřewěnně Hawýřský Důl, na kterémž byla Růda zlatá a střj-brná. Jā Reychart Sstāpach z Sstāpachu Kofflik z Rybi Kosti nakladně spůsobený / a Reymund Ottmanns Kofflik a Lžicy z Jaspisu etc. Na-wrátil se zas sstiastně w Létu 1594. pátého dne Měsýce Března.

5. Jaroslaw Sstampach z Sstampachu s powo-lenjm Otce swého, tolikéž y z Raddy Vrozeného a Statečného Rytiře Ma-thyásse Sstampacha, w Létu Páně 1589 do Vher se wyprawil k Micha-lowi Karlowi na Karoli / zůstawssy v něho několik Let w službě / potom se dostal do Kossyc, a při začátku Wogny, kteráž wyzdwjžena byla od Tur-kůw proti Cýsaři Křestianskému Rudolffowi toho gména druhému / pustil se we-dlé Wogska Křestianského do Dolnjch Kragin Vherských / w njchžto zdaliž zahynul, čili někam ginam se obrátil, nic se o něm na ten čas wěděti nemohlo.

Jan Gindřich Sstampach byl tehdáž w Sstrasburgku na Včeni. Mathyáš a Leonhart Sstampachowé / na ten čas w Boleslawi pozůstáwali při Včeni.

Dwě z Dcer nahoře gmenowaného Leonharta Sstampacha vmřeli, totiž Alžběta a Dorota.

Barbora pak Léta Páně 1584 dána w Staw Manželský, Panu Erazymowi Kažickýmu ze Wchynic / kteráž gemu porodila tři Syny: Petra, Leonharta, a Jana Reycharta: prwni dwa vmřeli a posledni giž vmrlý z žiwota Matky wyssel / a Dcery dwě: Zoffigi a Alžbětu, kteréž na ten čas žiwé pozůstáwali.

Alžběta Sstampachowá Dcera Leonharta Sstampacha / tehdáž w Panenském Stawu trwala.

Kateřina třeti Dcera Leonharta Sstampacha Léta Páně 1593. zasnaubená gest Panu Brykcymu Ssmuhařowi z Hrochowa na Krolopě a Harssenicých kterémuž porodila dwě Dcery / Kateřinu a Alžbětu, kterážto poslednij giž vmřela.

Lidmilla Sstampachowá čtwrtá Dcera Pana Leonharta w Panenském Stawu pozůstáwala.

Vrozený a Statečný Rytjř W. Mathyáš Sstampach z Sstampachu na Srbči, Kornhauze a Přerubenicých / kterýžto Statkowé w Kragi Slanském ležj, gehožto snažnosti, prácy, a welkau be-dliwosti, kteraužto gsem od e Pána w tyto přjčině w skutku poznal, toto sebráni z rozličných Kragůw o Erbu a Rodu Předku geho do Ruk mých podáno, byl Pán zběhlý w mnohých wěcech nebo z mladosti w rozličných Kra-ginách býwal. Kako neyprwe w Wlaské Zemi při Vrozeným P. P. Aure-liusowi Fregozowi Kazymjra Welkého Knijžete Florentskýho Teyne Rad-

dě, hledic temuž Panu Fregozowi na službu, k němuž se sfedrunkem ged-
noho Pana z Wolkensteyna, genž byl v Ferdynanda Arcy Knjžete Rakau-
ského Baculatij munere obdařen, dostal. S kterýmžto Pánem swým Fre-
gozem na Posstě z Bolonyá do Leonu, do Frankreychu se dostal/ při na-
wráceni geho do Florencý zase sfedrunkem téhož Fregoza s gednim Wla-
chem gménem Singnor Iohan Muntagut který od Welkýho Knjžete Flo-
rentskýho na Posstě wyprawen byl, do Ržijma, odtad do Neápoli se pro-
gel / po nawráceni geho do Florencý zase odtad s týmž Panem Fregozě
kdež gest týž Fregoz od Knjžete Florentskýho s třjma Tisycy wýborných
Wogákůw Cýsaři Maximiliánowi napomoc preti Turku, gsauce nad tjm
Wogskim Neywyžšsým/ w Létu Páně 1566. poslán byl/ do Vher se wy-
prawil, kdež gest swýho wlastnjho Bratra Linharta Sstampacha z Sstā-
pachu a mnoho giných přjbuzných w tom Wogsku Cýsařském před Mě-
stem Rábem zastal. Gmenowaný Pán geho Fregozy byl v weliké láske
Welikého Knjžete Florentskýho Kazymjra, kterehož on w znamenitých
správach potřebowal. Rod ten we Wlassých welmi gest slawný z ně-
hožto byl geden Kardynálem Pán wysoce včený, kteréhož Benatčané když
k Cýsaři Tureckýmu gel do Konstantynopole od Krále Františska wysla-
ný, na cestě zamordowali / z kteréžto přjčiny powstala Wálka mezy Frá-
cauzy a Benatčany. Gsauc tehdy gmenowaný Pan Mathyáss w cyzých
Kraginách, s nemalým prospěchem mladosti swé. Nawrátiwssy se zase
do Czech/ potom po nedlauhém čas s Panem Hendrychem Sstampachě
z Sstampachu na Hostiwicych, Neywyžssym nad Drabanty Arcy Knjžete
Rakauského/ kterémužto on Domu z mladosti až do Let starých slaužil /
pročež ysluššnau Prowizij opatřen byl / tak y do Ržijsse, kdež gsau některá
Města/ předně Frýburk in priscouiæ Arcy Knjžeti Ferdynandowi / přigew-
ssy tám Arcy Knjže sám osobně s několika Sty Koňmi, slibowali / a od-
tád dále do Ržijsse se gest progel / odkud nawrátiwssy se zase do Wlasti
swé, po několika Letech pogal sobě Manželku Pani Ewu

z Reychu a na Srbči, s njžto žádného Potomka nesplodil.
Matka gegi byla Markéta Rechnbergerowá z Rechnber-
ka, a Pan Otec Getřich z Reychu seděnjm
na Srbči / kterýž byl v Božjho Hrobu, a
w bitwě w Vhřich s Kralem Ludwjkem.
Po gegi smrti wzal sobě druhau Manželku, totiž Vroze-
nau Pani Pani Barboru Sslechtičnu Rozenau Hasy-
steynskau z Lobkowic, Dceru Pana Bohusslawa Felixa

Hasyssteynskýho z Lobkowic na Ljčkowě,
Chomutowě, a Felixpurku etč. G. M. C.
Raddy / y Neywyžssyho Komornjka w
Králowstwj Czeském, od Kněžny Marké-
ty z Plawna splozenau / Bába gegi byla
Kněžna z Anhaltu, wlastnj Sestra Knjžete
Wolffa z Anhaltu, a Děd gegi po Matce

byl Gindřich Knjže z Plawna. Markéta
Sstāpachowá, předpowěděných Leonhar-
ta a Mathyásse z Sstāpachu Sestra, dána
w Staw Mážželský P. Jobowi Berbisdor-
ffowi z Berbisdorffu / s njžto on splodil
Syna Ssebestyána, kterýž w Nydrlātu za-
hynul, a Dceru Alžbětu, kterůž pogal k Mážel: Bernart z Fictū a na Ryssých.

W Klássteře Kadanském nacházegi se Kame-
nowé hrobni, a textowé na njch wyryti gsau takowi;

Na prwnim Kamenu / Léta Páně 1522. ten Cžtwrtek po
Božijm Narozenj, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Leonhart Sstam-
pach z Sstampachu, a tu pochowán gest.

Na druhém Kamenu wyrytá gsau slowa tato den Naleze-
nj Božijho Křjže/ vsnula w Pánu Bohu Vrozená Pani Markéta Hofma-
nowá/ Pana Leonharta Sstampacha Manželka w Létu Páně 1532.

W Czachwicých w Kostele nachá-
zy se Kámen hrobni a na něm Text tento:

Léta Páně 1553. dwadcátého třetiho dne Měsýce Led-
na, vmřel Vrozený a Statečný Rytjř Pan Wolff Sstam-
pach z Sstampachu / gemužto Pán Bůh bud milostiw.

W Kralopském Kostele gest Kámen, a na něm
čte se Text tento:

Léta Páně 1597. třináctého dne Měsýce Prasynce, vsnula w Krystu
Pánu/ Vrozená a ctná Pani Alžběta z Daupowa/ Manželka Pana Wol-
ffa Sstampacha z Sstampachu a na Libaussy, a po něm pozustalá Wdo-
wa / kteréž Pán Bůh rač dáti lehké odpočinuti.

Gindřich Sstampach z Sstampachu a na
Trusenicych, zanechal tři Syny / Leopolta, Giřjho, Joachyma, a gednu
Dceru gménem Barboru. Leopolt w Czechách vmřel. Joachym od
gednoho Freymudta na Ložj nenáležitě proboden / kterážto wěc potom
k saudu gest přissla. Giřj slaužic w Nydrlantu pod Panem Giřjm Wylimě
z Berbisdorffu Neywyžssým Leytenantě, zahynul Léta 1579. Ten měl dwě

Mážželky/ gednu z Rodu Panůw z Daupowa, a druhau z
Rodu Ssmuhařůw, a s žádnau neměl Dědicůw. Bar-
bora Sestra gmenowaných Sstampachůw a Dcera Gin-
dřicha z Sstampacha dána w Staw Manželský Dawidowi
Hofferowi z Lobensteyna a na Sýchlawě.

Gilgij třeti Bratr měl Manželku Turkyni / kterauž po-
gal w Turcých gsauc Wěznem w Turcých, a s nj y Potomky splodil.

Nawrátiw se pak z Turek / pogal sobě druhau Manžel-
ku, totiž Annu Helénu z Rémentu s njžto vmřel bez Po-
tomkůw / gichžto obaudwau Těla pochowaná gsau w
Czachwicých w Kostele w Kragi Ziateckém, yakož se tam
y Kámen hrobni nacházy s timto textem:

Léta Páně 1540. ten den před Swatým Martinem
vmřela Vrozená Pani Anna Heléna z Rémentu, Manželka Vrozeného
Pana Gilgiho Sstampacha kteráž tuto pochowaná gest.

Ludwjk Sstampach z Sstampachu, čtwrtý
Bratr byl bytem na Trusenicých kterýžto Statek w Kragi Ziateckém ležj/ s
Pani Dorotau z Daupowa Mážželkau swau, splodil čtyry Syny: Adama
kterýž w Nydrlantu před Nepřjtelem zahynul, Léta 1597. Abrahama, a Hē-
drycha/ kteřjž zahynuli w Vhřich, a Julisa genž byl vmřel w Czechách/ a k
tomu dwě Dcery/ z njchžto gedna vmřela a druhá gesstě newdaná byla.

Asman neb Asmus Sstampach

pach, třeti Syn předpowiděného Gilgjho Sstampacha starého / kterýž bydlel na Kostřčany, kterýžto Statek w Kragi Ziateckým lejj / měl Manželku gednu Horownú z Ocelowic / po gegjžto smrti pogal sobě y druhau Pani Alžbětu Ssánowcowau Dceru Pana Alessa Ssánowce / gegi Bába byla z Rodu Chlumčanských. Splodil pak s oběma Manželkami pět Synůw, gmenowitě: Jana, Gindřicha, Krystoffa, Adama a Dawida Gilgjho.

Jan Sstampach prwni Syn Asmusa Sstā

pacha bydlel na Střemě w Kragi Boleslawském, a splodil s Manželkau swau dwa Syny, a dwě Dcery / starssý slaul Gindřich, a ten se také oženil / ale z yakéhoby Rodu Manželku pogal, a gestliže s njm má Dědice / nebylo na ten čas wědomo: Mladssý slaul Krystoff, o němž nebyla žádná spráwa, geli žiw čili nenj / dána: prwni Dcera slaula Marusska, a druhá Maryána, kterauž pogal za Manželku Pan Zygkmund Hrzek ze Mizeh...

Gindřich Sstampach druhý Syn Asmusa

Sstampacha, seděnjm na Hostiwicych, měl dwě Manželky / prwni z Rodu Panůw Audrckých, a druhau z Rodu Panůw Zeydliců, Vrozeného Pána / Pana Hertwjka Zeydlice z Ssenffeldu a na Zwolenéwsy etc. wlastnj Sestru / s kteraužto poslednj splodil gednoho Syna, a dwě Dcery. Syn řečený Jan vmřel / tolikéž y Dcera gedna Marusska. A druhá gménem Lidmila, dána za Manželku Panu Wolffowi z Wřesowic na Daubrawské Hoře, Nowém Zámku, a na Tauchowicych / na kterauž připadlo wssecko Zboži, kteréž koli zůstalo po gmenowaném Panu Gindřichowi Sstampachowi.

Dotčený Gindřich Sstampach z mladosti Domu Rakauské mu slaužil / gsa neyprwe při Dwoře Arcy Knjžete Ferdynanda, kdež potomně Firssneyderem téhož Arcy Knjžete včiněn, potomně Mondssenkem, a naposledy Heytmanem nad Drabanty / od něhož y Prowjsygi w starosti opatřen, y w mnohých wěcech potřebowán, yakž potomně y za Neywyžssýho Bernjka wolē.

Krystoff Sstampach třeti Syn Asmusa Sstá

pacha, seděnjm na Walteči w Ziateckém Kragi s Pani Mandalénau Aulickau z Plessnic splodil Synůw osm: Gindřicha, Wácslawa, Asmusa, Adama, Ssebestyána, Giřj, Wolffa, Felixa / a Dcer sedm: kterýchž gména nýže dolozená budau: nynj o Synech wssech osmi obzwlásstni zmjnku včiniti potřeba vkazuge / toto neyprwe oznamugic, že dotčený Krystoff Sstampach několik taženj do Sedmihradské Země včinil, a w Vhřich Léta 1557. pod Albrechtem z Rožmberka Sprácy nad Gizdnými byl.

Gindřich Sstampach stars

ssý Syn Krystoffa Sstampacha seděnjm na Nepomyssli a Lobeticých w Kragi Ziateckém / měl Manželku Pani Sabinu z Solhauzu / Dceru pozůstalau Pana Wolffa z Solhauzu na Markerssdorffě a Oberdorffe, s njžto splodil Syna gménem Krystoffa Abrahama. Matka gegi byla Bokyňka / Děd Jan z Solhauzu a na Penssy / Bába z Rodu z Ssunburku, a po Matce byl gegi Děd Abraham Bok na Kliphausu a Solhausu w Missni / Knjžete Saského Teyná Radda, a Bába gegi po Matce byla Pfflugowna.

Wácslaw Sstampach druhý Syn Krystoffa

Sstampacha seděnjm na Wálcy genž gest w Ziateckém Kragi, a na Malessycych w Plzenském Kragi, s Manželkau swau Pani Barborau Malesyckau / Dcerau Giřjho Malesyckýho z Pautnowa, kterauž porodila Polixena Malesycká z Rodu Žádubských z Ssentálu, splodil pět Synůw: Giřjho, Krystoffa, Ferdynanda, Jana, Asmusa / a tři Dcery, Mandalénu, Polixenu a Alžbětu: Krystoff a Jan vmřeli, a gini na ten čas žiwi pozůstáwali.

Jan Sstampach třeti Syn Krystoffa Sstā

pacha seděnjm na Skytalu a Lubu w Kragi Ziateckém / Manželku měl Pani Ewu / Dceru Jana Charwáta z Barnsstegna a na Bělossycych / kteréhožto Rodu Erb gest černý Nedwěd stogicý a z Koruny nad Helmem nápodobný Nedwěd wycházegjcy. Tu Pani Ewu porodila Pani Markéta Karlikowá.

Gmenowaný Jan Sstampach slaužil při Dwoře Knjžete Frydrycha Jana Pomeranského, půl druhého Léta / v neywyžssýho w Prusych Arcnossta Weyhera na Puckatygenhoffu slowé in Werter / také půl druhého Léta / s kterýmižto taženj včinil proti Turkům a Tatarům Léta 1590. slaužil také tři Léta Králi Sswedskýmu w Lifflantich proti Moskwanům / a tu také čtwero taženj včinil do Rus / a potomně přes gedno Léto byl při Dwoře Krále Zygkmunda Polského a Sswedského, yakž to wsse Listowé geho ffedrownj a zachowácy plněgi wyswědčugi.

Asman neb Asmus Sstampach, čtwrtý Syn

Krystoffa Sstampacha seděnjm na Sedčicych též w Kragi Ziateckém, pogal sobě za Manželku Dorotu Zoffý, Pana Jana Gindřicha Prolenhoffera z Purkerdorffu na Heřtossycych, Lukách a Lipency etc. Dceru.

Adam Sstampach, páty Syn Krystoffa

Sstampacha, w Létu 1599. w Vhřich pod Panem Želinským byl Fendrychem / odtud když se nawrátil / pro polepssenj zdrawi swého gel do

Warůw, a tu od gednoho z Karlowic proboden. Ta wěc podána k Saudu, a na ten čas gesstě konce neměla.

Ssebestyán Sstampach, ssestý Syn Krystoffa Sstampacha/ w Vhřjch zahynul.

Giřj Sstampach, sedmý

Syn Krystoffa Sstampacha, gsauc w Pewnostech Vherských yako w Erli, Kossycych, Dukau, a w giných mnoho Let proti Nepřjteli Turku bogowal / odkudž když se zase do Czech nawrátil, vmřel.

Felix Sstampach, osmý a

poslednj Syn Krystoffa Sstampacha / chtě též některau částku Swěta spatřiti / vmřel w Polsstě.

Dcery předpowěděného Krystoffa Sstampacha,

a Sestry wegš gmenowaných Panůw Sstampachůw byli tyto: Marusska / kterauž pogal Balthazar Knobloch z Warnsdorffu / Anežka, kteráž zasnaubena byla Panu Giřjmu Belwicowi z Nostwic a na Liběchowě. Alžběta, Kačenka, kteréž gesstě w Panenském Stawu trwali. Worssyla, druhá Alžběta, a Dorota, kteréž pomřeli

Nynj se zase obraťme k Synům Pana Asmusa Sstampacha předpowěděného / z njchžto tři giž wegš doloženj gsau.

Adam Sstampach, čtwrtý

Syn Asmusa Sstāpacha / seděnjm na Czwintssicých w Kragi Lithoměřickém / měl Manželku Pani Saloménu Strogetickau / Wácslawa Strogetického z Strogetic a na Bessycych Dceru, a ta gemu porodila sedm Synůw / z njchžto ssest žiwých pozůstáwalo, totiž Asmus, Wácslaw, Dawid, Jan, Adam a Leonhart / a Dcer dewět, z njchžto sedm na ten čas žiwých zůstáwalo, gmenowitě: Maryána, Alžběta, Anastazyá, Kateřina, Ewa, Saloména, Worssyla.

Dawid Gilgý Sstampach, páty Syn Asmusa Sstampacha / pogal sobě k Stawu Manželskému Pani Anastazygij Strogetickau / Pana Wácslawa Strogetického z Strogetic a na Bessycych Dceru / s tau splodil dwa Syny, z kterýchž geden gesstě na ten čas žiw byl řečený Frydrych / a Dcer osm / z njchžto čtyry na ten čas žiwé byli / totiž Alžběta, Kateřina, Anna, Marye, Saloména.

Krom těch pět Synůw dotčený Asmus Sstápach / s Manželkami swými napřed dotknutými, splodil tři Dcery / gmenowitě, Krystýnu, Worssylu a Maryánu.

Krystýna dána Panu Zdislawowi Libochowskýmu na Psarmicě, a ta gemu porodila dwě Dcery / Marusku a Zykuny a ginák Kunegundu. Marusska měla tři Manželi / prwnj byl Wrábský, genž bydlel na Libni / druhý z Rjčan, a třetj Ladislaw Hozlaur. Kunegunda také wdala se dwakráte / neyprwe za Pana Adama Hyzrle na Holepycu, a po druhé za Pana Walkauna. Worssyla druhá Dcera Asmusa Sstampacha / zasnaubená Panu Adamowi Homutowi na Petrowicých, s kterýmž několik Synu a Dcer splodila / Maryánu třetj Dceru Asmusa Sstampacha, pogal za Manželku gedě z Rodu Karlikůw, a ty obědwě tolikéž Dědice měli.

Jeronym Sstampach předpowěděného Gilgjho Sstampacha starého

čtwrtý Syn, splodil s Manželkau swau dwa Syny / Jana a Wácslawa, kteřjž obadwa bez dědicůw Mužského Pohlawj z swěta sesslí.

Ssebestyán Sstampach,

páty Syn Gilgjho Sstampacha starého / a Bratr Jeronyma Sstampacha, zanechal po sobě čtyry Syny / Erharta, Gilgjho, Jana, a Ssebestyána.

Erhart Sstampach Syn Ssebestyána Sstāpacha

seděnjm na Děkawě w Kragi Rakownickém / měl Manželku Pani Barboru z Wirssperku Pana Wolffa Wirsspergera z Wirssperku a na Wilkssteyně Dceru / kteráž gemu porodila dwa Syny / Wolffa Soldána, Adama / a pět Dcer, totiž Marygánu, Marussku, Saloménu, Kateřinu, a Annu, yakož pak těch Dětj wjce bylo / ale w mladém wěku swém pomřeli. Tento Pan Erhart Sstampach vmřel Léta Páně 1571. w Ochtáb Swatých Petra a Pawla / a pochowán w Děkawě w Kostele. Za Cýsaře Ferdynanda y Maximiliána byl Heytmanem na Křiwoklátě, a potomně Weyběrčym z Posudnjho w Rakowni

ckém Kragi včiněn. Matka Manželky geho, byla Helena Edlenſekowna z Mildorffu / Bába Markéta z Lidthantu.

Wolff Soldán

Sstampach Syn Erharta Sstampacha seděnjm na Wssebořicych a welkým Chuderowě w Kragi Litoměřickém / cženil se za žiwobytí Pana Otce swého, pogaw k Stawu Manželskému Markétu z Lungwic, Dceru Pana Albrechta Lungwice z Lungwic a na welkým Chudetowě / býwal někdy Fendrychē když wčregné tažení do Vher wyhlássseno, Pana Radslawa ze Wchynic a z Tetowa a na Teplicy etč. S Manželkau předpowěděnau splodil dwa Syny, gmenowitě Wolffa Erharta / kterýž vmřel w mladém wěku, a Jana Albrechta, tolikéž Dcery tři / Kateřinu, Barboru, Lidmillu, z njchžto gednom prwni žiwa pozůstáwala. Jan Albrecht pogal k Stawu Manželskému Rekulowau z Stradonic, Dceru Pana Albrechta Rekule / někdy seděnjm na Soběchlebě, a ta porodila tři Dcery / Esteru, Sydonygi, a Lidmillu, kteréž pomřeli / krom Estery.

Druhá Dcera gmenowaného Wolffa Soldána spolčená byla prostředkem Stawu Manželského s Panem Wylimem Kaplířem z Sulewic etč. kterémuž porodila Syna Wácslawa, a Dceru Markétu. Po smrti geho wdala se za Pana Albrechta Rekuli z Stradonic a na Sobichlebě etč. s njmžto měla Syna gménem Jana Wácslawa. Bratr geho kterýž měl Manželku Pani Marygi Hrobčickau, totiž Adam Sstampach vmřel w Praze, a pochowán w Kostele S°. Martina w Starém Městě Pražském. Dcera geho Maryá zasnaubená Panu Wácslawowi Sluſkýmu z Chlumu a na Statenicych.

Sestry předpowěděných dwau Bratrůw byli tyto / gmenowitě Maryána, kterauž pogal k Stawu Manželskému Jan Rabor z Brus a na Záhořanech / s nj splodil Syna gménem Wolffa Erharta, Marusska kteráž dána Panu Baltazarowi Pencykowi a na Santowě etč. gemužto ona porodila tři Dcery / Barboru, Alžbětu a Kunegundu, Kateřinu, a tu pogal Pan Brykcý Ssmuhař z Hrochowa na Kralupich a Hořenicych y s nj splodil několik Dědicůw / z nichžto gednō Job a Wylim žiwi pozůstáwali / Salomena a Anna, kteréž gesstě w Panenském Stawu trwali.

Gilgý Sstampach Ssebestyána Sstampacha

s Manželkau swau Karyskau zanechal gednoho Syna gménem Krystoffa / kterýž vmřel bez Dědicůw.

Jan Sstampach Ssebestyána Sstampacha

zanechal

Sstampacha / zanechal Syna Adama, kterýž neyprwe na Sýdle řečenem Hoka, a potomně na Strogeticych bydlel. Prwni Sýdlo gest w Kragi Rakownickém, a druhé w Ziateckém / a měl Manželku Dceru Pana Brykcýho Sstampacha, s njžto několik Potomkůw splodil.

Ssebestyán páty Syn Ssebestyána

Sstampacha, a Bratr předpowěděných Sstampachůw, sessel bez Dědicůw. Těchto pak Synůw, nahoře gmenowaný Pan Otec Ssebestyán Sstampach, měl Manželku z Rodu Panůw Frankegrynerů z Kynsspergku.

Giřj Sstampach sſestý Syn

Gilgjho Sstampacha starého, zanechal po sobě dwa Syny / totiž Brykcýho a Wácslawa, a to s Manželkau swau Pani Annau Skurowskau / Brykcý Sstampach měl dwě Manželky: prwni byla Pani Mandaléna Lažanská z Bukowé, s njžto splodil Syna Adama z Sstampachu a na Oplotěch, a Dceru gménem Annu, kteráž se wdala za Pana Krystoffa Hoffera z Lobensstegna / a po smrti geho wzala sobě Pana Balthazara Audrckýho z Audrce. Adam pak Bratr gegi pogal sobě Manželku Pani Markétu z Lungwic / Dceru Pana Getřicha Lungwice z Lungwic / s njžto splodil Dceru gménem Mandalénu / kteráž dána Panu Giřjmu Oplowi z Ssenu / po kteréžto smrti, pogal sobě druhau / totiž Pani Worssylu Strogetickau / Pana Wácslawa Strogetického Dceru.

Druhá Manželka gmenowaného Pana Brykcýho Sstampacha, byla Pani Estera z Berbisdorffu / Dcera Pana Antonina z Berbisdorffu, Pani Mátě gegi Effizenygi z Ojnu, a s nj splodil dwa Syny / Brykcýho, a Wácslawa, a Dcer několik. Brykcý gsa seděnjm na Kněžicych w Kragi Ziateckém, zalibil sobě Manželku Pani Helénu z Ssenreytu / Pana Adama Pernklana z Ssenreytu a na Podmokli, Pani Anny Janowské z Janowic Dceru / a ta porodila gemu tyto Syny / gmenowitě: Giřjho, genž byl vmřel, Adama, Gotharta, Wácslawa, Jana Giřjho, Wylima, Jana Asmusa etč. a Dcery / Annu Esteru, Lidmillu, Rozýnu, a Ewu / kterážto poslednj giž byla vmřela.

Wácslaw Sstampach / Bratr Brykcýho

Sstampacha, s Panem Giřjm napřed doloženým a Adamem z Sstampachu w Nydrlantu w Bogi zahynul.

Wolf

Wolff Sstampach sedmý

Syn Gilgjho Sstampacha starého sedénjm na Turči w Kragi Ziateckém, měl Manželku z Rodu Panůw z Kolowrat, Sestru Pana Jana z Kolowrat na Isenhoffu / s kterauž žádného nesplodil Dědice.

Zmjnka nahoře

o dotčených Pánich z Sstampachu, a neyprwe o Panu Leonhartowi z Sstampachu.

Genž byl Děd Pana Linharta a Pana Mathyásse Sstampacha z Sstāpachu, a pochowán gest w Klásstere Kadaňském / kdež za žiwobytí swého Oltář pěkný na wěčnau památku swau a Rodu swého postawiti dal, y tam též Manželka geho Paní Markéta Hoffmanka z Minychhoffu wedlé něho pochowaná gest.

Wácslaw Sstampach z

Sstampachu, byl sedénjm na Strogeticých, Syn Pana Adama Sstampacha / kterýž někdy na Hokhowě w Kragi Rakownickém, a potomně, když ten Statek prodal gednomu P. z Kolowrat, na Strogeticých bydlel, w Kragi Ziateckém, y tam umřel / tam tolikéž w Kostele pochowán: zůstawil s Manželkau swau čtrnácte Synůw / wssak toliko čtyři žiwi zůstali / totiž Wácslaw, Hendrych, Jaroslaw, Wolff / a gedna Dcera, gménem Maryá: Manželka Pana Adama z Sstampachu / byla Paní Ewa Rozýna z Sstampachu Dcera Brykcýho Sstampacha z Sstampachu. Bába gegi po Mateři byla Berbisdorffka, gménem Estera. Prababa Euffenia z Bynuá z Haus Elsterberku: Bratři toho Pana Adama z Sstampachu zemřeli y Sestry / krom dwě žiwé zůstali, totiž Krezencyá / kteráž byla zasnaubená Panu Janowi Freymutowi / a Estera, kteráž se také dostala Giřjkowi Freymutowi.

Pan Krystoff Sstampach sedé-

njm na Hořenicých / měl Manželku Paní Kateřinu z Rodu Panůw z Rchtrycůw / s njžto splodil čtyry Syny / Ssebestyána, Abrahama, Mikulásse, Kasspara / a dwě Dcery, Barboru a Perpetuu: Byla ta Paní Kateřina z Rchtryc, Dcera Pana Abrahama Rchtryce z Rchtryc a na Furgu / Syna Pana Antonina Rchtryce z Rchtryc a na Honsspachu. Bába gegi byla z Debhonu, a Paní Máti z Rodu Panůw Tetaurůw z Tetowa

Dotčený Pan Krystoff Sstampach z Sstampachu měl Sester ssest / z njchžto gednom čtyry pozůstali gmenowité Runera / kteráž dána w Staw

Manželský Panu Kunradowi Kaplýři z Sulewic na malém Straupčy, Scrobia, Panu Absolonowi Sstampachowi. Tullia, Panu Karlowi Audrckýmu z Audrče, a Anna, kteráž w Stawu Panenském na ten čas zůstáwala.

Paní Máti gmenowaného Pana Linharta a Pana Mathyásse Sstāpacha z Sstampachu byla wlastnj Dcera P. Getřicha Dauporce z Daupowa, genž byl Bratr Pana Wylima Dauporce / kteřjžto Bratři společně Městečka Wylimow w držení byli / Paní Máti gegi byla gedna Satanýřka z Drahowic, Děd po Panu Otcy gegím, byl Jan Dauporec etc. Ta Paní mage wěku swého Let 97. umřela / Syny hodné Wlasti swé milé zanechawsse / tak yakž mnohé paměti o gjch chwalitebných činech wyprawugi, nebo Bratr wlastnj Pana Mathyásse Sstampacha, P. Linhart Sstāpach sedénjm na Libaussy a Hogensdorffě a Felixburce dwoge taženj do Uher byl učinil / gedno za Ferdynanda, druhé za Maximiliána Cýsařůw Ržjmských a Králůw Cžeských / a yak sám z mladosti ctně a sslechetně se chowal / tak také Syny swé k tomu z mladosti wychowal, aby we wssem sslépěgůw wzáctného Rodu swého následowali.

Wssech Osob z Rodu tohoto Panůw Sstampachůw z Sstampachu / Mužského y Ženského Pohlawi,

za času pracowáni mého, žiwých pozůstáwalo Sto: Z Mužského Pohlawi něco přes Padesáte Osob / ostatek z Pohlawi Ženského.

Mjmo wegsdotčené Globnary, nacházegi se

y tito wdole doloženj.

Wawřinec Globnar z Glo-

ben a na Rokedorffu, w Kragi Loketským / měl Manželku z Rodu Elsnicůw / s njžto splodil Syna Krystoffa.

Dotčený Kry-

stoff / měl Manželku Paní Mandalénu Perglerowau z Perglos s nj splodil Syny gmenowitě: Gindřicha / kterýž mage wěku swého tři Léta, umřel / Sstěpána, o kterémž zmjnka nahoře učiněná gest / yak gest se hrdinský chowal w Bogi Margkrabském, a w něm tři Fendrychy zagal. Těměl Manželku Rederku z Redern řečenau Amaley, s njžto splodil čtyry Syny / Joáchyma Krystoffa, Gindřicha Sstěpána, Mikulásse a Jobssta / a Dcery tři, Zoffigi, Marygi, Mandalénu: Joáchym, Krystoff a Jobst umřeli neženati / Gindřich Sstěpán pogal Paní Markétu z Hertmbergka / kteráž gemu porodila tři Syny, Gindřicha, Kasspara, Melchara, a Jobssta Krystoffa.

Mikulass Globnar, Syn Sstěpána Glob-

nara, měl Manželku z Rodu Panůw Mulcůw z Waldowa, kteráž gemu porodila Syna Giřjho Krystoffa. Po smrti gegi wzal sobě Pannu Pannu Zuzanu Sslechtičnu Sslikownu, Dceru pozůstalau Hraběte Wiktoryna Sslika z Pasaunu / s njžto splodil Syna gménem Krystoffa.

Dcery gmenowaného Krystoffa Globnara: Zoffie, gesstě w Panenském Stawu trwala / Mandaléna umřela / Maryá dána Juliusowi Hofferowi z Lobensstegna a na Sychlawě.

Engelharta Globnara Manželka, byla z Rodu Panůw Hoffernůw z Lobensstegna, gménem Sydonyá / Jana Hoffera z Lobensstegna a na Sychlawě Dcera / s njžto on splodil gednoho Syna Jana Krystoffa, a dwě Dcery / Annu Mandalénu, a Kateřinu / Jan Krystoff pogal Manželku Weysslicownu / s njžto splodil dwa Syny / Krystoffa Albrechta, a Jana Giřjho / a gednu Dceru, Markétu Sydony.

Druhá Manželka geho byla Tyslowá z Taltic, s njmžto měla gednoho Syna genž umřel, a tři Dcery / z njchžto dwě pozůstawali, Anna Mandaléna, a Sydonyá.

Gmenowaného Engelharta Dcera dána Giřjmu z Weysslic / Kateřina umřela.

Druhá Manželka Pana Engelharta, byla z Rodu Hyrssperského. Třetj Manželka byla Prolnhofferowna z Purkerssdorffu, gménem Lukretia / Sestra P. Jana Hendrycha Prolnhoffera z Purkerssdorffu na Hersseossycych, Lukách, a Lipence.

Jan Wolff Globnar, měl Manželku Tyslownu Sestru Pana Josssta Tysla z Taltic, Heytmana na Loktě Zestru / s njžto splodil gednu Dceru gménem Sybillu, a gednoho Syna gménem Ssebestyána Lazara: Těto Ssebestyán měl Manželku Pani Krabicownu, a Sybilla tolikéž měla gednoho Krabicara.

Jobsst Globnar a na Wochlowicych předpowěděného Krystoffa Globnara Bratr / měl Manželku z Rodu Cetwicůw gménem Kateřinu / s njžto splodil tři Syny, a pět Dcer / totiž, Albrechta, Achatiusa, Jana Ssebestyána, Euffemij, Kateřinu, Markétu, Helénu; a Sabjnu.

Albrecht Globnar / genž byl Heytmanem G. M. C. na Joachymstalu a Loket / měl Manželku z Rodu Teynůw / s njžto splodil Syna Jana Albrechta, a tři Dcery / Zuzannu, Ewu, a Maregi;

Achatius Globnar w Létu Páně 1553 w Sedmihradské Zemi, a Jan Ssebestyán doma umřeli.

Nahoře gmenowaná Euffemiá, dána P. Frydrychowi z Sekendorffu do Franken-

Kateřina dána Jobsstowi Hofferowi, Markéta Kassparowi Mulcowi z Waldowa, Helena Adamowi Sstolcowi z Symsdorffu, a Sabjna Fabiánowi Mulcowi z Waldowa.

Jan Albrecht gmenowaného Albrechta Globnara z Globen Syn / měl Manželku Winklerynku z Hamffeltu / s njžto splodil dwa Syny / ale nepozůstáwal giž žiw / gednom Jan Albrecht. Zuzanna Sestra gmenowaného Jana Albrechta dána Panu Adamowi z Hertembergku, a Marye Adamowi Kffelierowi z Sarengrunu. Za paměti mé Panůw Globnarůw žiwých bylo z Pohlawj Mužského ssestnácte, a z Ženského dwanácte.

O Erbu a Rodu Panůw Slusských z Chlumu starodáwném.

Kapitola XXVIII.

O Roi

Rod tento Starodáwnj gest w Králowstwj Cžeském / z kteréhožto pocházegicý slauli Chlumowé z Chlumu / až potomně geden z nich mage Synůw několik, poddělil ge, a tak gedenkaždý z swého Statku giným a giným gménem nazwaného psáti se počal.

Mezy Listy Kláſſtera Swaté Panny Dobrotiwý / widěl gsem památku pozůstawenau o Panu Sudimýrowi Chlumowi z Chlumu / kterýž okolo Léta Páně 1358. darowal Mnichům dotčeného Kláſſtera za Almužnu čtyry Kopy hotowých Peněz: Z té příčiny zapsán byl do Kněh, kterýmž řýkagj Libri beneficiorum, aby gistých dnj a hodin za něho Modlitby činěné býwali.

Paměti Kláſſtera Břewňowského připomjnagj dwa Bratry z Chlumu / gmenowitě Alſſe a Petřjka, kteřjž přjtomni byli, když Bawor Opat téhož Kláſſtera měl nějakau smlauwu s Proboſſtem Hynkem Kostela Pražského / a wedlé njch podepsali se w té smlauwě Pan Oldřich a Czeněk / Bratřj z Rostok a z Klinſſteigna. Stalo se Léta Páně 1387.

W Kněhách Kostela Pražského při Letu Páně 1398. o Panu Mſtichowi z Chlumu, doložená gest paměť tato:

Emptio unius Sexagenæ pro Ecclesia in Ieniczow &c. Constitutus personaliter corã Domino Nicolao Puchnik Vicario in Spiritualibus. Mſtichio de Chlum cum Ioanne filio suo, in præsentia honorabilis Viri Domini Ermani Chrt plebani in Ieniczow recognovit, quod vendiderit unam Sexagenam census annui in Villa sua Hostowlicz &c.

Při tom byl y Syn geho řečený Jan, kteřjž společně seznali / že gsau prodali gednu kopu groſſů platu Ročnjho wěčného na Wsy Hostowicých k Kostelu w Geničowě 2c.

W Létu Páně 1401. Buſſek z Sluch darowal Kostelu w Něničowsý gednu kopu platu Ročnjho / a Jan Chlum z Chlumu řečený Hněwek seděnjm na Wſſestatě, darowal k Kostelu w Augezdě platu půl kopy groſſ: a pět groſſ: poznamenáno w týchž Knihách Erectionum.

K Kostelu w Chlumu Jan Chlum dal platu Ročnjho gednu kopu gro: na Wsy řečené Kněwic.

Ten též Jan Chlum z Chlumu / darowal Anýžce Přeworře Kláſſtera Swaté Anny něyaký plat Ročnj, žádagic aby

aby za něho a za Předky geho Panny Kláſſtera toho Pánu Bohu se modlili: Stalo se Léta Páně 1413.

W Létu také 1414. Hágek w Listu Kronyky swé 370. činj zmjnku o Janowi z Chlumu / mluwjc o tom w tento smysl:

Obeslán pak byl Jan Hus z Husynce / aby se postawil w Konstancygi kdež držáno bylo Concilium. Wácslaw Král poznaw žeby tam gemu žádná bezpečnost nebyla / zgednal gemu gleyt od Bratra swého Zykmunda Cýsaře, a pro lepſſý bezpečnost na cestě poslal s njm Wácslawa z Lestna, a Jana Rytjře z Chlumu, kteřjž yak gsau přigeli do Konstancze, yak Mistr Jan z rozkázanj Cýsaře Zykmunda / a dán do Wězenj.

Pan Ctibor Chlum z Chlumu a na Chlumu měl čtyry Syny, z njchžto gednoho při sobě zanechal na Chlumu / kteréhožto Potomcy při starým Tytuli zůstáwagj.

Druhého Syna osadil na Sluhách / a ten se psal, Jan Služský z Chlumu, kterýž zanechal Synuw pět / gmenowitě, Jana, Zacharyaſſe a neb Achacýho, Benyámina, Petra a Ctibora, a ti wſſickni psali se Sluſſti, z Chlumu, a wſſickni bez proměny gmen zemřeli / krom Jana, kterýž byl Děd Pana Zykmunda a Jana Služských z Chlumu.

Třetjho Syna zanechal na Litoberči, gehožto Potomcy slugj Litoborſſti z Chlumu / z njchžto geden řečený Jan Litoborský z Chlumu a na Petce w Létu 1540. wedle paměti starých byl Purgkrabjm Krage Hradeckého.

Pan Ctidruch Chlum z Chlumu v Ferdynanda Arcyknjžete Rakauského byl Mundſſenkem w Létu Páně 1559. kterýž spadna z Koně, hned tu vmřel / o čemž Lupač w Kalendáři mluwj takto: Obijt lapsu ab equo fractis ceruicibus, Nobilis ac strenuus Eques D. Tadæus alias Mſtideus à Chlum, Serenissimi Principis ac D. D. Ferdinandi Archiducis Austriæ Pocillator, honorifica pompa elatus, sepelitur in læta Curia &c.

Pan Ctibor Služský z Chlumu na Tuchoměřicých, w Kommisých často od Králuw Cžeských na rozličná mjsta sylán byl / a tak w prácy a w službě takowé žiwot dokonal.

Pan Zachař ginak Achacy Služský z Chlumu byl Fendrychem proti Cýsaři Tureckému Solimannowi w Létu Páně 1529.

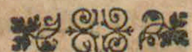
Při Panu Janowi z Hazmburka Pan Wácslaw z Chlumu byl w službě Cýsaře Ferdynanda, proti Hanuſſowi Kurfirſſtu Saskému.

Ten též Wácslaw Služský byl Wachtmistrem Měst Pražských při korunowánj Maximiliána Cýsaře druhého.

Cžtwrtého Syna nadepsaný Ctibor z Chlumu osadil na Wſſeyaniech, gehožto Potomcy slugj Wſſeyanſſtj z Chlumu, a wſſickni nic méně od gednoho Předka yakž patrné gest, poſſli / a wſſickni gednostegného Erbu užjwagj, totiž půl Pole čerweného wrchnjho, a půl spodnjho bjlýho / Helm magj zawřený a Korunu nad njm, okolo ge Pinta, a na hoře dwě

Křjdla Orličy w hromadu ſložená a na njch Pole; tak yak w Sſtjcu.

Vkazugi to paměti ſtaré, že Páni Chlumowé z Chlumu / přigali do ſwé° Rodu P. Kaffuňky, kteřjž ſe pſali tolikéž z Chlumu/ Lidé owſſem wzácenj a wzneſſenj/ yakož potom y do Stawu Panſkého přigati byli, z njchž to žádný w Čzechách nepozuſtal Mužſkého Pohlawi.

O Erbu a Rodu Panů Hrzáňuw z Haraſowa ſtarodáwném a možném w Králowſtwij Čzeſkém.

Kapitola XXIX.

ZNát po ſamém Tytuli/ že Erb tento Slowanſkého geſt Národu a ne giného / kteréhožto vžiwagjcy nacházegi ſe w rozličných Kraginách/ yako w Pruſych, w Morawě, y zde w Králowſtwij Čzeſtém / z njchžto někteřj w paměl

tech

tech ſtarých a rozdjlných ſe připomjnagi, kteréž tuto doložené budau.

Knihy Kapitoly Pražſké

při Létu Páně 1480. w paměť vwozugi Pana Doběſlawa Hrzána z Augezdce a z Klomjna / z přjčyny té, že geſt prodal Koſtelu Wſſeborſkému gednu kopu gr: platu ročnjho a wěčného.

O témž při Létu Páně 1412. doložená geſt paměť tato:

Translatio pro Eccleſia in VVſſeborsko. Famoſus Vir Dobeſsius dictus Herzan de Augezd, Armiger Pragenſis, unam Sexagenam cum ſex groſsis, duobus pullis, & uno pane albo vulgariter Huſce nuncupato in valore duorum groſſorum in Villa Klomin tranſtulit.

P. z Haraſowa poznamenáni gſau w Tytu: takto:

při Létu 1534. Jan Hrzán z Haraſowa na Cteměych / Tobiáš Hrzán na Hauſce / Jan Hrzán z Haraſowa na Winticych! Wáclaw Hrzán z Haraſowa na Genſſtegně.

Potomně při Létu Páně 1572. Adam Hrzán z Haraſowa / Gjřjk Hrzán z Haraſowa na Teyně / Wáclaw Hrzán z Haraſowa na Wruticy a Hauſce.

Při Létu pak 1589. Pan Adam Hrzán z Haraſowa a na Skalce / Adam Sſtiaſtný Hrzán z Haraſowa a na Potnſſtegně/ Gjřjk Hrzán z Haraſowa na Wjdimi/ Tobiáš Hrzán z Haraſowa na Hauſce a Wruticy/ Woldřich Hrzán z Haraſowa na Wjdimi.

Kořenſkých z Tereſſowa Rod

ſtarodáwnjy vžjwá za znamenj Rytjřſké Kohauta černého na Helmu y na Sſtjtu, o kterémž pod rozličnými Rody zmjnku nalezneš.

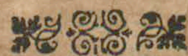
O Erbu a Rodu ſtarodáwném Králů y Králowſtwij tomto zaſlauženém, Panuw Haugwicuw z Biſkupic, w Zrcadle Morawſkém doloženo geſt.

O Erbu ſtarožitném Panuw z Hrádku, tolikéž Zrcadlo Morawſké obſſýrnau zmjnku činj.

Tamtéž doloženo geſt o Erbu Panuw Zahradeckých z Zahradky.

O Erbu

O Erbu Panuw Okruhlických z Kněnic/ při Rodu Panuw Skrbjnſkých w Zrcadle také Morawſkém doloženo máš.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Panuw Mitrowſkých z Nemyſſle.

Kapitola XXX.

WEſt Erb tento ſtarodáwný, a s mnohými wzáctnými Rody ſpřízněný/ yak ſe na rozličných mjſtech to wſſe ſpatřiti moey bude.

Nacházým památku w Létu Páně 1394. tako-

wau/ že napſaná geſt Roku dotčeného, dne 21. Měſýce Dubna, Cedule Knězy Beneſſowi z Nemyſſle, na Koſtel Hoſtický/ a to pro Smrt Bechý ni prwnjho y poſlednjho toho Koſtela Faráře: Což ſe ſtalo na žádoſt ſlawné powěſti Mužuw, Gindřicha z Prudic, Litwjna z Bukowy, Bohuſlawa z Nemyſſle, a Ondřege z Nemyſſle/ Bratřý wlaſtnich, a Spráwců Koſtela předpowěděného. A dán geſt gemu za Spráwcy Farář Koſtela w Lažicych.

O dotčeném Ondřegowi z Nemyſſle w Kněhách Koſtelnich paměť pozuſtáwa těmito ſlowy npſaná:

Andreas de Nemyſl, Armiger Pragenſis diocæſis, pro Margaretha de Bohuticz dedit octo ſexagenas Monaſterio Sanctæ Benignæ cenſus annui ſuper Curia in Nemyſl, & unam araturam in Nemyſl, cum ſyluis & pratis.

Na Sněmu w Czáſlawi/

když při Létu Božjm 1421. woleni byli Spráwcowé Země, počten geſt mezy ginými Stawu Rytjřſkého Oreš z Mitrowic pořádkem timto: Jan Zižka z Trocnowa, Zbyněk z Buchowa, Jan z Smilkowa, Mikuláš z Barchowa, Milota z Bohdánče, Oreš z Mitrowic, Gindřich z Boharýně 2c. A dále doloženo: Kterýmžto Auředníkum a Spráwcum y Wladákum, wſſem weſpolek, dali gſme, a mocy Liſtu tohoto dáwame plnau moc a plné Práwo k řjzeni a vpokogeni Země Czeſké 2c.

Geſt w pamětech Liſt Pana Joſſta z Rožmberka,

pſaný k Vrozenému Wládyce Janowi Mitrowſkýmu z Nemyſſle, a na Mitrowicých. Gehož Dátum w Milčině Léta Božjho 1436.

Pana Bohuſlawa z Nemyſſle,

ſeděnjm w Prudicých, vkazuge w paměť Liſt geden Vrozené Pani Alžběty z Dubného / w němžto ona vſtanowuge gey za Poručnika s Panem Janem Malowcem z Pácowa, nad Syny ſwými, Bohuſlawem a Mikuláſſem, y nad wſſym ſtatkem. A Liſt ten pſán geſt Léta 1452. w tu Sobotu před Božjm Wzkřjſſeni těmito ſlowy:

Já Alžběta z Dubného/

wyznáwam timto Liſtem obecně předewſſemi, kteřijž gey čjſti neb čtaucy ſlyſſeti budau/ že gſem včinila, a mocy Liſtu tohoto činjm mocné Poručniky ſwého Statku, mowitého y nemowitého/ kdež co mám, a neb mjti budu/ Vrozené Lidi Pana Jana Malowce z Pácowa, a Pana Bohuſlawa z Nemyſſle, seděnjm w Prudicych/ a wěřim gim nadewſſecky ſwé Přátely/ že s tim včini práwě a wěrně Synum mým milým, Bohuſlawo

wi a Mikulássowi, y gjch Dětem / ažby gjm ge Pán Bůh dal 2c. Na potwrzeni toho / a pro lepssy gistotu, prosyla gsem Vrozených Panossy / Mikulásse z Horčic, seděnjm na Ssenberce / Kunsse z Wolbramowic, seděnjm na Dworčj / Mikulásse Hausskyz Zahrádky / Waňka z Drůže, seděnjm w Prosečy, že gsau Pečetě swé k Listu tomuto přiwěsyli. Byla pak tato Alžběta, Manželkau wegšgmenowaného Ondřege z Nemyssle, yakž se njže doloži.

W tu Neděli po Swatém

Matěgi Apossstolu Božjm, Léta Páně 1453. stala se Smlauwa mezy slowutnými Panossemi, Litwinem a Zacharyássem z gedné / a Bohuslawem a Mikulássem Bratry z Nemyssle, z strany druhé, skrz slowutné Panosse, Wjta z Zrzawého / tehdaž Purgkrabj Chaustnického, Jana z Dobronic, w ty časy Heytmana na Soběslawi / Kunsse z Wolbramowic, seděnjm we Dworči / a Bohuslawa z Nemyssle, seděnjm w Prudicych, o ty wssecky rozepře, kteréž gsau wznjkli mezy Bratřjmi swrchupsanými, a slowutnau Pani Alžbětau z Dubného / Mateřj gegich, o Listy, o djli, y o wssecky wěcy / kteréž gsau mezy njmi swár spůsobili. A neyprwe takowé swoleni mezy Bratry nadepsanými a Pani Alžbětau stalo se / aby Listowé, kteryž gsau na Penize, gessto swědčj Bratřjm swrchupsaným, a Pani Alžbětě, položeni w moc Wjta Purgkraběte Chaustnického, o kteréž nesnáze byla, dáni byli do Ruk Litwinowi a Zacharyássowi / a Aurokowé s Penězy aby kladeni byli k Ruce a w moc Wjta Purgkhrabj swrchupsaného / kterýž má z njch wydáwati Bohuslawowi a Mikulássowi; pokudžby žiwi byli. Pakliby Wjta Pán Bůh newchowal, a neb se gemu stesklo w tom pracowati / wzložená ta práce na Bohuslawa starssyho z Nemyssle, seděnjm w Prudicych. Pakliby Pán Bůh neuchowal Bohuslawa / wzložená ta práce na Mikulásse Sorcy. Pakliby ani toho newchowal / wzložená na Litulta z Zrzawého, Purgkhrabj Zwikowského. A gestližeby Bůh ani toho Litulta newchowal / wzložená práce ta na Mikulásse Wjta z Guzneé / aby ty Syrotky opatrowal. Z njchžto gestliže by se který oženil / ten má swého djlu mocen býti. Také to gest pilnau péčy wyrčeno / yakož dobré paměti Ondřeg z Nemyssle, Otec gjch, vtratil Penize Zádussnj od Swatého Gilgj z Prahy / kdyby řádowé ssli, a na ně práwem důchownjm o to saženo bylo / Litwin a Zacharyáš magi s těmi Penězy Syrotčjmi wywozowati / a to gjm nemá bráněno býti. Neb dokudžby Litwjn a Zacharyáš z toho platu důchownjho práwem nebyli wywedeni / tehdá toho platu wždy magi Bohuslaw a Mikuláš požjwati, a gest toho Zádussy w summě dwanácte zlatých platu ročnjho neb gistiny 120. Kop. Pakliby kdo z stran nadepsaných těchto vmluw nedržel, a ge zrussyl / tenby včinil proti swé cti a wjře / a tobychom my naň chtěli znáti. Na potwrzeni této smlauwy, mezy stranami nadepsanými, Pečetě Bratřj swrchu psaných y Pani Alžběty z Dubného, Mateře gjch, přiwěssené gsau k Listu tomuto. A pro dalssy swědomi a pewnost / smlauwowé swrchupsani / a wedle njch slowutni Panosse, Mikuláš Sorc z Walu, Petr

lu, Petr Makšant, té chwjle Pjsař Auřadu Chústnického, Ondřeg z Dobrohosti, Jan z Libochowan toliké gsau Pečetě swé přitjskli k Listu tomu. Genž gest dán Léta yak nahoře w Sobotu po Swatým Wawřincy Mučedlniku Božjm.

Gmenowaný Bohuslaw

z Nemyssle a na Mitrowicych, byl někdy Poručnikem Giřjka z Pohnáni / kterýž děkugice gemu z takowého dobrodjni, dal mu List propausstěgjcy z poručenstwj toho psaný w tyto slowa:

Já Giřjk z Pohnáni / wy

znáwam timto Listem obecně předewssemi: Kakož Nebosstjk Otec můg, Jan z Pohnánče, mne s dědictwjm y statkem, kterakkoli gmenowaném, oddal w ochranu Bohuslawowi z Nemyssle, seděnjm na Mitrowicych, Stregcy mému milému; z toho poručenstwj gemu děkugi / že gest mně práwě wěrně, a sprawedliwě včinil wewssem / yakožto wěrný a sprawedliwý Poručnik. A yá gey propausstim ze wsseho toho poručenstwj / a slybugi pod cti a wjrau / swrchupsaného Bohuslawa y geho Dětinyněgssy y budaucy newpominati. Tomu wssemu na Swědomi a na zdrženi přiwěsyl gsem swau wlastnj Pečet / a připrosyl gsem Slowutné Panosse, Litwjna z Bukowé Stregce swého, Adama z Lutkowa, sedějm na Wrchoticych, a Jana z Nedrahowic / že gsau y swé Pečetě na swědomi wedle mé přiwěsyli k Listu tomu, kterýž dán gest w ten Cztwrtek před Swatau Lucygi Léta Páně 1462.

Bohuslaw a Mikuláš z

Nemyssle, obadwa němij, dali znáti skrz známeni gistá některým Přátelum swým, yakož to Janowi, Ondřegowi, a Zacharyássowi, a rowně y Synum Zacharyássowým / žeby gjm Zbožj swá odewzdati a zapsati chtěli. K čemuž Král Wladislaw dal swé powoleni / a na to obdařil ge Magestátem takto psaným:

Wladislaw z Božj milo-

sti Král Cžeský, Margkhrabě Morawský, Lucemburské a Slezské Knjže a Lužický Margkhrabě. Oznamugem timto Listem, že přistaupili před nás dwa němij / totiž Bohuslaw, a Mikuláš z Nemyssle, a některými Přátely swými / od njchžto spraweni gsme / že oni skrz známeni dali gjm to znáti / že chtěgi poručiti a odkázati Statek swůg wesskeren, mowitý y nemowitý, kterýž magi y mjti budau / a to kdyžby se gjm zdálo, Stregcum a Přátelum swým, ze gména těmto: Janowi, Ondřegowi, a Zacharyássowi z Nemyssle a w Rowneni / y Synum Zacharyássowým, y Dětem gjch. K prosseni gsme od swrchu dotčených Přátel gjch / abychom k tomu powoleni nasse dáti ráčili. My pak w tom gjch slussnau prozbu

zname-

znamenagjce/s dobrým rozmyslem, a nassym gistým wědomim/ mocy Králowskau/ giž psaným němým dowolili gsme, a timto Listem powolugě aby oni skrz znamenj swá, kterýchžto mjsto řeči vžjwagi, mohli dáti/ poručiti, y také odkázati, Přátelum a Stregcum předpowěděným Statek swůg wesskeren, y wssecko Práwo swé, kteréž po tom koli, a k čemukoli magi, za zdrawj neb při smrti/ společně neb rozdjlně/ kromě důchownjch Osob, kterýchžto dáni, odkázani, neb poručeni, chceme aby tolik mocy mělo/ yakoby Dskami Zemskými vtwrzené a sepsané bylo. Tomu na swědomi Pečet nassy Králowskau kázali gsme k Listu tomuto přiwěsyti. Dán w Praze w Pondělj po Neděli Iudica, Léta Páně 1476. Králowstwj nasseho patého.

Ad Relationem Domini Czienkonis de Klingenstein.

Geden z němých těch, totiž Bohuslaw z Nemysslе, Rytjřem byl slawným a vdatným, genž dal obzwlásstnj praerogatiuam Petr Antonin, vstanowený Komisař nad Ostrowem Rhodis/ kterauž obsahuge List takto psaný:

Nos Petrus Antonius de Gregeno, Comissarius sacrae Religionis, Ciuitatis & Insulae Sancti Ioannis de Rodi, á sanctissimo Patre Domino nostro, Domino Sixto diuina prouidentia Papa quarto, & vigore literarum suarum, pro expeditione contra perfidos Turcas Christiani nominis hostes, in defensione Insulae Rodij & fidei Catholicae facta & facienda concessarum, ad infra scripta, per uniuersum orbem deputatus; Dilecto nobis in Christo, Bohuslao Muto de Nemysle, salutem in Domino sempiternam.

Prouenit ex tuae deuotionis affectu, quo Romanam Ecclesiam reuereris, ac te huic sanctae expeditioni & necessariae gratum reddis & liberalem, ut petitiones tuas, illas praesertim, quae conscientiae pacem & animae tuae salutem respiciunt, ad exauditionis gratiam admittamus: Hinc est, quod nos tuis deuotis supplicationibus inclinati, tibi, ut aliquem idoneum & discretum praesbyterum saecularem vel cujus uis ordinis regularem in tuum possis eligere confessorem, qui confessione tua diligentèr audita, pro comissis per te quibusuis criminib. excessib. & delictis quantũcunq; grauib. & enormibus, etiamsi talia fuerint, propter quae sedes Apostolica sit quouis modo meritò consulenda, toties quotiens fuerit opportunum debitam absolutionem impẽdere, & paenitentiam salutarem injungere, ac omnium peccatorum tuorum, de quibus corde contritus & ore confessus fueris, semel in vita, & semel in mortis articulo, plenariam remissionem & indulgentiam, authoritate Apostolica tibi concedere possit, authoritate dicta, qua per ipsius Sedis literas sufficienti facultate muniti fungimur in hac parte indulgemus. In quorum fidem, has nostras literas Sigilli nostri appensione munitas fieri jussimus. Datum Nouedomus Anno 1481. decima die Mensis Aprilis.

Bohusslawa starssyho z Nemyssle, yakž paměti vkazugi, Syn byl Jan z Nemyssle/ kteréhož pozůstáwa List, w němžto

pjsse k Otcy, žádagjc aby gemu Ženu odeslal na Chaustnik/ kdež on byl Purgkrabjm w Létu Božjm 1483.

Léta 1489. w tu Sobotu před Božjm Křtěnjm/ stala se smlauwa a Trh mezy Vrozenymi Panossemi/ Hynkem z Křenowic a Janem z Nemyssle z strany gedné, a Bohuslawem z Nemyssle a z Mitrowic z strany druhé/ tak že Bohuslaw z Nemyssle kaupil od spolu Poručnjkůw, Hynka a Jana Syrotkůw Nebosstjka Pana Mikulásse, za dwě stě kop a za tři sta grossůw, na missenské grosse počjtagic, půl Twrze Mitrowic/ půl Dworu, s polowicý Dědin worných/ s polowicý Luk, s polowicý Lesůw y wssech Chrastin, s polowicý půl třetjho Rybnjka, kterýž k Mitrowicům přináležegj s Mleynem, genž gest pod Rybnikem Mitrowským/ y s tjm Mleynisstěm, kteréž ležj pod Bozetjnem, s polowicý Potokůw, kteréž též k Mitrowicům náležegj/ y s Sady, y tjm wssým/ což k té polowicy Twrze Pana Mikulásse nebosstika přjslussý/ yakž Meze samy w sobě wyměřugj/ 2c. Tomu na swědomj a pro lepssý gistotu, prosyli gsme Vrozených Pana Jana z Březý a w Trkowě/ Pana Wácslawa z Wolbramowic, smlauwcý nassých/ že gsau swé Pečeti wedlé nassých k Listu tomuto sobě bez sskody přitjskli.

W Listu gednom Pani Wiáty z Adlaru a Pani Marhýny ze Dworče, připomjnagj se Pan Bohuslaw z Nemyssle, a Pan Litwin z Nemyssle, seděnjm w Chotěnicých, w takowý smysl:

Já Wiáta z Adlaru, Manželka někdy dobré paměti Petra ze Dworče/ a yá Marhýna ze Dworče Manželka Kunsse z Wolbramowic. Wyznáwáme tjmto Listem/ že když nám schowati dala, Nebosstka Pani Alžběta z Dubného/ Manželka dobré paměti Ondřege z Nemyssle, ty Listy/ kteréž gest měla na platy/ tu gest nás prosyla/ abychom těch Listůw, kdyby gý Pán Bůh newchowal, žádnému nedáwali, gednom Bohuslawowi z Nemyssle, seděnjm na Mitrowicých. A tak gsme včinili 2c. a dožádali gsme se Slowutných Panossý/ Jana z Dobronic, w ty časy Heytmana na Soběslawi/ Jana Zuba z Daubrawice/ Litwina z Nemyssle, seděnjm w Chotěnicých, a Kunsse z Wolbramowic, seděnjm na Dworči/ že gsau swé Pečeti přiwěsyli wedlé nassých. Dán Léta 1454.

Panu Mikulássowi z Nemyssle a na Mitrowicých/ psal Wladislaw Kral List slowy takowými:

Wladislaw z Božj milosti Král Czeský 2c. Slowutnému Mikulássowi z Nemyssle na Mitrowicých, wěrnému nassemu milému 2c.

Slowutný wěrný milý. Máme za to/ že tebe tagno nenj/ kterak s wůli Nassý, y také s wůli a Raddy Knjžat, Panůw, Rytjřstwa, y Měst wssech Koruny nassý Czeské, wěrných nássých, wysláni gsau byli Poslowé k Ney Jasněgssýmu

Knijžeti Panu Mathyássowi Krali Vherskému/ Bratru a Přjteli nassemu milému, o některé potřeby / kterež se wás a Koruny Czeské dotýkagj. Kteřjž se giž nawrátili, a děkugic Panu Bohu, oč gsau wyslani / to gsau dobře zgednali. Z té přjčiny, aby se ty wěcy wssem oznámili, klademe Sněm Obecný w Praze/ w tu Neděli na Hod Swaté Trogice a neyprwé přjsstj 2c.

Témuž widěl gsem List swědčijcy, kteréhož počátek gest takowý:

Jan z Janowic a z Petrsspergku na Hlabě, Neywyžssj Purgkhrabě Pražský, Vrozenému Panossy Mikulássowi z Nemysle a na Mitrowicych/ Přjteli milemu pozdrawenj 2c. Datum Anno 1487.

Témuž Panu Mikulássowi z Nemysle psán byl w Létu Božjm 1492. od Woka z Rožmbergka, Jana z Janowic, Albrechta z Leskowce, a Mikulásse Trčky mladssýho z Lippy, Heytmanůw Kralowstwj List, slowy takowými:

Vrozenému Panossy, Bohuslawowi z Nemysle a na Mitrowicých/ Přjteli nassemu dobrému služba nasse.

Vrozený Přjteli / znáti dáwáme / že gsme Sněm Obecný w Zemi na Hradě Pražském položili ten Pondělj po Swaté Trogicy neyprwé přjssti z hodných přjčin, kteréž se Krale Geho milosti Pána nasseho y Czeské Koruny této, znamenitě dotýkagj / yakož pak z Listu Krale Geho milosti otewřeného dostatečně tomu budess moci wyrozuměti. Protož žádáme tebe, a wěřjme / že sám osobně na ten Sněm ke dni gmenowanemu, wsseho zaneprázdněnj a weymluw na straně nechage / na Hrad Pražský přigedes/ a tu abychom ty potřeby s Raddau a pomocý twau před se wzali, tak abychom se přjtomného nasseho zlého y Koruny této wwarowati mohli. Plné o tobě auffánj máme a wěřjme / yakožto o milownjku Krale Geho milosti / též y Obecného dobrého Kralowstwj tohoto / že znage toho býti pilnau potřebu, na ten Sněm přigeti nikoli neobmesskáš. Dan na Hradě Pražském w Sobotu po Božjm Wstaupenj.

K témuž včinili Psani druhé nadepsanj Heytmané w Létu 1497. kteréhož Kopie takowá gest:

Služba nasse Vrozený Přjteli milý/ Král Geho milost Pán náss milostiwý ráčil nás obeslati, a znáti dáti/ kterak pro welmi znamenité a pilné potřeby wsseho Králowstwj tohoto, Geho Králowská milost, ráčj Sněm Obecný mjti, na Hradě Pražském / a k tomu Sněmu wssecky Obywatele Koruny této s pilnostj obeslati/ aby tu takowé znamenité potřeby z gednostegné wůle wssech nás vwážený býti, a to zlé potomnému dobrému Králowstwj tohoto slaujti mohlo. Datum Pragæ.

Druhý List od Wladislawa Krále Czeského témuž Panu Mikulássowi poslaný, znj w slowa takowá:

Wladislaw z Božj milosti Král Czeský etc.

Slowutnému Mikulassowi z Nemysle na Mitrowicých, wěrnému nassemu milému.

Slowutný wěrný náss milý. Wěděti dáwáme / když gsau při nás byli Knjžata a Páni y Rytjřstwo, Raddy nasse / že gsme s njmi pilně rozmluwili / co se doteyče některých různic mezy obogj Stranau, a zwlásstě o to/ aby obogj Strana při Kompaktátich zachowaná byla / yakož gsme se

zapsali y také přiřekli obogi straně, ge při Kompaktatich zanechati / a giná mysl nasse neni aniž bohdá nebude, než aby se tomu dosti stalo/ a také gsme tu wěc s Raddami nassymi pilně vwážili, co se doteyče Saudu Zemského a Práw, aby otewřené byli / a Saud Zemský aby osazený byl / aby chudému y bohatému pod Kralowánjm nassym sprawedlnost se dála. Y zdálo se nám s Raddau nassy welmi potřebné, Sněm obecný položiti, pro ty swrchu psané wěcy, y pro giné pilné a znamenité potřeby/ kteréž by byli ke cti a chwále Pana Boha wssemohaucýho, a k gednotě a k swornosti wssech nassých Poddaných/ tak aby každý bohatý y chudý při čem má zachowán býti, zachowán byl/ a řád a pokog aby w Zemi byl. Dán w Praze w Sobotu po Středoposti. Kralowstwj nassého Léta desátého to gest Léta Páně 1471.

W Létu Božjm 1494 List

Pana Gindřicha z Hradce připomjná Pana Bohuslawa z Nemysle a na Mitrowicých.

Od častogmenowaného

Krále Wladislawa témuž Panu Mikulássowi z Nemysle a na Mitrowicých w Létu Božjm 1465. psán List těmito slowy:

Wladislaw 2c. slowutný

wěrný náss milý; Kakož na tem zustano bylo na Sněmu obecném nyni minulém w Praze/ aby ty s námi se strhl Wogenský v Tábora na den Swatých Filipa a Jakuba Apossstolůw Božých. Kwěž že se ta wěc prodlj pro některé přjčyny hodné/ a také zwlásstě proto, aby ty s ginými nassými wěrnými milými tim slussněgi a počestněgi s námi se wypravviti mohl. Protož žádame od tebe s pilnosti, y wěřime / že ty wedle obyčegného swoleni, a pro nassy čest, y pro dobré wssy nassy Koruny Czeské, sám osobně, co neypilněgi můžess, se wssemi potřebami Wogenskými konečně přitáhness k Klássteru Skalicy, pod Město Kaurjm, tě Pondělj před Božjm Wstaupenim / tim pro žádnau wěc neprodléwage. Neb my také na ten den tu osobně budem / a hned potom w Středu bohdá předce potáhně/ žádného nečekagjce: Y znage a wěda to / žádné pochybnosti o tobě nemáme / než že w tom tak se budess mjti, yak ti pjssem. Nebo tak nás docházy / žeby někteřj k tomu se neměli, wedle toho obecného swoleni. Ale my tomu newěřjme o žádném: Pakliby giž kdo byl swýwolný a wssetečný, žeby se neobrátil na obecné swoleni, a nepamatowal na nasse y wssy nassy Koruny dobré, a zapomenul se nad nassy osobau, nad nassym důstogenstwjm Králowským, y také nad swau cti, a s námi netáhl / žádnémnu bychom toho netrpěli / ale mělibychom se k takowému s Raddau nassy, tak yakož na Obecném Sněmu zustáno gest. Ale o tobě nepochybugem / že ty, yakožto náss wěrný, w tom tak se mjti budess, yakoť pjssem. A my tobě to wssym dobrým budem spomjnati. Dán w Praze po Swatém Girj ten Čtwrtek. Léta Kralowstwj nassého ssestého.

Giný List k témuž Mikulássowi psaný znj takto:

Slowutný W. náss milý: Teyno tebe nebuď / že tyto časy sgewssy se w Městě Nymburce oswjcený Hynek Weywoda Minstrberský, Hrabě Kladský 2c.

ſky 2c. Knjže a Vgec náš milý, y také Vrozený Jan z Sſelnberka, Kancléř Králowſtwj Cžeſkého, y také něktěřj gini Páni, Rytjřſtwo a Poſlowé z Měſt, wěrnj naſſy milj, tu gſau někteřé ceſty před ſe wzali k ſrownánj těch wěcy wſſech, což ſe Pražan dotegče / kteréžto wěcy nám gſau na Cedulý vkázali. Ale my to před očima magjce / že gſme od počátku těch wſſech různic nic wedle vmýſla naſſeho w těch wěcech před ſe nebrali, než wewſſem Raddau wás wſſech Poddaných naſſých ſprawowali gſme ſe / nezdálo ſe nám na to odpowědi dáti / lečbychom o to Sněm obecný wſſy Země položili. A protož pro tak welikau a znamenitau potřebu wſſeho Králowſtwj naſſeho / pokládame Sněm na Horách Kutnách na den Swatého Jana Křtjtele Božjho / tobě wěřjce, y také tě s pilnoſtj napomjnagjce / tak yakos nám y Koruně powinen / aby na ten den v nás v Hory byl / kdež s Raddau twau, y giných Poddaných wſſech ty wěcy před ſe wzýti chceme, pokudž nám neydále ſluſſné a možné včiniti bude, aby to konec wzalo. Neboť my nic giného před ſebau nemáme / než abychom wſſecky wěcy podle ſprawedlnoſti na ſwé mjře pozuſtawili a ſwornoſt a dobrý pokog aby w Králowſtwj naſſem zachowán byl. Dátum Léta Králowſtwj naſſeho třináctého.

Poſlednjho Liſtu, kterýž Wladiſſlaw Král

Cžeſký k čaſtogmenowanému Mikuláſſowi z Nemyſſle pſal, Kopie geſt tato:

Wladiſſlaw 2c. Slowutný wěrný náš milý, yakož gſme ſe zawázati ráčili, gſauce Kralem Cžeſkým, Práwa obhagowati a dopomáhati s mocy naſſy, s Zámky, s Many, s Kláſſtery y Měſty naſſemi.

Y wěz že gſme giž s tim ſe wſſým pohotowě / a Vrozeným Sſlykum, Mikuláſſowi, Kaſſparowi, Sſebeſtyánowi Streycum, ſlowutným Sſtampachum, Wácſlawowi Budowcowi, wěrným naſſym milým kteřj gſau Práwo vſtáli na Kryſtoffowi z Guttnſſtegna dopomocy chceme wedle Práwa. Yakož pak wſſickni tři Stawowé zawázali gſau ſe podecti a wěrau podle nás Práwa dopomáhati. Y giž my tebe napomjnáme podle začátku nahoředotčeného / aby oſobně ty podle nás k temu dopomoženj Práwa táhl, a v Plzně Měſta naſſeho tu ſe nagjti dal na den S°. Wawřjnce. Datum Pragæ ex arce noſtra, Anno 1509.

W Létu Páně 1401. zmjnku nacházým o Panu Bohuſlawowi Mitrowſkým z Nemyſſle a na Mitrowicych / k němuž

někdy včinil pſani Král Giřj takowé:

Wěrný milý. Pſalit gſme prwe o Syrotka / kteréhož gſy s ginými několika Poručnikem, Markétu z Rzikowa / aby dána byla Služebniku naſſemu Pičkowi za Manželku žádagjce. Y neſtalo ſe to. Protož wůle naſſe geſt / aby ty obeſlal giné Poručniky, a powěděl gjm od nás wůli naſſy. A w tom ty y s njmi aby ſe zachowal, a tak měl / aby ten Syrotek giž pſanému Pičkowi k Manželſtwj byl dán bezewſſy odpornoſti y prodlewánj. Ginák toho nečinjce. Dán w Praze w Pondělj po Rozeſlánj Swatých Apoſſtoluw, Králowſtwj naſſeho Léta 7.

Ad Relationem Petri Gduliniecz
de Oſtromic.

K témuž včinil pſani Jan z Petle z Prudic a na Zlebich w Létu 1509. gehožto počátek takto znj:

P. Bohuſlawowi z Nemyſſle a na Mitrowicych Streycy ſwé milé 2c. žádá pak w tom pſani, aby k němu přigel na potřebu Přátelſkau na Zleby.

Liſt Pana Gindřicha z Hradce, neywyžſſjho

Purgkhrabj Pražſkého pſaný k Vrozenému Wladyce Bohuſlawowi z Nemyſſle na Mitrowicych, w takowé ſlowa znj:

Službu ſwau wzkazugi Vrozený Přjtely milý. Yakož wedle ſwolenj Zemſkého / kdyžby w Zemi Krále Gehomiloſti nebylo / yá wſſecky Stawy odſýlati mám proti těm, kdožby ſe Práwu ſprotiwiti, a rozſudkům Panſkým a Wladyckým doſti činiti nechtěli. Protož / poněwadž Sſebeſtyán, Mikuláš, a Wácſlaw Sſlykowé Práwu a nálezum Panſkým gſau ſe protiwili, a doſti včiniti nechtěli / pro kteraužto přjčynu Král Gehomiloſt mocy ſwau Králowſkau a podle Gehomiloſti wſſecka Země powinni gſme pomáhati pod pokutau tau kdožby netáhl ſwau možnoſti, a neb na ſwým mjſtě hodného Cžlowěka neposlal / buď z Panuw neb z Rytjřuw, tak yak ſwolenj Zemſké vkazuge, a dálegi w ſobě znj / že takowý každý čeſt ſwau y hrdlo ſtratiti má. Protož to wěda napomjnám tebe wedle toho záwazku Dſkami zapſaného, aby ty ſwau wſſy možnoſti táhl na též Sſlyky, a neb na ſwém mjſtě Cžlowěka hodného mjſto ſebe poſlal / a tu Wogenſký k Taufſynu na den Swaté Maři Magdalény neyprwe přjſſti ſe nagjti dal. Dán na Hradě Pražſkém w Auterý po S. Wjtu Léta 1500.

Léta Páně 1512. Hynek a Alžběta z Nemyſſle měli rozdjl o Statek Otcowſký a Streycowſký, a Alžběta Streyce ſwého zewſſeho kwitowala. Přičemž byli a Pečeti ſwé přitjſkli / Jarohněw z Nemyſſle, Weyhak z Kůtuw. ſeděnjm na Kautowě, Bohuſlaw z Nemyſſle na Mitrowicych, a Wácſlaw z Zahrádky a na Sadicy.

Karel Knjže Minſtrberſké a Oleſſnické včinil pſani k Bohuſlawowi ſtarſſymu z Nemyſſle a na Mitrowicych, kteréhožto Dátum w Praze Léta 1525. a to znj w ſmyſl takowý:

Karel 2c. Krále Gehomiloſti Neywyžſſý Heytman Kralowſtwj

Cžeſkého, Slowutnému Wládyce Bohuſlawowi ſtarſſymu z Nemyſſle Mitrowſkýmu z Mitrowic, nám milému. Vrozený Wládyko nám milý / wěz že gk nás žadala Vrozená Wladyka Kateřjna Pekinowá z Roſýněk tobě za přjmluwu, a to w tom / kdež na nj Práwo weſti chceš, aby toho Práwa wedenj zanechal až do Swatého Hawla neyprwe přjſſtjho / neb ona w tom čaſe o to pilnau péčy a bedliwoſt mjti bude, aby tobě twá Summa zaplacená byla. Datum ut ſuprà.

W Létu Božjm 1528. Bohuſlaw ſtarſſy z Nemyſſle byl Bernjkem, což ſe z Liſtuw dáwnich vkazuge / gichžto Dátum w prwnj čtwrtek w Poſtě.

Ten byl y Rukogmě za Pana Wácſlawa z Lobkowic w Pěti ſtech zlatých Arnoſſtowi Rzepowi, což wyprawuge Liſt pod Pečeti gmenowaného Pana Wácſlawa z Lobkowic Léta 1520. pſaný.

O Erbu a Rodu Panuw Kokořowcuw z Kokořowa starodáwném.

Kapitola XXXI.

Předkowé Erbu tohoto s oněmi prwnégssymi Knjžaty, Czechem a Lechem, do Wlasti této z Kragin Charwátských přissli / kdež při Knjžatech a Králich obzwlásstnj lásku mjwali, a gjm w raddách tegných před ginými mnohými nápomocni býwali. Vžjwali Erbu takowého yaký tu před očima dolo-žen gest.

O Diwisslawowi Kokořowcowi mluwij Hágek w Listu Kronyky swé 172. a w Létu 1130. w tento smysl:

Czasu Postnjho Cýsař Lotaryus wolený, obesslal k sobě do Rzezna Soběslawa / kterýž rychle se wypravil z Czech, a málo chybilo že na té cestě pospjchagje neutonul w Řece řečené Regen neb Rzezen: A když přigel do Města / wděčně ho přigal Lotaryus / yakožto Kmotra, litugje přjhody ge-ho. Rokowali wespolek za 7. dnj / a osmého dne wygel Soběslaw z Rzezna. Nawra-

Nawracugjcýmu se do Czech, Bawoři vsylowali gemu něyaký posměch a sskodu včiniti, zwlássstě ti / kteřjž k Cýsaři Lotaryusowi nechut měli / ale Soběslaw wěda o vmýslu gegich skrz sspehéře / a mage k tomu dowoleni od Cýsaře / obořil se na Zemi Baworskau / činil sskody znamenité / wjc než dwadceti hrazených Twrzy a Hraduw rozbořil, a s Kořisti welikau do Czech se nawrátil. Pobyw pak tu nedlauhý čas, totiž w Praze, gel do Kladska na Zámek, a nalezl geg ginače wzdělaný a ohražený nežli prwe byl / z čehož byl potěssen. Zustáwage na tom Zámku chwjli / vmjnil ge-ti do Morawy / a na té cestě wnuknutim Božským oznámeno gemu / žeby někteřj o něm zle myslyli, a dáwno w Raddách postrannich na tom zusta-li / kterakby gey mohli o žiwot připrawiti. Z té příčyny powolal k sobě Syna Bláhowa, a Diwisslawa Syna Kokokowa w prwnj Neděli Měsý-ce Czerwna, a žádal gich / aby to což gim oznámi w tegnosti měli: kteřjž slýbili tak se zachowati / a to wjrau y přísahau potwrdili. Kterýmž on řekl: Tito a tito mjni mne aukladně zamordowati. Protož včiňte we-dle slybu a přjsahy wassý; a zgimagjce ty vkladniky, přiwedte ge ke mně zdrawé / abych mohl od njch gruntu toho wsseho přezwěděti: Kteřjž tak včinili, a polapiwsse gednoho, přiwedli geg, an má Ssawli gedowatau na dwa Lokte wzdýli / a druhý porozuměw tomu, co se děge, vtekl. Tu Soběslaw rychle powolaw dwa z Lowcuw, a dij k njm: Oznamugi wám / že gednomu z Komornjkuw Plássť vkraden gest / a ten kdož geg vkradl, preč vtiká. Protož wezmauce Psy / pospěsste za njm / a bez křiku yatého ke mně přiwedte. I wygeli Lowcy na pospěch / a postjhli onoho w gedné Wsy / kteréhož před Soběslawa přiwedli ꝛc. yakž doloženo pod Erbem Panuw z Dubé a z Lippého.

W Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském před Kaplau Swaté Anny, spatřuge se Kámen hrobowý, na kterémž napsaný gest Text tento:

Vrozený Panosse Zdisslaw Kokořowec z Kokořowa, tu Středu před Swatým Duchem vmřel / Léta Páně 1203. Pane Kryste rač se smilowa-ti nad Dussy geho.

Léta Páně 1250. vmřel

Pan Bartholomiěg Kokořowec z Kokořowa, a pochowán gest w Klásstere Swaté Jakuba w Starém Městě Pražském / kteréhožto Manželka byla Pani Salomé-na z Waldeka a z Sselnberka / gegižto Tělo w témž Klásstere pohřbeno gest, Léta Páně 1270. Ta vžjwala za Erb Swinské Hlawy w Poli čerweném / ssafrnochy černé a bjlé, a na Helmě tolikéž černá Hlawa Swinská. Ten Rod giž nemá žádného z Mužského Pohlawi / neb poslednj z něho vmřel w Létu Páně 1597. totiž Vrozený Pán / Pan Jan z Sselnberka na Tužetině a na Mračy G. M. Cýsařské Radda.

Léta Páně 1362. vsnul w Pánu Bohu Pan

Gindřich z Kokořowa na Wſſerubech / kteréhož Manželka byla Pani Katteřina z Nedwědkowa, a ta pochowaná geſt w Swogſſicých w Létu 1349. vžjwala Erbu takowého yakž tuto dolozen geſt, totiž Rohu žlutého na modrém Sſtjtu s ffaffrnochy žlutými a modrými.

Wedle textu na Kamenu

hrobowním napſaném w Koſtele na Wſſerubech, vmřel Pan Jan Kokořowec z Kokořowa w Létu Páně 1470. Manželku měl Pani Eliſſku z Daupowa / kteréž Tělo w témž Koſtele pochowáno geſt Léta 1474. měla za Erb tři Poſtrychy čerwené neb krwawé na bilém Poly / nad Helmem a Korunau Křjdla Worliči a na njch též tři Sſtrychy krwawé s ffaffrnochy čerwenými a bilými.

O témž wyprawugi Liſty Panuw z Raupowa / že geſt někdy při Létu 1483. Rukogmě byl za Rauſſe z Lipna, ſeděnjm na Lipně za 80. miſſ: kop, a to Jwanowi z Kunratic a w Weyprenzech. Nacházym tolikéž že byl Rukogmě za Pana Hrabij Buryana z Guttenſſtegna / Neywyžſſyho Khāmermeyſtra w Králowſtwij Cžeſkém.

Vmřel Léta Páně 1531.

Pan Petr Kokořowec z Kokořowa, a pochowán geſt w Měſtě Plzni w Kláſſteře v Boſákuw / kdež ſe geſſtě Kameni hrobowni s nápiſy ſpatřugi. Manželka geho byla Pani Ozána z Proſtiboře a z Podmokl / kteréž Tělo leži we Wſſerubech, pochowané Léta 1525. Erb gegi byl takowý yak widiš / totiž Pole čerwené a bilé, Helm bez Koruny, Křjdla na něm Worličy bjlé, a přes ně ſſtrychy čerwené / ffaffrnochy čerwené a bilé.

Pan Giřj z Kokořowa G. M. Cyſařſké

Radda vmřel Léta Páně 1584. a pochowán geſt w Plzni: Manželku měl Pani Dorotu Auderſkau z Audrce, kteráž w témž Koſtele pohřbená geſt Léta Páně 1575. vžjwala za Erb Pole bilého a modrého, Helmu bez Koruny, a nad njm ſtál Můž we Zbrogi do Paſu an ſe Rukama za Hlawu drži / mage Sſyſſák an w něm Sekera wraubená wězy, ffaffrnochy pak modré a bjlé což wſſe pod Rodem Panů z Audrce ſpatřiti můžeš.

O Starodáwném Erbu a Rodu Panuw Wančuruw z Řzehnic ⁊c.

Kapitola XXXII.

Dáwnj Předkowé Rodu tohoto ſtarožitného / yakby wěrně Králům ſwým ſlaužili / yak Wlaſt ſwau ſkrz hrdinſké čjny chránili, a okraſſlowali, oznamuge Petrus Codicillus Hwězdář Kollege Pražſké w Kalendáři ſwém, kterýž wydal pod gménem ſlawné paměti Panuw Bořjtuw z Mortinic, totiž, pod gménem Pana Giřjho Bořjty Smečanſkýho, genž byl Králowſtwj Cžeſkého Neywyžſſym Kancléřem, a pod gménem Pana Jana Bořjty na Wokoři, Bratra geho. Neb tam dokláda patrně / kterak za Panowánj Krále Wácſlawa Statečnj Rytjři Bokek Dohálſký, hrdinſký Bogownjk, Kalenice, a Wančura z Řzehnic, ſwěřené ſobě Hrady w Rakauſých s takowau ſnažnoſtj a wěrnoſtj chránili / že raděgi znamenitá pokuſſeni, ano y těžká trápeni až do ſmrti ſměli ſnáſſeti / nežliby Rakauſkému Weywodowi měli gich proti zawázani včiněnému poſtaupiti: Mezy ginnj

Pan Cyrek Mičan, aby Hradu řečeného Nadbergk nepodal / dopustil sobě raděgi dobrowolně Oko wylaupiti. Což se stalo wedle gmenowaného Astronoma w Létu Páně 1248. Takowau wěc Dubrauius lib: 16. ač byl rozený Czech, připisuge Morawanum / snad pro Biskupstwj Morawské, gehožto on byl Wládařem. Ale slussněgi gest dáti wjru pamětem / kteréž Osoby takowé ze gména y s připomjnánjm Rodu gmenugi / což při dotčeným Kronykáři nenacházym.

W Létu Páně 1409. oznamugi paměti,

že Pan Jan Wančura z Rzehnic, Syn někdy Pana Wácslawa Wančury, kaupil Krnsko od Jarosse Towačowského z Rysmburgka / a po Manželce swé Pani Dorotě dostal Wes Hrdlořezy řečenau za Boleslawi / kterauž prodal Michalcowi z Michalowic, ginák z Wartmberga.

Giná pamět o témž Panu Janowi Wančurowi

z Rzehnic zní / že gest on kaupil Wes řečenau Seletice od Zygkmunda Seletického / kterýž se psal z Mogna a z Prawuge / a to w Létu Páně 1450. Zanechal pak po sobě gmenowaný Jan Wančura dwa Syny / gednoho, genž byl vmřel nežeňatý, a Mikulásse druhého: gehožto kteráby Matka byla w pamětech nenacházym.

Pan Mikuláš Wančura,

wedle znění Listů P. Zagicű z Hazmburgka náležegjcym okolo Léta 1498. potřebowán byl Přátelský od Pana Zbyňka Zagjce z Hazmburgka, spolu s Panem Benessem z Baworyně 2c. kterýžto Mikuláš kaupil Dwůr we Wtelně v Wogice z Očedlic, na němž seděl Wjt gmenowaný Kaupel.

Ten též Mikuláš kaupil

Dwůr w Sowenicych se wssemi přináležitostmi, na němž seděl Jan řečený Sstěpa / za něhožto Rukogmě byli Pan Girjk Křinecký, Wácslaw Walkaun na Rozdialowicych, Wácslaw Petrle z Bezna, Pan Rubjk z Pořyčan, Hereš z Hustiřan, Mstibor z Hustiřan a na Wltawě, Aleš z Hostywice na Wssemičicych, Zygkmund z Dubrawan, Hynek z Augezdce a na Badrách: což se dálo Léta 1497.

Kaupil téhož Léta w Sowenicych Dwůr giný

se wssym prislussenstwjm / gehožto někdy držitelé byli Zitowličcy, a to wložil do Desk Pan Zacharyáš z Stránky. Pan Markwart Fryček z Dalemiřic, a Pan Rubjk z Pořjčan.

Mezy dotčenym Panem Mikulássem Wančurau

z Rzehnic, a Panem Petrem Beřkowským z Ssebjřowa, včiněné gsau Cedule řezané, s doložením / kterak Petr gmenowaný prodal Zbožj swé Brodce, Vrozenému Pánu / Panu Albrechtowi z Rychnowa a na Obrubcych / a včiněná mezy njmi Smlauwa, w kteréž doloženo / že Pan Petr snésti má Wěno Manželky swé z Statku Namyssenského a Brodeckého. Pakliby toho newčinil / položiti powinen bude k Ruce wěrné Listy na gistau Summu. A dále smlauwa znj. Poněwadž to Zbožj Pan Albrecht prodal Panu Wančurowi, a Dědicum geho / tu powinnost chcy k němu a k Dědicum geho zachowati. Přitjskli Pečeti swé Pan Jan z Czelné, a Pan Petr Pročík z Kolomut a na Milkowicych.

Druhého Léta, to gest 1498. Pan Mikuláš

Wančura z Rzehnic a na Krussce, od Pani Kateřiny z Porcsse Matky Manželky swé, kaupil Dědictwj / kteréž ona měla od Petra z Sschnowa / tolikéž y Tisyc kop Práwa wěnného. Panu Mikulássowi Trčkowi prodal Tuchom / a s Hrussowský mi ffreymarčil o Augezdec, dada zaň Ciečelice / od njchžto také kaupil plat w Scrakách a w Cjlgi, a prodal gey zas Panu Janowi z Sselnbergka.

Léta 1511 Panu Mikulássowi Wančurowi

Pan Bohuslaw Drašický z Kunwaldu, y Dědicum geho zapsal Tisyc zlatých Vherských / a po smrti včinil téhož Poručníkem s Panem Hynkem a s Panem Janem z Martinic nad půl pátym tisycem kop grossů Cžeských.

Léta Páně 1520. ten též Pan Mikuláš Wančura

kaupil Statek Bosýn, a giných mnoho. Manželka geho prwni byla z Rodu Panuw Hrůssowských, gménem Dorota / s njžto splodil Syny tři, a Dcery čtyry. Katerinu, kteráž zasnaubená Panu Czertinskýmu. Lidmillu, kteráž dána za Manželku Mysskowi ze Zlunic. Elissku, kteráž dána Panu Wotikowi Selmickýmu. Z Synuw starssy slaul Jan / druhý Girjk / třetj Zygkmund.

Druhau Manželku měl Pani Johanku ze Zlunic, z Rodu Panuw Mysskuw / kteráž gemu porodila Syny čtyry: Pana Petra, Pana Smila, Pana Wácslawa, a Pana Buryana / a Dcery tolikéž čtyry, z njchžto

Panna Dorota dána Panu Hrzáňowi Adamowi z Harasowa / Panna Markéta Panu Pecyngarowi.

Panna Ewa vmřela na Kostelcy w Panenské neporussenosti, a tu pochowana gest.

Pan Jan Wančura, Syn Pana

Mikulásse Wančury z Rzehnic, gemužto tolikéž rozličné paměti swědčj, měl Manželky dwě / prwni Pani Elissku ze Wssebořic, z Rodu Panuw Bubnuw / s kterauž zanechal dwanácte Synuw, a Dceru gednu.

Druhau Manželku měl Pani Mandalénu z Smiřic/ gemužto ona porodila Syna Gindřicha, a Dceru Johanku.

P. Giřjk Wančura z

Rzehnic a na Walečowě / měl tolikéž dwě Manželky / gednu Pani Markétu z Hadlaru, z Rodu Panuw Walkaunuw / s nížto splodil Synuw ssest: Pana Adama, Pana Mikulásse, Pana Wácslawa, P. Zygkmunda, Pana Hynka, Pana Frydrycha/ a Dcer tolikéž ssest:

Panna Ewa měla za Manžela Pana Zuba z Lansstegna.

Panna Lidmilla měla Pana Jana Klusáka.

Panna Anna měla Pana Sstiastnýho Kaplíře.

Panna. Maryána zasnaubená Panu Heřmanowi Wotikowi z Bubna.

Panna Mandaléna Panu Giřjkowi Kaplíři.

A Panna Elisska zasnaubená Panu Mikulássowi Pecyngarowi.

Manželku druhau měl z Rodu Panuw Strá- nowských, Pani Johanku / kteráž gemu porodila dwa Syny/ Markwarta a Giřjho

Pamět gedna okolo Léta Páně 1544.

ó Panu Giřjkowi Wančurowi z Rzehnic znj takto:

Po shoření Desk Zemských, Pan Waněk Czernin obnowowal Zápis na Twrz Augezdec a Rybníky, Panu Giřjkowi Wančurowi z Rzehnic a na Walečowě, a Smlauwa o Zbožj Studenské se wssým přjslussenstwjm, wedle powolenj Sněmownjho do Desk wložená.

Pan Zygkmund Wančura

z Rzehnic pogal sobě Manželku Pani Barboru z Rodu Panuw Proćkuw/ s njžto měl tři Syny / Mikulásse, Zygkmunda, a Petra, kteřjž zemřeli / a Dcery dwě, Dorotu a Annu; gednu pogal Pan Zdeněk Mladota/ druhau, totiž to Annu wzal sobě za Manželku Pan Giřjk Klusák.

Pan Petr Wančura z Rzehnic a na

Wartmberce, mage Manželku Pani Mandalénu z Dubé a z Lippého, umřel bez Dědicuw.

Pan Wácslaw Wančura z Rzehnic a

na Studence / Manželku měl z Rodu Panuw Sskopků Pani Markétu / kteráž gemu porodila dwy Djtek, gessto w mladosti pomřeli.

Pan Smjl Wančura umřel neženatý.

Pan Buryan Wančura zahynul w Uhřjch w Bitwě.

Pan Mikuláš Wančura

z Rzehnic a na Giřjcých/ měl Manželku Pani Annu Smiřickau z Smiřic/ s njžto splodil Syna gednoho Jana, a Dcer pět/ gmenowitě Elissku, Kateřinu, Saloménu, Magdalénu, a Maryánu.

Prwni dána w Staw Manželský Panu Radslawowi Beřkowskému.

Druhá Panu Ondřegowi Klusákowi.

Třetj Panu Sstěpanowi Střelowi.

Cztwrtá Panu Beřkowskému.

A pátau totižto Pannu Maryánu pogal Pan Buryan Trčka z Lippý/ Podkomořj Králowstwj Czeského / gemužto porodila Syna Pana Maximiliána Trčku z Lippý a na Swětlé 2c. umřel Léta 1597.

Pan Zygkmund, Bratr Pana Mikulásse

Wančury byl sťeděnjm na Přjworach dolegssých. Manželka geho prwni byla Pani Magdaléna z Helsstiboře / Sestra Pana Albrechta Kamitského. Druhá Manželka geho byla Pani Anna Dcera Pana Gindřicha Wlinského ze Wlinowsy a na Libicých.

Pan Gindřich Wančura

z Rzehnic a na Kostelcy nad Labem, wstaupil w Staw Manželský s Pani Annau Kaplířkau z Sulewic / Sestrů Pana Thobiásse Kaplíře / a ten Gindřich byl Bratr Pana Zygkmunda a Pana Mikulásse Wančuruw z Rzehnic.

Pan Adam Wančura z

Rzehnic a na Augezdcy, Syn Pana Giřjka Wančury, měl Manželku prwni Pani Kateřinu z Rodu Panuw Klusáků kteráž umřela bez plodu. Pogal sobě potomně ginau, totiž z Rodu Panuw Kaplířuw, Dceru gedinau / kteráž po smrti geho dána byla Panu Janowi Chlumowi

Panu Mikulássowi Wančurowi z Rzehnic a

na Brodcych zasnaubená neyprwe k Stawu Manželskému Dcera Pana Mikulásse Zuba z Lanssteyna / gemuž ona porodila Dceru a Syna. Druhá Manželka geho byla z Rodu Panuw Wchynských.

Pan Wácslaw Wančura z Rzehnic

a na welkým Solči měl Manželky dwě, prwni Pani Annu z Rodu Panuw Dačických/od njžto possli Syn Trystram Wančura, a Dcera Panna Marusse, a druhau z Rodu Panuw Rachmberkuw/ kteřijž vžjwagi za Erb Hlawy Beraní tak yak Páni Augwicowé z Biskupic/ a s tau zanechal Syny dwa.

Pan Waněk Wančura z Rzehnic a

na Walečowě měl Manželku z Rodu Panuw Dohálských z Dohálic.

Pan Zygkmund Wančura

z Rzehnic a na welkých Horkách / Manželku měl Pani Maryánu z Rodu Panuw Kaplijřuw z Sulewic.

Pan Frydrych Wančura z Rzehnic

a na Krnsstě měl Manželku Pana Frydrycha Pecyngara Dceru.

Pan Wácslaw Wančura z Rzehnic měl dwa Syny Markwarta a Giřjho Wančury z Rzehnic a na Studence. Trystram vmřel neženatý/ gehožto Sestra wzala sobě za Manžela Pana Gindřicha Ryge z Hyrssfeldu.

Czasu toho kteréhož gsem

tyto Knihy spisowal žiw byl P. Giřj Wančura z Rzehnic, na Studence a na dolegssých Přjworách, gsa Bernjkem Krage Boleslawského, Prwni Manželka geho Pani Dorota z Rodu Panuw Pecyngaruw z Bjčina / porodiwsse gemu Dceru vmřela. Potomně pogal sobě druhau, totiž Pani Anýžku Křinečkau z Ronowa / Dceru

Vrozeného Pána/ Pana Sstiastného Křineckého z Ronowa/ s njžto měl Syny dwa Giřjho Sstiastnýho a Wácslawa Bohuslawa/ a Dcery tři: Annu Marygi, Dorotu a Kateřinu.

Jan Buryan Wančura z Rzehnic a na Chotiecých,

měl Manželku Pani Kateřinu z Dubé a z Lippého, a na Nowém Persstegně/ s tau splodil Syna Adama Kasspara, a Dceru Elissku Kateřinu.

Jan Wančura z Rzehnic a na Krnsstě a Solčích Syn Pana Frydrycha Wančury pogal Manželku z Rodu Panuw Ssleyniců/ kteráž gemu porodila Syna gednoho, a Dcery čtyry.

O Rodu a Erbu Panuw Pessykuw z Komárowa starodáwném.

Kapitola XXXIII.

Napodobný tomuto, Erb nacházy se w Kronykách Polských/ kterýž za času Knjžat Pohanských obdržán gest neb nabyt spůsobem takowým:

Bogowali někdy Slowácy s Wlachy a Francauzmi/ gimž to když sstěstí času gednoho stálo na odpor, zagat byl Heytman mezy Slowáky

wáky wysoce wznessený, a geden Zioldnýř spolu s njm/ kteřjž obadwa wa-ni do Wězeni, a Pauty těžkými okowáni. Nebylo naděge žádné k wyswobozeni/ čemuž dobře porozumjwal Ziolduýř onen, a proto přemegssel/ kterakby mohl aspoň Pána swého wyprostiti / byť měl y Hrdlo za to dáti / aby mohl on déle Wlasti swé w správach Wogenských slaužiti, a gj před Nepřátely ochrániti. Cžasu tehdy přjhodného / Ziolduýř, poněwadž s Heytmanem přikowán byl Pauty welikými, a nebylo ginač možné Pánu swému pomocy, vřezal Nohu swau, a Heytmana Woknem s oběma Pauty wypustil/ žádage aby naň laskawé měl zřeni, gestliže žiw zustane: Pakli nezustane/ aby nezapomjnal na geho Potomky. Stim rozžehnali se wespolek/ a Heytman tak wyswobozený, we dne y w nocy pospjchal k swým: Wěrný pak onen služebnjk položil se v djry, kterauž gjdlo Wěznum podáwali/ zastiniw Okno ono wylámané, njmžto Heytman z Wězeni wyssel. Dne třetjho, porozumjwage Ziolduýř / že giž Pán geho dost idaleko vgjti mohl, zwolal žalostně, a žádal aby wypusstěn byl k Barwjři / a neb aby aspoň rychle byl vsmrcen / poněwadž se giž k ničemu nehodi, a bolest newymluwitedlnau trpi. Wyzwěděl od něho což se dálo strážný, a hned běžew k neywyžssymu, to wsse, což se přjhodilo w Wězeni oznámil / kterýžto wegda sám k onomu Ziolduýři, a wida že beznohý gt/ podiwil se nad láskau a wěrnosti, kterauž služebnjk tento prokázal Pánu swému / a hned mjsto trestáni, poručil mu Ránu zahogiti, a potomně y swobodného propustil.

Y přissel k Heytmanu swému / a přigat od něho s radosti nesmjrnau, neginače než yako wlastnj Syn, a obohacen gest od Knjžete y Pána, a takowým znamenim pro budaucy pamět obdařen. Což Rytjři tomuto Heytman při Knjžeti wygednal. A pro vkázani wětssy k němu lásky, a pro pamět wěčnau včiněné wěcy, nosyl y on Nohu swau na Helmě swém/ tak yak se byl toho při Knjžeti dožádal. To kteréhoby se času stalo, negisti ani Kronyky Polské, ani Cžeské/ powěst tato mezy Potomky pozustáwa. W Polssté odtud pocházegjcy nacházegi se Rodowé mnozy a znamenjti, a Potomek geden od onoho Heytmana possly w pamětech Kostelnich připomenut gest okolo Léta Páně Tisycýho, Sedmdesátého, Ozwnjho, totiž Bohna, Matka Swatého Stanislawa, Biskupa Krakowského/ čehož také památka gest při wypsáni Rodu toho Swatého Biskupa w Krakowě w Klásstеře Swatého Františka. W Králowstwij pak Cžeském nacházy se Rod tento Panuw Pessykuw z Komárowa, ke wssem hrdjnským správam a k pobožnosti Křestianské weyborně náchylný/ gemužto swědčjcy paměti njže wedle pořádku Let budau doloženi.

Za času Panowáni Cysaře Karla, to gest w Létu Božjm Tisycým Třistým, Padesátym, paměti Kostelni připomjnagi Pana Pessyka z Komárowa / za gehožto Dussy hognau dal Almužnu do Klásstera Swatého Jana w Brně Praprawnuk geho Pan Kunat Pessyk z Komárowa. yakož se to wyrozumi z Listu pod Pečeti Klásstera gmenowaného, kterýž njže doložen gest.

Léta Páně 1377. vmřel Pan Sstěch z Komárowa, kterýž Mnjchum w Klásstеře Swaté Dobrotiwý přebýwagjcym darowal Mleyn řečený Wřjňa/ o čemž paměti předřečeného Klásstera wyprawugi.

In libris Erectionum **zmjnka gest o Panu Pessykowi** z Komárowa na Minicych a w Lipčewsy / kterýž dal k Kostelu w Lipčewsy půl Lánu Roli, podle Wsy řečené Dřewice a auplné desátky ze dwau Pluhuw a neb Kmeti rolnjch. Actum Anno 1396. a ten tolikéž byl přjtomen / když darowán byl něyaký plat k Kostelu w Krassycych Léta 1398. yakž o tom při wypsáni Erbu Bukowanských nalezneš.

Gmenowaného Pana Pessyka byl Syn Pan Kunat Pessyk z Komárowa / kterýž času onoho, kteréhož Pražané proti Zygkmundowi, Bratru Wácslawa Krále, bogowali / a magic na pomoc Žižku y Taborské, gey za Pána přigjti nechtěli, zabit gest pod Wyssehradem. Což wyprawuge y List w dole položený Klásstera Brněnského.

Manželka geho byla Pani Eléna, kteráž darowala platu ročnjho wěčného Faráři w Mrtwiku tři Kopy grossuw, o čemž libri Erectionũ takto zněgi: Donatio trium Sexagenarum pro Plebano Ecclesiæ in Mrtwik. Elena relicta Pessikonis de Komarow &c.

Pana Pessyka, Pana Mikuláße, a Pana Borsse, Bratry a Strey ce z Komárowa, připomjnagi wegšdotčené paměti Klásstera Swatého Jana w Brně / za kterýchžto Dusse dáwali Almužnu Synowé Pana Pessyka / yakž njže doloženo bude.

K tomu Pessykowi psal Král Wladislaw List, kterýž znj w tyto slowa:

Wladislaw Král Vherský, Cžeský ꝛc. Slowutný wěrný nám milý; Rakož gsme pro některé potřeby pilné měli Raddy nasse při nás. Y tak se nám zdálo / že gest toho welmi pilná a znamenitá potřeba / abychom Sněm obecný položili. Protož podáwame gey na den Swatého Wácslawa ꝛc. Dán na Hradě Pražském den Swatého Gilgij. Léta Králowstwij nasseho 15.

Knihy Kostela Pražského kteréž slugi libri Erectionum, čjnj zmjnku o Panu Mikulássowi Pessykowi při Létu 1405. kterýž spolu s Panem Mikulássem z Ledce, do Kostela w Ledcy darowal

sedm kop platu ročnjho wěčného we Wsy řečené Chwatonice / kteráž gk
v Czáslawy. Stalo se Léta yak nahoře gedenáctého dne Měsýce Má-
ge.

Pan Jan Pessyk z Ko-

márowa byl někdy Heytmanem na Sspil-
berce / w hrdinských čjnech hned od mlado-
sti slawný, gsa při Králi Mathyássowi na
Wogně. Na kterémžto potomně Heytmā-
stwi pokogně vmřel, totiž, na Sspilbergku v
Brna / a pochowán w Klássteře Swatého
Jana v Oltáře Swaté Trogice / kdež se ge-
ště spatřuge Kámen hrobni s Erbem ge-
ho.

Tomuto Panu Janowi Pessykowi Lé-
ta Páně 1525. darowal Král Wladislaw něyakau připadnost po Toma-
nowi z Rachmbergka, a Panu Giřjkowi z Sselnbergka na Horách Hu-
stopeckých / totiž Winohrady y Penize hotowé / kterýchžby se doptati mohl
w Czechách y na Morawě / yakž w sobě List gemu na to

daný obsahuge. Manželku měl Vrozenau Pani / Pa-
ni Affeu z Kragku / s nižto splodil Syna téhož gména /

totižto Jana, kterýž potomně pogal sobě
Manželku z Rodu Panuw Rzepických z Su
domjře / kteráž gemu porodila Bořiwoge /
od něhož possel Giřjk Pessyk na Komárowě.

Doložený P. Jā Pessyk, a Kunat Pe

ssyk z Komárowa byli gsau Pani w Penězych dobře možni / což y z Listu
onoho wyrozuměti se může / kterýž psal Pan Giřjk z Kolowrat na Bezdru
žicych ku Panu Mikulássowi Zagicowi z Hažmburgka a z Kosti / Neywyž-
ssymu Truksasowi Kralowstwij Czeského / a ten při počátku zni takto:

Službu swau wzkazugi Vrozený Pane a Bratře milý / a při tom žá-
dam abysste slýbili za pět set Kop gr: Czeských Kunatowi a Janowi
Pessykowi z Komárowa 2c.

Pan Kunat Pessyk z Komárowa žiw byl oko-

lo Léta Páně 1526. o němž zmjnka se děge w Listu Klasstera častogme-
nowaného / kterýž psán gest takto:

Wegméno Božý Amen. Wssech wěcy památka gest minu
lá / krom těch, kteréž skrz Listy a pjsma potwrzené budau; neb dotčené
psani bude gmenowáno paměti trwánliwau wedle důwodu Swatého
pjsma 2c. Protož my Sstěpán Kustoš w Morawě / Ambrož Kwardy-
án, y wessteren Konwent Klásstera S°. Jana w Brně, Zákona S°. Frā-
tisska mensych Bratřj / Známo činjme timto Listem obecně předewssi-
mi, kdež čten aneb čtaucy slyssán bude / že gest přissel k nám Vrozený Wla
dyka P. Kunat Pessyk z Komárowa a na Březnicy / prose nás, abychō skrz
dobrotu Stwořitele wssech wěcy my swrchupsani Bratřj k wěčné pamě-
ti a ku pomocy Křestianským Dussem, tu prácy na nás wzali, a ke cti a chwá
le Stwořitele wssech wěcy, a k spasenj wssemu Lidu / abychō se my swrchu
psani Bratřj, a budaucy nassy podwolili čtyry Msse na každý Teyden, na
Swaté Trogjce Oltáři, třj zádussni, a čtwrtau o Matce Božý slaužiti.

Za kteréžto nasse powoleni swrchupsaných Bratřj / gmenowaný Pan
Pessyk dal gest nám do Klásstera půl druhého sta zlatých ku pomocy, za
Vrozeného Pana Jana z Komárowa Bratra geho, Heytmana na Spil
berce / gemuž Pán Bůh rač býti milostiw / kterýž pochowán gest v swrchu
psaného Oltáře Swaté Trogjce / genž byl wěrný Služebnik a statečný
wálečnik v Negyasněyssyho Knjžete někdy Krále Mathyásse Vherského,
a Krále Wladislawa Vherského a Czeského. Také my swrchupsani
Bratřj a budaucy nassy powinnj budem za Předky gegich též Msse, yakž
swrchu stogi, slaužiti / a to ze gména za Pana Pessyka Předka gegich / kte-
rýž z Swěta sessel za Cýsaře Karla čtwrtého / za Pány Komárowské a
Erby gegich, kteřjž spáleni Ohněm na Komárowě / za Pana Kunata Dě
da gegich, kterýž zabit před Wyssehradem, když v Prahy za Cýsaře Zygk-
munda porážka byla / za Otce gegich Pana Pessyka, a za Mikulásse a Bor
sse Bratry a Streyce z Komárowa, y za gegich wessteren Rod. Pakli-
bychom my častopsani Bratřj a budaucy nassy těch čtyr Mssy nečetli / za
ně na Kázani ze gména neprosyli Pána Boha, tak yak swrchu dolože-
no (čehož Pane Bože vchoweg) a my z toho gednau, druhé, y po třeti od
swrchupsaného toho Rodu, a neb potomnjch gegich Erbuw napomenu
ti byli / a od nás a budaucych žádna se oprawa nestala / tehda mohau
nás y budaucy nasse o to pohnati před Práwo, buď duchownj, buď swět-
ské / a té summy půl druhého sta zlatých na nás, y na budaucych dobýwa
ti, a gi tam obrátiti / kdežby se gjm dobře lýbilo a lépe zdálo: za Dusse Před
kuw a Potomkuw gegich. Toho wssého na potwrzeni, a pro lepssy gi-
stotu / my nahořepsani Sstěpán Kustoš, Ambrož Kwardyán swé gsme
Pečetě, též y Konwentnj, s gistým wssech Bratřj wědomim, dobrowol-
ně přiwěsyli k Listu tomuto. Genž gest dán a psán w Brně w Klássteře
nassem na den Swatého Giřj Léta Božýho 1525.

Byl gest Pán tento welmi wzácný Wladisla

wowi Králi Vherskému a Czeskému a pro vstawičnost služeb snažně proka
zowaných milý. O čemž důwodné swědectwj wydáwa List geho k Vro-
zenému Panu Wladislawowi z Sstenrbergka takto psaný:

Vrozený wěrný náš milý: Wěz že gsme Zámek Waldék se wssym
přjslussenstwim dáti dědičně ráčili statečnému Pessykowi Kunatowi z
Komárowa, wěrnému nassemu milému, pro geho wěrné služby, kteréž
nám činil platně a činiti nepřestáwa: Protož tobě paraučime / aby ty na
mjstě nassem Relacy včinil ke Dskám Zemskym, kdyžbykoli od něho požá
dan byl / aby gemu Zámek ten s geho přjslussenstwjm we Dsky wložen byl
a wepsán spolu y s Listem timto. Protož znage to býti wůli a rozkáza
ni nasse, tak se zachoweg, yakž pissem. Dán w Budýnu den Swatého
Gilgý: Léta Páně 1511. Králowstwý nassych Vherského dwadcátého
prwnjho, Czeského 41.

Ktémuž Panu Pessykowi Kunatowi z Ko-

márowa, dotčený Wladislaw Král Vherský, a Czeský psal List slowy tě-
mito:

Wladislaw Král 2c. Slowutný wěrný náš mi-

lý. Nebuď tebe tegno že s Oswjceným Panem Albrechtem Knjžetem Ba

worským námluwu gsme včinili, že geho Raddy magi přigeti do Plzně na den S°. Jakuba Apostola neyprwe přisstjho, pro při/ kteráž gest mezy geho Láskau, a Heřmanem Janowským poddaným nassym. A protož žádame od tebe s pilnosti, že tu také na ten den budeš/ neb gsme poručili Vrozeným Putowi z Ryžmbergka a z Sswjhowa neywyžssymu Sudjmu Králowstwj Cžeského/ Albrechtowi z Kolowrat a na Libsstegně, Hoffmistru Dwora nasseho/ Krystoffowi z Guttnsstegna a na Rabsstegně, a Slowutnému Wogtikowi Kamenickému z Tropčic, wěrným nassym milým, aby tu také na ten den byli/ a tu abysste gednostegnau wůli o to se pokusyli/ aby mohli ty různice w dobrý konec obrácené býti. Že pak nadepsané Knjže nám gest psalo/ žádage, abychom některé k tomu wyprawili/ aby Meze byli wohledané mezy Králowstwj Cžeském a Knjžetstwj Baworském. Protož y o to čas a den vstanowite/ kteréhož by měli Páni a Rytjřstwo wyslati k ohledáni Mezy dotčených: Datū Budæ, Regnorum nostrorum, Hungariæ 12. Bohemiæ 31.

Téhož Pána ctnost a služby Krali Wladisslawowi prokazowané, gedenkaždý porozumeti může y z Listu Pana/ Pana Giřjka Bezdružickýho z Kolowrat, kterýž psán gest w tyto slowa:

Ney Jasnégssy Králi/ Pane/ Pane mně milostiwý. Službu swau wzkazugi W. K. milosti milostiwý Králi, wassy Králowské milosti za to mám že tagno neni/ že gest Pan Zdeněk Malowec, kterýž Pjsařem Králowstwj Cžeského byl, vmřel/ na gehožto mjsto potřebj gest Cžlowěka hodného. Protož Wassy Králowskau milost prosym, yakožto Pána swého milostiwého, že ten Aukad neywyžssyho Pjsařstwj Králowstwj Cžeského ráčite dáti Panu Kunatowi Pessykowi z Romárowa/ kterýž gest Wassy Králowské M. dáwný a starý služebnik, a Wassy Králowské milosti wždycky gest rád slaužil a slaužiti nepřestáwa protož milostiwý Králi/ W. K. M. prosym, že pro geho hodnest a mnohá zasluhowáni ráčite gey tim Aukadem milostiwě obdařiti, a na to milostiwau odpowěd dáti. Dán w Bezdružicych w Pátek po Swatém Wawřincy Léta Páně 1512.

Swrchu dotčeného Pana Kunasse Manželka

byla Pani Kateřina z Wrtby/ od njž possel Pan Jan Pessyk Waldecký z Romárowa/ kterýž potomně magic Manželku Pani Kateřinu Kaplířku z Sulewic, splodil Kunata/ genž byl w Vhřjch od Turkuw zagat, a tam zahýnul/ a opět s Manželkau druhau totiž Pani Dorotau z Krásylowa, splodil Syny/ Gindřicha, Mikulásse, Ssebestyána, Wácslawa, Bohuslawa, Kunata, Borsse, Krystoffa, Jana/ Dcery, Maryánu, Apollénu, Annu, Bohuňku, Lidmillu. Třeti Mančelku měl Pani Elisstu Kaplířku z Sulewic/ kteráž gemu porodila Dceru gménem Dorotu, a ta vmřela w mladém wěku.

Za mého žiwobyti w Czechách žiw byl Pan

Ssebestyán

Ssebestyán Pessyk z Romárowa a na Hosticych, Syn Pana Jana Pessyka z Romárowa, od Pani Doroty z Krásylowa splozený/ kterýžto Rod nosy na swém Sstjtu bilý Rotauč, w poli čerweném, a na Helmě půl Koně bilého, s Vzdau čerwenau tak yakž nadán od Cýsaře Frydrycha v Medyoláni pro hrdinské čjny a statečné.

Manželka geho byla Pani Saloména z Rokořowa, s njžto splodil Syny/ Jana Kunásse Rytjře Heroytského, Wylima a Petra: Dcery Kateřinu, kteráž dána w Staw Manželský P. Albrechtowi Rzehořowi Pauzarowi.

Gmenowaného

Pana Ssebestyána Pessyka z Romárowa Syn byl Pan Jan Kunaš Pessyk z Romárowa, yakž oznameno, Rytjř Božjho Hrobu/ kterýž nawsstěwugic mjsta swatá, na swědectwj toho List tento s sebau přinesl/ kterýž gest psán od Jana Baptysty à monte Iano, w Létu Páně 1588. takto:

Frater Ioannes Baptista, à monte Iano Regularis obseruantiæ, Guardianus & Apostolicus Commissarius, uniuersis & singulis Christi fidelibus, præsentes literas inspecturis, salutem in Domino sempiternam. Notum vobis facio & attestor, Illustrem Dominum Ioannem Kunass Pesik Nobilem à Komarow, Filium Domini Sebastiani, natione Bohemum, ad hanc Hyerosolimitanam ciuitatem peruenisse causa deuotionis, atq; præmissis sanctis Pænitentiæ & Eucharistiæ Sacramentis, terræ sanctæ loca deuotissimè visitauisse, nempe gloriosissimum Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi sepulchrum, sanctissimos montes Caluariæ, ubi generis humani facta Redemptio, Oliueti, ubi Christi Domini ascensio, Sion, ubi Spiritus Sancti missio, & alia complura salutis nostræ mysteria celebrata sunt: Item sanctissimum præsepe Natiuitatis Domini nostri I. C. in ciuitate Betlehem, venerabile assumptionis Deiparæ Virginis Mariæ monumentum in valle Iozaphat; Betaniam quoq; hospitio Domini & resuscitatione Lazari illustrem, sed & montana Iudææ visitatione beatæ Virginis atq; natiuitate præcursoris ejus deserto nobilitata, & omnia alia sancta loca, quæ tàm intra quàm extra sanctam ciuitatem a fidelibus peregrinis visitari solent. Ipsum præterea Illustrem Dominum Ioannem Kunass Pessik, ob ardentem ipsius ad hæc sancta loca deuotionem, & ob singularem Catholicæ fidei Zelum cæterarumq; Virtutum splendorem, ad Religionis & Christianæ fidei defensionē & augmentum, ab ipso instantèr rogati, equestri dignitate duximus insigniendum & decorandum, unde authoritate Apostolica, qua in hac parte fungimur, cum insignimus & decoramus: & hujusmodi ornamento insignitum & decoratum super gloriosissimo Domini sepulchro quibuscunq; in orbe terrarum constitutis præsentes literas inspecturis, cujuslibet status, conditionis, gradus, & dignitatis existant, denuntiamus denuntiatumq; omnibus & singulis esse volumus. Decernentes insuper eundem illustrem Dominum Ioannem Kunass Pesik decreto, liberè deferre posse S. Crucis sanctis: sepulchri & S. Georgij insignia, secretè aut publicè, pro ut ipsi videbitur, nec

non in

non irrituru, cum ut verum & legitimum Equitem omni dignitate jure optimo frui valere & debere omnibus & singulis immunitatibus, præeminentijs ac Priuilegijs, quibus cæteri milites Sancti Sepulchri, uti ac frui consuevêre. In quam omnium indubiam fidem roburq; tutissimum præsentes fieri jussimus, & manu nostra subscriptas, sigillo solito præfati sanctiss: Sepulchri muniri ac roborari fecimus. Datæ Hierosolymis in Conuentu Sancti Saluatoris. Anno Domini 1588. die 29. mensis Augusti.

Ten potomně nawrátiw se sstiastně do Wlasti swé, w Vhřjch yakožto prawdiwý Rytjř hrdinský zahynul.

O Rodu a Erbu starodáwném Panuw Horčicuw z Prostého.

Kapitola XXXIV.

Staro-

Starožitného Rodu tohoto Předkowé w Králowstwj Czeském, tak yak y Potomkowé nyni vžjwagi, vžjwali za Erb Tlápy Nedwědi černé, w Sstjtu neb w Poli modrém, y na Helmě / yakž důwodně to wsse předložená Figura vkazuge. Nápodobného téměř vžjwagi Erbu Páni Karwowssti, Páni Kotarssti, a Páni Starčowssti w Weywodstwi Rawském / gednom že mezy dwěma tlápami na Sstjtu Jablko gest střelau pronjknuté.

Tento Erb dán gest od Knjžat Slowanských gednomu gegich Předkowi / kterýž před Knjžetem Nedwěda vchytiw, Tlápy gemu předni polámal a odtial. Gehožto Potomcy do těch Kragin zageli s Czechem a Lechem. Dani gim potomně byli rozdjlni Helmowé w Czechách, y w Polssté, pro rozličná zaslauženi. Gini gináče Erbu tohoto vžjwagi / protož y njže se o tom doloži. Nyni přjstupme k Panum Horčicum / kteřjž w Czechách zdáwna bydlegi, a o kterýchž rozličné paměti wyprawugi.

W Knihách Kostela Prazského Pana Wičemila Horčicy z Mačyc paměť gedna připomjná těmito slowy, neb nápodobnými: kterak totižto okolo Léta Páně 1413. Manželka geho pozustala po něm Wdowa řečená Domka, s Elisskau Dcerau swau, a s Manželem druhým Panem Hřestem Krlinem z Zahrádky, darowali dwě kopě platu ročnjho do Klásstera Strakonického, we Wsy Augezdcy, gessto slowé Witawo Augezdec, a to na dwau Osobách osedlých / A co zbeywalo platu na těch Osobách / zaň gjm Přewor pět kop grossuw položil.

Widěl gsem List psaný Léta 1415. kteréhožto Pečeť wlastně swědčj Panu Heřmanowi Horčycowi z Prostého a na Mačycech / a wedle té geho Pečeti přitjstnutá se spatřuge Pečeť giná, totiž Pana Jana z Zychowic řečeného Husěta, a psán gest List dotčený těmito slowy:

Já Kněz Petr Farář z Bukownika / Oznamugi wssem wůbec tímto Listem / kteřjž gey čjsti neb slysseti budau / že se přewod stal z Damnice do Bukownika, z Woytěcha na Kubu / tak aby dotčený Kuba dáwal platu dwanácte grossuw / na Swatého Girj ssest, a na den Swatého Hawla druhých ssest. Na kterémžto Człowěku Lwik z Czačowic přidal platu gistého patnácte grossuw / tak aby od předřečeného Kuby položeno bylo při Swatém Girj půl osma grossu, a při Swatém Hawlu tolikéž půl osma, a to za Dussy Manželky geho. Protož yá Farář swrchu gmenowaný, a mogi Náměstkowé slaužiti máme dwě Misse / gednu spjwanau, a druhau čtenau, ten Teyden po S. Girj, a ten Teyden po Swatém Hawlu

tolikéž

tolikéž. Pakliby to odemne neb od budaucych mých wykonáno nebylo/ tehdy Pan Lwik tak řečený neb geho přjbuzni budau mjti moc ten gistý Aurok wzýti, a ginam obrátiti, buď pro Kostel, buď pro chudé/ tam kde-by se gjm dobře ljbilo. Já pak předřečený Farář, dokaupil gsem tři gro-sse na těmž Cžlowěku wegssgmenowaném k Kaplanstwi, gestliže dokoná-no bude, pakli nebude na Swatau Kateřinu, má Farář dáti z těch tři grossuw geden groš chudým, čtyry Penize Kněžy, a tři Ziákum, na zegtři má spjwati Missy. Na wětssy potwrzeni tobo wsse° a gistotu, k této smlau-wě swé gsme Pečetě přiwěsyli/ yá Farář Kněz Petr, Pan Heřman z Pro-stého seděnjm w Mačicych, a Pan Jan řečený Huséta z Zychowic. Dán a psán na den S°. Marcella, Léta od Narozenj Božjho 1415.

W Létu Božjm 1425. Heřman a Woytěch Bratřy Horčicowé z Prostého a na Mačicech prodali gsau osm kop platu wěčného ročnjho w Weřechowicych na Osobách osedlých gednu každau kopu za dwadceti Kop, a to Slowutnému Janowi starssymu, a Janowi Synu geho z Krásylowa. Czehož na swědomi a potwrzeni spůsoben gest z wůle gich List genž gest psán těmito slowy:

My Heřman a Woytěch Bratřý wlastnj, řečenj Horčicowé z Prostého a na Mačicech, wyznáwame timto Listem obecně, že gsme prodali y mocy Listu tohoto prodáwame osm Kop platu ročnjho wěčného, bez sedmi grossuw, we Wsy Weřechowicych na lidech nassych/ na Jankowi, na Ssymkowi, na Kubowi, y na gjch wěčně budaucych, ku prawému dědjctwi/ každau Kopu za dwadceti Kop, Slowutným, Janowi starssymu a Janowi Sýnu geho z Krásylowa, y tomu kdoby tě List měl s gjch dobrau wůlí. A my Oldřich z Letjn, Wintiř Roč z Dobrsse, a Petr Horčyce z Prostého a na Czabuzu, Rukogmě y Správce za swrchupsané slýbili gsme a slybugeme ten plat sprawedliwě we Dsky Zemské wložiti, na prwni, druhé a třeti Suchédni nápomenauti/ před Wěny, před Syrotky, před Zidy, před Zápisy, y každým člowěkem, genžby na ten plat Práwem sáhl, hágiti a wyswoboditi/ tak yakož Cžeská Země za Práwo má a nebo miti bude. A gestlijebychom toho tak sprawiti nemohli, yakž swrchupsáno gest/ tehdy na swých a swobodných Dědinách, tak mnoho platu a třetjnu wegsse máme wložiti a sprawiti. A kdybychom toho včiniti zamesskali/ geden z nás, kterýžbykoli napomenut byl, bezewssého wymlauwáni a vkazowáni na druhého, má geti a neb mjsto sebe poslati Panossy Stawu Rytjřského, s gednim Pacholkem, a dwěma Koňmi do Strakonic a neb do Wolyně, do Domu ctného Hospodáře/ tu kdežby nám od nassych wěřitelůw vkázano bylo, a tu ležeti podle Zemského obyčege/ a nikam na žádné Práwo Ležákowé newygjžděti, dokudbychō toho platu we Dsky newložili a nesprawili/ yakož Cžeská Země za Práwo má, a neb mjti bude. Pakliby čtrnácte dni mjnulo po napomenuti/ a mybychom toho platu newložili/ dáwame Wěřitelum nassym plnau moc a Práwo ty hlawné Penize a třetinu wegš wzýti, buď od Křestianuw, buď od Zidů

na nassy wssech sskodu. A tu kdežby ge wzali, máme tomu práwi byti bezewssy gjch sskody/ a my wždy to leženi plniti máme, dokudbychom toho wssého nevčinili, což tento List w sobě obsahuge, y wssech sskod, kteréžby nassy wěřitelowé wzali/ wssak gestližeby Práwě prokázali, a dobrým Swědomim nenahradili. Gestližeby w tom čase který z nás z Swěta sessel/ tehdy my pozustali slybugeme giného tak dobrého k sobě přistawiti a List tento w týž slowa obnowiti kdyby toho potřebi bylo pod leženim swrchupsaným. A gestlibychom co včiniti zamesskali, tehdy nassy Wěřitelowé mocy budau nám swobodně přimlauwati/ y Listy na nás bjti/ a my odmlauwati nemáme/ ale znáti, že gsau oni prawi a my křiwi. Tomu na swědomi Pečetě nasse gsau přiwěssené s přiznánim k Listu tomuto. Genž gest dán na Strakonicych, Léta od Narozeni Syna Božjho po čtrnácti stech Letech, Léta dwadcátého ten Ponděli na den Swatého Rzehoře w Postě.

Okolo téhož času, při Panu Heřmanowi, připomjná Pana Jana List geden nalezený mezy pamětmi Pana Přecha z Hoděgowa na Tluskowě, Milewsku 2c. na ten čas G. M. C. Rudolffa druhého Raddy. W kterémžto Listu Jan z Nemikłowa, Kssafftem včiněným wzdal Vgcy swému Jaroslawowi z Tessetin, a Pani Offce z Elnač a na Elčowicych, a Vrozenému Wládyce Přechowi z Czestic a na Elčowicych; Synu Pani Offky, Streycy swému, Dwůr w Nemilkowě: K tomu přiwěsyli Pečetě swé, Jan Malowec z Malowic a na Bělčy/ Jan Záleský z Prostého a na Zálezlech/ Heřman Záleský z Prostého a na Zálezlech.

W Létu Páně 1456. Pana Wogtěcha Horčicy z Prostého vwozuge w pamět List geden, kterýž Jan a Bláha Rublesskowé z Soběčic dali na prodáni Luk poddanému gednomu gmenowaného Pana Wogtěcha, řečenému Masek, a Dědicum geho. K tomu připrossení byli na swědomi Vrozeni Panossy Pan Wogtěch Horčice z Prostého a na Mačicech/ Racek z Bubna, seděnjm na Frymburce, a Beneš z Dinic/ kteřjž přitjskli Pečetě swé k Listu onomu/ genž gest psán Léta yak na hoře tu Neděli před Swatau Lucygi.

Mezy Listmi Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Přecha Hoděgowského z Hoděgowa na Tluskowě a Milewsku, spatřuge se pamět swědčjcy tolikéž Panu Wogtěchowi Horčicowi/ kteráž napsaná gest takto: Bohuslaw z Lukawice a z Rájowa/ Wogtěch Horčice z Prostého a z Mačic/ Lipolt z Krásylowa a z Hostic 2c. Jakož Vrozený Mikuláš Přech z Czestic, a Wácslaw Koš z Dobrsse z strany gedné, a

ne, a Bærwiček z Dwážowa z ſtrany druhé 2c. Actum Léta 1457.

Mezy těmi tolikéž Liſty

při těmž čaſe o Panu Sulekowi z Proſtého a na Zálezlech památka geſt takowá:

Přech z Czeſtic a na Elčowicých, a Pani Offka z Tiſňowic Manželka geho, dali gſau Aurok půl deſáty Kopy we Wſy Předſlawicých, na Oſobách ſwých dědičných / tak yak ſami bráwali na S°. Giřj a na S°. Hawla po polowicy / a ten Liſt po ſmrti Pani Offky mocy mjti nemá. K kterémuž přitjſkli Pečetě ſwé Pan Sulek z Proſtého a na Zálezlech, Přech a Gindřich Bratřj z Czeſtic.

Předpowěděný Pan Wogtěch Horčice z

Proſtého, zanechal po ſobě dwa Syny / Sſtěpána a Dobrohoſta / kteréhozto poſlednjho Hágek mezy ginými Pány předněgſſými klade takto:

Léta téhož, to geſt 1466. Joſſt z Rožmbergka Biſkup Wratiſlawſký, genž byl Křjžownikem Strakonickým, a Proboſſtem Koſtela Pražſkého, přigel na Strakonice / a tu k ſobě obeſlal Pány některé, yako Jana z Rožmbergka Bratra ſwého / Zdeňka z Sſternbergka, Buryana z Guttnſſtegna, Hynka Kruſſynu, Bohuſlawa z Sſwambergka, Jana z Hradce, Linharta z Guttnſſtegna a z Klenowého, Wylima z Hažmburgka, Jana z Hažmburgka a z Koſti, Jlburga z Budýně, Dobrohoſta z Proſtého, Děpolta z Wartmbergka, Wylima z Ryžmbergka, Bohuſſy z Welhartic a giných mnoho 2c.

Opět mezy předpowěděnými Liſty čaſtogme-

nowaného Pana Přecha Hoděgowſkého, o dotčeném Panu Wogtěchowi z Proſtého a z Mačic děge ſe zmjnka s připomjnánjm takowým:

Přech z Czeſtic ſeděnjm w Elčowicých, Wogtěch Horčice z Proſtého a z Mačic 2c.

Tak yak na nás přiſſli z obau ſtran, Vrozeni Panoſſe Mikuláš a Petr Kaplſkowé z Sulewic, ſeděnjm na Witmberce, a Wáclaw Koč z Dobrſſe, o to wſſe což geſt někdy bylo mezy Otcy gegich, y potom mezy njmi ſamými, až do nyněgſſyho čaſu 2c. My ſwrchupſani Vbrmané přeſlyſſewſſy Pře z obau ſtran / wypowidáme mocy naſſy Vbrmanſkau / Přátelſkau čin jce Smlauwu 2c. Actum we Cztwrtek před Swatým Sſymoně Júdy, Léta 1460. byli přitom a Pečetě ſwé přiwěſyli Přech z Czeſtic, Herman Horčice z Proſtého, ſeděnjm w Zálezlech 2c.

Gmenowaného Pana Woytěcha Horčice,

Syn druhý, yakž wegš oznámeno, byl Sſtěpán: O němž také rozličné gſau paměti, a obzwláſſtně ſpatřuge ſe geden Liſt témuž ſwědčjcy / kterýž pſán geſt Léta 1463. a ten znj takto:

Já Waſſek z Mačic / wyznáwam tímto Liſté

obecně předewſſemi 2c: Tak yakž nam Liſt na tu Lauku za Stránkami, kteráž geſt od té Meze hořegſſy až do Leſu Horčicowa / yakož to wſſe Liſt na Pargaméně s wiſutými Pečetmi vkazuge / ten gſem Liſt dal a mocy Liſtu tohoto dáwam, z ſwé dobré wůle / s giſtým wědomim a plným přiznánim, Vrozenému Panoſſy Sſtěpánowi Horčicowi z Proſtého a w Mačicých, y Dědicum geho / aby on k tomu Liſtu měl plné Práwo a ſprawedlnoſt, tak yakoby gemu ten Liſt zegména ſwědčil / s kterýmžto včiniti bude mocy, a toho vžjwati tak yak ſe gemu dobře bude zdáti a widěti / neb k tomu geſt má dobrá wůle. Toho na Swědomi proſyl gſem Vrozeného Pana Puty z Ryžmbergka a na Sſwjhowě / Neywyžſſyho Sudjho Králowſtwý Czeſkého, a Vrozených Panoſſy / Swoyſſy Lnocha z Frymbergka, Oldřicha z Bukowé a w Lážanech, Mikuláſſe z Drážowic, Jana Beſſyna z Beſſyn a w Bjlenicých, že gſau ſwé Pečetě k pilné potřebě mé, gjm wſſak a gjch Pečetim bezeſſkody, k tomuto Liſtu přiwěſyli. Genž geſt dán a pſán Léta Božjho 1463. w Pondělí před ſlawným Hodem na nebe wzeti Marye Panny.

Předpowěděný Pan Sſtěpan Horčice z Proſteho měl Manželku Pani Markétu Hořičowau z Chřjnowa / Dceru Pani Kateřiny z Sſenſſeldu / a ta gemu porodila Syna, kterémuž dáno gméno Jan.

Dotčený Pan

Jan Horčyce z Proſtého, Syn gmenowaného Pana Sſtěpána, zmjnky má o ſobě mnohé / mezy kterýmiž geſt Liſt ten, genž byl od něho pſán Oſwjcenému Knjžeti Pánu / Panu Karlowi Knjžeti Minſtrberſkému, Oleſnickému 2c. Hraběti Klackému, Neywyžſſymu Heytmanu Králowſtwý Czeſkého / Margkhraběti Lužickému 2c. w kterémžto žáda náhrady za ſſkody ſwé a ſlužby 2c. tak yakž onen Liſt znj. Měl Manželku Pani Kunhutu z Sertyngu / s njžto ſplodil Syny Wogtěcha a Frydrycha a tu porodila Pani z Prſtýna a na Chodowý Plani.

Téhož Pana Jana nacházy ſe Liſt mezy paměmi Pana Přecha z Hoděgowa, kterýž pſal ku Pani Offce ze Strhač a na Lčowicých Léta Páně 1512.

Wzneſſený owſſem byl ten Muž, a Králum y Knjžatum pro ſwé ſlužby vſtawičné přjgemný / což ſe srozuměti může y z Liſtu tohoto, kterýž gemu pſal Ferdynand Král Vherſký a Czeſký, a ten pſán geſt takto:

Ferdynand z Božý milosti Vherſký a Cze-

ſký Král, Jnffant w Hyſſpanygi, Arcyknjže Rakauſké a Margkhrabě Morawſké.

Statečný wěrný náš milý: Poněwadž některé Oſoby z Panſkého a Rytjřſkého Stawu, kteréž gſme Roku mjnulého do Saudu Komornjho, aby w něm ſedali woliti ráčili, odpuſſtěni wzali / chtjce aby týž Saud oſazen a držán byl / žádame tebe s pilnoſti poraučegjce, když týž Saud Ko-

mornj bude mjti držán býti / aby ty wedle řádu a obyčege přjſahu včinic, do téhož Saudu wſedl, a w něm s ginými wedle Vrozeného Wogtěcha z Perſſteyna na Pardubicych, Neywyžſſyho Hoffmiſtra Králowſtwj Cžeſkého, wěrného naſſeho milého ſedal / tak aby ſe lidem pohodli djti mohlo. Nakož pak o tobě nepochybugem, že na tuto žádoſt naſſy a pro obecné dobré / dáš ſe w tom powolně a hotowě nagjti. Dán w Wjdni den S. Hawla, Léta Páně 1528. a Králowſtwj naſſych druhého.

Ferdynand.

Nacházy ſe Cedule Djlčy, ſtwrzená Dſkami

Zemſkými / w kteréž ſe Synowé gmenowaného Pana Jana Horčice z Proſtého a na Mačicech / Pan Wogtěch a Pan Frydrych připomjnagi. Manželka Pana Wogtěcha byla Pani Eliſſka z Slowic a na Brakonicych / kterauž porodila Pani Anna z Hrádku a na Puclicych.

Pan Frydrych

Horčice z Proſtého a na Těſſetině, Syn nahoře pſaného Pana Jana, a Bratr Wogtěcha Horčice, měl Manželku Pani Maryánu z Mjrowic / od kteréž pozuſtal Syn Pan Pawel Horčice na Těſſetině / a ten pogal ſobě k Stawu Manželſkému Pani Kateřinu z Chráſtu, kterauž porodila Pani Saloména z Drahobuzy / s njžto ſplodil Syny tři / gmenowitě Adama, Jana Giřjho, a Wylima Smila. Po ſmrti Manželky této, wzal ſobě druhau, totiž Pani Kateřinu z Dlauhé Wſy / po kteréž zuſtal Syn Pan Jan, kterýž potomně pogal Manželku Pani Kryzeldu z Olbramowic, kterauž porodila Pani Polixena Dworecká z Auſawy / od kteréž Synowé poſſly gſau dwa, Giřjk Frydrych ſtarſſy, a Jan Wogtěch mladſſy.

Třetj Manželka dotčeného Pana Frydrycha Horčice byla Pani Kateřina z Počepic / kterauž porodila Pani Marta Zdiárſká, gemužto ona zanechala tolikéž dwa Syny Wogtěcha a Sſtěpána.

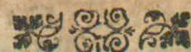
Za čaſu práce mé žiw byl

Vrozený a Statečný Rytjř P. Jan Starſſy Horčice z Proſtého na Bratronicych, Pokřjči a Poli, Syn wegš gmenowané P. Wogtěcha Horčice. Manželka geho byla Vrozená P. Kateřina z Kokořowa, kterauž porodila P. Dorota z Audrce a na Sſtiahlawech, s njžto neměl na ten čas Syna žádné krom gedinau Dceru.

Druhy Erb, genž geſt wedle prwnégſſyho poſtawen,

gmenuge ſe Pneyna / gehožto w Polſſtě mnozy wzácni Páni vžjwagi, a od gednoho Předka poſſli / yakž o tom připominani geſt takowé: Bratr ſtarſſy ſpůſobil ſobě takowé znamenj Rytjřſké / když wida w Sadu Nedwěda Jablka pod Jabloni požjragjcýho, a ſedjcýho na dwau zadnich nohách, z Ruſſe k němu vhodil, a gey zabil, s nemalým podiwenim wſſech Rytjřuw přjtomných y ſamého Knjžete / kteréž gey tim Erbem obdarowalo. Přigimagjce on pak Bratra ſwého mladſſyho k ſobě / Jablko s ſtřelú ſobě zanechal, a geᵐ Tlápy dal při Cžechu zuſtáwagjcymu, k wěčné památce toho že z gednoho Kmene poſſli. Odkudž y pochazegi Páni Horčicowé z Proſtého, a w Polſſtě Páni Roſtkowſſti z Roſtkowa, Páni Starcowſſti, Páni Kotarſſti, Páni Karnowſſti, yakž ſwrchu doloženo / a gini mnozy.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Panuw Počepických z Počepic, kteřjž za Erb vžjwagi bilého Cžápa s černými Křjdli, w poli modrém.

Kápitola XXXV.

Wyſte ne nowý geſt mezy Národy Slowanſkými Erb Panuw Počepických, ale práwě ſtarožitný/ gehožto prwnim půwodem byl Mládenček něyaký, kterýž diwným půſobenim Božſkým wyſſel z Ruk Pohanſkých, a doſtal Erbu tohoto, ſpůſobem takowým:

Při počátku rozſſjřeni wjry Swaté w Kraginých Národu Slowanſkého / když proti vkrutným Pohanum bogowali Křeſtiané/ po neſſtiaſtném ſwedeni bitwy, zagat geden z ſtrany Křeſtianſké od Pohanuw a prodán do Miſurye. Y přihodilo ſe za čaſu Podzymnjho/ kteréhožto Czápi z Kragin ſtudených do teplegſſých ſe odbjragi, že letjce ſkrz Kraginu dotčenau, vſedlo gich weliké ſtádo na mjſtě gednom/ a Pohané wyběhli k diwáni, a ten Rytjř také s njmi: A wida yak ſe Pohané Czápum diwi, dý k njm: Nenit to tak diwný Pták/ wſſak geden z njch každého Roku mladé má na Domě mého Otce. Na to odpowi Pohan, kterýž byl Wězně toho kaupil, s Kunſſtem; Geſtliže tu geſt ten twůg Czáp, kterýž ſe hnjzdi na Domě Otce twého / zawoleg ho. Přigdelik k tobě, a pozna tebe / giſtě propuſſtěn budeš odemne, a do twé Wlaſti přigdeš. Klekl Rytjř na Kolena ſwá/ žádage ſkrauſſeně milosti Božſké za wyſwobozeni z vkrutnoſti Pohanſké/ a mage dauffáni ſylné k Pánu Bohu, zawolal na gednoho z množſtwj Czápuw oných/ a Pán Bůh wſſemohaucý vkazugic moc ſwau Pohanum, wzhljdl na ponjženau prozbu Srdce truchliwého.. Y ſlyſſe Czáp hlas wolagicý, přiſſel k němu. Což ſpatřiw onen Pohan, včinil zadoſt přjpowědi ſwé, a Rytjře propuſtil ſwobodného / kterýž nawrátiw ſe do Kraginy ſwé / na wěčnau pamatku takowé láſky Božſké, obdržel to při Knjžeti ſwém/ že geſt Czápa za znameni Rytjřſké on y Potomcy geho vžjwati mohl / což až poſawád ſe při Rodu tomto ſpatřuge / a mnozy gſau Rodowé wzáctnj w Czechách a w Němcých, y w Polſſtě, kteřji toho Erbu vžjwagi / a ti nazwáni gſau od Polákuw Bočanowé / ginač od Czechuw, a ginač od Němcuw, podle Jazyka a řečy každého Národu.

Za Panowáni oných dáwných Knjžat Czeſkých / něyaký Mikulaš Sſtorchwic z Reyna Kolina přigel do Czech na ſlužbu/ a budauc na Dwořě Knjžetcým/ za náhradu ſlužeb ſwých wzal Wes Počepice / s njžto ſeon, zanechaw gméno Sſtorchwic, počal pſáti Počepickým z Počepic, A Potomcy Počepickými z Počepic/ což y nynégſſý zachowawági, a vžjwagi za Erb Czápa w modrém Poli.

Nacházym Liſt pſaný na Pargaméně Léta 1298. w němžto ſe oznamuge, že Prokop Počepický z Počepic, prodal kus Leſu řečené Přiſoňky za dwě kopě gr: Janowi z Petrowic a budaucým geo.

Wyprawugi paměti Koſtelni při Létu Páně 1406 že Pani milá Manželka Pana Wolkera z Počepic, darowala Koſtelu w Počepjcý půl kopy gr: platu, a to k Oltáři Swatého Jana Ewangeliſty. Stalo ſe 26. dne Měſýce Dubna.

W Létu Páně 1410. po ſmrti Džjka Počepického, dáno od Bolehuda Syna geho a Poručnika platu Ročnjho 25. gr: Wikařum w Počepicých/ yakž ſwědčý Knihy Koſtela Pražſkého.

Mezy pamětmi téhož Koſtela w Létu 1420. připomjná ſe Pan Gindřich Počepický z Počepic/ kterýž byl Rukogměm za Pana Děpolta z Lobkowic s ginými Pány yakž doloženo pod Erbem Panuw z Lobkowic.

Girjk Počepický z Počepic měl Manželku Pani Lidmillu Rapaunku z Smiřic / kteráž gemu porodila Syna gménem Mileſſe/ kterýžto Mileš Počepický z Počepic s Pani Dorotau Sluſkau z Chlumu zanechal Syna Wáclawa.

Wácſlaw Počepický z Počepic, měl Manželku Pani Annu z Sſánowa, s njžto ſplodil Syna gménem Jana.

Jan Počepický z Počepic, měl Manželku Pani Elénu Předborku z Nadegſſyna / kterauž porodila Pani Kryſtýna Wencelikowá z Wrchowiſſtě.

Za čaſu práce mé žjw byl Wácſlaw Počepický z Počepic a na Korkyni, Syn Jana Počepického / genž měl Manželku Mandelénu Winklerku z Falkenſſteyna / od njž zuſtali Synowé / Jan Kryſtoff, Petr, Gindřich, Počepičti z Počepic a na Korkyni.

Páni Dobřenſſti z Dobřenic,

Rod welice dáwný / vžjwagi tolikéž za Erb Czápa a dwau Křjdel Orličých na Helmu. O kterémžto Rodu zmjnka geſt pod rozličnými Erby. Čte ſe o gich Předku w Stawu Panſkém pod Erbem Panuw z Wartmbergka, okolo Léta 1090. o Janowi Dobřenſkém z Dobřenic.

W Polſſtě Rodowé znamenjti gſú/ kteréž gmenugi Bočanami, to geſt/ Czápami. A w Sléſku Páni Rochyčti, vžjwagi tolikéž za Erb Czápy / z kteréhožto Rodu byl Jan Rochtický Rada Cýſaře Maximiliána a Rudolffa / gehožto Synuw geſt několik, a Dcera gedna, dána za Wogtěcha Gebultowſkého z Baukowce/ Sekretáře Krále Polſkého.

O Erbu a Rodu starodáwně Panuw Bukowanských z Bukowan.

Kapitola XXXVI.

Jest Rod welmi starý / o němž se na rozličných mjstech zmjnka děge.

W Knihách Kostela Prazſkého při Létu Páně 1398. čini se zmjnka o Panu Přibikowi z Bukowan / kterýž coram Nicolao de Puchnik Vicario in Spiritualibus Domini Archiepiscopi, darowal platu ſſest kop gr: k Kostelu w Krásticych, odkázaných Kſſaffté Přjbika z Zykmuntic, Bratra gmenowaného Přjbika z Bukowan, a to při přjtomnosti Peſſyka z Komárowa.

W Létu potom Páně 1400. gmenowaný Přjbik z Bukowan, darowal geden zlatý k Kostelu w Zykmunticych / gsa tehdáž

dáž Purgkrabim w Chrumpnawě w Kragi Prazſkém.

Ten též nařjdil plat k Oltáři Swatého Bonyfacyá w témž Kostele Zykmuntickém, tolikéž we Wſy Templiny, a we Wſy Počičanech wětſſých, Wránowicych, a to w Létu Páně 1406.

Hynek Bukowanský w Vhřjch při Erle statečně proti Turkum bogugic, s mnohými giným wzactnými Cžechy při Létu Páně 1596. zamordowán, yako s Gjřjkem Daupowcem, s Karlem Sſtrauchem, s Janem Přjbikem Klénowským z Janowic, s Janem Domowským a giným mnohými / o njchž pod Erby zmjnku včiněnau nalezneš.

Wedle Tytuláře w Létu Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho / Gindřich Bukowanský Pinta z Bukowan a na Bukowanech, Přjbik Bukowanský Pinta z Bukowan a na Bukowanech, Jan Bukowanský z Bukowan.

O Erbu a Rodu Panů Kamitských z Helſſtiboře starodáwným.

Kapitola XXXVII.

Eb

Wyb tento starodáwny gest, a konečně negi-ného Národu, gednom Slowanského / což ysamý Tytul wsij-wagjcých geho / vkazuge / y ta starodáwná Potomkůw wpřjm-nost / njžto staři oni Czechowé k podiwení obdařeni bywali oznamuge. O Předcých tehdy Rodu tohoto, cožsekoli wyhledati mohlo, tu se kratičce doloži, tak rowně yak y o giných.

Mezy Listmi Panůw

z Hazmburgka / nacházym okolo Léta Páně 1305. Předky Rodu tohoto, Křinka a Swatoslawa z Helsstiboře / gimžto při přjtomnosti Wawřince a Ostiwi tolikéž z Helsstiboře prodán byl Mleyn w Březanech s třimecytma Lány Roli / načež dán gjm také List psaný w tyto slowa:

Nos Margaretha relicta quondã Mathiæ de Obrzistwie, Petrus & VVolkmarus filij ejusdem, dicti de Obrzistwie, notum facimus Vniuersis præsentes literas inspecturis, quod nos discretis Viris Suatoslao & Krzinkoni dictis de Helstiborz, & eorum hæredibus, Viginti tres laneôs & Molendinum hæreditatis, nostræ in Brzezan, quorum quilibet septuaginta duas mensuras siue Strichones annonæ seminandæ continebit, vẽdidimus perpetuè tenendos & possidendos: quemlibet Laneum pro sexet dimidia marca grauis ponderis, sexaginta quatuor gros: seu denariorum Pragensiũ, pro marca qualibet computando, sub modis & conditionibus &c.

In cujus rei ac Venditionis perpetuum testimonium præsentes literas fieri & sigilli nostri munimine fecimus roborari. Actum & datum Pragæ, Anno 1305. quarto Idus Nouembris in præsentia Nicolai de Tisnicz, Zdeslai de ibidem, Przibyslai de Bistrziczan, Nicolai de Lisel, Laurentij & Ostiwæ de Helstiborz & aliorum plurimorum fide dignorum.

Swrchudotčený Statek, toho wěku gest w držení Pana Jana Zbinka z Hazmburgka na Budýni a na Missenim na Hesticých a Beřrozanech / G. M. C. Raddy / dědičného Truksasa a Heytmana Krage Slanského 2c.

W Létu Páně 1425. wedle

zněni paměti dáwnich Pan Wylim z Helsstiboře kaupil Kamik od Vrozeného Pána / Pana Mikuláffe z Hazmburgka a na Budýni, za ssest Set Kop grossůw / a to při přjtomnosti Pana Oldřicha z Walděka, Bohussy z Peruče, Bohuslawa z Cžáchowic, Benesse z Wrbna, Gindřicha z Duban, Jana Pfyka z Neprobilic, Wácslawa z Kwetkowa, a giných mnohých.

Léta 1448. yakž o tom wyprawugi Listy Panůw gmenowaných / Vrozený Pan Zbyněk Zagic z Hazmburgka, wrátil

Knězy Lwikowi, Opatu Strahowskému, tři Humerali wsseck Perlowy / Ornát s Perlami / Albu s Perlowými Rukáwy / Ssťůlu, Kapulu, dwě Dalmatyky s Obrazy na před y zadu perlowými: Při čemž byli Gindřich Berka z Dubé, Gindřich z Duban, a dotčený Pan Wylim z Helsstiboře s mnohými giných.

Ten též přjtomen byl když Pan Zbyněk Zagic z Hazmburgka Strejcům swým Panu Mikulássowi z Hazmburgka a z Kosti, Panu Janowi a Oldřichowi Synům geho darowal Zámek Hazmburgk, s Městečkem pod Hradem, a čtyrmi Tisýcy kop. O čemž List geden při koncy takto zní. Dálo se Léta 1452. při bytnosti Borsse z Oseka a na Brozanech, Benesse z Wartmbergka a z Zákupi / Wylima z Sworga, Wylima z Helsstiboře na Kunicých a Kamjku, Wácslawa Kaplýře z Sulewic, Gindřicha z Duban a giných mnohých.

Mezy ginými dobrodincy,

paměti Kostelni kladau Odolena Kamitského z Helsstiboře / genž byl darowal nějaký plat roční k Kostelu Wyssehradskému w Roku Božjm 1480.

Text na gednom Kamenu hrobownjm w Zernosekách připomjná

Pana Petra Kamitského takto:

Anno Dominicæ Incarnationis 1525. ante festum Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, obijt honesta Matrona, Domina Anna Kaplirzka de Sulewicz, uxor Domini Petri Kamitsky de Helstiborz & in Zernosek, orate Dominũ pro anima ejus.

Od této Pani Anny Kaplířky z Sulewic, a Pana Petra Kamitského possel Wylim Kamitský na Kamjku w Zernosekách, kterýž zanechaw Syna Jana Ssebora s Manželkau swau Pani Lidmillau z Sedčic vmřel Léta Páně 1551. w Auterý před Božjm Wstaupenj, a Manželka geho tolikéž vmřela brzo po něm, to gest Léta 1554.

Dotčený Pán z Helsstiboře Léta 1547. Zámek Kamjk dal Zdmi ohraditi y wytesati nad Dweřmi Zámkowými Erb swůg kamenný kterýž se gesstě spatřuge.

W Tytuláři starým okolo Léta Páně 1572. wydaném wspomjná se Pan Albrecht Kamitský z Elsstiboře a na Webřjstwi G. M. C. Radda.

Pan Jan Ssebor Kamitský z Helsstiboře na

Kamjku a w Zernosekách welkých měl Manželku Pani Lidmillu Kaplířku z Sulewic kteráž skonala Léta 1583. porodiwsse těmuž Syna.

Pana Wylima Kamitského na welkých Zernosekách a Lubochowanech / gehožto Manželkau byla Pani Ewa Wedžeracká z Hrussowá / kteráž gemu Léta 1590. porodila Syna Jana Ssebora, potomně Giřjka / genž gsa narozený Měsýce Máge, vmřel Měsýce Czerwna téhož Roku / Albrechta kterýž se narodil 96. a vmřel Léta téhož 4. dne Měsýce Máge a Krystoffa. Porodila tolikéž dwě Dcery Pannu Annu

ſtarſſy, a Pannu Lidmillu mladſſy / čaſu toho geſſtě w mladičkém wěku pozuſtáwagjc .

Pan Mikuláš Kamitſký

z Helſſtibořě Bratr wlaſtnj Pana Wylima, od Pani Lidmilly Kaplýřky ſplozený, neyprwněgſſý Manželku měl Pani Mā dalénu Robmhapku z Ropydina kteráž když vmřela

bez plodu, pogal ſobě druhú totiž Polexynú Wřeſowcownu a na Brozanech.

Třeti Bratr gmenowaných Panů byl Pan

Albrecht Kamitſký z Helſſtibořě. Kterýž nezanechaw žádného Dědice, žiwot ſwůg ſſťiaſtně dokonal. In Zernoſek Sepultus. O tom Rodu na rozličných mjſtech nágdeš.

O Erbu a Rodu Panů Dobřikowſkých z Malegowa a na Dobřikowě.

Kapitola XXXVIII.

Rod a Erb tento dáwný geſt w Králowſtwj Cžeſkém / gehožto Předkowé vžjwali za znamenj Rytjřſké dwau Reyčuw bilých na Sſtjtu čerweném / gjchžto vžjwagi y w Slézſku mnozy Rodowé wzácnj.

Těchto Panuw Dobřikowſkých Předku gednomu,

totiž Panu Hynkowi z Malegowa, pro hrdinſké čjny geho, a pro chowánj Rytjřſké Král Wladiſlaw přidal do Erbu půl Pſa s ocaſem dlauhým zlatym na Poli bilém neb ſtřjbrném; což wyſwědčuge Mageſtát gmenowaného Krále, daný okolo Léta Páně 1480. Gmenowaný Pan Hynek měl Manželku Pani Ewu z Stupadl, gegjžto Erb třj Ptácy byli, a to ſe ſpatřuge a porozumjwá z paměti gedné, kdež doloženo / že Pani Ewa z Topadl pozuſtalá Wdowa po Panu Hynkowi z Malegowa dala Almužnu do Kláſſtera w Podlažicých.

Pan Jan Dobřikowſký z Malegowa

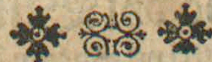
a na Dobřikowě měl Manželku z Rodu Panuw Odkolkuw z Augezda, s njžto ſplodil Pana Gindřicha Dobřikowſkýho, genž měl Manželku Pani Lidmillu Tluxownu, kteréhožto Rodu Předkowé pſáwali ſe z Wrábj. Té Pani Lidmilli Děd byl Pan Wylim Tluxa Bradlecký z Mičkowa na Bradlcy, a měl Manželku Pani Marygi Brenickau z Waldſſtegna, kteráž byla porodila Pana Hynka Tluxu Bradleckého z Mičkowa a na Holicých / kterýžto Pan Hynek měl Manželku Pani Markétu z Wrchlabě a z Wřeſowic, a ſplodil s nj Otce Pani Lidmilli Tluxowny kteraužto on ſplodil s Pani Gjtkau Holowſkau z Holowaus ꝛc.

Pani Lidmilla Tluxowna Dobřikowſká gmenowanému Panu Gindřichowi Dobřikowſkému z Malegowa a na Dobřjkowě porodila třj Syny a dwě Dcery.

Pan Wylim Dobřikowſký Syn Pana Gindřicha

Dobřikowſkého z Malegowa a na Dobřikowě, kterýž Dobřikowſký Zámek w nowě wyſtawěti dal, čaſu toho kteréhož gſem tyto Knihy ſpiſowal to geſt Léta 1602. pogal ſobě Manželku Pannu N. Zeydlicownu z Sſenffeldu, Dceru Vrozeného Pána / Pana Hertwika Zeydlice z Sſenffeldu na Chocni Polne a Zwoleňowſy G. M. C. Raddy / Heytmana Len Německých, a Gegimilosti Cýſařowé yakožto Králowé Cžeſké Podkomořjho Měſt w Králowſtwj Cžeſkém.

O Erbu a Rodu starodáwné Panuw Czabelických z Sautic.

Kapitola XXXIX.

WEdle znění Kronyk Polských Rod tento Panuw Czabelických starodáwný gest a wzáctný kterýž užjwagi za znamenj Rytjřské Křjdla Orličjho, a zlaté Nohy w čerweném Poli. O njch Dlugoš starý Hystoryk Polský takto pjsse: Genus Slauonicum quod Casimirus Magnus ex Hungaria attraxerat, propter eorum militiam & virtutes; erant viri robusti, ad bella valentes, à Slauis ortum ducentes. W Polsstě Erb tento sluge Topač, proto/ že Předek gessto do oných Kragin zagel tak byl gmenowán. Do Králowstwj pak Cžeského yakýmby se způsobem Předkowé přibrali / zdali z Uher, čili z Charwát do této Země přigeli/ nic otom neni poznamenáno.

Geden z Rodu toho byl Biskupě w Uhřjch, kteréhož připomjnagi některé paměti při Sněmu Konstancyenském, okolo Léta Pá-

ta Páně Tisycýho, Cžtyrystého, gedenáctýho.

Panu Janowi z Sautic

Král Ladislaw chtě pro snažné služby geho obzwlásstni milost prokázati/ včinil gemu obdarowáni toto, kteréž se w Listu tomto obsahuge:

Ladislaw z Božj milosti

Uherský, Cžeský, Dalmatský, Charwatský 2c. Kral/ Knjže Rakauské a Morawské Margkhrabě 2c. Známo činjme wssem wůbec 2c. Chtic nasse yasnost milosti a dobrodinjm obdařiti Vrozeného Jana z Sautic Mincmeystra a geho nám wěrného a poslussněgssýho včiniti, nez bluda a neb omylu, ale s dobrým rozmyslem s zdrawau raddau nassých Dwořanuw a Radd, wěrných milých / mocy Králowskau w Cžechách, dáwanie, propugčugeme předpowědčnému Janowi, a činjme tuto obzwlásstnj milost / aby on zauplna mohl, a gemu swobodné a slussné bylo zewssech a gednčchkaždých zbožich a wěcech swých odcyzeni, přenessenj/prodage wsseliyaké a wssecka řjzeni, yakýmž pak koli Tytulem, neboližto způsobem, a komuž pak koli by se gemu ljbilo/ tak dobře za žiwnosti, yako při poslednj wůli včinitj/ tak aby ten, kdožby koli statky a wěcy wsseliyaké od napřed řečeného Jana měl swrchupsanými způsoby nebo některým z njch, mohl pewně a wssym práwem držeti, a njmi wládnauti/ rowně yakoby do Desk Zemských Králowstwj tohoto nasseho ta gistá Zboži a wěcy wepsaná a ingrosowana neboližto wložená byla. Protož také přikazugem Officyrum, neboližto Auředníkum, a gich mjstodržjcym, Ingrossatorum, a Pjsařum Desk Zemských Králowstwj nasseho předřečeného, wěrným nassym milým/ aby tuto nassy milost, když skrz předřečeného Jana budau žádani a w tom potřebowáni do předřečených Králowstwj nasseho Desk Zemských poznamenati a wepsáti nezanedbali a nezanechali. Žiádnému tehdy Cžlowěku ať neslussy tuto nassy welebnosti milost a obdarowáni toto zrussyti, a neb gemu smělosti yakaukoli na odpor gjti. Kdožby pak na proti tomu co včinil / w hněw náš a w nemilost / ať zná a wj žeby tudy vpadl. Cžehož na potwrzeni nassy Pečet Králowskau poručili gsme přiwěsyti k Listu tomu. Genž gest dán w Praze druhého dne Měsýce Dubna Léta Páně Tisycýho, Cžtyrystého, Padesátého čtwrtého, Králowstwj nassych Uherského čtwrtého / Cžeského pak prwnj.

Z rozkázani Pana Krále

Prokop z Rabssteyna.

Léta Páně 1499. Král Wladislaw Panu Janowi Czabelickýmu z Sautic a na Teyně darowal wýplatu na Wsech malé Březýnce a Cjenkowé / kterézto obdarowáni potwrdil Magestátem swým psaným w smysl tento:

My Wladislaw z Božj milosti/ Uherský, Cžeský, Dalmatský, Charwátský Kral 2c. Margkhrabě Morawské, Lucemburské a Slezské Knjže, a Lužický Margkhrabě:

Oznamugem timto Listem wssem wůbec/ že gsme prossenj gménem Slowutného Jana Czabelického z Sautic a na Teyně/ abychom gemu wýplatu dáti ráčili na Wsech/ Malé Březynce a Czenkowě, s gich přjslussenstwjm/ k kteréžto prozbě nakloněni gsauce pro služby geho, které gest nám čynil a činiti má, a powinen bude/ s dobrým rozmyslem, a nassym gistým wědomim/ mocy Králowskau w Czechách, dali gsme tomu Janowi wýplatu na Wsech swrchupsaných, a timto Listem dáwame/ tak aby on ty Wesnice, totižto Březnicku a Czenkow, s gegich přjslussenstwim od držitelůw nynějssých wyplatiti mohl kdyžbykoli gemu se zdálo a ljbilo/ dada gjm Summu gegich zapsanau/ kteréžto wsy když předpowěděný Jan wyplatí, má ge mjti držeti a gich požjwati/ negsa odtud bez swé wůle od žádného Czlowěka splacowán/ leč od nás a neb budaucých nassých Králůw Czeských, a neb od těch Osob, gjmžby ta wýplata sprawedliwě přjslussela/ wssak tak, kdybychom to sami wyplatiti chtěli to včiniti můžeme/ a mocy budeme kdyby se nám koli zdálo a ljbilo/ dadauc gjm w moc gegich summu zapsanau, kterauž na tom magi w cele a zauplna/ kterauž oni přjgmauce magi nám a powinni budau Wsy swrchupsaných s gegich přjslussenstwim hned postaupiti, y List tento, y s ginými, kteréžby na to měli, nawrátiti/ bez zmatku a odporu wsselijakého. A kdožby List tento měl s swrchu psaného Jana wůli swobodnau/ chceme aby tomu přjslusselo plne Práwo wssech wěcy nahoře y dole psaných 2c. Tomu na Swědomi Pečeť nassy Králowskau k Listu tomuto přiwěsyti gsme kázali. Genž gest dán w Středu w Wigilij S. Jakuba Apostola Léta yak nahoře.

Janowi Czabelickýmu z Sautic a na Teyně nad Wltawau/ Cýsař Ferdynand tolikéž včinil znamenitá obdarowáni na Zámek a Wesnice, kteréž w Kragi Raukjnjském drži, a w zápisu od něho měl/ a na wynaložení summy na stawení Zámku y naprawení Zboží onoho, Tisýc kop gr: Czeských připsati ráčil. Stalo se na Hradě Pražském w Auterý po Neděli Postnj genž slowé Oculi, Léta od Narozenj Syna Božjho 1562.

Dotčený Jan Czabelický měl Manželku z Rodu Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ s nižto splodil čtyry Syny/ Albrechta Czabelickýho z Sautic a na Podbořj, Karla na Zykmunticych, Adama na Kaladini, Prokopa na Teyně nad Wltawau, a ten zanechal Syna Ferdynanda.

W Slézku tolikéž Rod gest znamenitý Panůw Náwogůw z Dolného, w Knjžetstwi Opolském, z nichžto geden gménem Girj byl Rácljřem Opolského a Ratiborského Knjžetstwi, kterýž vmřel Léta 1550. osmého dne Vnora/ při kteréhožto hrobě spatřuge se Erb takowý. Potomcy geho byli Lidé wzáctnij w tom Rodu, yako Wácslaw Náwog z Dolného Sotaudere Knjžetstwj Opolského Ratiborského, Frankstegnského Minsterberského od Králowny Vherské Izabelli: ten zanechal Syna Jana Náwoge z Dolného a na Starnadlicych kterýž splodil Synůw pět a Dcer tolikéž pět s Ozárowskau Kateřinau z Petrowol Erbu starodáwnjho Sseliga.

W Polských

W Polských Kraginách gsau Rodowé wzácni, kteřjž téhož Erbu vžjwagi, yako Páni Kopičinssti, Páni Bludničti, Páni Wystěpowé w Rusy/ kteřjž s Turky a s Tatary bogugjce hrdinstwi swé prokazowali/ Páni Bidlowssti, Páni Krepssti w Rusých, Páni Kukewssti w Ráwském Weywodstwj, Páni Mědwědčti w Welký Polsste w Kaliským Weywodstwj, Páni Bořinowssti w Sendomjrském Weywodstwj, Páni Srockowssti a gini mnozy o kterýchž se tuto zmjnka pro ssyrokost Králowstwij Polského nečini.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu tohoto.

Adam Czabelický z Sautic a na Podbořj.

Karel Czabelický z Sautic a w Zikmunticych.

O Rodu Panůw Berbekůw z Kunwaldu.

Kapitola XL.

MEzy ginými Rody Králowstwij Czeského, nacházy se y Rod Panůw Berbekůw, owssem dáwný a starožitný/ kteréhožto Starožitnost že mnohém dáwnějssymi Magestáty a pamětmi vkázaná býti mohla/ žádná toho

přjčyna giná neni, gednom ta/ že totižto Priuilegia takowá a Swědomi Králowſká, ſkrz Oheň k poruſſeni přiſſli. Wſſak nic méně/ to wſſe gjm obnowenó ſkrz Zygkmunda, ſlawné paměti Cýſaře Ržjmſkého / a znamení na Wladyctwi, kteréhož prwe s wůli Ney Jaſněgſſyho Knjžete Karla Ržjmſkého Cýſaře vžjwali, a proſtředkem Ohně o ně přiſſli, nowým Mageſtátem potwrzeno geſt. Wedle wyſwědčeni liſtownjho Rod tento Berbekowſký z počátku z Slézſka do Margkhrabſtwj Morawſkého přeneſſen, kdež neyprwněgſſy Tytul gjch byl, Berbekowé z Kunwaldu / kterážto Wes ležj w Margkhrabſtwj Morawſkém, a přinaležela byla prwe k Biſkupſtwi Holomauckému / až potomně když giné a giné Sýdla y w Králowſtwj Czeſkém doſtali, z giných a giných Sýdel počali ſe pſáti/ yako z Drazic, z Maleſſyc y z Vhřiněwſyka. Což wſſe Mageſtátowé njže položeni důwodně vkáži: Mezy njmiž že neypředněgſſy geſt Cýſaře Zygkmunda / Prokopowi Berbekowi, pro ctné zachowáni proti protiwnikům y Zemſkému dobrému daný, na potwrzeni znamení Rytjřſkého/ ten neyprwe tuto doložiti ſluſſy: kterýž pſán geſt na Pargaméně pod Wiſucy Pečeti ſlowy takowými:

Zygkmund z Božý miloſti Ržjmſký Cýſař/

po wſſecky čaſy Rozmnožitel Ržjſſe / Vherſky, Czeſký, Dalmatſký 2c. Král. Wyznáwame tjmto Liſtem předewſſemi, geſſto gey čjſti neb čtaucy ſlyſſeti budau / že wzhledſſy na mnohá a pilná zaſlauženi a pohodlj nám k naſſy cti vkazowaná / njmiž ſe Slowutný Prokop Berbek z Kunwaldu Margkhrabſtwj Morawſkého / Wěrný Náš milý, welebnoſti naſſy proti protiwnjkům y k Zemſkému dobrému zachowal, y vſtawičně zachowáwa, a w čaſech budaucých zachowáwati ſe může. Chtjce protitomu, y k záſtawě Poddaných naſſých Wyſſehradſkých a giných miloſt gemu včiniti / dobrým rozmyſlem, a s Raddau naſſy, dotčenému Prokopowi Berbekowi, y Stregcům geho tu w Kunwaldě, y budaucým Potomkům gegim, dáwame znamení na Wládyctwi / totižto Pole čerwené / w němžto ſſtrých geden w proſtřed, a maličko po ſtraně zlatý / nad polem otewřený Hemelin s Faffrnochy čerwenými a žlutými. Nad tými Ocas Páwowý, a okolo něho přikrywadla čerwená a zlatá. Kteréhožto znamení na Wládyctwi ſwrchugmenowaný Prokop Berbek / Stregcowé geho, a Potomkowé budaucý (poněwadž gſau prwe, yakž ſe při Kancelláři naſſy nacházy, od Ney Jaſněgſſyho Knjžete Pana Karla Cýſare Ržjmſkého, ſlawné paměti Otce naſſeho milého, ge doſtali, a ſkrz Oheň oně přiſſli) vžjwati magi we wſſech poctiwých mjſtech/ yakožto y giní Stawu Rytjřſkého w Ržjſſy, a w Králowſtwj Czeſkém/ y w giných Zemi naſſých wedau, a vžjwagi. Přikazugic wſſem/ kteréhožby koli Stawu byli, Poddaným naſſym / aby ſwrchu gmenowaného Prokopa Berbeka z Kunwaldu, Stregce ge°, Erby a budaucý Potomky gich/ za to což ſe w tomto naſſem obdarowáni pjſſe/ nyni y wěčně měli, a držeti / žádných gim w tom překážek nečinili, ani giným činiti dopauſſtěli/ pod vwarowánim Nemiloſti naſſy Cýſařſké. Na potwrzeni a wěčnau paměť toho wſſeho/ naſſy Cýſařſkau Pečeť kázali gſme přiwěſyti k Liſtu tomuto. Genž geſt dán w Praze/ Léta od Narozenj Syna Božj° 1437. w Sobotu po Wſſech S. Let Králowſtwý naſſých Vherſkého, padeſáté° prwnjho, Ržjmſkého dwadcátého oſmého, Czeſkého oſmnáctého, a Cýſařſtwj pátého. Tento Mageſtát we Dſkách Zemſkých ſe nacházy.

Předpowěděnému Panu Prokopowi z Kunwaldu,

Lacek z Krawář Biſkup Holomaucký, když žádal / aby mu Liſty a Priuilegia dané od Předkůw geho potwrdil / mage wzkeni na wěrné a ſnažné ſlužby geho/ darowal něyaké Rychtářſtwi/ a Les tu při Kunwaldu mladiſtwým Prautim oſazowati dopuſtil/ a to wſſe s Kondycyémi njže doloženými / což ſe porozuměti může z Liſtu téhož Biſkupa. Genž geſt pſán Jazykem Latinſkým takto:

Laczko Dei gratia Epiſcopus Olomucenſis, ad perpetuam rei memoriam. Inter alias Reipublicæ curas, quibus mens noſtra pro ſubditorum quiete, influentibus meritis uſquequaq; diſtrahitur, ad ea præcipuè vertimur, ut ſub tempore noſtri felicis regiminis, poſsimus omnibus ſalubriter prouidere. Et quia judicium in Villa noſtra Kunwald juſto deuolutionis titulo, cum ſingulis appendentijs ad nos velut hæredem & Dominum bonorum extitit deuolutum, conſideratis fidelibus obſequijs famoſi Procopij Berbek, quibus tàm in bonis Eccleſiæ noſtræ Olomucenſis, quàm etiam noſtris paternis, nobis fideliter complacuit, & præſtantius in futurum complacebit, dictum Iudicium cum ſingulis ſuis utilitatibus, pertinentijs, proventibus & emolumentis, ipſi, hæredibuſq; & ſucceſſoribus ejus dedimus, contulimus & liberè donauimus. Qui quidem ſupplicauit etiam nobis, ut ſibi, literas, priuilegia, quas & quæ à prædeceſſoribus noſtris obtinuiſſe dignoſcitur, approbare, ratificare, authorizare, innouare, confirmare, ac omnia & ſingula contenta in dictis literis ſeu priuilegijs de nouo concedere dignaremur, cujus literæ tenor per omnia ſequitur in hæc verba:

In nomine Domini, Amē. Quoniā omnia quæ aguntur ſub tempore, labuntur cū tēpore, expedit ea ergo publicis roborare documentis, ne in poſterū à perverſis calumniatoribus in dubium aut in irritum valeant reuocari &c. Hinc eſt quod ſcire debet præſens ætas & futura poſteritas, quod Nos Laczko Dei gratia Epiſcopus Olomucenſis Dominus in Ticzin, Famoſo Procopio Berbek, hæredibuſq; & ſucceſſoribus ejus ſyluam noſtram in Kunwald, imitantes conſilium amicorum noſtrorum, uſq; ad terminos illos ubi aqua Zelina vulgariter nuncupata in Odram cadit contulimus conſtruendam, ſub tali tamen forma, ut de plantatione ipſius liberum manſum perpetuè poſſideat. Inſuper tabernam liberam Braſeum faciet, & branchabit ſine aliquo impedimento: Molendinum liberum cum duabus rotis, fabrum, piſtorem, Lanionem, Sartorem, & octauum manſum liberè poſſidebit, de Iudicio verò tertium denarium ſibi recipiat, nobis duos fideliter obſeruando. Hæredes autem qui de nobis confidentiam habuerint, Viginti annis plenarie poſſidebunt; his completis, in anno de quolibet manſu fertonem puri argenti & quatuor menſuras Oppauienſes in feſto Beati Martini, unam ſiliginis, unam hordei, unam tritici, unam auenæ dabunt, Iura verò ſecundum quod Lubcicenſes confirmabunt; & quia hæc omnia de ſpeciali gratia ſunt data, volumus ea rata perpetuò permanere: Et ne quis hoc pactum violare præſumpſerit temere vel malitioſè, præſentem paginam juſsimus Sigilli noſtri munimine roborari. Teſtes hujus rei ſunt, Dominus Zbislawko de Tworkow, Anxiko de Podhradicz, Czecho de Traplicz, VVolframus de Panowicz, & Mendliko de Rechenberk. Acta ſunt hæc Kremſii, Anno Domini 1407. in diebus quatuor temporum, ante feſtum Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis.

Od Cýſaře Zygkmunda dotčenému Panu

Prokopowi Berbekowi z Kunwaldu, zapsána byla Wes Malessyce, w padesáti Zlatých Vherských. O čemž Registratura Panuw Prelátuw slawného Kostela Hradu Pražského obssýrněgi wyprawuge.

O čemž Panu Prokopowi a neb Synu geho,

mezy Listmi Panuw z Hazmburka pamět pozůstáwa tato:

Mateg z Křenow / Pjsař Desk Zemských, prodal Panu Zbyňkowi a Dědicum geho dwě ste Kop platu na Pjstech a na Rudnjku / kterýž měl od Pana Mikulásse Zagice z Hazmburgku Bratra geho na těch Wsech zapsaný a darowaný / a to Léta Páně 1434. při tom byli, a Pečetě swé přiwěsyli Pan Meynhart z Hradce / Pan Aleš z Sstemberka, sedenjm na Hradku, Pan Aleš z Dubé, sedenjm na Ginesstegně / a slowutni Panossj Prokop Berbek z Kunwaldu a z Malessyc, a Ctibor z Chodowic.

W Létu Božjm 1437. Já

Berbek z Kunwaldu, byl Podkomořjm Králowstwij Cžeského / čehož yasný důwod spatřugi w Listu gednom pod wlastnj Pečetj geho, Raddě Cžeského Brodu daném / když to tižto Město dotčené z mocy Arcybiskupské wyňato, a Králowským včiněno gest / kteréhož to Listu Kopie z nj takto:

Já Jan z Kunwaldu

Podkomořj Králowstwij Cžeského. Wyznawam timto Listem obecně, wssem Lidem / nynějssym y budaucym; Tak yakž Ney Jasněgssy Cýsař a Kral / Kral Zygkmund Pán náš milostiwý / znamenaw záhuby a sskody, kteréž Obec w Cžeském Brodě přes ty léta rozličnými běhy trpěla a wzala / chtě gj po zámutcych potěssyti / záhuby a sskody nahraditi / obzwlásstenjm obdarowánjm gj z swé mocné yasnosti račil gest obdarowati z mocy Arcybiskupstwj wyniti / a Město Králowské včiniti, a ge do Komory swé yakož giná Králowská Města Země Cžeské přigjti / yakož to plněgi Magestát geho Welebnosti swědčý a vkazuge. Protož yá yakožto Auřednik od Gehomilosti wydaný, aby potomni Auřednicy wěděli yaký plat to Město do Komory Králuw nyněgssych y budaucych dáwati má / tak to gsem zgednal a spůsobil s wůli geho Welebnosti. Neyprwe / aby Auroku dědinného dáwali čtyrymecytma grossuw / gednau na každý Rok o Swatém Martině. A také gestližeby a kolikrátkoli summa na giná Města Králowská položena byla / aby dali wždy gédné summy padesáte Kop: také kdyžkoli Podkomořj a neb Auřednik geho Konssele sázeti bude / od sázeni Konsseluw wždy budau powinni dáti Podkomořjmu deset Kop grossuw tim obyčegem, yako w giných Městech Králowských, a také Práwa čeledngho mně ani potomným Podkomořjm nebudau mjti dáwati / lečby co z swé dobré wůle včinili. Dán w Praze w Pátek den Swatého Petra na Stolicy wsazeni / Léta od Narozeni Syna Božjho Tisycýho, Cžtyrstého, Třidcátého sedmého.

K tomu přiwěssená gest wlastnj Pečeť geho na Wosku čerweném. Tento Pan Jan Berbek psal se z Kunwaldu a na Dražicych / což patrné gest z Listu smlauwngho s Pražany pod Pečeti geho y giných mnohých / kdež se Tytul geho nacházy takowý:

Já Jan z Kunwaldu ꝛc. sedenjm na Dražicych.

Wyznawam timto Listem zgewně předewssemi Lidmi / že yakož se stali gisté weypowědi s Panem Matěgem Dubcem, yakožto mocným Vbrmanem ꝛc. Mezy Pány Pražany z Starého Města z gedné, a Panem Pessykem z Kunwaldu Stregcem mým, a mnau z druhé strany ꝛc. Dálo se při přjtomnosti Slowutných Panossy, Bořka Hušťka z Hrádku / Wylima Pětipeského z Krásného Dworu / Miloty z Hrussowa / Petra Zialabského z Kasalic, a při přjtomnosti Synuw geho.

Témuž Panu Janowi z Kunwaldu zapsa-

ná od Zygkmunda Cýsaře Twrz Křjžownikuw Swatomářských z malé strany, řečená Vhřiněwes, s přináležegjcymi Wesnicemi w Tisycy Kopách grossuw Pražských, což vkazuge List Jana a Wácslawa Berbekuw z Kunwaldu Bratruw wlastnjch psaný w smysl tento:

My Jan a Wácslaw

Bratřj z Kunwaldu a z Dražic. Wyznáwame timto Listem předewssemi před njmiž čtěno neb čtaucy slyssán bude, že ten Zápis Cýsaře Zygkmunda, s wisutým Gehomilosti Magestátem / kterýmžto Welebnost geho zastawila gest a zapsala Panu Janowi z Kunwaldu w ty časy Podkomořjmu Králowstwij Cžeského, Otcy nassemu milému, Twrz Křjžownikuw Swatomářských z malé strany, gménem Vhřiněwes, se Wsy tu též, y Dworem s Rybniky k tomu příslussnými, Lesmi, Potokami, Mleyny, Lukami a Wesnicemi, gmenowitě / Těhowice, Kolowraty, Woděrady, Zděbrady, Přestawlky, a Lipany, s Auroky, poplatky, vžitky, y sewssemi Práwy, w Tisycy Kopách grossuw Pražských střjbrných a dobrých / s těmi a takowými weyminkami yaké w sobě Magestát zawirá / ten a takowý Zápis po Otcy nassem swrchupsaném, yakožto prawj Dědicowé máme, y Zbožij toho bez překážky w drženi gsme, a gey dali gsme dobrowolně a bez wsselikého přinuceni / y mocy Listu tohoto s plnau a swobodnau wůli nassy dáwame, se wssým a wsselikým Práwem, Slowutný Opatrnosti Panum Purgkmistru Raddě y wssy Obcy Starého Města Pražského / nyněgssym y budaucym ꝛc. K tomu Listu Pečetě swé přiwěsyli / Pan Jan z Mochowa, Pan Cženek z Klinsteyna Purgkhrabě Hradu Pražského, P. Pessyk z Kunwaldu Streyc gjch, Pan Gindřich z Rostok a z Sulislawic, Pan Mateg z Dubce, Jan Proček z Kolowrat, a Mikuláš Frycka z Dalemětic. Stalo se Léta Páně 1409.

Dcera gmenowaného Pana Wácslawa z Kun

waldu, gménem Anna, dána byla w Staw Manželský Panu Bořitowi z Martinic / s kterauž společně prodal Rychtářstwj Města Slaného Purgkmistru, Raddě, y wssy Obcy / yakž o tom paměti nacházym gisté. A ten Pan Bořita z Martinic byl Marssálkem Dworu Krále Giřjho, a Hoffmistrem Králowny Johanny Manželky geho.

Před ſedmdeſáti Léty, nacházym zmjnku činěnau o Pawlowi Berbekowi, genž byl Heytmanem na Fulneku, gehožto Bratrem byl Jan Berbek.

Wegšdotčeného Prokopa byl Bratr wlaſtnj Jakub Berbek z Kunwaldu / neb odedwau Bratřj poſſly / kterémuž on yakožto Bratru ſwému, vmjrage, wſſecko ſwé gměni odewzdal. Ten potomně po třikráte proti Nepřjtely wſſeho Křeſtianſtwa Turku na Wognu táhl / w kterémžto tažení od Nepřjtele zagat / ale zaſe s pomocy Božj wyſſel z Ruk Pohanſkých a nawratiw ſe do Wlaſti nemocný a raněný / nemalý Auſpeit neb wyſlauženi s ſebau mimo naděgi Synuw ſwých přineſl. Manželku měl Hedwiku z Panowic / Synowé pak geho byli Sſymon Berbek, genž byl vgal Statek Otcowſký / Jan Berbek, genž ſe k ſlužbam Panſkým obrátil, a potomně ſe k gedné Wdowě Stawu Rytjřſkeho Barboře z Sſpylenbergku přiženil / Girjk Berbek, kterýž zahynul na Wogně we Wlaſſych / a Thoman Berbek, kterýž obydli ſwé měl w Hauſdorffu.

Za čaſu práce mé s Kněhami těmito žiw byl Vrozený Pan Jakub Berbek z Kunwaldu G. M. C. Služebnik a na Žizlowicých. Manželka geho prwni byla Pani Sybilla z Rodu Sſyndluw z Ebrharce, kteřjž vžjwagi za Erb Mnjcha a nápodobný z Koruny wycházy, s njžto ſplodil čtyry Dcery, Marygi, Johannu, Zuzannu, a Alžbětu. Z njchžto toliko Marya žiwa pozuſtáwa. Potomně pogal Manželku druhau, totiž Pani Katerinu z Palatýnu, kteráž vžjwala Erbu takowého / a ta gemu porodila Synuw ſſeſt, gmenowitě / Jana, Wácſlawa Bohuſlawa, Adama, Girjho, Danyele, kteřjž wſſickni geſſtě pozuſtáwali žiwi, krom Bohuſlawa genž byl vmřel w wěku dětinſkém, a Dcery 2. totiž Lidmillu a Annu, kterážto poſledni tolikéž giž byla vmřela.

Nahoře gmenowani z Kunwaldu wſſickni gednoſteyného Erbu vžjwali, yakž to wſſe Teſtymonyá vkazugi.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Hyſtrluw z Choduw.

Kapitola XLI.

Od dáwnjch čaſuw Rod tento v Knjžat a Králuw Czeſkých k Rytjřſkým ſpráwam hodný byl a ſpůſobný / yakž Kronyky Cžeſké wyſwědčugi. Okolo Léta Páně 1040. Hágek w Liſtu 19. připomjná Chody těmito ſlowy:

Toho čaſu předſtaupili před Knjže Břetiſlawa Mužj Poleſni / kteřjž gſau Záſeky dělali / miloſt od něho žádagice. Břetiſlaw, yako Pán miloſtiwý, hned ge oſwobodil na budaucy wěčné čaſy Liſty ſwými / tak aby žádnému žádným platem powinni nebyli / toliko aby Leſuw a Hor pilni byli / geſtližeby kdy Němcy chtěli do Czech wtrhnauti, aby Záſeky delali: A ti Lidé až poſawád ſlugi Chodowé / od toho, aby po Leſých chodili, a od Nepřátel opatrowali.

O týchž na giném mjſtě v téhož Hágka při Létu 1340. a w Liſtu 309. děge ſe zmjnka tato:

Czaſu podzymnjho Bawořané, kteřjž obýwali pod Horami Czeſkými, w nemalém počtu wtrhli do Czech přes Hory / tak Gjzdni yako Pěſſi / a obořiwſſe ſe na Wſy, w njchžto bydleli Chodowé / mnohé z njch wybrali, a obzwláſſtně Bělau / a hned na zegtři preč ſe hoſtili. Chodowé ſhromáždic ſe té nocy rannjm gitrem / na ně vdeřiti vmjnili / ale že gjch nebylo gen padeſáte Pěſſych, a ſſeſtnácte Gjzdnych, a Bawořanuw wjce než tři ſta / pokuſyti ſe oně neſměli / ale teyně očekáwali na ně pod Horami. W tom Němcy přiblſžili ſe k Leſům, a Chodowé wyſkočili na ně s okřikem welikým / tak že Němcy, domniwagice ſe že gich welmi mnoho geſt, žádného odporu nečinili. Tu Chodowé zabili gich okolo padeſáti / zgjmali gich pul třetjho ſta a ſedm / a hnali ge ſpátkem ſe wſſy laupeži do Bělé, a tu ge držali v Wězeni / až ſe gjm někteřj nad ſwau možnoſt muſeli ſſacowati / a těch kteřj chudi byli s powolenim Pana Oldřicha z Boru 28. kázali zwěſſeti.

W Létu Páně 1161. Hágek Kronykář Czeſký, vwozuge w pamět dwa Muže Včené / kteřjž přigedauce ze Wlach, čaſu Powětřj nakaženého, mnohým Lidem od neduhuw takowých ſpomáhali / o čemž on w Kronyce ſwé takto mluwj:

Z nakaženého Powětřj počali Lidé w Czechách z huſta welmi mřjti / a na ten čas y málo před tim bylo několik znamenitých a Lidem potřebných Lékařuw vmřelo: A tak nebyl kdoby Lidi w gegich neduzych

opatrowal: A zgewili se Zidé nězacy w Praze/ prawjce se býti Lekařmi/ a ti počali Lidi znamenitě vzdrawowati. W malém čase těch Lékařů Zidowských po Městech Czeských/ po Městečkách y po Wsech, mnoho bylo. Gini pak Zidé k Křestianum běhagjce / když se o kterém nemocném dowěděli/ pilně geho napomjnali/ aby se dal Zidum hogiti. Tok w malém čase připadl na Křestiany weliký Mor, a yakýs neobyčegný/ žádných bolesti mornjch nebylo, a Lidé welmi z husta mřeli. Zidowssti Lékaři prawili/ že takowé Nemocy přicházegi na Lidi z přjčyn Hwězd a gich spogeni / ty bolesti že negsau wně/ ale zwnitř w žiwotech Lidských. Přitom pak čase / žádný w Zidech na takowý nedostatek nevmřel/ ani kdo mezy njmi byl nemocen / kterážto wěc byla lidem s nemalým podiwenim.

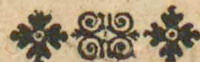
W tom přissly z Kragin Wlaských dwa Muži znameniti Czechowé / totiž Wácslaw z Choduw a Jaroš Počenský/ kteřjž byli před ssesti Léty z Czech wygeli tam na Včeni / a ti s sebau přiwezli Listy od Doktoruw Wlaských/ že gsau obadwa w wěcech Lekařských skussenj. Lidé o njch, a zwlásstě znamenitěgssy vslyssawssy / w swých nedostatcych k njm se vtikali/ žádagjce, aby gjch opatrowali Těla / kteřjž tu prácy na se wzawsse, nedostatky gich ohledowali, a prawili / že tu nevznáwagi žádného mornjho nedostatku / ale nězaké tráweni. Wssak nic méně mnoho Lidem přitō prospjwali ; a kohož Zidé hogili, málo kdo zustal žiwý. A předstaupiwsse před Krále / žádali aby zapowěděl těm Zidum wjce Křestianuw hogiti/ poněwadž nehogili, ale trávili: Král wzaw od njch správu/ rozkázal Zidum aby od toho Lékařstwi přestali/ kteřjž ač zgewně nesměli/ wssak tegně prowozowali swau nesslechetnost / a gednoho znamenitého Pána, gménem Bořislawa týmž spůsobem vmrtwili. Král o tom mage den ode dne wětssy správu / co Zidé prowozugi / powolaw z njch gednoho Lékaře nezznamenitěgssyho, gemuž bylo gméno Mager / kázal ho hned té hodiny wzýti a zmučiti: Kterýž mnoho wyznal na giné Zidy ze gména; Král poslaw do Prahy / kázal gich gjti dwadceti sedm, a hned ge kázal ohněm páliti / kteřjž také wyznali, že gsau na tři Tisyce Křestianů swým Lékařstwim otráwili: Neb se byli tak spuntowali / aby gednoho zhogili/ a dwa vmořili. Přitom y to také wyznali že gsau netoliko Trankem neb nápogem/ ale y Powětřjm w Gizbách Lidi tráwili/ nad to že gsau měli y Krále Wladislawa týmž prostředkem otráwiti. Když gsau byli tázani / kdoby ge na to nawedl ; prawili: Zě ziádný giný, než pauhá gegich zlobiwost / kterauž magi w swých Srdcych proti Křestianum. A kázal gich Král před Branau Wyssehradskau osmdesáte a ssest, kteřjž o té nesslechetnosti wěděli, ohněm spáliti. Přitom času málo Zidu zustalo w Praze z Městeček a ze wsy wssickni Lékaři se rozběhli. Král Wladislaw kázal takowau wěc pro paměť a weystrahu w Knihy pamětné zapsati / a nad to rozkázal y přikázal pod Pokutau Nosu vřezáni / aby žádný z Křestianuw we wssy Czeské Zemi nedal se w nižádné Nemocy Zidum hogiti / Chleba od njch aby žádný nekupowal / pokrmuw ani nápoguw žádných od njch žádný Křestian nepřigjmal.

Gsau w tomto wěku Lidé možni a rozrozenj Potomcy gegich, yakž se w Tytulářich starých y nowých připomjnagi timto pořádkem.

Léta Páně 1534. Histrle Bernard z Choduw na Chobopicych.
Histrle Wácslaw z Choduw.
Léta Páně 1556. Histrle Albrecht z Choduw na Chlopicych.
Histrle z Choduw a w Lhotě: Histrle Mikulášš z Choduw na Kunraticych.

Léta Páně 1572. Histrle Jan z Choduw na Cholopicych a Popowicych.
Léta Páně 1589. Jan Histrle z Choduw na Popowicych a Cholopicych.
Mikuláš Histrle z Choduw.

O tom Rodu nic se wjce wyhledati nemohlo.

O Erbu Panů Auderských z Audrče starodáwném.

Kapitola XLII.

NA rozličných mjstech mezy ginými Rody o Rodu tōto zmjnka se děge. Tytulář starý při Létu Páně 1534. w paměť vwozuge některé z Rodu toho/ totiž Ewana z Audrče / gemuž gini řikali Wanis/ Giřjka starssyho z Audrče a w Třebiwlicych / Petra Auderskýho a na Zliwi: Zykmunda Auderskýho z Audrče / Aukednika a Podkomořjho při Dskách Zemských.

W Létu Páně 1589. položeni gsau w Tytuláři ze gména:

Felix Auderský z Audrče a w Chisssych.
Girjk Auderský z Audrče a na Widhosticych.
Gindřich Auderský z Audrče a na Wohánči.
Girjk mladssy Auderský z Audrče na Střibiwticych.
Wácslaw Auderský z Audrče na Křečowě.
Wylim Auderský z Audrče a w Wikleticych.
Zygkmund Auderský z Audrče na Třebiwlicych a Břiwech.
Zdislaw Auderský z Audrče na Kolessowě.

Wjce gsem o tom Rodu wyhledat nemohl.

O Erbu a Rodu ſtarodáwně Sokoluw z Mor, a giných kteřiž nápodobného Erbu vžjwagi.

Kapitola XLIII.

ZA onych čaſuw/ dokawádž geſſtě nebylo ſlyſſeti o těch ſſortelných a wymyſſlených Zbrani / kterýmiž Lidé neginač než yako hromobitim poraženi býwagi: Předek geden Rodu tohoto přigel do Woyſka Knjžetcyho s Zbrani takowau / yaká w Erbu doložená geſt / s kterauž že znamenité ſſkody činil Nepřjteli, pichagic a přitahugic k ſobě Bogowniky odporné / po ſſtiaſtném dokonáni Bitwy, dána mu za Erb / tak aby gi noſyl a Potomcy geho na wěčnoſt w Sſtjtu čerweném/ proto že Pole krwawé hrdinſtwim geho včiněno bylo. Potomcy geho ſpatřugi ſe y w Margkrabſtwj Morawſkém y w Králowſtwij Czeſkém / Lidé wzáctnj a ſlawnj.

W Létu Páně 1534. připomjná Tytulář Wácſlawa Sokola z Mor a na Wrſſowicych, a Girjka Sokola z Mor, tolikéž na Wrſſowicych.

W Létu Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho, Albrecht Sokol z Mor / Jan mladſſý z Mor na Slawětjně / Jan ſtarſſý z Mor na Wrſſowicych, a Zygkmund Sokol z Mor.

W Margkrabſtwj Morawſkém Páni Ragecti z Mjrowa tehož znamenj za Erb vžjwagi/ o njchž doloženo geſt w Zrcadle Morawſkém.

O Erbu ſtarodáwném/ kterýž wedle Hágka ſluge Sſrank.

Kapitola XLIV.

PRzedpowěděný Hyſtoryk při Létu Páně 1252. o gednom z Rodu toho čini zmjnku takowau:

Sedmnáctého dne Měſýce Praſynce, geden z Rytjřſtwa welmi znamenitý, a Muž giſtě chwáli hodný/ kteréhož milowal Král Wácſlaw, gménem Pertolt z Pertoltic/ gemuž někteři řikali Sſrank/ proto, že geſt takowého znamenj vžjwal/ geda přes Moſt Pražſký/ přigel k Wěži, kteráž byla nad Moſtem bljž Měſta menſſýho. Tu dwa Krkawcy ſpolu bogugjce ſwalili Kámě weliký / kterýž práwě vpadl gemu na Hlawu, a on ſpadl z Koně a hned vmřel. Mnozy Lidé želeli ſmrti geho, y ſam Král Wácſlaw tak neobyčegné ſmrti welmi ſe diwil.

Potomky geho býti vkazugi některý Pány Bohdanecký z Hodkowa / kteřjž nápodobného Erbu vžjwagi/ o njchž mezy ginými Rody zmjnka ſe děge s kterýmiž zpřjzněni gſau. Tytulář ſtarý některé z njch w paměť vwozuge/ yako Kunſſe Bohdaneckýho z Hodkowa a na Zlebich/ Gindřicha Bohdaneckýho z Hodkowa a na Landſſperce, a Petra Bohdaneckýho z Hodkowa.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho / Adam Abraham Bohdanecký z Hodkowa na Hořeným Atrſſpachu / Jan Bohdanecký z Hodkowa a na Bračicych / Kuneš Bohdanecký z Hodkowa a na Lhotě Rzeſſetowé, Karel Bohdanecký z Hodkowa, Wácſlaw Bohdanecký z Hodkowa a na Teplicy.

O Erbu a Rodu Kopydlanſkých ſtarodáwném.

Kapitola XLV.

ROd tento ſtarodáwný geſt, y možný býwal w Králowſtwij Czeſkém y až poſawad zuſtáwa.

Při Létu Páně 1361. Knihy Kapitoly Pražſké/ připomjnagi Waňka Kopydlanſkého těmito ſlowý: Vanko de Kopydlna dedit ſex Sexagenas cenſus annui perpetui in tribus laneis agrorum in Villa Trzewacz Eccleſiæ in Kopydlna &c.

Pamět mezy Listmi P. z Hazmburgka nalezená o Předcych Rodu tohoto, znj takto: Jan z Sselnbergka Neywyžssy Kancléř/ a my Jan z Kopydlna, Zdeněk z Rozmitala na Blatný prwni Gistcy a prawi Dlužnicy/ a my Jan z Kopydlna a na Třewači, Aleš z Hostiwice a w Wssemčicych, Beneš z Bawořině Purgkrabě na Kosti a Oldřich z Semina Rukogmě 2c. Herssowi z Zelezna a na Třemssyně a Ssymkowi z Bořiç za gistau summu, stalo se Léta 1427.

Jan z Kopydlna a na Třewačy, Heřmā Bořička z Břisstiā a w Obrubech, Prokop z Pařjžku, Beneš z Bawořině Heytmā na Kosti, P. Aleš z Hostiwice a w Wssemčicych, k Listu gedno° Pečetě swé přiložowali w Lé: 1485.

Petr z Kopydlna a na Třewači, Jan z Harasowa a na Domansticych, Habart z Ssramic Purgkrabě na Russkach, Gindřich Zume z Herstažic a w Obrubich, a Jā Těssňowský w týchž pamětech poznamenáni gsau.

Na giném mjstě při Létu 1463. wyčitagi se P. Kopydlanssti wedle giných takto: Jā z Perssteyna a z Skali, Jā z Muchowa Heytmā na Welissy, Statečný Rytjř Petr z Kopydlna a z Třewači, slowutnj Panossy, Markwart z Labuně a z Bradi, Zdeněk z Kopydlna a z Staré, a ti přjtomni byli s P. Oldřichē Zagicem z Hazmburgka z Kosti při kaupi té kteráž se dála; z strany Hostinného.

Okolo Léta 1506. ó Janowi Kopydlanském Hágek zmjnku čini takto: Gedē z Rytjřstwa w Sobo: před S. Františsškē, Jā Kopydlanský/ potkaw se s swým Nepřjtelē něyakým Cukrē w Praze/ ranil gey a zabil/ kterýž byl wzat do Wězeni, odsauzē a w 24. hod. na Rýnku Staroměst: stiat, a odtud wezen na Prosyk / a tu při Kostele S°. Wácslawa pohřben. Bratr pak ge° Giřjk Kopydlanský/ druhé° Roku, pro smrt Janowi včiněnū/ činil Praza: weliké pohrůžky/ ale oni neyprwe nemno° dbali/ až gi Meče y Ohněm počal sskoditi/ čemuž se diwagice mlčeli a někteři snad to° wděčni byli.

Léta Páně 1508. w Ponděli na Auterý w Wigilij na Nebe wzeti Panny Marye/ Giřjk Kopydlanský we dwadceti Koni wpadl do Mychle/ a tu Wes wypálil, a některé Sedláky zranil. Odtud táhl k Jasenicy, a tu včinil tolikéž/ a té nocy přigel do Wsy Bechowic, kteráž přináleži k Klássteru S. Panny Kateřiny/ kterauž tolikéž wypálil/ a pochytiwsse dwa Pacholky nádworni, každému Ruku vtiti poručil. Potom pustil se k Počernicum Rābausskowým/ kdež zapálil Stodoli a Stohy. Pražané některé z Ziolduěřuw wyslawsse pěssy y gjzdné, honiti ho poručili/ kteřjž přigewsse do Auwalu, a nic tu nenaleznauce, na spátek se nawrátili/ a tu potkawsse na Wydrholcy Bohemického mladssyho/ yali gey a do Prahy přiwedli.

Potō hned před S. Bartholomēgē když geli Kramáři Pražsstj do Plzně na Jarmark/ zlaupeni gsú od téhož Kopydlanské° we wsy Czerhowicych. Tē dē před slawnosti S. Lidmili dotčený Giřjk Kopydlanský, mage 13. Koni v samé Prahy za Swinsků branů/ lidi bil, a ruce vtinal těm kteřjž ssli z winic/ a hned potō před S. Wácslawě wypálil Předměsti v Nymburka, pobil Braně a na zegtři wypálil Auwal. Potō pak před S. Martině pobral Nymburským Koně z Wozů/ gessto geli na Rybnik p Ryby. Léta 1509. na dē S. Paňy Doroty/ tē též Giřjk Kopydlanský čekal na Měsstiany Táborské půl mjle od Tábora, když geli z Prahy a wyskočiw na ně/ zabil 2. a yal 3. a wezl ge k Boleslawkowi na Domússyce/ kteřjž potō dobywssy se z to° wězeni, vssli až do Nymburgka. Téhož Léta w Auterý před Přenessenim S°. Wácslawa, polože byl Sně od Krále Wladislawa na Hradě Praž: a Giřjk Kopydlāský přitom čase wskočil do Předměsti Ziateckého, a wypálil w něm ssestnácte Domuw, a k tomu dwě Wsy k témuž Městu přináležegjcy.

W Auterý po čtwrtý Neděli Postnj Král Wladislaw seděl na Saudu s Pány a Wladykami/ kdež mnohé nesnáze a newole rozwozowané/ a náležy na to činěný. Tu pohnal také Pražany Zygkmund Kopydlanský s Matkau swau, z přjčyny té/ že gsau gim skrz Rawana Služebnika swého wybrali a spálili Městečko Kopydlno/ počitagic sobě za sskody dwadceti tisyc kop gr: Czeských. Pražané nechtěli na ten čas k Práwu státi/ y vstali na ně Práwo.

Při témž čase dal Král Giřjkowi Kopydlanskému gleyt bezpečný k smlauwě s Pražany/ a on chtěl za Hlawu Bratra swého také dwadceti Tisyc kop gr: Czeských. Ystala se Smlauwa Přátelská/ a to takowá: Poněwadž Giřjk Kopydlanský sám mstil Smrti Bratra swého, a činil sskody/ Pražané gemu dáti že negsau nic powinni/ ale Zygkmundowi a Matce geho, poněwadž gsau gjm Zbožij pohubili, aby dali za tu sskodu w Kopydlně včiněnau, půl ssesta Tisyce kop gr: Czeských.

Tytulář starý při Létu Páně 1534. připomjná Zygkmunda Kopydlāského, a při Létu 1589. Jana Kopydlanského z Kopydlna na Hořini a Dobréwodě.

❧ ❧ ❧

O Erbu a Rodu Wāberských z Rohateç starodáwném.

Kapitola XLVI.

Jest Rod tento welmi dáwný w Králowstwy Czeském, a Králum y Králowstwj tomu dobře zaslaužený.

Hagek Historyk Czeský při Létu Páně 1427. čini zmjnku o Panu Hynkowi Wamberským, mluwjc y o giných Pánich těmito slowy:

W Sobotu před slawnosti Narozeni P. Marye Hynek z Waldssteyna pogma swau Czeled, a Czeled Jana Městeckýho/ Jan Smiřický pogaw swau Czeled, kteráž se ho přjdržela, a Czeled Pussko wau z Czastalowic/ Hynek Wamberský z Rohatec tolikéž swau Czeled mage při sobě y Czeled Mrakssowau/ kterýchž bylo w počtu yako dewět set, magic srozuměni s některými Rzemesly Pražskými/ a půwodem toho zlého Człowěka Borsy Rychtáře Nowoměstského, a některých Pražských Měsstianuw, wskočili do Prahy, a včinili welmi weliký hřmot/ Lid mordugjce a gimagjce/ ale Cechowé neb Rzemesla gim wedle přjpowědi nepomáhali. W tom Pražané připrawiwsse se do Zbroge, a roztáhnauc Rzetězy přes Vlice/ proti njm se zrotili/ a někteřj Kamenim z Oken metagice, křičeli: Bite ge bite. A oni widauce, že nic neprospěgi/ rozběhli se/ někteřj k Branám, kdež byli gimáni y mordowáni/ někteřj vtikagic přes Wodu, sami se stopili, a někteřj po známosti byli do Domuw wpusstěni/ yako Hynek z Waldssteyna skočiw z Ko

ne wběhl do Domu, kdež slowe v Slonu, a tu se skrýl w hromadě Wo-
wesni/ ale že měl welmi dlauhé Wostruhy/ ty gey wyhlidagic prozradi-
li/ a tu gest od něyakého Lotra Makowce, kteréhož on nedáwno před tim
od Ssybenice na Pražanech wyprosyl, zamordowán, a v žadnich Wrát
Oknem dolu swržen/ a odtud wlekl ho týž Lotr až pod Pranýř. Smikic
ký pak wběhl mezy Kaplany do Domu Kněžského při Kostele Panny
Marye před Teynem/ kteréhož oni w temné Komoře zawřewsse, skrýli/
a potomně dali do Wězeni na Rathauz.

Hynek také z Rohatec, o kteréhož Erbu tuto se zmjnka děge/ newě-
da o giné radě, wběhl do Kostela Panny Marye/ a tu se chopil Kom-
že Mistra Jana Rokycana/ mage Hlawu zbitau a skrwawenau/ kte-
réhož on pro náhlost Lidu Pražského schowal w gedné Almaře w Zakry-
stýgi/ a když ta baurka pominula, wydal gey pokogně do Wězeni/ a po
tom pro starodáwni známost zgednal gemu milost v Pražanuw.

Tytulář starý připomíná w Létu Páně 1534 Hynka Wamberského z Rohatec a na Lisowicych, a při Létu Páně 1572. doloženi gsau, Adam Wamberský z Rohatec a na Hlubossy, Bohuslaw Wamberský z Rohatec, Alexander z Rohatec na Hlubossy, Giřjk Wamberský z Rohatec, Jan Wamberský z Rohatec na Hosslaku, Sstěpan Wamberský z Rohatec, Wacslaw Wamberský z Rohatec, a Wratislaw Wamberský z Rohatec.

W Létu Páně 1589. žiwi byli Bohuslaw Wamberský z Rohatec w Přjbrami, Hynek Wamberský z Rohatec a w Přjbrami.

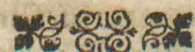
O Erbu a Rodu Wlasatých z Domaslawy starodáwném.

Kapitola XLIII.

W Edle paměti starých Rod tento starožitný gL a wděčné služby y platné Králum y Knjžatum prokazowal, o němž čini zmjnku y Hágek w Listu 246. w Létu pak 1265.

W Tytuláři starém připomíná se Jan Wlasatý z Domaslawy a na Chlumčanech, Ssebestyán Wlasatý z Domaslawy a w Drslawicych, a w Létu Páně 1589. Adam Wlasatý z Domaslawy, Jan Wlasatý z Domaslawy a na Rotauni, Jan Wlasatý z Domaslawy na Chlumčanech, a Krystoff Wlasatý z Domaslawy a w Bukstwi.

O Erbu a Rodu Prostibořských z Prostiboře starodáwném.

Kapitola XLVIII.

Paměti rozličné připomjnagi z Rodu tohoto Lidi wznessené Králum y Zemi Cžeské zaslaužené/ yako při Létu Páně 1460. mezy Listmi Panuw z Hazmburgka nacházy se památka o Alexandrowi Prostibořským z Prostiboře sedēnjm na Winařicych, kteréhožto spatřuge se Kwitancy psaná w tato slowa:

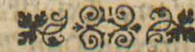
Kakož slawné paměti Cýsař Zygkmund za wěrné služby Partcyssikowali z Prostiboře Bratru mému zapsal gest Magestátem swým pět Set kop gr: na Cžerncy a na Kmetněwsy na Wesnicych Klásstera Dogsanského řádu Premonstratenského, ale že giž psaný Partcyssikal Bratr můg byl smrti nawsstiwen, wzdal a dal to wssecko práwo s dobrau wůli k tomu Magestátu Synu swému a Stregcy mému Halhartowi z Prostiboře, a Halhart také gsauc powolán z tohoto Swěta prostředkem smrti/ wzdal gest a kssafftowal mně a statečnému Wylimowi z Krásného Dworu společně to wssecko práwo, ale že Vrozený a důstogný Kněz Děpolt z Ryzmberka Probosst nyněgssý téhož Konwentu Dogsanského, y wesskeren Konwent toho Zákona, magic powoleni od Králowé Gegimilosti/ co se djlu mého dotýče, dali gsau mně půl třetjho sta kop 2c. Protož yá swrchu psaný Alexander ge z té summy Listem timto kwitugi, a připrosyl gsem Vrozeného Pana Zdeňka z Ssternbergka neywyžssýho Purgkrabij Pražského, a statečného Rytjře Pana Mathausse z Záhoře, Jana z Rzessyc w ty časy Purgkrabýho na Raudnicy, Mikulásse z Besskowic, sedēnjm we Wnetessy, a Zdeňka z Žebnic, že gsau Pečetě swé k Listu tomuto wedle mé přiložili 2c.

Takowá zástawa včiněná gest Panu Partcyssikálowi z Prostiboře w Létu Páně 1436.

W tychž Listech Panuw z Hazmburgka, při

Létu Páně 1495. poznamenané se nacházegi Osoby tyto/ gmenowitě, Bawor Prostibořský z Prostiboře a z Podmokl/ Dobeslaw z Sulewic a na Kosstiálowě/ Prokop z Horessowic a na Rysike/ Ebhart z Hertmberka a na Pobětcy/ Mikuláš z Solopisk a na Pěstanech/ Amcha z Paňowa/ Zdislaw z Kamenice a w Wandrssicych/ Wacslaw Nýdroch z Beblic, a gini kteřjž přjtomni byli, když se ta yaká smlauwa činila a wykonáwala.

Žiw byl času toho když gsem Knihu tuto spisowal Pan Joáchym Prostibořský z Prostiboře Iuuenis honestissimis moribus præditus.

O Rodu a Erbu starodáwné Panuw Chrásteckých z Chrástu.

Kapitola XLIX.

Vžjwagi za Erb Páni Chrástečti Hlawy w Záwogi bilém w čerwenem Sstjtu, a nad Helmem takowé tolikéž Hlawy a ffassrnochy magi čerwené a bilé.

Wyprawugi o tom pamětí Kostelni, že geden z Předkuw Rodu toho totiž Petr řečený Prase z Chrástu, a při něm Přech z Olbramowic, a Wylim z Zahrádky Poručnicy Hanusska z Marssowic k Kostelu w Swatém Poli nakjdili plat ročnj a wěčný we Wsy Libeč půl čtwrtý kopy, a to při Létu Páně 1414.

W Létu Páně 1572. připomjná se Krystoff Chrásstký z Chrástu a na Malkowě, Frydrych Chrásstký z Chrástu a na Lesku.

O Erbu a Rodu starodáwné Panuw Hozlauruw z Hozlau.

Kapitola L.

Wědomé gest že Rod tento z Arcyknjžetstwj Rakauského do Cžeského Králowstwj přenessen / ale při kterémby se to čase stalo, o tom žádného neni poznamenáni. Co se Erbu tkne, užjwagi za znamenj Rytjřské pole čerwené a bilé.

W té Wálce kterauž wedl Ottagar Král Cžeský proti Cýsaři Rudolffowi prwnjmu / w kteréž y zahynul na den S. Barbory v Weydenpachu, byl Fendrychem geden Hozlaur z strany Cýsařské Muž giž wěkem sesslý, kteréhož spatřiw Gindřich z Lichtnssteyna Pán Kraginy oný, w bitwě umlo-

bau unaweného a vpracowaného / wzal od něho Praporec a poručil Starce na mjsto pokognégssy odwesti. To než se stalo giž byli Němcy Cžeské hauffy porazyli / y wjtězstwj nad rozehnanými Cžechy obdrželi s welikau a znamenitau Kořjstj. Dálo se Léta Páně 1278.

W Létu Páně 1549. nacházy se památka o Panu Wolffowi starssym Hozlaurowi z Hozlau, a to w gednom swědomim kteréž ku potřebě geho wydané gest od Městečka Bechyně pod Pečeti Mistskau. Ten měl Syna Wácslawa, kterýž potomně splodil Synuw ssest s Pani Anýžkau z Sswárowa kteráž užjwala za Erb Telecý Hlawy, a ten umřel Léta 1560. starssy z dotčených Synuw sedenim byl na malých Lawacych / druhý slaul Gindřich, třeti Petr Pawel, čtwrtý Karel na Austrassycych, pátý Josst na Rudném, ssestý Mikuláš kterýž umřel / zanechaw po sobě Syna Wácslawa s Pani Barborau Pulerkau z Giter splozeného. Z těhož Kmene pessli Pan Wladislaw Hozlaur na Bzych a Jeronym Bratr geho.

W Tytulářj starém připomjnági se tito Páni Hozlaurowé / gmenowitě, Martin Hozlaur z Hozlaur a w Affelu, Wolff Hozlaur z Hozlau a na Dobronicych, Gindřich Hozlaur z Hozlau na Dobronicych, Giřjk Hozlaur z Hozlau w Psowlcych, Hozlaur z Hozlau w Talowicych, Krystoff Hozlúr z Hozlú, Wolff starssy Hozlaur z Hozlau na Bzy.

Při Létu 1572. w Tytulářj gmenugi se tito: Pan Jeronym Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Ssebestyán Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Ssteffan Hozlaur z Hozlau, a Wácslaw Hozlaur na Rudnem.

W Tytulářj potom Léta 1589. psaném, poznamenáni gsau Páni Hozlaurowé tito / totiž, Abraham Hozlaur z Hozlau na Talowicych, Getřich Hozlaur z Hozlau a na Wolssy, Giřjk Hozlaur z Hozlau a na Strlině, Gindřich Hozlaur z Hozlau a w Sstipoklasech, Jeronym Hozlaur z Hozlau na Hněwkowicych, Krystoff Hozlaur z Hozlau a na Waltinich, Ladislaw Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Mikuláš Hozlaur na Rudném, Ssebestyán Hozlaur z Hozlau a na Bzy, Wylim Hozlaur z Hozlau, Zygkmund Hozlaur z Hozlau a w Rodychowě.

O Rodu a Erbu Panuw Těminuw z Těmic podle Tytulaře starodáwném, kterijž yakéby měli znameni Rytjřské, neměl gsem o tom spráwy žádné.

Kapitola LI.

KO'D tento dáwný gk, a gisté swědomim onych Knjžat dáwných wzáctný/ w skutcych hrdinských dobře skussený, y hogně obdarowaný/ o kteréhožto předcych yaké se koli paměti staré wynalezti mohli, tuto prawdiwě gednu každau slowo od slowa dolo- žim.

W Létu Páně 1418. čini se zmjnka o Panu Ondřegowi Těminowi z Těmic, genž byl prodal padesáte grossu bez dwau platu ročnjho w Těmicych na Purgkrechtě genž slowe Batelowský, wssak sobě zanechávagic wssecka práwa y Panstwi, kromě toho gmenowaného platu 48. gr: a to za osm kop grossuw Peněz střjbrných rázu Pražského/ Vrozenému Panossy Mikulássowi z Horčic, seděnjm na Ssymburce, a k geho Kostelu do Zhoře. A ten plat swrchupsaný mám odkaupiti, a giný mjli okolo Těmic tak dobrý yakožto ten sprawiti/ pakli bych nemohl, tehdy když mně dadi půl Léta na před wěděti/ mám yá Ondřeg swrchu psaný takowý plat we Dsky wložiti kterýž gsem prodal, a Spráwce k tomu dobré postawiti, tak yakožto Země Czeská za Práwo má, a za to yá swrchu psaný Ondřeg slibugi a podle mně za mne Rukogmě wčiněni/ Ctibor z Pohnáně, Přebislaw z Wlčkowic, a Getřich Massewrh wssickni gednau Rukau nerozdjlnau slibugem to wsse wčiniti a zdržeti což swrchupsáno stogi 2c. Dán a psán w Milečině ten Pátek po Swatém Ambroži, Léta od Narozeni Syna Božjho

O Panu Janowi Těminowi pozustáwa pamět w Listu gednom Léta 1403. psaném, kteréhož tato gest Kopie:

Já Anna Manželka někdy dobré paměti Jana Těmina z Těmic, wyznáwam timto Listem/ yakož gsem měla swého wěna padesáte kop na polowicy Dworu a na polowicy Rolt tu w Těmicych a na Rybnice Wolssy Dskami Země zapsaných, že giž mně to wěno swrchupsané od slowutného Panossy Bussta z Dědic dáno a splněno gest wplně a do cela penězmi hotowými: Protož yá Anna slibugi swrchupsanému Busskowi y Dědicum na nikdá wjce nesáhati, ani toho kdy dále wpomjnati. Toho wsseho na potwrzeni swau gsem Pečet wlastnj k tomuto

Listu

Listu přiwěsyla, a pro lepssy Swědomi a budaucy pamět, prosyla gsem Vrozeného Pana Mikulásse z Lanssteyna seděnjm na Borotině, a statečného Rytjře Pana Gindřicha z Radiče, a slowutných Panossy/ Getřicha Skopce z Augezdce, Dětocha z Stomic, Jana Ssoltysa z Augezdce, a Busska z Prudic, aby na swědomi těchto wssech wěcy swrchupsaných swé Pečetě přiwěsyli k témuž Listu bez swé sskody/ genž gest dán Léta yak na hoře na den Swatého Rzehoře.

W Listu gednom psaném Léta 1440. Pan Bussek z Těmic mezy ginými takto se podpisuge:

Já Dorota z Petrowic odginad z Buchowa Wdowa/ a my Bussek z Těmic, Jan řečený Ssoltys z Augezdce, a Mikuláš z Nowého Dwora, odginud z Hostissowa, Rukogmě a spoluslybce za Pani Dorotu nadepsanau wssickni gednostegnau Rukau, společnau a owssem nerozdjlnau wyznáwame 2c. a gestližeby tento List byl porussen a nebo pokažen yakaukoli přjhodau neb wádau dokudbychme nesplnili a newydali od nassych wěřjcych tak yak se na před pisse/ to nemá býti nám ku pomocy ani nassym wěcem nadepsaným ke sskodě, ale má w též mocy a pewnosti zustati yakoby pokažen nebyl 2c.

Gmenowaný Pan Bussek z Těmic/ prodal Dwůr w Dědicych za Padesáte kop gr: Fryčkowi z Dědic což se porozumiwá z Listu takto psaného:

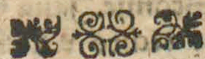
Já Fryssek z Dědic wyznáwam timto Listem obecně před každým kdož gey čjsti neb slysseti budau 2c. který gsem měl List od Slowutného Panossy Busska z Těmic na spráwu, yako gsem v něho kaupil Dwůr tu w Dědicych za 50. kop gr: a Rukogmě gsau w tom Listu Slowutni Panosse, Bohuslaw z Nemyssle, Mrakeš z Petrowic, a gini dobři Lidé, a pro lepssy gistotu a pamět prosyli gsme Slowutných Panossy, Bohuslawa z Nemyssle, seděnjm na Mitrowicych, Ctibora z Pohnáně, Litwjna z Bukowé, a Petra Bratra Fryčkowa, aby wedle nás swé Pečetě přiwěsyli.

W Létu Páně 1459. o Panu Ondřegowi z Těmic pamět takowá se nacházy:

Já Mikuláš z Horčic a na Sselnberce wyznáwam timto Listem obecně předewssemi kteřjž gey vzřj, že yako gsem měl List dobré paměti od Awery z Těchobuže, kterýž gest swědčil Amerowi swrchupsanému na Purgkrechtě Batělowském w Těmicych, w kterémžto Listu gsau Rukogmě/ Ondřeg Syn Janůw z Těmic, Petr Kuzka z Petrowic, Litaš z Lažic, a když gsem napominal Litasse Rukogmi aby mi List byl obnowený, y obnowili mi ten List Bussek z Těmic, a přigal gsem nowý List obnowený, a starý gsem List dal y mocy Listu tohoto dáwam s swau dobrau wůli Slowutnému Panossy Busskowi z Těmic y geho budaucym

nic

nic sobě ani swým budaucym nepozůstáwuge na tom starém Listu ꝛc. Toho na potwrzeni a Pewnost Pečeť swau gsem přitiskl.

Rod a Erb Genisskuw z Augezda gest welmi starý / o kteréhožto Předcych mnohé se paměti nacházegi.

Kapitola LII.

List Wladislawa Krále psaný k Janowi Genissowi z Augezda wyprawuge/ že gest téhož za Hospodáře Dworu swého nařjdil w Starém Městě Pražském. Kterýž psán gest Léta Páně 1502. slowy takowými:

My Wladislaw z Božý milosti Vherský Cze-

ský Král ꝛc. Margkrabě Morawský ꝛc.

Známo činíme tímto Listem wssem wůbec/ kdežkoli čten, neb čtaucy slyssán bude/ že znamenawsse mnohé pilné služby / kteréž gest nám činil, a činí Slowutný Genissek z Augezda / Auřednjk náš / wěrný milý / a znamenagjce/ že mnozy pro opatrowáni a pilné wykonáwani toho Auřadu, gemu od nás poručeného, zlau wůli k němu magi. Rchtice / aby nám tim hotowěgi slaužiti mohl, a sebau aby bezpečen byl / wzali gsme gey, a tímto Listem běřeme w nassy obzwlásstni obranu / čjnjce geho Hospodářem Dworu nasseho w Starém Městě Pražském/ a ktomu z Auřadu toho, ani ze Dwora dotčeného heybán býti nemá, lečs nassy wůli a wědomim/ cožbychme gemu Listem nassym oznámiti račili / že geho w tom Auřadu a neb we Dwoře mjti nechceme. Dále také chceme tomu/ aby žádný, kteréhokoli Stawu z Poddaných nassych, naň, ani na Osobu geho, žádnau mocy ani Práwem nesáhali, ani sáhati dopausstěl/pod vwarowánim hněwu nasseho/ než gestližeby gey kdo z čeho winniti chtěl, buď z toho, žeby se toho Auřadu dotýkalo, neb z čeho giného / aby geho každý hleděl před námi a neb před těmi, kteréžbychme na mjstě nassem posadili za Saudce. Než což se dotýče toho / žeby gey někdo winniti chtěl z Statku, z nářku, z wěřeni, a nebo z dluhu/ z toho gey bude mocy každý winniti na tom mjstě, kdež přislussy ku práwu, podle zřjzeni a rozsudkuw nassych. Přikazugjce wssem Panum, Rytjřum, Pražanum, y giným Městum Králowstwj Czeského/ Poddaným nassym, wěrným milým/ aby téhož Jana přitom při wssem zachowali, co se tuto pjsse. Ginač nečinjce. Dán na Budjnu w Pátek před Swatým Linhartem. Léta Páně 1502. Králowstwj nassych Vherského 13. a Czeského 32.

Gmenowaný Pan Jan Genissek

z Augezda měl Manželku Pani Lidisku z Czahrowa, kteráž měla za znameni Rytjřské černý sstrych w bjlém poli/ na Helmě Rohy Bůwolowé bez Koruny a okolo černé ffaffrnochy.

Léta Páně 1521. Král Ludwik. Léta Kralowáni swého w Czechách a w Vhřjch ssestého Janowi Genisskowi z Augezda a na Swrčowcy dal plnomocenstwi Magestátem swým / tak aby Statek swůg wessheren, kterýž má a gesstě mjti bude, kssafftowati mohl komukoli, wedle wůle swé/ a ten Magestát znj takto:

My Ludwik z Božý milosti Vherský, Czeský ꝛc. Král ꝛc. Známo činjme/ že gsme prossenj gménem Slowutného Jana Genisska z Augezda a na Swrčowcy/ wěrného nasseho milého, ó List Mocný / tak aby wessheren Statek swůg, kterýž koli má a neb miti bude, poručiti a neb kssafftowati mohl, wedle swého zdáni. My k takowé prozbě a žádosti geho nakloněni gsauce/ s dobrým rozmyslem/ nassym gistým wědomim, a mocy Králowskau w Czechách/ k tomu gsme powolili ꝛc. wedle Formule Kancellářské.

K témuž Král Ludwik w Létu následugjcym to gt 1522. včinil psani / kteréž znj w smysl tento:

Slowutný wěrný náš milý. Wěz že gsau wznesli na nás oppatrni

Purgmistr, Konssselé, y wssecka Obec Města nasseho Klatow / kterakby Marek Sstěpánowic, Czlowěk twůg, na některé gich spolu Sausedy zaumysla do Wsy Mecholni přissel / chtě gim sskodu včiniti s pomocniky swými / při čemž y dwa Měsstiany Klatowské zranil pod řádem a práwem / když oni na něho žádné péče neměli / Nás prosýce, abychom před Osobau nassý ge s týmž Markem Czlowěkem twým sročyti ráčili / že gey z takowé wěcy násylné / proti Práwu a Zřjzeni Zemskému včiněné / winniti chtěgi. Protož pokládámeť Rok toho, ten Pondělí po Swatém Bartholoměgi neyprwe přijssti / aby ty před námi a Raddami nassemi na Hradě Prazském stál / a toho Marka postawil, a on gim Klatowským z toho práw byl. Ginák nikoli nečinjce. Dán na Hradě Prazském ex commissione propria Regiæ Majestatis.

Když obmesskáno bylo s Berní / kteráž se sebrati měla w Kragi Klatowském / z té přjčyny Ferdynand Římský Vherský Czeský Král, Janowi Jenisskowi z Augezda / yakožto Heytmanu Krage Plzenského, psaní psáti poručiti ráčil w takowá slowa:

Ferdynand z Božý milosti Řijmský, Vherský a Czeský Král, Infant w Hyspanygi, Arcyknjže Rakauské, Margkrabě Morawské.

Statečný wěrný náš milý. W paměti máš / na yaký spůsob gednomyslně wssemi třemi Stawy Králowstwij Czeského na neyposlednégssým Sněmu Obecným, při času Swatých Fabiána a Ssebestyána na Hradě Prazském, v přjtomnosti Osoby nassý Králowské / Nám pro obranu téhož Králowstwij, a Zemi k němu přjslussegjcých / pro dobré wsseho Křestianstwa, gistý počet Lidu gjzdného swolen. K správu máme / že mnozý w tom Kragi až posawád do času Sněmě vloženého Listuw přiznawacých, ani Berně / což na koho dáti přjgde / nedali / a Neywyžssým Bernjkum Králowstwij Czeského na Hrad Prazský neodeslali / což gk nám s podiwením: Wssak magic my obzwlásstnij důwěrnost k tobě, yakožto k milownjku Wlasti twé, a Poddanému, wěrnému nassemu milému / žádame tebe milostiwě / že sám od sebe s Přátely a Osobami z Stawu twého w témž Kragi obzwlásstně gednati budeš, a k tomu ge přiwedeš / aby bez dalssých odtahuw a weymluw Listy přiznawacý z Statkuw swých, y také Bernj, co na kterého dáti přjgde, sprawili, a Neywyžssým Bernjkum na Hrad Prazský w moc gich položili. Nakož pak o tobě nepochybugem / znagic toho netoliko nassý / ale y Králowstwij Czeského, a Zemi k němu přjslussegjcých / y wsseho Křestianstwa, znamenitau důležitost býti / že gim to wssecko podle potřeby ssijřegi předložiš / a tomu z Mandátuw a Listů nassých otewřených, kteréž o tuž wěc po Kragich rozpisowati ráčíme, wyrozumiš: Neb y toho sám v sebe powážiti můžeš / gestližeby se při dawání Listuw přiznawacých a Berně od těch některých Osob dalssý protahowé dáli, a to k wykonání podle sněmownjho zawření, Dskami zapsaní a stwrzeni nepřisslo / yacyby zmatkowé předkem Nám / tomuto Králowstwij / Zemi k němu přjslussegjcým, y wssemu Křestianstwu se státi mohli / bučemuž bychom w prawdě nerádi. A což w tom bedliwosti a pilnosti budeš mjti / to my tobě wssý milosti nassý Králowskau spominati y nahrazowati ráčíme. Dán w Genthu w Flandřich w Středu Welikonočnj Léta Páně 1530. Králowstwij nassých Římského 10. a giných 14.

Giný List Krále Ferdynanda k témuž Janowi Genisskowi z Augezda a na Swrčowcy psaný. Léta Páně 1549. zněj w rozum tento:

Slowutný wěrný náš milý. Nakož gsy času předesslého s námi spolu podle některých giných Osob na naprawowání Zřjzení Zemských, zde na Hradě Prazském, gsa k tomu od Stawuw Králowstwij Czeského wolen seděl. K wěděk dáwame / že táž Zřijzenj Zemská dwakráte přepsaná gsau / gedny Knihy nám dané, a druhé Mjsto Pjsař Králowstwij Czeského při sobě má. Kdež znagic my toho potřebu býti / aby dotčená Zřjzenj Zemská, prwe nežby mezy Stawy wůbec čtená byla, při přjtomnosti Osoby twé přeslyssána byla ꝛc.

Mimo to gest y giný List Arcyknjžete Ferdynanda kterýž psán byl k témuž Genisskowi Janowi w Létu Páně 1553. a toho gest Kopie takowá:

Statečnému Janowi Genisskowi z Augezda a na Swrčowcy / wěrnému nassemu milému.

Ferdynand z Božý milosti Arcyknjže Rakauské ꝛc. / Statečný wěrný náš milý, yakož gsy pohnán Listem nassým, na žádost Slowutné Maryány z Běssyn / aby položil Kssafft Gindřicha Běssýna z Běssyn proti sobě k swědomí. Ale že gsy toho, yak nás sprawugi, nevčinil. Protož na mjstě Geho Králowské milosti / Pána a Otce nasseho neymileyssýho / tobě toho podruhé den pokládati ráčíme w Středu po Swaté Lucij aby dotčený Kssafft položil při Aukadu Saudu Komornjho na Hradě Prazském ꝛc.

Czetl gsem gesstě y giný List / kterýž swědčj témuž Panu Janowi Genisskowi psaný z poručení Ferdynanda Arcyknjžete Rakauského w Létu Páně 1557. takto:

Slowutnému Janowi Genisskowi z Augezda na Swrčowcy / Mjsto Komornjku Králowstwij Czeského / wěrnému nassemu milému.

Ferdynand z Božý milosti Arcyknjže Rakauské ꝛc. Slowutný wěrný náš milý. Wědětiž dáwame / že gest Geho milost Králowská, Pan Otec náš neymilegssý dnuw minulých na wznessení Vrozeného Wylima z Ssternbergka na Planý, wěrného nasseho milého / Slowutnému Wácslawowi Widumowi z Wobětic / wěrnému nassemu milému z strany počtu, Zbjrek, a daní k Kostelu a Fake Swatého Wácslawa w Bolessýně / kteréž gest od poddaných geho Wylima z Ssternbergka ze Wsy Bolessýna k sobě přigjmati měl, psaní včiniti, a poručiti ráčil / aby Geho milosti Králowské spráwu gruntownau, tim nemesskage, odeslal / což gest se od dotčeného Wácslawa Widumy stalo / podwolugice se k tomu při přjtomnosti Osob k tomu zřjzených / že počet takowý wykonati chce. Kdež chtice my aby takowá wěc konec mjti mohla / tebe gsme podle Vrozeného Wácslawa Zmrzlika z Wogssyna a na Lnářich / wěrného nasseho milého, k tomu zřjditi ráčili na mjstě G. M. Králowské / poraučegic, aby na den Swatých Petra a Pawla neyprwe přijssti w Kydlinech se nagjti dal / a při přjtomnosti gmenowaného Wylima z Ssternbergka a neb Poddaných ge°, takowý počet přigal, a strany o to vspokogil ꝛc.

Ioachim de Noua Domo Supremus
Regni Bohemiæ Cancellarius.

Jan neystarssy z Lobkowic, na Zbjroze a Točnice neywyzssy Hoffmistr Králowstwj Czeského, Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi Genisskowi z Augezda a na Swrčowcy / Mjsto Komornjku Králowstwj Czeského, tolikéž psani včinil z strany nějakých zalob / kteréž na Poddané geho wedli Klatowssti Měssťiané / kteréhožto Listu Dátum gest w Pondělj post Reminiscere Léta Páně 1557.

K témuž psal List Vrozený Pan Wylim z Rozmbergka, Léta Páně 1553. njmžto zuwe gey na Weseli Sluzebnika swého / kterémuž Pani Mátě geho Sluzebnicy swau w Staw Manzelský dáwala. A na ten čas P. Wylim nevžiwal Erbu po Wlasku ale po Staročesku, což se patrně vkazuge při Listu tomto.

Tento Jan Genissek byl čas dlauhý Heytmanem Krage Plzenského, a potomně byl Mjsto Komornjkem Králowstwj Czeského. Manželku měl Pani Annu z Kladrubec z Rodu starožitného / kterýž vžiwá za znamenj Rytjřské Rohuw Bůwolowých w černém Poli.

O Wylimowi Genisskowi z Augezda a na Swrčowcy nacházym památku w Listu gednom Ferdynanda Arcyknjžete Rakauského kterýž psán gest Léta Páně 1556. w rozum tento:

Ferdynand z Božj milosti Arcyknjže Rakauské 2c. Slowutný wěrný náš milý. Wědětiť dáwame / žegsme z milosti wé a Bratrské poručeni G. M. C. P. a Bratra nasse Vrozeného Adamowi z Ssswábergka na Přjmdě a Wolssy / neywyžssymu Sudjmu Dworskému Králowstwj Czeského, a Slowutnému Krystoffowi Markwartowi z Hradku na Bělé / wěrným nassym milým, s tebau o některé pilné, důležité a znamenité G. M. C. potřeby mluwiti a gednati poručiti ráčili / yakž to mu wssemu od njch wyrozumiš. A protož na mjstě G. M. Cýsařské tebe milostiwě žádati račime / aby se w Středu na den S. Stanislawa neyprwe přjssti, tim ranněgi do Města Plzně nagiti dal, a toho nikterak neponigel / a což tam s tebau na mjstě G. M. Cýsařské gednati a mluwiti budau tomu netoliko vwěřiš / ale y w tom se k G. M. Cýsařské poslussně a poddaně zachowáš a nágiti dáš: G. M. Cýsařská předkem y my tobě to wssecko milosti nassi spominati a nahrazowati ráčime. Dán na Hradě Pražském w Pondělj po Swátosti. Anno ut supra.

K témuž Wylimowi Genisskowi widěl gsem List psaný od Rudolffa Cýsaře toho gména druhého w Létu Páně 1577. slowy takowými:

Rudolff druhý z Božj milosti wolený Rzjmský Cýsař 2c. Slowutný wěrný náš milý. Wědětiť milostiwě dáwame / že gsme se s Neyyasněgssymi Arcyknjžaty Rakauskými, Bratřjmi nassymi neymileyssymi, gich láskami na tom snésti ráčili / aby Tělo slawné a Swaté paměti Cýsaře Maximiliána druhého Pána a Otce nasseho neymilegssy-

milegssyho, z Klássteta Wueryut v Města Lince ležicýho / kdež zatim odpočiwá, sem do Králowstwj Czeského a Měst Pražských přiwezeno bylo. Kdež pak / aby se to poctiwě, yak Tělu Cýsaře Rzjmského, Vherského, Czeského Krále, náleži, wykonalo / Ráčili gsme Neyjasněgssy Knjžata Mathyásse a Maxymiliána, Bratry nasse neymilegssy, pro Tělo Geho milosti odsud wyprawiti / a tebe milostiwě žádati račime / aby se sám osobně s Czeládkau swau gjzdně w Pátek den Swaté Brygidy neyprwe přjssti w Buděgowicych, w Sobieslawi, a neb w Táboře / kdež od obydli swého w ta mjsta neyblize máš, nagjti dal / a Tělo Geho milosti s gich láskami, a neywyšssymi Auředniky Zemskými / kteréž gsme podle gich Lásek Panuw Bratřj nassych neymilegssych k tomu nařjditi ráčili, až do Starého Města Pražského do Klásstera Swatého Jakuba doprowoditi mohl / a w tom we wssem na cestě až sem gjch Láskami a dotčenými Neywyžssymi Aukedniky Zemskými se sprawowal. Té milostiwé naděge k tobě gsauce / poněwadž gest G. M. Cýsařská Swaté paměti tomuto Králowstwj, a wssem Obywatelum w něm wssy milosti nakloněn býti, a to také w skutku prokazowati ráčil / že to z srdečného a vpřjmného aumyslu včiniš / w tom poslussně a poddaně se zachowáš, a tu poslednj službu G. M. Cýsařské Tělu, někdy Pánu twému milostiwému, podle giných, yakožto wěrný Poddaný, wykonati pomůžeš. A my tobě to milosti nassy Cýsařskau spominati, a twým milostiwým Cýsařem, a Pánem býti a zůstati ráčyme. Dán na Hradě Pražském w Pondělj po Třech Králich, Léta yak na hoře / Králowstwj nassych Rzjmského 2. Vherského pátého, a Czeského tolikéž druhého.

Buryan Genissek z Augezda a na Swrčowcy, měl Manželku Pani Regnu z Klenowého a z Janowic wlastni Sestru nyněgssjho Neywyžssyho Pjsaře Králowstwj Czeského / kterauž byla porodila Vrozená Pani Anna z Rzjčan / s njžto splodil Synuw pět: Jana, Wylima, Gindřicha, Přibjka, a Buryana.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu starodáwně Předenicuw z Předenic.

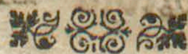
Kapitola LIII.

Erb tento přinessen gest do Králowstwij Cžeského ex Marchia / kteréhožto vžíwagjcý před několika sty Léty pamněti připomjnagi / totiž když Almužnu dáwali k Ko-stelu w Prasýně wystawenému s Wylimem z Nětinic a s Synem dobré pamněti Racka z Nebilowa; což se dálo w Létu Božým 1366.

Léta potomně 1406. Pan Petr z Předenic k temuž Kostelu w Prasýně darowal Rzeku / tak aby gj vžjwal Farář s swými Wikarysty, neb před Léty w Cžechách když Wjra Swatá w neporussenosti swé pozůstáwala, při každém Kostele býwalo několik Kaplanůw a Farářůw pro pořádek lepssý / aby se žádné nestalo chwáli Páně vmenssenj / a na ten čas když Lid robotný pracuge, aby Kněži w Kostelich zaň se Pánu Bohu modlili / yakož se to až posawád při pořádných Kostelich zachowáwá.

Cžasu toho kteréhož gsem Knihu tuto spisowal žiwi byli z Rodu toho Lidé wzáctni / Adam Předenice z Předenic a na Dessenicých G. M. Cýsařské Radda, a Gindřich Předenice.

O Erbu a Rodu starodáwně Reychůw kteřjž se pjssy z Winnýk.

Kapitola LIV.

W Tom Rodu mezy ginými wzáctnými Rody památka se nacházy, tak yakž četl pod Erbem Panůw Sstápachůw z Sstampachu.

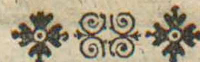
Kunce Reychla z Winnik připomíná List Julinsa Papeže toho gména druhého, psaný w tento smysl:

Vniuersis præsentes literas inspecturis pateat &c. in Romana Vrbe cõcessum est Nobili Viro Domino Kuncz Reychel de Vinnijk, unà cum Coniuge sua Elizabeth, & Liberis eorum gaudere beneficio seu Priuilegio Bullarum & Literarum Apostolicarum Sanctissimi Domini Nostri, Domini Iulij Papæ secundi, & facultatis seu commissionis concessæ & factæ Reuerendo Patri, Fratri Hyeronimo Tornielo Fratrum Minorum de obseruantia Generali Vicario Cismontano super totam Italiam, & alias Prouincias suæ Iurisdictionis &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrũ, Anno Domini 1507.

List Pana Floryána Gotharta Zdiárského z Zdiáru, k Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Mathyassowi Sstampachowi na Srbči Kornhauze a Přerubenicých psaný zmjnku činí o těchto Pánich z Reychu těmito slowy:

Co se tkne dobré pamněti Pana Getřicha z Reychu, a Syna geho tolikéž Getřicha krátce oznámim, že gsem slýchal ó Panu Getřichowi z Reychu že gest byl s gedním Panem z Kolowrat v Božjho Hrobu / a tu na památku že gest wložil na Božý Hrob swůg Prsten, w kterém gest Kámen řečený Karnyol / kterýžto Prsten s ginými wěcmi dostal se gest Manželce mé milé / když Pan Vgec ke mně přigede, nepominu ho Panu Vgcy vkázati.

Ten též Pan Getřich z Reychu byl s tymž Panem z Kolowrat w Vhřjch w bitwě / neboližto při porážce Krále Luowika. Z kteréžto bitwy Pán Bůh mu pomocnikem býti ráčil. Z strany pak Pana Adama z Reychu Syna geho dobré pamněti, ten gest zamordowán za Cýsaře Maximiliána Swaté pamněti na Sněmu Rijssském w Augsspurku od něyakého Duhalského Stawu Rytjřského, a tu hned bylo poručeno aby se Město zawřelo, a ten Duhálský aby byl wzat, a hned pro ten včjnek odplatu a konec aby mu na hrdle včiněn byl / ale on potagi z Města w Hnogi wywezen, a gel do Vher / y tam se w něyakým Klássteř zdržowal až do smrti.

O Erbu a Rodu starodáwně Hrůssowských z Hrussowa / o němž zmjnka gest y pod Pány Pětipeskými, Wančury, a Kapljři.

Kapitola LV.

Předku gednom Rodu tohoto, gmenem Bratřimjslowi z Hrussowa, čini zmjnku Hágek při Létu Páně 973. temito slowy:

Pohané vslyssawsse o tom/ že Boleslaw sebral Lid Křestianský na Pohany, a zase gey rozpustil / z toho porozumjwali, žeby se nesměl z Krage Pražského pustiti na Pohany. Pročež se wsice pozdwjhli netoliko proti Poddaným geho Křestianum / ale y proti samý Osobě Knjžecý/ o to gednagjce wespolek, aby byl zahuben. K čemuž směřowali obzwlásstně ti, kteřjž byli na Půlnocy okolo Zámosti a Stránowa/ kteřjž wywolivsse sobě misto gedno nedaleko od Řeky řečené Gizera na gedné hoře, Waly sserokými a dosti wysokými se osypawsse, tu se mocně položili, a odtud weliké činili sskody Křestianum blijzko ku Praze. Což wsse Křestiané na Knjže wznássely, kterýž poradiwsse se s Biskupem Wogtěchem, a znage že nepřetel odtoho zlého / sebral opět Wegsko/ kteréž táhnauti mělo na tygeho y wssy Země záhubce. Y položili gsau se Křestiané podle těch Zákopuw od Wýchodu Slunce a od Půlnocy a tu ležeti do dne čtwrtého.

Pohané pak pro nedostatek pokrmuw děle w Zákopach ležeti nechau-

ce, wytáhli do Pole ranim gjtrem, dřjw než Slunce z Hory wycházeti počalo, a hned swedli bitwu s Křestiany / kteřjž proto že nenadále na ně Pohané wyskočyli neyprwe vstaupati počali/ ale Wůdce gegich, genž slaul Bratřimjl z Hrussowa, wzkřjkl na swé Křestiany, a sám neyprwe wskočil mezy Pohany, a gegich Hauffy rozrazyl. Za nim mnozy vdatni Rytjři, yako Bera Rowanský a Hrozek Předmjrský / Koloslaw z Kluku a gini vkrutně Nepřátely poražegjce, a za njmi wssickni Křestiané yako Zed na Pohany se řjtili. Bitwa owssem až do Poledne trwala/ dal Pán Bůh wjtězstwj Křestianum / mnoho Pohanuw zbili / někteřj vtekli a skryli se po lesych hustých/ kterýchž Křestiané nehonili / a Knjže rozkázalo Kořjsti a laupeže Pohanské mezy Bogowniky rowným djlem rozděliti.

W Tytuláři starém připomjnagi se z Rodu toho při Létu Páně 1534. Frydrych Hrussowský z Hrussowa na Wssetatich/ Gindřich Hrussowský na Přjworách / Milota Hrussowský z Hrussowa/ Wáclaw Hrussowský z Hrussowa na Přjworách/ Getřjch Hrussowský z Hrussowa na Hrussowě.

W Létu Páně 1572. poznamenáni gsau w Tytuláři, Getřych Hrussowský z Hrussowa na Hrussowě / Smil Hrussowský z Hrussowa na Czeteni/ Sstaffurg Hrussowský z Hrussowa a na Hrussowě / Wáclaw Hrussowský z Hrussowa na Czeteni/ Wylim Hrussowský z Hrussowa/ Woldřich Hrussowský z Hrussowa a na Sočených Přjworách.

W Létu Páně 1589. žiwi byli Getřjch Hrussowský z Hrussowa/ Sstiastný Hrussowský z Hrussowa a na Hrussowě, Wáclaw Hrussowský z Hrussowa a w Bikoli, Wylim Hrussowský z Hrussowa na Lhotce, Woldřich Hrussowský z Hrussowa.

O Rodu a Erbu Slachuw z Hřjwic a giných kteřjž téhož Erbu vžjwagi.

Kapitola LVI.

Od Pánuw Slachuw z Hřjwic starodáwný/ vžjwá za znamení Rytjřské bilých Háku w čerweném Poli, o kteréhožto počátku w Zrcadle Morawském obssýrněgi napsáno při Rodu Panů Bitowských z Slawikowa.

Erb ten spatřuge se w Kostele S°. Giřj na gedné Tabuli wykontrsfektowaný / při němž gest Text tento. Léta Páně 1343. vmřel gest, Statečný Rytjř Delffjn Slach z Hřjwic a z Gimljna den S°. Arnolpa / od kteréhož Potomcy se nacházegi w tom wěku / a ti se rozdělili o Statek Otcowský / tak že geden wzal Hřjwice, a psal se z Hřjwic / kteréhož Potomcy téhož Tytule vžjwagi, a druhý zustal na Stradonicych / který ž slaul přjgmim Rekule, ten se psal z Stradonic / tak, yak ynyni Potomcy geho: w Erbu nemagi žádného rozdjlu / neb obadwa Rodowé od gednoho Předka possli.

Stregcowé gegich psali se z Gimljna / proto že měli Statek řečený Gimlin.

O Zawissowi Hřjwcowi z Gimljna, rozličné paměti wyprawugi, a obzwlásstně ta / kteráž o něm napsaná gest Rytmy zněgjcymi takto:

Zawiš Hřjwec z Gimljná,
Poctiwý a Statečný hrdina.
Zmužile Mečem Lučany gjmal.
Na čež se sám Knjže Cžeské djwal.
Za to gest mu na Sstjt přidán Meč Charwátský.
K wěčné památce geho zmužilosti a hrdinstwi.
Po wjtězstwi pro poctiwost po prawé Ruce Knjžeti ssel do Kostela.
A tu gest mu okolo Meče na Sstjt přidaná Sstůla.

Ručnjk od Knjžete z Korauhwe sniat a okolo Erbu gemu dán.
Proto že byl prwe starožitný Charwátský Hrabě a Pan.
Předkowé geho s prwnim Cžechem do Cžech wessli.
Mnohé paměti Rodu toho by se nassli.
Z njch geden v S°. Giřj w Praze na Zamku podle Oltáře ležj.
Nad njm geho Erb Textem starodáwným nagdeš, y podle hodin na Staroměstské Wěžy.
Potom ten Rod Hřjwcowé z Hřjwic po Sýdle se psali.
S Howorau v Knjžete Jaromjra spolu slaužic ze dwau Sester byli.
Z těch pak prawých Hřjwcuw geden tři Syny měl.
Každému z njch giný gméno přezděl /
Nazwal ge totiž Slachem Rekuli a Rozelkau
Ale ti wssickni z prawých Hřjwcuw possli gsau,
Někteřj z těch s Lechem do Polsky, do Prus y do Morawy se dostali.
A tam splodili Syny a Dcery, wssickni se ctně chowali.

S. V. D.

Kozelkowé z Hřjwic nápodobného Erbu vžjwagi gednom že na Helmě magi tři Pera Psstrosowá / Háky pak na ten způsob yakž na hoře widiš. Nacházy se památka o gednom Kozelkowi z Drahobužic w Knihách Kapitoly Pražské takto psaná. Kostelu w Postupicych Wylim z Postupic Dědic, a Bohunek Kozlik z Drahobužic darowali dwě kopě gr: platu ročnjho w Létu Páně 1406. dne 26. Měsýce Dubna.

W Tytuláři starém gmenugi se, Adam Slach z Hřjwic, Getřjch Slach z Hřjwic a na Hřjwicych, Jan Slach z Hřjwic.

W Létu Páně 1572. připomjnagi se Giřjk Slach z Hřjwic, Jan mladssy z Hřjwic, Litolt Slach z Hřjwic, Wácslaw Slach z Hřjwic.

W Létu pak 1589. Delffjn Slach z Hřjwic, Karel Slach z Hřjwic, Lipolt Slach z Hřjwic a w Chrásstancch.

Rekulowé z Stradonic téhož Erbu vžjwagi, z njchžto o gednom při Létu Páně 1415. děge se zmjnka w pamětiteto. Rukogmě za 100. kop Vrozenému Panu Oldřichowi z Hazmburgka, Wácslaw z Žerotina, Jan z Kolowrat od ginud z Kučowa, a Wácslaw řečený Rekule z Stradonic.

W Tytulářich tolikéž památku pozustawenau magi / gmenowitě při Létu Páně 1534. Gindřich Rekule z Stradonic, Wácslaw Rekule z Stradonic, Petr Rekule z Stradonic, Woldřich Rekule z Stradonic na Stradonicych.

Při Létu 1589. Gindřich Rekule z Stradonic a na Ryssperce, Jan Rekule z Stradonic na Worli a na Sawrcych, Wacslaw Rekule z Stradonic na Prowoninė.

Tolikéž Kozelkowé z Hřjwic w Tytulářich poznamenáni gsau, yako při Létu Páně 1534. Giřjk Kozelka z Hřjwic a na Wssechlapich, Lidkýř Kozelka z Hřjwic na Kremčy, Jan Kozelka z Hřjwic na Kremčy, Wácslaw Kozelka z Hřjwic, Wogtěch Kozelka z Hřjwic.

Při Létu 1572. Jan Kozelka z Hřjwic na Křemčy, Mikuláš Kozelka z Hřjwic a na Neprólibicych, Wogtěch Kozelka na Wssechlapich.

Při Létu 1589. Lidkir Kozelka z Hřjwic a na Kremčy, Wácslaw Kozelka z Hřjwic a na Cžernčycych.

Léta Páně 1439. w Sobotu před Swatau Marketau Petr Zmrzlik z Sweyssyna, Petr Rapaun z Smiřic, Otik z Bissyně seděnjm w Ledčych, Protop Gidássek z Genče a Sstubele z Gimljna, slibili Pánu / Panu Zbiňkowi z Hazmburka za Summu, kterýž wyručil Vrozené° Petra Sstubka

w 6. Tisycy kopách gr: na postawenj do S°. Hawla kdyby znati dali dwě Neděle před tim bud na Sstochlicy neb na Hradě w Tluchyně y wedle giných Rukogmi Oswjcených Knjžat Frydrycha a Wylima Bratřj Weywod Saských a Margkrabi Missenských, a Statečných Gindřicha z Ssleynic a Frydrycha z Maltic Gich milosti Radd. A gestliby se gmenowaný Petr nepostawil, a o to byl Vrozený Pán Pan Zbinek z Hazmburgka napomi‑nán, tehdy my swrchu psani Rukogmě slybugem dobrau wěrau Křestianskau Vrozeného Pana Zbiňka w tom základu zastaupiti, a gey z toho rukogemstwi wywesti ꝛc.

Czertoreysti z

Czertorzy a na Hrussowanech z Kmene starožitneho/ vžjwagi za Erb Nedwěda, na němž Panna sedi s Korunau, magic Ruce roztažené w zlatém Poli; yak o tom správu mám Rod ten possel z Anglie o němž dostatečně w Zrcadle Morawském y w Kronykách Polských doloženo.

Tytulář wydaný Léta Páně 1589. připomíná z Rodu toho Bernarta Czertoreyského z Czertorey a na Hrussowanech w Králowstwj Czeském.

Dráchowských z

Dráchowa Rod starý w Tytulářich se předstirá kdež se gmenugi z Rodu dotčeného, Ctibor z Dráchowa, Giřjk z Dráchowa, Beneš Dráchowský z Dráchowa na Braumowicych při Létu Páně 1534. a opět Beneš Dráchowský z Dráchowa na Braumowicych, při Létu Páně 1589.

O Rodu Hornateckých

z Dobrogowic žádné gsem giné paměti newiděl/ gedno m že se dwa z Kmene toho w Tytuláři nowém w paměť vwozugi/ gmenowitě, Bohuslaw Hornatecký z Dobrogowic na Ziabonosech, a Karel Hornatecký z Dobrogowic na Zalessanech.

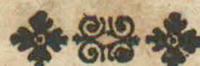

O Rodu starém

Hochauzerůw z Hochauzu na rozličných místech mezy ginými Rody zmjnku nalezneš. Tytulář starý připomíná Giřjka Hochauzera na Cysnberce, a w Létu 1556. Mikulásse Hochauzera z Hochauzu na Cysnberce, a Giřjka Hochauzera w Albrechticych.

Léta 1589. žiw byl Bernart Hochauzr z Hochauzu a na malém Bassti, Giřjk Hochhauzr z Hochhauzu na Albrechticych a Welomysslowsy.

Janowské z Ja-

nowic připomjnagi Tytulářowé, yako Smila Janowského z Janowic a w Johostowě, Woldřicha Janowského z Janowic a na Janowicych, Gindřicha z Janowic a na Janowicych při Létu Páně 1534.

Gindřicha Janowského z Janowic a na Janowicych, Heřmana Janowského a w Ssaustowě, Wylima Janowského z Janowic, Woldřicha Janowského z Janowic na Solhostowě při Létu 1572.

Při Létu pak 1589. Tytulář w paměť vwozuge Gindřicha Janowského z Janowic a na Janowicych, Giřjka Janowského z Janowic, Jana starssyho Janowského z Janowic na Nedahnicych, Jana mladssyho z Janowic, Racka Janowského z Janowic, Wylima Janowského z Janowic na Petrowicych, a Woldřicha Janowského z Janowic a na Ssaustowě.

W starém Tytu-

láři nacházegi se Páni Janowsstí kteřjž se pissy z Sutic, a ti se w něm gmenugi pořádkem timto. Aleš Janowský z Sutic na Worli, Hynek Janowský z Sutic na Zumburce, Petr Janowský z Sutic na Zageticych, Heřman Janowský, Bohuslaw Janowský z Nechotlesk, Hynek Janowský z Sutic na Zumburce, Ssteffan Janowský z Sutic na Zageticych: Ti zdaliž s prwnjm gednoho Erbu vžjwagi, o tom gsem neměl žádné správy.

Kunaſſowé z Wachowic Rod ſtarodáwný; z njchžto některe w Tytulářich nacházym, yako Chwala Kunaſſe z Machowic a w Křenowicych při Létu 1572. a při Létu 1589. Jana Kunaſſe mladſſyho z Machowic na Křenowicych.

Gini Kunaſſowé piſſy ſe z Gemnjku, z njchžto geden poznamenán geſt w Tytuláři totiž Felix Kunaš z Gemnjku.

O Konecchlum-

ſkých z Konecchlumu Tytulářowé zmjnku činj, připomjnagic některé z njch yako Gindřicha Konecchlumſkýho w Křanech, Giřjka z Konecchlumu při Létu 1534. Jana Konecchlumſkýho z Konecchlumu w Lužanech při Létu Páně 1572. a Wylima Konecchlumſkýho, Adama Konecchlumſkýho z Konecchlumu a w Wěkuſſych, Mikuláſſe Konecchlumſkýho z Konecchlumu a Weſſyſkalách při Létu Páně 1589.

Kabowé piſſy ſe z Rybnian Rod ſtarodáwný, yakž o nich paměti některé a Rameni hrobowni wěděti dáwagi, yako w Koſtele S. Jakuba Kámen předka gednoho z Rodu toho w pamět wwozuge.

W Tytulářich gmenugi ſe Páni Kabowé pořádkem tjmto, neyprwe w Létu Páně 1534. Giřjk Kaba z Rybnian na Lhotě, Zygkmund Kaba z Rybnian.

W Létu Páně 1572. Bohuchwal Kaba z Rybnian na Nowé Lhotě, Giřjk Kaba z Rybnian na Nowé Lhotě, Zygkmund Kaba ſtarſſy z Rybnian, Zygkmund Kaba mladſſy z Rybnian.

W Létu Páně 1589. Bohuchwal Kaba z Rybnian na Nowé Lhotě, Zacharyáš Kaba z Rybnian.

Maleſſyčti piſſy ſe z Maleſſyc / o njchž namjſtech rozličných zmjku nalezneš: z njch gedno předſtirá Tytulář / gmenowitě Wácſlawa Maleſſyckýho z Maleſſyc a na Ratagich. Gini ſe piſſy z Czernožic, yako w Tytuláři poznamenán gt Wácſlaw z Czernožic a na Ratagich hražených nad Sazawau, a ti zdaliž prwnich Stregcowé gſau a gednoho Erbu vžjwagi čili ne, ani o tom žádna nine nedoſſla ſpráwa.

O ſtarodáwném Erbu a Rodu Sſternowſkých z Radowa a na Milenicych.

Kapitola LVII.

Páni Sſternowſſti z Radowa Rod ſtarodáwný / vžjwagi za znamenj Rytjřſké Kola na Sſtjtu y nad Helmě bez Koruny, tak yakž tuto ſpatřugeš.

Tytulář ſtarý vwozuge w pamět dwa předky Rodu toho, totiž Zdiſlawa a Wintýře kteřjž ſe tolikéž pſali z Radowa a z Milenic.

Tytulář wydaný Léta 1589. připomjná Sezymu z Radowa a na Střezemjři, a Zygkmunda z Radowa tolikéž na Střezemjři.

O Erbu a Rodu Selmickych z Czitowa ſtarodáwném.

Kapitola LVIII.

Vžjwagi za znamenj Rytjřſké Selmičti Lwa, a pjſſy ſe z Czitowa.

Při Létu Páně 1400. připomjnagi paměti Koſtelni Buſſka z Czitowa kterýž něyakau almužnu včinil k Koſtelu w Welwařich Faráři řečenému Hanuſſek.

W Starém Tytuláři kterýž wydán gt Léta 1534. poznamenáni gſau, Pan Gindřich Selmický z Czitowa a na Byſſni, Wogtěch Selmický z Czitowa a na Selmicych, Wogtěch z Czitowa a na Genách, Petr Selmický z Czitowa.

W Létu Páně 1556. dolozen geſt Giřjk Selmický z Czitowa na Biſſni, Petr Selmický z Czitowa na Selmicych, a w Létu 1557. Giřjk Selmický z

Czitowa na Bisini. Léta Páně 1589. žiw byl Gindřich Selmický, a wjce žádný z Rodu toº kterýžby byl Mužského Pohlawi se nenacházy.

O Erbu a Rodu Hradeckých z Hradce.

Kapitola LIX.

MEzy rozličnými Rody o tomto Rodu zmjnku nalezneš: W Tytuláři starém gmenugi se z Rodu toho tito Páni/ Aleš Hradecký z Hradce, Jan Hradecký z Hradce, a Wáclaw Hradecký z Hradce.

W Létu Páně 1556. připomjnagi se w Tytuláři Aleš Hradecký z Hradce w Lanowě, Czenek Hradecký z Hradce, Frydrych Hradecký z Hradce.

W Létu 1572. Tytulář w paměť vwozuge Giřjka Hradeckýho z Hradce a na Hradcy, Jana staršjho Hradeckýho z Hradce, a Přibjka Hradeckýho z Hradce.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Giřjk Hradecký z Hradce w Trutnowě, Gindřich Hradecký z Hradce, Jan staršj z Hradce a na Radostowě, Jan Kunrad Hradecký z Hradce a na Radčy.

O Erbu tom kterýhož w Polsstě/ w Slézsku/ w Morawě/ w Prusych/ Rusych/ w Litwě y ginde Rodowé znameniti vžjwagi/ mnohé se paměti zde w Cžechách nacházegi.

Kapitola LX.

WElice starý gest Erb tento, a vžjwagi ho Rodowé yakž powěděno znameniti, yako w Polsstě Hrabata z Tarnowa, a P. Splawsstí, z njchžto mnozy Biskupskau a Weywodskau wznessenost na sobě mjwali/ yakož y za času práce mé byl Weywodau Jnowlocslawským Jan Syn Sudjº Poznánskéº, tolikéž Páni Pilečti w Přemyském Kragi, P. Senawssti w Rusych, P. Bobolowé w Podhoři, P. Lisakowssti, P. Morstinowé w Krakowském Weywodstwi, P. Goluchowssti, Kragowssti, Ostrykowssti w Welký Polsstě, Bobolowé w Krakowském Weywodstwi, Ostrowssti, Jastmaničti, Brozdowssti w Rusych, Celatičti, Nimičti, Czibruských, Rykawssti, Wardessti, Lisowssti, Sworssti, Kyssti, Mjrynssti a gini mnozy w Králowstwj Polském: W Litewském pak Knjžetstwi P. Hlebowičowé, P. Drohostegssti w Prusych, P. Wolganowssti, w Slézsku P. Pawlowssti, P. Scyrssti a gini kteřjž wssyckni yakž oznámeno téhož Erbu vžjwagi

zde w Králowstwj Czeském nápodobné znameni Rytjřské magi Bezděčti/ kterýchž gednoho Předka totiž Petra Bezděckýho z Bezdědic připomjnagi Knihy Kapitolni w Létu 1406. z přjčyny té že gest darowal platu ročnjho wěčnýho dwě Kopě gr: we Wsy Březowicych k Zádussy, a we Wsy řečené Konotep tolikéž dwě kopě gr: a to na Wikaře w Bezdědicych. Ten byl seděnjm na Wesce zč.

Tytulářowé předstjragi Diwisse Bezděckýho z Bezdědic w Třebowli, Matěge Bezděckýho z Bezdědic w Třebowli, Jakuba Bezděckýho w Třebowli, Jana Bezděckýho w Swodoklucych, Danyele Bezděckýho z Bezdědic, a Jana Bezděckýho z Bezdědičy Hory.

Wjce gsem wyhledat o tom Rodu nemohl.

O Erbu a Rodu Rajzkých ze Wchynic starodáwné/ a Tettauruw z Tettowa/ o kterýchž na rozličných mjstech doloženo gest. Erb se tak nalugeyako na hoře w Stawu Panském pod Pány ze Wchynic a z Tettowa se položený widěl.

Kapitola LXI.

ERb a Rod tento, yakž tomu někteři chtěgi, z Vherských a gini z Německých Kragin do Králowstwj Czeského přinessen. Nic méně od mnoha set let ti, kteřjž ho za znameni Rytjřské vžjwagi, a Předkowé gjch w tomto Králowstwj přebýwagi a přebýwali/ yakž se toz paměti njže položených porozuměti mocy bude.

Widěl gsem paměti mezy ginými Listy Panuw ze Wchynic a z Tettowa/ kteréž oznamugi/ že Wylim Tettaur z Tettowa, Baltazar a Jan Tettaur z Tettowa/ Heytmané Krále Jana, okolo Léta 1316. prokazowali starožitnost Rodu swého od pěti set let, y to, s yak mnohými wzáctnými Rody spřjzněni byli, w Řjssy y w Czechách/ w Morawě y ginde/ a vkázali Jana Tettaura Prapraděda, genž měl Manželku Pani Annu z Dubé a z Lippého/ s njžto zanechal Syna Wylima Tettaura z Tettowa, a ten byl gich Praděd/ a splodil s Manželkau swau gegich Prababau Pani Markétau z Hazmburku/ Frydrycha Tettaura z Tettowa, yakožto Děda/ kterýž měl Manželku Pani Annu z Žerotina, a gmenowali Otce Wáclawa Tettaura z Tettowa, a Pani Máteř Pani Alžbětu z Ssumburka. K čemuž wssemu Swědkowé w témž Magestátu poznamenáni gsú, neyprwe Woytěch a Jan z Dubé a z Lippého, Wáclaw a Giřjk z Hazmburka, Giřjk a Petr z Žerotina, Wáclaw a Jan z Ssumburka, a ti byli vznáni za Pány Korauhewné od Krále Jana.

Před Wáclawě Králem Řjmským a Czeským, Frydrych, Wolffgang, Wylim, Jan, Hynek, Tettaurowé z Tettowa, a Wáclaw a Jan ze Wchynic při Létu 1415. prokazowali poslaupnost swau připomjnagice Ja

na Tettaura z Tettowa/ kterýž měl Manželku Paní Markétu z Lommice/ Baltazara Tettaura, kterýž měl Manželku Paní Alžbětu z Zaſtřjzl/ Wylima Tettaura z Tettowa, kterýž měl Manželku Paní Barboru z Cžymburku/ a těm tolikéž Král gmenowaný přiznal Tytul Panſký a giſtau krewnoſt a poſlaupnoſt od gednoho Předka totiž Jana a Wácſlawa ze Wchynic/ tak že od Henika Paní ze Wchynic a od Jana že gſau Tettaurowé poſſli.

W Létu Páně 1401. před Joſſtem Margkrabi Morawſkém poſtawil ſe Albrecht Tettaur s Syny ſwými Petrem, Janem, a Duxau y s Manželkau ſwau Paní Marygi z Boſkowic a žádal gjm za wyſwědčeni za přjčynau tau/ že geſt Jana mezy Křjžowniky řádu Swatého Jana, a Duxu do Řjma aby byl Knězem wyprawowal.

Widěl gſem také giný Liſt/ w němžto ſe obſahuge rozepře, kteráž byla wznjkla mezy Petrem a Gindřichem Wepřky z Waldeka, z gedné/ a mezy Baltazarem, Wylimem a Frydrychem z Tettowa o ſtarožitnoſt Rodu, z ſtrany druhé/ ſeznali Tettaurowé že Frydrych a Wácſlaw ze Wchynic gſau gjch wlaſtnj Stregcowé/ a z té přjčyny při njch ſe zaſadili, a prokázali krewnoſt y ſtarožitnoſt Rodu ſwého ſpolečného před Králem Girjm při Létu 1461. čehož Král potwrdil, a ge za Pány vznal/ yakž Liſtowé na to dáni obſſyrně wyprawugi.

W Létu Páně 1459. Kazymjra Krále Polſkého Liſt tolikéž wyprawuge o rozepři/ kteráž powſtala z ſtrany nářku mezy Janem a Frydrychem z Tettowa a Jakubem z Donjna a Jane ná Sole/ tak žeby oni Tettaurowé Stawu Panſkého býti neměli. Ale když to doſtatečné prokázali Liſty a Mageſtáty Králů Cžeſkých y Karla Cýſaře Řjmſkého y Frydrycha tolikéž Cýſaře, kteřjž ge vznáwali býti ſtarožitné Pány/ téhož gim Tettaurům Král Kazymjr potwrdil a ge za Pány vznal. Stalo ſe w Petrkowě při Sněmu.

Liſt Krále Wladiſlawa pſaný Léta 1485 oznamuge/ že tito dwa Rodowé Panuw Tettauruw a Panuw ze Wchynic z gednoho Kmene poſſli, a ge tolikéž wedle giných Mageſtátuw Králowſkých a Cýſařſkých za Pány wyhlaſſuge.

Liſt Krále Ludwika to také wyſwědčenj dáwa že Frydrych Girjk a Aleš Tettaurowé z Tettowa/ Wácſlaw Dlaſk a Frydrych ze Wchynic z gednoho Kmene poſſly/ toliko že z něyakého omylu Tytul proměnili/ což ſe dál Léta 1522. dokládage/ že gſau Stawu Panſkého, podle wyſwědčeni ſtarých Liſtuw a Mageſtátuw od Králuw Cžeſkých daných, kterýchž také Mageſtátuw Cýſař Rudolff toho gména druhý potwrdil Mageſtátem ſwým na žádoſt Radſlawa ze Wchynic a z Tettowa, tolikéž Bratra geho Jana ze Wchynic Purgkrabij Karlſſtegnſkýho, a Jaroſlawa ze Wchynic mjſto Komornjka Králowſtwij Cžeſkého, tolikéž y Karla, Wácſlawa a Zdeňka Tettauruw z Tettowa. Stalo ſe Léta 1596.

Při Létu Páně 1420. připomíná ſe Pan Jan mladſſy Tettaur mezy Liſtmi wegš gmenowaného Pana Přecha Hoděgowſkýho/ kterémuž ſeznáwali dluh giſtý P. Dſwiš a Frydrych Bratřj z Dudleb a w Nažděykowě. Rukogmě za ně dolozeni, P. Ondřeg Slaup z Chotětic a w Střjteži, P. Gindřich z Počepic ſeděnjm Tudiž, P. Jā z Reynſſteyna a w Milewſſtě. Pečetě ſwé přitjſkli, Petr Zalſký z Podhořj Vředník na Teyně, a P. Jā Bubinſký z Augezda.

Ten Liſt P. Jā mladſſy Tettaur z Tettowa, darowal Panu Melicharowi Tettaurowi z Tettowa Léta téhož.

Okolo Léta Páně 1432. paměti Koſtela Pražſkého předſtjragi Pány ze Wchynic těmito ſlowy: Zygkmund a Hynek Bratřj ze Wchynic, proda li plat ročnj wěčný z Komory 2c. při čemž byli Smilek ze Wchynic a na Oparně Streyc gich, Jan Kaplýř z Sulewic na Koſſtiálowě, Wanek z Sulewic na Mileſſowě, Kryſtoff z Němic na Libčowſy, Rydger z Ska- ky a na Wlaſtiſlawě.

W Létu Páně 1460. mezy Liſtmi Vrozeného Pána/ Pana Přecha Hoděgowſkýho z Hoděgowa na Tluſkowě a Milewſku 2c. nacházym paměť o Panu Janowi Getřichowi ze Wchynic/ kterýž prodal něyaký ročnj plat Slowutné Panoſſy Janowi z Newiklowa, seděnjm w Tluſkowě. Přitom byli Zdeněk z Waldeka, ſeděnjm na Teyncy, Swatomjr z Březy ſeděnjm w Gemniſſtěch, a Nedamjr z Březy, ſeděnjm w Jabloni. Stalo ſe w Pondělí po Swaté Panně Lucygi Léta yak na hoře.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenáni gſau mezy ginými, Wácſlaw Ražický ze Wchynic a na Ražicych, Wácſlaw mladſſy ze Wchynic a na Ražicych, Zygkmund Ražický ze Wchynic.

Při Létu Páně 1556. připomíná ſe w Tytuláři, Jakub Ražický ze Wchynic a w Kutrogicych, Petr Ražický na Ražicych, o njchž geſt zmjnka y w Létu 1572.

Při Létu pak 1589. to geſt w nowém Tytuláři doloženi gſau/ Erazym Ražický ze Wchynic a na Ražicych, Jakub Ražický ze Wchynic a w Kutrowicych, Kaſſpar Ražický ze Wchynic a na Patrokrygech, Wylím Ražický ze Wchynic, Zygkmund Ražický ze Wchynic.

Za čaſu práce mé to geſt Léta 1602. žiw byl Pan Karel Tettaur z Tettowa, Rytjř a Commendator w Rechnpachu a w Golperku, kterýž za dlúhý čas w Vhřjch proti Turku bogugic/ pod ſwau ſpráwau Lid Rytjřſký mjwal yakožto Heytman nad njm nařjzený, a s njm ſe ſlawně a hrdinſký proti Nepřjteli chowal/ o čemž ſe w Hyſtorygi doſtatečně doložilo.

O Rodu Hertenberků z Hertenberku ſtarodáwném, a Blatenſkých z Blat na kteřjž magi za Erb Nědwědi Tlápy na Křjž složené w Poli modrém.

Kapitola LXII.

Tytulář ſtarý w paměť vwozuge Wácſlawa z Hertmbergka, a Tytulář wydaný Léta 1556. Hendrycha z Hertnbergka připomíná, a Léta 1572. Wjta z Hertemberka a na Hogenzdorffu.

W Tytuláři nowém to geſt Léta 1589. wydaném, nacházym Adama z Hertmberka a na Pachelburku, tolikéž Wjta Hertenberka z Hetnberka a na Koſtrčanech.

Léta Páně 1556. wydaný Tytulář předſtirá

Wácslawa Blatenského z Blatna a w Třebutičkách.

Léta Páně 1589. žiw byl Wogtěch Blatenský z Blatna a na Gistrbich, genž byl Wogák znamenitý, a w mnohých taženich / w ty časy když Cýsař Rudolff s Turky Wognu wedl, skussený. Vmřel w Praze Léta 1599.

O Erbu a Rodu Wachtluw z Pátenowa starodáwném, o němž mezy ginými starými Rody zmjnka se děge.

Kapitola LXIII.

W Starém Tytuláři nacházym zmjnku o Panu Janowi Giřjm Wachtlowi z Pantenowa a na Smrkowicych, a o Panu Mikulássowi Wáchtlowi z Pantenowa a na Wochnisstianech.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře / Giřjk Wachtl z Pantenowa a na Zlutícych, Joáchym Wachtl z Pantenowa a na Konecych, Jan Giřj Wachtl z Pantenowa a na Smrkowicych.

O Erbu a Rodu starodáwné Audrckých z Audrce s mnohými Rody starými s přjzněným.

Kapitola LXIV.

W Tytuláři při Létu Páně 1534. poznamenaného nacházym starssýho Giřjka Audrckýho a na Třebewlicych, a mladssýho Giřjka Audrckýo z Audrce a na Wrátku.

W Létu pak 1572. Giřjka Audrckýho z Audrce a na Budowě, a Wácslawa Audrckýho z Audrce na Welkém Holedči.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře / Felix Audrcký z Audrce a na Wohánčy, Gindřich mladssy Audrcký z Audrce

Audrce a na Střebewlicych, Jan Audrcký z Audrce, Wácslaw Audrcký z Audrce a na Křečowě, Wylim Audrcký z Audrce a na Wikleticych, Zygkmund Audrcký z Audrce na Třebewlicych a Brzliwicych, Zdislaw Audrcký z Audrce na Kolesowě.

O Erbu a Rodu Kladěských z Kladna starodáwném.

Kapitola LXV.

Nacházym w pamětech listownich že Zámek Kladno, z něhož se Kladensstj pjssy Wácslaw Rzjmský a Cžeský Král darowal Martinowi z Malessowa / kterýž prwe byl zastawený Burkardowi řečenému Strnad z Janowic.

O Panu Getřichowi z Kladna děge se zmjnka při Létu Páně 1422. w pameti psané takto:

Rukogmě za 130. kop grossuw dobrých, Slowutnému Janowi z Třechlowic seděnjm w Drochlowě, Rydgeř z Polencka, seděnjm w Wrssowicych, Krystoff z Minic, seděnjm w Libčewsy, Getřich z Kladna, seděnjm na Hlubanek, Hynek z Chotěssowa, seděnjm w Bukowě, a Gindřich z Duban.

Tytulář starý připomjná Zdeňka Kladenskýho z Kladna a na Kladně, při Létu totižto 1534.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiw byl Giřjk Kladenský z Kladna, a Wogtěch Kladenský z Kladna.

O Erbu a Rodu Strogetických z Strogetic starodáwném.

Kapitola LXVI.

Wržj Létu Páně 1399. zmjnka gest w Knihách Kostela Pražského o gednom Předku Erbu a Rodu tohoto w takowý smysl: Donatio cujusdam siluæ pro decimis Ecclesiæ Parochiali in Strogeticz &c. kterýž to Les k dotčenému Kostelu darowal Sstelmak Strogetický z Strogetic.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1534. poznamenáni gsau Páni Strogetičti tito: Abraham Strogetický z Strogetic, Andres Strogetický z Strogetic, Jekonyáš Strogetický z Strogetic, Kasspar Strogetický z Strogetic a w Drhnicych.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1556. Andres Strogetický z Strogetic, Giřjk Strogetický z Strogetic a w Tlačné, Jekonyáš Strogetický z Strogetic a w Rzepanech, Kasspar Strogetický z Strogetic a na Střekowě.

W Tytuláři wydaném Léta Páně 1572. Abraham Strogetický z Strogetic, Giřjk Strogetický z Strogetic a w Tlučni, Jan Strogetický na Rzepanech, Ssebestyán Strogetický z Strogetic na Augezdcy, Wácslaw Strogetický z Strogetic a na Bissycych, Wsseslaw Strogetický a na Dolnich Kralowicych.

A w Tytuláři wydaném Léta 1589. poznamenáni gsau/ Andres Strogetický w Klatowech, Hendrych Strogetický z Strogetic a na Tlučni, Jan neystarssy Strogetický z Strogetic na Polánce, Jan mladssy Strogetický na Augezdcy, Oldřich Strogetický z Strogetic a na Rzezanich, Wácslaw Strogetický z Strogetic a na Bessycych, Wsseslaw Strogetický z Strogetic a na Dolnich Kralowicych.

Gest Rod tento welmi starý / o němž na rozličných mjstech mezy ginými starožitnými Rody zmjnku naleznes.

O Erbu a Rodu Kleneckých z Klenče starodáwném/ kterýž nápodobného Erbu užjwagi.

Kapitola LXVII.

Wes Klenec z kteréž se pjssy Páni Klenečti založená gest od Cziecha neyprwnějssyho Knjžete a Pána Krajin těchto, o čemž wyprawuge Hágek při Létu Páně 649. takto:

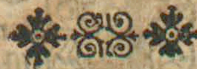
Po wgjti Cziecha do té Země Léta pátého, rozkázal Knjže Czech namjstě gednom pod Horau řečenau Zřjp Les posekati, a tu sobě Dum ne wysoký postawiti/ kterémuž dal gméno od gména Syna swého Klena Klenec, a gini také zwlásstě znamenitěgssy pro milost kterauž měli k Cziechowi Knjžeti swému, při témž Domě neb Klenči sobě Domy stawěti dali.

Nacházy je w některých pamětech že Pan Petr Klenecký a na bilém Augezdcy přigjmal některé lidi hodné do Erbu a Rodu swého.

Za Cýsaře Ferdynanda Krále Uherského a Czeského byl Heytmanem na Hradě Pražském Pan Jakub Klenecký z Klenče.

Blížiwssti pjssy se z Blížiwa a za

znamenj Rytjřské tolikéž Rohuw Gelenich užjwagi, o nichž w Tytulářich zmjnka se čini/ totiž o Janowi Blížiwském w Létu 1534. o Getřichowi Blížiwském z Blížiwa a w Dubenčy, o Hynkowi Blížiwském z Blížiwa a w Petrowicych w Létu 1572. o Adamowi Blížiwském z Blížiwa a na Petrowicych, o Getřichowi z Blížiwa a na Téchobuzy, o Getřichowi z Blížiwa a na Dubenči, o Janowi Blížiwském z Blížiwa a na Téchobuzy, w Létu 1589.

O Erbu a Rodu Kalenikuw z Kalenic starodáwném.

Kapitola LXVIII.

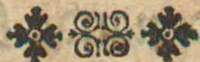
O Tomto Rodu ſtarodáwném Panuw Kalenicuw z Kalenic, co ſe koli mezy giný-mi pamětnimi wyhledati mohlo/ to ſe krátce tuto doložj.

Okolo Léta Páně 1418 w Knihách Kapitoly Pražſké nacházym památku o Panu Hynkowi z Kalenic w Liſtu gednom pſaném a zněgjcym w tento ſmyſl:

Ego Rector Caſpar Eccleſiæ Parochialis in Kalenicz recognoſco, quia famoſus Vir Hinko de Kalenicz pro remedio animæ Patris ſui, de mandato ipſius Patris, dedit mediam Sexagenam groſſorum Pragenſium argenteorū cenſus annui & perpetui in Villa Kalenicz &c.

Při Létu Páně 1534. ſpatřuge ſe w Tytuláři Girſk Kalenice z Kalenic a na Zrucych, Hynek Kalenice z Kalenic a na Nedrahonicých.

Léta Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře Bohuſlaw Kalenice z Kalenic a na Chřeſtowicých, Gegimiloſti Králowe Czeſké Vředník při Dſkách Zemſkých/ Beneš Kalenice na Sſkwořeticých, Hynek Kalenice z Kalenic a w Wrdech, Joachym Kalenice a na Zrucych, Zygkmund Kalenice a na Lipnicy, Zdeněk Kalenice z Kalenic a w Tiſowém.

O Erbu a Rodu Wlkuw z Kwětkowa ſtarodáwném kterýž za znamenj Rytjřſké Wlka vžjwagi.

Kapitola LXIX.

ROd tento geſt ſtaro-žitný/ o němž rozličné paměti yak liſtowni tak y Hyſtorycké wyprawugi Hágek w Liſtu 271. při Létu Páně 1303. připomina gednoho Předka z Rodu tohoto těmito ſlowy:

Přjhodilo ſe w Czechách, že gſau byli dwa Sauſedé ſpolu/ gednomu bylo gméno Tas, genž byl Králowſtwj Czeſkého Komornjk a nad giné bohatý; a druhý ſlaul Jan přjgmim Wlk, a ten byl Człowěk ſproſtný a vpřjmný, aniž welmi bohatý/ kterýž měl ſwé Zbožjčko nedaleko od Zbožj Taſowého, na kteréž Tas čaſto wzhlédal žádoſtiwými Očima. Gednoho čaſu Tas žádoſti toho Zbožjčka Wlkowa přemožen gſa, prawil/ že geſt ſe ge-

mu Jan Wlk s tim ſewſſym Zbožim poddal, a že to Zbožjčko giž ne Wlkowo ale geho wlaſtnj geſt. Wlk tomu odpjral, prawic že mu toho nikdá nepoddáwal/ a tak Tas co vchytil toho vžjwal. Takowau wěc Jā Wlk na Opráwce Zemſké wneſl, kteřjž ſlyſſyce geho žalobu a Taſuw odpor, poznawſſe že geſt chudý Wlk ſprawedliw a práw, a bohatý Tas že gt mu Statečet bezpráwně odniak/ wſſecko to mlčenim pomjnuli, a nad to aby mlčel, a přitō Taſa nechal/ gemu teyně rozkázali. Jan Wlk litoſti hnut gſa, téhož Taſa čaſtokráte potkáwage, aby mu geho Zbožjčko nawrátil/ pro Pána Boha proſyl, ale nic při něm nezgednal. I předſtaupiw před Krále gednau y podruhý, proſyl ponjženě aby Taſowi gemu geho Statečet nawrátiti rozkázal. Král nechtěge bohatému vblјžiti oſlyſſel chudého, a tak Wlk darmo ſprawedlnoſti wyhledáwal. Napoſledy pak když byl Král w Kláſſteře S°. Klimenta v Predykatoruw, Jan Wlk pln gſa žaloſti předſtaupiw opět před Krále, pro Pána Boha za miloſt proſyl, aby gemu geho chudý Statecek nawrácen byl/ a ſlyſſe od Krále ſobě danau nepřigemnau odpowěd, welkým hlaſem před wſſemi wzkřjkl/ ſtratil gſem můg Statek, nebudeli mně Pán Bůh pomocen giſtě že dnes y žiwot ſtratim, a hned přjgda k Knězy z ſwých ſe hřjchuw před njm Pánu Bohu wyznáwal, y Tělo Božj předrahé od něho přigal s welkým náboženſtwim, potomně wſſecko což měl chudým rozdal, gediný toliko Meč kterýž měl pod Sukni ten ſobě zanechal, a nemage naděge k žiwotu ſtál před Koſtelē S°. Klimenta, hotow gſa vmřjti. Toť Nepřjtel geho wedle Boku Králowſkého gde z Koſtela, a za njm hauff Služebnikuw, a odſſedſſy malo chtěl wſednauti na Kůň aby gel do ſwé Hoſpody, a když gednu Nohu wſtrčil do Těmenu, přiſtaupiw k němu Wlk děj: Počkeg zlý a laupežný Człowěče, mne ſy chudého zbawil mého Statečku, a yá tebe dnes zbawim žiwota twého/ y trhl njm za Kuklu až gey přewrhl na zem, a wytrhna ſwůg přeoſtrý Meč, wſtrčil gey w Srdce Táſowo, a hned wyſſla Duſſe z Těla geho. W tom obrátiw ſe Wlk, dal ſe w běh an na to wſſickni Služebnicy hledj/ a tim vtečenim žiwot zachowal.

Knihy Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1410. připomjnagi Jana Wlka z Kwětkowa, kterýž k Koſtelu w Kwětkowě darowal platu ročnjho wěčnýho čtyry kopy gr: yakž otom poznamenáno geſt těmito ſlowy: Pro Eccleſia in Kwetkow, quatuor Sexagenas groſ: famoſus Vir Ioannes Iunior, natus Ioannis quondam bonæ memoriæ dicti VVlk de Kwietkow, in Curia & cenſualibus hominibus ibidem in Kwietkow dedit donauit &c.

Při témž čaſe yakž wyprawugi předpowěděné Knihy Wogſlaw Wlk z Kwětkowa prodal pět kop platu ročnjho wěčnýho Slowutnému Mužj řečenému Praſe z Chřáſtu, genž byl bytem w Řebřiku/ kterýžto plat gmenowaný Praſe z Chřáſtu darowal a přičynil k důchodum Kněžſkým w Létu Páně 1410.

Žiwi byli za čaſu práce mé z toho Rodu tito, gmenowitě, Adam Wlk z Kwětkowa a na Czakowicých, Frydrych Wlk z Kwětkowa a na Czakowicých, Jā mladſſy Wlk z Kwětkowa na Snědowicých, Jan ſtarſſy Wlk z Kwětkowa na Sedlowě, Wácſlaw Wlk z Kwětkowa na Nemeſlowicých.

O Erbu a Rodu starodáwně Teynuw z Teyna.

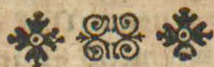
Kapitola LXX.

Magi za znamenj Rytjřské Páni Teynowé Waček žlutý w čerweném Poli, Helm otewřený bez Koruny a nad njm tři Lilium wykwetlé, tak yakž gsem widěl w Sstampuchu Pana Jaroslawa Beřkowského z Sebjřowa wymalowaný s podpjsem Německým Adama Teyna, Gott ist mein trost.

W Tytuláři starém dolożen gest Přibik Teyn z Teyna a na Welký Bukowině.

Když gsem tuto Knihu spisowal, žiwi byli Páni Teynowé tito, totiž/ Adam Gottffryd Teyn z Teyna a na Welké Bukowině, Heřman Wolff Teyn z Teyna a na Posstowicých.

O Erbu a Rodu Ssarowcuw z Nowé Wsy starodáwném.

Kapitola LXXI.

O Tom Rodu w Zrcadle Morawském dosti obssýrně napsáno gest wssak y tuto coskoli o něm wyhledat mohlo dolożeno bude.

W Knihách Kapitoly Pražské děge se zmjnka o Předku gednom z Rodu tohoto w Listu psaném w takowý smysl:

Já Boček Ssárowec řečený z Nowé Wsy gistec, a my Wlásek Kadeřawý/ Wlásček Drażný řečený od Tudiž, Slawug Boharýnka z Chotělic Rukogmě geho 2c. Wyznáwam tímto Listem, že gsem prodal platu ročnjho wěčnýho dwě kopě Peněz střjbrných Rázu Pražského k Kostelu

k Kostelu S°. Wjta na Hradě Pražském Kněžy Janowi řečenému Mraz Oltářnjkowi na Hradě Pražském za dwadceti Kop gr: na Martinowi Krčmáři z Nowé Wsy a na Zebinowi odtudiž/ kteřjž při S. Gjřj gednu kopu a při S. Hawlu druhau platiti powinni gsau. Stalo se Léta 1400.

Toho potomně potwrzowali w Létu Páně 1413. Martin Farář z Nowé Wsy seznánjm swým Boček řečený Ssánowec, Slawug řečený Boharýnka z Chutělic, Waněk Syn Mrzukůw z Miletina 2c.

O Erbu a Rodu starodáwném Woděradských z Woděrad.

Mezy ginými starými Rody o tomto Rodu zmjnka se děge, tolikéž w Knihách Kapitoli Pražské památka se o něm spatřuge/ yako při Létu Páně 1413. poznamenaná gest paměť o Panu Wlásskowi z Woděrad tato.

Famosus Vir VVlasko de VVodierad pro Ecclesia in Sloucez dedit unam Sexagenam in bonis suis in VVodierad in Curia Araturæ. Anno ut suprà:

Giná paměť o témž Panu Wlásskowi z Woděrad, w týchž Knihách znj takto:

Donatio mediæ Sexagenæ pro Ecclesia in Sloucez: famosus Vir VVlasko de VVodierad Pragensis Diocæsis pro anima Margarethæ Conthoralis Petri Armigeri de Elikow suprà Molendino ibidē in Elikow sub Castro Trosky Plebano Bohunkoni in Slowecz, dedit, donauit &c. Actum Anno 1416.

W Tytuláři wydaném Léta 1589. poznamenán gest Pan Wácslaw Woděradský z Hrůssowa a na Sukdole.

Gest Rod tento starodáwný, Králům y Knjžatům zdáwna zaslaužený; o němž na mjstech rozličných zmjnku nalezneš.

Pánwicowé z Lomice Rod starý rozličné paměti předstjragj:

Tytulář při Létu 1534. gmenuge Antonína Pánwicy z Lomice a na Rotkowě, a při Létu 1572. Bartoloměge Pánwice z Lomice, Zygkmunda Pánwice z Pánwic a na Bossyně, kterýžto dolożen gest y w Létu 1589. kterýž gestliže s prwnjmi gessto se odginud pjssj od gednoho Předka possel, neměl gsem o tom spráwy.

O Erbu a Rodu Blektůw z Waltinowa starodáwném.

Okolo Léta Páně 1418. poznamenáno gest w Knihách Kapitoly Pražské že Oltářnijkum w Teplicy darowal půl páty Kopy slawný Muž Blekta z Waltinowa, dal k Oltáři dwě kopy w Postřelný na Lidechrobetnjch.

Do Klássteru S°. Jana k Oltáři Swatého Křjže, Léta Páně 1414. yakž předpowěděné Knihy wyprawugi/ Slowutný Muž Erchardus z Waltinowa a na Mjronicych, nějaký plat darowal.

Kakéhoby Erbu vžjwali wěděti gsem nemohl.

O Erbu a Rodu starodawně Lukawských z Lukawce, kteřjž vžjwagi znamenj Rytjřského na tento způsob.

ROd tento welice starý gest/ yakž se to vkazuge z paměti Klásstera Wylimowského, w njchžto se připomjnagi Předkowé Erbu a Rodu tohoto z přjčyny té že gsau nějaké swědomi wydáwali a Pečetě swé k němu přiwěsyli, totiž Psy Hlawu s Rybim Ocasem, kterézto Swědomi psáno gest těmito slowy:

Ego Hermannus filius Georgij olim de Lukawicz, notum fore cupio, quod cùm quædam Villula Monasterij Vilimouiensis Priseczno vulgaritèr nominata per Dominum Petrum tunc Abbatem, Vilimo, Milisconi dicto Rohlik & Vxori suæ Bietæ data & assignata, ad manus traderetur, ei traditioni personalitèr interfui &c. K tomu Swědomi wedle Pečetě wegšgmenowaného Heřmana přiwěsyli y swé, Mstislaw Rakussyc z Bětowan, a Hassek z Lukawice, na njchž se nápodobně Psy Hlawa s Rybim Ocasem spatřuge. Stalo se Léta Páně 1361.

Těch gmenowaných Předkůw byl wlastnij Potomek Vrozený a Statečný Rytjř Pan Jan Lukawský z Lukawice na Zámrsku Cýsaře Rudolffa toho gména druhého Radda, tak yaks wegsse o něm četl pod Komornijm Saudem.

Rod a Erb Ssánowcůw gest welmi starý/ o němž na o zličných mjstech zmjnku nalezneš.

Mezy Listmi Panůw z Hazmburka zmjnka se děge o Olffartowi z Ssánowa při Létu Páně 1439. mezy njmžto činil smlauwu Petr z Swogssyna a na Karlssperce z gedné a mezy Abrahamem z Hrádku z strany druhé, a to při Panu Wácslawowi z Michalowic a na Strakonicych.

Tolikéž mezy Listmi Pana z Hazmburgka a na Budýni 2c. dědičného Truksasa a Kuchmistra Králowstwij Czeského Raddy G. M. C. připomjnagi se Rukogmě tito: Jan z Střebelic a na Solcych, Aleš z Ssánowa a na Hostinném, Mikuláš mladssy z Horčic a na Petce Purgkrabě Krage Hradeckého, Gindřich Ssoff z Helffenburka a na Waldsstegně, Wácslaw Czech z Němičewsy, Petr z Horčic, Jan Jlwar z Plinkowa a na Břičtjně. Léta Páně 1486.

Když gsem tuto Knihu spisowal, žiwi byli Mužj wznessenj z Rodu toho/ Frydrych Ssánowec z Ssánowa a w Lederowicych, Samuel Ssánowec na Kalčy, Ssebestyán Ssánowec z Ssánowa na Swolotelech, Gindřich Ssánowec z Ssánowa genž byl Komornjk y mezy ginými w lásce weliký Rudolffa Cýsaře toho gména druhého, což sprawuge Láska Božij/ ctnost a pilnost w službách: Et gloria virtutem tanquam umbra sequitur.

Rod Wěznikůw gt starodáwný ale coby za Erb měli wěděti gsem nemohl.

Paměti Kostelnj gednoho Předka předstýragi těmito slowy, Léta Páně 1407. k Kostelu w Popowicych Slowutný Muž Jarohněw z Křečowic

čowic ginač z Wěznjk darowal platu ročnjho 30. gr: wě Wſyřečené Cželow, a to Měſyce Vnora.

Mezy Liſtmi Vrozeného Pana Přecha z Hoděgowa připomjná ſe Markwart Wěznik z Wěznik a na Wěznicých při Létu Páně 1554. z přjčyny též že geſt byl přjtomen když Jan Břjſký z Břjzy a na Logowicých Bratrum ſwým Wáclawowi, Mikuláſſowi, Přjbikowi, Albrechtowi a Adamowi nedjlným ſummu zaplatil.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho Lidé wzneſſeni, yako Wáclaw Wěznik z Wěznik a gini.

O Erbu a Rodu Wogkowſkých z Wogkowa ſtarodáwném.

Knihy Kapitoly Pražſké při Létu Páně 1372. ó Panu Bernartowi Wogkowſkým takowau paměť vkazugi.

Præſentibus in ratificatione permutationis Piſcinæ Eccleſiæ in Chlum, Przibikone de Sedla, Bernardo de VVoikow, VVismijro Plebano in Sedlczan, VVokero de Hradek Richardo dicto Pohao de Oſsupenicz, VVokero de Krawarzewicz, Hrdone de Oſtupenicz &c.

W Tytuláři wydaném Léta 1534. poznamenán geſt Jan Wogkowſký z Milhoſtic a na Wogkowě, Wylim Wogkowſký z Milhoſtic a na Gěniſſtěch.

Za čaſu práce mé žiwi byli, Kryſtoff Wogkowſký z Milhoſtic a z Wogkowa na Křěnowicých, Mikuláš Wogkowſký z Milhoſtic a z Wogkowa na Woſečanech.

O Zruckých Rodu ſtarodáwném

na rozličných mjſtech w Knize této zmjnku nalezneš. Tytulář wydaný w Létu Páně 1534. w paměť vwozuge Alſſe Zručſkýho Zruči a z Chřenowic, a za čaſu práce ſpiſowáni Kněh těchto žiwi byli dwa Zručičti giž wěkem ſeſſlý, a žádných Potomkuw neměli. Pročež giž ten Rod zahyne. Vžjwagi za Erb Orla takowým ſpůſobem yako Páni Zdiárſſti/ toliko na Helmě magi tři Pera Pſſtroſowá.

Odkolkowé pjſſy ſe z Augezdce,

Wládyky z Kmene ſtarobilého poſſli/ z njchžto někteřé Tytulářowé připomjnagi, totiž Petra Odkolka z Augezdce při Létu 1534. a Jaroſlawa Odkolka z Augezdce na Wobědowicých při Létu Páně 1589.

O Erbu a Rodu Otců́w z Loſu ſtarodáwném.

Mezy liſtmi Panůw z Hazmburgka nacházým paměť ó Panu Baltzarowi z Loſu, že geſt on přjkládal Pečeť k Liſtu, Vrozené Pani Markétě z Kolowrat pozůſtalé Wdowě po Panu Wylimowi z Sſumburka, a ta Kwitancy ſwědčila něyakému Kulowi Komornjku Pana Zbyňka Zagice z Hazmburgka, kterémuž dotčená Pani Penize a Klénoty w ochranu poručila: Přitom doložen geſt Slowutný Panoſſe Wylim Panwice z Augezda.

W Tytuláři ſtarém připomjnagi ſe Páni Ottowé/ totiž, Gířjk Otta z Loſu na ſtarý Huti, Jan Otta z Loſu na Nyžburce, Kryſtoff Otta z Loſu a na Nyžburce, Zdeněk Otta z Loſu, Albrecht Otta z Loſu.

Za čaſu práce mé žiwi byli/ Adam Otta z Loſu a na Staré Huti, Gířjk Otta z Loſu a na Nyžburce, Gindřých Otta z Loſu, Jaroſlaw Otta z Loſu a na Hlažowicých, Zdeněk Otta z Loſu a na Hlažowicých.

Mikuláš Otta Trmický z Miliny a w Trmicých, zdali kterémuž Rodu přináleži čili k ginému/ neměl gſem o tom ſpráwy.

O Erbu a Rodu Ogjřůw z Očedělic starodáwnem.

Nacházegi ſe dwa Předkowé Rodu a Erbu toho to w pamětech Koſtela Pražſkého při Létu Páně 1359. totiž to Blud a Mikulaš Bratřj z Očedělic, kteřjž k Oltáři ku poctiwoſti Boha wſſemohaucýho a Blahoſlawené Panny Marye, a ku památce S. Panny Kateřiny w Koſtele w Nahoředcych wyzdwiženému darowali pět kop groſſůw platu we Wſy Očedělicych, y k tomu něyakau oſedloſt w Nahoředcy/ kteráž byla w gich držený, tak aby z nj dwě kopě každého Roku k témuž Oltáři wydáwané byli.

W Tytuláři ſtarém poznamenáni gſau, Jan Ogjř z Očedělic, Zdiſlaw Ogjř z Očedělic a na Poſſowicych.

W Tytuláři nowém to geſt Léta 1589. wydaném doložen geſt Gindřich Ogjř z Očedělic a na Kamennym.

Gini tolikéž Ogjřowé gſau kteřjž yakéhoby

užjwali Erbu o tom gſem nemu žadné ſprawy, a ti gmenugi ſe w Tytulářich takto:

Albrecht Ogjř w Modřegowicych. Ctibor Ogjř z Protiwce a na Rzjmowě, Gitřjk Ogjř z Protiwce a na Habřj, Joáchym Ogjř z Protiwce a na Hamru.

O těch obaudwau Rodech nic gſem ſe dowěděti nemohl z ſtrany znamenj Rytjřſkého, yakýmby ho ſpůſobem užjwali: nebo w Czechách mnohém gſau pyſſněgſſy Zemané nežli Páni, k rozmlauwáni neſnadno powoli a neledayaks k němu přigjti dopuſti, a to proto/ že wjce Německých nežli Slowanſkých obyčegůw ſe přjdržugi, a také nemnoho ſe prawých Czechůw nacházy, poněwadž nebo Czech Němkyni ſobě wezme nebo Czeſſka Němce. O tom Rodu na rozličných zč.

Krſowſký Jan z Krſowic w Tytu

láři ſtarém ſe nacházy.

Kotulinſſti z Kotulina.

O Chotſkých zepteni w

Zrcadle Morawſkém obſſýrně doloženo.

O Erbu a Rodu Lažanſkých

Korbelůw z Bukowě, Chuchelſkých z Neſtagowa, Zeyſſyckých a Radkowcůw/ kteřjž znamenj Rytjřſkých na takowý ſpůſob užjwagi.

Při Létu Páně 1534. doložen geſt w Tytuláři Hynek Lažanſký na Krſowicych.

Léta Páně 1589. žiw byl Sſebeſtyán Lažanſký z Bukowě a na Milčowě. Toho Sſebeſtyána Synowé w Rytjřſkých ſkutcych ſe obýrali/ a w Uhřjch proti auhlawnjmu Nepřjteli Turku bogowali.

O tom Rodu na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu ſtarodawně

Oſtrowcůw z Kraiowic/ o němž ſe y mezy ginými ſtarými Rody zmjnka děge.

PRzi Létu Páně 1409. w Listech Panůw z Hazmburgka gest památka o Panu Markwartowi z Kralowic napsaná těmito slowy: Wlastibor gináč Wlássek z Kladna a z Tužetina, a Markwart z Kralowic, seznali gsau, že dědictwi w Tužetině Twrz prodali Panu Oldřichowi z Hazmburgka y geho Dědicum za Tisyc Kop gro: a s njmi Dytrych z Hluban, a Jan Ssyroký z Bissně záško- ssskody zastaupili.

W Létu Páně 1427. Jan Ostrowec z Kralowic byl Kanownjkem Kostela Pražského / yakž o něm Knihy Erectionum takto zněgj. Ioannes de Kralowicz Magister in artibus & Ioannes de Duba Canonici Præbēdati Ecclesiæ Pragensis &c.

Léta Páně 1440. Kněz Lwik z Božj milosti Opat Klásstera Stráhowského s Konwentem odwozowati dali některé wěcy na Hazmburk, a wyplatili něyaký dluh při bytnosti Meynharta z Hradce Neywyžssyho Purgkrabj Pražského, Měst Pražských Konsselůw, a Slowutných panossy Jana z Kralowic w ty časy Půrgkrabj Hradu Pražského, a Jakusse z Hřessyhlaw.

W Starém Tytuláři nacházym Jana Strachotu z Kralowic a na Wostrowě.

Léta 1589. žiwi byli z Rodu toho Getkjch Ostrowec z Kralowic a na Kžjčanech, Wladislaw Wostrowec z Kralowic a na Prosečy, Strachota Wostrowec z Kralowic a na Borowsku, Wylim Wostrowec z Kralowic a na Wlassými G. M. C. Radda a Prokurátor w Králowstwj Czeském.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Kekryców z Kekryc starodáwném.

UŽjwagi za znamenj Rytjřské třich Lilium a na Helmě s Korunau zawřeném / magi dwě Trauby Slonowé. Tytulář wydaný Léta Páně 1589. připomíná Heřmana Kekryce z Skarysse, a na Ssaclj(ř)i.

O Erbu a Rodu Audraských z Kestřan starodáwném.

W Létu

WLétu Páně 1534. připomíná se Ctibor Audraský z Kestřan a na Audrazech.

W Létu pak 1589. Bohuslaw Audraský z Kestřan a na Audrazech, Zacharyáš Audraský z Kestřan na Audrazech, Jan Audraský z Kestřan a w Krčy.

O Erbu a Rodu Hněwgezdeckých z Zahrádky starodáwně, kteřjž užjwagi za znamenj Rytjřské Bůwola.

JAn Hněwgezdecký měl Manželku Dorotu Zbinkownu z Letossyc, od kteréž pozůstali tito Synowé / Jan Albrecht a Bohuslaw, a dwě Dcery / Alžběta a Elisska Strogetická Hněwgezdecké z Zahrádky.

O Erbu a Rodu Elssniców z Elssnic starodáwném.

WLétu Páně 1534. w Tytuláři poznamenáni gsau / Wolff Elssnic z Elssnic, Frydrych Elssnic z Elssnic na Swogkowě, Krystoff Elssnic z Elssnic.

Při Létu Páně 1556. připomjnagi se Mikuláš Elssnic z Elssnic, Wácslaw Elssnic z Elssnic a na Wrbčanech.

Při Létu 1572. Bernart Elssnic a na Wrbčanech.

Při Létu Páně 1589. Bernart Elssnic z Elssnic a na Wrbčanech w Kragi Slanském, Wacslaw Elssnic z Elssnic a na Wrbčanech, Krystoff Elssnic z Elssnic a na Kokowicých.

Wlčnowského Adama z Wlčnowa, Gindřicha Wlčnowského z Wlčnowa Tytulář starý při Létu 1534. a nowý Bartoloměge Wlčnowského z Wrbice a na Wlčnowě při Létu 1589. připomíná.

O Erbu a Rodu Wránowských / Tamchynůw / a Slanských z Daubrawice.

TYtulář starý připomíná Dobsse Wránowského z Daubrawice a na Wlkowicých, Dobsse Wránowského a na Stračowě, a Heřmana Wránowského z Daubrawice.

W Létu Páně 1534. nacházym Tobiásse z Daubrawice

brawice

brawice, a w Létu 1572. Bohuslawa Slanskýho z Daubrawice a na Czernině, a Jana Slanskýho z Daubrawice.

Léta Páně 1589. žiw byl Albrecht Slanský z Daubrawice a w Nowém Bydžowě, a Bohuslaw Slanský z Daubrawice a na Slaném.

Při Létu Páně 1534. vwozuge se w paměť Gindřich Tamchýně z Daubrawice, Jan Tamchýně z Daubrawice a na Tosowě.

Při Létu pak 1572. doložen gest Benyámin Tamchýně z Daubrawice a na Tosowě, Jan Tamchýně z Daubrawice.

Léta Páně žiw byl Gindřich Tamchýně z Daubrawice a na Přepisych.

O Erbu a Rodu Sstolinskych z Kopisst starodáwném.

Tytulář starý w paměť vwozuge Melchara Sstolenskýho z Kopisst, a Giřjka Sstolenskýho z Kopisst a na Pediwini.

Léta Páně 1572. žiw byl z Rodu toho Petr Sstolinský z Kopisst, a Léta 1589. Adam Sstolinský z Kopisst a na Poryčy, Wácslaw Sstolinský z Kopisst a w Habrowanech.

O Erbu a Rodu Lubskych / Gezowskych z Lub / a Sobětickych z Sobětic.

Samy Tytul gmenowaných Wladyk to vkazuge že gsau ne z giného Národu pošly gednom z Slowanského, yakožto Rod welmi starý w Králowstwj Czeském, Králům y Zemi dobře zaslaužený, o kterýchžto w Knihách Kapitoly Pražské řečených libri Erectionum při Létu Páně 1413. čini se zmjnka těmito slowy:

Pro Ecclesia in Lub, famosus Vir, Vilhelmus natus Vlrici de Lub, quinque Sexagenas, in Villa Ruziezie, dedit donauit.

W týchž Knihách o Panich Sobětickych z Sobětic poznamenaná paměť znj takto:

Erectio Altaris Sanctæ Annæ in Ecclesia Sancti Georgij ad Sanctum Iacobum in Klatouia &c. Sanè in præsentia nostra constitutus Famosus Vir Ioannes Sobieticzky de Sobieticz Armiger Pragensis Diocæsis septem Sexagenas de & super Villa Korith ibidem prope Klathouiam dedit donauit, a to se dálo Léta Páně 1406.

Při Létu Páně 1534. Tytulář starý předstirá

stirá Pana Alsse Sobětického z Sobětic, Jana Sobětického z Sobětic a Mikulásse Sobětického Purgkhrabj na Welharticych.

Při Létu Páně 1556. připomjná se Hendrych Sobětický z Sobětic a na Wlčym, Mikuláš Sobětický z Sobětic, a Wácslaw Sobětický na Sobeticych, při kterémžto čase zmjnka gest y o Panu Wylimowi Lubským z Lub na Zalozanech.

W Městečku řečeném Dobřany spatřuge se Kámen hrobnj na němž wyrytá gsau slowa tato: Léta Páně 1555. vmřel Mikuláš Sobětický z Sobětic, nad njm Erb Otcowský: tam pochowán Syn Krystoff a Dcera Joanna. Při Létu Páně 1563.

O Gezowským Adamowi z Lub při Létu 1556. památku nacházym.

Při Létu Páně 1572. poznamenáni gsau w Tytuláři Adam Lubský w Zalužanech, Chwal Lubský z Lub w Myrowicych, Krystoff Lubský z Lub a w Zalužanech, a Mikuláš Lubský z Lub a w Liticych.

Při Létu 1589. Tytulář připomjná Adama Lubskýho z Lub a Ladislawa Lubskýho z Lub a na Zalužanech.

Léta 1580. Jan Lubský z Lub na Starém Knjně, byl Heytmanem Krage Podbrdského.

W Tytuláři děge se zmjnka o P. Gezowským z Lub, Janowi Neystarssym a na Starém Knjně, o Bohuslawowi Gezowským z Lub, a o Gindřichowi Gezowským z Lub w welkým Gjžowě.

O tom Rodu na rozličných mjstech zmjnku nalezneš.

Z Rzezanskych Rodu starodáwného

poznamenáni gsau w Tytulářich někteřj, yako / Jan Rzezanský z Radcowa w Bezděkowě při Létu 1534. opět Jan Rzezanský z Radowa na Bezděkowě, Mikuláš Rzezanský z Radowa a na Zdřewě, Waněk Rzezanský z Radowa, Ondřeg Rzezanský z Radowa na Starém Smoliwcy při Létu 1572. a při Létu Páně 1589. Jan starssj Rzezanský z Radowa, Ondřeg Rzezanský z Radowa na starém Smoliwcy.

Sakowé z Bohuňowic

z Rodu starodáwnjho Wládyky / w Tytulářich ze gména poznamenáni gsau, totiž / w Létu Páně 1534. Jaroslaw Sak z Bohuňowic a w Lohowě, Ondřeg Sak na Chořeticych.

W Létu 1572. Giřjk Sak z Bohuňowic, Jan Sak z Bohuňowic, Michal Sak z Bohuňowic a w Chygicych.

W Létu 1589. Albrecht Sak z Bohuňowic, Gindřich Sak z Bohuňowic a na Pitkowicy, Adam Sak z Bohuňowic.

Slaupowé z Blatna na rozličných mjstech

doloženj gsau mezy starými Rody a wznessenými. W Létu Páně 1534.

Tytu-

Tytulář připomijná Rzehoře Slaupa z Blatna, w Létu 1572. Albrechta
Slaupa z Blatna a w Wrbčanech, a w Létu 1589. téhož Albrechta a při
něm Ssebestyána Slaupa z Blatna a na Berhaněch.

Seminowé z Semjna Rod starý / z njchžto o

gednom paměť nacházym takowau: Jan z Pařezu prodal Práwo swé
Bratrůw y Sester swých po Otcy swém Ctiborowi z Pařezu a w Běha-
řich za 22. kop gr: Vrozené Paní z Bechar Macesse swý: Přitom byli
Mikuláš z Hažmburka, Beneš z Waldssteyna, Jakub Semjn z Semjna,
Petr z Nemikewsy a Mikeš Kotlowec z Vděnic. Stalo se Léta 1448.

W Tytulářich poznamenáni gsau/ Giřijk Semjn z Semjna, Gindřich
Semjn z Semjna, Jan Semjn z Semjna na Semjně, Michal Semjn z Se-
mjna při Létu 1534. Adam Semjn z Semjna na Semjně, Petr Semjn
z Semjna na Semjně při Létu 1556. a při Létu 1572. Adam Semjn z Se-
mjna a na Lhotě, kterýž položen gest y w Létu 1589.

Sedlečti pjssý se z Augez-

dce, a paměť pozůstawenau magj w Tytu-
lářich tito! Adam Sedlecký na Mecholu-
pich, při Létu Páně 1556. Kryštoff Sedlecký
z Augezdce a na Mecholupich, Adam Se-
dlecký z Augezdce a na Srbicych, při Létu
1572. týž Adam Sedlecký, Bohuslaw Sed-
lecký z Augezdce, Frydrych Sedlecký z Au-
gezdce, Karel Sedlecký z Augezdce, Sezyma
Sedlecký z Augezdce na Mecholupich, Wy-
lim Sedlecký z Augezdce a na Makowě,
Wolff Sedlecký na Mecholupich při Létu 1589.

Gini Sedlečti pjssý se od Dubu/ o njchž toli-

kéž w Tytulářich zmjnka gest gmenowitě w Létu 1534. o Heřmanowi Se-
dleckým od Dubu, o Janowi Sedleckým od Dubu, o Ondřegowi Se-
dleckém od Dubu, o Petrowi Sedleckém od Dubu, w Létu 1572. o Janowi
starssým Sedleckým od Dubu na Tažowicych, o Janowi mladssým Sedle-
ckým od Dubu na Tažowicych, w Létu pak 1589. týmž Janowi Sedle-
ckým, o Wylimowi Sedleckým z Drchlawy a na Sedlcy, a ti wssyckni zda-
liž od gednoho Předka possli čili ne, o tom gsem wěděti nemohl.

Smrčkowé z Mnijchu starj a rozrozeni Wlá-

dyky w Králowstwij Czeském w Tytulářich se připomijnagi: W Létu Pá-
ně 1534. Jan Smrčka z Mnijchu, druhý Jan Smrčka z Mnijchu a w
Zábřezy, Mikuláš Smrčka z Mnijchu, Wiktoryn starssy Smrčka z Mnij-
chu.

W Létu 1556. Gindřich Smrčka z Mnijchu na Swěticych, Giřijk
Smrčka z Mnijchu na Woblagowicych, Jan Smrčka z Mnijchu.

W Létu Páně 1572. Tytulář w paměť vwozuge Gindřijcha Smrčku
z Mnijchu, na Wobědenicych, Giřijka Smrčku z Mnijchu a na Wobla-
gowicych,

gowicych, Jana starssijho Smrčku z Mnijchu na Hořijcych, Jana mlad-
ssijho Smrčku z Mnijchu na Woblagowicych, Petra Smrčku z Mnijchu
na Krásowicych, Woldřicha Smrčku Starssijho z Mnijchu na Raděnj-
ně.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Páni Smrčkowé tito:
Giřijk Smrčka z Mnjchu na Woblagowicych, Jan Smrčka neystarssy z
Mnjchu na Wodičy, Jan Starssy Smrčka z Mnijchu na Hořijcych, Jan
Smrčka mladssy z Mnijchu a na Wobdenicych, Mikuláš Smrčka z Mnj-
chu na Domamysly, Petr starssy Smrčka z Mnijchu na Krásowicych,
Petr mladssy Smrčka z Mnijchu na Woblagowicych, Woldřich Smr-
čka z Mnjchu na Raděnině, Wácslaw Smrčka z Mnijchu na Czečelicych.

Mezy ginými také Rody o tomto Rodu zmjnku nalezneš.

Sswagnochowé z Sléz-

ska do Králowstwij tohoto přissli, pijssy se z
Borowa a vžijwagi za znamenj Rytijřské
Swijni gednu w Sstijtu a druhau nad Hel-
mem, z kteréhožto Rodu doložen gest w Ty-
tuláři Léta 1572. wydaném ! Kasspar
Sswagnoch z Borowa a w Kozli, w Létu
pak Tisýcym, Pětistým osmdesátým dewá-
cym, Franc Sswagnoch z Borowa a na
Děwčýchkopách.

Ssycowé z Drahenic w

Tytulářich se předstjragj ze gména, okolo Lé-
ta Páně 1554. wegš gmenowaný Jan
Ssyc z Drahenic. Gindřich Ssyc z Drahenic
a na Benicych, Ssyc Bořiwog z Drahenic,
okolo Léta 1556. wegšgmenowaný Jan
Ssyc z Drahenic okolo Léta 1572. Adam
Ssyc z Drahenic na Pořijčy, Albrecht Ssyc z
Drahenic a na Suché, Mikuláš Ssyc z Dra-
henic, a ti položeni gsau y pod Létem 1589.

Ssmolcowé z Ssmolcu

Rod w Slézsku wzáctný y w Czechách vžij-
wagi za znamenij Rytijřské Welblauda a na
Koruně dwa Hady ani na proti sobě stogi.
Připomijnagi se w Tytulářich Czeských, ya-
ko neyprwe při Létu Páně 1556. Giřijk
Ssmolc z Ssmolcu a na Rowný, Wawři-
nec Ssmolc z Ssmolcu a na Rowný, potō-
mně při Létu 1572. Adam Ssmolc z Ssmol-
cu, Kryštoff Ssmolc z Ssmolcu, Zygkmund
Ssmolc z Ssmolcu a na Rowný, kteřijžto se
gmenugi y pod Létem 1589. totiž Adam Ssmolc z Ssmolcu, Zygkmūd
Ssmolc z Ssmolcu a w Postoloprtech. Wácslaw Ssmolc pijsse se z Hro-

chowa a w Hořenicych / zdaliž ſem přináleži čili geſt od těchto Rodem y Erbem rozdjlný/ žádná mne z ſtrany toho zpráwa nedoſſla.

Sſtrauchowé z Chlumku

w Tytulářich někteři poznamenánij ſe ſpatřugj, při Létu 1534. Bernard Sſtrauch z Chlumku na Hoſpozjně, Hanuš Sſtrauch z Chlumku na Hoſpozjně, Hanuš Sſtrauch z Chlumku na Kwětčy.

Při Létu Páně 1556. Martin Sſtrauch z Chlumku na Kwětčy, Wácſlaw Sſtrauch z Chlumku na Hoſpozjně.

Při Létu 1572. Bernard Sſtrauch z Chlumku na Račyněwſy, Jan Sſtrauch z Chlumku na Račyněwſy, Wylim Sſtrauch z Chlumku na Welkém Kwjči.

Při Létu 1589. Albrecht Sſtrauch z Chlumku na Kamenicy, Bernard Sſtrauch z Chlumku a w Račyněwſy, Frydrych Sſtrauch z Chlumku a w Budýni, Jan Sſtrauch na Račyněwſy, Karel Sſtrauch z Chlumku a na Dolanech.

O Rodu starodáwném

Sſtjtných z Sſtjtného zmjnku čini Tytulářowé, w njchžto někteři ze gména poznamenánj gſau yako w Létu 1534. Adam Sſtjtný z Sſtjtného na Hradcy, Mikuláš Sſtjtný z Sſtjtného na Bozegowě, Wácſlaw Sſtjtný z Sſtjtného, Sſtjtný Woneš z Sſtjtného, w Létu 1556. Mikuláš Sſtjtný z Sſtjtného, w Létu 1572. Prokop Sſtjtný z Sſtjtného na Moraſſycých, a w Létu 1589. Adam Sſtjtný z Sſtjtného a na Teyncy.

Sudličkowé z Borownice Rod starý a rozrozený

w Králowſtwij Czeſkém, w rozličných pamětech ſe připomjnagi, tolikéž y w Tytulářich, gmenowitě, Albrecht Sudlička z Borownice, Mikuláš Sudlička z Borownice a na Lhotě, Albrecht Sudlička z Borowice na Wonberku, Mateg Sudlička z Borownice, Mikuláš Sudlička z Borownice na Lhotě, Wácſlaw Sudlička z Borownice, při Létu 1534. Mateg Sudlička z Borownice na Lhotě w Létu 1572. Wácſlaw Sudlička z Borownice a na Lhotě při Létu 1589.

Bedřichowſkých z Lomné Rod starodáwný /

yakéhoby Erbu vžjwal o tom žádná mne zpráwa nedoſſla: W Tytuláři ſtarém okolo Léta Páně 1556. Předky některé nacházym, yako Pana Bohuſlawa z Lomné na Lhotě, a Pana Adama tolikéž z Lomné.

Léta Páně 1589. žiw byl Pawel Bedřichowſký z Lomné na Bedřichowicých, a Wácſlaw Bedřichowſký z Lomné na Zatwoře.

O Erbu a Rodu Andělůw

z Konowce starodáwném na mjſtech rozličných nalezneš.

W Tytuláři ſtarém okolo Léta Páně 1534. vwozugi ſe w paměť Achylles Anděl z Konowce na Brloze, Hynek Anděl z Konowce, a w Létu 1572. Zygkmund Anděl z Konowce na Moraſſycých, a Buryan Anděl na Stolanech.

Za čaſu práce mé s Kněhau tauto žiwi byli z Rodu toho/ Buryan Anděl z Konowce a w Mýrowicých, Hynek Anděl z Konowce w Chrudjmi.

Sſatanýřowé z Drahowic

w Tytulářich ſe připomjnagi, gmenowitě při Létu Páně, Felix Sſatanýř z Drahowic, Kryſtoff Sſatanýř z Drahowic.

Při Létu 1556. Frydrych Sſatanýř z Drahowic. Při Létu 1572. Cyryllus Sſatanýř z Drahowic na Woděradech, Jan Sſatanýř z Drahowic a na Wlčym, Jeremiáš Sſatanýř z Drahowic a w Woděradech, Maximilián Sſatanýř z Drahowic na Střjžowě, Sſebeſtyán Sſatanýř z Drahowic a w Hořanech.

Při Létu 1589. Adam Sſatanýř z Drahowic a na Wlčim, Cyryllus Sſatanýř z Drahowic, Kryſtoff Sſatanýř z Drahowic na Woděradech, Maximilián Sſatanýř na Střjžowě, Sſebeſtyán Sſatanýř na Hořanech, Oldřich Sſatanýř z Drahowic a na Střjžowě.

Sudowé Lukawſſti půjſſy ſe z Rzeněc, a ti ſe w

Tytulářich gmenugi takto: Zygkmund Suda z Rzeněc na Starkočy při Létu 1534. Petr Suda Lukawſký z Rzeněc a na Lukawicy hořegſſy, Petr Suda z Rzenecký z Rzeněc a na Worlicy.

Trautenbergery z Trautenberka w Tytulářich

poznamenané nacházym timto ſpůſobem:

W Létu 1534. Ondřeg Trautnberger z Trautnberka a w Sſenprunu, o němž zmjnka geſt y při Létu 1556.

W Létu 1572. Zygkmund Trautnberger z Trautnberku na Sſenprunu a w Tachowě.

W Létu 1589. Gindřich Trautnberger z Trautnberku ze třich Dworu a na Kladrubcých, Jan Andres Trautnberger z Trautnberku a na Sſenprunu, Zygkmund Trautnberger z Trautnberku.

O Witanowſkých z Wlčkowic děge ſe zmjnka

w Tytulářich s připominánim gmen gich takowá.

W Létu Páně žiw byl Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic na Radimi, druhý Arnoſſt Witanowſký na Witanowicých.

W Létu 1556. Ctibor Witanowſký z Wlčkowic.
W Létu 1572. Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic a na Vherſku.
W Létu 1589. Arnoſſt Witanowſký z Wlčkowic a na Niwoſſewicých, Jan Witanowſký z Wlčkowic a na Auherſku, Wácſlaw Witanowſký.

Wikarta z Sſanowa

W pamět vwozuge Tytulář při Létu 1556. Alſſe z Sſánowa Wikarta Jana z Sſánowa w Stupcy, a při njch giné tyto:

W Létu 1572. Adama Wikarta z Sſánowa na Smolčibich, Aleſſe Wikarta z Sſánowa a w Gjčjně, Jana Wikarta z Sſánowa na Skupcy.

W Létu 1589. Adama Wikarta z Sſánowa wegš gmenowaného, Dawida Wikarta z Sſánowa, Giřjka Wikarta z Sſánowa w Panoſſým Augezdě.

Walowſſti z Auſuſſy

W Tytulářich ſe předſtýragi, gmenowitě Behuſlaw z Auſuſſy, Syn geho toliké z Auſuſſy na Woſtrowě a Hamru při Létu 1556. Hynek Walowſký při témž Létu. Albrecht Walowſký z Auſuſſy na Hamru Woſtrowě a Walu, při Létu Tiſycým, Pětiſtým, Sedmdeſátym druhým / o němž zmjnka geſt y w Létu Tiſycým, Pětiſtým, oſmdeſátym dewátym.

Wrazdowé z Kunwaldu

Poznamenáni gſau w Tytulářich tito: Giřjk Wrazda z Kunwaldu w Létu Tiſycým, Pětiſtým Třidcátym čtwrtým, Jan Wrazda z Kunwaldu w Létu 1572. Albrecht Wrazda z Kunwaldu, Matěg Wrazda z Kunwaldu a na Trmicých w Létu Tiſycým, Pětiſtým oſmdeſátym dewátym.

Woſtromjřſký z Woſtromjře

Vžjwagi za zna: Rytjřſké Bradatice an gj Ruka držj, a ti ſe připomjnagi w Tytulářich/ totiž Wácſlaw Woſtromjřſký z Woſtromjře w Létu 1556. Jan Woſtromjřſký z Woſtromjře a na Hradiſſtku, Wácſlaw Woſtromjřſký z Woſtromjře a na Woſtromjři w Létu 1572. Jan Woſtromjřſký z Woſtromjře na Woſtromjři, Wylim Woſtromjřſký z Woſtromjře, Heřman Woſtromjřſký z Woſtromjře na Hradiſſtku w Létu 1589.

O Rodu Wtelenſkých ze Wtelna

Starodáwném na rozličných mjſtech mezy ſtarými Rody doloženo/ o njchž ſe zmjnka y w Tytulářich děge, yako o Albrechtowi Wtelenſkém ze Wtelna a we Wtelně, při Létu 1534. o Janowi Wtelenſkém ze Wtelna a w Wtelně při Létu 1556. o Mikuláſſowi Wtelenſkém ze Wtelna na Wtelně, při Létu 1572. o Albrechtowi Wtelenſkém ze Wtelna a na Hluboſſy při Létu 1589.

Warleychowé pỹſſy ſe z Bubna

A gmenugi ſe w Tytulářich takto: Kryſtoff Warleych z Bubna na Radkowicých, Jan Warleych z Bubna na Radkowicých při Létu 1556. o kterémžto zmjnka geſt y w Létu 1572. Adam Warleych z Bubna a w Bilutických, Heřman Warleych z Bubna na Hořegſſým Geleni a Blátě, Wacſlaw Warleych z Bubna na Radkowicých.

Weſeckých z Weſce Rod

Starodáwný, mezy ginými ſtarými Rody na rozličných mjſtech dotčen geſt, z něhožto pocházegjcy w Tytulářich ſe gmenugi / Giřjk Weſecký z Weſce na Smilowicých, Weſecký Giřjk druhý z Weſce a na Weſcy, Jan Weſecký w Malowicých, Wácſlaw Weſecký z Weſce a na Weſcy, při Létu 1534. Giřjk Weſecký z Weſce na Smilowicých, Wácſlaw Weſecký na Weſcy při Létu 1572. Gindřich Weſecký z Weſce, Symeon Weſecký z Weſce a w Hudlicých, Wácſlaw Weſecký z Weſce a na Weſcy při Létu 1589.

Zahorowé z Zahořj

Takto ſe w Tytulářich připomjnagi okolo Léta Páně 1556. Wácſlaw Záhora z Záhořj na Třebeſſycých, okolo Léta 1572. Adā Záhora z Záhořj na Třebeſſycých, okolo Léta 1589. Jan Záhora z Záhořj na Czernowicých.

Walkaunowé z Hadlaru

Zmjnku na hoře mezy ſtarodáwnými Ro-

dy pozustawenau magi, kteříž poněwadž w Tytulářích také položeni gsau, y tuto ge gmenowati slussy.

W Létu 1534. doložen gest Buryā Walkaun z Hadlaru, Walkaun Bohusse z Hadlaru.

W Létu 1556. Giřjk Walkaun z Hadlaru na Wlčím Poli, Wáclaw Walkaun z Hadlaru, Wjt Walkaun z Hadlaru, Oldřich Walkaun z Hadlaru.

W Létu 1572. Zygkmund starssy Walkaun z Hadlaru na čerweném Hrádku, Zygkmund mladssy z Hadlaru a na Wlčím Poli.

W Létu 1589. Wáclaw Walkaun z Hadlaru na Wlčím Poli.

Wrssowé z Sadlna w Tytulářích poznamenáni gsau gmenowitě Wrš Beneš z Sadlna a na Rzepjjně, Wrš Gindřich z Sadlna a na Bilinském Mleyně Léta Páně 1572. a Gindřich Wrš z Sadlna Léta 1589.

Vlických z Plesnic Rod starodáwný, z něhož to pocházegjcy ze gména w Tytulářích se nacházegi, totiž Brykcý Vlický z Plesnic na Plesnicých, Jozeff Plesnický z Plesnic na Vlicých, w Létu 1589.

Wlčkowských Rod starodáwný na mjstech rozličných Knihy těto w pamět se vwozuge, o kterémž w Tytulářích doloženo/ předstjragjcých Předky ze gména takto:

W Létu 1534. Mikuláš Wlčkowský z Wlčkowic, Wáclaw Wlčkowský z Wlčkowic, w Létu 1589. Giřjk Wlčkowský z Wlčkowic na Skowicých, Mikuláš Wlčkowský na Wlčkowicých.

Widrsspergarowé z Widrssperku poznamenáni gsau w Tytulářích tito: Bohuslaw Wydrsspergar z Wydrssperku na Ptenjně při Létu 1534. Gindřich Wydrsspergar na Lomcý, Jan Wydrsspergar na Mutěnjně při Létu 1572. Baltazar Wydrsspergar z Wydrssperku a na Auslowě, Gindřich Wydrsspergar na Tehnicy, Jan neystarssy Wydrsspergar z Wydrssperku na Mutěnjně a w Záhořanech, Jan starssy Wydrsspergar z Wydrssperku na Lochowý, Jan mladssy Wydrsspergar z Wydrssperku na Lomcý a Teyncy, Maurye Wydrsspergar z Wydrssperku na Ptenjně, Ssebestyán Wydrsspergar

sspergar z Wydrsspergku a na Dworcý, Wáclaw Wydrsspergar na Klausowě.

Hlawáčowé o njchž zmjnka mezy starými Rody na rozličných mjstech, pjssy se z Wogenic, a položagi se w Tytulářích takto:

W Létu 1534. Mikuláš Hlawáč z Wogenic a na Chwalkowicých, Wáclaw Hlawáč z Wogenic na Holessycých.

W Létu 1572. Adam Hlawáč z Wogenic na Chwalowicých, Mikuláš Hlawáč z Wogenic a na Hřibech.

W Létu 1589. Jaroslaw Hlawáč z Wogenic a na Pasence, Mikuláš Hlawáč z Wogenic na Chwalowicých, Mikuláš mladssy z Wogenic na malých Czerhynkách.

Hrabaňowé z Přerubenic nacházegi se w Tytulářích poznamenáni takto: Jakub Hrabáně z Přerubenic. w Létu 1534. Wáclaw Hrabáně z Přerubenic na Peckách, Gindřich Hrabáně z Přerubenic na Peckách, Giřjk Hrabáně z Přerubenic na Peckách w Létu 1552. Giřjk Hrabáně z Přerubenic w Cerekwicy, Pawel Hrabáně z Přerubenic na Peckách.

Strakowé z Nedabelic Rod starodáwný, takto se w Tytulářích předstjragi. W Létu 1534. Giřjk Straka z Nedabelic na Studenicých, Heřman Straka na Krticy z Nedabelic, Kunad Straka z Nedabelic.

W Létu 1572. Jan Straka z Nedabelic a w Genikowicých, Wogtěch Straka z Nedabelic, Zdislaw Straka z Nedabelic a na Trticy.

W Létu 1589. Petr Straka z Nedabelic a na Studnicých, Wylím Straka z Nedabelic na Trticy, Zygkmund Straka z Nedabelic na Wescy, Giřj Straka z Nedabelic a na Trticy.

O Gindřichowi Sspetlowi z Prudic, o Giřjkowi Sspetlowi z Prudic na Dobrowitowě, o Getřichowi z Prudic zmjnku w Tytulářích nacházym při Létu Páně 1534. tolikéž y při Létu 1589.

Slawikówcowé z Slawikowic w Tytulářích takto se wyčjtagi w Létu 1534. Hynek Slawikowec z Slawikowic, Jan

Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Pawel Slawikowec z Slawikowa, Giržjk Slawikowec na Wostředku, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa.

W Létu 1572. Giržjk Slawikowec z Slawikowa na Wostředku, Jan Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Zdeněk Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě.

W Létu 1589. Gindřich Slawikowec z Slawikowa na Slawikowě, Jan starssj Slawikowec z Slawikowa a na Dřewikowě, Wácslaw starssj Slawikowec z Slawikowa a w Peckách.

Smolowských z Smolowa Rod starodáwný

gehožto některj Potomkowé w Tytulářich se předstjragi, totiž Adam Smolowský z Smolowa, Mathyáš Smolowský z Smolowa při Létu 1534. Jan Smolowský z Smolowa na Smolowě při Létu 1572. O němž gest zmjnka y při Létu 1589.

Smolikowe pijssy se z Slawic, a gmenugi se

w Tytulářich takto: Frydrych Smolik z Slawic a w Kopjsstich, Giržjk Smolik z Slawic a w Kopjsstich při Létu 1534. Giržjk Smolik z Slawic na Hyndausých při Létu 1556. Giržjk Smolik z Slawic a w Niedausých.

Studenečti z Passynowsy w Tytulářich se ze

gména předstjragi takto: Jan Studenecký z Passynowsy na Krchlebich, Mateg Studenecký z Passynowsy, Mikuláš Studenecký z Passynowsy, při Létu 1534. Adam Studenecký z Passynowsy na Krchlebich, o kterýchžto w Tytuláři nowém žádna zmjnka neni.

Wrchotických z Lutkowa

Rod starodáwný poznamenán gest w Tytulářich w njchžto tak se wyčýtagi, w Létu 1554. Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wrchoticých, Mikuláš Wrchotický z Lutkowa.

W Létu 1572. Gindřich Wrchotický z Lutkowa na Libenicých Jan Wrchotický z Lutkowa na Wodecy, Mikuláš Wrchotický z Lutkowa na Wřesni, Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wřesni.

W Létu Páně 1589. Buryan Wrchotický z Lutkowa a na Wřesni, Gindřich Wrchotický z Lutkowa na Vhřicých, Jan Wrchotický z Lutkowa a na Zdiáře Pluhowým, Zygkmund Wrchotický z Lutkowa na Wřesni, Ctibor Wrchotický z Lutkowa na Wřesni.

Waneckých Rod starodáwný mezy ginými staré

rými Rody w paměť se vwozuge; w Tytuláři starém nacházym Zygkmunda Waneckýho z Gemnicky a w Nowém, Bartolomege Waneckýho z Gemnjcky a na Dřewohosticých.

O Rodu Welemiských

starodáwném děge se zmjnka w Tytulářich w njchž se připomijnagi, totiž w Létu 1534. Mikuláš Welemiský z Welemislowsy a na Welemiský, Petr Welemislowsy z Welemislowsy w Hogusstorffu.

W Létu 1572. Adam Mikuláš Welemiský z Welemislowsy, Gindřich Welemiský z Welemislowsy a na Welemislowsy, Jan Welemislowský z Welemiwsy a na Teyncy nad Sázawau Heytman Krage Wltawského.

W Létu 1589. Adam Welemiský z Welemislowsy a na Wolbramowicých, Gindřich Welemiský z Welemislowsy a na Benicých, Mikuláš Welemiský z Welemislowsy na Mitrowicých.

Wrchlabssti z Wrchlabi poznamenáni gsau w

Tytulářich takto: Petr Wrchlabský z Wrchlabi při Létu 1534. Jan Wrchlabský z Wrchlabi na Wodochodech, Jan druhý z Wrchlabi a na Hořegssým Dussniku při Létu 1589.

Wostrowssti z Skalky připomijnagi se w Ty-

tulářich tito: Mikuláš Wostrowský z Skalky na Wostrowě, Giržjk Wostrowský z Skalky na Wostrowě w Létu 1534. Giržjk Wostrowský z Skalky a na Skalce, Wylim Wostrowský z Skalky w Létu 1589.

Wogijřowé z Protiwce Rod starožitný w

Tytulářich doloženi gsau, gmenowitě Gindřich Wogijř z Protiwce na Rzijmowě, Giržjk Wogijř z Protiwce w Habři w Létu Páně 1534. Gindřich Wogijř z Protiwce na Rzijmowě, Giržjk Wogijř z Protiwce na Habřij w Létu 1572.

Studeneweského Gindřicha z Studenewsy na

Robylnicých Tytulář starý připomíná, o němž zmjnka gest y w Létu 1589. a tu se gmenuge rowně yako na hoře.

O Augezdeckých z Czerweného Augezdce na

rozličných mijstech zmjnka se čini tolikéž y w Tytulářich, wnichžto se wyčjtagi takto:

W Létu 1534. Enoch Augezdecký z Czerweného Augezdce, Jan na

Spitkowicych Augezdecký z Augezdce.

W Létu 1556. Sſebeſtyán Augezdecký z Czerweného Augezdce, Girzjk Augezdecký z Czerweného Augezdce.

W Létu 1572. Jan Augezdecký z Czerweného Augezdce, Sſebeſtyán z Czerweného Augezdce.

W Létu 1589. Bohuſlaw Augezdecký z Czerweného Augezdce a na Mleyně Klockowſkém, Jaroſlaw Augezdecký z Czerweného Augezdce a w Powlčjně, Sſebeſtyán Augezdecký z Czerweného Augezdce a w Modřegowicych.

Aulických z Pleſnic Rod starodáwnij w Tytulářich w paměť ſe vwozuge w njchžto ſe gmenugi Aulicžti tito: gmenowitě Sſebeſtyán Aulický z Pleſnic okolo Léta 1534. Girzjk Aulický z Pleſnic na Pleſnicych, Jozeff Aulický z Pleſnic na Aulicych, okolo Léta 1572. Girzjk Aulický z Pleſnic na Pleſnicych okolo Léta 1589.

Abſolonowé z Ledſké připomijnagi ſe w Tytulářich tito: Předně Jan Abſolon z Ledſké, Frydrych Abſolon z Ledſké a w Ličyně při Létu 1534. a potomně Mikulaš Abſolon z Ledſké na Wřjšnowicych při Létu 1556.

Biſſyckých Rod starodáwný mezy ginými Rody ſtarými připomenut geſt na mjſtech rozličných /z něhožto pocházegicy poznamenáni gſau w Tytulářich takto:

W Létu 1534. Adam Biſſycký z Biſſyc, Hanuš Biſſycký z Biſſyc, Jan Biſſycký z Biſſyc Purgkrabě Hradu Pražſkého, Mikulaš Biſſycký z Biſſyc, Wácſlaw Biſſycký z Biſſyc.

W Létu 1556. Baltazar Biſſycký z Biſſyc na Swatém Poli.

O starodáwném Erbu a Rodu Witůw z Zrzawého.

WEſt několik Rodůw w Králowſtwij Czeſkém kteřijž ſe pijſſy z Zrzawého, yako Páni Wittowé ſwrchu gmenowani, Páni Lopačti, Páni Sádlowé z Wraného, a Páni Chrtowé z Hrpina, a ti wſſyckni od gednoho Předka poſſli, a vžjwagi za znamenij Rytijřſké bjlého Sſtrychu w Poli čerweném, a Chrta na Helmě, gesſto ſedij na Polſſtáři zlatém. O těch tehdy čtyrech Rodech weſpolek ſpolčených / což gſem koli wyhledati mohl krátce připomenu.

Pani z Zrzawého za giſtau to wěc mezy ſebau magi žeby Předek gegich s Předkem Panůw z Rožmberka ze Wlach do Králowſtwij Czeſkého zageti měl / wſſak čaſu když ſe to ſtalo newědi. Já to wſſe wyhledáwagic s pilnoſtj w pamětech ſtarých, nic giného o Pánich z Rožmberka nenacházym gedno m to, že gſau ſtařij Czechowé z Hrabat Libických poſſli a s Králowſkými y Knjžetcými Dcerami w Staw Manželſký wſtupowali / a proto mezy Czechy wždycky za wzáctné a přednegſſy Pany držáni byli, a we Wlaſſých bytnoſt ſe gegich vkazuge s Cýſařem Karlem toho gména čtwrtým, kdež na wěčnau památku Sſpitál založili a bohatě opatřili, yakž o tom in Libris Erectionum napſáno geſt, čemuž porozumégjce Wlaſſy / namluwiti chtěli Pány z Rožmberka že gſau ze Wlach poſſly od Vrſýnůw, ale kdy a z yaké přijčiny do Czech přigeli, to ſe nevkazuge.

Slowutná Panj Aléna z Kráſylowa a Markwartowá z Ruſſyc / odkázali Janowi, Mikulášſowi a Kunſſowi Bratřjm z Tučap 20. Kop gr: kterėžto Penize gjm oderwzdáwali Poručnijcy Slowutnj Panoſſy / Jan Rus Těmin a Mikuláš z Czeſtic, a ti přigali od njch y Kwitancy k kteréž přitijſkli Pečetě ſwé wedle giných Slowutnij Panoſſý, Wijtek z Zrzawého Purgkrabě Chauſtnický, Jan z Dobronic Heytman Soběſlawſký, a Mates Pauta Pijſař Auřadu Chauſtnického. Stalo ſe Léta Páně 1455.

Léta 1480. když Pan Jaroſlaw z Sſternberka Synu ſwému Zdeňkowi z Sſternberka bral k Stawu Manželſkému od Panij Kateřiny z Guttnſſteyna Manželky Pana Mikuláſſe z Guttnſſteyna a od giných Poručnijkůw Pannu Mandelénu z Rabſſteyna / a wěnowati gj měl půl druhého Tiſýce kop gr: Czeſkých, mezy ginými Rukogmiemi byl Pan Gindřich z Zrzawého / yakž o tom dol ženo w Stawu Panſkém y pod Erbem Panůw Czeykůw z Olbramowic.

W Létu Páně 1421. ſpatřuge ſe památka w Kronykách Czeſkých o Panu Janowi Sádlowi, Panu Petrowi a Burkartowi z Janowic kteřijž byli Raddami Krále Wácſlawa Ržijmſkého a Czeſkého, a welikau v něho láſku měli. Dotčený Sádlo mnohá dobrodijni Pražanům prokazowal, a wſſak potomně od njch o Hrdlo připrawen / yakž doloženo pod Měſtem Prahau.

Za čaſu práce mé žiwi byli tito Páni z Rodu toho / Adam Witha z Zrzawého a na Dubu, Adam Witha z Zrzawého a na Praſſywý, Jan Witha z Zrzawého a na Wopohořenech, Zdeněk Witha z Zrzawého.

O Erbu a Rodu Baubenſkých z Augezda a na Střele ſtarodawném.

Mnozy gſú Rodowé genž ſe pjſſj y z Augezda gſauli od gednoho Předka toho wſſeci děti nemohu. Hágek owſſem w Liſtu Kronyky ſwé 240. okolo Léta Páně 1257. připomjná Howorku Syna Weleſlawowa z Augezda, kterýž řeč činil před Králem Přemyſlem gménem wſſech Stawůw Králowſtwj Czeſkéº / aby Němce neoſazowal w Kragi Czeſkém, gemužto Přemyſl odpowěd dal wedle téhož Hágka těmito ſlowy. Howorko y s těmi Czechy kteřjž gſau tobě to poručili mluwiti, wězyž že gſem yá Král Země této mohu gi oſaditi kým mi ſe ljbiti bude / neſluſſnáť by to wěc byla byſſte wy měli Králi rozkazowat: Protož giſtě wězte, tak Czechy yak Němce že yá zde mjti chcy. Odpowěděl Howorka, a protož obogjch zbawen budeš. Zbawili ſe w tom Czechowé, a wyběhli z Swětnjce aby ginym to co Král za odpowěd dal oznámili, což wyhlaſſeno geſt neyprwe w Praze, potom po wſſy Zemi. Z té přjčiny Přemyſl w nenáwiſti měl Czechy, ale oni Němce yakýmikoli ſpůſoby z Země pudili / yakž o tom wſſem dotčený Hyſtorýk pjſſe obſſjrněgi.

W pamětech Liſtownjch Vrozeného Pána

Pana Přecha z Hoděgowa / okolo Léta Páně 1420. nacházy ſe Pan Jiřj Baubenſký z Augezda genž byl Rukogmim za Diwiſſe a Frydrycha z Dudleba na Zdeykowě / ſpolu s ginými Pány, totiž s Petrem Zaluſkým z Podhořj 2c. yakž doloženo geſt pod Erbem Panůw Slaupůw z Chotělic a w Střjtežy, tolikéž pod Rodem Panůw Počepických a Panůw Tettaurůw.

Na Zámku řečeném Střela mjli za Strakonicemi

widěl gſem wýwod ſepſaný, kterýž ſe tkne obzwláſſtně Pana Jana z Augezda a na Drſlawicych, při čemž y Erb geho doložen, totiž Mauřenin po Turecku přioděný w žlutém Poli / kteréhož Manželka byla Pani Barbora z Zelibořic a ta vžjwala za Erb Wokauna w modrém Poli a nad Helmem druhého.

Dotčeného Pana Jana Syn, byl Petr Baubenſký z Augezda a na Drſlawicych / kterýž měl Manželku Panj Zuzannu z Girežperku kteráž za Erb vžjwala čerweného Gelena w bilém Poli, od nichž poſſel Diwiš Baubenſký z Augezda a na Dubu. Manželku měl Panj Kateřinu z Malowec, gegjžto Erb byl takowý totiž půl Koně bilého w modrém

Poli a nad Helmem tolikéž půl Koně, a tu byla porodila Panj Zdjna z Tereſowa z Rodu těch kteřjž w Erbě dwa Kohauty černé magi, gegjžto Matkau byla Panj Alžběta Rauſowá z Lipna.

O této Panij Kateřině Malowcowé Manželce

Pana Diwiſſe Baubenſkýho z Augezda zmjnka geſt mezy Liſtmi panůw Malowcůw kdež ona pohánčla Pana Jana Malowce z Malowic a na Kamenicy Bratra ſwého o tři Tiſyce kop Miſſenſkých, kteréž Pan Zdeněk Malowec Otec za žiwo býti ſwého na Wěno gi odkázal Kſſaftem, a netoliko gi, ale y ginym Seſtrám / z kterých potom kwitowala Bratra ſwého Léta Páně 1588. o těmž w Tytuláři zmjnka geſt okolo Léta Páně 1534.

Od té pozuſtal Syn, Petr Baubenſký z Augezda a na Střelé / Manželka geho prwni byla Panj Kunhuta Baubenſká z Lup a na Střelé / vmřela, nezanechawſſe Potomka žádného.

Druhau potom ſobě wzal, totiž Panij Kateřinu Kabownu z Rybňan, kteráž vžjwala Erbu takowého. Vmřela Léta Páně na morni boleſt / žádných Potomkůw žiwých nezanecháwage. Po něm byl nápadnikem Streyc.

S mnohými Rody ſtarodáwnými spřjzněný geſt Rod těch Panůw Baubenſkých / yakž o tom na rozličných mjſtech čjſti budeš.

Beyčkowé Weleweſſti z Neſpečowa a w Hlinianech,

yakéby měli znamenj Rytjřſké wěděti gſem nemohl. W Tytuláři poznamenán geſt z Rodu toho, Jan Beyček z Neſpečowa, a Wácſlaw Beyček z Neſpečowa a w Cierſticych, obadwa při Létu Páně 1534.

Bzenſkých z Porube na Nemiřicych a Bezné

ač Rod ſtarodáwný geſt, wſſak w pamětech ſtarých nic ſem o něm wyhledati nemohl, gednom w Tytuláři ſtarém w Létu 1534. gméno ſpatřugi Pana Zdeňka Bzenſkýho z Porube etc.

Břeſkých z Ploſkowic

Předky některé w Tytulářich nacházym / gmenowitě, w Létu 1556. Michala z Ploſkowic Břeſkýº: w Létu 1572. Diwiſſe Břeſkýho z Ploſkowic w Nowým Sedliſſti v Sº Křjže. Gini ſe pſali Břeſſti z Břjzy, o njchž také w Tytulářich zmjnka, yako o Janowi z Břjzy na Woſečanech, o Přjbikowi z Břjzy na Logowicych, o Wácſlawowi a Albrechtowi z Břjzy.

Léta Páně 1589. žiw byl Diwiš Břeſký z Ploſkowic na Mačicych a Czelenicych, a Wácſlaw Břeſký z Ploſkowic na Rowanicych, a ti wſſickni takowého vžiwali Erbu.

O Erbu a Rodu Slawkowſkých z Skalice ſtarodáwném, gichžto znamenj Rytyřſké geſt Sokol na Sſtjtu modrém s roztaženými Křjdli na tento ſpůſob.

PAnowi Slawkowſkýmu z Skalice na ponjženau žádoſt geho obnowen geſt a potwrzen Erb Mageſtátem Krále Girjho, kteréhožto Dátum ſe nacházy w Létu Božjm 1469. a ten ſlowo od ſlowa w Jazyku Latinſkém, yakž napſán geſt, znj takto:

GEORGIVS DEI GRATIA BOHEMIÆ REX, Morauiæ Marchio, Lucemburgenſis & Silesiæ ac Luſaciæ Dux &c.

Notum facimus tenore præſentium Vniuerſis, nobis perſuaſum fuiſſe p teſtes numero ſufficientes, fide dignos & omni exceptione majores, perq; alias probationes idoneas, pro ut qualitas negotij poſtulaſſe videbatur, qualiter veri prædeceſsores famoſi Ioannis de Skalicz fidelis noſtri dilecti, ex quibus idem legitimè proceſsiſſe dignoſcitur, à longè actis temporibus, quorum initij non eſt memoria more aliorum militarum noſtri Regni armis ſiue inſignibus Nobilitatis in omnibus actibus abſq; cõtradictione & quorũlibet præjudicio utebãtur, his videlicet, clypeo ſeu ſcuto in tota ſui parte rubeo, in cujus me-

dio cœleſtini ſiue laſurini coloris, Auis erat, quæ vulgo falco apellata eſt, corporis ſui extenſas geſtãs alas, cæteras deniq; habitudines & diſpoſitiones habẽs hujuſmodi quæ tali ſpeciei conſuetudine Naturæ conceduntur, deſuper clypei galea, ſuprà quam conjunctæ & extenſæ ejuſdem coloris duæ alæ erant ligatæ velamine muliebri, quod vulgariter Czechlik apellatur, glauci coloris; præterea fuit coopertorium laſurinum colore rubeo ſubductum, pro ut hæc omnia præſentibus inſerta, opere manuali clariſsimè perſpiciuntur. Nobis itaq; præfatus Ioannes, humiliter & cum inſtantia ſupplicauit, quatenus de benignitate Regia, præmiſſa arma, ſupra tacto Ioanni pro ſe & his qui ab eo juſtis nuptijs nati eſſent, dignaremur approbare, ratificare, & confirmationis noſtræ robore munire. Nos animaduertentes dicti Ioannis morum non mediocrem modeſtiam, magnam ſolertiam & fidem egregiam, quam erga noſtras juſſiones, & in rerum ſibi commiſſarum adminiſtrationibus, matura animi deliberatione, ſano Procerum noſtrorum & fidelium accedente conſilio, de certa noſtra ſcientia, & authoritate regia, nominato Ioanni & ſuis poſteris de lumbis ſuis legitimis deſcẽdẽtibus arma ſeu inſignia ſuperius depicta, quibus prædeceſſores ſui in haſtiludijs, duellis, prælijs, bellis, annulis, ſignis, ſigillis & cæteris actibus militaribus utebantur, innouamus, approbamus, ratificamus & confirmamus perinde ac ſi tenor priuilegij permiſſorum armorũ, qui ut intelleximus fortuito caſu perijt, his noſtris literis, de verbo ad verbum eſſet deſcriptus, volumuſq; & decernimus ea omnia obtinere plenum, firmũ, perpetuum & immutabile robur, ac ſupplemus de plenitudine nunc poteſtatis Regiæ omnem defectum qui præmiſsis, aut alicui eorum, quoquo modo obſtare poſsit. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam infringere, aut ei auſu quomodolibet temerario contraire; ſi quis autem contrarium fecerit, noſtræ Majeſtatis grauiſsimam indignationem ſe nouerit incurſurum, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione teſtimonio literarum. Datum Pragæ die ſeptima Auguſti. Anno Domini 1469. Regni noſtri Anno 12.

Ad Relationem Domini Czenkonis
de Klinſtein Procuratoris.

Iacobus de Kadano.

W Létu potom Páně 1472. paměti některé ſwědčjcy Panům Sſwjhowſkým z Ryžmberka připomjnagi Odolena z Skalice, kterýž přitom byl když Jan z Rochowic prodal plat ſwůg Panu Wylimowi mladſſymu z Ryžmberka a na Rabý Neywyžſſjmu Komornjku Králowſtwj Czeſkého a Text paměti té znj při koncy takto: Přitom byli Pan Mikuláš z Lanſſteyna Neywyžſſy Pjſař Deſk Zemſkých, Odolan z Skalice, Hanuš z Slupic, Lew z Maſſegowa, Oldřich z Draſſowic etc. Stalo ſe Léta yak na hoře.

Od těch Předkůw byl Buryan Slawkowſký kterýž ſplodil s Markétau Strachockau dwa Syny Adama a Kaſſpara. Kaſſpar měl dwě Manželky, prwnj z Rodu Panůw z Wartmberka, druhau z Rodu Panůw Kalenicůw z Kalenic, s kteraužto žádných Potomkůw neměl.

O Erbu a Rodu Panuow Chlumčanſkých z Přeſtawlk, kterýž ſtarodáwný geſt a mezy předněgſſjmi Rody o něm ſe zmjnka nacházy.

Za Panowánj Krále Jana w Bogi s Rakuſſany zamordowán geſt Zygkmund Chlumčanſký z Přeſtawlk yakž o tom wegſſe

tolikéž y v Hágka dostatečně poznamenáno Léta 1319.

Panu Wylimowi Chlumčanskému Král Giří

zastawil a zapsal Les Klásstera Chotěssowského řečený Wysoká we stu kopách gr: kteréhožto Listu Datum nacházym Léta 1468. a smysl geho gest tento:

My Giří z Božý milosti Král Czeský Marg-

krabě Morawský etc. Oznamugem timto Listem etc. Wzhlédnuc na mnohé a wěrné služby Slowutného Wylima z Přestawlk a z Chlumčan Dworzanina nasseho wěrného milého, kteréž nám činil a činí etc. s dobrým rozmyslem a raddau wěrných nassych, a mocy Králowskau Les řečený Wysoká Klásstera nasseho Chotěssowského zapsali gsme a zastawili, a timto Listem zapisugem témuž Wylimowi z Přestawlk a z Chlumčan a Dědicům geho we stu kopách gr: tak aby on ten Les bez nassy y budaucých nassych Králůw Czeských držel překážky etc. Datum w Praze den Swaté Panny Kateřiny. Léta yak na hoře.

Tento Erb potwrzowal Král Wladislaw Léta

Páně 1472. Tytulář starý připomjná w Létu Božým 1534. Pana Krystoffa Chlumčanského z Přestawlk, Pana Markwarta Chlumčanského z Přestawlk, Pana Wacslawa Chlumčanského z Přestawlk.

Tytulář Léta Páně 1556. sepsaný vwozuge w pamět Jana Chlumčanského z Přestawlk na Plesnicých, Ssebestyána Chlumčanského z Přestawlk, Wjta Chlumčanského z Přestawlk a w Gency, Zygkmunda Chlumčanského z Přestawlk w Zěmeticých.

Léta Páně 1572. nacházym w Tytuláři Adama Chlumčanského z Přestawlk, Jana Chlumčanského z Přestawlk starssyho y mladssyho. W Létu pak 1589. tolikéž Adama Chlumčanského z Přestawlk w Radkowicých pod Skalau, Jana Chlumčanského starssyho z Přestawlk a w Czisly, Gindřicha Chlumčanského z Přestawlk, a Bořeni Chlumčanského z Přestawlk.

Freymutowé z Tropčic z starého Rodu possli

z nichžto některé Tytulářowé připomjnagi, yako w Létu Páně 1534. Joáchyma a Buryana Freymuta z Tropčyc a w Letněch a w Létu 1572. Buryana Freymuta z Tropčic na Běhařowě, Joáchyma Freymuta z Tropčic tolikéž na Běhařowě, w Létu pak 1589. Mikulásse Freymuta z Tropčic na Borowanech.

O Panu Janowi starssym Freymutowi z Krásného Dworu a na Hlubanech zmjnka gest w Létu 1534. Freymutowé gini pyssy se z Krásného Dworu, o nichž w Tytulářich zmjnka, yako o Freymutowi Woldřichowi z Krásného Dworu a na Busskowicých, Léta 1534. o Giřikowi Freymutowi z Krásného Dworu w Busskowicých, o Wylimowi Freymutowi z Krásného Dworu na Chotowinách Léta 1572. o Krystoffowi Freymutowi z Krásného Dworu na Busskowicých. Tito obadwa Rodowé zdali z gednostegného Erbu vžjwagi a yakým spůsobem žádné gsem o tom dostatečné spráwy neměl.

Panůw Gersstorffůw

Rod gest starodáwný, možný, a w Králowstwj Czeském welmi rozmnožený.

Tytulář Léta 1534. wydaný / gmenuge gednoho z nich Heytmanem Krage Hradeckého, a ten psal se z Gersstorffu a na Žiračy. W Létu Páně 1556. poznamenáni gsau w Tytuláři / Zygkmund Gersstorff z Gersstorffu na Chotomjři, Giřjk Gersstorff z Gersstorffu na Cholticých, Krystoff Gersstorff z Gersstorffu: A w Létu 1572. poznamenáni gsau tito: Bernard Gersstorff z Gersstorffu na Cholticých, Giřjk Gersstorff z Gersstorffu na Swogissycých, Hanuš z Gersstorffu na Chotomjři, Gindřich z Gersstorffu na Podhořanech, Jozeff z Gersstorffu na Morowanech. Tolikéž při Létu Páně 1589. nacházym Abrahama Gersstorffa z Gersstorffu z Malsswic na Samussyně, Augusta z Gersstorffu na Dobroluku w Salteyssy, Giřjka starssyho z Gersstorffu na Swogissycých, mladssyho na Cholticých, Gindřicha na Podhořanech, Hanusse na Winařicých, Jozeffa w Czáslawi, Jana z Malsswic na Samissyně, Kasspara w Welincy, Mikulásse na Samissyně, Woldřicha z Malsswic na Samissyně a Masskowě a Zygkmunda Gersstorffa z Gersstorffu.

Ssmůhařowé z Hrochowa

w Tytulářich se tolikéž nacházegi pořádkem takowým:

W Létu Páně 1534. Ssmůhař Sstiastný z Hrochowa w Minicých, Brykcy Ssmuhař z Hrochowa a w Minicých, Gindřich Ssmuhař z Hrochowa, Jakub Ssmuhař na Truženicých a z Hrochowa, Mikuláš Ssmuhař z Hrochowa, Bohuslaw Ssmuhař z Hrochowa.

W Létu 1572. Jan Ssmuhař z Hrochowa, Jaroslaw Ssmuhař z Hrochowa na Kralupich, Sstiastný Ssmuhař z Hrochowa na Hořenicých.

W Létu potomně 1582. Brykcy Ssmuhař z Hrochowa a na Kralupich, Wácslaw Ssmuhař z Hrochowa na Hořenicých.

Domaussyčti z Harasowa z Rodu starodáwného possly:

Tytulář Léta 1534. připomjná Wácslawa Domausského z Harasowa a Bohussy z Harasowa.

Léta Páně 1556. zmjnka w Tytuláři o Gindřichowi z Harasowa, o Ssebestyánowi, o Bohussy z Harasowa, tolikéž o Natanyelowi Domaußkým z Harasowa při Městě Kostelcy nad Orlicý.

Amchůw z Borownice Rod starodáwný /

z něhožto pocházegjcy někteřj w Tytulářich gmenowitě doložený gsau: ya

ko při Létu Páně 1534. Pan Albrecht Amcha z Borownice, a při Létu 1572. Wácslaw starssy Amcha z Borownice na Břidechowě, Gindřich Amcha z Borownice na Syntlechách, a mladssy Amcha z Borownice a tolikéž na Syntlechách.

Za času práce mé žiwi byli z téhož Rodu Jan Amcha z Borownice a w Newraticých, a Wácslaw Amcha z Borownice, na Dwoře Strakowském.

Austagowcowé w Austagowě

Wládyky Rodu starodáwnjho, z nichžto některé Tytulář připomíná yako w Létu Páně 1572. Jana Austagowce a Matěge Austagowce z Radwanowa a w Austagowě, ti zdaliž od gednoho Předka possli, o tom gsem tak dostatečně nemohl wěděti.

Když gsem tuto Knihu spisowal / žiw byl Ondřeg Austagowec z Radwanowa a na Austagowě.

O Erbu a Rodu starodáwném Panůw Bryknarůw z Brukssteyna

na Libni nad Wltawů a o Předcých gegich co gsě wyhledati mohl krátce připomenu. W Tytuláři starém při Létu Páně 1534. o Panu Kassparowi Bryknarowi z Brukssteyna, tolikéž o Panu Petrowi Bryknarowi z Brukssteyna zmjnka se děge.

Léta Páně 1572. připomjná se Pan Albrecht Bryknar z Brukssteyna na Libni genž byl G. M. Cýsařské Radda, Prokurátor Králowstwij Cžeského.

O těmž památka gest při Létu 1589. kteréhožto také času yakž w Tytuláři nachazym, žiw byl Giřijk Bryknar z Brukssteyna, Jan Bryknar z Brukssteyna a na Czigowicých, Mikuláš Bryknar z Brukssteyna a na Czwrčowicých.

O Erbu a Rodu starodáwném Panůw Belwicůw kteřijž se psáli

z Belwic a na Dubenči.

Léta Páně 1534. Tytulář připomjná Bernarta Belwice z Belwic a Wolffa Belwice tolikéž z Belwic.

Léta Páně 1556. poznamenáni gsau w Tytuláři/ Pan Giřij Belwic z Nostwic, Pan Kasspar Belwic z Nostwic a na Libechowě, a Pan Kryštoff Belwic z Belwic a na Belwicých.

Léta 1572. o Panu Kassparowi Belwjcowi z Nostwic na Libechowě w Tytuláři starém děge se zmjnka.

Tolikéž Léta 1589. nacházegi se w Tytuláři Páni Belwicowé, totiž Mathauš Belwic z Belwic na Dubenčy, Zygkmund Belwic z Nostwic na Libechowě na Střemách.

O Erbu Panůw Bužických z Bužic

starodáwném a na Woldřichowě.

Připomjná Tytulář starý okolo Léta Páně 1534. Alexandra Bužického z Bužic, Jeronyma Bužického z Bužic, Wácslawa Bužického z Bužic, Wylima kterýž se psal z Bužic a na Wylimicých, a Zdislawa Bužického z Bužic.

Léta Páně 1556. připomjná se Zdislaw Bužický Syn wegšgmenowaného Zdislawa.

Léta 1572. Bohuslaw Bužický z Bužic a na Střetězy.

Léta pak 1601. poznamenáni gsau w Tytuláři Bohuslaw Bužický z Bužic a na Střjtězy Syn wegssgmenowaného Bohuslawa, Jan mladssy z Bužic a w Woldřichowě, Jan starssy Bužický z Bužic na Přerubenicých, Wácslaw Bužický z Bužic na Přerubenicých, Wácslaw Bužický z Bužic na Střjtězi.

O Erbu Běssynůw z Běssyn

na Běssynech starodáwně, mezy mnohými Rody nalezneš.

W Tytuláři starém Léta 1534. gmenugi se tito Předkowé/yako, Adam Běssýn z Běssyn, Gindřich Běssýn z Běssyn na Bělčicých, Gindřich Geptisska Běssýn z Běssyn, Jan Běssýn z Běssyn, Racek Běssýn z Běssyn, Radslaw Běssyn z Běssyn na Bělčicých, Wladislaw Běssýn z Běssyn w Rtich, Zbyněk Geptisska z Běssyn a w Blatně, Milota Běssýn z Běssyn.

Okolo Léta Páně 1572. žiw byl Buryan Běssýn z Běssyn na Bělčicých, Jan starssy Běssýn z Běssyn na Anzenicých, Jan mladssy z Běssyn, Ladislaw z Běssyn a na Rticých, Milota z Běssyn, Wácslaw z Běssyn a na Bělčicých, Wácslaw mladssy z Běssyn w Ziebráce, a Zdeněk Běssýn z Běssyn.

Léta 1589. nacházy se Adam Běssýn z Běssyn na Běssynech, kteréhožto času žiwi byli z Rodu dotčeného y tito: gmenowitě, Frydrych Běssyn z Běssyn na Swučicých, Giřijk starssy z Běssyn na Běssynech, Giřijk mladssy z Běssyn na Swinné, Jan starssy z Běssyn na Vzeměy, Jan mladssy z Běssyn na Rzyhlawech, Petr z Běssyn na Swinné, Smil Běssyn z Běssyn, Wácslaw starssy z Běssyn w Ziebráce G. M. C. yakožto Krále Cžeského Hoffrychtýř w Králowstwj Cžeském/Zdeněk z Běssyn na Vzenicých.

O Erbu a Rodu Czernčických z Czernčic starodáwném.

Starodáwný gest Erb Panůw Czernčických kterýž wžjwagi za znamenj Rytjřské třjch Hwězd ssykem položených w Poli čerweném a žlutém.

Paměti Kostelni wypráwěgi o Panu Oldřichowi z Czernčic, že gest společně s Panj Matkau swau plat a desátky darowal k Kostelu w Czernčicých Faráři gménem Wogtěchowi. Stalo se w Létu Páně 1405. poznamenáno w Knihách osmých Erectionum.

Pan Mikuláš z Czernčic přigal do Rodu swého něyakého Pawla a dožádal se Krále Wládislawa že gest gemu to Magestátem swým potwrditi ráčil, kterýž psán gest Léta Páně 1483. w smysl tento:

VLADISLAVS DEI GRATIA BOHEMIÆ Rex, Marchjo Morauiæ, Lucemburgensis & Silesiæ Dux, ac Lusaciæ Marchio. Notum facimus tenore præsentium Vniversis &c.

Sanè igitur strenuus Nicolaus de Czernczicz, fidelis noster dilectus, domum & suorum armorum insignia augeri & crescere cupiens, nobis in nostra constitutus præsentia exposuit, se ratione fœderis mutuæ amicitiæ atque humanæ societatis intuitu, famosum Paulum de Czernczicz fidelem nostrum dilectum, suosque legitimos hæredes in suæ domus familiam cognationem & patruelis locum suscepisse & realiter adoptasse quatenus hoc ipsum regio conssensu & approbatione nostra munire & suorum armorum insignia in dictum Paulum & suos legitimos hæredes extendere & denuo eisdem dare dignaremur. Nos attendentes claræ mentis oculis multiplicia grata obsequia nostræ Celsitudini per præfatum Nicolaum exhibita, & ejusdem Pauli ingenuos mores & virtutes egregias, quibus nobis non mediocriter existit commendatus, votis hujusmodi gratiose annuimus. Quapropter non per errorem aut improuidè &c. prædictam nominati Nicolai adoptionem & assumptionem in Patruelem de dicto Paulo & suis legitimis successoribus factē, acceptamus, approbamus & Regio nostro conssensu per præsentes cōmunimus, armorum quoque insignia quæ idem Nicolaus cum domo sua obtinet, ipsi Paulo & suæ legitimæ posteritati denuo damus & gratiosè concedimus, quæ sunt, scutum videlicet rubei coloris per cujus medium lista flaui seu cœlestini coloris transuersalitèr & oblique ducta tres aureas continere stellas conspicitur: Scutum autem exornat galea desuper cristata seu alata in ea ala Lista cū tribus aureis stellis ei quæ in scuto est per omnia similis existit: Coopertorium verò ex galea profluens flaui Coloris rubeo subductū

colore largè deorsum profluendo Scutum ipsum circumcingit. His igitur decoris armorum insignibus, Paulum ipsum & suam legitimam posteritatem liberè atque publicè pro suæ Voluntatis arbitrio, uti, frui, gaudere volumus.

Ad Relationem Domini Ioannis de Sselnberk Cancellarij Regni Bohemiæ.

W Tytuláři wydaném připomjná se Mikuláš Sskola z Czernčic, w giných pak Tytulářich žádná se zmjnka o tom Rodu neděge.

O Erbu a Rodu Trmalůw z Taussyc starodáwném.

Gest Rod starodáwný Králům a Králowstwj tomuto zaslaužený: Magestát Wladislawa Krále připomjná w Létu Páně 1472. Jana Trmala z Taussyc, kterémuž za geho wěrné služby dáwa něyaká obdarowánia Potomkům geho, od kteréhožto Jana nacházegi se Potomkowé až posawád w tomto Králowstwj Cžeském kteřjž s mnohými Rody znamenitými s

přjzněni magi/tak yak se to vkazuge z paměti rozličných. Při koncy Magestátu dotčeného dolozen gest Text tento.

Ad mandatum Domini Regis Bernardo Birkade Nasile referente.

W Tytuláři starém poznamenáni gsau Páni Trmalowé tito: Jan starssy Trmal z Taussyc a na Drachkowě, Jan mladssy Trmal z Taussyc, Prokop Trmal z Taussyc w Skalicy, Beneš Trmal z Taussyc.

Při Létu Páně 1572. w Tytuláři dolozeni gsau, Pan Hawel Trmal z Taussyc a na Tmani, Jan Trmal starssy z Taussyc a na Drachkowě, Jan Trmal mladssy z Taussyc a w Kratonozech.

W Létu Páně 1589. ziwi byli Pan Bohuslaw Trmal z Taussyc, Wáclaw Trmal z Taussyc a na Tmani, Wylim Trmal z Taussyc a na Wrbičanech.

O Erbu a Rodu Sswábůw z Chwatliny starodáwnem.

Připomjná se w Tytuláři starém při Létu Páně 1534. Duchek Sswáb z Chwatljny, Jan Sswáb z Chwatljny.

W Létu Páně 1572. poznamenán gest w Tytuláři Buryan Sswáb z Chwatljny a na Lisycych, Zygkmund Sswáb z Chwatljny a na Zilkowicych.

Při Létu Páně 1589. gmenugi se w Tytuláři Jan mladssy Sswáb z Chwatljny a w Zilkowicych, Zygkmund Sswáb z Chwatljny a na Zilkowicych.

O Erbu a Rodu Chotuchowských z Nebowid starodáwnem.

Z Tytule poznati se může, že Rod ten ne z giného Kmene gednom z Slowanského possel / o kterémž což gsem koli wyhledati mohl tuto krátce dolozim.

Tytulář starý w pamět vwozuge Pana Jana Chotuchowského z Nebowid a na Tupadlech, a Pana Wáclawa Chotuchowského z Nebowid na Kuklicych / kterýž měl Manzelku z Rodu Panůw Studeneckých z Pasynowsy.

Dotčený Wáclaw Chotuchowský zanechal Syna Wáclawa Chotuchowského kterýž se psal z Nebowid a na Zlebich, a měl Manzelku z Rodu Panůw Těminůw z nijzto splodil Syna Gindřicha

Chotuchowského z Nebowid a na Zlebich a Ostačowě, a ten měl Manzelku z Rodu Panůw Kalenicůw / od kteréž pozůstali tito Synowé / gmenowitě, Wáclaw Chotuchowský z Nebowid, kterýž z mladosti od Léta Páně 1586. až do Léta Páně 1593. w Nydrlantu a w Frankreychu w sprawach hrdinských se cwjčyl, gsauc při Wognách kteréž tehdáž byli, a odtud přigewsse obrátil se y do Vher proti Pohanům. Měl Manzelku Paný Alénu Bohdaneckau z Hodkowa / a ten měl na ten čas s nj dwa Syny, Heřmana a Jana.

Bratr wlastný téhož Pana Wáclawa Chotuchowský z Nebowid a na Hostačowě, Manzelku měl z Rodu Panůw Studeneckých z Pasynowsy gménem Annu, od kteréž gsau Potomkowé.

O Erbu a Rodu starodáwném Rombhapůw z Suché.

Při Létu Páně 1534. připomjnagi se w Tytuláři, Giřjk Rombhap z Suché, Ondřeg Rombhap z Suché a na Sudomiři, a Rombhap řečený Waleš z Suché na Těchobuzy.

W Létu Páně 1556. poznamenán gest w Tytuláři Gindřich Rombhap z Suché a na Bohdánčy.

W Tytuláři Léta 1572. wydaném dolozeni gsau z Rodu téhoz tito / gmenowitě, Albrecht Rombhap z Suché na Lichtmburce, Gindřich Rombhap z Suché a na Bohdánčy, Giřjk Rombhap z Suché na Těchobuzy, Jan Rombhap Starssy z Suché Radda G. M. C. Krystoff Rombhap z Suché na Kopydlně, Petr Rombhap z Suché Heytman na Hluboké, Wáclaw Rombhap z Suché a na Sedčy, Woldřich Rombhap z Suché.

W Létu Páně 1589. Tytulář předstjrá Albrechta Rombhapa z Suché na Lichtmburce a Konowě nad Daubrawau, Baltazara Rombhapa z Suché na Kopydlně, Gindřicha Rombhapa z Suché a na Bohdánčy, Giřjka Rombhapa z Suché, Jaroslawa Rombhapa z Suché na Bohdánčy, Krystoffa Rombhapa z Suché na Kopydlně, Karla Rombhapa z Suché, Menusse Rombhapa z Suché, Walesse mladssyho Rombhapa z Suché, a Wylima Rombhapa z Suché.

Bjrkůw z Násyle Rod w Kragi Slézském wzáctný / o kterémžto w Zrcadle Morawském dolozeno gest.

Budkowssti z Budkowa z Rodu starého po-

ſſi Wládyky. Tytulář připomjná z njch některé, yako w Létu 1534. Gindřicha Budkowſkýho na Sezemicych, Mikuláſſe Budkowſkýho z Budkowa w Létu 1572. tolikéž Gindřicha Budkowſkýho na Budkowě, Jana Budkowſkýho na Sezemicych, Mikuláſſe Budkowſký°, a w Létu 1589. Gindřicha Budkowſkýho z Budkowa na Budkowě.

Bělſſti půjſſy ſe z Kařiſſowa / kterežto w Tytulářich doložené nacházym, totiž w Létu Božjm 1534. Pana Girjka Bělſkýho z Kařiſſowa, Pana Sezyma Bělſkýho z Kařiſſowa na Kamenicy, Pana Mikuláſſe Bělſkýho z Kařiſſowa tolikéž na Kamenicy. W Létu 1556. Pana Buryana Bělſkýho z Kařiſſowa, Mikuláſſe z Kařiſſowa, Petra z Kařiſſowa.

Léta pak 1589. připomjná ſe Pan Ján Bělſký z Kařiſſowa na Mackowě. Erbu gegich co ſe tkne yakýby byl / w známoſt mně neni vwedeno, mezy ginými Rody naleznauti ſe může wedle ſpřjzněni.

Braniſſowſkých Rod geſt starodáwný / ale nic takowého o njch wyhledati gſem nemohl, gednom Předky některé kteřjž gſau do Tytuláře wloženi / totižto Albrecht Braniſſowſký z Braniſſowa w Létu 1534. Auguſtýn Braniſſowſký z Braniſſowa w Létu 1572. a Ján Wogiſlaw Braniſſowſký z Braniſſowa na Frymburce w Létu 1589.

Rod Wládyk z Bilé w Czechách starožitný a doſti rozmnožený ſe ſpatřuge. Tytulář wydaný Léta 1534. w paměť vwozuge Getřicha z Bilé na Rzehlowicých: a Tytulář giný Léta 1556. wydaný připomjná Joáchyma z Bilé tolikéž na Rzehlowicých, o kterémž zmjnka y při Létu Páně 1572.

Panůw z Binu Rod starožitný z Německých Kragin do Králowstwj Czeſkého přineſſen. O njch zmjnka geſt w Tytulářich / gmenowitě Léta 1556. o Ginterowi neb Gunterowi z Binu na Blankſſteyně, a o Rudolffowi z Binu při témž čaſe, tolikéž o Ginterowi z Binu na Dětjně a Libſſteyně Synu wegš gmenowaného Gintera.

Léta Páně 1589. připomjnagi ſe zaſe tito Páni, Ginter z Binu na Dětjně a Libſſteyně, Gindřich z Binu na Dětjně, a Rudolff z Binu na Blankſſteyně.

Benedykt Wrchoſlawſký z Klonowa na Rab

ſſtenjcu řečený Samuel žiw byl okolo Léta 1589. ten yakéby měl znamenj Rytjřſké, mně bylo tegno.

Bořek Hamza z Habedowic a na Swětlj / yakž ho Tytulář gmenuge, pſal ſe na Augezdě Swatoyánſkém, ale yakého Erbu vžjwal nemohl gſem přezwěděti.

Beſyčti z Biſyc a w Družlicych / yti w Tytulářich poznamenáni gſau, z nichžto dwa ze gména doloženi při Létu Páně 1572. totiž Bořek Beſycký z Biſyc a w Družlicych, a Gindřich Beſycký z Biſyc na Raupi.

Chřepických z Modliſkowic Rod a Erb starožitný. Poznamenán geſt w Tytuláři starém Wácſlaw Chřepický z Modliſkowic, a to Léta Páně 1534. Léta potom 1556. Tytulář giný připomjná Zykmunda Chřepickýho z Modliſkowic.

Léta 1572. předſtirá Tytulář Adama Chřepickýho z Modliſkowic, a Gindřicha Chřepickýho z Modliſkowic.

Léta Páně 1589. žiw byl Adam Chřepický na Němčicych.

Cukrowé z Sſtánffeldu z Rodu starožitného, w Tytulařich paměť pozuſtawenau magi / kdež ſe zmjnka o njch děge, yako Léta 1534. o Czeňkowi Cukrowi z Sſtánffeldu a w Nowé Wſy, o Girjkowi z Sſtánffeldu w Chylicych, o Ratiborowi Cukrowi z Sſtánffeldu, o Cukrowi Reychowi z Sſtánffeldu w Nezabudicych: a Léta Páně 1556. o Buryanowi Cukrowi z Sſtánffeldu, a Janowi Cukrowi z Sſtánffeldu.

Léta Páně 1572. Tytulář tolikéž připomjná Bernarda Cukra z Sſtánffeldu, Buryana Cukra z Sſtánffeldu na Strauze, Gindřicha Cukra z Sſtánffeldu na Soſni, a Jana Cukra z Sſtánffeldu.

Léta Páně 1589. žiw byl yakž w Tytuláři nacházym Bernard Cukr z Sſtánffeldu na Budowě.

Czákowcowé z Bohuſſyc z Rodu starého, o nichž Tytulář wyprawuge. Neyprwe Léta 1572. připomjná ſe Girjk Czákowec z Bohuſſyc na Czákowcy, Léta potomně 1589. tolikéž Girjk Czákowec z Bohuſſyc na Czákowcy. Giných paměti o tom Rodu neni.

Chlůw z Swogſſyc Předky w Tytulářich na-

cházym Cyla Petra z Wogſſyc na Wogſſicych při Létu 1556. Beneſſe z Wogſſyc na Dolegſſym Kruſſcy, Jana z Wogſſyc na Giřičném, a Wácſla wa z Wogſſyc na Wogſſzcych.

Czelechowce z Kralowic Tytulář Léta Patnác tiſté° Padeſáté° ſſeſté° wydaný w pamět vwozuge/ gmenowitě, Jana Czele chowce z Kralowic w Beſtně, a Giřjka Czelechowce z Kralowic na Zelči, a w Létu Páně 1589. tolikéž Giřjka Czelechowce z Kralowic na Zelči.

Czabuſkých z Proſtého Předkowé někteřj w Tytulářich doloženi gſau. Giřjk Czabuſký z Proſtého w Létu 1534. Jan Czabuſký z Proſtého na Walkowě w Létu 1572. a Giřjk Czabuſký z Pro ſtého, a Jan Czabuſký z Proſtého a na Walkowě w Létu 1589.

Charwátowé z Barnſſteyna yakého Erbu vžji- wagi nemohl gſem zwědětj/ w Tytulářich některých gména poznamena- ná gſau.

Léta Páně 1535. připomijná ſe Giřjk Charwát z Barnſſteyna w Belo ſſycych, Léta 1572. Jan Charwát z Barnſſteyna w Beloſſycych, Léta pak 1589. nacházy ſe Jan Charwát z Barſſteyna na Beloſſyzcych.

Chobotſké z Woſtředka připomijnagi Tytulá- řowé: Bohuſlawa Chobotſkého z Woſtředka na Stubozy, Léta Páně 1534. Léta pak 1572. Jana Chobotſkého z Woſtředka na Neſpeřjch, a Wylima Chobotſkého z Woſtředka na Chotěſſanech.

Léta Páně 1589. Wylima Chobotſkýho z Woſtředka na Chotěſſanech připomijná Tytulář. tolikéž y Jana Chobotſkého z Woſtředka a na Ne- ſpeřich.

Crkowſſti půſſy ſe z Za- hrádky, a w Tytulářich poznamenáni gſau. Připomijná Tytulář Léta 1572. wydaný Jana Crkowſkýho z Zahrádky na Crkowi- cych Léta 1589. w Tytuláři zmjnka geſt o Janowi Crkowſkým z Zahrádky na Crko- wicych, tolikéž o Wácſlawowi Crkowſkým z Zahrádky a w Welheyſſowě.

Ziw byl za čaſu práce mé Wácſlaw Crkowſký a na Crkowicych, Hynek Crkow- ſký, a Wácſlaw ſtarſſy Crkowſký z Zahrád- ky a w Welheyſſowě. Manželka geho prwnj byla Wrábſká z Wrábi/ o nižto měl čtyry Syny/ gmenowitě Ctibora, Zdeňka, Jana a Tomáſſe: Dcery dwě/ Annu, Benygnu Mandelénu: Anna dána w Staw Manžel- ſký Michalowi Sſpyglowi do Gracu.

Druhá Manželka geho byla Kateřina Crkowſká z Woſtromeče, o njž to žadného neměl potomka.

Czidlnických z Luh yakéby bylo znamenj Ry- tjřſké žadné gſem o tom neměl ſpráwy.

W Tytuláři wydaném Léta 1572. zmjnka geſt o Panu Janowi Czid- lnickým z Luh na Wyklecych/ tolikéž y při Létu Páně 1589.

Cabicarowé z Libſſteyna w Tytulářich pa- mátku magi, kdežto ſe připomijnagi/ yako při Létu 1589. Jan Sſebeſty án Cabicar z Libſſteyna na Chabercych.

Chotkowé z Chočkowa z Rodu ſtarého poſſli: připomijná Tytu- lář Jana Chotku z Chočkowa na Laze- kách, Wácſlawa Chotku z Chočkowa na Lazekach a to Léta 1556.

W Létu Páně 1572. Giřjka Chotku z Chočkowa nacházym, a Jana Chotku z Chočkowa na Skřiwáni.

Léta Páně 1589. žiw byl Adā Chotek z Chočkowa na Augezdcy, Kryſtoff Chotek z Chočkowa w Geſenicy, Wácſlaw Cho- tek z Chočkowa na Wſſetatěch, Zykmund Chotek z Chočkowa w Měſteč- ku Tauſſkowě.

Gſau y giní Chotkowé kteřijž ſe pýſſy z Woynina: O Petrowi z Woy- nina zmjnka geſt w Tytuláři wydaném Léta 1556. a ten ſe pſal ſeděnjm na Wraným, tolikéž o Pawlowi z Woynina genž byl Prokurátorem Krále Czeſkého.

Léta 1572. připomijná ſe Wácſlaw Chotek z Woynina na Wěteſſy, a w Létu 1589. tolikéž Wácſlaw Chotek z Woynina na Zelenicych.

Cetenſſti z Cetene z nichžto některé w Tytu- lářich nacházym, yako při Létu Páně 1534. Wijta Cetenſkýho z Cetene a na Ceteni, Giřjka Cetenſkýho z Cetene na Winařicych, při Létu 1556. Wácſlawa Cetenſkýho z Cetene na Dobréwodě při Létu 1572. a Mikulá ſſe Cetenſkýho z Cetene na Winařicych při Létu 1589.

Czáſlawowé z Podolj yakého Erbu vžjwagi nedoſſla mne o tom ſpráwa, Tytulářowé některé z njch připomijnagi, gme nowitě/ Hynka Czáſlawa z Podoli a na Dubu Léta 1534. tolikéž y Léta 1572. Téhož gméno doloženo y w Tytuláři pſaném Léta 1589.

Kamičti z Czáhrowa z Rodu starodáwného: w Tytulářich někteřj doloženi ſe ſpatřugi, totiž Jan Kamický z Czáhrowa a w Kamicych při Létu 1534. Giřjk Kamický z Czáhrowa na Melnicy při Lé tu 1556. opět Giřjk Kamický z Czáhrowa w Kamicych, a Jan Kamický z Czáhrowa w Kamicych, při Létu 1572. napoſledy Jan Kamický z Czáhro- wa a na Wlčim, Wylim Kamický z Czáhrowa a na Melhobřich při Létu Páně 1589.

O Erbu a Rodu Ssawlůw z Wlkowé starodáwnem.

W Listu gednom psaném Léta 1482. od Vředníkůw menssyho Saudu Zemského, nacházym Ssawla z Wlkowé, gemužto dotčeni Auřednicy vmysl Paný Osský z Petrowic oznamugi takto:

Slowutnému Panossy Ssawlowi z Wlkowé Služby swau wzkazugem. Dáwame na wědomi, že Pani Osska z Petrowic žádala gest nás z Vřadu abychom tě Listě nassým obeslali/ tak žeť dáwa půl Léta na před wěděti chtic od tebe wyplatiti Dědiny a plat w Charwáticých, kteréž od ni máš Dskami Zemskými zapsaný/ tak yakž o tom též Dsky plněgi swědčý. Protož to wěda ty, na ten čas Penýze swé wezmeš, a gi také od sebe včiniš což včiniti máš wedle Práwa a Desk Zemských Datum Pragæ apud Tabulas terræ, sub Sigillo Andreæ de Tisniow Vice Notarij Tabularum terræ.

Widěl gsem List psaný Léta 1513. od P. Buryana Trčky z Lippý a na Lipnicy Podkomořýho w Králowstwý Cžeském, k Panu Janowi Ssawlowi a k giným takto:

Vrozeným Panům Panu Janowi Kostomlatskému z Wřesowic, Panu Janowi Ssawlowi z Wlkowé, Panu Wácslawowi Sokolowi z Mor, Panu Mikulassowi z Wlkowé, Panu Janowi Sokolowi z Mor a w Launech Přátelům mým milým, Službu swau wzkazugi. Vrozeni Páni a Přátelé milý, yakož mi pissete o Launských kterak gsau wás na Rathauz obeslali a k wám mluwili, abysste se s nimi připsali, y wězte žeť yá gim teď pýssy wedle žádosti wassý, aby toho w dobré mýře a wás w pokogi zanechali etc. Datum Léta yak na hoře.

List Krále Wladislawa Vherského a Cžeského připomýná Jana Ssawli z Wlkowé wedlé giných Wládyk temito slowy:

Slowutným Janowi Kostomlatskému z Wřesowic, Janowi Ssawlowi z Wlkowé, Wácslawowi Sokolowi z Mor, Mikulassowi Táborowi z Lukowec, Janowi Sokolowi z Mor, a Janowi Smekowskýmu wěrným nassym milým.

Slowutný wěrný nassy milý posýláme wám teď weypis toho, což Opatrným Půrgmistru a Konsselům Města Laun wěrným nassým milým pýsseme, gemuž porozumjte a nim se sprawiti mocy budete. Protož wy se giž tak zachowegte w pokogi, a my také hned nemesskagic potom snému wám konec o wasse wěcy včinjme, tak yak gsme wám psali. Datum Budæ feria secunda post Dominicam Voce Iucunditatis, Anno 1513. Regnorum nostrorum Hungariæ 24. Bohemiæ 43.

List pak psaný od téhož Krále k Měsstianům Launským doteykage y wegš gmenowaných Wládyk, znj w smysl tento:

Oppatrnj

Oppatrnj wěrnj nassy milý/ wzneššeno gest na nás od Slowutných Jana Kostomlatského z Wřesowic, Jana Ssawli z Wlkowé, Wácslawa Sokola z Mor, Mikulasse Tábora z Lukawec, Jana Sokola z Mor, a Jana Smekowskýho, yacy welicy vtisskowé od wás a od Obce wassý gim se děgi/ že Manželkám gegich něyacy Statkowé gsau odniati, k tomu že gste zapowěděli, aby žádný s nimi a s gich Cželedi nic činiti neměl/ Řemeslnjcy aby gim z Peněz nedělali, potřeby aby se gim neprodáwali, také dělnjcy na gegich Winicech, Dědinách a Zahrádkách aby nic nedělali a dělati nesměli/ a kterak gste k nim poslali zapowěděwsse gegich grunty y statky, aby gich prázdni a na ně negezdili ani chodili, což gestliže tak gest zdá se nám wěc welmi nesprawedliwá proti P. Bohu y Lidem/ aby oni takowé auzkosti při swých Statcých kteréž Manželky gegich drži a sprawugi mjti a nesti měli, a zwlásstě pro tu příčynu/ poněwadž my tu wěc mezy wámi a nimi podle s wámi nassého zůstáni, k mjstu a k koncy sprawedliwému přiwesti máme. A protož přikazugem wám, abysste wy takowých wěcy na straně nechali a toho nebránili žádnému z Obywatelůw Města nassého, aby potřeby k Domu a Statkům gegich prodané býti neměli neb sami znáte žeby ta wěc byla neslussná, poněwadž gsau Poddaný nassy a k nám gsau se spustili w swých wěcech a sprawedlnostech aby tim způsobem měli vtiskáni a skaženi býti. A protož wědauce wůli a to rozkázani nasse chceme y přisně wám přikazugeme, abysste se tak zachowali, yakož wám pjsseme, nikoli ginače nečinjce. Datum Budæ, Anno 1514. post Dominicam Iucunditatis.

K týmž na hoře gmenowaným Wládykam včinili psaný pod pečetmi swými/ Vrozený Pán, Pan Jan z Kolowrat a na Nowém Hradě, P. P. Jan z Weytmile a na Chomutowě. Vrozený a Statečný Rytjř Pan Burkhart Kaplíř z Sulewic a gini mnozy.

W Létu Páně 1530. Pan Ssebestyán z Weytmile pýsse List Vrozenému Panu Smekowskýmu z Wlkowé/ kteréhož Tytul gest tento:

Vrozenému Wládyce Panu Janowi Smekowskýmu z Wlkowé Přjteli mému milému. Datum w Neděli po Swatém Janu, Léta yak na hoře.

Widěl gsem Kwitancy danau Panu Janowi z Wlkowé od Vrozeného Pána/ Pana Jana z Austj a na Austj Dědičného Kragěe Králowstwý Cžeského. Giřjka Wrsse z Sadlna a na Skalce, kteráž psána gest takto:

Známo činjme timto Listem, že gsme přigali od Vrozeného Wládyky Pana Jana Ssawla z Wlkowé z Lidi geho půl Auroku, tak yak gest on sám wzal/ tak yak nám gest gistau spráwu dal. Přigali gsme od něho wssy Summy dwě Kopě grossůw Cžeských a sedmnácte grossůw Cžeských a dwa Penjze. Dán w Neděli po Swatém Prokopu Léta 1527.

Wegš dotčený Giřjk Wrš z Sadlna a na Skalce, vžjwal za znamenj Rytjřské třjch Podkow takowým způsobem rozložených/ yak vžjwagi Páni Zelinssti.

O Panu Mikuláſſowi a Panu Zygkmundowi Sſawlowi z Wlkowé,

čjmž ſe zmjnka w Kwÿtancÿ gedné, kteráž pſána geſt Léta 1542. těmito ſlowy:

My Sſebeſtyán z Weytmile a na Chomutowě, Jakub Hruſſka z Března a na Bitozewſy, Wáclaw Přjbram z Jawoře Měſſtěnjn w Žiatcy, Bernjcy Krage Žiateckého/ známo čjnjme tjmto Liſtem, že podle ſněmowého ſwolenj přigali gſme na tu pomoc od Vrozených Wladyk Pana Mikuláſſe a Pana Zygkmunda Bratřj Sſawlůw z Wlkowé, což na ně podle gich přiznánj té Berně druhého Roku dáti přiſſlo dwě Kopě patnácte groſſůw Cžeſkých, přitom z Li[illegible] daných gednu Kopu, gedenácte groſſůw wſſe Cžeſkých/ a z toho nadepſané Pany Bratry Kwitugeme. Datum Léta yak na hoře.

O Panu Martinowi Sſawlowi památka na Hradě Pražſkém w Koſtele ſtarém proti Kaple S°. Wácſlawa wypraw uge že geſt auklaudně zamordowán, a tu pochowán geſt, yakož y tu též na Oltáři Erb ſe geho ſpatřuge.

W Tytuláři ſtarém nacházym Sſawla Martina z Wlkowé, Mikuláſſe Sſawla z Wlkowé, a Petra Sſawla z Wlkowé.

Při Létu Páně 1572. poznamenán geſt Pan Zygkmund Sſawel z Wlkowé.

Radkowcowé z Mjrowic Rod

ſtarodáwný / w Tytulářich ſe připomjnagi, yako při Létu Páně 1534. Hynek Radkowec z Mjrowic, při Létu 1572. Woldřich ſtarſſý Radkowec z Mjrowic na Chřeſtowicých, Woldřich mladſſý Radkowec z Mjrowic na Drahonicých, při Létu 1589. Jan Radkowec z Mjrowic na Bratronicých, Mikuláš Radkowec z Mjrowic na Drahonicých.

Bořeňowé ze Lhoty Rod ſtarodáwný s mnohými ginými wzáctnými Rody ſpřjzněni gſau,

tak yakž o tom na mjſtech rozličných poznamenáno.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho/ Jaroſlaw Bořeň ze Lhoty a w Hoſtowicých, Jan Bořeň ze Lhoty na Mikowicých, kterýž měl Manželku z Rodu Panůw z Raupowa Dceru Pana Jana z Raupowa, yakž o tom w Stawu Panſkém doloženo.

Wintjřowé Rod ſtarodáwný půjſſý ſe z Wlčkowic

o nichž na rozličných mjſtech zmjnku nalezneš.

W Létu Páně 1589. žiwi byli wedle Tytuláře Gindřich Wintjř z Wlčkowic na Kolenčy, Jan Wintjř z Wlčkowic na Kolenčy, Mareš Wintjř z Wlčkowic a w Aploze.

Wencelikowé Rod ſtarodáwný a s mnohými ginými ſpřjzněný

připomjnagi ſe w Tytuláři nowém/ yako: Gindřich Wěcelik

celik z Wrchowiſſť a na Wčelnicy, a w Starých Tytulářich mnozý je také z Rodu toho wyčjtagi.

Cžeykowſſti z Cžeykowa

yakého Erbu vžjwagi nemohl gſem zwěděti: Tytulář okolo Léta Páně 1534. připomjná Wáclawa Cžeykowſkýho z Cžeykowa, Wylima Cžeykowſkýho z Cžeykowa Léta 1556. Bartholoměge Cžeykowſkýho z Cžeykowa na Buzowicých, a Léta Páně 1589. připomjná Frydrycha Cžeykowſkýho z Cžeykowa na Medſkowicých, a Wylima Cžeykowſkýho z Cžeykowa na Budičowicých, w kterémžto ſlowě prwněgſſý li čili tento Tytulář pochybil, to při rozſudku Cžtenáře zanechávám.

O Dobranowſkých z Dobranowa tolikéž w

Tytulářich zmjnku nacházym, předně Léta 1556. o Wácſlawowi z Dobranowa na Wartmberce, a o Wácſlawowi z Dobranowa w Pjſečné, kterýžto doložen y w Létu 1572.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiw byl Albrecht Dobranowſký z Dobranowa, a Wácſlaw Dobranowſký tolikéž z Dobranowa.

Dudlebſkých z Dudleb

Rod ſtarodáwný, o kterémž na rozličných mjſtech mezy ginými Rody doloženo. Předky některé Tytulář předſtjra totiž Wacſlawa Dudlebſkýho na Libcháwě, Diwiſſe Dudlebſkýho na Žiżkowě, Františſka Dudlebſkýho z Dudleb, Petra Dudlebſký z Dudleb Léta 1534. dále, Cžeňka Dudlebſkýho z Dudleb, Frydrycha Dudlebſkýho na Dýkowě, Petra Dudlebſkýho z Dudleb Léta 1556. potomně Diwiſſe Dudlebſkýho z Dudleb na Lhotě, Frydrycha Dudlebſkýho na Dýkowě Léta 1572. a napoſledy Frydrycha ſtarſſýho z Dudleb na Dýkowě, mladſſýho na Lhotě, Petra z Dudleb na Lhotě, a Woldřicha Dudlebſkýho z Dudleb Léta totižto 1589.

Geniſſkowé z Radwanowa w Tytulářich ſe

připomjnagi/ yako w Létu Páně 1556. Adam Geniſſek z Radwanowa, Jan Geniſſek ſtarſſý z Radwanowa, opět w Létu 1572. Adam Geniſſek z Radwanowa na Radwanowě, Martin Geniſſek z Radwanowa w Danowicých, a w Létu 1589. Adam Geniſſek z Radwanowa na Radwanowě, Jan Geniſſek z Radwanowa w Damenicých, Martin Geniſſek z Radwanowa w Damenicých, ti wſſickni zdaliž gednoſtegného Erbu vžjwagi neb rozdjlného nemohl gſem wěděti: znát že geſt Rod tento ſtarožitný a w Králowſtwj tomto welmi rozrozený.

Gistrpských z Blatna na Gistrpich Rod starodawný, kterýchžto Předkyw Tytulářich poznamenané timto pořádkem nacházymi. Neyprwe Pana Zykmunda Gistrpského z Blatna na Gistrpich, Habharda Gistrpského z Blatna na Gistrpich, a w Létu 1572. tolikéž Habharda Gistrpského z Blatna, w Létu 1589. pak připomijná se Albrecht Gistrpský z Blatna na Gistrpich, a Pan Wácslaw Gistrpský z Blatna w Střebauticzych.

Perglerowé z Perglezu připomijnagi se w Tytulářich, yako Pan Wácslaw Pergler z Perglezu okolo Léta Páně 1534. Léta 1572. Pan Ssebestyán Pergler z Perglezu na Pácowě, Wolff Pergler z Perglezu a na Tědrazicych, Léta pak 1589. tolikéž Pan Ssebestyan Pergler z Perglezu na Purčowě, a Wolff Gothart Pergler z Perglezu na Tědrazicych.

Hyrsspergarowé z Hynygsshaunu z Kragin Německých pessli, a w Kralowstwy Cžeském před mnozstwým Let se osadili.

Léta 1534. Tytulář předstjrá Bartholoměge Hyrspergara z Hynygsshaunu a na Wartmberce: Potom Léta 1572. tolikéž Tytulář připomijná Baltazara Hyrsspergara z Hynygsshaunu na Wartmberce, a Gindřicha Hyrspergara z Hynygsshaunu na Wartmberce, o kterémžto památka gest y w Létu 1589.

Hlosskowé z Ziampachu z Rodu starodáwniho Wládyky, vžjwagi za znamenj Rytjřské Trauby Lowčy, o kterémžto Rodu na mjstech rozličných mezy ginými Rody starožitnými zmijnku nalezneš. W Tytuláři starém nacházy se při Létu Páně 1534. Gindřich Hlossek z Ziampachu na Březně, a Giřjk Hlossek z Ziampachu, tolikéž Mateg Hlossek z Ziampachu, Mikulaš Hlossek starssy z Ziampachu, Mikulaš mladssy Hlossek z Ziampachu.

Léta Páně 1572. Adama Hlosska z Ziampachu, a Giřjka Hlosska z Ziampachu Tytulář w pamět vwozuge.

Léta Páně 1589. wedle zněnj Tytuláře žiw byl Albrecht Hlossek z Ziampachu a w Starém Welizy, Gindřich Hlossek z Ziampachu a w Libáni. Karel Hlossek z Ziampachu, a Jan Hlossek z Ziampachu a w Libáni. Gsau y gini Hlosskowé kteřjž se pjssy od ginud a o těch tolikéž njže doloženo gest.

Hrusskowé z Března w Tytulářich zapsáni

se spatřugi / gmenowitě, Jakub Hrusska z Března na Bitocewsy, Mikuláš Hrusska z Března na Bitocewsy, Petr Hrusska z Března w Launech, Wácslaw Hrusska z Března při Létu 1534. potomně Jakub Hrusska z Března na Bitocewsy, Petr Hruška z Března při Létu 1556 a při Létu 1572. Adam Hrusska z Března, Jan Hrusska z Března w Launech, Ssebestyán Hrusska z Března na Bitocewsy, Wylim Hrusska z Března.

Léta Páně 1589. žiwi byli Adam Hruška z Března na Citolibi, Bernard Hrusska z Března na Bitocewsy, Hynek Hrusska z Března Karel Hrusska z Března na Tatinném, a ti vžjwagi za Erb Hrussku tjm způsobem yakž wegš doloženo, a na Helmě magi dwě Pera Psstrosowá.

Gini Hrusskowé pjssy se z Trkowa, kteřjž njže dotčeni budau.

Hamzowé yakž w Tytulářich nacházymi pjssy se z Habedowic, z nichž to některé poznamenané Tytulářowé předkládagi, yako w Létu 1534. poznamenán gest Petr Hamza z Habedowic, Wacslaw Hamza z Habedowic, Bozek Hamza z Habedowic w Swětj, a w Létu 1572. Jan Hamza z Habedowic.

Potomně w Tytuláři Léta 1589. wydaném doložená gsau gména tato / Myslibora Hamzy z Habedowic na Swěti, Bočka z Habedowic, Pawla Hamzy z Habedowic na Slatjně. Gini Hamzowé giného Tytule vžjwagi o kterýchž njže doloženo.

Harantowé z Polžic z Kmene starobylého pessli: připomijna Tytulář Lepolta Haranta z Polžic, Gindřicha Haranta z Polžic w Dechtjně, při Létu 1534. tolikéž Giřjka Haranta z Polžic na Klenowém při Létu 1556. o těmž zmjnka gest w Létu 1572. kdež se gmenuge, Giřjk Harant z Poličan na Klonowině, a při něm Bohuslaw z Polžic na Tisowém.

W Tytuláři pak psaném Léta 1589. nacházym Adama Haranta z Polžic na Klenowém, Jana Haranta z Polžic a w Wrchawcy, Krystoffa Haranta z Polžic a w Taussowě nad Mžy, a Giřjka Haranta z Polžic w Klatowech.

Hartyssowského Rodu Předky některé w Tytulářich poznamenané ze gména nacházym, totiž Giřjka Hartysa w Žitkazy w Létu 1556. a w Létu 1572. opět Giřjka Hartysa z Hartyš a na Zaluži.

Léta Páně 1589. žiw byl Adolff Hartýs z Hartýs w Zikkazy a w Janowě.

Horowé z Očedlowic tak řečeni w Tytulářich tolikéž doloženi gsau: gmenowitě, Frydrych Hora z Očedlowic, Jã Hora z Očedlowic w Nowém Sýdle, opět Jã z Očedlowic w Libkowicých, Wácslaw Hora z Očedlowic při Létu 1534. potomně Frydrych Hora z Očedlowic na Nowě Sýdle, Giřjk Hora z Očedlowic w Libkowicých, Jan Hora z Očedlowic na Libkowicých při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomjnã se Giřjk starssý Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle, Giřjk mladssý Hora z Očedlowic na Libkowicých, Jan Hora mladssý na Dubkowicých, Jan Hora starssý na Libkowicých, Wácslaw Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle.

Léta Páně 1589. žiw byl Giřjk Hora z Očedlowic w Hřiwicých, Jan mladssý Hora z Očedlowic na Nowém Sýdle.

Hradeckých z Buknowa Rod starodáwný / o kterémžto w Tytulařich se zmjnka děge, kdež gména Předkůw těch položená gsau, totiž / Gindřicha Hradeckýho z Buknowa w Kořenjm w Létu 1556. opět Gindřicha Hradeckýho z Buknowa a na Bezně, Jana Hradeckýho z Buknowa a w Rowáňcy, Wácslawa Hradeckýho z Buknowa na Weleni, w Létu 1572. a potomně Gindřicha Hradeckýho z Buknowa a Jana Hradeckýho z Buknowa w Rowáňcy.

Klusákowé z Kostelce z Rodu starodáwnjho pessli: připomjnã Tytulář Roku 1534. psaný. Albrechta Klusáka na Horkach, a Léta 1556. Klusáka řečeného Frycal z Kostelce na Listowicých, a při něm Woldřicha Klusáka z Kostelce, a Wogtěcha Klusáka tolikéž z Kostelce.

Léta Páně 1572. spatřugi se w Tytuláři Albrecht Klusák z Kostelce na Korotićych, Giřjk Klusák z Kostelce na Czečeticých, Jan Klusák z Kostelce na Radowesycých, a Ondřeg Klusák z Kostelce na malých Horkach.

Tolikéž při Létu Páně 1589. nacházy se Albrecht Klusák z Kostelce na Koroticých, Albrecht mladssý Klusák z Kostelce w Zizelicých.

Karliky z Nezetic Tytulářowé připomjnagi / yako při Létu Páně 1534. Giřjka Karlika z Nezetic w Drahkowě, Petra Karljka z Nezetic, Arnossta Karljka z Nezetic, Wácslawa Karljka z Nezetic na Slatinách, Alsse Karljka z Nezetic, Adama Karljka z Nezetic, a při

Létu 1556. Karla Karljka z Nezetic na Holowausých, Mikulásse Karljka z Nezetic tolikéž na Holowausých.

Léta Páně 1572. wydaný Tytulář w pamět vwozuge Adama Karljka z Nezetic na Lukawcy, Mikulásse Karljka z Nezetic na Lukawcy, Wácslawa Karljka z Nezetic tolikéž na Lukawcy, a Zygkmunda Karljka z Nezetic na Libeni, o kterémžto zmjnka se děge y při Létu 1589. při němž doložen gest Wácslaw Karljk z Nezetic na Holowausých a Bilsku.

Kocowé wedle Tytulářůw pissli se z Dobrsse, w nichžto se ze gména připomjnagi, yako Krystoff Koc z Dobrsse na Dobrssy, Přibik Koc z Dobrsse w Létu Páně 1534. dále, Adam starssý Koc z Dobrsse na Wohrazenicých, mladssý na Milešicých, Bernard Koc z Dobrsse, Bosslauda Koc z Dobrsse na Borowech. Jan Koc z Dobrsse na Bystřicy, a při Létu Páně 1589. Adam Koc z Dobrsse na Vlissowech, Dětleb Koc na Vlissowech, Jan Koc z Dobrsse na Bystřicy, Jan Wácslaw Koc z Dobrsse na Bystřicy, Wácslaw Koc z Dobrsse na Dobrssy.

Kyge z Kygowa starý Tytulář předstjrá, yako neyprwe Alexýho Kyge z Kygowa, kterýž býwal Auřednjkem na Rybňowě.

W Létu Páně 1572. Adama Kyge z Kygowa na Bartelsstorffu, Jana Kyge z Kygowa na Albrechticých, Krystoffa Kyge z Kygowa a z Bartelsstorffu Syna wegš gmenowaného Adama na Albrechticých připomjnã Tytulář.

Léta Páně 1589. žiwi byli, Adam starssý Kyg z Kygowa na Albrechticých a Bartelsstorffu, Adam mladssý z Kygowa, Jan Kyg z Kygowa na Albrechticých, Wácslaw Kyg z Kygowa na Albrechticých, Krystoff Kyg z Kygowa tolikéž na Albrechticých.

Kelblowé wedle Tytulářůw pssli se od starodáwna z Geyzynku, kdežto o některých zmjnka se nacházy w Létu 1534. o Bernardowi Kelblowi z Geyzynku a w Bukowém, o Ottowi Kelblowi z Geyzynku na Hrbowicých, o Petrowi Kelblowi z Geyzynku na Chlumči, o Wácslawowi Kelblowi z Geyzynku na Stružnicy, o Zygkmundowi Keiblowi z Geyzynku.

W Létu Páně 1556. w pamět se vwozuge Albrecht Kelbl z Geyzynku a w Stružnicy.

W Létu 1589. památku w Tytuláři pozustawenau magi, Adam Kelbl z Geyzynku a na Předlicych, Jan Kelbl z Geyzynku, Wácslaw Kelbl z Geyzynku na Přestanowě, a Petr Kelbl z Geyzynku na Chlumči.

Kunassowé z Machowic

w Tytulářich tolikéž se připomijnagi wedle Let swrchupsaných. Neyprwe w Tytuláři Léta 1534. wydaném položeni gsau, Bohuslaw Kunaš z Machowic, Girzjk Kunaš z Machowic, Wácslaw Kunaš z Machowic a na Suché.

W Tytuláři psaném Léta 1556. gmenugi se z Rodu toho Girzjk Kunaš na Holkowě, Jan Kunaš na Czitolibi, Wácslaw Kunaš z Machowic.

W Tytulářich wydaných Léta 1572. tolikéž Léta 1589. položeni gsau ze gména tito, Adam Kunaš z Machowic na Machowicych, Girzjk Kunaš z Machowic na Machowicych, w prwnim, w druhém pak, tolikéž Adam Kunaš z Machowic w Machowicych, Beneš starssy Kunaš z Machowic na Zdiáru, Bohuslaw Kunaš z Machowic na Holkowě, Kunaš mladssy z Machowic na Křenowicych, Kunaš Gindřich z Machowic na Witlgkowicych, Jan Kunaš starssy z Machowic na Machowicych, Jan Kunaš mladssy z Machowic na Křenowicych.

Kffeliřowé z Sarowa

Rodu starodáwnjho Wládyky w Tytulářich se předstjragi: gmenowitě Jan Kffeljř z Sarowa w Panossym Augezdě, item Jan Kffeljř z Sarowa w starém Sedlcy, při Létu 1556.

Léta Páně 1572. připomijná se Girzjk Kffeljř z Sarowa a na Lipi, Jan Kffeljř z Sarowa na Starém Sedljssti, Zykmund Kffeljř z Sarowa w Lipi.

Léta Páně 1589. nacházym w Tytuláři Girzjka Kffeljře z Sarowa na Pautnowě, Jana Kffeljře z Sarowa na Starém Sedljssti, a Jana Wylima z Sarowa na Starém Sedljssti, tolikéž Zykmunda Kffeljře z Sarowa w Lipy.

Kapřjkůw z Lesonic Rod starodáwný

o kterémžto w Tytulařich zmjnka gest w Létu Páně 1534. doložen w Tytuláři Kapřjk Aleš z Lesonic, a Zygkmund Kapřjk z Lesonic na Konecchlumu. W Létu Páně 1572. Kapřjka Jana z Lesonic připomijná Tytulář.

W Létu Páně 1589. zmjnka gest o Alssowi Kapřjkowi z Lesonic.

Kaučowé z Kauče magi za Erb Křjdlo

a w Tytuláři poznamenáni gsau, gmenowitě Jan Kauč z Kauče, Kasspar Kauč z Kauče

na Trnicych, při Létu Páně 1534. Gindřich Kauč z Kauče na Trnicych, při Létu 1556. opět Gindřich Kauč z Kauče na Podiwjni a Dubči, Jan Kauč z Kauče w Kotowicych, Mateg Kauč z Kauče na Trnicych při Létu 1572. a Gindřich Kauč z Kauče, Joáchym Kauč z Kauče při Létu 1589.

Kuli z Wěřic Girzjka připomijná Tytulář

starý okolo Léta 1534. na Pijselech, o kterémž zmjnka y w Létu 1556.

W Létu Páně 1589. nacházym Gindřicha Kuli z Chodče a na Chodčy, kterýžto zdaliž téhož Erbu vžjwal, a zdaliž od týchž Předkůw possel neměl gsem o tom žádné spráwy.

Kluckýho z Lubodřic na Slupně w paměť vwozuge

Tytulář okolo Léta Páně 1572.

Léta Páně 1589. připomijná se Ondřeg Klucký z Lubodřic na Mlýně Slupenským, Wácslaw Klucký z Lubodřic na Slupně, a Petr Klucký z Lubodřic.

Kocaurowskýho Girzjka z Radwanowa w Gjzbicy

Tytulář předstjra tolikéž y Wacslawa Kocaurowskýho w Gjzbicy, a to okolo Léta Páně 1572.

Léta 1589. doložen gest w Tytuláři Wácslaw Kocaurowský z Radwanowa a w Gjzbicy.

Sswárowé z Hutj a z Sswárowa

w Tytulářich ze gména položeni gsau, totiž Karel z Huti a w Rydljně w Létu 1556. Gindřich z Sswárowa w Popowicych w Létu 1534. Jan Karel z Sswárowa w Lubossy, Wácslaw Karel z Sswárowa a na Suchomastech.

Léta Páně 1589. wydaný Tytulář zmjnku činj o Karlowi starssym z Sswárowa na Suchomastech a Woseku, tolikéž o Wácslawowi Karlowi mladssym z Sswárowa a w Přjbrami.

Kralowé z Dobréwody

Rodu starodáwnjho Wládyky, kteréžto Tytulářowé ze gména připomijnagi, yako Hynka Krále z Dobréwody a na Dobréwodě při Létu 1534. Mikulásse Krále z Dobréwody na hořegssj Dobréwodě, a Wácslawa Krále z Dobréwody při Létu Páně 1572.

Menických z Czerwené Wsy Rod starodáwný:

Tytulář připomijná Wacslawa Menickýho z Czerwené Wsy a na Meniku okolo Léta 1556. o kterémžto památka gest y při Létu 1572.

Léta Páně 1589. žiwi byli z Rodu toho Martin Menický z Czerwené Wsy, Wácslaw Menický z Czerwené Wsy na Menjku.

O Erbu a Rodu Kunssůw z Lukowec starodáwném a ginnch kteřijž Gednorozce za Erb vžjwagi.

Od tento starodáwnný gt Králům y Knjžatům Czeským zaslaužený a s mnohými ginými Rody starožitnými spřjzněný.

List Wladislawa Krále Vherského a Czeského w paměť vwozuge dwa Bratry z Rodu toho / gmenowitě Prokopa, Walentina Kunsse z Lukowec, a při njch Pana Mikulásse Tábora z Lukowec a služby gich swé welebnosti prokazowané připomjná. Dátum Listu toho Léta Páně 1508. den Přenessenj S^o. Wácslawa, ad Relationem Magnifici Domini D. Alberti de Kolowrat & in Libssteyn, supremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

W Lithoměřickým Kostele kdež nyni gest Fara dotčenj Páni Kunssowé Pohřeb mjwali, což y Kamenowé hrobnj vkazugi, kteřijž se tam s Erbem gich y s Nápisy až posawád spatřugi, yakož na gednom z nich

sečte o Panu Walentinowi Kunssowi, že gest vsnul w Pánu Bohu w Pondělí po S. Duchu w Létu Páně 1532. Tu gest y giných několik Kamenůw / na njchž nápodobnj Erbowé wytesáni gsau.

W Starém Tytuláři nacházym poznamenané Mikulásse Kunsse z Lukowec a na Czytolibi, a Prokopa Kunsse z Lukowec.

Při Létu Páně 1572. připomjnagi se w Tytuláři, Adam Kuneš z Lukowec a na Borky, Albrecht Kuneš z Lukowec a w Dolanech, Giřjk Kuneš z Lukowec a na Brodcy, Wácslaw Kuneš z Lukowec a na Podbradcy.

Táborowé z Lukowec gednostegného Erbu s Kunssemi wegšdotčenými vžjwagi / gjmžto swědčycy paměti yaké se koli wyhledati mohli tuto doložené budau.

W Létu Páně 1499. když něyaký Sniátek Swadebnj držán byl w Launech, sgelo se do téhož Města množstwj Panůw a Zemanůw, mezy njmiž počten gest y Mikuláš Tábor z Lukowec w pořádku tomto. Vrozený a Statečný Rytjř Pan Mikuláš z Czernčyc, a Vrozeni Wládyky, Jan Kostomlatský z Wřesowic, Wácslaw Sokol z Mor, Mikuláš Ssawl z Wlkowé, Mikuláš Tábor z Lukowec, Jan Ssawl z Wlkowé, Wácslaw Smětecký z Czernčic, Prokop Kuneš z Lukowec, Jan Rohowec z Czernčic, Ssawl z Wlkowé, Ambrož Lhodawr z Lokte, Bohuslaw z Czernčic, Bartholoměg z Wlkowé, Wácslaw Stradal z Czernčic, Symeon Hubka z Czernčic, a k tomu swému sgezdu pozwali Pana Jana Sstiastného, Pana Purkharta Nowohradskýho z Kolowrat a Pány z Waytmile, kteřijž přigeli na to Weselí we Třideyti Konich a s Trubačy spolu y s Panem Pecyngarem a Panem Purkhartem.

Při Létu Páně 1508. paměti tolikéž zmjnku činj o něyaké Swadbě kteráž se dála w témž Městě Launech / když totižto Vrozený Wládyka Pan Jan Ssawl z Wlkowé bral sobě k Stawu Manželskému Vrozenau Panij Kateřinu Basstenskau z Lukowec ten Pondělí před Swatau Pannau Markétau.

Těch Manželůw se památka nacházy w Kostele Launském, totiž Pana Jana Ssawli z Wlkowé Erb a druhý Erb Panij Kateřiny wegšgmenowané z Lukowec dwa totižto Gednorožce, bilý a čerwený, a dwě Křijdla na Helmě rozssijřená, gedno bilé a druhé čerwené.

Téhož Léta, to gest 1508. Vrozený Wládyka Mikuláš Tábor z Lukowec byl wyslán z Laun od Rytijřstwa, Wládyk a Obywatelůw téhož času Města Laun, za Králem Wladislawem do Budijnu z stran ně kterých pilných a obzwlásstnich wěcy, kteréž wyřjdiw a při Králi milost y dar dostawsse Domu se nawrátil. Měl Manželku Panij Anéžku z Rodu těch gessto slugi Sskolowé a vžjwagi za znamenij Rytijřské zlatých Widel Senných w čerweném Poli / od njž pozustali dwa Synowé Gindřich a Girsa.

Léta Páně 1512. Girsa Tábor z Lukowec pogal sobě k Stawu Manželskému Pannu Markétu Vrozeného Wládyky Pana Mikulásse Ssawli z Wlkowé Dceru, s nižto splodil dwa Syny, Ssawla a Jaroslawa. Ssawl gsauc Mládencem smyslem se pominul, což se mu přihodilo z čteni w Kně

hách Czarodegných neb Czerných.

Pan Jaroslaw Bratr Ssawlůw s Manželkau swau Regnau, splodil dwa Syny Ssebestyána a Jana, Ssebestyán wzal sobě za Manželku Pannu Annu Dceru Vrozeného Wládyky Giřjka Selmického z Czithowa a na Bissni, Jan na ten čas gesstě byl neženatý.

Wegšdotčenému Jaroslawowi Táborowi z Lukowec w Létu Páně 1558. Pan Joáchym Zlbork psal List, gehožto Tytul znj w tyto slowa:

Vrozenému Panu Jaroslawowi Táborowi z Lukowec, Sswagru mému milému.

K témuž včinila psanj Panj Johanka Kaplýřka w Létu Páně 1572. kteréhožto Tytul gest takowý:

Vrozenému Panu Jaroslawowi Táborowi z Lukowec, Panu Vgcy mému milému.

Nápodobný témuž Tytul dáwa Pan Wylim z Wřesowec, neb ho tolikéž Vgcem gmenuge w Listu genž gest psán Léta Páně 1548.

W Létu Páně 1529. k Panj Kateřině z Lukowec psal List Pan Ssebestyán z Weytmile a na Chomutowě, dáwage gi Tytul tento:

Vrozené Wládyce Panj Kateřině Táborowé z Lukowec Přjtelkyni mé milé.

Též Panj Kateřině z Lukowec dána Kwitancy od Bernjkůw Krage Ziateckého/ kteréžto tato gest Kopie.

My Zygkmund Běrkowský z Ssebjřowa, a Wácslaw Sokol z Mor, Bernjcy w Kragi Ziateckém, oznamugem timto Listem etc. yakož gest po moc swolená Králi Gehomilosti proti Turku a tak mezy námi zřjzeno, aby gedenkaždý Statek swůg ssacowal, a z něho podle wloženj Bernj dal, a wssak rozdjlně/ neyprwe při tomto čase polowicy, a potom opět druhau polowicy přes Rok/ y tak gest Vrozená Wládyka Panj Kateřina z Lukowec pozůstalá Wdowa po Nebosstjkowi Panu Janowi Ssawlowi z Wlkowé s Syrotky swými Statek swůg ssacowala/ totiž za půl dewáta Sta Kopa 25. kop grossůw Czeských, a z toho gest dala podle wloženj té polowice Králi Gehomilosti čtyry kopy padesáte grossůw a sedm wsse Czeských. A protož my swrchupsanj Zygkmund a Wácslaw, gmenowanau Panj Kateřinu z té polowice pomocy Kwitugeme a prázdná činjme: čemuž na Swědomj swé wlastnj Sekréty gsme přitiskli. Dátū w Ziatcy w Středu před Swatým Janem Křtitelem Léta Páně 1529.

Ze pak gmenowani Táborowé gsau Stregcowé Panůw Kunssůw z Lukawec, to se porozumjwá z Listu Kunsse z Lukowec psaného k Janowi Táborowi z Lukowec, w Sobotu po Swaté Lucygi Léta 1595. kteréhožto Tytul takto znj.

Vrozenému Panu Janowi Táborowi z Lukowec a na Telcych Panu Stregcy mně zwlásstě milému.

K témuž psal List Vrozený Pan Wylim Zagic z Hazmburka a na Misse ným Neywyžssj a dědičný Truksas a Kuchmistr Králowstwj Czeského takto:

Vrozenému a Statečnému Rytjři Panu Janowi Táborowi z Lukowec na ten čas w Městě Launech/ Služebnjku mému wěrnému a milému k wlastnjmu dodánj Cito, cito citissime.

Erb Pana Giřjka Czulika z Rutffasu má býti Zwjře Leopart.

Erb Panůw z Pařinowic a w Czewrowe

kteřjž vžjwagi za znamenj Rytjřské půl Nedwěda s přednjmi Nohami, tolikéž y na Helmě mezy Rohami Slonowými.

Logowé z Netky starožitnj Wládyky w Kra-

ginách Německých w tomto Králowstwj se osadili, z nichžto někteřj w Tytulářich se nacházegj/ yako w Létu Páně 1534. Antonin Log z Netky w Gehnědjně, a při Létu Páně 1589, tolikéž Antonin Log z Netky w Gehnědjně, a Jan Log z Netky w Gehnědjně.

Z Lotic a na Markwarticých

Frydrycha připomjná Tytulář w Létu Páně 1534. při kterémžto čase zmjnka gest y o Hanussowi z Lotic.

Léta Páně 1572. připomjná se Melchar z Lotic na Sorgswaldě, Krystoff z Lotic w Markwarticých.

Léta Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli Adam z Lotic w Markwarticých, Krystoff z Lotic na Segezwaldu, Melchar z Lotic na Segezwaldu, a Joáchym z Lotic w Markwaticých, tolikéž Giřjk z Lotic a Gindřich z Lotic na Frydensperku.

Lungwicůw z Lungwic Rod starodáwnj/ kte-

réhožto Předky w Tytulářich ze gména doložené nacházym/ totiž Albrechta na Chuderowě, Bernarda Lungwice z Lungwic při Létu 1556. Frydrycha Lungwice z Lungwic, Getřicha Lungwice na Wssebořicých, Jana Lungwice z Lungwic, a Wácslawa Lungwice z Lungwic při témž čase.

Léta Páně 1589. wydaný Tytulář w paměť vwozuge Frydrycha Lūgwice z Lungwic a w Hořanech.

Lipnických z Přjbenic Rod starodáwnj oko-

lo Léta 1572. w Tytulář doložen gest Frydrych Lipnický z Přibenic o kterémž se zmjnka děge y w Létu Páně 1589.

Lipenských z Lipan Rod tolikéž starodáwnj/

w Létu 1534. spatřugi Albrechta Lipanského z Lipan a na Weseli.

Léta Páně 1556. Tytulář předstjrá téhož Albrechta z Lipan a při něm Getřicha z Lipan na Weseli.

Léta Páně 1589. Getřicha Lipanského z Lipan na Weseli, a Petra Lipanského z Lipan Tytulář nowý připomjná.

Letinssti z Snopaussowa w Tytulářich se spa-

třugi, gmenowitě Petr Letinský z Snopaussowa při Létu 1534. Jan Le-

tinský z Snopaussowa při Létu 1556. Bartoloměg Letinský, Jan Letinský na Nezdražicych, při Létu 1572. a při Létu 1589. opět Bartoloměg Letinský z Snopaussowa na Drazicych.

Lewawé wedle Tytulářůw

půjssy se z Brozánek, w nichžto ze gména a podle let doložení gsau, totiž Adam Lewa z Brozánek, Jā Lewa z Brozánek Heytman na Mělnice, Jan z Brozánek mladssy w Létu 1556. Gindřich Lewa z Brozánek, Giřjk Lewa z Brozánek, Wácslaw Lewa z Brozánek, Zygkmund Lewa z Brozánek na Kolčy při Létu Páně 1572.

W Létu pak Páně 1589. připomjjná se Jan Lewa z Brozánek.

O Rodu Libenických z Wrchowisst nic giného

gsem wyhledati nemohl / krom některých gmén Předkůw gegich, kteráž doložená gsau w Tytulářich takto: Benedykt Libenický z Wrchowisst na Libenicých Léta Páně 1556. Jan Libenický z Wrchowisst na Libenicých a Janikowě, Wylim Libenický z Wrchowisst a na Libenicých w Létu 1589.

Libnaury z Libnauru předstjragi Tytulářowé,

yako w Létu Páně 1556. Krystoffa Libnaura z Libnauru w Býsni a w Létu 1572. tolikéž Krystoffa Libnaura z Libnauru, Mikulásse Libnaura z Libnowa a w Přjwlacých, Maximiliána Libnaura w Přjwlacých.

Léta Páně 1589. vwozugi se w pamět, Mikuláš Libnaur z Libnowa na Přjwlacych, Wylim Libnaur z Libnowa w Stráni, Giřjk Libnaur z Libnowa.

Lisswicowé z Lisswic z Rodu starodáwnjho

possli: připomjjná Tytulář Gerarta Lisswice w Horeném Dorffljně w Létu 1556. w Létu pak 1572. Gerarda Lisswjce starssjho w dlauhém Dorfflj ně, a Giřjka Lisswjce z Lisswjc tolikéž w dlauhém Dorfflj ně: o kterýchžto zmjnka gest y při Létu Páně 1589.

Lipowských z Lipowice

Rod starodáwný: Jana Lipowského z Lipowice připomjjná Tytulář Léta 1556. a přitémž čase Jana starssjho Lipowského z Lipowice na Giřičném a Jana mladssjho Lipowského z Lipowice na Družeticých, o kterémžto pamět gest y při Létu 1589. a při něm o Wácslawowi Lipowském z Lipowice.

O Litických z Ssonowa Tytulářowé wypra

wugi, totiž o Karlowi Litickým z Ssonowa a na Liticých w Létu 1556. o Janowi Litickým z Ssonowa na Liticých w Létu 1572. naposledy o témž Janowi Litickým z Ssonowa na Liticých w Létu 1589.

Ledwického z Chánowa a Gindřicha w Ty-

tuláři Léta 1534. wydaném poznamenaného nacházým, a w Létu 1556. Wogtěcha z Chánowa a Wácslawa z Chánowa w Hradissti. W Nowém Tytuláři nic o njch doloženo neni.

Rod Lukaweckých staro-

žitný gest, kteřjž yakéhoby Erbu vžjwali na rozličných mjstech mezy Rody starými nalezneš. W Tytuláři starém gmenuge se Jan Lukawecký na Zestopich, Mikuláš Lukawecký a Petr Lukawecký z Lukawce.

Léta Páně 1556. spatřuge se w Tytuláři Albrecht Lukawecký z Lukawce, Gindřich Lukawecký z Lukawce, Heiman Lukawecký z Lukawce na Zamrsku.

Léta 1572. Adama Lukaweckého z Lukawce na Ramberce, Albrechta Lukaweckého z Lukawce na Domaradicých, Frydrycha Lukaweckého z Lukawce na Hněwkowicých, Getřicha Lukaweckého z Lukawce na Bezděkowě, Getřicha starssjho y mladssjho z Lukawce, Gindřicha Lukaweckého z Lukawce w Ausowě, Heřmana Lukaweckého z Lukawce na Zámrsku, Pawla Lukaweckého z Lukawce, Sstylffrýda Lukaweckého z Lukawce na Lukawcy, Zdeňka Lukaweckého z Lukawce na Sauticých, w pamět vwozuge Tytulář.

W Tytuláři Léta Páně 1589. wydaném poznamenáni gsau, Albrecht Lukawecký z Lukawce na Domaradicých, Getřjch Lukawecký z Lukawce na Sauticých, Gindřich Lukawecký z Lukawce na Wonssowě, Jan starssy Lukawecký z Lukawce na Klucých, Jan mladssy Lukawecký na Raunowicých, Jan starssy Lukawecký z Lukawce na Zámrsku G. M. Cýsařské Rada w Saudu Komornjm, Mikuláš Lukawecký z Lukawce, Petr Lukawecký z Lukawce na Domaradicých, Sstylffrýd Lukawecký z Lukawce na Lukawcy, a Trystram Lukawecký z Lukawce na Nowých Martinicých.

Lukawssti půjssy se z Rzenec, o kterýchž tolikéž

w Tytulářich zmjnka se děge / gmenowitě o Petrowi Lukawském z Rzenec, při Létu 1534. o Prokopowi Lukawském z Rzenec, o Wylimowi z Rzenec při Létu Páně 1556. tolikéž o Janowi Lukawském z Rzenec na hořegssy Lukawicy, o Wylimowi Lukawském z Rzenec na dolegssy Lukawicy při Létu 1572.

W Létu pak Páně 1589. doložený gsau Wácslaw starssy Lukawský z Rzenec a w Lukawicy, Wylim Lukawský z Rzenec na dolegssy Lukawicy, Wácslaw mladssy z Rzenec a na Hořegssy Lukawicy.

Waternowé půjssy se z Kwětnjce pakž wypra-

wugi Tytulářowé, a paměti mezy mnohymi Rody ſtarými položené. Maternu Giřjka z Kwětnice na Přjtočy připomjna Tytulář w Létu Páně 1534. Zygkmunda Maternu z Kwětnjce na Hřebeſycych, Zdeňka Maternu z Kwětnjce na Přjtočy w Létu 1556. Adama Maternu z Kwětnjce na Přjtočy, Giřjka Materna z Kwětnjce na Dobeſſowicych, Zdeňka Maternu z Kwětnjce, Zygkmunda Maternu na Třebeſſycych w Létu 1572. a napoſledy Adama mladſſjho z Kwětnjce na Přjtočy, Gindřicha Maternu z Kwětnjce na Třebečicych, Karla Maternu z Kwětnjce na Radoweſnicych, w Létu Páně 1589.

Muchkowé z Rodu ſtarodáwnjho poſſli, w Tytulářich y mezy giný

mi ſtarými Rody památku magi.

Léta Páně 1534. poznamenán geſt w Tytuláři Jan Muchek z Budowa na Woſeče, Bohuſlaw Muchek z Bukowa w Borowech, Muchek Giřjk z Bukowa.

Léta potomně 1556. Adam Muchek z Bukowa na Horomyſſlnich, Muchek Kryſtoff z Bukowa w Mlazowech, Muchek Petr z Bukowa, Muchek Wylim z Bukowa, Woldřich Muchek z Bukowa na Tchořowicych.

Léta 1572. Muchek Adam z Bukowa na Pečině, Muchek Wácſlaw z Bukowa na Tchořowicych, Woldřich Muchek z Bukowa na Borotjně, Wolff Muchek z Bukowa na Tchořowicych.

Léta Páně 1589. Giřjk Muchek z Bukowa w Klatowech, Wylim Muchek z Bukowa: w Tytulářich poznamenáni gſau.

Měděncowé z Ratibořic ſtarodáwnj° Rodu, o nich ſe w Tytulářich y w

pamětech mezy ſtarými Rody zmjnka děge: yako Léta Páně 1534. zmjnka geſt o Janowi Měděncowi z Ratibořic.

Léta 1556. o Mikuláſſowi Měděncowi z Ratibořic w Kwaſſegowicych, o Petrowi Měděncowi z Ratibořic na Nowém Dwoře.

Léta 1572. o Bohuſlawowi Měděncowi z Ratibořic na Nowých Dwořich, o Janowi Měděncowi z Ratibořic na Kwaſſenicych, o Janowi Měděncowi z Ratibořic na Gilně, o Wácſlawowi Měděncowi z Ratibořic a w Zlebich.

Léta pak 1589. zmjnka geſt o Albrechtowi Měděncowi z Ratibořic.

O Erbu Panůw Moſſowſkých z Morawčyna ſtarodáwném, ač

ſe doſtatečně napſalo w Zrcadle Morawſkém wſſak nic méně y tuto gey ſluſſelo nepomjgeti, poněwadž Potomkowé tolikéž w Králowſtwj Czeſkém ſe nacházegi / obzwláſſtně Vrozený a Statečný Rytjř Sſtiaſtný Moſſowſký z Morawčyna, kterýž z mladoſti ſwé w cyzých Kraginách přebýwage zůſtal Rytjřkem Malteyſkým, při Králi Hyſſpanſkém hrdinſkými ſkutky ſe obýral / potomně přigew na Dwůr Cýſaře Rudolffa toho gména druhého w ſlužbě geho pozuſtáwal, až potomně Heytmanem Hradu Pražſkého učiněn / Muž welmi rozſſaffný in Politicis, a k tomu Catholiciſsimus, quod eſt initium Sapientiæ.

Humpolcowé pýſſy ſe z

Zániku tak řečeného, Rod geſt welmi ſtarý: yakž o tom měl gſem ſpráwu giſtau / Potomek Rodu toho w Morawě zůſtáwa Vrozený Jan Giřj Pýſař menſſjho Saudu Morawſkého: yakéhoby Erbu pžjwal doptati gſem ſe nemohl.

Mladotowé z Solopiſk

mezy ginými Rody ſtarými y w Tytulářich ſe nacházegi, gmenowitě.

W Létu Páně 1534. Michal Mladota z Solopiſk, Zdeněk Mladota z Solopiſk.

W Létu 1556. Giřjk Mladota z Solopiſk, Hynek Mladota z Solopiſk, Jan Mladota z Solopiſk na Woſtrowě.

W Létu 1572. Jan Mladota z Solopiſk a w Brloze, Michal Mladota z Solopiſk.

W Létu Páně 1589. Giřjk Mladota z Solopiſk na Stakořich, Mikuláš Mladota z Solopiſk a w Weſcy, Zygkmund Mladota z Solopiſk na Slatjně

Gini Mladotowé pýſſy ſe z Gilmanic / kteřjž

tolikéž w Tytulářich ze gména doloženi ſe ſpatřugi: totižto Gindřich Mladota z Gilmanic w Létu 1534. Gindřich Mladota z Gilmanic na Raſegowicych w Létu 1572. a w Létu 1589. tolikéž Gindřich Mladota z Gilmanic na Raſegowicych.

Při Létu Páně 1558. nacházým Mikuláſſe Miř

kowského z Stropčic na Mjškowě genž byl Fyrssnexdrem Kralowským a w Létu pak 1572. Přibjka Mjškowského z Stropčyc, Jana Mjškowského z Stropčic, Mikulásse Mjškowského z Stropčic na Mjškowě, genž byl Purgkrabij Karlssteynským a Heytmanem Hradu Pražského.

Léta Páně 1589. žiw byl wedlé Tytuláře Sezyma Mjškowského z Stropčic na Mjškowě a we Wrussyckách, Wylí Mjškowský z Stropčic na Wrchlabij a Mjškowě.

O Rodu Mirossewských

z Mirossewic starodáwném.

W Kněhách Kapitoly Pražské nacházym zmjnku o Slowutném Muži (neb se tak prwe Stawu Rytjřskému psalo) Czenkowi z Mirossewic, proto/ že gest darowal k Kostelu w Mirossewicych něyaké Role, na němž se deset strychu Obilij wysýti mohlo o čemž Text Latinský zněj takto:

Pro Ecclesis in Mirossewicz Famosus Vir Czenko de Mirossewicz Armiger Pragensis quosdam agros alias Niwy nuncupatos sub sylua dicta Bobczicz donauit in quibus asserebat decem Strichones seminari posse.

W Létu Páně 1534. připomjnná se Gindřich z Mirossewic starssy y mladssy, Jakub Mirossewský z Mirossewic na Mirossewicych, w Létu 1572. Jan Mirossewský na Mirossewicych, a w Létu 1589. tolikéž Jan Mirossewský z Mirossewic a na Mirossewicych.

Měsýčkowé o kterýchž w

Tytulářich zmjnka, pijssy se z Weysskowa: w Létu 1534. nacházy se Jan Měsýček z Weysskowa na Dolanech, a w Létu 1556. Zygkmund Měsýček z Weysskowa na Dolanech.

Léta Páně 1572. gmenugi se w Tytuláři Getřich Měsýček z Weysskowa, Mikuláš Měsýček z Weysskowa na Malechowě, Zacharyáš Měsýček z Weysskowa, Diwiš Měsýček z Weysskowa na Dolanech.

Léta Páně 1589. žiw byl Diwiš Měsýček na Dolanech, Mikuláš Měsýček z Weysskowa na Malechowě.

Mlazoweského Sylwestra z Těssnice a na Blanicy,

Tytulář připomjnná w Létu 1556.

W Létu pak 1589. poznamenáni gsau Jan Mlazowský z Těssnice na Turnowě, Sýlwester Mlazowský z Těssnice a w Druhlicych.

Mjrkowé z Solopisk Rodu starodáwnjho,

Tytulář psaný Léta 1534. w pamět vwozuge Jana Mjrku z Solopisk na Syncy, a Benesse Mjrku z Solopisk na Hostiecych

W Létu 1556. Adama Mjrku z Solopisk na Hesticych, w Létu 1572. Giřjka Mjrku z Solopisk, Jana Mjrku z Solopisk, a w Létu 1589. psaný Tytulář w pamět vwozuge Symeona Mjrku z Solopisk na Plaňasech.

Merklinské z Merkljna

rozličné paměti připomjnagi, ale obzwlásstnj se o nich zmjnka děge w Tytulářich, gmenowitě Léta Páně 1534. o Janowi Merklinském z Merkljna.

Léta 1556. tolikéž o Janowi Merklinském z Merkljna na Saumiči, o Janowi mladssym z Merkljna na Saumiči.

Léta 1572. o Janowi Merklinském z Merkljna na Bernarticych.

Léta 1589. o Petrowi Merklinském z Merkljna na Bernarticych.

Názowé pijssy se z Chřenowic o kterýchž Tytulářowé wyprawugi,

totiž o Gindřichowi Názowi z Chřenowic na Frýdnawě w Létu 1534. o Hynkowi Názowi z Chřenowic na Frýdnawě w Létu 1556. o Mikulássowi Názowi z Chřenowic na Frýdnawě, a Wácslawowi Názowi z Chřenowic w Létu 1572. naposledy o Adamowi Názowi z Chřenowic na Gjtrowě.

Nysswjcowé Rod starodáwný

pijssy se z Holtenderffu z tiest měst za Gerlicy, z nichžto Jan Nysswic do Czech přigel/ a zanechal tu Syna Albrechta Nysswjce s Annau Nosstwjcowau z Nosstwic, a ten též splodil Syna Jana genž byl na ten čas neženatý a gine Bratry geho.

Magi za znamenj Rytjřské dwa Kalauti Krky.

Nyklaskowé z Zitenic Rodu starodáwnjho:

připomjnná Tytulář Wacslawa Nyklaska z Zitenic na Chotauchowě, a Petra Nyklaska z Zitenic w Bořeticych w Létu 1556. Frydrycha Nyklaska z Zitenic na Chotauchowě, Mikulásse Nyklaska z Zitenic na Brezanech, Petra Nyklaska z Zitenic a w Dolanech w Létu 1572. a potomně w Létu 1589. předstjra Jana Nyklaska z Zitenic na Chotauchowě Wostrowě a Perřnýřowě, Nyklaska Petra z Zitenic a w Dolanech, Mikulasse Nyklaska z Zitenic na Chotauchowě.

Nahorubského Wácslawa z Nahorub w Hlasowicych spatřugi w Tytulaři Léta Páně 1534. wydaném.

Léta Páně 1572. připomijnagi se Mikulaš Nahorubský z Nahorub na Bratronicych, Wácslaw Nahorubský z Nahorub a na Lasowicych.

Léta pak 1589. Mikulaš Nahorubský z Nahorub na Bratrowicych, druhý Mikuláš Nahorubský z Nahorub na Wlčkowicych, Wácslaw Nahorubský z Nahorub na Lasowicych.

Otmarowé z Holohlaw

na rozličných mijstech mezy Rody ginými / tolikéž y w Tytulářich poznamenáni gsau yako w Létu Páně Petr Otmar z Holohlaw.

W Létu Páně 1556. Mikuláš Otmar na Skalicy z Holohlaw, Prokop Otmar na Mijstowsy, Wácslaw Otmar z Holohlaw.

W Létu 1572. Girřík Otmar z Holohlaw a w Milowicych, Prokop Otmar z Holohlaw a na Ramenicy.

W Létu 1589. Mikuláš Otmar z Holohlaw a na Wisce.

Pecyngarowé z Bydžijna

z Rodu starodawného pessly: připomijná Tytulář starý Fridrycha Pecyngara, Mikulásse Pecyngara z Bydžijna na Hradissti, Albrechta Pecyngera z Bydžijna.

Léta Páně 1572. vwozuge se w pamět Baltazar Pecyngar z Bydžijna, Mikulaš starssy z Bydžijna na Petrowicych, Mykulaš mladssy Pecyngar z Bydžijna, Wylim Pecyngar z Bydžijna na Nechanicych.

Léta potom Páně 1589. připomijná se Albrecht Pecyngar z Bydžijna na Hradissti Heřmanowě a Chaustniku, Mikuláš Pecyngar z Bydžijna a na Petrowicych.

Pernklowé z Ssenreytu

w Tytulářich pamět pozustawenau magi, w nichžto se někteři ze gména dokládagi / yako Léta 1556. Arnosst Pernklo na Bezdenkowě.

Léta 1572. Adam Pernklo z Ssenreytu na Podmoklich, Arnosst Prnklo z Ssenreytu na Sstěňowicych, Krystoff Pernklo z Ssenreytu na Sstěňowicych, Kunrad Pernklo z Ssenreytu na Pácowě, Ssebestyán Pernklo z Ssenreytu, Léta Páně 1589. starssy Pernklo z Ssenreytu na Podmoklech, Adam mladssy Pernklo z

Ssenreytu na Sstěňowicych, Krystoff Pernklo z Ssenreytu na Wlčkowicych.

Předborowé z Radessijna na rozličnných mijstech doloženi gsau, a obzwlásstně se děge o nich zmijnka w Tytulářich / w nichžto se ze gména připomijnagi, totiž Wácslaw Předbor z Radessijna w Létu 1534. Adam Předbor z Radessijna w Postupicych w Létu 1582. kteréhožto gméno doloženo gest y při Létu 1589.

Přichowských z Přichowic

Rod starožitný yak y w giných pamětech mnohých, tak y w Tytulářich se připomijná.

W Létu Páně 1534. nacházym Jana Přichowského z Přichowic na Ausylowě, a Krystoffa Přichowského z Přichowic.

W Létu 1556. zmijnka gest o Gindřichowi Přichowským z Přichowic na Vsylowě, o Giřjkowi Přichowským z Přichowic.

W Létu 1572. vwozuge se w pamět Gindřich Přichowský na Ausylowě, Jan Přichowský z Přichowic na Ausylowě, Markwart Přichowský z Přichowic na Skočicych, Petr Přichowský z Přichowic na Skočicych, Wácslaw Přichowský na Swogssijně, Zdislaw Přichowský z Přichowic na Chlůčanech.

W Létu Páně 1589. wedle Tytuláře žiwi byli z Rodu toho Adam Přichowský z Přichowic na Skočicych, Gindřich Přichowský z Přichowic na Ausylowě, Jan starssij Přichowský z Přichowic na Swogssijně, Markwart Přichowský z Přichowic na Skočicych, Petr Přichowský z Přichowic na Zalužanech, Wogtěch Přichowský na Smrčowicych.

O Rodu Kosořských z Kosoře starodáwném.

Mezy Listmi Vrozeného Pana Přecha z Hoděgowa památka gest při Létu Páně 1384. o Mikssikowi z Kosoře, kterémuž Wácslaw Král Řijmský a Czeský y Dědicům geho na Wes Nemedice řečenau dal powolenj skrz Ruce Hynka z Dubé a z Lippého.

Při Létu Páně 1539. děge se zmijnka o Pawlowi z Kosoře řečeném Hrubeš z přičiny té / že byl Muž wysoké postawy a k tomu nad mijru sylný, a ten bydlel na Mleyně swobodném w Kosoři, gemužto pro něyaké zásluhy Král Wácslaw k Erbu přidal Křjdla Drossowá yakž o tom pamět gest mezy Potomky gistá, a ten zanechal Syna Mikulásse. Mikulássowi a Mathyássowi z Kosoře swědči pamět gedna psaná při Létu 1512. takto: My Zdeněk z Chlumu a we Wsseyamech, Hereš z Hustiřan a na Wlkawě, Jan z Janowic nyni bytem w mladém Bydžowě, a Mateg Pik-

hart Člowěk nadepsané° Pana Herśsse z Wlkawé, známo činjme tímto Listem/ že gest nás žádal Urozený Wládyka Mathyáš z Kosoře w ty časy Vředníjk na Pardubicých, abychom gemu paměť swau dali, co se dotýče Otce geho dobré paměti Pana Mikulásse z Kosoře kteréhož gsme dobře znali, a to wijme že gest mezy dobrými lidmi za dobrého Člowěka Rytjřského drián byl/ a to gk nám také dobře wědomo yak gsme gey poznali wždycky že se gest dobrých Lidi přidržel, a dobří Lidé proti němu tak se chowali yako na dobrého Rytjřského Člowěka slussel/ y my dobře wijme že Pan Hynek a Bohuslaw Bratřij wlastnj z Ssabenic a na Wlkawé, gey gsau za Stregce swého přirozeného sobě krewnjho pokládali, a k němu se znali/ yako na Přátelé slussy, a my cožkoli tímto Listem wyznáwáme totéž y austně před gedním každým mluwiti chceme: Dátum Anno ut suprà we Cžtwrtek po Božym Křtěnij.

Mathyasse Syna dotčeného Mikulásse paměti některé připomijnagi takto Léta Páně 1523. Pawel Klenowský ze Ptení oznamuge že Wyt Haníkéř z Semjna a na Peckách, dal gest mu sprawedlnost a dluh swůg po Přisudku který gemu včiněn Auřadem Půrgkrabstwij Pražského a Registry téhož Auřadu, že gest zapsal na Hynkowi Spetlowi z Janowic a Syrtowi Kaffuňkowi z Chlumu, a na Urozeným Wládyce Wacslawowi Wrchlabském z Wrchlabí, kteřjž gsau byli Rukogmě Wjtowi gmenowanému za Petra Haléce z Gičjnowsy: nýže w témž Listu přiznáwagi že toho dijlu neb dluhu prawau polowicy dáti magi Urozenému Wladyce Mathyassowi Kosořskému z Kosoře neb Dědicům geho.

Při Létu 1527. o témž Mathyassowi Kosořském nachází se památka psaná takto. Ja Mistr Mikuláš Sud z Semanina tímto Listem wyznáwam kterak znamenaw přátelstwj dobré, y ge w skutku shledaw od Urozeného Wládyky Mathyasse z Kosoře a Panij Anny Manželky geho/ přiřekl gsem gim a mocý toho Listu přiřikám y slibugi dáti a wydáwati každého Roku pět kop grossů w Cžeských, a to rozdjlně při S. Girzým půl třetij Kopy, a při Swatém Hawle půl třetij Kopy etč.

K kterémuž Mathyássowi Cýsař Ferdynand slawné a swaté paměti včinil Psanij těmito slowy. Léta Páně 1534.

Ferdynand z Božij milosti Ržijmský, Uherský a Cžeský Král etč. Slowutné° Mathyássowi Kosořskému z Kosoře wěrnému nám milému.

Slowutný wěrný náš milý wěz že gest nás žádal Slowutný Hynek z Chřenowic abychom tobě Listem nassým oznámiti ráčili/ že tebe tak yakž od něho sprawen budeš proti Slowutnému Petrowi Sstrowadowi z Wrbice k swědomi potřebuge, a protož my tobě den gmenowati račyme etč.

Jan Pfflug z Rabssteyna.

W Létu Páně 1528. k kterémuž psal List Wogtěch z Pernssteyna na Pardubicých, Heytman Krage Gehomilosti w smysl tento.

Urozenému Wládyce Mathyássowi Kosořskému Přjteli milému.

Urozený Wládyko Přijteli milý, yakož gsy pohnán Listem mým od Urozeného Wládyky Wacslawa Albýna z Aurazu Pýsaře Saudu Komornjho k swědomi, ale ty že gsy toho yakž on správu dáwá podle toho pohonu neučinil a gemu gsy swědomi nedal/ protož tebe gesstě tímto Listem podle Práwa napomínám aby ty w Středu po S. Girzým neyprwé příštím čeho gsy swědom swrchupsanému Wacslawowi Albynowi podle Práwa swědomij dal. Dátum na Hradě Pražském Léta yak na hoře.

Druhý List od téhož Pana Wogtěcha z Pernssteyna k kterémuž Mathyassowi psán byl o swědomi proti Janowi Krupjnu, tolikéž List od Urozené Panij Doroty z Zahrádky Léta Páně 1527. psaný a giných mnoho paměti témuž swědčjcých se nacházy. Ten zanechal Syny/ Bohuslawa Gindřicha a Jana, a Dcery dwě/ Worssylu a Maryánu.

Jan Kosořský z Kosoře měl tři Manželky/ prwní se psala z Bissné, druhá byla Půrgkrabijnka z Donjna gménem Saloména, s kterauzto splodil Dceru Annu/ třetí Anéžka z Chotěmic, s nížto splodil Dceru Dorotu a Syna Wácslawa Mathyasse. Umřel pak gmenowaný Jan Kosořský z Kosoře Léta Páně 1580. a pochowán w Praze v Swatého Gindřicha.

Wácslaw Mathyáš Syn Jana Kosořského z Kosoře osmkráte byl w tažení do Uher/ kdež se chowal hrdinský při Panu Karlowi Tettaurowi/ pogal potomně sobě k Stawu Manželskému Panij Johanku Radkowcownu z Radkowic pozůstalau Wdowu po Diwissowi Pařinowi z Dlauhé Wsy/ a ten pijsse se z Kosoře a na Kratenicých.

Blektowé z Autěchowic

o nichž na rozličných mjstech čjsti budeš w Tytulářích paměť pozůstawenau magi tito: Frydrych Blekta z Autěchowic na Woltinowě při Létu Páně 1534. Hanuš Blekta z Autěchowic na Autěchowicých, Mikuláš Blekta z Autěchowic při Létu Páně 1556. Joáchym Blekta z Autěchowic na Tlusscy při Létu Páně 1572. Adam Blekta z Autěchowic na Tlussey, Adam Blekta z Autěchowic na Waltinowě, Joachym Blekta z Autěchowic na Tlussey, Ssalomaun Blekta z Autěchowic na Krasné, Wácslaw Blekta z Autěchowic na hořegssým Waltinowě při Létu Páně 1589.

Hřebenářowé z Hřebené w Tytuláři se wyčjtagi/

yako Lipolt Hřebenář z Hřebené, Markwart Hřebenář z Hřebené při Létu 1534. a Jan Hřebenář z Hřebené na Mostcých.

Ssturmowé pijssy se z

Hyrssowa z nichžto někteří w Tytulařích doloženj gsau, gmenowitě w Létu 1534. Jan Ssturm z Hyrssowa ginák z Hyrssfeldu a Frydrych Ssturm z Hyrssfeldu.

W Létu Páně Tisýcým pětistým sedmdesátym druhým Jan Ssturm z Hyrssfeldu, Ludwjk Ssturm z Hyrssfeldu, Pawel Ssturm z Hyrssfeldu zřijzené Komory Cžeského Králowstwij Buchhalter, Petr Ssturm z Hyrssfeldu, Wácslaw Ssturm z Hyrssfeldu Mijsto Sudij při Dskách Zemských w Králowstwij Cžeském.

W Létu Tisycym, Pětistým osmdesátym dewátym / ten též Wácslaw Ssturm z Hýrssfeldu a na Komarankách, Jan Ssturm z Hýrssfeldu, Rod tento gest starodáwný a z mnohými ginými wzáctnými Rody spřjzněný.

Gini Ssturmowé pýssy se z Hranic / z nichž to geden totiž Adam z Hranic byl Cýsařowé Rzýmské Králowny Czeské Hoffrychtýřem Králowstwj Czeského.

Braumowé z Mířetic a na Lipné w Tytulářich poznamenáni gsau, totižto Wácslaw Braum z Mířetic a w Lestowě, Zygkmund Braum z Mířetic w Létu 1534.

W Létu 1572. Wácslaw Braum z Mířetic a na Lipné, Zygkmund Braum z Mířetic a na Augezdě.

W Létu 1589. Wácslaw Braum z Mířetic a na Lipné, Krystoff Braum z Mířetic a w Tychodibich, Mikuláš Braū z Mířetic a na Lipné.

Gini Brúmowé pjssy se z Chomutowic, a ti tolikéž w Tytulářich se připomýnagi, totiž Girzjk Braum z Chomutowic, Michal Braum z Chomutowic, Wacslaw Braum z Chomutowic při Létu Páně 1534. gestliže kteřj potomkowé gich pozůstáwagi, neměl gsem o tō žádné spráwy.

Bannowé z Fenyrffeldu nebo z Sspynyrffeldu Rod starodáwný, z něhožto pocházegjcy Jā Banno z Fenyrffeldu gmenuge se při Létu 1572. tolikéž y při Létu 1589.

Brodské z Wětčýna některé, Tytulářowé w paměť vwozugi / gmenowitě Jana Brodského z Wětčýna, Matěge Brodského z Wětčýna při Létu Páně 1572. tolikéž y při Létu 1589.

Z Bitowa a w Hořanech Jakuba, a Marka z Bitowa w Peckách Tytulář při Létu 1572. připomjná, tolikéž y při Létu Páně 1589.

Bořkowé z Poličan w Tytulářich předstjragi se tito: Hassek Bořek z Poličan, Jan Bořek z Poličan, Bernard Bořek z Poličan w Létu 1534.

Jan Bořek starssy z Poličan, Petr Bořek starssy Polička z Zachrásstian w Létu 1572. kterýž žiw byl w Létu 1589.

Chocholowé z Ssemechowa Rod starodáwný o něm; w Tytulářich gest zmjnka w niemžto se spatřugi Jan Chochol z Semechowa a w Chotowicych, Adam Chochol z Semechowa při Létu 1534. tolikéž Adam Chochol z Semechowa při Létu 1572. kterýž dolozen gest y při Létu 1589.

Bzenské z Porubi a na Nyměřicych w Tytulářich nacházym / yako při Létu Páně 1534. Wácslawa Bzenského z Prorubý na Bezně, při Létu 1572. Adama Bzenského z Prorubý na Nyměřicych, Pawla Bzenského w Bezně, Wácslawa Bzenského z Prorubý a w Bezně, a při Létu 1589. Adama Bzenský° z Prorubý na Nyměřicych a na Bezně

Beyssowcowé z Beyssowa s mnohými wzáctnými Rody spřjzněni, o nichž y na mjstech rozličných zmjnku nalezneš / gmenugi se w Tytulářich tito: Jakub Beyssowec z Beyssowa, Jan Beyssowec z Beyssowa a w Beyssowě; Albrecht Beyssowec z Beyssowa při Létu Páně 1534. Jan Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě při Létu 1589. Apollon Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě a w Bechyni, Bohuslaw Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě, Diwiš Beyssowec z Beyssowa a we Wssemyslicych, Jan Beyssowec z Beyssowa na Beyssowě, Ssebestyán Beyssowec z Beyssowa na Wssemyslicych, Woldřich Beyssowec z Beyssowa a w Knjně.

Beyčkowé z Nespečowa w Tytulářich se připomjnagi / gmenowitě Přibyk Beyček z Nespečowa a na Cžicych při Létu 1534. a při Létu 1589. Litkýř Beyček Welwetský z Nespečowa a w Hliňanech, o nichž y na hoře doloženo, a Wácslaw Beyček z Nespečowa a na malé Blanicy.

Bossensští z Bossýna o nichž rozličné paměti zmjnku čini, poznamenáni gsau w Tytulářich tito: Bernard Bossynský z Bossýna, Alexander Bossynský z Bossýna při Létu 1534.

Gini Bossynssti slugi z Bozegowa, a ti gmenugi se při Létu 1589. totiž Diwiš Bossynský z Bozegowa, Zdenek Bossynský z Bozegowa, Jan Bossynský z Bossýna a na Gemnicy. Ti Rodowé zdaliž rozdilný gsau čili ne / o tom gsem nemohl wěděti.

Z Bolu a na Přjčině Zibřýda a Jana tolikéž z Bolu a na Přýčyně, Tytulářowé předstjragi, onoho při Létu 1534. tohoto při Létu 1589.

Deymowé z Střjteze Rod starodáwný, w Tytulářich takto se wyčýtagi: w Létu 1534. Adam Deym z Střýteze na Czimelicych, Gindřich Deym z Střýteze a na Czimelicych, Jan Deym z Střýteze a na Czýžawě, Petr Deym z Střýteze.

W Létu 1589. Adam z Střýteze a na Czimelicych, Aleš Deym z Střýteze a na Czimelicych, Hendrych Deym z Střýteze a Milomowicych, Mikuláš Deym z Střýteze a na Czižowi, Wácslaw Deym z Střýteze a na dolegssym Pořýčy.

Z Bezna Rod Wládyk ſtarodáwnich na roz- ličných mjſtech připomenut geſt a w Tytulářich poznamenán geſt při Létu 1534. Bartoloměg z Bezna, o kterémžto Rodu neni zmjnka w Tytuláři nowém.

Klacowé z Starého Do- mu a na Kliſy magi za znamenj Rytjřſké Czlowěčy Hlawu mezy Křjdli Orličjmi. W Sſtampuchu Pana Jaroſlawa Běčkowſkýho widěl gſem podepſaného Adama Klace na Kliſy, žiw byl Léta 1580.

Žádubſſti z Sſentálu Rod ſtarodáwný/ z nichžto Albrecht Žádubſký a na Žádubě w Tytuláři dolożen geſt.

Networſkých Rod ſtarodáwný z Břjzy ſe pjſſy: w Sſtampuchu nyni gmenowaném poznamenan geſt Aleš Networſký z Břjzy na Láſſanech, Březanech, Jabloné a Chljſtowě.

Slepotičti pjſſy ſe z Sulic w Sſtampuchu Pana Jaroſlawa Běčkowſkýho z Sſebjřkowa a na welkým Brázdowě podepſal ſe Heřman Diwiš Slepotičký z Sulic.

Noſakowec Baltazar tāž dolożen geſt / má za Erb Chrta bilého w čerweném Poli a pjſſe ſe z Modlochowic.

Petra Hoſtakowſkého w témž Sſtampuchu nachāzym/ kterýž ſe pjſſe z Arklebic, a Erb geho geſt bilé a modré Pole přehražené ſſtrychem černým a na Helmu Trauby Slonowé.

Koſtelakowé z Koſtelce Rod ſtarodáwný. W Zrnoſekách Kámen hrobnj předſtjrá Wratiſlawa Koſteláka kterýž vmřel Léta 1525.

Na témž mjſtě widěl gſem Text na Hrobě wyrytý ſwědčjcy Ctiborowi ze Chocebuze řečenému Dowole, a ten vmřel Léta Páně 1551.

Welemičti magi za Erb dwa Kamſýky na Skále, o nichž mezy Rody ſtarými zmjnku nalezneš.

O Erbu a Rodu Vrozených Wládyk Bjrkůw z Hottendorffu.

Rod tento za zname- nj Rytjřſké vżjwá Krku Geleniho na Sſtjtu modrém s Rohami, nad Helmem bez Koruny Ruka wyzdwjžená zbrogná kteráž Rohy Srncowý w Poli drži/ ſſaffrnochy zlaté a modré, tak yakž Mageſtát Wladiſlawa Krále Vherſkého, Czeſkého, Charwátſkého, Dalmatſkého, Raniæ, Seruiæ, Galitiæ, Lodomiriæ, Romaniæ & Bulgariæ obſſýrněgi w ſobě obſahuge a zawjrá / kterýž dán geſt Mužům Slowutným pro zaſlauženi Wawřincowi a Kaſſparowi Bratrům z Hottendorffu, a to w Létu Páně 1493.

Od těch tam wzneſſených Mužich poſſel Gi- řjk Bjrka z Hottendorffu prawý Wogák, kterýž z mladoſti mezy Wogſké Polſkým ſpráwam Rytjřſkým ſe wyvčil, a tak w njch poſtupowati vměl / že nemnoho rowných gemu w těch Kraginách bylo, Koně neyprwe dobré oſedl/ Kopj tak wládl že co chtěl nj treffil: Srdce byl práwě Heroytſkého, hotow proti každému Nepřjteli s každau Zbranj. Potomně powolán k ſlužbě do Vher od Arcyknjžete Maximiliána okolo Léta Páně 1599. kdež y žiwot ſwůg dokonal / Rek a hrdina takowý, kterýž mezy Narodem Czeſkým pro ſwé Heroytſké ſkutky paměti neſmrtedlne hoden.

O Erbu a Rodu Panůw Grayffingerůw z Saléku, kterýž do Czech přineſſen z Tyrolu za Panowáni Cýſaře Maximiliána toho gména druhého, w Létu 1571.

Gindřich Grayffinger z Saléku/ wzal ſobě Manželku z Rodu Panůw Žádubſkých z Sſontalu gménem Annu, a ſplodil s nj Syny tři: totiž Maximiliána, Mathauſſe, a Karla: Rod ten w Německých Kraginách ſtarožitný geſt, a vżjwá za znamenj Rytjřſké yakž na hoře widiš černé trakturý na Sſtjtu zlatém, a Peřj bilých na čerwené a čerwených na bilých Sſtjtech, a pro obzwláſſtnj záſluhy potōcy obdrželi takowú čtwernáſobnj proměnu yakž widiš, a na Helmu dwanácte Per Pſſtroſowých čerwených a bilých z Koruny takowé též barwy Faffrnochy yak Peřj na Helmich bilé, čerwené, černé.

Gmenowaného Gindřicha Grayffingera

ffingera Praděd byl Wylim Grayffinger z Saléku, ten měl za Manželku Anéžku z Trautmesdorffu, od kteréž pozůſtal Syn Jan Grayffinger z Saléku.

Jan Grayffinger z Saléku měl

Manželku Paný Kateřinu Romeryn z Maretſſu, s kterúž ſplodil Syna Gindřicha/ a ta vžjwala za Erb dwau ſſtrychůw černých na bjlém ſſtýtu, Faffrnochy bjlé a černé, Helmy dwa s Korunami, na gednom Křýdlo Orlowé bjlé, a přes ně dwa ſſtrychy černé na druhém dwě Trauby ſlonowé, černá a bjlá.

Gindřich Grayffinger z Saléku

měl Manželku Worſſylu Holcſelin z Sſyliánu, s kterauž to ſplodil gmenowaného prwe Gindřicha kterýž ſe do Czech wyprawil, a zde Potomky zanechal nahořegmenowané totiž Maximiliána, Mathauſſe a Karla.

Tato Paný Worſſyla po Bábě ſwé Paný Barboře z Meyſneryn, yakého Erbu vžjwala wěděti gſem nemohl, kteráž byla porodila Blažege Holcſelin z Sſyliánu. A ten potom byl tegnau Raddau v Cýſaře Maximiliána toho gména prwnjho/ a zůſtawil po ſobě nahoře gmenowanau Paní Worſſylu Manželku Gindřicha Grayffingera ſtarſſjho Matku, kterýž byl do Czech přiſſel a tu ſe oſadil.

O Erbu a Rodu Wládyk Kamenických z Hoyowic a na Hoyowicych.

Erb a Rod gmenowaných Kamenických z Hoyowic ač geſt ſtarodáwný/ wſſak gednák Mathyáš Kamenický z Hoyowic ſám toliko gſa od njch pozůſtalý, od Cýſaře Rudolffa toho gména druhého, o ſwých Předcých a Erbu takowú ſobě pamět y budaucym ſwým wygednal, kterézto Kopié z nj ſlowo od ſlowa.

My Rudolff druhý z Božý milosti wolený Cýſař Římſký po wſſecky čaſy Rozmnožitel Říſſe/ Vherſký Czeſký Dalmatſký Král etc. Arcyknjže Rakauſké, Margkrabě Morawſký, Lucemburſké a Slezſké Knjže a Lužický Margkhrabě. Oznamugem tímto Liſtem wſſem, že geſt na nás gménem Slowutného Mathyáſſe Kamenického z Hogowic na Hogowicych wěrného naſſeho milého Poddaný wzneſſeno/ kterakby z toho Rodu a krwe on gediný a žiwý pozůſtal, a obáwagic ſe toho/ poněwadž Otec Strežcowé a Předkowé giž zhýnuli a zemřeli, žeby Rodu a Sſtýtu tolikéž y Tytule a ſtarožitnoſti ſwé (přiſſlaliby gemu toho yaká potřeba kdyby v giných Lidi paměti pominuli) budaucně prokázati nemohl/ nás poníženě a ſewſſy pokorau žádagjce, abychom pro takowau ſeſſloſt Předkůw téhož Rodu wegšpſanému Mathyáſſowi Kamenickému z Hogowic a Dědicům geho Sſtýt, kterýž neſe po Předcých ſwých totižto Pole modré a w něm Koroptwu ſwé přirozené barwy s zlutém neboližto zlatým Noſem a Pazaury, nad Sſtýtem Rolčý Helm okolo něhožto přikrywadla neboližto Faffrnochy z obau ſtran modré, nebo Lazurowé a zlaté barwy potažené wiſý: nad Helmem též Koroptwa tím wſſym ſpůſobem yako w Sſtýtu/ yakž pak to v proſtřed Liſtu tohoto wtipem a Vměnjm Miſtrowſtwý Malířſkého geſt barwami hogněgi wymalowáno a wyſwětleno, a Tytul geho z Hogowic w tento List náš vweſti a gim to k budaucy paměti miloſtiwě potwrditi ráčili. K wzhlédnauc my na geho ponížené prozby, a mage w paměti wěrné a poddané ſlužby Předkůw a Rodu geho, kteřýž gſau téhož Sſtýtu a Tytule vžjwali, tolikéž y on znage že mu miloſti naſſy nakloněni býti račíme, aby nám y Potomkům naſſym a budaucym Králům Czeſkým s Dědicy ſwými budaucými tím ſnázegi ſlaužiti mohl a powinen byl dobrým rozmyſlem naſſym giſtým wědomým s raddau wěrných naſſých milých mocy Králowſkau w Czechách témuž Matyáſſowi Kamenickému, Dědicům a budaucym geho, yakožto těm kteřýž gſau z toho Rodu a krwe, tolikéž z oznámeného Sſtýtu a Tytule poſſli, toho tímto Liſtem naſſym k gich budaucy paměti/ ač přiſſlaliby gim toho kdy yaká potřeba mocně potwrzugem, tak aby on Matyáš Kamenický po Předcych ſwých oznámeného Sſtýtu a Tytule vžjwal a vžjwati mohl s Dědicy a budaucými ſwými y na čaſy budaucy. Protož přjſně přikazugem Neywyžſſým Auředníkům Zemſkým y giným wſſem Obywatelům a Poddaným naſſym ze wſſech Stawůw Králowſtwý Czeſkého nynégſſým y budaucym wěrným milým abyſſte čaſto gmenowaného Matyáſſe Kamenického z Hogowic y Dědice a budaucy geho, za takowé yakž ſwrchu doloženo/ měli, drželi, a neporuſſytedlně nyni y w budaucych čaſech zachowali, a také aby gegich Dědicům a budaucym (ač kdyby gim toho která potřeba naſtala) we Dſky Zemſké kladli, a zaſe y od nich týmiž Dſkami gini aby přigjmáti mohli, gináče nečinjce pod vwarowáni hněwu a nemiloſti naſſy Cýſařſké y budaucych naſſých Králů Czeſkých. Tomu na Swědomý Pečet naſſy Cýſařſkau k tomuto Liſtu přiwěſyti gſme rozkázati ráčili. Dán na Hradě naſſem Pražſkém we Cžtwrtek den Pamatný proměněný Kryſta Pána na Hůře Tábor. Léta Božjho 1587. a Králowſtwý naſſých Řjmſkého 12. Vherſkého 15. a Czeſkého též 12.

Tento Mageſtát we Dſky Zemſké do Kwaternu trhowé° černého kropeného, Léta 1588. w Sobotu po Památce S. Doroty B. 22. s powolenjm G. M. C. tak yakž Relacy plněgi ſwědčý a w ſobě ſſýřegi obſahuge, wložen a wepſán geſt.

Starý Tytulář připomjná Mathyáſſe Kamenického z Hogowic a na Hogowicych, w Létu Páně 1572. tolikéž y Syna geho týmž gménem nazwaného.

O Erbu a Rodu Sslegklowských z Ssygndorffu starodáwném.

TAk to vkazugi paměti že Předkowé Rodu tohoto z Morawy do Kralowstwij Cžeského se dostali.

Pan Ssymon Sslegklowský z Ssygndorffu na Jannem

byl v Neywyžssijho Pana Komornijka w Margkrabstwij Morawském Pana Zacharyásse z Hradce Let 40. w službách geho welikých, a wssecky wěcy Pána gmenowaného tak Doma yak při Saudech, tak w Cžechach yak w Margkrabstwij Morawském chwalitebně sprawowal a kijdil, a magic lásku v Pána y ginýni gi k welikému požitku gednal. Manželka geho byla Panij Kateřina z Rodu Panůw Ssyndlůw/ kteráž vžjwala za Erb Pole čerweného a bijlého a na helmě z Koruny wycházegicýho Mnijcha s Biskupskau Berlau s ffaffrnochy bilými a čerwenými. Vmřel mage wěku swého, Let osmdesáte Léta 1583. zanechaw Syna Jana.

Pan Jan Sslegklowský z Ssygndorffu a na Jannem w Margkrabstwij Morawském,

z mladosti swé spolu s Panem Karlem Tettaurem do Wlach gezdil/ w Maltě čas nemalý swým nákladem gsauce tak yakž na Rytýře náleži / hrdinský se chowal / mnohé Kragyny progel, nemalau částku Swěta spatřil, na Mořij w nebezpečenstwjm mnohým a rozličným býwal, a na wrátiw se do Wlasti swé ssťastně pogal sobě za Manželku Vrozenů Panij Johánku z Rodu Panůw Pernklaubůw/ kteraž po Otcy vžjwala za Erb Lijssky žluté w Poli čerweném/ Helm gest zawřený a Koruna nad nim a nad Korunau tolikéž Lijsska a tři zelené Pera, ffaffrnochy bilé a čerwené.

Gmenowaná Panij Johanka byla Dcera Vrozeného Wládyky Pana Pernklauba z Ssenreytu a na Pačiwě w Králowstwij Cžeském, kterýž za žiwobyti v Cýsaře Rudolffa toho gména druhého byl Weyběrčym nad Posudným w Kragi Prácheňském až do smrti swé. Manželka geho byla Panij Anna z Rodu Panůw Kočůw z Dobrsse, kteriž měla za Erb Kolo zlaté w modrém Poli/ Helm otewřený s Korunau a nad ni nápodobné Kolo, a ffaffrnochy žluté a modré. Vmřel gmenowaný Pan Kůnrad Pernklaub Léta Páně 1580 mage wěku swého 60. Let. Tělo geho tolikéž y Manželky geho pochowáno w Kostele Katholickém w Horažďowicých.

Za čásu pracowáni mého s Kněhau tauto žiwi byli z Rodu toho tři Bratřij wlastnij Kunrad, Karel y Wylim, Synowé Vrozeného Jana Sslegklowského z Ssygndorffu a na Jannémá Panij Johanky Pernklaubky z Ssenreytu.

O Rodu Myslikůw a giných genž se pijssy z Hýrssowa.

MYslikowé a gini wssickni kteřijž se pijssy z Hýrssowa w gednom čase gradum Nobilitatis obdrželi.

W Tytulářich poznamenáni gsau tito: při Létu Páně 1534. Adam Myslik z Hýrssowa a na Kossyřich.

Při Létu 1556. Adam Myslik z Hýrssowa na Kossyřich, Jan Myslik z Hýrssowa Wacslaw Myslik z Hýrssowa, Ladislaw Myslik z Hýrssowa.

Při Létu 1589. Adam Myslik z Hýrssowa, Ladislaw Myslik z Hýrssowa a na Radicy.

O Rodu Pauzarůw z Michnic

starodáwném na rozličných mijstech mezy ginými Rody naleznes: w Tytulářich také zmijnka o nich gest, yako o Gindřichowi Pauzarowi z Michnic na Ziumburce Léta Páně 1556. tolikéž o Gindřichowi Pauzarowi z Michnic na Ziumburce, o Sweyssowi Pauzarowi z Michnic na Cukrssteyně, o Wokowi Pauzarowi na Wolessnicy Léta 1572.

Léta 1589. o Albrechtowi Pauzarowi z Michnic na Wolessnicy, o Gindřichowi Pauzarowi na Ziumburce.

Chocemičti z Chocemic připomijnagi se w Tytulářich tito: Zygmund Chocemický z Chocemic na Probilicych, Gindřich Chocemický z Chocemic při Létu 1534. a Zygmund Chocemický z Chocemic při Létu 1589.

O Rodu a Erbu Vrozených Wládyk Vergerůw ginák Wrchowských z Wrchowiny kteřijž před mnoha Léty wyssli z Charwat do Rakaus, a potom ně z Rakaus do Cžeského Králowstwij.

SAdnůw slawné paměti Wladislawa Vherského a Cžeského Krále, w Létu Božijm 1495. wpadli Turcy s welikau mocy do Charwát s Bassy Radýnus řečeném a přigdauce až do Zagrabigi wssecku Zemi tu a Králowstwij onono slawné splůndrowali / proti njmžto powstali na odpor Vhřij a Slowácy, ale od Pohanůw poraženi gsau. Toho časů pro nenadále wpadnautij do Země Pohanských Wegsk/ Jeronym Wrchowský z Wrchowiny pogaw Ženu toliko s dwěma Syny na ten čas maličkými, a pochytiw něco z Pokladůw a od Oděwu obrátil se do Země Rakauské aby lepssiho pokoge

ho pokoge užil a bezpečněgſſý byl před Nepřjtelem tak vkrutným a krwe Křeſtianſké žiádoſtiwým nežli na Zbožij ſwém Peruſſycych a Wrchowinách.

Z dotčených Synůw gmenowaného Jeronyma Pergera ſtarſſý gménem Giřijk byl Kommendátorem w Ebenſſurtě w Rakauſych.

Druhý Syn téhož Jeronyma gménem Sſtefán w Rakauſych měl ſwé obydlj, a tu pogal ſobě Manželku Magdalénu Rodu Wládyckého Klanicerůw řečených z Charwatic / s nižto ſplodil čtyry Syny / Bartoloměge, Giřjka, Karla, a Jana, kterýmžto ſpůſobiw poctiwé wychowání, nechtěl tolikéž ge w těch Kraginách bez oznámenj a vkázanj ſtarodáwnjho Erbu a Rodu ſwého zanechati / pročež v Cýſaře Pána ſwého za obnowenj Erbu žádal, kteréhož Předkowé geho ſkrz hrdinſtwj Rytjřſké doſtali od Béla, Wladiſlawa a potomně Mathyáſſe Králůw Vherſkých Mageſtáty potwrzeného, yto od Rudolffa Cýſaře toho gména druhého wygednal / kteréhožto Mageſtát při tomto Rodu celý a neporuſſený pozůſtáwa, gehožto Kopij Slowo od ſlowa pro lepſſý giſtotu tuto doložim, kteráž w Jazyku Latinſké zuj takto:

Rudolphus

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVENTE clementia, electus Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex; Archidux Auſtriæ, Marchio Morauiæ, Lucemburgenſis & Sileſiæ Dux, Luſatiæq; Marchio &c. Ad perpetuam rei memoriam.

Cùm primum ad faſtigium & apicem Imperialis dignitatis, ſumma Dei optimi maximi benignitate euecti ſumus, nihil prius & antiquius habuimus, quam ut veſtigijs prædeceſſorum noſtrorum Diuorum Romanorum Imperatorum, & Sereniſſimorum Hungariæ & Bohemiæ Regum, tum etiã Auſtriæ Archiducum inſiſtentes, eos homines, qui virtutibus, eximijs officijs in inclytam noſtram Auſtriacam familiam ab ipſis profectis conſpicui & clari, & pro communi Chriſtiani nominis ſalute, aduerſùs immaniſsimum & hæreditarium hoſtem Turcam, vires, facultates, & vitam deniq; ipſàm impendere & erogare non deſtiterunt, gratijs & donationibus noſtris Cæſareis præ alijs munificè donaremus & condecoraremus ut exemplis ipſorum alij excitati, ad ejuſmodi ſplendidum Virtutis verè nobilitantis nomen acquirendũ, omni ſtudio & diligentia anniterentur. Cogitamus enim eorundem Diuorum Imperatorum & Regum Bohemiæ more, eos, quos placuit ſummo Deo Virtute ſuiſq; donis ornare, ijs ad exemplum Dei benefacere præ alijs, & noſtro teſtimonio comprobare, alijſq; honorandos proponere, & ut homines alij, alijs virtute antecellunt, ita etiam eos, qui recta voluntate, promptitudine atq; facultate de nobis mereri poſſunt, & benè merentur fouere, gratiaq; noſtra Cæſarea proſequi. Itaq; cum Majeſtati noſtræ Cæſareæ, Nobilis Stephanus Perger humillimè expoſuiſſet, prædeceſſores ſuos à longisſimis temporibus originẽ ſuam in Regno noſtro Croatiæ duxiſſe, ibiq; poſſesſiones & bona ſua habuiſſe, quæ tamen ſucceſſu temporis, ab immaniſsimo & hæreditario nominis Chriſtiani hoſte Turca (quemadmodum & alijs innumeris, in præfato Regno noſtro Croatiæ exiſtentibus accidiſſe omnes norunt) direpta, incenſa & in nihilum redacta fuerunt, ita ut pater ſuprà nominati Stephani Perger, Hyeronimus nomine, qui vulgato Idiomate Croatico VVrchowsky paſsim apellabatur, ſolum vertere & unà cum familia ſua in haſce terras noſtras ſe recipere, & nouas ſedes quærere coactus fuerit. Inde factũ cum donationes ſereniſsimorum Regum Hungariæ prædeceſſorum noſtrorum honorandæ memoriæ, præſertim verò Beli, VVladislai, & Matthiæ, quas ſibi familia Pergerorum ſuprà bona & prædia ſua, & etiam ratione ſtemmatis & vetuſtæ Nobilitatis ipſorum conceſſas habuerat, in cineres cum alijs mobilibus rebus ipſorum à Turcis redacta fuerint; ut diplomata, & autenticarum ſcripturarum probationes ſuæ Equeſtris dignitatis minime proferre potuerint, tamen Virorum Nobilium in ætate graui conſtitutorum, inculpatæ & integræ vitæ teſtimonia cum alijs ad ejuſmodi negotium pertinentibus antiquitus obſeruari conſuetis rebus nobis quàm ſupplicitèr offerentes, quibus abunde comprobatur à multis ſæculis Pergeros ſiue VVrchouios Croatiæ Regno inter Nobiles viros ſemper numeratos & honoratos, Regibuſq; ſuis ſæpe numero aduerſus imaniſsimũ hoſtẽ Turcã, ſtrenuã operã in militia nauaſſe, ob idq; prædijs & bonis amplis ab ijs donatos & charos habitos fuiſſe, à nobis quàm humillimè petierunt, quatenus illis gratia noſtra Cæſarea atq; Regia ſuccurrere, & comprobata ipſorum vetuſta Nobilitate de nouo Inſignia ipſorum, quæ ſibi à Sanctæ memoriæ Diuo Maximiliano ſecũdo Imperatore, Domino genitore noſtro chariſsimo conceſſa habent, in quibuſdam meliorare, & acceſsione nouarũ gratiarũ condecorare, illaq; omnia diplomata noſtro Cæſareo confirmare clementiſsimè dignaremur. Conſiderantes itaq; modò no-

minatæ

minatæ familiæ Pergerorum optima & egregia studia, ab ijs ergà Serenissi-
mos Reges Hungariæ, antecessores nostros laudatissimæ memoriæ profecta,
speciatim verò duorum Pergerorum rectissimam voluntatem perspicientes,
quorum unus Georgius Perger ab aliquot annis in Cancellis nostris Bohemi-
cis in expediendis & sibi concreditis intimis alijsvè necessarijs rebus nostris
Registratoris & Taxatoris munere fungendo bonam operam hucusq; nauat,
& diligentiam, taciturnitatem & fidem suam abundè testatam facit, alter verò
Bartholomæus nomine, ubi per nonnullos annos in Pannonicis præsidijs pri-
mum virtutis suæ haud leue specimen edidisset dein autem Serenissimi Prin
cipis Domini Philippi Hispaniarū Regis Catholici Auunculi Sororij & Frat-
ris nostri charissimi partes amplexus ejus serenitatem in bello Lusitanico quē
admodū & paulopost in Sarmatiæ Regū Serenissimū Archiducē Maximilia-
nū electū Regē Poloniæ fratrē nostrū charissimū secutus fuisset: Nuperrimè
in Gallica expeditione sub auspicijs illustris quondā Alexādri Parmēsis Ducis
p militares gradus ad dignitatem & honestissimū Capitanei officium suo meri
to euectus, propè Ambianum Picardiæ primariam vrbem strenuè pugnando
magna cum laude extremā diē clausit fatisq; concessit, de cujus sanè erga no-
stram Cæsaream ac Regiā Majestatē & Augustam nostram Austriæ domum,
studio recto egregia fide & obseruantia singulari, ut nullatenus addubitamus,
ita nobis persuasum planè habemus, de nobis eum nullā benè merendi occa-
sionem prætermissurum esse. Idcirco ut appareat perpetuum nostri benig-
nissimi ergà eū & totā familiā ejus animi argumentū, nosq; erga illum Cæsareā
& Regiam gratiā faceremus testatā, quæ ipsū tanto magis ad studia erga nos,
sacrū Romanū Imperium, & domū potissimū nostram Austriacā cumulando
& prosequendo stimularet, & alios ad parem imitationē sequendæ amplexā-
dæq; virtutis inflamaret, voluimus inprimis in illis ornandis & amplificandis
nostram clementissimā mentem declarare, eosq; isto afficere honore & digni-
tate, ut infrá scripta arma & insignia à nobis in aliquibus augmentata & acces-
sione nonnullarum gratiarum splendidiora & magis decora reddita, ex hoc die
& tempore in omnem perpetuitatem in illos & liberos suos ex probato tho-
ro susceptos & suscipiendos utriusq; sexus sentiant esse à Majestate nostra col-
locata, certo statuimus, ut deinceps illi cum liberis suis ex illis progenitis, ubiq;
locorum & terrarum, potissimum verò in Regno Bohemiæ & ei adjunctis
Prouincijs pro veris Nobilibus & gentilibus hominibus à nobis ap-
probatis agnoscantur, habeantur, admittantur & teneantur, possintq; vim &
facultatem susceptæ & approbatæ Nobilitationis habere, universis & singu-
lis priuilegijs, honoribus, dignitatibus, præeminentijs, Franchisijs, juribus,
Insignijs immunitatibus, libertatibus & exemptionibus, prærogatiuis & gra
tijs tam realibus quam personalibus, siue mixtis & alijs quibuscunq; militari-
bus actibus & officijs, uti, frui & gaudere quibus cæteri homines nobilita-
ti in Regno nostro Bohemiæ & adjunctis illi Prouincijs, quatuor Auorum pa
ternorum & maternorum conspicui descensu gaudent & fruuntur, idq; vel cō-
suetudine vel de jure, nemine contradiente: Porro ex eadem nostra scien-
tia & integro accedente nostrorū officialiū cōsilio, deq; sacra Imperatoria Re-
giaq; Bohemiæ authoritate nostra suprà nominatos Pergeros à Perge nomi-
ne siue agnominatione gētili, cū antea Croatico Idiomate eadē planè signifi-
catione VVrchouij de VVrchouina in Perusicz, quæ etiam Villa ipsorum
vetusti stēmatis erat, nominabātur, nūcupamus, & sic eos, liberosq; eorum ex
legitimo thoro siue Matrimonij legib9 susceptos, eorūq; posteros, ex linea il-
lorū rectè descēdētes in infinitā propagationē vtriusq; sexus Pergeros à Perge

ab omni genere hominū apellari volumus, cōfirmātes ipsis arma ipsorum gen-
tilicio vetera, atq; ut deinceps hisce insignijs utantus volumus, scutum videli-
cet in quatuor planities siue æquales partes diuisum, prima & quarta pars
cærulei coloris, in quorum una quasi basi collis triplex naturalis proprijve
coloris & suprà colle illo Alauda lutei siue aurei coloris explicatis alis, capite
versus dexteram vergens consistit: secunda verò & tertia planities vijs qua
tuor a dextra inferiore sinistrorsum obliquè ascendentibus, quarum prima
& tertia albi siue argentei, secunda verò & quarta rubei coloris penes se di-
stinctæ in unaquaq; planitie conspicuæ visuntur; centrum autem Scuti ipsū
antiqua familiæ Pergerorum insignia, clypeum nimirum rubei coloris quod
brachium virile dextrum incuruatum, armis siue manicis candidis seu argen-
teis indutum, manu acinacem Scythicum dextram versùs ad ictum quasi
vibrans præ se ferat, sibi vendicet; scuto galea equestris cancellata siue ore
aperto superimposita, eaq; Corona aurea insignita, ex qua armatum itidem
& ei quod in clypeo interiori cernitur brachium in omnibus simile emineat,
tegumentis verò siue phaleris ex dextra parte cærulei & lutei siue aurei ex
sinistra rubei & albi siue argentei coloribus mixtim dependentibus seu deflu
entibus, pro ut hæc omnia in medio præsentis nostri diplomatis siue colori-
bus rectius depicta & elaborata ob oculos posita cernuntur, volumus serio
hæc omnia authoritate nostra ipsis Pergeris à Perge eorumq; descendentibus
sarta tectaq; conseruari. Mandamus itaq; & firmissimè præcipimus uniuer
sis & singulis Principibus Sacri Romani Imperij & nostris Electoribus Eccle
siasticis & sæcularibus, Archiepiscopis, Episcopis, Archiducibus, Palatinis,
Principibus, Ducibus, Lantgrauijs, Marchionibus, Comitibus, Baronibus,
Equitibus auratis, Nobilibus, Præfectis, Prouincialibus, Consiliarijs nostris,
& inprimis Regni nostri Bohemiæ Provinciarumq; Morauiæ, Silesiæ ac Lu-
satiæ Principibus, deniq; omnibus in cæteris hæreditarijs nostris prouincijs
constitutis hominibus, fidelibus nostris dilectis, cujuscunq; ij status, gradus,
ordinis, conditionis & fortunæ sint vel extiterint, aut quacunq; emineant vel
refulgeant dignitate & sublimitate, ut suprá nominatos Pergeros à Perge &
totam familiam pro Nobilibus veris agnoscant, & ab hac hora in infinitum p
petuis temporibus, priuilegijs omnibus & singulis immunitatibus, libertati-
bus, exemptionibus, indultis, concessionibus, emolumentis, & beneficijs
pacificè, quietè, & sine omni prorsus impedimento frui & gaudere permit-
tant, in ijs illos, liberosq; illorum studeant conseruare & tueri, atq; in alijs id,
quantum in quoq; situm erit, fieri omnibus modis curent: Si quis vero hoc
nostrum Augustissimum & Regium diploma temerè fuerit ausus in dubium
vocare, spernere vel violare, is se nouerit ipso facto in Imperatoriam & Re
giam nostram indignationem grauissimam incursurum, & mulctam siue pæ-
nam triginta quinq; marcarum auripuri, dimidium fisco siue ærario Regio
nostro, residuum verò ipsis Pergeris à Perge liberisq; & descenden-
tibus eorum utriusq; sexus, soluere tenebitur: In cujus rei certum & euidens
testimonium, præsentes literas manus nostræ subsignatione & sigilli nostri
Cæsarei, quo ratione Majestatis Regiæ Bohemiæ vtimur muniuimus appen-
sione. Datum in Regali nostra urbe Praga, tertio Nonas Februarij, Anno
1593. Regnorū nostrorū, Romani 18. Hungarici 21. Bohemici itidem 18.

Rudolphus.

Adamus de Nova Domo S. R. Bohe: Can:
Ad mandatū S. C. M. proprium.

Christophorus Zelinsky de Sebuzin.
Ioannes Millnerus.

Bartholoměg Perger z Pergu Syn starssý

weyšgmenowaného Ssteffána Pergera hned od maldosti neyprwe w Vhřijch potomně w Charwátich pod Panem Fernbergerem proti Nepřijteli Křijže S°. Turku, též y při straně Krále Hysspanského od počátku dobywánj Králowstwij Portugalského/ až do konce na té Wogně byl a Qwartyrowé mijsto zastáwal. Nawrátiw se pak do Kragin těchto, táhl y na Wognu tu kterauž Arcyknijže Maximiliā wolený Král Polský swedl s stranau odpornau v Biciny, w kteréž gsa Fendrychem včiněn, zadost powolánj swému činil / Praporec swůg cum magna Audacia nechtic ho tam k posměchu Domu Rakauského zanechati, sebau pod Plásstěm in præsentia magni Cancellarij wywezl / o čež se gini pokusyti nesměli. Opět obrátil se do Frankreychu a slaužil Králi Hyssp anskému sstiastně w potřebách Wogenských proti Náwarskému.

Léta potomně 1592. gsa Heytmaně Polnijm v Knijžete z Parmy pod Regimentem Englharta Kurce, když byl wyslán od Knijžete mezy Korby a Amiensem od Nepřátelůw smrtedlně raněn, a dowezen do Amiensu / kdež pobožně skonal, a pochowán gest poctiwě tu w Městě w Kostele ffarnijm.

Girij Perger z Pergu Syn druhý. Ssteffána

Pergera w Cžeském Králowstwij se osadil, w čemž wedle pořadku Králowstwij dotčeného postaupal/ neyprwe včinil dostatečný Weywod wedle Práwa Země o Poctiwém Rodu swém, vkázaw wznessené a wzáctné Lidij kteřijž Otce geho y giné Přáteli znali, gessto za Prawé a starožitné Wládyky gmjni a držáni býwali, na čež gsem yá widěl List řečený Vidimus od Měsstianůw Pražských Staroměstských wydaný Léta 1593. a druhý od Pana Getřicha Sswendy z Rakaus, w Létu Božijm 1583. potomně na milostiwau přimlůwu Cýsaře Rudolffa do Země přigat, společně s wegš gmenowaným Bratrem Bartholoměgem za času dobrého zdrawi geho: List pak přjmlůwči od Gehomilosti Cýsařské znj w slowa tato:

My Rudolff z Božij milosti druhý / wolený

Cýsař Římský etc.

Wysoce Vrozenj/ Vrozenj/ Statečnij/ Slo-

wutnij Poctiwij a Oppatrnj wěrnij nassy milý/ wěděti wám milostiwě dáwame, že gsme od Slowutných Girjka Pergera z Pergu Služebnjka nasseho při Kancelláři Cžeské, a Bartholoměge tolikéž Pergera z Pergu Bratra ge° wěrné° nasseho milého ponižené prosseni/ abychom se k wám za ně, aby za Obywatele do Králowstwij Cžeského přigati byli milostiwě přimluwiti ráčili, gichžto ponižené prozby poněwadž se gednomyslně obadwa w tomto Králowstwij osaditi mjni a chtěgi a tento Girjk Perger gsa Dwanácte let pořád yakž dotčeno w službě nassy powinnosti swé pilně a bedliwě za dost činj/ druhý pak Bartholoměg dobré slowo o sobě má, že gest w taženijch a službách polnich ge° lásky Krále Hyssp anské° totiž w Portugallígi, potō we Wlassych, nic méně y w Polsstě gsa Fendrychē sslechetně a dobře se chowal, a po Předcych swých w Králowstwj Charwátské z Stawu Rytjřské° sta-

rožitné° possli, nemohli gsme oslysseti, a protož se k wā za ně přimlůwati a milostiwě žádati ráčime/ že gmenowané Girjka a Bartholoměge Perge: Bratry za obywatelé do Králowstwj Cžeské°, když to co náleži od nich se wykoná, podle starobylého chwalitebného obyčege a pořádku při tomto nyněgssym Sněmu obecném přigmete, a gim této nasse přjmlůwy kterauž gim a za ně k wám zwlásstnj milosti činjme skutečně, yakž pak o wás gináče nepochybugeni, vžiti dáte/ a my wám to milostiwě spomijnati ráčime: Neb on Bartholoměg Perger w čas nastalé potřeby také tomuto Králowstwij se hoditi může. Dán na Hradě Pražském we Cžtwrtek w Ochtáb pamiátky Božijho Těla Léta Páně 1592. osmnáctého dne Měsýce Cžerwence.

Dotčený Pan Girjk Perger čas dlauhý při Kanceláři Cžeské byl Taxatorem / Manželku měl Panij Worssylu z Palatýnu, kterauž byla porodila Lidmilla z Lowče.

Z nižto splodil Syna Jana Wacslawa Pergera na ten čas w Letech 8. a Dcery dwě Lidmillu a Mandelénu / po smrti Manželky té genž byla vmřela Léta Páně 1597. pogal sobě druhau / totiž Alžbětu Kumerowau z Rakaus.

Karel třeti Bratr Girijho a Bartholoměge

Pergerůw wlastnj, bywssy w taženich a Wognách we Wlassých a w Nydrlantu Let sseſt / potom w potřebách Zemských Krále Cžeského od Pana Radslawa Wchynského na Posstě do Vher gsauc wyprawen při Panu Wylimowi Trčkowi, s týmž při dobywáni Ostřehomu a Hatwanu zmužile sobě yakž na ctného Rytijře náleželo počinal, a potomně při témž ssturmu v Erli zahynul; o čemž ozdobná paměť doložená gest w Hystorygi Vherské/ tolikéž y pod Erbem Panůw Trčkůw zmjnka včiněná.

Cžtwrtý Bratr wegš gmenowaných Pergerůw

Jan Perger Kanownjk Holomaucký a Brněnský na ten čas we Wlassých na Včenij byl když gsem s Knihau tauto pracowal, o kterémž welikéhodnosti Stawu wyžssijho y nižssijho, Lidé Včeni dobře smegssleli a mnoho wědj.

CONFIRMATIO ANTIQVÆ NOBILITATIS to gest:

Wotwrzenj starožitného Wládyctwi a znowu do Stawu přigimáni w Králowstwjch w Knijžetstwich a we wssech Pāstwijch Cýsařstwij Římského od Cýsaře Rudolffa třech Bratrůw Wogtěcha, Adama a Mathyásse Bissinských řečených Jakellowé, pro obzwlásstnj zaslauženj Otce gegich/ Bartholoměge Bissynského řečeného Jakel, tolikéž y gich samých, kteřijž když Otec gich w Létu Páně 1592. pod Zámkem Filekem zmužile bogugjc w Nohu smrtedlně prostřelen a od té rány vmřel / tolikéž od

toho času w Vhřých / yako pod Erly, pod Ostřehomem, pod Rábem, po
Bělehradem y gindena rozličných mjstech proti Pohanům hrdinský sobě
počjnali tak yak to Listem swým Monarcha wsseho Křestianstwa ney-
předněgssy schwalowati ráčí, kteréhož Kopié znj w rozum tento:

RVDOLPHVS SECVNDVS DIVINA FAVEN-
te clementia Electus Romanorum Imperator &c. Fidelibus nobis dilectis,
Alberto, Adamo, Mathiæ, Fratribus Byssinsky de Bysina, cognomento
Iakellis, gratiam nostram Cæsaream & omne bonum: Quemadmodum
limpidissimum Solis Iubar &c. Edocti itaq; fide digno testimonio, vos su-
pradictos Fratres ex antiqua & Nobili Prosapia originem habere, majoresq;
ac Progenitores vestros, ut plurimùm militiæ operam dedisse, indeq; haud e-
xiguam sibi laudem comparasse, ac inter eos quidem Patrem Vestrum Bar-
tholomæum Bissinsky de Bissina dictum Iakel, æquè castra secutum, cum ali-
quot annos in Croatia sub auspicijs nostris, contra immanissimum Christiani
nominis hostem Turcam militasset, tandem Anno superiori 92 ad Arcem Fi-
lek acriter in hostem pugnando vulnus lethale accepisse, ac paulò post vitam
cum morte commutasse: Vos verò nequaquam degeneres, laudabilia majo-
rum suorum ac inprimis Parentis vestri vestigia sequendo, similiter diuersis
expeditionibus nostris bellicis, tùm in Hungaria ad Agriam, Strigonium, &
Iaurinum, & Anno proximè præterito ad Albam Regalem, tum verò in
Transyluania & Valachia susceptis, cum Equis duobus, interdum etiam tri-
bus, pro ut res tulit, interfuisse, & in ijs singularia fortitudinis ac strenuitatis
vestræ specimina edidisse, prætermittere noluimus, quin benignam Volun-
tatis nostræ in vos inclinationem insigni aliquo documento quod & vobis
& posteris vestris decori atq; ornamento esse posit testatam, redderemus;
ac proinde motu proprio, ex certa nostra scientia, animo benè deliberato, ac
sano nostrorum accedente consilio, deq; Cæsareæ nostræ potestatis plenitudi-
ne, pristinam & auitam Nobilitatem Vestram non solùm clementèr approba-
mus, ratificamus, & confirmamus, verùm etiam quatenus opus est innoua-
mus, sicq; vos omnes cum tota posteritate vestra legitima, in numerum, cætū
consortium, statum, gradum nosterorum & S. Romani Imperij, Regnorumq;
& Dominiorum nostrorum hæreditariorum Nobilium vos assumendo, ex-
tollendo, & euchendo, denuò Nobiles creamus & facimus, ac de Nobili ge-
nere, domo & familia procreatos dicimus ac nominamus, atq; adeò ab omni-
bus & singulis cujuscunq; status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis aut
præeminentiæ existant, pro veris & à quatuor auis paternis ac maternis pro-
gnatis Nobilibus dici, nominari, haberi, reputariq; volumus. Quo verò
perpetuum hujus Innouatæ Nobilitatis testimonium extet, eaq; pleniore be-
neficio decorata, clarius in hominum oculos incurrat, eadem authoritate no-
stra Cæsarea, vobis Alberto, Adamo, & Mathiæ, Fratribus Bissinsky de
Bysina, hæc quæ sequuntur armorum insignia, à majoribus vestris, & vobis
quoq; hactenus usurpata, de nouo gratiosè damus, concedimus, & elargi-
mur; Scutum videlicet perpendiculariter bipartitum, cujus pars dextra rubea,
falcem fænariam, sinistra vero lazurea siue cærulea, dimidiam soleam ferream
deauratam, medium autem Scuti supra prædictas falcem & soleam crucem
paruam, æquè perpendiculariter diuisam, ita ut ab hac, sinistra nimirum parte,
rubra sit & geminata, ab altera uerò candida seu argentea & simplex tantum,
contineat. Scute innitatur Galea aperta seu cathrata, Tornearia quæ dicitur
Corona Regia insignis, phalerisq; seu tænijs ab utroq; latere, hinc quidem
croceis siue aureis & cæruleis, illinc verò candidis seu argenteis & rubris,

mixtim circumvolitantibus ornata, cujus verticipes humanus Cataphractus
calcareq; indutus, genu incuruato incumbat, quemadmodum hæc omnia in
medio præsentis nostri diplomatis suis coloribus rectius elaborata & ob ocu-
los posita conspiciuntur. Volentes & præsenti edicto nostro Cæsaræo fir-
miter statuentes, quæ vos sæpe nominati Alberte, Adame, Mathia Fratres
Bissinsky de Bisina, omnesq; liberi, hæredes utriusq; sexus &c. jam descrip-
ta armorum insignia, in omnibus & singulis honestis atq; decentibus acti-
bus &c. pro voluntatis vestræ arbitrio, liberè, habere, gestare, deferre possi-
tis ac valeatis &c. Datum in Regali nostra Praga Anno 1602.

Téhož Erbu mnozy vžjwagi w Polssté w Prusých w Litwě y gindě.
Takowá též Konffirmacy dána Kraussowským z téhož Knjžetstwj.

Vrozenym Wládykam Mathyássowi a Gjřjkowi Bratřým Kremerům z Grunowa a na Smilowicych gjch prwmagjcy Rytjřský Erb a Klénot obnowen / ozdoben a z lepssen gest Magestátě Cýsaře Rudolffa toho gména druhé° takto psaným.

My Rudolff etc. Znamenawsse, dobrotiwě whlédsse, a powážiwsse Slowutnost, sslechetnost, schop-
nost, dobré Rytjřské Mrawy, Ctnosti a wtipy / kterýmž wěrnj
nassy milý, Mathyáš Radda násse při Apellacych w Králow-
stwj Cžeském, a Gjřjk, Bratřj Kremerowé před námi schwáleni gsau/též
y ty přigemné, wěrné, pilné, a vžitečné a prospěssné služby/kteréž netoliko
Předkowé gegich slawným Předkům nassým w Ržjssy/ Cýsařům a Krá-
lům Ržjmským, a Slawnému Domu Rakauskému, w mnohých přjčy-
nách/ w čas wálky y pokoge gsau činili, ale také y on Mathyáš Kré-
mer nám giž od Dwanácti Let pořád zběhlých, gsauce Radda nássé při
Apellacych s prospěchem Komory nassy wlastnj a sprawedlnosti/ yakož ta-
ké y Panj Mateři nassy Neymilegssy Cýsařowé Ržjmské Dwě Létě wy-
kizowánjm mnohých wznessených Komissj k dobrému Obecnjmu a Wla-
sti, a k milostiwému na tom přestánj a zalibenj nassemu gest prokazowal a
gesstě každodenně prokazuge a činj, y budaucně g[illegible] solu s Bratrem swým
činiti se swoluge, y také dobře ge činiti oni mohau [illegible]nagj: A protož a z
těch oznámených přjčyn ponukáni býti ráčjme abychme gmenowané Bra-
try Kremery milostiwě obmeyssleti, a ge obzwlásstnjmi swobodami na-
ssymi Cýsařskými tak opatřiti ráčili, aby oni y Dědicowé gegich že gsau ta-
kowých swých služeb a dobrého chowáni skutečné požili, poznati a nimi se
po wěčné časy těssyti mohli, též y gini skrze to aby k podobnému poctiwé-
mu a dobrému chowáni, k dobrým ctnostem, wěrným službám, a k pocti-
wým Vměnjm, tim wětssj přjčynu měli, a tak za tau přjčynau s dobrým
rozmyslem, dobrau časnau raddau a gistým wědomjm sme nadepsaným
Mathyássowi a Gjřjkowi Bratřjm Kremerům, gich prwmagjcy Erb a
Kleynot/ že gména Sstjt žluté neb zlaté Barwy / skrz neyžto od zadnjho
spodnjho proti přednjmu swrchnjmu koncy possykem wzhůru gde ssyroká
modrá cesta, na niž se spatřuge z předu Lew žluté neb zlaté Barwy s Wo-
časem nad sebau stočeným a s čerweným wyplazeným Jazykem držjcy w
swých prawých přednjch Pazaurjch wzhůru nad sebe zralé a na před ote-

wřené, žluté Jablko Granátowé, nad Sstjtem pak swobodný otewřený Kolčí Helm Rytjřský z obau stran modrými a žlutými ffaffrnochy/ Korunau Králowskau ozdobený, na němž se vkazugi dwě roztažená a k sobě obrácená Křjdla Worličj, asskrze gedno každé z njch wzhůru k sobě pessy kem postupugjcy ssyroká cesta, w gichžto gednekaždé spatřuge se wzhůru nad sebau zralé a na před otewřené žluté Jablko Granátowé, spůsobem dole psaným, obnowiti rozssjřiti, ozdobiti a zlepssyti, a gim y gjch řádným Dědicům, a týchž Dědicůw Dědicům Mužského y Ženského Pohlawj, na wěčné časy gey wésti a geho vžjwati milostiwě přjti a k němu powoliti rá-

čili: totižto Sstýt na čtwero rozdělený gehožto zadnj spodnj a přednj swrchnj Pole modré, w němžto wpřjmo wzhůru Lew Korunowaný žlutý stogj s Wocasem nad sebau staženým, a s Jazykem čerweným wyplazeným, y s Pazaury před sebau roztaženými. Giné pak dwě stranky téhož Sstjtu čerwené neb Rubjnowé barwy gsau/ w nichžto o sspicy wzhůru Krokwe bílé neb stkřjbrné barwy, a w něm postawené zralé a na před otewřené Jablko Granátowé žluté se spatřuge. Nad sstýtem pak swobodný a otewřený Helm Kolčj Rytjřský, po lewé žlutými a modrými a po prawé straně čerwenými a bílými ffaffrnochy a nad njmi Korunau Králowskau ozdobený, na němžto mezy dwěma roztaženými, Brky k sobě obrácenými a w prostředku na přjčrozdělenými Křjdli Worličými, gichžto zadnj spodnj modré, swrchnj žluté, a přednj Křjdlo spodnj bílé, a swrchnj djl čerwené barwy gt, wynjká wzhůru zralé a napřed otewřené žluté Jablko Granátowé swau sspičkau a se dwěma z obau stran zelenými Listky wisucými, přjti, dopausstěti, dowolowati račjme mocy nassý Řjmskau Cýsařskau, chtjce tomu/ aby se oni netoliko z Grunowa ale y z giných Statkůw kteréž nyni magi a potomně mjti budau, psáti mohli etc. wedle fformule ob ssýrnégssý Kancelláře Řjšské. Dán w Praze Léta Páně 1595.

Rudolphus

Ad Mandatum S. C. M. proprium.

Jan Wolff Freymondt.
Jan Englhoffert.

Kamenicstí z Witiněwsy w Tytulářich poznamenáni gsau,

yako při Létu 1572. Adam Kamenický z Witiněwsy a na Lužanech, Giřjk Kamenický z Witiněwsy a na Popowicých, Jan Kamenický z Witiněwsy na Popowicých. Při Létu pak 1589. Adam Kamenický z Witiněwsy, Jan Kamenický z Witiněwsy.

Litmirowé w Tytulářich se připomjnagi

pjssjcy se z Háge, yako Giřjk Litmir z Háge na Přerubenicých, Ondřeg Litmir, Augustýn Litmir, Albrecht Litmir z Hýrssffeldu, a ti wssickni i zdali gednoho Erbu vžjwagi čili né, neměl gsem o tom spráwy.

Libowičti pjssjc se z Libowice w Tytulářich

gmenugi se takto: při Létu 1556. Jakub Libowický z Libowice na Czeradicých, a při Létu 1589. Jan Libowický w Sseradicých.

Lomingary z Albenreytu w Tytulářich poznamenané nacházym/

yako Wolffa Hendrycha Lomingara na Mleyně Wocelkowském, a Wolffa Joáchyma Lomingara z Albenreytu na Swatém Křjži.

Nosstice z Nosstic Tytulářowé připomjnagi,

gmenowitě Buryana Nosstice z Nosstic a na Raunowě, Krystoffa Nosstice z Nosstic na Raunowě, Mikulásse Nosstice z Nosstic na Tessowě G. M. C. zřjzené Komory Czeské Radda.

Nekssserowé pjssjcy se z Rowného, z nichžto gednoho

totiž Jana Nekssera z Rowného předstjrá Tytulář Léta 1572. wydaný, a Jana Nekssera z Rowného a w Zakičanech při Létu 1589.

Parysa Mikulásse z Renyswaldu a Gindřicha

Parysa z Renyswaldu a w Vnhossti, Tytulář při Létu 1556. připomjná.

Rysnické z Rysnice Tytulářowé ze gména wyčjtagi/

totiž Adama Rysnického z Rysnice a w Horách, Gindřicha Rysnického z Rysnice, Sstiastného Rysnického z Rysnice, Wácslawa Rysnického z Rysnice a na Rysnicy, Oldřicha Rysnického z Rysnice.

Talackowé z Gesstětic doloženi gsau w Tytulářich

takto: Jan Talacko z Gesstětic na Trogowicých, Adam Talacko z Gesstětic a na Zesstokách, Wácslaw Talacko z Gesstětic a na Rosycých, Hynek Talacko z Gesstětic a na Přestawlcých.

Tomkowé z Czeykowa připomjnagi se w Tytulářich

gmenowitě Jan Tomek z Czeykowa a w Sussicých, Prokop Tomek z Czeykowa na Balwinowech, Pawel Tomek z Czeykowa a w Dluhé Wsy, Gindřich Tomek z Czeykowa na Ternowanech.

Solhauzowé z Solhauzu w Tytulářich se wyčjtagi

gmenowitě Giřjk Rudolff z Solhauzu Hendrych Abraham z Solhauzu a na welkém Březně, Řjepjně a Swadowě, Hanuš Frydrych z Solhauzu a w Benessowě, Antonin Solhauz z Solhauzu na Benessowě.

Z Těchenicowé w Tytulářich tolikéž wedle giných

poznamenáni gsau, yako Joachym z Těchenic, genž byl wěku meho Excellentissimus Orator, a Mathyáš z Těchenic.

Wobitecké z Wobiteč w Tytulářich nacházym

gmenowitě Albrechta Wobitecského z Wobiteč, Bohuslawa Wobitecského

z Wobitec a na Kydlinech, Frydrycha Wobiteckýho z Wobitec a na Hoſti-cych.

Woprſſalowé půſſy ſe z Getřichowic a poznamenáni gſau w Tytulářich takto:

Giřjk Woprſſal z Getřichowic a we Zmiſlowech, Jan Woprſſal z Getřichowic a na Weſcy, Mikuláš Woprſſal z Getřichowic a w Miliwſſtě.

Záborſſti z Brloha w Tytulářich ſe pokládagi,

yako Mikuláš Zaborſký z Brloha na Kotauni, Alexander Záborſký z Brloha na Kadowě, Bohuſlaw Záborſký z Brloha na Záboři.

Zmyſlowſké z Radwanowa Tytulářowé w

pamět vwozugi totiž Jakuba Zmyſlowſkého z Radwanowa we Zmyſlowě, Martina Zmyſlowſkého z Radwanowa a we Zmyſlowě, Pawla Zmyſlowſkého z Radwanowa a we Zmyſlowě.

O Erbu a Rodu Humpoleckých ginák Kozků w z Rybenſka.

Nahoře včinil gſem zmjnku krátce o Erbu a Rodu tomto, gehožto Předkowé gmenowali ſe od Zámku Humpolec řečeného / wſſak wzaw ſſjrſſy o něm ſpráwu od Lidi hodnowěrných giné paměti též muž ſwědčjcy, zdálo mi ſe za dobré tuto doložiti.

O Předku Erbu a Rodu

toho Mikuláſſowi Humpoleckým činj zmjnku Lupač w Kalendáři ſwém Hyſtoryckém těmito ſlowy: Anno Domini 1432. Nicolaus Humpolecius & Ioannes Zatcenſis, Nuncij Boëmorum certis cum mandatis miſsi ad Concilium ingrediuntur Baſileam; Vino, & piſcibus, munere honorario ab Senatu Baſilienſi donati atq; cohoneſtati, à Patribus ejus Synodi intra paucos dies curatis diplomatibus, domum reuertuntur & rem actam ordinibus Marchionatuſ Morauiæ referunt, quo circa ibidem Oratores ad Concilium deliguntur. Teſtis Cochlæus, w kteréjž to Lupač wyhledal.

O Mikuláſſowi Humpoleckým ginák Kozkowi z Rybenſka

zmjnka ſe děge w Tytulá: wydaném Léta 1534

W témž Tytuláři doložen geſt Jan Humpolecký z Rybenſka a na Weſcy, a ten měl Manželku Panj Lidmillu z Zitenic z Rodu ſtarodáwného s nižto ſplodil pět Synůw / gmenowitě Giřjka, Zdeňka, Pawla, Wáclawa a Kryſtoffa.

Z těch Synůw geden, totiž Wáclaw z Rybenſka měl dwě Manželky prwnj Panj Annu Kralickau z Oſtrowa Rodu welmi ſtarého

s nižto ſplodil Dceru Alžbětu a Syna Jana Giřjho. Druhau Manželku měl Markétu Augezdeckau z Moraſſyc, od njž zůſtala Dcera gménem Lidmilla. Vměl pak gmenowaný Wáclaw Léta Páně 1591. 12. dne Měſýce Praſynce / mage wěku ſwého Let Sſedeſáte Sedm pochowán w Měſtě Byſtřice blíž Zámku Pernſſteyna w Koſtele.

P. Giřj Humpolecký z Rybenſka Syn gmenowaného Wáclawa byl na ten čas když gſem tuto Knihu ſpiſowal Pjſařem Práwa Menſſjho Zemſkého w Margkrabſtwj Morawſkém. Pogal ſobě k Stawu Manželſkému Panj Johannu Ryſnickau z Ryſnice Dceru Wáclawa Ryſnického a Panj Mandaleny Cerkowſký ginák Zahrádkowé z Zahrádky, s nižto ſplodil na ten čas dwa Syny Wáclawa a Zygkmunda geſſtě w mladičkém Wěku zůſtáwagjcy. Byl to Člowěk ſwědomý morum multarum Nationum & Regionum, k tomu Ingenij non vulgaris, z mladoſti Uměnjm ſwobodným ſe obírágjc.

Sladowſſtj w Hradeckém Kragi /

vžjwagi za znamenj Rytjřſké Sekery Teſařſké w Poli čerwenému: wyſſel z Polſky z Weywodſtwj Sendomjrſkého Staniſlaw okolo Léta Páně 1566. neb něco před tim, yakž to oznamuge Liſt Krále Zygkmunda Auguſta pſaný w ſmyſl tento:

Sigiſmundus Auguſtus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, Ruſsiæ, Pruſsiæ, Mazouiæ, Samogitiæ &c. Dominus & Hæres, ſignificamus tenore præſentium, ad quos pertinet, vniuerſis & ſingulis, præſentibus & futuris, harum notitiam habituris, quod cùm Nobili Stanislao Sladowsky de Sladouo oriundo, in Tractu Sendomirienſi ſito, incolatū ſuum è Regno noſtro, in Regnum Bohemiæ transferenti, à pleriſq; Coincolis ipſius Regni Bohemiæ obſcuritas Natalaciorum ac ignobilitas obijceretur, proinde certè amici ac conſanguinei ſui Nobiles Subditi noſtri, pro Vinculo conſanguinitatis ſuæ, volentes ſibi hac in parte patrocinari, venientes perſonalitèr ad Tribunal noſtrum Regium ſub conſpectu Conſiliariorum noſtrorum, vnanimiter legale teſtimonium perhibuerunt, atq; faſsi ſunt, ipſum Nobilem Stanislaum Sladowsky, Conſanguineum ſuum ex vtroq; Parente Nobilem, ex patre quidem, Nobili Ioanne Sladowsky de eadem Sladouo, pro ſtemmate ex Progenie ſua Securim, Polonico Idiomate Topor dictam, & Matre Nobili Sophia Oſtojanka ex ſtirpe ſua pro Inſigni, Oſtoja dicitur, binam Lunam cum Cruce deferens, legitimè progenitum, idq; ea ratione fecerunt; ut ne quis extraneus ejus rei ignarus, temerè ac falſo eundem Ignobilem eſſe calumniet, ſupplicaruntq; nobis, quò major eſſet Ius teſtimonij, quod præſtiterunt, & authoritas apud Vniuerſos, ut id literis noſtris planum omnibus facere dignaremur, Nos itaq; tam eorum precibus, quàm æquitate rei permoti, id teſtimonio tunc publico ac ſolenni, quo ipſum Nobilem Stanislaum Sladowsky ex Nobilibus Parentibus, ac gentilem eſſe ſuum docue-

runt, subſcripſimus, Verumq; & legitimum Nobilem ex eorum Progenie, qui Inſignia ſuperiùs ſpecificata deferrent, cenſemus, & haberi ab omnibus volumus, ac decernimus, præſentibus litteris noſtris: In quorum omnium fidem Sigillum noſtrum præſentibus eſt ſubappenſum. Datum Lublini 14. die Mẽſis Septembris. Anno Domini 1566. Regni verò noſtri Anno 37.

Sigiſmundus Auguſtus Rex.

Relatio Magnifici Valentini Dembiensky de Dembiani R. P. Cancellarij.

Dotčený Staniſſaw Sladowſký ſplodil w

Cžechach dwa Syny/ Jana a Mikuláſſe; Jan po ſobě zanechal Gindřicha a Wáclawa s Barborau Sendrazſkau/ kterýžto Rod vžjwá za Erb Krkawce černého s Prſtenem. Mikulaš Bratr geho, pogal Manželku z Rodu Panůw Drozanſkých, kteřjž yakéhoby Erbu vžjwali neměl gſem o tom ſprawy. Tito Sladowſſtj yakž nahoře oznámeno, magi za Erb Sekeru Teſařſkau, kteréž mnozy gini wzáctnj a welcy Rodowé w Polſſtě vžjwagi, a pjſſy ſe Comites de Teančin, Oſolinſſtj, Korytinſſtj, Tarlowé, a ginj mnozy/ yakž w Kronykách Polſkých doloženo.

O Rodu a Erbu Khekůw z Sſwarcpachu.

WRb tento z Rzýſſe přineſſen geſt do Králowſtwj Cžeſké^o yakož y giných doſti mnohých Panů níže y weg ſe doložených, kteréhožto Wlády: vžjwagjcy čtyrem Cýſařům kteřjž tu také wykotrſſektowáni gſau/ w wěcech nemalých ſlaužili, y miloſt při njch pro vſtawičnoſt ſlužeb ſwých a ſnažnoſt zeyſkali. Má pak býti Lew zlatý na ſſtýtu černém, a druhý nápodobný prwnjmu mezy dwěma Křýdli Orlowými wycházeti má z Koruny zlaté kteráž geſt nad Helmem otewřeným a křiwě trochu poſtaweným, s Faffrnochy černau barwau a zlatě wykontrfſektowanými yakž ſe to wſſe na Figuře této ſwrchu doložené doſtatečně ſpatřiti může.

Za Cýſaře Maximiliána toho gména prwnjho

Děda Cýſaře Ferdynanda, žiw byl Pan Jan Khek z Sſwarcpachu, kterýž obaumdwaum předpowěděným ſlawné paměti Cýſařům ſlužby ſwé ſnažné prokazowal, gſauce s nimi w taženjch mnohých a nebezpečných, w nichžto neſſanugic ani zdrawj ſwého ani krwe, hrdinſké ſwé chowáni tak yakž na Wládyku ſláwy žiznìwého náleželo, dokázal. Což ſe wyrozuměti může z Mageſtátu onoho kteréhož od Ferdynanda Cýſaře miloſtiwě doſtal, genž geſt pſán na Pargaméně pod wiſucy Pečeti, kterýž tolikéž do Rukmých přiſſel a očyma mýma ſpatřen gt, kteréhožto Mageſtátu Dátū nacházym Léta 1551. měl gt za Manželku Annu Krauſyn.

Mageſtát Cýſaře Rudolffa daný Panu Michalowi

Khekowi z Sſwarcpachu, Synu gmenowaného Jana Kheka, wyprawuge důwodně yak gt on y Předkowé ge^o ſnažně a wedle wſſy možnoſti ſwé, k gich weliké^v oblibenj ſlužbami ſwými doſti wdičnými ſe propůgčowal/ Ney Jaſnějgſſym Knjžatů a Cýſařů Řjmſkým, Ferdynādowi a Maximiliánowi z. ano y G. M. C. Rudolffowi druhe^v podſtupugjce nemalé nebezpečenſtwj tak w čas pokoge yako w čas nepokoge, když totiž to w boi p ti Nepřátelum z giſtých přičin wſtupowáno bylo. A ten Pā Michal Khek měl za Manželku Panij Judyth z Pelgrámi z Rodu ſtarožitného. Cýſař tehdy Rudolff mage obzwláſſtnj oblibeni w ſlužbách takowých, kteréž ſnažnoſti dotčeného Pana Michala y Předkům Ney Jaſnějgſſym Knjžatům předpowěděným Dědu a Otcy prokazowané byw[illegible], wazal gmenowané^v P. Michalowi y wſſē potōků ge^o budaucym, tak pohlawj Mužſké^o yak Ženſké^o/ obzwláſſtnj miloſt konffirmugic Nobilitaci ge^o ſtarodáwnú a dáwnú, a ge^o to plnoſti mocy Cýſařſké vpewnil, aby mohl on y Synowé ge^o y těch Synů Synowé y wſſickni potōcy budúcy obogj^o Pohlawj / Liſty yakékoli po ſwých potřebách rozeſlané, budto zawřené, budto otewřené, bud malé, bud welké čerweným Woſkě pečetiti, w kterékoli mjſtě, w kterékoli Kragině ſe oſaditi/ ze Zbožj kaupené^o ſe pſáti, ſydla, kdyžby ſe koli zaljbilo změniti a naginé mjſta ſe přeneſti, y zaſe na prwnějgſſy wedle liboſti přigjti bez wſſeliyaké překážky ſpráwců a Vbrmanů Kragů a mjſt, od nichžto žádnými ſpůſoby, žádnými fforteli, žádným placenī, žádným tiſknutī, žádnú weybjrkau nemagi býti obtěžowáni. A mjmo to gmenowaný C. Rudolff témuž P. Michalowi y wſſē potōků ge^o včinil miloſt takowú, aby ani ō ani potōcy, ani Cželed, ani poddani ge^o nemohli k gin^v Práwu pohnáni býti/ gedinē k Reytmalſké^v a Weſtfalſké^v, tak geſtližeby kdo žalobu na ně weſti chtěl tě aby wědel že před žádné giné Práwo předſtúpiti nemagi, aniž před žádným giným o yakúkoli wěc ſauzeni býti, gedinō před Cýſařem Řjmſkým. Pak liby gekdo

ginā k Saudu powolal a ſaud s nimi wedē y zawřē byl, to gim nic keſſkodě býti nemá, a ten a takowý Saud plnoſti mocy Cýſařſtwj Rzjmſké°/zruſſen, zlehčē, a w niweč obrácen býti má.

Přigal pak ge° Cýſař Rudolff ſewſſemi Potōky budaucými za Obywatelé Rzjſſe, tak aby on y budaucy ge° ſlužebnjcy Rzjſſe a Arcyknjžet: Rakauſké° ſlúti y takowých ſwobod vžjwati mohli, a on za takowé° s Potōky ge° oddůchow: y ſwětſkých držán, ctěn, a gménowā byl/ano y přigal ge° y ſewſſemi Potōky, ſewſſemi Statky kteréž magi a mjti budau na wěčné budaucy čaſy pod ochranu ſwau pri wſſeliyakým gwaltū a auzkoſtē, a plepſſy bezpečnoſt miloſtiwē dopuſtil aby on y budaucy ge° mohli na ſýdlách (kdyby potřeba to° vkazowala) na ſwých wěcech a nabytkách wſſeliyakých w kterékoli Kraginē yak giná znamenj Králowſtwj ge° Poddaných tak Cýſařſké° Orla /buď malowané° neb yakkoli wykonterffektowané° pro ſalua quardia a pro wětſſy (yakž oznámeno takýchkoli wěcy) bezpečnoſt mjti. A to geſt kratičký extract z Mageſtátu Rudolffa Cýſaře / kterýž dán byl gmenowanému Panu Michalowi Khekowi pod welkau wiſucy Pečeti, a ten četl gſem y widěl, gehožto zawjrku tuto také doložī kteráž znj w ſmyſl takowý.

Chceme pak tomu aby dotčeným wěcem žádný žádným obyčegem neodporowal, a přikazugjce wſſem wſſudy Swětſkým y Důchownjm, aby gmenowaného Michala Rheka ſewſſemi Potomky geho budaucými, při wſſech ſwobodách dotčených zanechawali nad nimi Ruku držeti, ani žádné gin w tom překážky nečinili pod vpadnutj w nemiloſt naſſy a přjſſné treſtánj y pokutu / kteráž bude Cžtyrydceti Mark zlata čiſtého kolikby ſe krátkoli někdo toho dopuſtil / gichžto polowice do Komory naſſy Rzjſſké a polowicy na gmenowaného Michala a na budaucy geho připadne. Na Swědomj toho Pečet naſſy welkau kázali gſme přiwěſyti k Liſtu a Mageſtátu tomuto, genž geſt dán w Praze Dwanáctýho Septembris Léta 1580 Králowſtwj naſſých, Rzjmſké° 5. Vherſké° 8. a Czeſké° tolikéž 5.

Když gſem tuto Knihu na ſwětlo wydáwal

žiw byl Albrecht Rhek z Sſwarcpachu ſedēnjm na Dehnicých, Syn předřečeného Pana Michala Rheka z Sſwarcpachu / náſledugic we wſſem ſſlapěge předkůw ſwých s nemalau ſnažnoſti, a měl za Mānželku Panj Zuzannu Rzeſanſkau z Radowa a na Starém Smolіwcý/gegižto Erb Kolo geſt s ſſeſti ſſpicy na Sſtjtu modrém tak yakž patrně s této ffigury ſpatřeno býti může.

Jan Rhek z Sſwarcpachu Děkan a Kanownjk w Magdeburgku, měl Māželku P. Sabj° z Hochhúſu ſeděnī na Glúcu, gegižto Erb byl 3. Miſky půtni: a mezy nimi 3. Hul: Půtni: S. Ja: Helm otewře: rowně položený bez Koruny a na něm 5. Peřj černých Pſſtroſo:

O těch wſſech kteřjž gradum *Nobilitatis* neb obdarowánj Erbů od S. a ſlawné paměti Ferdynanda, Maximiliánaw P. Bohu zeſnulých a RVDOLFA Cýſařůw a Kralůw Vherſkých a Czeſkých magi, čáſtka druhá Stawu Rytjřſkého.

Předmluwa k Laſkawému Cztenáři.

Wyknl to byl mluwiti onen wzneſſený Athenyenſký Phocion ſchwalugic takowý dobrý pořádek w každé Obcy w kterémžkoli Králowſtwj a neb Měſtě, ut ſit unica Virtus potens, reliqua autem cuncta nugæ. Ctnoſti toliko ſaméaw

me winſſowal aby Wrchnoſt a moc měla nadewſſym, a ne giné: marnoſti a darowé ſlepého ſſtěſti w nichžto nyněgſſy wěk wſſelikau ſláwu a wzácnoſt býti pokládá, neginače ſmegſſlegjce než že to neypředněgſſy darowé gſau ffortuny a při takowém Bohatſtwj neywětſſy Láſku býti Božj vznáwagi. Ne tak o tom rozuměli oni ſlawnj Mužj ačkoli Pohané byli/ žiwi gſauce před Narozenjm Kryſta Pána, ale že byli milownjcy ctnoſti / nic bych protimyſlného nevčinil kdybych ge Swatými nazwal: Neb poněwadž Bůh miluge ctnoſt, y ti kteřjž ſe gi přidržegi od něho wzdaleni negſau, neb kdo ctnoſt milowati chce/má býti čiſtý od wſſeliyakých zloſti když Cicero oni takto mluwj. Virtutis caput eſt, caruiſſe vitijs. Z té přjčiny oni wzácni Mužj znagjce tu gegi wlaſtnoſt/ koho vznáwali býti milownjkem té Swaté Panj toho ſſtiaſtným gmenowali, yakž máme o tom přjklad in Apophtegmatibus na Gorgiáſſowi Mužj wzneſſeném kterýž tázān gſa od Sokrateſa zdaliž Krále Perſkého ſſtiaſtným býti rozumi, nad to odpowěděl řka: Neſcio hercule quantum Virtutis & diſciplinæ habeat. Tolikéž onen ſlawný Lacedemonſký Král Ageſylaus když zaſlechl že Krále Perſkého welkým a ſlawným Potentátem neb mocnářem gmenowali / řekl: Z yaké přičiny ſlawněgſſy geſt a wětſſy nežli yá: Leč z té že gk ſprawedliwěgſſy a zdrželiwěgſſy. Znáti dal Král tē ſprawedliwý/eū demū magnum eſſe Virum qui Virtutibus alios omnes ſuperarit. A protož zwykl byl ſwé Poddané wſſecky napomjnati k nim mluwjce, ne tam pecunijs quam fortitudine ac virtute ſtuderent diteſcere. Pěkná Radda, zdrawé a maudré naučeni od tak ſlawného Krále pocházegjcy, kterýž za neypowrženěgſſy wěc počital zbohácenj ſkrz Penjze a za neyznamenitěgſſy wěc měl zbohacenj ſkrz ctnoſt a zmužilé činy. Témuž nápodobný přjklad powěděl Charilaus Knjže Lacedemonſké když tázan byl kterábу Obec byla neylepſſy a neywzactněgſſy řka: In qua plurimi ciues de virtute inter ſeſe decertant citra ſeditionem, poněwadž to we wſſech Kragich ſe nacházy že Lidé wſſicknі téměř magi certamen de opibus & honoribus, de virtute qui certent penè nulli. Nepomene žádný na pláč Lidſký na ſužowání a trápeni aby od možněgſſých w tom retowáni byli, ale o to pečuge o to ſe ſnaži gedenkaždý yakby mohl gměnj ſwé což neylépegi rozmnožiti.

Sluſſy tehdy o tom rozmlůwiti Přátelſký a ne ſezlau wůli/ neb když kdo hněwiwě o wěcech takowých mluwj giž takowa concertatio, non eſt Virtutis ſed ambitionis: qui vera Virtute præditus eſt, nihil ſpectet, niſi ut proſit Reipub: Seditio enim Venenum eſt ciuitatis; bez nenáwiſti to wſſe můžeſe wykonati cožbykoli nám k ſláwě a Přátelům naſſym k požitku a k ozdobě býti mohlo čimžby ſe Wlaſt naſſe okraſſlowala / ctnoſt mezy námi ſe rozmáhala, a proſtředkem gegim to ſlawné Králowſtwj yak prwe wždycky bylo ſlawné, tak aby za dnůw žiwota naſſeho ozdoby ſwé netratilo.

Geſſtě mi ſe zdálo za dobré nezapomenauti na přjklad onen k rozmnoženj ctnoſti kterýž zanechal Antygonus druhý Král Lacedemonſký/ k němuž to když přiſſel Mládenec genž Otce měl wzneſſeného Rytjře opatřeného pro hrdinſké činy Prouiſygi znamenitau z pokladu Králowſkého / žádage aby gemu takowá ſumma zadržená vakožto po Otcy nápadnjku wyčtená byla / takto gemu odpowěděl: O Adoleſcentule, non ob patrías ſed ob proprias, cujuſcs Viri virtutes, mercedem ac munera dare ſoleo. A tím přinutil k tomu Mládence že pro takowý nápad/ rád nerád ſſlépěge Otce ſwého w činech zmužilých a ſlawných náſledowati muſel.

Odtud toho docházyme že wlaſtnj ctnoſt gednoho každého kráſſli a ozdobuge, a pro ni ſamau ſluſſy každému náhradu dáwati/ na čež také z přjkla

důw ſtarých krátké naučenj vkázati chcy, a neyprwe onoho Antyſteneſa Athenyenſkýho / kteréhož když ſe ptali kteráby wěc Měſtům a Kraginam způſobila záhubu / odpowěděl takto: poněwadž w tom rozdýlu neni mezy zlými a dobrými / ta Obec, ta Kragina y Měſto w nivveč ſe obracuge, kdež ſe neděge čeſt ctnoſti, a kárani ſe newyměřuge zloſti.

Potřebij geſt mjti ctnoſt w vwažowáni a gi wywýſſowat wedle možnoſti naſſy aby ſe rozmnožowala, zwláſſtě poněwadž ctnoſt wěc geſt potřebná k obecnénu dobrénu a k ozdobenj Wlaſti / na čež krátky přjklad připomenu kterýž geſt v Plutarcha napſaný takto: Když Fabius wěkem giž ſeſſel, gſa ſtarý, Syn geho wolen byl za Pána Radnjho a tu měl Oracy neb řeč ke wſſem Řjjmanům, na kterauž nečekage Stareček wſedl na ſwůg Kůň a gel do Domu ſwého / za nimž pcſlal Syn Služebnjka ne ſwého / ale Měſtſkého aby ſe nawrátil a ſlyſſel řeč geho. Za zlé měli Synowi mnozy že tak bezpečně za Otcem poſlati ſměl, ale Otec obrátil ſe na zpět a ſedna z Koně přiſtaupil k Synu a obgaw ho řka: Euge fili ſapis, qui intelligas, quibus imperes, & quam magnum Magiſtratum ſuſceperis. Pročež ty kteréž ctnoſt wywegſſy náleži w vctiwoſti mjti aby zadoſt včiněno bylo oným ſlowům onoho wzneſſeného Muže: Oportet bonam Ciuitatem de Virtute eſſe ſolicitam. Cato ſtarſſy obyčeg měl mlůwjti Řjjmanům Populum Romanum non tantùm purpuræ, verùm etiam Virtuti plurimum conducere, a to protu příčynu že yako Malýři obyčeg magi neywjce té Barwy přičiniti o kteréž wědj / že gi ſobě oblibugi mladj y ſtařj, tak též zwýkli mladi činiti a k těm wěcě ſáhati o kterýchž wědi, že ge wſſickni Lidé w vctiwoſti magi / Honos enim non ſolùm alit artes, verum etiam virtutem: a takowými ſpůſobem napomjjnal Lid Obecný, aby těm toliko dáwali Magiſtratum, qui de ſe Virtutis ſpecimen dediſſent, a tim ponuknutjm a takowym pořádkem mnoho ſe Lidi mladých k ſkutkům dobrým nachýlili. Ale kde ſe ctnoſti náležitá poctiwoſt nečinj, tam ſe ona newelmi množi / neb præmijs Virtutem accendi oportet, quæ ſi detrahas, ipſa Virtus elangueſcit. A proto powěděl Cicero ſolum honorem æſtimari, quem quis neq́ʒ majorum ſuorum commendatione neq́ʒ per alterius calamitatem aſſecutus ſit. V wětſſy wážnoſti a ceně býwá v každeho Sukně nowá nežli ſchozená, nezawrhugmež obyčegůw ſtarobilých a té S. Panny ctnoſti dáwegme m ſto mezy námi aby při nás roſtla a ozdobu gegi pečugme y o dobré naſſe, ne ſkrz něgaké ffortele, gedno ſkrz ſamú ctnoſt yakž nám w tom naučeni dal Alffonſus Kral Arragonſký, gemuž to když gedě z Pochlebnjků radil aby w pokogi w dobrém bydle pokudž mu možné žiwot konal, a Tělo ſwé tak mnohým nebezpečěſtwjm nepodrobowal, odpowiděl: Nō temerè á Romanis illis quidē Sapiētiorib. Honoris templo Virtutis tēplū cōjūctū eſſe, in quod niſi p Virtutis tēplū introire nemini liceret; ut intelligerēt mortales, ad honoris faſtigiū, nō Voluptatū via, (q̄ delicijs atq́ʒ illecebris afflueñs eſſet) ſed Virtutis, illa quidē aſpera & ſalebroſa, enitēdūm eſſe. Nenáleží ſe wypjnati při těm ozdobam kterýchž Lidé p ctnoſt a čity ſwé nabýwagi, neb to ne za naſſy pamětí začátek teprwa wzalo, gde od wěků dáwných od ſtarobilých obyčegů to k nā přiſſlo yakž ſe porozuměti může y z toho což wyprawuge o Maryuſowi Plutarchus in Apophtegmatibus, že totižto 1000 Mužůw z Mě: Kamery, geſſto ſe při nēm na Wogně ſlawně a hrdinſký chowali při Cymbrū wſſy poctiwoſti Řjmanů rowně včinil, a to proti Práwům a ſwobodám Řjmſkým: yakož mnozy gſauce tomu na odpor reptali / ale on gim na to odpowěd dal takowau / ſe ob armorum ſtrepitum, legum Vocem exaudire non potuiſſe.

Od ſtarodáwna to každá wrchnoſt má že ctnoſt ctiti může a gi wſſelikú ſlawau rozmnožowati, anižtim něyaké vblijženj wzáctnoſti gegi ſe děge / neb gedenkaždý Muž dobrý qui confidit Virtuti ſuæ, non inuidet alienæ, zwláſſtě když vznáwa že ſluſſně, poctiwě a w prawdě té cti ctnoſt zaſlaužilá / na čež Cicero zanechal giſtotu w ſlowich těchto, Qui Virtute prædití ſunt, ijdem ſunt & Nobiles. A co by to bylo Nobilitas, aby každému zřegmo a wědomo bylo / krátce gſem o tom zmjnku včiniti vmjnil.

Democritus Mudřec když byl tázan od některých in quibus Nobilitas conſiſteret: Odpowěděl: Pecudum Nobilitas in bono Validoq́ʒ corporis habitu ſita eſt, hominum autem in bonitate morum. Wědauce tehdy wláſtnoſt Tytulu naſſeho, o to pečowati máme / abychom pěknými mrawy ozdobeni byli ne ſantými Řetězmi a drahými Sſaty, ani gným bohatſtwjm / aby někdo na nás ſe neřitil, a nepowěděl nám oný ſlowa kteráž p mlůwil Demonax k gednomu Mládency nákladně přiſtrogenému řka: Heus tu hoc ante geſtabat ouis, & ouis erat. Ženám ſe ſſperkowati přiſluſſy / Muži mjrnoſti w tom ſe přidržugi, pamatugjce na ſlowa Auguſti Cæſaris tato: Veſtitus inſignis ac mollis, Superbiæ Vexillum eſt niduſq́ʒ Luxuriæ. Ale ti gſau giſtj Tytulowé naſſi, kteréž připomjjná Socrates tázaný / quid ſit Nobilitas. řkauce: Animæ & corporis bona temperies.

Na to ſluſſy pozorowati, aby ſe na nás nic neſſlechetného / nic nenáležitého neprokázalo, neb bys y od Jowiſſe z Nebe ſplozen byl / w wzáctnoſti žádné býti nemůžeš geſtliže twé chowánj bezectné geſt, poněwadž ſtarodawný nález wyrčen geſt, Neq́ʒ frumentum optimum judicamus, quod in pulcherrimo agro natum eſt ſed quod commodè nutrit, neq́ʒ Virum bonum & ſtudioſum, aut amicum beneuolum, qui genere clarus, ſed qui moribus egregijs fuerit. Nemáme těm záwjděti Tytulůw / kteréž vznáwame býti Mrawůw poctiwých aby oni w ſtarožitnoſti Rodůw naſſych, něčeho ſſkaredégſſyho newyhledali, a takowau nám odpowěd nedali / yakau dal Yffikrates Harmodyuſowi když mu tim domlauwal že Otce měl Sſewce, a on ſe ſe Zemanem včinil, řka: Meum genus á me originem habet, tuum verò in te deſijt; potřeba daleko hleděti kdož mnoho chce ſpatřiti, potřeba dobře Vſſy naſtawowati, kdož wſſecko chce vſlyſſeti, a ſluſſy pozorowati na onu ſtarodáwnij připowěd, carere debet omni Vitio, qui in alterū paratus eſt dicere.

Dal na to přjklad onen ſlawný Král Arragonſký Alffonſus, když ho geden wychwalowati počal, že geſt Synem Králowſkým / Wnukem Králowſkým, tolikéž y Bratrem Králowſkým, a on déle ho nechtjc poſlauchati wſkočil mu w řeč / řka: daremně o tom mlůwjš / bychť byl y menſſjho Stawu, ta ſláwa neni má, ale mych Předkůw geſt, a byla / kteřjž pro ſwé ctnoſti a chwalitebné chowánj, Králowſkého důſtogenſtwj doſáhli / při mně pak geſtliže ſpatřugeš poctiwé a náležité chowánj, o tom zmjnku včiň, nepřipomjjnage činy a chowáni Otceméh o neb Děda neb Praděda giž zemřelých, každý z nich pro ſebe wſſecko činil aby z toho doſtal chwáli: tim dal znáti Král ten znamenitý a maudrý gednomu každému, multò glorioſius eſſe á ſe inclareſcere, quàm niti auitis imaginibus, regnumq́ʒ propria Virtute partum, clariùs habendum, quàm quod hæreditate obuenit.

Tolikéž mi ſe tuto hodi položiti to což napſáno geſt o Hunnyádeſowi Adminyſtrátorowi Králowſtwij Vherſkého / ten když poſlal k Vrlýchowi Hraběti Sylickému aby k němu přigel do Leženj, nechtěl toho včiniti / řka: Cožbych yá Hrabě z Hrabat poſſlý a rozený / k tobě Człowěku neb Pánu nowému, za naſſy pamětj k Stawu Panſkému wyzdwjženému přigeti měl: což když oznámeno od Legátůw Hunnyádeſowi Adminyſtrátorowi, takto

gemu odpowěd napsati poručil. Non ego tuis majoribus sed tibi me comparo: quanquam nec illis cedam, qui pugnando pro Christiana Religione nobilitatus, majus lumen posteritati meæ comparaui, atq; ut in te Cilicensis Comitatus turpitèr extinguitur, ita in me Domus Nistricensis exornatur.

Wezme tehdy kdyžkoli yakžkoli gednom skrz vctiwé spráwy někdo k takowé wzáctnosti přigde, že ho za rowného sobě vznáwati a počjtati máme / neb tak prawý geden wznessený Muž: Nihil est nobile quod vitiosum: quis enim Generosum dixerit hunc, qui indignus genere est, & præclaro nomine tantum insignis. Nebudme nápodobnj žiwočichům nerozumným / kteřjž gednom na moc ssetřj a na nic giného nedbagi, ale my Lidmi gsauce Lidem se rownegme, při Lidech ctnost a chwalitebné chowáni sobě oblibugme / a opusstice přjklady Pohanské k Křestianským a k naučenj Doktorůw Swatých se obraťme, nezapomjnagjce na to že wssickni v Boha sobě rownj gsme, a kdož gest neyctnostněgssy ten před oblicegem Božským gest neyvrozeněgssy, a ta před nim neywzáctněgssy gt Nobilitas, yakž Jeroným Swatý mlůwj. Summa apud Deum Nobilitas, clarum esse Virtutibus.

Bernart Swatý dokláda že Apoſstolowé Božj ničimž giným wzácti negsau / gednom morum ingenuitate, & fidei fortitudine.

Casiodorus w Episstolách w Knize dewáte tolikéž mlůwj / že nic giného gednom samé naučenj ex obſcæno Nobilem facit; a protož když wjme čimž se ozdobiti můžeme, tim se zaneprazdňugme a objregme / neb mlůwj Placitus, qui bono sunt genere nati, si sunt malo ingenio, suapte culpa genus ingenuum improbant.

Welká wěc gest wprawdě Vrozenosti se starožitnau wychwalowati / wssak gestliže tomu excessus & vitia něyaké překážky nevčinili a nečinj. Běřme sobě přjklad z starodáwných paměti, kterak Předkowé nassy gsauce gesstě w bludu Pohanském, Lidi hodné a ctnostné w vctiwosti měli, a gich sobě nemálo wážili: yakž napsáno máme o Wergiliusowi genž byl Syn Hrnčjřůw, wssak pro Vměnj a ctnost odewssech ctěn byl / tak také Horatius, Flaccus, Statius, Poetæ, kteřjž byli někdy od zagatých Wězňůw skrz Ržjmany splozenj.

Esschýnes Orator znamenitý měl Otce který prodáwanjm Klobás se žiwil.

Tyrtanus genž byl pro diwnau weymluwnost nazwán Theophrastus Otce měl Kregčjho.

Menedemus Athenyenský Mudřec splozen byl od Otce / kterýž žádné žiwnosti giné neměl, gednom že Stany Wogenské činil.

Alphemus Varro Kremonenský Pán Radnj za mladých Let býwal Posstřjhačem, a za Sulpicyusa k takowé wzáctnosti přissel skrz Vměnj Práwa Obecného, že w Ržjmě Rádnjm včiněn byl.

Pithagoras Mudřec Otce měl genž Prstýnky řezal.

Jffikrates Otce měl Ssewce, a nicméně Artaxerxes Král Perský když do Egipta na Wognu gel / geo Heytmaně nadewssym Wogskem včinil.

Eumenes Cardianus, mezy Successori neb nápadnjky Alexandra welikého počten, a ten narozen byl w Peloponezu mage chudého Otce, tak že se ledwa Kolečkami žiwiti mohl.

Virianus Luzitanský genž byl zauplna čtrnácte Let s Ržjmany Wálku wedl / Wogska gich porážel, Heytmany přemáhal y do Wězenj bral, Otce měl Pastýře, y sám z mladosti Dobytek po Polich pásawal.

Agatokles Otce měl Hrnčjře, a potomně včiněn Králem Syrakuzanským, a w té důstognosti nestyděl se za Otce swého / nýbř na památku toho

budaucy pri Pankétich mezy zlaté Koffljky, hliněnné sázeti poraučel / aby spatřic ge, obadwá Stawy sobě připomenul a nezapomjnal na Rod swůg z kteréhož k takowé přissel wywegssenosti.

Dawid wjme že Stáda pásl a wssak wolen na Králowstwj od samého Pána Boha Stwořitele Nebe y Země.

Publius Aelius Pertinax, Imperator, od Wězně zagatého splozen / kterýž se rozličnými obchody a handlemi žiwil.

Aurelianus Cýsař gehožto sláwy wesskeren Swět plný byl až posawád odkudby Rodem byl žádný newj, někteřj žeby w Syrmu, někteřj w Misygi, a gini w Dacygi žeby splozen býti měl, wyprawugi / a wssickni w tom se srownáwagi že z chudého Rodu possel.

Valerius Diocletianus Cýsař od Wězně splozen byl.

Maximus Pupienus Cýsař Kowářu Syn byl.

M. Iulius Licinius, Imperator in Dacia od Woráče splozen / yakož y sám někdy Otcy swému Worati Roli pomáhal.

Bonosus w Brytanygi splozen od Mistra sskolnjho který Djtky wyvčowal.

Machomét rozmnožitel Wjry Pohanské w Arabj se narodil / Welblaudy prwe opatrowal, potom weikau chytrostj k tomu přissel, že za Krále wolen gest / potomně včinil se y Prorokem, a za takowého držán odewsseho Lidu Tureckého / a až posawad neginače o něm smegssegi: téměř wětssj polowicy Swěta k bludu swému přiwábil.

Franciscus Carmaniola Genuenské Knjže někdy Wepře krmjwal, a potomně Knjžetem včiněn.

Jana Papeže toho gména Dwamecytmého Otec byl Girchářem.

Mikulásse toho gména Pátého Papeže Matka Wegce a Slepice po Rýnku prodáwala, a tim prodáwanim se žiwila.

Syxta Papeže Otec Přewoznjkem byl.

Přemysl Knjže Cžeské z yakého Rodu possel o tom wyprawugi dosti obssyrné Kronyky Cžeské.

Piast Knjže Polské magic Otce chudého Koláře na Knjžetcý Stolicy posazen / gehožto Potomkowé Panowali za množstwj Let w Polssté, a až posawád Knjžata Břežská Potomkowé geho w těch Kraginách se spatřugi.

Wssecko wedle wůle Božské djti se musy, připomeň sobě gedenkaždý kterak Předkowé twogj k takowé wzáctnosti přissli a Erbůw y Statkůw nabyli, terra est omnium communis parens, když kdo ctnosti obdařen, rowný nám gest.

Pak gsem tehdy vkázal mnohé, kteřjž z nizkého Stawu k znamenité y k neypředněgssy wywegssenosti přicházeli, tak také slussy abych tuto poznamenal y ty kteřjž z wrchnjho práwě Kola ffortuny na spět dolu co neynjže vpadli.

O Dyonysiusowi Králi Syrakuzanské, napsal Cicero že wyhnán z Králowstwj do Koryntu pro Tyranstwj, a tu byl Mistrem Sskolnjm newěda se giným způsobem žiwiti.

Pazanes Král Turecký Tamerlanowi yakožto wjtězyteli, když na Kůň wsedal / Ramena podstawowati přinucen, což činil y Valerianus Cýsař Sáporowi Králi Perskému.

Bellisarius Ržjmský Heytmā nad Wogsky, kterýž Wādality porazyl, nad Parthy swjtězyw Tryumff držel / kterýž negednau Ržjm před Nepřáteli obránil z poručenj Justynyána Oči swratil, a Zraku giž zbawený rowně yako giný

ko giný Žebrák za Penýz proſyl.

Caſsius genž byl dwakráte Tryumffowal/ třikráte Konſſelſtwý Kzýmſké držel, na Smrt nemiloſtiwau odſauzen.

Swatopluk Král Morawſký od Arnolffa Cýſaře přemožený, změniw Oděw mezy Pauſtewnjky žiwot dokonal.

Boleſlaw vkrutný Král Polſký/ kterýž Staniſlawa Biſkupa Swatého zamordowal, in Oſia we Wlaſſych w Kláſſteře Mnjchům ſlúžje wěk ſwůg ſtráwil.

Kryſtoff Papež z Stolice Papežſké zſazen a w Kláſſteře potomně žiw byl mezy Mnjchy w chudobě.

Cœleſtinus páty, Jan prwnj, Jan čtrnácty w těžkém Wězenj pomřeli.

Benedykt Páty, Benedykt Deſaty, Martin Tudertinſký, Jan Dwanácty, Papežowé, wſſickni z Neywyžſſýho Biſkupſtwý ſwrženi w cyzych Kragináchmnizerně w weliké nauzy pomřeli.

Polikrates Král Samiorum/ kteréhož ſſtěſtj podneſlo, poražený od Oretesſa Hejtmana Cýra Krále Perſkého a zagatý od gednoho Rytýře s poručenj Kralowſkého oběſſen.

Xerxes onen téměř nepřemožený Král kterýž Egipt ſobě podmanil, od Themiſtoklesa poražen, a od Artebanuſa zamordowán / kterýž potomně tolikéž zabit.

Mithridates Král Pontſký, kterýž Kzýmany přes Padeſjte Let bogem ſužowal vſtawičným, a mocy Aſygi opanowal, Q. Oppium Proconſule y Legáta Aguilegſkýho do Wězenj podal / neyprwe od Luculluſa, potom pak od Pompeyuſa na Hlawu poražený, z welké teſknoſti Smrt ſobě winſſowal.

Pompegus porazyw Domitiuſa, Tryumff držjc z Wýtězſtwj nad Jarbau obdrženém / Sertoryuſa w Hyſſpanygi zahladiw tolikéž porazyw Piraty, Tygranesa Krále Hyſſpanſkeo, Ibery, Albány y Zidy s Králem Aryſtobulem, ano y Mithydateſa k tomu přinutil že ſe ſám otráwil, napoſledy po takowém wjtězſtwý od Cýſaře přemožen w Zemi Theſalſké z poručenj Ptolomeuſa, k kterémuž extrema rerum deſperatione confugerat zamordowán.

Cýſař Julius genž byl ſwýtězyl nad Pompeyuſem, když z wjtězſtwý obdrženém nad Francúzy nad Alexandrynſkými, Pontſkými, a Affrykanſkými y nad Hyſſpanſkými tryumffowal, a welikau čáſtku Swěta pod ſwau moc podmanil, w Raddě zabit geſt.

Wlaſtnj Syn Perſeuſa Macedonſkého Krále Kowářſkým Rzemeſlem žiwnoſti ſobě dobýwal, aby hladem neumřel.

Marius mladſſý genž byl wyplenil w Kzýmě Syllany, poražen v Preneſty/ Pötiuſowi, Teleſſynowi, kterýž s nim vgjždel z té neſſtiaſtné Wogny poraučel aby gey zamordowal.

Marius ſtarſſy kterýž byl Sedmkráte Konſſelem Kzýmſkým/ Jugurthu, Cymbry, Němce ſobě podmanil/ Apulegium & Glauciam zabil, napoſledy poražen od Sylli, množſtwý čaſůw krýl ſe w Bahnjch a chowal, yakž o něm wyprawuge Ouidius lib: 4. de Ponto, takto:

> Ille Iugurthino clarus, Cymbróq; triumpho,
> Quo Victrix toties Conſule Roma fuit.
> In cæno Marius jacuit, canaq; paluſtri,
> Pertulit & tanto multa pudenda Viro

Tarquinius Král Kzýmſký welmi pyſſný yak z Králowſtwý byl wyhnán, o tom wyprawugi obſſyrně Poetowé y Hyſtorykowé.

Neauffegmež tehdy ſſtěſti zrádnému, kteréž oklamáwa mjmo naděgi a do čaſu toliko trwá/ býwali Lidé před námi, y budau když my pomřeme, a těžko geſt nalezmauti některé s kterýmižby tak ſſtěſti nepohráwalo / že gednák na neywyžſſym mjſtě ſedj a zaſe než ſe naděgi giž neynjže ſe býti ſpatřugi: a protož nám Eraſmus předſtjrá in Apophtegmatibus gednoho Muže ſlawného Teramenesa, genž byl geden z těch Třydceti Tyrranůw na kteréž Dům vpadl a on ſám toliko z toho nebezpečenſtwý vſſel / pročež když ho Lidé ſſtiaſtným gmenowali řekl: O fortuna cui me occaſioni reſeruas.

Z té přičyny také Æſopus powěděl když tázan byl coby činili Bohowé cos alia ſtruere, alia diruere, muſegi gjti gedni na horu, druzy dolu, tomu Swět chce a tak wždycky ſe dálo y djti nepřeſtane. Neb dobře powěděl onen Mudřec, že ſſtěſti bohatým Penýze nedáwa darem, ale toliko ge půgčuge do čaſu/ poněwadž když koho wywegſſy mjmo naděgi, zas téhož ſnjži mjmo naděgi a zewſſeho cožkoli měl oblaupi.

Poſlyſſmež tehdy naučeni onoho wzneſſeného Muže Jſokrateſa a geho ſe přidržme kterýž tak napomjnal Včedlnjky ſwé aby na to pozor měli, ne cuiquam ſuam calamitatem obijcerent, communem enim fortunam eſſe, nec quid futurum nobis ſit ſpectari poſſe.

K těm wſſem o kterýchžto Rodu tuto ſe dolo ži napomenutj od Authora.

DEmocritus welmi ſlawný Muž takowau památku zanechal aby ſe žádný w ſſtěſti a w bohatſtwý newypjnal, dáwage Raddu takto mluwjc: Nullam eſſe adeo munitam portam quam fortunæ occaſio aperire non poſsit, a protož na to gednomu každému pozorowati ſluſſy a mjrně ſſtěſti propůgčeného vžjwati a wždy na to pamatowati což powěděl Bion tázaný. Quid eſſet difficile: mutationem inquit ſecundæ fortunæ ferre. Newynáſſegmež ſe tehdy w ſſtěſti naſſem geſtliže bohatſtwý máme od Předkůw ſwých a maudroſt od přjrozenj a od Včitelůw nabytau, poněwadž Pán Bůh tim wſſym wládne / pyſſným odporuge, a pokorným dáwa ſwau miloſt/ yakž o tom Apoſſtol Páně Swatý Jakub mluwý w Liſtu čtwrtém.

Auguſtýn Swatý také nám naučeni dáwa, mluwjc w Knihách de Verbis Domini takto: Wſſeliká pokora s báznj Božj geſt Lékařſtwý, nebo by byl Cžlowěk neupadl kdyby byl peychy k Srdcy ſwému nepřipuſtil poněwadž tak pjſmo znj / Initium omnis peccati Superbia, a nikdyby ſe to podneſſenj peychy zruſſyti nemohlo / kdyby byl Bůh na ſe takowé přigjti pokory neráčil: yakau geſt přigjti ráčil: a protož napomjná řkauce. Erubeſcat ergo homo ſuperbus eſſe, quia factus eſt humilis Deus. Tak také napomjná každého Křeſtianſkého Cžlowěka Poeta řecký tímto Werſſem.

> Nec ſis ſuperbus Sapientia, neq; fortitudine neq; diuitijs.
> Vnus Deus eſt Sapiens, potens & beatus.

Neni nic mrzutěgſſýho a ohawněgſſýho před Twáři Božſkau a Lidem neſneſytedlněgſſýho yako Peycha, a protož dobře napſal Palladas. Melius eſt fortunam & prementem tolerare, quàm diuitum Superbiam.

Za ničemnau wěc zdáwna počtená byla peycha od Lidi yakž poznamenal Euripedes Poeta in Glauco. Quicunq; ciuium vir arrogans fuerit, is nec amicis nec toti ciuitati familiarem ſe præbet & affabilem: a na takowého připadá hněw Božj a pomſta ſprawedliwá yakž oznamuge těmito ſlowy Poeta:

Quum videris in ſublime quempiam elatum
Splendidis gloriantem opibus ac ſtemmate
Illius celerem diuinitus expecta Vindictam,

Menander tolikéž tak ſmegſſli že na pyſſného pomſta Božij přigde a gey zahubj: takto mluwije.

Quo tibi maximè places, idipſum te peſſundabit
Nempe opinio qua tibi aliquis eſſe videris,
Perdidit enim alios etiam infinitos.

Dáwa tehdy raddu Jſidorus Mudřec a Orátor ſlawný tuto: cum ſis mortalis, operam da ut quæ retro ſunt videas: a Demonaſtes nápodobně napomijnage wſſech mluwij: Mortales cum nati ſitis, ne ſuprà Deos vos erexeritis. Tak a neginác w ſſtěſti naſſem ſobě počijnati máme yakž k tomu nabáda y Euripedes, in Alcmeone řka: Oportet eos, quibus aſpirauit aura fortunæ ſiniſtra, humiliter loqui, non latum ſuperioris uſurpare ſortis. Neb Menander dokláda.

Humilitas tua, ſi qua grauitas acceſſerit, pulchra
Apud alios videbitur, o chare Vir; ſin tute feceris
Abjectum te ipſum, & pro nihilo duxeris,
Domeſticis contemptui, & ludibrio apparebis.

Takowé požitky Muži wzneſſenij té peychy připomijnagi, kteráž wždycky za ſſtěſtim kráči, kteréž když přikom býti ſpatřj/ hned ſe k němu přikradne tak že y mjmo naděgi Cžlowěka poſedne, a to což by koli gemu k ozdobě býti mohlo, to wſſe pokazy a w oſſkliwoſt lidſkau vwede/ pročež Menander gmenowaný mluwij: Felicitas ſolet excitare ſuperbiam.

Wyſtřjheg ſe tehdy gedenkaždý toho což k hanbě twé geſt, zwláſſtě když vznáwaš wěc tu býti Bohu y Lidem nemilau, neſtyď ſe za mjſto w kterémž ſe narodil, ani za Předky twé ačkoli chudé, a pozorug na přjklad Cicerona, kterémuž když za zlé měli w geho ſſtěſti že vžjwal gména od Pohanky wěcy ne tak welmi wzáctné/ odpowěděl, ſe Ciceronis nomen illuſtrius effecturum, quàm eſſet Catonum, Catulorum, aut Scaurorum, kteřjžto Rodowé v Řijmanůw ſlawni byli, Tullius pak ſkrz Vměnj ſwé k wzáctnoſti weliké přiſſel/ a gméno ſwé změniti nikdý nechtěl dokládage: Parùm illuſtris eſt, qui præter imagines & cognomen nihil habet Nobilitatis. Pulcherrimū enim genus Nobilitatis eſt, quā ſibi quiſq; proprijs Virtutibus conciliat.

Wědauce tehdy z přjkladůw mnohých čeho ſe warowati máme, a čeho ſe přjdržeti abychom ſe Pánu Bohu y Lidem zaljbili náſledugme pokory, a čiňme wedle naučenj Eccleſiaſt: cap. 3. tohoto quanto magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam; quoniam magna potentia Dei ſolius, & ab humilibus honoratur.

Auguſtýn Swatý wychwalugjc pokoru a wzáctnoſt gegi y základ wyprawugjc takto mluwij: Omnes delectat celſitudo, ſed humilitas gradus eſt: quid tendis pedem ultrà te? cadere vis non aſcendere, à gradu incipe & aſcendiſti: Pokora, dobrotiwoſt, wljdnoſt ke wſſemu dobrému dopomáhagi a wynáſſegi, yak onen Pohan Chilon tázaný, quid faceret Iuppiter powěděl, excelſa deprimit, extollit humilia. Nepoſtawug ſe žádnému pyſſně aniž Srdce k tomu přikládeg, ale co neypokorněgi o ſobě ſmegſſleg: neb Pán Bůh wſſemohaucy genž geſt Spitatel Srdcy Lidſkých to při nás vznáwagjce/ ne toliko na nás ale y na Potomky náſſe hleděti bude: Protož aby ſe to tak ſtalo/ čiňme wedle naučeni onoho kteréž zanechal Swatý Bazylius takto mluwije: qui vult eſſe altus ſit humilis, na čež napſal y Poeta Verinus tyto Werſſe;

Eſto humilis, quisquis fieri cupis incola cæli,
Faſtus Tartareis excruciatur aquis.

Žiádam pak gednohokaždého aby za dobré přigal, co ſe koli tuto mluwilo/ nebo Scriptor veritatis, ač Lidem k myſli býti nemůže/ wſſak nic méně ſobě v Pána Boha láſky wyhledáwa, na kteréž mu neywjce záleži/ Vale.

W Tytuláři ſtarém to geſt wytiſſtěném Léta 1534 mjmo wegſſdotčené Rody ſpatřugi ſe gini mnozy Rodowé kterez mi ſe za dobré widělo, tuto wedlé Alffabetum doložiti, a ti počnauc od Litery B. wyčtau ſe takto.

B

Bawor Ambrož z Roſmačowa a w Domažlicych.
Z Barſſowa Bernard na Mecholupech.
Bohuſſe Bohuſlaw z Wteſſyc a w Stakowě.
Baychorſký Jan z Raſſkowic.
Z Babaſſyna Jan.
Bohuſſe Bohuchwal z Hrádku a w Přeſſticych.
Bradinſký Jan z Pudčan.
Bělſký Martin z Bělſka.
Bořikowſký Wylim z Roſſmberka.
Buſſta Jan z Rautůw a w Meſſeticych.
Blijz Franc z Myſſkowa.
Beneš z Bawořině z Bydrſſperku a w Sſaumiři.
Bohuſlaw z Brodůw.
Broner Arnoſſt z Chráſtawic.
Blijz Giřijk z Bilé Wſy.
Z Bjtezu Hawel.
Z Baſſty Hanuš na Baſſtě.
Baſſtſký z Baſſtku Hynek.
Bořek Jan z Hrádku.
Baderſký Jan z Augezda.
Brach Jan z Bělčic.
Z Boſtěchowa Ján.
Z Brložic Jan.
Brynk Melchar z Sonfftorffu.
Bozdek Petr z Kamennice.
Behýn Sſymon z Vſſer.
Bubla Wácſlaw z Mezyklaſy w Hlawině.
Bradáč Wácſlaw z Tauſſymě.
Z Blanice Wylim.
Barták Jan z Přeſtupiny na Chkáſtu.
Z Braſſykowic Wſſeſlaw.
Bratſký Wogtěch z Labauně.
Z Buſſyna Zdeněk.

A ti poznamenáni gſau w dotčeném Tytuláři wedle Litery B. a tim ſpůſobem gedenkaždý bude mocy Předka ſwého naleznauti, poněwadž gſem yá žádné o nich ſpráwy dalſſy neměl.

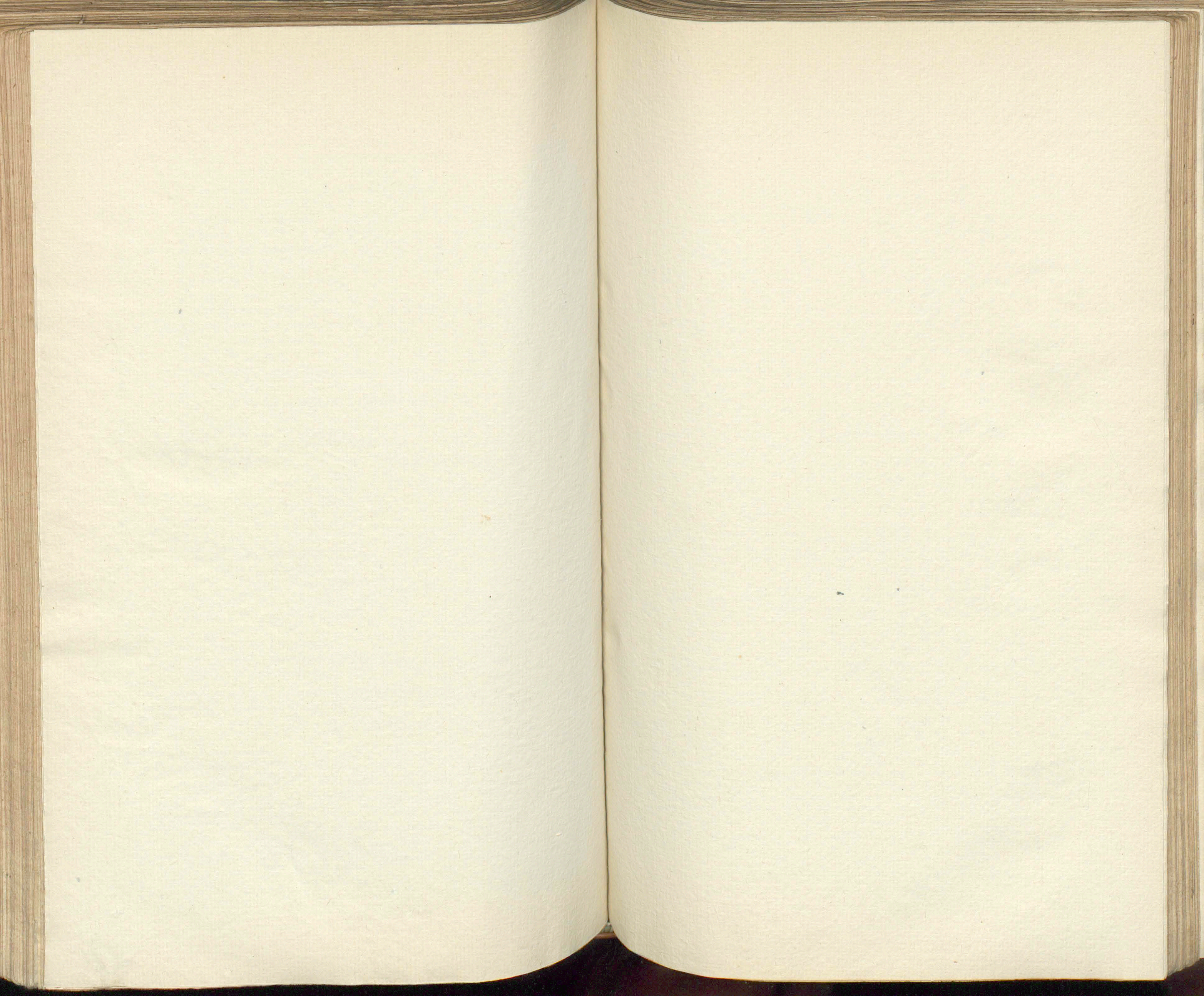
Poole Litery C Ibidem Anno 1534.

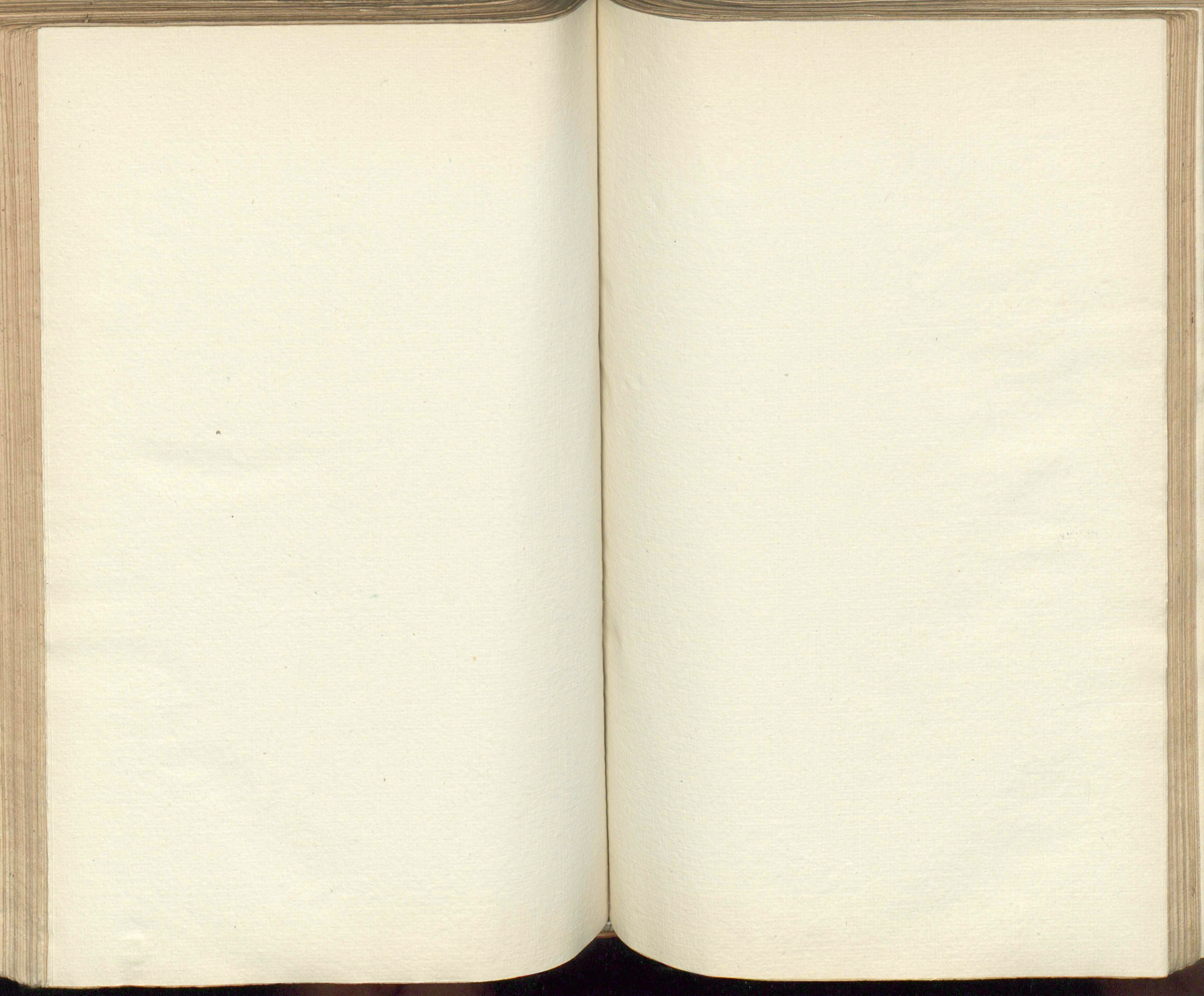
Cypla Albrecht z Krawska na Ssemberce.
Cynader Albrecht z Augezdce na Kralowicych.
Chodaur Ambrož z Lokte na Skřiwánj.
Z Czermanicka Bohuslaw a na Czermanicku.
Z Chaystowic Bohuslaw.
Z Czastrowa Bohusse.
Z Czerwených Wotradowic Giřjk.
Cholpický Giřjk z Cholpic.
Z Chwogna Jan.
Czjňowský Jan z Cžjňowa.
Chab Jan z Weleslawjna.
Cukrman z Ruperſſtorffu.
Czenek Jan z Podmokl.
Czech Jan z Welislawic.
Chmelický Jakub.
Czáchowský Ondřeg z Ginočan.
Z Czabic Otta.
Cholticky Pawel z Augezda na Cholticych.
Z Czeykowa Pawel.
Chotek Pawel z Wognina.
Czern Petr z Czernu a w Teplicy.
Z Chřástu Petr Holý a na Petrowicych Heytmā na Hrádku.
Cholpický Prokop z Cholpic.
Z Chlen Syxt.
Chmatalowic z Jablonné Wáclaw.
Cýsař Wácslaw z Hlennjka.
Czapek Wácslaw z Chwogenče.
Z Czernawska Bohoslaw.
Z Chočow Gindřich.
Chalupa Giřjk z Woskořjna.
Czlowjček Jan z Popowic.
Chmel Mikuláš z Wrſſowic.
Cykán Pawel z Czerné.
Czech Prokop z Rautůw.
Z Chmelného Ondřeg na Kamenicy.
Czidlin Bawor z Lažic.

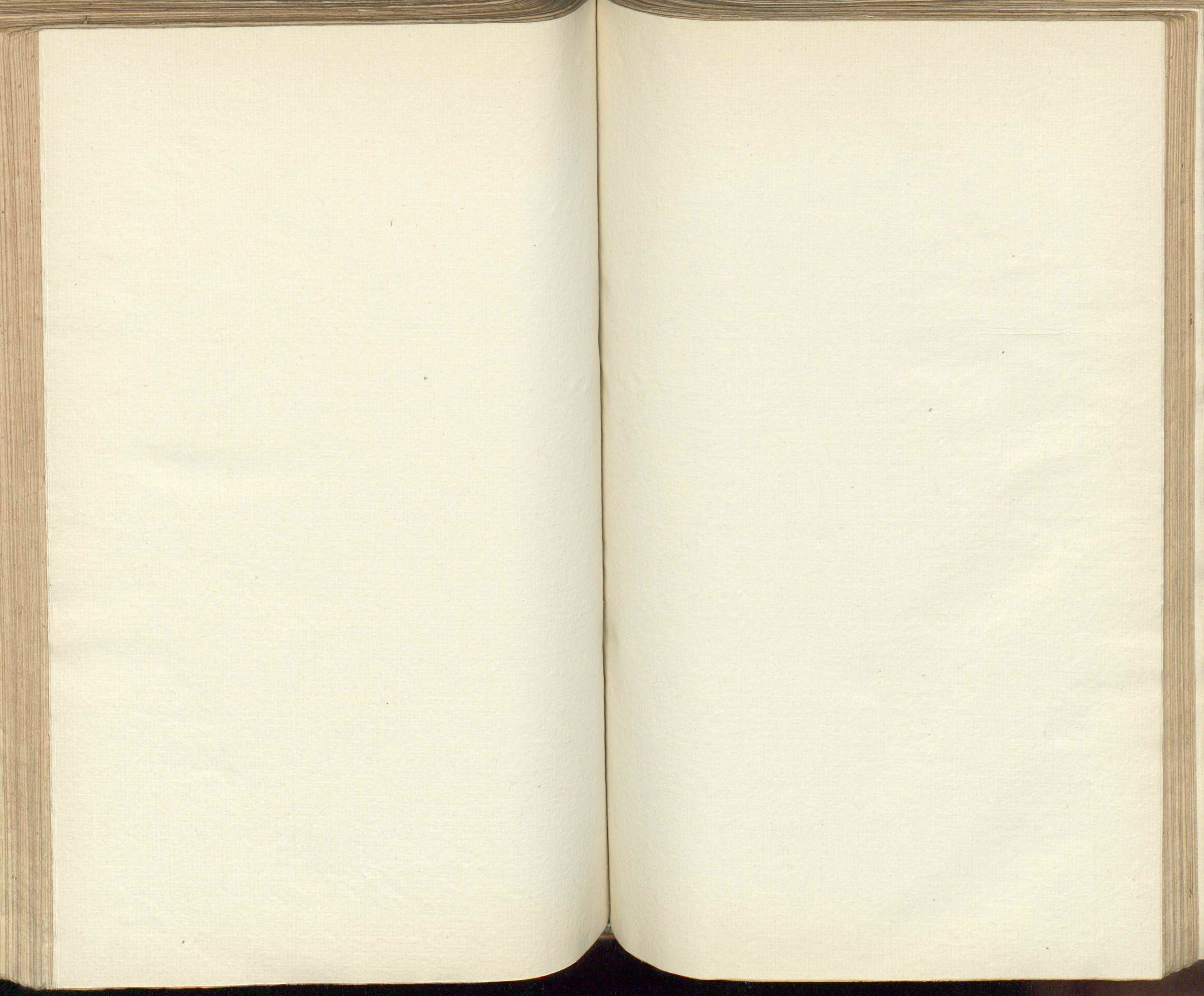
Těch wſſech w Tytuláři nowém nenacházym aniž gſem wěděti mohl geſtlije kteřj Potomkowé žiwi gſau.

Podle Litery D Léta Páně 1534.

Z Drast Giřjk.
Dolský Giřjk z Teynče a w Dolanech.
Dřek Jan Bikanecký z Bikanče.
Durynk Kunrad z Rottnpeku.
Dráb Mateg z Střechowa.
Dichor Kaſſpar z Geychempachu.
Dorn Kryſtoff z Sſtrermhámu.
Z Dlážowa Sſtěpán a w Dlážowě.
Z Dubrawan Wácslaw.
Daubek Wogtěch z Lauterbachu.

Byſtřický Pawel z Byſtřice.
Budeſſ Tobiáš z Warnſſtorffu na Starých Budcých.
Boharýnka Wáclaw z Chotětic.
Bánſký Bohuſlaw z Drženic.
Boyan Zygkmund z Kamenné Lhoty.
Boſniſký z Božegowa a w Topoli.
Borowſký Baltazar z Borowé.
Baderſký z Augezda.
Bedřichowſký Bohuſlaw z Lomné.
Bohdal Buryan z Ryſnice w Prabowě.
Boreš Buryan z Dubu na Gizeře.
Bobrowec Giřjk z Bobrowic.
Bohuſſe Giřjk z Vtěſſyc w Cžáſtkowě.
Bočický Giřjk z Bočowic na Bočicých.
Budſký Giřjk z Wenſſtorffu.
Bradimſký Jaroſlaw z Wymiſlic na Bradimy.
Bernaſſek Kaſſpar z Zebnice na Chotěmicých.
Z Bitowa Marek w Peckach.
Belacký Pawel z Malowic.
Budſký Tobiáš z Warmſſtorffu.
Boreš Wáclaw z Rječic.
Bec z Falkenau.
Bronický Bartoloměg z Bronic.
Bořek Diwiš Boharynſký z Hrádku.
Bomzon Bazylius z Bomzonu.
Bužický Bohuſlaw z Bužic na Střjteži.
Bikanecký Firmián z Bikawce.
Brádſký Frydrych z Labuně.
Z Boſtěchowa Gindřich.
Březowſký Giřjk z Březowice.
Bidboch Gindřich z Bidbochu.
Brach Jan z Betčic.
Bernſſtorff Kryſtoff z Bernſſtorffu na Borčy.
Beychořſký Mikulaš z Ruſſkowic.
Borecký Petr z Železna w Třemſſjně.
Bubla Wáclaw z Mezyklaſy.
Bec Gilffrýd z Falkenau.

C

Chwalkowſký Adam z Ledec na Frydſſteyně.
Cžebiwſký Giřjk z Žáduba.
Cžech Gindřich z Proſtiboře.
Cukrman Jan z Ruprſſtorffu.
Cecek Kryſtoff z Pakomeřic.
Cžákowec Přibjk z Bohuſſyc.
Z Chotomyſſle Hynek.
Cžernjn Wenek z Cžernina.
Chocomiſký Wolff z Winnuffelzu.
Cydnar Zawiš z Augezdce.
Chwatěrubſký Zygkmund z Leſtkowa na Chwatěrubich.
Ctěpiroh Zygkmund na Slatiwnicy.

Czech Geořich z Prostiboře.
Chwalowský Gindřich z Ledec na Frydssteyně.
Czerawský Jan z Robaus na Borowsku.
Chřenský Mikuláš z Drazowic na Chřenicych.
Czeradský Petr z Czeradic na Czeradicych.
Chobotský Jan z Wostředka na Perčicych.
Czech Wáclaw z Prostiboře.
Citěnský Wylim z Czitiněwsy.
Czech Oldřich z Prostiboře.
Cydnar Zdislaw z Cydnaru.
Chaberský Buryan z Basstě.
Chmelický Gindřich z Chmelicy w Hořeticych.
Czihalowec Gindřich z Czihalowa.
Cecek Jakub z Pakomiřic.
Czachowský Kryz z Wymyslic.
Czenck Jakub z Miřessowic.
Cysswic Mikuláš z Borowé na Zahági.
Czernjk Pawel z Solssyc w Solssycych. Petr Czernjk z Solssyc.
Czečelický Petr z Ssánowa na welkých Wobrubich.
Czenck Wáclaw z Cheystowic.
Cheysstowský Wáclaw z Cheystowic.
Ctinský Wylim ze Ctiněwsy a na Ctiněwsy.
Czestický Přech z Czestic na Czesticych.
Chmelický Zygkmund z Chmelic na Twořessowicych:
Cytryc z Hrysce Hanuš.
Cysspan Gindřich z Hechlachu.
Z Czechowic Krystoff na Nowých Horkách.
Cecek Mathauš z Welffenburku.
Cecek Krystoff z Pakuměřic.
Cyrn Petr z Cyrn na Besycych.
Chwalowský Wáclaw z Ledeč na Milkowicych.
Czenowský Wáclaw z Pohnáni w Czenowcy.

D

Donát Gindřich z Těchlowic na Libčanech.
Dowole Gindřich ze Chřebuze na Czakowicych.
Duhel Jan z Pustowet na Putowicych.
Dobrský Gindřich z Zetmané.
Damirowský Jan z Dobrowitowa.
Z Dobré Wody Mikuláš na Dobré Wodě.
Drast Rzehoř na Drastech
Dolský Giřjk z Tagnice w Dolanech.
Z Dobrowitowa Wacslaw Heytman na Teplicy.
Z Drast Wjt a w Brázdimi.
Dráb Wogtěch z Lestkowa a w Mirowicych.
Z Domaslawy Zygkmund na Chlumčanech.
Dobrowitowský Adam z Dobrowitowa.
Dasycký Czenek z Barchowa w Beronicych.
Dřický Giřjk z Pauchobrad.
Damassek ginák Hlozek z Brslawic.
Deychor Kasspar z Geychenpachu.

Dráb Mateg z Třechowa.
Daliboch Petr z Wodie w Usenicy.
Donik Girjk ze Zdánic.
Dětský Jan z Liboslawy.
Z Dolan Jan na Chočebuzy.
Důwole Mikuláš na Wewssekssech.
Z Dubice Racek.
Dalibor Wáclaw z Rozoged.
Z Drast Wiktoryn.
Dřeznický Zykmund z Dřeznice.
Donát Zygkmund z Semic. Donát Achylles z Semic.
Z Drazic Gindřich.
Důwole Gindřich ze Chcebuze na Czablicych.
Dobeš Jakub z Wesce.
Dorn Krystoff z Trernhánu.
Domazlický Mikuláš z Domazlic.
Deymek Oldřich z Teptjna.

G

Gjlowský Rywald z Lungwic.
Glaubic Hanuš z Dubjna kterýžto Rod welmi gest starožitný a rozrozený w Slézsku y w Polssté užjwagic za znamenj Rytjřské Karasa bilého w modrém Poli a na Helmě z Koruny pět Per bilých Pssrosowých/kteréhožto Rodu Předka gedno° připomjná Dubrawius w Létu 1361. 17. dne Měsyce Března a wedle giných 18. Dne Měsyce Zářij těmito slowy. Theodorus autem Glaubs cum non contemnenda manu Polonorum venit in fines Morauiæ, sed pulsus & fugatus à Venceslao Rege. Potomkowé gestliže kteřj w Czechách se nacházegi o tom gsem nemohl wěděti w Polssté mnozy.

Gilowský Zygkmund z Gersstorffu w Chocomjšti.
Gidássek Zygkmund z Genče.
Geb Hanuš z Dworu.
Gebl Zygkmund z Gerzinký na Struzicy.
Gemnický Adam ze Zruče w Neplanech.

H

Hylbrant Frydrych z Wssechlap.
Hubogedský Gindřich z Hub na Hubogedech.
Holjk Giřjk z Hradisstě.
Hlawáč Hynek z Brussyc.
Hunes Jan z Berlohu.
Hossek Jan z Proséče.
Howorčowský Mathauš w Třebotowě.
Herutický z Wožegowic na Herotucych.
Holček Mathyáš z Karlowé Hory.
Hořessowec Gindřich z Libessyna.
Z Hostaunė Gindřich na Neweklowě.
Hadenreych Giřjk z Teynych w Smiradicych.
Hasst z Augezda Jan na Malessowe.

Hyrsspergar Jakub z Hynyxhaynu na Wartmberce.
Hlawš z Libeslawy Petr.
Hatlak Tomáš z Augezda.
Heniger Wácslaw z Eberku na Hossycych.
Hazl Wolff z Nowé Wsy a w Slatině.
Holan Zygkmund z Gilgiowa a na Kostelcy.
Hora Jan z Očelowic w Libkowicych.
Habartický Jan z Habartic na Zěrčicych.
Huffer Kasspar z Lubensstegna.
Hokowský Kuneš z Hokowa na Augezdě Dolnjm.
Horssyn Jakub ze Spiti.
Hložek Natanyel z Bislawic.
Hracholuský Mikuláš z Wlenec.
Hromada Jan z Borsyc a na Klecanech.
Halama Jan z Běchor a w Klecanech.
Halěř Prokop z Hyčenéwsy.
Haydykar Vě z Hardéku.
Hořessowec Zdislaw z Libossyna na Tukanech.

K

Kapřík Aleš z Gesenice na Konecchlumu.
Z Restřan Arnosst na Albrechticych.
Krausa Buryan z Křečowic.
Račice Chwal z Konic.
Z Restřan Ctibor mladssy.
Kaupský Gindřich z Březy na Augezdcy.
Kamenický Gindřich z Witeněwsy na Popowicych.
Kaůtský Gindřich z Bukowky w Postřižině.
Z Koloděg Aleš.
Knobloch Bernart z Warnsstorffu.
Krasowský Bohuslaw z Krasowic.
Z Kossmberka Ctibor w Bořkowicych.
Z Kyrmeytu Fabián Půrgkrabě na Worliku, a druhý na Hwozdanech.
Z Kadowa Giřjk w Ostěňowicych.
Kostelák z Kostelce.
Kamaryt Giřjk z Zirownice.
Knobloch Gindřich z Warnsstorffu.
Kersstorff Gindřich z Kulantu.
Kubik Kunat z Pořjčan.
Krasowský Stanislaw z Krasowa.
Kayz Tomáš z Herzwaldu a w Tuhání.
Z Krásylowa Wácslaw na Střelé.
Kučera Wácslaw z Trnkowa na Táboře.
Skožiček Wjt w Melnjku.
Kossjn Zygkmund z Kossjně.
Kočowský Giřjk z Kočowa a we Lhotě.
Z Kowanina Giřjk a w Augezdě.
Kyzlinek Giřjk z Hrnsstorffu.
Kozel Jan z Pokssteyna.
Komařický Lepolt z Hřebené na Kowaříně.
Kostka Mikulaš z Rybenska.

Kozogedský Mikulaš z Kozoged.
Kaud Mikuláš z Dubňan.
Kamaryt Ssymon z Chwalkowic.
Kozel Seweryn z Pokssteyna.
Korbel Zygkmund z Bukowé.
Kotečnjk Wácslaw z Domaslawi.
Z Kynsskowic Wácslaw.
Klučowský Wylim z Elsstiboře.
Kozel Zygkmund z Czernowé.

L

Lentffoyt Arnosst z Sečy.
Laytolt Giřjk z Erbnic na Nekmjři.
Libnaur Hanuš z Libnowa w Libeticych
Lužanský Wylim z Lužné na Malém Bassku.
Litwjn Gindřich z Studné we Zljně.
Z Lechwic Hanuš na Swadowě.
Leptey Ondřeg z Wožegowic w Bolechowicych.

M

Markolt Buryan zderažic na Zderažicych.
Diwiš Markolt z Zderažic.
Meytolar Fabián z Meytolu w Srbicych.
Malesycký Frydrych z Pantenowa.
Moskwic Frydrych z Moskwic.
Mazaur Gindřich z Waldowa na Dobřečowicych.
Maukinowský Giřjk z Miličjna.
Martinický Hynek z Chránowic na Nowém Dwoře.
Martinkowský Jan z Košeče na Dožicych.
Myslowský Jakub z Radwanowa w Myslowě.
Makissko Martin z Holossyc w Bechowicych.
Manwic Jeronym z Patokryna Patokrých.
Mnetický Mikuláš z Mnetic na Ssykowicych.
Mezenský Ondřeg z [illegible] na Křesycych.
Z Mladégowic Hendrych w Nepomuce.
Myslinský Jan z Aulburku.
Manwic Krysstoff.
Milboch Jan z Milbochu.
Mnekyš Jan z Ostrowa.
Z Miletic Jan w Březnicy.
Makowský Absolon z Bisně, kterýžto Rod starodáwný gest/ a nacházegi se Předkowé geho před mnohými Léty w pamětech Kostelnjch: Potomkowe gestliže kteřj žiwi pozustáwagi, o tom gsem neměl žadné spráwy.
Z Milhostic Albrecht na Křtěnowicych.
Z Močydlan Albrecht.
Maydl Albrecht z Tuchtic na Czeradenicych.
Markolt Brykcý z Stedražic na Stědražicych.

N

Nedražický Albrecht z Ostradowic w Nedražicych.
Z Němčyc Bartolomeg w Czechticych.
Netonic Dobeš z Nebylow na Chotowicych.
Němč Debrant z Petrowic.

Strupin Krystoff z Strupjny.
Sstěňowský Mikuláš z Radowa na Třezemjří.
Sobek Mikuláš z Gezera na Bozessycych.
Sertyngar Mikuláš z Sertyngu na Torčicych.
Sudlice Mikuláš z Rachowic w Pohnáni.
Ssassowský Mikuláš z Hradisstka.
Skalský Mikuláš z Dubu Pjsař Saudu Komornjho w Králowstwj Czeském.
Ssust Petr z Chodče.
Střezymjrský Ssebestyán z Zlutě.
Swětecký Ssymon z Czernčic.
Slowský Wáclaw z Slowic.
Sudlice Wáclaw z Ginowice.
Sskorně Wáclaw z Stránowa.
Swatkowský Wáclaw z Dobrohostě.
Soběhrd Adam na Soběhrdech.
Z Sstaynsstorffu Azman a w Prtině.
Sskopek Beneš z Otradowic na Zwěstowě.
Sspjna Bohuňek z Genissowic na Swakowě.
Sobek Bohuslaw z Gezera na Bozessycych.
Slibowský Buryan z Křiwan na Slibowicych.
Z Sswaymyslic Duchek na malém Brázdimi.
Sylen Gindřich z Witěněwsy.
Ssotek Jan z Mirowic na Počernicych.
Strachota Jan z Kralowic na Orlicy.
Studeňowský Jan z Libossjna na Chotčy.
Sus Jan z Gezowa.
Sslechtin Jan z Sezemic a w Sslechtjně.
Samson Jan z Wolessnice w Sstěbuzewsy.
Sston Krystoff w Dolnjm Litwinowě.
Sertynger Lorenc w Sertyngu.
Sertynger Mauryc z Sertyngu na Gutssteyně.
Sstěňowský Mikuláš z Radowa.
Srbický Petr z Zálezl.
Sulek Mikuláš z Hradku w Trásstianech.
Slizka Petr z Sawolice w Radičy.
Ssorff Ssteffán z Stiřjna na Stiřjně.
Sskoda Wáclaw starssy z Chrástu.
Strachota Wáclaw z Kralowic.
Z Sstendorffu Anzelm a w Brti.
Sendrazský Beneš z Sendrazic.
Strachota Bohuslaw z Kralowic na Wogtičy.
Z Slowic Dobeš.
Strupecký Girjk z Strupic w Knetlucych.
Sernjk Jan ze třj Dworůw a w Polepich.
Swětecký Jan z Czernčic na Zitlnočicych.
Sskorně Jan z Malonic na Wopálce.
Ssenffeld Krystoff z Ssenffeldu.
Z Sstemdorffu Krystoff.
Skrowad Matěg z Krowada w Cžjtowě.
Suda Martin z Kundratic a w Hlawně.

Sendrazský Mikuláš z Sendrazic.
Skrowad Matěg z Krowadu na Pakoměři.
Sskola Mikuláš z Czernčic.
Sulek Mikuláš z Hrádku.
Swětecký Mikuláš z Czernčic.
Swogslawský Petr z Czymburka.
Sstendorff Petr z Sstendorffu w Teplicy.
Sokol Wáclaw z Leskowce.
Sowa Wáclaw z Liboslawi.
Z Ssentalu Wiktoryn na Hradčanech.
Woytik z Slowic.
Z Ssenffeldu Zygkmund w Markwarticych.
Slach Zygkmund z Hradku.
Skalka Zygkmund z Lazec na Losynách.

T

Troskowec Albrecht z Weleně na Zagečí.
Třebessowský Albrecht z Chlen.
Třebobubský Bussek z Lipna.
Z Tropčic Gindřich na Mjškowě.
Talacko Gindřich z Nesměčic na Zěstoecych.
Taubinhaym Gilgý z Rychnowa.
Tessetinský Jan z Tessetic a w Aulohu.
Třemeský Jan z Předenic w Wlčkowicych.
Teyn Wáclaw z Posky.
Troskowec Wylim z Weleně.

W

Wosowský Girjk z Adlaru na Chudowě Mjsto Sudj Králowstwj Czeského.
Z Wysskytné Jan Hoffrychtýř Králowstwj Czeského.
Wokal Jan z Kozerček a w Plosticych.
Wrbčanský Jan z Welissowa.
Wibyk Hoffmistr Králowský na Horách Kutnách.
Wissňawský z Solce Buryan.
Z Wlčkowic Jan na Wlčkowicych.
Wissně Adam z Wětrné na Pasowařích.
Wissňowský Bohuslaw z Wissňowého.
Wobrtecký Albrecht z Wobrtce a w Hosticych.
Weselický Dawid z Weselice na Weselicy.
Wlinský Gindřich ze Wlíněwsy na Liblicych.
Wssetacký Gindřich z Wssebořic a na Wssetatich.
Wogický Girjk z Nowé Wsy a w Wogicych.
Witimak Girjk z Rokytnjka.
Welik Girjk z Ssánowa Ingrossator wětssych Desk, Králowé Hoffrychter w Králowstwj Czeském.
Wogický Gindřich z Nowé Wsy a w Wogicych.
Wogslawský Heřman z Wogslawic.
Welik Izayáš z Ssonowa.
Wolssowský Petr z Gemnik a w Wolssanech.
Wsselický Mikuláš ze Wsselic a w Weleni.
Waussowský Wáclaw z Bistenné.
Weltrubský Petr z Weltrub na Weltrubich.

Z

Zibřid Bohuslaw z Mostku a w Kaplicy.
Zutotěssyc Bohusse w Czastkowě a w Oboticych.
Záhořský z Berloha na Kadowě.
Z Wahanče Bohuslaw na Symkusych.
Záhokanský Giřjk z Oračewa w Záhokanech.
Zehard Giřjk z Nassowrk.
Zizowský Jan z Hudýně na Zizowě.
Zluzatek Jan mladssy na Lhotkách.
Na Zitkně Wotinský Filip z Rochowic.
Zitowlický z Sliwna na Obědowicych.
Zumr Giřjk z Hrtossyc.
Zawiš Giřjk z Osenice.
Zawiš Hynek z Osenice na Bitowanech.
Zliwský Jan z Labauně na Dolnjm Angezdě.
Zawěský Mikuláš w Nespekách.
Zygkmund Wahanský z Wahanic.
Z Obiteč Bohuslaw a w Obiticych.
Z Wydrssperku Bohuslaw a w Saumiři.
Záborský Bohussek z Berloha na Radowě.
Z Wssebořic Gindřich na Wssetatich.
Zitowlický Jan z Sliwna w Obedowicych.
Ziákowec Gindřich z Ziakowjna na Giwianech.
Zasmucký Giřjk z Zásmuk.
Zalozanský Giřjch z Zalozan.
Záborský Jan z Berloha.
Záhorka z Zahorky a w Wodňanech.

A ti wssickni Rodowé spatřugi se w Tytuláři wydaném w Létu 1534. w giném pak genž byl wytisstěn w Létu 1572. po hromadě poznamenáni gsau Rodowé tito kteréž w giných Tytulářich nenachazym.

Drozanský Adam z Litic.
Albrecht Freytok z Czepjroh.
Hroch z Mezylessyc.
Razybaba Adam z Rosmačowa.
Knobloch z Warnsstorffu.
Lhota Adam ze Zmysslowa.
Maten Adam z Wlkanowa.
Rychler Adam z Rysenska.
Rukner Antonin z Ramowa.
Benyámin Helm z Worlowa.
Pisnický Buryan z Pjsnice.
Lwowický Cypryán ze Lwowic.
Dawid Herolt z Aupi.
Lembert Duchoslaw z Woltařjka
Fray Frydrych z Raytlinku.
Mosaur Filip z Waldowa.
Strnad Frydrych z Trissowic.
Czeněk Giřjk z Milossowic.

Egnbr Adam z Rosmačowa.
Farář Ambrož z Greyffenperku.
Wahanec Jan z Wahanče.
Krz Adam z Plotisst.
Ramberský Mikuláš z Ramberka na Gemnisstěch.
Winklman Jan z Hasentálu.
Runač Mikuláš z Hodisskowa Mjsto Sudj Dworský Králowstwj Czeského.
Rupido Adam z Lowce.
Raudele Augustyn z Zitenic.
Z Mogulty Adam w Bolechowě.
Podhradský Alexander z Wlčjhory.
Ropal Albrecht z Ryffenberku
Zygel Adam z Chočemic.
Rochánek Buryan z Rochánku.
Bartl Ryndl z Ausawy.
Pohnán Ctibor z Pohnáni.
Danyel Ramaryt z Rowin.

Danyelowi a Mathyássowi z Ssudétu gjmž

to Cýsař Ferdynād slawné paměti tolikéž y Ssimonowi Praxenowi z Ssudétu včinil milostiwé obdarowánj na Wládyc: Magestá: takto psanym.

My Ferdynand z Božij milosti wolený Rzjmský Cýsař po wssecky časy rozmnožitel Rzjsse Vherský, Czeský, Dalmatský, Charwatský etc. Kral Infant w Hyspanygi, Arcykniže Rakauské, Margkrabě Morawský, Lucemburské a Slezské Knjže a Lužický Margkrabě etc.

Známo činjme timto Listem wssem etc. K gsauce my mnohých hodnowěrných swědectwij zpraweni kterak Danyel Mathyáš Poddanij nassy wěrnij milý w Králowstwij Czeském až posawád w Stawu swém počtiwě se obcházel a zachowal, a na potom aby tim lépegi Staw swůg westi a žiwnosti swé hleděti mohl s dobrým rozmyslem nassym gistým wědomjm y s Raddau wěrných nassych milých / mocy Králowskau w Czechách témuž Danyelowi Mathyássowi a Dědicům geho od něho řádně a Manželský posslým, kteréž nyni mjá a neb mjti bude obogiho Pohlawj na wěčné časy z sstědroty nassy Cýsařské půgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládictwij / totižto Sstjt žluté neb zlaté Barwy, w němž od lewé strany znamenj Nebeské Taurus řečené z Oblaku až pod zadni kyti wysskauge

kuge magjce na Plecech a Krku Sedm Hwězd Nebeských a Rohy žluté
neb Zlaté barwy a okolo těch Rohůw Wěnec zelený na Hlawě nad Sstjtě
Kolčý Helm s přikrywadli nebolizto s Faffrnochy žluté neb zlaté a černé
barwy, z obú stran téhož Sstjtu položené dolu wisý/ na kterémž též zname
nj Nebeské Taurus tim wssym způsobem z Oblaku wyskakugjcy/ yako w Sstj
tu se spatřuge etc. chtjce tomu aby setýž Danyel Mathyáš s Dědicy swý-
mi od něho řádně a Manželský posslémi ty kteréž nyni má a neb gesstě mj-
ti bude, obogjho Pohlawý z Ssudétu psali a pjáti mohli etc.

Tomu na Swědomý Pečeť nassy Cýsařskau k tomuto Listu gsme přiwě
syti kázali/ genž gest Dán na Hradě Pražském w Auterý Den Swatého
Mikulásse/ Léta Božjho Tisýcýho, pětistého, Padesátého Osmého,
Králowstwý nassych Rijmského Dwadcátého Osmeho/ Vherského 32.
a Czeského Třidcátého Třetjho.

Ferdinandus.

Ioachimus de Noua Domo
Regni Cancellarius.

S. Helt Vice Cancellarius.

Potomně gmenowaného Danyele Mathyá-

sse z Ssudétu/ Páni a Rytyřstwo podle swobod Stawu swého na plném
Sněmu Obecném kterýž držán byl na Hradě Pražském w Pondělí po S.
Medardu Léta 1589. na obzwlásstnj přjmluwu Osob Panského a Rytjř
ského Stawu, přigali gsau do téhož Stawu swého Rytjřského y Dědice
geho kteréž má a neb gesstě mjti bude/ když gest před Vředníky Pražskými
menssými Desk Zemských Rodičůw swých zachowáni řádně swé splozenj y
také Erbownj obdarowánj dostatečně vkázal, wssak s takowau přitom
weyminkau že yakž obyčeg a řád gest Dskami Zemskými se zapsati, a prwe
s Neywyžssým Pjsařem Králowstwý Czeského a s ginými osobami při
témž Aukadu smluwiti se má. Relátorowé byli gsau k tomu nařjzenj: Al
brecht Kapaun z Swogkowa a na Hlussicých Půrgkrabě Krage Hradec-
kého, Wáclaw Bechyně z Lážan a na Dlauhé Lhotě, Krystoff Wrati-
slaw z Mitrowic a na Lochowicých, Wylim Wostrowec z Kralowic a na
Wlassjmi G. M. C. Radda, Wylim Starssy z Malenic na Andělské Za
hradě a Wálečowě, Sezyma Mjškowský z Tropčic na Mjškowě a Weru-
ssyčkách, Spitihněw Malowec z Chřjnowa a z Wintrberka a na Welkém
Zdjkowě pod Czernými Horami, Jan Absolon z Ledské.

Dotčený Danyel Mathyáš zanechal třj Syny/ Erazyma, Samuele,
a Zygkmunda z Ssudétu na Wstuhách a Ortwinowicých, kdež sám Sýd-
lem na ten čas byl/ giž Muže dokonalé a poctiwě zachowale w Stawu
Rytjřském tak yakž na gich Staw náleželo.

Ssymon Praxen z Ssudétu Stregc wegs

gmenowaného Wládyky Danyele Mathyásse z Sudétu, byl Czlowěk pro
swé Služby snažné Králům y wssy Obcy Země Czeské známy což se poro-
zuměti můžez Swědectwý Pana Jana Bezdružického z Kolowrat etc.
tohoto. Bohœmia nunquam intellexit, qualem Virum in Proxeno habuit.
Ten

Ten Proxenus Rok před Danyelem Mathyássem přissel ad gradum Nobi
litatis, yakž Dsky Zemské vkázugi.

Hýrš Floryán z Frunau.
Z Nechterbic Fabián.
Bračický Giřjk z Chorow.
Czeys Giřjk z Pirnowa.
Pětra Getřich z Holeyssow.
Dessynský Giřjk z Dessenic.
Frunic Giřjk z Frunic.
Halant Giřjk Hradecký z Blatna.
Hamrpergr Giřjk z Ekhenffeldu.
Kuče a Giřjk z Ryzna.
Močyk Giřjk z Konic.
Kaukimský Hawel z Witčjna.
Sspýgl Hanuš z Milčic.
Bahenský Jan z Lukowa.
Borek Jan z Borku.
Enst Jan z Ssporu.
Gindra Jan z Fýrssenffeldu.
Hauska Jan z Adlrperku.
Horák Jan z Milessowky.
Huwar Josst z Lobnsstegna.
Kunstát Jan z Paumberka.
Z Landeku Eustachyus.

Jakub Letčanský z Popic genž byl Otec
Letčanského Jana, kterýž Dum ozdobně
wystawěti dal na Rohu nedaleko od Rat
hauzu Staroměstského: byl Causidicus non
vulgaris.

Děwjn Gindřich z Děwjnu.
Džiblik Giřjk.
Gryssl Giřjk z Lanče.
Hauska Giřjk z Adelperku.
Klaudyán Giřjk z Greyffenperku.
Mráz Gindřich z Milessowky.
Ssturm Gabryel z Hranic.
Kuna Gindřich z Raunowa.
Bartossowic Jan z Dražic.
Bibr Jan z Bibru.
Donát Jan z Techlowic.
Fraylich Jakub z Fraydenffelzu.
Gelčanský Jakub z Gelčan.
Holub Jan z Radice.
Huburgk Jan z Belnsstorffu.
Hunes Jan z Berlchu.
Kysaur Jan z Mogowa.
Krystyán Jeronym z Koldina.
Lepole Kere z Kekowa.
Jan z Mutěnina, Jakub z Mohelnice, Jaroslaw z Mu-
těnina.
Jan Pražák z Petrjna.
Jan Pastor z Adorffu.

Psstros Jan z Hradu.
Paterka Jakub z Wusskowa.
Z Přitočna Jeronym.
Rocsstegnský Jan z Rocsstegna.
Slatinský Jan z Hostowic.
Stranjk Jan z Kopydlna.
Jan z Ssymberka.
Teynský Jan z Blaniska
Jan z Trtmandorffu.
Toman Jan z Rokljna.

Vrozenj Wládyky Wácslaw, Giřjk, Martin Bratřj řečenj Mazani, a Jan Holegssowský z Slawatina k

Wládyckému Stawu wyzdwiženi od Ney Jasněgssjho Knjžete Ferdynanda slawné paměti Rzjmského Cýsaře etc. w Létu 1568. na čež daný gim také Magestát w tato slowa zněgjcy.

My Ferdynand z Božj milosti wolený Rzjmský Cýsař po wssecky časy Rozmnožitel Rzjsse etc.

Gsauc my mnoho wěrných swědectwjm spraweni kterak Wácslaw,
Giřjk a Martin Bratřj wlastnj Mazani, a Jan Holegssowský w Kralow-
stwj nassem Czeském / wěrni nassi milý až posawád w Stawu swém se ob-
chazeli a zachowáwali sslechetně, a na potõ aby lépegi a poctiwěgi Staw
swůg westi a žiwnosti swé hleděti mohli / s dobrým rozmyslem nassým gi-
stým wědomjm a s Raddau nassých wěrných milých, mocy Králowskau
w Czechách / týmž Wácslawowi Giřjkowi a Martinowi Bratřjm wlast-
nim Mazaným a Janowi Holegssowskému y Dědicům gich, od nich řád-
ně a Manželský posslým kteréž nyni magi a neb gesstě mjti budau obogi-
ho Pohlawj po wěčné časy z sstědroty nassy Cýsařské půgčugeme a dáwa-
me Erb neboližto znamenj Wládyctwj / totiž Sstjt modré neb Lazuro-
wé Barwy, w němž Ros Pták černé Barwy k prawé straně Sstjtu obrá-
cený z hůru stogic se widj / nad Sstjtem Kolčj Helm, na kterémž Točeni-
ce s rozletitými Fefflíky, a přikrýwadla neboližto Faffrnochy modré neb
Lazurowé Barwy / nad tim nadewssým Pero Psstrosowé bilé neb střj-
brné Barwy stogi etc. Kteréhožto Erbu a znamenj Wladyctwj gmeno-
waný Wácslaw Giřjk a Martin Bratřj wlastnj Mazani, a Jan Holeg-
ssowský nyni y na budaucy časy wěčně s Dědicy swými vžjwati a z Slawa-
tina se psáti magi: ut in Autographo, genž gest pod Pečeti Cýsařskau Wi-
sucy a podpisem Ruky wlastnj Cýsařský.

Ssnoblowi Janowi z Chaustnika nad Jordánem

od Geho Milosti C. Rudolffa toho gména druhého Vherské-ho a Czeského Krale etc. Dán Magestát na Wládyctwj takto zněgjcy.

My Rudolff druhý z Božj Milosti wolený
Rzjmský Cýsař po wssecky časy Rozmnožitel Rzjsse, Vherský, Czeský, Dalmat-
ský, Charwatský Král / Arcyknjže Rakauské, Margkrabě Morawské Lu-
cemburské a Slezské Knjže a Lužický Margkrabě etc. K wěčné paměti
známo činjme timto Listem wssem, yakož Cýsařskau wywyssenost ozdobu-
ge a wychwaluge, Poddaných swých ctnostné skutky těm kteřjž toho wěr-
ně a práwě zasluhugi wážiti, aby gini také přjkladem tim gsauce zbu-

zeni takowých skutkůw a chwalitebných ctnosti / tim chtiwěgi zasluhowa-
ti se snažili, gsauce my mnohých hodnowěrných swědectwjm spraweni
kterak Jan Ssnobl Poddaný náš w Králowstwj nassem Czeském, wěr-
ný milý, až posawád w Stawu swém poctiwě se obchýzel a zachowáwal,
a na potom aby tim lépegi a poctiwěgi Staw swůg westi mohl, a žiwno-
sti swé hleděti / y p geho ctné a sslechetné chowánj s dobrým rozmyslem na-
ssým gistým wědomim, s Raddau wěrných nassých milých, mocy Králow-
skau w Czechách / témuž Janowi Ssnoblowi Dědicům a budaucým ge-
ho řádně a Manželský posslým, těm kteréž giž nyni má a neb gesstě mjti bu-
de obogjho Pohlawj po wěčné časy z sstědroty nassy Cýsařské půgčugem
a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwj, totižto Sstjt červené
a neb Rubjnowé Barwy přes kterýžto sstrych na přjč žluté neb zlaté, pod
njm Geden a nad njm Druhý Lew bilé neb střjbrné Barwy s otewřenými
Vsty a Jazykě wyplazeným kráčege, a drže prawé Tlápy wzhůru a k pra-
wé straně obrácený se widj / nad Sstjtem Kolčj Helm a okolo něho při-
krýwadla neboližto ssafrnochy po prawé žluté neb Zlaté a Rubjnowé a
polewé straně též Rubjnowé neb červené a bilé neb střjbrné Barwy dolu
potažené wisy / nad tim nadewssým Točenjce týchž barew / z nichž tři Pera
Psstrosowá, prawé žluté, prostředni červené, a lewé pak bilé Barwy wynj-
kagi, yakožto wssecko wtipem a Vměnjm Mistrowstwi Malijřského vpro-
střed Listu gest wymalowáno a barwámi wyswětleno: kteréhožto Erbu a
znamenj Wládyctwj gmenowaný Jan Ssnobl nyni y na budaucy časy při
wssech Rytjřských čjnech budto přjsnných neb Kratochwjlných vžjwati má
a mocy bude, totiž w Bitwách, w Honbách, w Kolbách, na Korauhwjch
Praporcych Pečetich Sekrétich a Hrobowých Kamenich y na wssech gi-
ných náležitých a poctiwých mjstech, tak yakž giné Wládyky w Králowstwj
nassem Czeským y w giných Zemich nassých vžjwagi / buď prawá neb
z obyčege, chtjce tomu konečně aby se týž Jan Ssnobl y s Dědicy swý-
mi od něho řádně a Manželský posslými těmi kteréž nyni má a gesstě mjti
bude, obogjho Pohlawj z Chaustnjka nad Jordánem psali a psáti mohli.
Protož přikazugem wssem Poddaným nassym kteréhožkoli Stawu řá-
du a neb powahy byli ze wssech Stawůw Králowstwj nasseho Czeského,
y giných Zemi nassých, nyněgssým y budaucym wěrným nassym milým, a-
bysste častogmenowaného Jana Ssnoble z Chaustnjka nad Jordánem, ge-
ho Dědice a těch Dědicůw Dědice za toho co se w tomto Magestátu nassem
Cýsařském pjsse / měli, drželi, a neporussytedlně nyni y w budaucých wěč-
ných časech zachowali, žádných gemu w tom překážek nečinjce ani komu gi-
nému činiti dopausstěgjce pod vwarowánim hněwu a nemilosti nassy Cý-
sařské, y skutečného trestáni nasseho y Dědicůw nassých a budaucých Krá-
lůw Czeských. Wssak proto chceme aby toto obdarowáni gednomu kaž-
dému bez vgmy a sskody na geho sprawedlnosti bylo, a na žádného wjce
aby se též obdarowáni a Wládyctwj newztahowalo, ani geho nyni neb
na potom vžjti mohl kdo giný, krom on Jan Ssnobl z Chaustnika nad
Jordánem a Dědicowé geho řádně a Manželský od něho splozeni. To-
mu na Swědomi Pečet nassy Cýsařskau k tomuto Listu a Magestátu při-
wěsyti gsme rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Pražském w Středu
po Swatým Ondřegi Léta Božiho 1578. a Králowstwj nassých Rzjm-
ského 4. Vherského 7. a Czeského 4. Rukau Cýsařskau podepsaný.
Wratislaw z Spernsstegna Kancléř. Doctor Miller Ad mandatum Sacræ
Cæsareæ majestatis proprium.

Týž Jan Sjnobi z Chaustnika nad Jordánem přigat od wssech Stawůw podle obyčege a pořádku Králowstwj Cžeského Léta Páně 1593. na Sněmu Obecným w Pondělí po Neděli Exaudi, Relátorowé na to Burýan Trčka z Lippý a na Swětle nad Sázawau Podkomořj Králowstwj Cžeského, Jan Wchynský ze Wchynic, a gini kteřjž w Relacý zapsáni ze gména gsau.

W Tytuláři wydanem Léta 1589. wedle Alffabétum mjmo wegš dotčené nacházegi se Rodowé tito:

D

Dřek Otmar z Holohlaw.
Dřek Jan na Pardubicých.
Dworský Alexander z Ruprsstorffu.

G.

Ginterot z Raunssteyna Abraham.
Z Genkowic Arnolt.
Ginter z Moren a w Mirowicých.

H

Z Hertenberku Adam na Puchlberku.
Harč Adolff na Melteyru.
Z Hradessjna Adam.
Horsák Adam z Libsstátu.
Huberus Mezeřický z Ryznpachu.
Hroch Abraham z Mezylessyc.
Hrzek ze Mssena Hynek na Zagečicých.
Hrzek Zygkmund ze Mssena.
Holoffr z Polič.
Huwar z Lobnssteyna Julius na Czihalowě.
Hradiský z Hořowic Jan na Hradisstj a Wilsstegně.
Hubřjk z Huberku Jan w Starých Zlebich.
Hertenbergr z Hertenberku Wjt a w Hogenzdorffu.

J

Jndrffeld Filip z Jndreffeldu.

K

Kamický z Ssynberka.
Koyt Adam z Bilé Hory.
Khýn Andres z Khýnu.
Krupey z Probluze Albrecht.
Kobylka z Felcowa.
Kunogedský z Pogetic na Kunogedich.

L

Lokssan z Lokssanu Ferdynand na Březnicy.
Z Lidlowa Ondřeg a Augustýn.
Limer Albrecht z Hýrssffeldu.
Lobotský Jan z Fedrshánu.
Long z Longenhartu Mikuláš na Zagečicých.
Leptey z Wožegowic Ondřeg w Bolechowicých.
Liběchowský Wssesslaw z Liběchowa.
Lužanský Wylim z Lužné na Božessycých.

M

Mnětický z Mnětic Adam na Woštrém.

P

Pirk Albrecht z Pirku na Wysokých Třebssycých.
Přiský Adam z Bolu na Prčině.
Purplhamr z Aurazu Andres w Horažďowicých.
Petřek z Pulkowic Adam.
Prostiborský Gindřich z Prostiboře w Liblicých.
Pernklaba Jan Gindřich z Ssenreytu na Pacegowě.
Prac z Eychlberku Jan na Weltězých.
Puchner z Teynu Wáclaw.
Prostěgowský Girjk z Bubna na Libchawě.

R

Rapalt Adam z Ryffmperku
Rychlr Adam z Ryzenska.
Skala Adam ze Zhoře.
Ratých z Alberndorffu Girjk.
Rozhon Hendrych z Janowic na Kosti.
Rausendorff.
Rodwic z Frýdsstorffu Hendrych na Swočkowě.
Reger Hendrych z Regeru.
Raubar Wylim z Brus na Widolicých.
Racdorff Wáclaw z Sstupawy.
Rozhowský Wáclaw mladssy z Krucemburka.
Rawssendorff Sjebestyán z Přemberku w Račinewsy.
Slatinský Adam z Hostowic na Prážku.
Rozmadowský Wolff z Nosowa a w Přjbrami.

S

Sspuléř Augustyn z Giter w Soběslawi.
Z Sertwic Albrecht a na Wylimowě.
Salis Franc na Silberdorffu.
Z Sonochu Frydrych a w Huzlowě.
Synowec Balthazar z Vngerberku.
Sandek Samuel z Dlauhé na malé Omlenicy a na Skupečný.
Z Ssel stránka a w Studlicých Girjk.
Z Sselbottendorffu Jan Girj a na Ssenwaldě.
Sumněfeld Czastl z Tumnic Jan a na Skřiwanech.
Strážnik z Kopydlna Jan Neystarssy na Studeňcy a na Studené Hoře.
Swatkowský z Dobrohostě a na Swatkowicých Jan.
Z Seratic Jan na Woříchowě.
Smrtoš Jan z Ryzntálu.
Sstendorff Jan z Sstendorffu.
Sobek z Ssemberu Mathyáš.
Steynhard Melchar z Steynheydu.
Stránský Petr z Stranky.
Sstengl z Rzezna.
Z Sselhauzu Wolff neystarssy a w Gezwi.
Sobek Bohuslaw z Gezera na Gezeře.
Sslechta Wáclaw ze Wssehrd a w Bezděkowě.

T

Teynar Girjk z Kynygsperku a na Bezwěrowě.
Tuchar z Sswerowa Jonáš na Nowém Sedlissti.
Tiska Jan z Libssteyna.

Twrdek z Radkowic Jan na Radkowicych.
Tuchtowský Mateg z Tuchtowic na malém Rwjčy.
Tuchanský Martin z Tuchané.
Trost Wácslaw z Tyssentálu.
Taul Woldřich z Furstpruku.

V

Z Vtenossu Adam a w Kozlowě. Vttnhoffr Girzjk.
Vchtrýc Antonin starssy z Vchtrýc.
Vchtrýc Girzjk z Vchtrýc a w Tarnowech.
Z Wildnssteyna Frydrych a w Přestaupini.

W

Wlček Dobeš Humprecht z Přečiny w Lukawicy dolegssy.
Wosycký Danyel z Wosýka.
Wolbram Girzjk z Tetře.
Wolanský z Wolanic Girzjk w Wolanicych.
Wogtik Girzjk z Mezkowa a w Kobylnicych.
Weyspach z Weyspachu Hanuš na Wolffarticych.
Worelský z Ssan Jan na Nenkowicych.
Wladořský Jan z Wládoře a w Koljně.
Wlkowský z Aubarowic Jan Hostkowicych.
Walecký Jan z Raupowa a w Rauthu.
Wylim Jan z Nuly.
Wožerowský Jakub z Wožerowic na Herotticych.
Wimar Jan z Ssternzdorffu.
Welewský Jan z Welewel a w Hostiwicych.
Wolbram z Těkře Jan na Brandlýně.
Wolbram Adam z Těkře na Brandlýně.
Z Wydrsstegna Jan w Zibohlawich.
Z Wartmberka na Wartmberku.
Wolanský z Wolanic Martin na Wolanicych.
Wopřetický Wacslaw z Wopřetic.
Welš Wácslaw z Welsenberku.

Z

Zagic Sewern z Hazenthálu.
Zámrský z Zamrssyny.
Zylwár z Hylhensstrayna.
Záhrobský Danyel z Tessynu a w Klatowech.
Ziantowský Jan mladssy z Nedarewic a w Mirowicych.
Záruba Jan mladssy z Wranýho na Hlinicy.
Zahradecký Wácslaw z Welké Hory na Zahrádce.
Zitjn Mikuláš z Myslowic a na Myslowicych.
Zitenský z Blazdice Oldřich a w Pohorssti.
Zbinek Wácslaw z Letossyc.
Zahrádka Wjt z Turowa.
Ziákyský Wácslaw z Wotrostal

A

Aychorn z Raympachu Jan a na Podmoklich.
Armenik Jan z Zintálu.
Albijn Jan z Greyffenberku.
Andres z Ottendorffu Julius a Jan.
Agrykola Ssebestyán z Horslowa.

Aysdorff z Kerčic Wácslaw.

B

Z Berbirsstorffu Girzjk na Berbirsstorffě G. M. C. Rada a Renthmeystr Králowstwij Cžeského.
Bonzon Bazylius z Bonzonu.
Bořický z Hostowic Gindřich na Bořicych.
Bratrský z Labawně na Cžistiragicych Gindřich.
Buchlowecký Hanuš z Krjžkowa.
Bořanowský.
Bystřický Wácslaw z Studenic.

C

Chliwenský Adam z Ryzenska a na Wlkawě.
Cžechogowský z Cžechogowic Gindřich na Kowářowě.
Chmelický Gindřich z Chmelic na Hořeticych.
Chaberský z Rochanowa a na Chabercych.
Chřjnowec z Chřjnowa Hynek na Bukowě.
Chrpa Mezenský Marek z Mezného.
Cetenský z Ceteně Mikuláš na Winařicych.
Cžernohorský Mikuláš z Chotimiřic.
Celr z Rythu.
Cžas Mathyáš z Ssternsstegna.
Z Cžimberku Symeon.
Cyryllus Wácslaw z Kýrsffeldu.
Cženwic Jan z Libna.
Cykán Jan z Cžerné.
Cžáhowský Wácslaw z Wymyslic.

D

Dwořský z Ruperstorffu.
Doljn Pawel z Rytska.
Dassycký Mikuláš z Heslowa.
Džiblik Wácslaw z Wossyna.

E

Ekart Jakub z Hortwinowic na Wrtinowicych.
Ernest z Tokowa.
Ebert Jan Wiktoryn w Helharticych.

F

Flda z Wymislic.
Fuch Mathyáš z Fuchýřowa.
Fissl Pawel z Paumberka.
Fauknar Wácslaw z Fonkensstreyna.
Flawin Jan z Rottenffeldu.
Fryčka Jan z Fýrsstenmleynu.
Freysmjt Wácslaw z Železný.

G

Grýspek Jaroslaw Frydrych z Grýspachu na Racekowě. Jan Girj Grýspek z Grýspachu na Rožmitale. Grýspek Karel z Grýspachu na Sechoticych a Lomanech, Lidé možnij z Němec někdy do Cžech přissli.
Greymolt Jan Albrecht z Welheymu.
Jan starssy z Gryllowa.
Gindrowský Jan z Bučjna.

Gryllus Mathyáš z Gryllowa.
Gjlowský Mathyaš z Krásné Hory.
Groff Tomáš z Gryffnbergku.
Getro Wogtik z Holessowa.
Grymmilr Pawel z Třebska Probjř Zemský w Králowstwj Cžeském.
Gjlowský Tomáš z Krásné Hory.

H

Harc na Meltheynu.
Hýrš Jan z Hornoſýna.
Hoch Jan ginák Fux z Prochowa.
Hořský Jan z Grýnffeldu.
Humelius Mikuláš z Prochowa.
Hlawsse Petr z Liboslawi.
Habart Stanislaw z Strachowic.
Halama Wáclaw z Gitčjna.
Haugwic Waltr w Andlicy.
Hořský Wáclaw.
Had Wogtěch z Proſéče.
Hok z Hoku Zygkmund.
Hatáwus Jan z Geyru.
Hroch Jan z Mezylessyc.
Hosstiálek Maximilián z Jawořic.
Hložek Mikuláš z Bislawic.
Hágek Petr z Robčic.
Hostakowský Petr z Arklebic.
Hágek Symeon z Hágku.
Hokowský Wogtěk z Hokowa.
Hágek Wáclaw z Hágku.
Hradek Wáclaw z Grýnffeldu.
Harar Wáclaw z Lowčic.

K

Kutowec Jan z Aurazu.
Z Kalisstě a z Ottrffeldu Jan starssj, z kteréhožto Rodu geden za paměti mé byl Cauſidicus excellens.
Khůl Jan z Begendorffu.
Kapaun Jan z Kartowa.
Kocýn Jan z Kocynétu.
Kobiš Jan z Bitiský Cauſidicus non vulgaris.
Karyha Jan z Weleslawjna.
Kardman Jan z Kelic w Hořeněwsy.
Knaysl Jan z Kneyslsstegna.
Kraginský Jan z Kranic.
Klokočowský Jan z Pečlinowce.
Krystyán Jan z Koldjna.
Koyt Jan z Bilé Hory kterýž ſe y wegsse připomenůl.
Koský Jan z Plechowa.
Kotečnjk Jzayáš z Domaslawi.
Kamenjk Jan z Počernic.
Keruňk z Lumu.
Kobr Krystoff z Kobrssperku.

Kretssmar Krystoff z Zſenkenperku.
Korálikowé z Těssjn Ludwik vmřel Léta 1599. Vir multæ lectionis, žádostiw Vmění mnohých a rozličných wěcy. Sendiwoge Michala Polá: kterýž ſe s Alchymigi obiral hogně zakládal, z přjčyny té že geſt gemu mnoho připowjdal. Po geho Smrti Přátelé a Poručnjcy Ludwika Korálka podawsse Supplikacy Cýsaři Rudolffowi / kterýž yakožto Pán sprawedliwý toho gim zbraňowati neráčil, dal ho do Wězenj, wssak nic méně ſpomocy Zygkmunda Krále Polského ſprosstěn byl z toho Wězenj: neb Kral Polský naschwál Posla do Prahy wyprawil Jana Kazanowského kterýž gménem a na ſlowo Krále Pána ſwého wypůgčil Deset

Tiſyc Tolarůw od Vrozeného Pána Pana Jana Zbiňka Zagice z Hazmburgka a na Budýni etč. wssecky dluhy gmenowaného Michala Sendiwoge zaplatil, a gey s ſebau do Polsky k Králi wzal. Dotčený Korálek potomkůw žádných nezanechal krom gednu Dceru gménem Zuzannu, na ten časDěwčátko w ſſesti Letech, vmřel Léta yak na hoře.

Knjžowský Martin Jaroš z Knjžowa.
Koch Pawel z Kolburku.
Kamaryt Symeon z Kowin.
Kropáč Sſebestyán z Krymlowa.
Kneysl Wolff z Borowska.
Kaukjnský Wáclaw z Wetčjna.
Kozel Zygkmund z Kozentalu.
Kobylka Petr z Felzowa.
Khotlas Samuel z Fedrhám.
Kohánek Tobiáš z Kohánku.
Krocýn Wáclaw starssj z Drahobeyle.
Kbelský Wáclaw z Kapjhory.
Kapr Zygkmund z Kaprsstegna.
Karolides Girj z Karlsperku Poëta Cæsarius.

L

Lhotka Mikuláš z Rozmyslowa.
Leumský Jan z Malewic a na Mleyně Smrčowském.
Lhota Jakub z Sſebjnu.
Lán Jan z Warwažowa.
Libocký z Libéhory.
Liturgus Pawel z Turska.
Lewhartický Samuel z Lewhartic.
Lwowický Jan z Elwowic.
Lowčický z Lowčic.
Lisý z Požowa Jan.
Z Lusstensstegna Lukáš.
Lawin Wáclaw z Ottndorffu.

M

Mladota z Gilmanic.
Z Michalowic Krystoff na Milčowsy.
Z Michalowic Petr a na Milčowsy.
Mirek Sſteffán z Solopisk.
Mathyáš Wáclaw z Borowska.
Melcer Jakub z Breyenberku.

Molessin Mathyáš z Dělenperku.
Merolt Symeon z Kneyslssteynu.
Mráz Zygkmund z Milessowsli.
Monssteyn Getřich z Popenhaymu.
Martický z Rapsstegna Albrecht na Taussowě.
Mlazowský z Solopisk.
Mladek z Gezowa a w Křtěňowicých.
Nohenssperger Tobiáš z Mohenssperku.
Měnický z Czerwenowsy Martin.
Mitys z Linuz Tomáš.

N

Nypssyc Adam z Holendorffu.
Nysl z Kyrssfeldu Giřjk.
Nosákowec z Wodlochowic Jan.
Z Němčjho Jan Tomáš w Náclawi.
Nepoliský z Zachrássťian Bořek starssy na Kautech.
Nypssyc Petr z Holtendorffu.
Netolický z Florentinu.
Náchodský Mikuláš z Babihu.
Nus Kasspar z Regrstorffu.
Negepinský Mikuláš z Negepjna.
Negepinský Samuel z Negepjna.
Nekeš z Trámberka.

O

Oppl Giřjk Sson z Ssonau na Traussowicých.
Ornius Jan z Paumberka Pergmistr Hor Winičných (Pražských.
Ornyus Mathauš z Limperku.
Obendorff Lorenc z Obendorffu.

P

Prawětický Adam z Prawětic na Stzekich, Hynek Prawětický.
Práchenský z Fkffitpachu.
Precht Jan z Rottnburku.
Prznjk Jan z Malcých Winaříček.
Pikhart Jan z Zeleného Audoli.
Přjbek Albrecht z Ottoslawic na Březowicých.
Přjbek Adam na Holegssowicých.
Preys Jan z Preysenbergku.
Preys Mikuláš z Preysenbergku.
Popowický Jakub z Popowic.
Pětikostel Jan z Awentýnu.
Pelikán Jan z Bikanče.
Psstros Mikuláš z Mirotina.
Pekárek Mathyáš z Poměssyc.
Plawenský Ssymon z Placenffeldu.
Przník Wáclaw z Malcých Winařic.
Placl z Elbingu.
Z Paumberka Wáclaw.
Pech Wáclaw z Krásné Hory.
Pořický Wáclaw z Rokljna.
Portnar Petr z Ruglhoffu.

Z Prosšče Jan.
Petrowský Jan Trunha z Petrowic.
Peček Jan Smrzický z Radošic.
Peclinowský Jakub z Peclinowce.
Polius Jan Ssotnowský z Záwořic.
Pácowský Jan z Libjna.
Plot Ludwik z Ronačyn.
Prekl Mates z Prukssrorffu.
Patek Rzehoř z Freytok.
Pechowský Ssebestyán z Turnssteyna.

R

Rausendorff Hynek z Přemberku na Hrobčicých. Zygmund Rausendorff z Přembergku.
Reych Krystoff z Noskowa.
Z Regenffeldu Martin.
Rádnický Wáclaw ze Zhoře.
Ragský Kasspar z Dubnice.
Reynhart.
Reginowec Tobiáš z Reginowa.
Rabikar Giřjk z Rabic, Rabikar Karel z Rabic a na Sklenné Huti.

S

Skala z Hoře.
Seyda Jan z Hornssegku.
Ssebestyán Ssnec z Dauberku.
Seldsnsslok Jan z Frydrffeldu.
Strenssowský Jan z Lowčic.
Srbecký Wáclaw z Fryslmundu.
Straský Wáclaw z Libechowa.
Sobek Adam z Kornic na Trhowé Kamenicy.
Sstendorff Abraham z Sstendorffu na Audrči.
Sstendorff Anshelm na Hertenssregně a Buchowě.
Swatkowský Oldřich starssy na Dobrohosti.
Swatkowský Oldřich mladssy na Bogenicých.

T

Tiska Jan z Lipssregna.
Tunský Lukáš z Taumberku.
Tučap Jan z Tučap a na Zaluzi.
Tučap Wáclaw z Tučap na Budislawi.
Teynský Jakub z Teynče a w Kozlanech.
Termický Jan z Miliny a na Bukowě. Termický Rudolff Karel na Stebni.
Termický Mikuláš z Miliny a na Mlýně.
Toman Jan z Rokljna.
Tetický Jan z Ssonowa.
Teoffil Lwowický ze Lwowic.

W

Wolff z Wolffenburku.
Wartowský Jan z Warty.
Woprssal Jan z Her.
Z Wlkanowa Jan.

Winček Jakub z Worlične.
Wodička Jan Dwořský z Wosrssstegna.
Wolff Julius z Wolffsperku.
Wilah Mikuláš z Hostowic.
Welš Jakub z Hostowic.
Wokaun Jan z Sázawy.
Jahodka Jan z Turowa.
Weysperger Lorenc z bílé Hory.
Wodnianský Mikuláš z Cžárowa.
Wlský Mjrek z Limuš.
Wylim Martin z Wusstěndwa.
Wlcawský Martin z Lubin.
Wandreysr Petr z Eysenperku.
Winkler Pawel z Hutenowa.
A Wostali de Sola Woldřich.
Wogtěch Wartowský z Warty.
Welš Wácslaw z Weissenberku.

Z

Zižowský Bohuslaw z Audýně na Stičanech.
Zižowský Borotin z Audýně a na Zižowě.
Zachrássťský Buryan z Zachrássťian na Lassowicych.
Zachrássťský Giřjk z Zachrássťian.
Zakostelský Jakub z Bilegowa. Jan z Bilegowa.
Zýgl Jan z Chočenic.
Zindowský Jan z Hýrssowa.
Zelender z Prossowic.
Zylwar z Zylbrsstegna Adam na Nowým Dwoře Třebnussowsky a Zirčy.
Zylwar Jan z Zylbrsstegna a z Pilnikowa na Podhoří.
Ziakawec Gindřich starssy z Ziakawy a na Srbicých.
Ziakawec Gindřich mladssy na Giwganech.

Vrozenému Wládyce Giřjkowi Plachýmu

z Třebnic obdarowání na Wládyctwj včiněno gest w Létu Páně 1567. od slawné pamětj Maximiliána Cýsaře Římského toho gména druhého, prostředkem Králowského Magestatu / genž gest dán a psán na Hradě Pražském w Auterý po Neděli Postnj. Gest Sstjt w půli na dýl rozdělený,

prawá strana Cžerwe né neb Rubjnowé a
lewá bílé neb Střjbr né Barwy / w němž
Wůl na Trawnjku ze lenem, půl od Hlawy
bílý w čerwenem Po li, a ostatek čerwený
w bílém Poli stogí. nad sstjtě Kolčj helm
a okolo něho přikrý wadla nebolizto ssa
ssrnochy bílé a čerwe né Barwy z obau strā
dolu potažené wisy. Nad tím pak nadew-
ssym Punt nebolizto Točenice týchž Ba
rew, z kterýchž dwa Ro hy Wolowé, prawý
bílý, a lewý čerwený w zhůru wynjkagi.
Kterehožto Erbu Ma gestátem dotčeným
daného a propůgčeného nynj vžjwá, yakožto
Syn gmenowaného Giřjka Plachýho, M. Ssymon Plachý z Třebnic
předni

přednj Pjsař Rádni Města Plzně s Dědicy swými / kteréž splodil s Manželkau swau Panj Anežkau, Dcerau Jana Soběherda / gmenowitě, Jonásse, Ssymona etc. Syny, Annu a Kateřinu, Dcery. Takowé pak obdarowáni, y do Desk Zemských wloženo gest / když totižto předřečený Giřjk Plachý z Třebnic, řádné splozenj swé a Předkůw swých / y také dobré chowánj gegich, též y swé, před Vřednjky Pražskými Mensstými dostatečně prowedl a vkázal.

¶ Tolikéž w Tytuláři wytisstěném w Létu 1589.

spatřugi se mjmo wegš dotčené / Rodowé ze gména doložený tito.

A

Adalsspach Giřjk z Damzdorffu a na Bořicých.
Anwernik Jan z Jntálu.
Andrs Jan z Ottndorffu. Julius z Ottndorffu.
Austagowsc Jan z Radwanowa.

B

Buzycký Bohuslaw z Buzyc a na Střjteži.
Behm Eliáš z Bawenberku.
Bawor Eliáš z Rosmačowa a w Domažlicých.
Bořek Jan Giřj Hawza z Zaběhowic a na Swětj.
Bartjk z Dobrémysli Jan a na bílém Augezdcy.
Bohdál Jan z Řjisnice a w Hrabowě. Bohdál Wácslaw z Řjisnice.
Baderský Jan z Augezda a w Libotcych.
Zbyněk Jan z Letossyc a w Břežanech.
Benedykt Jan z Tulipan.
Bělohradský Jan z Rosmačowa.
Betengl Krystoff z Nagenperku na Boruhrádku a w Rychnowě.
Bydžowský Marek z Florentýnu.
Z Bitek Melichar z Greyffenperku.
Bořanowský Řehoř z Bityssky. Zygkmund Bořanowský na Pakoměřicých.
Bohusse Wylim z Otěssyc a na Czaskowě.
Babka Ondřeg z Mezyřička.
Bohuněk Wácslaw z Lomné a na Bolechowicých.
Balbjn Wácslaw z Worlične a na Wowčářich.
Břekowec Wawřinec Ssotnowský z Záwořic.
Bydžowský Wácslaw z Srnowec a z Warwažowa.
Bombergr Jan z Bomberka.

C

Ctibor z Podolj a na Petrowicých.
Cellr Alexander z Ryttu.
Catbicet Hanuš Tomáš z Cedwic na Bezděrowě.
Z Cedwic Jan Ssebestyan a na Kunzwardě Geho milosti Cýsařské Radda.
Z Cedwic Hendrych Krystoff na Kunzwardě a Lissteyně.

Cezs Hanuš z Pirnowa.
Z Chwatčiny Jan mladſſý a w Želkowicých.
Chocomiſký Jan z Wintnffelzu a w Chocomyſſy.
Celtbergar Jan z Celtberku.
Cyngulin Podiwinſký z Opočna nad Gyzeran.
Cžerw Wacſlaw z Božetjna na Dwoře Dopecowſkém.
Cžeřele Kryſtoff z Cžekelu a w Táchowě.
Ca[illegible] Mathyaš z Sſternſſtegna.
Cabikar z Libſſtegna na Chabercých.
Ceyp Martin z Peclinowce.

D

Danyel Bohuchwal Sſworc z Semanjna.
Dezenſký Girzjk z Deſſenic.
Dirynk Frydrych z Rotnperku.
Doiſký Girzjk z Teyče a w Dolanech.
Danyel Gindřich Sſworc z Semanina.
Drazowſký Já z Drazowic a w Hořanech.
Diblik Jan z Wotjna, kteréhož nacházym y w Starém Tytulářj.
Dubenſký Jan z Dubence.
Dornheym Kryſtoff z Dornheynu a w Malečernozy.
Dyſtlar Melchar z Bodláku a w Blatný.
Drahowec Wacſlaw z Plané a na Strádowě.

E

Eſtereych Girzjk z Zoměřic.
Ernſt Zygkmund z Sſtokowa a w Steknicé.
Eſterreychr Girzjk z Zoměřic.
Eſterreychr Jeronym z Zoměřic a w Solcy.
Eybenſſtolr Jezue z Eybenſſtolu.

F

Frendar Adam z Pruku a na Reyſſowicých.
Fink Benedykt z Kolburku.
Pfeffrkhorn Albrecht z Ottopachu a na Ginonicých.
Frey Frýdffelt z Rtiklin a z Wymiſlic.
Fida Bartolomeg z Swymiſlic a na Woſenicy.
Fulegowſký Frydrych z Fulegowic a na Bilegowě.
Firbas Gindřich z Huſynce.
Fuňk Girzjk z Oliwétu.
Frankengryner z Rýnperku a na Tyniſſti.
Freyſychſelbſt Mathyáš z Freydnpachu. Zygkmund z Freydnpachu a na Ronačowicých. Zacharyáš z Freydnepachu.
Fux Wácſlaw Czimelický z Czimelic a w Zerowicých.

G

Ginterot Adam z Raunſſtegna.
Ginterot Kryſtoff z Raunſſteyna a w Bilině.
Globnar Frydrych z Globnu a w Rozlanech.
Gelčanſký Girzjk z Gelčan a na Poletich.
Giſkra Wáclaw z Sobince.

H

Habartický Kryſtoff z Habartic. Zygkmund z Habartic. Wácſlaw z Habartic w Mladem Boleſlawi. Habartický Abraham z Habartic. Habartický Jan z Habartic a w Radiſſku.
Hawlik Bartolomeg Srnowec z Warwažowa. Linhart Srnowec z Warwažowa a w Tauſſkowě, Martin Srnowec z Watwažowa.
Holec Bohuſlaw z Karlowé Hory.
Hoſtačowſký Diwiš z Petrowic a na Cžerném Blátě.
Hoſtaunſký Hawel z Roſmačowa.
Hyrſſpergr Erazym z Rhynygſheynu na Wartmberce.
Hubergk Frydrych z Hemmerſſtorffu.
Hoſtačowſký Girzjk z Petrowic a na Woſtrowě Perknjřowě.
Hartýs Girzjk z Hartýs na Zaluži a Janowě.
Holub Girzjk z Radiče a w Záhořicy. Holub Girzjk z Radiče a w Záhořicy. Holub Jan z Radice a na Hořicy. Petr z Radice a na Radicy. Wácſlaw Holub na Radicy.
Hrádek Gindřich z Hrádku a na Wodicy.
Hamza Girzjk z Krčyna.
Halama Gindřich z Gitčjna.
Z Humburku Girzjk.
Howorčowſký z Kožiwý Hory a na Tříbotowě.
Huwar z Lobnſſtegna Gindřich na Czihalowě.
Z Herttberku Habart a na Puchleberku.
Horſſſký Jan z Horſſyc a na Horſſycých.
Hora Jan z Očedlic a na Nowém Sydle.
Heyda z Pořyčy Jan a na Děwčitopách.
Hala Jan Girzj z Augezda na Kreſſticých.
Hulka z Počernic a na Počernicých Dolegſſých.
Holey Jakub Sſotnowſký z Zawořic a na Kuroticých.
Hauſe Jan z Kráſné Hory a w Gedibabech.
Henigar Huprecht z Eberku a na Hoſycých.
Hložek Natanyel z Biſlawic a na Nuſlech.
Hoſkatek Ruprecht z Hoyneſtu a na Wlkyſykochlowě.
Mikuláš Hoſkatek z Hogneſtu na Wlkyſſy.
Holan Karel z Gilgowa a na Woſowě.
Holik Kryſtoff z Hradiſſtě a w Winařich.
Humburk Mikuláš z Belnſdorffu a w Koſtelcy.
Hořeňowſký Mikuláš z Hořeňowſy a na Augezdě.
Heygl Sſebeſtyán z Polokowic G. M. C. Radda a Sekretář Dworſký.
Hágek z Hágku.
Hágek z Ropčic a na Aučimě.
Hebenſtreyt Tomáš z Treytnffeldu.
Hoſtialkowſký Oldřich z Arklebic a na Cžtenicých.
Hoſtiálek Wácſlaw z Hoyneſtu a na Wlkyſſyroklowě.
Hauſſka Wácſlaw z Zahrádky a na Poſnj.
Henigar Wácſlaw z Eyberka a na Hoſycých.
Henigar z Bibrſſpachu.
Holowauſký z Holowaus na Wobědowicých.

Hostowský Wácslaw z Wlčnowa.
Hradecký Wiktorýn z Bukowan.
Hora Wácslaw z Očelowic a na Nowém Sýdle.
Holan Zygkmund z Gilgiowa a na Welkém Wosowě.

J

Z Jonu Abraham na Hotowicych a na Hokegssym Litwjnowě.
Joachym z Jonu.

K

Klokočowský Adam z Dobrohosstě.
Kausek Adam z Sobětic a w Kaukimě.
Z Kosmačowa Bohuslaw Bawor a w Domažlicych.
Kodner Dawid z Greyffeneku.
Koch Daniel z Kolburku,
Kwintus Erazym z Dromsdorffu.
Kuneš Felix z Gemnyzku.
Kyrchmeyr Faltyn z Reychwic.
Kyrssteyn Frantissek ginák Meyssnar z Kyrssteyna.
Kočowský Girzjk z Kočowa a na Wostračjně.
Kossetický Girzjk z Horek. Kossetický Mikuláš z Horek.
Kustoš Getřich Kunetický z Zubřjho z Lipky a na Ksynach.
Kossyn Gindřich z Kossyně.
Karban Girzjk z Wolssan a na Chotauni.
Kapr Girzjk z Kaprsstegna.
Klaudyán Girzjk z Greyffnperku.
Konstantyn Girzjk z Czerweného Pole a Sumnosse.
Kobjk Girzjk z Porzyčan.
Kolkreytr Melchar z Kolikreytu a na Czerweném Dubu.
Keblanský Mikuláš z Wozdna a na Keblanech.
Kossetický Mikuláš z Horek na Wiklenicych.
Koll Michal z Kolmasdorffu.
Kozský Mikuláš z Plechowa na Plechowě.
Kluckey Purkhart z Libodřic a w Slaupně.
Kossatický Pawel z Kosstic a w Polepich.
Karlowec Rudolff z Karlowic a na Walteynu.
Kameyk Rzehoř z Pokratic a w Litoměřicych.
Z Kadowa Sezyma a na Střižemeři.
Kausek z Soběticek Samuel a w Wrhawcy.
Klissk Samuel z Netečnic a na Proskolicych.
Konařewský Wácslaw z Libánic a na Hněwkowicych.
Kustoš Wácslaw Kunetický z Zubřjho z Lipky a na Wlačicy.
Keblanský Wolffgang z Hwozdna a na Keblanech.
Kamaryt Wácslaw z Kowin Geho milosti Cýsařské Radda při Apellacych.
Z Kwassegowic Wácslaw.
Kameyk Ondřeg z Pokratic a na Pokraticych.

Gregorowi Rykerowi z Hornsselzu znamenij Urozenosti a Wládyctwj dáno a propůgčeno gest od Rudolffa Cýsaře toho gména druhého w Létu Paně 1592. yakž níže doložený Magestát wyprawuge.

My Rudolff etc. Gsauce mnohých hodnowěrných swědectwjm sprawení, kterak Grégor ginák Rzehoř Ryker Poddaný náš w Králowstwij nassem Czeském / wěrný milý, až posawád w Stawu swém poctiwě se obcházel a zachowáwal, a napotom aby tim lépegi a poctiwěgi Staw swůg wýsti a žiwnosti hleděti mohl / s dobrým rozmyslem nassym, gistým wědomjm a Raddau wěrných nassych milých, mocy Králowskau w Czechách, témuž Grégorowi ginák Rzehořowi Rykerowi, a Dědicům geho řádně a Manželský posslým těm kteréž giž nyní má a neb gesstě míti bude, obogiho Pohlawj po wěčné časy z sstědroty nassy Cýsařské půgčugem a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwj, totiž Sstjt od wrchu až dolu na poli rozdělený / prawá polowice wssecka modré neb Lazurowé Barwy / w niž v spodku dwě Skalky bílé neb stříbrné Barwy nápodobné Pahrbkům, na nichž Lew žlutý neb Zlatý / na každé Skalce gednau zadnj Nohau k prawé straně obrácený, mage wzhůru wyzdwižený Ocas a vsta otewřená s wyplazytým Jazykem, držjcy w prawý Noze swé Kosstjř stogicy, Lewá pak strana wssecka čerwené neb Rubjnowé barwy / přes niž possykem dolu w půli sstrych bílý neb stříbrný, a na něm půl Měsýce čerweného gedním rohem dolu a druhým na horu obráceného / nad tím pak bílým sstrychem zespod y na hoře w Czerweném Poli gedna Hwězda žlutá neb zlatá o ssesti Sspicech se spatřuge / nad Sstjtem Kolčij Helm a na něm Koruna Zlatá Králowská, a okolo něho ssa-

ssrnochy neb Přikrýwadla po prawé žluté a modré, a po lewé bílé a čerwe-
né Barwy z obau stran dolůw potažené wisý: Nad tím nadewssým dwě
Křjdla Orličj proti sobě postawená / prawé modré a lewé čerwené, přes
každé possykem strych bílý a na něm čerwená Hwězda o ssesti Sspicech /
a mezy týmiž Křjdli Lew žlutý držjcy Kossjř k prawé straně obrácený tím
wssým spůsobem yako w Sstjtu: Kterehožto Erbu a znamenj Wlá-
dyctwj / gmenowaný Grégor ginák Rzehoř Ryker nyní y na budaucý
časy při wssech Rytjřských čjnech etc. užjwati má a neb mocy bude, chtjce
tomu konečně aby se s Dědicy swými od něho řádně a Manželský possly-
mi obogjho pohlawj z Hornssfelzu psali a psáti mohli etc. Dán na
Hradě nassem Pražském w Cžtwrtek po Swatých Petru a Pawlu Aposto-
lích. Léta Králowstwj nassých / Rzjmského 17. Vherského 20. a Cžeské-
ho též 17.

Rudolff.

Adamus de Noua Domo S. R.
Bohemiæ Cancellarius.

Ad mandatum Sacræ Cæs. Majestatis
proprium.

Jan Millner,

Předpowěděný Grégor ginák Rzehoř Ryker

z Hornssfelzu Písař Komornj Měst Králowstwj Cžeského / spogen byl prostředkem Stawu Manželského s Panj Maryánau Pitkowskau z Pitkowic z Rodu staro-žitného, wlastnj Sestrau Pana Hynka Pitkowského z Pitkowic, s nižto splodil dwa Syny Jana a Wácslawa Rykery z Hornssfelzu.

Z Rapihory Wácslaw Sewerýn a na Girnách.
Z Radowa Zygkmund na Střezemjři.
Rozel Zygkmund z Reyzentálu.
Raudele Natanyel z Zitenic a na Dwoře Rzečicy.
Rey Hendrych z Hýrssffeldu a w Nowé Wsy.
Knobloch Hanuš z Warnzdorffu a na Stružnicy.
Kustos Kunetický z Zubřjho z Lipky a na Lipce.
Ker Kasspar z Kerowa a na Wosseliné.
Ker Krystoff z Kerowa.
Kolchreyter Krystoff z Kolchreytu a na Habizy.
Křjž Krystoff Letnianský z Wymyslic.
Kolchreyter Lew z Kolchreytu a na Poříčí.

L

Lehomský Bohuslaw z Malewic a na Hradissti.
Leskey Buryan z Chraustowic.
Lhotka Bohuslaw z Zmyslowa a w Mitrowicých.
Z Lidlowa Pawel na Ssenberce a w Rhynygshonu
G. M. C. Radda Zřjzené Komory w Králowstwj
Cžeském.
Lowčický Mikuláš z Pohnánj a w Dobrohosti.

Lembert

Lembert Duchoslaw z Woltářika a w Teplicy.
Lehomský Girjk z Malenic.
Lindowský Gilgj z Topolan.
Libocký Girjk z Libjhory.
Leymar Hanuš Frydrych z Leymaru a na Warnsdorffu
Lhotický ze Lhotic.

Losstickýmu Sewerýnowi, Ssteffánowi Launskýmu a Girjmu Jaromjřskému dán Magestát od Cýsaře Rudolffa toho gména Druhého / takto zněgjcy.

RVDOLPHVS SECVNDVS DEI GRATIA ELECTVS Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclauoniæ &c. Rex, Archidux Austriæ, Marchio Morauiæ, Lucemburgæ ac Silesiæ Dux, Lusatiæq; Marchio &c.

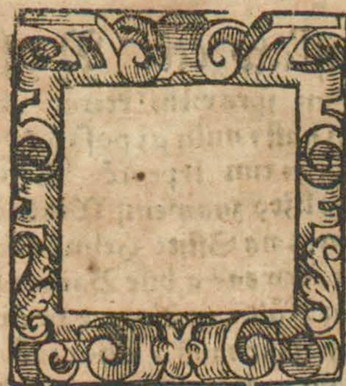
Notum facimus Vniversis & singulis, cujuscunq; dignitatis & eminentiæ, quibus præsentium literarum nostrarum copia videndi seu audiendi aliquando facta fuerit, Nobis persuasum fuisse, per nostræ Majestatis Consiliarios & alios testes, fide dignos, numero sufficientes, perq; alias probationes idoneas, qualiter honesti & docti Viri, Georgius Iaromirsky, Seuerinus Losticky, & Stephanus Launsky, fideles nostri dilecti, nobis atq; etiam Serenissimæ Domui nostræ Austriacæ, inclytoq; Regno Bohemiæ pro occasione temporis, & loco suo, officijs, studijs, viribus, conatibusq; omnibus seruiant, & imposterum, quod nobis de ipsis pollicemur, seruitia sua sunt probaturi. Nos itaq; justis rationiq; consonis, suprá nominatorum, Georgij Iaromirsky, Seuerini Lossticky, & Stephani Launsky precibus moti, considerantis fidelibus ipsorum seruitijs attendentesq; laudabiles ipsorum virtutes, dignos munificentia nostra Imperiali arbitrati sumus, quos ob vitæ & morum integritatem meritis præmijs ac ornamentis cohonestaremus, insigniaq; ipsis perpetuis temporibus utenda fruenda benignissimè decerneremus, ut ita alij etiam ipsorũ exemplo ad obsequia fidelitatis nostræ Cæsareæ Majestatis præferenda, tùm ad virtutem magis ac magis amplectendam, inuitarentur. Id circo motu proprio re prius benè deliberata, interueniente etiam fideli nostrorum consilio, de plenitudine Romanæ Imperatoriæ potestatis, & tanquam Rex Bohemiæ, dictis, Georgio Severino, & Stephano arma & Insignia Nobilitatis clementèr conferimus, videlicet clypeum & scutum in superiore sui parte Lazurei seu cælestini, & in ea Calliopen coloris flaui seu aurei, gestantem in capite Coronam cedrinam, in manu dextra jaculum, in sinistra ramum cedri, Aquilinis alis, post humeros, in altum porrectis, inferiori parte coloris rubri insistente. Galeam verò suprá scutum clausam cum diadema te Regio, super quod alia est Musa simili figura, qualis est in clypeo intercor

nua cerui, lutei siue aurei coloris. Tegumenta verò clypei & Galeæ hinc inde dependentia albi & rubei coloris inter se variata, quemadmodum hæc omnia exactiùs Pictoris ingenio ac manu depicta in medio harum literarum, testimonio largimur, volentes & decernentes, ut supradicti, Georgius Iaromirzsky, Seuerinus Losfticky, & Stephanus Launsky, quilibet ac singuli eorum, â Libano, liberiq; utriusq; sexus ex eis nati vel nasciturі, eorundemq; posteri omnes præscriptis armorum insignijs à nobis donatis et largitis perpetuo, domi, militiæq;, ac ubiuis gentium & locorum gestare & deferre, ijsq; in omnibus & singulis honestis & decentibus artibus, expeditionibus, ac alijs omnibus in rebus, Nobilium more serio Iocoue, in hastilibus ludis, equestribus pedestribusq; certaminibus, pugnis cominus, eminus, juxta eorum desiderium & voluntatem liberam, uti, nec non eadem vexillis, tentorijs, scutis, monumentis, sepulchris, parietibus, fenestris, laquearibus, Tapetijs, pulvinaribus, annulis signatorijs, sigillis, prædijs, ædificijs, ostijs, tabulis & picturis, cænotaphijs, & quibuscunq; deniq; rebus insculpere, affingere, aut pingere, apprimere, intexere, ac deniq; sese à Libano appellare, nominare, scribere, & vocare, priuilegijsq;, libertatibus, Iuribus, quibus cæteri Armigeri & Nobiles, seu armorum prærogatiua insigniti utuntur & fruuntur, uti, frui, & potiri possint & valeant. Quapropter mandamus serio & præcipimus, Vniuersis & singulis fidelibus Regni nostri, subditis, cujuscunq; status, ordinis, gradus, præeminentiæ aut cōditionis existāt, ut suprá dictos, Georgiū Iaromirzsky, Severinū Losfticky & Stepha. Launsky à Libano uná cū liberis, hæredib9 cōdescētib9 utriusq; sexus, legitimè ab eis procreatis in hoc nostro priuilegio descriptis & contentis, & in medio hujus nostræ ratificationis & approbationis, à nobis confirmatis & approbatis armis & insignijs, eorum deniq; ornamentis, prærogatiua, & libertatibus omnibus in perpetuum uti, frui, potiri & gaudere sinant & permittant, & alios permitti curent, nec eos in libero ipsorum usu, ullo modo molestent, perturbent ac impediant, neq; ab alijs sub indignatione nostra, & successorum nostrorum Imperatorum & Regum Bohemiæ grauissima, & pæna Viginti quinq; marcarum auri puri (quarum medietatem fisco nostro Imperiali, reliquam partem verò iniuriam passorum vsibus, toties, quoties contra factum fuerit, irremissibiliter adjudicandam & applicandam decreuimus) turbari impediriue permittant. In quorum omnium fidem & testimonium has literas fieri, sigilliq; appensione jussimus communiri. Datis ex Regali nostra Vrbe Praga, decima die Mensis Iulij. Anno Christi 1593. Regnorum verò nostrorum, Romani 20. Hungarici 23. & Boemici itidem 20.

Labunský Jan z Labunė a na Klásstere Hradisstí nad Gizerau.
Z Lichtenffeldu Jana w Vnhosstj.
Z Mongultu Adama w Bolechowė.

Vrozenym Wládykám Mathaussowi Neffestýnowi Pýšaři Saudu Komornýho w Králowstwý Czeském / Wácslawowi Lhotskýmu a Mikulássowi Brodskýmu, z sstedroty Cýsařské dán a propůgčen Erb nebolizto znamený Wládyctwý od Rudolffa Cýsaře toho gména Druhého Magestátem takowým.

My Ru-

My Rudolff etc. Gsauce mnohých hodnowěrných swědectwjm sprawenі, kterak Mathauš Neffestýn Pýsař Saudu nassého Komornýho w Králowstwý nassem Czeském, Wácslaw Lhotský, a Mikuláš Brodský Poddaný nassy w Králowstwý nassem Czeském wěrný milý / až posawád w Stawu swém poctiwě se obcházeli a zachowáwali, a na potom aby tim lépegi a poctiwěgi Staw swůg wésti a žiwnosti swé hleděti mohli / pro služby wěrné téhož Mathausse Neffestýna, kteréž nám činil a na potom tim wolněgi činiti bude mocy a powinen bude s dobrým rozmyslem, nassým gistým wědomjm a Raddau wěrných nassých milých / mocy Králowskau w Czechách, týmž Stregcům a Dědicům gich řádně a Manželský posslým / kteréž giž nyni magi a neb gesstě mjti budau, obogjho Pohlawý / propůgčugem a dáwame Erb nebolizto znamený Wládyctwý / totiž Sstjt žluté nebo zlaté Barwy, w němž po spodu possýkem od prawé wzhůru k lewé Skála, z njž půl Nedwěda od lewé strany wzhůru wyzdwjženého k prawé straně obráceného s porozloženými přednjmi Nohami, s otewřenými Vsty a wyplazeným Jazykem swé přirozené Srsti, a barwy wynjká. Nad Sstjtem Koléý Helm, na něm přikrýwadla nebolizto ffaffrnochy žlutau nebo zlatau a černau barwau s obau stran potažené dolů wisý. Nad tim nadewssým Točenice týchž Barew s Fefflíky rozletilými / z niž Rohy Gelenj o Ssesti Parozých wynjkagj: kteréhožto Erbu a znamený Wládyctwý gmenowaný Mathauš Neffestýn, Wácslaw Lhotský, a Mikuláš Brodský Stregcowé nyni y na budaucý časy s Dědicy swými / užjwati magi a mocy budau, chtice tomu konečně aby se z Roberowic psali a psáti mohli etc. Dán na Hradě nassem Prazském w Středu den S°. Hawla Opata / Léta Páně 1596. Králowstwý nassých, Rzjmského, Léta 21, Vherského 20, a Czeského též 20.

Rudolff.

Krystoff z Sebuzyna.

Ad mandatum Sac. Cæs. Majestatis Proprium.

Jan Millner.

Widel gsem tolikéž Magestát Krále Wladislawa daný Předkům těch genž se pjssy z Roberowic, o kteréméž ač se zmjnka žádná nedėge w Mage-

státu

stawu Cýsaře Rudolffa, nic méně zdálo mi se za dobré tuto gey doložiti.

My Wladislaw etc. Y gsauce my mnohých wjry hodných swědectwjm zpraweni/ kterak Slowutný Mathauš a Thomaš z Roberowic wěrnj nassy milj až posawád poctiwě gsau se w swém Stawu obcházeli etc. aby tim lépe etc. Z sstědroty nassý Kralowské dáwame týmž Erb neboližto znamenj Wladycztwj/ totiž půl Nedwěda bileho w Poli čerweném, a na Sstjtě Helm/ na kterémžto Helmu přikrýwadla a neb ffaffrnochy čerwené a bile Barwy potažené dolu wisý, a swrchu na tom Helmě Srnij Růžky w Barwě swé přirozené/ chtjce tomu powečně aby předpowěděný Mathauš a Thomaš Stregcowé s Dědicy swými řádně a Manželský od nich posslými obogiho Pohlawij/ takowého znamenj Vrozenosti vžjwati a se z Roberowic psáti mohli etc. Dán na Budjně w Auterý po Swatém Wijtu, Léta Páně 1506. Králowstwj nassých Vherského 16. a Czeského 35.

Ad Relationem Magnifici Alberti de Kolowrat & in Libsstcyn Supremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

Mazaný Bohuslaw z Slawatina a w Zmyslowě.
Z Michalowic Bohuslaw a na Rewenicy.
Maly Benyamin z Tulechowa.
Miller Bartolomēg z Vnterperku.
Markolt Diwiš z Tedrazic a w Letowě.
Mossůr Filip z Waldowa a na Lagowicych.
Mulc z Waldowa Fabián a na Waldowě.
Meystřík Floryán Danyel z Watykánu.
Mossůr z Waldowa Purgkrabě Hradu Pražského.
Meynestreyter Girjk z Truglowa a na Nowém Tulcpachu.
Malessčký z Pantnowa a na Malessycych.
Milhsstegn Gregor z Milhsstegna.
Menestreyter Gabryel z Truglowa a na Lhotě.
Manwic Jronym z Patokryge a w Patokrygech.
Missowský Jan z Bodláku a na Missowicych.
Mansfeic Krystoff z Armenich a na Rokytnicy.
Modřegowský Kerunk z Modřegowic.
Magrle Kunrad z Pokſstorffu a na Brninkách.
Magrle z Sobisſku Nykodem a na Chotčij.
Manwic Martin z Patokryge a w Kozlonicych.
Mutrplos Wacslaw z Tedrazic.
Mezanec Wacslaw z Slawatina a w Dolegssych Hrachowicych.
Mazaný Wácslaw z Slawětjna a w Slawětjně.
Meč Wolff Abraham w Hági.

N

Negepinský Adam z Negepina a w Bukicych.
Nechtrbic Frydrych z Vchtrych na Kochowicych.
Nepotský z Zachrásstian a na Rautech.
Nenkowský Hendrych z Nedonos

Znamenj

Znamenj Rytjřské neb obdarowanj na Wládyctwij Knězy Martinowi Oprawdowicowi Opatu Břewnowskému, Mathyássowi Sstyfflowi a Walentinowi Plakwicowi z Kolberka Stregcům geho/ propůgčeno od G. M. C. Rudolffa toho gména druhého Vherského a Czeského etc. Krále etc. timto Magestátem.

My Rudolff druhý z Božj Milosti Rzjmský Cýsař / Vherský Czeský Král etc. k wěčné paměti známo činjme tim to Listem wssem etc. Jakož Cýsařskau wýwyssenost ozdobuge y rozchwaluge/ Poddaných swých ctnostné skutky etc. Y gsauce my zprawení, kterak welebný Kněz Martin Oprawdowic Opat Klássteru Břewnowského na Brumowě wěrný náš milý a Mathyáš Sstýffl, Walentin Plakwic, Poddanij nassý w Králowstwij Czeském wěrnj milij, až posawád se w Stawu swém poctiwě obcházeli a zachowáwali / a na potom aby tim lépe a poctiwěgi Staw swůg wésti a žiwnosti swé hleděti mohli, s dobrým rozmyslem, nassým gistým wědomjm a raddau wěrných nassých milých / mocy Králowskau w Czechách / tymž Knězy Martinowi Oprawdowicowi, Mathyássowi Sstýfflowi, a Walentinowi Plakwicowi Dědicům gich řádně a Manželský posslým těm kteréž giž nyni magi a neb gesstě mjti budau obogiho Pohlawij, po wěčné časy z sstědroty nassý Cýsařské půgčugě a dáwame Erb neboližto znamenj Wládyctwij / totiž Sstjt od prawé strany k lewé dolu possykem rozdělený swrchnj polowice bilé neb střjbrné Barwy/ w niž Tři Růže čerwené neb Rubjnowé Barwy, dwě podlé sebe a 3. zespod; spodnj pak polowice modré neb Lazurowé Barwy/ w kteréžto Lewlité Zwjře k prawé straně obrácený žluté neb zlaté Barwy na zadnich Nohách / předni obě wzhůru wyzdwjžené s wyplazytým Jazykem a Wocas wzhůru wyzdwjžený mage, se widj / nad Sstjtem Kolčij Helm, a okolo něho přikrýwadla neboližto ffaffrnochy po prawé straně žluté neb zlaté, a po lewé bilé neb střjbrné, čerwené neb Rubjnowé Barwy z obaustran dolu potažený wisý. Nad tim nadewssým Koruna Zlatá Králowská, z kteréž dwě Křjdla Worlicij podlé sebe postawená, prawého swrchnj polowice žluté neb zlaté, a spodni modré neb Lazurowé Barwy/ lewé pak Křjdlo

wsſecko

wssecko bílé neb stříbrné barwy / na těmž také tři Růže čerwené neb Ru-
binowé Barwy gedna nad druhau se widj / yakož to wtipem a Vměnjm
Mistrowstwj Malijřského v prostřed Listu gest wymalowáno, a barwa-
mi hognými wyswětleno: Kteréhožto Erbu a znamenj Wládyctwj gme-
nowaný Kněz Martin Oprawdowic / Mathyaš Sstýffl / a Plakwic Wa-
lentin / nyni y na budaucý časy, při wssech Rytjřských čjnech / budto přj-
stných neb kratochwjlných vžjwati magi a mocy budau totiž w bitwách w
Honbách na Korauhwech / Praporcých / Pečetěch / Sekrétich a Hrobo-
wých Kamenich, y na wssech giných náležitých a poctiwých mjstech, tak
yakž toho giné Wládyky w Králowstwj nassem Cžeském, y w giných Ze-
mi nassých vžjwagi buď z práwa neb z obýčege: y chtjce tomu konečně /
aby se týž Kněz Martin Oprawdowic / Mathyáš pak Sstýffl / Walentin
Plakwic y s Dědicy swými od nich řádně a Manželský possljmi, těmi kte-
réž nyni magi a neb gesstě mjti budau, obogiho Pohlawij z Kolberka se
psali a psáti mohli. A protož přikazugem wssem Poddaným nassym /
kteréhožby koli řádu neb powahy byli / ze wssech Stawůw Králowstwj
nasseho Cžeského y giných Zemi nassých nynějssym y budaucým wěrným
nassym milým / abysste často psané, Kněze Martina Oprawdowice Mat-
hyásse pak Sstýffle, a Walentina Plakwice z Kolberka / s gich Dědicy a těch
Dědicůw Dědicy / za to cožse w tomto Magestátu pjsse, měli a drželi, a ne-
porussytedlně nyni y na budaucý wěčné časy zachowali / žádných gim w tõ
překážek nečinjce etc. Na Swědomj toho Pečet nassy Cýsařskau k to-
muto Listu přiwěsyti gsme rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Praž-
ském w Auterý po Prowodnj Neděli / Leta Páně 1592.

Cžasto gmenowaný Mathyaš Sstýffl z Kolperku s Manželkau Pa-
nij Exau splodil Dwa Syny, Natanyele z Kolperku, Jana Wácslawa
z Kolperku, a Dceru gménem Maryánu.

Walentin Plakwic tolikéž splodil dwa Syny, a ti giž měli na ten čas
Manželky y Ditky / totiž Walentina a Girjho z Kolperku, gichžto Máti
byla Panij Anna Echtowá.

Vrozenému Wládyce Janowi Sfferynowi a Bratru geho Jakubowi z Sfferynu znamenj Wládyctwj propůgčeno w Létu 1590. Magestatem timto.

RVDOLPHVS SECVNDVS DI-
VINA FAVENTE CLEMENTIA ELECTVS ROMANO-
rum Imperator, Semper Augustus. Germaniæ, Vngariæ, Boëmiæ, Dal-
matiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. Rex &c. Archidux Austriæ Dux Burgũ-
diæ, Brabantiæ, Stiriæ, Carinthiæ, Carniolæ &c. Marchio Morauiæ &
Dux Lucemburgiæ, & superioris & inferioris Silesiæ, Virtenbergæ & Tec-
kæ. Princeps Sueuiæ Comes Habsburgi, Tirolij, Perretij, Kyburgi & Gor-
uiæ, Landgrauius Alsatiæ, Marchio Sacri Romani Imperij, ac su-
perioris & inferioris Lusatiæ, Dominus Marchiæ, Sclauoniæ, Portus Nao-
nis & Salinarum &c. Fideli Nobis dilecto IOANNI SPHÆRINO,
gratiam nostram Cæsaream ac Regiam & omne bonum. QVEMADMO-

DVM limpidissimum solis jubar sui luminis splendorem per uniuersum mũ-
dum spargere, omniaq; orbis climata suis radijs illustrare solet, ita Imperato-
riam Majestatem, in supremo dignitatis fastigio constitutam beneficentiæ suæ
radios longè lateq; diffundere, ac in quoscunq; fideles subditos suos, eos præ-
sertim qui vitæ & morum probitate conspicui, suam fidem, obseruantiam, ac
benemerendi studium asiduis obsequijs præ alijs comprobant, seq; fauore
dignos reddunt, clementer conuertere decet; tum ut & ipsi condignis vir-
tutum suarum præmijs ab Imperiali culmine affecti in officio contineantur,
& alij pariter ejusmodi exemplis propositis, ad quæuis honesta studia capes-
senda incitentur, ac prouocentur; tum vero ut Cæsareæ munificentiæ laus
& memoria perpetuo omnibus in locis extet ac vigeat. HINC est IO-
ANNES SPHÆRINE quod cum intelligamus te honesto loco hone-
stisq; parentibus, in Inclito nostro Boëmiæ Regno natum esse & à Iuuentu-
te tua singulari quadam indole ductum liberalium artium disciplinis, atq; alijs
quæ eas maxime decent, actionibus & exercitijs sedulo semper & quidem
ita addictum fuisse, ut sedulitatis istius tuæ frugem sentiens pro tempore ho-
norabilis Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis non minori Capituli
istius cum satis factione, quam tua cum laude agas Capitaneum, atq; id planè
studeas, quo vel in hoc vel in alio officij genere data occasione nobis ac sac-
ro Romano Imperio, inclitoq; Regno Boemiæ, ac Augustæ domui nostræ
Austriæ promptissima atq; utilia obsequia præstare queas. Quæ quidem in-
tegra voluntas & egregij animi & ingenij tui dotes, quibus pollere perhibe-
ris, apud nos efficiunt, ut non nisi omnia quæ Principi á fideli Subdito ex-
pectanda sint in futurum abs te expectemus, eoq; nos inducunt ut præter-
mittere haud possimus, quin vicissim propensam nostram in te animi affectio-
nem peculiari aliquo ac tali munificentiæ nostræ Cæsareæ & Regiæ ornamẽ-
to, quod conditioni tuæ conueniat, tibiq; ac posteris tuis legitimis perpetuo
honori sit, testatam clementer redderemus. Ac proinde motu proprio ex
certa scientia, animoq; bene deliberato ac de Cæsareæ nostræ potestatis ple-
nitudine tibi supra dicto IOANNI, ac tui intuitu, fratri quoq; tuo IACO-
BO SPHÆRINO, omnibus liberis, hæredibus, posteris ac descendenti-
bus vestris legitimo ex matrimonio ortis atq; orituris in infinitum masculis pa-
riter ac fæminis, infra scripta armorum Insignia, ex hoc perpetuo post hac
tempore habenda ac deferenda clementer concessimus, dedimus, atq; elargiti
sumus; pro ut tenore præsentium damus, concedimus & elargimur.
Scutum nimirum secundum longitudinem, in tres partes principales ita diui-
sum ut sinistrá scuti pars rubea semitam candidam siue argenteam á sinistra de-
orsum decliuem contineat, dextera vero per transuersum bipartita in inferio-
re nigra Sphæræ globum cæruleum, circulo ac pedi deauratis nixum, in su-
periore parte Aurea Gallum galinaceum ipsi globo pedibus insistentem, ro-
stro cristaq; cum pectore rubescentibus, reliquis autem plumis sub fuscis cõ-
spicuum & dextram reliquis autem plumis super versus prospicientem repræ-
sentet. Inter media vero cærulea seu Lazurea tribus stellis aureis æquali
ordine dispositis, exornata sit. Scuto incumbat galea argentea clausa, coro-
na aurea super uerticem, Phalerisq; siue lacinijs á Dextro candidis siue argen-
teis ac rubeis, a sinistro vero latere, croceis siue aureis & nigris mixtim circũ-
fusis, & molliter defluentibus ornata: E cujus cono exurgant duo cornua
bubulina, orificijs suis auersa, & ita disposita, ut quomodolibet colorum
varietate sui lateris scutum imitetur intercapedine vero sua ejusdem qui in-
ferius cernitur, formæ Gallum galinaceum Sphæræ globo insistentem inclu-
dant, pro ut hæc omnia in medio nostri hujus diplomatis pictoris industria

coloribus ſuis ingenioſius elaborata & ob oculos poſita apparent. VO-
LENTES, ac edicto noſtro Cæſareo & Regio firmiter decernentes,
quod vos præfati IOANNES & IACOBE SPHÆRINI, omnesq; libe-
ri, hæredes; poſteri ac deſcendentes veſtri legitimi nati ac perpetua ſucceſſio-
ne naſcituri, utriusq; ſexus, jam deſcripta armorum Inſignia, æterna deinceps
ſerie in omnibus & ſingulis honeſtis ac decentibus actibus, exercitijs, & ex-
peditionibus, tam ſerio quam joco, in haſtilibus ludis, ſeu haſtatorum dimica-
tionibus, pedeſtribus vel Equeſtribus, in Bellis, duellis, ſingularibus certa-
minibus, & quibuſcunq; pugnis, eminus, cominus, in ſcutis, bannerijs, ve-
xillis, tentorijs, monumentis, ſepulchris, annulis, ſignatorijs, feneſtris, parieti-
bus, lacunaribus, tapetibus, oſtijs, ſigillis ædificijs, ac ſupellectibus quibuſcūq;,
tam in rebus ſpiritualibus quam temporalibus & mixtis, in locis omnibus
pro rei neceſsitate & voluntatis veſtræ arbitrio, aliorum armigerorum more
liberè, & abſq; ullo impedimento habere, geſtare ac deferre, ijsdemq; quo-
uismodo uti poſſitis & valeatis. APTIQVE ſitis & idonei ad incundum
& recipiendum omnes prærogatiuas, gratias, libertates, exemptiones, feuda,
Iura, Vacationes á muneribus & oneribus quibuſcunq; realibus & perſona-
libus ſiue mixtis, ad utendum deniq; ſingulis priuilegijs, quibus cæteri à no-
bis & Sacro Romano Imperio, hujuſmodi ornamentis inſigniti & feudorū
capaces atq; participes utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quomodo-
libet conſuetudine vel de Iure; omni contradictione & obſtaculo ſublato.
PORRO ut propenſam erga te noſtram voluntatem uberius ſentias, tibi
antedicto, IOANNI & IACOBO SPHÆRINO fratri tuo omnibusq;
veſtris ut ſupra deſcendentibus legitimis hanc quoq; ſpecialem gratiam fe-
cimus & conceſſimus, quod vos deinceps à SPHÆRINIS denominare,
& hac ipſa denominatione, tam ſcripto quam viua voce ubilibet terrarum
ac gentium, in quibuſcunq; actibus, tam in rebus ſpiritualibus quam tempo-
ralibus, Eccleſiaſticis ac Prophanis, pro rei neceſſitate, & voluntatis veſtræ
arbitrio liberè ac citra cujuſquam contradictionem aut impedimentum uti
poſſitis & valeatis, non ſecus ac ſi tali denominatione progenitores ac Majo-
res veſtri ab immemorabili tempore ſic uſi fuiſſent, eandemq; ſucceſſionis aut
alio quopiam juſto ac legitimo titulo ad uos tranſmiſiſſent. MANDAMVS
ergo uniuerſis ac ſingulis Electoribus alijsq; Principibus, Eccleſiaſticis & ſæ-
cularibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Ducibus, Marchionibus, Comitibus,
Baronibus, Militibus, Nobilibus, Clientibus, Capitaneis, Vicedominis, Ad-
uocatis Præfectis, Procuratoribus, Officialibus, Quæſtoribus, Ciuium Ma-
giſtris, Iudicibus, Conſulibus, Regum Heroaldis, & Caduceatoribus, omni-
busq; noſtris ac Sacri Romani Imperij, aliorumq; Regnorum & Dominiorū
noſtrorum Hæreditariorum, ſubditis atq; fidelibus dilectis cujuſcunq; ſtatus,
gradus, ordinis, Conditionis, dignitatis aut præeminentiæ exiſtant, ut vos
prænominatos fratres, IOANNEM & IACOBVM SPHÆRINOS A
SPHÆRINIS, omnesq; liberos, hæredes, poſteros, ac deſcendentes ve-
ſtros, legitimè procreatos & procreandos in infinitum, maſculos ac fœminas
ſupra ſcripta amorum inſignia ex hoc perpetuo poſt hac tempore habere ge-
ſtare & deferre, omnibusq; ac ſingulis gratijs, priuilegijs, prærogatiuis liber-
tatibus, exemptionibus & immunitatibus vobis præſenti noſtro diplomate
conceſſis, quietè, liberè, & abſq; ullo impedimento plene uti, frui, potiri, &
gaudere ſinant, ab alijs id quoq; fieri ſedulo curent. Si quis autem hujuſmo-
di diploma & Edictum noſtrum Cæſareum ac Regium auſu aliquo temera-
rio tranſgredi, aut violare conatus fuerit, is præter grauiſſimam noſtram &
Sacri Romani Imperij Indignationem, triginta marcarum auri puri mul-

ctam

ctam, dimidiā pro fiſco ſeu ærario noſtro Imperiali, reſiduā vero partem inju-
riam paſsis aut paſſorum uſibus ex æquo irremiſſibiliter ſoluendum ſe no-
uerit. Harum teſtimonio literarum manu noſtra ſubſcriptarum ac ſi-
gilli noſtri Cæſarei appenſione munitarum. I atum in arce noſtra Re-
gia, Praga, die vigeſima tercia menſis Auguſti. Anno Domini Milleſimo
Quingenteſimo, Nonageſimo, Regnorum noſtrorum, Romani decimo octa-
uo, Hungarici vigeſimo primo, & Boëmici itidem decimo octauo.

Rudolphus.

Iacobus Curtius á Stemffenau.

Ad mandatum Sac. Cæs.
Majeſtatis proprium.

Io. Baruitius.

Obdarowánj Erbownj Vrozenému Wládyce Martinowi Michnowi z Wacýnowa / na ten čas Heytmanu Panſtwj Budjnſkého, včiněno geſt od Cýſaře Rudolffa toho gména druhého etc. w Letu 1598. a na to wydán Mageſtát z Kancelláře takowý.

My Rudolff druhý z Božj Milosti Rzjm-
ſký Cýſař / po wſſecky čaſy rozmnožitel Rzjſſe, a Vherſký, Dalmatſký, Char-
watſký etc. Král. Arcyknjže Rakauſké, Margkhrabě Morawſké, Lucem-
burſké a Slézſké Knjže, a Lužický Margkhrabě, k wěčné pamětj známo či-
njme timto Liſtem wſſem etc.

Jakož Cýſařſkau wywýſſenoſt ozdobuge a wychwaluge / poddaných
ſwých ctnoſtné ſkutky, těch kterj toho wěrně a práwě zaſluhugi wážiti / aby
gini také přjkladem tim gſauce zbuzeni / takowých ſkutkůw a chwaliteb-
ných ctnoſti tim chtiwěgj náſledowati ſe ſnažili. Rgſauc my mnohých
hodnowěrný v ſwědectwjm ſprawenj, kterak Martin Michna z Měſta
Budýně Poddaný náš w Kralowſtwj naſſem Cžeſkém wěrný milý / až
poſawád w Stawu ſwém poctiwě ſe obchàzel a zachowáwal / a na po-
tom abytim lépegi a poctiwěgi Staw ſwůg wéſti a žiwnoſti ſwé hleděti
mohl / pro geho ctné a chwalitebné zachowání, s dobrým rozmyſlenjm, na

ſſym

ssym gistym wědomjm, a s raddau wěrných nassých milých / mocy Králowskau w Czechách / témuž Martinowi a Dědicům geho řádně a Manželský possljm, těm kteréž giž nyni má a neb gesstě mjti bude obogjho Pohlawj, po wěčné časy z sstědroty nassý Cýsařské propůgčugem a dáwáme Erb neboližto znamenj Wládyctwj / totiž Sstjt modré neb Lazurowé barwy / w němž gest půl Zagice, předni po zadnj Kyty zhůru wyzdwjženého / Nohy rozložené magjcýho, a od lewé strany k prawé obráceného / žluté neb zlaté barwy. Nad Sstjtem otewřeny Turnýřský Helm, a na něm přikrýwadla neboližto ssaffrnochy po prawé straně modré neb Lazurowé, a žluté nebo zlaté, a po lewé tolikéž žluté neb zlaté a černé barwy potažené dolu wisý. Nad tim nadewssým Točenice těch tři barew s rozletitými Jeffitky, z nichžto dwa Rohowé Bůwolowé barwami na přjč na poli rozdělené gednoho po prawé straně polowice spodni modré neb Lazurowé Barwy se widj / yakož to wssecko wtipem a Vměnjm Mistrowstwj Malijřského v prostřed Listu toho gest wymalowáno, a barwami hognými wyswětleno, kteréhožto Erbu a znamenj Wládyctwj gmenowaný Martin Michna nyni y na budaucý časy při wssech Rytjřských činech budto přistných neb kratochwjlných, a poctiwých mjstech, tak yakž gini Wládyky w Králowstwj nassem, y w giných Zemich nassých vžjwagi / vžjwal, chtjce tomu konečně aby se týž Martin Michna y Dědicowé geho od něho řádné a Manželský posslý, ti kteréž nyni má a neb gesstě mjti bude / obogjho Pohlawi z Wacynowa psáli a psáti mohli. Protož přikazugem wssem Poddaným nassým / kteréhožby koli Stawu, řádu neb powahy byli / ze wssech Stawůw Králowstwj nassého Cžeského y giných Zemi nassých, nyněgssým y budaucym wěrným nassým milým / abysste často gmenowaného Martina Michnu z Wacynowa, geho Dědice, a těch Dědicůw Dědice, za to což se w tomto Magestátu nassem Cýsařském pisse měli / drželi / a neporussitedlně nyni y w budaucych wěčných časech zachowali / žádných gim w tom překážek nečinice, ani komu giného činiti dopausstěgjce / pod vwarowánim hněwu a nemilosti nassý Cýsařské y skutečného trestáni nassého, Dědicůw nassých, a budaucých Králůw Cžeských, a k tomu pokuty / kdoby se koli proti tomu čeho zaumyslu neb z wssetečnosti dopustiti směl / 25. Hřjwen Zlata Litého, gedné polowice do Komory nassý Cýsařské, a druhé dotčenému Martinowi Michnowi z Wacynowa Dědicům a budaucým geho, propadeni. Wssak protoc chceme / aby toto nasse obdarowáni gednomu každému bez vgmy a sskody na geho sprawedlnosti bylo, a na žádného wjce aby se týž obdarowáni a Wládyctwj newztahowalo / ani ge° nyni neb potō kdo vžjti mohl, kromě on Martin Michna z Wacynowa a Dědicowé geho řádně a Manželský od něho nyni neb na potom / yakž wegš dotčeno, splozenj. Tomu na swědomj Pečet nassý Cýsařskau k tomuto Listu a Magestátu gsme přiwěsiti rozkázati ráčili. Dán na Hradě nassem Pražském w Pátek po památce Proměněnj Pána Krysta na Hoře Tabor Léta 1598. a Králowstwj nassých Římského 23. Vherského 26. a Cžeského tolikéž 23.

Rudolphus.

Ad mandatum S. C. Majestatis proprium.

Ioannes Milnerus.

Měl dotčený Martin Michna dwa Syny: Pawla Iuuenem apprimè Nobilem, kterýž na ten čas na Včenj w Englsstátu byl, a Giřjho w Desýti Letech Pacholátko / Dcery w neporussenosti Panenské zemřeli.

O Rodu starožitném Stehljkůw w Městě Plznj kterj se nynj z Cženkowa pýssý.

Nacházegi se w starých Knihách Městských w Plznj y ginde pamětj / že Stehljkowé tim přjgmim se gmenowali, y psáli ode dwau Set Let / ti byli Obýwatelé vsedlý w Městě Plznj / Třetjho Stawu, totiž Městského vžjwagjcy, w prácech a powinnostech Obecnjch y Konsselských postawenj gsauce k Wrchnostem swým se wždycky wěrně chowali. Z toho pak Rodu těchto času žiw zustal sám toliko Bartholoměg Stehljk s njže psanými Syny swými kterýž od Geho milosti Cýsaře Řjmského Rudolffa toho gména Druhého a Krále Cžeského etc. wedlé někdy Kněze Bartholoměge Flaxia, kterýž byl neyprwé Děkanem Kapli Králowské Wssech Swatých na Hradě Pražském / potom Archidiaconem Kostela Pražského, a Děkanem Karlssteynským, Nobilitaci a znamenjm Wládyckým s Dědicy a budaucými swými obdařen gest / yakž týž Magestát w sobě sslýř obsahugic zawjrá. Znamenj pak tiž Stehljkowé genž se z Cženkowa pissý tohoto vžjwagi.

Totiž Sstjtu Barwy bilé neb Střjbrné / w témž Sstjtu Worla čerweného s roztaženými Křjdli, na Hlawě Králowskau Korunau ozdobeného a ze tři Pahrbkůw zelených wynikagjcýho / nad týmž Sstjtem Helmu otewřeného kterémuž gináč Turnýřský řikagi / nad tymž Helmem gt Koruna Králowská postawená s přikrýwadli neboliito ssaffrnochy z obogi strany na djle bilými nebo střjbrnými a na djle čerwenými smjssenými dolu wisýcymi, a na wrchu z obauch stran Koruny dwě Křjdla Orlicj, na prawé straně wrchnj čerwený / dolnj bilý nebo střjbrný, na lewé pak wrchnj bilý nebo střjbrný spodnj čerwený / magicy v prostřed sebe trogi Pahrbek zelený z něhož Tři Kwěty Lněné by wycházeli, yakž týž Magestát to w sobě dále znj.

Týž pak Bartoloměg Stehljk w témž Magestátu dotčený / žiwý gsauc máčtyry Syny, Jana Ladislawa který nynj při Saudu Neywyžssjho Purgkrabstwj Pražského Pjsařem gest / Kaspara Ladislawa, Ondřege, a Bartholoměge / ti též wssickni až posawad žiwi zustáwagi. K témuž Erbu přináleži Kněz Jā Flaxi z Cženkowa yakož to Strége dobré paměti Kněze Bartholoměge Flaxia / kterémuž předně Nobilitaci tato včiněná gest.

Obdarowánj na Wládyctwj Janowi Kolensowi z Kolna včiněno w Létu Páně 1599. Magestátem Rudolffa Cysaře toho gména druhého / z něgižto takto.

RVDOLPHVS &c. FIDELI NOBIS DILECTO Ioanni Colenti à Colna gratiam nostram Cæsaream ac Regiam & omne bonum. Quemadmodum limpidissimum Solis jubar &c. Edocti itaq; fide digno testimonio, te honestis parentibus ac majoribus in Regno nostro Bohemiæ natum esse, qui constantem semper erga Reges suos, majores & Sacrum Romanum Imperium, Augustamq; nostram Austriæ Domum, fidem, animiq; deuotionem tulerint, eorumq; laudabile exemplum te imitatum in id à primis ætatis temporibus incubuisse, ut & litterarum scietia, & rerum usu, viam, ad majora tibi sterneres, & domesticum illud decus non solúm conseruares, sed etiam quo ad fieri posset, augeres ac magis magisq; exornares, atq; adeo te consecutum esse, ut cum mores & ingenium Primarijs nostri Bohemiæ Regni Proceribus probasses, ac Magnifico Fideli nobis dilecto Ioanni Zbigneo ab Hazmburgk hæreditario Regni nostri Bohemiæ Dapifero in clientelam receptus ad intima ab ipso obsequia adhibitus fueris, ipsiq; charissimus euaseris, minimèq; dubitemus, quin ita constantèr perrecturus sis, prætermittere noluimus, quin & nostram in te clementiæ affectionem, luculento aliquo munificentiæ nostræ documento, quod & tibi & uniuersæ posteritati tuæ, perpetuo honori ac ornamento sit, cognitam testatamq; redderemus. Ac proinde motu proprio, ex certa nostra scientia, animo benè deliberato ac de Cæsareæ Regiæq; potestatis nostræ plenitudine, tibi Ioanni Colenti, omniq; legitimæ proli ac posteritati tuæ utriusq; sexus in infinitum, intrà scripta armorum Insignia, clementèr dedimus, donauimus, concessimus & elargiti sumus, sicuti vigore præsentium, damus, donamus, concedimus & elargimur, Scutum videlicet croceum siue aureum, riuulo secundùm latitudinem recto medium quasi perfluente, in duas partes æquales diuisum, Gruemq; natiui coloris in imo seu basi, ejusdem tribus viridibus colliculis uno pede insistentem, altero verò ad se retracto parumq; extenso lapillum comprehensum & unguibus fortiter constrictum ostentantem contineat; Et galeam clausam coronam, Scuto incumbentem, tænijs siue lacinijs ab utroq; latere sinistro quidem candidis siue argenteis & cæruleis, dextro verò croceis siue aureis & nigris dependentibus ornatam; In

cujus

cujus-vertice tribus itidem colliculis imminentibus insistat Grus itidem coloris natiui, alis expansis volatu præ se ferẽs, volentes ut tu Ioãnes Colens omnesq; liberi &c. Descripta armorum Insignia gestare, deferre possitis ac valeatis &c. & ex speciali gratia concedentes, ut te deinceps à Colnain &c. possis ac valeas perinde ac si tali denominatione Progenitores ac Majores tui ab immemorabili tempore usi fuissent, eamq; jure successionis ad te propagassent. Quocirca mandamus uniuersis &c. Datum in Ciuitate nostra Plsna die Vndecima Mensis Nouembris. Anno ut supra.

Rudolphus.

Negepinský Jan Starssý z Negepjna a na Negepjně.
Netolický Matěg z Florentinu w Nowém Bydžowě.
Negedlý Wáclaw z Wysoké a na Lipčanech.
Negepinský Zdeněk z Negepjna a w Chotěboři.

O

Z Ottndorffu Julius Andres a w Wiklicých.

P

Proček Mikuláš Cetenský z Cetně na Winařicých a Ledcých.
Peneyk z Pencinku a na Zandowě Mikuláš.
Předbor Adam z Radessjna a w Postupicých.
Práchenský Bartoloměg z Flasspachu.
Přepiský Diwiš z Rychmburku a w Mikině.
Z Peycldorffu Damián na Kalku a Wjsce.
Peček Danyel Smrzický z Radostic.
Pilgram Danyel z Pilgrámu a w Krupce.
Pacha Girzjk z Dřewíče.
Pardubský Girzjk z Rogic.
Pech Gindřich z Krásné Hory.
Peclinowský Gindřich z Peclinowce.
Prolhoffer Hons Hendrych z Pugrsstorffu na Hersstorssicých a Lukách.
Plitrsstorff Hendrych a na Hági.
Patecký Jan z Wostrowa a na Wlčkowicých.
Poměnický Jan z Poměnic a na Přehořowě.
Pek Jan z Kžjmku a na Bezděkowě.
Poměssycký Jan z Poměssyca na Poměssycých.
Pelessycký Jan z Pelessyc a w Blatný.
Přehořowský Jan z Kwassegowic a na Přehořowě.
Plank Jan z Plaňkowa a w Lissnicy.
Peclinowský Jakub z Peclinowce.
Pacowský Jan z Libjna.
Pelikán Jan z Bikance.
Pintic Krystoff z Pintic na Pautnowě.
Pfeffrkhorn z Ottopachu a na Wlčkowicých.
Puchard Mikuláš starssj w Mlčicých.
Přibjk Petr z Ottoslawic a w Březowicých.
Plot Petr z Komařin a w Bakowě nad Gizerau.
Ptáček Syrt z Weleně a na Střezomiřicých.
Purkhart Ssebestyán z Wetle a w Chotussycých.
Panský z Těsný z Třezetic a w Plotiscých.

Pichl

Pichl Tomáš z Pichlperku.
Prknowský z Prknowa Woldřich a na Tisowě.
Prosſowský Wácſlaw z Prosſowic.
Purghamer Ondřeg z Aurazu a w Horažděgowicých.
Přehořowský Oldřich z Rwasſegowic na Přehořowě.
Pecek Wácſlaw Smrzický z Radoſtic.
Prazák Wácſlaw z Grynffeldu a na Rosſticých.
Patecký Zygkmund z Woſtředka na Wlčkowicých.

R

Račín Adam z Račjna a na Czeykowech.
Raus Albrecht z Wrazowa a na Nupatcých.
Rauſngrynr Adam z Grynffoſu a w Bečowě.
Ratiborſký Adam ze Chcebuze.
Rakwic Bernart z Czernhauzu.
Raus Bohuſlaw z Lipna a w Zernowý.
Z Rottndorffu Bartoloměg a w Wisſycých.
Rochce Bořiwog z Vttowa a na Ternicy.
Rubjn Bohuſlaw ze Lwowic a w Bisſkowicých.
Rozýn Eliáš z Jawornjku.
Rodwic Frydrych z Frydſtorffu a na Swogkowě.
Rensſpergr Ferdynand z Rensſpergku z Drzkowic a na (Kráſſowě.
Retcymer Filip z Milpachu.
Rasſowec Getřich z Rasſowic a w Chlumě.
Rohowlad Giří Martin z Bělé.
Roznhon Jan z Janwic.
Jan Ludwjk Roznhon z Janwic.
Raus Jan z Wrazkowa.
Račjn Krystoff z Račjn a na Wlkoſowě.
Račjn Lorenc z Račjn na Wlkoſowě.
Račjn Mikuláš z Račjna na Brlozcý.
Rohowlád Martin z Bělé a w Domúſlawicých.
Ropal Natanyel z Ryſſmberku a na Hoſtauni.
Ratiborſký Mikuláš ze Chcebuze na Ratiboři.
Reychar Rorer z Hochfflétu a na Sſtokowě.
Raus z Lipna a na Střebobuzicých.

S

Slawkowský Adā z Skalice a z Sſonowa.
Sſoffman Adam z Hemrleſu a na Lomeckým.
Sſkornice Adam Balbjn z Worlične.
Sſyndl Alexander z Ebrharce.
Sſkol Alexander z Gryemperku.
Stránowský Buryan z Sowogowic a na Kozogedech.
Sſlewic Bartoloměg na Albrechticých a Petřkowě.
Smil Ctibor Pecyngar z Bidjna na Nechanicých.
Swidkowský ze Skudla na Skalicy.
Sedraſký Czenek z Sedrazic.
Skalſký Danyel z Dubu na Sluſſticých a Chřenicy.
Sſwenda Dytrych z Sſwendy a na Nowém Tulcpachu/ o gehožto Předku gſau paměti, že geſt ſobě hrdinſký počínal proti Pohanům w Vhřjch/ a to za Cýſaře Maximiliána.

Sſwjt

Sſwjt Danyel z Lukonos.
Sſenffeld Erhart z Sſenffeldu a w Předlicých.
Sudkowský Hynek z Hendrſſtorffu.
Skarſſedl Haubolt a na Sſerfferſſtegně. (Mjchowě.
Sſtensdorff Hons Krystoff z Sſtensdorffu a na Mjcho(wě.
Hons Adam z Sſtensdorffu.
Sudkowský Jan z Hendrſdorffu a na Bılſku.
Sladowský Jan z Sladowa.
Sſtwolinſký Jakub z Pawlowic.
Sſemechowský z Sſemechowa a na Misſicých.
Sſmidgrobner Eliáš z Luſteneku.
Sſkornice Frydrych z Worličné.
Sudek Gindřich z Dlauhé a na malé Omlenicy.
Strachowský Giřjk z Strachowic a na Zitenjně.
Stakimský Giřjk z Lipſſteyna.
Seyffert Giřjk z Seyffenau a w Radanj.
Střjzek Prokop Ottmar z Holohlaw a w Augezdě.
Sudek Petr z Dlauhé a na Dubném.
Sſwech Pomberſký Petr z Pomberka.
Slyſſka Petr z Jamolnice a w Radicy.
Sſenffeld Rudolff z Sſenffeldu a na Enkowanech.
Stránowský Sezyma z Swogowic a na Zlunicých.
Sſtěňowský Sezyma z Radowa a na Střezemjři.
Skuhrowský Oldřich z Ruhrowa a na Launowicých.
Strachowský Wácſlaw z Trachowic a na Lázancých.
Sedlecký Wylim z Drchlawy a w Sedlcy.
Smil Wácſlaw Zisſowský z Audimě a na Zisſowě.
Sobek Wácſlaw z Gezera a na Gezeře.
Skalický Wácſlaw z Skalice a w Přjbrami.
Streykowský Wácſlaw z Drasſkowa.
Skalisſtě Wácſlaw z Odreffeldu.
Strnad Wácſlaw z Střjsſkowic.
Sſerntyngar Wogtěch z Sſerntyngu.
Sſpulýř Wácſlaw z Giter a w Hořowicých.
Sſebikowský Wácſlaw z Křekowic a na Dosſtným.
Swatoſlaw Zdeněk z Auloha na Auloze.
Sſenffeld Zygkmund z Sſenffeldu a w Benesſowě.
Sſtěňowský Zygkmund z Radowa a na Střezimeři.
Sſyndl Zygkmund z Ebrharce a w Lowčicých.
Stakimský Karel z Libsſtegna a na Chwalıně.
Sſkopek Kasſpar z bılých Otradowic a na Petce.
Sſenffeld Krystoff z Sſenffeldu a na Swětcy.
Sſtánhauzr Kasſpar z Kyrtorffu.
Sſlowský Krystoff z Sſlowic a na Woleſſné.
Sſtenſdorff Kasſpar z Sſtěſdorffu a na Mirotických.
Sſen Krystoff z Sſonu a w Koſtomlatech.
Spinek Lorenc z Lubéku.
Sſenffeld Ludwjk z Sſenffeldu a w Markowicých.

Sſerntyngar

Sſyrntyngar Lorenc z Sſyrntyngu a na Pošecy.
Z Sſtokowa Ludwjk a na Bewſych.
Sſyndl Lazar z Lebharce.
Samſſycký Mikuláš z Samſſyny a na Kurowodicych.
Sſerntyngar Mikuláš z Sſerntyngu na Chodowě Planě
Sſlechtjn Mathyaš z Sezemic a na Sſlechtjně. (a Turcy.
Sſlechtjn Mateg z Sezemic a na Zdehubech.

T

Tučap Hynek z Tučap a na Budiſlawi.
Trnka Augustýn z Chotol.
Třilický Adam z Turowce.

W

Z Woſtrowačic Albrecht.
Wolff Adam z Wolffenburku.
Wartowſký Bohuſlaw z Warty na Wračkowě nad Sa-
Wolff Erhart z Wolffzdorffu. (zawau.
Z Wlkanowa Frydrych na Kwaſynách.
Wogtich Bratſký z Labuně na Cžiſkragicych.
Weys Hektor z Miſſlinku.
Wogický Jan z Nowé Wſy a na Wogicych.
Wládyka Jakub z Solſſec a na Sauſſicych.
Woſſkobrſký Jan z Weſſkobr a na Hoſtinný.
Wiſſně Jan z Wětčjně a na Paſowařich.
Walowſký Joáchym z Aujuſſy.
Wilemowſký Jakub z Wilemowic.
Weſký Jan z Limuz a na Kžjdce.
Winklman Jan Starſſý z Hazuthalu.
Wewerʒn Jan ginak Piſecký z Kranychffeldu.
Wolſký Kaſſpar ze Zwole.
Z Warberku Kaſſpar na Warberku.
Wodička Kryſtoff Horſký z Woſſrſſtegna.
Wogický Mikuláš z Nowe Wſy a na Wogicych.
Worel Symeon z Kozýho Hradu a w Telni Gizerném.
Wlinſký Smil z Wlīněwſy a na Liblicych.
Wohánče z Wohánče Sſebeſtyán a na Slábcych.
Wolff Tomaš z Cwingendorffu / G. M. C. Radda nad Počty w Puchalteryj w Králowſtwij Cžeſkém.
Wodkolek Wylim ſtarſſj z Augezdce a na Hořegſſych Malobratřicych.
Wogiſlawſký Wylim z Wogiſlawic a na Samoſolech.
Wartowſký Wáclaw z Warty.
Wlinſký Zygkmund z Wlīněwſy a na Liblicych.
Z Welebudic Zygkmund a na Koporči.

Z

Zwjkowſký Bohuſlaw z Brodůw na Zwjkowcy.
Zitawſký Dawid Mathyáš z Dromzdorffu.
Zaſmucký Frydrych z Záſmuk.
Zeydlhuber Hawel z Zeydlhubu.
Zumrffeld Kryſtoff ginák Cžaſtl z Tumic a na Skřjwa- (nech.
Záležſký Kaſſpar ze Zmyſlowa.
Zaſmucký Mathyáš z Záſmuk a na Liſſným.

Želizko Oldřich z Taurowého a na Třtjcy.
Zehart Wáclaw z Naſawrk a w Bolechowicych.
Zub Wogtěch z Poměſſyc a w Třebowlj.
Zub Zygkmund z Ramſyperku.
Zámrſký Zdeněk z Zámrſku.

Wyſoce Vrozeným Panuom Panům/ a Vrozeným Panům Panům/ Vrozeným a Statečným Panům Rytýřům a Wládykám/ Neywyšſſým Panům Auředníkům/ a Slawného Saudu Zemſkého Wětčího Saudcům w Králowſtwj Czeſkém/ Panům mým miloſtiwým. S. P. D.

Vguſtýn Swatý w Prwnjch Knihách de Civitate Dei, vwozuge w Pamět ſlowa onoho wzneſſeného Muže Řjmſkého Scipiona, gimiž on čaſtokráte napomjnal Řjmany takto: Non cenſeo fælicem Rempublicam, ſtantibus mœnibus, & ruentibus moribus, yakoby řekl: Ne za ſſtiaſtnau pokládám Obec tu aneb Měſto/ w kterémž Zdi zauplna ſtogi/ a dobrý řád a mrawy vpadagj. A w Knjze Páté mluwj: Auerſa & peruerſa corda mortalium, fælices res humanas putant, cum tectorum ſplendor aſpicitur, & animarum labes non attenditur; cum theatrorum moles extruitur, & fundamenta virtutum non effodiuntur. Odlaučená od dobrého/ a přewrácená Srdce lidſká/ ſſtiaſtnau wěc tu býti pokládagj/ když na ozdobu Hradůw a Domůw hledj/ a na pád Duſſý ſwých neboližto poſſkwrnu neſſetřj/ když wyſoká a pěkná Stawenj wyzdwihugi/ a grunty ctnoſti y mrawůw založiti ſe neſnažj. Protož mluwj: Non facilè eſt permanere Civitatem ſine legibus & conſuetudinibus, nenj podobná wěc/ aby Měſto bez ſtarožitných zwykloſtj/ bez nařjzenj Práw a dobrých Pořádkůw trwati mělo/ yakž týž Swatý Auguſtýn mluwj/ a w dotčených Knjhách/ ſlowa Ciccrona pjſſýcýho de Repub. tyto přiwozuge. Noſtra ætas cum Rempublicam ſicut Picturam accepiſset egregiam, evaneſcente vetuſtate non modo eam coloribus ijsdem quibus fuerat ornata, renovare neglexit, ſed nec id quidem curavit: quid enim manet ex antiquis moribus? quibus ille dixit Rempub: ſtare Romanam, quos ita obſoletos videmus, ut non modo colantur, ſed etiam ignorentur. Náš (prý) wěk když ſwau Obec/ yako neypěknegſſý Obraz dobře nařjzenau doſtal/ když z nenáhla ſtarobylé obyčege pomjgeli/ netoliko gi těmi zaſe ctnoſtmi/ gimiž byla před tim okráſſená/ obnowiti zanedbal/ ale aniž kdy ſe o to ſtaral: neb co pozůſtáwá z ſtarobilých mrawůw a obyčegůw dáwnjch? na kterýchž on prawil že Obec Řjmſká záležj? Kteréž k zapomenutj takowému gſau giž přiſſli/ že Lidé netoliko ge nezachowáwagj/ ale o njch ani newědj. Z přjčiny té maudře Swatý Ambrož in homilia quinta, obyčege Obce dobré/ a yakýby w nj Pořádek býti měl wyprawuge řkauce: Hic Reipub: uſus eſt, leges omnibus eſſe communes, atq; obſeruari eas devotione communi, uno omnes teneri vinculo, non alijs ius eſſe, quod alius ſibi intelligat non licere, ſed quod uni liceat, licere omnibus, & communem Reverentiam: Patrum quoq; conſilio Reſpub: gubernetur, commune converſationis officium, commune omnis Vrbis domicilium, unum præſcriptum omnibus eſſe, unum conſilium. Ta geſt powaha a Pořádek Obce/ w njžto wſſem vſtanowenj gednoſtegné ſe vkazuge/ a gednoſtegným ſpůſobem odewſſech býwá zachowané: w nj wſſyckni záwazkem gednoſtegným zawázanj gſau/ ne tak/ aby gedni přinucenj byli kráčeti podlé vſtanowenj a druzý nic/ ale což ge-

dnomu činiti ſluſſý tok y druhému nechť ſluſſý: Také ſkrz Otcůw Raddy Obec takowá nechť ſe ſprawuge / a ſpolečný wſſech ať geſt w bytnoſti a w ſkutcých ſpůſob / wſſeho Králowſtwj nechť geſt yako gednoho Domu pořádek / gedna wſſech radda / gedno wſſech vſtanowenij.

Tato Swatých a giných wzneſſených Mužůw naučenij nám wſſem k přijkladu pozůſtawena / vmijnil gſem k vwážený Waſſýmmiloſtem podati / totižto geſtližeby ſe co z njch vžitečného wyhledalo / abyſſte to k proſpěchu Králowſtwij obrátiti ráčili / a geſtližeby z njch něco ſe porozuměti mohlo na čemžby tomu Slawnému Králowſtwij a ſtarožitnému nařijzenij předkůw Waſſých M. ſcházelo / to abyſſte ráčili / yakožto ti in quibus ſalus totius Reipub: pendet, k ſwému prwnijmu pořádku přiweſti a naprawiti / magijce w dobré paměti onoho wzneſſeného Muže Pohanſkého Ciccrona, Slowa tato. Cum agetur incolumitas perpetua Civitatis, qui erit bonis rationibus præditus, profectò nullum vitæ diſcrimen ſibi pro fortunis Reipub: fugiendum putabit, & erit in ea ſententia ſemper, ut pro Patria ſtudioſé agat, quamuis in magnam deſcendat vitæ dimicationem, yakoby řekl: Když něyaké newole w Králowſtwij aneb w Měſtě některým powſtanau / ten genž bude dobrými ſmyſly Maudroſtj obdařen / giſtě nebude ſe žadného nebezpečenſtwij žiwota pro ſſtěſtij a zdrawij Obce ſwé ſſtijtiti / nýbrž w takowém aumyſlu bude trwati wždycky / aby pro Wlaſt ſwau milau zmužile a pilně pracowal / byť pak weliká a mnohá měl žiwota ſwého podſtaup'ti nebezpečenſtwij. Neb (yakž zawijrage řeč ſwau dokládá) Nullum tantum eſt periculum, quod Sapiens pro ſalute patriæ vitandum arbitretur. Czehož Přijklad a podobenſtwij dáwá lib: 7. Phy: řkauce. Vri ſecariq; patimur, ut membrorum potius aliquid quàm totum corpus intereat, ſic in Reipub: Corpore ut totum ſalvum ſit, quicquid eſt peſtiferum, amputetur: to geſt. Páliti / odtijnati, dopauſſtjme Audy naſſe / aby raděgi gich něco vbylo / nežliby ſe wſſecko Tělo vmrtwiti mělo / tak též w tom obecném naſſý milé Wlaſti Tělu / lépegi geſt, že ſe, cožkoli nečiſtého a gedowatého ſpatřijno bude / palij a odtijná / toliko aby ono Tělo od poruſſenij zachowané / pozůſtalo. Což owſſem činiti přijſluſſý / a zwláſſtě pro památku Slawných oněch Praděduow naſſých qui ea ſapientia fuerunt, ut in legibus ſcribendis, nihil aliud ſibi niſi ſalutem & utilitatem Reipub: proponerent: Anobř pro tu láſku kterauž k Wlaſti ſwé zapálenij byli / a pro Swobody Waſſých miloſti yakožto ſwých potomkůw aby Waſſým miloſtem zauplna zachowané byli / netoliko rozličné těžkoſti a neſnáze podſtaupiti / ale y ſwú Krew práwě hrdinſkau ſměli ſau myſlj ſtatečnau proliti.

Mohuyá to ſkutečně na wzáctných a yako řjkage Swatých Předcých Waſſých miloſti prokázati / (což onen ſlawný a wýmluwný Rzijmanin čaſto mluwijwal / wychwalugijce ſwé ſtarodáwné Rzijmany) že byla wždycky y až do tohoto čaſu geſt takowá Virtus w Králowſtwij Czeſkém / o yaké on zmijnku činijwali řkauce: Fuit quondam in Reipub: virtus, ut viri fortes acrioribus ſupplicijs Civem pernitioſum quàm acerbiſsimum hoſtem quaterent. A zdaliž negſau té ctnoſti plné Kronyky / zdaliž to newychwalugij Hyſtorykowé ſtařij / že po wſſecky čaſý dotčená Ctnoſt w Czechách panowala? a zdaliž treſtáni přjſtně nebýwali ti / kteřijž proti Swobodám gich powſtáwali? giſtě mjwali w Hlawách a w Srdcých ſwých vſtawičné naučenj to / kteréž on wzneſſený Muž čaſtokráte předſtijral řkauce: Qui Patriæ pericula ſuo periculo expetunt, hi Sapientes putandi ſunt, cúm & cum quem debent honorem Reipublicæ reddunt, & pro multis perire malunt, quàm

quàm cum multis, chtěli za takowé wždycky ſe poſtawiti / yaké tento Pohan wypiſuge / aby Wlaſti ſwé milé wſſecka protiwenſtwij / ſwým wlaſtnijm zaſtawowali nebezpečenſtwijm / aby za prawé milownijky Wlaſti, a za prawé Patres Patriæ počteni byli / pročež y wolili raděgi zemřjti za mnohé nežli s mnohými.

Mrzel wſſeliký neſkydatý ony ſlawné Czechy: neprominuli ničehož ani Bratru / Streycy / Vgcy, Sſwagru, ani žádnému Přijteli neb přijbuznému / propter bonum publicum, náſledugijce raddy we wſſem Antiſtena mluwijcýho Arctiora ſunt vincula virtutis quàm Sanguinis, & omnis bonus bono cognatus. Máme o tom Přijklad na Wrſſowcých / máme na Neſobách neb Křiwoſaudách / kteréž oni pro neřád od njch wzbuzený niyakž mezy ſebau trpěti nechtěli / ale ge z Zemij ſwých gednoſtegným aumyſlem wyhnali: Nacházeli ſe Pericleſowé w tom ſlawném Králowſtwij Czeſkém / nápodobnij we wſſem tomu / o kterémž Eraſmus in Apophtegmatibus prawij: že žádán gſa od přijtele aby w geho při neprawdiwým Swědkem byl / takowau gemu odpowěd dal / oportet me amicis accommodare ſed uſq; ad aras. Sluſſná (prý) wěc geſt a náležitá / Přátelům ſe zachowati a gim poſlaužiti / wſſak potud dokud to činiti Prawda a Sprawedlnoſt dopauſſtij: Nácházeli ſe Phocionowé nápodobnij we wſſem tomu genž, proſſen od Antipatra aby gemu w při neſprawedliwé nápomocným byl / tato maudře ſlowa promluwil. Non potes me ſimul amico & adulatore uti. Nemohuť býti y Přijtelem twým y pochlebnjkem / neb Přijtel prawdiwým býti má / ale když ſe ginſſým býti vkáže / giž nenij přijtelem / ale pochlebnijkem a lakomcem: Nacházeli ſe Agiſowé rownj onomu Agiſowi Lacedemonſkému / kterýž byl Rodičům ſwým žádagijcým ſe o pomoc nenáležitau takto odpowěděl: Donec eſſem apud vos nullam omnino tenebam juſticiæ ſcientiam, verum ubi me Patriæ tradidiſtis Patriæq; legibus, in ſuper & juſtitiam & honeſtatem pro viribus docuiſtis, conabor huic magis obtemperare quàm vobis: Nedopauſſtěli ſe nikterakž namluwiti k wěcy nenáležité a neſprawedliwé / žádného w tom vpoſlechnauti nechtěli / nýbrž Krále toho Agiſa tak Rodičům mluwijcýho we wſſem náſledowali. Dokawád gſem bydlel s ſwámi / we wſſem byl gſem wám poſluſſný a nápomocný / a žádné gſem tehdáž geſſtě powědom nebyl ſprawedlnoſti / ale yak gſte mne oddali Wlaſti / y Práwu a pořádkům gegjm / a nadto weyſs / mne gſte ſprawedlnoſti a poctiwoſti wyvčili / podlé wſſý waſſý možnoſti / muſým wijce toho wycwičenij nežli was vpoſlechnauti / ale cožkoli náležitého bude / to pro wás včinijm s ochotnoſtj / neb což ſprawedliwé geſt / to ſe v mne pokládá za dobré / dálegi mne od toho neweďte / poněwadž vznáwám wěc tu býti neſluſſnau o kterauž mne žádáte.

To owſſem bylo w tom Králowſtwj ſlawném od mnoha Set Let / netoliko při Předcých Waſſých miloſti za chwalitebný obyčeg / ale y nynij ſe to při Waſſých miloſtech nacházý / rowně y nynij Pericleſowé, Phocionowé, Agiſowé, na takowé Saudy zaſedagj / k prawdě a ſprawedlnoſti dohljdagj / držijce zřijzenj Předkůw ſwých za Sacroſancta, yakožto prawj Synowé a Dědicowé Ctnoſti gich. Na což yá magijc pozor a zřenij / totiž yak gich w tom wěku we wſſem náſledowati ráčijte / krátce gſem zde poznamenal Gména a Erby Waſſých miloſti / aby potomcy Wa: Mi: zřetedlně poznati mohli, na potomnij budaucý čaſy / za kterých Rodůw / a za kterých Neywyšſſých Saudcůw Zemſkých žiwobytij / takowé paměti weſpolek

gſem

ſem ſebral / a po ſobě také tu památku pozůſtawil / quibus & quantis Viris,
w tak pracné Materij ſlaužiti gſem ſe podwolil.

Ale že gſem Waſſým miloſtem připowěděl prokázati to při Národu
Czeſkém / což Cicero při oněch Ržjmanech wychwalowal / nynj k tomu při-
kracugj. W prawdě panowala geſt Ctnoſt w tom Králowſtwj Czeſkém /
tak že ſnad ginj Národowé toho před Waſſý miloſtmi vkázati nemohau /
kteřjžby byli Wlaſti ſwé y Králům ſwým wěrněgſſý a přjwětiwěgſſý nad
Předky Waſſých miloſti.

Opuſtjm onu geſſtě w Pohanſtwu doſti chwalitebnau Láſku gich / kte-
rauž k Knjžatům ſwým a Patriæ prokazowali. Připomenu onoho Ho-
wory Myſliwce bedliwoſt a nakloněnj k Pánu ſwému Raromirowi / které-
hož widauc giž ſtřelám Wrſſowcůw podaného / wyſwobodil z Rukau gich
s welikým žiwota ſwého nebezpečenſtwjm: když Mordýře na Pána ſwé-
ho giné Dwořany přiwedl / ſkrze kterýchžto zmužiloſt tu někteřj hned zamor-
dowáni byli / a někteřj zagatj, k Orteli byli zachowáni / a to Léta 1003.
Slawná to byla a přjgemná Služba Knjžeti Raromirowi / ale wětſſý nad
tu byla geſt ta / kterauž Pan Berkowec z Dřewice včinil / když Wlaſt ſwau
y Pány ſwé a periculis wyſwobodil / a Nepřjtele množſtwjm Wogſka ſylné-
ho Léta 1004. neyprwé od obleženého Wyſſehradu odehnal / potomně
y z Králowſtwj ſtatečnau Rukau wypudil. O čemž Dubra: lib: 6. a Hágek
anno 1004. důwodně wyprawugj.

Vkázal ten ſlawný Czech ſpecimen ſuæ Virtutis, podlé onoho naučenj
Horatiuſa lib. 3. Dulce & decorum pro Patria mori, ač geho na ten čas
Pán Bůh Smrtj zachwátiti neráčil / ale gey ráčil wětſſým geſſtě ſſtěſtjm
obdarowati: Neb byl Człowěkem Bohabognym, byl milownjkem Wlaſti
ſwé / a měl na péči ona ſlowa / které gſau Pſalmo 131. Si cuſtodierint filij
tui teſtamentum meum, & teſtimonia mea, hæc quæ doceo eos, Et filij
eorum uſq; in ſæculum ſedebunt ſuper Sedem tuam. Kdež Swatý Da-
wid toho dokládá / což mu byl Pán poručiti ráčil řka: Quoniam elegit
Dominus Syon, elegit eam in habitationem ſibi. Syon Páně geſt / Syon
Pán miluge / na něg laſkaw býti račj / gey rozſſyřowati račj / aby ze wſſeho
Swěta / k němu blj́zký přjſtup každému byl / a oněm v téhož S. Dawida
takto mluwj: Hæc requies mea in ſæculum ſæculi, hic habitabo quoniam
elegi eam, kterýžto Zialm dokonáwage takto dále prawiti račj. Inimi-
cos eius induam confuſione, ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio
mea etc. Ten Syon fecit Columnam & Firmamentum veritatis: ten
Syon mnozý Swatj Mučedlnjkowe prawým býti wyznali / a gey Krwj
ſwau ſkropili: ten Syon nezčiſlný počet Doktorůw Swatých a giných Mu-
žůw wzneſſených in Concilijs potwrdil / w kterémž množſtwj Tiſýc Lidu
wěčné Spaſenj obdrželi: Ten Syon aby widomě ſprawowán byl / zde Pán
Bůh Vicarium ſuum zanechati ráčil / tak aby z toho Syonu naučenj na
wſſelikau wěc pocházelo / kteréž w tom Syonu ſwatj Včitelé zřetedlně wy-
prawuge / a Pořádkowé dobřj téhož Syonu vkazugj. Nechcy tuto při-
pomenauti Dětřiſſka Hraběte kteréhož Hyſtorik z Rodu Sſtroſowa a Biwo-
gowa býti oznamuge / od Kněžny Kaſſy Dcery Krokowé ſplozeného / kterak
on bránjc Wlaſt ſwau milau před Nepřjtelem / Hrdlo ſwé položil zmužile
a hrdinſky bogugjce / o němž pod Erby doloženo bude.

Ale ſluſſné přiſtaupiti k ſmělosti oněch Předkůw Waſſých miloſti / o kte-
rýchž Dubra: lib: 7. fol. 56. zmjnku činj / totižto když Břetiſlaw Syn
Oldřicha Knjžete Dceru Ottona Cýſaře y w neznámoſti tak zamilowal / že
ta miloſt

ta miloſt wraucý zdrawj geho ſſkoditi počala / yak Páni geho w té wěcy ge-
mu nápomocnj byli: Wyprawili ſe s nim do Ratisbony / Pannu z Kláſſte-
ra wzali / a do Králowſtwj Czeſkého přiwezli: z čehož každý ſnadno pozna-
ti může ſmělosť a hrdinſtwj gich, zwláſſtě pak když hotowi byli k brráněnj
Wlaſti y Pána ſwého / a k odepřenj ſtatečnému, geſtližeby Cýſař Otto bog
proti tomu včinku pozdwihnauti mjnil / ale Cýſař o té zmužiloſti ſprávu
mage / ſnadno ſe k pokogi naklonil. Odtud rozhláſſena byla mezy Národy
wſſemi Sláwa Czeſká / a ſchwáleno bylo gim y to že gſau, přiwezauce Pan-
nu tu dotčenau ſe wſſý vctiwoſti k ſláwě Pánu ſwému ſwadbu včinili ſſkwo-
ſtnau / neginač než yakoby z rukau wlaſtnjch Přátelůw Panna Knjžeti gich
byla odewzdána.

Z téhož Kmene Czeſkého poſſla ona ſmělosť Wogiře z Landſſteyna / o
kterémž Dubra: lib. 6. mluwj / a takto ſe rozuměti bude mocy. Přigedauce
do Prahy k Wácſlawowi Králi Otto a Jan Margkhrabata Brandenbur-
ſká, netoliko Králi a Králowſtwj s powinnoſti Přjſahu wyplnili / totižto
že zbožj ſobě od Králowſtwj Czeſkého podané s wěrnoſti držeti budau / ale
y pomocý žádali proti Wilibrandowi Magdeburſkému / a proti Ludolffo-
wi Halberſtatſkému Biſkupům, z kterýmiž nebyli dobře ſpokogenj.

Král Wácſlaw y proto že Feudales geho byli / y na to magic zřenj že
ſpolečně w včenj roſtli / odewzdal gim na pomoc tři tiſýce lidu pěſſýho / a tři
Sta gizdného: Pročež ſylni byli Margkrabata Biſkupům: neb gednoho z
nich zagali / a druhého z Miſſněnſkém Margkhrabětem zahnali.

Z přjčiny té (y proto aby Syna ſwého neposluſſného Henryka giž na
Králowſtwj Ržjmſké korunowaného ztreſtal) Cýſař položil Sněm, na
kterémž na neposluſſného Syna žalowal / a prowedwſſe Práwo / do Apulie,
odeſlal. Tu Wilibrandus Biſkup Magdeburſký obžalowal Wácſlawa
Krále že obecný pokog zruſſyl / přitom y přjhodu od Czechůw přihotowenau
připomjnal / a tudy Králi Wácſlawowi důtkliwě domlauwal.

A když dokonán Oběd, wſtana Cýſař od Tabule / Krále Czeſkého k ſobě
do ſwého pokoge powolal / a toliko s ſamým gednjm Hrabětem gemu k ſo-
bě wſtaupiti dopuſtil / a ſám tolikéž ſamého Biſkupa při ſobě měl. Tu Cýſař
hněwiwě Krále ruſſytelem pokoge gmenowal / a zbožj Otcy geho darowa-
ná zaſe na něm wyſtraſſyti chtěl. Vmlkl Král na takowé ſlowa / a potom
přidage ſobě ſmělosti odpowěděl.

Ká žádného nepokoge půwodem negſem / ty wſſecky neſnáze twogi gſau
Cýſaři začalj / a proč to činili toť oni wědj: že gſem gá pak pomocy dodal
Margkhrabatuom pro obdrženj pokoge / to gſem včinil pro zaſlauženj gich
a pro přjzeň kteráž mezy námi hned z mladoſti trwá / anit gſem tak co neo-
byčegného včinil. Neb podlé přjkladu Předkůw mých Králůw Czeſkých
pomocý dodáwati tomu komu nině ſe dobře widj / abych y to Potomkům
mým zachowal budaucým Králům Czeſkým / a od obyčegů Předkůw mých
abych neodſtupowal / takowé yá ſwobody vžjwati chcy. Na což Cýſař. A yá
také wſſecko ſwé odebrati chcy / budto z twé wůle neb z newole. W tom Král
Wácſlaw wzhlédnauc na ſwého Wogiře z Landſſteyna / chytil Cýſaře za
prawau ruku s ſwau lewau / a prawau wytrhl meč řka: Ey Cýſaři twůg ži-
wot má w mocy meč můg / tenť (Přiſahám Bohu) žiwota twého zkrátj / ge-
ſtliže mne ſe wſſým pokogně odtud wypuſtiti nepřiſljbjſs. Wogiř také po-
chytiw Biſkupa s ſylau / gemu odgiti ani pomoc přiwolati nedopuſtil / a což
Král Cýſaři yal ſe činiti / to též on Biſkupu připowjdal, budeli ſe protiwiti.

Ale Cýſař mage ſmrt před očjma / přiſáhl s ochotnoſti gemu w ničemž
neublížowati / ani giž oddaná zbožj zaſe odnjmati / a Král včinil náležitau

 poklonu

poklonu Cýsaři, rozžehnal se s nim/a obrátiw meč do poſſwy/do Hoſpody ſe s Wogiřem Hrabětem odebral. Budaucýmu pak giž na ceſtě zaſtaupil Opat z Fuldy Němec, pro bohatſtwij ſwé přjliſſně nadutý / kterýž neſtydatě přiſtaupiw k Králi, dotýkal ſe rukami Prſůw geho/řka: Bych byl Cýſařem Králi Cžeſký/vgalbych té twé ſmělosti/žeby tak proti Biſkupům Řijſkým ſmělý nebýwal. Wogiř Hrabě obražen gſa z toho/ popadl Opata za ſpodnij Pyſky řkauce: Mnijchu v zlého s ſe Miſtra včil, kterýž tebe nenaučil yakau poctiwoſt Králi máš prokazowati. A když byl zaſe puſſtěn od Wogiře, obrátil ſe k Cýſaři s žalobau/a Král neprodléwage, k Cžeſkým Mezem poſpijſſyl. Kdež Wogiřowi za wěrnoſt a zmužiloſt Měſto Bylinu darowal.

Sluſſně tedy y čerſtwěgſſými přjklady mohu Národ ten wychwalowati/ ſluſſně mohu láſku gegich ku Panům a wlaſti ſwé wyprawowati/ netoliko s Cyceronem řkauce: Fuit in Repub: quondam virtus, ale y takto dokládagijce/fuit & eſt in Repub: Bohema virtus, byla a geſt w tom Cžeſkém Národu ctnoſt, byla a geſt ſláwy dobré žádoſt/tak yakž y při Předcých gich ſpatřowati ſe může.

A zdaliž tu pominauti mocy budu ono ſlawné Rytjřſtwo Cžeſkého Krále Wladiſlawa v Medyolánu: wjme yakau ſláwu oni při Měſtě tom Národu ſwému ſpůſobili: tu ſlyſſána byla gednoho Cžecha řeč hrdinſká Odolona z Chyſs, když Wogſka Cýſaře Frydrycha nad řekau Abdua řečenau ležely. A dlauholiž prý zde ležeti budeme k wětſſý hanbě naſſý: či zde ſedjce průchod té wody wyhledáme: či minj Cýſař neb Král Pán náš že Koňowé naſſy gi wyžerau: Proč my raděgi wſednauce na Koně brod newyhledáwáme/a tudy ſláwy neſmrtedlné ſobě neobgednáwáme:

Swolil k tomu Bernart z Hoděgowa, řkauce: Gdě kdekſe koli libj, we wſſem mne náſledownijkem vznati máš. A wſedli na koně ſwé / a Odolan vhljdaw w Wodě mijſto ſe zelenati, řekl s radoſti/giſtě tu nalezneme mijſto přes kterěž Řjeku přegedeme / a geſtli gi zde nepřegedem / gindek toho nedowedem.

A hned walili ſe obadwa vprkem do wody na konjch, až ſe y k druhému břehu přibližowali: Odkudž nawrátiwſſe ſe s nowinau radoſtnau k Králi ſwému, oznamowali yakým ſe proſtředkem na druhau ſtranu přegeti může/ než že potřebj na to ſe rozmýſſleti, yakby prwe počet něgaký Lidu Rytjřſkého ſe přeplawil / kteřjžby náſledugjcým bezpečný progezd před nepřátely včinili.

Král Cžeſký od Wogſka Cýſařſkého Stany ſwé podál byl poručil roztáhnauti/aby Cžechowé od Němcůw něgaké překážky neměli / Pročež ſnadno,(tak že žádný z wogſka Cýſařſkého otom nezwěděl) přes Řjeku ſe s wogſkem přeprawil: O přeprawenj takowém Cžechůw ani Cýſař žádné wědomoſti neměl, až teprwa když od Cýſařſkých mimo gich naděgi na druhém břehu byli ſpatřjni/wſſak geſſtě w tom pozůſtáwali domněnj/ že to Wogſko Medyolanſké geſt/až vzřeli Praporce Cžeſkého znamenj / a Wogſko Cžeſké poznali, když ſtálo w ordunku ſwém, aby bezewſſeho odepřenij Nepřátelůw Cýſaři bezpečný průchod včinili/ a bránegicý toho, zahnali.

Protož Cyſař mage bezpečnoſt takowau, bez odtahůw Moſt přihotowiti rozkázal: w tō Medyolanſſtj s wětſſým wogſkě na Cžechy vdeřili: powſtala bitwa vkrutná, trwagicy za půl druhé hodiny/až Medyolanſſtj přeſtraſſeni mocý Cžeſkých Mečůw, ſotwa vtikánjm rychljm žiwotůw ſwých zachowali: nic méně množſtwj gich zbito od Cžechůw / a přes 70. Měſſtanů Medyolanſkých co neywzácněgſſých zagato.

Za tim dokonán byl Moſt přes kterýž ſe Cýſař přeprawil / gemužto Král gmenowané wězně darowal/a ſpolu s nim blíže k Měſtu Medyolanu přitáhl: W ſtrachu welikým byla Wlaſká Země/ kteréhož přednij původowé owſſem Cžechowé byli/ač y někteřj z Wlachůw z toho ſe radowali. Neb Laudenſſtij o pomſtě nad Medyolanſkými naděgi měli/ kteřjž byli dwadceti mil Wlaſkých od Medyolanu Cýſaři w ceſtu wyſſli ſmutným oděwem přioděnj gſauce/a na Medyolanſké žaloby wedauce/ kterak oni gim Měſto zkazyli/ſtatky zplundrowali, když pomocý proti Cýſaři dodáwati nechtěli.

Takowého ſtrachu neywjce vcýtili Medyolanſſtj, tak že žádagjce láſky a ſmilowánij, vznáwagjce prowiněnij ſwé/a k wſſeliké ſlužebnoſti ſwolugjce pokornými ſlowy Krále Cžeſkého y Knijžat k miloſrdenſtwj pohnuli/ že ſau ſe za ně y přimlauwali. Po odgitj pak gich z Dworu Cýſařſkého / powſtal Anſhelmus Rawenſký Arcybiſkup, mage giſtau wědomoſt o chytroſti Medyolanſké/a obrátiw ſe k Cýſaři takto mluwil: Potřeba toho vkazuge miloſtiwý Cýſaři pilně to vwažowati/aby ti chytrácy ffaleſſných ſlzý newyléwali/ a ſlow chytře zmyſſlených nemluwili / neb ſtarodáwnj geſt o Medyolanſkých Přjſlowj/totižto že oni gſau přirozenj Polipowého, dokawadž ge ſtrach obklicuge/rozličná poſluſſenſtwj připowidagj/ale yak gim bázně vbude/ tak gim odporné myſli přibude. Protož chceſſli Cýſaři Jnſubrij a Lombardij mjti vpokogenau/potřeba bude s Medyolanſkými nelahodně, ale oſtře a přjſně zacházeti/aby poznali wětſſý býti moc twau/nežli blaznowſtwj a pýchu ſwau. Takowými tolikéž ſlowy Papienſſtij, Cremonſſtij ꝛc. Cýſaři mluwili/aby Medyolanſké pod přjſnoſti mocy ſwé měl/a ge in chamo & freno držel/aby po odgezdu geho znowu k ſwé zrádné myſli a odporu nepřiſtaupili.

Cýſař wedle obyčege Cýſařůw dáwnijch/ſegma Rukawicy z ruky ſwé / do proſtředka gi vwrhl/čimž Medyolanſké za Nepřáteli Králowſtwj Řjmſkého wyhláſyl/ a té hodiny Legátům z Leženij wygeti poručil. Mezy tim Egebertus Hrabě přjbuzný Cýſaři, ſe třmi Sty Reythary grunty Medyolanſkých hubil/až treffil na lid gich ffortelně zaſazený/od kteréhož poražen a zamordowán byl/ſpolu y s Heytmanem lidu Rawenátſkého, genž byl gemu twářj y zbrogj welmi nápodobný. Neywyšſſý pak nad dworem geho/Muž wzroſtu ſpaniléhо a ozdobně připrawený gat gſa, do Medyolánu přiweden/ (neb o něm ſmeyſſleli / že on geſt Hrabě Egebertus/) kdež neyprwé dán ku poſměchu Obcy/potom Rytjřům k treſtánj/a napoſledy katu k čtwrcenj.

Kak otom Cýſař ſprávu wzal / roznjtil ſe w hněwu y wſſyckni Rytijři geho, kteřjž nic giného neſmeyſſleli/toliko to/ yakby ſe pro ten ſkutek nade wſſemi Medyolanſkými neylépe pomſtiti mohli: Pročež neprodleli Medyolan mocně oblehnauti/ budauc přihotowě/ Nepřjteli ſtatečnau bitwau kde koli odepřijti.

Rozděleno geſt Wogſko Cýſařſké na ſedmero / ke wſſem ſedm Branám Měſtſkým: Králi Cžeſkému prwněgſſý mijſto vloženo: Druhá Brana oddána Weywodowi z Rénu, a Ludwijkowi Elektorowi: Třetij, Rudolffowi Kolinſkému/a Anshelmowi Rawenſkému Arcybiſkupům, ſpolu y Papienſkým a Cremonenſkým: Cžtwrtá Brána poručena Saſkému Knijžeti a Bawořſkému: Pátá, Ottonowi Rhenſkému Knijžeti a Rytijřſtwu z Francobnie. Sſeſtá, Konradowi Knijžeti Rotnberſkýmu/ Hugonowi Margkhraběti Montis Ferrati, a Rytjřſtwu z Werony a z Bryxie: Sedmau pak ſám Cýſař na ſwau ſnažnoſt pogal.

Na proti tomu Měſſtané obleženj tolikéž wſſecka ta mijſta lidem wálečným opatrně zaſadili/vžijwagice w tom za Správcý Wogenſkého Gual-

uagina Hrabě Anglerſké/Pána w hrdinſtwj welmi ſchwáleného.
Giž ſe byl Cýſař s ſwými k zdem Měſtſkým dobře přiwinul/ a toliko rozmýſſlel při kteréby ſtraně ſſturm puſtiti měl/tok Medyolanſſtj dočkawſſe čaſu přjhodného, vmjnili na Ludwjka z Rénu wyſkočiti/ kterýž mezy Wogáky ſwými neměl welmi dobrého ordunku: K wywalil ſe naň z Brány S° Dyonyzya Statius Měſſtian Medyolanſký/ a rozehnaw přeſtraſſené Němce/ k leženj s ſwými poſpjchal. Ale přiſpěli hned na pomoc Ludwjkowi naſſy Czechowé/ yak neyprwé otom neſſtěſtj zwěděli/ zmjchali pořádek Wogſka toho/a Král gich vkazugjce zmužiloſt ſwau/ zabil wlaſtnj rukau ſwau Statiuſowého Fendrycha/ a s pomocy hrdinſkau Czechůw ſwých Medyolanſké mocý do Měſta wpudil.
Nedlauho potom, wyſkočili opět na Henrycha Knjže Saſké / a opět na Ottu Knjže Rhenſké / ale nechtělo gim ſſtěſtj k ničemuž dopomáhati / neb Němcy wyučenj přjhodau Ludwjka/s opatrnoſti gegich wýſkokům odpjrali/pročež y od nich Medyolanſſtj pauſſtěli/ leč kdy gſau čas k tomu dobře přjhodný ſpatřili: W takowém prodléwánj ſtěžugjce ſobě Frydrych Syn Krále Czeſkého / žádal Otce Wladiſlawa, aby s powolenjm geho odgeti mohl k dobýwáni Měſtečka gednoho/o kterémž ſpráwu byl wzal, yakby w něm weliký doſtatek žiwnoſti býti měl. Což když při Otcy obdržel / gſa giž na ceſtě s lidem ſwým Wogenſkým, genu wſſelikau kořiſt genžby w Měſtečku tom nalezena byla propuſtiti připowěděl / nemage otom wědomoſti žádné/že do něho wſſecko Pohlawj ženſké z přjležitých Měſt odeſlané bylo/a tu pro ochranu čiſtoty zamčené. Když tehdy dobyl Pewnoſti té / Czechowé po odebránj wſſj Kořiſti/ žádali aby y Děwečky gim wydané byli / kterézby ſe potom od nich za Penjze wykaupili.
Knjže Frydrych aby čiſtota gich w nebezpečenſtwj nebyla / neſwolowal k tomu, prawjce že z ſtrany žen žádné gim přjpowědj nevčinil/a to k rozſudku Otcowſkému odwoláwal/kterýž mage zřenj y na ſlib od Syna Rytjřſtwu včiněný/y na zachowánj čiſtoty a neporuſſenoſti gegich mluwil k Wogákům řka: Ná gegich čiſtotu mými Penězy od wás kupugi: a tim ſpůſobem naplniw žádoſt žoldnéřůw ſwých/zagaté děwky wſſecky Otcům a matkám gich nawrátil/z čehož welikau ſobě pochwalu při Wlaſkém Narodu způſobil.
To když ſe ſtalo/wytrhli z leženj Němcy Cýſařſſtj/a grunty Medyolanſkým plundrowati začali/Winice/Zahrady/Sſtěpnice kazyli/ a Weſnice ohněm zapalowali: Protož zſſykowali Medyolanſſtj Statiuſa yakožto wzácného hrdinu/ aby nedopauſſtěl takowých ſſkod Zemj činiti/kterýžto na zeytřj mage nětco lidu na tři hauffy rozděleného/ vprkem ſe až k Stanům Cýſařſkým s nim wywalil / a že to mimo naděgj wſſech včiněno/ ſtrachem welikým německé žoldnéře naplnil/wſſak předce pokleſlo wogſko Wlaſké/když byl Statius zamordowán/a walem k Měſtu ſwému vſtaupilo.
Rozmýſſleli potom wýpadu Czechowé yakby Medyolanu dobyti mohli/y zdálo ſe gim za dobré po Rzebřicých čaſu důležitého Měſto zlezti: toho neyprwé dokázal geden z Czechůw náſtrogem giſtým Getřich Chauſtnický Stawu Rytjřſkého/a giž až k Bráně mramorowé ſſtaſtně ſe přiblјžil/ kteréhož tu nápomocen gſa Beneſs Lubnický/ wyſekal Bránu dotčenau / a Czechy očekáwagjcy, do Měſta wpuſtil / kteřjž ſe s křikem a hřmotem nárasnným do Měſta wetřeli: Zběhli ſe Medyolanſſtj a Czechům doſti zmužile odepřeli/kteřj přeſtáwagjce na ſtrachu Medyolanſkým nahnaném/a na kořiſti hogné/do ſwého leženj vſtaupili.

Opět Medyolanſſtj vmjnili ſe k obgednáwánj pokoge oddati/vznáwagjce že gim těžko bude contra ſtimulum calcitrare. ſám toliko Gualuaginus odwozowal od toho/aby wzácnoſti nabyté nepotratil / ale Guido Blateranſký doſpělého wěku Senator powolaw geho k dworu ſwému/žádal aby otewřel ſkrytoſt myſli ſwé/zdalizby mu možné bylo; neb Nepřjtele brannau rukau odehnati/neb yakým koli ffortelem Měſto obhágiti / že gemu Senatus ke wſſemu dowolj: Pakli'by ſe w tom nečil/napomjnal ho aby Obce y s Měſtem k záhubě nepodáwal/a dobré ſwé, obecnému dobrému nepředkládal/nýbrž raděgi aby čaſu,to geſt necesſitati, kteráž ku poddánj popauzela, něgaké mjſto dal/dokawadž geſſtě čáka a čas k doſaženj miloſti při Cýſaři, zwláſſtě když y to ſſtěſti připadlo, že Anshelmus auhlawnj nepřjtel Medyolanſkých a ruſſytel pokoge vmřel/ genž nebude wjcegi k vſtanowenj pokoge na překážce/a wſſecky Knjžata geſſtě při Cýſaři gſau, kteřj prwé k Legátům naſſym náchylnj ſe vkazowali, kteréž y nynicko k tomu přiwedeme / geſtliže gednom Legáty k nim ponjženě miloſti a ſlitowánj žádagjcý wyſſleme / neb lépegi geſt aby ſe Měſto poddalo/nežliby mělo býti od vkrutných a Wlaſkému národu nepřigemných Němcůw s nebezpečenſtwjm žiwotůw naſſých zplůndrowáno.
Gualuaginus na to nic neodpowěděl/nechtěge nigakž w té wěcy raditi/ než wſſecku ſpráwu raddě Medyolanſké oddáwal / aby wolili buď pokog / anebo wognu, coby chtěli/ wſſak předce dáwal trochu znáti myſl ſwau / totižto aby neyprwé k Czeſkému Králi wyſláno bylo, genžby ſe za Medyolanſké při Cýſaři přimluwil.
Wybrané gſů tedy z Senatu čtyry oſoby/a po wygednáni gleytu do Stanu Krále Czeſkého odeſlané / kdež padli k nohám geho s ſloženými rukami/ žádagice aby gim miloſrdenſtwj při Cýſaři ſkrz přjmluwu ſwau miloſtiwau obgednal / a to s yakými koli condycienii, kteréž ochotně že přigjti chtěgi / gednom aby Měſto to, wſſy Inſubric neypěknégſſý s takowým množſtwjm lidu zkaženo nebylo/vznáwagjce prowinněnj ſwé weliké/ totiž že wjcegi oni proti Cýſaři nežli Nynywité proti Pánu Bohu zhřeſſyli: Pročež že žádagi ſlitowánj pro Božſké miloſrdenſtwj, a geho za přjmluwu yakožto Krále Křeſtianſkého, ne gináč ſe domnjwagjce,než že půwodem geho miloſt v Cýſaře obdržj: Začež gemu powolné we wſſem ſlužby a ponjžené po wſſecky čaſy offěrowali.
Král Wládiſlaw yak byl w Heroyckých činech Pán ſkuſſený/tak k včiněnj miloſrdenſtwj welmi náklonný/připuſtiw k ſobě prozbu Medyolanſkých/ oto při Cýſaři rokowal/kterýž zwolaw Raddy ſwé/ gednoho každého w tom zdánj ſlyſſeti chtěl.
Knjžata pak z teſkliwoſti Wogny tak dlauhé/ſpolečně k wyzdwiženj pokoge ſe nachýlili/čemuž ſrozuměw Cýſař/poněwadž mnozý nákladem ſwým na tu Wognu wygeli / muſel k ſtraně té přiſtaupiti. Protož podané byli Medyolanſkým Condicie s poručenjm Cýſařſkým/aby 300. obſides ginak záklaďnjkůw wydali, Landenſkým z ſſkod včiněných aby práwi byli / aby Stawenj Cýſařſká w Medyolanu, buď pokažená neb zanedbaná z oprawili/ aby Wězně wſſecky Papinſkým a Kremonſkým odeſlali / a od toho čaſu aby Měſtům y Měſtečkám Cýſařſkým niyakž neſſkodili / aby žádné mezy ſebau Senátory nevſtanowowali bez Cýſařſkého powolenj / a aby žádného Heytmana nemjwali kromě toho,kteréhožby gim ſám Cýſař z wůle ſwé nařjdil. S takowymi Condiciemi wgeli do Medyolanu Biſkup Pražſký Danyel z Lippého/ a Biſkup Bamberſký / rozhlaſſugjce ge wſſem wůbec, neb Wla-

ſkého yazyku obadwa byli dobře powědomi/ kteréž wſſyckni obywatelé s neſmijrnau radoſti přigali.

W tom wyſſlo z Měſta dwanácte Senátorůw Medyolanſkých w ſmutku boſýma nohami, wzezřenj plactiwého / přikrytj Pytli z koňſkých hřiw včiněnými/držjce Meče dobyté nad hrdly ſwými, yakoby k ſmrti ſe odſuzowali/a přibližugice ſe giž k Cýſaři padali na kolena ſwá hlawy ſkloňugice/ a Meče od teylůw neodtahugjce / dokawadž Cýſař klýče od Bran Medyolanſkých nepřigal/ſkrze což ſe rozumělo dokonalé poddánj Měſta Medyolanu. Zadržáni potomně byli w leženj Cýſařſkém, až Cýſař do Měſta yako ſlawný wjtěz wgel /. widauc wſſecky obſides okolo Wozu býti poſtawené. Za tim pak Gualuaginus za zdi Měſtſké wyſkočil/ aby ſe mu nevdálo něgakého deſpectů trpěti.

Na zeytři Cýſař w Rytjřſkém muſtrunku Korunau z zlatta a z drahého kamenj ozdobený/(kterauž byl gemu odeſlal darem Král Englický) weſſel do Koſtela/w kterémž Arcybiſkup Mſſy ſwatau wykonáwal. Kdež po wykonánj ſwého náboženſtwj/ſlyſſel Přjſahu Medyolanſkých/kterauž činili/připowjdagice wſſeliké poſluſſenſtwj a wěrnoſt zachowati / a nikdá ſe od wrchnoſti Řjmſkého Cýſaře newzdalowati/wčemž y budaucý ſwé Potomky zawazowali.

Po wyřjzenj wſſeho toho / ſňaw Cýſař z hlawy ſwé Korunu / podal gi Králi Czeſkému řkauce: Králi Wladiſlawe, na tobě wſſecka ozdoba této Koruny záležj/a takowý dar přigjti tobě ſluſſý/ genž gſy hlawa a neypřednegſſý půwod wjtězſtwj toho/s twými hrdinſkým Národem Czeſkým. Při tom také nezapomenul na Knjžata a giné hrdiny s dary náležitými / a Arcybiſkupu Kolinſkému těla třech Králůw do Colonie Agrippiny odweſti poručil. Z téhož Koſtela s dowolenjm Medyolanſkých wzal Wladiſlaw Král Czeſký s deſetmi tiſýcy čerwených Zlatých Swjcen měděnný ſpanile vdělaný/genž byl někdy w Chrámě Salomaunowém/a ten darowal Koſtelu Pražſkému S°. Wjta. Tu tolikéž nebylo zapomenuto na Rytjře a Wogáky/kteréž Cýſař hogně obdarowal / a předně Czechy, ty kteřjj Wogſko přes Řeku Abdua přewedli/a ty kteřjj na Zdi Měſtſké wlezli a Bránu wyſekali poctiwými dary ozdobil/neb některým z nich Erby obnowil/a některé paſowal na Rytjřſtwj/anobrž cožkoli rozuměl přjhodného býti k neywětſſý wctiwoſti Krále Czeſkého a Rytjřſtwa geho/to činil s ochotnoſti/yakož y z té přjčiny změněno znamenj Erbownj Wladiſlawa Krále Czeſkého / a dán mu Lew bjlý miſto černého Orla / (kteréhož byli Předkowé od začátku Králowſtwj Czeſkého vžjwali) poněwadž Lew ſylnegſſý geſt Zwjře nežli Orel.

Když pak toho Lwa na Praporcech Czechům Malýř wymalowal s ocaſem pod břicho wtiſknutým/Czechowé wědauce že gim wſſecko progde w takowé ſláwě a ſſtěſti/tázali ſe ho řkauce: Kdež geſt Ocas? zdali ten Lew nenj podobnegſſý k opicy? raděgit my při ſwém Orlu zůſtaneme/ a na něm přeſtaneme. Zaſmál ſe Cýſař/a hned poručil gim bjlého Lwa w čerweném poli s dwěma ocaſy wzhůru wyzdwiženými, w zlaté Koruně Cýſařſké wymalowati/kteréhož až podnes vžjwagi. Wladiſlawowi tolikéž dal Cýſař liſt, w kterémž zřetedlně oznamuge odkohoby Král Czeſký korunowán býti měl na králowſtwj / neb prwé té mocy a důſtogenſtwj vžjwal Arcybiſkup Mohucký: ten liſt w pokladu Králowſtwj Czeſkého až poſawad geſt/a z nj w ſlowa tato: Sicut itaq; celebratio & impoſitio Coronæ noſtræ non debet fieri niſi per manus Archiepiſcoporum, ita præfato Duci Bohemiæ à

nullo hominum circulus imponatur, niſi à dilecto noſtro Daniele Venerabili Pragenſi Epiſcopo, Ioanne Olomucenſi Epiſcopo: quod ſi fortè Olomucenſis defuerit: nihil ominus Pragenſis, pro ſede & dignitate excellentiori vices compleat amborum; Similiter autem Olomucenſis ſi fortè Pragenſis defuerit ꝛc. Kteréhožto pořádku vžjwá Králowſtwj Czeſké až doſawad.

Takť gſau Předkowé Waſſých miloſti o ſláwu Králowſtwj toho pracowali/tak cti neſmrtedlné wyhledáwali in conſpectu multorum Principium a prawými ſe býti Slowáky, (o kterýchž gſau teſtimonia zřetedlná neyſylnegſſj Králowé pohanſſtj/a zwláſſtě Alexander weliký s liſtem ſwým při počátku Poſlaupnoſti Knjžat položeným) dokazowali.

Nic méně málo gim to bylo / že takowým nákladem a prácy Cýſaři a wſſj Řjſſy poſlaužili/ budauce gich yako Wůdcowé a Heytmani / wětſſj ſláwy byli hotowi wyhledáwati: Pročež když mezy poſtrannými Králi rozbroge ſe začjnali/když gedni proti druhým wálčili/ rozličnj Národowé k Czechům, wědauce o zmužiloſti gich/o pomoc poſýlali. Cýſař zagiſté/kterémuž ſe znowu Medyolanſſtj zprotiwili/hned od Czechůw pomocý žádal / kteréhož Wladiſlaw opuſtiti nechtěge/gemu Frydrycha Syna ſwého, a Teobalda Bratra ſwého s Wogſkem Czeſkých žoldnéřůw odeſlal / a ſam že byl Vhrům retuňk dáti připowěděl do Vherſké Kraginy ſe obrátil/ kdež ſmjřil Knjžata Vherſká / tak že Giezy k ſprawowánj Králowſtwj zanechán / a Streyc geho Syn Bela na giſtau čáſtku téhož Králowſtwj oddán.

Weliké tehdáž gméno Král Wladiſlaw s ſwým Rytjřſtwem Czeſkým při Emmanueli Cýſaři Konſtantynopolitanſkém obdržel / tak že welice žádoſtiw byl Emmanuel Cýſař s Králem Czeſkým ſe ſeznámiti: Což když obdržel že Wladiſlaw k němu přigel/nechtěl ho od ſebe puſtiti, dokawadžby ſe s nim neſpřjznil/a dokawadžby wěčné přátelſtwj mezy nimi ſtwrzeno nebylo: Protož wygednal wnuku ſwému Petrowi za Manželku, Dceru Frydrycha Syna Wladiſlawowého/kterauž byli potom Czechowé odwezli do Græcie/ Frydrych Berkowec z Dřewice gmenowaný wedlé Hyſtoryka Oſtrowec/Gindřich Weſelický/Bořek z Dwořiſſe/a Girjk z Robaus.

V Medyolanu tolikéž ſſtiaſtně ſe wedlo Frydrychowi / neb Cýſař poznal pomoc welikau od Rytjřůw geho nad giné wſſecky národy/ kterýž mage wjtězſtwj/(neb Měſta ſkrz židy doſtal,) Měſſtianům žádné miloſti neprokázal/Medyolan w niwec obrátiti poručil/a na tom mjſtě worati a ſýti tak aby neymenſſj znamenj přeſlawného toho Měſta Medyolanu nepozůſtáwalo.

Gualuaginus gſa neywětſſj přjčinau toho zprotiwenj/raněný yat/a Cýſaři tehdáž hněwiwému oddán/kteréhož měl tři dni železnými řetězy vkowaného pod ſwým ſtolem/a bičmi mrſkati poručil / čtwrtého pak dne rozkázal geg do Němec na wězenj wěčné odweſti.

Frydrych s ſwými Czechy obdarowán gſa bohatě a hogně/s kořiſti znamenitau Léta 1163. k ſwé wlaſti ſe přiblýžil. Theobaldus pak a Danyel Biſkup s wůli Cyſařſkau zůſtáwagice při Cyſaři/brzo potom běh žiwotůw ſwých obadwa wykonali.

Ale netoliko w kraginách cyzých a dalekých ſlawné bylo gméno Předkůw Waſſých miloſti/nýbrž w Wlaſti ſwé ctnoſt ſe gegich ſtkwěla / yakž o tom Kronyky Czeſké y Polſké wyprawugi / a z toho ſe to může wyrozuměti. Pětkrát ſto tiſýc Lidu přitáhlo k Olomaucy ſkrz Podolſké Kraginy/Ruſké/ a Polſko/proti kterémuž k retowánj Měſta Král Wácſlaw wyſlal Heytma-

na ſwého, Pana Jaroſlawa z Sſternberka/tenk za doſti wůli Králowſké včinil/neywyſſſýho nad Wogſkem nepřátelſkym ſwau wlaſtnj rukau zabil/ odehnal Pohany z Morawy/Měſto od oblezenj wyſwobodil / a Obywateli newyprawitedlnau radoſti naplnil: Začěž od Krále wzal ſláwné y hogné obdarowánj.

Co mluwiti budu o oné wěrnoſti dwau wzáctných Czechuow: kteřjž ſe tak wěrnými Pánu ſwému Ottagarowi při ſprawowánj oddaných ſobě w Rakauſkých Zámkůw prokazowali: Rakými ge ſlowy hodně budu wychwalowati? ač giž mnoho onich Kronyky wyprawugi:

Wygeli dwa Heytmani na low po odgezdu Přemyſla Ottagara z Zámkůw ſwých/a ti obadwa z přjhody zagati byli. Wolil geden (když mu condicie podána byla/buď aby Zámek ſobě ſwěřený wzdal, neb oko prawé ztratil/) raděgi oko ſobě dal wylaupiti/nežliby měl Pá° ſwému wjru zruſſyti, a Zámku poſtaupiti: Druhý též wolil ſobě raděgi wedle condicie mu podané boſýma nohami při Mrázu na ledě ſtáti/a nohy ſwé obědwě ſkrz ozdnobenj ochromiti/nežli wěrnoſt přiſljbenau nezachowati: Nadto, obadwa hotowi bylihrdel ſwých opowážiti/ nežliby měli w newěrnoſt vpadnauti, a Pewnoſti ſwěřených opuſtiti/neb zraditi. Takť gſau Předkowé Waſſych miloſti ſtálj v wjře býwali/ tak nepohnutedlnau wěrnoſt ſobě oblibowali/ tak ſtatečně gednau přiſljbenau komukoli wjru zdrzowali / o kterýchž geſſtě v Slowákůw geſt Přjſlowj/kteřjž, když ſe přihodj aby někoho w něčem vgiſtili/ řjkáwagi/ hug či gſem yá Czech ſlowo držeti.

Protož mohau ſe Páni Czechowé ſwobodněgi tim wychwalowati / nežli onino Rzjmané/o kterýchž Cato napſal řka: Maximum maioribus noſtris telum, Fidem fuiſſe, ex quo plures pace ſuſceptæ, quàm bello gentes fuerint deuictæ, neb Předkowé gich tau cnoſti nad giné Národy okraſſleni byli/vžjwagice gména po wſſem Swětě rozhláſſeného/ Wlaſt ſwau milau předewſſý zlau přjhodau oſtřjhagice / a hroznj wſſem Národům yako oheň ſwau horkoſti každého Nepřjtele zahánégice.

Czteme otom v Dubra: w knjhách oſmnáctých. Když bogowal Ottagarus proti Bélu Králi Vherſkému / položilo ſe Wogſko Czeſké v Měſta Rakauſkého Lawy/očekáwage na retuňk Ottona Margkrabi Brandenburſkého Brunona Biſkupa Olomauckého/Knjžat Slézſkých/Henrycha Wratiſlawſkého a Wladiſlawa Opolſkého/neſměli Vhřj na Czechy vdeřiti/ ale při temné nocy dali ſe weſti ſſpehéřům na Morawany/kteréž ſſpehéři omylem přiwedli na ſtráž Hraběte z Hardeku/a nad ni s ſylau Vherſkau ſwjtězyli.

Po malé chwjli Vhři zwědauce že s Czechy ſſermiclowali/a že k Czeſkému a ne k Morawſkému Wogſku přiſſli/z toho ſamého přeſtraſſeni gſauce/ ſpátkem k vtjkánj rychlému ſe oddali/ač gich žádný nehonil/ poněwadž pro tmy nočnj Czechowé hýbati ſe z leženj nechtěli.

S Králem Janem yak čaſtokrát při cyzých Národech ſláwu ſwau obnowowali/yak mnozý pro přjliſſnau vkrutnoſt téhož Krále hrdinſky zemřeli/o tom obſſýrně Kronyky oznamugi.

Přeběhli gſau s Cýſařem Karlem Wlaſké y Frantſké Kraginy / kteréž plné gſau gegich ctného chowánj/plné gegich ſkutkůw Heroických/neb mnoho krwe Czeſké w Kraginách těch ſe wylilo/a mnohé Pole krwj Czeſkau byli zmočené. Pročež mnoho rozličných Národůw při Cýſaři Karlowi trwalo/a množſtwj Panůw z kragin dalekých k Czechům ſe yako do Rytjřſké ſſkoly ſgjždjwalo.

S takowé neſmjrné Sláwy Předkůw Waſſych miloſti/ wtom domněnj

bylo wſſecko Křeſtianſtwo Kragin Zapadnjch / že pro zmužiloſt gich dwoge Cýſařſtwj Konſtantynopolitanſké a Rzjmſké w gedno ſpolčeno bude: neb plný byl weſſkeren ſwět ſtatečné powěſti gich/když bogugjcý weſpolek Krále mjřili / když ſwým nákladem giné retowali/ a mimo to nic méně wſſeho hognoſt w ſwém Králowſtwj měli: Porozuměti ſe to může z Hyſtoryka Dubra: lib. 22. kterýž o Cýſařowi Karlowi to připomjná. Ten wyſlyſſew Poſly z Rzjſſe takto mluwjcý/poněwadž gſy Cýſaři nepřemožený Syna ſwého na Králowſtwj korunowati dal/ ſluſſná geſt wěc Králi w Králowſtwj a Cýſaři w Cýſařſtwj bydleti/na to gim takowau odpowěd podal.

Noſtis natale ſolum mihi eſſe Boëmiam, nam Pragæ natus ſum, quæ quantum mihi auri & argenti ſuppeditet, venite & videte; & eductos in Gazophilacium maſſas auri & argenti nondum ſignati illis oſtendit, & rogat. potéſtne mihi fiſcus in Germania Imperialis, tantam; quantam Regiꝰ in Boëmia, copiam metalli exhibere? quibus muſſantibus: nonne igitur inquit & mihi & vobis magis expedit, me his paternis bonis cum commodo etiam veſtro frui, quàm ibi mutuam exercere deplumationem.

Ač pak gſau giné mnohé a wzácné činy Národu Czeſkého/ (yakož pod Erby onich pſáno bude důwodněgi/) wſſak nepominu vměnj gednoho Czecha gméno magicýho Zito/aby ſe wyrozuměti mohlo/ že takowé geſt powahy Czeſké přirozenj/že dychtj tak aby wewſſem giné národy přewyſſowalo.

Za Krále Wácſlawa kterémuž oddána byla za Manželku Zioffie dcera Knjžete Bawořſkého/Otec gegi do Czech přigel/ chtě Zetě ſwého dokazowánjm rozličného vměnj obweſeliti/yakož y mnoho kuſuw čarodegných Němcy geho dowozowali. Což widauc Zito čarodegnjk Králowſký / ſtoge na ſtraně mezy ginými kteřjž ſe na diwadlo zběhli/ rozedřel vſta ſwá až k vſſjm/a přiſtaupage blýž/pohltil onoho čarodegnjka Knjžetcýho/a toliko boty geho blátem zmazané wyplil / a vzřew nedaleko odtud Kad wody plnau hned gey do ni zadnjm koncem wpuſtil. Což Towaryſſy ſežraného ſpatřiwſſe/přeſtali kunſſtůw ſwých vkazowati/ bogic ſe aby nebyli tak yako Miſtr gegich k poſměchu lidſkému poddáni.

Zito pak ſám vměnj ſwé diwnými ſpůſoby prowozowal/ gednák w ſwé poſtawě/ gednák w giné mezy lidmi na Konjch a Wozech diw:ných po wodě gezdil/lidem ſměſſné wěcy vkazowal/ruce lidſké w nohy krawſké koňſké ꝛc. obracowal/patřjcým na ſe z woken rohy weliké přidělal / že ſe nemohli do Pokogůw wtrhnauti. Nadto ſpůſobil 30. krmných Weprůw an ſe paſau / kteréž prodal Pekaři gednomu welmi ſkaupému ale bohatému za laciné Penjze yakž ſe Pekaři zdálo/a napomenul ho aby gich nikdež přes řeku nehnal: Ale Pekař neposlauchage raddy ſobě dané/hnal ge předce do wody/w té wodě nic giného newiděl býti než obilné ſnopy. Obrátil ſe Pekař k ſwému prodawači/gehož naſſel w Krčmě ožralého an ležj na lawicy roztáhſſe nohy / on popadna gednu nohu s hněwem, yako kwaltem mu gi wytrhl. Tuť Zito počne na gedny noze ſkákati/a křičeti že mu Pekař nohu wytrhl / až Pekaře pochytili/a k Rychtáři wedli/kdež vznáwage ſwé prowinněnj/ſmluwil ſe s Zitem o nohu/toliko aby od Auřadu nebyl treſtán. Nezeyſkal tehdy Pekař nic giného krom poſměch wewſſý Praze/tak že y w Přjſlowj přiſſel. Neb Pražané poſmjwagice ſe tomu kterýž nětco newelmi dobře kaupil/řjkáwali/ zeyſkals co Michal na Weprjch: neb bylo gméno toho Pekaře Michal.

Zdáwna tehdy Národ ten Czeſký předek wewſſem mjti chtěl / zdáwna neřády w oſſkliwoſti mjwali/ ſkrz kteréž za Wácſlawa Krále když Zižka k Kláſſterům ſſturmowal/k weliké ſſkodě přiſſli/a giſtě žádný ſe potomek ne-

ſpatřuge/genžby byl ozdoba negaká Králowſtwj toho/že wſſech těch náro-
důw/kteřjž k wyplněnj žádoſti Žižkowé dopomáhali.

Dokawad Czechowé nezměnili obyčegů Předkůw ſwých / wždycky gim
we wſſem ſſtěſtj ſlaužilo/wyhledáwali gména ſlawného/dychtili po cti a ſlá
wě, yak ſwé tak Božſké/a pro ni y žiwoty ſwé w ſſanc ſázeli/ yakož o gednom
z nich Dubra: lib.30. zmjnku činj.

Léta 1456. Oblehli Turcy Bělehrad a obležené ſtrachem nemalým ob-
kljčili. W ten čas Kalixtus Papež Kardynála S. Angeli / gménem Kar-
wage do Vher wyprawil / kteřjž ſpolu s Kapiſtranem lid k retuňku běžeti
naponjnali.

Když pak Křeſtianſtwo na pomoc přigjti newelmi poſpjchalo / přibylo
Pohanům ſmělosti/a s dobrau naděgi k zdem ſſturmowali. Tu geden z Po-
hanůw s Praporcem na Zed Bělehradſkau wſkočil / kteréhož vchytiw geden
Czech hrdina wýborný/a vznáwage že ſe ho tolikéž Pohan ſe wſſj ſýlau držj/
a obáwagic ſe aby w tom prodlenj ginj Pohané za nim na zdi ſe new edrali /
zkřikl na Kapiſtrana řkauce: Rak ſmeyſſlj ſs o ſpaſenj duſſe mé, geſtliže ſe s
timto pſem Pohanſkým ſe zdi puſtjm.

Když pak mu na to Kapiſtran odpowěd dal/že bezewſſeho omylu ſpaſe-
na bude/hned on poručiw ſe Pánu Bohu/wrhl ſebau dolu ſpolu y ſpohanem
a geho zamordowal y ſebe: z čehož powſtala bázeň mezy Pohany / tak že za-
ložjce oheň w Stanjch proto aby k vžitku a pohodlj Křeſtianſkému nepřiſſli/
na vtikánj ſe oddali.

Nechcy dále mnohými ginými pamětmi dáwnými vſſy waſſych milo:
zaneprazdňowati w Předmluwě této/poněwadž pod Erby a Rody gednoho
každého ſkutkowé ſe doſti ſlawnj vkáži/o kterýchž z rozličných paměti cožko
li ſe wyhledati mohlo napſáno geſt obſſirněgi.

Wſſak aby též y naſſeho wěku přjhody ſſťaſtné y neſſťaſtné / kteréž ſe za
panowánj Rudolffa Cýſaře Řjmſkého Vherſkého a Czeſkého Krále zběhli,
Potomkům waſſych milo: ſkryté nebyli (mage pozor na to yak neſčiſlný ná-
klad z toho tak wzneſſeného Králowſtwj k retuňku Vherſkému Králowſtwj
od Wa: mi: a od poddaných W.M. wynaložen / a yak mnoho wzneſſených
Mužůw wſſech třj Stawů přitom zhynulo) nepominu onich řeč včiniti/ný-
brž počnauc od léta 1593. a dne 22. Januarij neb tu začátek byl wog-
ny Vherſké/gi chcy wedlé ſpiſu Latinſkéº y Německéº wzne-
ſſených mužůw Waſſym miloſtem takto připo-
menauti.

Gmenowaného Léta/to geſt 1593. peychau wy-
zdwiženj Pohané 22. dne Měſýce Ledna ſſkody weliké, wygjž-
děgjce z Petřjnu/Křeſtianům činiti počali/a zplundrugjce yak Mečem tak
ohněm Turopoli, Zámek Beck a Wes Wochabinu/obywately vkrutnoſti Po
hanſkau nemiloſtiwě mordowali/a z njch 400. wogáků wýborných zagali.

O tom mage ſpráwu Cýſař Rudolff / položil Vhrům Sněm / kteřjž k
tomu nakloněnj byli/aby takowau ſummu Peněz ſložili/za kterauž by ſe wog
ſko mohlo ſebrati/genžby zbraňowalo Nepřjteli takowé tyranſtwj nad Kře-
ſtiany prowozowati. Na ten pak Sněm že ſám Cýſař wygeti nemohl pro
giná zaneprázdněnj / Arcyknjže Matyáſſe Bratra ſwého wyſlal na miſtě
ſwém / kdež zaſe Vhři na odpor ſtáli / nic činiti nechtjce, dokawádž by ſám
Cýſař oſobau ſwau přjtomen býti neráčil.

Za tim Pohané w čaſe tak přjležitém, obcházegjce okolo Křeſtianſkých
Pewnoſti/Vherſkau Zemi zewſſech ſtran hubili/a což odtud odwezti nemo-
hli/to ohněm pokazyli: ale když s tau welikau laupeži kterauž měli přes Ře-
ku tehdáž zamrzlau vgjti chtěli/ vprkem na led wběhnauce (že ſe byl pod ni-
mi zlomil) wſſyckni vtonuli. Ginj Turcy z druhé ſtrany, gichžto bylo 3000.
ſſeli ſe v Naihauzu/a na dwě ſtrany ſe rozdělili: gedna čáſtka ſe gich vkáza-
la Křeſtianům/a druhá w téyném mjſtě ſkrytě zůſtáwala/tak že neſrozumě-
gice tomu Křeſtiané/na prwnj hauffy ſpatřené z Měſta wypadli / a že oni s
ſſortelem vtjkali/daleko ſe za nimi puſtili. W tom wyſkočili ti kteřjž w zá-
loze byli/chtjce ſe Měſta zmocniti/ale poněwadž někteřj pro obranu geho za-
nechání gſau/ti rychle Moſty některé zdwjhli/ některé zwrhli / tak že Turcy
žádného k nim neměli přjſtupu/a ſpuſtjc děla/něco gich zbili/a giné wſſecky
odehnali. Obrátili ſe tehdy Turcy na ſpátek / a s těmi kteřjž z Měſta wý-
pad včinili/k ſwému ſſtěſtj ſe neſeſſli.

Toho čaſu opět wypadnauce z Petřjna Nepřátelé dobyli Martenis /
700. Křeſtianůw zbili/a některé zgjmali: Turkůw pak toliko tu půl druhé-
ho Sta zahynulo/a poněwadž gim ſſtěſtj ſlaužilo/shromáždugice ſe weſpo-
lek wjce a wjce/mnoho blizkých Zámkůw a Měſt mocně y ſſortelně ſobě pod
manili.

Z toho, zruſſenj přjměři ſwětlegi vznáwage Cýſař Rudolff/ſnažil ſe mo
cnému mocý odepřjti / a ruſſyteli pokoge odbog náležitý včiniti / y wyſlal k
neywrchnegſſjmu Biſkupu Řjmſkému/žádage pomocý/a oznamuge že ſe
ſýla Turecká welmi rozmohla/a ſám Sultán žeby Měſto Segné w Char-
wátſké Zemij oblehnauti mýnil / a geho mocý dobýwati.

Odtud mage dobrau naděgi k pomocy Papežſké / počal ſe mocý na Po-
hany připrawowati/ neb oni yak začali od předſewzetj ſwého nepauſſtěli /
nýbrž ſebrawſſe ſe gich weſpolek do 3000. chytře pod Palatu přigeli aby Zá-
mek ten opanowati mohli/ale že od něho byli odehnáni/dále potom, běhagi-
ce okolo Kaſſowa/ přes tři Sta lidu Křeſtianſkého zagali.

Dáno potom znáti Cýſaři / že Turecký Sultán mocý welikau do Vher
táhne/chtě wſſecky okolnj kraginy s ſwým wogſkem podmaniti/ano že y Se-
dmihradſkého Weywodu namlauwal/aby k tomu s Wogſkem ſwým dopo-
máhal/za čež genu přiſlibowal dáti Králowſtwj Polſké (k kterémužto žá-
dnéº práwa neměl) doktádagic toº, geſtližeby ſe Zygkmund Král z Sſwed-
ſké Země nenawrátil. Ale Pán Bůh ráčil ſrdce toho mladého Pána tak
ſprawiti/že takowému předſewzetj geho neſwolil/ nepřipauſſtěge k ſobě žá-
doſtj Pohanſkých/yakožto neſluſſných.

Toho Roku opět Cýsař Rudoff položil Sněm w Presspurku y w Cžechách/ na kterémž Czechowé swolili za tři léta Berně dáti/ a nato wyprawili Wogsko do Vher bez messkánj na pomoc Sausedům swým/ kteréž hned sstastně weliké sskody Pohanům činiti začalo. Shromaždůce tehdy nemalau Summu Peněz/ wydáwali y Wogsko giž wyslané ku potřebě Cýsaři/ gestliže by sám osobně proti Turku wygeti mýnil/ ano y gesstě wětssý sebrati připowjdali/ nelitugýce wtom statků y žiwotůw swých wynaložiti.

Za tim poslal Sultán Turecký Legáta k Benátčanům 28. dne Měsýce Března/ kterýž několikráte wstaupiw do raddy a Senátu Benáckého/ hogně gsa obdařen zase odgel: Tak někteřj pjssj/ že toho poselstwj tato neywětssý příčina byla/ že Sultan Turecký chtě oblehnauti Segné/ žádal od Benátčanůw aby mu žiwnost/ a giných potřeb wogenských dodáwali/ a k tomu aby žádné pomocy nečinili Cýsaři Křestianskému.

Cyhali Basse nepřýliss rychle Wogsko zbýral/ a to pro skaupost Cýsaře Tureckého/ kterýž se zdráhal poklady swé wyzdwihnauti/ a zwěděw že wogsko Cýsaře Rudolffa mocý se přibližuge/ Panu Krekwicowi Legátu Cýsařskému z Hospody wycházeti nedopausstěl/ žádného rozmlauwánj s žádným ani austnj ani listnj mýti nedowolil/ k Cýsaři žádného psanj odeslati nedal/ a skrowně y s pozorem geho chowati poručil.

Oblehl potom Tyran Město Segné/ od kteréhož odehnán s welikau sskodau lidu swého: a když Pohané na Moře k swým Galeim vtýkali/ welmi gim nápomocni se vkázali Heytmané Benáčtj/ neb na proti Křestianům wyběhli/ a gim kořist Pohanskau zase odňali. Což když oznámeno bylo od Sengawských Panům gich/ Gubernátor pět Galei w nocy wyprawil/ a s pilnosti Pohany rozehnané wyhledáwati poručil/ retuňkem swé zastaupiti chtěge: ale že Benátčané toho vssetřowali/ nic nemoha spraviti/ obrátil Galee swé Městu Sengi/ tuk Benáčtý hned zanim připlauli/ snažýce se o to kterakby ho mohli gýti.

Gubernátor dáwal správu o sobě/ totižto že se giným aumyslem na moře nepustil gednom tim aby Turky Nepřátely wsseho Křestianstwa do konce Rytýřským spůsobem rozehnal/ a tudy swé retowal/ předkládage y to/ že mu se weliká křiwda děge/ když takowé překážky snássý od těch kteřýžby měli gemu netoliko nepřekážeti/ ale y pomoc dodati/ a kteřjžby náchylněgssý k Křestianskému wogsku nežli k Pohanskému měli býti: Přitom prosyl snažně gestliže proti Turku pomáhati nechtěgi/ aspoň aby nezbraňowali gemu s Wogskem do swého Města se odebrati. Nato Gubernátor Benátských takowau gemu odpowěd odeslal/ aby on s gednau Galei kteraukoli chce odgel kde se gemu dobře widěti bude/ giné pak s lidem aby gemu podal dobrowolně/ sýce že se postarati chce aby to což nynj s dobrau mysli odewzdati nechce odewzdal z přinucenj.

Sengawsstj srozuměgýce že daremné budau prozby gich/ rokowali o tu wěc s Heytmanem swým/ kterýž vznáwage býti wěc neslussnau/ od swých vstaupiti/ rozkázal Galee hnáti se wssý možnosti k Břehu/ kdež segdauce z nich vwrhli oheň do Naw yak swých tak Benátských/ a postawiwsse se w ssyku/ vdeřili wesele na Benátčany/ kteréž brzo rozehnali/ a po wýtězstwj wssyckni s wězni Pohanskými a s kořisti nemalau do Sengi se nawrátili.

Rozdělil pak Sultán Murath Wogsko swé na dwé/ tak že gednu částku na Křestiany obrátiti/ a druhau na Perssany chtě ge mečem y ohněm shladiti/ vmýnil. Pročež wtrhl do Persye se dwakrát Sto tisýc Lidu/ a oblehl Město pewné y bohaté Morabelium: y střjleno k zdem Města toho bez přestánj/

stánj/ tak že giž s Zemý srownané byli: nic méně branili se obleženj statečně a Turkůw wýce než 20. Tisýc při ssturmu pomordowali/ ale že se gim čerstwého lidu nedostáwalo/ a proffantůw tolikéž giž byl nedostatek/ nemohli takowé mocy Pohanské odepřýti/ nýbrž hladem a sylau přemoženj museli nepřjtele do Města wpustiti: wssak předce před tim gesstě gednau naň z Města wypadli s takowau zmužilosti/ že zase 10. tisýc Pohanůw porazyli. Z čehož byl Tyran wjce k hněwu popuzen/ a zmocniw se Města po dwau Měsýcých yak ge oblehl/ wssecky do gednoho mečem zbýti poručil. Weliké vkrutenstwý Pohané prowozowali nad Perssany/ diwné muky wymeyssleli/ některé nožmi a břitwami rozřezáwali/ některým na rány včiněné wřelý oleg lili/ giným ruce nohy odsekáwali/ na poly mrtwé po vlicech táhali/ děti w desýti letech za wlasy wěsseli a k nim střýleli/ ženy na koli wstrkali/ prsy gim odřezowali/ těhotnými plod wynjmali a nim o stěny tlaukli.

Po takowém wýtězstwý když se Wogsko Turecké k odpočinutj oddáwalo/ připadl na ně Scachus Perssan s osmdesáte Tisýcy lidu wogenského: y swedena gest bitwa/ rozprchli se Pohané/ a tudy žiwoty swé zachowali/ ačkoli stratili kořist nesčislnau kterauž gim byli Perssané odňali.

Při tom čase tolikéž na giném mjstě v Schochy Sengawsstý Turkuom mnoho sskod nadělali/ plundrugýce grunty nepřátelské ohněm/ a bohatstwý weliká odnýmagice. Giž odcházeli s takowau kořistý/ a Pohané z okolnýých Pewnosti Měst a Zamkůw shromáždili se wespolek/ o to vsylugice aby gim tak hognau laupež odňali: ale poněwadž Sengawským lidu nemalo přibylo mimo naděgi gegich/ nesměgice se o ně pokusyti/ přinuceni gsau to rádi y nerádi snésti a sewssym propustiti.

Wěda giž o tom Cýsař Rudolff yak weliký počet Wogska Pohanského táhne do Vherské Země/ zbýral lid we wssech swých Kraginách/ s kterýmižto Wogskem přigel Františsek Knýže Saské a Lowenburské/ a mimo to giný tolikéž Heytmanj z rozličných Knýžetstwý a Panstwý wogska přiwedli.

Nezanedbáwal také swého Turecký Sultan Amurath/ nýbrž porozuměge že giž Cýsař Wogska po hotowě má/ poslal (yakž Mercurius Gallobelgicus wyprawuge) k Zykmundowi Králi Polskému/ žádagic aby mu dopustil za swé penýze něco lidu wywesti/ k čemuž žádným spusobem Král ani Rytýřstwo nechtělo dowoliti. Nic méně od ginud Turek sobě rozmnožil wogsko swé/ a s nim dosti mirného sstěstý vžýwal/ wtrhna do Země Vherské/ gi poplundrowal/ mnohé zgýmal/ a několik Pewnosti opanowal.

Z té přýčiny Czechowé, Morawané a Slezácy/ sebrawsse množstwý lidu gýzdného y pěssýho/ dali retuňk bez messkánj Sausedům swým/ nákladem swým wlastnjm w Zemi gegich wogsko dotčené wychowáwagice. Nemarně tehdáž zoldnéři Křestiansstj času tráwili/ aniž na darmo náklady gjti dopausstěli/ neb yakž Heytmani skrz gisté psanj oznamowali/ že toho roku Turkůw pobito a zagato bylo wjce nežli 20. tisýc/ a gistě slaužilo sstěstý Křestianům/ tak že Pohané welice se byli na tom vrazyli.

Té Wogny byl neyprwněgssý půwod Basse Bosnienské/ gehožto snažné vsylowánj bylo o to/ aby wssyckni Křestiané mohli býti wyhubeni/ pročež gim weliké pohrůžky činil/ a gsa w nepřýzni s Opatem Zyzeckým/ hned k němu Legáty swé wyprawil/ aby Klásster Zyzek pod gistými kondyciemi poddal.

Opat včiniw Poslu naděgi o poddánj Klásstera/ několik dni geho v sebe zdržel/ až od něho wyzwěděl wssecku mysl Bassete Bosnienského/ totižto z které strany Klásster oblehnauti mýnil/ yak weliké wogsko přiwesti/ a s yak

welikými kuſy k němu ſſturmowati měl/ ano y to yakby geden Regent geho
měl mjti ſrozuměnj s Turkem z ſtrany zrazenj Kláſſtera. To wſſecko
wyzwěděw dotčený opat/rozkázal Regenta ſwého y Legáta ſwázané oba-
dwa do Rzeky Sawe kterážmimo Kláſſter plyne vwrhnauti.

Nenawracowal ſe tehdy dlauho Poſel k Baſſeti/ pročež hned giného
k Opatu s pohrůžkami welikými odeſlal/ geſtližeby mu prwnjho newypu-
ſtil/že wſſecken Kláſſter w nic obrátiti chce / a ſamého nemiloſtiwě ſpoko-
giti. Opat na to chytrau odpowěd dal/yako s podiwenjm mluwjce že před
několika dni Poſla toho/z ſwého Zámku náležitě wyprawil/a že ſe tomu di-
wj náramně proč ſe k němu zaſe nenawrátil/poněwadž na tom zůſtáno bylo
aby Kláſſter poddán byl/zwláſſtě pak když vznáwá že nemožná wěc geſt ta-
kowé ſyle odolati: Protož že žádá aby gednom Baſſe přigeti poſpjſſyl s lid-
mi některými wzneſſenými/kteřjžby Kláſſter opanowali/nebo by mu ſe we-
liká hanba zdála býti/kdyby od ledakohos takowý Kláſſter přigat býti měl.

Baſſe vſlyſſyce to od Poſla/zradowal ſe s ſſtěſtj takowého/a wybjral z
Wogſka neypředněgſſj a neywzácněgſſj Turky / myſljc bezewſſeho pochy-
bowánj že gemu Mnjch ten Kláſſter poddá/ale Opat w tom čaſe Lid Ry-
tjřſký zbjral/Děla řetězy/ hřebjky/lámanym kamenjm nabiti kázal / kte-
raužto ſtřelbu chytře na mnohá mjſta rozložil a zakryl/aby od Pohanuw ni-
gakž ſpatřjna býti nemohla.

Třetjho dne přigelo Turkůw gjzdných mnoho pěkně a ozdobně přiſtro-
gených/ kterýmž ochotně Opat poručil Brány otewřjti: Y wgeli do Zám-
ku bezpečně s pěti Sty lidu pěſſyho/ a když wgeli giž práwě do placu Klá-
ſſterſkého/zapálena geſt Střelba ze wſſech ſtran/kteráž Turecké hauffy roz-
metala/a w tom wyſkočjce lid zbrogný wſſecky kteréž děla nezbili / pomor-
dowali. Někteřj Pohané ſtogicý před Zámkem/yak vſlyſſeli hřmot a křik
hned ſe rychle na vtjkánj oddali.

Když ſe pak dowěděl Baſſe o neſſtěſtj a pobiti lidu ſwého neypředněg-
ſſjho/přiſáhl Machometowi Proroku ſwému Kláſſter Zyzek s Zemj ſro-
wnati/a Opata nemiloſtiwě odřjti. Rakož to y Opatu ſkrze liſty oznámil/
a po wſſecky čaſy s pilnoſti rozmeyſſlel/yakýmby ſe proſtředkem nad Opatem
mohl pomſtiti. Wezma tehdy Wogſka 38. tiſýc gjzdných a pěſſých/neypr-
wé Trenſſýn Měſto s Zámkem oblehl/ a dobyl mocý welikau / Obywately
neypředněgſſj Měſta toho na pořád mordowal / a ničemněgſſj některé pro-
puſtil/a wjce než oſm Set djtek wěku mladého zagatých do Turek odeſlal.

Z toho gſa potěſſen vkrutný Tyran a wylewač Křeſtianſké krwe/ ſebral
opět dwakrát wětſſj wogſko/w kterémž bylo ſedm Bekůw/ několik Sedža-
kůw/ Janytčarů/ Spahýlů/ a giného mnoho lidu neywzácněgſſyho/ a s
tim ſe přeprawil přes Rzeku mage moſt vdělaný k Kláſſteru Zyzeku / kterýž
oblehl ſylně dwanáctého dne Měſýce Czerwna / a když ſe nechtěli poddati/
rozkázal Střelbu puſtiti druhého dne po obleženj/kteréhožto čaſu dwě wěže
rozbořili/a dwa Puſſkáři zahynuli. Sſla potom wětſſj Střelba vſtawi-
čně k Zdem za deſet dni nedáwagjce žádného odpočinutj obleženým/ tak že
by ſe giž byli poddati muſyli kdyby byli naděge o něgakém retuňku neměli.

Zatim Biſkup Agrienſký a Rupert z Egemburku Heytman wogſka Cý-
ſařſkého/gſa tehdáž w Erly/ſebrali na poſpěch lid Rytjřſký z okolnjch Zám-
kůw/a magice ſrozuměnj s Ondřegem Prefectem Karolſſtadj z Weſperý-
nu/ſgeli ſe weſpolek s nemalým Wogſkem gjzdných y pěſſých / kdež odpoči-
nauce gedné nocy/přeſſli Rzeku řečenau Sawe nedaleko od Erle / kdež gim
tolikéž něco lidu přibylo/odkudž ſe wyprawili do Scelinu do Panſtwj Dy-

naſta Baána. W tom něco Huſařůw Petra Herdeleho potkalo ſe ſe třmi ſty
Turkůw/ a bogugjce s nimi ſtatečně/některé z nich zgjmali / a ginj vtiká-
njm žiwoty zachowali.

Očekáwalo Wogſko dotčené w mjſtě tom/dokawadžby ſe giné hauffy
Křeſtianſké nepřiblizowali / kteřjž w brzkém čaſe měli přitáhnauti/tok ra-
ným gitrem přiběhl wyſlaný z Zyzeku/oznamugice důležitoſt obležených ta-
kowau/že geſtliže gim toho dne na pomoc nepřiſpěgi/že nebudau mocy děle-
gi Pewnoſti obhagowáti/zwláſſtě pak poněwadž ſe ſtrogj Pohan při wečé-
ru Sſturm ſylný puſtiti k Zdem Kláſſterſkým.

Tu wyrozuměgice zřetedlnému nebezpečenſtwj obležených/ Melichar
Redr s ginými Vherſkými Pány a Německými Heytmany namlauwali ſwé
s bedliwoſtj/aby co neyrychlegi Zyzeku pomoc dodali. Mnozý ſe nacházeli
kteřjž neſwolowali k tomu/ale Redr naprawowal myſl gegich/k témuž na-
pomjnagice aby auffánj k Pánu Bohu měli/a o geho pomocy yakožto Kře-
ſtiané nepochybowali/ kterýž Nepřjtele gména ſwého S° ſám shlazowati
ráčj/ w něm ſamém naděgi aby ſkládali, neſrownáwagice ſe s Pohanem/
kteréhož auffánj geſt ne w Bohu, ale w ſýle ſwé a w rychloſti Ronj ſwých.
Y dal ſe lid s Wůdcy ginými namluwiti řečj takowau / kteréhož ač nebylo
přes čtyry tiſýce když z Měſta wycházel / wſſak s ſtatečnau myſly w orduň-
ku pořádném táhl k retowánj ſwých/a k dánj bitwy hauffům nepřátelſkým.

Turcy pak když gim ſtráž znáti dala o wogſku Křeſtianſkém že nedaleko
geſt/ lid gjzdný wſſecken přes Moſt kterýž byl přes Rzeku Kulpu vdělán
přeprawili/a na dwě ſtrany ſe rozdělili/gedna ſtrana w tegném mjſtě byla/a
druhá Křeſtianům ſe vkázowala/ſnažjce ſe oto ſewſſý pilnoſti aby mohli Kře-
ſtiany zewſſech ſtran obklječiti a zaſkočiti.

Přiſſlo neyprwé ſe potýkati s Turky Charwátům a Huſařům/kteřjžto
chwjli s Turky bogugjce/ trochu naſpátek vſtaupali: Ale Awerſberk ney-
wyſſſj nad gjzdnými znowu bitwu naprawil/a ſwým ſe potýkati poručil/
poſtawiwſſy na poſpěch Slezáky/ a tři Praporce Lidu Cýſařſkého / ti wſſy-
ckni s ochotnoſti na Pohany vdeřili/ſſyky gim rozrazyli / a Střelbu tak ſſta-

ſtně zmjchali/že Baſſe neyprwé vtjkati počal/ a když k Moſtu poſpjchali
Turcy/Křeſtiané w dobrém orduňku gſauce/ge odehnali/moſt opanowali/
a Turky vtjkagicý mordowali / kteřjž widauce že zewſſech ſtran Křeſtiané
na ně ſměle dotjragi/do Odry y Kulpy ſkákali / a poněwadž Rzeky dotčené
weliké a hluboké byli/ mnozý w nich vtonuli.

Zmordowáno Turkůw množstwý / nebo Heytmané žádného neziwiti
přikázali. Dwa Tisýce Koný zdrawých Křestiané dostali/deset Praporcůw
Tureckých odgali. O čemž zwědauce ti kteřjž w ležený byli v Zyzeka/totiž
že gýzdný gich zbitij gsau / zapálice stany swé/ pustili od obležený.
Křestiane pak pospýssyli k Stanům zapáleným aby ge opanowati mo-
hli dřýwe nežliby ohněm pokažené byli / yakož y toho dowedli: neb vhasyli
oheň w rychlosti/a dewět děl/mnoho prachu/mnoho kuli / a giných wogen-
ských rystunkůw dostali. Neywětssý mezy těmi Děly slaulo Kathyarina/kte-
réž někdy Křestianům odňali / a s kterýmž neywětssý sskody při dobýwaný
Měst a Zámkůw činýwali. Bylo praweno, že nebyl žádný mezy Charwáty
kterýžby pamatowati měl/aby kdy tak weliké sskody Křestiané Pohanům v-
činili. W té bitwě pomordowáno množstwý Turkůw znamenitých / zahy-
nulo Bekůw několik/y sám Hasan Basse Bosnienské / gehožto rystuňk wsse-
cken s giným i na Zyzek dowezen.

Dotčený Hasan Basse, byl rozený Wlach/neyvkrutněgssj na Křestiany
v Mostu w wodě nalezen w drahým oděwu z drahých Perel a Kamení krů-
plowaného/a podlé něho Machomet Bek Hercogoviensis Ahmeta Wisyry
Bassete Syn: a na giných rozličných mýstech znamenitý Správcowé Li-
du Tureckého leželi zmordowaný.

Neyžalostiwěgssý byla Smrt Amurata Syna Sestry Sultána Ture-
ckého/kterýž toliko gediný Syn byl / a z mladosti swé k wěcem walečným
nakloněný: Pro geho Smrt hněwal se welmi Sultán Amurath / a Matka
Syna mrtwého, namlauwala Sultána aby mstil smrt geho nad Křestiany/
což on připowěděl včiniti wida gi w welikém zarmutku postawenau.

Z Křestianůw tolikéž někteřý padli na té Wogně / yako Heytman Ka-
rolstadský/dwa Stawu Rytýřského/Husařůw deset/z Pěssých 30. neb 40. v-
tonulo/když Mostu dobýwagic od gizdných do wody wstrčeni byli. Po tak
slawném wýtězstwý nad Pohany/wssyckni žoldněři Wogska Křestianského
do Klásstera Zyzeka ssli/a padagic na kolena swá/dýky Pánu Bohu činili.

Napomýnal zatím Eggerbek wssecky aby sstěstý kteréž gim Pán Bůh
popřjti račil, neopowrhli/nýbrž k Petrýnu se strogili a gey dobyli. Ale že de-
sstě vstawičný byli/změněn gest aumysl gich / a proffantůw Wogsku se nedo-
stáwalo/ač pak Město dobýwali za pět dni/Střelbau Zdem sskodýce/ wssak
Pohané se statečně bránili a často z Města wyskakowali.

Potom přeprawili se Křestiané přes most kterýž byli nad Kulpau posta-
wili/aby tegně Turky napadli/a dostawsse gednoho wězně/wyzwěděli od ně-
ho to že Beglerbek Rzecký s Wogskem nedaleko gest/kterýž pospýchal na re-
tuňk Bekowi Petrinskému/a toliko že na to čýhal/yakby mohl na Křestiany
z nenadála připadnauti. Srozuměwssy tomu oni/naspátek vstaupili / a do
swých Zámkůw se rozgeli/nic newyřýdýce/toliko že 30. Turkůw na cestě zbi-
li: mezy kterýmiž byl geden Aga/a ti měli wězňůw Křestianských 17. kteřýž
gsau také wyswobozenj. Ty Turky wyslal Bek Petrjnský/ proto aby se mo-
hl dowěděti co se mezy Křestiany děge/ a aby mu gednoho Křestiana přiwe-
dli/kterýžby mu spráwu dostatečnau o Wogsku Křestianském dáti vměl.

Po takowém wýtězstwý nad Pohany/přissla Possta z Konstantynopole
do Budýna/ oznamugic o poražení Turkůw v Zyzeka. Basse Budinský za-
wolagice k sobě Posla/pilně se wyptáwal/bylaliby to prawda / na čež gemu
odpowěd dal: že w Konstantynopoli nic otom nebylo slyseti/než když odtud
wygel/na druhý den že se toho dowěděl od těch kteřýž vtýkali/že také y Basse
zabit gest/y wssecko Wogsko poražené. K tomu dý Basse / dobře se tak stalo

že tak

že tak slawně zahynul/nebo by ho byla smrt hanebna neminula/yakby se byl
Cýsaři vkázal ten bezectný Mamaluk.

Toho času přissla gistá nowina do Wogska Křestianského / že Synan
Basse s čtyrycýti Tisýcy Lidu z Konstantynopole wygel / mezy kterýmiž
bylo 15. tisýc Kanytčarů/kteréhož Sultan Amurath sewssým Dworě swým
mýli za Město wyprowázel/a gemu poručil, aby co neyspissegi do Vherské
Země wtrhl/a potom do Charwátské/ tak aby se náležitě nad Křestiany po-
mstil/od kterýchž s takowau sskodau Wogsko rozehnáno.

Mluweno gest od mnohých, žeby někteřý Páni Křestiansstý slyssýce o
sýle Tureckého Cýsaře/posýlali k němu, prosýce aby hněw swůg vkrotil/a ne-
strogil se na záhubu Křestianůw/ ale on že aumyslu swého změniti nechtěl:
owssem byl toho domněný s Bassetem gmenowaným/že s tím Wogskem to
wssecko co vmýnil sprawiti bude mocy. Protož Poslům s welikým hněwem
odpowýdal/že s Cýsařem Křestianským pokoge žádného mýti nechce/porau-
čegic Synan Basseti, aby, gestližeby Posla s penězy potkal, od něho Trybut
wzal/a gey Rytiřstwu swému rozdal/a Poslu se naspátek obrátiti rozkázal.
Ty nowiny zdali prawdiwé gsau či negsau: kdo muže to gistiti: peycha Po-
hanská ty řečý nelžiwé býti oznamuge.

Téhož Roku 50 žoldněřů z Zámkůw Podhraničných sebrawssy se/přes
Dunag přeplauli k některým Pewnostem Pohanským/kdež na tři tisýce Tur-
kůw nenadále přissli/a widauce že gim vgýti nemohau/zůstali na tom, aby
neb poctiwě a slawně zemřeli/anebo se skrze Pohany proprali a zdrawý swé-
ho zachowali, poněwadž nemůž ginak býti: a hned wskočili mezy Pohany
s welikau ochotnosti/a za chwýli s nimi se zmužile potýkali.

Turcy takowau smělost mezy sebau rozgýmagice / obáwali se aby giný
Křestiané w zálohách nebyli a ge třebas neobklýčili/na mýsta bezpečněgssý
postupowali/a když několik Lodý v břehu na Dunagi nassli / wzali od nich
správu/že nený wýce Křestianů než těch 50. pročež smělegi na ně dotýrali
chtýce ge zgýmati/oni pak znowu gim se bránili statečně dokud se gim pra-
chu a kulek dostáwalo: Nemohauce giž pak déle takowé sýle odolati / wssy-
ckni pobiti gsau/toliko čtyři zagati/a do Konstantynopole odesláni: třem z
nich ruce y nohy odsekali a na kůl wstrčili/ potom do ohně vwrženi. Cztwr-
tý pak trápen diwnými mukami za několik dni/ až byl také naposledy na O-
heň odsauzen.

Téhož Roku Měsýce Zářj Amurath Turecký hněwiwý a žalostiwý gsů-
ce/pro porážku Turkůw v Zyzeka/ vmýnil sobě s welikým Wogskem Klá-
sster Zyzek oblehnauti a z rukau Křestianských mocy geg dostati / a tak swůg
hněw a žalost vpokogiti: Kakož y toho dokázal. Nebo Křestiané weliké sýle
Turecké odolati nemohauce/kterýchž bylo 1400. s welikau žalosti na to hle-
děli když Pohané ten Klásster plundrowali: ač kteřý na něm byli/dosti zmu-
žile se bránili/wssak prácy vstawičnau zemdleni/od mocy Turecké přemože-
ni gsau/a wssyckni vkrutně zmordowáni.

Sedmého dne Měsýce Prasynce, téhož Roku Turcy Zámek Vesperin
oblehli/a srozumégice Křestiané že mocy gegich neodolagi/ tagně w nocy z
něho vtekli/a wssak vsylugýce aby Zámek Pohanům k vžitku nebyl/založili
Knoty: tomu srozumégice Pohané/za nimi se pustili/a dohoniwssy ge, pře-
mohli a zbili/a Ferdynanda Samarya s Služebnjkem zagali. W tom kno-
ty založené se zapálili/a Zámek s mnohými Pohany rozhodili: Nic méně,
z oprawili znowu Zámek ten/a geg k opatrowáný dwaum Bekům oddali.
Obrátili se potom Turcy k Palačý/kterýž z mocy wzali/ač obležený do-

sti dlau-

ſti dlauho ſe bránili/ale weliké ſýle geho odolati nemohli. Petr Ornandy
Vher kterýž tam byl Heytmanem / ſmlauwu s Turky včinil / Zamek gim
poddal/zdrawj wſſechněm obgednawſſy / a to co by každý odneſti mohl: neb
gim to od Pohanů dowoleno/a geſſtě y přýſahau potwrzeno. Turcy potom
doſtawſſe Zámku, nepamatugice ani na přýſahu ſwau/ wzali Petra s giný-
mi dwěma/giné pak wſſecky zmordowali.

Třináctého dne téhož Měſýce Zámek Wezzan Turcy opanowali: Pro
kteréžto čaſté dobýwánj Zámkůw a Měſt/ weliký ſtrach ſe rozmnožowal w
Charwátých/w Vhřých/y w Rakauſých/a k tomu domácý newole a roztr-
žitoſti byli. Bylo tehdaž mluweno wůbec, žeby od některých Panůw Kře-
ſtianſkých, a to neypřednějſſých/weliká náchylnoſt k Turkům prokazowána
byla/a na Křeſtiany pomoc připowýdaná: Také žeby někteřj z Panůw Cže-
ſkých od Cyſaře odſtaupiti mýnili/a nowého Krále ſobě wywoliti chtěli. A
giný opět o Cyſaři to mluwili, žeby wſſeho tak zanechati chtěl / a do Sſpa-
nyel vgeti vmýnil: tehdáž co ſe komu we ſnách zdálo/to za giſtau a prawdi-
wau wěc pronáſſel.

Cyſař Rudolff magic wědomoſt giſtau od Sſpehéřůw a Wězňůw / že
Wogſka Tureckého nenj wýce než Sto Tiſyc/ mezy kterýmž geſt Ranytčarů
5600. Oſtatek pak lidu k bogi neſpůſobného / Děl toliko magice 14. a Pol-
ných Sto/ hned rozeſlal po wſſem Cýſařſtwý ſwé Poſly/ aby wſſyckni Wog-
ſka podlé powinnoſti ſwé shromáždili w gednom Měſýcy/žádagic w tom o
pomoc wſſech Panůw Křeſtianſkých.

Nad Wogſkem Tureckým byl neywyſſſým Synan Baſſe/ a po něm byl
Beglerbek Rzecký/a giných Bekůw mnoho. Prawili že Synan Baſſeti po-
ručil Sultan, aby s Wogſkem nezagjžděl/ a na Zymu aby ge rozpuſtil / než
toliko nětco Ranytčarůw do Budinu/a nětco do Bělehradu aby odeſlal/kdež
by přes Zymu odpočinuli/a geſſtě aby na třý Beky s Wogſkem očekáwal / a
teprw po přýgezdu gich aby Křeſtianům Erly mocy odňali.

Pohané pak vznáwagic welikú ſwau moc a ſylu/myſlili že ſe žádný o ně
nepokuſý/y oblehli Dotys/ale Křeſtiané z okolnjch Zámkůw gakž o tom zwě-
děli/ hned 16. dne Měſýce Praſynce přes Dunag ſe přeprawili/ chtýce oble-
ženým dáti retuňk/a bitwu s Nepřátely ſweſti: Protož 20. dne téhož Mě-
ſýce Melichar Reder ſlawný Pán, a neywyſſſý nad Slezáky / magic Lidu
wýborného 1300. treffil nenadále na nemalý hauff Turkůw, y začala ſe bi-
twa: Melichar Reder ſſtiaſtně wýtězſtwý obdržel/mnoho gich pobil / a tři
Sta Dýtek Křeſtianſkých odgal/ kteréž oni do Turek odeſlati vmýnili. Ta-
kowá porážka Turky zarmautila/a čím dále wětſſyho neſſtěſtý ſe obáwali,
proto že ſe wždy čím dale wýce Křeſtianſkých hauffůw ſgýždělo.

Přiſſla potom nowina, že Turecký Cýſař třidceti tiſyc Tatarůw do Vher
wyſylá/ale to žádná prawda nebyla.

Potom opět giné nowiny přineſſené/že gſau Polácy Tatary porazyli / a
giné/ že Perſký Král mage Wogſka ſwého půl druhéhokrát Sto Tiſyc / do
Králowſtwý Sultana Cýſaře Tureckého wpadl a Zemi geho hubil.

Křeſtiané pak gſauce ſmělý, a magic w hromadě Wogſka Rytýřſkého
25000. gizdného y pěſſýho/krom Vhrů, a lidu z giných Kragin wyſlaných/
při koncy Měſýce Rzýgna Měſto ſlawné Bělehrad oblehli/ w kterémž prwé
Vhři Krále ſwého korunowali / a wněm napoſledy Léta 1527. Cýſař Fer-
dynand korunowán byl. Rpauſſtěli Křeſtiané Děla s hřmotem welikým/
a giž několik děr we zdech vdělali/ y dwěma Sſturmy o Pewnoſt ſe pokuſyli/
ale od Turkůw byli odehnáni. W tom Baſſe Budínſký s třinácti Beky,

magic

magic 20 tiſýc Wogſka/Děl 30 a Wozůw Proffantſkých 50. z poručenj Sy-
nan Baſſy k Bělehradu poſlán / aby Měſtu retuňk dal/ kteréimužto Hrabě z
Hardeku Heytman Rábſký, a Giřý Hrabě z Serynu/ a Pan Nádaždý ceſtu
zaſkočili/a než k Měſtu přigel, s nim poſſermiclowali.

Baſſe widauc Křeſtiany/na gedné Hoře wyſoké ſe položil/proto aby mu
bylo ſnáze z hůry ſtřýleti. Ale Křeſtiané Pánu Bohu ſe poručiwſſe/ſpra-
wedliwě ſe na Turky hněwali/a nic nedbagic na nebezpečnoſt mýſta, k Tur-
kům ſkočili/a wpadſſy mezy dotčenau ſtřelbu/tak zmužile ſe s Turky bili/ až

gich 10000. na place zůſtalo. Mezy nimižto byli tři Bekowé/Oſtřehomſký/
Setſſynſký a Nowohradſký / a ſedm Czauſůw: Tak někteřý powýdali / že
w té bitwě byl y Synan Baſſe ſſkodliwě w plece raněn.

Vtýkali Turcy vprkem, kteréž naſſy zmužile ſtýhali/ některé zgýmali /
některé mečem zbili. Zagata byla wſſecka Střelba Turecká/wſſecky Wozy
s potrawami/a Welblaudůw množſtwý, to wſſe k vžitku Křeſtianſkému při-
ſſlo. (Z té porážky a ſſkody weliké/rozhněwali ſe náramně/ přiſahagýce že
žádného žiwiti nebudau, yak ſe gim neyprwé vdá nad Křeſtiany ſwýtězyti:
Na znamenj hněwu ſwého, pět wězňůw Křeſtianſkých kteréž toho čaſu měl
w ſwém leženj, Baſſe poručil bez meſſkánj ſtjnati.) Ti pak genž za vtýka-
gicým Wogſkem běželi/byli Huſaři a Reythařý Němečtý / kteřýž malička
odpočinauce/na oſtatek Pohanůw ſe obrátili/a dohonjce ge/zmužile ſe s ni-
mi bili/tak že Huſaři polámagic Kopý ſwé/Sſawlemi ſe s Turky bjti mu-
ſeli. Němcy také Prach wſſecek y kaule wyſtřýleli / a kdyby ſe byli Turcy
délegi bránili/bylaby wyhraná bitwa ſtracena. Z opatrowánj Božſkého to-
liko ſedm z Křeſtianůw, ač neyznamenitěgſſých w té bitwě zůſtalo/a někteřj
raněni byli/yako Hrabě z Hardeku w nohu wſſak neſſkodliwě. Po rozehná-
ný tehdy Turkůw/nawrátili ſe do leženj s radoſti.

Tak ſſtiaſtná bitwa Křeſtianům welikau ſmělоſt přidala/a Pohany ſtra-
ſſliwé a bázliwé včinila/tak že z mnohých Zámkůw tagně vcházeli/zanechá-
wagic puſtých až k Hranicým Tureckym. Ranytčaři to neſſtěſtý ſamému
Synan Baſſeti přicjtali/prawjce, že gemu poručeno bylo w Bělehradě tu zy-
mu odpočýwati/a žádné wogny nezačýnati: a tak poſlali k Sultanowi ſwé-
mu, obžalugice geho. A Sultan Amurath z přjčiny té/k hněwu gſa popu-
zen/hned w prchliwoſti poſlal do Bělehradu, aby Synan Baſſy zaduſyli.

Téhož čaſu dwa Bekowé do Weſperyna přiſſli/za kterýmižto 17 dne L-
ſtopadu giný dwa přitáhli / gimžto rozkázáno bylo aby Předměſtý wſſecki

popa-

popálili: Potom zagat geden od nassjch z Wespernu/kterýž prawil, že pro to wysláni byli/aby Křestianské Wsy y Města gakýmkoli spůsobem plundrowali/a Tyhan Město pewné aby oblehli a mocy wzali.

Cztrnáctého dne Měsýce Listopadu okolo desáté hodiny w Kassowě tři Slunce se vkázali/a w tom z Agru, (neb z Erle, což Czechowé od Němcůw wzali) nětco Husařůw wygelo/kteřýž treffili na tři Czausy Turecké/s nimiž gelo giných 37. a swedsse s nimi bitwu/ gednoho Czausa s desýti Turky zabili/a dwa žiwé do Erly přiwedli/giný pak zvtýkali.

Téhož času Pan z Tyffenbachu Zámek Sabatku wzal / kdež toliko Sto gýzdných a Sto Pěssých Lidu Rytýřského bylo/a poručiw wssecky zmordowati/k Fileku se obrátil/magic Lidu toliko 2500.

Turcy kteřýž w Budinu byli/segdauce se s ginými / tak že gich wssech bylo 12000. pospýssyli k Fileku k obraně geho. O čemž když se dowěděl Tyffenbach/zastaupil ge na tři strany / a na mjstě přjhodném swedl s nimi bitwu/a tu gich zbito mnoho/ostatek rozehnáno: Střelba kterauž s sebau měli, pobrána/a obrátýce se zase k Fileku/geho w brzkém čase dostal/a mnoho Rystuňkůw k wogně tam nalezl/kteřjž byli w Zemi zakopáni. Pssenicy Turcy za Zed wysypali/pro kterauž potom w nocy s několika Sty Wozy přigeli/ale wysspehowáni od Rytýřstwa/wssyckni zbiti gsau/ a cožkoli v nich nalezeno/to wsse pobráno/a na Zámek Filek dopraweno.

Z takowého sstěstý Křestiané děkowali Pánu Bohu / obzwlásstně pak když mimo to y Setssinu a Tolky Turkům odňali/ a Heytman Křestianský nepřestáwage w swém powolánj/rozmeyssel coby měl činiti/zdali Hatwanu dobýwati/čili s Panem Balffim, kterýž tehdáž v Nowého Hradu byl/se spogiti. Welicý desstowé ten čas sskodu činili/tak že Střelbu žádným spůsobem wezti nemohli/ani žádná žiwnost Wogsku dodána býti nemohla: Sedlácy wssyckni v Setssýna a Fileka/wezmauce nábytky swé/ na misto bezpečnégssý s ženami a s dětmi swými odběhli a se skryli.

A když hlad ssužowal Wogsko Křestianské/ a mnohé odgeti přinutil/ nic méně Lid Balffiho, když Turcy Dregelium a Palank pusté zanechali/ Pewnosti ty opanowali. A když Samassky Zámek znamenitý mezy Setssynem a Filekem Turcy gesstě w swé mocy měli/ a z něho sskody weliké Křestianům činili/wyprawen gest s dobrau částkau lidu Michael Schyrynney wyšssý nad Lidem Cýsařským/ aby Pohany z toho Zámku wyhnal. Turcy to zwědauce/než Křestiané k Zámku přitáhli/oni vtekli/toliko 35 Osob pro obranu zanechali/kteřýž obgednawsse sobě žiwot a to coby vnesti mohli/Zámek hned poddali.

O známeno potom, že z Winadu Turcy vtekli/pročež geg nassy osadili/ gako y Drogegilu / kdež nalezeno bylo 10. Děl znamenitých. Zámku pak řečeného Wecka Turcy dobrowolným poddánjm postaupili/ takowé sstěstý milost Božý Křestianům swými popřýti ráčila. Neb Roku toho Turkuom odňato 13. Zámkůw bez Krwe prolewánj/gmenowitě, Sabatka/Filek/Diwin/Haniakow/Setssýn/ Modrýkámen / Dregel / Hulock / Holdocký/ Samassky/Wugach/Wetsske/ Palank: a k tomu tak weliký dýl Země coby mohlo býti za Arcyknýžetstwý Rakauské.

Téhož Roku 6. dne Měsýce Března / položen byl Sněm w Ratysboně/ na kterémž bylo o ochraně wsseho Křestianstwa rokowáno/ nekády wsseliké aby skaženi byli/a dobrý řád aby naprawen byl: a po wyřýzeni těch wěcý/ odložen gest do Prowodný Neděle, pro negaké zaneprázdněný Cýsaře w spráwách welikých. Na tom Sněmu potom Cýsař Rudolff se wssemi Knýžaty

žaty Králowstwý, toto spůsobil/aby z Jara neyprw přjssthjo / to gest Roku 1594. 30000. gýzdných/a pěssýho lidu 60000. proti Turkům wywedeno býti mělo: Kterémuž Wogsku dán za Heytmana Arcyknýže Ferdynand / Hrabě z Tyrolu/ᵹc. Streyc Cýsaře Rudolffa/a pomocnýkem geho nařyzen Matyáš Arcyknýže Bratr Cýsařský.

Strach weliký byl mezy Pohany/tak že z Měst a Zámkůw okolnýjch/co neylepssýho měli, wssecko do Budina wozyli: w kterémžto Městě toho Roku tak weliké bohatstwý a zbožý bylo/ žeby za ně Sto tisýc Wogákůw za celý rok wychowati mohl: a kdyby se byli Křestiané toho roku sgeli / snadnoby byli Bělehradu/Budinu/y giných přednjch Zámkůw a Měst dostati mohli.

Aby pak oni srdce swá bázliwá potěssyli a Křestianůw postrassyli/takowé nowiny rozsýwali/že Beglerbek Řzecký do Budina weliké Wogsko prowázý / w němž 40000. Tatarůw býti prawili / a že neywyšssýho Bassy na každý den očekáwagi/ s Wogskem nesčíslným: ale když Osman Bek čtyry sspehéře wyslal, kteřjžby možnost a sylu wogska Cýsaře Křestianského zwěděli/a yaká spráwa a pořádek w něm gest/yak mnoho Střelby/a coby činiti myslili/zdali k Hatwanu či k Wesprynu obrátiti se chtěgi/tehdáž wygeweno gest, že Turcy neprawdiwé nowiny dali slyssseti/neb takowé sspehéře,když po znáni a zgimáni w Wogsku Cýsařském byli, a dáni k mučeni/ wyznali / že od Beka wysláni gsau/proto aby o weliké mocy Wogska Tureckého wyprawowali/ale že Beglerbek do Budina přigel toliko w ssesti Stech Koni y Pěssých/a té Zymy že Wizyr Basse ani Tatařj nepřigedau do kragin Vherských wssak z Jara že na weliké Wogsko očekáwagi.

Mezy tim w Hornjch Vhřých Wogska Křestianská z Měst těch do kterýchž se byli na Zymu rozgeli, obeslané byli / aby 16 dne Prasynce neyprwé přjsstý, neb Ostřehom neb Bělehrad znowu oblehli/protož bez messkáni 22 Děl z Wjdně po wodě do Komárna odesláno/a Lidu rozkázáno/aby se sgjžděl pod spráwu Pana Balffiho/ a Hrabě z Hardeku y Tyffenbach tolikéž očekáwali Aukadu negakého.

To když se dálo/Husaři kteřý w Papě pro obranu byli/na nowého Beka kterýž s wýborným rystuňkem do Palaty z 600. Koni gel, vdeřili/a s nimi bitwu swedsse ge přemohli/některé zgýmali/Beka kterýž se gýti nedal, zabili.

Dne 19. téhož Měsýce Turcy z Zyzeku přes Řzeku Sawe se přeprawili/ Křestianům sskody nemalé činýce: O čemž když se dowěděl Grafuinus skrze sspehéře, za nimi táhl/a 700 gich porazyl/a nětco w Sawě gich vtonulo.

Téhož Roku 1593. Knýže Bavorské do Prahy k Cýsaři přigelo/od kteréhož s náležitau vctiwosti přigato/ a po několika dnech zase odgelo.

Téhož Roku weliký Kněz Mozkewský Jwan, žádal od Papeže Řzehoře 14 aby mohl tytulu Králowského dosáhnauti. Otec Swatý dowoliti gemu toho nechtěl/a to proto že byl Sismathicus y aby negakého nepokoge mezy Poláky a Mostwany nevčinil.

Téhož Roku w Benátkách Měsýce Listopadu když grunty Kostela S. Wawřince wymetáwali/ nalezli Truhlicy dřewěnnau, w kteréž byla gesstě druhá wolowěnná plná zlatých starodáwné mince: Dělnýcy to přednesli před Mistra swého starssýho / kterýž otewřew truhlu / a wida tak mnoho Zlatta/zapowěděl wssem aby nic o tom žádnému nepowýdali / a poděli li se sami o ty Penýze/a truhli do wody vwrhli: geden pak Towarysš z nich, gemuž se y těch Peněz nětco dostalo/gsauc potřebným/ s dwěma těmi Zlatými ssel k Zlatnýku, ptagice se ho coby mu za ty Penýze dal/a on spatřiw starodáwný mincy, a takowých Peněz gak žiw newidauce/ neb na gedné straně

byli tři Korauhwe a na hoře Křjž / a na druhé straně několik liter Chaldey-
ských/kaupil ge pro vkázanj: a tak se wygewilo což byli ti Zednjcy zatagili.
Protož z poručenj Auřadu zgimáni gsau wssyckni / a tu wyznali yakým
spůsobem ty Penjze nassli/a že listy negaké mezy těmi Penězy na pargamé-
ně psané byli/ale gazykem neznámým/kteréž že gsau do wody vwrhli/a toli-
ko ty Penjze sobě zanechali.

Téhož Roku Anna Arcyknežna Rakauská Dcera Arcyknjžete Karla
Styrského/ Streyna Cýsaře Rudolffa/Zykmundowi třetjmu Králi Polské-
mu Manželi swému porodila Dceru w Warssawě / kteréž dáno gméno na
křtu Anna Marya.

Na počátku téhož Měsýce Jan Knjže Saské na dwůr Cýsaře Rudol-
ffa přigel/od Bratra swého Fryderyka Wilhelma/ a od stawůw Knjžetstwj
Saského wyslaný/aby manstwo kteréž Electores Saxonum w Czechách ma-
gi gménem Synůw Christiana Electora poslednjho, v Cýsaře Rudolffa ya-
kožto v Krále Czeského přigal: což snadně z lásky Cýsařské obdržel.

We Wlaských Kraginách vkázala se Kométa s dlauhým ocasem na po-
lednj stranu/ o kteréžto psal Bartholomæus Hubertus Medicus Erphordi-
ensis, y ginj Astronomowé množý.

Téhož Roku w Jndeburku w Styrij vkázala se černá Hwězda w Sluncy
a proti nj Děl několik welikých/z kterýchž kaule weliké nápodobné Duze, na
Slunce wskakowali, Zem černau činjce/a okolo Slunce mnoho Hlaw Tu-
reckých se vkazowalo s dlauhými Hrdly/a Czáp weliký železným řetězem za
nohy vwázaný.

Téhož Roku Henricus Borbonius Král Nawarský & Biarmæ Prin-
ceps, po mnohém z gedné wjry na druhau wstupowánj/k gednotě wjry Ka-
tolické znowu se obrátil / a změniw vkrutnost swau, slibowal to wsse což na
Křestianského Pána w času pokánj postaweného náležj splniti. O tom ob-
ssjrněgi Mercurius Gallobelgicus lib. 6.

Dne 18 Měsýce Srpna Ludwjk Knjže Wirtemberské vmřel na Dwo-
ře swém/gsa Muž Wěku dospělého /měl dwě Ženy: Dorotu Karla Markra-
běte Badenského Dceru/kteráž mu vmřela Léta 1583. a Worssylu Geor-
gij Ioan: Palatini in Ligelstein Dceru/kterauž po dwau letech po smrti pr-
wněgssj wzal druhého dne Měsýce Máge/a že skonal, nezanechaw potom-
kůw žádných/ Frydrych Hrabě Wirtemberské yako neybližssj Přjtel w ge-
ho Knjžetstwj se vwázal.

Téhož Roku vmřel Jan Král Sswedský: Syn geho Zykmund Král
Polský W. K. L. na geho místo s Manželkau swau Annau geti vmjnil: k
čemuž mu wssyckni powolili: a tak na koncy Měsýce Srpna z Krakowa wy-
gel do Malborku/potom do Gdánska/ kdež z malé wady weliká Wogna se
začala/tak že Král w tom tumultu w welikém nebezpečenstwj byl.

Téhož Roku po smrti Knjžete z Parmy/ dlauho při Dwoře Krále Hi-
sspanského rokowáno/ kdoby na geho mjsto do Belgij wyslán býti měl/někte-
řij chtěli Albrechta Arcyknjže Rakauské, Portugalského Wicegerenta / ale
Lusytáni ponjženě Krále prosyli, aby gim tak dobrého Gubernatora neod-
gjmal: nic méně na tom zůstalo/aby Arcyknjže Arnosst Bratr geho tam byl
wyslán/a tak se stalo/že gemu byla dána ta provincie/do kteréž on na počát-
ku Měsýce Prasynce s osmi Sty gjzdných wygel: Dne 18. téhož Měsýce do
Normberka přigel/a tam byl wjtán od dwau Weywodůw Naubergenské-
ho a Bipontského/a od Manželek gich/od Knjžete Baworského a dwau Se-
ster/a od Syna Karla Arcyknjžete, Mládence na ten čas w 18. letech.

To wsse

To wsse dálo se Roku 1593. za času sstastného panowánj Cýsaře Ru-
dolffa/kterýž sstiastně a za slussné přjčiny s Turky Wognu začaw / gesstě gi
byl ani do Léta 1601. když gsem tuto Knihu psal, nedokonal: Protož gak
se wedlo přes ty wssecky časy yak Křestianům tak Pohanům / to wsse w pra-
wdě oznámjm.

Roku tehdy 1594. za panowánj wěčně paměti hodného Cý-
saře Rudolffa/toho gména druhého / sstiastné y nesstiastné přjhody timto
pořádkem se dály.

¶ Sultan Amurath Turecký Cýsař 11. dne Měsýce Ledna, wygel z Kon-
stantynopole, aby Wogsko swé kteréž proti Křestianům sebral, spatřil. W
tom weliká Baufka na Oblacých Nebeských se začala / tak že Wozy y Koně
přewracowala: Z kteréhožto baufenj padali křjže z Nebe na ssaty Turecké.

Welice z takowé přjhody Sultan Amurat se vlekl / tak že wssecko swé
Wogsko do Konstantynopole obratil/a sám z toho leknutj nemocen gsa/ po-
ložil se a vsnul. W tom vdá se mu we snách widěti welikého Muže/kterýž ge-
dnau nohau stál na Wěži Konstantynopolitanské/a druhau roztáhl na Mo-
ře/a gednau rukau Slunce, a druhau Měsýc dosahowal: a když se tomu dji-
wal Sultan Murath/ten Muž nohau tu Wěž zbořil na kteréž stál: když v-
padla, Kostel y Stolicy Cýsařskau polámala/a w tom Sultan ze sna se pro-
budil/a wssech Wěsstců powolati rozkázal/gimžto sen swůg oznamowal/ a
žádal od nich aby mu geg wyložili. Kteřjž gemu po malé chwjli powěděli/
že Sultan Křestianům sobě swau mocy nepodmanj/ proto že se Machomet
hněwá/a yak na Turky křjže padali/tak wssyckni ti Turcy na kteréž spadli
křjže/že magi mordowati Křestiany/kteřjž w křjžjch oblybenj swé magi.
Czehož gestliže neučinj/že Machomét Prorok welikau Wěž y Kostel y Sto-
licy Cýsařskau zbořj a w nic obrátj.

Po takowém gegich Proroctwj/přisáhl Sultan Murath wssecku swau
moc na Křestiany obrátiti/ a nepřestati wálčiti / dokawadžby neopanowal
wssech Zemj a Kragin/w nichžto Křestiané přebýwagi.

Téhož Roku gedenáctého dne Ledna/přigeli do Widně z leženj Cýsař-
ského od Wogska Poslowé/Gallus a Brunius/ kteřjž kořist nemalau wzatau
pod Bělehradem, Cýsaři a Arcyknjžeti Matyássowi yakožto Gubernato-
rowi Wogsk Křestianských odewzdali/totiž 30 Děl welikých Turkům odga-
tých/tři Koně Turecké welmi spanilé/ Praporců 22 a giných množstwj zbra-
ni a rystunkůw pěkných/ což wděčně Cýsař Rudolff y Arcyknjže přigmauce/
Posly s hogným a laskawými obdarowánjm zase do wogska wyslali.

Dne 15 téhož Měsýce/sgelo se mnoho Turkůw z okolnjch Zámkůw oko-
lo dwau tisýc / a wygedauce na grunty Křestianské okolo Filekowa/ sskody
weliké činili. O čemž když Tyffenbachowi spráwa dána/hned se wssem stro-
giti kázal/a hned gim cestu zastaupili/a přissli nenadále na ně/a bitwu s ni-
mi swedsse, zmužile se s nimi bili. Dal sstěstj a wjtězstwj Pán Bůh Křestia-
nům/zůstalo těch Turkůw na place 1500. a něco žiwých dostali/ostatek gich
zutjkalo/a laupež wssecka odňata a pobrána.

Stalo se téhož Roku w Helwetij we Wsy nazwané Rozeko w Panstwj
Lucernienském: Negaký Ssenkýř gménem Girjk Sskod, po smrti manžel-
ky swé/když statček swůg vtratil, a giž práwě do weliké nauze vpadl? Djtky
geho, gjchž bylo patero / wolali s pláčem yakožto hladem zemdlené / aby
gim gjsti dal/ a on odpowěděw žalostně, že ani chleba nemá/y nawsstjwil Se-
stru swau, žádage snažně aby gemu toliko chlebem nápomocna byla, dřjwe

nežby

nežby Děťátka geho zemřeli/ale ona odpowěděla: že mu nemůže nigakž ſpo-
mocy. Protož odſſel on k dijtkám gſa ſmutný/kteréž opět běžijce proti němu
za chléb plactiwě žádali/a když zwěděli že nic neneſe/oddali ſe w pláč/a ſtar-
ſſý těſſyla ge řkauce: mlčte mlčte, dá nám Pán Bůh dnes chleba geſſtě doſti.

Otec pak Tyran od Satanáſſe swedený a hněwem zapálený/pochytiw-
ſſy tu ſtarſſý Dcerku w ſedmi letech, gi oběſyl/a dwě vtopil/čtwrtá to widúc
padla na kolena proſyc Otce ſwého aby gi nezabigel/že od něho wjce chleba
proſyti nebude: ale tyran nemiloſrdný dobywſſy Nůž, hrdlo gi podřezal.
Páté kteréž w Kolibce leželo, Nožem probodl: a w tom Seſtra přiſſla Pe-
cen chleba neſauc/a widauc takowau vkrutnoſt/ hlaſem nařjkati počala.

Slyſſijce Sauſedé takowé nařjkánij/zběhli ſe/ a widauce vkrutnoſt to-
ho Tyrana/gali ho a do wězenij dali/kterýž we třech Nedělijch a dwau dnech
vtracen geſt/neyprwé na kůl wſtrčen a potom v ohně vpečen.

Téhož Roku Matyáš Arcyknijže Rakauſké 24 dne Měſýce Ledna na
den Swatého Matěge z Wijdně do Rábu gel/za kterýmž každý den Wog-
ſka z Czech/ z Morawy a Slézſka ſſli.

W tom neywyſſſý Heytman nad Erly / wyſlal z Zámku pět Huſařůw,
aby některé Sedláky neposluſſné ſkrotili/ a nebo na Zámek přiwedli / kteřijž
na Sto Turkůw treffili/a založiwſſe Kopij ſwé, s nimi ſe zmužile potkali.
Turcy diwili ſe owſſem takowé ſmělosti/ale že ſe domnijwali žeby wijce Kře-
ſtianůw někde w tagnénı mijſtě očekáwalo, vtijkati počali / a Huſaři za ni-
mi běžjce/gednom čtyry zabili/a pátého žiwého gali, též Praporec Turecký
doſtali. S obrátili ſe s tim k Heytmanu ſwému do Erle/ a ten ge k Cýſaři
wypravil. Giſtě tak weliká bázeň mezy Pohany byla toho čaſu/a hlad ne
malý/ že před několik Křeſtianůw mnoho Turkůw vtijkalo.

Weliká pomoc od Papeže toho Roku Cýſaři do Vher včiněna / Pěſſijch
5000. gijzdných 500. Knijže Hertrurſké dalo na pomoc 70000. Korun. Ge-
nuenſſtj 4000. Knijže Ferrarſké 50000. Luka 20000. Parma 25000. Knij-
že pak Mantuanſké a Vrbinacſké připowěděli oſobně přigeti s Wogſky ſwý-
mi. Od Moſkewſkého také dobrá pomoc odeſlána byla.

Téhož roku gedenáctého dne Měſýce Vnora / když ſe ſtrach weliký me-
zy Pohany rozmáhal/ Beglerbek Rzecký, buď že pro kratochwil, neb aby y
Děti zmužiloſti zwykali/ſebral gich oſm Set/kteréž na dwé rozdělil/ gedny
nazwal Gaury/ a druhé Biſurmany / a přiwedl wſſecky na dwůr Cýſařský/
připowijdage těch děti Heytmanům nařijzenými/ že kteřij wjtězſtwj obdržij,
ſſtědře obdarowáni budau. S dal Gaurum heslo IESVS, a Biſurmanům
Hala Hala/y hned obědwě ſtrany k ſobě ſkočili/každá křičijce Heſlo ſwé/a ge-
dni proti druhým zmužile ſobě počjnagice, bez miloſrdenſtwi ſe bili / tak že
na poly mrtwé odtud noſyli/a wſſak předce ti kteřij měli Heſlo IESVS plac
obdrželi a ſwé Nepřátely rozehnali: Opět poſſla z toho weliká bázeň / tak
že Turcy záhubu ſobě předpowjdali.

Téhož čaſu Kozácy weliké ſſkody Turkům okolo Kyli a Bělehradu či-
nili/ Děl welikých polnijch mnoho pobrali / a kořiſt znamenitau zplundro-
wawſſe Zemi Pohanſkau odneſli.

Křeſtiané welice byli tehdáž opatrnij/ nebo 24. dne Měſýce Vnora w
Wijdni a w giných Měſtech woláno/ aby žádného Cyzozemce, yak Stawu
Rytijřſkého tak proſtého, ani we dne ani w nocy nepřechowawali / lečby ten
neyprwé oznámil gméno ſwé/odkud geſt/a kam gde/a co tu k wyřijzenj má/
gak dlauho tu zůſtati chce / a to wſſe od něho wyzwědauce / neywyſſſijmu
Zprávcy Měſta onem oznámeno býti mělo/a geſtližeby ſe kdo tak nezacho-
wal/

wal/na hrdle treſtán, a geho ſtatek do Komory Cýſařſke pobran býti měl.

Též y přes Wodu Přijwoznijcy žádného přewezti ani odwezti neměli/
krom s powolenjm Zprávcy Měſta/ a wſſyckni neznámij z Měſt wypowě-
dijni / ani žádný neſměl w Maſſkarách aneb Larwách po Měſtě choditi /
tak opatrným vſtanowenijm budaucýmu zlému předcházeli.

Téhož čaſu Kryſtoff z Tyffenpachu obgednawſſy ſobě v Arcyknijžete
Matyáſſe Tiſýc Lidu Rytijřſkeho, a to Czechůw/Filek a giné Zámky oſadil
geſt, žeby Wogſko wyſlané bylo k Wogně/ aby ty Zámky puſté nezanechawa-
li. Nadto Arcyknijže wyſlal Hrabě Sſlyka z Paſunu a z Lokte s Tiſýcem
gijzdných/kteréž podlé potřeby po Zámcých rozſadil.

Mezy tim Arcyknijže Matyáš Auřady Wogenſké giným rozdáwagic
Balffiho včinil Dyrektorem wſſeho Wogſka/a hned ſe radili, yakby mohli
Cýſaři yakožto Hlawě neywyſſſý neylépe poſlaužiti/a w tom doſtali Turka
gednoho nedaleko od Dreglu/ kterýž wyznal, že na Nowém Hradě mijli od
Wácu/tři mile od Budina/a ſedm mil od Bělehradu / toliko oſm Set Lidu
geſt, a nic wijce: ginižto rozkázal Baſſe Budinſký ſkrze liſty, aby ſe ſtatečně
bránili / a žádnému Měſta nepoddáwali / a že gim ſám na pomoc přiſpěti
chce s wogſkem nemalým/a giž z okolnijch Zámkůw wſſecky potřeby k há-
genj Měſta dodané byli. Weliký ſtrach byl w Měſtě Nowohradſkým když
Hrabě z Sſlyku s ſwynu Czechy toliko w Tiſýcy Konijch přigel / tak že od
wſſeho vtjkati chtěli/domnjwagice ſe že wſſecko Wogſko Křeſtianſké k Mě-
ſtu táhne/ale když gim ſſpeheři oznámili že toliko Tiſýc lidu geſt/ſtraſſliwé
ſrdce ſwé zaſe změnili. W tom Křeſtiané počali ſe ſtrogiti k Nowému Hra-
du/a wyſlali ſſpeheře pro lepſſij wſſech wěcy wyzwěděnj/a když oni oznámi-
li že tak geſt yak ten wězeň powěděl / vmijnili pak té nocy Měſto dobyti / y
wyſlali do Dreglu pro Děla/ proti kterýmž wyprawili několik Praporcuow
Němcůw / kteréž rychle přiwezena gſau / a tak 8. dne Měſýce Března před
wýchodem Slunce wſſecko Wogſko pod nowým Hradem ſe položilo.

Turcy widauce Křeſtiany/počali ſe hotowiti k odpijránij/ a tak neypr-
wé ſpálili Měſto genž leželo pod Zámkem/a Moſty kteréž byli k Zámku ſwe-
dli, Křeſtiané toho dne ne o dobýwánij Měſta, ale o opatřenij leženij ſe ſta-
rali/a několik Děl na hůru wyſokau wywezli/odkudž welmi dobře do Zámku
ſtřijleti ſe mohlo. Giž bylo Slunce záſſlo / a Pan Gallus neywyſſſý nad
Střelbau ze třij neywětſſijch Děl vdeřiti kázal: a hned té nocy z rozkázánij
Baſſta gedna wyſtawena byla / kterauž oſadiwſſy na ráno, z ſſeſti Děl k
Zámku ſtřijleti počali/a giž tři Sta Kul z těch a z giných čtyr wyſtřijleli / a
wſſak nic neſprawili/neb Zámek na wyſoké Skále byl / a ſſyrokými a wyſo-
kými Zdmi obehnaný/a mezy nimi přjkop hluboký w Skále wyſekaný oko-
lo wſſeho Zámku/a k tomu prken mnoho z welikých dřew vdělaných k obra-
ně složené byli. Nic méně z poručenj Heytmanſkého několik Set Mužůw
dobrých Wogákůw k Sſturmu ſe přihotowilo/kteřij při zbraněch ſwých po-
chodně měli/a přiſtaupiwſſy k Plotu oheň založili/a tak ten Plot z Dřjwi a z
Prken včiněný, zapálili/a za tim přijſtup ke zdem měli: hned ſmělegſſij a
ochotněgſſij byli Křeſtiané přiſtupugice k Zdem/a poručeno vſtawičně z Děl
ſtřijleti/a tim mnoho Turkůw z Domů ſwých wyhnáno / a mnoho gich zbito
geſt/ale že ſe pak zmužile bránili, do čtwrté hodiny bitwa trwala.

Přigel za tim do Wogſka Arcyknijže Matyáš w Tiſýcy Konijch/a hned
ſe obrátil k neywyſſſý ſtřijlnicy/a z Děl opět zhuſta ſtřijleti poručil. Což když
čaſto a mijrně činili/neypředněgſſyho Puſſkaře kterýž byl Němec podturče-
ný zabili: Zatim weliký ſtrach byl na Zámku mezy Turky/tak že tři Prapor

 ce wyſta-

ce wyſtawili/a pokoge žádali / ale že gim nic na to odpowěděno nebylo / než
co neypilněgi ſtřijleno/Pohané pak opět žaloſtně pokoge žádali. Poſláni by-
li od Heytmana giſtij lidé/aby s nimi pokog včinili/ přeſtanauce za tim ſtřij-
leti/y přiwedeno deſet Turkůw předněgſſijch k Arcyknijžeti, kteřijž ſkrze tlu-
mače oznamowali/že takowé ſýle odolati nemohau a žádné pomocy od Ba-
ſſete Budinſkého nemagice, že ſau powinnoſti ſwé za doſt včinili/a nemagi-
ce retuňku že nic giného gim nelze činiti, než Měſto a Zámek poddati / ale
tim ſpůſobem, aby s ſwými ſtatky byli propuſſtěnij.

Tu tázáni gſau z které přijčiny ſe hned neyprwé nepoddali / když geſſtě
takowé ſſkody Křeſtiané newzali/a doloženo že pamatugi na vkrutnoſt kte-
rauž nad Křeſtiany w Wacij prowozowali: Z čehož ſe oni wymlauwali/pra-
wijce že wedle přijſahy a powinnoſti yakožto Rytijři to činiti přinuceni byli.

Na to gim Balſſi řekl/kterýž ſe tehdáž včinil Arcyknijžetem/a to proto
aby Arcyknijže Matyáš znán nebyl/ač weliký náklad na to naložen / a kto-
mu mnoho krwe Křeſtianſké wylito/ a proto žádného miloſrdenſtwij hodni
negſte/ nic méně z láſky ſwé a dobrodinij přirozeného/ když Měſto a Zámek
poddáte/na miloſt přigati budete/ a wedlé zdánij naſſeho s wámi ſe zachá-
zeti bude. K tomu Bek když mu to oznámeno od wyſlaných powoliti nechtěl/
Křeſtiané též mocý chtěli Zámku dobyti/a Turky wſſecky zmordowati: nic
méně po mnohém rozmlauwánij, Arcyknijžeti Turcy Zámek y Měſto ſlo-
wem poddali/a gim dopuſſtěno toliko gijti kamby chtěli/a to ſe dálo deſáté-
ho dne Měſýce Března.

S tim dwa Turcy na Zámek odeſláni/a ginij w leženj zůſtali: ſtálo čty-
ry Tiſýce Lidu pěſſýho/aby Měſto y Zámek opanowali / ale Turcy prodlé-
wali, domnijwagice ſe že vſtaupij Křeſtiané pro weliké deſſtě/ a když s po-
hrůžkami napomjnáni, Balſſi rozkázal Lidu ke Zdem přiſtupowati y Děla
zřijditi: Ale Turcy obáwagice ſe něčeho horſſijho, Zámek y Měſto doko-
nále poddali/a hned gich odtud čtyry ſta a padeſáte zdrawých wyſſlo / mezy
kterýmiž byl Bek s Ženau a s Dcerau/a druhý Bek Sylendriſký kterýž byl od
Baſſete Bělehradſkého z Bělehradu poſlán na pomoc/a Czaus genž byl nedá-
wno od Sultana přigel: mezy nimiž bolo mnoho raněných, kteréž neſli gim
Turcy/a někteřij kteřjž ſmrtedlné rány měli, od Turkůw ſtiati byli (yakž y
ſami za to žádali.) Bekům pak kteřijž wygijždėli z Zámku / poručeno z Ko-
nij ſſednauti/a který Kůň byl pěkný, wzali, a giné gim za ně dali.

Hledali potom žoldnéři v wſſech, geſtliže co wijce než ſluſſné bylo nabra-
li/zaſe gim to což dobrého bylo, Němcy a Vhřij pobrali.

A když odeſſli Turcy/tři Praporce Němcůw s gednim Vherſkým Páně
Panem Rebeiem Služebnijkem Pana Balſſiho do Zámku wyſláni / a tam
přes noc zůſtali. Druhého dne dwa Praporce Němcůw wyſſlo / a Panu
Retmaniemu a Rabiemu s Huſary Zámek poručen byl.

Na ten čas při dobýwánij toho Měſta, Turkůw zbitých 150. bylo / a
Křeſtianůw Sto/nebo wſſyckni z weliké chtiwoſti ſlužby ſwé prokazowali,
patřijc na Arcyknijže Matyáſſe Gubernátora ſwého/ kterýž na wſſe ſtrany
dohlijdal, yako prawý Heytman/k Dělům a Střelbě čaſto přibjhagic/a wla-
ſtnijmi rukami ſwými naprawugic/a gſa w Vherſkém Oděwu, wſſecko le-
ženj obgjždėl/wſſemu Wogſku ſrdce poſylňowal/nebo zmužile Wogáky ſlo-
wy pěknými bázliwě y s pohrůžkami napomijnal/ wgel potom do Zámku, A
a s nim mnoho Panſtwa a Rytijřſtwa, ſpijwagice Te Deum laudamus.
když dokonali ſwé ſpijwánij/wolali wſſyckni: Vivat, vivat, Archidux, ſua
Serenitas.

Bylo w tom Měſtě wſſeho doſtatek/yak žiwnoſti wſſeligaké, tak y pra-
chu a giných potřeb Wogenſkých/nebo ten Zámek Turcy 60 let w mocy ſwé
měli / a měli geg za gedno propugnaculum. Z kteréhož Křeſtiané tehdáž
měli ſnadný přijſtup k Bělehradu/ k Budinu y Peſſtu / a giným neypředněg-
ſſijm Zámkům, a tim Zámkem rozſſýřili Cýſařſkau Mezy wijce nežli na 20
mil. W témž Měſtě na dwau mijſtech nalezli gakéſy ſtaré kameny / na kte-
rýchž Erby a nápiſy byli rodu a familiæ Panůw Batorů / a obzwláſſtně Bi-
ſkupa/kterýž roku 1483. ten Zámek y to Měſto naprawil: ten Turcy na-
zwali Welký nowýhrad/nebo druhý geſt mnohém menſſý.

Bek Nowohradſký po poddáni Zámku na Budin gel / a tam hned od
Baſſete dán do wězeni/a to proto, že tak znamenitau Pewnoſt bez krwe pro-
liti poddal. Wymlauwal ſe on že to ſkrze welikau moc Křeſtianůw včiniti
muſel/poněwadž takowému Wogſku nemožné bylo odepřijti: a tak geſtliže
ſe ſſkoda ſtala/ta že ne ſkrze něho přiſſla/ale ſkrze Budinſkau wrchnoſt kteráž
žádného retuňku a pomocy nedodala. Neſpomohlo gemu to wymlauwánj
nic/nebo yak někteřij pſali, w nocy před Branau Měſtſkau oběſſen/ a na kuſy
rozſekán.

Když Nowýhrad Křeſtiané opanowal:/weliký ſtrach a bázeň mezy Po-
hany na Zámcých powſtala/tak že z ſtrachu welikého Karweſſyk a Betſſyk
zanechawſſe puſtých, vtekli.

Bylo na ten čas Wogſka Cýſařſkého 36000. s kterýmž Arcyknijže Ma-
tyáš doſtawſſy Nowéhohradu, Oſtřehoma, a giných Zámkůw dobýwati
myſlil/nebo nowina přineſena byla/ že Sultan Murath weliké ſſkody wzal
na Wogſku ſwém na Moři y na Zemi. Nebo když weliké wogſko wypra-
wil s doſtatkem wſſech potřeb na Moře/ a Wogſko to když ſe po wodě berúc
na mijſto přiſſlo kdež Řjeka do Moře wpadá/weliká baufka powſtala/a wſſe-
cky Galee y s lidem potopila. Křeſtiané těſſyli ſe s takowé láſky Božſké /
že pomáhati rácil ſwým Křeſtianům/aby přemohli takowau ſýlu Turecků.

Oſtřehomſſtij Turcy znagice takowé ſſtěſti Křeſtianſké/a gemu ſe diwj-
ce/pro obleženij ſe ſtarali/aby wſſecko což k potřebě geſt přihotoweno bylo.
Geſt Hůra nedaleko od Rábu, kteráž ſlowe Swatého Mikuláſſe / z kteréž
mohl nepřijtel, ſſkody weliké Měſtu činiti. A protož wyſtawili Oſtřehom-
ſtij na té Hoře Zámek/a Horu wſſecku ohradili/y doſti welkau Střelbau oſa-
dili. Kteréhožto čaſu weliká Powodeň w Vhřijch byla, a k tomu weliké ba-
hna/tak že žádných Děl ani Střelby Křeſtiané do Komárna wezti nemohli.
A Arcyknijže Matyáš byl w welikém nebezpečenſtwij přeprawugice ſe přes
Řjeky Lewe a Newtre/ a zanechagice tam wſſecky impedymenta ſwé / ne
Panſkého, ale Ziolduéřſkého čaſu vžjwal.

Dne 19. téhož Měſýce weliký wjtr powſtal/tak že ani koně ani lid přes
wody přeprawiti nemohli: Druhého dne gijzdnij yakžkoli přes Řjeku New
tre dáwati ſe počali/ale přes několik dni Wogſko wſſecko přeplawiti ſe ne-
mohlo/ Děla weliké y Polnij půl druhý mile od Dregle a Palanky w blátě
zůſtali. Kdyby byli tehdáž Turcy Nowýhrad nepoddali/ toho čaſu
ſnadno by byli Dregla, Palanky, Setſſyna, a giných Zámkůw okolnijch do-
ſtali: nebo by gim pomoc dodána býti nemohla / pro weliké bahna a wody
na Řjekách y Potocých.

Ty wěcy když ſe dali na rozličných mijſtech/Cýſař Rudolff poſly ſwé ro-
zeſlal k Knijžatům a Panům Křeſtianſkým/a neyprwé k welikému Knijžeti
Moſkewſkému Theodorowi. a Králi Polſkému, a Sedmihradſkému tehdáž
Weywodowi/žádagice pilně o to aby ſpolečně s giným Křeſtiany proti ta-

kowénu Nepřýteli auhlawnýmu, gemu nápomocni byli.

To Poselstwý k Moskwanům, složeno na Mikulásse Warkoca Slezáka/ kterýž když do Moskwy přigel/ zastal tam Posly/ Tatarské/ Turecké/ Perské/ Polské/ a Krále Dunského. Poselstwý Turecké a Tatarske nebylo slyssáno, a Poselstwý Cýsaře Křestianského s welikau vctiwosti do Města Moskwy doprowázeno/ a hogně traktowáno na wssem od wssech Panůw neypřednégssých. Potom Warkoca, Posla Cýsařského k sobě weliký Kněz wezmauce, geho slyssel/ a po dokonáný řeči geho, namluwjce se s swými Pány, dal takowau odpowěd/ že pětkrát Sto Tisýc Dukátůw darowati chce Cýsaři na pomoc/ a potom na každý Rok 400000. dotud dokudž ta Wogna trwati bude s Turky, dáwati přislíbil/ toliko o to žádal/ aby Cýsař nikdý s Pohany pokoge nevčinil: k tomu sebraw Wogsko weliké w Panstwý swém/ kteréž gestližeby potřebj bylo, proti Turku s lidem Cýsařským wyslati chtěl. Pozwán pak Legát Cýsařský k obědu geho/ kdež dáwáno gýdlo na Sto Zlatých welikých Mýsách/ a giné mnohé Klénoty vkazowané. Pozwal téhož k obědu y Legát Perský gménem Krále swého/ kdež stkwostné krmě přednessené gsau/ Owoce rozličné, a zwlásstě z Kragin Perských nikdá newýdané/ a tu Poslowi Cýsařskému činěna weliká poctiwost wedlé obyčege Perského/ že když on pil, přistupowal geden z neyznamenitěgssých Panuow Perských wěku giž dospělého, s zlatau čjssý/ kterauž s vctiwosti a poklonau podstawowal. Mezy ginými pak řečmi připowjdal Posel Perský Legátu Cýsařskému gménem Krále swého/ že Wogna mezy Turky a Perssany vpokogena nebude/ gednom aby Cýsař s nimi žádného pokoge a neb přjměři neuštanowil/ aby Turek potom wssý mocy swé na Perskau Zemý neobrátil.

A když Warkoc giž dobře čtyry Měsýce w Moskwy byl/ s welikau vctiwosti wyprawen a darowán/ přičemž y Cýsaři mnoho Sobolů odesláno: On pak nemagic při sobě žádných drahých Klénotůw/ dwě dlauhé a dýlem obzwlasstnjm sprawené Ručnice gemu darowal/ kteréž tomu Knýžeti welmi wděčné byli, ptoto že mistrowsky vdělané byli.

Téhož časů Wackerus Doktor poslaný do Polsky, se nawrátil/ kterýž Cýsaři dobré nowiny oznámil/ totiž že Polacy Tatary porazyli/ kterýž chtěli Turkům na pomoc do Vher geti/ a k tomu že mnoho Kozákuow na pomoc Cýsaři, gestližeby potřeba byla, přigde: na ten čas žádné odpowědi nedáno/ nebo Krále w Zemi nebylo/ ale když se Král z Sswecye nawrátý/ s nim o to gednati přislýbili Polsstý Páni.

Dne 18. Měsýce Března w Knýžetstwý Luneburském narodilo se Dýtě hrozné a strasslíwé pohlawý ženského/ gehožto mrzutost žádný gazyk wyslowiti nemuože. Hlawa geho byla bez kůže, nebyla práwě hlawa/ než toliko gakésy masso weliké a měké/ w němž mozku žádného nebylo/ a při něm na straně gedno Vcho, a to ne celé wiselo/ aniž bylo otewřené. W prostředku pak Hlawy widěti bylo gedno oko zezřený strasslíwého/ a to bylo wýce podobenstwý oka, neginač než yako něgaká strasslíwá Gesskyně žádného swětla neb zraku nemagýcý/ a pod tim místo nosu spatřowal se sprostý kus Massa/ w němžto dýra ssyroce otewřená/ to wse což wnitř bylo vkazowala: vsta geho byli na giným mjstě mimo přirozenj okrauhlé/ z kterýchž gazyk wisel vstawičně otewřených/ dwa zuby dlauhé a wostré/ prsy gakýmis křjdly přikryté místo prsuw masso strasslíwé/ a žádného nikdež článku nebylo/ neb wssyckni téměř audowé wětssý zrostlé byli/ a noha gedna na spůsob toliko gednoho článku, práwě gako sspalek/ a ten potworný plod žiw byl s welikým pláčem a kwýlenýjm vstawičným půl druhého dne a celau noc.

Téhož Roku Hrabě z Serynu, magic třj sta Lidu wýborného s ručnicemi/ a několik Praporců gýzdných/ do Kanyže geg obrátil. K kterémuž přistaupili z Sstyru a z giných Kragin pěssý/ tak že wsseho wogska bylo 10000. a tak ge namlauwal k Beřency geti, a Zámek ten oblehnauti. Ale Turcy wědauce o gegich přigezdu/ wssecko což neylepssýho měli na giný Zámek odwezli/ a ten spálili/ a dne 23 Března sami pryč odgeli. A když Hrabě přigel/ wssecko ohněm obklýčeno bylo/ a tak nic celého zachwátiti nemohl/ gednom že něco Turkůw pobiti tam kázal/ a místo to znowu oprawiti/ a lidem Rytjřským osadil/ a sám se k Segetu s lidem obrátil/ opanowaw Setssýn kterýž byli Turcy spálili/ a tu gemu oznámeno/ že Kopanu Křestiané dobyli/ a tak netoliko z swého sstěsti ale y z giných dobrých nowin se radugice. 27 Dne téhož Měsýce odtud s Wogskem se obrátil k Pewnosti Babotssam a gi oblehl/ kterýžto Zámek dosti dobře bahny opatřený byl, a k dobytj welmi nesnadný/ wssak strachem Turcy y ten pustý zanechali/ kterýž Hrabě mocně osadil/ ale neywjce mu sslo o Seget/ na kterémž Basse bázliwý přebýwal/ neb se bál spěssného obležený/ a na kterémž Otec geho někdy zamordowán byl/ když se Pohané Pewnosti té ohněm zmocnili.

W tom do ležený dostatek wsseligaké žiwnosti a potřeb Wogenských nawezeno z Komárna přes Dunag/ a sebráno Sto Lodý, kteréž swázané Řeku přikryli/ a yako Most včinili/ a tak wssecko což bylo potřeba s pilnosti swezeno/ a zwlásstě to cožby k obležený Ostřehoma náleželo.

Téhož časů Czaus Turecký do Polsky přigel/ a když Heytman a Arcybiskup wěděti od něho chtěli w nepřjtomnosti Krále coby potřebowal/ a nebo gakéby Poselstwj přinesl/ prawil že gednom má List od Sultana Murata Pána swého k Králi/ a od neywyžssýho Bassete k stawu Rytýřskému druhý list/ kterýž když otewřeli/ psáno bylo/ že weliký Chám Tatarský Sultanowi připowěděl poslati dwakrát sto tisýc Tatarůw do Vher/ ale že ge poslati nechce/ lečby měl dowolený od Polákůw/ aby ten Lid skrze Polské Hranice táhnauti mohl/ kterémuž aby Polácy ani Kozácy w ničem nesskodili/ a z té přjčiny Sultan Murat prosyl Polákůw aby tim stálost w zachowáni přjměři vkázali/ poněwadž Tataři přigýti nemjnj, lečby to gim bylo dowoleno: slyssýce to Arcybiskup Sněm položil na koncy Měsýce Dubna/ nebo Czaus na tom zůstal/ že k Králi do Sswecye geti nechce/ prawýce že vznáwá Pán geho to býti w rukau Senatu/ a Lidu Rytýřského: od nich tehdy že odpowěd na ten čas žádá bez prodlený aby se gim skrze něgaké messkáni sskoda nestala. Polácy cožby na tom Sněmě zřýdili tegno gest gednom to se wý že Czaus až do přýgezdu Králowského z Sswecý w Krakowě pod strážy byl/ gakž Gallobelgicus pýsse.

Sultan Murath Turecký netoliko po Zemi, ale y po Moři Lid wyslal na záhubu Křestianskau/ a tak gedny do Dalmatie druhé do Města Segny obrátiti myslil. Což aby gemu snadněgi přisslo/ Posla k Benátčanům wyprawil/ aby mu přes Moře Adryatské lid geho pustili.

Benátčané wyslyssýce Posla toho/ tomu dowoliti nechtěli/ neb se zrady Turecké báli patřýce na wssecko/ a pokoge nerádi russýce/ a tak Czaus s tau odpowědi nic nezřýdýc/ od Benátčůw odgel.

Kryštoff Tyffenbach sebrawssy Wogsko 20000. gýzdných y pěssých dne 16 Měsýce Dubna Hatwan Zámek a Město oblehl/ kterýž gest ssest mil od Budina/ dosti mocný a pewný. Ač pak Křestiané Střelby žádné wezti nemohli pro weliké wody/ nic méně Město oblehli/ a wssecky wýchody osadili/ aby žádný odtud, ani tam giti nemohl.

Obležený widauce Wogsko takowé/ wyslali k Budinskému Basseti, retuňku prosýce/ kterýž hned wogsko to které byl Beglerbek sebral gesstě Měsýce Vnora/ w němž bylo deset tisýcu wýborného lidu k Hatwanu hotowiti kázal/ kterémuž přissli Bekowé z Serasu/ z Julli/ z Lippy/ z Lermoie/ z Jhany/ a z Sebangrada s pěti tisýcy lidu swého dobrého/ a 3. dne Dubna vkázali se Křestianům okolo poledne, aneb hodinu po poledni za Rzekau Sawe se položjce/ a když pro welikau wodu Rzeky přeplinauti nemohli/ v Jasperynu kdež most byl přeprawiti se myslili/ a na Křestiany z nenadála připadnauce ge odehnati, a Hatwanu brániti chtěli.

Tyssenbach srozuměw tomu/ s Wogskem swým proti němu se strogil/ a gim cestu zaskočil/ a přeprawiwssy se přes Rzeku/ w Neděli, giž hodinu po Poledni s Turky mezy Zarchau a Fikusalem se potkal/ a hned z Děl k nim střjleti poručil/ pročež mnoho gich pobil/ a ge zmjchagice než do spráwy přissli/ hned na ně vdeřiti kázal.

Začala se bitwa vkrutná/ y přemáhali Křestiané Turky: nebo Tyssenbach běhagic semotam, swým srdce posylowal/ na každém místě kdež potře-

ba byla pomoc přisýlagic. Turcy widauce nesstěstý swé/ a giž mnoho pobitých na placu/ odpjrati takowé syle že těžko bylo; vtjkati počali: kteréž Tyssenbach z ssesti Tisýcy Lidu honil až do Budina/ tam wssecky Děla Turecké pobral, a sedmnácte Praporců. Zámek Jasperyn z kteréhož Turcy vtjkali, opanowal. Kdež Střelby mnoho a gineho rystuňku Wogenského nemalo dostal/ a žiwnosti dostatek/ a o tom swém sstěstí Arcyknjžeti Matyássowi dal znáti w tyto slowa:

Neygasněgssý Arcyknjže W.K.M. oznamugi znamenité wjtězstwý nad Turky/ kteréž sám Pán Bůh z milosti a lásky swé Křestianům dáti ráčil. Dowědauce se od wězňůw a giných lidý okolo Solnoka a Pesstu a Budinu přebýwagicých/ srozuměli sme, že Basse Budinský/ Beglerbek a Bekowé/ Solnočane/ Zarwatzane/ z Julli/ a z Tangradu/ magice 130000. Wogska/ mezy kterýmž byli y Tataři/ Hatwanu dáti retuňk chtěgice, a nás z nenadála oskočiti a pomordowati/ a s tau naděgi se wssým Wogskem k Hatwanu se blýžili posledného dne Měsýce Dubna/ ale že přes Rzeku přeprawiti se nemohli/ Aga z Jasperynu prwnjho dne Máge wogsko přeprawiti chtěl/ aby se k nám přiniklo/ a nás zamordowalo. Což wssecko Pán Bůh změniti a to na gegich hlawy obrátiti ráčil/ nebo gich na place půl třetjho tisýce zůstalo/ a w vtjkánj mužně se nám bránjc, mnoho wzáctných Turkůw padlo. Kako

Geneus Bek Pesstský/ Weywoda Nowohradský/ Alaus Bogstius Alustaffa Aga z Temesseku/ Marielus/ a několik Czausůw/ kteřý byli nedáwno od Sultana Murata do ležený přigeli/ a ať krátce powým, nemnoho gich z Wogska dotčeného vsslo žiwých/ kteřýkoli přissli w ruce Wogska mého, poněwadž Němcy a Vhři to mezy sebau vstanowili aby se s wězni nezaneprazdňowali/ ale každého Pohana bez milosrdenstwý mordowali: mnoho gich bylo kteřjž se wyplatiti chtěli, gednom aby nebyli mordowáni/ ale žádný ge slysseti nechtěl/ nebo sslo každému o poctiwost/ pod kterauž se byli zawázali: nic méně zgjmáno gich w vtikáni osob gednom 26. proto aby z nich poznati mohli/ co pak myslý Turcy strany té Wogny. Dostalo se nám 13 Děl polných/ z nichžto čtyry weliké; kteréž nazýwagi Organy/ a 24. Praporcuow. Basse Budinský pod pasem sskodliwě raněn. Beglerbek vtekl yak se bitwa počala/ kterémuž z té přjčiny wssecko to nesstěstý se přičjtá. Z nassých se Sto nedostáwá/ a raněných gest ssest Set/ z nichž pak některý smrtedlně: W Koných sskoda weliká nám se stala/ a zwlásstě Němcům/ kteřýž w prwným ssyku byli/ pročež nám gýzdný welice byli oslabli/ ale Pánu Bohu buď čest a chwála když gsme gen wýtězstwý obdrželi. Nyný pak od obležený započatého nepřestaneme. Pět Děl welikých na gednu Basstu gsme wtáhli/ a druhé nocy tolik wytáhnauti se přičinýme/ a tak se starati budeme/ abychom nic nezanedbali coby přináleželo k té potřebě/ a s welkau pilností k Městu přistupowati budeme/ toliko aby Pán Bůh z lásky swé swaté k tomu sstěstý dal/ a swau swatau pomoc wewssem propůgčiti ráčil.

T. M. P.

Vslyssawsse Turcy o takowém nesstěstý swých/ ti kteřýž na Zámku Zabola byli/ z strachu welikého, nemagice na sebe žádného dotjránj/ z Zámku toho genž gest tak pewný yako Tokag, anebo Erle, wygeli/ kterýž Křestiané hned osadili.

Křestianské Wogsko weliké tehdáž pod Ostřehomem leželo/ w kterýmž byl Frantissek Lawenburský s čtyry Tisýcy gýzdných/ Hrabě Ssebestyán z Sslikù s Tisýcem gýzdných Czechůw/ w kterémto wogsku y Slezácy byli/ Brandeburssstý/ Morawané/ a giných mnoho/ tak že Acingierus toho wogska gjzdného pokládá 14850. krom Vhrůw/ Kozákůw/ a giných Národůw a pěssýho 20500. Mercurius Gallobelgicus mnohém mýně: a to Wogsko 6. dne Měsýce Máge položilo se před Ostřehomē/ kterýž ležý na prawé straně břehu Dunagského/ gehožto Soliman Sultan byl dostal Léta 1543. od Křestianůw, skrze poddánj gednoho newěrného nesslechetnýka/ a geg dosti mocně opatřiti dal/ aby nikdá wýce pod spráwu Křestianskau takowá Pewnost nepřissla.

Ale Arcyknjže Matyáš znagic lásku od Pána Boha/ a sstěstý sobě propůgčené nad Turky/ Město to oblehl/ a od Zámku půl třetýho Sta krokůw, od Dunage čtwrt mýle, Stany swé roztáhnauti poručil/ a Knýže Frantissek Lawenburské položil se na lewé straně k Zámku Tureckému, kterýž slowe Kocheren. Což Pohané widauce/ mocý welikau hotowiti se k bráněný/ a hned z několik Děl střýleti poručili z Zámku/ ale Křestiané tolikéž yakž střýleti začali/ a giž Střelba proti Střelbě ssla/ Turkům hned smělosti vbylo: w tom chytili gednoho Turka/ kterýž wyznal, že nený wýce lidu na Zámku pro obranu gednom čtyry Sta Ranytčarůw/ ale na každý den že očekáwagi pomocy. Pročež Křestiané srdnatěgssý gsauce/ předsewzetý swé konali/ na Hory Winičné Děla wywezli. Kteréhožto dne Arcyknjžeti Matyássowi dwa-

mecytma Hlaw Tureckých, a čtyři Turečtij Rytjři posláni z Města.

7. Dne Měsyce Máge, welikau mocý z Wogska Křestianského střijleno bylo/a welmi giž oslably Zdi Městské / a mimo to v wečer několik ohniwých kuli do Města wrženo/z nichžto gedna padla na Wěž S° Wogtěcha/ kteráž se welmi rozpálila/a neyprwe shořel Kostel/a potom wssecko Město Dům Beků w a wssecky Stany geho a rystuňk wogenský oheň pokazyl/a ktomu prachu mnoho: gistě sskoda weliká skrze oheň ten Turkům se stala.

Nazeytři pak do Zámku mocý welikau střijleno/a welké dijry w Zdech včiněné/než že při nich byl wal weliký a ssyroký z Pijsku/kterýž bylo těžko rozstřijleti kulemi: Němcy owssem na Zdi běželi/a bitwu s Turky swedli / ale že zbořiti walu nemohli/snadno od Turků w odehnáni / a padlo gich přitom ssturmu do třidcýti.

Třetijho dne z osmnácti Děl k Zámku střijleno/osmé pak hodiny na den poslali Rácowé swého Posla do Wogska/totižto ti kteřijž w Městě byli/ dáwagice raddu Křestianům, aby Město od Hor winičných co neypilněgi dobýwali/a připowěděli malé Brány wysekati/a ge do Města wpustiti/ale s tú wýminkau/ aby ge s ženami y dětmi swými žiwé zanechali / a to což gegich wlastnj gest, neodgijmali. Což když gim připowědijno a k ssturmu hnáno 11. dne Měsyce Máge, w switánij s pomocy Ráců w těch Město staré dosti mocné Křestiané dostali: kdež Rácowé na milost přigati/a ginj Turcy wssickni zmordowáni. A tak Ostřehom Město dwěma Praporcy Němců w, a ssestmi Sty Vhrů, krom těch třij Set Ráců w a Měssťanů w osazeno: Předměstij Křestiané spálili/a mocý welikau Zamku dobýwati počali/ ale Turcy hrdel swých zmužile bránili/tak že Křestiané stratiwssy 130. Lidu pěssijho od ssturmu vstaupiti musyli.

Potom 17. dne Máge na Hůře S° Mikulásse položili se Křestiané, a vstawičně k Zámku střjleli/až po dwau hodinách Wěž gednu porazyli/geginžto pádem mnoho Turků w pobito/a hned mezy tim včiněn gest giný ssturm, ale obležený zmužile Zámku hágili/a přistupugjcý y dělmi odehnali. Pročěž Křestiané nemohauce tu nic dowesti/ časem nočnijm 22 dne Máge několik Praporců pěssyho lidu, z Basst rozličných swolaného wyprawili / kteřijž práwě o půl nocy vdeřili na Město nižssij zewssech stran/a Turcy ze sna wzbuzenij sylně se brániti počali/ale přemohli ge Křestiané, a Zdi zbořili/ a když mezy Zdmi Přijkop hluboký a ssyroký spatřili/nemohauce tomu dosti včiniti w nocy/museli odstaupiti s nemalau sskodau/neb gich okolo Tisýce zraněných bylo/a mnoho wzácných Mužů w pobito/ač y Turků w nemalo zhynulo. Přičemž byl y Bek Ostřehomský z Děla welikého raněný/ale odeslán na Budin/a to se wssecko dálo Měsýce Máge.

Cztwrtého pak dne Czerwna okolo wečera, wijce nežli pět Set Turků w z Budina na Ostřehom se přeplawilo se dwěma Bekypod bjlým a čerweným Praporcem: osmého dne téhož Měsýce opět Tisýc Turků w gijzdných a pěssijch k nowé Basstě Křestianské z nenadánj přistaupilo/ tak že giž byli do ni čtyry Praporce wnesli: Fendrych Schonbergieruow muž sylný a srdnatý, swé k bráněnij swolal/a sám se neyprwé směle potkal/yako prawý Rytijř sobě počijnagjce/a ten byl přjčina wijtězstwij nad Turky obdrženého: owssem kdyby toho nebylo Rytijře/byliby Křestiané Basstu kterauž s welikau prácy dostali, stratili/w nižto Křestianů w bylo Sto/ Turků w tam zbito 26. a pět žiwých mezy Němcy zůstalo se dwěma Praporcy Turkům odňatými. W Pewnosti pak sami Ranytčaři zůstáwali/wnichžto wssecka naděge obraněnij Ostřehoma složena bylo/a těm na každý den z Budinu pomoc s wsseligakými po-

mi potřebami dodáwána. Toho časů, nemnoho Turků w na Němce připadlo/a hned gich padesáte zamordowáno/ ale ginij slyssijce křik, přispěli na pomoc swýni/ spausstěgice Děla s hřmotem welikým, kteréž Pohany odehnali/a ginij ge tolikéž tak yak Křestiané Křestiany retowati pospijssyli.

Tyffenbach, kterýž gesstě v Hatwanu ležel / psal list k Arcyknjžeti Matyássowi/žádagice aby něco lidu odeslal/ neb mu bylo mnoho lidu při ssturmu zhynulo a mnoho gich hladem pomřelo/tak že sotwa 6000. zdrawého lidu mijti mohl. Pročež Arcyknjže mu poslal Pěssých 1200. nechtěgice Wogska swého hrubě zmenssyti.

Takowé swé nesstěstij na rozličných mjstech s Křestiany znagic/Sultan Murath, welice se hněwal/ a sýlu swau wssecku proti nim obrátiti vmijnil/ a zmordowati wssecky po wssem Swětě/a na to přijsahu Machometowi včinil/že to skutečně dowesti chce/a tak zewssech Panstwij swých lid weliký sebral/a k tomu v welikého Chána Tatarského sobě welikau pomoc zgednal.

Ale že Polácy ten lid skrze hranice swé pustiti nechtěli/ s welikau mocý propraťi se vmjnili, R propralo se gich 70000. dobrých Jonáků w skrze meze/očemž doloženo pod Erby Polskými yakým se to spůsobem dálo.

Welkau sskodu tehdáž w Polsstě a w Vhřijch ten lid včinil/ale že o tom dostatečně pod Erby psáno gest / nechcy tuto čtenáře zaneprazdňowati / ale yak se dále při dobýwánij Ostřehoma dálo, dolozjm.

Cztwrtého dne téhož Měsýce dwě Stě Turků w z Budinu wypadlo/kteřijž něco Křestianů w zaskočili a pobili / od vtijkagicých takowá nowina w ležený oznámena/a od přestrassených přidáno že se weliké wogsko Turecké přibližuge. Pročež Arcyknijže Matyáš Lid sprawiti poručil, kteréhož měl 140000. gijzdných y pěssých/ a tak žoldnéři přihotoweni gsauce, welmi dlauho w ordunku státi musyli/ale žádný se z Turků w neukázal.

Cztrnáctého dne Měsýce Czerwna mezy osmau a dewátau hodinau, ze třij stran Křestiané k nižssijmu Městu přiběhli/a k ssturmu až do třetij hodiny běhali/ale yak Křestiané zmužile sobě počijnali/ tak zmužile Turcy se bránili/Střelbau swau Křestianům sskodu činjc: a tak museli odstaupiti s welikau swau sskodau/neb gich tu tři Sta zahynulo, a neywjce pak ohněm/ kdež mezy ginými y Heytman Magdeburský s swým Fendrychem zabit.

Arcyknijže Matyáš na takowé potýkánj z gedné Bassty se dijwal/a tam geden Mládenec podlé něho prostřelen.

Turků w také mnoho pobito / mezy kterýmiž geden Bek z těch třij kteřjž na Zámku byli/ o čemž dwa Rácowé kteřijž od obležených Turků w vtekli, powijdali.

W nocy weliká baurka se stala/nebo zewssech stran welicý wětrowé wáli, a k tomu déssť welmi prssel/tak že se domnijwali žeby Saudný den byl. Stan Arcyknjžetcý vpadl y Pana Strenů w/Pana Rycharda na dwě strany se rozdělil/a giných mnoho wětrowé wywrátili a roznesli: Kuchyně na oheň vpadla a hořela/ale oheň vdussen gest. Aby pak bezpečněgssij Křestiané w Leženj byli před nágezdy Tureckými/Pan Balffi nad Rjekau weliký Přjkop včiniti dal/a Basstu, z kterého mjsta Soliman Sultan prwé Ostřehom dostal/nebo se obležnným z toho mjsta zbraňowalo dodáwati wsseliké žiwnosti: poznawsse to Pohané, wyskočili/a překážku činiti chtěgice/nic neswedli.

Teprwa tedy yako z rozličných mist, a neywijce z pěti stran bez přestánij we dne y w nocy Křestiané střjleli/weliké dijry we Zdech činijce/tak že někteřij Vhři a Němcy wybijhagic z Města wětssijho/ dwě weliké Děla a několik menssijch do Leženij přiwlekli.

Dne 17. téhož Měſýce Křeſtianſký Puſſkař z přjhody vdeřil z Děla na zdi Zámku Oſtřehomſkého/a treffil Dělo Turecké tak mjrně, že hned ze zdi dolů vpadlo/a mezy tim vtekl z Zámku Turecký Puſſkař do Ležený/ a přiſſedſſy, powjdal, že tim wyſtřelenjm mnoho Turkůw pobito/yako w gednō Pokogi že gich 40 zahynulo/a proto že mjnj včiniti wýpad / aby neb zahynuli, nebo Křeſtiany rozehnali: yakož pak w půl nocy Tiſýc Turkůw wypadlo z Zámku nad Rzekau. chtjc Křeſtiany z Ležený wyhnati.

Křeſtiané ſkrze wartu byli bezpečni/a hned na Pohany vdeřili/že ledwa zaſe do Zámku treffili: nic méně zůſtalo 50. zabitých/a mnoho raněných/a několik zgjmali/a kdyby byli gjzdnj gim zaſkočili/ledwaby byli Turcy vſſli.

Téhož dne k wečeru oſm Turkůw bohatých přiwedeno / mezy kterýmiž byl Seffer Agi z Budina s Praporcem/a ti wyznali že widěli ſedm Lodj Tureckých a plných Lidj co neypřednějſſých/ kteréž z Oſtřehoma wezli do Budina na pohřeb / a co chudſſj, do wody wmetáni byli.

Dne 18. téhož Měſýce dáno znati těm kteřjž byli w Ležený / že w nocy Oſtřehomſkým weliká pomoc a wſſeligakých potřeb hognoſt dodána býti má. A tak Arcyknjže Matyáš na dwě ſtrany lid poſtawiti kázal na wodě y na břehu. Turcy hned tu ſtráž nadběhli/gedné zbili / druhé pak rozehnali/ ale Křeſtiané Moſt pod Zámkem rozbořili/ a několik Galei doſtali.

Po takowých nowinách a rozličném ſſtěſtj/přiſſla opět takowá nowina že Synan Baſſe ſe čtyrma tiſýcy lidu do Budina přigel/a na to že myſlj yak by mohl Oſtřehoma retowati / a že wſſudy po wſſech ſtranách wegáky zaſadil/aby Křeſtianům žádné potřeby dodáwané nebyli. Potom čím dalegi tim wjce o množſtwj welikém Turkůw powjdali: gedni o 20. druzý o 40. Tiſýcých/dělagice takowau ſummu z čtyr Tiſýc: ale wſſak neprawdiwé byly ty nowiny/ a ti kteřjž takowau řečj lid ſtraſſyli; yakž ſe porozuměti může, wjce k Tureckému vžitku nežli Křeſtianſkému byli nakloněni.

Dne 25. Měſýce Czerwna ráno před Wýchodem Slunce Turcy z Zámku wypadli/a z mocy do Ležení wſkočili/ oſm neb dewět Křeſtianůw zabili/ ale když ſpatřili že ſe Křeſtiané k bitwě ſſykugi/ hned ſpátkem do Zámku vtekli. A když ſe do Ležený naſſy wraceli/ přiweden Arcyknjžeti poſel Beka Oſtřehomſkého/kterýž byl wyſlán k Baſſeti Budinſkému s liſtem / w kterémž o weliké nauze ſwé oznamowal a o pomoc žádal/prawjce že wſſecku žiwnoſt giž ztráwili/tak že do třj dni ſotwa ſe wyžiwiti mocy budau. Takowý Liſt naſſy přečtauce/ na Turky ſe ſmělegi hotowili.

Ale že ſe w tom nowina o přjgezdu Wogſka Tureckého wjce a wjce rozſſyřowala/vmjnili Křeſtiané na mjſto bezpečněgſſý vſtaupiti / a tak včinili a vſtaupili do Komárnu. Kteréhožto dne před wečerem Wogſka Pohanſká ſe gim vkazowala na drahách.

Když tehdy Křeſtiané odtrhli od Oſtřehoma/Rácowé Turečtj, chtjce Turecké břemeno z ramen ſwých ſwrcy / ſebralo ſe gich do gednoho Wogſka w patnácte Tiſýc/a v Temeſſwaru mezy Budinem a Bělehradem ſe ſeſſli/a včinili ſobě Weywodu: Baſſe Temeſſwarſké obáwagice ſe aby Křeſtiané Lipy neoblehli/ſám tam gel/a Měſto opatřjce, Lidem oſadil/žiwnoſti doſtatek nawezti poručil/a to wſſecko ſprawiwſſy/s Wogſkem w kterémž bylo 14 tiſýc gjzdných y pěſſých, k Temeſſwaru ſe nawracugice, na Křeſtiany vdeřil. Kteřjž toho dne dwakrát Turky porazyli/a znamenité wjtězſtwj obdrželi/ tam mezy ginými ryſtuňky gednoho Baſſete ryſtuňk doſtali / tak za to měli žeby Baſſete Budinſkého a neb Temeſſwarſkého byl.

Po té bitwě, obrátili ſe Rácowé do gedné Wſy řečené Beckierek na ba-

hnách

hnách welikých, na čtyry tiſýce krokůw od Bělehradu / a tam co Pohanůw zaſtali/wſſecky pobili/a mimo to Zámek Ohat aneb Ottad opanowali/ odkudž ſe hnuli k Zámku Erdegkag/a tu nic neſprawiwſſe, k druhému ſe v Rzeky Tybiſky řečenému Beſſka obrátili / a Měſto přináležegjcý k Zámku opanowali / že ſe pak ti na Zámku s Condiciemi poddati nechtěli / oni pak wědauce že gich tam nemnoho bylo/a tu že neylepſſý wěcy ſneſſené gſau/ giž také od nich žádné condici přigjti nechtěli. A w tom Maſul Baſſe Temeſſwarſké a Syn geho ſebrawſſe 11. tiſýc gjzdného y pěſſjho lidu, na retuňk obleženým přiſpjſſyli/gimžto Rácowé w Poli zaſkočili/a hned bitwu s křikem nemalým s Turky včinili. Zmužilé z obau ſtran bylo potýkánj / wſſak předce Racowé Turky přemohli/ rozháněgice a mordugice to Wogſko Nepřátelſké/tak že ſotwa žiwých tiſýc vſſlo/doſtali Děl 18. a teprwa Wrſſetce Zámek a Luč oblehli. A odtud táhli dále/a pod Wechů ſe položili: y napſali Liſt k Arcyknjžeti s wyprawenjm poſlů wzáctných/ ſkrze kteréž pomocy proti Turku žádali/a obzwláſſtně proſyli o Puſſkaře, připowjdagice ſpolečně wſſudy Pohany mordowati/a wěrně proti nim pomáhati.

Rácowé Temeſſwarſſtj ſlyſſýce o takowém ſſtěſti bratřj ſwých / Poſly ſwé k nim do Ležený wyprawili / přiſlibugice k nim w brzkém čaſe na pomoc přigeti/a pro lepſſj toho giſtotu Ženy a Djtky ſwé k nim wyſlali. Při tom Racowé mezy Dunagem a Tybiſkau přebýwagicý, tolikéž poſlali k Tyffenbachowi, přiſlibugice na pomoc 12 tiſýc dobrých Jonákůw/ kteréž hned k němu wyſlati chtěli/geſtližeby on ge přigjti mjnil pod ochranu ſwau / na mjſtě Krále Vherſkého.

Tyffenbach to rád včinil/a liſt k nim pſáti rozkázal/že wſſemu podlé wůle gegich dowoluge. Druhé poſelſtwj wyprawili k Arcyknjžeti / proſyce aby gim Heytmana poſlal kteréhožby oni na mjſtě Krále Vherſkého poſlauchali. Což když obdrželi v Arcyknjžete poſlowé, k ſwým ſe zaſe nawrátili.

Geſſtě Tyffenbach pod Hatwanem ležel/a když mu oznámili ſſpehéři že oſmnácte Wozůw žiwnoſti do Julie Pohané wezau, a do Temeſſwaru tolikéž, dobře nakladených/hned s powolenjm geo Balaſchus Ferens přeprawiwſſe ſe přes Rzeku Tybiſku 18 dne Měſýce Czerwence s lidem gjzdným y pěſſým/na ty Wozy očekáwal. A když ge ſpatřil, s několika Wogáky mezy ně wſkočil. Turcy widauce malý počet Křeſtianůw, předce geli kde gim potřeba byla/ale Křeſtiané vſtupowali yakoby ſe báli/a tak Turky za ſebau lákali/a w tom ginj z tagných mjſt wyſkočili a s Pohany bitwu ſwedli, Turky rozhánějice, nětco gich zmordowali a laupež welikau doſtali / s kterauž do Ležení přigeli: Kteréhožto čaſu Tyffenbach ſtaral ſe o to/aby mohl obleženým Wodu odgjti, což y dokázal.

Hatwanſſtj w takowé nauzy gſauce/k Baſſeti Budinſkému pſali/geſtliže gim do třetjho dne retuňku nedá/že na to přigde, že pomordugice děti a ženy ſwé, ſkrze Wogſko Křeſtianſké s Ssawlemi ſwými ſe proprati, a wſſeho odběhnauti muſegi: což činiti zmužile vmjnili/ ale neſtalo ſe wedlé domněnj gich/neb když ge Křeſtiané ſylně býti počali/naſpátek ſe obrátiti muſeli.

Budinſký Baſſe ſeznaw welikau auzkoſt Hatwanſkých, s Wogſkem ſebraným poſpěſſně gel na retuňk/o čemž Tyffenbach mage ſpráwu, s pěti Tiſýcy zaſkočil ceſtu Baſſeti tomu, na kteréhož, nic ſe takowého neobáwagicýo s Lidem ſwým nenadále přitreffil/a když bitwa včiněna, Tyffenbach ſwjtězyl, zbiwſſe Turkůw 5000. y obrátil ſe naſpátek s kořiſti/a magice giž ſſtěſtj y wjtězſtwj, od wſſj práce ſwé a kořiſtj odběhnauti muſel, pro neſtáloſt Vhrůw/kteřjž od něho odběhli/a gemu k tomu ſſtěſti/aby do konce dokonáno bylo, pomáhati gſau nechtěli.

Na

Na mnohých mijstech téhož času Cýsaři pomoc proti Turku včiněna: w Sspanyeljch z přjmluwy Krále Filippa / z Arcybiskupstwij Toletanského Sto tisýc Dukátůw wybráno.

W Řijmě 28. dne Czerwna mezy Papežem a Kardynáli o pomoc rokowáno bylo: Dáno tisýc gizdných, a čtyry tisýce pěssých z Francauzské Země. Knijžata Hetruriæ dwa Bratry s nemalým počtem přes Moře do Vher wyprawili/Pan z Rotenáwu Biskupa Salcburského Bratr, čtyry tisýce Lidu pěssijho přiwedl.

Měli Křestiané weliké Wogsko, co když směloſti nebylo / a to proto, že slysseli o wětssijm Wogsku Tureckém Synan Bassete/ s kterýmž se mezy Budinem a Bělehradem položil: k kterémuž se y Tataři přispolčili.

Měl Synan Basse půldruhéhokrát Sto Tisýc lidu/a Cýsař Křestianský o to se s Knijžaty staral, yakby wnitřnij nepřijzeň mezy Křestiany vpokogena býti mohla. Basse o tom owssem wěda, s pilnosti se staral yakby Ráb oblehnauti, a mocý gey dostati mohl/a aby neměl nepřjtele za sebau/neyprwé Dotys Zámek pět mil od Rábu opanowati vmijnil/ a wěda o Wogsku Křestianském, swými se na pěčí mijti kázal: neb nic dálegi od sebe Wogska nebyli než dwě a neb tři mijle Wlaské/gednom že Dunag ge rozdělowal/byliby sýce sstěstij zprobowali: nebo yak sspehéři powijdali, že Synan Basse ten celý den Turkům swým z Konij sgijti nedal. Arcyknjže potom rozkázal Stany pod Komárnem rozbiti/ a tak na sebe wždycky patřili.

Rozkladlo se welmi ssyroce Wogsko Turecké aby se nassym wětssij býti zdálo/a tak se až k samému Zámku Dotys roztáhlo/a něco Wězňůw dostalo/mezy kterýmiž byl geden Vherský Rytijř.

W nocy neyprwé přijssti Synan Basse rozložjce Střelbu, počal střijleti k Zdem Zámku Dotys: na to dijwali se nassy z Leženij swého / ale retuňku gijm dodati nemohli/aniž se směli pokusyti o množstwij Wogska takowého. A když Basse žádného odpočinutj nedal/ale bez přestánij střijleti rozkázal / Měsstané poradiwsse se 23. Dne Czerwna, mezy prwnij a druhau hodinau po poledni, z weliké auzkosti o poddáni myslili/neb dostatku ani žiwnosti, ani zbranij neměli/a Lidu k obraně bylo málo: Pohané zewssech stran podkopáwagice, prach podkládali/a oni bogjce se žeby byli z Zámku w nic obráceni/nazeytřij poddali se s takowými Condiciemi aby s Ženami y s Dětmi odgijti mohli/a žoldnéři tolikéž s zbraněmi swými kamby chtěli. To Pohané přislibjce nezdržeili/mnoho Žen a dětij kwaltem pobrali/a wzawssy Zámek ten, málo sobě odpočinuli/a potom k Rábu se obrátili/a mijli od Města se položili. Nassy ač nedaleko od Dunage byli/wssak předce vstupugic mocy weliké, na retuňk přispěti nesměli/ a sami pomocy na každý den ze wssech stran očekáwali/a w tom Turcy welikau sýlau Rábu dobýwati počali.

Téhož času Turkůw něco pod Petřijn přisslo / a nedaleko se od Zámku položili. Což když včinili, čtyrmi Děly polnjmi se osadili/z kterýchž na Křestiany střijleli kteřj most na Lodijch stawěli. Křestiané takowé křiwdy střpěti nemohauce/500. pěssých wyprawili, kteřjž k Wogsku Tureckému přissli a ge rozehnali, a něco gich pobili a střelbu gim odgali / a gegich propugnaculum s Zemi srownali a k swým se nawrátili.

Téhož času 2000 Wogenského Lidu Wlask[illegible] přisslo dobře zbranj opatřeného/za kterýmž Jan Medices 29 dne Měs[illegible] Czerwna přigel. Papež také Wirginiusa Vrsyna s Penězy do Vher poslal. Pohané Horu swatého Martina nedaleko od Dotysu oblehli/wsy okolnij wybrali/a Twrz na té Hůrce dostali. Ti tolikéž kteřjž v Rábu leželi, sskody weliké Lidu činili: Nážďij

dij toho trpěti nemoha, čtyry Sta Turkůw zaskočil a porazyl. Balffi také s Braunem shromáždiwsse Lid swůg/ Turky předbijhali/ a gim weliké sskody činili/totiž těm kteřj Wogsku žiwnost dodáwali. 120. wězňůw dostali/50 Welblaudůw/30 Woslů obtěžených Pssenicý a Reyži do Komárnu přiwedli.

Téhož dne genž byl poslednij Měsýce Czerwna, v wečer Matyáš Arcyknijže k Rábu na Ostrow přigel. Basse pod Městem Basstu vdělati dal/ a wssecko Wogsko swé ke Zdem přilaudil/wůkol Město oblehl/ waly se osypal/Děly osadil/a wssecko pilně a rychle sprawowal: měl w Wogsku swém lidu zbrogného 125000 w Městě bylo Křestianůw 1200 nad kterýmiž byl neywyžssijm Hrabě z Hardeku/ a Heytmanem Jan Gricighoffler. K kterýmž několik Set Wlachůw posláno/a tak gich w Městě bylo Pět tisýc.

Czechowé magic wědomost o množstwij Turkůw / společné a wřegné taženij vstanowili/a hned bez messkánij k Hranicým Vherským geli, ostřjhagice aby Pohané z hranic sskody nečinili/ a hned pěssijch 1600, a gijzdných 4000 Arcyknjžeti wyslati připowěděli: kteréhožto Lidu, očekáwal 23 dne Měsýce Srpna.

A w tom Turcy 2. dne Měsýce Srpna welikau mocy Rábu dobýwati počali. K kterémuž tak blijzko Pohané přissli, že se mohli Zdi rukama dotýkati.

Nazeytřij 4000 Tatarůw mezy Rábem a Komárnem/a 6000 Turkůw přes Řijeku se přeprawilo/a geden Zámček Křestianský nad Dunagem opanowali/tam dostali pět Děl, kteréž na Křestianské Wogsko wystřijleli / a w tom se Křestiané k bitwě strogili / a ty Turky pomordowali: něco gich w Wodě stopeno když gsau vtijkali.

Dne 5. Jan Medyces Wlaský Pán s Wlachy a s Doktorem Pecem do Leženij Arcyknijžete Matyásse přigeli: wděčni byli, a s vctiwosti přigati od Arcyknijžete. Toho dne Basse z ssedesáti ssest Děl do Rábu střijleti poručil/ a Křestiané též do Leženij Pohanského s pilnosti střijleti poručili. Vhodila gedna Kaule mezy Prach, a Turkům skrze zapálenij se geho, weliká sskoda včiněna.

Téhož času práwě Arcyknijže Maximilián znamenitý Zámek Krastowic, mnoho Turkůw pobiwsse, opanowal/ a Petřijn Zámek nowý, od Turkůw nedáwno na gruntech Cýsařských wystawený/a gesstě giné dwa, kteréž za nedobyté měli, welikau mocý k tomu y ffortelem w nocy okolo dewáté a desáté hodiny Turkům s Střelbau strach včiniwsse a ge rozehawsse, dobyl.

Dne 8. Srpna, několik tisýc Tatarůw přes Dunag se přeprawilo/ a zapálili gednu Wes, a potom na Křestiany pokřik včinili/w tom Křestiané ge obskočili a mnoho gich pobili/a honijce ge, mnoho gich postřijleli. Kteřijž vtijkagice, wssecko což při sobě měli odhazowali / někteřij Koně swé stratiwsse, w sýle swé auffali / a přes Dunag se plawili/na kteréž Křestiané yako na Kačky střijleli / do dwau tisýc se gich stopilo/ Konij dobrých Křestiané mnoho dostali/a dwa Praporce.

Basse ač welikau sýlú, a hned bez přestánj Rábu dobýwal/wssak nic obdržeti nemohl: W tom Kanyčaři w déssť weliký čas přjhodný rozumégice, z Leženij wyběhli s welikým a strasslíwým křikem/ a hned na zadnij Basstu Městskau vdeřili: Křestiané vleknauce se, do Města vtekli/Kanyčaři opanowawsse Basstu, tři Praporce z ni wywěsyli.

Křestiané tim křikem přestrassenij k sobě zase přigdauce, srdce sobě občerstwowali/a welikau mocý Pohany z Basstý té wyprali/a lépegi potom y

giné opatrowali. Turcy nepřestáwali se vstawičně přes Wodu plawiti, ač s welikau swau sskodau.

Potom dne 9. téhož Měsyce drobet gim sstěstj poslaužilo, tři Děla nassjm, kteréž nepilně ostřjhali, odgali. Když Basse Basstu kterauž stawěti poručil, každý den ohledáwal, zmrzelo ho to, a giný z předněgssjch Turků práce té pilen byl/ kterýž když se procházel, a přihljdal ke wssemu dobřeli vstaweno gest/ tu ho geden Pusskař z Města treffil, až se rozletěl yako Hrnec ztlučený.

Dne 8 Srpna, hnuli se od Komárna Křestiané / a na gednoho Tureckého Agu, kterýž se dwěma Tisýcy Lidu na pomoc Synan Bassetj gel, připadli/ a swedsse s nimi bitwu, mnoho gich zbili a giné rozehnali/ a 50 wýborných Konj dostali/ mezy kterýmiž geden byl draze okrásslený a ozdobený.

Téhož času Hrabě z Hardeku w prawau ruku byl od Turkůw prostřelen, když na Zdi Městské stál.

Patnáctého dne téhož Měsýce před wygitjm Slunce, Turcy w Galeich přes Dunag se přeprawili/ a Basstu, kteraž byla Ssonburianským poručena, opanowali, zmordugice Němce. Ale Jan Medyces s swými Florentskými hned Turkům tu Basstu zase odgal / mnoho gich pobil/ a ti kteřjž vtjkati chtěli, w Dunagi se ztopili.

Téhož času okolo Kostela Oderského na břehu Dunagském pět tisýc Tatarůw se přeprawilo/ kteréž Balffi s Vhry swými a Lowenburskými, přemohauce odehnal. Nebo Turcy widauc welikau směllost Křestianskau, vlekli se a vtjkati počali/ mnoho gich Křestiané w tom vtjkánj zbili / a ginj přes Dunag vtjkali. Turcy potkawsse se s nimi / nutiti ge chtěli aby se naspátek obrátili, a Křestianům odpjrali/ ale Tataři raděgi se Turkům zprotiwili, a s nimi se bili/ nežliby se proti Křestianům obrátili. Weliká bitwa mezy nimi se začala/ tak že z těch 5000 Tatarůw nemnoho se gich naspátek wrátilo.

Třetjho dne před tim než se to stalo, ti kteřj na Zámku Zyzeku byli, znagic weliké sstěstj Arcyknjžete Maximiliána/ zapáljce sami Zámek, vtekli/ což y ti kteřj na hoře byli, včinili. A Arcyknjže ty Zámky opatřiw, do Waradynu se obrátil/ chtě po pracech drobet odpočinauti.

Téhož času Rácowé w Vhřjch hořegssjch magjce pomoc od Sedmihradských Lidi, Temesswarského Bassy z čtyry tisýcy lidu na hlawu porazyli, a Temesswar wzali. Kteréhožto času dwa Pusskáři z Rabu k Turkům vtekli/ a vkázali gim misto kde Křestiané Prach chowali/ ale Měsstané obáwagice se zrady, na giné misto Prach přenesli: Weliká nauze a nedostatek byl mezy Pohany w gegich Wogsku / naposledy Discenteria aneb čerwená se rozmohla/ a mnoho Pohanůw vmrtwila: Z Města tolikéž welikau sskodu gim Střelbau činili/ a tehdáž zabit gest Synan Bassete Zek: z čehož Synan Basse byl welmi zarmaucen, až w nemoc vpadl, z kteréž ledwa zase powstal.

Dne 19 téhož Měsýce, 3000 Tatarůw přes Dunag se přeprawilo / a na Ostrow wběhli/ ale ti wssyckni od Křestianůw zbiti sau. Turcy takéž giné strany do Leženj Arcyknjžete wpadli/ a když se s Křestiany bili, giný hauff Tatarůw v Komárna se přes Wodu přeprawil, chtjce swým retuňk dáti, a sstěstj a sláwy dogjti: ale newedlo se gim tak gsau chtěli /nebo Křestiané Turky porazyli, a Tatarůw dwa tisýce zbili. W té bitwě zabiti byli třj Bekowé/ Sspahylůw mnoho, a Bek Ostřehomský.

Když Synan Basse bassty a brány Wizenburské dobýwal welikými Děly / mnoho Kul do Ležen Arcyknjžete Matyásse wpadalo. Protož Křestiané na giné mjsto vstaupili/ a tak in interiorem insulam se přeprawili, aby bezpečněgssj před Pohany byli.

Téhož

Téhož času žoldnéři Pana Mikulasse Balffiho Most pod Komarnem na Lodjch od Turkůw dělaný, skazyli/ a k Komárnu s Lodmi pospjssyli/ w kterýchž tři Czausy měli, a do Komárna přiwedli: ti s welikau Summau Peněz geli.

Křestiané ne dlauho potom, do Ležen Pohanského wpadli / a sskody weliké včinili: Turkůw nemalo zbili / a toliko čtyry osoby Křestianské tam zhynuli.

Pohanůw pro tak časté ssermicle a nemocy mnohých, mnoho vbýwalo: žádali gsau Synan Bassy, aby na ten čas toho dobýwánj Rábu zanechal / a Wogsko aby na giné misto a krag, kdežby zdrawěgssj powětřj bylo, odwedl. Ale Basse toho včiniti nechtěl, dokawadžby Rábu nedostal / a na to giž měl gistau expectaci.

Téhož Měsýce 27 dne, Turcy do Rábu ohniwými Kulemi střjleti počali/ ale Měsstiané s newelikau sskodau swau brzo ten oheň vhasyli / a tak hněwem rozpálenj, hned w swjtáni do Ležen Tureckého ze třj mjst wpadli/ a z Ležen Arcyknjžete 2000 lidu pěssjho a gjzdného, přes Most k tomu gim pomohli. Heyducy kteřjž w prwnjm ssyku byli, dwě Bassty opanowali w Leženj/ a z nich Turky wyhnali/ a střelbu pokazyli. Ale přemohlo ge množstwj Pohanské/ a wyhnáni zase z obau byli: Nemalo Lidu z obau stran/ ale wssak wjce Pohanůw padlo.

W tom Tonhausyus a Greickoffler s 1500 lidu pěssýho Německého a Vherského přeprawili se přes Wodu, chtjc dáti swým retuňk/ ale giž pozdě přissli/ neb nassy odehnáni byli/ a oni ledwa se Turkům wyhnuli: mnoho se gich ztopilo/ mezy kterýmiž byl sám Greickoffler a Tonhaus w Prsy sskodliwě raněn.

Po takowém nesstěstj, Křestiané pod samým Městem Rábem znowu se sprawjce, po druhé do Ležen Tureckého wpadli: w prwnjm ssyku byl lid pěssj / kterýž gjzdnj Turečtj roztrhli a rozehnali / a tu brzo Emeryk, Rynsberk a Rynsperk w prwnjm potkáni zabit: nic méně Lid giný sylně Pohany přemáhal/ kteřjž potom widauce nesstěstj swé, do Ležen vtekli.

Nemnoho se gich pod Winicemi skrylo/ kteřjž se byli od swých odlaučili/ ti od nassých zbiti gsau.

W té bitwě Pan Balffi w nohu raněn. Křestianůw padlo 400. Turkůw wjce nežli 3000 zůstalo: začala se ta bitwa w sedmau hodinu rannj / a skonala se we dwanáctau. Potěssyli se Křestiané/ a teprw ginj do leženj, a ginj do Města wessli, odgawssy Turkům 17 Praporcůw/ a giné kořisti mno°.

Následugicých dni tolikéž byli ssermicle: a potom se Turkůw přeprawilo přes wodu deset Tisýc, ginj w Galeich/ a ginj drjwi sobě nawázali / a na Křestiany když spali připadli/ na tom Ostrowě do dwau tisýc Žen a giných překupnjkůw a ssenkýřůw mnoho pobili / gegich Leženj opanowali, a rozehnali/ Wozy z žiwnosti, Prach, Střelbu, a Penjze kteréž byli přiwezené pro žold žoldnéřůw, pobrali/ 1000 Wozůw, 200 Lodi dobře nakladených, krom těch desyti Galei welikých, na kterýchž bylo Sto a dwadceti Děl. Arcyknjže Matyáš s ginými Pány sotwa vgel. Stalo se tehdáž Křestianům sskody wjce nežli za pětkrát Sto Tisýc.

Rozehnawsse Turcy Wogsko Křestianské, a wjtězstwj obdržjce / weliké sskody Křestianům činili ze wssech stran/ Wesperyn/ Wes Recheru nedaleko od Wjdně spálili/ mnoho Lidj zgjmali, a Zem ssyroce pustau činili/ Sedlácy některj od Pohanůw gati/ někteřj zbiti / a někteřj s hrdly swými, něco odnesauce, do giných Zámkůw okolnjch zvtjkali.

Nedlau-

Nedlauho po tom, Tataři pod Altenburkem w Vhřjch přes Dunag se přeprawili/Waisenburk spálili: a když dálegi chtěli, od křestianů rozehnáni.

Dne 22 Měsyce Zářj, Synan Basse welikými přjpowědmi swé posylňowal/a tim k weliké pýsse ge přiwedl/a w tom ledwa Slunce wzessło když Rábu dobýwati poručil; z obau stran weliká bitwa byla, od wygitý Slunce až do Západu/ale Turcy welikau sskodu wezmauce/obrátiti se museli do Leženj swého. Nazeytřj zase, y třetjho dne Turcy Rábu dobýwali/a ty dni Křestiané Turkůw zbili wjce než 12000: nic méně Basse gednu přednj Basstu podkopagic, a prach podsypagic, wywrátil/a tim rumem Přjkop Městský naplnil/ Země něco přidawsse. Na ráno potom znowu s třema ssturmy Město dobýwal/ale od Měsstianůw Turkům přjstup nebyl dán/ tu mnoho Turkůw opět zhynulo/ale odstaupiti nechtěli / než celých pět dni se podkopáwali/a Kaule ohniwé do Města střjleli, tak dlauho až dwě Bassty wzali/z kterýchž giž snadněgssj přjstup byl k Městu.

Zhrozyli se obleženj / a weliká bázeň w Městě se začala: Ferdynand Hrabě z Hardeku, kterýž byl zanechaný pro obranu Města s ssesti tisýcy lidu, namluwiwsse giné Heytmany/k Synan Basseti posly o pokog poslal, aby s nim o slussné condicie a poddáni Města gednali. A tak zapomenauc na wěčnau hanbu swau, 27 dne téhož Měsyce Zářj, tak znamenité a mocné Město poddal/včiniw oswědčenj, Panům Vherským předkládal/že nenj možné ani podobné obrániti se takowé mocy nepřátelské/a že z weliké auzkosti o pokog s nepřjtelem rokowati se musý: poněwadž se žádné pomocy nedodáwá. A protož (prý) žádným spůsobem odolati nepřjteli nemůžeme/ani moc nasse z toho mjsta ge wyhnati mocy bude. Slussj tehdy s dowolenjm wssech s Nepřjtelem o poddáni Města traktowati. Na to se podepsali Hrabě z Hardeku/Ferantý/Rosso Heytman Wlaský/Ioannes Antonius/Zinnius a Trinenberg/IoannesOrmandius/Erenstrichius a Zygesdorff/Rudolphus Greizius/Gaudentius a Reichperk/propria 2c.

Takowau Protestacy včinjce/a základnjky do leženj nepřátelského poslawsse a od Turkůw tolikéž do Města, o poddáni geho tractowali: a tak se na tom snesli, aby sewssemi rystuňky a zbožjm swým y s zbraněmi, a Praporce wznesauce, z Města swobodně wyssli/ a až do Altenburku aby wyprowázeni byli: a aby tim bezpečněgssj byli/žádali od Bassete základnjkůw. Basse takowé condycie hned konffirmowal, ale wssech nezdržel. Neb když Hrabě 29 dne téhož Měsyce w hodinu před Polednem wyssel z Města/ tu wssyckni rystuňku swého zanechati museli. Hrabě z Hardeku s Přátely swými od Turkůw bezewsseligaké sskody a křiwdy pokogně wywedeň. Wlassy pak a ginj žoldnéři zewsseho oblaupeni, a ledwa s hrdly odessli: ti byli přes noc w Wochstratu/a na zeytři do Altenburku přissli. Takť gest Pan z Hardeku přehardekowal to Město, kteréž bylo obrana wsseho Křestianstwa.

W Rábu tehdy giž budauce Pohané / nassli tam 3000 Wěder Wjna/ Mauky a giné žiwnosti mnoho, kteréž mohli mjti do dwau let/Sto a dwadceti děl welikých/Prachu dostatek weliký/a rozličné rystuňky a zbraně přes mjru. Arcyknjže Matyáš s newelikým Wogskem v Leyty se zdržowal/ále pilněgssj stráž měl okolo Wogska swého, nežli pod Rabem. Tu k němu Margkrabě Burgawské, a Jan Medyces s swými Wlachy přissel: poslal hned Markrabj s lidem geho na retuňk obleženým w Rabu/ale Margkrabě když se dowěděl že Ráb Turkům poddán gest/ čekal od Arcyknjžete giného rozkázanj. Wogsko Rotrnawské anebo Rotmanské w kterémž bylo 32 Praporcu Czechůw pěssjch a gjzdných/a giného lidu wjce než 20000 wýbor-

ného/

ného/dlauhý čas, a to s welikau sskodau Sedlákůw nedaleko od Hranic se zdržowali.

Synan Basse z takowého ssťěstj se radugic, Muratowi skrze listy a Posla o dobytj Rábu oznámil/kterýž gemu za to welikau pochwalu dáwagic, děkowal/a geho hogně obdarowal/tak rozuměgice, že netoliko Rakauským a Czeským, ale wsseho Křestianstwa Pánem býti má. Protož kázal Basse Město s welikau pilnosti naprawiti/Bassty potlučené yako řjkage z nowu wystawěti/Waly vdělati / Kostel Zemj naplniti/a na wrchu Střelbu postawiti/a wssecko pewně a mocně sprawiti rozkázal.

A nechtěgic bázeň swau wygewiti skrz tak pilné oprawowáni Města / wyslal Tatary k Papě aby mu se poddali/a giž Zámek y Měštečko bylo popáleno, a to druhé nocy po poddáni Rábu/proto aby Turkům k vžitku nepřissło/a lidé sami pryč odgeli.

A tak Synan Basse to wssecko sprawjce 4000 w Rábě Ranytčarůw zanechal/a 2000 gjzdných/a sám se s wogskem k Městu Komarnu mocnému a bohatému, čtyry mjle od Rabu, obrátil: Položil se tehdy pod Komárnem z té strany od Dunage. Beglerbekowi podkopáwati se poručil / a hrubými Děly druhau stranu osadil. Ale Komarnsstj welikau mocy Turkuom odpor včinili/toho dokazugice, že wjry swaté Křestianské wjce sobě wážj, nežli žiwotůw swých wlastnjch.

Arcyknjže Matyáš s welikým staránjm na pomoc obleženým se strogil/a hned Wogsko sebral z Vher/ z Czech/ a z Němec / a přibližugice se co neypilněgi k Pohanskému Wogsku/ 8 dne Rzjgna v Nytry pět mil od Komárna s Lidem swým se položil.

Pohané pamatugice na předessle bitwy kteréž s Křestiany měli/ yak gim sskodliwé byli/a wědauce že nedaleko gest Wogsko Křestianské/od Komárna při kterémž leželi, odtahli/a přes Dunag přes most z Lodj vdělaný se přeprawili/a k Zámku Dotys se obrátili / wssecku Střelbu pobrawsse, krō gednoho welikého Děla kteréž gim w bahně vwázlo/to do Komárna wzato.

A když Basse s Wogskem přes wodu se přeprawil / na tom mo/ě oheň založiti a gey spáliti poručil: Druhého potom dne Wogsko swé rozpustil. Tataři byli giž prwé odgeli/a do swé Země geti vmjnili: Turcy z nedostatku žiwnosti ani Welblaudůw/ani Konj/ani sami sebe žiwiti nemohli / a w té nauzy a auzkosti Křestiany čekati se gim nechtělo/aby do wětssj nepadli.

Arcyknjže do Komárna přigew/Zdi potlučené oprawiti poručil/ wssecky Přjkopy wyprázdniti/a Město nowými Basstami zmocniti.

Braun Heytman dne 8 prwé než Turcy odtáhli, w prawé koleno raněn byl: Synan Basse odgjžděgic, a radče vtjkagic od Komárnu/wssecky Turky nemocné, Konj a Welblaudůw mnoho w leženj zanechal/Wogákůw zabitých ani sebau newzal, ani ge pochowati dal/tak odewsseho odběhl s bázni.

Hrabě z Hardeku odewssech obžalowán byl že Ráb zrádně Turkuom poddal; yat tehdy gest s služebnjky a pomocnjky swými/ y rozkázáno aby o wssem co proti němu mluweno bude, správu dal/a na wssecko odpowjdal.

Neyprwé proti němu probowáno a dokázáno gest skrze služebnjky geho, žeby oni prawiti měli/a to gistau powěstj twrdili / o srozuměni a smlauwě kterau giž dáwno s Turky měl z strany poddáni Rábu: Očemž také od starých y mladých lidj mluweno bylo. Nebo Turcy welmi sobě wewssem bezpečně počjnali/yakož se widěti mohlo/a obleženj překážky gim žádné nečinili / když Bassty sobě stawěli / když se podkopáwali/ a summau činili co chtěli.

Na po-

Na počátku obležení mohlo býti Město pilně chráněno a bráněno/ když Hrabátko mělo času dosti k naprawenj toho wsseho což skaženo bylo. Nebo byť pak byli wssecky Bassty pokažené, dosti dřjwi bylo w Městě k oprawce/ ale Hrabě nikdá se na to neptal, aniž se o to staral/ ale vstawičně wolal, že se nebude mocy Město obhágiti/ budto rádi neb nerádi musýme se poddati Nepřjteli.

Též wssech žoldnéřůw k tomu byl neobeslal, aniž se gich tázal, zdali se poddati magi, či nic/ poněwadž obrana Města ne na samých Heytmanjch, ale na wssech obležených Rytjřjch a Soldátjch záležj. Potom y to mu wyčteno bylo/ yaké rozmlauwánj a neb o čem s Pohany mjwal. a k tomu Tlumače vžjwal: též y to/ že mu časté dary od Pohanůw posýlané byli/ proč tak často a bez přjčiny wygjžděgic, na stranu se od swých odbjral/ proč ta Ručnice kterau gemu Turek mocně odgal, zase nawrácena: K tomu přidáno y to, což z vst geho slyssáno/ že poraučel Pusskářům, aby nestřjleli Kulemi do Ležeňj Tureckého/ ale bez Kul/ aby toliko gim strach činili: a když geden Pusskář z Děla Turkům weliké sskody činil, na giné mjsto geg postawiti rozkázal/ odkudž žádná sskoda Turkuom se státi nemohla/ a on rozhněwaw se, žádal aby propusstěn byl.

Dále tázán gest, proč žoldněřům Wjna/ Seyra/ Másla dáwati nechtěl, čehož wsseho dostatek bylo/ a to wsseckо Turkuom se dostalo/ Žioldněřůw pak pro nauzy a hlad mnoho zemřelo/ a ničeho se nedostáwalo: Zdali také napomjnán nebyl, aby wsseligakau žiwnost před Pohany skryl/ a rystuňky Wogenské pokazyl, tak aby Turkům k vžitku nepřissli; a on gakau odpowěd na to dal, že dobře wij y pomnij.

Mimo to wyčteno gest, že co neyhorssj Mauku rozdáwati poručil/ a lepssj pro Pohany zanechal/ že listy wjdali k němu psané, kterýmiž napomjnán/ aby Město poddal/ poněwadž giž Penijze wzal; že wýpady z Města neyzbyt vstanowil/ že Předměstj přjliss brzo spáliti dal/ a to což tam bylo, neyprwé odnesti nedal/ že ti kteřjž na Předměstj byli, brániti se chtěli/ a to gim zbráněno.

Mimo to tázán gest, co se rozumij skrze to že Bránu malau w Basstě některj otewřenau nalezli/ a co skrze to, že on sám předewssemi z Města wyssel/ a když mu oznámeno bylo yak Soldáti geho oblaupeni gsau/ a yak gich wjce nežli 80 zabito/ toliko že se smál/ a prwé s Turky o to rokowal/ aby Soldáti bezewssj překážky odgijti mohli.

Naposledy domlauwáno že gest y to mluwil/ že osm tisýc Dukátůw pro padnauti chce/ gestliže nassy Ostřehoma dostanau/ a ze wssech Nowin které mu oznámené býwali, swé posmijssky mjwal

Takowij a ginij mnozý a nenáležitj Artykulowé gemu wyčteni byli/ z kterýchž zradda geho zgewná se prokazowala/ a zlost newymluwná proti Cýsaři Pánu swému a proti wssemu Křestianstwu: Z toho pak také y neywěrnégssj geho tázáni aneb examinowáni byli.

Ale slussná wěc gest abych krátce yak gest se ta zradda geho wygewila, oznámil. Synan Basse měl gednoho Komornijka rodem Slezáka/ kterýž w mladosti do Turek se dostal/ ten vtekl od Pána swého/ a k Arcyknjžeti Matyássowi přissel/ a oznamowal že w swém Wogsku mnoho Zradcuow má/ kteřjž wjce k Pohanům nakloněni gsau nežli k Křestianům/ a že on před několika dni z poručenj Synan Bassete Pána swé°, dwaum hrubý dwa pytlýky čerwených zlatých nasypal/ z kterýchž geden měl sstrám na twáři/ a ten byl Služebnijk Hraběte z Hardeku. K tomu y to prawil že Hrabě zwoniti poruči-

ručil když se Pohané pod Bassty podkopawali, aby slysseti nemohli těch kteřjž se podkopáwali/ a k tomu že Hrabě welmi drahé ssaty Soboly podssyté a drahými kamenijmi ozdobené od Bassete přigal.

Hrabátko prwé než byl dán do wězenj, skrze listy se wymlauwal před Arcyknijžetem/ nebo dobře poznáwal, že v wssech gest w podezřenij/ a wymlauwánj geho bylo/ že Město ssyroké, a lidu k obraně bylo málo/ a to tak owého lidu kterýž od Pluhůw wzatý byl.

Oswědčowal to také se wssemi Heytmany/ že gest prawil, gestliže wětssj pomoc dodána nebude/ že Města neobránij/ a w tom že Pohané podkopagijce se, dwě Bassty opanowali/ a z nich do Města celých pět dnj střjleli/ a že dosti tomu včinil se wssemi což gemu činiti přináleželo/ wjce než třidceti ssturmůw že obránil/ a Rytjřsky sobě počjnagic, mnoho Turkůw pomordowal/ w swých lidech že welikau sskodu wzal/ tak že neypřednégssj lidé a Heytmani zbiti a neb zraněni byli/ ginj pak vstawičnými pracemi a bitwami ztrapenij gsauce/ k ničemuž se nehodili.

A když se Město déle gi brániti nemohlo/ a o žádné pomocy naděge nebylo/ což činiti giného bylo; z společného dowolenj na rokowáni s Nepřjtelě o pokog přisslo/ a to s takowými condiciemi yakž neylép mohlo býti/ tak smeysslegice o wassy Arcyknijžetcý Milosti, o wssech Rytýřských lidech/ že to za zlé počteno nebude/ zwlásstě těm kteřjž w takowém nesstěstij gsauce/ retuňku žádného neměli. A přitom žádal Hrabě, poněwadž lidu gesstě něco v sebe měl/ aby mu Arcyknijže Zámek něgaký dal/ na kterémžby sobě drobet s lidem odpočinauti mohl/ a Penijze zaslaužené aby odeslal/ aby nauzy a hladem zrápenij gsauce posylniti se mohli.

Za takowým listem sám Hrabě k Arcyknijžeti Matyássowi přigel do Brugy/ a když žádal audienci a neb přjstupu/ Arcyknijže ge° slysseti nechtěl. Když k Gallusowi a k Tyffenbachowi přissel/ žádné od nich wděčnosti ani přijzně nepoznal/ ani v Hraběte z Serynu něco takowého vhljdal/ a když poručeno aby se w Wýdni stawil/ tam hned pod stráž dán s dwěma Služebnijky/ kteřjž při něm byli w Presspurku/ ač ginij do Turek vtekli. Důmm geho hned w Sequester wzat/ a wyslani byli kteřjžby Zámek geho Krentzenstein opanowali/ a co w něm bylo popsali.

Bylo na tom Zámku Turkůw zagatých wijce nežli dwadceti/ které giž Služebnijcy pustiti chtěli, když Pán gich do wězenij dán byl/ ale předessli ge wyslanj/ a Služebnijcy za tim sami do Turek vtekli.

Za slussné mi se widělo tuto připomenauti/ co se Roku 1593. stalo před Welikaunocy gednomu Mlináři: ten měl Syna řjkali mu Krystoff a byl w sedmi letech, kterémuž zuby padali/ a na gich mjstě giný rostli; na straně pak wyrostl geden zpodnij Zub zlatý/ rowně tak ssyroký a dlauhý yako ginij byli/ a ten Zub vkazowán byl we wssij té Wsy Weichelsdorff pod Panem Frydrychem z Gielhomu/ kdež se to Djtě narodilo/ kterýžto také Zub od mnohých Knijžat widijn a probowán gest/ w kterémž lepssij Zlatto bylo nežli Reynské: O tom Doktor Horský Knijžku obzwlásstnij wydal.

Roku Božyho 1594. Měsýce Rijgna desátého dne/ Sengawsstij slawné wytězstwij nad Turky obdrželi, dwě mjle od Sengi: bylo tam Městečko malé Turecké/ do kteréhož wsseliké poklady/ Penijze y Střijbro/ y giné wěcy drahé swezené byli: toho Městečka Sengawsstj sfortelem dostali/ a wsseсko což tam nassli pobrali/ a ge spálili: Kořist pak wijce než za Sto tisýc Tolarůw ssacowána.

Turcy y Benátčané když se toho dowěděli/ sesslí se wespolek aby Sen-

garžiym

gawſkým zaſkočiti mohli / ale oni za tím na myſta ſwá ſe odebrali.

Téhož Roku Tataři z Leženij Synan Baſſete wygedauce, do Oſtřehoma přes Dunag ſe přeprawili/a tudy do ſwé Kraginy geti chtěli přes Sedmihradſké a Muldawſké Meze/ale než tam přiſſli/ dwa hauffy gich na lid Pana Balffiho treffili/a ten ſwedſſe s nimi bitwu, nětco gich zgjmal, nětco pomordowal/a nětco gich po Zámcých rozdarowáno. Na druhé pak hauffy Tatarůw Sedmihradſſtij a Muldawané s pilnoſti očekawali / nechtěgice ge žiwé ſkrze Kraginy ſwé puſtiti.

Tomu Pohané ſrozuměgice že ſe ſkrze ty Hranice odebrati nemohau/popálijce Wſy okolo Tokage/a Lidu mnoho zagmauce/naſpátek ſe k Dunagi obrátili/a ten přeſſli v Oſtřehonia/a tak w Weſperynu/w Papě, a w giných Zámcých při Rábu přes celau Zymu zdržowati ſe muſeli/ a z okolnijch Wſy Křeſtianſkých ſobě žiwnoſt brali/kteréž k Menierdorffu náleželi při Rakauſkých Hranicech.

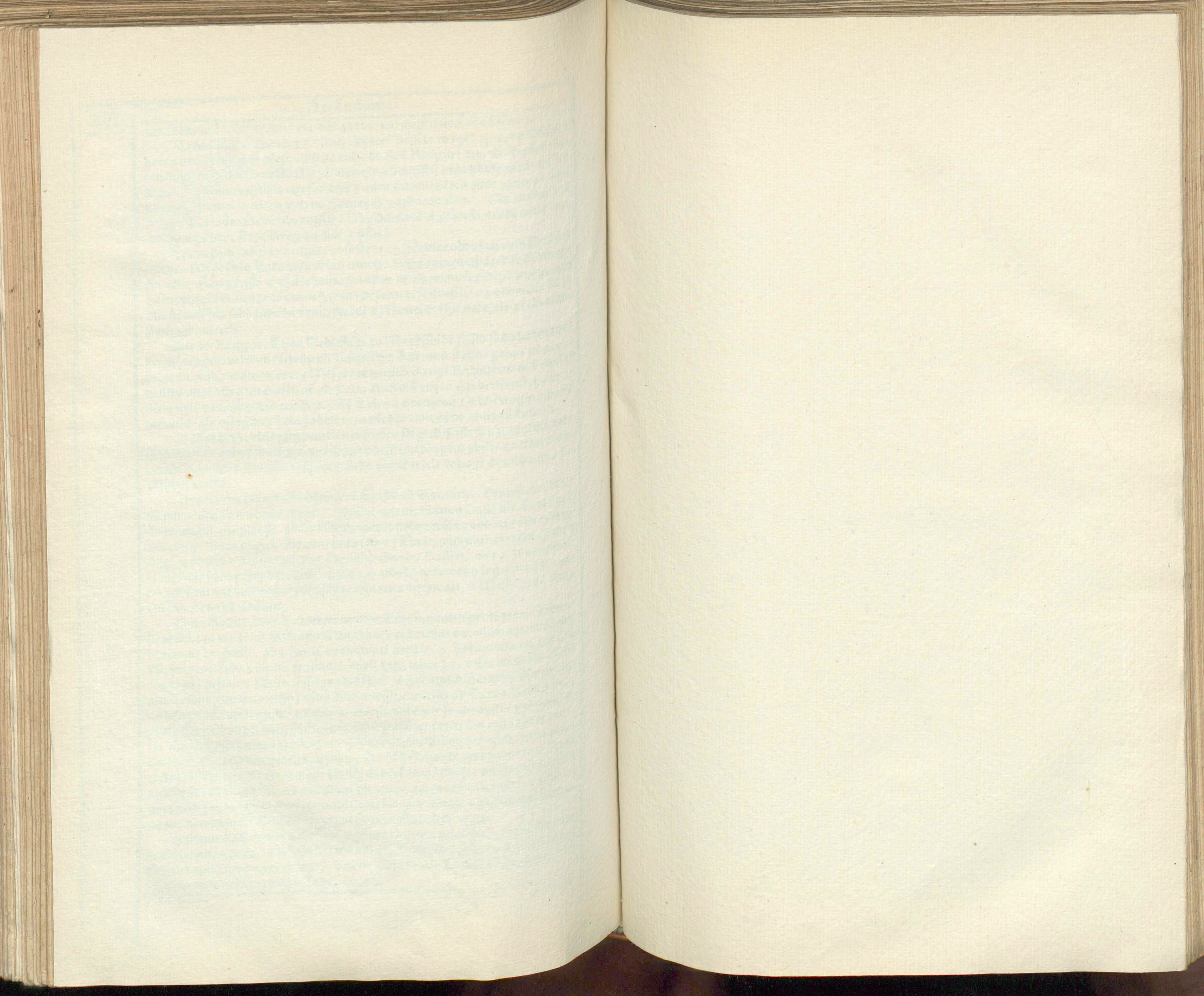
Dne 16 Rzijgna, Tiſýc Sedlákůw w Markſſeldě ſeſſlo ſe do hromady/ kteřijž trpijce welikau křiwdu od Rytjřſtwa Ratenawſkého / genm odporowati vmjnili: nebo za čtyry Měſyce w gegich Kragi Rytijřſtwo to bywſſe/ weliké auzkoſti gim činili/ač od Pana Karla Teiffla Herberſtýnſkého proſſeno bylo o to, aby Lid ten Rytijřſký Leženij proměnil / a té Kraginy puſté nečinil: ale oſlyſſána byla žádoſt ta/a předce tam až do zbitj zůſtawali.

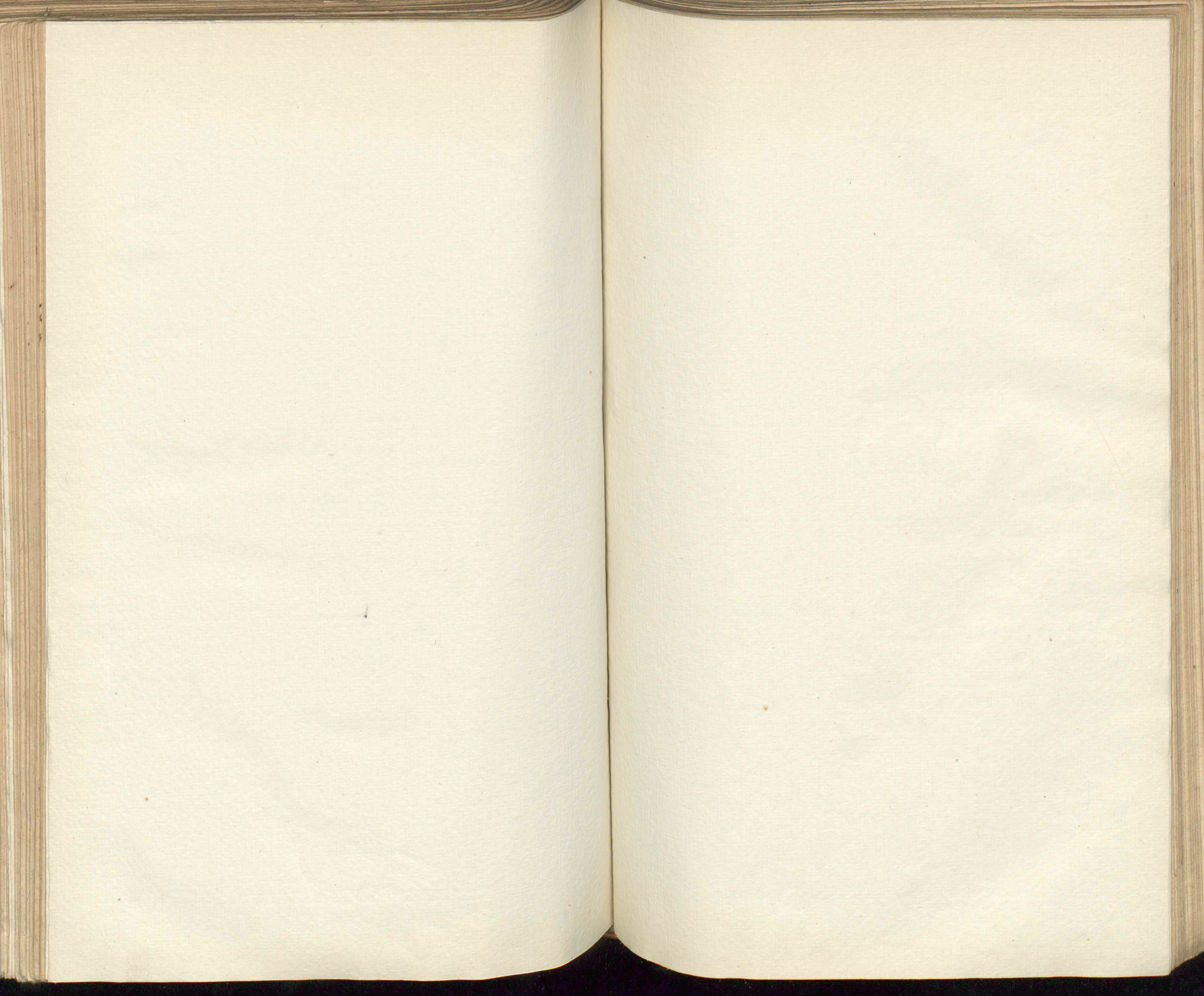
A když ti Sedlácy ſrozuměli nevſtupnoſti gich/ſeſſli ſe s zl raněnni weſpolek/a čas dobrý ſpatřijce, na lid ten vdeřili/nětco gich zbili/ a některé dohoniti nemohli: Druzý kteřijž nedaleko odtud leželi toho ſe dowědauce, do Wijdně vtekli.

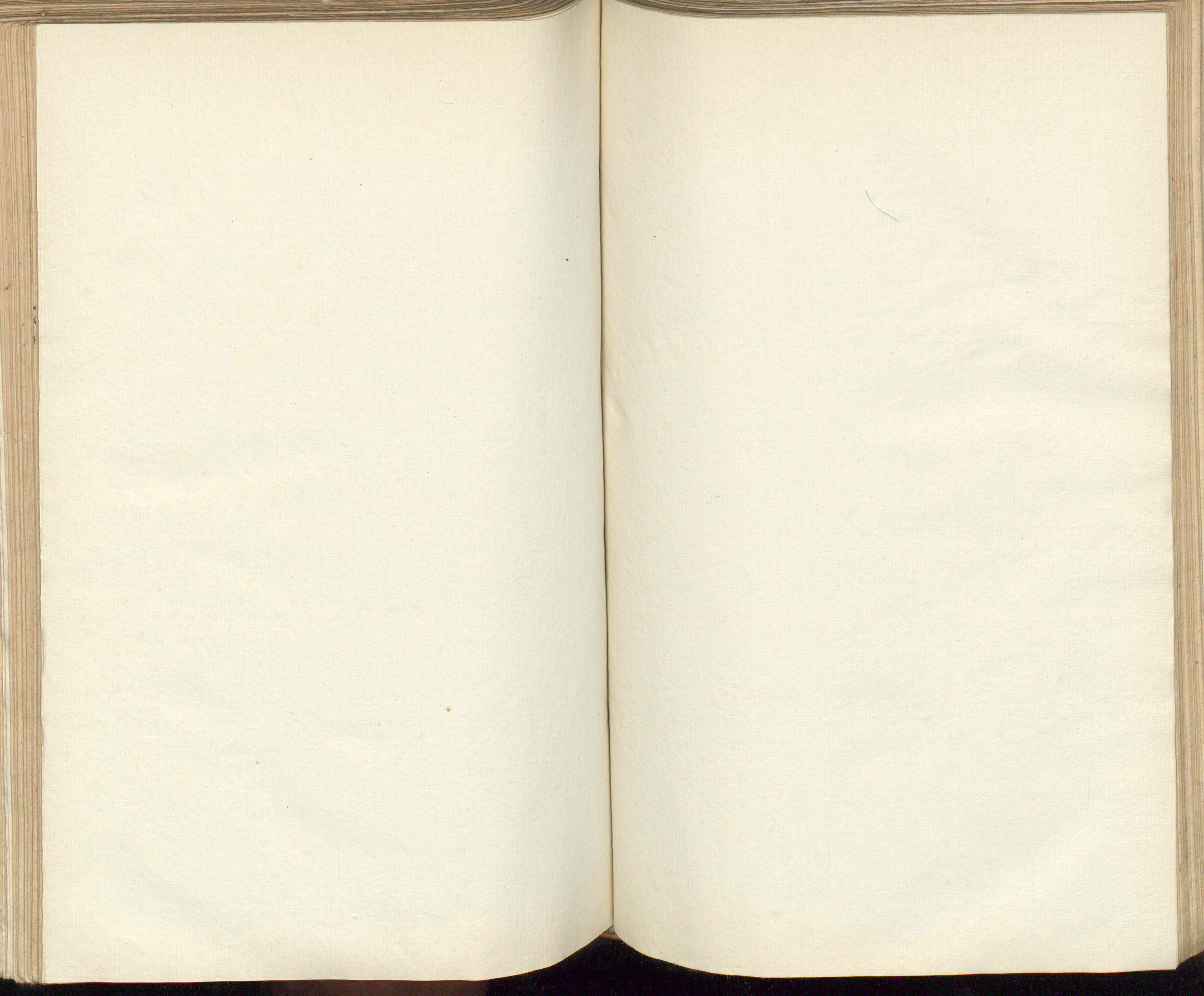
Arcyknijže Matyáš odženauce Turky od Komárna/Braunowi Měſto poručil/a ſám odtud odgel. Poſlal za tím Synan Baſſe pět Turkůw k Braunowi, ptagice ſe, zdali Měſto chce z dobré wůle poddati / čili očekáwá aby ge mocy odgal. Braun poručiw ty Turky zgijmati, čtyrem Hlawy ſtijti a na kůl wſtrčiti / pátého odeſlal k Synan Baſſeti, aby mu oznámil, že Braun žádný Zrádce nenij/toliko z Hardeka takowého že geſt nalezl / gaký geſt ſám/ale že chce w krwij Pohanſké ruce vmýwati/ a Měſta ſobě ſwěřeného ſtatečně brániti.

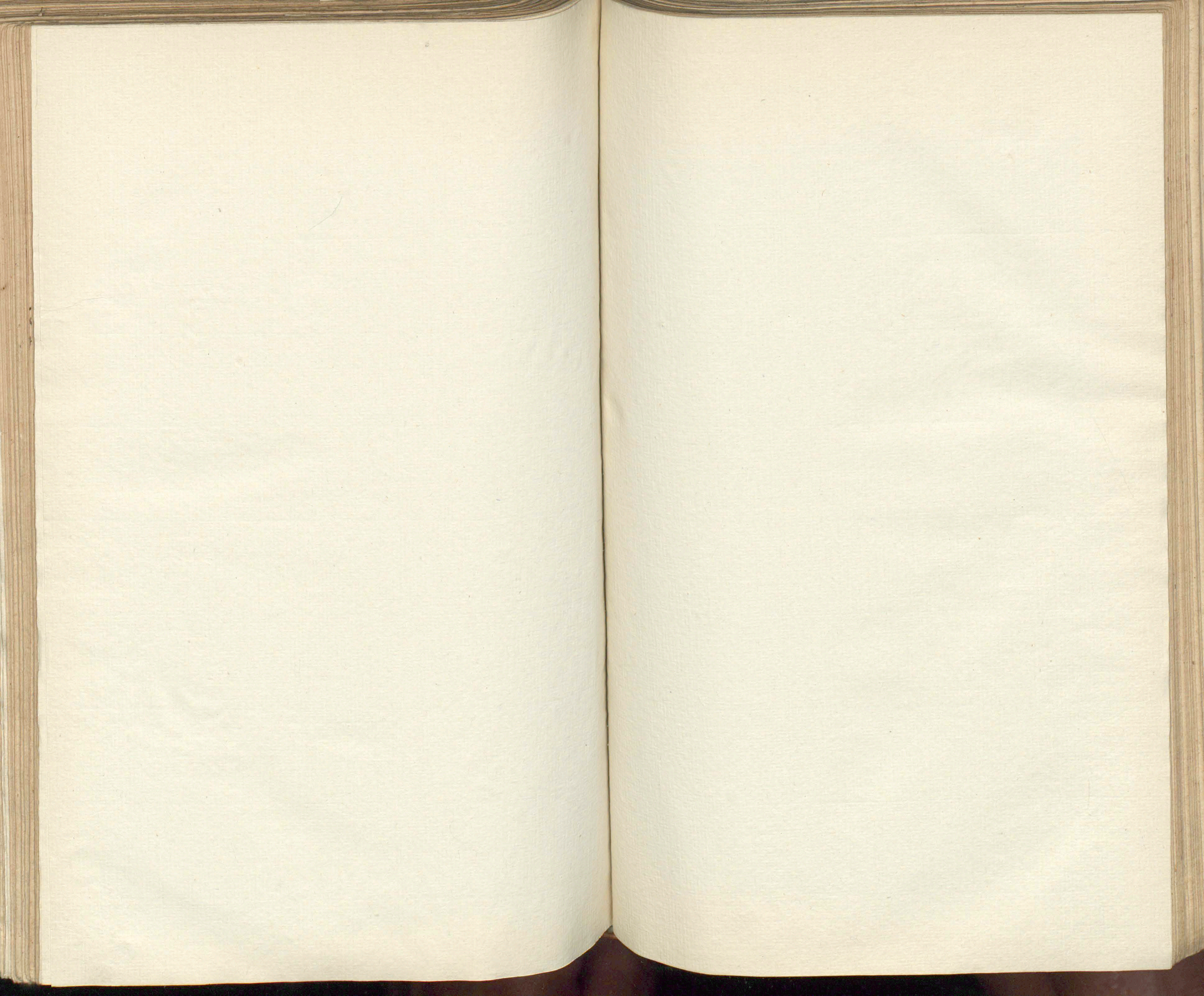
Toho Roku/ Kdy Tataři na pomoc Turkům tahli proti zemi Sedmihradſké, z rozkázanij Sultana Muratha/s takowým vmyſlem a poručenjm Sultana to činili, aby Zemi opanowati mohli/ a Zykmunda na ten čas Weywodu, nebo z Země wyhnali, aneb zagmauce ho, k Sultanowi Murathowi odeſlali: Nebo ſe gij rozhláſylo/ že Zykmund Bathory Weywoda pro Tribut, který na něho každý Rok wětſſý a wětſſij od Turka kladen byl, od něho odſtaupiti mijni/ a k Cýſaři Křeſtianſkému ſe obrátiti / gednom že překážku měl od přednegſſých Země ſwé Panůw/ kteřij mu toho zbraňowali: a tak ſe proti němu ti s Tatary ſmluwili / přiſlibugijce gim Zemi poddati/ a Zykmunda zagatého wydati. A tak Zykmundowi oznámili o Kancléři Polſkým, že na Hranicých Polſkých očekáwá/ chtijce s nim o ſprawach welikých rozmluwiti: to pak Páni gmenowanij proto mluwili/ aby to což vmijnili/ ſnadněgij wykonati mohli/totižto aby Knijže o gegich ſpuntowánij nic newědauce/ brzo k Sſwagru ſwému Kancléři odgel.

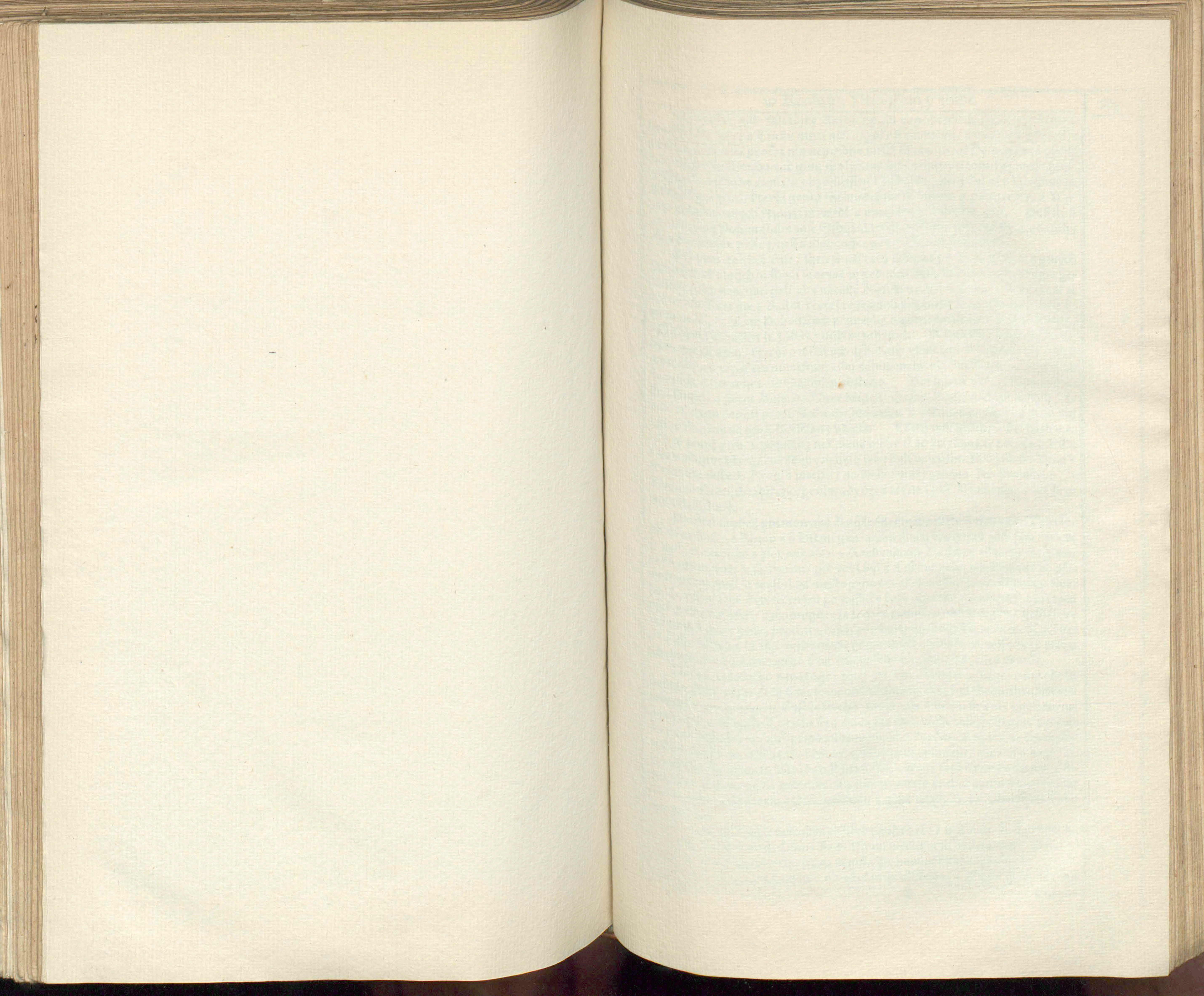
Zykmund Weywoda čaſu toho gſauc Panem mladým / wěřil Vhrům zrádliwým/ a wygel z Měſta: a w tom od některých k ſobě náchylných weyſtrahu wzal, aby dalegi negel/že naň ne Polácy, ale Tataři očekáwagi / aby gého žiwého neb mrtwého Turku dodali.

Weywoda pak Walaſký Aaron vpadl w podezřeny Knjžeti Sedmihradſkému/ žeby s Turky mjti měl negaké ſrozuměnj/ a o nowau přjzeň a pokog gednati/ proćež mu nemnoho wěřil Sedmihradſký/ poněwadž w tu wěc ſe dáti ſmněl/ wida yak ginj ſpolečnau mocy naproti tomu gſauce/ weliké Turkům ſſkody činili/ a obzwláſſtně Nádaždý/ genž byl až k Weſperýnu Lid ſwůg wyſlal/ kterýž gemu Sedmdeſáte Wězňůw a pětmecýtma Wozůw naladowaných Sſpjži přiwedl/ a množſtwj Turkůw zbil. Puſtili ſe za nim ginj Pohané/ aby zaſe Sſpjži, kteráž do Rábu wezena byla, odniali/ ale s daremnau prácy/ neb nedohonjce gey/ naſpátek ſe wrátili.

Při tom tolikéž čaſe/ ſgeli ſe někteřj Wogácy z Komárnu a z ginych Zámkůw okolnjch/ a ſkryli ſe teyně w gednom huſtém leſe/ očekáwagic geſtližeby tudy nepřjtel gel/ aby něyaké Kořiſti mohli nabyti. A dočkali ſe některých Turkůw z Rábu/ kteréž rozehnali v Zámku Tawiſſwaru/ oſm žiwých yali/ pět hlaw Pohanſkých přiwezli/ a gednoho Wězně wyſwobodili/ s ſſtěſtjm takowým že žádný z nich nezahynul. Wězniowé dáni hned k vtrpnému Práwu/ kterýž o welikých ſſkodach Sultana Machometa oznamowali/ a o welikém množſtwj lidu zahubeného od Křeſtianůw we wſſech ſtranách/ a neywjce od Sedmihradſkého. Dokládali y to/ že Synan Baſſe/ Muſal/ a Ferat Baſſe do Vher přigeli/ Haſan Baſſe/ a Baſſe Cykali/ že měli Wognu konati proti Sedmihradčanům a Muldawanům/ a ginj třj z giné Strany na giné Křeſtiany vdeřiti. Třetj wěc giſtili/ že byl hlad weliký w zemj gich/ a powětřj nakažené welmi/ od kteréhož že pomřelo Lidu a howad množſtwj/ což kdyby nebylo žeby byli neſčjſlné Wogſka do Vher a Sedmihradſkých Kragin wtrhli/ na wyhlazenj gména Křeſtianſkého/ y Knjžete Sedmihradſkého/ poněwadž nyni welmi geſt Machometowi hrozný a ſtraſſliwý.

Poručil tehdáž gmenowané Knjže Sedmihradſké Zykmund, Weywodu Walaſkeho s Ženau y s Dětmi giti/ a pod ſtráži opatrnau zadržeti/ proto že geſt on netoliko s Pohany ale y s Kardynalem Bathory Streycem geho/ proti němu ſmněl ſe ſpiknauti/ tak yakž byl z Liſtůw geho wlaſtnj rukau pſaných wyrozuměl/ a wyſlal na mjſto geho něyakého Sſteffána wěrného ſwého/ kteréhož ſobě býti wěrným po wſſecky čaſy zgewně vznáwal/ a při tom pſal Liſt y k Cýſaři/ oznamugjce že ſe chce pomſtiti nad Poláky/ geſtližeby takowých wěcy gemu protimyſlných nezanechali/ zwláſſtě, poněwadž giž deſet Tiſýc Vhrůw/ Lidu wýborného přihotowil/ a poddanj wſſyckni k tomu ſchylugi/ aby každému geho Nepřjteli/ ſrdnatě odpor náležitý včinili.

W čas takowého nepokoge/ totiž 17. dne Měſýce Máge/ ráno okolo hodiny ſſeſté/ přigeli třj Czauſowé od Sultana k Knjžeti Sedmihradſkému žádagjce ho gménem Cýſaře ſwého aby ſe zaſe k němu ſwými poddanými nawrátil/ a Wogſka Turecka ſkrz Kraginy ſwé/ yako zaſe ſpřjzněné propuſtil: což geſtližeby včinil/ připowěděno mu ſkrz dotčené Legaty/ že Cýſař Turecký netoliko na wſſeliyaké křiwdy a ſſkody pozapomene/ netoliko Sedmihradſkým Kraginám Muldawſkým a Walaſkým wſſelikau daň nyni y na potomné budaucý čaſy promine/ ale nad to weyſſ že chce gemu y gmenowané Kraginy s Práwem dědičným dáti/ y geho téhož Roku Vherſkým Králem včiniti.

Nic méně Knjže takowými Slyby pohrdalo/ mluwjc že ſe gemu za neylepſſj widj/ raděgi Cýſaři Rudolffowi wěřiti nežli Sultanowi/ gemu raděgj wěrnoſt zachowati/ nežli na negiſtá Pohanůw ſlowa ſpolyhati.

Ledwa wygeli Czauſowé od Sedmihradſkého/ a přigeli Poſlowé od

 Bulga-

Bulgarůw / kteřjž se před Knjžetem w to podwolili / gestlize on od předsewzetj swého nevstaupj a Wognu začatau s Turky konati bude / že chtěgi k tomu se wssj mocy Woyákůw swých statečně dopomáhati / a wssecky průchody / kteréž gsau mezy horami na sednjch mjstech / tak dobře zametati y lidem osaditi / aby wssecky Kraginy okolnj / yako Walaská / Muldawská / Sedmihradská a Bulgarská před Nepřjtelem bezpečné byli / a aby ani z Moře ani z Konstantynopole žádné žiwnosti Pohané do Vher wozyti nemohli.

Když giž Karel z Mansfeldu w Wjdni byl / powolal do Raddy wssech Heytmanůw, Fendrychůw a Setnjkůw / s nimižto se radil, yakby ta Wogna začatá býti měla / čehožby bylo potřebj neyprwé se chytiti / zdaliž hned Město některé neb Zámek obehnati mjni / čili Nepřjtele w Zemi čekati / yak mnoho gjzdných y pěssých nahotowě gest / yak mnoho žiwnosti připraweno / kterakby se potřeby Wogenské do ležení dowezti mohli / odkudžby žiwnost potom Wogsku dodáwana býti mohla / o tom o wssem společně rozmlauwánj včiniwsse / dne čtwrtého potom z Wjdně do Altemburku wygel / kdež spatřiw wssecko Wogsko / hnul se odtud s newelkým počtem do Wyzemburku / kterážto Wes nad Dunagem gest / a tu nalezl mjsto přjhodné k budaucýmu ležení / kteréž wyměřiw wůkol a wůkol pořádně / zase se do Altemburku nawrátil / a hned z poručenj geho woláno / aby wssyckni z Města wycházeli do nowého ležení. Němcy se z toho wymlauwali / totiž že newygedau do Pole / lečby gim neyprwé Ziold zaplacen byl: Mansfeld po druhé kázal wolati / aby se z Města heybali / že po osmi dnech Penjze gim náležegjcý budau dané / ale oni nevstupně w swé mysli trwali / a wyslali z prostředku sebe sseſt Osob neypřednegssých / aby z Penez vpomjnali / kteréž Mansfeld wssecky zwěsseti poručil / ale že slussně se wymlauwali / dwa toliko takowého Ortele pokusyli / a ta přjsnost Heytmanská wssecko wogsko k poslussenstwj přiwedla.

K sessli se Wogska Křestianská k Wissenburgku, kdež mělo býti ležení / a tu Mansfeld / Purgkrabě a ginj přednegssý začali / Motykami Zem kopagjce ležení ohrazowati za dobrau chwjli / což widauce ginj wssyckni / gjzdnj y pěssý w té prácy / ge ochotně následowali / poněwadž Wůdce swé tak pracowati spatřili. Byla gedna mezy Ženami Rodu neprostého / Manželka Heytmana něyakého / kteráž se s takowé práce yakoby gi nenáležela welmi wymlauwala / a Hrabě Mansfeld zwěděw o takowé gegi wysokomyslnosti / rozkázal gi w hlubokým důlu, swázanau za Ruce y za Nohy pod samý Pupek zakopati / a ona domnjwagjc se že má býti žiwa zahrabána / s welikým pláčem a nařjkánjm milosti žádala / a gsauce propusstěná / záročeň s ginými a mnohém ochotněgi než giné prostegssj ženy pracowala / a tak tim spůsobem welikau ohradu včinili w času brzkém od Dunage až do Bahnisst / w kteréž 80000. Lidu w dobrém prostranstwj přebýwati mohlo.

Na tom mjstě chtěl Mansfeld Srdce a zmužilost Wogska swého skusyti / a sprawil to gedné nocy při welikém vtjssenj wssech / že okřik včiněn / neginač než yakoby Turek do ležení w padal / y počali Němecsstj Woyácy ne k Zbranj sahati / ale z neopatrnosti před tim okřikem nohy k běhu hotowiti / což potomně gim k weliké bázni a nesmělosti přičteno / a z toho oni welmi se styděli / že byli tak ničemně přestrassenj.

Neminulo mnoho dni / a Turcy se s počtem welikým Lidu Wogenského k ležení Křestianskému přilaudili / ale že ge spatřili býti wýborně opatřené / naspátek odtud odtrhli.

To když se w Vhřjch dálo / při Dwoře Sultána Tureckého / geden wěkem giž sesslý ale Rytjř znamenitý Jantčar / a ne hlaupý gménem Wasnodus Ge-

dus Gesus / předstaupil před Cýsaře swého Sultana Machometa / a počal k němu mluwiti takto: Neynepřemoženěgssý Cýsaři / dlauholiž tebe budau Bassata a ginj Heytmani Wogska twého oklamáwati? dlauholiž se gim s twým y Poddaných twých nebezpečenstwjm dopustjss hyndrowati? zdaliž newidjss / yak nenáležitě a zrádně skrz nadutost swau a peychu s Otcě twým zacházeli / y nyni s tebau zacházý? yak zrussjce vstanowenj Pokoge proti Bohu a proti Křestianskému Cýsaři Wogau neslussnau začjnági: otewřj očj twých / a pohleď yaká gest Zradda / a yak nenáležitě mocy twé vžjwagi. Synan Basse nad giné chce býti chwálen že Rábu dostal / a on ho ne Rytjřským spůsobem tak yakž zwykli předkowe twogi činiti opanowal / ale gey zrádně Penězy kaupil / summau práwě nesčjslnau / kterauzto sskodu nenabytau rozwaž / yak budess mocy sobě nahraditi. O Rábe Rábe / welkés ty radosti přjčinau / yakoby tim že wzat gsy / wssemu Křestianstwu záhuba nastáwala / ale gistě w tom Cýsaři omylen budess / Sedmihradská / Walaská Muldawská y Bulgarská Země / genž byli tobě yako za Sspjžernu / odkudž Městu twému Konstantynopoli y wssem Kraginám twým žiwnost dostatečně dodawáná / giž negsau pod spráwau twau / cesty giniž žiwnost wezená osazené gsau a zametané / kterak tehdy sebe y Kraginy twé / ať mlčjm o onom přewelikým Wogsku twém / kteréž nyni w Vhřjch gest / wychowáss? Chleb / Wjno / Owes draho welmi prodáwagi / a ty potřeby v Sedlákůw nyni těžko gest naleznauti / hladem mře y Dobytek twůg / y Lid twůg. Koně twogi snadno do Vher wessli / ale ani ti / ani Ziolděři nebudau se mjti čjm wychowati / wjss dobře o takowé nauzy / gednom že nechcess očj twých pozdwjhnauti / aby wzhlédl na Služebnjky swé / yak oni ne twého ani obecného dobrého / ale swého toliko vžitku wyhledáwagi.

Ledwa přestal mluwiti / a hned Sultán Machomet poručil gey pod stráž wzýti / a pilně se wyptáwati / od kohoby naweděný, a pro které přjčiny takowé wěcy tak směle před Cýsařem mluwil / ale Yantčaři sessli se wssyckni neginač než yakoby se na Nepřjtele obořiti chtěli / Wasnodu z Wězenj wzali / a včinili mezy sebau Přjsahu / že ho chtj, dokud gim hrdel postačowati bude, brániti / gestližeby se kdo na proti tomu postawil.

Dne Dwadcátého prwnjho Měsýce Máge / přigeli do Wogska Křestianského / Pán Popel z Lobkowic / Gackoffler / a Schonburgk / kteřjž welikau summu Penez k poplacenj Ziold u s sebau přiwezli.

Téhož Měsýce Imbraim Bek Lucenský / wygel na sstráff s patnácti sty Wogska pěssýho y gjzdného / a mymo naděgj weliké sskody ohněm y Mečem w Kragi Swebingenském a Weymutelarenském včinil / mnoho Dobytku a tři sta Wězňůw zayal / a hned potō vtekl naspátek / co mohl neyrychlegi. Křestiané přes řeku na druhý břeh se přeprawili / a položili se w mjstě teyně / kudy oni měli geti. Po malé chwjli Bek dotčený se 300. Turkůw neyprwé na ony těsné mjsta přigel / nic se takowého neobáwagic / a ginj za nimi / a oni wywalili se z Záloh swých / a bogowali s nimi dobrau chwjli až práwě do gedné hodiny na Noc. Noc pak byla welmi temná a z lásky Božj nesmjrné Pohanům pro hřmotné hřjmánj a hrozné bleystánj strasslíwá / kteráž Křestiany tak sstiastně retowala / že y před tim Nebeským hřmotem a yasnosti / y před smělosti Křestianskau vtikati museli. Tu zabit byl pod Bekem Kůň / a mezy tim gestližeby y on zahynul, nic gistého neni. Odtud přibýwalo Křestianům smělosti / stjhali zmužilé Pohany / množstwj gich na wssecky Strany vtikagjcých pomordowali / a množstwj gich zgjmali / mezy nimiž za Wězně byl Bekůw Heytman / a geden Weywoda / kteřjž přissli w ruce Kře-

ce Křestianům. Neb oni pořádně ze wssech stran Turky zaskakowali gijma-
gice a mordugice/ tak že málo nětco Turkůw z těch patnácte Tisýc vsslo z
rukau gich. Protož dostali kořist znamenitau/ bohatstwij weliká w rozli-
čných wěcech/ tři sta Koňij Tureckých/ a pět Praporcůw/ a za takowé wjtěz-
stwij Pánu Bohu děkowali.

Dwadcátého sedmého dne Měsýce Máge/ držán byl saud w Wijdni z
Ortel welmi přjstný od Saudcůw/ ale když byl odeslán takowý Dekrét do Pra-
strany těch genž byli Ráb/ Dotys a Papu Pohanům poddali/ včiněn gest Or-
hy k Cýsaři Rudolffowi/ z weliké a newymluwné dobrotiwosti geho/ mno-
hém milostiwěgssij wydán gest.

Antonín Zinnih z Zizenburku/ Reychberk/ Jeronym Pleichota/ a Eme-
rik Sigerdorff/ genž w Wijdni od Saudcůw byli; proto že se podepsali na
poddáni Rábu, hrdel odsauzeni, žiwotem darowáni gsau/ tak aby zbaweni
gsauce Ortele toho/ giž ne za Heytmany, ale za prosté žoldnéře na swůg ná-
klad w bitwách byli/ pokudž ta Wogna s Turkē trwati bude/ w kterýchžto
bitwách, anebo na každém mjstě kdežby postaweni byli, aby zmužile a vdatně
bogugice, ten neslussný swůg včinek vdatnostj swau a nowau wěrnosti zakrý-
li/ tak tudy zase k milosti Cýsařské přigijti mohli. Mimo ty včiněna milost
a láska prokázána giným mnohým/ a to wsse z dobrotiwosti milostiwého
Pána, Cýsaře Rudolffa.

Nic méně Jakub Muffler genž byl vssel z wězenij, nečekagic Dekrétu
Cýsařského/ znowu pochycený na hrdle trestán/ totiž aby oběssen byl/ gehož-
to Tělo aby na Ssybenicy tři dni wyselo/ a teprw potom aby bylo pohřbeno.
Hrabě z Hardeku s Mikulássem Berlingierem tolikéž hrdel odsauzeni.

Dne dewátého Czerwence narodil se Králi Polskému Zykmundowi
Syn/ gemuž dáno gméno Wladislaw.

Zykmund Bathory Knijže Sedmihradské přislal Posly téhož času do
Prahy, žádagijcý o Manželku sobě zasnaubenau/ aby prwé nežliby Wognu
s Pohany začal/ Wesely bylo wykonáno. Rwyslánij byli od Cýsaře do
Grácu/ kteřijžby Marygi Arcykněžnu do Rakaus wyprowodili. Wygela
tehdy Panna s Styrij do Rakaus/ a w Wijdni od ewssech Knijžat, Panůw
a Měsstianůw přiyatá s welikau vctiwosti.

Strhlo se téhož Roku sskodliwé Wětrůw zbauřenij/ hromobytij a bley-
skánij, okolo Ostřehoma: vdeřil Hrom na Zámek Ostřehomský, s welikým
země třesenijm/ od kteréhož Město nad Wodau welmi oslablo/ Děla kteréž
na Zdech byli zwržená gsau/ in vivario monte, w Renthauzu/ tu kdež Prach
a Rystuňky Wogenský chowané/ welikau sskodu včinilo/ neb to stawenij z
gruntu wywrátilo/ kdež y patnácte Turkůw zahynulo.

Hrabě z Mansffeldu mage správu skrz Sspehéře swé; coby Turcy čini-
ti mijnili/ na kterém mjstě ležen ij swé magi/ y yak weliké Wogsko gich gest/
pohotowě gsauce se wssým Wogskem Křestianským/ 14. dne Měsýce Czer-
wna ranijm gijtrem dřijw než Dennice wycházeti počala/ hnul se z leženij/ a
položil se blízko od Zámku in magna Scutia s Woyáky swými/ aby mohl
sstráffowati pod Totess a Ostřehom/ a odtud wyslal některé/ aby přezwědě-
li/ yakéby sskody w Ostřehomě y při Ostřehomu onau baurkau včiněné byli:
Neb Hrabě to/ wždycky toho ssetřilo s pilnosti/ aby on wěděti mohl co se děge/
yako řijkage we wssý Zemi Pohanské/ a sám tak swé wěcy skrytě a po tichu řj-
dil/ tak aumysl swůg a předsewzetij tagil/ že nikdý Nepřijtel přezwěděti ne-
mohl/ coby on činiti chtěl/ kam Wogsko obrátiti/ neb kterau s nim Pewnost
konečně dobýwati.

Sspehé-

Sspehéři cožkoli gemu oznamowali/ ač opatrně ne wssemu wěřil/ wssak
takowé nowiny přigijmal s wděčnosti/ ač prawili že Wogsko Pohanské ne-
weliké gest/ že bitwu Křestianům dáti nesmégi/ že žiwnosti nemagi/ že žá-
dného pořádku w leženij neni/ etc. nic méně nebyl tim bezpečný/ wždycky
giné přijběhy před očima měl/ aniž na se znáti dal očemž gistotně wěděl/ a ta-
kowým prostředkem Turky k tomu přiwedl/ že se oni domnijwali, že on To-
tess a neb něyaký giný Zámek oblehnauti chce, a ne Ostřehom/ pročež on ča-
stokráte s lidem w newelikým počtu k Zámku Totess harcowal/ wzhlijdage
na wssecky Strany Zámku/ rowně yakoby v něho Wogsko položiti mijnil/ a
když čijm dále tim patrněgssij znamenij dáwal/ yakoby se k obleženij Totesse
hotowil/ geden yako neywyžssý nad těmi kteřijž leženij ohražowali/ z bázně
yal se propusstěnij žádati/ a gsa napomenut aby Mansffelda w tom neza-
neprazdňiowal/ nevstupně w swém předsewzetij trwal/ nechtěge žádnau mě-
rau aby od té mysli odweden byl/ y kázal ho Hrabě Mansffeld do wězenij
dáti/ a potomně oběsyti/ z čehož ginij přestrassenij gsauce/ poslussenstwij wel-
mi ochotně zachowáwali/ a wedlé powinnosti gednoho každého, cožkoli roz-
kázano činili.

Brzo potom přiwedli tři Pohany wězně do leženij/ gijchžto se Hrabě
Mansfeld z strany gistých wěcy wyptáwal/ gemuž když neyprwé tázaný nic
wygewiti o Pohanském aumyslu nechtěl/ hned gey, an na to ginij dwa patřij
na drobné kusy rozsekati kázal/ připowijdage to též y těm dáti včiniti/ gestli-
žeby co před nim tagili/ a oni widauce ostrost geho ne žertownij/ oznamowa-
li že Sultán Machomet wssecku sylu swau obrátil do doleyssých Vher/ totiž
na Sedmihradčany a Muldawany/ a protož že žádné Wogsko Roku toho
do hořeyssý Zemi Vherské nepřitáhne.

A rozkázal Mansffeld přes Dunag a giné Řeky Mosty položiti/ y
wssecky potřeby k Wogně náležegijcý z nosyti/ a tim Turky wijce podwedl/
že se ginác nedomnijwali/ než že Totess obležen bude/ a z té přijčiny dobrý
počet Lidu z Ostřehoma k obraně do gmenowané Pewnosti wyprawili.

Hrabě z Mansffeldu vkázaw toliko Lid Totessowi Zámku/ rozssýřil
Wogsko swé welmi/ a poslal k Totesským aby se poddali/ a tim dokonale
Turky vpewnil/ že k Totessowi Ssturmowáno bude/ a ti giž stáli pohotowě/
aby gemu statečný odpor včinili. On pak mezy tim wyslal Pána Balffij-
ho s Vhry k Ostřehomu/ aby předměstij Ostřehomská opanowal/ a wyslal y
Husary/ kteřijžby se wssý pilnosti toho zbraňowali/ aby Ostřehomským ně-
yaká pomoc dodána nebyla/ a protož y Mosty wssecky kdežkoli nalezené by-
li poručil shoditi/ aby ani naděge obleženij neměli/ že neyaký retuňk gim bu-
de mocy dodán býti/ a aby Pohanům k požitku nebyli.

Vhrůw množstwij/ těch genž pod Regimentem Pána Balffijho byli/
přioděných, bylo po Turecku/ kteřijž se pustili do Krage Budinského pro lau-
pež/ a ti přitreffili neyprw na 60. Turkůw/ gijchžto 50. zbili/ a opět nawra-
cugijc se mezy Budinem a Ostřehomem/ wobskočili gednu Lodij při Břehu
přiwázanau/ w kteréž bylo 80. Turkůw Rytijřůw práwě wýborných/ z nichž-
to polowicy gijch pomordowali/ a polowicy ozdobně oděných do leženij při-
wedli.

Téhož času w Wijdni mezy Zioldnýřmi a Setniky začala se wáda/ a to
s takowé přijčiny. Wyčijtali Ziold nýři Rentmistrům swym/ že ne tak
gim mnoho Peněz za Měsýc wydali/ yak mnoho přiyali/ a proto sebrali se
wespolek Zbrogně/ a obořili se do Hospod gich/ chtijce zmordowati wssecky/
a oni tolikéž vstaupiti gim nechtěli/ nýbrž gim náležitý odpor spůsobili. Wlo-

žil se

žil ſe w to Arcyknjže Matyáſs / z gehožto poručenj přjſtného Setnicy do
Wězenj dáni / a Ziołdnýřům přikázano z Města wygjti / a Napředměſtjm
na porownánj očekáwati / ale oni, wyſtaupili owſſem z Města / wſſak w no-
cy y ráno weliké začjnali zbauřenj při Bráně Swatého Vlrycha / ſtogjc w
ſſyku ne ginač než yakoby ſe měli potkati / ano giž y ohněm hrozyli / totiž že
předměſtj wſſecko do gruntu wypáli / geſtliže gim ſprawedlnoſt včiněná ne-
bude s náležitým wydanj Ziołdu.

Wyſlánj gſau k nim Kommyſſařowé Cýſařſſtj / kteřjž ge k vpokogenj
napomjnali / že gim zaplaceno bude, cožkoli zadrženo geſt / ale oni zhlaupo-
ſti ſwé ani takowých Lidj neſſanowali / nýbrž ge za Wězně zdržeti chtěli / do-
kawadž by Penjze gim wydáné nebyli / a geſtližeby nic méně zadržáné byli / zů-
ſtali na tom ſpolečně / aby ge na kuſy rozſekali.

Okolo prwnj hodiny po Polednj / shromážděno třidceti gjzdných, Sſe-
deſáte pěſſých, a 400. Zbrogi přioděných Měſſtianůw / kteřjž magjc při ho-
towě čtyry děla Polnj / wyſſli z Města proti těm zauffalcům / a oni widauce
že nežertugi / položili Zbraně / y s nimi ſe z ſtrany Ziołdu porownali: A tak v-
pokogená byla baurka ta / a ſkrocená zůřiwoſt ſpůſobem tim / y zaplaceno
Ziołdnýřům wedlé gednoho každého zaſlauženj.

Při témž čaſe / Arcyknjže Maximilian do Wjdně s Wogſky ſwými při-
gel / kdež za krátky čas ſobě odpočinůw / obrátil ſe do hořegſſý Země Vher-
ſké / vmyſlem tim / aby Hatwan Zámek wſſy mocy obehnal.

Přiwedl potomně Mansffeld Wogſko k Oſtřehomu čaſem nočnjm / to-
tiž prwnjho dne Měſyce Czerwence / s takowau rychloſti / že Turcy ani Žen
ani Děti do Budina odeſlati nemohli / ač giž w tom domněnj byli / že obleže-
nj budau / ale o Wogſku nic zhola newěděli / až ge práwě pod Oſtřehomem
ležeti ſpatřili / Pročež gſauce nemálo zděſſenj, Měſto Rácké puſté zanechali /
a na Zámek pod horau Swatého Tomáſſe vtekli. Hned Hrabě Mansffeld
do toho Měſtečka w padnauti poručil / w kterémž že žádného z Pohanůw
nenalezl / podal ge k opatrowánj Walaunům. Moſt za tim z rozkázanj
téhož přes Dunag ſtawen / množſtwj Otypek a Stromůw podtiatých z leſůw
blizkých nawezeno / Baſſty wyzdwjžené / ceſty naprawené / Wozy přitažené
do leženj s Děly welikými / a na mjſtě přjhodném rozložené / tak aby ney-
prwé k Měſtu v Wody ležjcýmu ze wſſech ſtran bylo ſſturmowáno.

Cžtwrtého dne Měſyce Czerwence Turcy Zámek onen pod Horau Swa-
tého Tomáſſe opuſtili / a zběhli z něho na giné Pewnoſti přjležegicý, kterýž
Křeſtiané bez meſſkánj opanowali / a wtáhli do něho čtyry weliké Děla / ni-
miž Zdi Měſtſké otlaukali / a giž s ginými pěti Děly Střechy nad Zdmi ſrá-
želi / a ze wſſech ſtran Města pilně dobýwali. Tehdáž Hrabě liſty rozkázal
pſáti do Widně y do giných Křeſtianſkých Měſt hlawněgſſjch / aby wewſſech
Koſtelých proſby činěné byli / aby Pán Bůh ráčil ſſtěſtj Křeſtianům z ſwé
neſmjrné láſky popřjti / neb dobře to vznáwal že bez welikého krwe Křeſtiã-
ſké wyliti Oſtřehom nebude mocy opanowán býti.

W tom Turcy někteřj přigeli do Wicehradu, genž geſt mezy Budinem
a Oſtřehomem ſe dwěma welikými Galegmi, a třmi lodmi menſſjmi z Bu-
dina Oſtřehomſkým na pomoc / a bylo gich w počtu ſedm Set ſe třmi Beky /
gimžto Hrabě dowěděw ſe o nich / wſſecky průchody tak zaſkočiti poručil / že ſe
nemohli ani k Oſtřehomu, ani do Rochery, ani tam odkudž wygeli obrátiti.

Téhož čaſu přiwedeno několik wězňůw k Mansffeldowi, kteřjž před
nim gednomyſlně prawili / geſtliže Křeſtiané Oſtřehoma doſtanau / že hned
ti Turcy genž gſau na Blindenburku vtecy vmjnili / a když chycen byl y ge-

den z

den z Služebnjkůw Beka Oſtřehomſkého k obleženým wyſlaný / a k Mans-
ffeldowi Hraběti přiweden / oznamowal wſſecko oč koli tázán byl / a mimo
giné wěcy powěděl y to / že Pán geho w Budinu oběſſen geſt / a že málo chybi-
lo / že geſt newpadlo y na geho hrdlo napodobné pokutowánj.

Po wyprawowánj mnohých wěcy a rozličných / čaſu přjhodného oddal
ſe na vtjkánj / ale dohoněn gſa od Vhrůw / Sſawlemi byl rozſekán.

Dne dewátého Czerwence znowu Turcy potřeby Wogenſké do Oſtře-
homa dodati vmjnili / yak Prach / Kaule / Sſpjži / Lid / a to wſſe což rozuměli
li býti potřebného, po wodě / a vděřili na Křeſtiany kteřjž pod Rocherau le-
želi / ginjžto oni zmužile odpjrali / y tito zmužile dotjrali / neb gich padlo z
obau ſtran mnoho / wſſak nic méně Pohane odehnánj a rozpláſſenj byli / a na
rozličné ſe mjſta rozběhli. Toho dne y druhého / Zdi Města v Wodě ſtogj-
cýho / na třech mjſtech čaſtým z Děl ſtřjlenjm welmi otlučené byli / a w Mie-
ſtě žádný Dům neſtál celý / neb Střelby Křeſtianſkých Puſſkařůw welmi mjr
ně do Města ſſli / a Střelcy ſtogjc w Přjkopých pod Zdmi / Turky kteřjž pro
obranu Města přihotowě ſtáli / že Zdi Měſtſkých welmi zhuſta ſrazeli.

Tehdáž Pohane malau ſſkodu Křeſtianům činili / neb nemnoho Tur-
kůw na Zdi ku obraně wyſtupowalo / a owſſem nemnoho Střelby, ani Pra-
chu, ani Wogákůw w pewnoſti měli / Poněwadž do Zámku Toteſs / a do gi-
ných okolnjch Pewnoſti / o kteréž ſe báli / aby Křeſtianům w ruce nepřiſſli /
toho wſſeho množſtwj odeſlali / přeſtáwagjce na tom / že ſamy byli pewný-
mi Baſſtami / hlubokými Přjkopy / a položenjm k dobyti neſnadnem opa-
třenj. Nic méně čtyry Puſſkaře Křeſtianſké zabili / a gednoho Setnjka
Walaunſkého.

Gedenactého dne Měſyce Czerwence / Křeſtiané prorazyli Střelbau
wyſoký Plot Wallem obehnaný a vpewněný Roku předeſſlého od Poha-
nůw / a tau děrau w puſſtěnj byli někteřj z Walaunůw / aby zwěděli yak hlu-
boké gſau za takowým obhraženj Přjkopy / a za Walaunmy dobrowolně ſe
Heyducy mimo rozkázanj wtiſkli / kteřjž druhý takowý Plot porazyli / a na
něm znamenj Wogenſká / totiž Praporce poſtawili: Což ſpatřjce Turcy,
mocy welikau na ně ſe obořili / a Wallu bránili / tak ſtatečně / že Heyducy mu-
ſyli vſtaupiti. Welmi ſe hněwal Mansffeld / že mu w tom Sſermyclu ně-
kolik Walaunůw zahynulo / a nětco Rytjřůw giných wzáctných a ſtatečných.

Za tim Budinſký Baſſe / wyprawil nowé Wogſko / kteréžby obleženým
wſſeliyakých potřeb dodalo / ale Křeſtiané y ty Turky tak laſkawě přiwjtali /
že gſau ſe nemnozý s welikau ſſkodau ſwau do Budinu nawrátiti muſeli.

Dne dwanáctého téhož Měſyce / opět naſſy z welikých Děl y Ohniwý-
mi Kaulemi, we dne y w nocy do Města ſtřjleli / a Turky k tomu přinutili /
že gſau z Pewnoſti wyſkočiti ſe wſſy ſýlau ſwau vmjnili.

To znamenaw Hrabě Mansffeld / a wěda co geſt s nepřjtelem w čaſu
zauffánj bogowati / Hraběti z Serynu / a Panu Nádaždjmu na giſtém mj-
ſtě Lid ſwůg položiti poručil / aby nedal Turkům z Města wyběhnauti / a tu
opatrnoſti Mansffelda ſe ſtalo / že od naſſých gedno Přjwrſſj opanowáno
bylo / na kterémž on Baſſtu wyſtawěti poručil / a gi Pěti Sty Lidu Pěſſýho
oſadil.

Patnáctého Dne / gmenowaného Měſyce / Zdi Města Wodniho předni
byli welmi ztlučené / tak že ſe zdálo / žeby k Měſtu ſnadně mohl přiſtaupiti /
Pročež ſwolán byl Lid k ſſturmu / ač s nemalau ſſkodau geho. Neb že-
naucy k ſſturmu yak Wally opanowali / ſpatřili wnitřnj přjkopy býti wel-
mi bahniſſtěm naplněný / a za těmi Přjkopy giné Baſſty pewné a wyſoké s

ginými

ginými zdmi, kteréž gesstě giné Přjkopy ohrazowali/na nichž byli weliké a
wzhůru wznessené střechy / kteréž Walauni s welikau prácy zbořili / ale že
Turcy snažně odporowali / spátkem se s welikým swými krwe prolewánjm
nawrátili.

Když se Turcy dowěděli že gednoho weysypu nemnoho Křestianůw stře-
že/wběhlo gich tři Tisýce se dwěma Galeemi welikými / a s několik Lodmi
menssými na ten Ostrow/kteřjž Heyduky Balffiho, gimžto pomocý dodati
nebylo možné, pobili/a Ostrow wzatý lidem osadili/ y dosti dobře Střelbů
a ginými takowými potřebami opatřili.

Na zeytřj Křestiané wnitřnj Ploty ssýřegi roztrhli/wpustjce tudy někte
ré z Lidu Wogenského/gimžto snadně odpor činili obleženj/a Vhři to spa-
třiwsse, wzbuzeni k zmužilosti srdce hrdinského, přiskočili gim na pomoc s
tau naděgi, že něco chwalitebného budau mocy způsobiti/ ale y oni s giný-
mi wssemi od Turkůw welikau sýlau byli odehnani. Padlo w tom dotjránj
Křestianůw na Turky/a Turkůw na Křestiany, osob z strany Turecké 100. a
nassých bylo raněných a zabitých padesáte.

Téhož dne stala se wáda w leženj Křestianském, z příčiny té / že někteřj
žoldnéři gednu Basstu wedlé dolegssýho Města postawenau bez wsseligaké
potřeby opustili/ačkoli žádná sskoda odtud nepowstala/nic méně to Hraběti
Mansffeldowi welmi bylo proti mysli /tak že bez mála nedal ty půwody ta-
kowého vtjkánj z Bassty dotčené, zwěsseti. Ale vpokogila hněw ten weliká
smělost Walaunůw geho /z nichžto někteřj yako Rohauti wysoko na Zdi le-
zli / a Turkům strachu hogně s welikau sláwau swau dodáwali. Geden z
nich wderauce se rukami y nohami na horu k Pohanům, aby gim mohl z ge
dné Bassty Praporec odnjti/welmi se o to snažil/ kterýž nemoha geg ruka-
mi wydřjti, Kordulácem geg dosahowal: Turcy to widauce, kamenjm nan
zhusta metali/a na dwau mjstech z ručnice geg ranili, až práwě klesl/ wssak
předce počal rychle dolu z hůry lezti/kteréhož když geden z Turkůw dohonil
snažil se o to, aby gemu Ssawlj swau žiwota vkrátil / ale on předegda ho, z
Ručnice geg w prsy treffil, a setnauce gemu hlawu, odewzdal gi Panu Hra
běti/kterýž pochwáliw hrdinské srdce geho, náležitě geg obdarowal.

Odehnáni potom byli ginj Křestiané střelbau a kameni metánjm/neb
wyskočilo nemalo Turkůw z Zámku s sedmi Praporcy/kteréž sylně z přjko-
půw wyháněli: nic méně statečně se nassy bránili, dwě hodiny zauplna sser-
micl držjce s obleženými / množstwjm gich zahynuti : a na proti tomu tak
milostiwě Pán Bůh na swé Křestiany wzhlédnauti ráčil / že gich gednom
deset při tom zamordowáno bylo.

Opět Budinsstj obleženým s několika Galei retunk dáti mjnili / čehož
aby nedowedli, Křestiané s pilnosti se o to snažili / a w tom Wogácy Pana
Nadažđýho až k Papě harcowali/kdež potkawsse se s pěti Sty Turkuow / s
nimi zmužilau bitwu swedli/rozplássené až k samé Bráně Zámku Papy stj-
hali/mnoho gich zbili/mnoho wězňůw odwedli/a kořist znamenitú na wsse
ligakých wěcech do leženj swého přinesli.

Téhož času Panu Hraběti dáno znáti že se Turcy sgeli ze wssech Zám-
kůw mezy Budinem a Bělehradem ležicých/tak že gich wssech bylo 200000.
Pročež on poslal do Wjdně bez messkanj aby rychle Wogsko to kteréž se ge-
sstě do leženj nesesslo/ gehož bylo patnácte Tisýc, na pomoc přispjssylo / w
němžto bylo Rytýřůw z Ostrowu Malty půl druhého Sta/a tak se stalo / že
na žádost geho množstwj lidu ze wssech stran, a práwě wýborného na retunk
přigelo.

Smluwili se tedy 18 dne Czerwence/a začali dobýwati Města dolegssýho /
nad čimž byli předněgssj yako Zprácowé Pan Agreyss a Antonin Zinni-
us/ale odehnáni byli odtud kamenjm a častým z Ručnic a Děl střjlenjm.
Tu Křestianůw raněno a zmordowáno půl druhého Sta: mezy raněnými
byli tito neypřednějssj/Pan Greyss, ten byl kulkau přes helm w hlawu vde
řen/Antonin Zinnius a Rugierus hrdlē darowáni(yakž wýš dotčeno) Sswen
da mladssj/Prussynský/Merspurgk Fuschius/a mnozý ginj.

Na zeytři w ssesti Stech Konj přigeli Poslowé z Horných Měst y Mě-
steček k Panu Hraběti z Mānsffeldu/kteřjž žádali aby nepřestáwal od obleže-
nj začatého/ale aby yakýmkoli způsobem předce Ostřehomu dobýwal/a ge
stližeby gey ohněm spáliti, neb prachem podloženým z gruntu wywrátiti po
ručil/že oni chtěgi wssecko zase nákladem swým wystawěti/a to oni žádali na
Mansffeldowi z přjčiny té/že gim Ostřehomsstj Turcy z té Pewnosti kaž-
dého Roku nenabyté sskody činjwali.

Weliký náklad Hrabě z Mansffeldu na sspehéře činil gednom proto a-
by o wssem wěděl co se mezy Turky děge/yakož y oni powinnosti swé welmi
pilni byli. Geden z nich oznámil gemu gisté nowiny / že w Konstantyno-
poli mezy Ranytčary a Sulakamy roztržitost a weliká rozepře wzbuzena
byla/a z té přjčiny že mnoho Setnjkůw pomordowáno. Od giných také no-
winy přinessené/že weliký hlad gest mezy Pohany; Sultan Machomet že
psal Basseti Budinskému, aby toho pilně ostřjhal a zbraňowal / aby Ostře-
hom nebyl wzat / poněwadž mnoho na té Pewnosti záležj: Protož aby gi
wssj mocy a sylau chránil/nelitugice žádného nákladu neywětssýho/bázli-
wým aby se nevkazowal/a wssecko aby činil s raddau Alisbeka, kterýž za dlú
hý čas Ostřehom pod swau spráwau měl / a s raddau Alexandra Ranytčar-
ského Agy/a bez wědomosti gich aby nic nezačjnal. Pakliby w tom pochybil
aby se warowal geho hněwu, kterýž žádným giným způsobem nebylby vpo-
kogen/ lečby Ssybenicý trestán byl.

To Psanj tak přjstné Basse do Ostřehoma odeslal / přidáwage k tomu
y swé pohrůžky/aby nelekagice se žádné mocy Křestianské / žádného podko-
páwánj/ žádného střjlenj / žádné vkrutnosti a ostrosti se neobáwagice, žá-
dným způsobem Pewnosti nepoddáwali/ale aby se co neyzmužilegi až do ge-
dnoho člowěka bránili/ a gestliže ginák včinj/že wssyckni budau beze wssj mi
losti na kůl wstrčenj.

Bek Ostřehomský wezma takowý list/ četl geg přede wssemi Rytýři w
Ostřehomě zawřenými/a vstanowil to, gestližeby kdokoli neymenssj zmjnku
o poddáni Pewnosti včinil/aby hned nelitostiwě na hrdle trestán byl. Po wy-
konánj té wěcy/chtěl do Města dolegssýho wgjti z Zámku aby zwěděl če-
hoby tam gesstě bylo potřebj/ale neswolili k tomu Ranytčaři / a zdrželi ho
řkauce: Poněwadžs tak smělý a nevrputný/zůstaň tu s námi vžjwage spole-
čně zlého y dobrého wedlé wůle a libosti fortuny. Bylo na ten čas w Pe-
wnosti tři Sta Konj/žiwnosti a Prachu welmi málo/ a k tomu geden Wě-
zeň Turecký přidal, že wssecky trauby nimiž woda do Pewnosti wedena/wsse
cky Studnice a Kassny častým střjlenjm pokažené gsau/ tak že nemohau w
tak brzkém čase toho naprawiti. Protož že na ten čas obleženj ani Wody ne
magj/krom desstiowau/wssyckni Pusskaři že gim zbiti gsau, krom třj/a že žá
dných celých Děl nemagi z nichžby střjleti mohli/krom tolikéž třj/a mimo ty
wssecky giné k skáze přissli.

Téhož času Pan Balffi Městečko židowské Rocheru oblehl/a Basse Bu
dinský. Basse Temesswarský, Bekowé Bosnyenský / Romanský / Bulgarský,

a ginj mnozý, ſhromáždiwſſe ſe wſſyckni weſpolek, wſſj mocy na to ſe co dali, aby mohli Oſtřehoma retowati/a Wogſko Křeſtianſke rozehnati. W tom Zygmund Knjže Sedmihradſké měl ſe k obleženj Temeſſwaru/ a Baſſe ſrozuměw tomu, odſtaupil od předſewzetj ſwého / a nawratil ſe do Temeſſwaru.

Hrabě z Serynu wtémž čaſu ſpogil Wogſko ſwé s lidem z Styrý z Karynthý a z Charwát/a rozehnal ſſtiaſtně dwanácte Tiſyc Turkůw, kteřjž do Segetu přigdauce, k ginym Pohanům ſe přilauditi chtěli.

Před tim když byl dobyt Zámek na hůře Swatého Tomáſſe/poručil Hrabě Manſſeld pět Děl na horu wytáhnauti,na mjſtech přjhodných rozložiti/ a bez přeſtánj z nich do Oſtřehoma ſtřjleti/kterýmžto ſpůſobem weliké ſſkody od Křeſtianůw Turkům ſe činili. Neb tak ztlučené byli wſſecky Zdi Měſtſké/wſſecky Waly/wſſecky téměř Baſſty pokažené/wſſecko ſtawenj k obraně a k bydlenj wyzdwižené/wſſecky průchody z gednoho Měſta do druhého zepſowané/a když ſe který w Pewnoſti gednom vkázal/hned zabit byl/ z kterehokoli kautu wyběhl.

Do přednégſſjho Měſta, do dolegſſjho y do Rochery/tolikéž s pilnoſti ſtřjleno/z čehož giž Rochera na Zdech y ſtřechách domowých welmi byla obnažena. To ſpatřiw Hrabě z Manſſeldu že ſe po geho wůli děge, rozkazal geſſtě wětſſj mocý Rocheru dobýwati/tak že giž welmi ſnadný přjſtup byl k Měſtu.

Dne 21 Měſýce Czerwence z pěti mjſt Morawané Rocheru dobywali / gimžto Pan Balffi neobmeſſkal pomocy dáti s Vhry ſwými/s haky, s ohniwými přjprawami ꝛc. a tak oheň vwržen byl do Měſta / a zapalil. Turcy doſti dlúho ſe bránili/ale že nemohli ohně vhaſyti/ weliký djl Měſta shořel / tak že Turcy muſeli odběhnauti/a když přednégſſj do Galei wběhli aby hrdel ſwých zachowali/dohonili ge Vhři/ a bogugice s nimi dobrau chwjli/ mnoho gich pobili.

W tom čaſe dwě Galee weliké k Měſtu wodnjmu připadli/ale wſſickni w nich od Křeſtianůw zbiti/a w tom ſe onen oheň welmi rozmáhal / tak že wětrem y do Wodnjho Měſta byl přeneſſen/a několik domůw zkazyl. Tim tehdy ſpůſobem opanowali Křeſtiané Rocheru/kteréž předeſſlého roku s welikým krwe prolitjm dobyti nemohli.

Vhaſyli brzo Křeſtiané ten oheň / a Pewnoſt wſſeligakými potřebami Wogenſkými opatřili/a w tom opět oznámeno ſkrz ſſpehéře, že Turcy wſſecku ſýlu ſwau po Wodě y po Zemi na Křeſtiany obratili/ aby mohli Oſtřehomu retowati.

Manſſeld opatřiw wſſecky mjſta ze wſſech ſtran / ſprawil Lid ſwůg a wſſe což potřebj bylo naprawil/napomjnage wſſech aby přihotoweni byli/ neginák než yakoby ſe hned měli potýkati: Rčekali z poručenj geho w ſſytu celau noc na Turky/ale žádný ſe nevkázal, až potom dáno znáti že giž na ceſtě gſau/kteřjž yakž zwěděli že Rochera wzata geſt / zaſe naſpátek ſe obratili. Powěſt byla, že Wogſka toho počet byl weliký/ totiž 25000, ale w prawdě nebylo wjce Turkůw těch, gednom 15000.

Dwadcátého druhého dne téhož Měſýce Hrabě z Manſſeldu znowu Pewnoſti neb Munycye a Baſſty obgjždel/přidáwage do každé wjce a wjce lidu/a giž ſewſſj ſylau vmjnil dobýwati Měſta dolegſſjho, vkracugic ſobě w nocy y ſnu, gednom aby we wſſem wſſudy dobrý pořádek vſtanowen býti mohl.

Té nocy ſpatřila Warta Křeſtianſká dwě Stě Turkůw dobře oděných

na grun

na gruntech Oſtřehomſkých/pročež Křeſtiané porozumégice z toho žeby nedaleko giné Wogſko Turecké bylo, ſtáli w ordunku, očekáwagice na Nepřátely/ale když těch dwě Stě Turkůw rychle vteklo/vzřeli že žadný za nimi nebyl/z čehož ſrozuměli že ti toliko wogſko Křeſtianſké ſpatřiti chtěli/yakby ſe opatrně ſprawowalo.

Stála na břehu Loď weliká/w nižto 2000 lidu wezeno býti mohlo/ kterauž hned rannjm gitrem Manſſeld ſtřelbau potopiti poručil.

Přiſſla mezy tim nowina/že Hrabě z Serynu dobyl Bebety nedaleko od Segetu/ na kteréž wzal deſet welikých Děl/krom giné znamenité kořiſti / a že na tom s Wogáky ſwými zůſtal/aby Seget oblehnauti mohl, y dobyti.

Dne 27 téhož Měſýce Bek Oſtřehomſký Sedláčka gednoho mladeho k Baſſeti Budinſkému wyſlal/kteréhož zagali Vhři Pana Balffiho/a ten odeſlán byl od Balffiho k Hraběti Manſſeldowi/gemuž když on několik Dukátu darowal/wyznal wſſecko s radoſti od kohoby poſlán byl/ k komu a s čim/ y hned Manſſeldowi liſty Beka Oſtřehomſkého odewzdal / kteréž on přečtauce/ znowu ge ſwázal a zpečetil/a přikázal Mládenečka toho propuſtiti připowjdage gemu mnohém wjce dukátůw dáti, gen aby předce do Budinu ſſel/a Baſſeti takowé pſanj dodal/a zaſe aby k němu ſe nawrátil/s čimby ho koli Baſſe Budinſký wyprawil. Mládenček pak vznaw Pána býti dobrotiwého a ſſtědrého/ſlibowal to wſſe včiniti yakž bylo rozkázáno. W tom pſanj zagatém to ſe obſahowalo/že geſtliže Baſſe Budinſký obleženým w ſſeſti dnech pomocý nedodá/že muſý buď rádi neb nerádi Pewnoſt opuſtiti/ poněwadž ſe gim wſſeho, yak žiwnoſti, tak y giných potřeb Wogenſkých nedoſtáwá.

Na to Baſſe obleženým odepſal, že gim w brzkém čaſu na pomoc s wſſeliyakými potřebami přiſpěge, toliko aby do konce w ſtáloſti začaté ſetrwali a k tomu wſſecko doložil, yakýmby ſpůſobem. s yakým Wogſkem, z které ſtrany mjnj toho doweſti / kterýžto Liſt Mládenček ten Sedlſký Manſſeldowi odewzdal/a on ſrozuměw wſſemu předſewzetj Tureckému / mage dobrau čáku k ſwedenj Nepřjtele/ darowaw hogně toho Sedláčka / hned Wogſku ſwému po hotowě býti poručil.

Nazeytřj geden Turecký Puſſkář vtekl z Pewnoſti k naſſjm, znamenaw že nelze Oſtřehomu než w ruce Křeſtianſké přigjti / ten wſſecko co ſe w Měſtě děge oznámil/což wſſe Křeſtianům ſe ljbilo.

Téhož čaſu geden Francauz pochycen,genž byl roku předeſſlého z Křeſtianſkého Leženj k Turkům zrádně vtekl/a ten giž byl tehdáž weſſel do Leženj Křeſtianſkého tagně pro tu přjčinu, (yakž wyznal na trapenj) aby w něčem tagným mohl Křeſtiany wyſſpehowati a prozraditi / pročež tělo geho hned bez meſſkánj od Kata na čtyry kuſy rozſekáno.

Negednau obleženj z Pewnoſti wypadli/ſkuſſugic ſſtěſtj/ ač wždycky s welikau ſwau ſſkodau/což tolikéž včinili y 29 dne téhož Měſýce/ale ani toho čaſu ſſtěſtj gim neſlaužilo/neb gich tehdáž w tom wypadnutj 80 na place zůſtalo/ a Křeſtianůw toliko pět.

Po tom ſſermicli, baurka weliká w Oblacých Nebeſkých powſtala/ takowé bylo wětrůw fučenj/od Hromůw třjſkánj/ a hrozné blýſkánj, yakoby práwě z gruntu Swět měl wywrácen býti. Přitom ſtraſſliwém wrchnjch žiwluow pohnutj / ſlyſſeti bylo gakoby ſe přibližowalo négaké weliké Wogſko k Leženj/pročež Křeſtiané w ordunku Nepřjtele očekáwali / ale žádného přicházegicýho neſpatřili. Po malé chwjli vkázalo ſe Nebe welmi gaſné/toliko že geſſtě bjlými a krwawými paprſlky potažené bylo.

Poſle-

Posledngho dne Měsýce Czerwence s welikau snažnostý Turcy Města dolegssýho y hořegssýho bránili/ nedopausstěgice nigakž aby se gich Křestiané zmocnili: Když pak giž welmi zle s nimi bylo/ a každé hodiny retuňku ze wssech stran očekáwali/ sebralo se Turkůw w Kragi Budinském 20000. kteřýž sprawiwsse se pořádně, k Ostřehomu pospjssyli / a položili se prwnýho dne Srpna na čtyry Tisýce krokůw od Wogska Křestianského/ o nichž magic správu Křestiané/ hotowj byli k odpýránj.

Neyprwe Turcy z nenáhla w newelkým počtu nágezdy činili/ a skůro wedle leženj několik Konj zagali z Pastwy/ a nassy za tim wjce a wjce se ssykowali. Brzo potom začala se bitwa walnj/ potkali se hauffowé někteřj/ Vhřj vtekli/ zanechagjce na placu samé Němce / a znowu se proti Turkům obrátiwsse s Ručnicemi té chwjle nabytými, dobrau pomoc bogugjcým dali/ ač při tom mnoho Francauzůw zbili Turcy. Nazeytřj Pohané se wssy mocy swau/ to gest/ w desyti Tisycých gjzdných/ a w ssesti pěssých potkali se zmužile s Křestiany/ gimžto za Wůdce / bylo patero Bassat s několika Beky/ a ti wssyckni vsylowali/ pomordugjce Křestiany / retuňku dodati obleženým.

Bylo několik Set Turkůw/ gessto měli Prach w Kanystrách/ s kterýmž se do Pewnosti chtěli wtisknauti/ ale Hrabě Mansffeld Listmy onoho zagatého Mládenečka gsa wystřežen/ dobře průchody do Pewnosti zasadil, mimo naděgi Pohanůw/ kteřjž přessli přes Hory mjsty nebezpečnými/ genž gsau mezy Swatého Thomásse a Karlowými Wrchy / a sprawili se rychle w Orduňk v Města Rackého/ gimžto Křestiané tolikéž stáli na odpor/ a dopustili Turkům se wtlačiti až do Přjkopůw. W tom Pán Balffý z gedno ho Přjwrssj wběhl Pohanům s Vhry swými w geden bok / a Sswarcemburk w druhý/ zaskočjce gim Cesty, aby vtikati nemohli bez weliké sskody/ a oni obrátjce se/ potkali se s nassými/ a to s okřjkem welikým/ při kterémž Osmnácte Děl wypustili/ wssak nic méně nevčinila Střelba ta žádné sskody. Začali potomně z Lučissť střjleti/ Ssýpy ljtali zhusta neginác yako Déšť/ yakoby yasnost slunečnau zastiniowali/ a hned zase sahali k Ssawlem swým a statečnau bitwu swedli: Weliký zwuk slyssán od Trub a Bubnůw/ hrozný třesk a baucháni od Střelby/ weliký Chřest od Zbroge / strassno bylo patřiti na takowé množstwj Lidu zbitého w tak krátkém času: neb yako řjkage za půl hodiny Křestiané obdrželi Plac/ mnoho Turkůw pomordowáno / a obzwlásstně

zwlásstně střelbau Jana de Medices, kteřjž vznawagyce nesstěstj swé vtikati počali/ oželegjc 36. Děl / kteréž Křestiané zayali.

Pán Balffý za vtikagjcými se Turky pustil/ y Sswarcemburgk/ kteřjž byli Cesty Pohanům zaskočili / tak že opatrnosti takowau / málo gich vsslo žiwych.

Beglerbek genž byl na gedné hůře/ wjda že Turcy geho vtikagi / neobmesskal gich následowati s welikau bázni / gednom aby mohl žiwotu swého zachowati.

Padlo tu Turkůw zbitých čtrnácte Tisýc / zgjmánj dwa Bekowé, a množý ginj z Předněgssých/ wzato 27. Praporcůw/ několik Set Welblaudůw a Oslůw/ množstwj Peněz/ žiwnosti/ Prachu/ Kul/ a ginych takowých potřeb Wogenských: Ledakdos Turky bázliwé bil/ Kuchaři/ Ssancknechti/ a giná takowá Zběř, ony znamenité Rytjře/ swázané do Leženj wodili / a gistě kdyby byla noc temná s desstěm nepřipadla/ nicby bylo Pohanůw nevsslo/ ač nic méně byli až k Budinu od nassých stjhánj. Křestianůw zbytých z milosti Božské nebylo mnoho/ raněných nalezeno Padesáte.

Práwě při prostředku té bitwy/ když neyhustěgi na rozličných mjstech bogowáno/ Obleženj wskočili s weselým Srdcem do gedné Bassty Křestianské/ kteráž nad Wodau stála/ kterauž giž téměř opanowali/ až teprwa přissedssy k sobě Křestiané/ obklýčili ze wssech stran Pohany / gimžto Krky yako Beranům řezali.

W těch obaudwau bitwách wpadlo Turkůw nic méně do Pewnosti/ Půl druhého Sta.

Hrabě z Mansffeldu dal znáti o té sstiastné bitwě s Pohany Cýsaři Rudolffowi/ skrz Vgce swého Pána Chaloného / s nimžto wyprawil do Prahy dwa Turky neypředněgssý w tom bogi zagaté/ totiž Beka Antyochenského, y Mezopotanského, genž slaul Alepo/ a Bělehradského Beglerbeka Sstolmistra/ a k tomu přislal čtrnácte Koni Tureckých welmi spanilých/ čtyry drahé Děrhy, ginák Koberce, nimiž Koně přikrýwagi/ a čtrnácte Praporcůw malých y welikých/ 2c.

Přiwezeno do Leženj pěkných a drahých Stanuow 600. kteréž byli Damasskem podssyty, a ginými Hedbáwnými ozdobami vsslechtile okrassený/ mezy njmiž byl y Stan Beglerbeka/ od Synana Bassy Roku předesslého do Vher přiwezený/ genž byl pro ozdobu newymluwnau/ za mnoho Tisýc Czerwených Zlatých ssacowán / Zlata, Střjbra nalezeno dosti / kteréž wssecko Mansffeld Rytjřům rozdal: nalezeno y několik hlaw Křestianských/ kteréž byli Turcy dne předesslého při harcowánj dostali, chtjce ge s sebau odnesti.

Těla některých předněgssých Křestianůw zbitých/ yako Pána Rackyna/ Pána Brandensteyna a giných/ s welkau vctiwosti do Leženj přiwezená a pohřbená gsau.

Turcy genž byli z bitwy vtekli/ w Horách a w Lesech se skreywali / a časem nočnjm přibližowali se k swým: Budinsky Basse se dwěma Sty toliko Osob o půl nocy do Budinu přigel, a Wezir Basse s nim, smrtedlně gsauc raněný/ kteřjžto když do Města wgeli/ Ženy a Děti s welikým pláčem a křikem wegdauce z domůw nařjkali/ když tito Smrti Otcůw swých/ a ony zamordowánj Mužůw swých želeli.

Netolický Basse do Pewnosti wpadl a w ni zůstáwal / Basse Rábský/ zdaliž byl zamordowán, čili vtekl/ newěděli na ten čas / ale to zwěděli po několika dnech z wězňůw/ že se gednom osm Osob do Rábu nawrátilo z těch, kteřjž byli s Bassetem wygeli. Přitom také mnoho Turkůw Heyducy přiwedli

wedli do Ležený s množstwým hlaw Pohanůw pomordowaných: Tu spý-wáno Te Deum laudamus, ale Turcy tehdáž w Pewnosti zawřený, welmi žalostně wyhlýdali/ nemagýce žádné téměř naděge wýce k takowé pomocy/ yaká gim předešle od giných Turkůw dodána byla: Ženám swým a Djtkám wěcy lepšý rozkázali snášeti do doleyšýho Města/ chtěgýce w nocy po wo-dě pustiti se do Budinu / ale y tak mnoho gich pomordowano, když na horu šli/neb dolu scházeli.

Názeytřj Hrabě Mansfeld wyslal do Pewnosti Pána Balfšiho s Tul-mačem/ napomýnage Obležených aby se poddali, a newydáwali se w wětšý nebezpečenstwý/ zwlásstě poněwadž giž ti kteřýž gim na pomoc přišli, wšy-čkni zbiti gsau/ y wšecko Ležený gich wybráno/giné pomocy že se nedočeka-gi/ Pročež aby vwážili/w yaké zanechány gsau přýležitosti. Mimo to Pán Balfši připowýdal gim to wygednati/ aby wypuštěný byli s hrdly se wše-mi rystuňky/ a na gisté mýsta doprowazený.

Na to odpowěděli Pohané takto: Pět Neděl Wogsko waše pod Pew-nosti ležý/ my pak žádame přýměřý až do třý Neděl / w kterýchžto nebude-meli retowáný/pomyslýme snad na poddáný Města: anobř giž Sto Tisýc Lidu nám na pomoc gde/a gestližeby nám ani ti pomocy nemohli dodati / owšem nebudem se mocy poddati/ až prawě nás wywlekau za nohy. To mluwýce/nic méně, wzali sobě tři dný na vwážený žádosti Křestianské.

Když se to tim spůsobem v Ostřehomi dálo: Nadáždi, Hopa, y Herber-šteyn, zůstawený w Styrygi a Winsdysmarchu/sebrawše deset tisýc Lidu/ třý Mýle od Segétu wýborný Zámek, Babotšche řečeny, oblehli/ a Oble-žený neauffagýce w syle swé/aniž o něyakém retuňku wědauce/zapálili Zá-mek a týše z něho vtekli/ kterýž oni opanowali/ w němžto nalezeno 36 Děl / nákladem Maximiliana Cýsaře toho gména Prwnýho, včiněných. Po wze-ti Babotšchy/ obrátili se k Kostelu Swatého Martina/ genž giž byl pustý včiněný y zapálený/kterýž tolikéž Lidem osadili/pořadně ho woprawic/ a tak dobytim Zámkůw těch připrawené byli cesty snadné y dosti bezpečné až k samému Segétu.

Nawracugýc se odtud Herberšteyn/ přitreffil na Sedm set Turkůw, kteřýž z gruntůw Křestianských wygýžděli s welikau prawě laupeži / a vči-niw s nimi bitwu, rozehnal ge wšecky/odňal gim onu Kořist/ ač gich ged-nom na Placu 120. zůstalo/neb giný w rozličné Strany vtikali.

Sedmeho dne Měsýce Srpna/ Hrabě z Mansfeldu ze wšech Ploch-hauzu a Bašt, genž byli k dobýwaný Ostřehoma wystawené/ Střelbu pau-štět kázal, neyprwé ze čtyr děl, potom z pěti/ꝛc. bez přestáný/ padali Měst-ské Zdi/padali wysoké Wěže a Střechy/a wěc koli treffeno/to wše welikým se hřmotem bořilo: Opět maličko odpočinauce pro déšť/ přitáhli do ležený Pana Balfšýho deset Serpentýnůw / a znowu z Děl střýleli / a giný za tim přihotowili cožkoli bylo potřeby k budaucýmu šturmu.

Obleženým giž téměř wšeho se nedostáwalo / krom trochu Pšenice/ Gečmene/ a Masa Koňského/ giné žádné žiwnosti neměli / a protož opět wyslaný k nim dwa wzáctný Muži od Pána Balfšýho/ z poručený Hraběte Mansfelda/ kteřýžby s Aly Bekem rozmluwili.

Bek starý/ a Rantčar Aga za nim/ wyšli k poslaným, aby slyšeli Le-gacy gich/z nichžto on mu geden z Turků totiž Bekowi dý takto: Pán můg/ Pán Balfšý, winšuget wzáctný Pane, zdrawý dlauhého / a že tě zná býti Rytýřem vdatným y maudrým/chtělby tolikéž aby tě vznáwal býti milosti-wým a litostiwým nad Zioldýři twými. Neb milosrdenstwým gsauce po-hnut/

hnut/ litugic y tebe/pro twau welikau stalost a wěrnost, welmi toho želi, že Zioldnýři twogi spolu y s tebau nic giného neočekáwagi/ gednom rychlý ko-nec žiwotůw swých/ a protož tebe skrze nás napomýná, z lásky Sausedské, aby neoslechal Raddy geho: gestliže chceš sám sebe/ y Rytýřstwo swé při žiwotě zachowati/ podeg Pewnost, se wšym což k ni přináležý.

Na takowau řeč Pohan dosti civiliter odpowěděl, řkauce: Řeč twá a žádost Pána twého, welmi gest nám k wyplnění nemožná/ můžeš ozná-miti gménem mým Pánu Balfšýmu/ že yá nemohu ani neymenšýho Ka-mene Pewnosti té poddati/ a owšem mne tak činiti a ne ginač přináležý/neb giž (yako řýkage) gednu nohu w hrobě mám / do kterehož mé giž šediwé wlasy s dobrau Sláwau a gménem chwalitebným wložiti chcy: a mimo to/ mám tu důwěrnost k mému neymocněgšýmu Pánu, a k Synan Bašeti / že mne w té potřebě neopustý. Pakliby mne y psali/ že nemohau nám niyakž spomocy/gestlibych se chtěl rozmysliti/měllibych Ostřehom, na němž wšecka má Sláwa záležý/tak znamenitú Pewnost do rukau Křestianských oddati: giný ač Zámky y Města sobě swěřená poddali/ yá toho takowým spůsobem nemohu včiniti. Tim řeč swau dokonáwage / žádal Posly ty Pána Bal-fšýho o trunk Wýna/a Rantčar Aga stoge při tom, nic nemluwil/toliko ža-lostiwě wzdychal obličegem welmi smutným.

Gest geden Ostrow neb Weysyp mezy Budinem a Ostřehomem/w němž to množstwý bohatých Kupcůw přebýwalo/ do kteréhož wběhnauc dewade-sáte toliko Heydukůw/ znamenitau Kořist wynesli: gdauce pak před tim do Ostrowu toho/ přitreffili na Pohany/ wezaucý žiwnost we 23. Wozych do Budinu/kterež sewšý špýžý do Ležený přiwedli.

Téhož času Turcy genž gešťě nebyli w oné bitwě zahynuli/ znowu se po-čali shromažďowati/aby gešťě skusýce štěstj, obleženým něgaký retunk do-dati mohli: y připlinuli někteřý na lodých, aby mohli něgak do Města do-legšjho wpadnauti/ale yak gich dwě Stě padlo zmordowaných/hned wšy-čkni rychle vgýžděli.

Třináctého dne Měsýce Srpna Wodnj Město dolegšý Křestiané wšý mocý dobýwali na třech mýstech/tak dlauho, až ge dostali: Neyprwé Wog-sko Bawarské k šturmu puštěno/kterež Turcy vdatně od Zdi Městských od-háněli: protož přispěli gemu na pomoc pěšý Raitenawštý a Šweycarštý/ tak že Plot geden mocný porazyli/y přýkop naplnili/ činýce Turkům odpor statečný/dokawadž gim nepřiběhlo na pomoc 6 Praporcůw Burgawských.

Přitom wšem bylo Margkrabě Burgawský/kterež Wogáky prosbau y pohrůžkau napomjnalo k statečnosti/hognau odplatu wšem připowýdage/ pochwalugic smělé Rytýře/nesmělým domlauwage/a gistě ta přýtomnost geho při tom šturmu tak vžitečná byla/ že Zioldnéři geden druhému zmuži-losti a srdce dodáwagic/wšeliyaké nebezpečenstwý podstupowali/dotud do-kudž se Města nezmocnili.

Rownau sláwu má Jan Medyces z Florencye, genž s swými Wlachy na wšech mýstech byl/a těm genž vstali, čerstwau pomoc z rozličných stran do-dáwal/y powinnost dobrého Rytýře časem wykonáwagic.

Pláč a křik strašliwý byl w Městě wzatém od žen a dětý, y od Turkůw a lidi wogenských žalostné wolány: Neb yak wběhli Křestiané ze wšech stran do Města/hned bez milosti wšecky obywatele na pořád mordowali/Děti, Že-ny, staré y mladé kdo se gim koli nahodil/a Vhři za tim neywýce wzhlédali na laupež a kořist.

Začala se potom wáda mezy Němcy a Vhry, že Němcy těmto laupež

odňali

odňali/a w tom 8000 lidu wogenského mezy ně wskočilo/tak že nebylo znáti který z kterého Wogska byl. Margkrabě Burgawský dobytau zbranij rozhánět takowé laupežnijky/ kteřijž sotwa do Města wegdauce, hned kořisti hleděli/a wtom mnoho Turkůw vteklo na Zámek y do Města hořegssijho/ kterážto bitwa trwala do hodiny ssesté po Poledni.

Po několik hodin, když giž nassy Město dokonále wzali, vkazowali se ohňowé/ale neyprwé newěděli odkud, až potom zwěděli že w mnohých domijch byli Děla zakopané/a prachu množstwij/k nimžto Turcy knoty přiložili/kteréž měli w gistau hodinu zapáliti: a nic méně tim spůsobem několik Domůw zapáleno/kterýchž nemohli Křestiané dlauho vhasyti/gakož ani prwnijho ani druhého dne takowých knotů naleznauti.

Ali Bek gesstě trwal w swém nevstupném předsewzetij/ ačkoli giž nassy Město Rácké/Rocheru/Swatého Tomásse horu/y wodnj Město opanowali/gesstě chtěl předněgssij Pewnost brániti aby nepřissla w ruce Křestianům: takowau hle wěrnost zachowáwal swému Sultanowi/totiž že raděgi chtěl vkrutně a nuzně vmřijti/nežliby se měla skrz poddánij Ostřehoma státi něgaká sskoda Ottomanskému Panstwij: nic méně z lásky Božij nemohl Ostřehom Křestianům vgijti/aby se neměl dostati w ruce gich.

Ale slussná žalost z toho se wzbuditi může/ že nedočkal wijtězstwij takowého ten, kterýž skrz snažnost swau takowé wijtězstwij spůsobil/ač téměř dočekal,gednom že ge nevhlédal/totiž ten wěčné památky a sláwy hodný Heytman Hrabě z Mansffeldu, Princeps Imperij, genž se byl před několika dni newelmi těžce roznemohl/a gsa yakkoli ztrápený/poslal do Wijdně pro lékaře/o kteréhož psal k Arcyknijžeti Matyássowi/ žádage aby k němu do Ležénij odeslán byl.

Psal tolikéž list druhý k Blanckmeierowi do Bawor/ aby co neyrychlegi na geho misto přigel/a aby wykonawal začatau prácy za něho / poněwadž giž on tomu za dost včiniti nemůže. Byla dobrá naděge při počátku nemocy/že by měl brzo býti zase zdráw/ale pochybila/neb čim dálegi tim hůřegi nemoc se rozmáhala: Doktoři radili aby změnil powětřij a odwesti se dal do Komárna/kteréž on neoslýchage,dal se odnesti na lůžku wogenském neb Lektyce do Města Komárna předpowěděného.

Přissla naň ta nemoc z vstawičné práce, kterauž měl při dobýwánij Pewnosti/gednak Rytijřstwo napomijnage/gednak semotam běhagic, srdce bázliwým dodáwage/tuto lid sprawugic proti nepřijteli/etc. a po takowé prácy a vstánij zhorka pil y gedl ledacos w nicemž sobě nepřebijrage / z čehož wsseho neyprwé Zymnice possla/a potom čerwená / kteráž se wždycky wijce a wijce rozmáhala/tak dlauho až Doktoři giž o geho zdrawj pochybowali / w té tak weliké a těžké nemocy wždycky se wyptawal coby Wogsko činilo / zdali giž Ostřehom wzat gest/ a neb yaká gest naděge o wzetij geho / kterémuž yak oznámeno, že gest dobyto wodnij Město, welmi se zradowal/ a žádal aby mu trunk Wijna podali/ale Doktořij radili mu aby nepil. A když pak giž poslednij hodina geho přicházela/vpokogil mysl swau / a tak čtrnáctého dne Srpna welmi tijsse a lehce w Pánu Bohu vsnul.

Nechtěl Pán Bůh déle tak slawného Heytmana Cýsaři a wssemu Křestianstwu k obraně a k pomocý proti auhlawnijmu Nepřijteli gména swého milého zanechati / snad neywijce proto, aby člowěk neauffal w lidskau pomoc/ale aby k swaté geho mocy wssecku naděgi a ochranu směřowal: ont spomůže těm kteřijž se k němu s skraussenym srdcem vtekau/ ont na každé Wogně sám boguge proti Nepřijteli swých wěrných/ont spomahá swým / ont do-

dá mau-

dá maudrosti/dodá zmužilosti a směl osti/neboť má wssecko w swé mocy.

Téhož dne / když Wogsko Cýsaře Rudolffa s Sedmihradčany Město Fagrat, ginák Faschrát opanowati mělo/neb giž obleženij se poddali / Basse Temesswárský na pomoc přigel s dwěma Beky) magic deset Tisýc Lidu Wogenského/ pročež Měsstiané nezdrželi to což včiniti připowěděli / a počali se znowu zmužile brániti.

Sedmihradčané mstijce se nad nijmi/ yak Město dostali, wssecky na pořád pomordawali/a potomně obrátili se na Pohany/ kteřijž wypustijce střelbu hned počali vtikati,aniž tau Střelbau nětco Křestianům vsskodijce.
Tu zgijmánij byli obadwa Bekowe / a mnoho giných wzáctných Pohanůw, s znamenitau laupeži/ a Basse Temesswárský ledwa vtekl s Pěti Sty Lidu/ W té bitwě nezahynulo wijce Sedmihradčanůw, gednom 30.

Toho také dne,kteréhož Hrabě Mansffeld skonal/vmřel y Giřij z Ssonbergku Biskup Wormácký / genž byl Legátem Rudolffa Cýsaře na Sněm do Speyru.

Téhož Roku Theodorus weliký Kněz Moskewský / Pán ctnosti Křestianské plný/ačkoli Syzmatyk/ vslyssew o sstěstij Cýsaře Rudolffa, Heytmanůw a Wogsk geho proti Pohanům, chtě býti toho včasten s ginými Křestianskými Pány, wyprawil Posly swé do Prahy,genž gest Stolice Cýsařská/ proti kterýmž wygeli z poručenij Cýsařského někteřij Páni Czesstj/yako Pán Jan z Waldssteyna Neywyšssý Komornijk Králowstwij Czeského / Pán Krysstoff z Lobkowic Presydent na ten čas nad Appellacými, Raddy Cýsařske/a ginij množý na Konijch y na Wozech/ a ti wijtagijce Legáty ony vctiwě/wsadili ge na Wůz Cýsařský pěkně ozdobený, s ssestmi Koňmi/ a wgeli s nimi do Města dne 16. Srpna/ yako okolo hodiny Páte.

Té Legacy Moskewské neypředněgssý byli/ Rwanowic Sstolmistr welikého Knijžete/a Kanclijř téhož/ kteřijž měli přes dwě Stě Služebnijkůw a Dwořanůw/ gimžto wssem dwě Hospody s pěknýma Pokogemi dané/ a nakijzené byli některé wzáctné Osoby/gesstoby dohlijdali/aby měli wsseho dostatek, čehožby gim koli bylo potřebij: Ale oni o to prosyli/aby sobě sami wedle wůle swé, krmě a gijdlo strogiti mohli / a aby Poselstwij swého přijčinu newyprawowali/dokawádžby newykonali swůg Půst / kterýž měli vložený na památku Proměněnij Krysta Pána na hůře Tábor.

Když byl dokonán Půst gich 26. dne Měsýce Srpna/žádali Audyency/ kterauž obdrželi hned toho dne/to gest 29. téhož Měsýce/ale že se gim nezdálo po Obědě Legacy swau oznámiti/vložen gim den 30. ráno okolo hodiny dewáte w Německém orlogi. R přissli w ten čas na mijsto vkázaný/ a oddali neyprwé List Knijžete swého, w tento vmysl psaný.

Wyslati gest ráčila Wasse Cýsařská milost Posla swého Mikulásse Warkoce/žádagijc toho od nás/ abychom wám, Přijteli nassemu milému; z lásky Bratrské/proti auhlawnijmu Nepřijteli wsseho Křestianstwij Turku pomoc včinili: R poněwadž s wámi, yako s neymileyssým a neywěrněgssým Bratrem swým/ nad giné wssecky Knijžata, w lásce wěčné a w přijzni trwati chceme/ wám proti tomu Nepřijteli wsseho Křestianstwa, skrz nasse Raddy, Sprawcy Kassenského, Michala Rwanowice, a skrz Jana Sohnia Vlassyma Sekretáře, pomoc z nasseho pokladu posyláme / kterýmžto některé giné wěcy poručili gsme, wám oznámiti/ pročež abysste gim we wssem wijru dali, prosýme. Dán we Dwoře nassy welké možnosti, w Moskwij / Roku od Stwořenij Swěta 7103. a od Narozenij Krysta Pána 1595. Měsýce Dubna.

Zijdal

Ziádal pak austně skrz Posly toliko o to neywjce/aby wěčnau přjzeň mezy Papežem Rzjmským a Králem Hysspanským Cýsař gednal/aby Posly wypravil Králi Perskému, a k přjzni ho namlauwal / ale to Poselstwj aby tam dřjwe bylo, nežliby on swé odeslal / tolikéž aby Papež y Hysspanský Král, yakž na Sněmě nařjzeno, do Moskewský Země poslal/ aby wěčný Pokog o přjzeň mezy nim a nimi stwrzená býti mohla.

Dary kteréž poslal byli takowé / totiž, Půl druhéhokrát Sto Tisýc zlatých čerwených/ Futra a Kůže znamenité/ kteréž ssacowané byli za několikrát Sto Tisýc/ dwa Ptáky z plemene Gestřábůw, kteréž oni gmenugi Bělozory/a tři Leopardy: Legáti tolikéž dali obzwlásstnj dary/ gimžto giné tolikéž oddané: Zůstáwali w Praze až do 27. dne Měsýce Prasynce/ kteréhožto dne odgeli.

Téhož času Maximilian Arcyknjže Raukauské wyslal Tisýc Lidu Wogenského pod Hatwan na sstráff/ kteřjž wegdauce do Krage Tureckého/ osm Set Owec do Ležen přihnali/a dwanácte Tisýc Wolůw/ z nichžto sto wýborných poddáno do Kuchyně Arcyknjžetcý.

Poslal y druhý Tisýc k Solnoku/ a ti přigdauce k Pewnosti mluwili k Obleženým aby se poddali/sice že gim wesskeren ten Krag w niweč obrátí: čemuž když neswolili Pohané/oni zapáliwsse předměstj, Krag začali hubiti/třidceti ssest Wsý wypálili pod Rulau/a wesskeren dobytek zayali.

Dne Sedmnáctého Měsýce Srpna / Aly Bek Ostřehomský mage wěku swého Let Osmdesáte a Dwě/ z Děla zabit/ a Aga Jantčarský smrtedlně raněný/brzo po něm žiwota swého dokonal/ Pročež Jantčaři/ po skonánj gich na Netolického Bassy wrchnost a ochranu Pewnosti wložili/ kterýž byl času onoho, když Bog byl s Turky, do Pewnosti w běhl / yakž weysse oznámeno/ a nassy měli proto lepssý čáku k wzetj Ostřehomu. Ɽ poslali proto k Obleženým/napomjnagic aby se poddali/a oni, ačkoli na wssem trpěli weliký nedostatek/a wjce gich bylo raněných nežli čerstwých/neb těch gen Pět Set bylo/ a Žen dwě Stě/ ačkoli Wody wjce na gednu Osobu neměli/gednom což by se mohlo do hubičky wtáhnauti/a Krup na gednoho zhrst / nic méně takowau odpowěd dali/že Zámek nepoddagi/dokud geden z nich zustane žiwý a to proto, že Město za Swaté drželi/ z přjčiny té/že gest bylo někdy od Solimanna mocy wzato/a za weliký sobě to hřjch pokládali/gestližeby ge poddali. Doložili při tom y to/ že magi poručenj od Bassete Budinského/ aby Město, Stolicy Ottomanskau wěrně bránili/ nepoddáwagjce ho z žádné zhola nauze, ani z neywětssj/ pakliby ginač včinili/ že wědj weyborně co ge potkati má: Protož že raděgi slawně a poctiwě zemrau/ nežliby měli pro poddánj Města od swých wlastnjch tak ohawnau Smrti z Swěta sgjti.

Druhého dne potom/ Přigel Arcyknjže Matyáss/kterýž nezsedl z Koně swého/až neyprwé wssecky Bassty shlédl/wssecko stawenj, a wssecko leženj/ a tu na gednom Ostrowu Stan swůg roztáhnauti poručil/ do kteréhož přiwolal Burgraffa, Jana de Medices, y Balffjho/s nimiž se radil/ čehožby gesstě potřebj bylo k wzetj Ostřehomu.

Mezy tím přissli Sspeheři/ kteřjž oznamowali/že Synan Basse z Konstantynopole wygel/ na něgž že Sedmihradčané očekáwagi, aby swedli bitwu/a že Sultán welice se rozhněwal na Feráta Bassy / tak že gemu poručil přigeti do Porty/kdež mu býti má hrdlo odniato / Pročež že wzkázal Ferat Basse Sultanowi/že se chce před nim očistiti/ a obžalowati Bassy Synána.

Mimo to přinesli y giné nowiny/ totiž, yak weliká gest bázeň w Konstantynopoli/že Děla Turcy z Města na Zámek wozý / že wrchnost Městská

vstanowil/

vstanowila to/gestližeby Křestiané Město oblehli / aby ge hned spálice, na Zámku statečně se bránili/ a že w Rábu takowý hlad gest/ že mnozý pro nedostatek žiwnosti, vmjragi.

Dne 25. Měsýce Srpna Nádaždj do Leženj přigel / gehož wssyckni Zioldněři rádi widěli/ a tehdáž nalezené gsau od nassých teyné a podzemnj průchody/kterýmiž Ostřehomsstj Posly swé wysýlali, a zase k sobě přigjmali. Nazeytřj Walauni a Němcy k Ssturmu lezli / ale pro vstawičné Desstě, že welmi bylo kluzko, nic nesprawili odehnánj gsauce sskodliwě od Pohanůw/kteřjž při tom dwa z nassých vchytili/aby se dowěděti mohli od nich/ coby dále činiti mjnili Křestiané.

Téhož času Knjže Mantuanské/přigelo tolikéž pod Ostřehom z poručenj Cýsaře Rudolffa/ kteréhožto také dne Král Perský vmřel/ po němž Syn geho kralowal. Sedmihradský z giné strany yak mohl neylépegi, oslabowal moc Tureckau/kterýž když se zmocnil Pewnosti nazwané Baba/ wssecky Děla Ferátowi Basseti odnial / zayal Wnuka Synana Bassy od Dcery, a Mehmeta Bassy/ a wssecku Romanygi Ohněm y Mečem zplundrowal.

Při témž čase Turcy, gessto byli z poslednj Wogny pod Ostřehomem vtekli / opět se počali sgjžděti na Poli starého Budina / aby pomstjce se ze sskod prwněgssjch/pomoc dodali Ostřehomským: o čemž mage wědomost Arcyknjže Mathyáss/ wyslal proti nim osm Tisýc Lidu z Leženj / kteřjž dřjwe skoro než Slunce wzesslo s Pohany se potkali sstiastně/ mnoho gich zbili/Wězňuow 60. přiwedli/a mezy nimiž měli Beka Kopanského.

Wědauce giž Obleženj gistotně/ že třikráte gim pomoc dodáwana / a třikráte na proti tomu od Křestianůw rozplássená/ a nad to widauce, kterak na ně Děla z Kochery hustě se wypausstěgi s welikau sskodau swau / snjžili onu hrdau wysokomyslnost/a nepohnutedlné předsewzetj swé/ neb nařjkánj bylo weliké s nimi pozůstáwagjcých Žen y Dětí/ a tak pokoge žádali.

Prwnjho dne Zářj/když giž Slunce zapadlo/Arcyknjže Matyáss wgel do doleyssjho Města/kteréhož tu dewět Turkůw očekáwálo / s nimiž o poddánj Pewnosti mluweno. Chtěli Pohané Rystuňky swé wssecky odnesti, kamžby koli gim se ljbilo/k čemuž nechtělo Arcyknjže powoliti: po dlauhém rozmlauwánj, skrz Prozby vstawičné obdrželi to/ aby tak yak Rábsstj Ziolděři wypusstěnj byli/totiž, magjce připásané Ssawle/z Pewnosti wyssli/ y to cožby od nesti mohli, aby do Lodj sobě wkladli / Koně pak, Děla a giné Rystuňky wssecky aby byli w Zámku zanechánj. To když vstanoweno s powolenjm obau stran/dali Křestiané Turkum za obsides pět Křestianůw/ Rosburma, Tyrského, a giné třj / a Turcy tolikéž dali Křestianům/ Bassy Karamanského neb Netolického/Agu Jantčarského/a giné tři z Rytjřstwa. Potomně oddané gim byli maličké Lodky/okolo 30. do nichž wnesli Ženy y Děti mdlé/ mnoho raněných/a to což mohli sebau odnesti.

Druhého tehdy dne ranjm gjtrem Turcy z Města a z Zámku wycházeli/ kterýchž wssech bylo (wedle gedných) 1500. a wedle druhých 1700. a že wssyckni nemohli do Lodj těch wsýsti/ y druhého dne čekati musyli w městě/ dokawadž pro ně nepřigeli z Budinu/wssak nic méně za to dobrodinj zle poslaužili nassým/ neb zakopali Knoty a Prach na několika mjstech/kterýž měl gistého času sskodu Lidem y Pewnosti včiniti / a když giž odgeli, zapálil se Prach/ale z nesmjrné lásky Božj se stalo/ že krom toho že gest 20. Osob zbil žádné giné nevčinil sskody.

Takž gest Pán Bůh wssemohaucý Město to znamenité/ Po 52. Letech s Pohanských Ruk od Wogska Cýsaře Rudolffa wzaté skrz snažnost weyss

gmeno.

gmenowaných Heytmanůw, a obzwlásstně Arcyknjžete Matyásse, genž byl
y předesslého Roku okolo něho snažně pracowal/ wssemu Křestianstwu k po-
těssenj z Turecké mocy wytrhnauti ráčil / z čehož buď gemu wěčná chwala
a Cýsaři Rudolffowi sláwa.

Rozkázal pak Arcyknjže Matyáš Pewnost wzatau hned z oprawowa-
ti/Zdi téměř znowu wystawěti/Přjkopy a Waly wykopáwati/a wssecko lé-
pegi sprawiti: což když dokonáno/hnul se odtud s wogskem yako při prostřed
ku Měsyce Zářj/a oblehl Blindeburgk Zámek znamenitý. To když ozná-
meno w Budinu, powstal weliký strach mezy obywately / tak že giž počali
neylepssj rystuňky. Ženy y Dětj z Města wysylati/ chtěgjce za nimi wygeti/
ale Beglerbek Brány zawřjti poručil/y stráž spůsobil tak aby žádný z Mě-
sta wygjti nemohl.

Při koncy téhož Měsýce, Kieral Albrecht Heytman Wogska Sedmi-
hradského Město Lippu nad Řjekau Maryskau opanowal / kteréhož když
28 dne Měsýce dotčeného dobýwati začal/a ohněm wrženými zapálil / Tur-
cy vtekli z Města na Zámek/ale že ani tam nebyli bezpečni/třetjho dne po-
čali o poddáni Pewnosti rozmlauwati/a tak dopusstěno gim aby wyssli swo
bodně s tim cožby geden každý vnesti mohl/ale giné wěcy w Městě y w Zám
ku aby byli w celosti zanechané.

Téhož času Basse Bosnienský s desýti Tisýcy Turkůw a Tataruow do
Babatssky se obrátil/přemýsslege a skutečně k tomu dohljdage, aby gi mohl
něgak dostati od Křestianůw: Styrsstj magice o tom wědomost, genž byli
pod Regimentem Pana Zykmunda Herbersteyna/Pana Giřjho Leukowi-
ce/a Pana Hechenberka, wtrhli do Pole Babatssského/na kterémž se potkali
s Turky/hned ge rozehnali/a mnoho gich zmordowali.

Polácy zasazugice se o práwo, kteréž od dáwnjho času k Zemi Wala-
ské měli/na Hranicých Wogensky očekáwali, gestližeby gim chtěl Nepřjtel
kterýkoli sskody činiti / aby hned wyskočili na odpor. Wessli potom do
Kraginy Walaské/kdež přitreffili na weliké Wogsko Turecké/ kteréž se stro-
gilo tu Kraginu opanowati/dodáwagic retuňku Turkům. Czehož oni zbra
ňugice/neyprwé porazyli to Wogsko a rozplássyli/a potomně wyhnali z Ze-
mě Weywodu toho, gehož byl vstanowil Sedmihradský/ a giného nařjdili/
prawjce, že to tak gim náleželo včiniti wedlé obyčege Předkůw swých: wy-
slyssjce geho přjsahu/zanechali gemu pro ochranu gisté Wogsko.

Téhož času Synan Basse chtě sobě zýskati sláwu kterauž byl stratil na
Wogně w Vhřjch po straceni Ostřehoma / Walaskau Zemj Sultanowi
zase podmaniti vmjnil/ano y Muldawskau y Sedmihradskau/a proto giž y
Wogsko sebral. Zykmund Knjže Sedmihradské s 20000 wýborného Li-
du hotow byl odpor včiniti/a hned wytáhl w cestu Pohanů/ staragic se o to
aby nikudy Synan Basse do Země wpusstěn nebyl. Giž toliko dwě mjle
od sebe Wogska byli/a čim dále wjce s hřmotem welikým k sobě se přibli-
žowali/až se práwě z obau stran zmužile potkali: Statečně dotjrali Křes-
stiané/Turcy také zmužile odpjrali/tak že z obau stran množstwj Woga-
kůw zahynulo: wbjhali nassy až do ležení Tureckého / odkudž potřikráte
welikau mocý Tureckau odehnáni/wssak nic méně s pomocý Božj takowá
w nich smělost byla / že se nic nestrachowali před onau mocý Tureckau / ale
wždycky zmužile sobě počjnali proti Nepřjteli Turku: Trwal ten bog od
Rána až do Wečera/až práwě Synan Basse s swými vstal / a Křestiané z
milosrdenstwj a lásky Božské vstawičně trwali w swé sýle/dokawadž Tur-
ky na hlawu neporazyli.

Padlo w té bitwě množstwj Turkůw předněgssjch/ mezy nimiž počten
y Heydar Basse: Padlo y prostěgssjho Lidu několik Tisýc; Synan Basse

wpadl do Wody z Mostu s dwěma Beky / ale retowán gsa od Služebnj-
kůw swých/hned předewssemi na vtjkánj se oddal / a wláčel se za několik
dni diwnými stezkami/pročež dlauho o něm nic nebylo slysseti.

Hognau laupež Křestiané we wssem dostali/množstwj Děl / znamenitý
Rystuňk/a několik Praporcůw. Synan Basse za tim bral se k Konstanty-
nopoli co neyrychlegi/kdež o wětssj pomoc prosyl/tak aby se mohl nad Se-
dmihradským Knjžetem pomstiti: K čemuž když měl powolenj / poručil
wssecky wězně z Bělehradu odwesti do Konstantynopole/s nimiž Turcy v-
krutně na cestě nakládali/ruce y nohy welikými Pauty obtjžiwsse / hladem
a žjžni tak ztrápené mořili/a yak přigeli do Konstantynopole/ před Bránu
kdež on měl pokoge swé postaweni/a potom do Wěže smradlawé, kterážto
sluge Czerná, wsazeni/w kteréž rozličnými mukami trápeni byli.

Mezy těmi wězni nalezena od Turkůw gedna Děwečka w Mužském o-
děwu/genž byla za dlauhý čas w rozličných bitwách, proti Turkům bogo-
wala/čemuž se oni nemohli wynadiwiti/ a zwlásstě když ptagicým se odpo-
wjdala/že od mnoha let zároweň s ginými Ziolněři žold brala: otázali se
Wězňůw giných/zdali tu ženu znagi/a neb wědělili gsau o tom že ona ženau
gest/kteřjž prawili wssyckni, že neginak se domnjwali než že Mužem gest. O
čemž zwěděw Sultan, rozkázal gi před sebe přiwesti/a tázal se gi sám/změ-
nilali ge kdy oděw mužský/kteráž odpowěděla že nikdý/a že od dáwna při bi-
twách býwala/ y mnoho Turkůw zamordowala swau wlastnj rukau / gen
aby y ona rychle od nich zahynula/ poněwadž raděgi podstúpiti chtěla smrt
nežli těžké wězenj.

Sultan diwjce se zmužilosti té ženy poručil gi po Městě woditi/ aby o-
dewssech byla spatřena/a potomně gi ženě swé odewzdal.

Synan Basse magic od Sultana opět Lidu pěssjho a gjzdného 70000
přessel Dunag v Města řečeného Zoře, ginak Giorga/a tu na mezech Wa-
laských a Muldawských/Wogsko na Zámky a Města rozeslal. Na to místo
přigel k němu Hasan Basse/Michal Weywoda Muldawský/ a giných Tur-
kůw a Tatarůw mnoho předněgssjch/po kterýchžto přjgezdu sám se do Ter-
gowisty obrátil/kdež prwé byl Klásster bohatý/nynj pak w Zámek od Tur-
kůw obrácený a dosti dobře opatřený / kterýž w ten čas Synan Basse gesstě

lepegi opatřil/Děly/Prachy/a wsseligakú žiwnostij/ a tu vmjnil yako sedem belli založiti/nechtě odtud odgijžděti/ lečby prwé Walastau/Muldawstau/ y Sedmihradstau Zemij k Cýsařstwij Ottomanstému zase připogil/ ale postawila se tomu Fortuna na odpor kteraž lastawě wzhlijdagice na Sedmihradského/wssecko ginač než Synan mijnil/zmotala.

Téhož Roku w Městečku Montanygi, yakž od Benátčanůw oznámeno 15 dne Měsyce Zářij/ stal se takowý Zázrak. Člowěk geden lehkomyslný dobyw Meče/počal Obraz blahoslawené Panny Maryge raubati/ tak dlauho až z něho čistá krew se wyprýsstila / což on znamenaw/ odssel odtud gsa gakkoli w myssleny swém pohnut: ginij pak lidé když se o tom skutku powěst rozhlásyla/běželi vprkem k takowému zázraku/při kterémž y množstwij hluchých/ slepých/chromých/rc. vzdraweno.

Samuel Knjže Sabaudye dowěděw se o tom, tolikéž to mijsto kdež dotčený obraz byl, nawsstijwil: tu geden počal sobě takowých diwůw lehce wážiti / a na posměch obrazu tomu,dal přihnati mnoho Howad slepých, kteréž měl na swém statku/ žádage s posměchem aby gim zrak nawracen byl / ale Pán Bůh kterýž zná myssleny lidská, a skrytost Srdce gednoho každého/ to naň dopustiti račil že sám oslepl/a ten Dobytek geho prohledl/ ačkoli on toho žádage, aby se to tím spůsobem státi mělo, nikoli neweřil.

Panij něgaká welmi nezdrawého žiwota, gestližeby gi Pán Bůh k prwnijmu zdrawij dopomocy račil/připowijdala že chce wssecken oděw swůg neydražssij tam odewzdati/w čemž gsauce vslyssána/ zdržela slib swůg / a owssem dar přislíbený w dobrém zdrawij přinesla/ale že litowati počala těch Ssatůw/diwným vsudkem Božským zase ge w domě swém nalezla / a hned k prwněgssjmu neduhu nawrácena: tak chtěl Pán Bůh pokutowati zlobiwau mysl gegij.

Člowěk geden Podemontán sekty diwné progijždege se na Koni/z příhody potkal gednoho Formana kterýžto wezl kamenij/otázal se ho dalekoli ge poweze: a on odpowěděl / až na to swaté mijsto na kterémž má býti Kostel wystawen ku památce neyswětěgssij Panně Marygi Matce Božij: na to dotčený člowěk dij: lépeby včinili aby na tom mijstě Swinský chlijw wystawěli/ledwa tu řeč dokonal, otewřela Země propast swau/a pohltila ho y s Koněm až do krku/kdež takowým spůsobem wězel celé tři dni/ až potom vtekl se k té blahoslawené Marygi Panně/žádage milosti a odpusstěnij/ kterauž skrz zásluhy gegi od Pána Boha obdržel. Takť Pán Bůh wssemohaucý z nestijhlého milosrdenstwij swého z rozličných Sekt mnohým pomáhati račij. O takowých Zázracých když wssudy rozhlássеno/množstwij weliké lidu nawsstěwowalo mijsto takowé/wzdáwagice chwálu Pánu Bohu swému/a blahoslawenau Pannu Matku geho welebijce/yakož y ty Panny è monte Ferrato/gichžto bylo tři Sta/kteréž w bijlém rausse bosýma nohama Vota swé na témž mijstě Pánu Bohu w skraussenosti srdce obětowali/za nimiž se hrnulo množstwij neduziwých lidi/kteřijž wssyckni od rozličných neduhůw a nemocý zprosstěni byli.

W těch časech Pan Zykmund Herbersstеyn mezy wodami bydlegicých Vhrůw Gubernátor/Města Rhering/Maslonyan/a Bielahem řečená wypálil/množstwij Turkůw pomordowal/množstwij gich zagal / yak předněgssých, tak y sprostněgssých/a weliké stáda Dobytka wsseligakého odňal.

Téhož času Heyducy Wakanyr Město za Dunagem mocý Wogenskau wzali/z kteréhož bohatau kořist wynesli.

Komarnsstij Zioldněři, gichžto bylo gednom 40 wygeli na sstráff, kdež

připadli

připadli na půl druhého Sta Turkůw/ s nimižto bitwu swedsse, wssecky pobili krom třij, kteřijž vtijkánijm swým žiwoty swé zachowali.

Na ten čas Aldebrandynus neywyšssij nad Wogskem Papežským/a Pan Balffi,oblehli Zámek a Město kteréž gt Wicegrad mezy Budjnem a Ostřehomě na prawém břehu Dunage/kdež prwé býwala Koruna Vherská/kterauž to Pewnost měli Turcy yako za nedobytau neb k dobytj nemožnau/a dostali gi Roku 1543. s welikau prácy, tehdáž když y Ostřehomu dobyli / a ta byla od Křestianůw opusstěna pro nedostatek žiwnosti / nynij pak snažili se aby zase s Ostřehomem dobyta byla / tak yakž někdy s Ostřehomem byla stracena. Y počali Zdi tlaucy bez přestánij/a když welikých děr we Zdij nadělali/včinili sobě Leženij hned pod samými Zdmi. Turcy pak widauce že gim nigakž odepřijti nemohau/aniž ge odtud odehnati / a vznáwagice že retuňku gim dodati nebylo možné/25 dne Měsyce Zářj ráno mezy čtwrtú a pátau hodinau/ dali Křestianům znamenij že chtij s nimi rozmlauwati. Poddáwali Zámek y Město s condiciemi takowými/totiž, aby odgijti mohli tak gako Ostřehomsstij s žiwoty zdrawými a s tím cožby odnesti mohli/ ale Křestiané k tomu neswolili/než gestliže chtěgij aby bez zbraně wyssli/nic s sebau neberauce: Kteřijž přigawsse takowé condici/Pewnost Křestianům w ruce oddali. Zatím Walauni laupili Turky po cestách y některéz gjmali/ a Pan Nádaždij zagal Beka Kopanského/kteréhož sám až do Wijdně yako Wězně wyprowodil.

Sultán Machomet swé nesstěstij poznawsse w Vhřijch / obrátil mysl swau k Bogi po Wodě/chtě y tak sstěstij kosstowati/ zdaliž aspoň wssecky prostředky k wijtězstwij wyhledáwagijcýmu sstiastný swůg obličeg vkáže. Rozkázal tehdy Sýffůw a Galey mnoho nadělati / a hned plundrowati počal Ostrowy Křestianské: oznámeno Křestianům při koncy Měsyce Zářij / že pod Zacyntem Padesáte Galegi Tureckých spatřeno / pročež se hnula wssecka Armada Neapolitánska proti Turku/aby s nim s weselým Srdcem včinila statečné potkánij.

Turcy tolikéž ti/ genž byli pod sprawowánijm Bassete Bosnienského/ wgeli do Kragin Křestianských/aby Zemi Charwátskau okolo Petrijna mohli zhyndrowati: očemž když se dowěděli Křestiané w těch kragijch bydlegijcý/shromáždili se wespolek bez messkánij; a w běhli w cestu Nepřátelům:

nebylo gich gednom deset Tisýc; a Turkůw mnohém wijce/ totiž,20. Tisýc/ nic méně když giž přissli k poteykánij/bogowali hrdinský proti Tureckým

cým hau,

ckým hauffům/ dokawadž ſſtiaſtně ſpomocy Božý nad nimi neſwýtězyli : zbi
li wětſſý čáſtku Turkůw/a giné na rozdýlné mýſta rozehnali/ kteréž walně
ſtýhagýce/opanowali Zámek Warwiwarſký/ 15. Weſnic ſplundrowali/ a
teprw ſe nawrátili ſpátkem k Petřýnu s Heytmany ſwými/Ekenbergierem
a Lewkowicem/kdež přibylo gim na pomoc nemálo Wogákůw z Kragin
náležegýcých Charwátům a Karyntý/a mimo ty, přigel s ſwými Woyáky
y Pán Zykmund Herberſſteyn/ wodni Země Vherſké a Windysmárſký Gu-
bernator. Takowé Wogſko gſauc pod Petřýnem/ſnažilo ſe zmocniti Pe-
wnoſti té/a tak dne 23. Měſýce Zářý/puſſtěn byl Sſturm k Měſtu/ a bogo-
wáno při Zdech za dwě hodiny zauplna / tak že naſſých padlo 120. Protož
ſrozuměgýce Heytmani / že neni možné dobyti Petřinu bez Děl welikých/
kteréž přes tak wýſoké Hory wezti nemohli/odſtaupili od předſewzetý ſwé-
ho / a přibližowali ſe k Zyzeku / aby tu měli rokowáný/ čehožby ſe ſluſſelo
přidržeti.

Té Nocy Brybek geden / Beka z Huſtranu Radda/z Petřýnu do Wogſka na
ſſe° přiběhl/kterýž oznamowal/žeBek zHuſtránu při prwnjm ſſturmu z men
ſſýho Děla ſſrotem w Prſy vdeřený vmřel/ pročež geſtliže ſe znowu k Petřý-
nu obrátý / poněwadž weliká geſt bázeň mezy Petřinſkými / že ſe hned yak
Wogſko Křeſtianſké vzřý, poddagi.

Z takowěho dobrého ponuknutý Křeſtiané z nowu přitáhli k Petřýnu,a
nalezli gey giž puſtý/ kterýž hned opanugýce Lidem Wogenſkým oſadili / a
nemagýce na tom doſti/ wyprawili,několik hauffůw Lidu, kteřýžby Turky
vtikagýcý honili/a tak mnoho gich dohonili, zbili y zgýmali / mezy který-
mižto Wězny byl Heytman Hruſtanſký, Muž poſtawy welmi ſpanilé. W
té Pewnoſti nalezeno 90. Kadeček Prachu,od kteréhož Pohane oděhli.

Téhož Roku Heyducy a Rácowe Cýſařſſtý,do Turecké Kraginy wgeli /
a Zemý okolo Hatwanu y Solnoka až k Budinu hyndrowali/y mnoho hlaw
Tureckých přináſſeli do Ležený na každý den. Cžtyry ſta z nich dálegi ſe do
Země Turecké puſtili/kteřýž weſſkeren Krag Segedinſký wyhubili / mnoho
Turkůw zmordowali/z nichžto také 22. Oſob wzáctných, Žen, Mládencůw
a Panen 15/ Pět Praporcuow Ryſtuňku Wogenſkého na 60. Wozych přiwe-
zli do Ležený Křeſtianſkého y Zámek Segedin wrženým Ohněm do gruntu
wypálili/ při čemž wſſem ani geden z nich nezahynul.

Téhož Léta Arcyknýže Maximilian s Wogſkem do Sedmihradſké
Země přigel/kteréhožto čaſu wRábě wyſſel Oheň weliký/kterýž wětſſý čáſt-
ku žiwnoſti Turkům popálil/ a Pán Nádaždý zayal Wozůw mnoho Ture-
ckých/ w nichžto wezená byla giná Sſpýže do Rábu / a mnoho Turkůw
pobil.

Roku těhož Walauni a Belgy / kteréž byl Hrabě Manſſfeld do Vher
přiwedl/ čaſto ſe ſgýždégýce/z ſpolečného ſpuntowáný počali ſe ba vřiti pra-
wýce/ že w netak hogný Krag na Zlato , yako geſt Belgia, vwedený gſau/
poněwadž tu ne Zlato zbýragi/ale Rány, a nenadále bezhrdlý : o čemž ča-
ſtau zmýnku činili/y když geſſtě Manſſfeld žiw byl / ale pro geho welikau
přýſtnoſt/ nic neſměli takowého začýti, yako nyni po geho Smrti. Hey-
tmaný owſſem 14. dni w tom s pilnoſti pracowali,aby ge vpokogili/ wſſak
nic nemohli doweſti/ y obrátili ſe na ně kwaltem/ někteře do Wězený dali /
někteřý od Sedlákůw zbiti/a někteřý vtekli.

Do Wýdně gich přigelo čtyrymetcýtma , deſátého dne Měſýce Rýjg-
na/kteréž puſtili do Měſta wſſecky,a zgýmali ge na Ryňku : tu ſe oni zmu-
žile bránili/a někteřý ſami ſobě Ručnicemi žiwot odňali: Ti pak genž žiwý

byli

byli zgýmáný/ Katu w Ruce oddany.

Sultán Machomet tak ſkrocený od Křeſtianůw, a neywýce od těch gež
byli od něho odſtaupili/ yako Muldawané, Walaſſy, a Sedmihradčané / z
weliké prchliwoſti přiſáhl Machometowi ſkrz Sceptrum ſwé/že ſe chce nad
nimi tak dlauho mſtýti/ dokawadž wſſecky nezahubý we wſſech třech Kra-
ginách dotčených : yakož nedlauho potom, wſſecky potřeby Wogenſké počal
přichyſtati/ a poſlal množſtwý Galegi y menſſých Lodý do Alexandrye / y
Kupce wyprawil/ aby wſſecka Zbožý kteréžby tam nalezli/ do Konſtantyno-
pole přiwezli w rychloſti/ tolikéž wſſecky Může k Bogi přýhodné, Žěny y wy-
roſtlé Děti, ze wſſech Oſtrowůw kteréžby opanowati mohli/aby na ſwé Ná-
wy za Wězně brali/ žádných Kragin neſſanugýce/a zwláſſtě těch, kteréž Be-
nátčanům přináležegi.

Když ſe rozneſlo po Kraginách to přýſtné poručený Sultána Macho-
meta/ a wſſudy na wſſech mýſtech obzwláſſtně oznamowáno/ byli wſſyckni
pohotowě/ne ginác než yakoby hned Wogenſký ſe měli potkati. W tom ſe
y Wogſka Hyſſpanſkého Krále přihotowili proti takowé mocy Turecké / a
w brzkém čaſu ſwedli s nimi bitwu/ w kteréž weliké množſtwý Turkůw za-
hynulo/ač y weliké množſtwý gich Sſpanyelowe zgimali/ a mnoho wyſwo-
bodili wězňuow Křeſtianſkých Cykali Baſſe ledwa s mnohými wězny v-
plynul/neb Sſpanyelowe ſylně ſe k němu probigeli, aby ho mohli gýti/ ale
on poradiw ſobě rychlým vtikánýjm , nezaſtawil ſe až w Konſtántynopoli :
Po několika dnech po druhý wygel/ činýc doſti rozkázaný Sultanowěmu/
ale y po druhý od Sſpanyelůw poražen.

Porozumýwal Sultán/ že ſe mu ne podlé wůle geho děge/ nic méně ne-
vkrotil myſl ſwau prchliwau/nýbrž přikázal Baſſym/ aby po wſſech Kragi-
nách Wogſko zbýrali/ nebo vmýnil konečně gmenowané tři Národy, totiž
Muldawany, Walachy a Sedmyhradčany, neb podmaniti pod ſwau moc,
neb z Kragin těch wypuditi.

A powolal Cykali Baſſy z Moře a Boge Wodnýho/ kteréhož odeſlal k
Synanu Baſſeti s welikau ſummau Peněz, aby Wogſku Ziold zaplatili / a
hned aby wtrhli do Zemi před řečených/ žadných nákladůw nelitugic/ žadna
horkoſt ſlunečná/ žádna Zymy trpkoſt/ aniž co takowého aby ge od předſe-
wzetý neodtahowalo/ ažby práwě těch ſe Kragin zmocnili / k čemuž dokla-
dal, že weliký Chan Tatarſký gim napomocen bude/a nad to že za nimi bez
meſſkáný wyſſle giné Wogſko/kteréž w Azý poručý ſebrati.

Sedmihradſké Knýže Zykmund o takowé mocy Turecké wědomoſt
magic/ a práwě že ze wſſech Stran yako obklýčený geſt/ tolikéž Wogſko ſwé
vſylowal rozmnožiti/ a shromaždowati Bogownýky ze wſſech Kragin
ſwých : Kteřýž když ſe ſgeli/ poſlal k Slezákům kteréž měl na pomoc ſobě
od Cýſaře Rudolffa dané / aby co neyrychlegi přitáhli : mimo to Dockiery
kteřýž od Turka od ſtupowali pod ſwau ochranu přiyal/ y ſpolčil s Wogſkem
ſwým/ připowýdage gim wewſſem ſwobodu, gednom aby nákladem ſwým
kdyžbykoli potřebj bylo 40000 zbrogného lidu proti Turku gemu na pomoc
wydali/a z každého domu za Rok aby byl geden Tolar dán/ giſtá mjra Pſſe-
nice/ Owſa / y Gečmena/ a od gednoho každeho Hoſpodáře geden krmný
Wůl : a geſtližeby ſe komu Syn narodil/ ten aby ſe w ſtatek Otcowſký ſwo-
bodně a mocně mohl po ſmrti geho vwazowati, powolil.

Oblibowali ſobě ty condici Dockierowé/a přiſlibowali tolikéž Dceři ge
ho geſtližeby ſe ge° narodila hogné Wěno dáti/a po Wogſku ſwém to rozwo
lati poručili/že takowé nařjzenj přigjmagi/ což potomně y přýſahů ztwrdili.

Ze pak na ten čas oni pohotowě měli Wogſka gednom 25000. Protož hned nařjdili giſté Oſoby/kteréžby 15000 lidu giného ſebrali/tak aby wedlé vſtanowenj Wogſka ſwého 40000 zauplna měli/což ſe w brzkém čaſe ſtalo. A když bylo lidu po ſpolu 80000, přigel k němu Sedmihradſký/kdež neſſdl z Koně ſwého až prwé Wogſko dobře ſpatřil, neodpočjwage ani w nocy, dokawadž neſkuſyl yakby geho Wogácy opatrnj byli při wartě/ a ſrdnatj při potýkánj.

Dáno potom znáti/že blj̈zko geſt Wogſko Pohanſké/ totiž že ſe rozložilo pod Tergowiſtem/radjce ſe yakby mohli ty Kraginy co neyſpjſſegi podmaniti. Pročež Zykmund Knjže Sedmihradſké rychle ſwé Wogſko ſprawil/a hnul ſe proti nim: V předněgſſj Wſy Země Walaſké položilo ſe wogſko/a roztáhnutj byli Stanowé/ kdež wyletěl weliký Orel z Skály kteráž ſlowe Králowſká ſkála/a ten nadewſſým Wogſkem ljtage, až ſe přiblj̈žil k Stanu Knjžetcýmu/nad nimžto ljtal za dobrau chwjli/gednak ſe wzhůru křjdly wznáſſegic/gednak zaſe dolu ſe ſpauſſtěgic, tak dlauho, až téměř k ſamé Zemi ſe ſnjžil/ nechtě nigakž zaſe wzhůru wzlétnauti dokawadž pochycen a Knjžeti podán nebyl/kteréhož on pohladiwſſe, puſtil gey aby zaſe wzljtl wzhůru do Powětřj. Nedlauho potom když giž byl Sedmihradſký blj̈zko od Tergowiſty, tak žeby mohl za půl dne k němu přigjti/ vmjnil nenadále vdeřiti na Pohany, a ſtatečnau bitwu s nimi ſweſti/ pročež y powolal k ſobě Heytmany a wůdce Wogſka, přikazugic aby ſe na tom ſneſli/ yakýmby proſtředkem toho doweſti mohli aby Turek poražen byl. Mezy tim Zygmund před Knězem hřjchy ſwé wyznal/ y welebnau ſwátoſt z rukau geho přigal/a w tom w hodinu Polednj přiwedeni byli dwa z naſſjch/ kteréž wyproſtili z rukau Pohanſkých/ a ti oznamowali w w gakém ſtrachu bylo přededwěma dny wſſecko Wogſko Turecké/kteréž před tim chtělo wſſecky Křeſtiany yako pohltiti/a nynj že Synan Baſſe prosbau y pohrůžkami ledwa ge zdržuge/tak že wſſyckni y Ranytčaři k vtjkánj nakloněni byli/ nicméně předce vteklo několik Set Ranytčarůw. A giſtě ono bázliwé Wogſko nemohl Synan Baſſe zdržeti/vtjkali Wogácy bez wſſeligakého rozmýſſlenj/neb geſſtě ani Nepřjtele newiděli/a Synan tolikéž s pozůſtáwagjcými poſpjſſyl za nimi/ zanechávage za ſebau wſſeho weliký doſtatek gednom co neydražſſjho bylo, to ſebau pobral. Zámek Tergowiſtſky z Kláſſtera včiněný y wſſj žiwnoſti dobře opatřený odewzdal k ochraně Haſan Baſſeti Michalowi Weywodowi Muldawſkému genž byl od Křeſtianůw vtekl/ a geſſtě čtyrem Bekům, zanechaw při nich čtyry Tiſýce Lidu/ a připowjdagic konečně že w brzkém čaſe na pomoc přiſpěge. To vſtanowiw, odgel rychle do Bukareſty/genž geſt od Tergowiſty gjzdy yako za geden den/ kdež zůſtáwal očekáwage co ſe dále bude djti.

Potomně napſal liſt k Baſſeti Haſanowi, dokládage w něm, můželi býti aby Zámku bránil/patli nemůže aby čaſu folkugic s lidem vcházel/ a gey přes Dunag přewedl proſtředkem Moſtů položených: Kterýžto liſt ſſtaſtnau náhodau přiſſel w ruce Křeſtianſké.

Zykmund Knjže Sedmihradſké yakž ſe toho doweděl že čtyry Tiſýce Walaſkých žen a děti Pohané do Turek přes Dunag wezti mjnj/ a že giž s nimi na ceſtě gſau/poſlal 500 pěſſjch wýborných Jonáků, kteřjž přiſpěli oně Křeſtianům na retunk/a Turky pomordowali.

Dne 17 Měſýce Řjgna, Zykmund Knjže s Wogſkem ſwým opanowal leženj Turecké w kterémž nalezeno množſtwj Stanůw pěkných/mnoho Děl/Prachu/a žiwnoſti wſſeligaké/y množſtwj Welblaudů a wſſeligakého

Dobytka

dobytka. Tu poſláno do Pewnoſti aby Zámek y Měſto dobrowolně poddali.

Haſan Baſſe přeſtraſſený welikau mocý Křeſtianſkau/ nezapomjnage na bázeň Synána/kterýž ſtrachem naplněný od tak znamenitého leženj ſpolečně s ginými odběhl/aby ſám y wſſyckni bogownjcy geho při žiwotě zachowáni byli/chtěl Pewnoſt z dobré myſli poddati/ale Ranytčaři kterýchž bylo w Pewnoſti zawřených okolo dwau Tiſýc, odporowali tomu/a ſpolečně křičeli/že ſýle ſylau odepřjti chtěgi.

Z té přjčiny kázal Sedmihradſký Měſto y Zámek ſylně dobýwati/ Zdi Dělmi porážeti/a potomně k Sſturmu hnáti/tak dlauho dokawadž newneſl wjtězné Praporce do Pewnoſti/w kteréž wſſecky Turky pomordowati poručil/krom dwau Beku y Aly Baſſete/genž byli geho wlaſtnj rukau zagati. Zahynul při tom Muldawſký Weywoda Micha od Křeſtianůw zamordowaný/poněwadž zradil nad Křeſtiany/ kteřjž na ten čas znamenité kořiſtj nabrali/čtyrymecýtma Děl doſtali/a znamenitého ryſtunku množſtwj weliké. W tom přiſſlo čtyry Tiſýce lidu/kteréž byl Synan Baſſe na ſſtráſſ wyprawil, před tim než z leženj ſweho vtekl/newědauce otom aby měl Synan Baſſe odtud s Wogſkem odtrhnauti/ani otom že giž Křeſtiané leženj Turecké opanowali/kterýžto wſſecken Lid vpadl w ruce Wogſka Knjžete Sedmihradſkého/tak že tu pomordowáni byli/ a zewſſech kořiſtj oblaupenj/ genž byli w Zemi Walaſké doſti pracně ſebrané.

Zanechaw Zykmund Knjže giſtý počet lidu w Pewnoſti wzaté pro obranu/obrátil ſe s Wogſkem do Bukareſty/domnjwage ſe že tu zaſtane Synana Baſſy/ale on yakž zwěděl že Tergowiſta konečně ſtracena geſt/ nedůwěřugic ſe Zdem Bukareſtſkým/zanechal mezy nimi 39 Děl / doſtatek žiwnoſti y ryſtunku Wogenſkého/a vtekl do giné Pewnoſti, kteráž ſlowe Georgium.

Přitáhl tedy Zykmund Knjže Sedmihradſké do Bukareſty/kterauž bez wſſj neſnáze opanowal/a co neyſpjſſe mohl poſlal za vtjkagjcými Turky/gichžto Vhři welmi mnoho na ceſtách zbili/a ſám s Wogſkem poſpjſſyl za Synanem, gſa té naděge že geſſtě w Pewnoſti Georgium pozůſtáwá/ Ale Synanowi žádné Zdi nezdáli ſe býti tak mocné/kteréžby geg mohli obhágiti/pročež ani w té Pewnoſti neſměl zůſtati/nýbrž puſtil ſe přes Dunag, djwe než Wogſko Sedmihradſké k Georgium přiſſlo: že pak Turcy přes Moſt položený walně vtjkali/zlámal ſe Moſt pod takowau tjži/ a množſtwj Turkůw w Dunagi vtonulo. Synan Baſſe ledwa ſe dodral na geden Oſtrow/z kteréhož byl wyhnal Křeſtiany Roku předeſſlého/a gſa y tu w welikém ſtrachu a nebezpečenſtwj/čaſem nočnjm w malé Lodjčce odtud vtekl.

Zatim obehnána byla Pewnoſt Georgium z poručenj Zykmunda Knjžete/a vſtawičně do nj z Děl ſtřjleno, dokawadž nebyli včiněné djry w Zdech nimiž Křeſtiané do Měſta mocý wběhnauce/ geho ſe zmocnili: Tu Křeſtiané zbili třjdceti Tiſýc Turkůw/kteřjž ſe nemohli tak rychle za Synanem puſtiti/tu gim 40 Děl odňali/s takowým doſtatkem ryſtunku Wogenſkého/ na kterémžby mohlo přeſtati dwoge Králowſtwj/ yakž o tom wyprawuge Mercurius Gallobelgicus: Při tom doſtali y mnoho Galei naladowaných potřebami Wogenſkými/wězňůw nemalo wyſwobodili/ s nimiž ſe Wogſko do Bukareſty s welikau kořiſtj y radoſti obrátilo.

Druhé tolikéž Wogſko Knjžete Sedmihradſkého wzalo mocý Pewnoſt řečenau Wilageſſwar/ w kteréž mnoho Turkůw zahynulo/ a tak on we wſſem Knjžetſtwj ſwém Pánu Bohu djky činiti poručil za takowá dobrodinj/a čáſtku wogſka odeſlal do Genny Měſta kteréž ležj na ceſtě gdauc k Temeſſwaru a k Julj/ kteréž také dobyto geſt po několika dnech: Bylo w

něm

něm ſedm Set Turkůw krom žen a dětj/nad nimiž byl neywyšſſjm Senſſachus Bek, kterýž s ſpolčenau wſſech raddau 24 dne Měſýce Rzjjgna Křeſtianům Pewnoſt pro zachowánj žiwotůw, odewzdal.

Když wycházeli Turcy z Genny/na žádoſt gich, dáno gim něco lidu gjzdného a pěſſjho, aby tim bezpečněgi byli wyprowázenj až do Penkudy/ale Heyducy ſrozuměgice tomu že oni tegně s Temeſſwarſkými a Julienſkými na tom zůſtali/aby Turky w tagných mjſtech ſkryli/ kteřjžby oněm Křeſtianům wyprowázegicým Turky, nepřátelſky ceſtu zaſkočili / Pohany ty wſſecky ſami Heyducy pomordowali/a potom potkali ſe y s Temeſſwarſkými a Julienſkými/s nimiž bogowali za dlauhau chwjli/ až nad nimi wjtězſtwj obdrželi/ ač s nemalau ſſkodau ſwau.

Téhož Měſýce Rzjjgna Czár Tatarſký do Walaſké Kraginy přitáhl na žádoſt Sultána Machométa s welikým Wogſkem, chtě Walachy mocý wogenſkú podmaniti/a dáti za Pána té Kragině Sedžáka Teynſkého/ tak yakž byl poručil Cýſař Turecký. Ale Král Polſký wěda že Tatařj wtrhugi do Zemj Křeſtianſkých/bez meſſkánj wyprawil ſwé Wogſko proti nim.

Přibližowali ſe Tatařj dauffánliwě, ſpoléhagic na množſtwj a ſylu ſwú/ půl mjle toliko položili ſe od Wogſka Polſkého na gedné hůře / odkudž teprwa Czár dal znáti Polákům, že gednom ſe dwadcýti Tiſýcy Lidu wtrhuge do Země Walaſké, aby Walachy přinutil dáti daň od mnoha let zadrženau/ a aby Sedžáka z rozkázánj Sultána Cýſaře w té Zemj za Weywodu vſtanowil/pročež žádal ſkrze Poſly, aby Polácy gey s lidě geº bezpečně dočekali/ na čež gemu odpowědjno/že Polácy rádi chtěgi naněg očekáwati/a gebo takowými krměmi ctjti, yaké ſe w Polſſtě nacházegj: Zlata a Střjbra pro něho že nemnoho magj/než něco Olowa že nacházegi / z kteréhož ſe Penjze dělagj.

Dne 19 Měſýce Rzjjgna, rannjm gitrem když ledwa Slunce wzeſſlo / neypředněgſſj Wogſka Tatarſkého obořili ſe na Leženj Polſké/proti nimžto wyběhli Polácy ochotně/a ſwedſſe s nimi bitwu, w brzkém čaſu wyctili ge yak gſau neylépe mohli/tak že ſe gim wjce odnechtělo harcowati.

Czára Tatarſkého Bratr, poznaw že nedobře byl přiwjtán od Polákůw rozdělil Wogſko ſwé na dwě ſtrany/z nichžto prwnj Wogſko puſtil z hůry na Poláky toliko ſe třmi Praporcy/ proti kterýmž y oni wyſkočiwſſe, zmužilau bitwu s nimi ſwedli/magic mezy ſebau něco Střelcůw pěſſjch/kteřjž welmi mnoho Tatarůw zbili/a giné rozehnali. Padli gednom tři Oſoby z Polſkých žoldněřůw/ač nemalo raněných Konj bylo/kteréž Tatařj Střelami zranili. Tu přitom potýkánj N- Zebřidowſký Rotmiſtr Krále Polſkého s Lidem ſwým chwálu nad giné obdržel.

Po wykonánj té bitwy/porozumjwage Czár y Sedžák, že Polákům nic nevčinj/ačkoli magi weliké Wogſko Tatarůw y Turkůw/ wyprawili k nim Poſly do Leženj/kteřjž o přjměřj rokowali s neywyšſſjm nad Wogſkem/ od kteréhož z ſpolečné wſſech rady dána byla Legátům takowá odpowěd. Ač wjme že Pohané nerádi ſliby ſwé zdržugj/a nerádi přjměřj včiněné zachowáwagj/ wſſak nechceme býti tak zatwrdilými, abychom ge měli w proſbě gegich oſlyſſeti. Že pak Sedžák poſlal y liſt pſaný takto: z gaké přjčiny wy ſemnau wálčjte: proč negedete tam kdež wám potřebj: a proč tolikéž nám nedopauſſtjte abychom geli tam kde ſe nám ljbj: Proto gemu také takowým ſmyſlem odepſáno. My že gſme na toto mjſto přigeli / ſtalo ſe to z rozkázanj Krále a Pána naſſeho/ abychom té Kraginy bránili předewſſemi kteřjžby k ni neměli žádného práwa: Giž zdáwna předkowé Krále

Pána naſſeho přjzeň a přjměřj s Tureckými Sultány magi a zachowáwagj/kteréž ani my nechceme zruſſyti/dotud dokudž ſe nám w té Kragině ſſkoda nebude djti/nechceme tolikéž ginak činiti/ gednom aby pokog s Sultánem Machometem gako s Sauſedem Pána naſſeho neporuſſytedlně zachowán byl/magice to poručenj abychom ſtwrzenj téhož nigakž nevrážeti/ gednom abychom práwa Králi Pánu naſſemu náležegicýho hágili.

Dwadcátého dne téhož Měſýce poſlal znowu Sedžák do Polſkého Leženj/žádage aby k němu někteřj byli wyſláni/ kteřjžby pokog mezy nimi a Tatary ſpůſobili/načež odpowěděno Sedžákowi/wjme že Czár nebude ſahati na Kraginy Polſké/geſtliže k tomu nebude dáno powolenj od Machometa/on geſtliže chce, nechť toho vſſetřuge/aby pokog nebyl zruſſen mezy Poláky a Turky.

Sedžák hnedky zaſe wzkázal/co ſe wčeregſſjho dne zběhlo/to že ſe ſtalo bez geho raddy y wědomoſti/a z zauffalſtwj lidu Wogenſkého/ poněwadž poručeno geſt Czárowi od Sultána aby ſe s Poláky ſrownáwal/a protož cožkoli on vſtanowj s nimi/to že Sultan za dobré přigme.

Po dlauhém Legátůw wyprawowánj/wyſláni byli k Sedžákowi dwa Polacy/aby přjzeň mezy ſebau vſtanowili/ſkrz kteréž potomně znáti dal Sedžák Polákům / že Czár Praporec Walaſké Země wzal od Sultána, a gemu gey oddal yako do wěrných ruk, aby ge do Walaſké Kraginy odneſl/a odewzdal tomu kterýžby ſe gemu dobře ljbil/a protož aby rozmýſſleli a vwažowali yakby s tau wěcy měli zacházeti/tak aby pokog zůſtal neporuſſený. Tu napſali Polácy giſté Artykule a Kondycy / kteréž odeſlali aby ſe podepſali pod nimi/že ge chtěgi zdržeti/a ti Artykulowé takto zněli:

Neyprwé aby Czár y Sedžák ſewſſjm Wogſkem a ſewſſemi Wuodcy neydéle do třetjho dne z Walach wygeli/žádné ſſkody neymenſſj nečinjce yak w Zemj Walaſké, tak ani na Mezech Polſkých.

Ten Praporec Walaſký od Sultana Cýſaře aby Czár Walaſkému Weywodowi neb Hoſpodářowi dal/a to tomu, kteréhož podá Král Walaſké Zemi wedlé ſtarobylého obyčege.

Czar tolikéž gmenowaný aby k Polſkému Králi Poſla ſwého wyprawil/ſkrz kteréhožby potwrzenj Pokoge dáwnjho y nynégſſýho wygednal/ aby nařjzený Weywoda Walaſký tim bezpečněgſſý byl/ a ſprawowal Weywodſtwj ſwé w dobrém Pokogi.

Napoſledy aby wedlé obyčege dáwnjho a nařjzenj Legátowi Krále Polſkého ſwobodně ſluſſelo w geti do Turek k Sultánowi / ſkrz kteréhožby Polſký Král winſſowal gemu ſſtiaſtné Panowánj/a Czaus Turecký aby proti němu wygjžděge/až na mjſto vložené geho w pokogi wyprowázel. Takowé vſtanowenj geſtližeby přigjti nechtěli/ doloženo bylo, že hned Polácy hotowj gſau proti nim powſtati/a že déle ge w té Zemi trpěti nechtěgi.

Mimo naděgi wſſech Polákůw/nebyli ti Artykulowé w ničemž protiwnj Pohanuom neb ſe hned na zdrženj gich podepſali/ tak yakž oni byli žádali/toliko Bek proſyl, aby mohl Heytmana Wogſka Polſkého vhljdati, a s nim rozmluwiti/ pro lepſſý ſtwrzenj pokoge/ k čemuž Polácy ſnadně powolili/a tak vpewněno geſt přjměři přiſahamy Pohanſkými wedlé obyčege/ nawrácenj obſides / a wſſecko wyřjzeno wedlé Artykulůw ſwrchu položených.

Přigel mezy tim Weywoda vſtanowený do leženj/kterýž dánjm rukau Heytmanowi na mjſtě Králowſkém/Králi Polſkému před Pohany wěrnoſt a poſluſſenſtwj ſlibowal/ potwrzugjc toho y přjſahau: na čež wſſecko pa-

třil Sedžak, ač ne welmi weselé/ poněwadž widěl že se ginému ta poctiwost činij/ kteréž on tak welice žádostiw byl/ ale těžko mu bylo powstáwati proti wůli Polákuow.

Rozkázano potomně s napomijnánijm/ aby hned nazeytřij wedlé vstanowenij y Czar y Sedžák se wssym Lidem z Země wygijžděli/ což oni rychle musyli wyplniti/ ač měli weliké Wogsko naposkoku/ neb Tatarnow tehdáž shromážděných bylo Sedmdesáte Tisýc s Ženami a s Dijtkami/ kteřijž wssyckni proto z Země swé wyssli/ že w Kragině Walaské vmjnili bydleti/ ale z toho počtu při swrchu dotčeném Ssermiclu/ vbylo gich dwanácte Tisýc.

Předpowěděného Měsýce Rzijgna/ dne 18. w hořegssých Vhřijch Křestiané Kostel Swatého Mikulásse Turkům odniali/ a w Zámku y w Městě nalezli wssech potřeb weliký dostatek/ yak od Zbraně, Děl, a prachu, tak od žiwnosti.

Dwamedcýtmého dne téhož Měsýce Turcy zapálili Randeru a Baku/ a vtekli z Pewnosti těch/ kteréhožto take času Heytman Kanýžský s neweli- kým Počtem Wogenského Lidu w trhl do Ragin Pohanských, až k Rápu/ při němž mnoho Wesnic Ráckých popálil/ 150. Ráčůw pomordowal/ 80. zayal s Turkem gednijm welmi bohatým/ krom množstwij Žen a Děti/ kteréž při onom plundrowánij Wesnic zahynuli.

Na počátku Měsýce Listopadu/ Heytman Karolsstadský, s několika sty gijzdných a pěssých, k Pewnosti řečené Wyhytca rychle pospijssyl/ kterauž opanowal mocy a zmužilosti Bogownijkůw swých/ ale Zámku hágili Pohané na ten čas welmi statečně/ a on dostaw Města/ a Wijna w něm welmi mnoho/ Ohněm ge do gruntu pokazyl.

Nowý Bek genž byl nedáwno před tim do Pewnosti té wyslaný/ nic se takowého neobáwagic, bezpečný byl před Křestiany/ a wygel w několika Stech Konij na progijždku/ a w tom vslyssel weliký hřmot od Děl spusstěných/ y obrátiw se spátkem aby zwěděl yacý hosté do Zámku geho přigeli/ položil čtyry Praporce Lidu swého na gedné Hůře/ tak aby ho Křestiané spatřiti mohli/ ale dlauho žádný z Turkůw nesměl harcowati k Pewnosti/ až geden w Lampartowé Kuoži wyskočil/ a ginij za nim/ kteřijž byli od Křestianůw pomordowánij. Žiádný z Karolsstadských nezahynul/ gednom že Weywoda gich raněn byl sskodliwě/ když wjce než hrdinský s Agau Tureckým bogowal/ dokawadž ho nezabil.

Sultán Machomet mage wědomost a správu/ yak mnoho Pewnosti Křestiané gemu odniali/ y weliké množstwij Turkůw pomordowali/ welmi se prchliwým hněwem roznijtil/ a že nemohl se pomstiti nad Křestiany, poněwadž od něho dáleko byli/ nad swými se potřásati začal/ a wyhnal wssecky Rzeky z Země/ kteřijž neměli Žen.

To on včinil y z příjčiny té/ že hlad byl po wssy Zemi geho/ obáwage se y toho, aby oni něyaký Tumult neswedli w Městě, k nápodobenstwij těch Křestianůw, kteřijž od něho odstaupili: K tomu Král Perský welmi gemu byl ze wssech stran odporný, a dosti sylný/ Pročež y Zámky a Města na Pomezech ležijcý pilně dobrými Wogáky osaditi poručil/ aby nepřissli w ruce Perssanům.

Rozeslal tolikéž listy swé po wssech Kraginách Egiptských/ aby wssyckni z Pokolenij Židowského, kteřijžby Mečem mohli wládnauti, zbijránij byli na Wognu proti Křestianuom bezewssy weymluwy/ proti kterémužto rozkázanij předstijrali Židé swé Práwa/ ale ge Turcy připausstěti nechtěli/ nýbrž mnohé zmordowali, genž byli na odpor takowému poručenij/ y w stat- ky gich

ky gich se vwazowali: což ginij mnozý widauce/ hrdla swá znamenitými Peněžy wykupowali.

Když pak byli Křestiané dostali Typoligi a Gennu/ Temesswársstj Pohané náramně se strachowali/ a gsauce tim yako gistij že Temesswár obležen bude/ wssecky swé Poklady a wěcy co neydražssý na Sedmdesáte Wozých s Ženami a s Dětmi do giných Pewnosti wyssykowali/ kteréž wysspehugic Křestiané z okolnijch Zámkůw a Měst shromážděnij/ w skočili gim w cestu s welikým swým vžitkem/ neb tu Kořist bohatau Turkům pobrali, y mnohé zgijmali/ z nichžto někteřij wyznali gednomyslně/ že Trapezontský Aly Basse, Beku Ablonenskému, a Beku Balonskému/ z lásky poslal 80. Tisýc zlatých Czerwených/ dwanácte Stanůw welmi pěkných se wssemi potřebami k nim náležegijcými/ Dwanácte Koni weyborných Tureckých/ a dwanácte Swazkůw Peřij černého Czapatkowého.

Cztrnáctého dne Měsýce Listopadu/ přigeli do Krakowa Legáti z kraginy Walaské/ kteřijž pusstěnij gsauc před Krále/ přijčinu přijgezdu swého a wyslánij od Weywody, wyprawowali. Mimo giné wěcy oznámeno bylo y to/ yak sstiastně se wedlo Wogsku Králowskému w Zemi Walaské/ gednom že Heytman a Wůdce Lidu/ yakž pijsse Mercurius Gallobelgicus, gloriam partam bello, nominisq; sui immortalitatem fœdo exitu amisit, a to z přijčiny té, že odnijmage welikau pomoc Křestianům/ gi ne z auplna Králi swému přiwlastnil/ ale polowicy gi, vdělil Pohanům/ z čehož mnozý Senátorowé/ neb Osoby Auřadnij byli vražené.

Z počátku Měsýce Prasynce/ když porozuměli Braylowsstij/ že ge konečně vmijnil oblehnauti Walaský Weywoda/ zanechagic Pewnost pustau, rychle vtekli přes Dunag s takowým pospijchánijm/ že se gich proto do třij set vtopilo na Dunagi/ a ti byli yako poslednij Pohané/ kteřijž z té Země wyhnánij gsau. Neb od toho času sprosstěna gest Země Walaská od Pohanského Plemene/ a bezpečná pozůstáwá před vkrutenstwijm gich/ yak se Polákuom dostala.

Knijžeti Sedmihradskému dosti bylo to protimyslno/ že Polácy Sstěssana Rozwana, kteréhož on Zemj Walaské poddal za Weywodu/ odtud wyhnali/ a ginému odewzdali tu Kraginu, pročež dal Rozwanowi částku Wogska swého/ gjzdné y pěssy/ poraučege aby y on nápodobně Weywodu od Polákůw nařijzeného z Walach wyhnal, a Zemij opanowal. Ale když přisslo ku poteykánij/ ačkoli zmužile sobě počijnal/ yat byl od Polákůw/ a odsauzen k Kůlu proto/ že prwé zayat gsauce y propusstěn, a tim spůsobem a weystrahau/ aby proti Pohanům bogowal/ a dal Pokog Křestianuom/ po druhé w to vpadl/ že gest chtěl wylýwati Krew Křestianskau.

Přitáhl pak na Poláky walně/ magic Lidu 7000. a Polácy postawili se gemu na odpor toliko; s Dewijti Sty/ yakž někteřij pijssy/ nad nimiž byl Neywyžssý Potocký z Rodu gmenowaného Pilawa/ genž gest w Polsstě welmi slawný. A když giž byli blizko od sebe/ napomijnánij gsau Vhřij od Polákůw, aby nebyli tak náklonnij k wylewanij Krwe Křestianské/ ale aby raděgij statečnost swau do Boge proti Pohanům přenesli/ wygijžděgjc odtud bezewssy sskody Země.

Z takowé řečij Polakůw/ porozuměli Vhřij/ že se oni strachugi před množstwijm Lidu/ a počali domlauwati/ a ge z bázliwého srdce sstraffowati řkauce: Há/ nesmėgi se Kurwy potkati/ běžte běžte raděgij k Kuželi: z čehož Polácy gsauce popuzenij k hněwu/ oswědčugijce to před Pánem Bohem že z přinucenij k Zbraněm sahagi/ rozkázali se Walachuom neyprw potkati/ neb gim

neb gim newěřili/ a sami oprawůjce swé Ssyssáky/ hotowij byli k bitwě.
Walassy genž se w prwnijm ssyku poteykat měli/ Klobaučky swé na ssa-
wle wložili/ a Vhrům se poddáwali: což spatřiw Potocký / rozkázal neypr-
wé Walachy mordowati/ a potom vdeřiti na Vhry / pročež wyskočilo nětco
Polákuow na Walachy/gichžto bylo Pět Set/a potomně obořili se na Vhry
kterýmž se znáti dali/že neysau těmi yakž ge nazýwali: neb málo žiwých v-
sslo/a tý nezdálo se gim za dobré honiti/ poněwadž Wůdce gegich Rozwan
giž zagat byl/a mnoho Vhrůw pomordowáno bylo.

Téhož času Ostřehomsstij žoldněři wygeli na sstráff až k Budinu / kdež
weliké sskody Turkům činili/ odkudž čtyry Sta kusuw dobytka a koni wý-
borných nemálo do Ostřehomu přihnali. Wygeli pak y Turcy z Pesstu we
dwau Stech Konij/aby y oni negakých proffantůw sobě nasspijžowali / kte-
réž když Wsy okolo Nowého Hradu plundrowali/obskočili ge Wogácy Lo-
wiensstij/a téměř wssecky pobili/neb málo který z nich vtekl / což včinili y na
giném mijstě Turkům těm kteřijž Ostřehomský Krag plundrowali/ a zmor-
dugice gich gedno Sto/wssecku kořist gim odňali. Vhři tolikéž ti genž mezy
wodami gsau/a ti kteřijž přebýwagij na pomezých Windysinarských/ wybě-
hli w cestu Turkům/gichžto bylo půl druhého Sta/kteréž wssecky y s Bekem
gich a Pánem gedním Tureckým zbili, krom kolikšy osob genž byli vtikánjm
žiwoty swé zachowali: Při kterémžto Ssermiclu mimo ginau laupež do-
stali Vhři 33 Koně welmi vsslechtilé a Praporcůw několik.

Mezy tim Nowohradsstij Křestiané tolikéž padesáte Turkůw zbili / a
Blindenburssstij Budinským mnoho Dobytka zagali.

Téhož času, někteřj z těch genž byli s Krekwicem Legátem Rudolffa Cý-
saře Křestianského, do Turek wyprawenj/a po smrti Krekwice Pána swého
do wězenij dáni/smluwůjce se s některými wězni Tureckými/vssli z rukau Po
hanských/ač ne práwě/neb když se domnijwali že giž bezpečni gsau/ a ze wsse-
ho nesstěstij wywázli/připadlo náhodau na ně dwamecýtma Turkůw / a ti
gmauce ge, swázané podali Beklerbekowi na Bělehrad/ za čež ge on hogně
darowal/totiž dwěma Tisýcy Tolarůw/neb mu w tom bylo welmi dobře po
slauženo/že dotčené wězně zase zgijmali / poněwadž byl w podezřenij tako-
wém v přednějssých Turkůw žeby měl s Křestiany něgaké srozuměnij/a gim
k wůli žeby ty wězně propustiti poručil: což wsse že ne tak bylo yakž se do-
mnijwali Turcy/zřetedlně vkázáno gest skrz Wězně předpowěděné / kteřijž
wyprawowali gakým prostředkem wyssli z Tureckého wězenij.

Téhož Roku ač weliký Mor byl y hlad w Konstantynopoli y we wssech
Kraginách Sultana Tureckého / a k tomu nesčislný počet lidu w bitwách
rozličných pomordowáno/wssak ten Tyran předce Wognu začatau s Kře-
stianským Cýsařem nepohnutedlně wykonáwati vmijnil: A sebral Wogsko
weliké ze wssech Zemij swých/kteréžto se shromaždowalo po Zemi y po mo-
ři, gednom kteréž slowe Pontus Euxinus, a druhém genž gest nazwané Marc
caspium, při němž Města gsau znamenitá a pewná/kterýchž obywatelé Kře-
stiany se gmenugi/ale welikými bludy nekřestianskými zatměnij gsau/wždy-
cky s Turkem wálcij yakožto s nepřijtelem swým/ proti kterémuž y Perssa-
nům časem nápomocni gsau. Ti magic wědomost yak sstiastně w Europě
Křestiané proti Turkům bogowali y oni proti nim Wogensky powstali/ač s
zrussenjm pokoge toho kterýž mezy nimi a mezy Turky vstanowen byl: Pro-
čež se stalo; že Basse Echatanský psal k Sultanowi, aby gemu poslal Wog-
sko bez messkánj proti těm Georgiánům / přitom oznamugic / že y nowý
Král Perský po smrti Otce swého Wognu proti němu zdwijhnauti hotow
gest/

gest/a w brzkém času do Kragin Tureckých wtrhnauti: Kterýmižto nowi-
nami z nenadála k němu přicházegicými; vlewena byla mysl pyssná Ture-
ckého Cýsaře.

Zatim Cýsař Rudolff napomijnal wssecky Pány Křestianské skrz Legá-
ty a listy/aby gedenkaždý wedlé swé neywyšssij možnosti hotow byl odepřij-
ti mocý Pohanské.

Téhož času Turcy chodijce po Wesnicých okolo Erle / gistý plat z nich
sobě dáwati poraučeli/a giž byli wybrali do dwau Tisýc/ a w tom žoldněři
z Erly magice spráwu o Pohanech/oblijčili ge ze wssech stran/tak že ledwa
který z nich vtekl: zůstalo Turkůw na place čtyry sta/a welmi mnoho raně-
ných, a zgijmaných tolik bylo/gimžto Křestiané y mnohé wězně odňali / a
kořist znamenitau a hognau dostali.

Téhož Roku wzbuzena byla weliká rozepře a nepřijzeň mezy Bassemi
Synaně a Feráte: Synan Ferátowi připisowal wssecko nesstěstj/kteréž se dá
lo w Vhřijch / tak žeby on byl půwod a přijčina toho wsseho, že tak mnoho
Wogska zbito/a tak mnoho Pewnosti odňato gest / a mimo to giné rozličné
přijčiny wyhledáwal/pro kteréžby mohl Sultana naň rozhněwati. Na pro
ti tomu byl Ferát/a wyčijtal Synanowi neweru, nedbánliwost y bázeň kte-
rauž vkázal, když z Pewnosti do Pewnosti gako strasslíwý Holub z hnijzda
do hnjzda před nepřjtelem ledwa se vkazugicým vtijkal.

Aby se pak Ferát před Sultánem z toho wsseho lépegi wywedl/z čehož
byl obžalowán před nim/ gel k němu do Porty, kdež welikými dary při gi-
ných Bassatech 2c. přijzeň a lásku sobě wygednáwal/kteřijž měli geho gesstě
wijce Sultánowi zosskliwiti/a w tom geg zachwátilo přjsné poručenj Sul-
tána/kterýž ho hned bez messkánij w tegném mijstě zasskrtiti rozkázal / což
včinil neywjce proto, že gest nalezen byl geden list wlastnij rukau Feráta psa
ný k Tatarům / w kterémž on gim radil aby newgijždeli do Vher / potom
wzato z pokladu geho pětkrát Sto Tisýc/kterážto Summa složena byla do
Cýsařské pokladnice. Synan Basse tolikéž giž zagat byl/a Sultánowi od-
dán/ale že darowal pochlebnijkům Cýsařským Sto Tisýc Zlatých/sstiastně-
gi než Ferát Basse/skrz ně zase přissel k milosti: A že pak brzo potom vmřel
Alys Basse/ Sultán včinil Synána Bassy Wezyr Bassetem/to gest neywyš-
ssij raddau swau/a dal na geho misto Achmeta.

Při koncy Měsýce Prasynce / Kliment osmý neywyšssij Řijmský Bi-
skup poslal List k Zykmundowi Králi Polskému a Sswedskému/ rokugice s
nim takowým prostředkem z strany Země Walaské/kterauž Wogsko geho o-
panowawsse, Rozwana Weywodu od Sedmihradského Knijžete nařijze-
ného, vsmrtiti dalo/a nowý pokog s Pohany vstanowilo. Toho listu datum
bylo Měsýce Listopada/a oddan byl Měsýce Prasynce.

Czár Tatarský tolikéž wedlé smlauwy včiněné / a wedlé mijru včiněné-
ho w Kragině Walaské/wyprawil Posly swé k Zykmundowi Králi s listem
genž byl psaný w tento smysl.

Chán Kazigiery 2c. mezy welikými Králi a Pány Křestianskými/
Králi Polskému a Bratru nassemu pokorně čelo nakloňugem. Oznamu-
gem neyprwé o Aronowi Weywodowi, že on byl Zpráwcem newěrným/kte-
rýž přigmauc k Wogsku swému Walaskému Vhry y Kozáky/Kraginy we-
likého Sultána Machometa plundrowal: A když se stala mezy nimi wáda
a swár/ Vherssstij bogownijcy ti kteřijž w Walassých bydleli, gali Arona / a
poslali do wězenij k Králi Widenskému/(yakž oni gmenugi Cýsaře Křestian
ského.) Po něm nastal něgaký Rozwan Zrádce/kterýž mage nětco lidu shro

máž-

mážděného/ tolikéž wtrhl do Zemij Machométa Sultána: což když gemu
oznámeno/pſal ke mně yakožto k Bratru ſwému, abych co neyrychlegi wgel
do Walach/wſſecky newěrné gemu ſtreſtal/wſy y Měſta abych popálil/ Lid
ſſawlemi ſkrotil/a ženy s dětmi za wězně pobral. Takowé poručenij mage
yá welikého Czárſtwa/weliké Hordy/weliký Chán Kazigiereg/s Bratrem
mým Bety Gieri/a Kalgau/a s ginými Knjžaty Bratry mými a Raddami
mužmi wyſokomyſlnými a walečnými/s Wogſkem mým přiblijžil gſem ſe k
Kraginám Walaſkým, k Rzece řečené Prut/ kteráž ſe ſcházý s ginau Rze=
kau nazwanau Kokoza: Tu gſme zaſtali wěrného Mageſtátu twého/ Slu=
žebnijka a Bratra naſſeho Heytmana, genž byl málo před námi do Walach
wgel/s kterýmžto lidem geho newelikė potýkánj gſme měli: a tu mi oznä=
mil že z té přjčiny přigel do Walach, aby wedlé dáwnijho práwa, a obyče=
ge Walachům Weywodu vſtanowil/ bez wſſeligakého zruſſenij pokoge vči=
něného mezy nimi a Sultánem Machométem/a chtěl tomu aby Jeremiáš
wedlé poručenj twého na tu Stolicy Weywodſtwj Walaſkého doſazen byl/
a aby wždy takowé přjměřij yakéž někdy bylo za Solimanna a za Chána
Dawledgiera, zachowané trwalo. Což když gſem gá k ſobě připuſtil/ a na
to y přjſahu včinil/y on též poručil přjſahu wykonati těm kteréž byl ke mně
wypravil: y ſmluwili gſme ſe ſpolečně/a na tom gſme zůſtali/ aby Kozácy
za Nieſtrem lidé nepokognj a ſwárliwij až do gednoho wyhlazenij byli/ aby
na potomné budaucý čaſy žádné ſſkody činiti nemohli welikému Sultáno=
wi/tolikéž aby dary kteréž ſe nám z oněch Kragin za Solimanna poſýlali/
zdržené nebýwali/a aby w naſſých Kraginách žádné ſſkody ſe nedáli. Kte=
mužkdyž Heytman dowolil/přiſlibugic že Kozácy zahnáni budau/ yá toli=
kéž k tomu gſem powolil,aby Jeremiáš wedlé wůle twé Královſké miloſti,
obdržel Weywodſtwij Walaſké/o čemž hned ſem znáti dal welikému Sul=
tánowi. Geſtliže pak twá Králowſká miloſt k témuž powolj což od nás ſpo
lečně nařijzeno geſt/yá y Bratr můg s Knijžaty naſſymi walečnými a Mu=
řany/ (to geſt Pány) po wſſecky čaſy bratrſkau láſku s wámi zachowáme:
pakli Kozáky newyhladijte/ tehdy ani Sauſedſkému mijru/ani nařijzenému
pokogi za doſt nevčinijte. To gſme poručili naſſemu Legátowi a Bratru
Granachmetagrowi twému Mageſtátu oznámiti/ kteréhož aby twá mi=
loſt Králowſká laſkawé přigijti ráčila/ a dary při něm nám odeſlati/
žádáme. Dán při Rzece Prut gmenowané Léta Machométa 1004.

Takowý liſt když Králi Polſkému Legát oddal/ na takowý ſmyſl toli=
kéž řeč k němu včinil/ yakž w Liſtě bylo pſáno/ a potom odewzdal témuž
Koně a Sſypy/gménem Czara ſwého/a doprowázen do Hoſpody, kdež oče=
káwal, dokawadž mu nebyla dána odpowěd.

Po některém dni dán byl gemu liſt zapečetěný/kteréhož dlauho nechtěl k
ſobě přigjti/ vſylugijce o to/aby Král wypravil Poſly k Chánowi/neb aſpoň
aby mu oznámeno bylo/ coby měl Chánowi gménem Králowſkým powě=
dět: nic méně potom odgel s Sſatmy Sobolemy podſſytými/ bez darůw o
kteréž Chan proſyl: což gemu bylo doſti protimyſlno y hněwno/ gednom že
Král nedbal mnoho na hněw takowý.

Potomně tolikéž wyſlal Král Zykmund Poſla ſwého k Papeži/ ſkrz kte=
réhož ſe wywozowal před ním/ z nepřiſluſſného obžalowánij/kteréž ſe na o=
ſobu geho wzneſlo. A ty ſwrchu pſané přjběhy/ dáli ſe w Roku 1595. za
Králowánij neſmrtedlné paměti hodného Cýſaře Rudolffa/ toho gména
druhého.

Léta

Léta 1596. w Králowſtwij Vherſkém zběhli ſe wěcy tyto/
kteréž nijže giſtým pořádkem doložené gſau. Neyprwe.

Při proſtředku Měſýce Ledna/ Pán Balffij, a Pán Wylijm Trčka z
ſtarožitného Kmene poſſlý Pán/ ſpráwce nad gednijm Tiſýcem Lidu Wo=
genſkého/ magijce obadwa po hromadě/několik Praporcuow pěſſýho Wog=
ſka, wtrhli na grunty Turecké/ kdež přitreffili na hauff Turkuow nemalý/ s
nimiž ſe potkagic/ čtyry ſta gich porazyli: Ginij za tim vtikati počali/ kte=
réž oni honili až k Pewnoſtem gich/ano ge y we Branách mordowali: což v=
činijce tak ſſtiaſtně/ teprw bezewſſeho odporu onen Krag weſſkeren ſplun=
drowali/a obrátili ſe potom w dobrém zdrawij do Oſtřehomu s laupežij
hognau a znamenitau.

Toho tolikéž čaſu Ziold nýk geden wygel z Oſtřehoma do Komárna/ a
že weliké kořiſtij doſtal na ceſtě/Turcy puſtijce ſe za nim/ dohonili ho na Po=
lijch Wiwarſkých/a zabili: Pročež Heyducy Komarnſſtj gſauce popuzenj k
hněwu/wyſlali gedenácte Mužůw z proſtředku ſebe/ kteřijž wygdauc z Pe=
wnoſti/ſkryli ſe w gednom vdolij/a pozorowali na to pilně aby mohli někte=
ré Turky z Zámkůw wygijždégicý ſpatřiti: Po malé chwijli dwanácte Tur
kůw když giž Slunce téměř zaſſlo/rychle poſpijchali k gedné Wſy, kteráž ne
welmi daleko odtud byla/a oni teyně přikradli ſe za nimi do té Wſy/ kdež ſe
giž byli Turcy vpokogili/y obořili ſe na ně ſpolečně, gimžto ſe Turcy ſylně
bránili: ale gakž ſpatřili že Heyducy dům zapalugi/hned gim ſrdce zmrtwě=
lo, dali ſe na vtikánij/kteřijž předce w vtikánij zbiti/oſm z nich dwa Heyducy
ſami zgijmali/ a přiwedli do Komárna.

Téhož čaſu ſgeli ſe Turcy w nemalém počtu na Pole Weytzenſké/na kte
rémž ſe také nagijti dal dne 18 Ledna y Bek z Hatwanu s nemalým Wog=
ſkem/w němžto byli y Tataři/a přiſſel Wogſku tomu w ceſtu y Bek Weytzen
ſký s lidem ſwými/a tu teprwa ſpolečně o tom rokowali w kterauby ſe ſtra=
nu měli obratiti. Rozdijlná myſl byla mezy Beky: Weytzenſký radil aby
táhli k Nowému Hradu/a tu weſſkeren ten Krag aby Mečem y ohněm wy
plundrowali/ a Hatwanſkému zalibowal ſe Krag Setſſinſký/ do kteréhož
aby wtrhlo Wogſko/a tu aby Křeſtianům ſſkody činili.

Nemohli ſe o to weſpolek ſrownati/poněwadž ten chtěl aby bylo wedlé
myſli geho/a ten tolikéž chtěl aby bylo wedlé rozumu a raddy ſwé/ pročež
y začal ſe welikÿ tumult/z kteréhožto kdyby byl Bek Weytzenſký nevtekl,na
drobné kuſy měl býti od Tatarůw rozſekán: čimž ſe ſtalo že plac obdržela
wůle Beka z Hatwanu/ a giž gednoſtegný byl wſſech aumyſl aby wgeli do
Krage Setſſinſkého.

Ale Heytman Křeſtianſký Krage dotčeného wěda že ſe Turcy ſgeli/a na
tom zůſtali aby činili ſſkody na gruntech ſobě ſwěřených/ rychle wypravil ſe
proti nim/kteréž ſſtiaſtně různo rozpláſſyl/ a mnohé w vtikánij gal y pomor
dowal.

Měſýce Vnora Roku nynij dotčeného, nowý Baſſe od Sultána Macho
meta na Temeſſwar podaný, gel do Pewnoſti gmenowané/a neyprwé do Bě
lehradu ſewſſym ryſtuňkem ſwým a s ſedmdeſáti pěti wozy s zbožijm, a ne=
malým Wogſkem. Nebylo to tagno Heydukům Knijžete Sedmihradſké=
ho genž byli w Lippě a Genne/pročež hned bez prodléwánij půwodem Tel=
limartona zaſtaupili Baſſeti w ceſtu/a wyſkočili s křikem na Wogſko geho/
kteréž hned vtijkati začalo/a Heyducy za nimi/tak že gich mnoho pobili. Do
ſtali wſſeho cožkoli na wozých předpowěděných wezeno bylo/ ſamého Baſſy

zabili/

zabili/ a hlawu geho odeſlali Zykmundowi Knijžeti Sedmihradſkému. Ta laupež ſſacowána byla za několikrát Sto Tiſýc Dukátůw s ginými mnohými drahými wěcmi.

Třináctého dne téhož Měſýce Turek geden zagat Zialn Aga gmenowaný/ a přiweden na Oſtřehom/ kteréhožto čaſu tam byl za Wězně Sendžák Weytčenſký s některými ginými/ a ti oznamowali Křeſtianům/ že mezy Eypilem a Oſtřehomem a mezy Horami/ nebylo wětſſijho tyrana a vkrutnijka yako wýš gmenowaný Pohan/ dokládagice, že ſnad tak mnoho wlaſůw na ſwé hlawě nemá/ yak geſt mnoho Křeſtianůw ſtarých y mladých pochytal a rozprodal: že pak byl ſmrtedlně raněn, geſſtě té nocy mučen/ a když wyznal co byl kdy ſpáchal/ hned na ſmrt odſauzen s welikau radoſtij wſſech Lidij okolnijch.

Vmřel téhož Roku w Konſtantynopoli Sſkáchy Perſkého Krále Wnuk genž tu byl zanechán za zaſtawence: dwa dni toliko ležel/ vkazowali ſe někaká znamenij, z nichžto ſe porozumijwalo že byl otráwen: což ſe ſtalo z přijčiny té/ že giž rozhláſſeno bylo a na gewo téměř wyſſlo/ že mijnij Wognu s Sultánem začijti/ a neywijce byl w podezřenij proto, že poſelſtwij z Perſye kteréž každého roku přigijždělo wedlé obyčege, toho Léta nebylo wyſláno. Obáwagice ſe pak Sultan Sſkácha Krále, aby z toho přijčiny ſobě k wálce ne wzal/ Tělo Wnuka geho wonnými a drahými maſtmi pomazati, a do Perſye odeſlati poručil: K tomu wyprawil y Poſelſtwij/ ſkrz kteréž dáwal znáti Sſkáchowi, aby ſe nedomnijwal že Wnuk geho ſkrz nějaké otráwenij z Swěta ſeſſel/ poněwadž ſe doptati může že vmřel ſmrtij přirozenau/ a přitom napomijnal ho aby pokoge neruſſyl/ aniž ſe dal na to komu namluwiti/ a aby newěřil tomu, žeby měl někoho mijti kterýžby gemu ke wſſemu tak dopomáhati chtěl yako on.

Toho Léta také byl weliký hlad w Konſtantynopoli/ od kteréhož množſtwij lidu pomřelo/ a Sultán tehdáž rozkázal celé tři dni ſwoláwati na wognu proti Králi Widenſkému/ (neb neginač ſlowe v nich Cýſař Křeſtianſký) a proti Knijžeti Sedmihradſkému 130 welikých Galei ſpůſobil/ a včinil Zpráwcým nad nimi miſto Cikali Baſſete, Jaffer Baſſy/ pauſſtěge wůbec takowý hlas, že toho Roku wſſecku ſwau moc na Sedmihradſkého obrátiti chce a do Vher že toliko wyſſle 20000 Wogákůw na obranu wſſech Měſt a Zámkůw ſwých.

Ale že porozumijwal yak malau náchylnoſt magi Rytijři geho k té Wogně/ a giné Wogſko mijti; nebylo téměř možné/ puſtil opět giný hlas/ totiž že ſám oſobně s Wogſkem do Sedmihradſké Kraginy pogede/ čemuž aby ſpijſſe Wogácy wěřili/ poručil wſſudy wolati, že giž Stany ſwé a weſſkeren Ryſtunk Wogenſký do Adryanopoli odſylá/ pročež oni chtěg neb nechtěg muſeli býti po hotowě/ ač weliká bázeň byla mezy nimi/ neb ſami z báſnij Pohanſkých ſobě prorokowali/ že znamenité neſſtěſtij toho Léta připadnauti má na gich Kraginy.

Když ſe o tom dowěděl Cýſař Rudolff, yak ſkrz wězně, tak ſkrz ſſpehéře/ že totižto Sultan Turecký ſám na Wognu wygeti vmijnil/ on též ſe wſſij pilnoſti myſl ſwau k tomu obrátil/ aby mohl gemu ſluſſný odpor s lidem ſebraným včiniti. Protož zbijrán byl po malu lid ze wſſech ſtran/ a wſſecky potřeby k Wogně wyhledáwané/ Francauzowé ginak wyſſſij Frankowé/ Sſwábi/ Baworowé a wſſecken Krag okolnij/ podwolil ſe wyſlati na pomoc čtyry legiones, wſſak s tim ſpůſobem, aby Maximilian Arcyknijže byl Heytmanem wſſeho Wogſka Polnijho.

Burgkraff Margkrabě také Legionem ſebral/ a naděge byla, že y Saſowé takowé Wogſko odeſſli, yakéž wyſlali Roku předeſſlého/ a mimo to ſgijžděli ſe množý žoldnéři do Prahy/ a brali žold/ kdež vſtanoweno gednoſtegnú wſſech myſli/ aby byl Maximilián Heytmanem neywyſſſijm/ ale to geſſtě zůſtáwalo na vwáženij kdoby gemu w té prácy pomocnijkem měl býti. Widělo ſe potomně wſſem za dobré, aby Knijže Ferarſké takowau prácy na ſe přigalo/ a to ſpůſobem tim/ aby oſm tiſýc Wlachůw ſebau přiwedlo do Vher a ge do čaſu giſtého nagjmati poručeno nakladem Knijžetcým/ k čemuž ono dowolil/ wſſak tak/ aby Cýſař zgednal Knijžeti inveſtituru od Papeže/ což že ſnadné geſt k obgednánij/ poněwadž chce Papeži třikrát Sto Tiſýc na wychowánij Wogſka od Duchownijch lidij poſlaného položiti/ a mimo to že ſe podwoluge dáti Roku každého Stolicy Apoſſtolſké 50 Tiſýc.

W Czechách y w Vhřijch Sněmy držánij byli/ na nichž rokowáno, yakby ſe mohla Wogna proti Turku konati co neyproſpěſſněgi.

Téhož čaſu Koprenſſtij bogownicy wygeli w čtyrech Stech Konij k Žěrnicy na laupež/ kdež ſpálili třij Weſnice/ mnoho Turkůw zbili/ Wolůw zayali dwě ſtě dwadceti/ y mnoho Wězňuow wyſwobodili Křeſtianſkých. Když ſe nawracowali s takowau Kořiſti/ vkázalo ſe gim aſy dwě ſtě Turkůw/ ale že ſe neſměli Pohané o ně pokuſyti/ geli předce až do ſwé Pewnoſti.

Němcy genž byli w Oſtřehomě/ magijce ſpráwu, že geden Bek s Ryſtunkem ſwým gede do Budinu/ tolikéž wygeli z Pewnoſti we Stu Konij pod Budijn/ kdež w gednom teyném mijſtě očekáwali, ažby ſe přibližowal/ ale wěděli o tom Turcy na Budinu/ pročež wyběhlo gich Pět Set na ony Němce/ ale že ſtráž gich znáti dala, že Pohané přigijžděgi/ vſtaupili do Leſu/ kterýž hned obklijčili Pohané/ a Němcy nechtěgijce toho dlauho trpěti/ wyſkočili na ně s hřmotem/ a bili ſe s nimi práwě celičký den/ dokawadž nepadlo čtyřidceti Oſob z ſtrany Turecké. Což znamenagijce Turcy že giž gich nemálo ſtratili/ a raněných tolikéž mezy nimi bylo mnoho/ wědauc že ge z toho Leſu bez welikého Krwe proliti newybigi/ odtrhli odtud s ſſkodau ſwau. Z Němcůw toliko třij zahynuli/ a zraněných načteno 30. ginj zdráwij poſpijſſyli k Oſtřehomu/ ale bez Kořiſti/ neb byli w Naděgi ſwé oklamánij.

Roku téhož radil ſe pilně Sultan Machomet s Baſſemi ſwými/ yakby mohl co neyrychlegij Sedmihradſkého a Muldawany zahladiti/ kterýchžto raddu poſlauchage wyprawil 40000. Turkůw a 30000. Tataruow/ a ti rozbili Stany ſwé v Tabřince. Druhé pak Wogſko wyſlal do Weſedky nedáleko od Bělehradu/ a gednomu Baſſeti poručil wtrhnauti do Vher/ gemužto Synan Baſſe Syna ſwého Beglerbeka oddáwal na pomoc/ aby ſpolečně Sláwy Cýſařſtwij Ottomanſkého hágili/ a napomijnal gich ſnažně/ aby nade wſſecky giné wěcy Moſty měli pohotowě/ a doſtatek wſſeliyaké žiwnoſti/ aby tim rychlegi Sedmihradſkého ke wſſemu mohli přinutiti.

Mezy tim Mytrycyus, Bratr Baſſete wyſlaného/ Muž znamenitý s Ženau y s Dětmi ſwými/ dobrowolně od Turkůw vtikage, k Křeſtianům přigel/ gimžto některá teyná předſewzetij Turkůw zgewil. Tak nerádij byli tomu Pohané že on od nich odgel/ že ſměli to mluwiti/ žeby byli raděgi Pewnoſt ne ledayakaus ſtratili/ nežli Může takowého/ a zwláſſtě když zwěděli že přiſlijbil, že wěrně chce Křeſtianům dopomáhati ke wſſemu.

Byl tehdáž geden Wězeň Křeſtianſký v Pohanůw/ Služebnijk někdy Hraběte y Serynu nazwaný Tompa Jſtwan/ genž giž byl oſm let v wězenij Pohanſkém/ a ten měl liſty Ferdynanda Samarye a Hoffkircha/ kteréž do

[illegible] ʒ..neſti mel. A když přiſſel do Tybiſky, vpadl Pohanům w podezře-
nj/ kteřjž geho hned dali ʒgjmati/a ſkrz Práwo vtrpné, aneb wedlé obyče-
ge Pohanſkého gſa trápen/ liſty ty vkázal/pročež byl na Smrt odſauzen/tak
aby Tělo geho na čtyry kuſy bylo rozſekáno: ale Pán Bůh wſſemohaucý za-
chowati geho ráčil od takowé hrozné Smrti / tak že Pohanům ſſtiaſtně na-
hý vtekl.

Ten když k Křeſtianům přiběhl/ gſauce od nich přiodjn / o tom dáwal
ſpráwu giſtau/ že Konſtantynopolitánſſtj Pohané trpěli weliký nedoſtatek
na wſſem/ a to z přjčiny té, že z Walaſké a Muldawſké Země,žádné gim po-
třeby dodáwané nebyli / z giných pak 28. Kragin že málo žiwnoſti wezeno
bylo/poněwadž w nich Měſta znamenitá,Wſy,Měſtečka,a Zámcy,z nichž-
to ſe ſhromaždiowali každého Roku Sultánowi znamenité a yako neſčjſl-
né daně a potřeby wſſeliyaké,w niweč od ſamých Pohanůw obrácená / aby
přjkladem giných Kragin nepowſtáwali proti Cýſaři Pánu ſwému. O
Baſſeti Ferátowi/ genž byl Pánem geho/oznamowal že byl obžalowán před
Sultánem/ a Synan že na Neywyžſſý Aufad wſazen/a k tomu že geſt wzal
od Sultána Sto Sſedeſáte Tiſýc Dukátůw.

Wedlé wyprawowanj téhož Wězně/ bylo dwakráte Země třeſenj w
témž Měſtě Konſtantynopoli/ z kteréhož předpowjdali Pohanſſtj Wěſſt-
kowé, že třj Sultánowé gegich zahynau/ a po třetjm, že Tataři doſta-
nau Turecké Cýſařſtwj. Synan pak Baſſe, (wedlé zněni nowin od téhož
přineſſených) s Knjžetem Sedmihradſkým bogugjc/ we wſſech Stranách
a mjſtech ſtratil Lidu wjce než 30000. a mimo to ſtratil znamenité pokla-
dy/ kteréž gemu odniali Křeſtiané.

Oznamowal gmenowaný Jſtwan Tompa y tyto wěcy/ že rozkazem
Sultána Machometa téměř wſſyckni bogownicy předněgſſý vſmrcenj gſú,
krom ſamého Synana/nad něhož že neni žádný ſtarſſý Wogák, a w Rytjř-
ſkých činech wycwičeněgſſý: Cyffer Baſſe z Wogny,že nic wjce Lidu domu
nepřiwedl/gednom ſedm Tiſýc: Synan přededwěma Lety že wywedl z Tu-
rek do Vher ſedmnácte Tiſýc Jantčarůw/ kterýchž že ledwa ſſeſt Tiſýc ži-
wých pozůſtalo. pročež že ſe nyni do Vher wyſylagi gednom nowotnj bogo-
wnjcy. O Perſkém Králi Sſáchowi že ta geſt nowina mezy Turky / žeby
on včiniti měl ſpuntowánj s Georgyany proti Sultánowi/ano že giž o tom
dal znáti Cýſaři Tureckému/že což on Otcy geho mocy odyal / to wſſe že chce
pod ſwau moc mocy zaſe podmaniti. A ty gſau byli nowiny/ s nimižto při-
běhl z Turek Iſtwan Tompa/w čemž wſſem ginj Wězňowe dáwali gemu
doſtatečné ſwědectwj.

Dwadcátého ſedmého dne Měſýce Vnora / Bory Michal neywyžſſý
Heytman na Nowohradſké Pewnoſti s Panem Tonhauzem, obadwa ſpole-
čně s Rytjři ſwými/a s těmi kteréž přiwolali z Palanty z Tſſabráku a z Wi-
cegradu/puſtili ſe w nocy k Pewnoſti řečené Wotce / kdež přiſtawjce Rže-
břjky k Zdem,ſſtiaſtně Pewnoſt onu opanowali: Neb rychle wyſekali y Brá-
nu,kterauž ſe Lid walil do Měſta/ a že tam bylo několik Domůw pewných/
nemohli z nich dlauho Rantčary wyhnati/až podložili Oheň a zapálili: Tu
mnoho Turkůw shořelo/ a za tim někteřj k Dunagi poſpjſſyli/ kdež wſed-
nauce na gednu Lodj/ odſtrčili gi od Břehu/gſauc té naděge,že giž vplinau
z Ruk Křeſtianſkých: ale Heyducy z Děl malých ſtřjleli za njmi/dokawadž
nepotopili Lodj onu, na mnohých mjſtech proſtřelenau. A tak ſe ſtalo,
že žádný žiwý Pohan naſſym w ruce nepřiſſel / neb kteřjž nebyli w Pewno-
ſti zmordowánj/ti byli w Dunagi ztopenj.

Měſto

Měſto to když doſtali Křeſtiané,y wybrali / pokauſſeli ſe o Zámek / ale
Turcy genž na něm byli zawřenj, bránili ſe ſtatečně: žádný nemohl přiſtau-
piti k nim/ ačkoli Brána Zámku byla otewřená/ale oni čaſtokrate na naſſe
wypadli: Haſap Huſaim zabit we Bráně od Křeſtianůw a giných Turkůw
mnoho/ kteřjž ſe od gedenácte hodiny w nocy až giž několik hodin na den by-
lo bránili. Ti také genž byli w Budinu ſpauſſtěli owſſem Děla weliký/
ale neposlali těmto žádného retuňku.

Roku téhož Rozácy Nizowi,činili weliké ſſkody s Heytmanem ſwým
Nalewaykem w Litwě a na Wolinj / ale rozehnánj gſau od Staniſlawa
Zolkewſkýho Erbu Lubič/Kaſſtellána Lwowſkého/ na ten čas Heytmana
Polnjho. Zayat byl y Heytman gich/ kterýž odſauzen gſa hrdla na Sně-
mě Warſſawſkém/ ſtiat geſt,a potomně čtwrcen.

Tehdáž také Hrabě z Turnu do Řjma w Legacy od Cýſaře Rudolffa
byl wyſlán/ na proti kterémuž Papež wyprawil mnoho wzáctných Oſob /
gimžto poručil ſe wſſy vctiwoſti/ yakožto neypředněgſſjho we wſſem Swě-
tě Monarchy Legáta, přiwjtati/ a do Měſta poctiwě doprowoditi.

Cžtwrtého dne Měſýce Března/ Roku téhož,deſet Tiſýc Rácůw odſtů-
pilo od Turkuow/a ti wſſyckni přiſtaupili k ſtraně Knjžete Sedmihradſké-
ho w nebytnoſti geho: Pročež Manželka geho Marya Arcykněžna Rakau-
ſka/oznamugic Manželu ſwému tu nowinu/napſala k němu Liſt do Prahy/
neb na ten čas v Cýſaře Rudolffa byl.

Pro takowé nowiny ne zlé/ Knjže Zykmund poſpjſſyl z Prahy k Kra-
ginám ſwým/ aby s nimi giſtau ſmlauwu včinil/a přjſahu od nich přiyal.
Cýſař gemu dwadceti Tiſýc Lidu poſlati na pomoc přiſljbil / gjzdného a
pěſſýho 3000. a gey že chce při něm wychowati nákladem ſwým za třj Ne-
děle: Nadto/ dáti gemu ſljbil každého Měſýce čtyrymecýtma Tiſýc To-
laruow/a při rozgjžděnj témuž mnozý darowé dáni.

Papež také Clemens Octavus, gmenowanému Knjžeti na každý Mě-
ſýc připowěděl wydáwati čtyrydceti Tiſýc Dukátůw / ano y wyſlal k němu
Franciſcum de Monte Mario & Sfortiam s welikú ſummau Peněz/aby tim
čerſtwěgſſý Srdce měl/proti Pohanuom.

Téhož Roku o Pewnoſt Kliſu/ genž geſt w Dalmacyj na welmi wyſoké
Skále/ nedáleko od Spolietu, pokauſſeli ſe Křeſtiané / kteřjž ačkoli na ten
čas nic ſpráwiti nemohli/ wſſak nedlauho potom ſſtiaſtně gi opanowali.

Patého dne Měſýce Dubna / wygelo Sedmdeſáte Zioldnýřůw z Ko-
márnuna Laupež/ a ti přigdauce na grunty Sambocké / ſkryli ſe wedlé tě-
ſné ceſty w gednom Hagičku/ kdež očekáwali na Pohany kteřjž měli tudy
geti. Dowěděl ſe o nich Bek z Pewnoſti Toteſs/ a proto wygel z Zámku ſe
wſſemi Wogáky ſwými/ kteréž když ſpatřili Komarnſſtj / včinili Přjſahu
weſpolek/ že Pohanuom nevſtaupj, pokud geden z nich rukami bude mocy
wládnauti/ yakož pak giž nemožné bylo vtecy: y zaſtaupili ceſty weyborně
a že Turcy byli na Konjch, a nemohli walně na ty těſné ceſty wgeti, ani ge
obkljčiti/ſnadně odpor činili Křeſtiané/ a zwláſſtě poněwadž rychle opano-
wali geden Pahrbek/ z kteréhož nikdy darmo na Nepřjtele newyſtřelili/neb
z toho mjſta množſtwj Pohanůw zbili y Koni gegjch.

Za dlauhau chwjli zmužile ſobě počjnali y Křeſtiané y Pohané / a w
tom Rantčaři přiſpěli ſwým na pomoc/ a obkljčili Křeſtiany wůkol/ pročež
tu teprwa začala ſe bitwa ſtatečná/ ačkoli giž Komárnſſtj neginače ſe do-
mnjwali/gen že wſſyckni na Placu zůſtanau: ale že wjtězſtwj w rukau Bo-
žjch geſt/ dodána byla y těm ſmělost takowá, ſkrz kterauž y oni nad Pohany

z wůle

z wůle Božj wjtězſtwj obdrželi: a owſſem opět zbili gich množſtwj: wſſak
poněwadž Bek nechtěl vſtaupiti od předſewzetj ſwého / ale wida že mnoho
Lidu ſwého zbito geſt/ a někteřj vtikati počali/ dodáwal Srdce ſwým / opět
obnowená byla bitwa a znowu Křeſtiané zbili Turkůw welmi ta k mnoho
žegich wſſudy leželo yako Howad/ano proprali ſe až k ſamému Bekowi/ pod
kterýmž y Koně probodli y ſamého ranili/ a konečně kdyby nebyl téměř ya-
ko odewſſech ſwých retowán tehdáž by byl konec žiwota ſwého wzal.

Nic méně Bek nechtěl zanechati Wogny/ale giž po třetj s Lidem obo-
řil ſe na Křeſtiany/kteřjž po třetj nad nim ſwjtězyli/lid rozehnali/ y ſamé-
ho s Koněm w vtikánj zamordowali: což ginj widauce že padl Wůdce
gich/tim rychlegi vtikali/ač mnozý na tom mjſtě Duſſe wypuſtili/ a z Kře-
ſtianſké ſtrany gednom třj padli: ginj ňawrátili ſe do Komárnu s dobrau
powěſtj y Sláwau/a s nemalau kořiſti.

Ten Bek byl ſlawný Rytjř a Slowutný mezy Turky / pročež pro hod-
noſt ſwau. dlauhý čas Bekem byl na Budinu / a také giž Baſſj měl včiněn
býti/ale Křeſtiané naň přiſpjſſyli / a gey w důſtognoſti Bekowſké ďáblu do
Pekla poſlali.

Pátého dne téhož Měſyce Dubna, Mikuláš Balffi Oſtřehomſký Gu-
bernátor zgewil to očemž ſám tagnau wědomoſt měl /totižto že Netolický Be
glerbek třetjho dne Měſyce nynj gmenowaného z Konſtantynopole do Bu-
dinu wygel/a Beglerbekowi Rzeckému že s ſebau přineſl liſty, w nichžto toto
ſe zawjralo: Wizyr Baſſe že s Stany Sultánowými z Konſtantynopole
wygel/kteréž ſſeſtého dne Měſyce Vnora na Poli Adryanopolſkém rozbil:
Manzate Baſſe že přigel do Země Boſnienſké: Možný Eunoch Bardin Ba-
ſſe Medſké/a Beglerbek Rzecký/ti že vſtanoweni gſau k tomu, aby wygeli na
Wognu proti Sedmihradſkému/gimžto že weliké množſtwj Tatarůw při-
dáno bude; Chianſowi Baſſeti že Měſto Konſtantynopole ſwěřeno / poně-
wadž ſám Sultán s neſčiſlným Wogſkem Turkůw y Tatarůw z Konſtan-
tynopole ſpolečně s Syr [illegible]nem Baſſy, a s Cykali Baſſy do Rábu přigede / a
odtud že ſe minj puſtiti do Rakaus k Wjdni.

A aby takowý wýgezd geho ſſtiaſtný byl/přikázal Baſſeti Budinſkému
aby wſſyckni Zborowé Turečtj každého dne Pátečnjho ſe ſnažně modlili / a
Machometa proſyli, aby gim dal ſſtěſtj proti Křeſtianům.

Oſmého dne Měſyce Dubna čaſem nočnjm Mikuláš Balffi poſlal na
laupež pod Budin ſwe Wogáky Oſtřehomſké z takowé přjčiny a náhody.
Gſau dwě Wſy v Budinu / gedna řečená Budaſeſſe / a druhá Budakeſab/
gichžto obywatelé Sedlácy téměř wſſyckni byli Křeſtiané / gednom že pod-
danoſt Turkům ſljbili y s přjſahau/y daň giſtau gim dáwali. Ale newěřjce
wrtkawoſti Turecké/a magic vkrutnoſt gich gako před očima položenau/pro
ſyli Pana Balffiho aby ge přeneſl do Země Křeſtianſké ſewſſjm Statkem y
dobytkem/čehož ſe naněm y dožádali. Pročež dne od něho vſtanoweného ſe-
wſſjm po hotowě byli. Wſſech těch Obywatelůw Weſnic dotčených bylo
755, kteřjž s ženami a s djtkami na Wozých zapřežených 12.14. y 16 Wol-
mi, wygjždégice w nocy s wyſlanými z Oſtřehoma ſſtiaſtně ſe ſeſſli/a do O-
ſtřehoma s welikým počtem Dobytka, y s nemalými Poklady přigeli/ neb
někteřj z nich bohatſtwjm hogně byli obdařeni / a těm nařjdil Pan Balffi
byt y nábytky mezy Nowým Zámkem a Oſtřehomem.

Budinſſtj Pohané ne ginak ſmýſſleli než že obleženi budau/ a protož
wſſecken poklad ſwůg do Bělehradu odeſlali/a aby tim lépegi Měſto hágiti
mohli/a Nepřjteli blјzký přiſtup k němu zkazyti/na dwau přjležitých Wr-

ſſých

ſſých dwě pewné Baſſty wyſtawěli/y Dělmi welikými oſadili/ a chtjce zpru-
bowati dobřeli z Baſſt Střelba půgde/ rozkázali gedno Dělo nabiti a wy-
ſtřeliti/kteréžto ač nebylo prachem přeplněné/wſſak na drobné kuſy ſe rozpa
dlo/a zranilo několik Turkůw ſmrtedlně.

Strach weliký připadl na Turky z té přjhody/pročež ſe Wěſſtcůw tázali
gakéby gim neſſtěſtj ta wěc wyznamenáwala / kteřjž odpowěděli řkauce:
ſkrz takowau přjhodu znamená ſe toto / že z tech dwau wyſtawenych Baſſt
Křeſtiané Peſſt y Budin doſtanau/poněwadž weliké neſſtěſtj pro roztrženj
Děla dotčeného na Turky přigjti má. Z té přjčiny a z ſpolečné wſſech
raddy zbořené gſau zaſe obědwě Baſſty, a s Zemj ſrownané/totiž aby nebyli
wyſtawené k wětſſjmu vžitku Křeſtianſkému nežli Pohanſkému / zwláſſtě
když to Wěſſtkowé předpowjdali.

Dewátého dne Měſyce Dubna gjzdnj Pana Balffiho y Heyducy do
Walenſa přiſſedſſe, na Turky treffili/kteřjž Weywodu Sambenſkého do Pe
wnoſti wyprowázeli/s nimižto bitwu ſwedli, tak hrdinſky s nimi zacházeli,
až ge přemohli/a ſtjhagice vtjkagicý / někteřj y s Turky do Měſta wpadli/
k gehožto Walůmi oni hned s počátku poſpjchali. Ale Měſſtané na pomoc
ſwým přiběhli/dwa z nich zabili/a několik zgjmali. Ginj pak po rozehnánj
Turkůw y zamordowánj mnohých/s třema Sty Wolůw, s čtyrmecytma
Koňmi, a s dewatenácte wězni do Oſtřehomu ſe nawrátili.

Deſátého dne téhož Měſyce Pan Nádaždj a Girj Jſtwan Budian s
Tiſýcem a čtyrmi ſty gjzdného y pěſſjho lidu/wtrhli pod Horu S^o Marti-
na, genž geſt mezy Rábem a Papau/kdež chtěli Turky z Pewnoſti gich wy-
wábiti. Z Rábu wyſláni byli někteřj aby wyzwěděli na kterém mjſtě Kře-
ſtiané zůſtáwagi, a coby činiti mjnili./ ale oni ſe giž byli w Leſých ſkryli / a
když ſe Turcy přibližowali, wyſkočili na ně walně a zmužile s nimi bogowa-
li/tak že oni vznáwagice vdatnoſt a ſměloſt Křeſtianſkau/ wydali ſe na vti-
kánj. Mnoho gich naſſj pobili, a mnohé zgjmali/kteřjž oznamowali / že
toho Roku měl býti w Vhřjch Sultán s Wogſkem/ druhé že měl gednom
wtrhnauti do Sedmihradſké Země/ a třetj do Muldawſké.

Toho čaſu Zioldněři z Erle potřikráte wygeli/a třikráte znamenitau ko
řiſt do Pewnoſti wneſli / množſtwj Weſnic Nepřátelſkých zplundrowali / a
množſtwj Turkůw zgjmali a zbili.

Dne 24 Měſyce Dubna ſſeſt Set žoldněřůw wýborných z Lippy wyge-
lo na grunty Pohanſké mimo wůli Heytmana ſwého, o nichž magice wědo-
moſt Turcy y Tataři genž byli w Kragi Temeſſwarſkém/wyſſli proti nim a
obſkočili wſſecky wůkol: což oni widauce a rozumégice že vtjkati nemožné/
bránili ſe tak dlauho, dokawadž wſſyckni nebyli zbiti: neb ſkoro žádného ži-
wého Turcy nedoſtali,

Knjžeti Sedmihradſkému to oznámeno, že Turcy na Oſtrowě řečeném
Maruſceia a na Pomezých Lipenſkých ſſkody weliké činili/lidj wěkem ſe-
ſſlé nemiloſtiwě Sſawlemi ſtjnali/mladé pak ženy y děti do wězenj brali /
mage litoſt nad tim dotčené Knjže Sedmihradſké, y nad neſſtiaſtném Ry-
tjřſtwa ſwého zahynutj/ vmjnil ſe pomſtiti nad Turky./a hned wyſlal Sſpe
héřena wſſecky ſtrany, aby mohl wyzwěděti na které mjſta Turcy ſe obra-
cugi/kteřjž nawracugice ſe k němu s nowinami/zwěſtowali, že 1200 Tur-
kůw a Tatarůw z Ležencj wygelo na wyplundrowánj Kragůw Křeſtian-
ſkých/a ti že giž dwě Wſy Chartu a Mochu wypálili / a wpadli y do giných,
totiž Beſſyni a Zynu/ꝛc. Kwyprawil několik Set Wogákůw ſwých na pro-
ti těm laupežnjkům, kteřjž z nenadála na Pohany připadli/oſm ſet gich zbi

li/a gi-

li/a giné vtíjkati přinutili/ano y z těch ne mnozý vtekli/neb pospichagice bezewsseho pozoru do Wod walně padali/gichžto hlubokosti byli oklamáni.

W Lippě byl Heytmanem Giřijk Barbeli/ mage Towarysse Balina a Lidu w Pewnosti nic wyce nebylo než 300. Pročež yak zwěděl že Turcy s Tatary mijnij obehnati Lippu/porozuměw že tak malau částkau Lidu neodepře takowé mocy Pohanské / oznámil o tom Knijžeti Sedmihradskému / žádage o rychlý retuňk/ ano y připowijdage, gestliže napomoc odesle čtyry Tisyce Jonákůw/že chce netoliko Pewnost obrániti / ale y Turky z Leženij wypuditi: a protož z Knijžetcýho poručenij na pospěch gemu odesláno osm Tisýc Lidu.

Pátého dne Měsýce Máge Turcy a Tatáři, gichžto bylo shromážděných w gedno Wogsko čtyrydceti Tisýc/oblehli Lippu sylně/ale nic takowého nedowedli/anobrž welikau sskodu na lidu swém wzali/ neb obleženij Děla welmi zhusta pausstěli. A w tom Zykmund Knijže Sedmihradské snažil se oto s Wogskem sebraným aby mohl Pohany obklijčiti/kteřijž yak o tom zwěděli že Sedmihradský s lidem táhne/hned odtud odstaupili/a pospijssyli k Zámku swému, genž gest toliko dwě mijle od Lippy.

Žě pak Sedmihradský nepřigel/wěda že Turcy od Pewnosti vtekli / oni znowu přiblijžili se k Lyppě/a oblehli Pewnost tu s wětssým Wogskem nežli prwé dwanáctého dne Měsýce Máge/ wezauce s sebau sedmnácte Děl welikých/ Osm Wozůw Prachu/ a 46. Wozů Rzebřijkůw/ Kůl/ a giných Rystuňkůw Wogenských.

A když giž wssecky wěcy byli pohotowě/a weliké Wogsko leželo pod Lyppau/teprwa počali Pewnost dobýwati wssemi spůsoby / yako střijlenijm, ssturmowánijm, podkopáwanijm, a giž Křestiané o obráněnij pochybowali/ neb se gich wijce shromážditi nemohlo po rozpusstěnij Wogska / gednom třij Tisýce/ a ti wssyckni častými ssturmy Pohanskými byli welmi zemdleni. Heytman newěda o giné raddě/poručil Děla nabyti Rzetězmy/Železem, zdrobeným Kamenijm/ a ginými takowými wěcmi/a tak welmi Pohany hubil: Neb Basstý a Plochauzy tak byli wystawené / že se mohla ze wssech Stran weliká sskoda Pohanům dijti.

Potomně rozkázal přitáhnauti k Bráně ssestnácte Děl dobře nabytých a Bránu otewřiti / kterauž Pohané widauce otewřenau rozuměgijce žeby obleženij z zauffánij wýpad včiniti chtěli/po hromadě k Bráně se walili/chtěgijce Pewnost opanowati: a když práwě zhusta do Brány se tiskli/newědauce o kusých teyně rozkladených/ Heytman oheň k Prachu přiložiti poručil: což když se stalo/ Děla wypusstěné a nabyté wěcmi swrchu položenými weliký Plac w hauffijch Pohanských včinili / weliké hauffy Pohanské poráželi/ a nic méně Turcy k Bráně pospijchali ginij a ginij, magijce welikau chut k opanowánij Zámku/ gimžto on to též včinil po druhé y po třetí.

A když po páty takowau Střelbu wypausstěl/ a wssyckni Wogácy geho pilně ze wssech stran Zámek hágili/ Pohané wsseho zanechagijce / z yakésy bázně vprkem vtíkali. Tu raněno bylo smrtedlně Basse Temesswárské/ Hamat Bek Rulienský a Tyson Bek Chunatenský nalezenij mezy zabitými/kterýchž leželo množstwij pod Lyppau.

Přijčina bázně té byla tato/ Když Temesswársstij v Lippy leželi Wogenský/ a ti genž byli gesstě pozustáwali w Temesswáru žádného se nebezpečenstwij neobáwali/ Heytman Lugenský wyprawil 6000. Lidu zbrogného k Temesswáru/ a ti přiběhnauce wynesli wssecko cožkoli nalezli w Předměstijm, a ge zapálili/ Turky kteřijž gim zaskočili pomordowali / Tisýc Křestianských

stianských Wězňůw wyswobodili / a na znamenij radosti z wijtězstwij takowého třikráte w Zwon vdeřili, a zwonili/ a potomně w dobrém zdrawij a bezpečně s Kořisti odtud odgeli/ neb wygel proti nim Heytman Krystoff Pelawič s některými swými Setnijky / kterýž gim bezpečnost we wssech mijstech spůsobil. Ten tehdy Oheň welmi od wětrůw rozmnožený a roznessený spatřijce Turcy a Tatáři/welice se vlekli/ y odběhli od Lippy.

Zykmund Knijže Sedmihradské / sebraw Wogsko položil se na Pomezých/kdež mu každého dne wijce a wijce Lidu přibeywalo / a on ke wssemu dohlijdage/ čehož se koliw nedostáwalo / swozowati poručil. W ten čas něco Heydukůw swobodných k brani Zioldu kdežby se gim koli lijbilo, k němu přigelo/kteréž on wděčně přiyal, yakožto dobré bogownijky: Neb ti byli z onoho Wogska, a z těch dwanácte Set Wogákuow/ kteřijž přeplawiwsse se přes Dunag/Městečko Turecké nedáleko od Nykopole zbořili/ a Beka Borasského tehdáž wyslaného od Sultána z Adryanopoli/ s Ženau y s Dětmi zmordowali/ale když se s welikau laupeží nawracowali / zaskočili gim Rantčáři Nykopolsstij/ gsauce gich shromážděných okolo 1800. gimžto oni ač sylně odpijrali/wssak předce Pohané swijtězowali/s nemalým sstěstij / až potom Heyducy wssecku sýlu swau wynaložili/a Turecké Hauffy různo rozehnali/yakž o tom weysse doloženo gest.

Třináctého dne Měsýce Máge zmordowánij byli Zrádcy w Pewnosti řečené Alba Rulia / kteřij od Wěznůw Tureckých k Sultánowi Machometowi listy donásseli/ w nichžto napomijnán byl Sultán, aby tím rychlegi Wogsko odsylal/ totiž dřijw než se Sedmihradský přistrogi / poněwadž tak Zemi geho opanowati může: Kteréhožto také času Weywoda Muldawský Posly swé wyslal k Knijžeti Sedmihradskému/k tomu napomijnage/aby společně s společnau mocy Turkům se bránili/ a od sebe niyakž neodstupowali.

Czasu téhož Křestiané opanowali Zámek řečený Klisse w Dalmacygi / který Bosnyenský Basse hned zase oblehlé/ale Lewkowec Styrský y giných Kragin Rakauských Gubernator s Gubernatorem Segenským/ přihotowil na pospěch 42. Lodij weliké/a magijce ku potřebě čtyry Tisýce Lidu/pustili se společně na pomoc k Lissy/ a potkagijce se s gednau Lodij Benátskau w nižto Penijze a giné potřeby Wogenské Turku odeslané byli/zayali gi se wssy Laupeži, a se wssym což w ni nalezli/ a za tím Sengensstij w Zámku Klissy, Bassy fortelně osskrabali. Neb když Zámek obležen byl sylně / dali se w rokowánij s Pohany yakoby chtěli Pewnost poddati/a to včiniti připowijdali/ wssak gestližeby gim chtěli dáti Dwadceti Tisýc Dukátuow.

Basse hned gim Penijze odeslal/ kteréž oni přigmauce, Brány otewřeli/ a Pohané s radosti na horu wstupowali/neobáwagijce se žádné lsti/ kteréž oni w pausstěli do Pewnosti za chwijli/ a widauce že gich giž w Zámku dosti mnoho/ spustili Ssraňky wysucy y Brány vzawijrali / a tak neyprwé ty genž w Zámku byli, a potomně před Zámkem ležijcy zbili / a tím spůsobem y Penijze obdrželi y Pewnost obránili/ a k tomu zmordowali dwanácte Set Pohanuow. W tom Wogsko onono sstiastným wětrem do Syreky nedaleko od Trawu připlinulo/kdež Lewkowec a Heytman Sengenských wypustili Wogsko na Břeh/ a té nocy vssli několik mil přiblížugijce se k Lisy / a we dne odpočijwali.

Opět w nocy oddali se na cestu / a 17 dne Měsýce Máge, když ledwa Dennice wycházeti počala/s welikým okřikem vdeřili na Leženij Turecké / Turky rozehnali y pomordowali/a wyswobodili Klissu z obleženij. Ale/když Dalmatowé za Turky bezewsseho orduňku běželi / a ginij w Leženij Kořist

zbjrali/Walassy kteřjž byli na gedné hůře od Pohanů zpořádáni/widauce že se
nassy různo rozběhli / a semotani běhagic wjce laupeže nežli Nepřjtele sse-
třj / Turky vtjkagicý obrátili/a hned spůsobjce ordunk mezy sebau, vdeřili
na Dalmaty/kteréž wssecky zmordowali/a potomně obrátili se y na giné, kte
řjž ač giž w ordunku stáli/wssak nemohli odolati nenadálé mocý gegich.

Lewkowec a Heytman Sengenský do Klisy zdrawj wběhli/kdež zůstá
wagice dwa dni / z Pewnosti wyběhli zase s ssestmi Sty Rytjři / neginače
smýsslegice/gednom že Lodj swé w celosti zastanau / ale Turcy ge w tom
předběhli/a dotjrali na ně sylně/ tak že ledwa Lewkowec vtikánjm žiwot
swůg zachowal: Turcy pak obrátili se znowu k Lisy / s kterýmižto obležený
včinili smlauwu/a gim Město y Zámek poddali. Také pro lakomstwj Kře-
stiané wjtězstwj téměř w rukau magice, gého neobdrželi/ a mimo to y
Pewnost dotčenau neobránili/ a 6000 lidu stratili.

Odehnawsse Turky od Lippy Sedmihradský/ k Temesswaru Wogsko
swé obrátil/a oblehl tu Pewnost patnáctého dne Měsýce Máge. Nedlau-
ho potom Tataři přes Moře do kteréhož Dunag wpadá, wtrhli do Země
Bulgarské/z nichžto čtyrydceti Tisýc překradlo se k Temesswaru/a 20 dne té
hož Měsýce s welikým hřmotem a křikem obořili se na Ležený Sedmihrad
ského. Stal se dosti bog krwawý/nachýlilo se neyprwé sstěstj na stranu Po-
hanskau/až potom s pomocý Božj k sobě přissli Křestiané / a zmužilegssjmi
srdcy napomenuti gsauce od Heytmanůw swých, na Pohany dotjrali/kteréž
yak Dělmi wystřelenými zmátli/hned ge rozehnali. Padlo w té bitwě Kře-
stianůw patnácte Set/ a Turkůw pět Tisýc.

Když se Turcy neylépe o to snažili aby Křestiany mohli zahubiti/ a giž
zpořádáni byli mezy Bělehradem a Budinem / Mikuláš Balffi co neyry-
chlegi mohl sebral Wogsko, a přitáhl 28 dne Měsýce Máge k Sambuku s
welikými Děly, a sewssemi potřebami Wogenskými/dřjwe než Slunce wy-
cházeti počalo/a hned oblehl Zámek zewssech stran s vstawičným střjlenjm
dokawadž toho což vmjnil newykonal. Neb dobýwage Pewnost celé tři ho
diny, nedostal gi až času wečernjho/totiž mezy pátau a ssestau hodinu w po-
lowičném Orlogi/kdež zmordowáni wssyckni Pohané/a mezy nimi padesá-
te Ranytčarůw, kteřjž předesslého dne do Zámku byli přissli, též zmordowá
ni: Křestianůw zabitých osm nalezeno/a raněných deset. Ten Zámek byl
dosti pewný/do kteréhožto welmi často Basse Budinský na procházku pro ob
weselený mysli, gezdjwal.

Bylby rád Balffi w celosti gey zanechal/ale obležený nechtěli se žádnau
měrau poddati/a giž nemožné bylo oheň rozmnožený vhasyti / kterýž welmi
mnoho wsseliyaké žiwnosti na něm pokazyl.

Dotčeného Měsýce Máge Turcy padesáte Wozůw dobře naladowa-
ných kupeckými zbožjmi, kteréž na Jarmark do Erly wezené byli, zagali /
ale žoldnéři z Kassowa přispěli Kupcům na pomoc / kteřjž Turky ony roz-
plássyli/ a sstiastně gich nemalo pobili.

Téhož času přissli dwa Mnissy do Wjdně / kteřjž gménem některých
Panůw a Obce/Kraginu gednu genž gest mezy Kraginami Bosnienskau a
Dalmackau nazwanau Heregonia Cýsaři Rudolffowi w poddanost oddá-
wali/žádagice ochrany yako od Pána Křestianského / a připowjdagice wy-
dati na pomoc proti Pohanům z té Kraginy třinácte Tisýc lidu Wogenské-
ho. Prosyli pak aby gim dán byl Wůdce maudrý, a skussený s třema Tisý-
cy Lidu Pěssjho/ a zbrog lidu gich ku potřebě / k tomu Praporec Cýsařský
pod znamenjm Cýsařstwj Rjmského, a pod křjžem Burgundským / a to

wsse

wsse proto aby se mohli zmocniti proti auhlawnjmu Nepřjteli Turku.

Sedmého dne Měsýce Czerwna wyssli Wogska z Rakaus do Vher, a
přibljžili se k Altenburku/a osmého dne mezy ssestau a sedmau hodinau we-
černj s pomocy Božj opanowali Město Sambuk welmi pewné a vžitečné
gsauce pod nim gednom tři hodiny / a to Město ležj mezy Ostřehomem a
Bělehradem. Byl w něm lid Turecký práwě na wýbor / mezy kterýmiž po-
čteno 52 Ranytčarůw/ wssak předce wssyckni od Křestianůw zmordowáni.
Zahynulo Křestianůw gednom sedm/a raněných bylo 26. Tu welikau chwá
lu Wogácy nassj obdrželi/ale welmi malau Kořist odtud dostali: neb oheň
zkazyl to wsse což w Pewnosti bylo/a zwlássstě ten kterýž wyssel od zapálenj
Prachu/genž byl w gedné Wěži schowan.

Czasu téhož přissla nowina že Sedmihradský zmocnil se Města welmi
dobře opatřeného, a welmi vžitečného, kteréž slowe Marescum: a Turcy
tolikéž mezy tjm Kaloenské Kraginy častými sstráffy welmi plundrowali/
pro kteraužto gegich vkrutnost wssyckni lidé bydlegicý okolo Solnoka do gi-
ných Kragůw z vtjkali: mezy nimižto tři tisýce Ráců w bylo. ti když se stro-
gili k vtikánj s Ženami a s djtkami, prozrazenj byli w tom od lidj osseme-
tných/pročež wssyckni pod meč Turecký nemilostiwě wydáni.

Dwě Stě Heydukuow tehdáž z Erly wysslo / kteřjž znamenité sskody
Turkům y Tatarům činili/Sto wýborných Konj dostali/čtyrydceti Hlaw
Tureckých přinesli/a několik žiwých Turkůw přiwedli/ mezy nimiž byl Sol-
nocký Bek neb Heytman/a tu wssecku swau kořist prodali za čtyry Tisýce V-
herských Zlatých.

V Temesswaru Zykmund Knjže Sedmihradské sstiastně bogowal pro
ti Turkům y Tatarům/a Wogácy kteřjž byli z Kragin nad Rhénem ležj-
cých wyslání/toho času počali se vkazowati.

Na počátku přicházegjcýho Podletj Cýsař Rudolff snažil se o to skrz
Posly swé/to gest Ondřege Biskupa Wratislawského/ a Popela z Lobkowic
při Králi Zykmundowi toho gména třetjm/a to na Sněmu Warssawském/
aby totižto Polský Král přjměřj zdáwna včiněné s Turkem toho Roku ne-
konffirmowal/nýbrž aby raděgi nápomocen byl Wogsku Křestianskému pro
ti tak weliké geho mocý. Laskawě byli přigati Poslowé y wyprawenj/než
že žádná pomoc nebyla proti Turku nařjzena. Někteřj Páni milownjcy
dobré cti a sláwy pomoc činili/yako Jan Knjže z Ostroga Kastellan Kra-
kowský/ kterýž mage zbožj Makowice w Kraginách Vherských po prwnj
Manželce swé, z těch Statkůw nemalé počty lidu wyslal/a yako Ssebesty-
án Lubomirské Hrabě na Wissnicy, genž byl tim tytulem Hraběcským pro
takowau pomoc, od Cýsaře obdarowán y s potomky swými na budaucý wě-
čné časy. Jeronym pak Jazlowecký Giřjho Weywody Ruského Heytmana
korunowaného Syn, z Domu Habdank/Knjže Zbaraské, Syn Jana Wýwo
dy Braslawského Starosty Křemenického/ Czarnkowský Stanislaw Er-
bu Nalenč/Jordán Spytka, Jordána Syn/Orlik/a Krystoff Zborowský/
a giných mnoho z Rytjřstwa slaužili lidem za Penjze / o kterýchž wssech
poněwadž ge tuto připomenauti nemohu/ dáli Pán Bůh pod Erby Polský-
mi o nich w brzkém čase zmjnku náležitau včinjm.

Cžtrnáctého dne téhož Měsýce Zykmund Sedmihradský s lidem swým
přissel k Fileku, genž gest toliko tři mjle od Lippy/a tu poslal k Filetským a-
by se dobrowolně poddali. Nato že obleženj welmi pyssně odpowjdali /
hned z rozkazu Knjžetcýho Střelba rozložena/a střjleno k Zdem s welikým
hlukem a hřmotem. Teprwa Turcy počali se pokořiti, widauce že se neobrá

nj/a da-

nij/a dali se w rozmlauwánj s nassými/kteřijž gim vstanowili kondycye/totiž aby s zdrawým žiwotem odewsseho sprosta odessli/ což oni bud wděk neb newděk museli včiniti.

Odtud obrátilo se Knijže Sedmihradské k Tanotu/ kdež k němu přigel Legat Papežský/kterýž gemu přiwezl Klobauk a Meč poswěcený/ y Peněz summu nemalau/což wsse ač gemu Legát w leženij odewzdati chtěl/a proto za nim přigel/ ale nepřigal on toho až w Albě Julij/totiž 17 dne Měsýce Czerwence. A když se gemu sstiastně w Poli wedlo/ a Zámek onen tolikéž dobyl y wnic obrátil/po zmordowánij Turkůw w něm bydlegicých/ pohnul Wogskem k Temesswaru/a počal ho welmi sylně sewssij pilnosti dobýwati/tak že giž naděge byla o wzetij Pewnosti, poněwadž Wogácy wssyckni pilně a sylně o to vsylowali. W tom sessli se Turcy a Tataři ze wssech Zámkůw okolnjch/a mimo naděgi vdeřili na Wogsko Sedmihradského pod Temesswarem/kterýž také sprawiw Lid swůg na pospěch včinil Nepřjteli odpor/a rozehnaw sstiastně Pohanské hauffy/znowu se k Temesswaru přiblјžil/ odkudž potomně z Leženij wyslal osm Set Wogákůw do Krage Julienského/Dombanského a Haranského/kteréž oni dobře zhyndrowali/a Pohany na proti tomu se postawugicý rozehnali y zbili.

Z Erly neb Agru wyslanj magic wědomost o Tureckém Czausowi/ kterýž wezl dwakráte Sto Tisýc Zlatých, mzdu žoldněřům kterauž giž zaslaužili/wběhli gemu w cestu nedaleko od Solnoka/ kdež odňali ty wssecky Penjze/a nawrátili se s nimi do Pewnosti.

Sultán tehdáž/ aby se wždy něyak pomstiti mohl nad Křestiany pro tak znamenité sskody sobě spůsobené/ poslal dary Tatarucm, žádage aby gemu na pomoc přjspjwali/ a pomáhali k záhubě wsseho Křestianstwa / a to aby včinili co neyrychlegi: Ale oni/měli gesstě w dobré paměti nesstěsti to/ kteréž se gim předesslého Roku dálo w Vhřijch/ a proto nebyli k té službě kwapnij/ anobř sstijtili se gi sprosta. Z té přijčiny poslal Sultán Legáta y k Chanowi s Dary tolikéž znamenitými/ žádage od něho pomocy/ a po wssech Kraginách swých nařijdil Půst, s gistými Modlitbami/ aby wssyckni we wssech mijstech Machometa Proroka prosyli/ aby gim popřál lepssýho sstěstij na Křestiany/nežli těchto zběhlých časůw / Suchotu kteráž wssem Kraginám welice sskodná byla/ aby laskawě proměnil / a dal aurodu swým Bisurmánům (to gest Obřezancům) a dostatek wsseliyaké žiwnosti.

W tom čase/ Maximilian Arcyknijže Rakauské/Neywyžssý nadewssemi Wogsky Křestianskými/a Hrabě z Sswarcenburku s ginými Heytmany/ když se totiž sessli Wogska ze wssech stran / položili se nedáleko od Altenburku na tom mijstě na kterémž někdy onen slawný bogownjk Mansffeld ležel/ a tu dodané gim byli wsseliyaké potřeby Wogenské / yako pětmecýtma Děl welikých/ Prach, Kaule, a giné wěcy k Wogně náležegijcý.

Přemeysslel pak Maximilian Arcyknijže/ yakýmby spůsobem Kragina Windymarchyanská a Hrabatská leženij Křestianskému nápomocná býti mohla/ pročež byl wyslán Zykmund Herbersteyn neyprwé s Zioldnýři swými/gessto byli přes Zymu v Petřijna/kterýž táhl k Zámku Czestanowic nazwanému a oblehl geg: Že pak Oiardus Basse gel na pomoc obleženým s Tisycem Turkůw/wygel gemu w cestu Herbersteyn a porazyl lid geho/čtyry Sta Turkůw zmordowal / osm Praporcůw zagal/ a teprwa bezpečněgi oblehl Zámek Czastonowic/y opanowal geg/neb obleženij dali se na milost/ a odewzdali Pewnost w ruce geho.

Rozuměl tomu Sultán Machomet wýborně / že gého neledegakás wěc

kás wěc vbyla/když od něho odstaupili Weywodowe, Walasský/ Muldawský a Sedmihradský/ a přikročili k stranám Rudolffa Cýsaře/ a proto same poslal Czausa k Muldawskému Weywodowi; namlauwage ho aby gemu gednom dwa Zámky w Zemij swé darem dal / za kteréž gemu přislibowal hognau odplatu dáti. Ale on yakožto swědom wssech fortelůw Pohanských/nechtěl se odtrhnauti od společnosti a gednoty Křestianské/nýbrž na poli ssyrokém/na kterémž wssyckni Wogácy geho shromáždění byli, předewssemi Czausowi slussnau odpowěd dal/takto řkauce: ya nemám na ten čas Zemi tuto w mocy mé, tak abych w ni mohl některé Zámky Sultánowi darowati/poněwadž ona pod Sedmihradským gest/a on gi opanowal. Napijssy list k Knijžeti Zykmundowi/zdaliby on k tomu chtěl dowoliti. Za tim Czausa Tureckého dal pod stráž, dokawadžby od Knijžete newzal naučenij/cožby s nim činiti měl.

Téhož času poslal Sultán List k Basseti Budinskému / w kterémžto stěžowal sobě na Weywodu Sedmihradského, že gest on netoliko Bassy Temesswarského a mnoho Rytijřůw slawných, po třikráte bogugic s nimi, porazyl/ale že y Temesswar směl oblehnauti. Na proti němu tehdy že wysýlá Bassy Giaffer s čtyrydceti Tisýcy Lidu Wogenského/ne pro ginau přijčinu gednom aby na ten čas Temesswarské bránil/a potomně když za nim přigede půldruhéhokrát Sto Tisýc Tatarůw, a on Wogsko swé s nimi shlaučij/ aby wssij tau mocý Sedmihradského z Země snažil se konečně wyhnati. Což kdyby wykonal Giaffer Basse / tehdy aby se zase do Budinu nawratil / a tu shromáždiw Lidu pěssýho Sto padesáte Tisýc / a gijzdného dwakrát Sto Tisýc / s tim Wogskem aby neyprwé táhl k Wicegradu, a tu Pewnost skazyl a w nic obrátil/a potomně odtud aby k Wijdni walně pospijssyl / a od toho Města neodtrhowal, dokawadžby ge s Zemij nesrownal / y wssecken Lid w něm nezmordowal/a nawracugic se na spátek, teprw aby mocně Ostřehom wzal, a geg opatřil a ohradil/tak yako gest Seget ohražený a opatřený. Basseti pak Budinskému w témž Listu porančel obzwlásstně aby pilně o tom se dowěděl/zdali prwé Křestiané Wogsko swé wyssli, nežli geho lid přigde / a zdali co mijnij začijti v Rabu neb Papy: což gestližeby se stalo / a on žeby o tom wědomost měl/tehdy aby přijstně gménem Cýsařským Bekům wssech Pewnosti přijležegicých poručil, aby se řijdili wedlé zněnij toho Listu / totižto aby oni činijce zadosti poručenij Cýsařskému, od Bassete Budinského wzali wsseligaké žiwnosti dostatek, kteréžby mohli mijti na osm Měsýcůw / a bránili se do posledný Hlawy/a zwlásstě Papu aby žádným spůsobem nedopustili sobě odnijti.

Kdyby gestližeby obležen byl/a Papa bylaliby stracena/aby hned Město rozkázal w nic obrátiti/a samý Zámek aby statečně bráněn byl / neb geg to welmi mrzelo že Synan Basse tak draho, a tak za welikau summu Peněz to Město kaupil/a toho Roku z něho žádný vžitek nepřissel/kterýžby mohl aspoň za gednu Aspru Tureckau státi. Mimo to doloženo bylo w témž Psanij/ gestližeby Křestiané dřiwe nežli on do Pole wytáhli/ že se obáwá aby Budin stracen nebyl/do hořeyssých Vher že wyslal Bassy Machométa s dwadcýti Tisýcy Lidu/kterýž dostatečnau žiwnosti opatřil: S gedným Pánem Křestianským také že má tagné srozumenij a smlauwu skrytau o geden Zámek/a protož že w tom auffánij pozůstáwá a té naděge gest, že se w brzkém čase něco gemu ku potěssenij, Křestianům pak k sskodě a k welikému zármutku zběhnauti a wykonati má.

Stěžowal sobě welmi y na Krále Polského/ že až do tohoto času žádné

stwrzenjj Přjměřjj starodáwnjjho nevčinil/aniž dopustiti chce, aby Tataři swobodný průchod měli přes Zemi Walaskau k Sedmihradskému/ kteřjž ny njj od welikého Chána wysláni na Pomežých Polských ležjj / a dálegi se pustiti nesmegi pro Poláky/wssak že se domnjjwá/že gim bude mocy obgednati průchod/gestliže ne gináče, aspoň s hognými dary. A zawjragic ten list takto při koncy mluwjj: Toho dne kteréhož psán byl tento List/odesláno nā z Azye padesáte Tisýc Rytjjřůw / 10000 Welblaudůw / a padesáte Radeček Prachu/což wsse do Vher přiwezeno bude.

Dwadcátého sedmého dne Měsýce Czerwna dwa Tisýce Wogákůw z Ostřehoma wgelo do Kragůw Nepřátelských / mezy kterýmižto Wogáky byl Neywyšssjjm Mikuláš Balffi, chtěgic sstěstjj skusyti / kteřjjž zaskočili nad Wacjj dwě Lodjj Turecké/w nichžto neywyšssjjm byl geden Apostata Rytjjř slawný a vdatný/w tom Pan Balffi přiběhl, a ty Turky tak sstiastně rozehnal, že množý genž nebyli zmordowáni, strachem do Wody skákali. Tu nalezené byli mnohé wěcy drahé/ a tři Sta wězňůw Křestianských wyswobodili/a ti byli wssyckni Walassy/ale pro Wjjtr protiwný žádnau měrau nemohli Nawy přitážené býti k požitku Pana Balffjjho: což kdoby byl dowedl/Balffi slibowal tomu dáti 50 tolarůw.

Zanechawsse potom Lodjj, Wacjj dobýwali/kterauž ohněm splundrowali až pod Klásster/ ale Zámku tak rychle nemohli mnoho vbljžiti.

Na počátku Měsýce Czerwence Nadaždjj a Balffjj Páni Vherssjj a Heytmanjj slawnjj, přigeli do Wjjdně/mnoho drahých wěcý s sebau přiwezli, a tři Sta Wězňůw Wlaských/ kteréž wssecky obnažené tak yak ge dostali darowali Arcyknjjžeti Maximiliánowi/kterýž tehdáž k rystuňku walečnému dohljjdal/a rozkázaw sprawiti dwadceti Děl a několik Lodjj welikých Přiodjjl dotčené Wlachy/mzdu žoldnéřskau gim dal/a poručil těm ony Lodjj připrawené.

Pjsse Iansonius, když dáno znáti Sultánowi yak Cýsař Rudolff na Sněmě Krakowském včinil smlauwu s Králem Polským, a chtěl se s nim sspolčiti na Turky/ že ge,k hned Czausa poslal, žádagic aby Tataři pusstěnjj byli přes Pomezy Polské do Vher/za čež hogné dary odeslati připowjjdal/a žeby giž tolikéž Chán Tatarský Králi znamenité dary na dwau Welblaudjjch poslati měl/kteréž Král neyprwé přigjti nechtěl/až potomně gsa k tomu od Posla Tatarského namluwen/ale wssak předce Tatarům skrze swau Zemjj geti nedopustil.

A když Chán weliký wygjžděl s Wogskem z Země swé/Knjže Moskewské wyslalo weliké Wogsko do Hordy neb Země Tatarské/ kteréž mnoho welikých sskod Tatarům nadělalo/a po zmordowánjj množstwjj Lidu/ nazpátek se bez wsseligakého nebezpečenstwjj nawrátilo.

Sedmihradský až dosawad ležel v Temesswaru s wogskem swým/ale že ani z Vher, ani od Cýsaře Rudolffa giné Wogska na pomoc nepřicházeli/ počal zauffati s pochybowánjjm o tom, aby mohl Temesswar wzat býtj/ wssak předce paraučel k Zdem vstawičně střjjleti/tak že w nich djra giž včiněna byla/ tak ssyroká, že mohlo několik Wozůw geden wedlé druhého do Města skrze ni wgeti/ a w tom zwěstowali sspehéři, že Turcy a Tataři táhnau s welikau mocý na pomoc oblezeným/ pročež on nedokonaw prácy začatau, do Lippy od Temesswaru odstaupiti musel/ kdež rozbil Stany swé/a psal list k Seklům, aby k němu přigeli co neyrychlegi na pomoc/ a to s welikým Wogskem, yak neywětssý budau mocy rychle sebrati.

Téhož času hnulo se Wogsko Křestianské z Altenburku do Komárna/a

Slezácy vpřjjmo k Zykmundowi Knjjžeti Sedmihradskému se obrátili.

Osmnáctého dne Měsýce Czerwence, w Wjjdni vkazowal se Praporec Arcyknjjžete Maximiliána, welmi pěkně a ozdobně/totiž tři Sta gjjzdných Sto pěssjjch/ssest Konjj nákladně připrawených/dwa po Německu / dwa po Vhersku/a dwa po Wlasku vsslechtile přikrytjj/ a wssyckni drahými Robercy okrássleni. Před těmi Koňmi gel geden Muž w Zbrogi pozlacené / a za nim gelo trý Pacholat po Wlasku přistrogených/z nichžto geden nesl Praporec Králowstwj Vherského/a druzý dwa měli giné znamenj Wogenské. Za těmi Mládency gel Arcyknjjže Maximilián / za Arcyknjjžetem Melichar Reder/ a za nimi ginjj Rotmistři. Chotenický nesl Praporec weliký genž byl včiněn z žlutého Damassku/a na gedné straně wymalowán byl Erb Cýsařstwjj Řjjmského/a na druhé, stkwěl se obraz Swaté Panny Marye, s timto nápisem, Patrona Hungariæ.

Tehdáž také žoldnéři Wácslawa Tetaura Czecha wygeli z Wjjdně do Leženjj / a dewátého dne Měsýce Czerwence odesláno Sedmihradskému Knjjžeti na pomoc deset Tisýc lidu Wogenského / a mimo to wyprawení k témuž byli tři Praporce Lidu z Westffaljj, Pět set Mužůw an s kopjm harcugi/ a k tomu pět Tisýc lidu pěssjjho.

Na takowau pomoc když Sedmihradský w Lippě očekáwal, vstaupil od Temesswaru/Balffi wyslal sspehéře do Kragůw Tureckých / odnichžby sprawen býti mohl, yak weliké gest Wogsko Pohanské / a yak daleko ležjj od Křestianůw. Ti nawracugic se zase oznamowali, že Netolický Basse s čtrnácti Tisýcy lidu gjjzdného/a s čtyrmi Tisýcy Ranytčarůw přigelo do Bělehradu, y přes Dunag se přeprawilo, pospichagice do Temesswaru k Bassetí Budinskému/kdež když se segdau, že tim spůsobem budau mjjti lidu shromážděného 60000/s kterýmižto mjjnjj Lippu oblehnauti.

O tom wssem wěda y Sedmihradský, když giž dotčené Wogsko gemu na pomoc přispělo/obeslal wssecko swé Rytjjřstwo 25 dne Měsýce Czerwence/kteréž sebraw do hromady, vmjjnil s tim Wogskem bitwu s Nepřjtelem swesti/a pohnul nim z Leženjj, Lippu dostatečnau žiwnosti a gistým počtem Lidu opatřiwsse.

W ten čas Zykmund Herbersstein s lidem swým snažil se sewssjj pilnosti aby mohl oblehnauti Krastow/a položil se při Řjece řečené Vnna, přes kteraužnemohl přewesti Wogsko, neb zbraňowalo z druhé strany gedno Basse s gedním Tisýcem Pohanůw, magic newelikě Děla Polnjj.

Mezy tim připadla noc, a Herbersstein pilně wyhledáwal brod, aby mohl tisse na druhau stranu se přeprawiti/ w čemž gemu sstěstjj dobře poslaužilo/a přissel tichým duchē nenadále na onoho Bassy, kterémuž lid rozehnaw a zamordowaw čtyrydceti Osob/teprw poručil bezpečně Most položiti, přes kterýž wessckeren lid swůg sewssemi potřebami k obleženjj přeprawil/ a že pak nemnoho Turkůw bylo w Pewnosti a Zámku dotčeném, nemohli se brániti proti geho mocý/dokázawsse toho čehož žádal/ odgel, yakž njjže doloženo gest.

Žoldnéři z Agru ginak z Erle wygeli na Turecké grunty/a sstráffowali okolo Hatwanu a Solnoka/ kdež zagali patnácte Set Dobytka malého y welikého/a mnoho Ráců zagatých s sebau přiwedli.

Cztyrymecytmého dne Měsýce Czerwence Křestianské Wogsko přibližowalo se k Wacjj/ale dřjwe než pod ten Zámek přisslo, giž byli Turcy vtekli se wssjjm Dobytkem a lepssjjmi wecmi/ kteréž swezli do Pesstu. Děla tolikéž s sebau wzali/ale že gich nemohli rychle wezti pro blatné cesty, zakopali ge

do Země/ale ty předce doſtali ſe w ruce Křeſtianſké/kteřjž ten Zámek ohněm zapálený, od té ſkázy ſproſtili/gimžto Zykmund Herbrſſteyn poſlal dwa Tiſyce Lidu, aby tu Pewnoſt dobře oſadili y opatřili wſſeligakými potřebami.

Byl weliký ſtrach mezy Pohany pro tak rychlé ſhromážděnj, a wýpad Wogſk Křeſtianſkých/tak že z Peſſtu y Budínu wyſylali Žěny y Dětj ſwé na mjſta bezpečněgſſj/y začala ſe neyprwé wáda, a potom bitwa/ když bohatěgſſj wſſyckni do Galei wſedati chtěli/a chudſſj z nich ſe wyſtrkowati nedopauſſtěli/ſylněgſſj ſlabé do Wody wſtrkali/a potom wycházegice z ni, Sſawlemi ſwými vkrutně ſſermiclowali.

Téhož čaſu Mikuláš Balffi s dewiti Tiſýcy Lidu Vherſkého gjzdného y pěſſjho do Ležený přigel.

Maximilián Arcyknjže při koncy Měſýce Czerwence z Wjdně wygel do Vher/a s nim gelo čtyry Sta Francauzůw předněgſſjch Mužůw wybraných ku poctiwoſti Arcyknjžete. Geli tolikéž s nim y Czechowé Stawu Panſkého y Rytjřſkého/Morawané a ginj doſti ozdobně až do Ležený/a očekáwali každého dne na Knjže Anhaltſké / kteréž mělo přigeti ſe dwanácti Sty Lidu Wogenſkého.

Zykmund Herberſſteyn s ſwým Lidem Wogenſkým, kteréhož měl ſſeſt Tiſyc pěſſjch/wěda že Turcy nedaleko od něho ležj ale w wětſſjm dwakráte počtu/ neſměl s nimi bitwu ſweſti/a opuſtiwſſe Kraſtow, do Petřjnu poſpjſſyl.

Dwadcátého oſmého dne Měſýce Czerwence Sſwarcenburk a Mikuláſs Balffi obrátili ſe k Peſſtu/ale nemohauce Turky z Pewnoſti wywábiti, aniž co ſprawiti, naſpátek odgeli s Wogáky ſwými/kterýchž nebylo nic wjce gednom ſedm Tiſýc.

Cztwrtého dne Měſýce Srpna Maximilián Arcyknjže neywyſſſj Heytman nadewſſemi Wogſky Cýſaře Rudolffa welmi ozdobně do Ležený přigel/kteréhož Hrabě z Sſwarcenburku a Mikuláſs Balffi přiwjtali obycegem Králowſkým s Wogſky ſprawenými/a mezy tim Wacye pilně ſe ohražowala/tak že odolati mohla ſýle Pohanſké/do kteréž pro lepſſj ochranu wypraweno bylo dwě ſtě gjzdných/pět Set Huſařůw/a tři Praporce Lidu pěſſjho. Na ten čas bylo w Wogſſtě Křeſtianſkém lidu ſpůſobného k bogi Padeſáte Tiſýc.

Sedmeho dne Měſýce Srpna Bawaři wſedli do Lodj v Wjdně/a puſtili ſe po Wodě až k Křeſtianſkému Ležený / kdež Křeſtiané očekáwali geſſtě na několik Praporcůw Hraběte z Salmu / a w tom Serdachihain Imbraim Bek přitáhl do Czaſtanowice tim aumyſlem, mage lidu 20000, aby něgakým fortelem Petřjnu doſtal/poněwadž mocý toho dokázati welmi neſnadno/pročež měl ſebau po hotowě Řzebřjky k tomu připrawené/ a giné wſſecky potřeby kteréž vznáwal býti k takowé wěcy proſpěſſné/což wſſe Křeſtianům oznámili Wězni, genž byli od Turkůw vtekli/a přiſſli k nim do Petřjna. Heytman Petřinſký dal o tom ſpráwu wſſem neywyſſſjm w Pewnoſti okolnjch/odnichžto giſtau pomoc wzal/Střelbau Zámek dobře opatřil/a ſewſſjm byl po hotowě, očekáwagice gen na Pohany/aby takowé hoſti tak yakž náležj vctil. Ale oni porozumégice tomu že gegich teyná radda giž proneſſena geſt/odſtaupili od vmyſlu ſwého, a rozgeli ſe gedenkaždý na mjſto ſwé.

Czinili Křeſtiané znamenité ſſkody Turkům/tak že oni za welikau hanbu ſobě to počjtali, geſtližeby ſe neměli nad nimi pomſtiti / y přeprawilo ſe gich pět Set přes Dunag, a ſkryli ſe w Kragi Terzeretanſkém/na kteréž při-

padli žoldněři Knjžete Sedmihradſkého z Rugaſu/ s nimižto y ſſtiaſtnau bitwu ſwedli/neb ſwjtězyli nad nimi, a wehnali ge do Řzeky gmenowané Haga/w kteréž mnozý vtonuli/ač y některé žiwé doſtali: Ti wyznáwali že ſám Sultán do Bělehradu přigeti měl/a tu že mjnil rokowati o tom yakby mohl doſtati Zykmunda Knjžete Sedmihradſkého.

Deſátého dne Měſýce Srpna Mikuláš Balffi genž byl ſſtráffowal pod Budinem, přigel do Ležený / a přiwedl ſebau několik wězňůw z něgakého Oſtrowu Pohanſkého/mezy nimiž nalezeni byli dwa Agowé Turečtj. Zagal y oſm Lodj welikých/w kterýchž Turky ztopiti rozkázal, a giné poſtjnati/gednu Lod kteraž byla Baſſete Budinſkého ſobě zanechal a s ſebau přiwezl/kteréžto Galee neywyſſſj Zpráwce zabit/a nalezeni byli v něho Liſty Sultána Cýſaře Tureckého. Dwa dni také před tim Křeſtianſſtj hauffowé ginj zagali ſedmdeſáte dwa Wozy/ při každém woze bylo ſſeſt Wolůw zapřežených/neb byli wſſeliyakau žiwnoſti dobře naſſpehowáni/kteréž wſſecky přiwezli do Ležený.

Za dnůw panowanj ſſtiaſtného, téhož Cýſaře, w témž Roku 1596. obnowila ſe Wogna aneb bog Sedlſký, třidcátého dne Měſýce Srpna/ ſhromáždilo ſe roty Sedlſké 18000, na poli v Kláſſtera řečeného Krembs/ a ti opuſtili Žěny Djtky y Statky/ a obrátili myſl ſwau k bogi / y zſſykowali ſe pořádně, kladauce giſtý počet pod Praporcem a znamenjm Wogenſkým. Neyprwé nic takowého nepočjnali, z čehožby ſe poznati mohlo že nepřátelé gſau/až potomně když ſneſli a ſwezli ſobě doſtatek wſſeliyaké žiwnoſti z Měſteček a Weſnic okolnjch/a přiwábili k ſobě giné okolnj Sedláky/z nichžto y některé mutili, aby ſe s nimi ſpolčili/ a některým wſſecko což měli odnjmali/yako Dobytek, wſſeligaké domácý potřeby/Žěny y Děti / čimž wyplacowali ſe wſſem Krčmářům, v kterýchž ſkwoſtně tráwili.

Cýſař Rudolff mage otom ſpráwu, poſlal k nim lidj takowé, kteřjžby gim předkládali yak nenáležité různice začjnagi/kterak Mageſtát Cýſařſky takowým zauffalſtwjm obrazyli/ ano y hrdla ſwá propadli pro takowé zbauřenj/wſſak předce že gim to prominauti miloſtiwě ráčj / geſtližeby zanechagice takowého předſewzetj, do ſwých obydlj ſe pokogně obrátili/a wjce ſkutku nápodobného ſe nedopauſſtěli. Ale ta hlaupoſt Sedlſká oblibugic ſobě laupež a ſwobodu/pohrdala láſkau Cýſařſkau/anobrž wſſyckni nedbagice na napomjnánj geho/ſnažili ſe o to aby Wogſko gich čim dále wjce a wjce roſtlo/ yakož pak w brzkém čaſe rozmnožil ſe počet Sedlákůw těch / a bylo giž ſhromážděných poſpolu 50000.

Třináctého dne Měſýce Srpna Křeſtianſké Wogſko wytáhlo z Erly a z Wacy / a přiſſlo patnáctého dne k Hatwanu tak rýchle, že Turcy ani o tom nezwěděli, až ge práwě před očima ſpatřili / pochybugice owſſem neyprwé aby to Křeſtiané býti měli/nýbrž ſe domnjwali že Turecký lid s něgakau znamenitau laupeži k nim přicházý. Ale poznawſſe potom Praporce a znamenj Křeſtianſké/hned wyſkočili proti nim; chtěgic ſkuſyti zdali ſſtěſtj laſkawým okem na ně wzhlédne/ wſſak když ſpatřili lépe že Wogſko Křeſtianſké nemalé geſt, na ſpátek zaſe odtrhli. W tom Křeſtiané oblehli wůkol Zámek a rozložili Střelbu na třech mjſtech. W Pewnoſti bylo zawřených Turkůw giſtý počet/kterážto byla pewně ohražená Zdmi y Waly / tak že ne zle odpjrati mohli Turcy přiſtupugicým.

Dwadcátého druhého dne téhož Měſýce pro něgakau nedbánliwoſt naſſjch, wpadlo do Ležený dwě Stě Turkůw, kteřjž ſſkodu welikau včinili / y o wětſſj byliby ſe pokuſyli/než že bez meſſkánj Křeſtiané přiběhli w ordun-

ku a Pohany wyhnali z Leženij. W tom wypadnutj, zabit geden Rotmistr Muž znamenitý gménem Greis/kteréhožto Wogácy wssyckni v wečer před západem Slunce wypowěděni byli z Leženij bez wsseligaké zbraně/ a to z přjčiny té že gsau nebránili Rotmistra swého/ a ginij kárámi byli wězenjmi.

Dne 25 Srpna ráno když Kněžij Missy slaužili w Leženj/ wylezl na wěž geden Pop Turecky, z kteréž Turcy Křestianům weliké sskody činili / a tam počal hrozně zlořečiti nassým/a posmjwal se Křestianskému náboženstwj/ a w tom Pusskář spustjl Dělo weliké tak mjřně k té Wěži, že hned padla s tim posměwačem Pohanským/gehožto obleženij za Kněze měli.

Lekali se welmi Turcy z takowé sskody/yakož y z giných mnohých kteréž gim činili Pusskáři z Děl/ a zauffagice sobě, poněwadž giž Pewnost téměř w rukau Křestianských byla, poddáwali gi, wssak s takowými condiciemi yaké byli Ostřehomským dané/ale nedána gim na to žádná odpowěd/ a zapowěděno přjsně aby žádný s nimi nic nerozmlauwal.

Albrecht z Princnssteyna neywyssij w Leženij Fabrickém / připrawil troge přjprawy dřewěnné mistrným djlem, přikryté Wolowými Kožmi aby gim oheň nic nemohl vsskoditi kdyby k ssturmu s nimi hnali / kteréž třetjho dne Měsýce Zářij wpustil na Kolách do Rzeky řečené Zagiwa/kterážto Pewnost tu wůkol obwlažuge/a wpadá v Solnoka do Cysy/ a tak tehdáž na čtyrech mjstech Křestiané Pewnost dobýwali / kterauž opanowali práwě Rytjřským Ssturmem a Wogenskau mocý okolo páté a ssesté hodiny wečernij, s hrozným kwjlenijm Žen a dětij Tureckých. Cztyry hodiny zauplna Němcy prowozowali weliké vkrutenstwj nad Pohany/neb ačkoli Turcy zbraň od sebe zahazowali/na kolena padagic, milosrdenstwj a nějakého slitowánj žádali/wssak předce přinich nic neobgednali aniž pohnuli srdcem gich wssecky napořád mordowali/yak mladé tak staré, yak Muže tak Ženy/ani nemluwňátkům kteréž při prsých y na kolibkách leželi, neodpausstěli/krom některých bohatých osob/a krom dýtek a Ženy Beka gednoho, kteréž při žiwotě zachowali. Walauni wymeyssleli na ně hrozná trápenij/Ženám žiwoty otwjrali/plod z nich wynijmali/a některé žiwé napořád dřeli/y s mužmi z kterýchžto kožij biče a stauhy sobě dělali. Zahynulo tehdáž Turků w wýce než čtyry Tisýce/Křestianůw Tři Sta/a geden Walaunský Rotmistr.

Oheň wržený, mnohé drahé wěcy popálil / wssak předce nalezeno bylo Kořistij wsseligaké za několikráte Sto Tisýc. Tu neyprwé Wylim Trčka s Czechy swými Zdi Městské opanowal/za kterýmž přiběhl Rozwurm/ a ti swýma wlastnijma rukami mnoho Turkůw zmordowali. Wlassy tolikéž na ten čas statečnost swau prokázali.

To když se oznámeným způsobem dálo/hnul se Sultán Machomet z Bělehradu / a poslal před lidem swým Cykali Bassy do Vher / kteréhožto času hlad byl weliký w Konstantynopoli y mornij nakaženij / pro kteréž dopustil Sultán wssem wygeti z Města/kteřijž od dáwnjch let w něm bydleli/aby totižto k bydlenij giné mjsta sobě wyhledáwali.

Wěděl o tom Zykmund Knijže Sedmihradské že Sultán Machomet z Bělehradu s lidem wytáhl/protož poručil aby wssyckni Wogácy geho sgeli se wespolek co neyrychlegi/ a sám osobně se wyprawil k Seklům aby y tu nějakau pomoc sobě způsobil proti Turku. Před tim wtrhlo třinácte Set Heydukůw do Bulgarie/kteřijž oblaupili Město bohaté řečené Baba/ wněžto naladowali padesáte Wozůw zlatem střjbrem a drahými wěcmi / a zagali množstwij Žen a Dětj Tureckých.

Když se naspátek s tau znamenitau laupežij nawracowali/zasskočil gim cestu ge-

cestu gedno Basse sedwanácti Tisýcy lidu Wogenského/ s nimižto oni celý den a celau noc bogowali/ale srozuměgice že nemožné gest déle odpjrati takowé sýle, když giž čtyry Tisýce Turkůw pobili/zmordowali y wssecky Wězně kteréž měli/kořist onu přehognau ohněm skazyli, a vtekli.

Poslaužilo sstěstij y žoldněřům z Lippy / kteřijž byli sstiastně wygeli na grunty Turecké/aby mohli nějakau laupež dostati.

Weywoda Muldawský zagal na Dunagi ssest Lodij, plných žiwnosti a k Wogně rystunku potřebného/což wsse pobral y s těmi Lodmi welikými/ y dwanácte Set Turkůw k tomu pomordowal. Zengawsstij tolikéž při témž čase dwě Náwy Turecké wzali / na nichžto bylo Zbožij za dwakráte Sto Tisýc/kteréž wssecko dowezli do Pewnosti.

Druhého dne Měsýce Zářij Sultán Machomet do Budinu přigel/magic Lidu okolo dwakráte Sto Tisýc/ a tři Sta Děl Polnijch / z kteréhožto Wogska hned wybral čtyrydceti Tisýc Jonákůw/kteréž poslal do Temesswaru/a sám s ginými zůstal při Budinu. Báli se Křestiané o Hatwan aby zase nebyl wzat od Pohanůw/a protož se položili nedaleko od Wácy.

Owssem Maximilián Arcyknjže odgjždégic odtud/zanechal w Hatwanu 700 pěssijch a 500 gjzdných/kteřijžby geg bránili/ ale oni nedůwěřugice se Zdem potlučeným/spálili Pewnost do gruntu/a přiběhli do Leženij.

Obywatelé Města Widně welmi opatrně se řijdili/wssyckni byli po hotowě k bogi/wssecko což rozuměli býti potřebné k ochraně Města shromažďowali/k nimžto wyprawenо Poručenij Cýsařské/gestližeby Nepřjtel přitáhl/aby hned Předměstij spálili/čehož wsseho potomně nebylo potřebij.

Zykmund Knijže Sednmihradské wzkazowal druhé straně, gestližeby Turcy daleko se pausstěli do Země Vherské/že neobmesská na pomoc přispěti, gednom že nynij očekáwá na Bassy Giaffer / kterýž táhne k Mezem geho se 20000 Lidu/a žádal gestližeby Turcy wssecku moc naněg obrátili / aby tolikéž rychle od Wogska Křestianského retowán byl.

Mezy tim když se Křestiané na takowý způsob smlauwali/přisslo k Sedmihradskému Knijžeti 1500 Slezákůw lidu práwě wýbraného na pomoc / a w tom Lippensstij y z Lukáča žádali tolikéž o pomoc / dokládagice že se gednom 10000 Turkůw a Tatarůw přeprawilo přes Dunag / pročež žeby hanba byla, kdyby s nimi neměli possermiclowati.

Basse Bosnienské swolaw okolnij Beky a Bassata / mage giž Wogska shromážděného okolo padesáte Tisýc/oblehlo Petřijn 10 dne Měsýce Zářij/ a dobýwalo gey za sedm dni takowau mocý / že obleženi pochybowali o tom aby se mohli déle přes dwa dni brániti.

Herbrssteyn a Giřij Lewkowic magice něco Lidu sebraného z Kroacij a z Windysmary/táhli rychle k Petřijnu aby retowali obležených / ale že nemohli mjti tak na pospěch Mosty, přes kteréžby se mohlo Wogsko přewozowati/museli se teprwa sgeti s ginými v Zyzeku / kdež Pan Baánus Most dělati dal/přes kterýžby se mohlo Wogsko přeprawiti / a Turcy gakž o tom zwěděli/pustilo se gich ssest Tisýc přes Kulpu/aby odtud nasse odehnali.

Ale sprawiwsse se oni, včinili odpor hauffům Tureckým/kteréž různo rozehnali/neb gim hned srdce odgali, yak gsau pobili w prwnijm potkánj čtyry Sta Jonákůw. Zahynul w Wodě Husan Bek s ginými mnohými vdatnými Wogáky/a Křestiané dostali nemalo Konij práwě wýborných.

Po té bitwě wgeli nassy do Zyzeku/a hned na Zeytřij wyprawili se přes Most na druhau stranu/tim aumyslem aby mohli bud w Leženij neb někde ginde na Turky nenadále připadnauti: a když byli w gednom Lese d obře zssy

kowáni, toliko půl druhé mijle od Petřijnu/wygel proti nim Sarda s osmi Tisýcy gijzdných y pěssých/a potkali se obědwě strany ochotně/neb gedna na

druhau směle docházela / a Jonák proti Jonáku zmužile bogowal. Wzhlédnauti Pán Bůh ráčil na Křestiany/a gim pomocy z nesmirného swého milosrdenstwij dodati/tak že přemohli Turky/mnoho gich zbili/ a giné zahnali: Tu zahynul Otec Sardowa / a geho Praporec wzat: Bylo množstwij Wězňůw/a Konij welmi spanilých / kteřijž přissli w ruce Křestianům. Potomně domnijwali se že mnohém wětssij Wogsko Turkůw naleznau při Petřijnu/ale wězňowé oznamowali/že mnoho Turkůw zakopagice Střelbu vteklo z Ležengj/ sám toliko Sarda w něm zůstal s osmi Tisýcy gijzdných y Ranytčarůw/ očekáwagice na Křestiany aby s nimi bitwu včinil. Tomu neyprwé nassy wěřiti nechtěli/až potom sami vzřeli že gest tak yak wězňowé oznamowali: neb gdauc s dobrau mysli k Petřijnu / nalezli Ležengj pusté s welikau radostj obležených/kteréž oni wyswobodili z welikého strachu a nebezpečenstwij.

Wězňowé tolikéž dali spráwu, že při ssturmu v Petřijnu zahynulo Pohanůw 1500/gichžto také nemalá částka se ztopila w Rzece Kulpě/ a takowé předsewzetij Sardy že gest bylo/aby dobudauc Petřijnu, Wogsko přiwedl k Kalopoli/a gi se tolikéž zmocnil.

Czasu toho Arcyknijže Maximilián přibližowal se k Budinu s Wogskem aby s Turky bitwu swedl, gestližeby ge tam nalezl/ ale že w tom diwné překažky měl, nemohl toho wykonati. Powěst byla že Czarodegnijcy Turečtij skrz vměnij swé to působili, tak aby Křestiany od Wogny odwedli.

Za tim Sultán Machomet pospijssyl k Erly, wyslaw napřed částku swého Wogska/kterážby gi bez messkánij obehnala/a Maximilián wěda o tom předsewzetij/wyslal Wylima Trčku s Němcy a Wlachy/a Tisýc Arkabuzarůw při něm/kterýžto Lid předessel Turky rychlosti swau / a Tyffenbach tolikéž wypravil tři Tisýce pěssých/nad nimiž byl za neywyssijho Jan Jakub Hrabě z Turnu: sám pak opanowal s giným Lidem gednu Horu wysokau před Pewnostij / z kteréž vmijnil Turkům sskoditi/ ale vstaupiti z ni musel pro welikau moc a sýlu gich.

Dwadcátého prwnijho dne Měsýce Srpna Sultán Turecký, Basse Giaffer, Imbraim, Hasan, a Cykali Basse přistaupili k Erly s hřmotem welikým, magice Lidu Sto a padesáte Tisýc/a rozkladli Stany swé mezy Ty-

biskau a Dunagem: Ystřijleno k Zdem Městským z pěti Děl / kteréž welmi otlaukali / neb vstawičně Kaule ssli / we dne y w nocy obleženij Turky přistupugicý odháněli/a pracowali proti náběhům Tureckým. Zdi owssem byli tlusté okolo Města/ale ne do konce pewné/anij mnoho bylo Wogákůw, kteřijžby činili odpor té mocy/ protož nemohli dlauho Města toho brániti.

Smluwili se wssyckni wespolek gednoho dne aby ge spálili / yakož y tak včinili/ale bránili ho statečně za ssest dni předewssemi náběhy Tureckými/ a teprwa položijce oheň když giž téměř nemožné bylo Nepřijteli w něm odolati, skazyli ge, a wběhli do Zámku sewssemi wěcmi swými.

Turcy s mocý welikau wskočili do Města/a tiskli se za nassými do Zámku, přikrytj gsauce Terčemi/kteréž oni naspátek hnali/ a mnoho gich pobili. Byla nad Zámkem gedna wysoká Hůra/ na kterauž Turcy s nemalau pracý Děla wtáhnauce, do Zámku střijleli/kterýž na mnoha mijstech otlaukli/pustili k němu dwanácte ssturmůw za dwa dni, ač s welikau sskodau swau/nebo gim Křestiané hrdinsky odpijrali/ačkoli potom museli w ruce Turkům y s Pewnosti odewzdani býti.

Czasté wýpady Křestiané na Turky činili, a odháněli brannau rukau/ a mnoho gich pomordowali/yakož y zase z protiwné strany byli stjháni/tak že y gich při gednom wypadnutij tři Sta zahynulo/a k tomu mnozý zraněni byli: žádali Arcyknijžete Maximiliána aby na pomoc přigel/oznamugic že téměř ani Prachu ani Kulij nemagj / pročež že se dlauho brániti nebudau mocy/a o tom wssem Sultán dobře wěděl.

Nic méně zůstali na tom z gednosteyné wssech smlauwy že odporowati budau Nepřátelům až do poslednij Hlawy/ Zámek sobě swěřený že žádnau měrau nepoddagi / ano že pro wijru swatau Křestianskau krew swau dokawadžby zawřenij byli, wyléwati wesele chtěgi/a Sultán namlauwal ge skrz časté listy a Posly/aby sewssým wyssli z Pewnosti, a pohrůžky činijce, gestližeby to nevčinili, že chce s nimi vkrutněgi zacházeti/nežli někdy zacházeli s Hatwanskými když se Hatwanu zmocnili.

Na takowé Poselstwij nikdý gemu žádná odpowěd nebyla dána / neb o takowau wěc rokowati wssem zapowěděl Pan Wylim Trčka, genž byl poručil y Ssybenicy w prostřed Zámku postawiti/aby hned byl oběssen kterýžbykoli o poddánij zmijnku včinil/poněwadž dokonále auffal že Maximilián Arcyknijže na pomoc přigede s Wogskem.

Byl on toho aumyslu/ yakož y Sedmihradské Knijže / aby totižto s Wogsky přispěli/ kteréžby retowali obležené, y Nepřijtele z Ležengj wystrassyli/ale messkánij a nespěssnost, yak y w nápodobných přijhodách, tak y w té byla welmi sskodliwá / k tomu vstawični Desstiowé zamesskáwali Wogsko / kteřij wssemu welmi byli na překážce.

Sultán s Sedmihradským o Pokog traktyrowal / tak skrz připowědij lásky/ yak skrz znamenité a hogné dary / od čehož wsseho on, yakožto prawý Křestianský Pán Oči y Vssy odwrátil/anij Rytijřům swým na Dary Pohanské wzhlijdati dopausstěl.

Dwadcátého druhého Dne Měsýce Srpna/ Wogsko Křestianské sesslo se do Ostřehoma/ kdež s welikau radosti přiwitán byl Maximilian Arcyknijže/ kterýž tu očekáwal na giné Wogsko přicházegijcy z Rakaus/a to téhož dne se přiblijžowalo k ginému Wogsku Křestianskému.

Tu poručeno wssem Bogownijkům/aby gedenkaždý na ssest dni žiwnosti sobě přihotowil/ a dne čtwrtého aby byli pohotowě se wssemi potřebami wssyckni / že se neyprwé wyprawij k Wácy / potom k Hatwanu/ a odtud k

Erly na pomoc k obleženým, a ku potkánj s Nepřjtelem.

Dne dwadcátého pátého téhož Měsýce/ Balffy pohnul s Wogském Vherským/ gehožto měl ssest Tisýc Pěssých, a čtyry Tisýce gjzdných/ na nichžto nebylo snadno seznati/ zdaliž Wogácý gsau, čj Pastýři/ z kterýchžto, třj Sta prw než odtrhli od Budinu, 180. Woluow přihnalo/ magic zayaté y třj Turky wzáctné a Ženu Beka Budinského/ a ti Wěznj odewzdánj byli Arcyknjžeti Maximilianowi.

Přispěl na pomoc y Zykmund Knjže Sedmihradské/ s Osmnáctmi tisycmi Lidu/ mezy nimiž bylo osm Tisýc gjzdných, kteřjž za Penjze bogowali/ Patnácte Set Rytjřůw z geho Kragin/ yakož y wssyckni Pěssj z geho Knjžetstwj také byli/ Sedlácy owssem/ ale vdatnj a w bitwách zkussenj. Giňau částku Wogska zanechal w Sedmihrádské Zemi/ kteréžto dal na pomoc y Kozáky, yakž slowau Nizowi/ důwěřugjce se wjce Cyzozemcům nežli swým/ a poraučege, aby w nebytnosti geho, nedopausstěli Pohanuom žádné sskody činiti w Zemi.

Wěděli Turcy že se přibližuge k Erly Křestianské Wogsko/ a rozuměli že gemu nebude možné ani Střelbau Leženj gich sskoditi/ wssak nicméně gesstě lépegj se zassancowáwali/ tak že pewněgssý měli leženj a ohradněgssý nežli který Zámek neb Měste/ ač nebyli tak zassancowánj před obleženými, aby oni gim neměli sskody činiti. Neb zůstáwagjce zawřenj w Zámku, množstwj Pohanuow zbili/ Ambrayma Wizýr Neywyžssýho Bassy se wssym Lidem geho odehnali/ a potomně wyskočjce honili se za nim/ kterýž w vtikánj Tulipant stratil, a málo chybilo, že žiwý nepřissel w ruce nassých. Na ten čas raněn byl w hlawu z Děla přes Ssyssák Wylim Trčka/ wssak nesmrtedlně.

Desátého Dne Měsýce Rzjgna/ Pohané welikau mocy Zámku dobýwali/ gimžto obleženj po čtyrykráte hrdinský odepřeli/ wssak když po páty honili k ssturmu/ opanowali starý Zámek/ w němžto Osm Set Křestianůw zamordowáno.

Po wzetj Zámku toho/ Aga geden Turecký přinesl Sultánowi čtyrydceti Hlaw Křestianských/ čjmž se vkrutnjk ten a Tyrran welice potěssyl/ a mage giž w mocy Starý Zámek/ o nowý, aby y ten dobyt byl/ poručil wsseliyakau péčj mjti: Podkopali se pod něg Woyácy geho na čtrnácte mjstech/ a dwanactého dne podložili Prach/ y wssecko přihotowili což bylo potřebné k rozhozenj Zámku/ tak aby žádná naděge nepozustáwala obleženým žeby gey mohli obrániti/ což oni spatřjce/ aniž pomocý déle očekáwati ani se brániti nemohauce/ počali sem y tam wrtkawau mysl obraceti a gi na kloňowati ku poddánj Pewnosti.

Dwa neywyšssj Heytmani, Niary Paul Vher, a Wylim Trčka Cžeský Pán/ napomjnali wssech aby pamatowali na přjsahu včiněnau/ ano y padagice na kolena swá před nimi prosyli pro milosrdenstwj Božj aby se nepoddáwali/ a zwlásstě Trčka, kterýž sláwě nesmrtedlný y žiwot y wsseligaké Zbožj předkládal/ ten prosyl, gestližeby nechtěli než Zámek poddati/ aby geho neyprwé zabili/ aby aspoň očima swýma na newěrnost gich nepatřil. Ale nic neprospěla ani geho prozba, ani Pawla Niary/ neb tagně půl třetjho sta Walachůw wysslo z Zámku do Leženj Tureckého/ a ti gakožto lidé newážnj zapřeli wjru Křestianskau & Mamaluci facti sunt, kteréž Pohané k sobě přigali.

Tim včinkem ginj k témuž nabádánj, dali se w rokowánj s Nepřjtelem, gimžto od něho dopusstěno, aby wyssli s zbraněmi bez překážky.

Pawla Niary Vhra, Wylima Trčku, Kolerana Wlacha, a Chynskeho mladssjho za giné wězně proměnili/ a hned, to gest 13 dne Měsýce Rzjgna to tak sprawiwsse/ času polednjho wysslo gich z Zámku dwa Tisýce/ kteřjž nedaleko odessli/ neb na gednō ssyrokém Poli wssyckni od Turkůw a Tatarů zbiti gsau/ některým pudenda odřezowali/ některé za žiwa dřeli/ mluwjce že se gim odplacugi za onu vkrutnost kterauž nad Hatwanskými prowozowali/ gednom ty čtyry neypředněgssj osoby swrchu položené Sultánowi odewzdali za wězně. Nebylo k mysli mnohým Turkům takowé vkrutenstwj a zrussenj slibůw včiněnych/ pročež některj Hasan Bassy a Rantčarskeho Agu to gest neywyšssjho nad Ranytčary před Sultánem obžalowali/ dokládagic že neslussně a nenáležitě s nimi zacházeno/ poněwadž gináče a ne tak se dálo s těmi kteřjž z Ostřehoma wycházeli/ a protož že mohau někdy nápodobnau faless od Křestianůw seznati.

Sultán slysse takowau žalobu, rozkázal k sobě powolati Rantčarského Agu/ a hned geg na drobne kusy rozsekati poručil/ přikazugic přjstně, gestližeby kdo Křestianského Wězně měl/ toho aby hned propustil té chwjle.

To když se takowým spůsobem pod Erly dálo/ Basse Segetské pokaussel se o Babotskau Pewnost s ssestmi Tisýcy lidu wsak když znáti dáno že gede na pomoc Křestianům Hrabě z Serynu s Lidem z Styrské Kraginy, y z Budianem/ hned bez dlauhého dlenj vstaupilo Wogsko spátkem/ pamatugice na prwnj bitwu s Křestiany genž byla welmi nesstiastně swedena čtwrtého dne Měsýce Rzjgna, w kteréž padlo Turkůw sedm Set pěssjho Lidu/ tolikéž y gizdného nemalo/ y to lidu práwě wýborného.

Toho času Komarnsstj a Ostřehomsstj hognau kořist dostali/ a Michal Weyda Vher, genž měl plat od Cýsaře Rudolffa na tři Sta lidu/ a giných mnoho pod swau mocy měl, gsauc Wiceregentem w Altenburku/ že Město to Turku poddal, zagat byl a dán do wězenj.

Arcyknjže Maximilián/ Zykmund Knjže Sedmihradské/ Tyffenbach a Balffi wssecky Wogska po hromadě magic, pospjchali k Erly na retuňk/ ale ta cesta gim welmi nesporá byla/ neb než k Erly přigeli, giž Turek w ni hospodařil: čehož přjčina byla netoliko obmesskánj/ ale mnohém wjce nedostatek wsseho w Pewnosti/ a k tomu ledagakés nedůležitosti/ pro kteréžto když Wogsko očekáwalo na Děla a Střelbu/ vsslo ledwa 12 mil za 14 dnj. Sedmnáctého dne Rzjgna Arcyknjže do Kassowa přigel s desýti Tisýcy Wlachůw gjzdných, s Tisýcem Westffalůw, s osmi Tisýcy pěssjho Lidu a s Dělmi/ kdež se sspolčil s Knjžetem Sedmihradským/ a hned nazeytřj hnuli se wssyckni se wssjm Lidem, kteréhož bylo, gjzdných 32000. Pěssých 28 Tisýc/ a měli sebau Sto a dwadceti Děl/ dwadceti Tisýc Wozůw/ nimiž se každě nocy Wogsko zassancowalo.

Dwadcátého prwnjho dne Měsýce Rzjgna/ přibližowalo se Wogsko pořádně zssykowané k nepřátelům/ tim aumyslem aby včinili s nimi bitwu/ k kteréž wssyckni welmi náchylnj byli. Nazeytřj tehdy Křestiane táhli vpřjmo k Erly/ a neyprwé měli se přes něgakau Rzeku přeprawiti/ kdež přigel na proti nim Giaffer Basse se dwadcýti tisýcy Lidu, a s třidcýti Děly nedopausstěgic Křestianům Rzeku přegjti. Giné pak Wogsko Turecké leželo pod Erly, nemagic na ten čas žádné giné péče, gednom aby se mohla Erle wzatá vpewniti, a lépegi ohraditi/ neb to mjsto Sultánowi welmi se ljbilo/ yakožto rozkossné k pohleděnj/ a wod pramenitých plné/ odkudž potomně teprwa wsselitá moc na Křestiany měla se obrátiti.

Dwadcátého třetjho dne téhož Měsýce Křestiané rozličnými mjsty

na druhau ſtranu Rzeky dotčené ſe walili/a potkali ſe zmužile s Turky kte-
řýž přegýti gim zbraniowali: Neyprwé potkal ſe Tyffenbach, gehožto žol-
dnéři ſylně dotýrali, wypuſtíce Děla proti Turkům / kterýchž yak gednom
tři Sta na place zůſtalo/ginij hned paty naſſým vkázali/gimžto welmi byla

nápomocná temná Noc, tak že mohli bezpečně vtecy/ačkoli odběhli od dwa
cýti Děl/kteréž Křeſtiané wzali y s dwěma Praporcy Tureckými. W tom
potkánij nezahynulo nic wýce Křeſtianuow než patnácte / ač mnoho raně-
ných načteno.

Giž ſe byli Huſaři Knijžete Sedmihradſkého y Heyducy přeprawili
přes Wodu, wſſak nemohli mnoho vſſkoditi Nepřátelům pro temnoſt nočnj
ačkoli obdrželi to mýſto na kteréž gim Turcy přigíti nedopauſſtěli / ale že
welmi auzké bylo, tak že ſe nemohlo naněm wſſecko Wogſko položiti/a k to-
mu že doſti twrdá Zyma byla/ a Leſuw také blízko nebylo / muſeli wſſyckni
w ginau ſtranu ſe obrátiti.

Toho čaſu přiběhl geden k naſſým z Tureckého Wogſka/ dáwagic gim
wýſtrahu aby pilnau péči o ſebe měli/poněwadž Sultán vmýnil nenadále s
Wogſkem na ně připadnauti/pročež oni položili ſe w giſtém mýſtě/kteréž o-
patřili maudře ſtrážý y Wozy.

Na zeytřij, to geſt 24 dne Měſýce Rzijgna Pohané wſſyckni vkázali ſe
Wogſku Křeſtianſkému čaſu wečernýho/ aby neb nedopuſtili gim na ſwau
ſtranu ſe přeprawowati/neb aby ge odtud odehnali / a Arcyknijže Maximi-
milián, y Knijže Zykmund Sedmihradſký tolikéž neginače vmýnili/ gen a-
by ſe s nimi potkati mohli s pomocý Božij.

Chtěli pro ſſtěſtij prwněgſſij dopuſtiti aby přigelo k nim deſet Tiſýc Ta-
tarůw/kteréžby teprwa na druhé ſtraně wýtali/ale Sultán newyſlal gich ge-
dnom tři Tiſýce/a giné w tagných mýſtech ſkryl/proti kterýmž hned wypu-
ſtili Křeſtiané Střelbu/tu mnoho Pohanůw z té Střelby porazyli/ a giné
zahnali až do Leženij gegich.

Weliké Wogſka byli z obau ſtran, a ſſyroce z obau ſtran Rzeky Stany
roztažené ſtáli/a z gedné wody obědwě ſtrany y s Koňmi gich nápoge vžij-
wali/ a každé nocy gedno Wogſko proti druhému chtělo ſe přeprawowati/
y o to vſylowali aby gedni druhé w té wěcy mohli předgíti.

Druhého dne Sultán mezy ſſeſtau a ſedmau hodinau opět Wogſko ſwé
proti Křeſtianům obrátil dobře zſſykowané/ a neyprwé poſlal několik Tiſýc

Wogá-

Wogákůw chtě aby yakým koli ſpůſobem na druhý břeh ſe protiſkli / gimž-
to ſylný odpor včiněn/ač z obau ſtran mnoho gich padlo/ wſſak předce Kře-
ſtiané obdrželi plac, a Turky naſpátek zahnali.

Tehdáž zabit byl z Děla Detmarus z Konyſperku / Točkag w rameno
raněn/Heytman Bawarſký Fronſperger od gednoho Rantčara ſkrz Koleno
proſtřelen/a ginij mnozý zraněni. Ten celý den ſtáli Křeſtiané w orduňku/
a poručeno wſſem aby ſe k zeytřegſſijmu dni přihotowili k bitwě.

Sſeſtmecytmého dne Měſýce Rzijgna Turcy opět wyběhli z Leženij a
přibližowali ſe k naſſým ſe wſſij mocy. Stál nedaleko odtud geden puſtý ko-
ſtel/w němžto bylo ſkrytých Rantčarůw několik Set s čtyrymecytma Děly /
kteřijž když ſwého ſſfortele očekáwali/zatim deſet tiſýc giných Pohanůw pře-
prawowalo ſe přes Rzeku/což Křeſtiané rádi widěli/yakožto ſprawenj k Bo-
gi/a hned potkali ſe s Pohany zmužile / kteréž rozehnali y s ginými genž ſe
byli na giném mýſtě přes Rzeku dáwali/a to s takowým ſſtěſtjm, že přeſtra-
ſſeni gſauce, y ginij genž geſſtě na Břehu leželi, vtikati počali. Mnoho tu
Křeſtiané Pohanůw zbili/ a zagali, tak yakž někteřij pijſſij Sto a dewět Děl
od nichžto Pohané odběhli pro weliký ſtrach a bazeň.

Giſtě v welikém ſtrachu byli Turcy / Sultán Machomet a Imbraim
Baſſe k Erly vtekli/a w tom wečernij Hwězda zaſwijtila. Arcyknijže Ma-
ximilián chtěl Lid naſpátek ſwolati do Leženij, a přeſtati na tom ſſtěſtj kte-
réž gemu Pán Bůh propůgčiti ráčil.

Sedmihradſké Knjže, Balſſi a ginj Vhři radili aby Turky giž ſtrachě na
plněné do konce porazyli a zahnali/yakož pak y namluwili na to Maximiliá
na tim ſamým, že gſau wyprawowali/ yak Turek znowu chce na ně vdeřiti.

Což Rytijřſtwo ſlyſſýc, poſtawilo ſe w orduňku ſwém / a očekáwali ge-
ſtližeby ſe vkázal Nepřijtel: bylo Křeſtianſkého Lidu čtyrydceti Tiſýc/kte-
rýž potomně takowau mocý na Pohany ſe obořil/že neſměli gich dočkati / a
kteřij pak dočkali, téměř wſſyckni zbiti/neb ani polowice žiwých newſſlo/a o-
pět vdeřili na wětſſij Wogſko Turecké/ kteréž také ſſtiaſtně rozehnali.

Zapowěděno potom aby žádný newycházel z orduňku/aniž ſe kwapil na
laupež / ale ti genž za Turky běželi / wpadli s nimi až do Leženij / kdež zbili
množſtwij Turkůw/a nedbagic na onono poručenij (yakž Ianſonius pijſſe)
zaneprazdňowali ſe s zbijránijm laupeže, a to bez wſſelikého pořádku.

Albrecht Pětipeſký kterýž měl Tiſýc gizdných pod ſwau ſpráwau/ a byl
neywyšſſijm nad Wogáky Czeſkými/ hnal s nimi Turky až práwě k Stanu
Sultanowému/ kdež welikau překážku měl, neb tu yakés ſtawenij bylo / na
němž y Střelba rozložena byla: W takowé impedimenta když vpadl Pěti-
peſký s lidem ſwým/w tom Cykali Baſſe z boku na něg vdeřil / a on wěda že
ručnice bogownijcy geho wyſtřijleli / rozkázal gim vſtaupati, a znowu ge
nabijgeti/z čehož přiſſla weliká bázeň na Němce/neginače ſe domnjwagic,
než že Czechowé vtijkati mijnij / tak Němcy oddali ſe na vtikánij / za nimiž
Vhři poſpijchali k weliké ſwé hanbě / a wſſemu Křeſtianſtwu k znamenité
ſſkodě/a to tak nerozumně a ſtraſſliwě, že ge žádný žiwý člowěk zdržeti ani
obrátiti nemohl: ſami Czechowé na placu zůſtali / kteřijž ſtatečně s Turky
bogowali, tak dlauho dokawadž nebyli od takowé ſýly přemoženi. Tu za-
hynul onen ſlawný a vdatný Rytijř genž byl z kmene těch kteřijž vžjwagj za
Erb Rzeky na čerweném Poli/přiněmž padlo mnoho wzáctných Czechůw,
kteřijž na tom mijſtě hrdinſky ſwau krew wylili.

Takowým ſpůſobem ztracena Victoria kterauž Křeſtiané yako řijkage
w rukau měli/a to ſſtěſtij odňato na kterémž onen opatrný wſſech Woj.k

Křeſtian-

Křestianských Heytman přestati chtěl/ y wjtězstwj obdrženo takowé, yaké ne-

obdržel žádný/nad tim (ať tak řeknu) Bohem Zemským/ a zase ztracené pro
neposlussenstwj, a může mluwiti Sultán ony slowa Pompeia, kdykoli wzpo
mene na tu bitwu kterauž měl s Křestiany v Erle/takto řkúce: Hac die erat
Victoria penes hostes, sed non habuerunt Ducē qui sciret Victoria uti: by-
lať gt Victoria owssem při Křestianské straně/yakž wýsse doloženo/ale nepo-
slussnost Wogenská gim z rukau gi wydřela/ ačkoli magno empta od Poha-
nůw, neb mno° gich zahynulo, a to lidj neypřednégssých/tak že semnau mo-
hau řjcy Pohané/y to což někdy powěděl Pirrtius, když nad Římany swj-
tězyl s znamenitau sskodau Wogska swého řkauce: Si uno alio Romanos
vicerimus prælio actum fuerit de nobis. Neb konečně ta Victoria může v
Pohanůw slauti ne tak Victoria yako Calamitas.

Když Křestiané přestrassenj odběhli od Arcyknjžete Heytmana swého
a neylépe ti vtjkali, ač ge žádný nehonil, kteřjž wolali aby bázliwé Turky
nepřestáwali bjti/on nemoha nic při nich způsobiti, ozelegice wsseho do Ko-
ssyc se obrátil/Sedmihradský do Tokage pospjssyl / a Pernssteyn tolikéž od
wssj Střelby odběhl.

Rowně takowý strach byl w Ležený Tureckém / že wssyckni odewsseho
vtjkali/ w obogým Ležený yak Tureckém tak y Křestianském wsseckо zaupl-
na pozůstáwalo za celé tři dni/Střelba/Wozy/Penjze/ a giné wssecky wěcy
rozložené byly/a žádný nebyl kterýžby ge zbraňowal wzýti. Někteřj chudj
Pacholcy kteřjž od swých rystuňkuw odběhnauti nechtěli; dobře swé nauzy
a chudobě wsseligakými wěcmi poslaužili.

W té bitwě zahynulo Křestianůw okolo 20000. Turkůw wjce než sse-
desáte Tisyc: mnoho Bassat/Bekůw a giných znamenitých a skussených Ry
týřůw Sultán ztratil: Sedmihradskému Knjžeti nebylo nic wjce zmor-
dowáno gednom 200. Němcům wssyckni winu dáwagi/že tak slawné wj-
tězstwj ztratili / aniž Vhři mohau něgakau sláwu vkázati / kterauž by byli
tehdáž obdrželi.

Rozumělo tomu Basse Budinské že Křestiané toho Roku pro strach k
sobě zase nepřigdau/aniž na to pomyslj aby měli s Turky bitwu swesti/pro-
tož čtwrtého dne Měsýce Listopadu s těmi kteréž mohl sebrati (neb Sultán
do Bělehradu vtekl) ledwa také k sobě přissedsse, oblehl Wacj / ale když se

obležený statečně bránili, a wypadugic z Pewnosti mnoho Turkůw pomor-
dowali/a Sspehéři znáti dali, že Křestiané táhnau na pomoc obleženým /
pospjssyli Pohané rychle k Budinu s Wogskem/kteréhož dobrau částku Se-
dláci zbili/ když Turky zagjždégicý na sstráff, w Lesých a mjstech auzkých
obskakowali.

Nacházeli se toho času tři Děwečky w Wogssté Křestianském, kteréž
w obogim ležený býwali/co se mezy Křestiany dálo, Turkům oznamowali/
a zase Křestianům zwěstowali co se mezy Turky působilo/ w čemž gsúce po-
stiženi / na Ssybenicy wzali konec žiwota swého.

Sultán Machomet částku Wogska při sobě zanechal / s kterauž roze-
slaw giné do Pewnosti rozličných/tjsse pospjchal k Konstantynopoli/za nimž
to pustili se přes Dunag Sedmihradčané a Muldawané/a zbili mu sedm Ti
sýc Lidu. Mnozý Křestianům předpowjdali, že toho Roku mnoho na Tur
ku zýskagi, což owssem byloby ge neminulo/gednō kdyby byli sstěstj nabyté-
ho vžjwati vměli/kteréž se gim změnilo pro samé gegich lakomstwj a nepo
slussenstwj Wogákůw.

Machomet tehdy yakž oznámeno po dobytj Erle, a po obdržený wj-
tězstwj v Keredess/pospjchal k Konstantynopoli / ale způsobem takowým,
yakoby znáti bylo, že ne tak s Lidem kterýž swjtězyl, yako s lidem kterýž
vtikagicý shromáždil domu se nawracuge: Neb po wssj cestě aniž chtěl aby
Praporce zagaté rozprostřené byli/ ani traubiti nedopustil. Přemysslel to-
tižto o vdatnosti Wogska Křestianského / kterémuž kdyby bylo na překážce
lakomstwj nebylo/sprosta nepřemožené býti geho hrdinstwj rozuměl/yakož
pak kdykoli a yakýkoli počet lidu swého proti Křestianům wyprawil/ wždy
téměř stranu swau přemoženau, a neypřednégssj bogownjky zbité widěl / z
čehož y k tomu přicházel, gestližeby Knjžata Křestianská, zanechagic do-
mácých různic, gednomyslně s Asyátskými bog wedli/ že nesčislné Wogsko
geho proti syle Lidu Křestianského nic nebude mocy prospěti: Pročež doka-
wadž gesstě mezy Křestiany neswornost trwá / weselegssý mysli s wětssými
Wogsky wálku začatau konati vmjnil: yakož hned yak do Konstantynopo-
le přigel/Czausy to gest Dwořany swé za Legáty na wssecky strany Cýsař-
stwj swého rozeslal/přikazugic aby ge[...]každý kterýžby ssestnácte Let wě-
kem přessel, na Wognu se strogil/kterézto Wogsko tak sebrané poručil Wlá
dařům, Natolitskému/ Syrskému/ a E[...]yptskému pod ztracenjm Hlawy
(což gim skrz Meč nahý odeslaný zgewně znáti dal) co neyrychlegi do Kon-
stantynopole přiwesti. Rozkázal tolikéž wůbec wolati/ pokutu na to wyna-
lezenau, totiž smrt, kterýžby tomu buď psaným neb mluwenjm odporowal
a k tomu se neznal, že s mnohém wětssým počtem lidu walečného nežli kdy
prwé proti Křestianům Předkowé geho wygeli, Sultán Machomet do Ze-
mě Vherské w brzkém čase přigede.

Weliký nedostatek tehdáž byl w Konstantynopoli/tak že mnozý hladem
vmjrali: neb hned od toho dne yak Turcy nebezpečné průchody do Země Wa
lasské, Muldawské a Bulgarské měli/ledwa neypřednégssý a neywzácnégssý
s to býti mohli/že gsau Massa ku požjwánj dostáwali. Machomet owssě
proti zřetedlné zápowědi Alkorána swého pětmecytma obecných Kuchyň
wystawěti poručil/ w nichžby rozličné gjdla a krmě, Lidé zwlásstě Wale-
čnj za Penjze dosti skrowné sobě mohli kupowati/nadto wjce y těm kteřjž-
by do těch Kuchyň skupowali, na potřeby welikau Summu Peněz z Pokla-
du swého propůgčil.

Mezy tim Legát Perský do Města přigel s Pompau a Dary takowými

o yakýmiž nikdá před tim w Konstantynopoli wydán nebyl. Před nim gelo Sto strážných žiwota geho, yako Drabantůw / kteřijž wssyckni wedlé dáwnijho obyčege Předkůw swých byli přiodijni Sukněmi dlauhými z Aksamitu do Města wgijždeli / a Legát Gubernátor Kraginy Kalderinské (genž gest ku Poledni nedaleko od Georgianůw, a od Západu Rzekau Tygris se obwlažuge,) za nimi na Koni welmi vsslechtilém / mage oděw na sobě dlauhý z čerweného Aksamitu wýborného drahými kameny a Perlami ozdobně okrásslený. Za nim tři Sta Rytijřůw Perských gelo / wssyckni w gedné barwe Zawogemi neb Klobauky wedlé řádu Perského, ssyroce w kolo winutými / a ssňůrami neb Ručnijky předrahými nimiž bedra přepasowali nákladně ozdobenij. Na zad zůstáwali Wozowé s Dary Králowskými.

Takowé Poselstwij přiwijtáno od Wezyra Bassete, a od giných přednegssých / kteřijž ge až na Palác Cýsařský w nowě wystawený doprowodili / kdež před Sultána pusstěno s nemalau radosti. Tu Legát řečený Serdar přijčinu přijgezdu swého wyprawowal slowy obssýrnými / gichžto byla Summa / že žádá Král Pán geho, s Ottomanskau Stolicy w přijměřij za některé Léto wstaupiti / gestližeby Machomet 12 Měst odňatých a tři Zámky nad Rzekau Tygris w nowě wyzdwižené, dokonale zase nawrátil / na proti tomu žeby chtěl Král gemu na pomoc padesáte Tisýc lidu walečného na wýbor poslati / a geg nákladem swým žiwiti, pokawadžby Wálky Vherské konec nebyl. Odewzdané potom Sultánowi dary / totiž Stan wnitř mistrowským dijlem přistrogený / a na osm honůw rozssijřený / a byl z Aksamitu Rozýnowého, s Střapcy drahými / w nichžto gednom každém Střapcy zlaté puklíčky wsazené byli. Druhý Dar / bylo osm Kobercůw Perských / na nichžto wyssýwané činy Králůw Perských a Tureckých s Kontrffekty gegich, a Perlami okrásslené / a potomně Knijhy o wedenij wálky znamenité. W tom doprowozen Legát na starý Palác Cýsařský / kdež častá rozmlauwánij magic s Matkau Sultána / bydlel tam, až to co žádal při Sultánowi obdržel.

¶ Léta potomně druhého totiž, 1597. dáli se tyto wěcy.

Sssestmecytmého dne Měsýce Ledna w nocy, roznemohl se Cýsař Rudolff / z čehož byl wessken Dwůr geho zarmaucený: byly prosby nařijzené aby Pán Bůh prwněgssij zdrawij gemu nawrátiti račil / a listy rozeslány po wssy Rzijssy / aby nic méně Wogska proti Pohanům wedlé nařijzenij se wyprawowali / drijw nežby do Pole wytáhli.

Přissel potomně zas k dobrému zdrawij Cýsař Rudolff bedliwý ochránce wsseho Křestianstwa / a položil Sněm w Praze / na němž žádal od Czechůw proti Turku 500 gijzdných / 1500 pěssých / kteréžby nákladem swým wyprawili / a zbijrka kteráž nebyla wydaná předesslých let / aby nynij se nezadržowala / nýbrž aby k poplacenij lidu služebnému obrácena byla.

Mimo to aby gesstě giný počet lidu na wognu wyslali / totiž ssest Tisýc pěssých, a dwa Tisýce gijzdných / dowolugice gim k tomu, tak yak gsau Roku předessleho včinili / aby swého Colmistra měli / kterýžby gim počet z Peněz wydaných činil / gednom aby se o to snažili, yakby co neyrychlegi s giný mi Knijžetstwijmi náležegicými k Koruně Czeské / Králowstwij Vherskému takowým nesstěstijm ztrápenému, y Arcyknijžetstwij Rakauskému pomoc a retuňk dáti mohli / a tolikéž přemýssleli, aby mohli sebrati gistau summu / kterauž by se Zámky Pomeznij zoprawowali / a zwlássstě Ostřehom / Kochera / Komárno / Waca / etc.

Slezácy také, Filek Senderu / Owadu a Dersabatu aby na swau pracy wzali / ge nákladem swým ohražowali / z hořegssijho y z dolegssijho Slijzka aby Lid na pomoc poslali / též y s Frankonij aby Wogsko po hotowě bylo, wedlé vstanowenij toho / kteréž se dálo na Sněmě w Ratysboně.

Dále chtěl mijti Cýsař od Czechůw y to, aby totiž sebrali summu k zaplacenij těm kteřijž kopánijm pracowali / a že prwé množstwij gich zvtijkalo / aby přemýssleli yakby mohli w to wkročiti / aby o to se poradili, odkudby mohla žiwnost dodáwaná býti Wogsku, yak pěssijmu tak gijzdnému. Takowé postulata wssyckni Stawowé wyslissýce / rozwažowali ge / a to co rozuměli (wssak nic s vblijženijm Země) na žádost Cýsaře Pána swého k ochraně wsseho Křestianstwa, yakž o tom Sněmowé wypsanij swědčij, powolili.

Toho času přigel ke Dworu Sultanowému Legát od Králowny Englické poslaný / kterýž coby tam působil / a pro kterau přijčinu wyprawen / w teynosti gesstě pozůstáwalo / ačkoli porozůmijwali mnozý z Darůw těch kteréž Sultánowi Králowna poslala / žeby tagné smlauwy s Turkem mijti chtěla. Darowé byli dwoge Hodinky diwným mistrowstwijm spůsobené / z nichžto gedny na křtalt Lodij vdělané, zwukem hodinu od Hodiny oddělowali / a druhé běhy Planét Nebeských, Hwězd wycházenij a zapadnutij s podiwenijm vkazowali.

Cýsař pak Rudolff, yakž oznámeno, nic cožby k prospěchu wsseho Křestianstwa, nic cožby ke sskodě a k záhubě Pohanstwa bylo neobmesskáwal / ale wždy o to pečowal / yako snažný obránce Kragin Křestianských / kterakby auhlawnij nepřijtel gména Křestianského mohl potřijn býti. Wyprawil listy k Knijžatům / Elektorům / a k giným pijssijc o pomoc / kteraužby včinili yak Penězy tak y lidem walečným / a sám Sněmy w Czechách položené yakž swrchu doloženo, držal. Tu teprw položen Sněm w Králowstwij Vherském / na kterýž přigel Arcyknijže Matyáš Měsýce Vnora / a postulata gménem Cýsařským včinil. Po mnohém rozmlauwánij, zůstáno na tom, aby z Králowstwij Vherského shromážděno bylo gijzdných y pěssých deset Tisýc / kterémužto Lidu aby byl sebraný žold od giných. Pakliby sylněgssijho Wogska, buď pro obleženij něyaké Pewnosti / neb pro retuňk obleženým, buď pro yaké koli nenadálé nebezpečenstwij bylo potřebij / připowěděli wssyckni Stawowé weřegně proti Nepřijteli a pro ochranu Cýsařských Mezý wytáhnauti / a zwlássstě gestližeby Cýsař sám osobně do Vher přigel / pročež samé to včiniti slijbili / byť pak Králowstwij w žádném wětssým nebezpečenstwij nebylo.

Knijžata tolikéž pomoc swau skrz listy oznamowali / a to welikau / tak yakž y léta předesslého připowěděli. Samé Knijže Saské toliko Tisýc gijzdných oddáwalo. Zbijrán také nemalý počet lidu na groš Cýsařský zwlássstě Waullaunského / a neywyšssij Biskup tolikéž lid we Wlassých zbijrati poručil / a wsseliké potřeby k wogně přihotowiti.

Mezy tim Lid Křestianský y Turecký, kteřijž stráž na Pewnostech Pomeznijch měli / každého dne gedni proti druhým wýpady činili / sstráffowali / pálili / zagijmali / mezy kterýmižto sstráffy, byl gest yako neypředněgssij a paměti neyhodněgssij ten, w kterémžto Sedmihradčané dwě Wesnice skrz časté Trhy dosti obohacené / an na to téměř Temesswarsstij patřij, opanowali / a zagmauce weliké množstwij Dobytka / obědwě ohněm skazyli. Ono také wybijhánij Orsskyanských / ne tak pro sskody včiněné a wzaté, yako pro nestálost wrtkawé Fortuny připomenuti hodné gest.

Wyslal byl Petr Orsský neywyšssij nad pěssými některé z Ostřehoma na sstráff / y obdarowánij gisté připowěděl / gestližeby kterého z Pohanuow

zagali/z něhožby tagné rady Turecké wyrozuměti mohli. Ti nočnýjm čaſem přeprawili ſe přes Rzeku řečenau Paxin/a nedaleko od Tolna Lodý gednu na břehu Dunage nalezli/do kteréž bez meſſkáni wſkočili/ a zgýjmagjce wſſecky, kořiſt dobrau doſtali/s kterauž puſtiwſſe ſe na Dunag ſpátkem vgjžděli. Nawracugicým ſe wyſſlo w ceſtu ſſedeſáte Turkůw / kteřýž hned na naſſe vdeřili/tak že několik wězňůw propuſtiti muſeli/y kořiſt nabytau odmetati/kterauž Pohané zbýjragice, tři z Orſſyanſkých zagali/a ginj ſſtiaſtně mimo naděgi k ſwým ſe přibrali.

Dotčenýj Turcy málo dálegi plynauce/přitreffili na dwě Stě Tatarůw kteřýž když čáſtku té kořiſtj žádali / a Turcy odpor činili, rozhněwagice ſe gedni na druhé, ſwedli ſpolu vkrutnau bitwu/ w kteréž mnoho zraněných ſe naſſlo/patnácte Turkůw zabito, a Tatarůw ſedm/a wſſak Tatařj předce wjtězſtwýj obdržjce, ſewſſýj kořiſtýj do Felduarigi odgeli/kteréžto mýjſto gednoho dne ceſty od Pary ležýj. Při té bitwě genž wznikla mezy Turky a Tatary geden z Orſſyanſkých Trubač zagatý gſa, rozwázaw prowazy nimiž ſwázán byl, a pochytiw Meče, ſtrážcy ſwého nim ſtial/ a ſſtiaſtným vteknutjm w brzkém čaſe do Oſtřehoma přiběhl/kdež rozličné přýjhody Petrowi Orſſkýmu oznámil/za nimž přiběhli y ginýj dwa geho towaryſſýj ſe dwanácti gjnými/kteřjž těch dotčených wěcý auſtně potwrzowali.

Sedmnáctého dne Měſýce Vnora Zykmund Knýjže Sedmihradſké přigel do Prahy we čtyrydcýti Wozých Kotčowſkých / kdež za několik Neděl zůſtáwal/čaſtá a teyná rozmlauwánýj s Cýſařem mjwal/a také přigal zlaté Rauno ſſeſtého dne Měſýce Března w pokogi Cýſařſkém při Raddách Cýſařſkých s welikau ſlawau/z láſky Filippa Krále Hyſſpanſkého.

Po wykonánýj Mſſe Swaté, Sedmihradſký měl v ſebe při obědě Legáta Papežſkého/a giných Králůw a Knýjžat Poſly/a hned na zeytřýj ráno odgel, gſa hogně od Cýſaře obdarowaný / kterýž gemu poſlati připowěděl nákladem ſwým y 6000 lidu pěſſýjho y gýjzdného do Země Sedmihradſké.

Sedlſká Wogna genž byla začata předeſſlého Léta, yakž oznámeno / tehdáž ſe welmi rozſſyřowala/neb ſe připogili k giným / y ti obywatelé kteřýž nad Leſy Widenſkými bydlegi/a giž tři Zámky Pana Troppa Ferdynanda ab Hoys a Kuſtrenow opanowali/ totižto Pergſſtal/Rogensdorffa Spěč gſauce toho vmyſlu aby ſe y o giné pokuſyli/nechtěgice ani těch ſlyſſeti kteřýž byli nařýjzenýj od Cýſaře Rudolffa k vpokogenýj té baurky. Protož zůſtáno na tom, aby to Wogſko kteréž proti Turku táhnauti mělo, na ně obráceno bylo. Za tim Sedlácy rozdělili ſe na ſſeſt ſtran / Knězýj do Wogſk nabrawſſe, Měſto Styr genž geſt nedaleko od Lince ſkrz poddánýj wzali/a odtud y Střelby doſtali. Wyſlali potomně ſſeſt oſob z proſtředku ſwého k gednomu Opatu/žádagic aby poručil gim dodáwati žiwnoſt za ſluſſné penjze/ kterýž neſwoliw k tomu, kázal těch ſſeſt zmordowati/pročež ginýj obořili ſe na Kláſſter/kdež doſtawſſe Opata, vkrutně s nim zacházeli / a po dlauhém trápenýj oběſyli ho/a wedlé něho y wſſeck y Bratry neb Mnichy kteréž w tō Kláſſteře nalezli.

Od toho Kláſſtera puſtili ſe k Lincy/kdež ſobě nětco Střelby wyproſyli/a vſtanowili mezy ſebau ſklad Penězitý/kterýž Swatým gmenowali/a ſebrali welikau Summu Peněz, totiž na Sto Tiſýc.

Přibýwalo Sedlákůw každého dne/tak že ſe Wogſko wýjce a wýjce rozmáhalo/ kteréhožto polowicy giž k Dunagi wyſlati chtěli / ale Arcyknýjže Matyáš napomýjnal wſſech Dunagſkých obywatelůw / aby ge newpauſſtěli do Kragin ſwých/nýbrž aby gim ſylně odporowali/a nařýjdil to, kdožby ko-

li neypřed-

li neypřednégſſý/90 gich Zpráwcy žiwého přiwedl/tomu mělo býti dáno oſm Set Zlatých/pakliby kdo mrtwého doſtal/ten měl čtyrydceti Zlatých za prácy wzýti. A w tom Rakuſſané ſebrali Lid gýjzdný y pěſſý / wſſak dřýjw než ten lid na proti Sedlakům wyſlán byl, Arcyknýjže Matyáš opět napomjnal ge aby pomyſlili yak proti powinnoſti ſwé činýj / yak proti Wrchnoſti ſwé baurku wzbuzugi/a aby aſpoň po mnohém napomináni od předſewzetj ſwého vſtaupili/ale oni nevſtupně a zatwrdile při ſwé prwnýj myſli ſtali. K wyſlán byl proti nim Pan Gjřýj Skolomitš s ſedmi Sty gýjzdných, a s několika Praporcy Pěſſýjch / a to do Krage Manhartperſkého / aby zatim nedopauſſtěl gim wůli ſwau tak ſwobodně prowozowati. Což doſti bylo protiwno dotčeným žoldnéřům/neb prawili že radče s Turkem, a ne s Sedláky bogowati chtěgi/a oni také nic ſe gich nelekali / ano čim dálegi tím wětſſýj Wogſko zbýjrali/ a včinjce přjſahu ſpolečně, že ſe zmužile brániti budau/ rozdělili ſe na tři ſtrany/ wſſak tak, aby ſe gich we dwau dnech Sto Tiſyc zaſe ſpolčiti mohlo/a geden každý z nich dobře byl Zbrogi opatřený. Měli nad ſebau Heytmana gednoho Kreyčýjho, genž byl poddaný Pana z Hoyſu / kterémužto tři Jonácy wždycky poſluhowali/ a wſſyckni geg ctili, neginače než gakoby gegich Králem byl/s nim od Zámku do Zámku poſtupowali/ zmocnýjce ſe gich, buď Wogenſkau mocy, neb ſkrz dobrowolné poddánýj: těm pak kteřýž ſe poddáwali přjſahu činýjce že od nich neodſtaupýj, nenmnoho vblizowali/gednom což koli od Peněz w Truhlách gegich nalezli, to wſſe do ſwé Pokladnice kladli.

Geſtliže kdo mezy nimi gednom půl Tolaru vkradl/hned ho bez miloſti oběſyli: což ſe k gýjdlu a k pitýj hodilo, to wſſe gedenkaždý mohl ſwobodně bráti/yako z gednoho Zámku Pana z Hoyſu čtyry Sta Wěder Wjna wytáhli/a množſtwýj Strychůw obilýj y Zbožýj nemalo pobrali/wſſak wſſecko pořádně ſpiſowali co komu odňali/aby zaſe gednomu každému, když mjr a pokog včiněn bude, wſſecko zauplna nawráceno býti mohlo.

Wſſecky Zámky y Měſta kteréž opanowali yakýmkoli ſpůſobem, wýborně opatřili / tak aby ge nemohli ſtratiti / yakž včinili y tehdáž když ſe gim poddal Merkát a neb Págus Mangelois / w kterémž wýjce Domůw geſt než w Wýjdni: dřýjwe než ſobě kterau Wes podmanili/ tázali ſe Sedlákůw yak s nimi Páni gegich zacházegi/ yakými ge ſpůſoby ſužugi / a to wſſecko pořádně ſpiſowali/pro přýjčinu tu, aby některé artykule nimiž ſužowáni býwali, Cýſaři podali yakožto neſluſſné / a oznámili yak od Panůw ſwých vtiſkáni býwali za dlauhý čas, yak rozličné a wnowě wymyſſlené daně dáwati muſeli/yaké roboty činili přes celý rok/tak že ſwau Rolýj ani worati nemohli, ani oſyti / yak ze wſſeho Panům dýjl dáti / a geſtliže který měl tři Korce Pſſenice/geſtliže tři Kráwy/tři Koně/tři Huſy/ neb tři Kohauty/ muſel ſe s Páně o to wſſecko rozděliti: Nadto yaké gim ſſkody činili Wogácy / yak ſe nad nimi každého roku potřáſali/ a protož že nemohli déle takowého vtiſkáni ſnéſti/ ano že ſe proto weſpolek ſgeli, aby Práw a ſwých ſtarobylých ſwobod hágili/poněwadž gim nemožné bylo tak neſprawedliwé a vkrutné nad ſebůj panowánýj trpěti. W čemž geſtližeby gim proměna včiněna byla, a to ſobě obgednali, aby Páni gegich vkrutnoſti ſwé trochu vlewili / připowýjdali že chtěgi w čas potřeby proti Turku pomoc včiniti podlé neywyššýj ſwé možnoſti na kterémkoli mýjſtě/gednom aby také Páni gegich s nimi byli gako za Heytmany. Mezy tim zagali Pana Rodendorffa s třema Miniſtry geho / kteréž do wězenj dali/a na Amſtečigali y P. Sſternberka proto že gi dal ſtjti dwa z poddaných ſwých/a neywýjce ſobě ſtěžowali na P. z Hoyſu a Galla.

Ti pak

Ti pak Sedlácy kteřjž přináleželi k Městu Wjdni podali Suplikacy Arcyknjžeti Matyássowi, o to žádagic aby gim daně vmenssené byli, kteréž proti Turku dáwagi / zwlásstě poněwadž gim Wogácy znamenitých sskod nadělali/a vstanowili to tagně mezy sebau, gestliže nic při Arcyknjžeti neobdržj/aby se hned k giným obrátili do Wogska gegich/kteřjž tehdáž byli oblehli Rác/a do něho tak dlauho střjleli/až se obleženj poddati museli. Odtud táhli k Městu Cýsařskému řečenému Jps/a vmjnili zbořiti Klásster Melk/ w tom přibližowali se Kolonisstj žoldnéři, kteřjž chtěli na Sedláky vdeřiti.

Oni wědauc o Wogsku poslaném proti sobě, hned zakopali Plauhy kteréž měli okolo Leženj/tak aby s Koňmi mezy ně wběhnauti nemohli. Ale opět před tim wysláno k nim z několika Měst aby se vpamatowali co činj/ a zanechali té Wogny, připowjdagic že nebudau wjce mjti takowé obtjženj/poněwadž sám Cýsař k té wěcy laskawě dohlédnauti chce/a za tim se předce Lidé Rytjřsstj gjzdnj y pěssj sgjždeli/aby hned vprkem se na ně walili/ gestližeby wyslanj k nim nic při nich neobdržeti.

Sedlácy počali se strachowati před Cýsařskau mocý / y wyprawowali Légátům swé křiwdy/ano y přislibowali, gestliže gim Arcyknjže Matyáš gménem Cýsařským listem to stwrdj že se mohau swobodně rozgjti/a hospodářstwj swého ssetřiti/a gestliže gim to cožkoli činili za zlodějstwj počteno nebude/a oni budau mocy w Supplikacý přjčiny zbauřenj swého Cýsaři oznámiti/a pokogně očekáwati na resolucy milostiwau / tehdy že chtj předsewzetj swé změniti/a do přjbytkůw swých se rozgjti.

Arcyknjže Matyáš dal gim list otewřený/w němžto doloženo/gestliže by Cýsař k žádostem gegich swoliti chtěl/že y on na proti tomu nebude/ a tak společně očekáwali na odpowěd až do třimecytmého dne Měsýce Vnora.

Když pak dostali Cýsařský list dowolugicý ke wssemu oč žádali/ rozessli se do Domůw swých/gednom že gich několik Tisýc w leženj zůstalo až Wogácy do Vher odgeli/a přislibowali propustiti wssecky wězně/Děla/Zámky y Města Cýsaři nawrátiti/ a za tim wyslali k Cýsaři pro odpowěd na ty wěcy nimižto byli obtěžowáni.

Turnffedsstj Sedlácy na rozličných mjstech měli swé leženj / a žádný z nich nemohl odstaupiti neb odgjti z leženj bez wůle a dowolenj swých neywyšssých. A protož když se Kolomisstj žoldnéři nenáležitě chowali / truhli laupali/Ženám a Dcerám gegich násyli činili/oni očekáwali na ně v gedno ho Mostu, přes kterýž měli geti/ale Kolonisstj obrátili se ginam / pročež y Sedlácy za nimi sspehowali až na pole Krembs/ kdež gich 25 zbili. W tom sprawili žoldnéři ordunk, a rozehnali Sedláky na konjch/gichžto zmordowali pět Set, a sedm Wsy wypálili.

Nic méně nepřisslo k koncy to pozdwiženj Sedlské. Ti owssem genž z této strany Dunage, a Morawané na přjpowěd Cýsařskau včiněnau na polehčenj daně, položili swé zbraně: Turneffeldsstj tolikéž od Kolonitssenských přemoženi, k pokogi směřowali/ale kteřjž při hoře Riberg byli, znowu se sessli/a hned na Klásster Lilenffeldt ssturmem vdeřili: Patnácte Set wěder Wjna, a osmdesáte wěder Másla, krom obilj nesčislných hromad z něho wywezli/ a to neylépe že Mnichy, gichžto Opat tehdáž w Wjdni byl, s hrdlem propustili.

Nápodobně zacházeli s Klássterě řečeným Geminga / kterýž wesskeré oblaupili/a cožkoli od klénotůw, Wjn, Proffantůw nalezli, wssecko gwaltem pobrali. O čemž magice wědomost Turneffeldsstj/znowu k zbranj sáhli/a aby wěrnost swau giným vkázali/ poslali k nim, žádagic Děl / nimiž připowidali

widali Melku sylněgi nežli kdy prwé dobýwati.)( )( )(

Marakšský s gjzdnými swými byl tehdáž w Kragi Manhartsberské/ w němžto odporné chlapstwo k pokogi přiwedl/poněwadž gich neypředněgssj wůdce swázané do Wjdně odeslal/a těm kteřjž nehrubě winni byli přjčina v té bauřky / oběďwě Vssy vřezati rozkázal: čimž samým tak přestrassyl Sedláky, že gich deset před gednim Reytharem vtjkalo. Přinutil ge y k tomu že gsau wůbec wyznali/kterak pro odpor včiněný vkrutnau smrt y stracenj Statkůw zaslaužili/ale skrz milosrdný Dekrét Pána swého Pana Wáclawa Marakšse že gsú při žiwotě zanecháni. Protož že přisahagi Bohu wěčnému nikdá wjce takowých různic proti Panům swým nezačjnati.

Po wykonánj těch wěcý giž spokogených/Marakšský s žoldnéři swými y na giné se obrátil/neb zaslechl kterakby se znowu scházeli / a giž se y některých Klássterůw a Městeček zmocnili. Přicházegjcýmu ke Wsy Ottensslag, přinessené nowiny, že Wogsko Sedlské we Wsy Nagkhirchen ležj, genž gest v Městečka Boksstal, R poručil Matyássowi Gindřichowi Hraběti z Turnu, aby sedwěma Praporcy Lidu na ně časem nočnjm nenadále připadl/což on včinil. Předeslal neyprwé něco pěssých/kteřjžby ge wysspehowali/ale ti když stráž Sedlskau snažnau spatřili/hned gim rozkázáno z Ručnic střjleti/a Matyáš Hrabě z Turnu, kterýž po znenáhlu za nim Lid swůg wedl/rychle s welikým křikem na ně se obořil. Dali se w vtikánj Sedlácy, metagic Zbraně od sebe, a do Lesuow pospjchali/w njchžto, magic na pomoc tmy nočnj, se skryli. Nemnoho gich zmordowáno/a toliko osm osob zagato/ale wssecky Děla gim odňali.

Pozůstáwal Marakšský w Ottensslagu/ a že se dowěděl o neypředněgssých půwodjch a přjčinách pozdwiženj toho, žeby w Pesenburgku byli/ powolal k sobě tagně Heytmana Krage toho / přikazugic aby wssj mysli o to pečowal/kterakby gemu mohl takowé nesslechetné té bauřky wůdce swázané oddati. Heytman tehdy když často Sedlácy na sstráff wygjžděli/namlauwal k tomu Měsstany aby swau milau Wlast od takowé wnitřné wálky sprostili/a Sedlákůw bláznivau wysokomyslnost mocně vkrotili.

Na takowé napomenutj, shromáždili se Měsstané bez messkánj / a nemnoho prodléwagice, obskočili Dům w němž neypředněgssj z Sedlákuow hodowali. Tu zagat hlawnj půwod bauřky a wálky Girjk Braun Kreyči s Synem swým, genž byl Bubenjkem/ a spolu s nim Jan Ssauffler Heytman nad strážnými/ Wlach něgaký nepokogný Fendrych, Grembser Člowěk giž wěkem sesslý/totiž w sedmdesáti letech/ k tomu welmi bohatý, a ginj mnozý/kteréž wssecky Heytman pilně ostřjhati poručil.

Druhého dne potom Marakšský osobně do Boksstalu přigel/ odkudž dotčené Wězně k Arcyknjžeti Matyássowi do Wjdně po Moři odeslal. W tom přisslo mu poselstwj z Ansygi dolegssj/ že Sedlácy kteřjž z této strany Dunage bydlegi, opět powstali/pročež hned předeslal Hrabě z Turnu s gjzdnými geho/mage aumysl brzo za nim táhnauti/kterýž přeprawiw se přes Dunag/vpřjmo táhl k Leženj Wogska Sedlského.

Bylo Sedlákůw po hromadě pět Tisýc, a wssyckni pěssý/y očekáwali na Lid Hraběte wesele/aby gemu odpor zmužilý včinili / což snadně dokázali / neb Wogákůw Hraběte z Turnu nic wjce nebylo gednom půl druhého Sta. Ale wssak předce častokráte mezy Sedlskau rotu wskakowali/kteréž oni Ručnicemi odháněli/a wssak wždy na ně nabjhali za tři hodiny, až gich čtyrydceti zmordowali/a mnohém wjc zranili/w kterémžto potkánj, toliko dwa Reythaři raněni.

Přigel w ten čas Marakšský do Wjdně k Arcyknjžeti Matyáššowi / k němuž wyslán geden z Wogákůw Hraběte z Turnu, kterýž byl o wssem dokonalau správu dal/a z té příčiny sto pěssých Hraběti na pomoc poslal/ gsa hotow za nimi hned yakby od Arcyknjžete propusstěn byl, pospjssyti.

Přibýwalo také Lidu Sedlského/tak že auffagic w sýle swé, Městečko Swatého Hyppolita, w němž Komissaři Cýsařsstj byli, do konce oblehnauti vmýnili/ a giž wsselikć potřeby k tomu přihotowili / y Ležený swé Waly obehnali. Opět w strachu byla Země Rakauská/ale Pán Bůh Wssemohaucý bez wsseligakého krwe prolitý to zlé odwrátiti ráčil. Přitřeffilo se, totiž to/když w dotčeném aumyslu Sedlácy sylně stáli / že některý Kupcy shromáždiwsse se gich okolo třidceti osob pro strach Sedlákůw/geli pospolu nedaleko od Ležený Sedlského tak coby mohl třikrát z Ručnice dostřeliti/kteréž spatřiwsse Strážný, rychle s tau nowinau do ležený přiběhli/křičýce že Marakšský se wssým lidem swým táhne. Kak slysseli Sedlácy Marakšského gmenowati/strachem téměř zmrtwený, netoliko z Ležený vtýkali, ale y zbraně a ssaty od sebe metali/gednom aby mohli tim rychlegi do Lesůw vtecy; a tak žiwoty swé zachowati.

Wyrozuměgýce tomu strachu swému daremnému, že vtýkali a žádný ge nehonil/nawrátili se gedenkaždý ke Dworu swému / a tu teprwa počali rokowati kterakby Cýsaře a Pány swé mohli vpokogiti/y zuostáno na tom/ aby ty gichžto půwodem proti wrchnosti powstali, swázané Komissařům Cýsařským odewzdali/ a hned gich swázali pětmecytma, a před Komissaře přiwedli/ginj pak obdrželi milost,a přjsahú k wěčnému poslussenstwj se zawázali. Negaký Wilhalspergius Sedlskau sprostnost w tom Kragi k tomu přiwedl/a gim we wssem Wůdcý byl/kterýž wida co se s ginými děge/ sám rukami swými sobě hrdlo odgal.

Též y ti Sedlácy skroceni, kterýž w hořegssý Anyzygi proti Wrchnosti Meče potáhnúti směli/ neb Heytmana swého řečeného Machtgraber kterýž někdy Bečwářem býwal, Marakšské swázaného oddáwagice, po zmordowánj mnohých, a wypálenj Wsý rozličných, milost obdrželi. A tak dokonaná gt sstiastné wogna Sedlská/kteráž wznikla z nepřjstného wrchnostj panowaný/nad niž domnýwal se býti wywýssenym hlaupý rozum Sedlský : aniž w tom domněný byli / a zprosta zdálo se gim to k wýře nepodobné, aby měl Cýsař Lid proti nim pro některé Zemany wyslati/pakliby to včinil, neginače myslili/než že y Cýsaře k swé wůli přinutj/ale mimo naděgi změněno wsseliké předsewzetý gegich/a wsseckо k ginému koncy přiwedeno.

Puowodowé pak neyhlawněgssý té newole a baurky w Wýdni k vtrpnému práwu podáni/a brzo potom wywedeno gich gedenmecytma/ginižto audowé kolem přeráženi/ potomně na kůl wstrčeni, a tak hanebnau a ohawnau smrti zahynuli. Giný z zagatých, gichžto gest okolo pěti Set w wězený kteréž Lwowa Náma sluge, pozůstáwagi/a množý w ni smradem a nemocmi odtud pocházegjcými vmýragi.

Neywyšssým Heytmanem byl nad Sedláky yakž doloženo, Giřýk Brunner Kreyči, tehdáž Měsstian Emmersderffenský. Za mladých let býwal Služebnýkem Raddy Pesenburgenské / potomně w tom Kragi Katem včiněn/a nyný od Sedlákůw, za Heytmana wyhlássen. Ten wedlé obyčege giných Heytmanůw neywyšssých a Cýsařůw, něgakého Martina Oswalda Gerlinа z Neslinge Tkadlce na Rytýřstwo pasowal/z přýčiny té že gest wrchnostý Městečka Karlsspach a Ipsys tak řečené odňal.

Ziádali pak giný wssycкni za milost, kterauž gim Páni vkázali/ale před

tim wů-

bec museli rozhlásyti,že gsau sprawedliwě pro baurku včiněnau statky y hrdlo stratili/ale poněwadž ta winna gim milostiwě odpusstěna/přisahali,že nikdá wýce nechtěgi proti Panům powstáwati / kteréžto Přýsahy gest smysl takowý:

¶ My N. N. wssyckni a gedenkaždý z poddaných Litssawienského Krage, wyznawáme, kterak gsme nerozmyslné poslussenstwý Vrozenému Pánu, Panu Wácslawowi Marašskému z Nassau, Pánu w Litssau, yakožto Pánu swému netoliko nečinili/ale bezewssý přýčiny y proti němu powstali/ geho grunty hubili/a tim trestáný přýsné a smrt ohawnau s Manželkami a dýtkami nassymi sprawedliwě zaslaužili. Nynj pak vznáwagice welikost prowiněný nassého / činůw swých skraussenym srdcem želýme a litugeme/ a Pána swého pro milosrdenstwý Božý žádáme/aby nám milostiwě prowiněný nasse odpustiti ráčil/přislibugice gemu y potomkům geho s přýsahau wsseliké poslussenstwý zachowati/od nich nikdá neodstupowati/a gich poručený s pilnosti wykonáwati/y gména půwodůw pozdwižený toho oznámiti/a wsseliké trestáný pro to na nás wzložené mýle snésti. Což gsme wsseckо zdwýhnutým dwau prstůw ruky prawé potwrdili/a potwrzugem timto listem/a předůstogné a nerozdýlné Trogicy swaté přisaháme/že se chceme wedlé slow swrchu psaných zachowati. Toho na swědomý prosyli gsme Konssele, Rychtáře a Radný Městečka Litssau, aby Pečet swau k tomuto Listu přitiskli/ což gsau y včinili/2c. Kakž Iansonius Mundi furio: fol. 61. obssýrněgi kopigi listu tohoto wypisuge.

Oprawowána byla w těch dnech Pewnost Erle/ okolo kteréž Zdi poražené Turcy znowu stawěli / a Waly kameným, rumem a Wotipkami naplněné se wssý možnosti wyprazdňowali. Horu kterauž w čas obležený Tyffenbach opanowal/dwěma Ploty rumem ohřaženými obehnali / a Děly welikými pilně ze wssech stran osadili / neb kterékoli kusy Střelby nassým v Keredess Nepřýtel odňal/ (odňal pak giné wssecky; krom dwanácti menssých Děl/ kteréž Kassawienssty sseстého dne po bitwě od Wsy Miškoltc do swého Městečka přitáhli,) ty wssecky do Erly wzaté/gichžto, yakž oznámil Mustaffa Basse Agerský zagatý, takowé množstwý bylo, že wssecken Plac Zámku Erle zastýnili.

Přitom čase powěst wyssla žeby Machomet Cýsař Turecký wssecky potřeby k obležený Wýdně připrawowal / kteréžto Město hlawný gest Země Rakauské. Byla wěc k wýře dosti podobná/neb w nowě sebraný Lid do Budýnu a Bělehradu poslán byl/y do Solnoku nemalý počet Turkuow wtrhl. Mimo to Basse Budinský znamenité Proffanty/Kučnice/Prach/sylnau mocý Lidu pěssýho y gizdného do Rábu nočným časem wyprawil. Potwrzowali těch wěcý množý Křestiané ssacowaný a propusstěný z Erle y z giných Pewnosti pro weliký nedostatek pokrmůw/a žeby konečně Turek kterakoli Pewnost welikau mocy oblehnauti mýnil, gistili.

Neywýce Wýdenské k tomu popudilo, aby tu Powěst prawdiwau býti wěřili/wyznáný gednoho Turka při trápený w Presspurku, gessto stále wyprawowal/že gest Basse Budinský w oděwu Wlaském gmenugic se býti Hrabětem Křestianským za několik dni w Wjdni byl/Město shlédl/Wartu/ Bassty/y weliko množstwý Děl spatřil/ a domněný Měsstianůw Wýdenských o přýgezdu Sultánowém wyzwěděl/pročež poručeno wssem Měsstianům aby s lepssý ssetrnosti hosti do swých Přýbytkůw přigýmali/ a konečně aby wěděli koho přigýmagi.

Tim také pohnut Arcyknýže Matyáš Sněm Wýdeňským položil / na

kterémž

kterěž byla tato geho ſententic aby Předměſtj wſſecko za nowů Branau a za
Branau Sſtubentor y s ſtawenjm Zahradnjm 200 krocegůw od Měſta ſe po
bořilo/ale wkročila wto radda Wjdenſkých/připomjnagic žeby takowá wěc
netoliko Měſſtiany k obtjženj welikému přiwedla/ale by y wſſecky Kragi=
ny Křeſtianſké něgakým ſtrachem naplnila/y nepřjteli ſrdce ponukla/ do=
kládali to býti k nemalé poctiwoſti Měſta, powěſt a dobré gméno kterěž ſo=
bě Wjdeň obležená někdy od Solimana hauffy nesčiſlnými v wſſech Náro=
důw w Europě bydlegicých ſpůſobila/ y nynj neſtraſſliwě zachowati / aniž
na ſobě dát znáti, žeby newidauc geſſtě nepřjtele, tak ſe měla před nim ſtra=
chowati : což vwažugic pilně Arcyknjže Matyáš, prosbám a raddám tako
wým toho dne mjſto dal.

Při koncy Měſýce Března, Zykmund Knjže Sedmihradſké do Alby Ju
lij ſe nawrátil / gemuž wygela w ceſtu Manželka geho ſewſſým Dworem
ſwým. Czekali tu na něho Legáti od Bulgarůw wyſlanj/ kterěž třetjho dne
před ſebe puſtil y přiwjtal laſkawau twářj/a oni včinili k němu řeč w tako=
wý ſmyſl : že gſau dobře powědomi toho s yakýmby ſſtěſtjm nepřátely krwe
křeſtianſké podrobowal/ a s yakauby ſlawau gména ſwého mnohé z vkru=
tného wězenj wyſwobozowal/z kterěžto ſamé přjčiny že gſau y w tu naděgi
weſſli/žeby y oni ſkrz oſobu geho té ſlužebnoſti, w nižto nuzerně přes dwě=
Stě let trwali mohli býti zproſſtěnj/ a zwláſſtě poněwadž ſlyſſeli žeby wál=
ku wedl/ne pro ſláwu a rozſſjřenj Mezý ſwých/ale pro gméno ſamé Kry=
ſta Pána/kterémuž ti newěrnj pſohlawcy neſtydatě zlořečili. Tu doložili
že y oni z Křeſtianſké krwe poſſli/a od dáwnjho čaſu k Křeſtianům myſl ſwů
ſměřowali/ale gſauc od Baiazeta k ſlužebnoſti podrobenj, že gſau nemohli
aniž ſměli pro okolnj ze wſſech ſtran nepřátelé aumyſl ſwůg vkázati. Nynj
pak poněwadž ſſtěſtj ſe gim yakkoli dobrotiwé vkázalo/žádali aby ge přigj=
ti ráčil w ochranu, yakožto ty kteřjžby gemu we wſſem nápomocni býti
chtěli/cožby koli začjti vmjnil.

Gſau pak Bulgarowé bytem při Dunagi/ kteřjž někdy od Rjeky Ruſké
Wolga ginak Rha, do Miſygi dolegſſj/w nižto až poſawad bydlegi, zage=
li: Geſt národ welmi walečný/a wěčné paměti hodnými činy, dřjw než by=
li od Ottomanſkých Pohanůw podmaněni, ſlawný. Od západu magi ſebě
připogené Seruios,geſſto Miſiané hořegſſj ſlugi/ a od Poledne k Tatarům
a Albanům Meze gich ſe wztahugi.

Sedmihradſký weſelau myſly wyſlyſſel prosby gich / y přigal ge pod
ſwau ochranu / y napomenul aby pohotowě byli, kdyžbykoli ku powſtanj
proti Pohanům znamenj dal.

Ledwa byli odgeli Bulgarowé/ když Legát Turecký k Sedmihradſké=
mu přigel. Nebo Machomet ſkrz Wezyry a Baſſata nabádaný s nim po=
kog včiniti chtěl, s yakýmikoli condiciemi. Vwažowali oni ſſtěſtj Sedmi=
hradſkého diwné/a w bogjch dokonalé wycwičenj/ a k tomu pozor měli na
Muldawany a Walachy/ kteřjž gim proti Cýſaři Křeſtianſkému bogugj=
cým welmi na překážce byli. Widěli tolikéž Cýſařſké Pokladnice wyprá=
zdněné býti vſtawičnymi wálkami/wýborné Wogáky zbité/ Kraginy giž
nelidné / Křeſtianſkau pak ſýlu čim wjce mdlena, tim wjce růſti vznáwa=
li. Aniž pochybowali o tom,že Perſſané možněgi nežli kdy prwé do Pole wy
táhnau/poněwadž Sultán přjpowědj a condiciem za doſt nečinil/a k ſobě
na pomoc y Georgiany Národ přirozené záwiſti proti Turkům zapálený a
bohatý, přitáhnau. Nakažené také powětřj, kterěž geſſtě Azj, Thracj a
Macedonj ſužowati nepřeſtáwalo/nemalau k tomu přjčinu dalo/že gſau ſe
nachýli=

nachýlili k předſewzetj takowému, aby pokog a přjměřj žádali.

Neywjce nimi pohnulo Proroctwj Wěſſtcůw gich / kterěž Santona=
mi gmenugi/a řečem gegich wjru nepochybnau dáwagi. Neb ti pád Otto=
manſké Stolice z rozličných znamenj nynj přicházeti wůbec žaloſtiwými
ſlowy oznamowali. Pro ty přjčiny tehdy Baſſowé Sultánowi radili s
Knjžetem Sedmihradſkým w mjr wſtaupiti/ tak aby zewſſech ſtran nepřá=
tely obklj čený, ſláwy ſwé ſewſſemi Kraginami nepotratil.

Sedmihradſký Legáta v ſebe za několik dni zadržel/a ſám oſobně s nim
o mnohé wěcy rozmlauwal / opatrně owſſem, aby totižto Sultán neginače
ſe domnjwagic, než že pokog obdržj/pozděgi Wogſko do Země wpuſtil.

To když ſe dálo, Budinſſtj Pohané ſpogenj s Tatary do pole k Nowé=
mu Hradu a k Palanku přináležegjcý wyběhli / a to ſedmého dne Měſýce
Dubna, to geſt na Welikaunoc/ kdež čtyry Weſnice zhyndrowali/ a weliké
ſtáda Dobytkůw s lidem do Budjnu přihnali. Heytman z Palanku s čty=
rydcýti gjzdnými za nimi poſpjſſyl/mnohé wězně wyſwobodil, y některé z
Pohanůw zbil/a konečně bylby nemalau wěc včinil/kdyby byli Nowohrad=
ſſtj na pomoc přiſpěli /aneb kdyby byli mohli pěſſj geho při konjch ſtačiti.

Brzy potom ſgeli ſe naſſy žoldnéři z Pewnoſti pomeznjch / a Tatary z
Budjnu wygjždégicý nenadále obſkočili/ kdež nařjkánjm a lamenty Kře=
ſtianůw zagatých zapáleni / vkrutně s Tatary v Felduarj zacházeli / tak že
gich w malé chwjli tři ſta vmrlých padlo. Wyſwobozeni wězňowé mnozý
mezy nimiž ſedmdeſáte mládenečkůw nedoroſtlých/ſſedeſáte gich zagato/a
kořiſt wſſecka zas odňata. Před ſwedenjm ſſermiclu toho, naſſj přjſahau
ſe zawázali/ že na kořiſt neſáhnau, dokawadžby prwé nepřjtele nepřemo=
hli/což dokázawſſe, přes Dunag k ſwým ſe nawrátili.

Zioldnéři z Rábu s Komarnſkými okolo téhož čaſu na Dunagi ſe potka
li/ trwala bitwa za několik hodin, až wždy Komarnſſtj ſwjtězyli. Zagato
oſm Turkůw/kteřjž wyznali, že wſſyckni na Sultána do Vher přigjždégj=
cýho očekáwagi/ a powěſt wyſſla, žeby Sultán s dwěma Wogſky z Kon=
ſtantynopole wygeti měl/z nichžby gedno do Země Sedmihradſké,do niž ſám
oſobně wgeti chce/a druhé k Wjdni s Baſſj řečeném Cykali, obrátil/což do
ſti k wjře podobné/neb prawili, žeby Sultán měl mjti lidu ſebraného tři=
krát Sto Tiſýc.

Téhož Měſýce Dubna padeſáte Tiſýc Turkůw pod Bělehrad přigelo /
s tim aumyſlem, gednom aby Walaſkau Zemj kteráž k Sedmihradſkému
přiſtaupila/ohněm a Mečem zplundrowali. Předeſláno ſſeſt Tiſýc, na třj
hauffy rozdělených Ranytčarůw / kteřjžby ceſty z Sedmihradſké Země do
Muldawſké a Walaſké zaſkočili / a nigakž Wogſko s Wogſkem ſe zſpolčiti
nedopauſſtěli.

Zykmund Knjže Sedmihradſké wěda ſkrze ſſpehéře o přjgezdu Pohā=
ſkém/bez meſſkánj ſebral Lid/a připadl na dotčené Ranytčary ſſtěſtjm ta=
kowým/že ledwa geden z nich vſſel/kterýž tu přjhodu giným oznámil. Ná=
podobně Bulgarowé s Muldawany a Walachy ſpolčeni/druhau čáſtku Ra
nytčarůw pomordowali.

Teprw Bulgarowé wzali Srdce na Pohany / a když geſſtě Wogſko při
Dunagi leželo / několik Pewnoſti znamenitých gim odňali / a na každý den
ſſkodu nenabytau Nepřjteli činili.

Willacenſſtj, a ti genž w Onothu/Palanku/Wiwaru a ginde byli/toli=
kéž wygjžděli čaſtokráte/bili/gjmali/pálili, a kořiſt hognů přináſſeli. Sa=
mi Huſaři gichž bylo ſſedeſáte oſm z Měſtečka Setſſjnu,/ a Heyducy, gichž
Bylo

bylo třidceti pět z Senderu/ čtrnácte Set Wolůw a Konij s mnohými wě-
zni přihnali/a wssyckni we třech Nedělijch spátkem se nawrátili.

Aniž tuto zapomenauti slussý na sstráff žoldnéřůw Ostřehomských/ kte-
ryž při koncy Měsyce gmenowaného včinili. Wěděli oni o tom že Proffan-
ty Pohané do Budinu powezau/kteréžto aby odňali/Komarnské a Wiwar-
ské k sobě přiwolali/a giž na tagná mijsta wygeli. Nebylo to skryté před Be-
glerbekem Rzeckým a Bassy Budinským / pročež rychle lid sebrali / a na po-
moc Pohanům wyprawili. Bylo Tisyc gijzdných Turkůw na wýbor/gimž
to tři Děla Polnij přidané. Když se giž k zálohám přibližowali / hned Děla
na nasse wystřelili/ a křikem hřmotným na ně se walili. Porozuměli nassy
že gsau zraženij/a poněwadž giné raddy nebylo/zmužilý odpor činili. Trwa
la bitwa přes dwě hodiny/a tu teprwa Basse wida an swogi hynau / počal
wolati aby při žiwotě zachowané aspoň gijmali. Na proti tomu nassy kři-
čeli/žeby každý proti Magestátu Cýsařskému prowinil / kterýžby Nepřijtele
žiwil. Padlo Turkůw čtyry Sta/mnozý do Rzeky wehnáni/gichžto ssyro-
ké klobauky neginače než gako Kačata po wodě plynuli. Toliko pět osob za-
gali, a to na poly vmrlých / z nichžby coby nepřijtel přemýssel wyrozuměti
mohli/a potom z nich geden brzo dussy wypustil. Basse raněný welmi z zár
mutkem k Budijnu pospijssyl. Wssecky Proffanty s Střelbau a gedním Pra
porcem nassým do rukau přissli. Křestianůw nic wijc gednom sedm zahy-
nulo/ginij wssyckni do Ostřehoma přissli / kdež kořist sprawedliwě mezy se-
bau rozdělili. Sami Komarnsstij sedm welikých Pytlůw Reyže dostali.

Ne tak sstiastně se wedlo poddaným Pana Nadaždjho w Městečku Sa
la řečeném bydlegicým. Nebo Pappensstij a Rábsstij Turcy ssestnácte We-
snic wypálili/dwa Tisyce Lidu obogiho Pohlawj, a pět Tisyc Wolůw a ko-
nij zagali. Kanyssténsstij chtjc se toho pomstiti/sgeli se wespolek/tak že gich
bylo do osmi Set/a do Rascij wtrhli/kteřijž se toho nigakž nenadáli/ a pro-
tož (Rasčani rozuměg) ne pilně wartowali. Bek Segetský tolikéž přes Pole
byl. Z nenadála tehdy na ně nassij připadli / množstwij gich zmordowali a
ssest Wesnic gim ohněm zplundrowali. Wrhli také oheň do Segetu z roz-
ličných stran/ nimž shořelo půl druhého Sta Domůw, při čemž osmnácte
Turkůw zahynulo. Zagatých osob načteno 60/a Dobytka 1400 kusů.

Opět popuzeni Pohané nawracugicým se, zálohy včinili/a dwěma ce-
stami Křestiany předběhli, až k mijstu tomu přes kteréž geti museli/ale wssak
Ručnicemi odehnáni / a Křestiané se wssijm krom dwau osob domu se na-
wrátili.

Feulduaria Městečko gest w dolegssij Zemij Vherské, osm mijl za Bu-
dinem/Wally dosti pewnými a hlubokými opatřené/wedlé něhož ležij Zá-
mek pewný Pohanskými žoldnéři osazený. Toho Městečka zmocnilo se Sto
osmdesáte tři Komarnských práwě mocnau rukau we dne/Obywatelé kteřijž
na Zámek nevtekli, wssecky pobili/ a Městečko wyplundrowawsse zapálili.
Byliby konečně y Zámku dobyli, gednom že déšť vstawičný na překážce byl.

Při koncy Měsýce Dubna někteřij z gijzdných Křestianských na Turecké
Kupce přitreffili/gichžto třinácte se wssemi Kobercy drahými y Aksamity
odňatými, do Palanku a Setssijnu přiwedli/a giné pod meč odsaudili. Set-
ssijnským práwě do rukau Czaus Turecký s mnohými Listy, k Bassijm, Be-
kům a giným Heytmanům od Sultána poslanými, přissel. Toho Wládař
Setssijnský wyprawil do Ostřehoma k Heytmanu Ostřehomskému/ od něhož
potom byl do Wijdně dodán.

Ty Listy zagaté s Czausem přjčinu dali k raddě té, aby Předměstj Wij-
deňské

deňské bylo rozbořené; neb o přjgezdu Sultánowém, o Wogsku nesčislném
s kterýmž Wjdeň oblehnauti mijnil/ wyprawowali důwodně. O wssem
Cýsař Rudolff Wjdeňským Předměstj zplundrowati a zbořiti přjstně poru-
čil,a Zdi Městské y Waly co neylépegi zoprawowati. A giž přihotowené
byli wssecky potřeby/y dělnijcy zgednáni, kteřjžby bořili/gednom že gesstě o
tom rokowali/ impensisne publicis an privatis ædificia dirui oporteat.

Ta wěc když vwažowaná, přinessené gisté Nowiny z Benátek do Wij-
dně, že přjměřij gakkoli začaté mezy Perssany a Turkem giž zrusseno gest /
poněwadž Machomét Pewnosti před tím odňaté nad Rzekau Tygris ležjcý
wedlé přijpowědij nawrátiti Králi Perskému nechtěl / pročež on že znowu
proti Sultánowi lid zbjrá nesčislný/z čehož že Pohan předsewzetij swému
na ten čas dosti včiniti nebude mocy, porozůmjwali/a také ta přjčina byla
že gsau Předměstij Wijdeňské w cele pozůstali. K tomu wědomo bylo že
pro weliký nedostatek žiwnosti/žádným způsobem nebude mocy Wogsko Po
hanské tak bljzko přitáhnauti/ačkoli Pohan poručil, na znamenij wygezdu
swého Praporec zelený z Zámku wywěsyti/ale tím žeby toliko strach na Kře-
stiany pustiti chtěl; prawili.

Přemegsslːli pak neywyžssij nad Wogsky Křestianskými nařijzenij/yakým
by způsobem mohli zase Rábu dostati/ poněwadž dokawádžby ta Pewnost
od Turkůw držána byla/w nebezpečenstwjm býti wssecky Kraginy Němec-
ké rozuměli. Nedostáwalo se wěcy mnohých k oblezenj potřebných/ aniž
za dobré měli na ten čas gey oblehnauti / když o přjgezdu Sultánowém s
nesčislným Lidu wálečného počtem wznil li k wijře dosti podobné powě-
sti/aniž se yaká vkazowala přjležitost k chytrosti/ skrz kterauzby něco tako-
wého dokázati mohli.

Za neylepssij wěc v wssech počteno , mijsta lidem osaditi / aby Proffan-
tůw Pohané do Rábu dodáwati nemohli/a Městečko Dotýs oblehnauti.
To ležj w dolnijch Vhřijch newelmi daleko od Rábu / Waly hlubokými a
Ploty vpewněné/mage y Zámek s Wěžij dosti pewně wystawený/a to mezy
Dunagem a Horami,kteréž Němcy Ssyltbergk gmenugi: vprijmná skrz ně
cesta z Budijnu a Bělehradu do Rábu/ a ginam nelze se vchýliti:

Ta práce wzložená na Pana z Pernssteyna/gěž byl do Komárna 20 dne
Měsýce Máge přigel s P. Balffijm/kdež wložiw do Lodi wsseliyaké přjpra
wy s Pezygem a s Wogáky ge. pustil se na Dunag. Walauni/Komarnsstj
a ginj Vhřj,kteřjž se k té wyprawě po Zemj sgeli / a ti wssickni shromáždili
se sstiastně w Městečku řečeném Almos: Ostřehomsstj gednom na zad zůstá-
wali/gessto pro nečasy nenadále nemohli se s ginými w vrčitý den spolčiti/
protož na ně y druhého dne w témž Městečku čekáwali.

Prwnij hodinu na Noc weden Lid Křestianský k Městečku Dotýs. Pře-
dewssijm Wogskem geli tři gijzdnj w Tureckém Jazyku dobře zběhlj a wy-
cwičenij/a hned za nimi Wůz, na němž připrawené Instrumentum Petard
wezeno/kterýmž Brány hřmotem welikým a strasslíwým wyražené / a při
Woze Lid Pana z Pernssteyna/ gemuž poručeno rychle za gijzdnými s Pe
tardau a Moždijři postupowati. W třetjm hauffu byli Sspanyelowé a Wa
launi gijzdnij / mezy nimiž někteřij z Vhrůw pěssij Rzebřijky nesli / a Mosty
kozenné,přes kteréžby po wywracenj a stroskotánij Brány,do Města wsko-
čili. Následowal Lid pěssy/gehož bylo pět Set/wssickni pod Pezygem žold
beraucý/ wssickni krátkými Mečijkami opatřenij/ a za nimi w patách tři
Sta giného Lidu pěssijho s Rzebřjkami a Mosty/kteřijž měli w ten čas ta-
ké,kdyby tito Petardu přissraubowali / z giné strany k Městu sstorm tichý

puſtiti, a do něho wlezti. Poſlednj hauff z Německých a Wlaſkých Wogá-
kůw byl ſpůſobený. Arkabuzýrowé a ginj kteřjž Muſſketyry gmenugi, da-
leko zadu pozůſtáwali/ aby knoty geſſto zdaleka Zářj dáwagj a činj/ před-
cházegicý neprozradili. A ten geſt byl ordunk, w kterémž naſſy k Měſtečku
čaſem nočnjm přiſtaupali.

Pohané ſtrážnj hned ſe nějakého ffortele obáwali / yakož hned wolali
aby oznámili, coby zá lidé byli/ odkud gſau/ a pro kterau přjčinu přiſſli? Od-
powěděli dotčenj třj Reythaři, že gſau z Rabu/ a že z Budina gedau s ſpjží/
kterauž Aga Achmai poſylá Baſſeti Salomager/ a žeby chtěli trochu v Mě-
ſta odpočinauti aby mohli dne zeytřegſſjho tim lehčegi do Rabu ſe wſſemi
Proffanty odgeti. Strážnj tehdy na pomjnali gich aby neodgjžděli, lečby
prwé ráno Bek o přjgezdu gich přezwěděl/ což oni tak včiniti ſljbili/ a do-
kládali že y k němu liſty magi. W tom žoldnéři Pana z Pernſſteyna Petard
k Moſtu přitahowali/ a ſtrážnj to ſpatřiwſſe, křičeli proč Wozy k Měſtu při-
tahugi/ poněwadž Brány zawřené gſau? Naſſy přjčinu tu býti prawili/ že ſe
Heydukůw obáwagi, kteřjž o wygezdu gegich wědi. Na to Pohané odpowě-
děli, pročby tak dlauhých Wozůw vžjwali? gimžto odpowědjno, že dwa k
ſobě ſpolčeni gſau. Za tim přiložen oheň/ a Petardy ſe mocně zapálili. Stal
ſe weliký a hrozný hřmot a třjſkánj/ neginač než yakoby hrom bil. Brána y
s Moſtem wiſutým ſylnau mocy rozražená/ a naſſym otewřena s welikým
ſtrachem, y křikem obywatelůw. Bez meſſkáni Pernſſteynſſtj žoldnéři po
Moſtech kožennych/ kteréž k tomu s ſebau přiwezli, do Měſta walně wbě-
hli. Prawě toho čaſu také Pan z Pernſſteyna a Pezyus z druhé ſtrany s Hey-
duky po Řiebřjcých do Pewnoſti wlezli/ množſtwj Turkůw z obau ſtran po-
mordowali/ ani pohlawj Ženſkého, ani Djtek neſſanowali. Wſkočilo deſet
Turkůw z wyſoké Zdi do Přjkopůw dolu/ čtyry z nich Křeſtiané wytáhli /
ale geden tim ſkokem ſobě Páteř přelomil/ a hned vmřel: Ginj do Třtin a ſý-
tj zalezli/ a že noc byla tmawá, vſſli z rukau Křeſtianſkých.

Giž Dennice wycházeti počala, když naſſy Měſtečko y Zámek krom Wě-
že opanowali. Poſláno tehdy k těm kteřjž na ni vtekli, aby ſe poddali, k če-
muž ſe nechtěli powoliti/ Pan z Pernſſteyna wſſecky Děla kteréžkoli w té Pe-
wnoſti nalezl proti nim obrátil, a s hněwem několikráte z nich wyſtřeliti po-
ručil; Ale na takowý ſpůſob byla Wěže ta wyſtawená/ že gi z kuſůw žádným
ſpůſobem vſſkoditi nemohli/ pročež Wogákům obklýčiti gi poručil/ kteřjž
zmužile přiſtaupili, a prwnjm ſſturmem gi dobyli. Zmordowáni Turcy na
pořád wſſickni, krom Beka, a gednoho Přjtele geho krewnjho. Tu
také zagat wſſj Zemi Vherſké známý Tyran Dellymený/ kterýž ſe nikdá ne-
mohl krwj Křeſtianſkau doſti naſýtiti. Kořiſtj bylo wſſeligaké hogný do-
ſtatek/ o kterauž ſe žoldnéři dělili. Tudyk nemalé ſláwě přiſſel Pan z Pern-
ſſteyna/ a Turky k welikému ſtrachu přiwedl. Odewzdané Měſto s Zámkem
Pezyowi/ a oſmi Sty lidu pěſſyho y gjzdného oſazené / kteřjž Zdi pobořené
a Brány roztřjſkané ſylně zoprawowali / y hognoſt wſſeliyakých Proffan-
tůw ſobě nawezli.

Na počátku Měſýce Čzerwna vſliſſel Sedmihradſký nowiny od Sſpe-
hěřůw, žeby Turek k Kraginám geho přitahowal/ ano že lid pěſſjy do nich
wtrhl/ a z té přjčiny poručil aby wſſickni dwadcátého dne téhož Měſýce k
bitwě přihotowenj do Lippy přitáhli/ na kteréž mjſto giž byl třidceti Děl
a několik Sudůw Prachu předeſlal / a to aumyſlem takowým, geſtližeby na
Nepřjtele přitreffil/ aby bez meſſkánj bitwu s nim ſwedl/ neb tak mnoho
wěřil ſwým Sedmihradčanům/ že y w nepřjtomnoſti žoldnéřůw Cýſařſkých

ſměl ſe s ſwými o Turky pokuſyti. Na takowé poručenj, ſgeli ſe do Lippy
na mjſto vložené Walachůw/ Muldawanůw a Bulgarůw nemalj hauffo-
wé. Přitreffilo ſe pak, když zewſſech ſtran Sedmihradčané k Lippě táhli/
že gſau někteřj, gichžto dwě Stě bylo, kteřjž z Alby Julij wygjžděli, připa-
dli na Beka gednoho/ genž byl s nemalým počtem Turkůw do Temeſſwaru
geti vmjnil/ kteréžto Turky obſkočili/ a wſſecky do gednoho Mečem zhubi-
li. Sám také Sedmihradſký nedaleko od July s Lidem ſwým zbil Sto ſſe-
deſáte Turkůw/ a zagal gich ſedmdeſáte oſm / kteřjž při trápenj wyznali
gednomyſlně/ že čtyry Tiſýce Turkůw z Azye do July přitáhlo / a každého
dne že gich wjce a wjce přibýwati má: Sultán že nic giného nemyſlj, ge-
dnom yakby mohl Wjdeň oblehnauti/ a Sedmihradſkau Zemi podmaniti/
ano že giž předeſlaw wſſeligaké potřeby Wogenſké čtrnáctého dne Měſýce
y z Konſtantynopole ſe dwěma Wogſky, to geſt na dwé rozdělenými wygel /
a že ne z giné přjčiny Dunag s Sawau Moſtem ſpogiti poručil/ k tomu že y
tři Baſſowé od něho wyſlanj, s neypřednějſſj čáſtkau Wogſka do Erle
přigeli.

Téhož Měſýce Czerwna w nocy ſpadl déſſt krwawý v Měſta Strale-
undy, genž gt w Zemj Pomořſké/ a to w některých ſſtěpnicých/ ante Franco-
nam portam, což lidé porozuměli z toho že gſau ráno Kwjti ſkrwawené, y
Plátna kteráž w Zahradách bjlili, ſpatřili/ na nichž krůpěge krwe pozůſtá-
wali/ kterážto Plána když prali/ dotčené krůpěge w křjže ſe proměnili/ a čim
wjce ge odpjrali, tim lépegi ge bylo znáti / na čéž wſſyckni z Měſta toho s
podiwenjm patřili. O čemž pjſſe Ianſonius, Mundi furioſi, folio 121.

Potomně čtwrtého dne téhož Měſýce Czerwna, přitreffilo ſe že geden
Měſſtian Střalezundſký, řečený Jan Germerus gel do gedné Wſy, neſa Ze-
manu bydlegicýmu w ni, Knihy negaké/ a hle wkročil mu w ceſtu yaký s di-
wný Starec/ mage wlaſy wſſecky ſſediwé/ wyſoké poſtawy, coby mohlo dwú
Mužů wzdýli býti/ a oděw na něm byl wſſecken bjlý yako ſnjh/ ač Tělo tro-
chu měl temnějſſj.

Germerus ſpatřiw ho, vlekl ſe náramně/ wſſak předce daw ſobě dobrau
a ſmělů myſl, pozdrawil toho Starce/ ale že mu on hned neodpowěděl, mno-
hém wětſſj ſtrach na něg přiſſel/ y počal ſe žehnati ſwatým křjžem/ yakožto
ſtrachem zděſſený.

W tom promluwil Starec a řekl: nelekey ſe / negſem yá ten před kte-
rýmž křjže činjš aby zmizel/ což odmluwiw, odſtaupil na prawau ſtranu /
a Germerus odcházel ceſtau ſwau/ gemuž Starec dj: počkey trochu/ a po-
wěz kam ſe béřeš/ což když mu oznámil/ řekl: Wěděl gſem o tom prwé kam
by gjti chtěl/ a proto gſem tebe zaſtawil, aby to cožkoli rozkáži, wyplnil.
Když ſe zpátkem nawrátjš / wſtup do Raddy mezy Pány Měſta Střale-
undſkého/ a rcy gim, aby odwrátili Srdce ſwé od ſkutkůw bezbožných/ yako
od lakomſtwj/ křiwého přiſahánj/ od bludůw/ od ſmilſtwa/ od Pýchy/ a wſſe-
ligakých giných nenáležitých činůw.

To geſtližeby nevčinili/ powěz gim, ať konečně tomu wěřj/ že Měſto ge-
gich deſátého dne Měſýce Srpna, to geſt na den Swatého Wawřince w po-
pel ſe obrátj: na čéž dj Germerus/ nedopauſſtěgž toho Pane Bože / ale giž
byl náramně zděſſený, a téměř yako omámený/ pročež tázal ſe ho Starec řka
pamatugeſſli což gſem přikázal mluwiti? odpowěděl Germerus / něco pa-
matugi/ a něco nepamatugi/ a on gemu znowu wſſecky ſlowa ſwá ſwrchu
oznámená opakowal.

Tu řekne Germerus/ yák to w Měſtě nemohu oznamowati/ neb by ſe mi

wſſyckni ſmáli/aniby také to newěřili, Bychť pak gim to y mluwil/ a Starec na to dj: giž ty powěz předce coskoli odemne ſlyſſel/nechceſſli ſwú duſſy zatratiti/neb konečně, geſtliže gim to neoznámjſs, nebudeš gmjn Služebnjkem Božým/do Králowſtwj Nebeſkého newegdeš / aniž mjti budeš yaké ſſtěſtj na Swětě/a k tomu w brzkém čaſe vmřeš. Protož radjmť aby ničeho nezamlčel, což gſem koli yá od Pána Boha k tobě poſlaný mluwil. Ledwa tu řeč dokonage/zmizel před očima geho.

Germerus nawracugic ſe do Měſta/včinil tak yakž mu byl rozkázal tě Starec dotčený/a oznamowal Raddě Měſta toho cožkoli od Muže toho ſlyſſel/y cožkoli widěl s welikau báznj.

Okolo těch čaſuow Knjže Wirtmberſké poručilo gednoho Alchimiſtu ffaleſſného, genž byl mnohé Pány znamenité ffortelně a zrádně oſſkrabal/ na Sſybenicy pozlacené k wěčnému geho poſměchu, oběſyti. Byl ten giſtý rodem z Morawy vměnj Zlatnjckého, z chatrného kmene poſſlý/ ale ſpaniloſti Těla a wtipu tak obdařený, že geg každý Člowěkem neſſpatným rozuměl býti/Neb y wněm byla něgaká wyſokomyſlnoſt/y myſl bezpečná / nižto dary od přirozenj ſobě dané vměl wážně vkazowati/čeſt a poctiwoſt ſobě činěnau rozſſaffně přigjmati. Aby pak w wětſſj vctiwoſti a wažnoſti vwſſech byl/prawil ſe býti Girjkem Honawerem, Synem wyſoce Vrozeného Pana z Brunhawen a z Grobeſſyc Morawana/a žeby z přjčiny té cyzý Kraginy progjžděl/dokawadžby Otec na něho rozhněwaný, hněwu mimo ſebe nepuſtil: což owſſem o Synu gmenowaného Pána byla prawda/ ale on tim Synem nebyl. Mluwil s welikau bezpečnoſti o wſſeligakých wěcech / a také že ſpatřil diwy rozličné, pro kteréž ſe z hněwu Otcowſkeho raděgi může radowati, nežli rmautiti: Neb y onen požehnaný Filozoffſký kámen, od mnohých hledaný a nenalezený, žeby w prawdě nalezl, dokládal/nimžto může y přirozenj yako zginačiti/y wſſeligaké kowy ſamým tknutjm w zlato obrátiti/gednom to ſobě na překážce býti prawil, totižto nedoſtatek Peněz k rozličným potřebám/kteréžby k wyhledáwánj tak wzneſſeného pokladu přináleželi/kterežto magic, žeby chtěl wſſemu Swětu očitě prokázati/ že Vměnj Alchymiſtcké ne ffaleſſné a nepodwodné gſt / ale w prawdě giſté a konečné. Knjže, gehož myſl přjpowědj činěné, welmi naklonili, vwěřilo wſſem ſlowům geho / y Peněz, na potřeby k té tak diwné a vžitečné wěcy, nelitowati poručil. Hned počal chytrý oklamawatel Prſky a Pece rozličné ſtrogiti / Vhlj kupowati/Měchy dmýchati/páliti/přepalowati/ rozpauſſtěti / zas w hromadu ſpauſſtěti/a ginými diwnými ſpůſoby troſſtowati / každý o něm mluwil/každý ctil/každý ſe geho Přjtelem žádal býti/a čim wjce ſe o Vměnj geho powěſt rozeſſla/tim ſſtědřegi Knjže poraučelo Peněz dodáwati.

Giž na porody Zlaté, a na to přediwné toho předrahého kamene ſtwořenj geden každý očekáwal/ale Knjže, gemužto ſamému Meſſec gruntowně wytřeſen/nemohl déle na ty troſſty naděgi ſwau wzkládati. Porozůmjwal tomu ten ſwůdce/a z té přjčiny puſtil podwodné hlas, žeby mu potřebj bylo gjti do Měſtečka gednoho nedaleko od Stolice Knjžetcý/tak aby tu konec prácy ſwé tak dlauhé včinil/yakož pak pogma Služebnjka ſwého, z Měſta wygel. Dotčený Služebnjk o tom wſſem lotrowſtwj dobře wěděl / neb byl od Pana z Brunhawen k Knjžeti s liſty přiſſel/hledage při Dwoře geho Syna dotčeného Pána/yakožto ten kterýž gemu mnoho let wěrně ſlaužil/a tu nalezl, ne Syna prawého/ale chytráka toho genž ſe prawil býti Synem tim/od kteréhož gſa ſliby y dary hognými namluwený/wſſecko cožkoli o něm wěděl, neb ho wýborně znal. zatagil. S tim tehdy Služebnjkem rannjm

gitrem

giterm wygel/a wida k tomu přjležitoſt dobrau/oddal ſe na ceſtu/ a co mohl neyrychlegi vtjkánjm žiwot zachowati vſylowal. Druhého dne dáno znáti Knjžeti že Alchymiſta nepřigel/tolikéž y třetjho dne oznámeno že nepřigel/z čehož počalo geg Knjže w domněnj mjti/a potomně o wjře geho y pochybowati. K poſledku zwěděno že konečně vtekl/a hned wyſláni na wſſecky ſtrany kteřjžby geg honili/a tomu genžby ho přiwedl, tři Sta zlatých za prácy mělo dáno býti.

Rozgeli ſe gjzdnj na wſſecky ſtrany/y pěſſj ſe do rozličných kragůw rozběhli/hledali/ſſpehowali/až nebohého Alchymiſtu nalezli w Hrabſtwj Sſawenburſkém/ a nalezeného ſwázali. Tu wložen na Wůz neſſťaſtný Midas genž chtěl wſſecko proſtředkem toho Nebeſkého kamene w zlato obrátiti / a s welikým poſměchem do Měſta Stutgardj dowezen/kdež za krátký čas w wězenj temném a ſmradlawém ſeděl/dokawadžby včiněné nebyli Sſaty z kůže pozlacené, w nichžto wiſeti měl/a dokawadžby ſe nepozlatila Sſybenice / na nižby ſlawně a bohatě zaſlaužený wzal žiwota ſwého konec. A když bylo wſſecko připraweno yakž náleželo/z rozkazu Knjžetcýho ten njzce Vrozený Pán/a wyſoce o ſobě mluwjcý ſwůdce, na pozlacené Sſybenicy w zlatém oděwu ſlawně oběſſen. Bláznjwj lidé kteřj chtěgi Naturam vměnjm náſledowati/geſſto ona mnohém možněgſſj nežli ars, aniž artem ſobě býti w něčem rownau dopauſſtj/neſſtiaſtnj a mizernj také ti, kteřjž takowými podwůdcům a ſſybalům wěřj/a w Alchymiſtſkým zlatě, ne w přirozeném bohatſtwj wyhledáwagj.

Při poſlednj čtwrtj Měſýce Czerwna Sedmihradſký přigel do Lippy: Heytman té Pewnoſti byl Januš Geleſty Muž vdatný/ a w ſprawách Wogenſkých ſſtiaſtný y dobře wycwičený/ale žádoſtj zlata tak oſlepený/že ačkoli hogné kořiſtj čaſtokráte doſtáwal/wſſak předce ta lakomá a nezbedná žádoſt nemohla ſe doſti naſytiti / wynalezl tehdy proſtředek zrádný, kudyby mohl k nesčiſlné Summě Zlata přigjti / a s Turkem ſmlauwu a ſrozuměnj včinil/žeby mu chtěl Lippu ſewſſemi obywately w ruce dáti: A giž ſe ten den přibližowal kteréhož měl Turky ſkrze Fortnu do Pewnoſti wpuſtiti/ ale diwným půſobenjm Božſkým ta zradda na gewo wyſſla/ o kteréž mage wědomoſt Sedmihradſký / Zrádcy toho w wězenj vkowaného zanechaw/ wygel proti Turkům na zradu očekáwagicým, a ge rozpláſſyl. Potomně poručil Januſſa Geliſty k čtyrem Koňům přiwázati/a geg na čtyry kuſy roztrhnauti/ a na mjſtě geho, Barbeliuſa genž byl wſſemu Wogſku přjgemný, za neywyšſſjho Heytmana wyhláſyl.

Toho čaſu plawili ſe Walauni do Vher mimo Wjdeň na 24 Lodjch welikých, a pěti malých/kterežto Wogſko Sſonbergius ſebral/a ginj žoldnéři Pana z Raſteauberchyn s nimi. Tu gedna z těch Lodj pro neſſetrnoſt plawcůw na Skálu přirážena/a ſewſſemi kteřjž w ni byli, s gich welikým křikem ſe potopila. Sedělo w ni Walaunůw Sto a padeſáte / kteřjž wſſyckni w té přjhodě vtonuli/ginj pak, gichžto bylo okolo tři Tiſýc k Preſſpurſkému Předměſtj připlynuli: Hned yak na Břeh wyſſli Walauni/počali po Weſnicých běhati/laupiti/bráti wedlé ſwé liboſti. Z čehož Margkrabě z Burgau nemalo byl obražen/proto poſlal k nim Girjka Baſtu Muže v weliké wzáctnoſti/kterýž yak některé zwěſſeti rozkázal / hned vkrotil tak prchliwé gegich holdowánj.

Deſátého dne po té přjhodě lid Baworſký a Sſwábſký tolikéž k Preſſpurku připlynul.

Tataři tehdáž měli ſwé Leženj pod Budinem/a ti nočnjm čaſem puſtili ſe

li ſe přes Dunag/a odgali Wiwarienſkým a Oſtřehomſkým čtyry Sta Koňůw, kteřjž ſe na Lukách bez ſtraže páſli. Brzo potom pomſtili ſe Huſaři toho wſſeho/neb nenadále wpadli do Leženj gegich/ a kteřjžkoli neutekli, wſſecky na drobné kuſy rozſekali.

Ziolněři z Dotyſu ſnažili ſe o to aby mohli chytrů lſtí Palottu opanowati/ale že ſe gim w tom neſſtiaſtně wedlo/dobyli Hory Swatého Martina/a tu dwa Agy Turecké zagali.

Dwadcátého čtwrtého dne téhož Měſýce Komarnſſtj puſtili ſe až k Bělehradu/kdež Předměſtj, wyneſſe kořiſt hognau/a weliké ſtáda Dobytka odehnawſſe/ohněm pokazyli. Obywatelé Bělehradſſtj na to wſſe z wyſſſých mýſt patřili/a wſſak ſwých neſměli retowati/ani z Pewnoſti wygeti. Vmýnili ſe pokuſyti Křeſtiané y o Tatary a Ruſcyány / o nichž wěděli žeby Leženj ſwé měli v Betker. Bylo gich shromážděných okolo třj Set/kteřjž gakž na Tatary připadli/neyprwé ručnicemi počátek bitwy včinili/a potomně ſáhnauce k Mečům/ zděſſené yako howada bili a mordowali. Zahynulo množſtwj Pohanůw / a z naſſých pak žádný. Nalezené byli w tom leženj předrahé Roberce/mnohé oděwy Akſamitowé/Zlata y Střjbra weliké množſtwj /Konj ſpanilé/ a Tiſýc Dobytka welkého y malého. S tim když naſſy zpátkem ſe wracowali/připadl na ně Bek Satkatenſký / ale y ten ztratiw nemalo ſwých Wogákůw/zpátkem rád y nerád cauffati muſel. Naposledy y Baſſe Budinſký přiſpěl/a Křeſtiany dohonil/kteřjžto čaſtými půtkami byli giž zemdlenj/k tomu nemnoho Prachu měli/ a z těch přjčin gedenkaždý rozuměl že práwě w auzkoſti poſtaweni gſau/ vmýnili ſobě neb tu zahynauti, aneb ſylnau rukau průchod včiniti : yakož pak giž obklýčenj gſauce, Turkům ſe w tom proſtředku zmužile bránili, tak dlauho až na ně Noc připadla/a té bitwě konec včinila. Tu zahynulo naſſých ſſeſtnácte / polowicy Dobytka ſtraceno/ s ginými wěcmi Křeſtiané k Komárnu poſpýſſyli.

Tauſſkát Weſnice geſt, do kteréž Sedlácy Obilj, a cožkoli giného prodati mohli, ſwožowati zwykli. Při niž wyſtawené geſt Měſtečko, ne tak pewné, yako těmi handly zbohacené. Sebrali ſe Waradynſſtj/gichž bylo okolo půl třetjho Sta/a rannjm gitrem k tomu Měſtečku přiharcowali/ kdež nalezli Pohany bezpečně ſpjcý/y wpadli do něho bez meſſkánj / a položiwſſe oheň zapálili. Zmordowáni Pohané wſſyckni napořád/a od toho mordu obrátili ſe k kořiſti/kterauž doſti hognau nalezli. Zwěděw o tom owſſem Solnocký Bek/ naſſým nawracugicým ſe zpátkem, ceſtu zaſkočil. Bogowáno celý den/nětco kořiſtj Pohané odňali/a dwa z Křeſtianůw zabili/ginj wſſyckni do Waradynu zpátkem přigeli.

O wypálenj takowém Měſtečka Tauſſatenſkého když Turcy w Kyralu zwěděli/zapálili ten Zámek/ a na bezpečnegſſj mýſta odgeli.

Každodennj ſſkody, Nepřjteli weliký zármutek přináſſeli/kterýž wždy nic giného nepřemýſſlel, gednom aby ſe mohl pomſtiti. W tý čaſy některj Komarnſſtj ſſpýžy do Dotyſu wezli/o čemž když Turcy zwěděli/domnjwali ſe že giž ten den přiſſel, w němžby ſe nad Křeſtiany pomſtili: A wpadli na Oſtrow řečený Sſut/gýmali/laupili/mordowali : Vſſel z rukau gegich geden Wězeň/a přiběhl do Komárna/kdež o vkrutenſtwj Pohanſkém wyprawowal. Komárnſſtj bez meſſkánj wygeli, magic gedenkaždý za ſebau na Koni pěſſjho/a honili Turky až ge y dohonili. Swedena bitwa zmužile/ Turcy na Hlawu poraženi/ kořiſt odňata/ wězni wyſwobozeni.

Při témž čaſe Turcy množſtwj Wozůw naladowaných do Papy přiwezli/ k tomu y Děla některé / neb welmi ſe obáwali aby Křeſtiané dotčenau Pewnoſt

wnoſt

wnoſt walně oblehli.

Takowému neſſtěſtj byli Turečtj Ziolněři podrobeni/ale mnohém wětſſj nauzy trpěli Konſtantynopolitanſſtj / neb byl hlad weliký w Městě/Kanyčaři rozbroj včinili / že Sultán, aby Monéta mnohém wjce nežli prwé/a téměř přes přjliš platila, vſtanowil/ a ſám Machomet pro zázrak w Městě ſpatřený, welmi byl zarmaucený. Neb práwě čaſu Polednjho/an žádný Oblak poſſmaurný widjn nebyl / otewřelo ſe Nebe/ z něhož paprſſlek ohniwý wyſkočil na Wěž w nižto Prach chowali / kterýž ſe mocy takowau rozpálil, že pět Wěžj přjležitých y s Domy Židowſkými při nich wyſtawenými z gruntu wywratil/y wſſecky w nich přebýwagycý zahladil. Hladem zmořenj owſſem ſe těſſili že giž ſe Žeň přibližowala/ y Kantčaři, poněwadž Sultán plat Mince vlewil wedlé obyčege prwnjho byli ſpokogeni / ale kterakby Prorok gich měl býti vkrocen / žádny nemohl k tomu rady proſpěſſnau dáti. Nařjzené byli proſby každodenni / v přikázáno přjſně aby ſe také poſtili / a wſſak předce to náhlé zděſſenj myſl gednoho každého zarmucowalo.

Třetjho dne Měſýce Czerwence / prſſela Krew z Nebe y Syra/tak yak y před několika Neděli / a padl z Oblohy Nebeſké y Oheň na Koſtel Panny Marye / což widěli očitě Koſtelnjcy/a widěnj wegſs oznamený dotčeného Germeruſa potwrdili mnozý Lidé wzáctnj/ mezy nimiž y Konradus Skluſenburſký / toho Měſta nařjzený Viceregent, totiž že prawdiwé bylo widěnj geho/a ne od něho zmyſſlené : Quod quoq; comprobat & confirmat Eccl: S. Theologiæ Doctor & profeſſor, teſtimonio ſuo, Mundi furioſi, folio 123.

Téhož gmenowaného Léta/ to geſt 1597. Měſýce

Ledna ſnažili ſe o to Rácowé/ aby Pohanům do Erle Preſſanty dodali/čehož ſnadně dokázali/ neb žádný nebyl kterýžby toho gim zbraňowal/ a tak s třema Sty Wozůw Obiljm naladowaných/ wgeli do gmenowané Pewnoſti.

Téhož Měſýce / Pan Trčka kterýž giž oſm dnj w Wězenj pozůſtáwal/ poſlal k naſſým kratičké pſanj / w kterémž poněwadž žádné zminky o Hraběti z Turnu neučinil podobná wěc geſt k Wjře že dále do Turek wezen/aneb že od rány kteráž mu Ručnicy včiněna byla vmřel. Zawjragjce pak pſanj dotčené/při poſledku doložil ſlowa tato: Já Trčka w weliké vzkoſti poſtawen gſa / ledwa žiw pozůſtáwám / w kterézto nauzy ſemnau trwagi/ Jan Chynſký/a Heytman Holoſſuch.

Při témž čaſe Legátowé od Weywody Walaſkého / tolikéž od Knjžete Sedmihradſkého do Prahy byli poſláni / a Poſlowé od Turka k Sedmihradſkému wyprawenj/ſnažně o pokog gednali.

Komarnſſti Huſaři tehdáž wygeli na Sſtráž / a zagali množſtwj Ziolněřůw Totešſkých/ mezy nimiž byl y Aga Wogák znamenitý/y na ten čas raněný / a ten oznámil že Turecký Cýſař newmřel / neb před tim ſlyſſeti bylo žeby vmřjti měl.

Deſátého dne Měſýce téhož / ſtiat w Wjdni geden Francauz a potomně na Kůl wſtrčen / proto že geſt vmjnil Baſſtu wedlé Czerwené Wěže podkopati a Prachem podloženým rozhoditi / aby Pohané k tomu vſtanowenj a na to očekáwagjcý bez welké práce do Měſta wſkočili/ a geho ſe zmocnili. Ale Pán Bůh diwným ſpůſobem / takowau geho zradu na gewo proneſti ráčil. Hroznegſſj naň dany byli Ortelowé/ ale Gezowiti přimlauwali ſe zaň a toho ſe dožádali/ že takowau ſmrti byl treſtán.

W Konſtan-

W Konſtantynopoli Jančaři včinili tumult/ a počali Domy wybigeti laupiti a plundrowati/ při čemž mnohé z předněgſſých Panůw Tureckých zamordowali/ a w tom wyſſel Oheň na mjſtech rozličnych/ od něhož několik Tiſýc Domůw shořelo/ a yakž wůbec mluweno/ y Palác Cýſařſký k ſkáze přiſſel.

Hatwanſſti Pohané/ k Neywyžſſjmu w Fileku pſanj včinili/ že ſe chtěgi k němu Sauſedſky chowati oznamugjce/ gednom aby k nim Obilj wézti ſwobodně dopauſſtěl/ a oni naproti tomu/ že také zbraňowati nechtěgj aby ſe k nim Wjno a giné wěcy wozyli.

Dwanáctého dne Měſýce gmenowaného/ některá zřjzenj neywyžſſjho Biſkupa Ržjmſkého/ w Praze čtena gſau.

Prwnj. Aby žádný Katolický Cžlowěk nebral ſobě Manželky kterážby též Wjry nebyla/ a žádná Panna ani Wdowa aby s tim w Staw Manželſký newſtupowala/ kterýžby ſe s nj v Wjře neſrownáwal/ a to pod pokutau wyobcowánj.

Druhý. Ziádný Katolický Cžlowěk nemá za Kmotra ſtáti takowému kterýžby nebyl takowé Wjry yaké on geſt.

Třetj. Ani Muž Kmotrem, ani Zěna Kmotrau býti nemá/ geſtližeby Kněz Djtě křtil w Koſtele ne Katolickém.

Cžtwrté. Ziádný Wlach nemá ſe do cyzých Kragin puſtiti bez powolenj Wrchnoſti Duchownj kterauž nad ſebau má.

Páté. Gedenkaždý Wlach w Německých Kraginách a gim přináležitých přebýwagjcý/ neyméně gednau za Rok má ſe z ſwých hřjchůw wyznati, a každého dne Swátečnjho Mſſi Swatau ſliſſeti.

Sſeſté. Aby žádný Katolický Wlach w žádném Měſtě ani Zámku nebydlel w kterémžby ſe vſtanowenj Cýrkwe Ržjmſké ſwětle nezachowalo/ pod pokutau wyobcowáni a propadnutj Statku/ yakýbykoli w Kraginách Wlaſkých měl.

Dwadcátého čtwrtého dne téhož Měſýce/ Pater Alphonſus Spowědlnjk Knjžete Sedmihradſkého do Prahy přigel/ kdež ſe očekáwalo y na ſamé Knjže/ a pro tu ſamau přjčinu zdržowali ſe w Praze Vherſký Kancléř, Balſſj, Nadaždi, a Pawel Niary s ginými Pány Vherſkými.

Při těmž čaſe Turecký Cžaus přigel do Benátek/ ſtěžugjc ſobě gménem Sultánowým na Benátčany/ že Turkům od nich ſſkoda na Moři včiněna za 160000 Korun/ pročež byl cytowán ten genž byl půwodem toho/ totiž negaký Tſſkoch který na to odpowěděl/ že on wždycky dobrým přjtelem pozůſtáwá Obce Benátſké/ ale poněwadž s ſwými k Domu Rakauſkému přináležj/ že geſt gemu přiſluſſelo y přiſluſſj nepřátely téhož Domu wſſeliyakými ſpůſoby ſužowati.

Sſeſtnácýtmého dne téhož Měſýce Ledna/ gel ſkrze Wjdeň Pan Girž z Rollanic s ſedmi Sty Gjzdných/ a ſedmi Praporcy pěſſých/ mage při ſobě dwa Rytmiſtry/ kterýžto Lid do Oſtřehoma a Altenburku měl býti vweden neb yakž wůbec mluweno/ ſſelo ſe do Rábu několik Tiſýc Tatarůw/ a ti bez pochyby o tom přemegſſleli/ kterakby ſe mohli některé pewnoſti zmocniti.

Měſýce Vnora/ Huſaři z Altenburku wygeli na ſtráž k Bělehradu/ a zagali některé Wozy a Woli/ s ſſeſti žiwými Turky/ kteřjž oznamowali že přigel Cžaus do Řeckého Bělehradu neſa nowiny, že ſe Sultan ſylně do Pole táhnauti ſtrogj/ a že wſſem kteřjžby giž ſedmnácte let wěku ſwého měli/ pohotowě býti poručil.

Tataři tolikéž při tom čaſu 300. Wozůw ſſpjžných do Rábu doprowodili

dili/ w kteréžto pewnoſti, žeby na ten čas přes Patnácte Set Lidu Wogenſkého nemělo býti/ gjſtili.

Téhož Měſýce nawrátil ſe z Polſky Signor Carolo Trappo do Genue, kterýž Kancléři Polſkému zlaté Rauno/ od Almirana di Arragonia do Němec přiwezené/ s giſtými Kondycyemi odewzdati měl, ale poněwadž ho přigjti nechtěl/ ſpátkem zas do Sſpanyel poſláno bylo.

Sedmnáctého dne Měſýce téhož Sedmihradſký na Cžtyrydcéti Kočjch přigel do Prahy; přjčina přjgezdu geho na ten čas tegná byla/ tak wůbec mluwili, žeby pro Rauno zlaté přigeti měl.

Dewatenáctého dne Arcyknjže Mathyáš gel do Preſſpurgku/ aby v přjtomnoſti geho Sněm Panům Vherſkým položený držán byl.

Měſýce Března/ wyprawili naſſy nagatého Turka s pſanjm k Panu Trčkowi do Erls, přiſlibiwſſe témuž/ geſtližeby ſe nawrátil, Sto Tolarůw dáti, kterýž neobmeſſkal/ nýbř nawrátil ſe s odpowědi, a oznámil že Pohané dotčenau Pewnoſt znamenitě ſtawěgi a s zagatým Panem Trčkau nelitoſtiwě nakládagi/ yakož to y on ſám w pſanj ſwém doložil, pjſſyc/ žeby nechtěl wſſeho ſwého Statku litowati, geſtližeby mohl toho přetěžkého Wězenj ſproſſtěn býti.

Wedlé wyprawowánj zagatých Turkůw v Solnoka/ Matka Cýſaře Sultána rozhněwala ſe na Baſſy Cykalu/ že geſt pſal k Sultanowi, aby w tom gi nevpoſlechl/ aby neměl do Pole wtáhnauti, poněwadž mu ſe nyni laſkawé ſſtěſtj vkazuge/ pročež že y o to vſylowala, yakýmby ho proſtředkem o žiwot připrawiti mohla/ o čemž obſſjrněgi pjſſe Iacobus Francus.

Měſýce Cžerwence dne oſmnáctého prſſela Krew w Wjdni před Branau kteráž ſlowé Sſottenthor/ což bylo wſſem lidem na to patřjcym k nemalému podiwenj.

Při koncy gmenowaného Měſýce Frantiſſek Aldobrandynus s oſmi Tiſýcy Wogakůw ſwých/ gichžto potomně ledwa Sſeſt Tiſyc načteno/ přigel do leženj k Preſſpurgku, proti němuž wygel Arcyknjže Maximilián s Neywyžſſjm Polnjm Marſſálkem, a s některými Huſary. Nedlauho potom přigelo y Knjže Mantuánſké, s čtyrma Sty Lidu gjzdného. Přigel také Kurýr od Papeže a Kardynála Aldobrandýna wyſlaný/ kterýž Liſty napomjnagjcy Aldobrandýnowi přineſl/ aby zmužile wedlé wſſy možnoſti ſwé proti Turku bogowal, a bylaliby toho potřeba/ aby Sedmihradſkýmu retuňk dáti neobmeſſkáwal.

Cžtrnáctého dne Měſýce Srpna Holandſſtj Sſýffowé/ kteřjž Dwadcé-

ti Dewět Měsýcůw na Mořij byli / sstiastně se do Holandye nawrátili, w kterémžto čase wsseliké přjhody / kteréž se gim přitreffili, zdálo mi se za dobré tuto doložiti.

Když se tehdy na tom snesli někteřj přednij Kupcy w Amstrdam / aby sstěstj wyprawiwsse některé Ssýffy do Indij, skusyli / přichystali wsseliké wěcy potřebné, a Ssýffy spůsobili. Prwnij Ssýff slaul Maurycyus, a ten byl Cztrnácti welikými Děli / Ssesti mensſými, a 84. osobami opatřen: Plawec k němu nařjzený, slaul Jan Mollenaer, a Gubernátor byl Kornelius Holcman. Druhému Ssýffu dali gméno Hollandyá, w němž bylo Třinácte Kusůw welikých a Wogákůw Osmdesáte Pět; Plawcem byl Jan Dygnumus, a Gubernátorem neb Správcy Gerhart z Bennyngu. Třetjmu přezděli Amstrdam / kterýž opatřili Ssestnácti kusy welikými Desýti Děli litými, a osobami 59. při němž Plawcem včiněn, Jan Jakub Sselinger a Neywyšsſym Správcy Reyner z Helu. Cztwrtý Ssýff Pinase nazwaný / neměl w sobě gednom Dwadcéti Wogákůw dobře oděných / při němž byl Plawcě Ssymon Lambert: Y pustili se od Břehu druhého dne Měsýce Dubna, a spatřili mnohé Ostrowy / yako Heysant, Barles Lisbonu, Kanarye obědwě, Palm, Pič, Los, Romeros, Fero, Bona Visita, Ostrow de May, při kterémž celý den leželi.

Dwadcátého Sedmého dne Měsýce Dubna plauli dále, a potkali se s dwěma Ssýffy Hysspanskými Cukrem naladowanými, kteřjž k Indij weychodnj pospjchali / s nimiž y rozmlauwánj Přátelské měli.

Dwanáctého dne Měsýce Máge / opět přitreffili na pět Ssiffůw, kteřjž od S° Tomásse Cukr wezli, a poněwadž k Lisboně plauli / po nich do Hollandye Listy poslali.

Cztwrtého dne Měsýce Czerwna / přisſli práwě pod čáru Ekwinokcyálskau, kdež na ně připadlo takowé horko / že gim wssecky Proffanty w soli zmořené Masso y Ryby / y dwakráte pečený Chleb, k skáze přisſli, Woda sladká se zsmradila, Máslo se rozpustilo yako Oleg, a wětssij polowice Wogákůw w nemoc vpadla.

Sedmmecytmé° dne Měsýce téhož přeplauli pod Cýrkl gež slowé Tropicus Capricorni, a přisſli na mjsta nebezpečná / gimžto řjkagi Brasiliá / w nichžto nelze než žiwot w sſanc saditi gestliže se dále Ssiffowé od Wětrůw ženau: neb bžk wlnobitj žádného po wssem Mořij nebylo / nicméně na těch mjstech / wždycky gest hromobitj / bleyskánj / a žiwlůw pozdwjženij.

Třináctého dne Měsýce Czerwence spatřili weliké Stáda Ptákůw černých, a dewatenáctýho dne biljch / dwadcátého pak dne ljtal nad nimi Pták yako Labuk welky. Když se koli takowi Ptácy čtyři aneb Pět vkáži / gisté znamenj gest, že negjau daleko od Země, a zwlásstě od Ostrowa řečeného Caput bonæ Spei., yakož po několika dnech / sspice téhož spatřili, a čtwrtého dne Měsýce Srpna k Ostrowu Aqua Sambres řečenému připlauli.

Pjtého dne Měsýce Srpna / někteřj z Ssýffůw wystaupili / aby něco pro nemocné, gichžto w gednom Ssýffě přes Třidcéti bylo / wyhledati mohli, a hned se dali s Obywateli w přátelské rozmlauwánj, kteřjž rozličné wěcy nemocným k prospěchu do Ssýffu snásseli / za sprostý Nůž neb za kus Železa / Wola, Kráwu, Owcy dáwali. Owce byli tučné welmi / s dlauhými Ocasy / Woli a Kráwy w ničemž se od Hollandských nedělili. Obywatelé toho Ostrowu gsau Těla newysokého ale složitého / chodi obnaženi, chudi toliko Kožemi Zwiřetcými se přiodjwagi, bohati Plássťky nosy / hanby swé Lissčjmi ocasy přikrýwagi / Masso syrowé gedi, a Ko-

sti yako Psy hlodagi; mjsto Obuwůw Kožij wespolek zssytých vžjwagi, a zapáchagi wůni newděčnau yako Howada / tak že ge zdaleka vceyti. Žiádných Domůw nemagi / mluwij yako Dětj, a kdáči yako Slepice. Zbraň gich gsau Osstjpy / magjce na wrchu ssyroké Železa, a okolo Ruky Kruhy kostěnné.

Gedenácté° dne Měsyce Srpna / rozestřeli Hollādři znowu Plachty, a 3. dne Měsyce Zářij připlauli k Ostrowu S° Wawřince / genž ginác slowé Madagosskar. Tu wystaupil z Ssýffu Jan Sselinger, aby pro nemocné něco kaupil / (neb gich tak mnoho bylo / že ledwa kdo byl zdrawý / kterýž by Ssýffy mohl sprawowati) a dostal za dwa Nože, weliké množstwj Ryb / nimiž se nemocnj posylnili.

Cztrnáctého dne / téhož Měsyce, wesſli na geden maličký Ostrow, kterémuž gméno dali vmrlý / proto, že mnozy z Towarysſůw gegich na něm zemřeli, mezy nimiž počten y Jan Dignumus. Wyprawili pak Ssýff řečený Pinasse s Lodičkau / aby Wodu sladkau hledali, Lodička nawrátila se prwnjho dne Měsýce Ržigna / neb nalezená byla Woda sladká, pro kterauž wssickni plawiti se neobmesskali.

Desjtého dne Měsýce Řjjgna wysſli na Zem suchau, a obywatelé chowali ge dobře / Woli, Owce za Cýnowé Ljžice gim dáwagjce.

Druhého dne Lodičku Nemocnými naplněnau pustili k Břehu, a w tom obořili se na ně Diwocy Muži, a cožkoli v sebe měli, gim pobrali. Nebyliby se gim ani gini obrániti mohli / kdyby se byli Prkny nezasſancowali.

Patnáctého dne Měsýce téhož opět přiběhli Muži Diwocy, z nichžto gednoho žiwého chytili, a gednoho zastřelili: zabit také od nich Mikuláš Jansens, a na proti tomu Holandři po dwanácti dnech vlapili také gednoho, a gey zamordowali. Obywatelé toho Ostrowu nazy chodi, gednom že nad hanbau Sukno neb Bawlnu magi / wzáctnégssy takowého kus Sukna od Prsůw až dolu nosy. Mezy wssemi Rowy / neypřednégssy v nich gest Měd a Cýn z nichžto sobě Armpanty dělagi / w chalaupkách chatrných bydlegi / Ručnice se náramně bogi / tak že se gich gednau, Sto osob zahnati může, w Machométa wěřj / Woli magi s welikým hrbem, w kterémž nic giného neni gednom samý Tuk, a Owce s Ocasy, tak welkými / že geden Dwanácte Liber wáži, a gest Dwamecýtma Loket dlauhý. Nacházy se také na tom Ostrowě množstwij Papausskůw / Mořských Koček / a Hrdliček.

Když pak Hollandři na dotčeném Ostrowě dosti sobě odpočinuli, a mnozy k prwnégssymu zdrawj přisſli / druhého dne Měsýce Prasýnce / zapálili sſance, a s některými Wězny Ssýffy od Břehůw odstrčili, potomně dne Dewatenáctého zbauřilo se Moře, a Ssýffy na rozličné strany rozneslo / tak že se ledwa we třech dnech / wespolek zase shromážditi mohli.

Desátého Dne Měsýce Ledna / mnozy znowu nemocnj leželi, a na Ostrow Madagasskor spomjnali, wssak brzo potom spatřili z daleka Ostrow Swaté Panny Marye, a následugjcýho dne k němu připlauli. Hned přisſel k nim geden z obywatelůw / nesa Rossyk Reyže, Cukr, Cýtrony, Limauny, a Slepice, pročež tu zůstali / a takowé wěcy skupowali. Na tom mjstě chytili Rybu takowé welikosti / že gich Třjnácté ledwa do Lodi wtáhnauti mohli / dáwali obywatelé za Padesáte Korálůw sprostých Sud Reyže; Král gich slowé Gegent, a ten tolikéž k Ssýffům přisſel / aby se na ně podiwal / byl černý yako Mauřenjn, a obnažený, mage na Hlawě dwa Rohy.

Třimecytmého dne Měsýce Ledna / plawili se odtud až k ginému Ostro-

wu řečeneniu Ancongu / proti nimžto wyſſli Mužj Diwocy, a pobſzeli ge
aby na Oſtrow weſſli / gimžto ač Hollandři neyprwe newěřili, wſſak niemé-
ně potom po mnohém rozmlauwánj z Sſyffůw wyſtaupili. Dotčený
Oſtrow geſt Deſet mjl ſſyroký, a za nim ležj geſſtě gini čtyřj Oſtrowowé
menſſý / ale gednom w tõ neymenſſým obywatelé ſe nacházegi. Když ſe z
Moře puſtj do Ržeky yakoby čtwrt mjle býti mohlo, k lewé Ruce ležj Mě-
ſtečko neohražené / w němžto geſt Domůw okolo dwau Set, a na prawé
Ruce ležj giné dwě Měſta Ploty dřewěnnými dobře ohražená. Domo-
wé w nich gſau dwau ſſlapěgi z wegſſý od Země poſtaweni / na čtyrech
neb pětj Kolich ſtogýcy, a ſlamau wnitř y zewnitř přikrytj / pro přičinu
tu, že množſtwj na tom mjſtě geſt Hadůw a giných nápodobných Zeměpla-
zůw / kteřjž obywatelům gedem ſſkodi. Obywatelé pak gſau černi, wſſak
Wlaſy nemagi tak ztočené ani Pyſky tak wyſedlé / yako Mauřeninowé:
gſau maudři a ſylni / nápog ſobě z Medu a z Reyže činj / nimžto ſe nad mj-
ru ožjragi / nazy běhagi / pěkné Roberce dělagi, na nichž ſedagi, Oſſtjpy de-
ſet ſſlapěgůw dlauhé noſy aneb Palice: Král gegich na Ruce má Deſet
neb Dwanáct Prſtenůw Měděnných, a Halſpant neb Záponu z Korálůw
neb z Skla ſproſtého / což oni za neypředněgſſý wěc pokládagi. Wola
neb Wowce třj / čtyry / za ſproſté Koráli dáwagi. Ten Oſtrow geſt do-
bře Měſty a Weſnicemi wyſtawený / na Limauny a Cytrony přehogný /
kteréž mnohém gſau lepſſý nežli Portugalſké, w němžto geſt y doſtatek Po-
morančý / Reyže / Slepic / Medu a rozličného Owotce. Hollandři od
obywatelůw byli přiwětiwě přigati / ale když Wlnobitj powſtalo, a Sſý-
ffy gich od Břehu daleko zahnalo / na Stany ſe Hollandſké obořili, a ge
rozmetali, a když ſe Hollandři z Moře nawrátili / ohromáždili ſe oni ſpo-
lečně proti nim s zbraněmi ſwými, a počali na ně z huſta Kamenjm házeti,
gimžto neyprwe Hollandři nechtěli odporowati / neb vmýnili od nich
Proſſanty kaupiti / ale že nepřeſtali dotjrati aniž vſtaupiti chtěli od předſe-
wzetj ſwého / wyſtřelili z Kuſů, a zabili gich okolo Dewjti / giní to widau-
ce do Leſůw vtjkali. Mezytim wyſtaupili Hollandři z Sſyffůw, a zapáli-
li gim Dwadcéti Domůw.

Dewátého dne Měſýce Vnora, k témuž Oſtrowu z giné ſtrany připlau-
li / aby Proſſantůw nakaupili, ale obywatelé gim byli odpornj / kterýmž
když ohněm pohrozyli / wſſeliký wěcy potřebné na Sſýffy ſnáſſeli. Ma-
gýce tehdy Hollandři Sſýffy naſſpjžené / puſtili ſe opět do hlubokoſti Mo-
ře, a plawili ſe k Oſtrowu Brandan řečenému / k němužto připlauli při
koncy Měſýce Března.

Sedmnácytmého dne Měſýce Máge / změnila ſe gim Woda ſladká /
pročež byla neſnáze o nápog, gednomu každému dáwali ſe za den čtyry ma-
ličké Miſky Wody, a trunk dobrý platil Oſm Reálůw / to geſt oſmdeſá-
te Kreycarůw

Pátého dne Měſýce Czerwna / w tom domněný byli, že gſau ſpatřili
Oſtrow Enganno nazwaný / ale ſe omeylili, neb to byl giný Oſtrow / kte-
rýž widěli, nicméně náſledugjcýho dne k Zemi ſe přibljžowali.

Sedmého dne téhož Měſýce, ſpatřili Sſpice od Oſtrowa řečeného Su-
matra ginác Taprabona, k němužto ſe po třech dnech přibljžili.

Dwanáctého dne plawili ſe někteřj z obywatelůw Oſtrowu dotčeného
proti nim, a mluwili s Hollandry / ale gim nic nemohli ſrozuměti, nicmé-
ně porozůmjwali tomu / že gim něyaké náwěſſtý dáwali / kdeby měli ſlad-
kau Wodu bráti. Wyprawili tehdy Sſýff Pinaſſe řečený, (poněwadž giž
čtyry Měſýce z Moře newyſtaupili) aby ſpůſoby obywatelůw a položenj

Oſtrowa zhljdli.

Třináctého dne Měſýce Czerwna / přiſſel k Hollandſkým Sſýffům Ney-
wyžſſý nad Oſtrowem dotčeným po Turecku přioděný a přineſſi gim perně-
čil dary / totiž Liſty od Stromůw wonné, kteréž oni wždycky w vſtech nc ſý,
při tom Indyánſké Wořechy / Melauny / Wokurky / Czeſnek a Pepř.

Cztrnáctého dne Hollandři plawili ſe pro Wodu ſladkau, a náſledugj-
cýho dne, přitreffili na obywatelé proti nim ſe plawjcý / kteréž zadrželi, vka-
zugjce týmž rozličný wěcy Kupecké od Střjbra y od giných Kowůw / kteréž
ſe gim dobře ljbili, a hned oznamowali o Oſtrowě Bantam řečeném / že ſe w
něm hognoſt wſſeho, načby ſe gednom pomyſliti mohlo / nacházy, což ſly-
ſſýce Hollandři / žádali, aby gim Oſtrow ten vkázali / a ſpolu s nimi k ně-
mu ſe plawili / w čemž oni nebyli odpornj / ale Neywyžſſý gich, žádal za prá-
cy Cztyrydcéti Reálůw, to geſt Pět Telpl Tolarůw, a Czepicy čerwenau / k
čemuž také Hollandři powolili, a tak wſtaupil do Sſýffu Mauritius řečené-
ho geden z obywatelůw těch / na rozkáz Pána ſwého, kterýž přes rozličné
Oſtrowy až k mjſtu vrčitému ceſtu vkazowal.

Dewatenáctého tehdy dne / plawili ſe mjmo gedno Měſtečko, z kteréhož
walili ſe obywatelé na Lodičkách s welikými množſtwjm Slepjc / chtice ge
neb prodati, neb proſſreymarčiti.

Dwamecytmého dne ſtáli Sſýffowé v gednoho Oſtrowu / gednom třj
mjle od Oſtrowa Bantam, k nimž na Lodičce připlauli Portugalſſti / po-
ſláni od Neywyžſſýho nad Oſtrowem Bantam, aby přezwěděli kdo gſau / a
yaké geſt předſewzetj gegich / gimžto když oznámeno od Holandrůw, že Kup-
cy gſau, a že s Kupectwým handlugi / na to gim odpowěděli, aby wěděli, že
práwě připlauli do Kraginy na Pepř a giné wſſeliké wěcy přehogné / gichž-
to že doſtatek wedlé ljboſti ſwé nalezňau. Hollandři z toho potěſſeni po-
něwadž giž přes Patnácte Měſýcůw na Mořý ſe plawili, s nemalau rado-
ſtí / k předpowěděnému Oſtrowu poſpjſſyli, a poſtawili ſe při čtyrech ma-
ličkých Oſtrowich / kteřýž tu hned při Měſtě leželi. Téhož dne přiſſel k nim
Neywyžſſý nad Měſtem, Sabandar nazwaný / a yako druhý po Králi, pta-
gjc ſe čehoby potřebowali / kterémuž dána odpowěd yako Portugalſkým,
že totižto s kupectwjm ſe obýragi / že dobré Penize magi, a některé giné wě-
cy na prodag / yakož ge hned vkázali, a gemu ſe ljbili / tak že k nim promlu-
wil / že má čím Sſýffy gegich zaſe naladowati, a s tim odſſel od nich. Me-
zy tim připlauli obywatelé na Lodkách s proſſanty rozličnými / Slepice,
Wegce, Cukr, Reyži, a Koláčky z Reyže pečené prodáwagjce, a při tom ozna-
mowali / že Pepře doſti magi, a letoſſnj že po Měſýcy dozrati má / pročež
aby kupowali poněwadž od mnohých Let tak lacyný nebyl / totiž Pět neb
Sſeſt Pytlůw za geden Katty / to geſt za Dwadceti zlatých, a geden Pytel
wáži Padeſáte Cztyry Libry Hollandſké. Po malé chwjli nawrátil ſe za-
ſe k Sſýffům dotčený Sabandar / žádage aby Kornelius Holeman, na břeh
wyſtaupil, a Adminyſtrátora gegich nawſſtjwil: nebo na ten čas Krále
neměli / kterýž byl před Měſýcem před Měſtem Palimba / od gednoho Por-
tugalſkého žoldnéře z kuſu proſtřelen. Tak o něm mluwili / že geſt byl Pan
welmi dobrotiwý: kralowal let Pětmecytma / zanechal čtyry Manželky /
z nichžto neyſtarſſý / geſſtě Patnácte Let wěku ſwého neměla / od nj byl
Syn, třj Měſýce wěku magjcy / a ten měl po Otcy kralowati. Zatim v-
ſtanowen Adminyſtrátor Kypate řečený, a ten byl kteréhož Kornelius Holc-
man nawſſtjwiti měl / ale Holandři odpowěděli, aby Adminyſtrátor ney-
prwe k nim do ſſýffu přiſſel, a potomě též že oni nebudau Kornelia zdržowati;
dále žádal Kypate Adminyſtrátor / aby blíže k Měſtu ſſýffy přiſtrčili, což včinili.

Pětmecytmého dne Měsyce Czerwna/ hned ranjm gjtrem wzkázal Adminystrator Hollandrům, že chce k nim na gegich Ssjffy přigjti, a Neywyžssij gich aby se proti němu plawil / což se stalo wedlé wůle geho. Když tehdy přissel na Ssjff Adminystrator, s welkým počtem lidu rozličným Jazykū rozůmegjcýho / wázané gemu byli wěcy pěkné a drahé, y darowé téměř dáni / kterýmžto prostředkem tak se mysl geho k nim naklonila, že prozebně žádati počal / aby do Města bezpečně wessli, a což se gim koli ljbiti bude, aby swobodně kupowali.

Ssestmecytmého dne / vmřel náhle Bernart Heins Neywyžssij Sprawce Ssjffu řečeného Mauritius.

Dwadcátého dewátého dne téhož Měsyce přissel k Ssjffům geden z přednjch obywatelůw, gehožto Otec/ we wssy Jáwě y we wssech Králowstwých přilezitých / Cýsařem byl, ale pro swé nechwalitebné chowáni, odewssech pohrdaný; mluwil dobře Portugalský: Matka geho byla z Portugallij z Mallaky/ pročež byl s Portugalskými spřjzněný.

Třidcátého dne Kornelius Holcman pustil se k Břehu, a počal s Adminystrátorem o kaupě gednati / kterýž gemu dal Ceduli Rukau swau wlastnij podepsanau, aby swobodu měl prodáwati a zase skupowati / což se mu koliwěk ljbi: pročež on neobmesskal téhož dne do Města wgjti / při němž ssli Drabanti Aksamitowým a hedbawným Ssactwem okrássleni, magjce při Boku Rappjry a na ramenách Halapartny / nad nim nesli Nebesa, aby paprsskowé Slunečnj naň nepřjcházeli, a před nim Trubač traubil: Cýsař nad přjležitými Ostrowy načjzený/ včinil Hollandrům Panket wedlé obýčege Jndyánského: nápodobně se proti nim chowali y Portugalsstj/ dáwagjce znáti Holcmanowi / že gsau ho někdy w Lisboně widěli.

Druhého dne Měsyce Czerwna, stáli při Břehu Kupcy/ kteřjž Hollandrům Pepř prodáwati chtěli, a Sabander k tomu gim radil aby kupowali.

Sedmého dne Adminystrátor časem nočnjm wyprawil k Hollandrům gednoho / aby gim náwěsstj dal, kterak Cýsař tegně shromažďuge lid, tim vmýslem aby se na gegich Ssjffy obořil.

Následugjcýho dne zwal k sobě Cýsař Hollandry na dobrau wůli / přikazugjce aby wssickni spráwcowé/ Plawcy Trubači, Pixnmástrowé a ginj vněho se nagjti dali / z čehož Holandři magjce weystrahu gemu děkowali, a na swých Ssjffich zůstali, a Cýsař po několika dnech / vznáwage že mu sstěstj slaužiti nechce / wygel z Ostrowu Bantam do Jakatry.

Třináctého dne Reynhart Hel přitáhl k Břehu osm Lodiček s rozličnými wěcmi, kteréž snesl do gednoho Domu / a tu ge počal obywatelům prodáwati / k němužto přissli mnozy Kupcy Chynesssti a Arabssti, a počali s nim Handle působiti.

Pětmecytmého dne téhož Měsyce opět dal se plawiti k Hollandrům Adminystrátor, a kaupiw od nich dobrý djl Zbožj kteréž s sebau přiwezli/ radil gim aby Pepře nakaupili. Mezy tim rozhněwali se Portugalssti na Hollandry, a oddali se na to aby wssemi prostředky něyakau gim protimyslnost spůsobili/ yakož před Adminystrátorem o nich mluwili, žeby nebyli Kupcy ale sspeheři, a mjmo to přislibili dáti Adminystrátorowi nemalau summu Peněz/ aby gim preč se odebrati poručil, a Kupectwij zapowěděl. Nicméně nacházel se geden mezy nimi kterýž při straně Hollandské byl/ gmenowitě Petr Truide / Včený, rozumný, a w Vměnij Astronomickém zběhlý Człowěk / ten zastáwal Hollandry wedlé swé neywyžssij možnosti, a mnohé wěcy tegné, na nichž se Portugalssti proti nim snesli / gim zgewil, pročež byl od Portugalských na Loži když odpočjwal zabit. Že pak Města Bantam /

mezy wssemi kteréž Hollandři w Jndij nalezli / gest yako neyhlawnegssy, a kupectwjm neymožněgssy/ slussy tuto neyprwe řkalt geho / potomně obywatelůw obyčege, naposledy Kupcůw kaupě wypsati.

Město to leži mezy Jáwau wětssy a Sumatrau, běži okolo něho z obau stran Řeky mělké/ tak že Ssjffowé w nich plawiti se nemohau, k tomu negsau syroké, neb ge z Ručnice přestřeliti může. Zdi gsau z Kamené wystawené / dwau sslapěgi tlusté / Bassštami tolikéž vpewněné dosti hustými / tak že z gedné až k druhé takowá dalekost gest, coby mohl z Ručnice střeliti, na nichž Děla magi, ale neumēgi s nimi dobře zacházeti Domowé na pořád z Slamy a z Syti gsau wystaweni / na čtyrech kolich dřewěnných stogjcy/ gednom že Bohatssy wnitř Czalauny hedbáwné a bawlněné zawěssugi. Gest w téniž Městě Sedm Rýnkůw / z nichžto třij yako neypředněgssy, a na těch se rozličnj pokrmowé a wsselike potřeby každodenně prodáwagi / yako Slepice, Ryby, Reyže, Owotce, Limauny, Melauny, Cybule, Czesnek / etc. Howězy Masso dosti drahé gest/ neb Wůl se kupuge za dewět Telpl Tolarůw. Neni w tom Městě gednom geden Kostel z Dřewa wystawený / w němžto se náboženstwij Machometské wykonáwa, a Lid se do něho společně shromažďuge: Možněgssy w domich Kaplicky wystawené magi: Vlice w něm nepořádně gsau wystawené / a wssudy w nich blata dosti; Lidé skrz blato běhagi, aneb se přewozugi / neb tam žádných Mostůw nemagi.

Obywatelé gsau Lidé pyssni / w Machométa wěřj / kteraužto Wjru teprw před třidcýti pěti Lety přigali, neb před tim w nic newěřili / Wjjna zgewně nemagi/ ale kradmo časem nočnjm, obzwlásstně pak Chyneserowé / a Lid ten gest welmi laupeže chtiwý, a neni mu co wěřiti. Vžjwagi Mince měděnné: Muži wssickni na pořád gednostegně gsau přioděnj neb Suknem bawlněným neb hedbáwným/ kteréž pasem zatahugi, hořegssy částka Těla / tolikéž y dolegssy wždycky gest obnažená / wětssy gich polowice Hlawy nepřikrywá/ neypředněgssy wjry Machometské následownijcy, Záwog po Turecku na Hlawě nosy; aneb malau Czepičku. Včitelowé wjry k nim z Arabie přicházegi. Za zbraň magi Tulichy / při nichž gsau Křjže z dřewa na spůsob ďábla vdělané, a Posswa tolikéž z dřewa / mnoho sobě na nich zakládagi, a nosy ge při Boku bohati y chudi / staři y mladi / ano y w pěti neb ssesti letech Děti, proto/ že sobě to za welikau hanbu počjtagi / gestližeby kdo bez takowého Tulichu chodil: když proti nepřjteli bogugi / někteřj Palic vžjwagi, někteřj dlauhých Osstipůw, aneb dotčených Tulichůw / Střelby žádné vžjwati nezwykli: Z přjčiny ledayakés Wognu začjnagi. Přislibugjce gistau Wáhu Pepře, žadali Holandry / aby spolu s nimi táhli k Městu Palimbam řečenému, a tu smrti Krále gegich aby se mstjti pomohli / k čemuž Hollandři nechtěli powoliti. Zemani, Měsstiané, a Kupcy magi za Městem Dwory / w nichžto poddaný chowagi, a ti wsseliyaké gim roboty činj / rozličné Owotce/ Reyži/ Slepice/ a Pepř do Města snássegi. Pepř roste na welkých a wysokých sstěpich, a to s hognosti takowau/ že yakž obywatelý mluwij, (Aquia ci tanto pimenta, como tierra.) tak mnoho tam gest Pepře/ yak mnoho Země, yakož wětssij djl gich Pepřem se žiwi. Gedenkaždý tak mnoho Žen má/ kolik gich žiwiti může/ chudý poněwadž z wjc býti nemů že na gedné přestati musy Pro neymenssy přjčinu, odsýlagi zase Ženu Otcy, a obzwlásstně po Pěti neb po Ssesti dnech/ prawjce že se mu nehodi.

Ženy kteréž gsau yako wzáctněgssy/ wždycky při sobě Wyklestěnce magi/ kteřjž po nich sspehugi, a pozorugi aby se nětčeho nenáležitého nedopustili / giného žádného k nim nepaussštěgi / ani Syny gich. Kaupené Ženy při Manželkách obywatelůw slauži, a ta gest neywzáctněgssy

ktera gich neywjce za ſebau má / zřjdka ſe treffi aby Plod měli / neb Panÿ gegich / pokudž gey geſſtě w Žiwotě noſy, gim ho Traňky zaháni. Nemuže ſe po ſſatech chudá od bohaté rozeznati / neb každá z bawlny neb z Hedbáwi kus Sukna přes Prſy wiſucy, a giným Suknem podpáſaný noſy / na Hlawách nic nemagi / aniž yakých Obuwůw vžjwagi / Wlaſy magi wzhůru podneſlé, a nahoře při wrchu zawázané / když Swadba geſt / Korunu giné zlatau, a giné pozlacenau na hlawy ſtawi, po Těle gſau welmi vſſlechtilé, a to pro myti vſtawičné / neb kolikrátkoli potřebu včinj, aneb s Mužem činiti magj / tolikrát do Wody běži pod Hrdlo, a ſnažně ſe mygi / pročež Woda welmi nezdrawá geſt, a mnozy z Hollandrůw vmřeli / kteřijž gi pili. Muži gſau k Ženam tak náchylni / že přes celý den v proſtřed mezy nimi ſedi, a s nimi yako Děti pohráwagi / geſtliže který s některau činiti mjni / hned mu gedna z Žěn neyprwe hanbu vmyti muſy. Kaupené Ženy na Jſtrumenty hragi diwné a neſlichané Melodye, a giné tancugi nemnoho ſkákagjce / ale Tělem a rukami ſpanile ſe točj / což wykonáwa gednakaždá co neypěkněgi může / aby ſe Muži ſwému zaljbila.

Kteřj pak w Městě dotčeném kupčj / gſau na wětſſým djle Měſſtiané, a ti w Owotcy rozličném / w Reyži, w Slepicych, w Rybách, a w Pepři handlugi / pro kterézto wěcy plawi ſe Kupcy z Oſtrowůw mnohých, obzwláſſtně z Malaky, z Bengali, z Malabar, z Pegu, z Sayn, z Moluky, z Bandy a z Chyny. Z Bandy přináſſy Kulky Muſſkátowé / z Malaky Hřebjček / kterýž Portugalſſtj ſkupugi; z Chyny každého Roku Měſýce Ledna Oſm Sſÿffůw přicházy / Miſami, Hedbáwim, Damaſſkem, Železem a Penězy Jawanſkými naladowaných / gichžto Dwanácte Tiſyc, plati geden Tolar Miſſenſký / Dwě Stě ſe gich na gedné ſſnuře vwazuge: Z toho Oſtrowu Kupcy v proſtřed Měſta magi plac čtyrma Zdmi obehnaný / aby ſe gim tak lehce ohněm ſſkoda ſtáti nemohla / ďáblu Modlitby ſwé offěrugi / kteréhož we wſſech mjſtech namalowaného magi / o Pánu Bohu prawÿ že geſt dobrotiwý / lidem že nic zlého nečini, a protu přjčinu že neſluſſÿ gemu ſe modliti / Diabel pak poněwadž zlý geſt, a Lidem ſſkodi / proto že ho muſegi žádati, aby s nimi nakládal laſkawěgi. O wzkřjſſenj Těl nic newědi. Geſtližekteřj za některý čas w Městě Bantã zůſtati mjni / Ženu ſobě kaupi, a s ni yako s Manželkau obcugi, a když ſe zaſe domu nawrátiti magi prodagi gj, a plod geſtliže s ni měli, ten ſebau na ſwůg Oſtrow přiwozugi. Welmi gſau nápodobnÿ Židům kteřÿž w Německých Kraginách bydlegi / rádi pracugi / aby ſobě něco wydělati mohli. To buď powědÿno o Městu Bantam a obywatelich geho / tolikéž y o kupectwjm / nyni obraťme ſe zaſe k Hollandrům, a přjhody gich dále oznamugme.

Jakž napowěděno nahoře přes celý Měſýc Srpen / ſnažili ſe o to Portugalſſti wſſemi ſpůſoby / aby Hollandrům w kupowánj a w prodáwanÿ překážku včinili / čehož netoliko dowedli, anobř y w weliké ge nebezpečenſtwj vwedli / tak že dewětmecytmého dne Měſýce Srpna / wſſickni kteřjž w Městě prodáwali bezpečně y kupowali / do Wězenÿ wzati gſau. Z té přjčiny včinili pſanÿ k těm kteřjž na Sſÿffich byli / wzkazugjce aby Tolmače toho který Dwadcátého dne Měſýce Cžerwence k Sſÿffům přiſſel s dewjti Služebnjky ſwými / ſpolu s giný Jawanery bez meſſkánj propuſtili a do Měſta poſlali, ginače že to draze hrdli ſwými zaplatiti muſegi / což ſe ſtalo hned dne náſledugjcýho, a oſoby dotčené do Měſta poſlané byli.

Cžaſu wečernÿho přineſſené Nowiny / žeby ſe s towaryſſy w Městě zagatými lépegi dálo, a že naděge geſt že budau w brzkém čaſe propuſſtěnj.

Od prwnjho dne Měſýce Zářj až do čtwrtého / wždycky ſe Liſty z ſtrany

zagatých

zagatých k Adminyſtrátorowi pſali / na které zaſe odpowědi dáwal. Bylo těch zagatých dewět, a měli při ſobě co by ſtáti mohlo za ſſeſt neb ſedm Tiſyc zlatých / ale poněwadž Hollandři ſkrz pſanÿ toho dogÿti nemohli / aby towaryſſe ſwé z Wězenÿ wyproſtili / Pátého dne téhož Měſýce s ſwými čtyrmi Sſÿffy od Měſta ſe přiblÿžili, a tu třÿ Lodky Portugalſkým náležegjcy / w nichž Ryby, Hřebjček a Pepř wezli s pětj Poddanými Služebnjky, a gedním Kupcem bohatým z Oſtrowu Chyny.

Sſeſtého a Sedmého dne Hollandři, yakby ſe s Towaryſſy gegich wedlo / nic geſſtě newěděli / pročež geſſtě bljž k Městu připlauli, a počali do něhož Kuſůw z huſta ſtřjleti, a mnoho Obywatelůw zranili y zabili. Naproti tomu Portugalſſtj tolikéž Děla z Měſta wypauſſtěli / ale nic Hollandrům neublÿžili / gednom že při gednom Sſÿffu kus dřewa proſtřelili.

Oſmého dne téhož Měſýce ſpatřili Hollandři Jawanyſſký Sſÿff / pročež hned za nim Pinaſſe plauti s 26. Žoldnéřmi poručili / ale dotčený Sſÿff za nějaký Oſtrow vſtaupil / a Hollandři tak rychle za nim hnali, že ſe na mělku zaſtawiti muſeli, a nikam dále nemohli / což když obywatelé ſpatřili / hned na ně s lidem giž ſhromážděným wypadnauti vmjnili. I včinili ordunk z Sſÿffůw na ſpůſob Měſýce polowičného, a rozděliwſſe ſe na dwě ſtrany / s ſedmi Loděmi Sſÿff Pinaſſu z předku, a s Sedmnácti pozadu obklÿčili: Nicméně Hollandři bránili ſe ſtatečně, a hned prwnjm wyſtřelenÿm gednu Loď přewrátili / potomně k giným ſſeſti tak z huſta ſtřjleli / že giné ani ſe přibljžiti neſměli.

Jawanerſſti / gichžto ſſedeſáte na gedné Lodÿ ſedělo, ſami ſobě překáželi nic giného nečinili / gednom oſſtÿpami heybali, a tak Pinaſſe zaſe k giným Sſÿffům obdržewſſe wjtězſtwÿ připlaula.

Dewátého, Deſátého y gedenáctého dne pſali Hollandři z Měſta těm kteřjž na Sſÿffich byli, a zwláſſtě Holcman aby trochu vlewili, a tak z huſta do Měſta aby Střelbu nepauſſtěli / ginače žeby ſe s nimi hůře mohlo djti. Adminyſtrátor tolikéž včinil k nim pſanj / oznamugjc, žeby chtěl zagaté propuſtiti / ale aby oni od ſtřjlenÿ přeſtali / ginače, žeby přinucen byl ſſtěſtj s nimi pokuſyti, na čež odpowěděli Hollandři / aby gim Wězně propuſtil / že oni chtěgi od předſewzetj odſtaupiti, paklby nechtěl / že také oni budau wěděti, yak ho magi přiwjtati.

Dwanáctého a Třináctého dne Hollandrům nedoſtáwalo ſe Wody / pro kterauž daleko plawiti ſe muſeli, a dne Sedmnáctého připlauli k čtyrem Oſtrowům wedlé ſebe ležjcym / kdež wyſtaupili z Sſÿffůw, a darowali obywatelům dwě Růčnice / aby gim ſladkau Wodu vkázali.

Pětmecytmého dne nabrawſſe Wody, nawracowali ſe ſpátkem do Banty / k kteréž ſe druhého dne Měſýce Řÿjna přiblÿžili, a tu přigali pſanÿ od towaryſſůw ſwých / w němžto oni oznamowali / že gſau ge obywatelé od ſebe rozdělili, a některé z nich Zemanům darem dali / wěcy tolikéž kteréž při ſobě měli / ty že gſau gim pobrány, wſſak že naděgi magi / že ſkrze ně budau mocy býti wyſwobozeni.

Sſeſtého dne Měſýce Řÿjna / přiſſel geden z obywatelůw čaſem nočnim k Sſÿffům Hollandſkým / který wyprawowal yak gſau Obywatelé w Městě s Towaryſſy gich nakládali / totiž že ge w těžkém Wězenÿ zdržowali, a každodenně gim hrozyli ſmrti / ano že ge y k tomu nutili aby k wjře Machometſké přiſtaupili / yakož y třj gwaltem po Mauřeninſku byli obřezánÿ / a Portugalſſti o to pilně pečowali, aby ge mohli kaupiti / a do Malaky odeſlati. Nyni pak že w lehčegſſym Wězenÿ gſau / w němžto choditi, ſtáti,

ſedĕti

ſedĕti mohau wedlé ſwé liboſti, a že dobrá nadĕge geſt o wyſwobozenj gich/
poněwadž Adminyſtrátor za ně mjti chce 3000. Telpl Tolarů/ kteréžto Pe-
nize když Hollandři ſloži/ že gich nechce dále zdržowati; čemuž oni porozu-
měgjce, čtyry náſledugjcy dni pilně w tom pracowali/ aby mohli s Admi-
nyſtrátorem ſmlauwu včiniti.

Gedenáctého dne včiněná ſmlauwa/ tak aby Hollandři, cožkoli přes ten
čas ſſtraffowánjm na Moři doſtali/ při ſobě zanechali, a naproti tomu
cožkoli towaryſſy gich w Mĕſtě měli, to též aby obywatelům pozůſtalo: mj-
mo to aby Hollandři 2000. Telpl Tolarůw položili/ gichžto polowicy aby
neyprwe do Mĕſta poſlali/ kterauž přigmauce obywatelé čáſtku Wĕzňůw
Hollandrům aby odewzdali, potomně aby y druhau polowicy Penĕz poſla-
li, a obywatelé aby teprw oſtatek Wĕzňůw propuſtili, a tak aby byl mjr a
pokog mezy nimi, a Hollandři zaſe aby mohli bezpečně prodáwati/ kupo-
wati, wedlé ſwé wůle a liboſti.

Cžtrnáctého dne poſláni byli darowé tegně těm/ kteřjž při ſtraně Holland-
ſké drželi, a bez mnohého dlenj/ kupowali rychle co ſe gim zdálo, a hned
na Sſyffy ſnáſſeli. Nedlauho to trwalo, neb Portugalſſti opět namlu-
wili Adminyſtrátora/ aby Hollandrům nedopauſſtĕl ſkupowati/ lečby pr-
we pokutu gemu položili čtrnácte Set Tolarůw/ proto že gſau bez opowě-
di na geho grunty připlauli, a tak muſeli znowu w ſmlauwu wſtupowati/
při čemž když Adminyſtrátorowi domlauwali/ že geſt ſlowa nezdržel, aniž
ſe zachowal wedlé ſmlauwy prwe včiněné/ nic gim giného na to neodpo-
wĕdĕl/ gednom to, že w Jazyku žádné Koſti nemá; a že může to mluwiti/
což včiniti nemjnj. Arabowé, Chyneſerowé a gini/ byliby rádi Hollan-
drům prodáwali wĕcy wſſeliyaké/ ale že s welkým nebezpečenſtwjm ge k
nim dodáwati měli/ muſeli toho tak zanechati/ obzwláſſtně poněwadž Le-
gát z Malaky k Adminyſtrátorowi přigel, a gemu ſebau Deſet Tiſyc Tola-
růw přiwezl/ gednom aby Hollandrům kaupě dokonce zapowĕdĕl/ což gim
oznámeno tegně od Sabandra a od Hoſpodáře gegich/ pročež opět přeſta-
li kupowati. Gednoho z nich opět obywatelé do Wězenj wzýti vmjnili, a
byliby to včinili čaſem nočnjm/ gednom že ho před tim Hoſpodář na Lod-
ce z Mĕſta wyſſykowal/ y kradmo dwě Lodky Kulkami Muſſkátowými a
Kwĕtem naplněné Hollandrům prodal. Že pak ty Lodky při Mĕſtu ſtáli,
prwnjho dne Měſýce Liſtopadu/ muſeli ge Hollandři mocy wzýti; ti kte-
řjž na nich byli zmužile ſe bránili/ ale nemohauce odolati/ do Wody ſkaka-
li: Přitom obořili ſe na Sſyff geden Portugalſký/ ale že Portugalſſti ſyl-
ně odporowali/ nemohli gim nic včiniti: až naposledy Dĕla wypuſtili, a
zabiwſſe Heytmana/ gey zkazyli, při čemž gednom geden z Hollandrůw za-
hynul.

Druhého dne Měſýce Liſtopadu ſpatřili některé Sſyffy plawjcy ſe do
Mĕſta Bantam/ na kteréž ſe ſpolečně puſtili, a z Dĕla wyſtřelili/ gimžto ſe
oni doſti zmužile bránili. Měli za Zbraň krátke Oſſtipy/ z nichžto mohli y
ſſjpy pauſſtĕti/ nimiž okolo dewiti Hollandrůw ranili/ ale Hollandři poča-
li na ně wſſy mocy dotjrati, tak že přinuceni byli vſtaupati: zanechali za ſe-
bau gednu Lodi/ kterauž zagali, a nalezli w ni doſtatek Reyže a Ryb ſu-
chých.

Sſeſtého dne/ poněwadž patrné bylo/ že při Mĕſtě Bantam nic giž ta-
kowého ſpůſobiti mocy nebudau/ puſtili ſe Hollandři dále na Moře, a od-
geli od Mĕſta Bantam/ coby mohlo býti Sſeſt mjl německých, za nimiž
plauli Kupcy mnozy/ želegjce toho že od Banty odtrhli.

Třináctého dne připlauli k Oſtrowu Jakatra řečenému/ na němž bylo

někdy za panowánj Huygena/ Mĕſto přeſlawné, a neypřednĕgſſy pro rozlič-
ná kupectwi/ ale nyni ſkrz nedobré opatrowánj zahynulo.

Cžtrnáctého dne wyſlali Hollandři dwa na Lodkach do Mĕſta/ aby po-
třeb wſſeliyakých nakaupili/ w čemž neměli žádné překážky.

Druhého dne Měſýce Praſynce plawili ſe mjmo Mĕſtečka Tuban a Sy-
dayan; obywatelé k nim přiběhli, a oznamowali žeby měli Hřebiček a Muš-
kátowé Kulky naprodag.

Cžtwrtého dne přiſſli zaſe k Sſyffům, a přineſli Hollandrům w dar Ptá-
ka který žiwé Vhli požjral, a toho Hollandři s ſebau domu přiwezli/ kdež po-
tomně Pánu z Hágu darem byl dán: při tom žádali Hollandry/ aby wy-
ſſli z Sſyffůw, a kaupě gegich ſpatřili. Y wyſlán byl geden z Sſyffu ře-
čeného Amſtrdam. Kterémuž oni weliké množſtwj Hřebičku vkázali/
tolikéž y Kral gich wſſeliyakau mu poctiwoſt činil/ a ſkrz něho giným wzká-
zal/ že chce nazegtři ſám oſobně na gegich Sſyffy přigjti, a s Neywyžſſym
rozmluwiti/ na něhož Hollandři očekáwali, a Sſyffy ſwé pěkně okrá-
ſſili.

Náſledugjcýho dne plawili ſe obywatelé w welké Lodi okolo poledne k
Sſyffu Hollandſkému, a Neywyžſſy domnjwagjce ſe že Král přitomen geſt,
do hořegſſých pokogůw weſſli/ mezy tim obywatelé do Sſyffůw wſtupo-
wali, a když gich na něm bylo do dwau Set/ počali k Tulichům ſáhati, y o-
bořili ſe na Hollandry, a zabili gich do dwanácti/ čehož ſe Hollandři nena-
dáli; nicméně dwa z nich wytáhnauce Zbraň mužně ſobě počjnali, tak že
wſſecky na ſobě zdrželi/ tak dlauho, až ſe Dĕla ſprawili a ſpuſtili, kterýžto
hřmot ſlyſſjce obywatelé/ hned z Sſyffu ſkákali, a k Lodĕm ſwým plinuli/
z nichžto gedna z Kuſu potopená; k tomu přiſpĕli gini Sſyffowé Holland-
ſſti, a obklj́čili Lodi na niž bylo do Sta oſob z obywatelůw/ kteřjž neweďau-
ce o giné radĕ do Moře tolikéž ſkákali, a tak z těch dwau Set obywatelůw
ledwa gich pozůſtalo třidceti žiwých/ gini ztopeni neb Střelbau poraženi.
Měli obywatelé dotčeni nedaleko odtud ſedm Lodi, a ti měli na Sſyff Pi-
naſe/ w kteréniž tehdáž, přes ſedm Ziolněřůw nebylo/ vdeřiti, ale když ſpa-
třili že ſe nedobře wede těm, kteřjž Sſyffu Amſtrdam zmocniti ſe chtěli/ změ-
nili předſewzetj, a tjſſe k Mĕſtu ſwému poſpjſſyli.

Sſeſtého dne téhož Měſýce přiblj́žili ſe Hollandři k Oſtrowu Madura
nazwanému/ kdež připlauli k nim obywatelé na dwauch Lodkách, ozna-
mugjce že gim Neywyžſſy gich ſlužby ſwé wzkazuge/ geſtližeby Pepře kau-
piti chtěli/ toho že nagdau v něho doſti, a přitom že chce ſám k nim na
Sſyffy přigjti: Nakož oſmého dne plawili ſe k Sſyffům Hollandſkým/
neyprwe Sſyff geden welky, a tři menſſy/ a ti ſměřowali vpřjmě k Sſyffu
Amſtrdam/ který ž byl prwnĕgſſym ſſermiclowánjm welmi vnáwený.
Wolali Hollandři aby ſe plawili k Sſyffu Mauritius řečenému/ ale oni ne-
chtěli gich vpoſlechnauti, y porozuměli že zrádně s nimi zacházeti mjni/ ne-
chtěli ge až blj́že k Sſyffům připlauli/ a w tom ſtřelbu na ně wypuſtili, niž-
to padlo gich počet dobrý; gini do Moře ſkákali: zagali gich 12. aby od nich
zwĕdĕli grunt předſewzetj gegich, a ti oznamowali že ſe Sſyffůw gich zrád-
ně zmocniti vmjnili, a že mezy nimi byl gich Neywyžſſy Kněz a Regent na-
de wſſemi Včiteli. Doſtali pak Hollandři y Syna Neywyžſſyho ſpráw-
cy, genž byl vſtanowený nad obywateli/ a ten ſe znamenitým Klinotem
wyplatil.

Gedenáctého dne Hollandři plawili ſe dále až k dwěma giným Oſtrowům/
w nichžto chudi lidé přebýwali, wſſak nicméně na Slepicych/ na Rybách a
rozličném Owotcy žádného nedoſtatku netrpěli. Odtud chtěli ſe puſtiti

do Molucky, od níž gesstě dwě stě mil byli / neb správu wzali žeby tam Hřebičku bylo weliké množstwý / ale poněwadž giž nemalý čas po Moři se plawili, a giž Lidu nemnoho měli / museli gsau toho tak zanechati.

Pětmecytmého dne téhož Měsyce / vmřel gim opět Jan Mollenaer Plawec při Ssyffu řečeném Mauritius, a poněwadž giž wssickni gednomysle po Wlasti dychtili / počali Ssyffy namožené oprawowati / Ssyff Amstrdam wyprázdnili, a giné, opatřiwsse se wsseliyakými Proffanty, nassprožili.

Potomně Dwanáctého dne Měsyce Ledna / obrátili se na spátek, a čtrnáctého dne zase k Ostrowu Madura připlawili / od něhož plawjce se, Ssyff Pinasse přissel na mjsta mělká tak že gini museli na pomoc přispěti, a to se stalo nedaleko od Pannokoran.

Dewatenáctého dne / v Rusti a Balli přitreffili Ssyffowé na něyaký praud / od něhož tak rychle byli hnáni / yak rychle střela z Luku wypusstěná letj / tak že za půl hodiny třj myle vgeli / ale tak byli geden od druhého rozehnáni, že se ledwa druhého dne shledali.

Gedenmecytmého dne / připlawli k Ssyffu Mauritius řečeném obywatelé okolni na dwau Lodkách / z nichžto geden dobře mluwil Portugalský, a ten oznamowal že něyaký Král oblehl Město Baloboam / kterýž mage za Manželku Dceru Krále Baloboamského / gi zamordowal, a nepřestáwage na tom, že gest přitáhl k Městu / aby napodobně Otcy včinil. O tom Městu činj také zmjnku Tomáss Raudys, a wyprawuge o témž Krali / že gest byl žiw Let Sto a Ssedesáte. Téhož dne Hollandři Město dotčené spatřili, a že gim Wody sladké nedostáwalo / wyslali pro ni Ssyff Pinassu, a w tom přissli třj Muži od Města Balobam tegně wyslani / kteřjž gménem Králowským prosyli Hollandry, aby gim pomoc včinili při Městu téhož dobywánj, k čemuž oni žádným způsobem powoliti nechtěli. W těch mjstech weliká stáda Czápůw w prostřed Zymy lytagi / a žádný se ptati nesmi / kam času toho odlitáwagi.

Cžtyrmecytmého dne téhož Měsyce plawili se odtud Hollandři, a po dwauch dnech přissli k Ostrowu Balli / kdež nic pamětý hodného newiděli ani nezwěděli, gednom že tu gest Lidu na Desset Tisyc shromážděného, kteřýž chtěgi Město Baloboam [illegible]etowati; pročež nedlauho se tu zdržowali / ale k Abendanu popsychali, tam když po dwauch dnech přigeli / spatřili proti sobě Lodku geti / w nižto bylo okolo sedm neb osm osob, a ti byli od Krále wyslanj / aby zwěděli co za lidé k Břehům se přiblyžugi.

Prwnjho dne Měsyce Vnora wystaupili Hollandři z Ssyffůw, a wsselike potřeby skupowali / Swinské Masso tu bylo neylacyněgssy, dwa Wepře za Osmdesáte Kreycarůw brali.

Třimecytmého dne téhož Měsyce vmjnili dále plawiti ale Wýtr měli welmi protiwný / nicméně skusyli sstěstí, wssak ne s welkým prospěchem / neb Ssyff Hollandia zadu zůstal / tak že ledwa w Desýti dnech k giným se nawrátil. Mezy tim / ti kteřjž byli na Ssyffě Mauritius řečeném / wyprawili Posli dáwagjce towaryssům wěděti, na kterém mjstě gich očekáwagi. Dáni také byli darowé Krali, genž byl weliký milowník cyzýho Národu / yakož y dwa z Hollandrůw namilowal / že do konce při něm zůstali, totiž Emanuel Rodenbergk z Ssyffu Amstrdam, a druhý Jakub Kuper z Delfftu / což gestliže dobře včinili po některém čase zwědi. Žiadostiw byl toho Král / aby mohl hřmot od Kusu wystřeleného slissetí / pročež gemu k wůli Střelbu několikráte pustili. A když Ssyff Hollandya zase se k giným přiwinul nakaupili wěcý potřebných, a strogili se dále plawiti / w tom ti dwa kteřjž od

nich odstaupili a při Krali zůstáwali / poslali aby gim Ssaty gich wydali, což Hollandři nechtěli včiniti / nýbrž rozprostřewsse Plachty plawili se tak dlauho, až k druhé straně Ostrowa Balli připlawli. Z tý strany kteráž k Jáwě leží Ostrow Balli gest na Slepice, na Reyži, a na Swině dosti vrodný / ale od Kořenjý nic tam neni. Obywatelé gsau Pohané, Zákona žádného nemagi / gedni se Krawám, druzy Slunci klaněgi. Gestliže Ženě Manžel vmře / na Oheň se v wrhuge, a ona sewssemi ginými kolik gich koli měl / byť pak y Ssedesáte / do téhož Ohně skoči, a w něm shoři: Pakliby která toho nevčinila / pokud žiwa bude, wždycky za nepoctiwau držána bude. W Oděwu srownáwagi se téměř s Obywateli Bantanskými: vžjwagi za Zbraň Trauby maličké / při niž gest Osstip dosti dlauhý, do niž kladau sstipky, a ge wyffukugi. Kral gich wede Dwůr mnohém wzáctněgssy, nežli Král Bantanský / chowá wždycky strážné a ochránce Těla swého / gichžto Osstipy na sspicech z holého Zlata gsau včiněni, a když kam wygeti mjni / tehdy na Wůz sedne pěkně okrássleny / kterýž táhnau dwa Bůwolowé yako Snjh bilý.

Třetjho dne Měsyce Března magjce Hollandři Wýtr po wůli, odstrčili Ssyffy od Břehůw, a dne čtrnáctého spatřili že Polus gest čtrnácté stupňůw wysoký.

Dewatenáctého dne Měsyce Dubna rozdělili se o posledný Chlýb kterýž na Ssyffich měli / dáno gednomu každému Sedm Liber / Wody každeho dne gednu Konwicy a k tomu trochu Wýna, a za Teyden třj Mýrky Olege / dále nic žádnému se nedáwalo / Reyži neywjce se žiwili.

Cžtyrmecytmého dne spatřili Zemi Mauřeninskau / Polus byl třimecytma stupnůw wysoký / od mjsta nazwaného Caput bonæ Spei, byli gesstě Sto mjl ačkoli se domnjwali, že 300. mjl gesstě k němu magi / kdyby byli čase nočnjm k témuž mýstu připlauli / byliby bezewssy pochyby s hrdli odtud neodessli.

Pětmecytmého dne Wýtr Ssyffy rozehnal / gednom Ssyff Pinasse a Mauritius při sobě zůstali; Ssyff Hollandyá zadu opět zůstal, a po pěti dnech zase se s giným po mnohém a hrozném nebezpečenstwj shledal.

Třidcátého dne spatřili Ptáky / z gichžto spatřenj giste znamenati slussy, že se nedaleko od mýsta Caput bonæ Spei nazwaného / Ssyffowé plawi.

Ssestého dne Měsyce Mage domnjwagjce se že se k mjstu dotčenemu přibljžugi / připlauli k Ostrowu Swaté Heleny, kdež se opět čtyry mjrky Olege gednomu každému dali.

Ssestnáctého dne potkali se s dwěma Ssyffy Francauzskými, kterýmž se newěřili / minuli ge bezewssého rozmlauwánj.

Cžtyrmecytmého dne přitreffili na Ssyff Portugalský / kterýž stál očekáwage gich / z něhož potomně wywěsyli Praporec pokog a dobré Přátelstwý wyznamenáwagjcy / na proti čemuž že Hollandři rychle napodobný Praporec newystrčili, wystřelili z Kusu Portugalssti dwakráte a hned wywěsyli Praporec čerwené barwy: Hollandři tolikéž wystřelili proti nim ssestkráte, a plawili se dále mjmo ně.

Pětmecytmého dne potkali se opět s třema Ssyffy / z nichžto proti nim hned wystřelili, pročež Hollandři byli w strachu, a stálitu celau noc / očekawagjce / gestližeby co Nepřátelského proti nim počali, ale nestalo se nic wedlé gich domněnj.

Následugjcýho dne shledali se zas Ssyffowé Hollandssti / kteřjž se přes celý Měsýc shromážditi nemohli.

Desátého dne Měsyce Czerwna pustili se přes Czáru Ekwinokcyálskau, a tu zase spatřili časem nočnjm Hwězdy kterýchž od dwauch let newiděli.

Oſmnáctého dne vchytili Rybu Alwekoor gmenowanau, kteréž napodobná od mnohých čaſůw chycená nebyla / nižto wſſickni, dwakráte naſyceni.

Sſeſtmecytmého dne wpadlo mnoho Pýſku čerweného do Sſýffůw / z kteréhožto znamenj porozůmjwali že nedaleko gſau od Oſtrowu S°Antonjna / ale byli od něho geſſtě wjce než Padeſáte mjl. Téhož dne wpadla do Sſýffu Ryba lýtagjcý / kterauž ſnědli.

Deſátého dne Měſýce Czerwence připlauli práwě na to mjſto, kdež býwá Armada Hyſſpanſká každého Roku / očekáwagjcý na Sſýffy Indyánſké, aby ſe gim žádné neſtalo vblýženj. Téhož dne Pacholátko mladé z Sſýffu wypadlo / ale že k welkému ſſtěſtj geho / Pinaſſe po zadu plaula / proſtředkem gi od vtonutý wyſwobozeno geſt.

Třimecytmé° dne nalezl Neywyžſſý nad Proffanty Tunu Sſtokffiſůw ſmrdutých, kteréž Hollandři s znamenitau chuti / yakoby neylepſſý Zwěřjnu měli, ſnědli.

Pětmecytmého dne powſtali wětrowe welicý a pozdwjhli Moře / pročež wſſickni byli w welkém nebezpečenſtwj, až po několika hodinách / zaſe ſe s pomocý Božj vpokogilo.

Druhého dne Měſýce Srpna / vmřel Gerhart Kornelius, a ten byl prwnj y poſlednj z těch kteřjž na Moři vmřeli, když ſe zaſe ſpatkem nawracowati počali.

Pátého dne, Polus byl Cžtyrydcěti Sedm ſtupniůw wyſoký / z kteréhožto znamenj porozumjwali že nedaleko gſau od Kanael.

Náſledugjcýho dne byla Zyma welmi přjkrá / tak že ſe na Sſýffich Oděwy ledwa zahřjti mohli / kteréhožto také dne, měřjce hlubokoſt gruntu / nalezli gey býti Oſmdeſáte Sáhůw hlubokau: před Polednem potkali ſe s nějakým Sſýffem / s kterýmž proto že ſe zaſtawiti nechtěl, neměli žádné rozmlauwánj. Po polednj ſpatřili Kraginu Hayſant řečenau, a náſledugjcýho dne ſpatřili Králowſtwj Frantſké.

Dewátého dne plawili ſe mjmo geden Sſýff Hollandſký / kterýž obrátiw ſe plaul za nimi až do ſamého wečera, a tu na gednom mjſtě ſpolečně ſtáli / chtěli rádi weſpolek rozmlauwati / ale pro weliké wětrůw ſſuměnj, nemohli gedni druhé / coby mluwili, ſlyſſeti.

Deſátého dne z dotčeného Sſýffu poſláni byli někteřj k Hollandrům na Lodce, wezauce ſebau Sud Piwa / a trochu Chleba a Seyra, a tak gedni druhým přjhody ſwé oznamowali.

Gedenáctého dne Sſýff Mauritius poſpjchal s dobrým wětrem k Hollandý / za nimž když ſe počal plawiti Sſýff Hollandya řečený, poněwadž byl welmi namožený / byl opět w welikém nebezpečenſtwj / tak že ſe giž gináče nedomnjwali, než že ſe potopj: ginj Sſýffowé pomáhali gemu wſſemi ſpůſoby / tak že předce z nebezpečenſtwj toho wyſſel, a k tomu čtrnáctého dne téhož Měſýce připlauli gim na pomoc giné dwě Lodě / gichžto pomocý a vſylowánjm k břehu Oopuardes přiſſli, a do Wlaſti ſwé zaſe ſe nawrátili, a tak dokonáno geſt plawenj Sſýffůw Hollandſkých do Indye / kteréž ſe ſtalo w dwadcěti a dewět Měſýcých, nynj zaſe k wěcem těm kteréž ſe obzwláſſtně w Vhřjch dály, y ginde přiſtaupiti ſluſſý.

Při počátku Měſýce Zářj vmřela w Dyſſeldorffu Kněžna rozená z Bawor / Manželka Knjžete Jana z Gilichu: Rozličně geſt mezy lidmi z ſtrany ſmrti gegi domněnj / neb čaſu wečernjho zdrá-

wa a weſelá ſſla na odpočinutj, a zegtřegſſýho dne ráno, nalezená gk vmrlá. Brzo potom vmřela tolikéž w Grácu Arcykněžna Rakauſká Maximilierna / kteráž giž zaſnaubená byla mladému Krali Hyſſpanſkému, a w brzkém čaſe tam do těch Kragin měla býti wezena: nicméně dobrá o tom naděge pozůſtáwá / že Neywyžſſý Biſkup Řjmſký, giným proſtředkem / bude mocý přjzeň a přátelſtwj mezy Domem Rakauſkým a Králowſtwjm Hyſſpanſkým / ſtwrditi.

Při témž čaſe včinil pſanj Welký Chám Tatarſký k Michalowi Weywodowi, oznamugjc že má Lidu weſpolek ſhromážděného 300000. s nimžto 10. dne téhož Měſýce že geſt vmjnil na Meze Walaſké přigjti, a odtud ſe vpřjmě k Budinu puſtiti / pročež aby o doſtatek Proffantůw péči měl, ceſty aby naprawowati poručil, a progezd bezpečný ſkrz Zemi ſwau aby gemu a Lidu geho ſpůſobil: což geſtližeby včinil / ſlibowal že pokogně ſkrz Zemi geho bezewſſy ſſkody Wogſko powede / pakliby na proti tomu byl / wzkazowal / že chce wſſecku Zemi Walaſkau do gruntu wyplůndrowati, zhubiti, a ſpáliti. Weywoda wěda vmyſl geho / ſhromáždil doſti welké Wogſko / s nimžto na Hranice wygeti poſpjſſyl / chtě tu na Tatary očekáwati. Mezy tjm ſtal ſe ſwár w Wogſku Tatarſkém mezy dwěma Bratry Neywyžſſými nad Wogſkem dotčeným / tak že geden proti druhému do Pole wytáhl, a padlo gich mnoho z obau ſtran. Přjčina Swáru byla tato / že Turecký Cýſař gednomu z Bratrůw těch, kterýž giž prwe s Wogſkem do Vher na žádoſt geho wtrhl, takowau láſku prokázal / aby on yako dědičně w Králowſtwj ſwém wládnauti mohl / což ſe druhému Bratru nelýbilo / neb y on kralowati chtěl; ale neſſtiaſtně Wognu s Brattem ſwedl / neb od něho s Ženau y s Dětmi, y s mnohými ginými Tatary / geſſto při ſtraně geho drželi / zamordowán geſt. Z té tehdy přjčiny změněno geſt předſewzetj Tatarůw, kteřjž do Walaſké Země wtrhnauti vmjnili / nicméně někteřj z nich geſſto prwe žiold w Vhřjch proti Křeſtianům brali / k Baſſeti Serdarowi ſe připogili.

Třetjho dne Měſýce Zářý / přigelo do Prahy Oſm Set Walaunůw gjzdných / mezy nimiž byli mnozy Muži ſtatečnj a Vrozenj, s vmyſlem takowým / aby přigmauce žold tu w Praze, w Vhřjch proti Nepřjteli wſſeho Křeſtianſtwa Turku ſe potřebowati a vžjti dali, gimž to wſſem na Nowém Měſtě vkázané byli Hoſpody. Poněwadž pak odtud odgeti nechtěli, lečby prwe aſpoň za geden Měſýc žold wzali / z poručenj Cýſařſkého wedlé žádoſti gich dané gim byli Penize za geden Měſýc, a tak na tom ſpolečně zůſtali / aby zegtřegſſýho dne odgeli; w tom přihodilo ſe okolo ſſeſté hodiny na Orlogi polowičném / že ſe někteřj Walauni s Czechy na Nowém Měſtě powadili, tak že ſkrz to y tumult nemalý včiněn byl / nebo Walauni nenáležitě ſe chowali w Hoſpodách a ſſkody činili gwaltem berauc co ſe gim lýbilo. Pročež Czechowé ſlyſſýc gich wzhůru traubenj, též počali ſſturmowati / do Hoſpod Walaunſkých wolagjce: bjte ty Pſy bjte. Walaunůw také ſhromáždilo ſe do Padeſáti, a ti y na Koně wſedali / wſſak nemohli ničehož proti nim doweſti, muſeli na to hleděti kterak Czechowé ſpolu bogownjky gegich mordowali / gichžto Dwadcěti s dwěma Těhotnými Ženami zabili, a hned ge až do Roſſyle ſlýkli / y tak nelitoſtiwě po Twáři zranili / že nemohli gednoho od druhého rozeznati. Po neyprwe ne gináče ſe gedenkaždý domnjwal / než že ſe wſſecko Měſto zbauři, yakož y k tomu ſměřowali / gednom že o tom G. M. C. rychle oznámeno, a wěc

taktéž Heytmany dobrými slowy z poručenj Cýsařského vpokogená gest. Těla zabitých na ráno pochowaná byla, a ginij z Prahy wygeli a w Vhřich třimecytmého dne téhož Měsýce byli mustrowáni.

Při témž čase/ když Pápa zase trochu naprawená byla/ že mohla něyaký odpor Nepřijteli včiniti, ačkoli Proffantůw w ni nebylo na zbyt/ widělo se za dobré Arcyknijžeti Maximiliánowi, a Raddám Wálečným / se wssým Wogskem k Rábu přitihnauti/ poněwadž podobná wěc k wijře byla/ že Turek pro přichazegijcy giž zymu, nebude mocy tak lehce tímto retuňku dodati, a mijmo to / wěděli o tom, že Proffantůw w Pewnosti nemnoho měli.

Sedmého tehdy dne gmenowaného Měsýce Zářj hnulo se Wogsko Křestianské / s pospicháním, tak že druhého dne gednom půl mýle od Rábu při Rzece týmž gménem nazwané proti Bráně Bělehradské se položilo, a na tō mijstě noclehowalo. Pohané z Rusůw k nassým dobře mohli střijleti/ wssak nicméně toho zanedbáwali/ ale když nássy dále k Městu přistupowali, a giž na wartu přitreffili / geden z nich z Rusu wystřelil, pročež powstalo dosti krwawé ssermiclowánj, a zůstalo na placu Wlachů a Walaunůw dosti mno°.

Následugijcýho dne položili se Křestiané wůkol a wůkol okolo Pewnosti/ rowně na ten spůsob, yak Synan Basse před dwěma léty v též Pewnosti ležel, a když tak wůkol gezdili/ Knijže z Mantuá sám s Patnácti aneb Dwadcýti gijzdnými / welmi se k Pewnosti přiblijžil/což spatřiwsse Turcy, wypadli walně a obořili se na dotčené Wlachy/z nichžto gednoho Stawu Rytijřského chytili, gednoho Heytmana a Edlknoba ranili / při čemž y Knijže bylo w nemalém nebezpečenstwij, a konečně bylby odtud we zdrawj nevssel / kdyby byl náhodau Pan Kolnič tudy geda, s Praporcem swým gemu napomoc nepřispěl.

Následugijcy dwa dni Pohané w Pewnosti welmi tisse sobě počijnali, což Křestianům bylo ku podiwenij, aniž se mohli domysliti / coby tim mijnili / až potomně spatřili/ že při Bráně Bělehradské weliký Wrch Rumu nanosyli, genž byl wyžssý nežli Bassta / na něyž y Děla wtáhli. Naproti tomu Arcyknijže Maximilián wssemi spůsoby o to pečowal/ aby se ničehož k takowému obleženij nedostáwalo, spůsoben mezy Wogáky řád dobrý / wysláni Kurýrowé do Vher a ginam kamž potřeba vkazowala / činěný Ssánce tu kdež ge prwé Synan Basse měl, včiněn Most přes Dunag/aby tim ochotněgi do Leženij sspijže se dodáwati mohla, a mijmo to poručeno/aby w Wijdni vdělali Ssedesáte Tisýc Pytlikůw/ gedenkaždý z nich Loket zdýli, a z gednu sslapěg ssyroký / kteřijž měli býti k něgakému gesstě neslichanému ssforteli Wogenskému potřebowáni, a ti téhož času giž byli do Leženij přiwezený.

Na takowý spůsob když byl obležen Ráb, a každého dne wijce k němu ze wssech stran Lidu se přibližowalo / Pan Balffi Neywyžssij w Ostřehomu snažil se tolikéž o to, aby nic z strany geho nebylo opusstěno/cožby mohlo býti témuž obleženij nápomocné. Potomně wyprawil z Pewnosti dwa hauffy newelké wybraných Husarůw a Heydukůw / z nichž w gednom bylo gedenmecytma Konij, a w druhém ssedesáte třij / aby, neb Turky/ kteřijž Ráb retowati vmijnili/ přestrassyli, aneb aspoň přezwěděli/kde Nepřijtel a s yakau mocy ležij. Hauff ten / w němž bylo ssedesáte Konij / za Budijnem připadl na třij Sta Turkůw v gednoho Rybnijka ležijcych / kteřijž tu noclehowati se strogili / pročež tito očekáwali, ažby vsnuli/ a když w neywděčněgssým snu byli/ na ně se obořili, a zabili gich Sto/ginij pak s welkau těžkostí přes Rybnijk vtekli : zagali gich Dwanácte, a ty s několika dobře obtijženými Koňmi do Ostřehoma přiwedli. Druhý hauff tolikéž na ty gessto byli vtekli, a znowu se shromáždili / přitreffil; stalo se opět poteykánj, a opět Turcy by-

li poraženi : Ostřehomssti zmužile na Pohany dotjrali, až ge rozehnali / zagali gich gedenácte, a dwadcéti ssest Koni spanilých gim odniali. Z té přjčiny poněwadž sstěstj těmto dosti se laskawě vkázalo/Pan Balffij/wyslal gich mnohē wjce z Ostřehoma, aby Nepřijtele wedlé možnosti swé hyndrowali. Ti mezy Wicegradem a Pesstem potkali se s těmi, gessto Jantčary do Rábu wedli/ nad nimiž byl Neywyžssijm Agau něyaký Malkut, tomu Koně odniali, a na Jantčary tak sylně dotjrali/ že se museli přes Dunag pustiti, za nimiž y oni pospijssyli až práwě k Pesstu tu kdež Tataři Leženij měli, na kteréž se tolikéž zmužile obořili, a zamordowali gich do dwau Set. Neywyžssij nad njmi ledwa w Kossyli vtekl / obadwa Weywodowé ranění byli / Tssoky Georgi w Prsy, a Thory Hanuš w Koleno. Z Křestianůw gednom třj osoby zahynuli / zraněných načteno ssedesáte. Kořist dostali znamenitau, Stany pěkné / dwě Stě spanilých Konij, a giných wěcy mnoho / tak že gich nemohli seban wzýti / pročež to wsse rozsekali a pokazyli, aby nepřisslo Pohanům k vžitku, s ginými pak znamenitěgssými a lepssými laupežemi/ tolikéž s nemalým počtem Walaunůw/ Vhrůw/ a Němcůw wyswobozených z Ruk Pohanských, do Ostřehoma se nawrátili.

Mezy tjm také hleděli swého Pohané, a Křestianům z giné strany kteřijž na sstráffy wygijžděli činili sskody weliké/ obzwlásstně pak ti, gessto na Hůrce Swatého Martina přebýwali / neb několikrate připadli na Křestiany, kteřij z Leženij od Rábu přigeli, a zaskočice gim w mijstech těsných ge pobili. Z té přijčiny Neywyžssij Generál wyslal Pana z Pernsstegna s třema Tisýcy Němcůw, a gedním Kolničských a Vherských Reytharůw/ aby Horu dotčenau opanowali. O čemž magijce spráwu Pohané počali se strachowati welmi, a potomně Křestiany giž na oko widijce / dwakrate tolikoz Děla wstřelili. Brzo potom wyssli tegnými průchody do Lesůw přjležitých, a tu Horu Swatomartinskau opustili / kterauž Křestiané osadiwsse / nawrátili se k Rábu do leženij.

Cžijm dále tjm lépegi Křestiané k Rábu se ssancowali / a giž gedenkaždý počal sobě Baudku stawěti / aby tjm snázegi wětry a zymu mohl snésti. Neywyžssý General Panu z Pernsstegna poručil lidem cesty zasázeti / aby Turcy k obleženým žádného průchodu neměli / což když se stalo/ a obleženij o tom zwěděli/včinili wýpad z Pewnosti sylný/ ale nic giného nespůsobili/ gednom to, že gsau Pana Krystoffa z Buchhaymu/ genž se byl daleko odtrhl od hauffůw Křestianských, zabili. Nawracugjce se pak do Pewnosti/ Děla zhusta k Stanům Pana z Pernsstegna pausstěli / a tu Panu Wchynskému na Loži ležijcýmu/kterýž byl před třemi dny do Leženij přigel, swrssek hlawy Kaulj wystřelenau třidceti Liber wážijcý zasáhli/w čemž ač mu Doktoři byli welmi nápomocnij / ránu lijkami neylepssými dobře opatřili/ y geho vffasowali/ale on po malé chwijli/rozwázaw mocý welikau a roztrhna wssecko čjmž koli vffasowán byl/swůg wlastnij Mozek z hlawy wynijmal a rozhazowal/tak že potom dále žiw zůstati nemohl.

Patnáctého dne téhož Měsýce Zářj/ Heyducy

spálili obleženým Most z Lodij spolu shromážděných spůsobený/přes kterýž na Ostrow chodili.

Dwadcátého prwnijho dne měli Křestiané ssermiclowánj s Pohany/ při čemž zahynulo několik Turkůw/ a Trubač Pana z Ekenberka od Nepřjtele / kterýž z ožralstwij přijliš daleko mezy Pohany se pustil/zagat. Nedlauho potom měli připlauti k Leženij Pana z Pernsstegna tři Ssýffowé

s Kossemi gich, to při Ssancých vžjwagij / s Ručnicemi a ginými potřebami Wogenskými / ale Turcy wzali spráwu o tom / a včinili w tom překážku.

Při témž čase Rezthaři Pana Kolniče sstraffugijce při Rábu, a obgjžděgijce / přitreffili na gednoho žoldnýře Sswába, kterýž vtjkage od Křestianůw / k Pohanům přistaupiti chtěl: yakož pak mnozý z Wlachůw nápodobně včinili, a zradiwsse nad Křestiany / dobrowolně s Pohany se spolčili.

Pan z Pernssteyna vznáwage čas ffortele swého, a tak se domnijwage žeby Předměstij opanowati mohl / poga w Sto a Pět a Dwadceti Střelcůw / některé Francauzské Soldáty / tolikéž třidceti Heydukůw, skusyl sstěstij / ale s malým prospěchem / nýbrž s sskodau nenabytau, totiž z stracenjm slawné Hlawy swé: Neb Pohané porozuměwsse předsewzetj geho, wypadli na žoldnéře mocy welikau / tak že žádný odpor včiniti nesměl / nýbrž wsstickni vstaupali / což on wida wsedl rychle na swůg Kůň / aby vstaupagijcý retowal, a w tom spusstěno bylo od Pohanůw Dělo / kteréž mu dále od giné částky Těla, Hlawu odneslo. Nalezená potomně Hlawa y Tělo, a přinesseno s vctiwostí do Ležentj, a z Leženij do Prahy dowezeno. Padlo při tom Křestianůw sseſtnácte / Pohanůw tolikéž nemalo, a geden z nich zagat. Mezy tjm shromáždilo se něco Němcůw, Walaunůw, Francauzůw a Wlachůw, a tj počali dělati ssance / tu kdež se Pohané obyčegně pochowáwali, a včinili Domeček pro Wartu / kterýž weyborně ze wssech stran opatřili, kterýmžto prostředkem spůsobeno / že obleženj ne tak z husta weypady z Pewnosti činili. Geden zagatý Pohan oznamowal / že by bylo w Pewnosti přes dwa Tisýce, a ti wssickni / žeby za tři Měsýce Proffantůw hogné bez nedostatku mijti měli.

Dwadcátého osmého dne wypadli obleženij Branau

Bělohradskau na lid Pana Ssenbergera / kterýž gim zmužile odepřel, a wehnal ge zase do Pewnosti / tak že vtjkagijcym y Mosty nebyli dosti ssyroké, neb pospijchagice z nich se do Příkopůw strkali.

Okolo téhož času / přisſli nowiny, že Sedmihradský k straně Cýsaři Křestianskému protiwně směřuge, a že se zase s Turkem spolčiti mjni / poněwadž tak často Czausowé Turečtí v něho býwali pod spůsobem yakoby o pokog gednali, a on tolikéž poněwadž wssecky wěcy tak tegně řijdil / že žádný vmyslu geho nemohl srozuměti: nicméně vkázalo se potomně / že se to wsse dálo pro vžitek Křestianský, a pro lepssý ffortele swého vžjwánj / kterýmžto prostředkem Cýsaře Tureckého tak trosstowal / že gest k němu do Sedmihradské Země y Papír nepsaný poslal / žádage aby on sám vstanowil a sepsati dal Artykule pokoge budaucýho / což nebylo nikdý od žádného Cýsaře Tureckého včiněno. Když tehdy Sedmihradský giž vznáwal býti čas / aby předsewzetj swé k koncy přiwedl, wytáhl do Pole rannijm gitrem, a Stany v Městečka Milbach řečeného / kteréž ležj půl mjle od Sedmihradského Bělehradu, roztáhnauti / Děla přitáhnauti kázal, a tu na lid giný sobě na pomoc wyslaný očekáwal, k němužto w brzkém čase žoldnéři k ochraně Těla geho vstanowenj w modrých a čerwených sukničkách, přigeli, a když se giž wessekeren lid shromáždil / táhl w dobrém ordunku s čtrnácti Tisýcy Wogákůw k Lippě, vmyslem takowým / aby se zmocnil Juli aneb Temesswaru, aneb aspoň aby Turku w tom překážku včinil, aby s tak welkým Wogskem do Vher wtrhnauti nemohl. Mijmo to wypravil některé z Fraypayterůw přes Dunag s poručenjm, aby wedlé wssy možnosti swé Nepřijteli Mečem y ohněm sskodili, a obzwlásstně aby o to vsylowali / y a kýmby prostředkem Most přes Sáwu včiněný v Rzecké Bělehra: mohli swrcy.

Weywoda Walasský tolikéž shromáždil Wogsko z Kraginy swé / k němužto připogil y lid Cýsařský k sobě wyslaný / tak že wssého lidu měl sedmdesáte Tisýc / s kterýmžto položil se na mezech Muldawských / aby neb Tatarům do Země wpadnauti zbraňowal / aneb s Tureckým Wogskem bitwu swédl. Wěc ta Cýsaři Tureckému sdosti byla protimyslná / a poněwadž widěl že nelze tomu mocý odepřijti / poslal k Weywodowi Czausa swého s giným Legátem Tatarským / a ten s sebau přinesl psanij od Chána Tatarského / w kterémž toto se obsahowalo / aby rozpomenul se na wěcy předesslé / kterak totižto dotčený Chám Bratra geho swau wlastnij rukau gal y zamordowal / a k tomu wssecku Zemi geho splundrowal / pročež aby sobě odtud příklad wzal / a toho se warowal / aby nápodobně s njm se nedálo / poněwadž vmjnil Chám s lidem do Vher wgeti / gemužto gestližeby průchod bezpečný a Proffantůw dostatek spůsobil / tjm žeby sobě nemálo spomohl / pakliby ginače včinil / žeby y osobu swau y Zemi w weliké vwedl nebezpečenstwj.

Téhož Měsýce Krystianus toho gména čtwrtý Král Dennemarský / poslal Legáty do Londry k Alžbětě Englické Králowně / kteřijž w brzkém čase měli Audyencý / žádali neyprwé aby přijzeň a pokog mezy Králowstwijm Englickým a Dennemarským od mnohých časůw trwagijcý / stwrzen byl. Potomně / poněwadž gim Engellenterowé některá Zbožj na Moři pobrali / prosyli aby gim byla nawrácena. Posledný Artykul dotčené Legacý byl / aby Králowna Ssýffům Dennemarským bezpečné plawenij do Sspaniel spůsobila. K čemuž wssemu dala swé powolenij / a Králi wzkázala / aby on tolikéž mezy Korunau Hyspanskau a Englickau z strany pokoge prostředkowal.

Ráb když spůsobem dotčeným giž za dosti dlauhý čas obležen byl / Turecký Cýsař tak gakž byl vmijnil / nemohl mu s takowau mocý na pomoc přispěti: neb Kragina geho / kteráž ležij mezy Rábem a Konstantynopoli / giž téměř žádného Wogáka zmužilého neměla: K tomu y proti Persyanům Wogsko, nad nimž vstanowen byl Cykala Basse / poslati musel / neb mu mnoho Pewnostij mocý Wogenskau odniali: Tolikéž poslal třidceti Ssýffůw k Městu řečenému Manna / aby tam pozdwijhnutij w Lidu a bauřky mezy nimi vpokogil. Nicméně pro ochranu Pewnosti swých w Vhřijch / obzwlásstně Rábu a giných včinil Serdara Wezyr Bassý, a wypravil ho do Vher s několika Tisýcy Janičárůw a giných Zioldnéřůw a s dwěma Sty Welblaudůw, přikazugjc gemu aby obležené w Rábu wssým spůsobem retowal, a gim Proffanty dodal. Ten Serdar Sseſtnecytmého dne Měsýce Zářj / s Cztyrydcýti Tisýcy lidu položil se Cztyry mjle od Budjna, a tu poslal bez messkánj pro Beglerběka Rzeckého, a pro giné w tom Kragi Beky přednégssý / aby s nimi raddu držel z strany wěcy Wogenských. Poslal také několik Tisýc Turkůw do Bělehradu / z nichžto dwa Tisýce při koncy Měsýce dotčeného přitáhli k Hoře Swatomartinské / aby odtud Křestiany wyhnali / kteřijž se gim statečně bránili / tak že, obáwagjce se y toho, aby gim z Leženij pomoc nepřibyla / vstaupiti museli. Wypravil tolikéž několik Tisýc lidu k Pewnosti řečené Wacz / kterauž Pohané za pět hodin dobýwali / a nemohauce nic spůsobiti, od nj odtáhli.

Mezy tjm Křestiané v Rábu nepřestáwali Ssance dělati / ssermiclowati / Mosty páliti / a ginymi spůsoby obležené hyndrowati / chtijce nětčeho sláwy nesmrtedlné hodného dowesti. Ale když oznámeno bylo o Wogsku Tureckém giž přijtomném / a Neywyžssijm nezdalo se za dobré bitwu s njmi swésti / poněwadž Křestianůw gednom dwadceti Tisýc bylo / a Pohanůw Sto Tisýc / a k tomu žeby Obleženij, kdyby s těmito bogowali, pozadu na ně wyskočiti

ſkočiti mohli/také že ſlyſſáno bylo/ žeby Turek Oſtřehom oblehnauti mjnil/ pročež žeby muſeli gemu na pomoc přiſpěti/pro ty obzwláſſtně přjčiny Wogſko Křeſtianſké ſſance v Rábu zdělané opuſtilo/a hnulo ſe k Komárnu. Při tom odtrhnutj rozličných wěcý Křeſtiané yako od Sena a dřjwj za množſtwj Tiſýc ohněm ſpálili/ aby Nepřjteli k vžitku nepřiſſli.

Pátého dne Měſýce Rzjgna, ležeˡi Křeſtiané w weltých Sſutech přes noc/ půl druhé mjle od Rábu / a obležený yak porozuměli že naſſý od Pewnoſti odtrhugj / wypadli s mocý ſylnau / a dohonili některé nemocné Soldáty/ kteřjž pozadu zůſtali/ z nichžto wětſſý čáſtku pobili. Přitreffili také na tři Sſyffy plné nemocných Wlachůw/ kteréž Heyducy do Komárna wézti měli / ale oni ſpatřiwſſe Nepřjtele / rychle k břehům poſpjſſyli a vtekli. Pohané wběhli do Sſýffůw / a kohožkoli tam nalezli / každého nemiloſtiwě zamordowali. Nawracugjce ſe ſpátkem/opanowali Sſance Křeſtianſké/ a na Wartu kteráž Moſt z Lodj včiněný oſtřjhala / tak zhuſta ſtřelbu pauſſtěli/že gi ledwa od naſſých s welkau těžkoſtj odtud ſpomoženo/a tak ſedmého dne Měſýce téhož/wſſecko Wogſko Křeſtianſké k Komárnu přitáhlo.

Při témž čaſe Sedmihradſký ſe wſſým Wogſkem ſwým položil ſe pod Temeſſwárem / a hned poručil Střelbu pauſſtěti k Zdem / kterauž znamenitá ſſkoda na ſtawenj rozličném včiněná byla/nic méně bránili ſe Obležený ſtatečně / tak že gim nic včiněno býti nemohlo. Ti pak kteřjž w Filektu přebýwali/ gichžto bylo 250. wſſyckni opuſtiwſſe Pewnoſt, na mjſta bezpečněgſſý vtekli / očemž magjce ſpráwu Křeſtiané / wzali Filek pod ſwau ochranu, a gey Lidem oſadili.

Téhož čaſu Barbel Gjrj s pěti Tiſýcy Lidu/přitáhl k Gionatu/a že Turcy hned odtud vtekli/doſtal tu Pewnoſt beze wſſeho krwe prolitj.

Sſeſtnáctého dne Měſýce Rzjgna/ſhromáždili ſe zaſe wſſyckni v Temeſſwáru/a počali zaſe tak yako prwé k zdem Měſtſkým ſtřjleti.

Sedmého dne téhož Měſýce Pohané oblehli Toteſs/ kterážto Pewnoſt Proffanty a Střelbau doſti dobře byla opatřena/w njžto bylo y pět Set lidu/ tak že Nepřjteli za deſet dnj dobře odporowati mohli/ale že Nepřjtel s welikau mocý přitáhl / a Stany ſwé před Křeſtiany, kteřjž na to z Toteſſe y z Komárna hleděli/rozložil/a Střelbu we dne y w nocy na obležené ſpauſſtěti poručil, Heytman Kryſtoff Warda ſkrz negakého Sedláka, o nebezpečenſtwj Lidu ſwého dal znáti ArcyKnjžeti Maximilianowi / oznamugjc obzwlaſſtně že geſſtě dwě Stě a Padeſáte Soldátůw při ſobě má / z nichžto že geſt gich padeſáte nemocných / wſſak nic méně že chce za ſſeſt dnj geſſtě Nepřjtele y s neywětſſým nebezpečenſtwjm zdržeti. Pohané pak nepřeſtáwali ſtřjleti do Pewnoſti / tak že ſe giž žádný z Soldátůw na zdech vkázati neſměl/a dwanáctého dne téhož Měſýce/ ſſturmowali k Měſtu od ráná až do wečera bez přeſtánj/ale že ani to neproſpělo,podkopali Pewnoſt na dwau mjſtech/a nakladli prachu/ kterýmž Baſſtu gednu z gruntu wywrátili. Což widauce obležený/a znamenawſſe že ſe neobránj/poněwadž giž ſſeſtmecýtma Sſturmůw přetrwali/čaſem nočnjm wyſſli z Pewnoſti mjmo něyaký Mlegn a Rybnjk gdauce / kdež téměř na Wartu Tureckau připadli / ale Pán Bůh ge chrániti ráčil/ že bez wědomj nepřátelſkého až přes Dunag ſe přeplawili. Pohané newědauce o tom, geſſtě wjce než tři hodiny do Pewnoſti ſtřjleli/ y druhau Baſſtu prachem podloženým porazyli / a teprwa wběhnauce tam/ žádného nenalezli. Tak o tom ginj pſali / že Obležený weſſkeren prach dřjwe nežli wyſſli do hromady ſneſli / a Knoty přiložili. Druhého pak dne okolo deſýti hodin že geſſtě Pohané nic o tom newěděli / že Křeſtiané z Pe-

wnoſti

wnoſti vtekli/až gedna ſtará žena Turkyně kteráž tam zůſtala/ dala znáti ſkrz Pſanj / že žádného w Pewnoſti nenj. Pročež že Gantčáři walně ſe do nj walili pro Kořiſt/ a w tom práwě že ſe prach zapálil/a množſtwj gich pobil/ y Děla,gichž ſſedeſáte ſſeſt bylo, pokazyl. Křeſtianůw kteřjž z Toteſſe vtekli načteno ſedmdeſáte / z nichžto gedni prawili že Pohanůw geſt do oſmdeſáte Tiſýc/a druzý naproti tomu giſtili/že gich wjce nenj gednom Padeſáte Tiſýc. Ti Pewnoſt wzatau zaſe zopráwili/ a zanechali tam oſm Set Zioldnéřůw / Proffanty a Střelbau doſtatečně opatřených. Potomně když Proſſanty a giné potřeby wogenſké na několika Stech wozých do Rábu dodali/ obrátili ſe zaſe k Budjnu.

Při témž čaſe Polácy, ačkoli za Krále Sſteffana Battorýho wěčné přjměřj s Turkem včinili/ wſſak nic méně vmjnili ge obnowiti. Pročež poſlali Legáty do Konſtantynopole s mnohými wěcmi znamenitými / kteřjž téhož Měſýce do Konſtantynopole přigeli.

Dwadcátého ſedmého dne/čtyři yako neypředněgſſý půwodowé toho pozdwjhnutj Sedlákůw proti Wrchnoſti ſwé w Wjdni ortelowánj a odprawenj gſau. Wſadili neyprwé wſſecky čtyry na geden Wůz , a wozyli ge po wſſech placých předněyſſých / aby od ewſſech obywatelůw mohli býti ſpatřenj : Potomně přiſſli s nimi na plac kdež byl někdy Ferdynand z Har děku odprawen, tu předně Kreyčjmu genž byl Neywyžſſým Heytmanem nad Sedláky/ Hlawa ſtiatá, a potom byl na čtyry kuſy rozdělen : giném Kreyčjmu genž byl Proffauſem, a polnjmu Pjſaři nápodobná ſmrt včiněná. Gunderowé pak Tělo, kterýž také Neywyžſſým byl/ak tomu y něco giného ſpáchati měl/ na čtyry kuſy za žiwa rozſekáno.

Při počátku Měſýce Liſtopadu když bylo wůbec w Rjmě y po wſſy Wlaſký Zemi rozhláſſeno / že po ſmrti Knjžete Alffonſa Ferrarſkého/ kterýž nemage dědicůw krom gednoho Syna z lewého Boku, před několika Neděli vmřel / dotčený Syn Don Cæſare z Este, wedlé raddy Otce ſwého / mocy ſobě Knjžetſtwj Ferrarſké přiwlaſtnjl, a ſebe po té wſſy Kragině za Knjže Ferrarſké wyhláſyti poručil. Papež gemužto Knjžetſtwj ono Prawem Lenným přjſluſſelo/ poněwadž Alffonſus bez prawého Dědice z ſwěta ſeſſel, s raddau a powolenjm wſſech Kardynálůw / newěda na poſpěch co giného činiti, pſanjm předpowěděného Don Cæſare od předſewzetj odwéſti vſylowal / y geho týmž do Rjma cytowal pod kladbau a wywržen j oſoby geho ze wſſy Křeſtianſké ſpolečnoſti. Takowé cytowánj Don Cæſare lehce ſobě wážil/ nýbř Měſto Ferrarj co neylépe vpewniti ſe ſnažil / aby pewné měl před Nepřjtelem autočjſſtě, a mage po neboſſtjkowi Alffonſowi třinácte Millionůw Mincy znamenané , a neznamenané bez počtu / zlata litého , krom Kamenj drahých za dewadeſáte Tiſýc Korun / Zbroge a rozličných zbranj neſčiſlný počet,tak že nj dwamecytma Tiſýc Lidu pěſſýho , a pět Tiſýc gjzdnýho wyprawiti mohl/ počali Lid zbjrati, a Heytmany ſobě k tomu wywolil/ Ferdynanda Gonzagu, Františka Mardynengo, Oktawia Awogadro, Oberta z Obij, Herkuleſa Biwillaguá, Ferdynanda z Roſſy, a Pana Nádaždi. Ti měli mu ſhromážditi 22. Tiſýc Lidu,a Sſweycarů tolikéž k němu 30000. s obzwláſſtnjm ſwým Heytmaně na pomoc mělo přitáhnauti, kteréž aby wždycky při ſobě p ochranu chowal, geº Otec Rok před ſmrti ſwau radil. Byli tolikéž při ſtraně geº Neywyžſſj Regio, Alexander z Este, Koteryo Bernardýno, kterýž nad Cztrnácti Sty gjzdných dobře zbrogi opatřených Heytmanem vſtanowen.

Na proti tomu Papež netoliko ad excommunicationem ſe vtekl/ ale také Wogſko ſhromážditi poručil, a nařjdil dewět Heytmanůw/ gmenowitě

Knjže

Knjže Kayetana, Greuny, Margkrabě z Korogny, Bagina, Pepoli, Ma-
luzy, Marya Kolona, Birro, a Martia Farnese, z nichžto gedenkaždý sebra-
ti měl Lidu pěssího třj Tisýce, gjzdného třj Sta / pro kterauzto potřebu
gednomu každému Tisýc Korun dáti se mělo, a Neywyžssjmi polnjm Hey
tmanem a Generálem, aby byl Kardynál Aldobrandýnus. Ginj Poten-
tátowé w Wlaské Zemi gedni k této straně, druzy k oné přistaupali / yako
neyprwe Magnus Dux když nic při Dwoře Papežském přjmlůwání způsobi-
ti nemohl / hned gmenowanému Don Cæsare, přátelstwj wypowěděl, a
některá mjsta osmi Sty žoldnéřůw osadil, aby gemu tudy pomoc včiněná
býti nemohla: Gubernátor Meylandský Sswe ycarům skrz Kraginu tu p-
gezdu nedopustil / kteřjž nicméně ginau táhli stranau. Knjže Vrbinské se-
bralo pět set Wogákůw, a odeslalo ge do Sygnygonij / Králowstwj Neá-
politanské čtyrýdcéti Praporcůw lidu dáti powolilo, a přitom zapowědě-
no wssem lidem Rytjřským / aby na ten čás žádný od žádného giného žol-
du nebral / krom od Papeže. Aldobrandýnus pak mage giž nětco Lidu
shromážděného / aby Nepřjteli w swozowánj Proffantůw překážku vči-
nil / poslal do ffryaulu Maria Colona s gjzdnými geho, aby tu wystawiw-
sse Pewnost Proffanty odnjmal, aneb shromáždiowati zbraniowal / čímž
se také Don Cæsare přestrassyti nedal.

Cztwrtého dne Měsýce Listopadu / Pohané když Ráb, yakž nahoře ozná-
meno, dostatečně nasspižowali / oblehli sylně Pewnost řečenau Waca / pro-
ti njmžto hnul se s Lidem Arcy Knjže Maximilian / a nedaleko od též Pe-
wnosti Stany rozbitj poručil. Že pak wěc gistá byla / že Turcy k Pewnosti
ssturmowati budau / wzkázal Arcy Knjže Maximilian obleženým / aby, dřj-
we nežli Nepřjtel Ssturm k zdem přistj / Pewnost na několika mjstech
podkopali / a nanesauce prachu Knoty položili / a potomně aby předeslawsse
Střelbu / za nj po wodě k Leženj Křestianskému pospjssyli / což oni následu-
gjcýho dne včinili, a pro lepssy bezpečnost gich / vkázalo se w Ordunku wsse-
cko wogsko Křestianské / aby y bitwu s Pohany / gestližeby k nj mysl měli / swe-
dli / ale gedna každá strana w tom fforteli swého vssetřowala: Nic giného
na ten čas se nestalo / gednom že trochu ssermiclowali / a to s nemalau ssko-
dau Pohanůw / tak že každý té naděge byl / že se walnj proto bitwa začne.
Křestiané k swému lepssymu fforteli / dostali se na negaké přjwrssý / na kteréž
y Děla wtáhli / y Ssance zdělali / což Pohané widauce / chtěli ge z něho mocy
sehnati / ale sami odtud s sskodau welikau / neb gich několik Praporcůw pa-
dlo / byli odehnáni.

Ssestého dne dosti sylné bylo potýkánj / při kterémž zahynulo Turkůw
patnácte Set / a Křestianůw tolikéž nemalo / zwlásstě pak z gjzdných Pana
Kolnice / kteřjž se hlaubegi trochu mezy hauffy Pohanské pustili.

Téhož dne gistili Sspehýři, že nepřjtel nazeytří wssj mocý swau na Wog-
sko Křestianské vdeřiti vmjnil / yakož pak času wečerného zewssech Děl po-
gednau wystřeliti poručil / aby tudy negaký strach tjm hřmotem přehrozným
na Křestiany vwedl / wssak nic méně žádnému zmužilosti neodnial / neb wssy-
čkni s dobrým srdcem k Bitwě se hotowili. Pohané tedy hned raným gj-
trem hnuli se proti Křestianům w Ordunku / a pausstěli Střelbu od 9. hodin
až do 6. na Orlogi polowičném / a poněwadž gakž oznámeno nassj na přjwr-
ssj negakém se zassancowali / nemno° gim vbljžili / anobrž od Střelby naproti
z hůry pausstěné sskodu znamenitau na lidech wzali: čjmž posylněni gsauce
Křestiané / následugjcýho dne z několik stran do Wogska Nepřátelského Děla
wypustili / a opět sstiastně Pole obdrželi. Zagato Turkůw přednjch množ-
stwj / a zmordowáno gich nemálo / mezy nimižto počten Basse Bosenský.

Dwa dny následugjcý Pohané w Leženj swém tjsse sobě wedli / proceż
kázanj zagati / wěděliliby yaké gest gich předsewzetj / a co tjm mjnj že se ani
nevkazugj. Odpowěděli: že zabité pochowáwagj / a po pohřbenj Těl
gegich / že bezpochyby gesstě sstěstj wrtkawého pokusy. Z té přjčiny nechtěli
nassj děle čekati / ažby se k tomu přistrogili / nýbrž gedenáctého dne po třetj
do Pole wytáhli. W tom přigeli Czausowé Turečtj / žadagjce pokoge při
Arcy Knjžeti Maximilianowi / gakožto při Neywyžssjm Polnjm Generá-
lowi. Takowau žádost Arcy Knjžeti Maximilianowi Pan Balffy předlo-
žil / a po mnohém vwažowánj / Czausuom dotčeným některé Kondycye byli
předložené / a obzwlásstně aby bez messkánj se wssjm Leženjm naspět po-
staupili / což y včinili / a přitom žádali y Gleyt bezpečný / aby pod nim některé
giné Osoby do Leženj Křestianského přigeti mohli. K čemuž tolikéž po-
woleno. Na takowý Gleyt nazeytří okolo poledne wygeli někteřj z Leženj
Tureckého na Konjch y pěssky / gichžto wssech wědle nařjzenj Gleytow-
njho, třidceti bylo / a že se proti njm mnozý z Leženj Křestianského walili /
vstaupili wssyckni spátkem / newelmi Gleytu onomu duffagjce / až mnohém
bezpečnegssým Gleytem opatřenj / dwě hodiny po poledni zase se w Poli
vkázali: přiwjtáni byli laskawě / a poručeno gim, aby se na Ostrow za tím,
genž ležj vprostřed Dunage / plawiti dali. Bylo w té Legacý sedm Star-
cůw wážnosti obličege welmi vsslechtilých / Jantčarský Aga, a giný. Z stra-
ny Křestianské nařjzeni k tomu / Pan Balffy / Pan Nádaždj / Gjřj de Basa,
a Gjřj Rudolff Marssalek. Po dlauhém skrz Tulmače rozmlauwanj po-
rozuměli tomu Křestiané / že Basse Serdar Machomet / plnau moc měl sobě
od Sultána danau / gednati s Křestiany o wěčné přjměřj / ano ge y doko-
nati / yakož y sám prawil / že má poručenj od Cýsaře swého / gestližeby Cýsař
Křestianský Přjměřj takowé včiniti mjnil / aby přes tu Zymu w Budjnu zů-
stal / dokawádžby wěc ta k koncy přiwedena nebyla. Poněwadž pak Arcy-
Knjže Maximilian / z strany toho žádné obzwlasstnj poručenj neměl / aby
pokog wěčný mezý Pohany a Křestiany způsobil / takto gim na žádost gich
odpowěděti kazal / že chce wěc tu na Geho milost Cýsařskau Bratra swého
neymilegssýho wznésti / a potomně gim vmysl wssecho Křestianstwa dáti o-
známiti. A tak na tom zůstáno z obau stran / aby se na Resolucý Geho mi-
losti Cýsařské očekáwalo. Táhli tehdy Pohané odtud k Budjnu / a Kře-
stiané vpewniwsse Wácu / obrátili se k Ostřehomu.

Mezy tjm když Basse Serdar w Vhřjch s Arcyknjžetem o pokog roko-
wal, Cýsař Turecký včinil psanj k Henrýchowi toho gména čtwrtému Krá-
li Frantskému a Nawarskému / kteréž zni slowo od slowa takto:

My nepřemoženj Cýsař w Konstantynopo-

li / w Thracyj / w Jllirj / w Řecké Zemi / w Zemi Swaté / w welké y w ma-
lé Azyj / w Asyrj / Armenj / Arabj / Syrj / w Egiptu a w Sarmacyj / w
Turcych / w wyžssý y nižssý Palestýně / w Maurytanj a w Tůně / Knjže
a Pán wsseho Swěta y wssech Králowstwj, tolikéž Welkého Moře O-
ceani a terræ firmæ, od Wýchodu Slunce až do Západu / ochránce mecné-
ho Proroka Machométa / Hrabě w Maltě a w Alkeyru / držitel Hrobu
Krysta Boha Křestianského v prostřed Swěta w Geruzalémě, Pán w Eu-
ropě a we wssech Ostrowich / etc. wzkazugem Welikomocnému Králi a
Knjžeti Wogenskému w Europském Moři nasse pozdrawenj, a milost na-
ssy Cýsařskau, a dáwame tobě yakožto Bratru nassemu, přátelský znáti / že
z Marsylj čtyrmecytmého dne Měsýce Rjgna Legát twůg k nám při-

gel/ gehožto opatrnosti, a w Rzeckém Jazyku zběhlosti, y my y Oratores
naſſy nemohli gſme ſe doſti nadiwiti/ poněwadž ani tj, gimžto řeč ta při-
rozená geſt, nemohli ſe gemu přirownati/ pročež pro geho tak platné zá-
ſluhy/ poněwadž giž po páty, wedlé rozkazu a w úletwě k Břehu Ottomá-
ſkému přiſſel/ y wěcý twé tak yakž náleželo wyřjdil/ proſyme že gey laſkau
a miloſti twau, kterauž dobře zaſlaužil, obdaříš/ neb zagiſté žádného gſme
gemu podobného ani my ani Raddy náſſe newiděli, y geho gſme k dodá-
nj tobě liſtůw naſſých za neyſpůſobněgſſyho býti ſeznali. Při tom tobě
oznamugeme, že žádoſt twau z ſtrany potwrzenj wěčného Přjměřj/ kteréž
Předkowé naſſý s předky twými začali/ miloſtiwě přigjmáme, a bylibych-
me y toho wděčnj, kdyby nápodobně Přjměřj ſe wſſemi Knjžaty Němec-
kými ſpůſobeno býti mohlo/ yakož k tomu, wěrnému naſſemu milému
Serdarowi, plnau moc gſme propůgčili/ aby o to gednal s nimi, a přes
zýmu w Budjnu na Reſolucý Cýſaře Rudolffa a wſſy Ržjſſe aby očeká-
wal. Ačkoli byli gſme toho vmýſlu mocy naſſy wogenſkau do Pole wy-
táhnauti/ ale poněwadž proti welebnoſti naſſy někteřj Sauſedi pomeznj/
tolikéž Perſi ini a Moſkwané powſtali, a my gim každodennj odpor činiti
přinucenj gſme/ zdálo ſe nám za dobré od předſewzetj onoho odſtaupiti/
obzwláſſtně pak když y drahota téměř wſſecky Kragjny naſſe ſužuge/ kte-
rážby ná byla nemalo vſſkodila, kdyby byla Seſtra naſſe neymilegſſy Krá-
lowna Englická ſpolu s ginýmı/ w té wěcy nám napomoc nepřiſpěla, kte-
rauž to pomoc gegj wděčně s oblibenjm naſſym přigjmáme, a ſlibugeme to-
bě pod Korunau Cýſařſtwj naſſe/ že dotčené Přjměřj zachowati chceme ná-
ležitě, a nic proti tobě ani proti Králowſtwj twé Nepřátelſké, nezačjnati.
O tobě pak nepochybugě/ než že nápodobně při Koruně naſſy Cýſařſké ſe za-
chowáš proti nám nic nevčiníš/ nýbř na žádoſt naſſy wedle potřeby raddu
y ſkutkě/ w čemž gſme tebe až poſawad ohledali nám we wſſem nápomocě
budeš. Před několika dny Welikomocná Wladářka nad Oſtrowy Moř-
ſkými Králowna Englická/ Seſtra naſſe neymilegſſý/ tolikéž y možnj Be-
natčané yakožto Sauſedi wěrnj nám milý/ Legáty s Králowſkými dary o
ſtwrzenj pokoge gednagjcý k nám wyprawili, gimžto gſme ſe ne lehce za-
wázali/ té gſauce nadège, že tak yakž prwe činili/ y na budaucý čaſy proti
nám ſe zachowagi. Z ſtrany Wogſka naſſeho/ wědomé tobě geſt, že geſt
w Vhřjch přes to léto y před tim dobré ſſtěſſj mělo/ wſſak nicméně k po-
kogi ſměřugeme/ w čemž chceme aby nám byl nápomocen wedlé wſſy mož-
noſti twé/ a o tom geſtližeby ſe co půſobilo/ neyrychlegi nám wěděti dáš.
My tolikéž naproti tomu/ pro vpewněnj Králowſtwj twého/ a pro ſtáloſt
přjměřj včiněného/ nechceme ani neylepſſýho djlu Cýſařſtwj naſſeho lito-
wati/ čemuž chceme aby dokonale wěřil/ a na to bezpečně ſpolehl/ neb s tebau
Přjměřj takowé yaké s neymilegſſý Seſtrau naſſý a s Benátčany máme/
wždycky mjti vmjnili gſme. S tjm Machomet Prorok Boha neſmrtedl-
ného/ nechť tobě propůgčj dlauhého zdrawj y ſſtěſtj. Dán w Konſtan-
tynopoli/ genž geſt Koruna wſſech Měſt y wſſeho Swěta/ w Kancellaři na-
ſſj Cýſařſké/ ſedmého dne Měſýce Liſtopadu/ Léta 1597.

Baſſe Serdar když ſe k Budjnu s Wogſkem yakž weyſſe doloženo nawra-
cowal/ přiſſlo gemu Pſanj od Baſſete Temeſſwarſkého/ w kterémž oznamo-
wal/ že ſe newelmi s njm dobře děge/ nic méně že chce wedlé wſſý ſwé mož-
noſti odpor činiti/ té gſauce nadège/ že od Serdara opuſſtěn nebude/ yakož
on s pomocý neobmeſſkal/ wyſýlagic k Temeſſwáru několik Tiſýc Wogá-
kůw/ kteřjž, yakž wůbec mluweno, na ceſtě zbiti gſau: o čemž mage ſpráwu

Serdar/ vmjnil ſám oſobně retuňku obleženým dodati/ nedáwage wjry no-
winám těm/ žeby ſe giž Sedmihradſký Měſta měl zmocniti. Za tjm gme-
nowaného Knjžete Zioldněři, pečowali o to ſnažně, aby Pewnoſt opano-
wali/ dřjwe nežliby Turcy na pomoc Obleženým přigeli/ wſſak nemohli to-
ho doweſti/ w tom připadla Zyma/ a giné w to přjčiny wkročily/ pro kteréž
Wogſko zaſe od Temeſſwáru odtrhlo.

Téhož čaſu Pohané ti kteřjž w Erli pozůſtáwali/ dowěděwſſe ſe že geden
z nich k Křeſtianům přiſtaupiti vmjnil/ za žiwa gey vpekli/ což widěl Rychtář
w Miſgolcu očima ſwýma.

Při počátku Měſýce Praſynce/ Kryſtianus toho gména čtwrtý, Král
Dennemarſký/ wyprawil Legáty k Joachymowi Frydrychowi Margkra-
běti Brandeburſkému/ žádage Dceru geho mjti za Manželku/ k čemuž on
powolil/ a w brzkém čaſe gemu gi odeſlal/ y ſám byl na Swadbu přigel/ kte-
ráž ſe nákladem welikým s welkau wſſech radoſtj wykonáwala.

Před několika Nedělmi když byl nařjzen Sněm Ržjšſký/ a na mjſtě Cý-
ſaře Rudolffa Arcy Knjže Mathyáš přjtomen býti měl/ třetjho dne Mě-
ſýce Praſynce w Praze o tõ z Cýſařem rokowal/ yacýby Artykulowé měli ſe
předneſti na Sně dotčeném. Což když vſtanoweno/ a wſſecky wěcy ſpořáda-
né byly/ wygel Arcy Knjže Mathyáš z Prahy pátého dne téhož Měſýce/
mage ſobě přidané tyto Oſoby: Hrabě z Helffenſſtegna/ Pana z Hornſſteg-
na/ Doktora Freymanna/ Hannywalda/ kterýž na mjſtě Arcy Knjžete řeč
činiti měl/ Doktora Jana Leonharta/ Hrabě Frydrycha z Firſſtmbergkn/
Jana Achylleſa Ilfrunga/ Jana Ludwjka z Vlmu/ Doktora Hogera/ a Do-
ktora Laychmanna/ s njmižto vpřjmo gel na Sněm do Rzezna.

Téhož čaſu Neywyšſſý Laytenant Komarnſký/ wyſlal některé gjzdné k
Bělehradu/ aby zwěděli co Pohané činj/ w kterauž to ſtranu Zioldněři z Pá-
py tolikéž pěſſky ſſtraffowali. Ti čaſem nočnjm neznagjce ſe/ weſpolek
ſwedli bitwu/ tak že padli dwa gjzdnj Komarnſſtj a několik pěſſých/ a k to-
mu mnozý z obau ſtran raněni.

Arcyknjže Maximilián některý den před tim Tiſyc Walaunůw pěſſých
do Komárna poſlal/ aby tam přes zymu byli, a ti tak nenáležitě ſobě w
Pewnoſti dotčené počjnali/ že ginj téměř wſſickni žoldněři odtud chtěli
táhnauti; w tom z poručenj Cýſařſkého Pan Kolnič mage při ſobě Tiſyc
gjzdných, a Pan Lopo Sto/ a Pan Pec Dwa Tiſyce, w to wkročili, a ro-
zepřj mezy nimi wzbuzenau vpokogili.

Při obleženj Temeſſwaru předpowěděném/ přigeli k Sedmihradſkému
dwa Czauſowé/ Turecký geden a druhý Tatarſký, kteřjž zaſe wyprawenj by-
li třináctého dne Měſýce Praſynce, a poſlán s nimi neypředněgſſy Sekre-
tář Knjžetcý: žádoſt gegich byla, aby Sedmihradſký s Cýſařem Turec-
kým nemeſſkal w mjr wſtaupiti.

Mezy tjm dřjwe nežli Wogſka do Pole wytáhli Don Cæſare weg̃gme-
nowaný/ chtě giným proſtředkem wěc ſwau k mjſtu přiweſti, včinil pſanj
k Papeži/ wzkazugjc gemu, geſtližeby ho na Stolicy Knjžetſtwj Ferrarſké-
ho zanechati chtěl/ že mu oſm Millionu Zlata za Inweſtyturu poſſle, a
každého Roku čtyrydcěti Tiſyc Korun do Komory Papežſké že dáwati bu-
de/ k tomu poſlal mnoho Doktorůw do Ržjma aby tu wěc konali a řjdili
wedlé ſwé neywyžſſý možnoſti, k čemuž když nebylo powoleno/ Don Cæ-
ſare Legáty ſwé z Ržjma powolal, s poddanými ſwými proti Papeži po
druhé ſe ſpůntowal, a Papežſké Pawezy, kteréž w Ferrarj tegně zawěſſe-
né byly/ s tytulem takowým, Hic eſt verè Dominus noſter, zgewně poručil

snjti, a na mnohých mjstech Ssybenice zdělati / gestližeby kdo takowé Pawezy zawěsowati směl / aby na nich bezewssý milosti oběssen byl.

To vwažugjc Papež, pohnut byl w Srdcy swém tak dalece / že se mu slzy předewssj Konsystořj z očj wylili / nic méně napomenul Heytmany nad Wogskem nařjzené / aby ssetřili swého co neypilněgi / a sám vmjnil geti do Bologny / aby pro přjtomnost geho, Lid srdce měl čerstwěgssý / pročež se tam y Penjze předesslali.

Dwadcátého ssestého dne Měsýce Prasynce / wzložil Papež Kladbu na předpowěděného Don Cæsare, w njžto se podepsalo Třidceti Kardynálůw swau wlastnj rukau / a ta w sobě obsahowala obzwlásstně toto: Že Papež Klément toho gména osmý / kine, od společnosti Křestianské odděluge a odwozuge / netoliko dotčeného Don Cæsare, ale y ty kteřjžby w rozhlássenj Kladby té néyakau překážku činili / neb gemu w něčem nápomocni byli / neb Wogsku Papežskému vblјžiti yakýmkoli spůsobem vsylowali. Přitom zapowěděno Cýsaři Rudolffowi y wssem giným Křestianským Potentátům / tolikéž y Přátelům a Manům gmenowaného Don Cæsare, aby pod Kladbau žádné gemu pomocy nečinili. Naposledy doloženo, aby Knězj Lid k tomu wedli / aby se warowal gedenkaždý takowé Kladby. A poněwadž takowá Kladba w Řjmě setlačila / zadržená gest do dwanáctého dne / aby Don Cæsare gesstě se rozmyslil, a gi se vwarowal. Za tjm přistaupilo tolikéž k straně Papežské Město řečené Vrbino, kteréž deset Tisýc Korun, a Město Bebigno pět Tisýc Korun na pomoc odesslati přislýbilo: mjmo to z téhož Města Vrbino ssest Set Ziolněřůw, Ručnicemi dobře opatřených, a čtyry Sta s Hallapártnami, s Papežským Lidem spolčiti se mělo. Neywyžssj Mistr Maltenský dwě Stě Reytharůw poslati / a přitom bylaliby toho potřeba y s wětssjm počtem na pomoc přispěti, připowěděl. A když Lid z obau stran do Pole wytáhl / připadli Ferrarssťj na Papežské v Bologny / a tu s njmi ssermiclowali, tak dlauho až pole obdrželi. Pobili Papežských do tři Set, a gednoho Heytmana gegich sskodně ranili. W tom napomenut Aldobrandynus / který z Vher wygjždel / aby pospjssyl k sprawowánj Wogska po Bratru sobě swěřeného / kterýž tak včinil / a přiwedl s sebau tři Tisýce Lidu Wogenského. Bratru geho Kardynálowi welké Knjže Florentské darowalo Kůň se wssemi potřebami / kterýž ssacowán za čtyry Tisýce / a Knjže Vrbinské poslalo témuž w dar hodinky mistrowským djlem spůsobené / s wzkazowánjm dalssjm / že chce s čtyrmi Tisýcy Lidu na pomoc přispěti.

Kardynal Albertus ArcyKnjže / poslal tolikéž Papeži na pomoc proti Ferrarskému padesáte Heytmanůw w bitwě skussených / a Sto Wogákůw wybraných / o nichž magjce zprávu Obywatelé w Mecu / zaskočili gim cestu / a wětssý polowicy z nich pobili.

Téhož času Turecký Cýsař / wznáwage že Basse Assil Neywyžssý nad Armadau / nic obzwlásstnjho na Moři nesswedl / odňal mu Auřad ten / a na mjstě geho vstanowil Bassy Cykalu, yakožto k té wěcy mnohém spůsobněgssýho. Nápodobně včinil Basseti Ybrahimowi / ačkoli dceru geho měl za Manželku / a na geho mjstě aby byl Wezir Bassy, Assan Basse nařjdil / kterýž někdy w nepřjtomnosti Sultana w Konstantynopoli Gubernátorem byl.

Pohané z Erle wygeli na sstráff / a magjce ssestmecýtma Wozůw rozličnými Proffanty nasspihowaných / pospjchali s njmi naspátek k Pewnosti / w tom na ně připadli Setssinsstj / Kořist onu gim odňali / a pětmecýtma Turkůw / mezy njmiž byl Homar Aga / zagali.

Léta Páně 1598. wedlé wyprawowánj týchž Neoterykůw / obzwlásstně Theodora Meyrera / Licyngera / a Jakuba řečeného Frey / dály se wěcy tyto.

Osmého dne Měsýce Ledna / vmřel Jan Giřj Knjže Brandeburské / zanechawage po sobě Dceru / kteráž před tjm zasnaubena byla Ludwjkowi Landgraběti, Synu Jana Frydrycha Biskupa Magdeburského / kterýž gsa při Swadebnjm Sniátku w Dennemarku / o Smrti Otce swého zwěděl / pročež nemesskal z Dennemarského Králowstwj wygeti / aby Tělo Otce swého náležitě pochowati dal / což se wykonalo s nemalau Pompau a nákladem nemalým / prwnjho dne Měsýce Vnora. Kterémužto napsáno bylo y Epitaphium těmito slowy:

Herois tumulum vide potentis,
Hic ſanctiſsima VERITAS niteſcit,
Hic gratiſsima LENITAS vigeſcit,
Hic mirabilis ÆQVITAS ſeneſcit,
Hic laudabilis ÆVITAS quieſcit.
En conſtans nitor eſt Scholis & Aris.
Æternus vigor eſt locis focisq;.
Dicaſteria Ius ſenile ſervat,
Atq; annis ſaturos quies ſerenat.
Hæc cum Principe floruêre noſtro.
Nec cum Principe deſiêre noſtro.
O quicunq; vides precare mecum,
Sit vox ſemper aperta VERITATI,
Sit laus certa ſubinde LENITATI.
Et ſis fama ſuperſtes ÆQVITATI,
Nec ſit terminus ullus ÆVITATI.
Princeps ipſe niteſcat intra Olympum,
In Gnato revireſcat eminente,
In Gnato tot adhuc ſeneſcat annis,
Et qua parte quieſcit, ô quieſcat.

Téhož času Don Cæsare předpowěděný, wyhledáwal wsseliké prostředky / aby při swém Knjžecým důstogenstwj w Ferrarj zůstati mohl / mezy nimiž byl y ten, že poslal Legata do Prahy k Rudolffowi Cýsaři / aby Práwo Lenné / kteréž gemu Papež dáti nechtěl / od Cýsaře dosáhl / což se stalo wedlé ljbosti a žádosti geho: Neb yak se pod ochranu Cýsařskau vtekl / a dal se sub Iurisdictionem Řjšskau / hned Cýsař Rudolff skrz Legata geho Margkrabě de Scandina, na Reggj a Modenu / tolikéž na Margkrabstwj z Este / a na giná Panstwj Léno gemu milostiwě vděliti a propůgčiti ráčil / a gey za Řjšské Knjže wyhlásyti / s Tytulem takowým: Sacri Romani Imperij Princeps, Dux Regiæ & Modernæ, Marchio de Este, což Wlassy gináče a gináče w mysli swé vwažowali.

Sultán Cýsař Turecký shromažďowal tehdáž lid ze wssech Kragin swých /

kterýž y hned muſtrowati poručil / a poſlal gednoho Baſſy k Chánowi Tatarſkému / žádage aby mu protj Křeſtianům s Wogſkem ſwým nápomocen byl. Za tjm Lid ſwůg do Vher wyprawil / a Baſſijm a Bekům přjſſně ceſty a ſtezky na wſſech mjſtech naprawowati poručil. Sám pak vmjnil do Adryanopole wygeti / a tam na Tatary očekáwati.

Při těmž čaſe Legáti od Polákůw k Cýſaři Tureckému wyſlanij / z Konſtantynopole domů ſe nawracowali / mezy njmiž ſtal ſe na ceſtě ſwár / tak že y k Sſawlem ſáháno / a dwadceti gich na place zůſtalo. Při tom wſſem byl Cžaus Turecký / ale ten ani ſlowy ani ſkutkem w to newkročil / nýbrž gednom na to ſe djwal / když ſe oni weſpolek mordowali.

Po včiněném ſſermiclowánj mezy Wogſky odpornými, yakž wegſſe oznámeno / přemegſſlege Papež že Ferrarſký doſti ſylný geſt, a žeby k walnij bitwě ſměřowal / což ſe ſtáti nemohlo bez welkého krwe Křeſtianſké prolitj / na proti tomu též Don Cæſare vwažugic / yak mnozý z neypřednègſſých Knjžat a Hrabat Wlaſkých při ſtraně Papežſké byli / včinili obědwě ſtrany mezy ſebau ſmlauwu w Faenzy, kteráž ſtwrzená byla dewatenáctého dne Měſýce Ledna, a při koncy téhož Měſýce wyhláſſená. Neyprwe Dō Cæſare aby byl ſproſſtěn od kladby: Kardynál Aldobrandýnus před třidcátym téhož Měſýce dnem aby do Ferrary Wogenſký přigel / wſſak bezewſſý ſſkody obywatelůw. Wſſeliké Lena kteráž k Knjžetſtwj Ferrarſkému přináležegi / Dō Cæſare aby w ſwém držení měl, a gich vžjwal bez vſſeliké překážky. Gedna polowice Děl aby přináležela Papeži, a druhá Don Cæſare Ferrarſkému Knjžeti. Wſſeliké daně a berně od Měſſtianůw Ferrarſkých pocházegjcý / aby ſwědčili gmenowanému Don Cæſare až do konce Měſýce téhož / potomně pak Kardynálowi Aldobrandýnowi aby přiſluſſeli. Don Cæſare kdyžby ſe z Ferrary ſtěhowal, aby mohl Střjbro, Zlato, drahé Kamenij, y giné ſwé Klénoty, odtud odwéſti bezewſſý překážky, a Knjžetem Ferrarſkým aby mohl ſlauti. Papež z Měſtečka řečeného Karpi aby Měſto wyſtawiti dal, a každého Roku Patnácte Tiſyc Pytlůw Soli aby z Kragin ſwých do Regij a Modeny wynáſſeti dopuſtil. Napoſledy geſtližeby kdo s Ferrarſkým z Měſta ſe wyſtěhowati chtěl, dopuſſtěno aby wſſecko ſwé Zbožij rozprodati mohl / a tam kdeby ſe mu ljbilo a wiđělo, oſaditi: a tak zaſe byl pokog w Wlaſké Zemi / kterýž Papež y Bulli ſwau potwrdil.

Cžtwrtého dne Měſýce Vnora ſtalo ſe w Hollandřich že ſe Moře zbauřilo nad mjru a wyhodilo na Břeh Rybu takowé welikoſti / s niž čtyry ſta Mužůw měli doſti činiti. Nikdý ſlicháno nebylo o Rybě tak weliké / dlauhoſt gegj byla wyměřená a obſahowala w ſobě ſſedeſáte ſſlapěgi / wyſokoſt třidcéti ſſlapěgi / tak že ſe takowé wyměřowánj bez Řžebřijku dijti nemohlo, a ſſyrokoſt ſſeſtnácte ſſlapěgi. Vſta měla tak welké že w nich oſoba Mužſká s wyzdwiženau rukau ſtáti mohla / pročež obywatelé pro památku budaucý, rozedřeli vſta gegi / do nich wcházeli y wycházeli. Přecteno že měla Zubůw do čtyrydcéti, a gedenkaždý byl trj prſty tluſtý, a čtwrt lokte dlauhý / Ocas měla doſti tluſtý, a ſedm ſſlapěgi dlauhý / doſti dlauho yakoby něyaké weyni wypauſſtěla z hrdla / kteréž daleko ſlyſſáno bylo, a napoſledy yakoby vmjragic takowý hřmot wypuſtila, neginače než yakoby z Ručnice wyſtřelil: potomně wytekla z ni Woda ſmradlawá že žádný takowého ſmradu nemohl ſneſti.

Při koncy Měſýce Vnora Papežſký Legát Korwolanus Muž maudrý a Včený přigel do Moguncy, měl Hoſpodu w Kláſſteře Predykátorůw

S° Domynyka řádu, a tu vmjnil / geſtližeby možné bylo, na prawau cěſtu Wjry Křeſtianſké přiweſti.

Téhož čaſu wůbec mluweno bylo / že Sedmihradſký mjni důſtogenſtwj Kardynálſké na ſe přigjti, a Zemi ſwau Arcyknjžeti Maximiliánowi odewzdati / aby tim lépegi w Stawu důchownjm mohl žiw býti, a Biſkupem Wratiſlawſkým zůſtati. Ale ſtala ſe w tom omýlka / neb Streyc geho Batory giž dáwno před tim Kardynálem byl, a někteřj ſe domnijwali žeby to Sedmihradſký byl. To owſſem w prawdě ſe ſtalo / že Sedmihradſký Kraginu ſwau Arcyknjžeti Maximiliánowi k ruce puſtil / aby tim lépegi vřádu ſwého / neb neywyžſſijm Generálem nad Wogſky Křeſtianſkými býti měl, pilen byl.

Nahoře oznámeno geſt že Arcyknjže Mathyáš na mjſtě Cýſařſkém wygel do Řzezna na Sněm / žádage tam pomocy od Knijžat Řjšſkých proti Nepřjteli Turku, a ta z gednoſworné myſli včiněná geſt takowá. Neyprwe powolili Knjžata Řijšſká pomoc na třidcéti Měſycůw / gedenkaždý Měſýc 76576. Zlatých včini za třidcéti Měſýcůw 2306280. Zlatých. Stawowé z Sſtyrſka a z Karynthie připowěděli pomoc na dwa Měſýce / včini 153752. zlatých: Stawowé Nydrlendſſti a Weſtffálſſti powolili dáti na wychowánj Wogſka tolikéž přes dwa Měſýce 153752. zlatých. Mijmo to lidu wyſlati ſe mělo / gijzdného čtyry Tiſyce a pěſſýho dwanacte Tiſyc, a pro wychowánj 1872000. zlatých. Měſto Wjdeň Knjžata pod ſwau ochranu přigali / tak že gechtěgi předewſſemi náběhy Nepřátelſkými chrániti. Kurffirſſtowé, Mogunčký, Kolinſký, Trewirſký a z Falcu, powolili že chtěgi 257. gijzdných a 1206. pěſſých wyprawiti: z Franſké Kraginy 255. gizdných / 1323. pěſſých z Sſwábſké 409. gizdných / 2625. pěſſých / z Bawořſké 248. gijzdných / 1208. pěſſých / z Reynſké 611. gijzdných 3176. pěſſých / z Hořegſſých Sas 236. gizdných / 1382. pěſſých / z Dolegſſých Sas 272. gijzdných / 1294. pěſſých: včini wſſech gizdných z dotčených Kragůw 2390. a pěſſých 12269. a na wychowánj tehož Wogſka 72756.

Měſýce Března přineſſené byli Nowiny / že geſt Anna Arcyknězna Mā želka Zygkmunda Krále Polſkého vmřela pracugic ku porodu / tak že Děťiátko z žiwota Matky wyřezati ſe muſelo, kteréž když bylo pokřtěno, hned tolikéž vmřelo. Při tom oznamowáno žeby y Kancljř Polſký Jan Zámogſký vmřjti měl, ale z ſtrany ſmrti geho nic w prawdě nebylo / neb ty nowiny gednom wymyſſlené byli.

Třináctého dne téhož Měſýce byla w Králowſtwij Cžeſkém weliká Powodeň / gijž to nápodobná nebyla od několik Set let. Tak mluwili že ſe to ſtalo z roztrženj mnohých Rybnjkůw. Včinila ſſkodu znamenitau / množſtwj Lidi y domůw potopila. Nápodobně rozwodnila ſe Řjeka Dunagſká, s doſti welkau přiležitých obywatelůw ſſkodau. Tak také Tybrys přes Břehy přeſtaupil, a množſtwj domůw w Řijmě podryl.

Téhož čaſu držán Sněm Stawůw Králowſtwij Vherſkého / na němž zawřenj Artykulowé tito. Prwnj / aby wſſecky domy zečtenj byli, a z každého aby ſe dáwal na pomoc proti Turku geden Tolar. Druhý, geden každý Pán wezmauc Tolar od poddaného wyprawiti má gednoho gijzdného a gey chowati za ſſeſt Měſycůw, a tak kolikby poddaných oſedlých měl / tolik aby wyſlal gijzdných. Třetj / geſtližeby Sultan do Pole wytáhl, a některau Pewnoſt Wogenſký oblehl / aby weſſkeren Lid Rytjřſký ſwým nákladě proti němu wygel, a w poli přes 6. Měſycū ležel. Poſlednj Artykul byl z ſtrany dodáwanj ſſpjže, oprawowáni Pewnoſti, a ſwozowáni kuſů Wogěſkých.

Mnohé tegne Rady, tehdáž w Praze držené, a rozličné nápravy Wogenſké odtud do Wjdně byli poſlané, a dwadcátého dne téhož Měſyce Pan z Princenſſtegna s několika Sſyffy o půl nocy z Wjdně wygel, a dwadcátého dewátého Pan z Sſwarcemburgku s Tiſycem Lidu gjzdného y pěſſýho nedaleko od Rábu s nim ſe ſgel/ pro kteréžto přjčiny domnjwali ſe někteřj že by Ráb wzat býti měl.

Něco před tim když Baſſe Serdar s Wogſkem do Vher přitáhl aby obležené w Rábu retowal/ včinil k témuž pſanj Baſſe Rábſký, kteréž mi ſe zdálo za dobré tuto doložiti, a to z nj ſlowo od ſlowa takto:

Twé ſſtěſti nechť přewyſſuge wſſech giných Lidj ſſtěſtj/ Nebe tobě buď po wſſecky čaſy miloſtiwé, Nepřátelům pak twým protiwné, a ſlowa mé nechť magi mjſto pod nohami twými. Welikomocný Pane, vſtanowils mne za ſpráwcy w Pewnoſti Rabſké, a Proſſanty opatřil s Wogáky mými za celý rok / kteréž gſme giž téměř wſſecky ſtráwili, tak že nynj třj oſoby na tom přeſtati muſegi/ což prwe na gednu oſobu ſe wydáwalo. Wěz že ſpolu Bogownjcy mogj wſſickni zemdlenj gſau, a téměř na poli vmrlj / poněwadž doſtatek pokrmu nemagi/ giſtě ſlabý odpor Nepřjteli budau mocy včiniti / pokrmowé gegich welmi ſkrownj gſau, a Srdce gim kleſlo/ zwláſſtě když w ſſeſti Měſycých ani geden Penjz ſluſſného žoldu newzali. Já owſſem těſſjm ge rozličnými proſtředky připowidagjc že ſe nám w brzkém čaſe y Proſſanty y Penjze odeſſli/ ale oni nicméně ledwa mohau hněw ſwůg proti mně y proti tobě vkrotiti. Geſtliže Pewnoſt ta obhágiti ſe má, medlé yakým giným proſtředkem to ſe wyřjditi může/ gednom doſtatkem Proſſantů, hognoſti wſſech wěcý a potřeb wogenſkých, a čerſtwoſti neb zmužiloſti Wogákůw w čemž geſtliže nebudeme opatřenj, giſtě geſt ſe něyaké přjhody obáwati / kterauž bychom potomně naprawiti nemohli. Ziolněři Karamanſſtj téměř ſobě zauffagi, a geſtliže w deſyti neb čtrnácti dnech ſám oſobně s Proſſanty do Rábu nepřigedeš, chtěgi z Pewnoſti konečně wytáhnauti. Já ge wždy poſylnugi mluwje, že w brzkém čaſe přigedeš/ ač widjm a vznáwam že těžká wěc geſt bez gjdla w Pewnoſti zůſtáwati. Známé tobě geſt že Ráb Klječem geſt Kragin Křeſtianſkých, a Křeſtiané wſſecko wůkol a wůkol ohněm ſkazyli / pročež neſluſſy gey pro hlad opuſtiti, a Nepřátelům zaſe bez wſſeho krwe prolitj poſtaupiti. Ziolněři wſſickni proſy pro miloſt Božj/ aby gim žold zaſlaužený neprawjm zaplatil, ale mjſto almužny poſlati dele neobmeſſkáwal, a Proſſanty a giný mi potřebami Wogenſkými ge opatřil. Pſal gſem ne gináče než yak mne k tomu prawda a nauze nutila/ protož poſſli mně rychlau pomoc, na kterauž trpěliwě očekáwati budu.

Welikomocnoſti twé.

Powolný Služebnjk a Baſſe Rábſký.

Mathyáš Babits.

Téhož Měſyce Března, Sultán Turecký když ani dary ani ſlowy lahodnými ani ywſſelikými znamenitými, ani pohrůžkami, Sedmihradſkého k ſobě přiwábiti nemohl/ giné proſtředky počal wyhledáwati/ a přjſljbil Battorowi Kſtowowi/ a Kanclјři Polſkému/ kterýkoli z nich Sedmihradſkého z ſwěta ſprowodij / že gemu dáti chce Weywodſtwj Sedmihradſké / a wěčné Přjměřj s njm včiniti.

Při témž čaſe z Konſtantynopole přiſſli nowiny/ že ſe tam weliký ſtal Tumult a pozdwjženj w lidu/ při čemž že Wezýr Baſſe z Auřadu ſwého zſazen/

pro přjčinu tu / že geſt ſe pilněgi o pomoc při Chamowi Tatarſkém / kteráž giž Sedmihradſkému připowěděná byla/ nesnažil.

Dwadcátého dewátého dne téhož Měſyce / když ſe Pán z Princenſſtegna a Pan z Sſwarcemburgku, s Wogſky v Rábu okolo třetj hodiny na noc, yakž nahoře oznámeno, ſgeli/ a ginj tolikéž Wůdcowé s lidem ſwým/ ſnažili ſe wſſyckni o to/ geſtližeby yakau přjležitoſt měli/ Rábu ſe zmocniti. Měſyc tehdáž welmi yaſně ſwjtil / tak že wſſyckni k zemi padnauti muſeli / aby ge Pohané neſpatřili / a k tomu byli dutým něyakých wětrůw přehrozných nemálo přeſtraſſeni. Nedlauho potom wyſtaupil yakoby z Dunage něyaký Oblak černý/ kterýž yaſnoſt Měſyčnau trochu zaſtjnil/ pročež Křeſtiané widauce k tomu dobrau přjležitoſt/ nemeſſkali předſewzetj ſwé konati. Pan Adolff Sſwarcemburgk wſſech wěcý Spráwcy a Řjditelem byl. Pan Balffj měl při ſobě čáſtku newelkau Vhrůw / a Pan z Princenſſtegna s ſwým hauffem napřed gel/ kterýž předeſlal některé/ z nichž geden w Tureckém Razyku zběhlý byl/ aby Pohanům oznámili/ že Proſſanty gim wezau/ pročež aby ſpuſtili Moſt/ a Wozy s Proſſanty do Pewnoſti předednem puſtili/ dřjwe nežliby Křeſtiané o nich zwědauce/ překážku w tom včinili. Ten geſſto po Turecku vměl/ konal wěc tu welmi dobře/ dokládage že takowé Proſſãty z Budjnu wezau/ a přitõ wyprawowal o Swadbě kteráž ſe w Budjnu wykonáwati měla s welkau Pompau a obzwláſſtnj ſlawnoſtj / o njž on doſtatečně ſpráwu wzal / a Pohané tolikéž měli o nj dobrau wědomoſt. Tjm Pohané a takowým wyprawowánjm ſkradeni/ neginače ſe domnjwali/ než že gegich dobřj Přátele gſau/ a w tom rozmlauwánj Monſuor de la Mors, kterémuž prwnj Petarda poručená byl/ k dřewěným ſſrankům při Bráně Bělehradſké poſpjſſyl / aby tu Petardu přiſſraubowal/ kteréž nebyli zawřené/ pročež dále ſe puſtil s Towaryſſtwem ſwým / a ſpatřil že Moſt přes wodu tolikéž byl ſpuſſtěn / přes kterýž přiſſel až k ſamé Bráně / kdež vſylowal bez mnohého dlenj Petardu k nj přindati/ ale pro welikau bázeň kteráž naň nenadále připadla/ odſtaupil od předſewzetj ſwého/ a naſpět ſtrachem obklјčený ſe obrátil. To wida Monſuor Vabocourt, s ginau Petardau přiſpjſſyl/ gjzdné ſwé ſkryl/ pěſſjm s Řjebřjky a Moſty k tomu připrawenými po hotowě býti poručil / geſtližeby mu ſſtěſtj w přiloženj Petardy ſlaužiti nechtělo/ aby giným ſpůſobem Pewnoſti ſe zmocnil/ a ſám přigda k Bráně druhau Petardu přiložil/ y hned prwnj kterauž byl Monſuor la Mors prwé přiſſraubowal/ a od nj ſtrachem odeſſel, zapálil/ ale nechtělo ſe nic ſſykowati/ neb Petarda ne dobře oheň přigala/ a Pohané porozuměli/ že Nepřátelé v Měſta gſau/ yakož pak hned patnáctkrát z Kuſůw wyſtřelili/ a tři z Křeſtianůw zabili. Nic méně dotčený Vabocourt, poněwadž ho prwnj Petarda oklamala/ přiložil k druhý knot/ kterýž ſſtiaſtně oheň přigala tak že y druhau zapálila/ a obědwě ſpolu wyhodili Bránu tak daleko do Pewnoſti/ coby mohl kamenem dohoditi. W tom Křeſtiané mocý walili ſe do Pewnoſti/ Wartu pobili/ Děla odňali a na Pohany ge obrátili/ z giné tolikéž ſtrany Řjebřjky na zdi wložili/ a do Měſta lezli / čjmž Pohané zachwácenj / ani do Zbroge ſe neſtrogili/ nýbrž toliko w Koſſilech zmužile a ſtatečně ſe bránili / tak že nemalý počet Křeſtianůw pomordowali. Mnozý geſſto geſſtě na Ložjch leželi/ do Sklepůw podzemnjch ſe ſkryli/ Ženy a Panny Turecké yako neypředněgſſj téměř wſſecky ze Zdi do Dunage ſkákali, a tam vtonuli. Zmordowáno Turkůw ſſeſtnácte Set/ a Křeſtianů pět Set. Skrylo ſe gich w gednom ſklepě ſto/ a ti nechtěli ſe žádným ſpůſobem poddati/ a když tomu ſrozuměli že ſe k njm Křeſtiané kopagj / zapálili několik Tun prachu/ kterýž byli do toho Sklepu sneſli/ od něhož zahynuli y oni y Křeſtiané mnozý / gichžto Těla prach zapá-

lený wysoko do powětřý wyhodil/ a tjm neywětssj se stala Křestianům ssko-
da. Potomně nalezli tři Sta giných Turkůw w temném sklepě skrytých/
kterěž Pan Balffy po mnohých prozbách od nich s pláčem činěných/ na mi-
lost přigal. Wěc gest hodná k podiwenj/ že w Pewnosti přes čtyry Sta
psůw bylo/ a žádný ani když se Petardy přissraubowali/ ani když giž nassi w
Městě byli, nezasstěkal. Tak mluweno a slyssáno bylo/ žeby gmenowaný
Vabocourt to způsobil/ že gest žádný Pes nemohl zasstěkati. Nedlauho po-
tom Turcy z Budjnu/ njmiž se býti Křestiané gistili/ s Proffanty k Rábu při-
geli/ pro kterauž to přjčinu Křestiané se vtissyli/ a rozmlauwagjce s njmi po
Turecku Brány gim otewřeli/ aby s Sspjžj do Města wgeli. Což když vči-
nili/ Křestiané se na ně obořili zawřewsse po nich Brány/ gichžto djl zagali/
djl pobili. A tak Pewnost ta znamenitá/ kterauž Sultan tři Léta a sedm
Měsýcůw pod swau mocý měl/ Křestianům zase přiwlastněna/ a Rudolffo-
wi Cysaři toho gména druhému/ wsseho Křestianstwa bedliwému ochrancy
zase w gho vwedena. Pjssj někteřj že hauffowé Křestianssťj yak z Ko-
márna wygeli k Rábu pospjchagjce/ hned nad sebau Orla létagjcýho spa-
třili, kterýž že gest wždycky nad nimi letěl, až práwě temnost nočnj připadla/
pročež Ziolněři že mnohém byli zmužilegssj/ a Sprawcowé že wětssý na-
děge k opanowánj Rábu nabyli. Nalezeno na Basstách a Zdech Děl we-
likých na kolečkách Sto a dwadceti/ a w Caygkhausu Padesáte/ a ti kusowé
nebyli do konce připraweni/ neb tam na zemi gednom bez koleček leželi.

O tom wssem dáwage znáti Cýsaři Rudolffowi Pan z Sswarcmburgku/
včinil psanj do Prahy/ kteréž znj slowo od slowa takto:

Neynepřemoženěgssý Cýsaři/ etc. Oznamugi

Wassý Cýsařské milosti ponjženě/ že gsem předsewzetj mé dne wčeregssjho
s pomocý Božj k ssťiastnému koncy přiwedl/ tjm způsobem že gsem neypřed-
něgssý Pewnost w Vhřjch Ráb s welkau sskodau Pohanůw/ zase w moc
Wassý Cýsařské milosti vwedl/ w kteréž nynj pozůstáwám s Lidem k tomu
odemne potřebowaným/ totiž s pěti Praporcy Francauzůw/ a s pěti Walau-
nůw/ spolu s Panem Balffym/ při němž gsau Heyducy/ Husaři, a ginj Ziold-
něři Ostřehomsstj. Powinen gsem Wassý Cýsařské milosti o tom psáti co
gsem widěl a spatřil/ ale poněwadž čas k tomu ne welmi gest přiležitý, giné
Partykulárya Wassý Cýsařské milosti na zegtřj aneb pozegtřj ponjženým
psanjm mým oznámiti chcy. Gistě Pan Balffi w té wěcy dobrým pomoc-
njkem byl, a Lid geho/ y ginj zmužile a hrdinský sobě počjnali/ obzwlássť-
ně pak slussý wychwalowati snažnost obau dwau Laytenantůw/ gmenowi-
tě Vabocourta, a z Obernbruku, společně s Heytmany gegich a Soldáty/ kte-
řjž ordunku odemne nařizeného sewssý pilnosti se drželi. Pana Balffyho to-
likéž Neywyžssj Leytenant řečený Orsý Petr s Vhry swými/ zmužile se pro-
ti Nepříteli chowal/ yakož y Walauni s Rytmistry swými/ Monsuor de
Huyn, Strasoldo, don Michael, don Lopos, Verlein, Ittilio, Ion Paulo, a Ja-
Linhart z Rchel s Wogáky swými, práwě Rytjřský sobě počinali/ tak že té-
měř žádný Rytmistr nebyl nalezen, pod kterýmby Turcy dwa neb 3. Koně ne-
zastřelili, z nichžto také mnozý sskodně raněnj gsau. Bylo Pohanůw oko-
lo ssestnácti Set w Pewnosti/ kteřjž wssickni tak se statečně brániii, že nežli
gsme se Pewnosti zmocnili/ wjce než za čtyry hodiny, s nimi gsme ssermic-
lowati krwawě museli. Tj téměř wssickni zbiti gsau, a s nimi Aga Go-
mlien nazwaný, y Basse Rábský/ kterýž nedaleko od Brany zamordowán
gest/ gehožto Hlawu poručil gsem z Bassty Vherské wystrčiti. Vmyssl

můg gest, ssťěstj y na giném mjstě skusyti/ ale Wassý Cýsařské milosti ponjže-
ně prosým, abysste ráčili wjce lidu gjzdného y pěssýho/ co neyrychlegi ke
mně wypraviti. Dán w Rábu, 30. dne Měsýce Března/ Léta Páně 1598.

Prwnjho dne Měsýce Dubna předpowěděný Pan Adolff z Sswarcm-
burgku, včinil psanj giné o wzetj Pewnosti Rábské, kteréž také widělo mi
se za dobré tuto doložiti, a to znj w smysl a rozum tento.

Magjce yá a Pan Balffy předsewzetj/ abychom něyakým prostředkem
Ráb opanowali/ dwadcátého dewátého dne Měsýce Března, wyslali gsme
pět Husarůw nám wěrných, kterýmž vmysl náss nebyl tegný k Rábu, a sa-
mi pustili gsme se za nimi s půl pátym Stem Walaunůw, s osmi Prapor-
cy giných Soldátůw, a s desýti Praporcy pěssých Pana Balffyho, a o půl
nocy přissli gsme k Swatému Giřj/ půl mjle od Rábu: před námi yakž po-
wěděno byli giž wyslani Husaři, gessto s wartau Tureckau mluwiti měli/
o tom, o čemž gsme dobrau wědomost měli/ totiž že něyakýho Arona Agi
Syn w Budjnu se ženiti měl, a že téhož dne gemu Newěsta měla býti při-
wezená. Titehdy Husaři, když se k Pewnosti přibljžili/ na Wartu Pohā-
skau wedlé Walůw při Bráně Bělehradské přitreffili, kteráž hned wolati po-
čala/ kdoby tu byl, na čež Husaři odpowěděli/ že z Budjnu gedau, pro
Newěstu/ aby gi Synu Arona Agi přiwezli. Takowé rozmlauwánj tr-
walo za půl hodiny/ a my za tim Petardy nasse, gichž gsme třj měli/ a ge-
dnakaždá půl druhého sta Prachu liber potřebowala/ k Bráně Bělehradské
gsme wyslali, a tu neyprwe k přednjm ssrankům Petarda přiložená, a hned
se rozskočili/ pročež beznjesskánj y k druhé Bráně Petarda giná přissraubo-
wáná/ kteráž nápodobně rozhodila, a mezy tím Francauzowé a ginj Sol-
dáti ze wssech stran po Řžebřjcých na Zdi lezli, tak že newěděli Pohané z kte-
ré se strany neyprwe brániti, ačkoli potomně zmužile a statečně nám od-
porowali/ až porozůmiwagjce že ze wssech stran na ně se Křestiané wali,
přestali odpjrati/ tak že we wssý Pewnosti ani geden nalezen nebyl, kterýž-
by se brániti měl. Zmordowáno gich Patnácte Set, krom těch gessto od
Prachu zapáleného w Sklepě zahynuli/ krom Žen a Dětj, y těch kteřjž w
Důnagi vtonuli. Před tim než Basse Rábský smrti zachwácen byl/ před
nim, an na to patřil/ poručil gsem ze wssech Kusůw wystřeliti, a potomně
teprwa geo hlawu stjti, a z Bassty Vherské wywěsyti. Nalezli gsme w té
Pewnosti Sedm Set Koni welmi spanilých/ množstwj rozličných potřeb
Wogenských, sedm Sklepůw/ Maukau, Medem, Reyži, vzeným Masem,
a ginými Proffanty nápodobnými, naplněných. W Wěži kteráž gest při
Zámku/ nalezeno množstwj Zlata a Střjbra nemincowaného/ tak smeg-
ssjm že ho wjce gest než třj Tuny. Děla wssecky nepokažená pozůstáwa-
gi, a k tomu gich wjce než Sto, poručil gsem na Bassty wtahnauti. Dán
w Rábu prwnjho dne Měsýce Dubna.

Adolff swobodný Pán z
Sswarcmburgku.

Takowé Partykulárya když do Prahy byli přinessené/ Cýsař Rudolff
toho gména druhý, Panu z Sswarcmburgku odepsati milostiwě poručil/
aby wssecko Zlato y Střjbro, Koně y Ssactwo, y cožkoli tam wzato a na-
lezeno gest/ mezy Soldáty wedlé rozumu swého, a zaslauženj gednoho kaž-
dého rozdělil/ což Pan z Sswarcmburgku včinil, a wzal yako k Ruce Cý-
sařské po rozdělenj wselike Kořistj wssecky Děla a Prach, kteréhož několik
Centnýřůw bylo. Při tom odeslal G. M. C. padesáte Konj wybra-

nych, a Arcyknjžatům tolikéž několik ſe wſſym Ryſtunkem ozdobně přioděných. Po tom wſſem Bránu Bělehradſkau y Moſt naprawiti poručil, a Wartu vſtanowil ſylnau a pilnau / k kteréž čaſem nočnjm y ſám dohljdati obyčeg měl.

Pohané před tjm než byl wzat Ráb / několik domůw nákladně ozdobili, Swětnice w nich drahými Čzalauny pěkně okráſſlili / z čehož porozumjwali naſſy, že Sultan vmjnil w brzkém čaſu do Rábu přigeti.

Arcyknjže Maximilián w oděwu Huſarſkém do Rábu přigel, kdež ſpatřiw wſſecky wěcý dwakráte wůkol a wůkol Pewnoſt obeſſel, a na Lodce po Wodě okolo wſſy Pewnoſti plawiti ſe dal / aby mohl dobře zewnitř wſſecky Děla ſpatřiti; potomně hned téhož dne k Nowému Měſtu poſpjſſyl.

O takowém ſſtiaſtném dobytj Rábu když wůbec rozhláſſeno, po wſſy Řjſſy w Měſtech přednegſſých tryumff držán byl / yakož na proti tomu wſſickni Pohané weliký z toho zármutek měli. Budinſký Baſſe toho kterýž mu neyprwe ty žaloſtné nowiny přineſl / oběſyti poručil, a žoldnéři geho, za třj dni pro weliký zármutek ani gjſti nechtěli, a poněwadž ſe obáwali, aby naſſy dále nepoſtaupili, a něco takowého při Budjnu neſpůſobili, neylepſſý wěcy ſwé do Bělehradu odeſlali. Owſſem Pan z Sſwarcmburgku mnohé z Romárna powolal, a Cýſaře Rudolffa o to žádal / aby oſm Tiſyc Wogákůw těch kteřjž pro ochranu Wjdně chowáni byli, s Tiſycem gjzdných a s Tiſycem pěſſých z Arcyknjžetſtwj Rakauſkého wybraných pod ſpráwau ſwého Laytenáta Monſuor Straſoldo do Rábu poſlati ráčil / že chce s ſwými dále ſe puſtiti / k čemuž dáno powolenj, a on s Paně Balffjm a s Panem Nádaždy z Rábu wygel, ſkuſſugic ſſtěſtj geſtližeby mohl nějakým ffortelem walečným Pohany o něktérau ginau Pewnoſt připrawiti.

Při tom čaſe z Romárna Nowiny přiſſli, že Baſſe Budinſký s zagatými Oſtřehomſkými včinil ſrozuměnj, aby Oſtřehom zapálili / ſpůſobil on dwa Knoty, a geden z nich tak dlauho hořeti měl yak druhý, a obadwa ſpolu w Budjnu rozſwjtiw / dal geden zagatým, a druhý při ſobě zanechal / přikazugic týmž zagatým aby Oheň položili když gim Knot ten dohořj, on pak že chce s čtyrmi Tiſýcy Lidu w ten tolikéž čas když Knot geho dohořjwat bude před Oſtřehomem dáti ſe nagjti, a ze wſſech ſtran k Měſtu ſſturm puſtiti. Ale Pán Bůh to dáti ráčil, že obadwa Knotowé geſſtě we dne dohořeli / pročež Baſſe neſměl přigjti / ačkoli nicméně Oheň položen byl, ale gey w čtwrtém domě vhaſyli. Přitom doweděli ſe o těch geſto Oheň položili / že Pewnoſt zraditi mjnili, y wywedli gich ſſeſt a wſſecky ohněm ſpálili.

Mezy tjm oznámeno Panu Balffýmu, že Pohané z Erli dwakráte k Tokagu ſſturmowali, a odtud že dwakráte ſkrz zmužiloſt Křeſtianſkau byli odehnáni / což on ſlyſſje obrátil ſe k Sendře, aby někde nenadále na ně připadl / ale nezaſtal tam nic protiwného, některé Turky tu zgjmal, a počet newelký Dobytka.

Sedmihradſký když gjž na tom konečně zůſtal, aby Zemi ſwau Cýſaři Rudolffowi w moc odewzdal, a w Knjžetſtwj Oppolſké a Ratibořſké ſe vwázati měl / Cýſař Rudolff wyſlal do Země geho Doktora Pece a Biſkupa z Wayzen a wedlé nich giných mnoho / aby Zemi onu na mjſtě Cýſařſkém přigali, a Panůw přednjch přjſahu wyſlyſſeli. Ti třetjho dne Měſýce Březnapřigeli do Bělehradu Sedmihradſkého, proti nimžto wygel Knjžetcý Hoffmiſtr s Wládyky, gichž bylo w počtu Sto Padeſáte, a ge až na Knjžetcý Dwůr doprowodil. Tu včinil řeč yakožto Orátor Pan Ornomiſſa,

a okolo čtyr hodjn dána gim byla Audyency, kteraž nedlauho trwala.

Čitwrtého dne Měſýce Března okolo ſſeſti hodin Německých ráno, Sedmihradſký powolal wſſech Stawůw, a držel s nimi raddu yako za půl hodiny: potomně Kanclýře ſwázaného přiweſti poručil, oznamugic wſſem ſtawům že on geſt zrádce Cýſaře Řjmſkého, y geho / y wſſy Wlaſti ſwé, pročež aby s nim nakládali, tak yakž naň ſluſſý: po hodině magjc při ſobě Legáty Cýſařſké, včinil řeč ke wſſem Stawům tu přjtomným s dotazowánjm do ſtatečným, geſtliže přjſahu Cýſaři Řjmſkému / y genu, včiněnau držeti chtěgj, aby hlaſem wſſickni z vpřjmného ſrdce powěděli / o čemž když ſe gich po třetj ptal, vmlkli chwjlku wſſickni, a potomně wſſickni hlaſytě odpowěděli / že tak yakž přiſáhli, neginač zachowati ſe chtěgj. Mjmo to ptal ſe gednohokaždého obzwláſſtně, geſtliže při Cýſaři Řjmſkém y žiwi býti, y vmřjti mjni / w čemž žádný nevkázal ſe býti odporný, yakož hned k tomu powolili / aby Knjžetem gegjch Arcyknjže Maximilián byl / což gim Legáti ſchwálili, a gménem Cýſařſkým gim připowěděli nad Wjrau gegich a nad Prywilegmi ruku držeti, a nikdež Katholických Kněži neoſazowati gednom w Waradinu.

Téhož dne oběſſen byl Sſtolmiſtr Knjžetcý pro přjčinu tu, že geſt pſanj včinil k Cýſaři Rudolffowi y k Arcyknjžeti Maximiliánowi, geſtliže mu milé hrdlo geſt / aby do Země Sedmihradſké negezdil.

Dwadcátého pátého dne Měſýce Dubna we třj hodiny na noc Arcyknjže Maximilián do Prahy přigel na dwadcýti Kotčjch / s nimžto rokowáno, aby Zemi Sedmihradſkau přigal pod ſwau ochranu / k čemuž on powolil, y chtěl Tytul od Králowſtwj Polſkého na ſe wzložený odewzdati / aby Polácy neměli k bauřce něyaké žádné přjčiny, a Kardynál Battory / kterýž neybližſſým dědicem Knjžetſtwj onoho ſlauti chtěl / s pomocy Polákůw aby něco předſe wzýti nemjnil.

Mezy tjm Doktor Peca Biſkup z Wayzen až do přjgezdu Arcyknjžete Maximiliána Zemi Sedmihradſkau ſprawowali, a Sedmihradſký do Slezſka ſe ſtrogil / kdež ho Pan Adam Gall z Lobkowic na mjſtě Cýſařſkém w Knjžetſtwj oná wegſſmenowaná, totiž w Oppolſké a Ratiborſké vweſti měl / tak yakž o tom Hyſtorye Německá wyprawuge.

Při témž čaſe wydán byl Patent z Kancelláře Řjšſké Hraběti z Sulcu, Mersburgowi, a Roſwurmowi, aby oſm Tiſyc Walaunůw nagali, a gedenkaždý aby ſobě geden Regiment pěſſých ſpůſobil. Čechowé mjmo ſumu peněžnj kterauž dáwat powolili na tu Wognu ſſeſt Tiſyc pěſſých a dwa Tiſyce gjzdných do Vher wyprawiti přiſlíbili; yakož y Morawané a Slezácy / pomoc dobrau včiniti připowěděli.

Dwadcátého ſedmého dne téhož Měſýce přigel do Prahy Kuryr z Onotu / kterýž mjmo giné, y tyto ſebau Nowiny přineſl že Huſaři z Onotu Turkům z Erle čtrnácte ſet Wolůw odniali a třj Sta gich zamordowali.

Téhož čaſu ſhromáždili ſe Pohané obzwláſſtně Segetſſtj a vmjnili ſe puſtiti k Bobotſſy a k Kanýži / poněwadž Soldáti Kanýžſtj pro zadrženj zaſlauženého žoldu newelmi byli ſpokogenj / ano y na tom ſe ſneſli gednoſworně, geſtližeby gim we třech Nedělých zaplaceno nebylo, že chtěgj Pewnoſt Nepřjteli poddati, a na potwrzenj toho wyběhli něktěřj z Kanýže / yako do třjch Set oſob / do Weſnic okolnjch, brali, zagjmali, což koli nalezli / ano ženy z Sſatůw y z Koſſyle ſláčeli.

Bek Segétſký s Čityrydcýti gjzdnými v Bobotſſy ſe vkázal aby Křeſtiany z Pewnoſti wywábil / kteřjž ſpatřiwſſe Nepřjtele, s Heytmanem ſwým Cikým Seretſſýnem gjzdnj y pěſſý / gichž wſſech bylo do třjch ſet, newědauce

o giných w zalohach skrytých, wyskočili. W tom walili se na ně Pohané ze wssech stran, a porazyli ge na hlawu wssecky/ tak že se žádný z nich do Pewnosti nenawrátil. O tom mage spráwu P. z Sswarcmburgku, aby oni tím sstěstím wyzdwjženj o Bobotssku aneb Kanýž se nepokusyli / pustil se na Dunag s lidem swým, yakoby se s nimi potkati chtěl / ale oni přestrassení gsauce k Budýnu pospýssyli, a Křestiané za tjm Pewnosti dotčené, lépegi / Proffanty a sspjži wsseliyakau opatřili.

Prwnjho dne Měsýce Máge Papensstí Husaři mezy Bělehradem a Ropanem / čtyry Sta Turkůw porazyli, osmdesáte Wozůw rozličnau sspýži naladowaných zagali, a třidcéti dwa Wězně/ mezy nimiž byl Syn Bassý Bělehradského, s čtyrydcýti osmi Koňmi do Pápy přihnali / kteréž aby spatřil / druhého dne se Pan z Sswarcmburgku do Pápy wyprawil.

Dewátého dne Měsýce Máge nowiny byli přinessené z Sedmihradské Země / že se shromáždil dosti welký počet Tatarůw w Bulgarij, vmýslem takowým / aby když Sedmihradský wygjžděti bude, hned do Země wpadli a gi se zmocnili / na kteréž připadl s Wogskem nenadále Barbel Giřj, dwanácte Set gich pobil / mnohé zagal, giné rozehnal, a Kořijsti dosti bohatau od Koňij a Welblaudůw dostal. Mezy zagatými bylo čtyrydcéti Tureckých Heytmanůw neypřednégssých, a dwa Tatarssti / kteřijž wyprawowali že Sultán ani toho Roku ani druhého do Pole wytáhnauti mocy nebude pro weliký nedostatek sspýže, a pro rozepře kteréž gsau mezy lidem Wálečným.

Téhož času zbauřili se žoldněři Ostřehomssti pro žold zadržený, a některé swé Heytmany nelitostiwě traktýrowali, prawjce že gim giž dosti dlauho slowy toliko a sliby platili, a gestližeby gim w několika dnech Penize se neposlali / že chtěgi Pewnost zapáliti a odgeti. Z té přjčiny někteřj z Heytmanůw na Posstě do Prahy se wyprawili / y sám Pan Balffý pro tu také obzwlásstnij přjčinu do Prahy přigel. Walauni tolikéž, ti gessto w Rábu byli, dwa Praporce žoldněřůw kteřjž z Arcyknjžetstwij Rakauského do Rábu byli posláni, do Pewnosti pustiti nechtěli / ledby se gim prwe žold zaplatil / pročež Lid onen přinucen byl w Raggendorffu w Ssutech ležeti s nenabytau sskodau chudých Lidj tu přebywagijcých.

Téhož času Wězyr Basse Jbrahým Sswagr Cýsaře Tureckého o dobyti Rábu s týmž Sultánem obssýrněgi a trochu bezpečněgi rozmlauwal a při tom gemu radil / aby s Cýsařem Křestianským Přjměřj wěčné včinil / poněwadž s welkau těžkosti bude mocy bog začatý déle konati / čímž k takowé[v] hněwu Sultána popudil, že gey beznjessřánj zassrtiti poručil / a na mjstě geho za Bassy sprostného Człowěka Barwjře wywolil. Tolikéž Aslana Eunuchum, že raddau geho, tak dlauho ta wěc se tagila o wzetj Rábu / [illegible]ljti kázal. Ginij ginače pýssy / že totižto Sultán, yak zwěděl že Ráb wzat gest, že gest Matce swé hned z Konstantynopole wygeti kázal / patnácte přednégssých Bassý zassrtiti dal, a sám ten celý den pro weliký zármutek žádnému se nevkázal. Mimo to giné wyssli Nowiny / že Sultán neywyžssýho Wězýra Bassy, Jantčarského Agu, a welkého Mistra nad Poklady vsmrtiti poručil / že gsau gemu oznamowali že každého Roku dwanácte Tisýc Wogákůw w Rábu chowali, a žold gim platili / a Basse Budinský naproti tomu psal, že wjce žoldněřůw w Rábu nebylo / gednom dwa Tisýce. Nad to, rozhlássseno wůbec žeby Turcy mluwiti měli / že ge Pewnost ta stogj osmdesáte Tisýc lidu, a třidcéti Tun Zlata.

Komárnssti a Ostřehomssti magjce wědomost, že w něyakém Městečku řečeném Saxardo dwanácte mjl za Budýnem Pohané sobě bezpečně po-

čynagi, a že tam s nimi y něyaký Bek přebywá někdy Synana Bassy Heytman weliký vkrutnjk nad Křestiany zagatými / kterýž diwné prostředky wymegssel, nimiž Křestianům wssecky audy po wssem Těle lámati a giným neslichanými mukami ge trápiti poraučel / shromáždili se wespolek, tak že gich bylo w počtu pět Set a čtyrydcéti, a tegnými cestami k Městečku onomu pospýssyli / y zdrželi se za půl dne w gednom Lese půl mýle od něho, a když byla Noc / přiblijžili se tisse wssickni k Městečku onomu, kteréž zawřene býti spatřili / a poněwadž sebau třij dlauhé Křebřijky měli, přistawili ge k Zdem a hned do Městečka lezli: to wsse dálo se tisse welmi, tak že gich giž w Městě dwě Stě bylo / y Bránu giným otwjrati počali nežli o nich Pohané zwěděli. Zamordowáno Turkůw sto ssedesáte, samého Beka žiwého yali / Koňij 38. wzali, a zapáliwsse Městečko ze třj stran, odgeli. Pan z Sswarcmburgku psal o toho Wězně / pročež k němu s Synem Bassete Bělehradského byl odeslán.

Heyducy téhož času z Sserwaru a Němcy z Wiwaru sgeli se wespolek / tak že wssech bylo sto Padesáte ssest / kteřijž skryli se mezy Sytym v Bělehradu / a wylaudili z Pewnosti do ssesti Set Turkůw / na něž, widauce čas ffortele swého / střelbu wypustili / mnoho gich pobili / dwadceti osm zagali / a giné rozehnali. Potomně časem nočnijm hnuli se odtud / a s wězněmi a s padesáte Koňmi pěknými, domů se nawrátili.

Téhož Měsýce Pan z Sswarmburgku s Lidem swým s osmi Praporcy žioldněřůw Rakauských / s čtyrma Sty Husarůw Pana Nádazdjho / a s čtyrma Sty Husarůw Pana Balffýho / tak že wssech bylo deset Tisýc / wygel z Rábu k Bělehradu / aby y při té Pewnosti nětco spůsobil / a položil se v Kostela S[o]. Owara / nedaleko od Bělehradu / a tu noclehowal. Tu Sspeheři oznámili / že Turcy wssudy před Městem sylnau Wartu magij / obáwagjce se aby prostředkem něgakého ffortele o Pewnost nepřissli. Pročež nebylo možné s Instrumenty k Branám neb k Fortnám přigijti. I vmýnil ginau wěc předsewzetj / a předeslal Pana Nadazdýho s půl druhým Stem Wogákůw k Bělehradu / aby některé z Pewnosti wywábil / kterýž tak včinil / a hned wypadlo naň Turkůw do ssesti Set / gimžto on bránjc se s lidem swým neyprwé statečně / wedlé námluwy včiněné vstaupati počal / kterémuž přispěli na pomoc Husaři / a tak sylně na Pohany dotijrali / že gich padlo w brzkém čase do dwau Set / a ginij spátkem do Pewnosti vtekli: A poněwadž porozuměwali tomu Křestiané / že zase Nepřijtel z Pewnosti w wětssým počtu wypadne / snesli se na tom / aby Pan Nádazdj s lidem swým naň w dobrém Ordunku očekáwal / a Pan z Sswarcmburgku s Wogáky giným aby nedaleko odtud skrytě ležel / a potomně swým na pomoc nenadále přispěl. To když tjm spůsobem nařijzeno bylo / wypadli Pohané mocý z Pewnosti / neb gich bylo okoli třij Tisýc / a hned vprkem se na Pana Nadazdjho walili, tak že gey ze wssech stran obklijčili: W tom obořil se s Lidem swým na Pohany Pan z Sswarcmburgku / s nijmiž dwě hodiny pořád krwawě bogowali / až naposledy Pohané dali se w vtijkanj / při kterémžto několik Set Turkůw Křestiané pobili. Pan z Sswarcmburgku a Pan Balffý s čtyrma Sty gjzdnými po nich se sháněli až k Branám Městským / kdež pro welikau tijž vtijkagjcých Most se podlomil / a Pohané s křikem do wody dolů padali. Padla Pohanůw wětssý polowice / sedm gich žiwých zanechali z těch kteřijž gati gsau / giné Pan z Sswarcmburgku wssecky poručil zabiti / a s čtyridcýti Koňmi pěknými na spátek se nawrátil.

Sultán mage spráwu, že Sedmihradský Knijžetstwij swé dal w držení Cýsaři Křestianskému / přikázal Mehmetowi Satyrgi naspěch lid zbijrati / a

giti do Země Sedmihradſké wtrhnauti / na čež z Pokladnice ſwé wydati 680000. poručil. Wůbec také mluweno / žeby Kancléř téhož aumyſlu byl / aby předpowěděného Knijžetſtwij tolikéž ſe zmocnil.

Měſýce téhož Wallauni z Rábu wygeli / a nawracugjce ſe Sedmdeſáte dwě hlawy Pohanůw Toteſſkých s ſebau přineſli.

Komarnſſtj Ziolnéři dwanácte Turkůw zagatých s oſmi a dwadcýti hlawami Tureckými a s gednijm Praporcem do Pewnoſti přihnali / kteřijž oznamowali / že tři Tiſýce Jančarůw do Budijnu přigelo / a ti že gſau s ſebau Ziold wſſem Wogákům přiwezli. Dale, že geſt gat v Bělehradu něgaký Huſar / a ten že geſt poſlán k Sultánowi do Konſtantynopole. Chama Tataiſkého Syn, že ſylně proti Otcy wálcý / pro kteraužto přijčinu že s těžkem Tataři toho Roku do Vher přigeti mocy budau. Napoſledy prawili / že Baſſe kterýž předeſſlého Roku w Vherých byl / v Bělehradu Wogiſka shromážditi má / a okolnijm Pewnoſtem pomoc včiniti.

Neywyžſſij nad Wogáky w Koſſycých, shromáždiw gich do pěti Set / wygel s nijmi na Sſtráſſ k Erli / kdež ſpatřili že Nepřijtel Ležengj ſobě včinil / yako na tři Sta lidij. Rroztáhl Heytman předřečený Lid / a táhl s nijm k Ležengj w Ordunku tak ſprawenėm / že Pohané neginače ſe domnijwali / než že několik Tiſýc Křeſtianůw proti nijm táhne / a hned wſſyckni zanechawſſe wſſeho w Ležengj do Pewnoſti vtijkali / a Křeſtiané Ležengj opanowali / y Kořiſt bohatau w něm nalezli.

Při témž čaſe Arcy Knijže Mathyaſs a Sedmihradſký we Stu a Sedmdeſáti Konijch do Rábu přigeli / a byli od Pana z Sſwarcmburgku, Balffijho a Nádaždijho ſlawně y s ſpauſſtěnijm Děl wijtáni. Druhého dne Arcy Knijže Mathyaſs P. Balffijho a Pana Nadaždijho v přijtomnoſti mnohých z Rytijřſtwa / gménem Cýſařſkým na Rytijřſtwo paſowal: Když bylo po Obědě / Wallauni Pana z Sſwarcmburgku s Huſary Pana Balffijho y Pana Nádaždijho oſtrým Kopijm k ſobě hnali / na čež ſe Knijžata s welkým oblybenijm dijwali: Mezy Wallauny dwa neyſtatečněgi ſobě počijnali / z nichžto gednomu každému Sedmihradſký Koně a Rzetěz zlatý darowal. Sám Pan Balffij s gednijm Fráncauzem dwakráte ſe s oſtrým potkal / a téhož s Kopijm z Koně ſſerhl / tak že ho za vmrlého odtud odneſli.

Třetijho dne Knijžata wygeli z Rábu do Wijdně / kdež wijtáni byli s welikau wſſech radoſtij. Náſledugijcýho dne po wykonánij Služeb Božijch / ſedmdeſáte Kuſůw w Caykhauzu a ſſeſt Moždijřůw, naznamenali / kteřijž ſe měli do Vher poſlati. Sedmihradſký po dlauhém rozmlauwánij s Arcy Knijžetem Maximilianem k Praze ſe obrátil / a Maximilian k Nowému Měſtu / s nimžto do Země Sedmihradſké wyſlati měli pět Set gijzdných z Sljzſka / patnácte Set Huſarůw / a dwa Regimenty lidu pěſſýho Německého.

Po odgetij Knijžat, Panu z Sſwarcmburgku, kterýž tam pozůſtáwal / držán Pankét, a darowé témuž dáni / čtyry Tiſýce Dukátůw na Zlatě / Rzetěz Zlatý / a Nádoba Střijbrná pozlacená / a to wſſe ſſacowáno za deſet Tiſýc Zlatých.

Obywatelé Sſtyrſſtj a Karinthſſtj ſylně do pole wytáhli / aby očekáwali na Nepřijtele / kterýž že ge doma nawſſtijwiti chce, hrozyl / a puſtilo ſe gich tři Sta gijzdných a čtyry Sta pěſſých na Pohanſké grunty / kteřijž dwě mijle od Werowic ſedm Weſnic ſplundrowali / a kořiſt odtud hognau wyneſli.

Z neſſetrnoſti něgakého Pacholete we dwanácti letech, wyſſel Oheň w Tokagi / kterýmž mnoho domůw a 33. Soldátůw shořelo. Ledwa obránili / že ſe Prach, gehož tu tři Sta Centnýřůw bylo / nezapálil. Neywyžſſý Pan Hendrych z leknutij toho těžce ſe rozſtonal.

Dwadcátého

Dwadcátého oſmého dne téhož Měſýce Máge / ráno okolo ſſeſti hodin Německých / přigel Kurýr z Rábu do Prahy / a ten přineſl s ſebau pſanij od Laytenanta Monſuor Straſoldo, w kterémž pſáno bylo / že Ziolnéři Pana Balffijho z Nayhauſlu / magijce napomoc 600. Wogákůw rozličného Národu / pewné Měſtečko Mohutſs kteréž ležij daleko za Budijnem / čaſem nočnijm dobyli / a w něm dewět Tiſýc Pohanůw pobili / Konij pěkných doſtali množſtwij / z nichžto některé za pět Set Tolarůw ſſacowali / ſedm Praporcůw Tureckých gim odňali / s dwadcýti ſedmi Sſýffy rozličnými wěcmi naladowanými. Mezy dotčenými Praporcy nalezen Koňſký ocas malowaný / kterýž byl někdy Sultan Sangiachowi Bekowi odeſlal. Nawracugijce ſe pak ſpátkem / množſtwij Weſnic Ohněm ſkazyli / a některé ſe gim y dwěma Sty Tolarůw wykupowali.

Při témž čaſe Komarnſſtij Bogownijcy a Huſaři Hraběte z Serýnu / shromáždiwſſe ſe weſpolek / Koppanſkým Pohanům tři Sta dwadceti ſſeſt kuſůw Dobytka welkého odňali.

Téhož čaſu Weywoda Walaſký, čeſt a Wijru Cýſaři Rudolffowi ſlijbenau / podpiſem Ruky ſwé wlaſtnij a přitiſknutijm Pečeti ſwé, potwrdil. Doktor pak Pec z Bělehradu Sedmihradſkého wyprawil ſe do hořegſſých Vher / a Kancléře Sedmihradſkého / poněwadž nedobře byl opatřen / a rozličné Praktyky činil / do Sakmaru wéſti poručil / očekáwagijc na Cýſařſkau Reſolucý.

Baſſe Budijnſký vmijnil s dwěma Tiſýcy pěſſých a s ſſeſti Sty gijzdných Wácu opanowati / ale Heytman mage o tom ſpráwu / Lidu ſwému / kteréhož přes čtyry Sta nebylo / po hotowě býti / a Děla wen z Pewnoſti wytáhnauti poručil / a když Turcy ráno walně k Pewnoſti docházeli / puſſtěna byla střelba mezy ně dwakráte / kteraužto přeſtraſſeni / poněwadž gich od nij nemálo zahynulo / od předſewzetij takowého odſtaupili.

Když ſe zbauřili Oſtřehomſſtij Obywatelé / a někteřij z Heytmanůw pro tu přijčinu do Prahy přigeli / yakž nahoře doloženo / Cýſař Rudolff Panu z Sſwarcmburgku tam ſe wyprawiti poručil / aby wezma Ziold Oſmdeſáte Tiſýc Tolarůw / Ziolnéře vpokogil / a některé přijliš bauřliwé abyſkrotil / což on wykonal / a mijmo to w Rábu gednoho Heytmana přednijho / genž měl pod ſebau některé Sſpanyele / a s nijmi ſobě při dobytij Rábu zmužile počijnal / s ginými dwěma pro něgaké mordy tegně ſpáchané / ſtijti dal.

Ziolnéři w Kanýži tolikéž ſpokogenij ſkrz něgakého Jakuba Pichlera / kterýž gim gménem Cýſařſkým w oſmi Nedělijch ſſeſt zaſlaužených Ziolděw / tři Penězmi / a tři Suknem / zaplatiti ſlibowal.

Dwadcátého dewátého dne téhož Měſýce / Pan z Princnſſtegna diwné přijprawy Pixnmayſtrſké Arcy Knijžeti Mathyaſſowi vkazowal / při čemž dwa Pixnmeyſtři ſſkodně ranění / y Arcy Knijže w nemalém bylo nebezpečenſtwij.

Nalezeno bylo po polijch několik Liſtůw od Baſſij a Bekůw k Sultánowi pſaných / tolikéž y od Sultána k Baſſijm poſlaných / w nichžto nic giného nebylo / gednom že wſſyckni na nedoſtatek Proffantůw ſobě ſtěžowali / ale Křeſtiané dobře tomu z ſlušných přijčin porozumijwali / že byli podwodné pſanij / pročež ſe o nic takowého nepokauſſeli.

Kněžna Sedmihradſká poſlala tehdáž pſanij do Wijdně / oznamugijc že Neywyžſſý z Lippy, Baſſy Temeſſwárſkého s ginými Sedmdeſáti a čtyrma Turky zagal.

Sedmihradčané téhož čaſu pewnoſt Molta řečenau, zapáliwſſe gi z gedné ſtrany

né ſtrany, a z druhé Sſturm puſtiwſſe/ opanowali/ a wſſecky Pohany kteréž koli tam nalezli pobili. Doſtali Kořiſt znamenitau od drahých Futer a wěcý tkaných/ Oſmdeſáte dobrých Koňi/ dwadceti Děl/ a rozličných Proffantůw hognoſt.

Sultán Turecký poſlal nowého Baſſy do Boſny s ſſedeſáte Oſobami/ kterémuž y Patent dal/ přikazugjc Baſſy prwněgſſjmu aby tomuto miſta y Regimentu poſtaupil/ což on wida/ ſáhl s některými z ſwých k Zbrani/ a poſlaného Baſſy od Sultána/ ſewſſemi geho pomocnjky na kuſy rozſekal.

Chámowé Tatarſſtj geſſtě proti ſobě wálčiti nepřeſtáwali/ nýbrž aby geden nad druhým ſwjtězyl tjm rychlegi/ obadwa Sultána za pomoc žádali/ kterýž oběma pomoc přiſlibil a poſlal k Starſſym u čtyry Czauſy/ aby gemu Sultána powolnau wůli k včiněnj pomocy oznámili/ a přitom aby vſylowali o to/ gakýmby proſtředkem mohl z Swěta ſprowozen býti/ ale wyſſla wěc ta na gewo/ a Czauſowé pro tu přjčinu byli čtwrceni. Obrátil ſe tehdy ginam/ a žádal Sedmihradſkého aby gemu nápomocen byl/ připowjdagjce na proti tomu/ že chce též čaſem ſwým gemu proti Sultánowi dobrau pomoc včiniti. Sedmihradſký wyſlal Legaty ſwé do Tartarye/ kteréž Chám zaſe odeſlal s pěti ſwými Pány neypředněgſſjmi/ kteřjž w nebytnoſti geho wſſecku Zemi ſprawowáwali/ aby oni při Sedmihradſkém pozůſtáwali/ ažby patrné bylo/ že přjpowědi ſwé zadoſt čini/ proti njmžto wygeli Mikulaš Jſtwan a Kaſſpar Kornys/ kteřjž též, yakožto Kommisařj Cýſařſſtj/ s Tatarſkým Chámem přjměřj včinili/ tak že on nemá ani do Sedmihradſké Země/ ani do Walach/ ani do Vher Wogſka wéſti/ a w ničemž Sultánowi proti Cýſaři Kijmſkému ženemá nápomocen býti. Po wykonánj té wěcy Tatarſkými Legátům dary znamenité od Koflijtůw zlatých/ a pozlacených Sſawlj dali/ a ſpolu s njmi wyprawili do Země Tatarſké Jana Heydela/ aby gménem Cýſařſkým Chámowi na znamenj přigatého a včiněného pokoge/ deſet Tiſýc Dukátůw preſentyrowal/ a při tom mu oznámil/ že Cýſař Kijmſký Ziold u Ročnjho čtyřidceti Tiſýc Dukátůw/ a čtyřidceti Tiſýc Beranjch Kožichůw poſýlati chce/ k čemuž on powolil/ a žádal aby mu mjmo to na pomoc proti Turku čtyřidceti Tiſýc gjzdných a pěſſjch poſláno bylo.

Při týmž čaſu Girij Laubacher s lidem ſwým wpadl do Země nepřátelſké/ a wypáliw několik Weſnic, s třema ſty Wězňůw/ s welikým množſtwjm Dobytka y s Kořiſtj bohatau do Sſtyrſka ſe nawrátil.

Gjzdnj Hraběte z Serýnu/ gichž bylo do tři Set/ wygeli na ſſtráff k Segétu/ a přitreffili za Leſem Pětikoſtelſkým na Oſm Set Turkůw gjzdných/ geſſto z Segetu k Pětikoſtelſké Pewnoſti geli/ a ti bez mnohého dlenj obořili ſe walně na Křeſtiany/ tak že vſtupowati muſeli/ a potomně widauce že gim nelze odtud gednom brannau rukau odgjti/ obrátili ſe na ſpátek proti Turkům/ a tak za půl druhé hodiny po polijch ſe sháněli. Bek Turecký welmi ſtatečně ſobě počjnal/ mnohé Křeſtiany netoliko ſſkodně ranil/ ale ge y s Koňmi na hlawu porážel/ což oni ſpatřiwſſe/ shromáždilo ſe gich padeſáte/ a dotjrali naň ſylně/ tak že pobiwſſe gich mnoho kteřjž při něm byli/ y geho ſamého y s Koněm neſſkodně raněného gali/ pročež Pohané oddali ſe hned na vtjkánij/ a Heytmana ſwého tu zanechali. Padlo Turkůw tři ſta/ a naſſjch Sto čtyřidceti: Oſmdeſáte gich načteno kteřjž žádného aurazu nedoſtali/ a tak ginj s ſedmnácti wězni a s Bekem dotčeným odtud odgeli.

Komárnſſtj Fraypaiterowé a Vherſſtj ſgewſſe ſe weſpolek, tak že wſſech bylo dwa Tiſýce vmjnili ſe puſtiti až do Baronij kdež weyborné wjno roſte/ aby Měſtečko Sambotſs nazwané ſplundrowali. Ti gedenáctého dne

Měſýce Czerwna poſlali pſanj do Oſtřehoma/ oznamugjce že owſſem na toni byli/ aby Sambotſs opanowali/ ale poněwadž o tom zwěděli/ že někteřj Pohané na Třidcýti Sſýffjch Zbožj ſwá do Budjnu wezau/ a při ſobě pro ochranu Oſm Set Jantčarůw magj/ a giných Zioldnéřůw do dwanácti Set/ za tau přjčinau že gſau wſſemi ſpůſoby vſylowali/ aby na ně mohli přitreffiti/ gakož gich nechybili/ Jantčary y giné rozehnali/ tak že gich ledwa tři Sta vſſlo žiwých/ a wſſecky Sſýffy dotčené zagali. A poněwadž ſe Turcy ze wſſech ſtran na ně shromažďugij/ žádali aby gim co neyrychlegi na pomoc přiſpěli. Y wygelo druhého dne tři Sta Heydukůw z Oſtřehoma/ a Komárnſſtj do třidcýti Děl před Zámek wytáhnauti/ a ge wyſtřeliti poručili/ aby tjm Pohané přeſtraſſenj a giſtj negſauce co tjm Křeſtiané minj/ k Pewnoſtem ſwým bedliwěgi přihljdali/ a tjchto Fraypayterůw zanechali. Kteřjž newědauce o žádném retunku/ několik Sſýffůw s rozličnými Proffanty potopili/ a s welkau těžkoſtj y doſti hognau laupežj zaſe ſe dómů nawrátili.

Patnáctého dne téhož Měſýce přiſſlo pſanj z Wýdně/ že ArcyKnjže Maximilian z Nowého Měſta do Země Sedmihradſké wygel/ na kterehož wſſyckni Obywatelé očekáwali/ zwláſſtě když ſe Turcy walně ſgjžděli/ a bylo ſe čeho obáwati/ aby do Země newtrhli.

Dewatenáctého dne, Sedmihradſký wygel z Wratiſlawě, aby od Kommiſařůw Cýſařſkých vweden byl w Knjžetſtwj Oppolſké a Ratibořſké/ proti němužto Obywatelé wygeli/ a wjtali ho ſlawně. Knjže Joachym z Brykn/ a Knjže Karel w Olſen/ žádali Sedmihradſkého/ aby k njm na Panſtwj zageti ſobě neſtěžowal/ ale nemohli ſe toho dožádati/ neb Gezowjti k tomu gemu neradili.

Sultán tehdáž přikázal Sſpachiům aby ſe do Vher ſtrogili/ kteřjž gemu odpowěděli/ že negſau powinni do pole táhnauti, lečby také Sultán ſám oſobně wytáhl/ mimo to že k tomu Jantčaři wjce přináležegj/ a proto aby oni wygeli proti Křeſtianům. O tom když zwěděli Jantčaři/ powſtali proti Sſpachiům/ tak že po mnohých řečech obědwě ſtraně k Zbrani ſáhli/ a bili ſe weſpolek: Padlo gich mnoho z obau ſtran/ a kdyby byli někteřj Baſſowé w to newkročili/ bylcby ſe ſtalo we wſſem Měſtě wſſeho Lidu pozdwihnutj. Nic méně Sſpachiowé muſeli do pole wytáhnúti/ yakož w brzkém čaſe přitáhlo gich do Vher dwanácte Tiſýc/ a Neywyžſſj nad Střelbau s njmi/ mage čtyry Sta lidu pěſſýho y gjzdného.

Kanýžſſtj Wogácy wzali ſpráwu ſkrz Sſpehéře/ že Turcy něgaký ffortel obmeyſſlegj/ a pro ſnadněgſſý téhož wykonánj/ že gſau množſtwj Sſatůw krogem Německým naſſyti dali.

Mimo to zagali Křeſtiané Liſty Saterſy Mehmeta Baſſy pſané k Baſſeti Budinſkému/ w nichžto ſe zawjralo toto/ že dotčený Baſſe Mehmet s Beglerbekem Natolickým a Baſſetě Boſnénſkým/ w brzkém čaſe do Budijnu přigeti chce.

Turcy Zioldnéřům do Erle Ziold poſlali/ a pro ochranu téhož pět Set Wogákůw wedlé něho wyprawili/ kteréž Drabanti naſſi/ gichž bylo po hromadě shromážděných patnácte Set/ pobili/ a penjze wſſecky pobrali.

Téhož čaſu shromáždiwſſe ſe Křeſtiané/ wygeli na Sſtráff k Erli/ kdež Baſſy s Lidem před Pewnoſtij nalezli/ y obořili ſe na Pohany a zabili gich čtyry Sta/ za ginými ſe honili až k Branám Měſſkým/ a zaſe odtud byli Střelbau odehnáni.

Michal Weyda dewět Set Fraypayterůw wyſlal/ kteřjž ſplundrowali Měſtečko Nowý hrad/ a Turky w něm wſſecky/ krom padeſáti Oſob předněgſſých/

negſſych / a čtyrydcéti oſm ꝫen/ pobili.

Pohané oblehli Pewnoſt řečenau Iſſkanat/ ale gak na ně obleꝫenij wypadli/a některé ꝫmordowali/ginij hned odtud odſtaupiti nemeſſkali:

Dwadcátého ſedmého dne téhoꝫ Měſyce Cżerwna / přitáhlo čtyry Sta Turkůw k Komárnu/ a tu gednoho Němce ſmrtedlně ranili/ pročeꝫ wyſkočili Wallauni s gednijm Stem Heydukůw a s patnácti Huſary/a s nijmi ꝫa dobrau hodinu ſſermiclowali. Při tom byl Monſuor Vabecourt, kterýꝫ gednoho Vhra ꝫ rukau Pohanſkých wyſwobodil/a gednoho Turka y Tatara ꝫabil/kterýꝫ gemu Koně ſſkodně střelau byl ranil.

Druhého dne puſtili ſe Pohané přes Dunag/ a ꝫagali okolo Komárna a Oſtřehoma do dwau Set kuſůw Dobytka.

Potomně čtyrydcéti a třj Huſaři ſſtraffowali okolo Toteſſe a tu ſe ſeſſli s padeſáti Turky/ kteréꝫ poraꝫyli a s ſſeſti ꝫagatými, y s dwěma hlawami Tatarſkými do Komárna na ſpátek poſpjſſyli.

Opět Frajpayterowé Komárnſſti ſſeli ſe s ginými, tak ꝫe wſſech po ſpolu bylo oſm ſet / aby táhli na Kacy do Bobotſſegi a tu aby gim wſſecek Dobytek odniali / ale přemluwil ge Pawel Weyda, ꝫe gſau s nim geli k Městečku řečenému Tholnau, a ꝫapáliwſſe Bránu počali ho dobýwati ſylně / kterýmꝫ Turcy odpjrali statečně / dwadcéti pět gich ꝫabili, ſſedeſáte oſob ranili, a Pawla Weydu preſtřelili, a tak ginij muſeli odtud odſtaupiti.

Pohané w Erli přebýwagjcý neginače ſe domnijwagjce neꝫ ꝫe toho Roku Křeſtiané ge oblehnau/ wypadli ꝫ Pewnoſti, a tu Kraginu kteráꝫ leꝫi k Filéku, co by mohlo býti ꝫa dwě dobré Panſtwij, ſplůndrowali a ohněm pokaꝫyli wſſecku.

Temeſſwarſſti wygeli byli na ſſtráff k Lutgatſſu, na kteréꝫ wytáhli Sedmihradčané, a pobili gich třj Sta. Baſſe vtečenjm ꝫiwot ſwůg ꝫachowal.

Před tjm Cýſař Rudolff wypravil Legáta k Zygkmundowi Králi Polſkému / ꝫa přjčinau tau / aby Král nedopauſſtěl ꝫádnému ꝫ Poddaných ſwých proti Sedmihradčanům něco Nepřátelſkého ꝫačjnati, coꝫ včiniti přiſljbil, a w tom Cýſaře Rudolffa y vgiſtil/ ꝫe ſe nic takowého ꝫběhnauti nemá. Při tom Legátowi kdyꝫ odgeti měl / Zlatý Rꝫetěꝫ darowal, kterýꝫ při témꝫ čaſe do Wijdně ſe s dotčenau odpowědi nawrátil.

Sſeſtnáctého dne Měſyce Cżerwence Mehmet Baſſe / genꝫ byl předeſſlého Roku Neywyꝫſſym Generálem Polnijm, y téhoꝫ Roku od Sultána ktémuꝫ Auřadu powolán/ s několika Tiſycy Wogákůw do Bělehradu Rꝫeckého přigel, kdeꝫ očekáwati měl na giné Wogſko kteréhoꝫ 200000. býti mělo.

W ten také čas Lid od Hraběte ꝫ Sulcu, od Pana ꝫ Merſpurku, a od Pana Roſwurma shromáꝫděný k Komárnu ſe přibljꝫowal/ kdeꝫ na Arcy Knijꝫe Mathyáſſe yakoꝫto Generála Polnijho, a na Pana ꝫ Sſwarcmburgku / yakoꝫto Polnijho Marſſálka, očekáwal.

Dwadcátého ſſeſtého dne téhoꝫ Měſyce ꝫ Wijdně pſanj přineſſeno oꝫnamugjcy / ꝫe ſobě ꝫoldnéři w Filéku ſtěꝫugi, ꝫe ꝫádné pomocy extraordinariè nemagi/o čemꝫ wěda Nepřjtel ꝫe pálenjm Weſnic okolnjch, a ꝫagjmánjm lidi, ꝫnamenijté ſſkody činij.

Téhoꝫ Měſyce Turcy wygeli na ſſtráff k Kanýꝫi, palili, lid y Dobytek ꝫagjmali, a Huſary kteřijꝫ při malém Komárnu Koně páſli ſwáꝫané do Segétu hnali / coꝫ wſſe widěli Kanýꝫti, ale ꝫe gich w Pewnoſti málo bylo / nemohli gim ꝫádné w tom překáꝫky včiniti.

Budinſſti tolikéꝫ byli wygeli, ale yak ꝫwěděli ꝫe P. Balffi s lidem ſwým nápodobně ſſtraffuge, hned ꝫas do Budijnu poſpjſſyli.

Sedmihradčané ꝫe Maximilián přigeti obmeſſkáwal wꝫdycky Kurýra ꝫa Kurýrem wyſýlali/ aby přigel co neyrychlegi, yakoꝫ ſe giꝫ na to oddal / druhého dne Měſyce Srpna do Wijdně přigel / odkudꝫ ꝫaſe po mnohém roꝫmlauwánij s Arcy Knijꝫetem Mathyáſſem Bratrem ſwým do Nowého Měſta odgel, kdeꝫ lid muſtrowati poručil, a dewátého dne téhoꝫ Měſyce do Preſſpurgku přigel / a odtud dale ſe do Země Sedmihradſké pauſſtěl.

Třidcátého dne Měſyce Cżerwence Pan ꝫ Sſwarcmburgku přitáhl s Wogſkem pod Toteš a hned do Pewnoſti Střelbu pauſſtěti ꝫ huſta káꝫal, tak ꝫe ſe ꝫadný ꝫ obleꝫených ani vkáꝫati neſměl.

Prwnjho dne Měſyce Srpna ſſla opět střelba k Zdem ꝫ čtrnácti Kuſůw aꝫ do ſſeſti hodin Německých v wečer/ kterauꝫ Baſſta při Rybniku tak byla roꝫſtřjlená, ꝫe do nj beꝫ Rꝫebřjkůw přigjti ſe mohlo/a poněwadꝫ ſe obáwali, aby obleꝫenij Baſſtu dotčenau w nocy ꝫaſe newyſtawěli/ Pan ꝫ Mersburgku čtyry Praporce lidu puſtil k ſſturmu/gemuꝫto Pohané ſylně odpjrali Kamenijm a ohněm, tak ꝫe wſſickni třjkráte odtud byli odehnáni: nic méně napoſledy ſkrꝫ ſtatečnoſt přiſtupugjcých / kdyꝫ ſſturm okolo půl druhé hodiny trwal / dobytá geſt Pewnoſt. Skrýlo ſe Turkůw ſto na gedné Wěꝫi/ ꝫ kteréꝫ y odpor potomně Křeſtianům činiti chtěli, ale druhého dne ſe poddali, a ti wſſickni mjmo gich naděgi, y s Bekem vproſtřed Pewnoſti ꝫmordowáni gſau. Padlo Křeſtianůw do 30. neb čtyrydcéti oſob, a Turkůw dwě Stě. Některé Kuſy menſſy od Střelby w Pewnoſti naleꝫli / a oſadiwſſe gi čtyrydcéti Heyduky a dwadcéti pětmy Wogáky Německými/ téhoꝫ dne čaſem wečernjm táhli k Pewnoſti Geſteš mnohém pewněgſſy neꝫli geſt Toteš / ale Turcy nedočekawſſe Křeſtianůw ꝫ ni vtekli/ kterauꝫ oni tolikéꝫ lidem oſadili.

Málo před tjm wꝫkáꝫal byl Sultan k Wogákům ſwým, geſtliꝫeby Křeſtiané na ně dotjrali / aby ty menſſy Pewnůſtky opuſtili, a w wětſſých do poſlednij hlawy ſe bránili / ꝫa tau přjčinau, kdyꝫ naſſy dále táhli, oni Weſperým, Tſſambok, Tſſakokau a Thyán, puſté ꝫanechali, a coꝫkoli wyneſti ꝫ nich mohli / to wyneſli, yakoꝫ krom Děl malých naſſy nic w nich giného neꝫaſtali.

Oſmého dne Měſyce Srpna přitáhli Křeſtiané k Balotě, kterauꝫ Pohané hned poddali s Kondycy takowau / aby byli odtud s ſamými Sſawlemi puſſtěni, k čemuꝫ Křeſtiané powolili. Naleꝫeno w té Pewnoſti čtrnácte Kuſůw welikých, a dwadceti Centnýřůw Prachu/ kteráꝫ oſaꝫená geſt gednim ſtem Wogákůw Německých wꝫatých ꝫ Regimentu Hraběte ꝫ Sulcu.

Dewátého dne Měſyce téhoꝫ Papenſſti Huſaři přitreffili w Leſe gednū na čtrnácte Woꝫůw Zenami, Dětmi, Peněꝫy a ſſactwem naladowaných / kteréꝫ Weſperynſſti Pohané do Bělehradu wyſſykowati chtěli, y ꝫagali ge wſſecky, a o Kořjſt ſe roꝫdělili. Ti tolikéꝫ vlapili Sekretáře Baſſete Budinſkého / od něhoꝫ ſe mnohých potřebných wěcy dowěděli.

Křeſtiane s Panem Sſwarcmburgkem yakꝫ oꝫnámeno neywjce proto byli wygeli, aby ſe pokuſyli o Bělehrad / ale ꝫe welké Děla giꝫ ſe dále táhnauti nemohli, a k tomu welký počet Wogákůw pro neſmjrné horko nemocy ꝫachwácen byl/ muſeli ſe na ſpátek obrátiti do Rábu, kdeꝫ na gjꝫdné kteřijꝫ geſſtě přigeti měli / očekáwali.

Meꝫy tjm ꝫbauřili ſe opět Zioldnéři w Kanýꝫi, a hned puſtili hlas/ geſtliꝫe gim ꝫaſe w brꝫkém čaſe Penijꝫe nebudau dané, ꝫe chtěgi s Sedláky okolnjmi vkrutněgi neꝫli Pohané ꝫacháꝫeti: o čemꝫ Turcy magjce ſpráwu wygeli

wu wygeli na ſtráſſ a tu okolo Kanyže třj Weſnice zplůndrowali, Dobytek a lid gjmali.

Téhož čaſu zhořelo Městečko Chomutow do gruntu ohněm kladeným / přjčinu někteřj pokládagi býti tuto, že w Městě gednom nedaleko od Prahy Purgkmiſtr gedno Hrabě že mu Syna zabil/poručil ſtjti, a ačkoli rozličné Proteſtacy činil / y žádal aby mu dopuſtili Pachole ſwé s Liſtě k Gehomiloſti Cýſařſké poſlati, wſſak ničehož ſe nemohl dožádati/a tak byl druhého dne wyweden a ſtjat. O tom wezmauce ſpráwu Wogácy Hraběte z Hohenlohe, mſtice ſmrt gemu včiněnau/zapálili Městečko dotčené.

Sſeſtého dne Měſýce Srpna z dopuſſtěnj Božjho wyſſel Oheň na ſedmi mjſtech w Segétu, od něhož Předměſtj wſſecky do gruntu wyhořeli. Při tom zahynulo Turkůw nemalo / y někteřj z Křeſtianſkých Wězňůw. Pohané muſeli z Pewnoſti do pole wygeti, a wſſak w brzkém čaſe dotčená Předměſtj zaſe mnohém pewněgſſy wyſtawěli.

Cžtrnáctého dne téhož Měſýce Křeſtiané shromáždiwſſe ſe opanowali něyaké Městečko Turecké, Beka w něm s Ženau y s Dětmi zagali / giné wſſecky pobili, a laupež znamenitau doſtali.

Karlſtádſký Heytman mage ſpráwu že ſto Turkůw nedaleko od Pewnoſti ſtraſſuge / wygel s ſwými bogowniky, a druhého dne na ně přitreſſil, a chtice gjm w přiležitěgſſým mjſtě zaſkočiti připadli na pět Tiſyc Turkůw kteřjž ge hned wůkol obklýčili / neb gich nebylo přes půl druhého ſta, a téměř wſſecky pobili: mezy nimiž počten Hrabě z Plaggu, P. Reychart z Poppelsdorffu, a giných mnozy/Pan Wylim Lambergk, geden také Heytman Karlſtadſký yat, a druhý Heytman neywyžſſý s čtyrydcýti oſobami do Pewnoſti vtekl.

Při koncy téhož Měſýce Neywyžſſý Wezýr Baſſe mage lidu ſedmdeſáte Tiſyc, položil ſe s nim v Beſereka s vmýſlem takowým / aby Sſenat, Lippu, a giné přilehlé Pewnoſti mocy Wogenſkau dobyl, a potomně tjm ſnadněgi do Země Sedmihradſké wpád včinil, a yakž ſſpeheři oznamowali / dotčený Baſſe neměl od toho předſewzetj vpuſtiti, byť pak Budýn y Bělehrad w tom Křeſtiané dobýwali.

Mjmo to rozhláſſeno že Polácy tolikéž s nemalým Wogſkem do též Země wtrhnauti chtěgi.

Téhož Měſýce, zagali Křeſtiané Pſaný Sultána Tureckého od Semendera Baſſy k Baſſeti Mehmetowi do Bělehradu poſlané/w kterémž pſal Sultán/že to wſſe cožkoli w ſſeſti letech s prácý znamenitau a s nákladem nemalým w Vhřých doſtal / zaſe s welikým množſtwým neyzmužilegſſých ſwých Wogákůw, potratil/wſſak w tom že žádnému ginému winnu nedáwá/gedinom Baſſeti Budinſkému / poněwadž wždycky gemu o tom předpowjdal a přikazowal/ aby nelitugjc peněz, Pewnoſti potřebami Wogenſkými a Proſſanty doſtatečně opatrowal/ což wſſe že geſt wykonati zanedbáwal/ a gemu o nedoſtatcých žádnau ſpráwu nedal. A poněwadž welmi ſe toho obáwal/ aby Křeſtiané neoblehli Bělehrad / proſyl ho což neyweyſs proſſeno býti mohlo/aby wſſecky wěcy a nebezpečěſtwj tjm čaſněgi Wezyrowi Baſſeti oznamowal/ aby mu na pomoc přiſpěl / poněwadž o tom weyborně wj že žádného nemá před Nepřjtelem pokoge. Wezyr pak Baſſe aby ſwého hleděl co neypilněgi/ neočekáwagjc od Budinſkých Obywatelůw žádné pomocy/ když ſe ledwa ſami před Nepřjtelem mohau obhágiti.

Téhož čaſu Sedmihradſký ſám třetj wygew z Knjžetſtwj Slézſkých/ a yakž někteřj wyprawowali Mniſſkým oděwem přioděný / zaſe do Země Sedmihradſké přigel/kdež nalezſſe Manželku ſwau w Koſtele při ſlužbě Bo-

žj/ laſkawé měli mezy ſebau wjtánj / a hned Měſſtiany napomjnal/ aby zaſe k němu přiſtaupili / a oni w tom powolnými ſe vkázali. Po čtyrech dnech poſlal pſanj k ArcyKnjžeti Maximilianowi z Klauſenburgku s podpiſem ſwé Ruky wlaſtnj / tolikéž y s podpiſem ArcyKněžny Manželky ſwé/ w kterémž obſahowalo ſe toto: Poněwadž Cýſař Rudolff / gemu za geho znamenité Knjžetſtwj téměř Geſkyni dal/a za Palác drahými Czaluny ozdobený/Bjlé toliko ſtěny propůgčil / za tau přjčinau že mu ſe zdálo za dobré do Knjžetſtwj ſwého ſe nawrátiti/pročež že nynj w Klauſenburgku pozůſtáwá s Manželkau ſwau. ArcyKnjže Maximilian aby tu prácy/do Sedmihradſké Země geti/daremně před ſebe nebral/ nýbrž aby raděgj tam zůſtal a s Lidem ſwým Erly obehnal. Geho co ſe doteyče / že chce on Zemi ſwau před náběhy nepřátelſkými chrániti/a při tom Cýſaře Rudolffa/wſſech ArcyKnjžat Rakauſkých, y wſſý Řjſſe Řjmſké ſlužebnjkem a přjtelem zůſtáwati.

Oznámeno nahoře, kterak Křeſtiané pro nedoſtatek rozličných potřeb zaſe ſe k Rábu nawrátiti muſeli, a když ſe w malých Sſutech položili/rozwodnil ſe Dunag, tak že žádný nemohl z Ležený wygjti / a mnohé ſſkody na Obilým podělal. Mjmo to připadli na Wogáky Zymnice, na kterauž y Pan z Sſwarcmburgku ſtonal/ y Neywyžſſý Pan Gall, a Pan Proſſantmiſtr / kteřjžto dwa poſlednj do Wjdně ſe dali weſti.

Poſlednjho dne Měſýce Srpna čtrnácte Děl w Wjdni wytaženo z Caykhauſu, a ty byli do Ležený wezené.

Léta Páně 1599. za ſſtiaſtného Panowánj téhož Cýſaře Rudolffa toho gména Druhého / dáli ſe obzwláſſtně w Vhřich wěcy tyto.

Při počátku Měſýce Ledna Fraypayterowé Komarnſſti ſto Turkůw za Budjnem, geſſto nowého Baſſy do Budjnu wyprowázeli / a zaſe na ſpátek ſe nawracowali, pobili/ a při tom weliký Turecký Sſjff s znamenitau laupežj zagali / z čehož byli Pohané welmi zarmaucenj, obzwláſſtně y proto / že něyakau Turkyni kteráž byla s Zbožjm ſwým z Budjnu wygela, vlapili, a ta wyprawowala naſſym / že w Budjnu Baſſy gednoho zaſſkrtili / drahota že tam geſt weliká, a nicméně že obywatelé při tom nedoſtatku Proſſantůw / že pilně ſtawěgi.

Když Nepřjtel odtrhl od Waradinu, a wſſecko wůkol popálil/powſtala z toho drahota weliká, tak že do dwau ſet Wogákůw pod Regimentem Preynerſkým hladem vmřelo, a ginj pro hlad ledwa očjma ſwjtili. Kupowali Chleba co ho gedna oſoba za den ſnjſti mohla, za půl Tolaru, a geſſtě s těžkem ho mohli doſtáwati / neb o ſſpjži byla neſnáze, kterauž Sedmihradſký z Země ſwé wywozowati nedopauſſtěl. Vpuſtili z Waradjnu půl dewáta Sta Wogákůw, a pro ochranu Pewnoſti/geden Praporec Preynerſkého lidu tam zanechán, a dwě ſtě Koſſyckých žoldnéřůw.

Při témž čaſe Gjřj Baſta do Waradjnu geti chtěl / ale pro ſluſſné přjčiny, muſel ſe do Koſſyc zaſe nawrátiti / na kterémžto ceſtě přitreffilo mu ſe, že v Sekelhautu ſegda z Wozu ſſel přes geden Moſt ſſeſt ſet ſſlapěgůw dlauhý / w tom ſe Dřewo pod nim zlámalo, a on y s Služebnjkem, do Wody půl druhého Může z wegſſy vpadl / wſſak s pomocy Božj y s ſlužebnjkem přiſſel k Břehu.

Měſýce Vnora/ Legáti Tatarſſti přigeli do Wjdně, neſauce s ſebau pſanj k ArcyKnjžeti Mathyáſſowi od Chama ſwého / w kterémž dokládal, že po wſſecky čaſy Cýſaře Rudolffa wěrným přjtelem, a Sultána Tureckého

wstawičným Nepřjtelem zůstáwati chce, a mezy tjm nicméně Tataři Křestianům Ohněm y Mečem nenabyté činili sskody/ pročež samé dotčenj Legáti, ne k Praze / yakž žádali, ale k Wácy a k Budjnu dwadcátého prwnjho dne téhož Měsýce, byli wyprowázeni/ aby při Chámowi Tatarském gednali, aby on zapowěděl swým Wogákům ty každodennj sstráffy.

Mezy tjm přissli Nowiny že Chám s desýti Tisýcy lidu k Budjnu táhne a že Město řečené Tolna wssecko do gruntu wypálil / obywatele wssecky pobil, krom Dětj. Ginj tolikéž Tataři wygeli na sstráff, několik Wesnic wypálili / Lid y Dobytek zagali, za nimiž pospjssyli Bogownjcy Pana Balffýho / mnohé z nich pomordowali, a wssecko gim zase odniali/ hnali se za njmi třj mjle nedaleko od Hatwanu, a třjsta Mládenečkůw a Děwčátek wyswobodili. Z Křestianůw nezahynul žádny, čtyři byli raněni. Nawracugjce se treffili na třj Heytmany Turecké a na služebnjky gegich/ z nichž geden dobře po Wlasku mluwil, a ten oznamowal že gsau před dwěma dny do Budjnu přigeli, a poněwadž nedali se žádným spůsobem giti/ wssecky krom gednoho služebnika kterýž vtekl, rozsekali.

Nepřestáwali gesstě Tataři Křestianům sskody činiti, nýbrž wyprawili se opět na sstráff a skazyli ohněm wssecky Wesnice od Santy až do Kceru. Ginj pak sstraffowali až k Pressporgku / pálili, gjmali, mordowali z nichžto sto osob Křestiané zabili, a Fendrycha gegich s ginými přednégssými Tatary zagali.

Ziolnéři z Wácy, Pallankssti, Nowohradssti a Setssynssti shromáždiwsse se geli na sstráff k Budjnu, a potkali se na cestě s půl druhým stem na cestě Tatarůw / z nichž osmnácte zabili, dwa yali. Dáwali správu nassym / že v Budjnu ssest Tisýc Tatarůw ležj.

Opět Tatari sstráff před sebe wzali a třidceti pět Wesnic okolo Pewnosti řečené Kálo wypálili, ano y té Pewnosti když se ráno Brany otwjrali/ chtěli se zmocniti/ ale obywatelé zmužile ge odtud odehnali. Bylo gich shromážděných krom Turkůw dwanácte Tisýc / proti nimžto nemohli se Křestiané pro nedostatek Proffantůw sebrati. Dobytek wessken pobili, a gednom přednj čtwrtě od něho gedli. Stwrzowal ty Nowiny že by prawdiwé byli / Pawel Niary, kterýž následugicýho Měsýce do Prahy přigel, a k tomu dokládal/ že Tatari mjmo giné sskody, osm set Křestianů zagali.

Cztrnáctého dne Měsýce Března Město Kanýž od Turkůw zagatých zapáleno/ a we dwau hodinách wssecko do dwau Domů wyhořelo. Němečtj Reythaři když se wssyčkni pod Praporec zběhli/ wěcy gegich některé gim pohořeli/ a některé Vhři pobrali/ pročež tak se proti nim roznjtili/ že ge ledwa mohli vkrotiti. Při tom byla Pewnost v welikém nebezpečenstwj postawena/ nebo geden den před tim dwa Tisýce Turkůw se vkázalo / z čehož porozumjwali nassj/ že zagati Pohané s těmito měli negaké srozuměnj.

Téhož Měsýce přigel do Budjna Czaus/ kterýž nowiny s sebau přinesl/ že Zátušský Mehmet Basse (genž byl předesslého Léta Serdarem Bassy, a potomně od Sultana Mazul včiněn) dwanáctého dne Měsýce Března z Konstantynopole wygel. Sultán že dále wygeti nemá gednom do Adrianopole/ kdež wssecko cožby k Wogně potřebné bylo že bude poraučet chystati. Wssem we wssech Kraginách swých, kteřjžby Mečem wládnauti mohli/ že gest přikázal aby we třech Měsýcých patnácte mil od Budjnu se sgeli a sessli / kdež se tolikéž sám osobně nagjti dáti chce/ a wsselikau Laupež kterauž by koli dostali, mezy ně že gest rozděliti připowěděl / a poručil aby wssudy po wssech stranách Žjto / Gečmen / Wowes / a giné Proffanty skupowali/

aby něgakého w tom nedostatku Wogácy netrpěli. Oznamowal ten tolikéž Czaus že Bogownjcy Pana Balffýho pod Budjnem gednoho Agu genž byl nad Tisýcem Sspachiůw, zagali / s ginými třinácti Turky wzáctnými; Sultán že toho Roku časně s welkau mocý do Vher wpadnauti vmjnil/ poněwadž Janičaři bez něho žádným spůsobem wygeti nechtěgj/ a k tomu že mnoho Ziolnéřůw z Araby po wodě do Vher wyprawiti chce.

Dwadcátého ssestého dne gat byl geden Rentmistr Turecký/ kterýž Ziold platjwal / a ten prawil že se Proffanty wssudy skupugj pro Wogsko gessto přitáhnauti má/ a Sultán sám osobně že s welkým Wogskem Mauřeninůw z Genersij přitáhne. Mnozý tomu newěřili aby Sultán sám osobně přigeti měl, yakož podobná wěc k wjře byla/ že takowý přjgezd swůg rozhlásyti poručil gednom proto/ aby se Wogácy tjm rychlegi sgjžděli.

Při témž čase přigeli dwa Kurirowé do Prahy geden za druhým s Nowinami takowými/ že Weywoda Walasský s lidem swým/ Krag tahnaucý se k Adrianopoli / coby mohl za dwa dny vgeti, splundrowal. W tom že wpadlo do Země geho patnácte Tisýc Turkůw / z té přjčiny že gest byl přinucen na spátek se obrátiti / a tu na cestě v Widjna že gest na ně přitreffil/ osm Tisýc gich pobil / a Sanziaga Beka zagal.

Ostřehomsstj wědauce o tom že Tatari sstraffugj/ wypadli na ně/ a bogowali s njmi statečně za dwě hodiny / až naposledy poraženi Tatari dali se w vtjkánj. Dostali Křestiané Osmnácte Welbloudůw / mnoho pěkných Konj/ a negakaus Truhličku/ kterauž oni Turkům wzali. Welblaudi byli hedwabnými Czalauny přikryti / kteréž měli Neywyžssýmu Bassy přiwesti/ ty Vrsy Petr sobě zanechal, s ginými dwěma pěknými Robercy, a s Strjbrohlawowau Sukni zlatem protahowanau: o Penjze žoldnéři se podělili.

Pro weliký nedostatek žiwnosti a drahotu nesmjrnau, dwě Stě Turkůw z Budjnu vteklo / z nichžto dostal gich ssestnácte Basse, a hned ge zsskrtiti kázal. Wygjžděli Turcy každodenně na sstráff aby sobě něco mohli vlowiti / tolikéž y Tatari / kteřjž y Křestianům welké sskody činili/ y samých Turkůw w tom nessanowali.

Když zwěděli Ziolnéři w Ostřehomu obýwagjcý/ že w Pewnosti gedné pět mjl od Ostřehoma Waal řečené Bassta vpadla / shromáždili se w espolek / a hned nenadále Pohanům do Pewnosti dotčené wskočili: Zagali gich dewadesáte dwa y s Agau/ s Ženau y s dětmi / gedenácte gim Děl odňali/ a giné wssecky zmordowawsse Městečko zapalili. Nawracugjce se domů zagali Ssambockým Dobytek wesskeren/ a Heyducy pustiwsse se po dwakráte k Budjnu/ Budjnským obywatelům osmnácte Tisýc Owec odňali.

Při koncy téhož Měsýce Března / wysslo dwadceti pět pěssých z Ostřehoma/ a ti přitreffili na Sto a ssedesáte gjzdných Turkůw/ po Německu Sukničkami žlutými a čerwenými Křjži znamenanými přioděných/ pročež gich nepoznali/ domnjwagjce se že gsau Reytharowé Kanýžsstj/ až prawě k nim přissli/ a oni po Turecku wolati počali/ y vstaupili na stranu do gednoho Lesu dosti hustého/ tak že gim gjzdnj nemohli nicho vsskoditi / a magjce ten fortel/ z hustá na Pohany střjleli/ y Heytmana gim s gednjm Agau zabili. Porozumjwagjce Turcy že gim sami w tom Lese nemnoho včinj/ wyslali gednoho do Segetu / aby Beka s některými pěssými přiwedl / a nassj citjce to/ posekali některé stromy, a swázawsse ge w hromadu, pustili se přes Řeku Traa řečenau/ kteráž hned při tom lese byla. Tak připlauli k druhé straně, Bek s pěssým lidem přigel/ ale pozdě. Padlo Křestianů v při tom ssermiclowánj čtyry/ Pohanůw sedmnácte, mjmo Heytmana a Agu wegsš dotčeného / a raněných bylo dwadceti.

Nebyl dobře ſpokogen s Sedmihradſkým Cýſař Rudolff/ že přigaw Knjžetſtwj Oppolſké a Ratibořſké, zaſe ſe w Zemi Sedmihradſkau wwázal/ čemuž on porozumjwage/ Měſýce Dubna poſlal Legáty do Prahy s plnau mocý/ aby giné wčiněno bylo ſneſſenj/ yakož ſe to ſtalo / y na tom zůſtáno/ aby Sedmihradſký z Země wygel do Knjžetſtwj ſobě daných / a k tomu každého Roku giſtá Summa peněz aby ſe mu dáwala. Mezy tjm on držel Sněm w Medutſſy / na kterémž Knjžetſtwj Sedmihradſké/ zanechaw pro ſebe některé Měſta a Zámky / Stregcy ſwému Ondřegowi Kardynálowi odewzdal/ k čemuž Stawowé dali ſwé powolenj. O tom wſſem bez meſſkánj Kardynál dal znáti Giřjmu Baſtowi / wyſýlage k němu do Koſſyc naſchwálnjho Kurýra/ a dokládage/ ačkoli Strégc geho Legáty k Cýſaři wyprawil/ aby z ſtrany Knjžetſtwj gednali/ wſſak že on nynj Sedmihradſkau Zemi w mocy má/ a w nj toho že wyhledáwati chce, coby wſſemu Křeſtianſtwu rozuměl býti proſpěſſné/ pročež také že ginače o něm neſmegſſlj/ než že nic Nepřátelſkého proti němu nezačne.

To když ſe doneſlo do Prahy / a giž Legáti z Prahy deſátého dne téhož Měſýce byli wygeli / Cýſař Rudolff poſlal za njmi Raddu Wogenſkau Doktora Péce / aby ge zdržel dokawádžby giné Reſolucý nedoſtali. Oni pak přigewſſe do Thurny/ když zwěděli že Kardynál Zemi opanowal / nechtěli ſe dále puſtiti / nýbrž ſami Cýſaři o tom ſpráwu dáti vmjnili. Nakož potomně wěc ta na gewo wyſſla / že ti Legáti pro to ſamé gednom k Cýſaři byli poſláni/ že v přjtomnoſti gich nemohli o tom dobře gednati/ aby Kardynál Knjžetſtwj na ſe přigal.

Poſlednjho dne Měſýce Dubna/ Doktor Péc s dotčenými Legáty, a s gednjm kterýž měl Liſty od Kardynála k Cýſaři/ do Prahy přigel/ w nichžto dokládal / že wyprawiti chce k Cýſaři Poſly, aby Paktata mezy Stranami ſpůſobené byli.

Téhož čaſu Michal Weywoda Walaſký potkal ſe s pěti Sty Turkůw/ kteréž téměř wſſecky pobil/ a odňal gim třikrát Sto Tiſýc Dukátůw/ njmiž Tatarům w Vhřjch Ziold zaplatiti měli.

Tatarſký Chám z nowu ſe ſpolčil s Cýſařem Tureckým, a připowěděl mu že chce do Země Perſké zbera Lidu dwakráte Sto Tiſýc wpadnauti / yakož to včinil/ a neyprwé gedné přednj Pewnoſti ſe zmocnil. O čemž zwěděw Král Perſký/ wyſlal něco Lidu proti Tatarům / ale že gich nebylo mnoho/ ſnadně ge Tataři rozpláſſyli. Pročež rozhněwal ſe Král/ Neywyžſſjho nad Wogſkem zabiti kázal/ a wſſecky Heytmany a Fendrychy geſſto byli z Wogny vtekli, tři dni pořád wymrſkáwati poručil. Potomně ſám oſobně maje ſſedeſáte Tiſýc Lidu proti Tatarům wytáhl/ a ſwedl s njmi Bitwu, w kteréž padlo Tatarůw oſmdeſáte Tiſýc/ y ſám Chám s Synem ſwým zahynul/ a ginj vtjkánjm žiwoty zachowali. Nepřeſtáwage pak na tom/ dále wtrhl do Země Nepřátelſké/ a wſſecky zaſe Pewnoſti kteréž mu koli Turek wzal, opanowal / a yakož prwněgſſj ſwé Heytmany, že bázliwě proti Nepřjteli bogowali, ztreſtal / tak tyto geſſto ſobě zmužile při něm počjnali/ náležitě a poctiwě laſkau y dary obdařil. S tjmto Králem ſpolčil ſe proti témuž Sultanowi Simon Georgian, a na potwrzenj toho, Pewnoſt kterauž Ferrat Baſſe wyſtawěl, a Dělmi doſtatečně opatřil, opanowal/ a nepřjtelem ſe býti zgewným Cýſařſtwj Tureckého vkázal. Mimo to powſtali také proti Sultánowi Mauřeninowé w Arabij a w Babiloně / k njmžto přiſtaupila Kragina Grimenſká a Baſlerſká/ tak že wſſech bylo po ſpolu shromážděných Sto třidceti Tiſýc/ a ti ſe wſſyckni v Řeky Euphrates gmenowané položili.

Od těch

Od těch Arabůw, mimo giné rozličné dary/ kteréž gemu y Baſſjm dáwali/ měl každého Roku Sultán geden Million Zlata.

Kanýžſtj ſpolčiwſſe ſe s ginými v Bobotſſky wygeli na ſſtráſſ/ o kterémžto gegich wýgezdu Segetſſtj Pohané hned zwěděli. Ygeli za njmi hledagjc gich ten celý den / až vſtawſſe při Wſy Caporna řečené odpočjwali/ což také oznámeno bylo Kanýžſkým / pročež přiſpjſſyli na ně s ſſtěſtjm takowým/ že ledwa který z nich vtekl/ a oſmého dne téhož Měſýce do Kanýže ſe nawrátili.

Téhož čaſu Křeſtiané dobyli Měſtečko Tolnu/ množſtwj Turkůw w něm zmordowali/ a Olai Beka zagali.

Sſeſtnáctého dne téhož Měſýce / Pan z Sſwarcmburgku s oſmi Tiſýcy Lidu wygel z Oſtřehoma k Budjnu/ aby ſe pokuſyl o to/ geſtližeby Pewnoſt onu podmaniti mohl / ale ta wěc nebyla Turkům tegná / neb když w deſet hodin w nocy čtwrt mjle od Budjnu byl / giž Turcy byli lermo vdeřili a oheň házeli z Pewnoſti / tak že lid neſměl blýže přiſtupowati / pročež zůſtali na tom Pan z Sſwarcmburgku/ Pan Balſſý a Pan Nádaždj/ aby na ſpátek ſe nawrátili/ a Sſamboku ſe zmocnili/ což ſe ſtalo wedlé myſli gegich/ neb ačkoli ſſedeſáte Turkůw ſylně Brány háglo / nic méně Petardů gi wyhodili/ do Měſta wſkočili/ a Turky w něm téměř wſſecky pomordowali. Z té přjčiny připadl ſtrach na giné Pohany / tak že we wſſech Pewnoſtech Wartu ſylnau wedne y w nocy měli/ neb Panu z Sſwarcmburgku newěřili/ kterémuž y gméno dali/ totiž/ Nowý Wezýr Baſſe s dřewěnnau Ručnicý.

– Hrabě z Serýnu s Wogáky ſwými potkal ſe s dwanácti Tiſycy Turkůw, geſſto byli na ſſtráſſ wygeli/ z nichž některé pobil, některé rozehnal až do Boſnj / do kteréžto také Kraginy wtrhl Pan Herberſſteyn, a Tiſyc Křeſtianůw wyſwobodil.

Čtrnáctého dne Měſýce Dubna Pan Kolnič vkázal ſe před Peſſtem s gjzdnými ſwými/ ale Turcy nechtěli z Pewnoſti wygeti, a on také nemoha gich žádným ſpůſobem wywábiti / odgel odtud a zagal gim dewět ſet kuſůw welkého Dobytka.

Sendreſſti, Filekſſti, a Kwoderſſti shromáždili ſe weſpolek, aby ſe puſtili k Erli/ ale poněwadž nic tam pro ſebe nenalezli/ obrátili ſe k Solnoku, a přitreffili na několik ſet Turkůw y Tatarůw, kteréž porazyli / a čtyrmecytma z nich zagali. Když ſe pak domu nawracowali / připadli na giný hauff Turkůw / geſto žold žoldnéřům do Erle za několik Měſýcůw wezli, y potkali ſe s nimi; ſſedeſáte gich zabili, a Penize gim odniali. Dobrau Kořjſt tehdáž Křeſtiané doſtali, neb když ſe o ni dělili / na gednu každau oſobu přiſſlo ſe wjce než ſto Tolarůw dáti.

Při témž čaſe Komarnſſti padeſáte Wozůw plných Wězniůw, gichžto pod Budjnem w rozličných Weſnicých nabrali / do Komarna přiwezli.

Sgelo ſe oſmdeſáte Tiſyc Turkůw k Bělehradu Řeckému a tj rozdělili ſe na třj ſtrany/ gedni táhli do dolegſſých druzý do hořegſſých Vher, a třetj do Země Sedmihradſké, a činili ſſkody Mečem y ohněm. Vkázalo ſe gich deſet Tiſyc dwě mjle od Koſſyc kdež mnoho Weſnic wypálili, mnoho Dobytkůw zagali/ a ſedm Tiſyc ſwázaných Křeſtianůw za ſebau hnali. Za těmi geſſto včinili zágem v Fileka puſtili ſe okolni/ zagaté gim ſewſſy laupeži odniali, a dwě ſtě gich zamordowali.

Deſátého dne Měſýce Mage Tatarſké Poſelſtwj přigelo do Wjdně, kteréhož to hned Wečeru při Arcy Knjžeti Mathyáſſowi Audyency mělo, a potomně y do Prahy / ale ačkoli o pokog gednali a mezy tjm Křeſtiany wedlé ſwé neywyžſſy možnoſti hubili / wſſak to že fforteluě činj , wſſickni

tomu porozumjwali.

Panu z Sswarcmburgku když sstěstj v Budjnu slaužiti nechtělo/ dal na sobě znáti, yakoby Wogsko rozpustiti chtěl, a mezy tjm s pomocy Pana Nádaždjho / dwanácte Tisyc giných žoldnéřůw k těmto připogil, s nimž to téhož Měsýce z Komárna wygel k Bělehradu / poněwadž o tom dobrau wědomost měl, že gjzdnj téměř wssickni z Pewnosti wygeli, a tak dwě hodiny předdnem přigel k Bělehradu: tu dwoge Mřjže welmi lehce otewřeli, a na každé Bráně we dwauch Předměstjch Petard přisraubowali / nimiž Brány welkým hřmotem wywrátili, a pěssý do Předměstj dotčených wyskočili / Turky bili a gjmali: Ginj do třetjho Předměstj vtekli, a tam žiwoty swé zachowali. Přiložen byl Petard y k Bráně Zámecký, ale že Turcy hned tomu porozuměli, a bránili se statečně / nemohli se nassy tā wtlačiti. Splundrowawsse tehdy Křestiané Předměstj dobytá, y Kořist bohatau na Penězych, Dobytku a Konich dostawsse, ge zapálili a odgeli. Zahynulo při tom Křestianůw deset/ raněných načteno půl druhého sta. Nechali při gedné Bráně Petard nebho nemohli pro weliké horko odsraubowati / kterýž Pohané potom do Pewnosti wzali.

Téhož času Ostřehomssti Budinským Dobytek zagali, a Sendressti čtyry sta Turkůw porazyli / Beka Hatwanského yali a Penjze gim odniali / kteréž měli žoldnéřům do Erle dodati / totiž dwakráte sto Tisyc Zlatých.

Král Perský rozhlásyti poručil we wssem swém Králowstwj / aby wssyckni pod stracenjm hrdel y Statkůw, Machometskau wjru přigali / což nerád vslyssel Sultán / neb se obáwal / aby pod Náboženstwjm tjm / swých se zase Kragin nezmocnil.

Mezy tjm Arabowé plundrowali Krage Sultánowi přináležegjcý / a Neywyžssý nad njmi řečený Kamber / wssecky Ostrowy kteřjž gsau mezy Euffratem a Babylonj sobě podmanil. Pročež Basse Rassan psal k Sultánowi / aby mu pomoc proti njm včinil / gináče že wssecku Kraginu onu splundrugj. Kterýž držjc o tom Raddu s Bassy Cykalau / poručil Děla z Zeykhausu kteréž měl w Damassku a w Alepo wytáhnauti / a Basseti w Kayru proti njm kázal do pole wygeti. Přitom Sultán Basseti Cykalowi darowal nákladnau Galleru / kterauž on přigjmal s obzwlásstnj Pompau / neb sám Sultán při tom býti chtěl / kterážto náklonnost žádnému z Bassj nikdý nebyla včiněna. Naposledy témuž Cykalowi dwě Sukně předrahé od Sultána byli darowané.

Cžtwrtého dne Měsýce Czerwna / vkázalo se okolo Rábu tři Tisýce Turkůw a Tatarůw / a hned w Pewnosti lermo nassj vdeřili / kteréž oni slyssjce vtekli a pustili se k Kanýži a k Městečku Vwaswar / kdež wůkol patnácte Wesnic wypálili a Sto osob zagali. Kanýžtj nesměli se z Pewnosti wydati / neb Reythaři byli odgeli / domnjwali se že Hrabě z Serýnu w tom ge zastane / což se nestalo mjmo naděgi gich / a tak Pohané bez překážky s zágmem odgeli.

Při témž čase Cýsař Rudolff Pana Melichara z Rederu / geho Laytenanta řečeného Rebiss / tolikéž y gedno Wlaské Hrabě / kteréž sobě hrdinsky w Waradjnu počjnalo / na Rytjřstwj pasowal.

Křestiané gsauce shromážděni / tak že wssech bylo do dwau Tisýc / geli na sstráff k Budjnu / kdež zagali mnoho Turkyň w Zahradách při Městě / a když na ně Pohané wyskočili / swedli s nimi bitwu / a zabili gich do dwau Set / y Agu řečeného Gimblia gali / ginj do Pewnosti vtekli.

Heyducy tolikéž pustili se k Solnoku / kdež odniali Pohanům osm Set Owcý: Pospjssyli za nimi Bek Solnocký a Hatwanský / y stala se Bitwa dosti krwawá / až naposledy klesla strana Pohanská / a Křestiané kořist odnesli.

Komarnsstj zůstali na tom aby geli k Městečku Bitss řečenému / a ge splundrowali / w čemž ge prozradil něgaký Cykán / kterýž přissew k Bekowi / gemu předsewzetj gich powěděl / a on shromáždiw Lid / táhl proti Křestianům: Oni wědauce že Cykán od nich vtekl / tolikéž přiwolali sobě na pomoc giné / a potkali se s Bekem zmužile / tak že nad nim swjtězyli / y samého gali. Chtěl se dwadcýti Tisýcy Tolarůw wyplatiti / ale poněwadž gim poručeno bylo / aby žádného nežiwili, y geho zabili / potomně Městečko ono dobyli / y Kořist nemalau w něm nalezli. O tom wssem dali znáti Panu Balffjmu / aby gim něco Lidu na pomoc poslal / aby se mohli tjm bezpečněgi domů nawrátiti / což on neobmesskal včiniti.

Lugatsstj připadli na Solnocké / gimžto dwadceti pět Wozůw plných dětj a žen / kteréž s wěcmi lepssými do Bělehradu wézti chtěli, odniali / a při tom gich ssest Set zabili.

Nápodobně Heyducy z Rábu několik Ssýffůw Pohanských zagali / a tři Městečka splundrowali.

Husaři tolikéž wygeli / ale byli prozrazeni / neb nenadále wyskočili na ně Turcy / a někteté z nich s Heytmanem gegich pobili.

Sendressti také a Setssinssti potkali se s Solnockými / a porazyli gich dwě Stě.

Při témž čase Cýsař Rudolff Pana z Sswarcmburgku w Praze na Rytjřstwo pasowal / a při tom poctiwé gemu dary dal.

Magjce o tom spráwu Heyducy, že Pohané s Proffanty konečně do Budjnu pogedau / shromáždilo se gich do ssestnácti Tisyc, od nichž potomně Weyda Rasa a Petr z Wiwaru pro slussné přjčiny s bogownjky swými se odlaučili / tak že gich gednom dwanácte Tisyc pozůstalo: tj patnácte mjl před Turky yakoby vtjkali, a když se oni domnjwali / že gjau neybezpečněgssý, obrátili se s křikem a Střelbau proti nim, a dotjrali na ně tak dlauho / až se dali w vtjkánj. Dostali ssedesáte pět Lodi Obiljm naplněných, tak že prawili / kdyby byli pět Set Wozůw měli, žeby wssecky mohli Obiljm naplniti, neb konečně dostali Kořist takowau / že od dáwnjho času gi podobné Křestiané nedostali, Potomně pustili se za vtikagjcými / s nimiž opět ssermiclowali / tak že z těch osm Tisyc Turkůw, ledwa tři Tisyce žiwých pozůstalo. Mjmo to shodili dwa Mosty nedaleko od Sechardu, a Městečko Segardin zplůndrowali / kdež zmordugjce wssecky obywatele, čtyry sta a sedmnácte Křestianůw wyswobodili. Sedlácy Turečti shromáždili mnoho Peněz y Obilj / kteréž Heydukům dali žádagjce, aby gim domy nepálili, a ge při hrdlech zachowali. Brzo potom přitreffili zase na dwadcéti ssest Lodi menssých Obiljm naladowaných a na dwadceti sedm Ssýffůw welikých / w nichž rozličné wěcy Kupecké byli, a ty wssecky potopili / krom třjch, w nichžto Turcy Penize měli / a wsak y z těch gedna nenadále se potopila / pospjssyli potomně domu wezauce s sebau třidceti dwě Děla welké a zastawiwsse se v Gesty / o laupež se dělili. Sami to Turcy mluwili, žeby Křestiané tak hognau laupež neměli, yakau tito Heyducy dostali / byt y tři Bělehrady opanowali.

Při počátku Měsýce Czerwence / Pohané magjce počet Lidu do sedmnácti Tisyc, činili sskody znamenité okolo Waradinu.

Sendreský Heytman mage spráwu, že Pohané do Erle Proffanty dodati chtěgi / shromáždil lidu dwa Tisyce, a přitáhl k Erly / proti němužto wyskočili bezmesskánj obywatelé, a ssermicl začali. Křestiané na ně do-

tjrali sylně, až pobiwsse gich nemalo / giné do Pewnosti zase wehnali. Potom wygeli proti těm gessto Proffanty wezli, a rozehnali ge / y wsseckо gim cožkoli měli, odniali.

Osm set z wegšgmenowaných Heydukůw přigelo k Městečku řečenému Forwar kteréž ležy za Budijnem, a tu wywolali sobě Agu pod gleytem / pod cti a wjrau / kterýž když k nim wyssel, mluwili k němu aby gim Městečko poddal, a on se z toho wymlauwal / prawjc že to nemůže včiniti / y kázali se mu do něho zas nawrátiti, a hned počali k němu sturmowati / wssak s sskodau swau nemalau: neb Turcy magjce Děla Hřebjkami nabité, netoliko ge od Zdi odehnali / nýbrž y čtyry sta gich pobili, pročež giný museli od Městečka odstaupiti. K těm wyprawili Křestiané giných osm set / aby některé Mosty shodili, přes kteréž Pohané do Země Sedmihradské gezdili, a ti wedlé giných dwě Městečka za Budijnem dobyli, a mnoho Mostůw přes Rzeky rozličné včiněných sházeli. Z těch někteřj osmého dne Měsýce Srpna do Ležený Křestianského přigeli / magjce s sebau tři sta Wězniůw, dwanácte Praporcůw / z nichž dwa při wrchu střjbrné Kaule měli / padesáte Wozůw Kořistj naplněných, množstwj Dobytka, a několik set Stanůw, což wsse prodáwali / neb gim nic wzato nebylo, proto že se hrdinský chowali, a toho Měsýce do pěti Tisýc Turkůw zamordowali.

Weywoda Walasský wygel s Lidem swým k Městu Zoffij / a tu wssudy wůkol a wůkol činil Turku sskody.

Dwě Stě Tatarůw wpadlo na Zbožj Pana Nádaždjho / kdež několik Wesnic wypálili / gimžto zaskočili Pappensstj a zmordowali téměř wssecky / kteréhožto také času Lippensstj ssest Set Turkůw zabili.

Téhož Měsýce přigelo Poselstwj Turecké do Wjdně / mezy njmiž byl neypřednegssý něyaký žid / a poněwadž žádného Listu wěřjcýho od Sultana neměli / téhož wečera gali přednegssj w Hospodě / a dali ge do Rámy Lwowé / giné pak pauty swazawsse na roboty ge poslali.

Pátého dne Měsýce Srpna Pan z Sswarcmburgku wyprawil se s lidem z Komárna opět k Budijnu / přikázaw před tim Orsy Petrowi / aby Wogáky swé wyslal k Budjnu rozličnými cestami / aby Turcy nic o wýgezdu geho nezwěděli. Vmijnil tehdy času nočnijho k Městu se přikrasti / a Petardy dáti přisraubowati / yakož y giž tegně k Pewnosti se přibližowal / a w tom připadli na Wartu Tureckau / z njž dwa gali / a giný též nocy k Basseti Budinskému vtekli prawijce / že se na ně Křestiané obořili / a že gich gest do třidcýti Tisýc / čemuž Basse nechtěl wěřiti / domnijwage se že to z bázně mluwij / nic méně Wartu sylnau nařijdil / y wyslal některé / aby zwěděli / zdaliž prawda gest co tito mluwili / s njmiž se Křestiané nepotkali. Potomně někteřij Jančaři s ženami gdauce na Winice, treffili na Wartu Křestianskau / kteráž ge hned zagala / a k Panu z Sswarcmburgku přiwedla / gegichžto spráwau porozuměl tomu že Budinsstij gesstě o něm nic newědij / pročež tjm weselegi k Městu chtěl tegně přistaupiti / aneb aspoň Proffanty kteréž Turcy do Budijnu wezti měli a giž na ně Pan Balffi y Pan Nádaždj očekáwal / odnjti. Mezy tjm Basse Budinský / Basse z Marosskú / a Koliander Bek / poněwadž wyslaný oznamowali že žádného z Křestianůw spatřiti nemohli / wygeli bezpečně yako na Low půl mjle od Budijnu gednom we třidcýti Konjch / a přitreffili na osmnácte Heydukůw / gessto Wartu drželi / a ti porozumjwagice tomu / že nemusegij býti Osoby chatrné / obořili se na ně / z nichž někteřij hned počali vtijkati / a w tom vtjkánj sami Turcy Bassy Budinského y s Koněm porazyli / což widauce Heyducy bez messkánj přiskočili a gey zagali: a poněwadž dlauho se poddati nechtěl / té gsauc naděge že mu Budinsstij na pomoc přispěgij /

dali mu několik sstráchůw dobrých / yakož y geden z Heydukůw dobyw Sawli, hlawu mu stijti chtěl / a on vderiw se w prsy / domlauwage gim ostře že naň sáhnauti směli / powěděl že gest Basse Budinský / pročež k Panu z Sswarcmburgku byl přiweden. W tom Pan Balffij a Pan Nádaždy spatřili některé Hauffy Tatarské / a domnjwagjce se že Proffanty wezau vstaupili spatkem geden na gednu stranu a druhý na druhau / potomně Pan Balffy na ně wyskočil / a Pan Nádaždij z druhé tolikéž strany na ně se obořil / kterýmžto prostředkém ge porazyli / a některé do Dunage wehnali. To když se wykonalo / a čáka giž žádná nebyla / aby Budin ffortelně mohl dobyt býti / obrátil se Pan z Sswarcmburgku k Ostřehomu.

Ten wečer Pan z Sswarcmburgku s Bassy Budinským a s některými Heytmany swými v Pana Gayckofflera wečeřel / kteréhožto času Heyducy čtyry z přednijch Turkůw zagaté přiwedli / a ti poznawsse Bassy Budinského padli rychle k nohám geho / a ljbali ge.

Dotčený Basse slowe Soliman / osoba wysoká a sylná / s přjčernau bradau: Pancýř obyčeg měl nosyti / kterýž wážil sedmdesáte Liber / byl Sultánowj milý / yakožto tegná Radda geho Wogenská / býwal Bassij y w Erli / měl ženu y děti a k tomu weliké bohatstwij. Když byl tázán z strany některých wěcý potřebných / odpowěděl / že Basse Ybrahim s takowau mocý / s yakau předesslého Léta Mehmet Basse k Waradijnu přigel / do Vher přitáhnauti má / a yakž porozumijwá / že Ostřehom oblehnauti minij.

Budinsstij gsauce Heytmana swého zbaweni / z strachu welikého Město dolegssij opustili / a zawřeli se na hoře w Pewnosti / magijce na wssem weliký nedostatek / yakož sami potomně k tomu se znali / žeby byli Křestianům přes čtrnácte dnij odporowati nemohli / kdyby ge byli oblehli.

Dewatého dne Měsýce Srpna, Heyducy Filekssti a Setssinssti / gichžto bylo wssech sedm Set / wezauce s sebau několik Wozůw Sena / o půl nocy wygeli do Solnoku / kdež zametawsse Senem přjkopy do Města wlezli / Beka s Ženau y s Dětmi yali / Proffanty kteréž se do Erle wezti měli pobrali / a zmordowawsse wssecky Obywatele / Pewnost zapálili.

Sedmnáctého dne Měsýce Srpna / když swjtati počalo Pan z Sswarcmburgku k Bráně genž byla při Pesstu Petard přisraubowati poručil / kterýž sstiastně gi rozhodil / ale že Turcy gi před tjm byli rumem zasypali / nemohli se Křestiané do Pewnosti pro rum wtlačiti / nýbrž museli spátkem ostaupiti. Turcy střijlegijce za nijmi, tři zabili / patnácte gich zranili / mezy njmiž počten y Pan z Sswarcmburgku / kterýž ránu měl yako pěst welkau / a něgaký Pan z Sspauru tolikéž w nohu prostřelen. Pan Sswarcmburgk tjm způsobem gsa těžce raněný / žádal Cýsaře / aby ho na čas Auřadu toho zbawiti ráčil / k čemuž nebylo powoleno. Pročež sprawiw on sobě něyaké Instrumenta a stoličky / kázal se Wogákům nosyti a ke wssemu pilně dohlijdal.

Dewatenáctého dne téhož Měsýce Srpna předložili Basseti Budinskému Křestiané Pauta, gessto wážili ssedesáte ssest Liber / aby ho nimi okowali, kteréž on Nohau od sebe odstrčil.

Následugijcýho dne přiwedenij byli třj Turcy, kteřijž Bassy hned poznali, a padnauce před nim na Kolena / Nohy gemu ljbali.

Dwadcátého sedmého dne přiwezen byl dotčený Basse do Wijdně a dne druhého dán pod stráž.

Dwamecytmého dne téhož Měsýce přiwedeni někteřj Turcy do Leženij Křestianského / kteřj oznamowali, že Most v Eseku gesstě neni hotowý / pro kteraužto přijčinu, že Serdar s lidem swým ledwa po pětmecytma dnech do Budijnu přigeti mocy bude, a pro nedostatek Proffantůw že gest

musel předsewzetj swé/ nimžto vmjnil k Kanyži přitáhnauti, a wssecku moc lidu swého, kteréhož shromážděného měl sto padesáte Tisyc/ k Ostřehomu obrátiti, magjce s sebau dwě stě a padesáte Děl polnjch. Z té přjčiny Křestiané Ostřehō snažně opatrowali/ patery Ssáce Hrabě: z Mansfeldu slawné paměti obnowili/ na wrchu S° Tomásse Pewnůstku wystawěli, a kdež koli rozuměli býti potřebné, Bassty zdělali. Pan Balffý w Pewnosti se zawřel, tak aby w ni, neb žiw zůstal, neb vmřel.

Měsýce Zářý Krále Perského Legát do Konstantynopole přigel, a magjc Audyency/ gménem Králowským Sultánowi dwanácte Kljčůw zlatých odewzdal/ nimiž Král rozuměl, a znamenati chtěl/ ačkoli téměř Kljče Králowstwý gehe Sultán/ wzawsse mu některé Pewnosti přednj, opanowal/ wssak nicméně, že gesstě tak mnoho sýli má/ gestližeby mu ge dobrowolně nawrátiti nechtěl/ aby mu ge mohl mocy Wogenskau odniti, pročež samé Legáta wyslal/ aby zwěděl, chtěl liby gemu Sultan takowých Pewnosti dobrowolně postaupiti, čili ne/ kterýž také porozuměw tomu že Legát giné dary nemá/ geho s pohrůžkami, yakoby mu y smrti hrozyl/ od sebe propustil.

Kardynál Battorý wěda o tom že Giřj Basta Lid zbjrá/ a k němu Weywoda Walasský s lidem přitáhnauti má, negsa také powědom/ kterakby tu wěc Cýsař vwažowal, že se w Knjžetstwj Sedmihradské wetřel/ wyslal do Prahy Legáta Kasspara Kornýsa, rozkázaw gemu aby se ney prwe v Giřjho Basty zastawil, a zwěděl/ přjtelem-li gemu Cýsař gest, čili nepřjtelem: poněwadž on bez Pana kterýžby hó chranil býti nemůže, a že nyni Czaus Turecký snažně vsyluge aby ho mohl na stranu Sultána swého nakloniti/ předkládagjc Listy od Sultána poslané, w nichžto slibuge, ačkoli prwe patnácte Tisyc Dukatůw Trybůtu ročnjho z té Země bráwal/ wssak že nyni gednom deset Tisyc od něho bráti chce, a při tom gemu proti každému Nepřjteli pomoc včinit/ y Muldawskau Zemi že chce k Knjžetstwj geho připogiti. Nicméně žeby on raděgi z strany Křestianské byl, a gi proti Turku pomáhal se wssý swau možnosti/ pročež že žada aby pod ochranu Cýsařskau přigat byl. A poněwadž Strege geho s Arcykněžnau se rozwedl spůsobem takowým/ aby on mohl ginau Manželkau pogjti, a ona giného Manžela, že žáda aby skrz přjmluwu Cýsařskau Manželem gegim býti mohl. Na to Basta nedal žádný odpowědj/ ale odeslal Legáta do Prahy k Cýsaři/ aby tam očekáwal na Resolucý.

Mezy tjm Zygkmund Battorý/ yakž wůbec mluwili, wypravil se do Polsky/ aby Zbožý kteráž tam gemu Strege geho Kardynál odewzdal, pod swau moc přigal, čehož nechtěl dopustiti Polský Král/ nýbrž sám se w ně vwázal, a Zygkmunda wyhnal/ kterýž shromáždil ledayakehos Lidu, Kardynála z Sedmihradské Země zase wyhnati vsylowal. Někteřj pak prawili, že se měl až do Země Englické pustiti.

Druhého dne Měsýce Zářj, Heyducy přiwedli zagatého Jantčara kterýž oznamowal že Turecký Wezýr Basse gesstě v Moháčeležj/ očekáwage na Proffanty, kteréž se mu po Wodě odeslati magj: Geho předsewzetj že gest, Křestiany wedlé možnosti swé hubiti, potomně s nimi o pokog gednati/ k kterémuž gestližeby se nakloniti nechtěli, že mjnj Ostřehom y Kanyž spolu/ poněwadž dosti Lidu má, oblehnauti/ pakliby porozuměwal že daremně při dobywáni těch Pewnosti pracowati bude, že chce na sstráffy do Morawy přigeti/ wssecko na pořád páliti, mordowati, a zagjmati.

Dotčené Proffanty aby se Nepřjteli odniali/ wyslali byli nassy třinácte

Tisyc Heydukůw pod Budyn/ ale tj nic nesprawili, neb se Turcy wýborně na Wodě y na Zemi welikým množstwjm Lidu opatřili.

Pawel Niáry Neywyžssý w Waradjnu Pewnost řečenau Ssarkhat mocy Wogenskau dobyl/ kterauž osadiwsse, s hognau Kořistj do Waradinu se nawrátil.

Při temž čase Weywoda Walasský zagal na Důnagi dwa Ssyffy a množstwý Turkůw pomordowal.

Cžtrnecytmého dne téhož Měsýce Pan Balffý wyslal některé z Bogownjkůw swých/ gessto na Beka Hatwanského přitreffili, kteréhož s lidem geho porazyli, a dwadcéti osm Hlaw/ čtrnácte žiwých Turkůw, Praporec neypředněgssy s padesáti Koňmi do Ostřehoma přiwezli.

Sssestmecytmého dne wyslali nassy některé na sspeh aby Wogsko Turecké spatřili, a tj připádli na čtyry Tisyce Turkůw/ kteřjž byli wssycni z Konj sedli a na Zemi spali/ na kteréž se sylně obořili, tak že se dali na vtjkáni, a nassy honjce ge/ mnoho gich zbili y yali. Brzo potom vdeřili Pohane w Leženj Lermo/ kteréž nassy slysscýce spátkem vstaupili, a poslali rychle gednoho dáwagjce znáti o přjhodě swé, Ostřehomským/ kteřjž gim na pomoc čtyry Tisyce Lidu wyprawili, ale Turcy nehonili se za nimi gednom dwě mjle, a tak oni s Wězni sstiastně do Leženj přigeli.

Téhož Měsýce Basse Serdar poslal z Budýnu Legáta k ArcyKnjžeti Mathyássowi, aby přezwěděl/ zdaliž Křestiané chtěgi s Sultánem w pokog wstaupiti čili nechtěgi/ proti nimžto poslal Arcyknjže Pana z Bonhaymu s některými ginými/ aby wyslisseli žádost gich, a zwěděli na kterém mjstě Kommisaři Turečti ležeti budau. Těm dáni byli od Pohanůw darowé znameniti, a mjsto k rokowánj Ostrowy mezy Ostřehomem a Wicegradem gmenowáli/ yakož brzo potom Murat, genž potomně Bassý Budinským byl/ Wezýr Ameth, Aga Chána Tatarského, s některými předněgssými Turky, tu se nagjti dali/ k nimžto pátého dne Měsýce Rjjgna, Arcybiskup Ostřehomský, Pan Balffj, Pan Nádaždj, a Pan Doktor Pec, přigeli magjce z strany gednáni o pokog dokonalé plnemocenstwj. W tom Křestiané z každého Děla třikráte wystřelili/ aby Pohané porozuměli že gesstě dostatek potřeb Wogenských k dalssý bitwě magi.

Mezy tjm když se tuto o Přjměřj gednalo/ Tataři y Turcy mjmo zápowěd včiněnau od Chána Tatarského, wygeli na sstráff k Nowému Hradu/ kdež ze třjch Wesnic Lid zagali, ano y Nowýhrad aby gim poddán byl/ žádali. O tom když Kommissaři zmjnku činili/ wymlauwali se Turcy tjm, že nemohau toho zabrániti/ lečby wssecky dali zwěsseti

Při tom rokowánj žádali Turcy/ aby gim wssecky Pewnosti, kteréž Křestiane od pěti let dostali/ byli nawráceny, ale gsauce od Kommissařůw Cysařských sprawenj/ že neslussná gest žádost gich, pustili ode wssech/ krom Ostřehoma, za kterýž y Erlu dáwali/ k čemuž Komissaři nikoli nechtěli powoliti/ pročež poslán byl Legát k Serdarowi, aby gemu tu wěc oznámil/ kterýž poněwadž se nenawracowal, anobrž wyslani byli někteřj p Kommissaře Turecké aby se s nimi spátkem nawrátili/ z té přjčiny daremné bylo rokowánj. A poněwadž Turcy základnjky swé mjti chtěli, a potomně teprwa Křestianské odeslati/ Křestiané Murata Bassy a Agu do Ostřehoma wzali, wzkazugjce/ když gi oni základnjky odessli, že také těchto zdržowati nebudau.

Té nocy Tataři v Kapele třidcéti Wesnic ohněm skazyli/ ale žádného w nich nenalezli.

Osmého dne Měsýce Rjjgna přigeli dwa Czausowé do Ostřehoma od Serdara wyslanj/ s nowinau takowau, poněwadž Křestiané dobrowolně

Oſtřehom za Erly vdati nechtěgi, že gey Serdar mocy Wogenſkau dobyti mjni. Při tom žádali, aby gim záklädnjky wydali/ k čemuž naſſy nechtěli powoliti, dokawádž oni prwe Pana Horacyuſa Neywyžſſýho Laytenanta w Oſtřehomě a Ryſſarkaſa z Komárnu gim newydagi.

Téhož čaſu z Budjnu do Wjdně přiſſli dwa Služebnjcy k Baſſeti Budinſkému/ neſauce těmuž Zlato/ Šaty a giné drahé wěcy / a k tomu ſměřugjce aby při něm zůſtali a gemu ſlaužili/ neb ho Pohané měli w welké wzáctnoſti/ tak proto že geſt ſtatečným Bogownjkem byl/ yak proto že geſt Seſtru Sultána Tureckého měl za Manželku. Nechtěl nic naſſjm zgewowati z ſtrany předſewzetj Sultána a Baſſjch geho/ pročež byl k tomu y práwem vtrpným přinucen.

Sedmého dne téhož Měſýce Rjjgna, Legát z Moſkwy ſám čtyřidcátý do Plzně přigel / a měl Audyency dne deſátého. Kdež gménem Knjžete ſwého/ Cýſaři preſentýrowal tyto dary: Předně Zlatý Buſykán / Rofflyk Zlatý drahým Kamenjm wykládaný / z ryzýho Zlata wyřezanau Stolicy/ yakéž vžjwá Knjže když do pole wytahuge. Potomně zlatem protkáwaný Obraz S. Mikuláſſe/ genž byl deſet loket dlauhý/ mnoho Koberců Perſyanſkých/ čtyry Šawle/ z nichž gedna každá ſſacowána za dwanácte Tiſýc Tolarůw/ a dobrau Summů mincowaného Zlata. Po odewzdánj darůw takowých / dwa z nich magjce Liſty wěřjcý / geden od Welkého Knjžete/ a druhý od Syna geho/ neſli ge s wyzdwjženým Ramenem a poddali Cýſaři, žadoſt Knjžete Moſkewſkého byla aby, mezy Cýſařem a njm proti Sultánowi včiněné bylo ſpolčenj.

Gedenáctého dne včiněn Legátům Pankét v přjtomnoſti mnohých Pánůw y z Rytjřſtwa/ a dne čtrnáctého opět Audyency měli/ po kteréž na Rathauz powolánj/ a tam z ſtrany wěcy weyš dotčené rokowali.

Při témž čaſu oznámili Špeheři Křeſtianům/ že Turek k Palanku a k Setſjnu táhne/ pročež Neywyžſſy Polnj Marſſalek wyprawil Pana Balffiho s oſmi Tiſýcy Lidu / aby w mjſtech těſných Nepřjtele hubil / ale poněwadž o wýgezdu geho Turcy zwěděli/ nic giného neſprawiw/ než že ſedm Set Turkůw na kteréž náhodau přitreffil/ rozehnal/ a 60. z nich yal / k Oſtřehomu ſe nawrátil. Chytře Nepřjtel wěc ſwau wedl / yakoby chtěl táhnauti k Palanku/ obrátil ſe k nowému Hradu/ kdež včiniw geden toliko Šturm/ položil ſe v Gokerna na proti Oſtřehomu / a tu wſſecku Kraginu až k Preſſpurku ſpáliw, ſſeſtnácytma Weſnic pohubil.

Třináctého dne téhož Měſýce / vkázalo ſe několik Tiſýc Turkůw s dobytými Šawlemi y s Ručnicemi/ proti njmžto wyſlal Pan z Šwarcmburgku čtyry Sta gjzdných Wallaunůw / Němcůw a Vhrůw / ale oni bez meſſkánj na ſpátek vſtaupili/ wſſak nic méně w tom vſtupowánj doſti gich mnoho naſſý zabili. Brzo potom welicý hauffowé Pohanſſtj na wrſſjch ſe vkázali: Wpadli potomně do Leženj Křeſtianſkého / a do třj Set Křeſtianůw pobili.

Opět wyprawen byl Legát k naſſým žádagjc pokoge / magjc při ſobě y základnjky, kteréž Křeſtiané přigmúce/ gegich tolikéž Oſoby propuſtili. A poněwadž Křeſtiané Erl a Hatwan mjti chtěli / a Turcy geſſtě na ničemž giſtém z ſtrany té wěcy ſe neſneſli/ wzkázali gim / aby wjce k njm Legáty neposýlali.

Mezy tjm Tataři wygeli na Štráſſ/ wypálili do čtyr Set Weſnic a Měſteček/ a deſet Tiſýc Lidu zagali s welikým zármutkem a naříkánjm Vhrůw. Neb kteřjžkoli z druhé ſtrany Dunage bydleli / o wſſecko přiſſli / w čemž někteřj winnu Panu Šwarcmburgkowi dáwali / neb ho Pan Balffy v Pan

Nádaždy

Nádaždy ſnažně proſyl / aby ſpáckem Wogſku za Moſt vſtupowati nepoſpauchel/ pro ſſtráſſy kteréžby Pohané činiti mohli / a wſſyckni Vhři y Němcy k tomu také radili/ wſſak nemohli nic při něm obdržeti.

Wpadli také někteřj z Tatarůw do Morawy/ z nichžto dwě Stě gich zmordowáno/ a Kořiſt gim odňata.

Dewatenáctého dne téhož Měſýce/ Turcy ſe wſſý mocy hnuli ſe z Leženj ſwého za njmiž naſſý čtyry mjle geli/ o čemž oni magjce ſpráwu / na Křeſtiany w Ordanku očekáwali / kteřjž také widauce to / nemohli nic proti njm ſpůſobiti.

Dwa ſlužebnjcy Serdara Ybrahima Baſſy / z nichž geden při něm byl Sekretářem Vherſkým/ a druhý Komornjkem/ obadwa z Křeſtianůw ſplozeni/ čaſem nočnjm do něyakého Leſa vtekli/ a na dwau pěkných Konjch k naſſým přigeli. Přineſli s ſebau některá tegná pſanj/ kteráž Serdarowi náleželi/ yako od Sedmihradſkého/ tolikéž gedno od Sultána Tureckého w kterémž gemu Sultán pyſſe/ aby oſadiw Hranice Vherſké/ byť giž co ſpůſobil neb neſpůſobil/ co neyrychlegi domů poſpjſſyl/ že Perſký Kral s Georgiany gemu na hrdle nedaleko od Konſtantynopole ležj. Přineſli také s ſebau dwa Turecké Tulichy drahým Kamenjm wykládané/ kterež za deſet Tiſýc ſſacowali.

Brzo potom přineſſené byli Nowiny / že Nepřjtel okolo Weſperýnu a Pápy weliké ſſkody činj/ pročež wyſláni byli/ Pan Nádaždj/ Pan Kolnič/ a Hrabě z Turnu/ geden každý s Reythary ſwými/ aby nenadále na Nepřjtele připadli/ a Kořiſt mu odňali/ ale on porozumjwage tomu/ obrátil ſe na ſpátek k Bělehradu.

Při témž čaſe wypálili Pohané z Erle Měſtečko řečené Budnok/ a Baſſe Serdar ſe wſſým Wogſkem ſwým k Koſſycem ſe přibližowal / což wida Gjrj Baſta/ tam ſe tolikéž obrátil/ k němuž přigel poſel od Weywody Walaſkého/ žádage proti Sedmihradſkému pomocy:

Křeſtiané v Fileku na Tatary připadli / z nichžto tři Sta zabili/ pět Set zagatých Křeſtianůw wyſwobodili/ a wſſelikau gim laupež pobrali/ y přitom neypřednegſſý Praporec Chama Tatarſkého doſtali.

Kardynál Battory wſſemi ſpůſoby o to vſylowal/ yakby mohl Weywodu Michala / kterýž Sedmihradſkau Zemi Cýſaři Rudolffowi podmaniti ſe ſnažil, zahladiti / aneb aſpoň z Země wyhnati: Kakož pak vſylowánjm geho ſtáti ſe mělo / aby z gedné ſtrany Turek/ z druhé Weywoda Muldawſký/ a z třetj on ſám/ wtrhl do Země geho / aby předſewzetj ge⁰ wykonáno bylo/ ale ſſtěſtjm welikým Weywoda Walaſký zagal oſoby ty/ kteřjž s Turkemo to gednati měli / z nichžto porozumjwage yaké Praktyky Kardynál vžjwati mjnj / ſhromáždil třidceti Tiſýc Lidu zbrogného / s kterýmž oſmináctého dne téhož Měſýce wygel do Země Sedmihradſké / Měſto řečené Kronſſtat mocý Wogenſkau dobyl/ a Lidem ceſty gdaucy do Polſky oſadil/ aby mu něyaká pomoc z té ſtrany dodána nebyla. Potomně nakloniw k ſwé ſtraně Cakle a Saſy/ ſe wſſjm lidem ſwým a s oſmideſáti Dělnik Hermſſtatu poſpjſſyl / na kterézto ceſtě potkal ſe s njm Legát Papežſký/ kterýž gemu oznamowal / že geſt giſté poručenj Cýſařſké aby ſe vpokogil, a lid z Země Sedmihradſké wywedl / kterézto poručenj Michal Weywoda chtěl aby mu bylo vkázano/ ale Legát ho neměl, dokládage/ žeby ſe takowé poručenj při Kardynálowi nalézalo, na čež Weywoda odpowěděl / že on má giné poručenj Cýſařſké / nim to že ſe ſprawowati chce, a Cýſaři tak yakž náležj wěrně ſlaužiti. Newěda Legát co giného začjti, proſyl Weywodu pro gméno Božj/ aby toho geſſtě dne zdržel Wogſko ſwé, že ſnad Kardynál rozmyſliti ſe

slitj se může a k pokogi směřowati, což on včinil / ale potomně wida že se nic takowého nedége, a že Legát giž k Kardynálowi odgjzdi / pohnul wssecko Wogsko swé proti Kardynálowi / od něhož giž ledwa čtwrt mjle byl. Dřjwe nežli se Wogska potkali / Weywoda Kardynálowi wěděti dal, že on ne proto do Sedmihradské Země přigel aby Krew Křestianskau wylé wal, ale aby od něho Zemi gménem Cýsařským přigal / poněwadž on ke sskodě wsseho Křestianstwa, s Turkem proti Křestianům se spiknauti neostegchal / ale že Kardynál na swém stál, a niyakž z Země wygeti nechtěl / nýbrž k bogi se chystal / Weywoda taliké ž swé napomenul, a k bitwě přihotowil / wssak neyprwe wyswědčenj včinil takowé / že tjm, že se Krew Křestianská prolege / ne on ale Kardynál winen bude. W tom bez messkánj ordunk včiněn, a když po třjkrate Iesus po wssem Wogssté wolati kázal, a rozhlásyti wůbec / že se těm kteřjž se poddagi, nic zlého státi nemá, potkal se s Kardynálem zmužile / kterýž pětmecytma Tisyc lidu swého měl a gey se wssym lidem geho na hlawu porazyl. Stala se bitwa w dewět hodin Německých, a trwala za pět hodin pořád zběhlých. Padlo Sedmihradčanůw dwa Tisyce a dwadceti sedm / zagatých a raněných načteno wjce nežli geden Tisyc, mezy nimiž byl Kornýs Kasspar a Gřj / Walachůw gednom dwě stě zahynulo.

Po té bitwě poručil Michal Weywoda wpadnauti do Leženj Nepřátelského / kdež dostali pět a čtyrydcéti Děl, od Zlata, Střjbra, Ssactwa, Konj, a Stanůw Kořist znamenitau. Odtud táhl Michal s Wogskem k Sedmihradskému Bělehradu / z kteréhožto Města obywatelé, dřjw než se k němu přiblýžil / wygeli gednu mjli proti němu, a přigali ho do Města s welkau wděčnosti y radosti / yakož na znamenij toho y Děla spaussteli. Wyslal pak dwanácte Tisyc Lidu, aby honili vtjkagýcýho Kardynále / a wssecky gemu průchody zasadili.

Ystwan Battorý, Strege Kardynála wezma neylepssý wěcy z Klauzenburgku obrátil se k Hustu / aby tu shromáždic wjce Lidu, Michalowi včinil odpor. W tom Král Polský we wssem swým Královstwý zápowěd rozhlásyti poručil / aby žádný nebral žold od strany protiwné Cýsaři, což se stalo mjmo naděgi Kardynála y Ystwanu Stregce geho.

Cžtwrtého dne Měsyce Listopadu poddalo se Město Klauzenburgk / do kteréhož wgel Baā Michaltssa Heytmā Michala Weywody s gednim Tisycem lidu / odkudž wyprawenj byli někteřj s třema Tisýcy k Solnoku, a tu wssecku Kraginu krom Hustu a Rywaru, podmanili.

Nasslo se w Wogssté Michala Weywody třj Tisyce Turkůw a Tatarůw kteřjž wssickni přigali Křest, s Ženami y s Dětmi swými.

Před tim nežli Michal wtrhl do Země Sedmihradské Sultán wěda o vmyslu geho / wyslal k němu ssedesáte Czausůw, aby s nim o pokog gednali / a Praporec témuž presentýrowali / kteréž on zdržowal / až prawě Zemi Sedmihradskau opanowal, a tu teprwa poručil ge wssecky zgjmati gsauc toho vmýslu / aby ge odeslal do Prahy.

Po dobytj Města Klauzenburgku / Michal mnoho Panůw Sedmihradských odprawiti Mečem kázal / mezy nimiž byl y geden Laytenant / kterýž náwodem Ybrahyma Bassy, Michala zamordowati měl.

Kardynál domnjwage se že Gřj Basta pro geho stranu lid zbjral / poslal k němu žádage pomocy proti Michalowi / ale Basta s Pawlem Niáry, a Dawidem Vngnadem hnul se k Waradinu / aby ne gemu ale Michalowi pomoc včinil. Poslal pak Michal několik Tisyc Lidu k Pewnosti Hustu / namýnage obywatele aby mu se poddali, kteřjž nessetřýce toho / že se gim

až do

až do poslední hlawy brániti Kardynal poručil, a pro lepssý bezpečnost geden gim Praporec Lidu přidal / tak včinili a poddali se Michalowi, kdež on netoliko se pokladu Battorského zmocnil, ale y giných Panůw Sedmihradských Klénoty neypředněgssý dostal / což wsse za Deset Millionůw ssacowáno.

Málo před tjm Ystwan Battorý z té Pewnosti byl wygel do Somblý / na kterézto cestě Gřj Basta gey zagal. Ziádal aby se mu milost, Ženě y Dětem geho stala / kteráž mu připowěděná nebyla / ažby neyprwe těm gessto w Rýwaru byli, gichžto načteno dwa Tisyce, a množstwj Děl welikých měli / z Pewnosti wygjti poručil, a Cýsařským gi postaupiti / což on nemesskal wykonati. A tak tjm způsobem Země Sedmihradská Cýsaři zase w gho vwedená byla skrz obzwlásstnj prácy a vsylowánj Michala Weywody, Gřjho Basty a giných. Michalowi wssecka Země přjsahu náležitau včinila, a on zase wssem Stawům přjsahu nápodobně včiniti musel / že neginače od nich přjsahu přigýmá, gednom způsobem takowým / aby oni pod mocy Cýsaře Rudolffa pozůstáwali, a wssech swých swobod a Prywilegiům / tak yako prwe w vžjwánj byli.

Cžtrnáctého dne Měsýce Listopadu přinessené byli Nowiny k Gřjmu Bastowi / že Michal porazyl mezy Horami ty wssecky gessto s Kardynalem vtjkali / při čemž žeby y sam Kardynál zabit býti měl, což o wssem tak by-

lo / neb y Hlawa zabitého Kardynála na Kopi do Sedmihradského Bělehradu byla přinessena, na kterézto mjsto Michal y Tělo geho přiwesti poručil. Zagat byl při něm Kornýs Kasspar, a Biskup z Nadpradi a Malaspiny Legát Papežský s třema Praporcy, a ti byli na záwazek wzati. Lippu a giné Pewnosti Michal s swými Wogáky osadil / giné do Walach wyprawil / aby Turkům a Tatarům gessto byli do Země wtrhli, cesty zasskočili a Kořist gim odniali. Od téhož poslán byl Legát do Wýdně k Arcyknýžeti Machyássowi / oznamugjc o wýtězstwj obdrženém, pročež hned w Wýdni spjwali Te Deum laudamus a Střelbu na Basstách spausstěli. Arcy Knjže Kurýrowi tomu zlatý Řzetěz, a Manželce geho zlatý Kofflјk darowal. Potomně pospýssyl Legát dotčený k Plzni, aby Cýsaři o témž wýtězstwý znáti dal / kdež mu také poctiwý darowé dáni byli. Michal Weywoda radil Cýsaři aby Město Klausenburgk poněwadž tolikrát proti Wrchnosti swé powstalo, do gruntu rozbořiti kázal giným ku přýkladu. Při tom za Re-

solucý

saucy žadal / coby s těmi Pány Sedmihradskými činiti měl, kteřjž byli z vtjkali, a nyni za milost žádagi. Naposledy dáwal znati, že gest wssem Stawům pod stracenjm hrdla y Statku dwadcátého dne Měsýce Listopadu Sněm položil / aby se neň wssickni sgeli do Klausenburgku / kdež se na mjstě Cýsařském tolikéž Girj Basta postawiti měl.

Téhož Měsýce Basse Serdar poslal psanj z Budýnu do Ostřehoma k P. Balffymu, žádage aby mu oznámeno bylo zdaliž Křestiané chtěgi pokog včiniti / gestliže k němu mysl nemagi, že chce až k Wjdni sstraffowati / poněwadž Lid má tak k tomu chtiwý, že gest musel v Budýnu aby ho zdržel Most dáti swrcy. Tomu Czausowi dopustil Pan Balffy sebau obědwati, kterýž tak se truňkem obtjžil / že za půl dne nemohl wystřjzwěti. Wyprawen potomně z Ostřehoma, s odpowědj takowau / aby Turcy wssecky Wězně propustili, a Tatarům sstráffy zapowěděli. Bez messkánj Serdar giného Czausa wyslal s wzkazowánjm že chce rád wssecky Wězně kteréž má propustiti / ale Tatarům sstráffy že nemůže zabrániti. Že pak Tatari neywjce Wězňůw měli, a Křestianům sskody činili / daremné opět bylo z strany pokoge gednánj.

Při témž čase Pohané vtekli z Zestneku, a Křestiané gey lidem a střelbau y ginými potřebami Wogenskými dostatečně opatřili.

Neywyžssý Biskup Rzjmský Klément toho gména osmý snažil se o to wssemi způsoby / aby byla swornost mezy Potentáty Křestianskými, gehož to také vsylowánjm způsobeno / že Král Hyspanský přislibil Armadu o sto Ssýffich a ssest Tisyc Wallaunůw do Vher proti Turku wyprawiti: Knjžata Wlaská tolikéž vwolili se, padesáte Lodj chowati, a ti aby slauli auxiliaria, Král pak Frantský aby také čtyry Tisyce gjzdných wyprawil nad nimiž Neywyžssým aby bylo Knjže Saffogské / k čemuž Král powolil, a za tau příčinau obzwlásstně Legáta swého poslal do Prahy k Cýsaři.

W tom také Král Perský Legáta swého wyslal k Cýsaři, k Králi Hysspanskému y Frantskému / tolikéž ke wssem Knjžatům Rzjšským s dary poctiwými, aby wedlé záwazku proti Turku bogowati nepřestáwali, a že při sobě má netoliko Georgiánského, ale y Moskewského, y giných Knjžat Legáty / kteřjž nápodobně proti Turku wálčiti chtěgi. Byl tehdáž při téhož Dwoře Czaus od Sultána wyslaný z strany pokoge, kterémuž Král žádné wděčnosti neprokázal, nýbrž na sobě znáti dáwal / yakoby Křestianem býti chtěl.

Při koncy Měsýce Listopadu, Nowiny byli přinessené / že Knjže Pomeranské Zygkmunda Sedmihradského na cestě když do Engellantu gel / gal a že ho při sobě chowati chce až do dalssýho poručenj Cýsaře Rudolffa / ale vkázalo se potom že Nowiny tyto smyssléné byli.

Při témž čase Pan z Sswarcmburgku wygel s lidem swým k Pewnosti řečené Lák / kterauž obleženj bez messkánj poddali, proto aby s hrdlii odtud odgjti mohli / yakož gim k tomu Pan z Sswarcmburgku powolil. Odtud hnul se k Ballantwaru, kteréhož se brannau rukau zmocnil. Tu zamordowáno osm set Turkůw, a množstwj Proffantůw rozličných nalezeno. Oto když zwěděli Kopansstí a Rastatssti, wyběhli z Pewnosti swých, a když se k nim nassy přibljžowali, zase do nich wběhli. Dotčená Pewnost Kopan gt třema Waly a čtyrmi Ploty dosti dobře opatřená: z kteréž se Pohané sylně Křestianům bránili, tak že nassy stratiwsse 200. lidi / y pro nedostatek potřeb Wogenských museli od ni odtrhnauti. Při tom zahynuli / Walaský Laytenant Oberpurgk a Pan Chynský / Pan z Merspurgku w prawé Rameno

prostřelen.

prostřelen. Když tehdy Křestiané odtud odtahowali / bez wědomosti Pana z Sswarcmburgku, skryli se někteřj z Vhrůw w Lesu přilehlém, a w tom Turcy wypadli z Pewnosti, a pustili sa daleko za Křestiany / a Vhři dotčenj widauce k tomu čas býti přiležitý wyskočili, a Pewnosti se zmocnili. Po wzetj Pewnosti té, spálili Křestiané do Sedmdesáte Wesnic Pohanských.

Cýsařssti Kommisaři Pan Dawid Vngnod, a Pan Petr Lesle, přibljžowali se tehdáž k Bělehradu Sedmihradskému / proti nimžto wyslal Michal Weywoda Kanclýře swého, Neywyžssýho Hoffmistra a Sstolmistra aby ge poctiwě přiwjtali, a do Hospod vwedli.

Následugicýho dne žádali aby mohli mjti Audyency, k kteréž Weywoda hned w osm hodin powolil, a hned Wůz swůg s ssestmi Koňmi pro ně poslal, a přikázal ge mnohým z Rytjřstwa až před swůg pokog wyprowoditi / kdež wyssel proti nim Weywoda a přiwitaw ge, do pokoge ge vwedl. A když Pan Vngnod poselstwj swé wykonal / zase obadwa z pokoge vctiwě wyprowodil. Po obědě přigel zase pro ně Neywyžssý Hoffmistr s Wozem swým oznamugjc že zase Audyency mjti magi.

Druhého dne genž byl den čtrnáctý Měsýce Listopadu Weywoda poslal Kommisařům Hlawu Kardynála Battorý aby na ni pohljdli / kterauž Pan Vngnod / aby se Cýsaři vkázati mohla, bez messkánj wykontrfektowati poručil. Byla osoba owssem, yakž po Hlawě znáti bylo, pěkná / ránu měl nad lewém oku / ale ta gemu nebyla smrtedlná, nýbrž druhá kterauž w Teyli měl, tak že Mozek spatřiti se mohl.

Sseſtnáctého dne téhož Měsýce byli Kommisaři v Weywody na dobré wůli, kdež Pan Vngnod darowal Weywodowi Gross Zlatý s desýti obrazy Cýsařůw Rzjmských, a ti byli Oryántskými Rubjny pěkně okrássleni.

Dwadcátého prwnjho dne strogili se Kommisaři od Weywody kterýž před tjm poslal k Vngnodowi Hoffmistra swého, žádage aby ten malý dárek, totiž Dek / s wděčnosti od něho přigal / za čež Vngnod poděkowal, a do Klausenburgku na Sněm pospjssyl.

Sedmihradská Země byla od Weywody welmi splůndrowaná, kterýž také yakž wegš oznámeno / y poklady gegi w Kýwaru dostal, a tj byli ssacowáni za tři Milliony / kteréž on poručil na čtyrydcýti Wozych do Zenty odwezti. Jakož pak wůbec o dotčeném Weywodowi mluweno bylo žeby s Sedmihradčany nelitostiwě zacházeti měl / žeby při sobě vstawičně Czausy mjwal / žeby Stawům Sedmihradským sobě toliko a Synu swému přisáhati poručil, a žeby obohacen gsa poklady Battorskými / práwem Wogenským Zemi Sedmihradskau sobě přiwlastňowal, ale to wsse / že ginače bylo / w brzkém se čase vkázalo, neb on Legáty s Kljčemi od Země Sedmihradské / s některými Praporcy Kardynálskými, s Koněm s Pečetj a s Mečem téhož Kardynála k Cýsaři wyprawil, s delssým oznamowánjm / že on na ten čas w Zemi Sedmihradské neginače než yako Gubernátor pozůstáwa, až do dalssýho Cýsařského poručenj. Tomu se toliko diwili mnozy že nechtěl aby Wogsko Cýsařské / kteréhož Girj Basta pětmecytma Tisyc shromážděného měl, na Hranicych leželo / dokládage že se netřeba žádného obáwati Nepřjtele.

Komárnssti s ginymi Fraypaytery, giž wssech bylo geden Tisyc / pustili se dewatenácte mjl pod Budýn / kdež wpadli nenadále do Leženj Tatarského / mnoho gich pobili, giné rozehnali, a čtyry sta Křestianůw wyswobodili. Nawracugjce se domů / když se giž rozdělili, Komárnssti gichž

bylo ſto třidceti obořili ſe na dwě Lodě Pohanſké/ w nichžto wſſecky Turky pomordowali, a dwadceti pět Wozůw rozličnau laupeži naladowali. Hotowých Peněz přiſſlo na gednoho každého ſto oſmdeſáte Tolarůw.

Druhého dne Měſyce Praſynce puſtilo ſe oſmmecytma Turkůw až k Oſtřehomu, a poněwadž přes Rzeku zamrzlau k Oſtrowu mohli/ chtěli na Křeſtiany připadnauti, ale Oſtřehomſſti wyſkočili na ně / patnácte z nich gali, a giny w Sitj ſe ſkryli.

Když ſe wěcta doneſla do Konſtantynopole že Michal Sedmihradſkau Zemi gménem Cýſařſkým podmanil / ačkoli dotčený Michal Sultanowi wzkázal že ſe to k geho lepſſýmu ſtalo / wſſak nicméně, rozhněwaný / Legáta geho gjti poručil, a Baſſe bez mnohého dlenj / wtrhl do Země geho ale zaſe z ni byl od Michala wyhnán. W tom Sultán že Pokladnicy měl téměř wyprázdněnau, poručil Abrahymowi Baſſeti/ aby znowu s Křeſtiany o pokog gednal / pročež také Pan Balſſý z Wjdně do Oſtřehoma ſe nawrátil, aby wyſlyſſel žádoſt Baſſy Abrahýma / kterýž giž w Rzeckém Bělehradu byl a ſſeſt Tiſyc Křeſtianůw od Tatarůw wykaupil, aby na znamenj budaucýho pokoge / ge propuſtil.

Téhož Měſyce Duca di Mercurio Legát od Krále Frantſkého wyſlaný do Plzně přigel k Cýſaři, a měl Audyency / žádný tehdáž newěděl pro kterauby přjčinu přigel. Poslowé pak od Moſkewſkého wyſlaní z Plzně do Mergerhaymu k ArcyKnjžeti Maximiliánowi wygeli. Domnjwali ſe někteřj žeby Knjže Moſkewſký Dceru ſwau gedinau Maximiliánowi zaſnaubiti chtěl / aby po ſmrti geho, těch ſſyrokých Kragin Pánem byl.

Nahoře oznámeno geſt/ kterak Karamanſſti, Natolički a Aſiátſſti proti Sultánowi powſtali, a tj až poſawád na předſewzetj ſwém ſtáli. Neywyžſſý nad nimi byl Vsahým Baſſe, bogownjk znamenitý / kterýž někdy pod Synanem Baſſy w Vhřjch y w Perſii ſlaužil, a ten mnohém gich wjce k ſobě přiwábil/ že geſt ſe o wſſelikau Kořjſt s Wogáky ſwými ſprawedliwě dělil. Židům poněwadž gich Nepřjtelem byl / cožkoli měli, bráti poručil, a wſſudy po wſſech Wězech wolati / že Bůh geden geſt, a že Machomét geho geſt Nepřjtel/ on pak ſám že pozůſtáwá Cýſařem a wyſwoboditelem Lidu z auzkoſti. Dwa Baſſowé byli pti němu wyſláni/a ti ſpolčili ſe s nim, gichžto ſnažnoſti ſtalo ſe/ že giných ſedm Kragin/ mezy nimiž počtené gſau/ Babilonyá, Damaſſek a Armenyá, opanowali / což když oznámeno Sultánowi / rozličné precesſye poručil wykonáwati, a tři dni wſſem ſe poſtiti/ aby Machomét, nemeſſkal takowého ſwého Nepřjtele ſkrotiti.

Při témž čaſe Symon Georgián zmocnil ſe znamenitého Měſta řečeného Arzýron / tak že tudy dobrau naděgi měl k opanowánj wſſy Azye.

Proti dotčenému Vſahim Baſſeti wyſlal Sultán zaſe Baſſy Mehméta kteréhož on porazyl a s pomocý Baſſete z Serwjj / dobyl Měſto Orſſáma, w kterémž na ſto Tiſyc Lidu bylo. Mjmo to Baſſe w Argirjj, a Baſſe w Damaſſku / tolikéž proti Sultánowi powſtali, a Kraginy geho hubili.

Dewatenáctého dne téhož Měſyce, Girjj Baſſa Pewnoſt Huſt Lidem ſwým oſadil.

Zygkmund Sedmihradſký ſliſſe žaloſtnau nowinu o ſmrti Strégce ſwé° Kardynála welmi byl truchliw, a wezmauc k ſobě neylepſſý ſwé Klénoty we dwanácti Konjch gel k Polſkému Kanclýři / na kteréžto ceſtě giné naň připadlo neſſtěſtj / že mu dwa Wozy s Klénoty shořeli.

Michal Weywoda Tělo Ondřege Kardynála w Bělehradſkém Kláſſteře/ kdež

ře/ kdež prwé Zygkmund Sedmihradſký Tělu Bratra Kardynálowa, genž byl s poručenjj geho ſtiat / Hrob nákladný včiniti kázal, pochowati dal/ při čemž wſſem ſám oſobně býti chtěl / y ſám za Marami ſſel, želegjc ſmrti geho / neb prawil kdyby byl žiwého gal / žeby byl gemu na hrdle nic neučinil, gednom žeby ho byl odeſlal k Cýſaři. Noſyl pak dotčený Kardynál na malém Prſtu Prſtýnek s drahým Dyámantem,a ten mu ho někdo y s Prſtýnkem uřezal.

Abrahym Baſſe když zwěděl že Bek Kopanſký ,p ſtrach Pewnoſt ſwau opuſtil / poručil ho zaſſkrtiti. Nápodobně včinil Chámowi Tatarſkému w Bělehradě Rzeckém, a na mjſtě geho wyprawil do Tatarſké Země gednoho ſtarce z Rodu téhož Cháma/ čímž Tataři nebyli dobře ſpokogeni, neb wſſickni z Vher wygeli. Přjčina ſmrti Cháma Tatarſkého byla tato/ že geſt on, přigma darem deſet Tiſyc Dukátůw / podepſal ſe ſwau wlaſtnjj rukau připowjdage, že ani Cýſaři Křeſtianſkému ani Weywodowi Walaſkému ničímž ſſkoditi nechce / což poněwadž neſplnil / Michal Weywoda poſlal podpis takowý k Baſſeti Abrahýmowi/ dokládage, žeby toho hoden byl, aby ho poručil zaſſkrtiti/ což ſe ſtalo wedlé wůle geho.

Komárnſſti wygeli na ſſtráff k Bělehradu / kdež přitreffice na 30. Turkůw geſſto 200. Dobytka hnali / přinutili ge, že gim Dobytek ten až do Komárna hnáti muſeli / z nichžto gednom pět gali, kteřjž k Baſſeti Bělehradſkému Liſty měli / a giné propuſtili. W pſanjj onom ſe obſahowalo, že w oſmi dnech do Bělehradu Penize y Proſſanty dodati ſe magi/ pročež na ně naſſy pozor měli.

Léta Páně 1600. za panowáni téhož Cýſaře Rudolffa / dáli ſe wěcy, pamětj a wyprawowánj hodné tyto.

Třináctého dne Měſýce Ledna přigeli Legáti Michala Weywody do Plzně, a tu Cýſaři / wegš oznámené wěcy totiž Klýče od Země Sedmihradſké/ čtyry Praporce Kardynála/ Koně téhož / Meč / Sekrét y Buſykán preſentýrowali. Pokládali to za dobré omen, že Kůň dotčený před Cýſařem několikráte zařechtal / tak že po třikráte pro tu přjčinu Cýſař z Wokna naň pohljdl.

Papež s Kardynáli těžce neſl ſmrt Ondřege Kardynála / neb y Hlawa geho wykotrffektowaná pro žaloſt po wſſem Měſtě vkazowaná.

Téhož Měſýce přiſſel do Benátek Legát Krále Perſkého, oznamugic že za nim auprawné Poſelſtwj gede k Papeži a ke wſſem Potentátům Křeſtianſkým / aby ſe ſtalo proti Turku gednoſworné ſpolčenj.

Sultán proti Vsahým Baſſeti Baſſy Cykála wyprawowal / ale Lid nechtěl ſe dáti potřebowati, a on wſſecky ty kteřjž odporowali/kázal zwěſſeti. K Abrahýmowi pak Baſſeti giný Czaus poſlán s poručenjm takowým aby nepřeſtáwal s Cýſařem Křeſtianſkým o pokog gednati. Mezy tjm Ženy Baſſete dotčeného Seſtru, a Matku ſwau / Sultán poručil z Swěta ſprowoditi, přjčina pro kterauzby to včinil/ geſſtě byla tegná.

Po wykonáni poſelſtwj ſwé° při ArcyKnjžeti Maximiliánowi, Legáti Welikého Knjžete Moſkewſkýho do Měſta Chba wyprowázeni / aby tam přes Zymu zůſtali / kteřjž Swátek Třech Králůw wedlé obýčege ſwého ſwětili

ho swětili. Oblekli se wssickni w pěkné slaty, wyssli s Processy za Město k Wodě s swětli, mezy nimiž ssel Kněz gegich w drahém Oděwu nesa Krucyffix a Knihy, a když přissli k Wodě / wssickni vmywsse Twář, do Města se nawrátili. To oni wykonáwagi každého Roku, a tak smegssle gi / že toho dne Pán náss Gežjš Krystus od Swatého Jana Křjtele w Jordáně pokřtěn byl.

Téhož času nacházeli se w Klausenburgku někteřj Polácy, a ti gistili že Zygkmund Sedmihradský w Zemi Sedmihradské v některých swých dobrých Přátel byl / nyni pak že na Polských Mezech se zdržuge: což dosti bylo k wjře podobné / neb Michal Weywoda, Michala Kantáry někdy Rychtáře Klausenburgského / že gest Zygkmunda několikráte časem nočnjm w swém Domu měl, pěstj zabil. Kakož y Sultán mno° Lidu do Země Muldawské wyprawiti poručil / aby netoliko Sedmihradského zase do Země geho wyprawil / ale y Muldawanům pomoc proti Walachům včinil. Král také Polský k Cýsaři Legáta poslal / oznamugic, gestližeby Michal do Země Muldawské wtrhl / žeby on musel swého hágiti, a do Země Sedmihradské s Zygkmundem, y do Slj̈zska wpadnauti: pročež Cýsař Kurýra wyslal k Michalowi, aby od předsewzetj takowého odstaupil, a raděgi wtrhl s Wogskem swým do Země Turecké / poněwadž y Tataři na tom gsau, aby proti němu wálku wyzdwjhli / proto že z náwodu, geho Cháma Basse Ybrahým zassKrtiti poručil.

Měsýce Vnora, když trwalo Léto milostiwé, Papež poručil wssecky Czalauny z Pokogůw swých wynásseti, a gednom w Komoře swé Lůžko / některé Tabule, a Hlawy vmrlých Lidi kázal postawiti / neginače přemegssl ege, gednom aby tu magjc při sobě dwa Bratry Kzeholy Swatého Benedykta / wedlé regule gegich, žiwot welmi vtrpný, a to wssemu Swětu ku přjkladu wedl.

Měsýce Března Basse Mehmet oblehl w Městě řečeném Orffana Vsahým Bassy / kterýž naň wypadl z Pewnosti s mnohými gjzdnými y pěssými, a tu byl zrazen od Sekretáře swého / gat, a do Konstantynopole odeslán. Nicméně bránili se obležení, a magjce gistau naděgi že gim pomoc včiněná bude / chtěli se nad tjm, že gim Basse gich Neywyžssý zrádnegat byl / mstjti.

Dewátého dne téhož Měsýce přigel Legát Turecký do Kronsstátu Haraym Aga nazwaný / Muž giž wěkem sesslý s pěti ginými přednëgssými Turky wedlé sto osob giných / proti němuž wygel Michal Weywoda s gednim Tisýcem gjzdných a s Drabanty čerwenými Sukněmi přioděnými, a když nedaleko od sebe byli / obadwa z Koni skočili, a witali se přiwětiwě. Tu Legát hned Michalowi Ssawli geho odpásal, a připásal mu ginau gménem Cýsařským tak drahými Kameny ozdobenau / že pro množstwj gich, ani Possiwu žádný kdeby byla / poznati nemohl. Mjmo to darowal témuž Kučnicy znamenitau, předrahau, a množstwj Per drahých. Synu geho Petrasyowi dal Praporec s ssyrokými střjbrnými sspicemi, a nápodobný Michalowi. Naposledy presentýrowal témuž pět pěkných Koni Damassskem čerwenym přikrytých / kteréž před sebau wýsti poručil, a gedauc do Města swrchugmenowaného, ku poctiwostj téhož Legáta Děla kázal spausstěti: Legát pak nadepsaný gel mu po lewé Ruce, až prawě do Města wgeli, a do Hospody pospjssyli.

Při témž čase tolikéž Zběř Turecká z Hlawnjho Města Budina w nemalém počtu wě času nočnj° wytáhli, a magjce s sebau dwě Petardy chtěli s nimi Ostřehō opanowati, a ge k Branám Wodnjho Města přisstraubowati

ale prozrazeni gsauce w tom museli odstaupiti.

Vsahim Basse w Konstantynopoli s některými ginými Turky přehroznými a neslýchanými mukami za tři celé dny trápen / a naposledy teprwa zassKrcen.

Filekssťj / Setssinsstj a Sendresstj / shromáždiwsse se wespolek časem nočnjm wyrazyli Brány Města Erle / a mnoho tu Turkůw pobili / ginj do Pewnosti a Zámku vtekli: Když pak ráno odtud odgjžděli s nemalau Kořistj / Pohané spatřiwsse že gich nemnoho gest / honili se za njmi / a Sto gich zabili.

Měsýce Dubna / Michal Weywoda držel Sněm w Zemi Sedmihradské / na kterémž žádal od gedné každé Brány čtyry Tolary / a mjmo to Stawům ginau welikau Summu peněz sobě dáti poručil.

Cztrnáctého dne téhož Měsýce / Zygkmund Battory s několika Tisýcy Polákůw a Tatarůw / kteréž mu Polský Kanclýř nashromáždil / přigel do Země Muldawské / aby s pomocý Jeremiásse Weywody zmocniw se / gj témuž datem dal / a dále do Země Sedmihradské wtrhl. O čemž mage spráwu Michal / vmjnil ho předgjti / a dřjwe nežliby on do Walach wtrhl / na Zemi Muldawskau se obořiti.

Třimecýtmého dne / vmřel na Zymnicy Pan Balffý na Zámku swém řečeném Bibersspurgk.

Pětmecýtmého dne / Mikuláss Horwar Heytman Hraběte z Serýnu / wygel s několika Sty Lidu swého / a potkaw se s Bassy Segétským / swedl s njm

Bitwu nesstiastnau / neb padlo mnoho Křestianůw / a sám Mikuláss raněn gsa ledwa vtekl. Nedaleko odtud byl Tssussy Heytmana dotčeného wěrný Služebnjk / mage také něco lidu při sobě / a ten slysse hřmot od Kučnic / přiblj̈žil se k mjstu onomu a přitreffil na Bassy / kterýž s swými Turky z Konj byl ssedl / a Křestianské hlawy ohledáwal / y obořil se na ně / kteřjž rychle wsedawsse na Koně swé vtjkati počali / ale Křestiané mnoho gich Kučnicemi z Konj sráželi y samého Bassy zabili: Hlawu geho Tssussy Hraběti z Serýnu odeslal / kteráž potomně do Wjdně byla poslána / Tělo Turcy do Segetu dowezli. Býwal dotčený Basse Martalausem / ale pro swau zmužilost Bassetem od Sultána včiněn.

Třidcátého dne sstraffowali Tataři v Pewnosti řečené Kálo / a zapálili množstwj Wesnic.

Michal Weywoda s dewadesáti Tisýcy Lidu Wogenského / wtrhl do Země Muldawské / kterémuž Weywoda Jeremiáss vstaupil až na Meze Polské do Kylj.

Gedenáctého dne Měsýce Mage / přinessená do Wjdně hlawa Bassete Segetského / kterauž Křestiané vkázali y Basseti Budinskému s dotazowánjm / gestližeby gi znal / kterýž s welkým wzdychánjm powěděl / že gest Hlawa Bassete Segétského / a že Cýsař geho / neměl Wogáka nad něho zmužilegssjho / a přitom se tázal / yakým spůsobem zabit gest.

Osmnácté° dne stala se Bitwa mezy Michalem Weywodau a Zygkmundem Battory a Jeremiássem Weywodau Walaským / v Zámku řečeného Odony / kteráž trwala od Poledne až do samého wečera / až naposledy Michal wjtězstwj obdržel. Padlo gich z strany Walaské osm Tisýc / a z strany Muldawské dwa Tisýce. Zygkmund Sedmihradský sám čtyřidcátý vgel / a

Jeremiaš ſpuſtil ſe až do Země Turecké. Za tjm Michal wſſecku Zemi Walaſkau ſobě podmanil / y Obywatele k přjſaze přinutil / čemuž newelmi odpjrali / proto že Jeremiaš nelaſkawě s njmi nakládal / neb mu gedenkaždý Obywatel každého Měſýce Dukát na Zlatě dáti muſel. Potomně Lid Michala Weywody weliký hlad trpěl / tak že y ljſtj od Stromůw gjſti muſel / a to ſe dálo za přjčinau tau / že mu Jeremiaš wſſeliké Proffanty odňal, a ceſty zaſekal.

Téhož čaſu zbauřili ſe Wallauni w Pápě / Heytmany ſwé wyhnali / Neywyžſſjmu Vherſkému Michalowi Marothi y Wogátům geho Sſawle od Boku wzali / a ačkoli gim připowěděno / že ſe gim Zic ld za čtyry Měſýce zaplatj / wſſak nic méně vmjnili Pewnoſt ſe wſſemi Vhry y Němcy / gichž bylo s Ženami y s Dětmi geden Tiſýc / Bělehradſkým Pohanům za giſtau Summu Peněz prodati.

Sekretář onen Vsahim Baſſete / kterýž Pána ſwého byl zradil / tehdáž powſtal zaſe proti Sultánowi / a Mehmetowi Baſſeti ſylný odpor činil. Czaſu gednoho wzkázal mu že chce Měſto Orffana poddati / pročež aby k němu s lidem přigel / což on mage ſedmdeſáte Tiſýc lidu / včinil bez meſſkánj. W tom on včinil naň Zálohy / a porazyl mu dwadceti Tiſýc Lidu / tak že ſám s ginau čáſtkau ledwa vtekl.

Měſýce Czerwna dwa Tiſýce Tatarůw ſſtraffowalo v ſamého Rábu / na kteréž naſſý owſſem wyſkočili / ale pro Rzeku k ſobě nemohli. Rowně tehdáž Pan Sſwarcmburgk z Wjdně do Rábu přigel / a kdyby ſe byl maličko opozdil / bylby vpadl do Rukau Tatarſkých:

Při témž čaſe Weſperinſſtj vchytili dwa z těch Wallaunůw geſſto s Nepřjtelem z ſtrany Pápy gednali,

Wallauni w Pápě ſwého Neywyžſſjho Heytmana do Paut vkowali / a ſſacowali ho s některými Wogaky geho / tak aby gim Sto Tiſýc Zlatých položil / a on oſmnácte Tiſýc Dukátůw dáti powolil. Potomně wyprawili některé Turky w geho wlaſtnjch ſſatech do Bělehradu / a tak dalece s Nepřjtelem gednali / že dawſſe Zakladnjky ginak Obſides, na tom zůſtali, kdyby gim Turcy penjze poſlali / aby hned do Pewnoſti wgeti mohli.

Čtyrmecýtmého dne téhož Měſýce / Pan Sſwarcmburgk k Pápě přigel s třema Tiſýcy Lidu / chtě ſe Pewnoſti Sſturmem a s Petardau zmocniti / a Wallauny potreſtati: ale poněwadž ſe gich dwě Stě ſkrylo w Mleynjch a nenadále naň wyſkočili / a z Pewnoſti také z huſta ſtřjleli / muſel odtud ſe ſſkodau odſtaupiti / ztratiw ſto Oſob a Neywyžſſjho Laytenanta Hannybala Kráca z Sſarffenſſtegna.

Heyducy ſpálili Měſtečko Rulu / a Tataři ſſtraffugjce ſpálili Wes Knapolnu / za njmiž ſe puſtili Huſaři a Křeſtiany wyſwobodili.

Když byl zagat Sſymon Georgian / Syn geho wytáhl do Pole / a potkaw ſe s Baſſau od Sultána wyſlaným porazyl lid geho a ſamého gal. W té naděgi byl / že za toho Baſſy zaſe Otce ſwého doſtati mocy bude.

Téhož čaſu Jeremiaš Weywoda Walaſký a Zygkmund Sedmihradſký / ſwedli opět bitwu s Michalem / od kteréhož po druhé byli poraženi / tak že ſe za njmi honil až k Mezem Polſkým / pročež také Kanclýř Polſký ſebral Lid na ſwůg groš / aby odpor včinil Michalowi / geſtližeby chtěl na Meze Polſké ſáhnauti.

Dwadcátého ſedmého dne Turcy dodali Wallaunům Proffanty do Pápy na třech Stech wozých / při čemž byl y Baſſe Boſenſký / kterýž y do Pewnoſti wgeti chtěl / ale oni nechtěli k tomu powoliti / ažby gim prwé Summa odečtena byla. Pročež obrátili ſe na ſpátek / a Wozy Ženami a Dětmi od

Wallaunůw wydanými naladowali.

Třetjho dne Měſýce Czerwence / Kanclýř Polſký wygel s dwadceti Tiſýcy Lidu do Muldawſké Země k Lembergku / a tu očekáwal na několik Tiſýc nagatých Tatarůw.

Heyducy přitreffili náhodau na Legáty od Wallaunůw do Bělehradu wyſlané / kteréž mnozý Pohané wyprowázeli / z nichžto Sto dotčenj Heyducy y s Legaty zagali.

Dwanáctého dne téhož Měſýce / Pan Sſwarcmburgk položil ſe pod Pápau s dewjti Tiſýcy lidu / na něhož Wallauni bez meſſkánj wyſkočili a s njm ſſermiclowali. Při tom chycen geden z neypředněgſſjch Heytmanůw Walaunſkých / kteréhož za žiwa odřeli / a na Kůl nedalecko od Pewnoſti wſtrčili. A poněwadž Ženy y Děti Turkům, yakž weyš oznámeno, dali / tjm huſtěgi Pan Sſwarcmburgk do Pewnoſti ſtřjleti poručil / a oni na proti tomu čaſté wýpady činili / ale wždycky zaſe s ſſkodau muſeli vſtaupiti.

Michal Weywoda wyprawil Legáta k Králi Polſkému wzkazugic gemu / poněwadž Země Muldawſká Turku přinaležela a nę k Koruně Polſké / že gest gi na mjſtě Rudolffa Cýſaře opanowal / wſſak při tom že dobrým přjtelem Koruny Polſké pozůſtáwá / a geſtližeby mu on mocý wogenſkau Zemi tu odnjti chtěl / to žeby ſe dálo ke ſſkodě Cýſaře Rudolffa y wſſeho Křeſtianſtwa.

Pátnáctého dne přigel Legat Frantſký do Prahy / kteréhož Cýſař Rudolff wſſemi potřebami opatřil: žádoſt geho byla aby Cýſař Koruně Frantſké přjtelem byl / a gemu při ſwém dwoře býti aby dopuſtil.

Nedaleko od Puglj powſtalo powětřj weliké / a w tom vkázal ſe Drak ſedmnácti ſſlapěgůw dlauhý / kteréhož do padeſáti oſob widělo / a ti od gedu nakaženj, zemřeli.

Sſeſtmecýtmého dne odniali Křeſtiané Walaunům Mleyny / a vſtawičně k zdem ſſturmowali / tak že oni žádného neměli odpočinutj / Proffantůw ſe gim také nedoſtáwalo / neměli giž gednom málo trochu Soli a ſſedeſáte Konj / kteréž téhož dne počali gjſti / a na tom zůſtali aby ſe dali wſſyckni od Soldátůw zabiti.

Oſmmecýtmého dne wypadli Walauni do Sſancůw Mergkſſpurgſkých / a mnoho Křeſtianůw zbili: Pan Sſwarcmburgk pomoc gim včiniti vmjnil / a w tom když ſe přibližowal k Sſancům / geden ho z Ručnice w hlawu vdeřil a zabil / kteréhož Tělo do Rábu dowezeno. Neywyžſſý nad Walauny Monſuor de la Motta, ſſeſtnácti oſobám kteréž na Pana Sſwarcmburgka obzwláſſtnj pozor měli / aby ho zabili / Tiſýc Tolarůw darowal.

Druhého dne opět wypadli a zabili Křeſtianůw Sto a třidceti / včinili také pſanj do Leženj takowé / že když těch 60. Konj ſnědj / že chtěgj lidi gjſti / a neyprwé že Michala Maroty ſnědj / dokawadž gim Turcy na pomoc nepřiſpěgj: Dále yak ſe s njmi wedlo, porozuměti ſe může z liſtu tohoto.

Nepochybugi než že dobrau o tom wědomoſt mjti račjte / yak ſe s těmi zpronewěřilými Walauny nakládalo. Tázáni z ſtrany zrádného vmyſlu ſwého / wſſecku winnu na Heytmany ſwé wzkládali, prawjce, ačkoli několikráte gim Ziold poſlán byl / wſſak že Neywyžſſj o něg ſe rozdělili / a gednomu každému z nich za celý Rok ledwa ſedm Tolarůw dali. Sſeſt z nich neyprwé na tom zůſtalo / aby Pewnoſt Turku prodali / k čemuž wſſickni gim muſeli powoliti / pakli který nechtěl / hned ho zabili. S ženami kterak zacházeli / hrozné geſt wyprawowati / neb když wjru Tureckau přigali / geden každý tolik gich ſobě wzal / kolik chtěl. S Křeſtiany zagatými zacházeli vkrutněgi nežli Turcy / když který mdlý na ceſtě byl / hned ho zabili / Pohané pak takowé mezy Sytmi kryli před njmi / a dobrowolně ge propauſſtěli. Wſſickni

což gich koli bylo měli mnoho peněz, o něž hráwali / a ačkoli Chleba neměli / wssak Massem z Dobytkůw zagatých bez chleba y soli se žiwili. Zagatým Křestianům kteréž tu měli / za pět Neděl nic giného gednom Psý Masso a Koňské dáwali. Vmysl gegich byl / aby w Zýmě když Dunag zamrzne / prostředkem Petardy / poněwadž o wssech přjležitostech wěděli / Ráb y Komárno opanowali.

Sedmého dne Měsýce Srpna / když tomu porozumijwali / že žádné milosti při Křestianech mýti nebudau / časem nočnjm chtěli se skrz ně propratí / ale byli zase do Pewnosti wehnáni.

Druhého dne vmjnili vtecti přes Rybnjk spusstěný / a včinili sobě přes něg stezku z prken / ssatůw / pytlůw a giných wěcy takowých / o čemž Křestiané zwěděli / a nechali ge až wyssli / w tom na ně wyskočili / dwa z nich gali / ty gessto se poddati nechtěli, zabili. Mezy tjm Neywyžssý gich della Motta, žádal aby mohl s Panem Kolničkem rozmluwiti / a když se k němu přibližowal / z Ručnice naň wystřelil. Kdyby se byl Kolnič rychle s Koněm neobrátil / a kdyby byl Maurenin geho kterýž wždycky při něm byl / prwé Francauze onoho z Koně nesrazyl / bylby konečně od něho zastřelen. Hrabě Filip z Solmu / a Hrabě z Turnu s dwěma Sty Husarůw a Kolničských Reytharůw / pustili se za njmi daleko / a přitreffili na některé w Lese Wakon řečenem / kdež se statečně bránili / wssak nic méně museli se na posledy poddati: Těm Husaři Ruce y Nohy vtjnali / některým oči wypjchali / a nechali ge tak tu ležeti: některé také žiwé za nohy yako Telata na stromjch wěsseli. Potomně nalezli gich w giném Lese dwě Stě kteréž s welkau nesnázý zagali / a do Leženj přiwedli: tu dali gich pod každý Praporec několik / aby Wogácy s njmi nakládali wedlé swé lybosti. Němcy ljtostiwě s njmi zacházeli / ale Vhři gichžto Kragany Turkům oni prodáwali / tolikéž y Francauzy / gjmžto oni w čas obleženj diwné posměchy činili / hrozná trápenj na ně wymyssleli / na Kůl ge strkali / kolem lámali / na hák zawěssowali / hanby gim odřezowali / žiwé pekli / sstryty gim činili / po wssem Těle řezali / do ran Sůl / Pepř y prach sypali / smolu wraucý do nich lili / a některé zakopawsse pod Krk / o penjze k njm železné Kaule wáleli. Vrsypetr poručil Kobylu zabiti / a gednomu Francauzowi hlawu z zadku gegiho wystrčiti / a tak žiwého wedlé giných w slámy za tři hodiny pycti. Poručil také giným hanby odtjnati / a tím gessto na Kolech byli ge gýsti dáwati. Turcy na nich se dožádali / že Sto a dwadceti ssest Křestianůw w temném Sklepě zawřených při žiwotech zanechali. Michala Maroty swázaného s sebau z Pewnosti wywedli / kterýž w čas ssermiclowánj vtekl k Křestianům / a ten potomně do wětssjho gesstě vpadl nebezpečenstwj / neb Tataři času gednoho naň připadli a ranili ho smrtedlně / tak že ho tu yako vmrlého zanechali: nic méně od swých gesstě trochu žiwý domů přinessen / ale malá byla naděge o žiwobytj geho. W Pewnosti Prachu wjce nenalezli gednom čtyrmecytma Centnýřůw. Žena gedna zůstala na tom aby gey zapálila / kterauž nassj vchytili / a když se přiznala / pálili gi wraucý Syrau y Smolau / a Kolem gi probili: žiwa byla až do wečera.

Téhož času přissli Nowiny že při Řeckém Bělehradu 200000. Lidu ležj / vmysl gich že gest gednoho času Ostřehom y Kanýž oblehnauti.

Dwadcátého osmého dne Měsýce Srpna / Walasské Poselstwj přigelo do Wjdně / mezy njmiž byl y Kornys Kasspar / kterýž ArcyKnjžeti Mathyássowi Koně s pěkným Rystuňkem presentýrowal. Odtud hnuli se do Prahy / kdež žádali gménem Michala Weywody / aby Cýsař Rudolff Bratra swého ArcyKnjže Maximiliana / do Sedmihradské Země co neyrychlegi poslal:

Pakliby w nj na ten čas gednom Gubernátora mýti chtěl / tjm aby Michala včiniti ráčil.

Při koncy Měsýce toho Margkrabě Badenský / a Duca di Mercurio, yakožto Neywyžssj Polnj Marssalek na mjstě Pana z Sswarcemburgku wywolený / do Wjdně přigeli.

Přigelo k Bobotssce Tisýc Turkůw / za njmiž Neywyžssj Wezýr Basse / kterémuž do Sedmihradské Země wtrhnauti Sultán poručil / se wssjm Wogskem pospjssyl / a ten mage ssest Tisýc Wozůw Sytjm naladowaných / naplnil Waly a Přjkopy / tak že bez wssj nesnáze mohl Lid k ssturmu pustiti: což widauce Křestiané obleženj / gichž bylo do pěti Set / poddali Pewnost / wssak spůsobem takowým / aby byli odtud swobodně propusstěni / a tak wyssli čtwrtého dne Měsýce Zářj s wyzdwihnutými Praporcy, s Zbraněmi / y s tjm což s sebau wynesti mohli.

Že pak giž wědomé bylo že Turek Kanýž oblehnauti miný / museli se Hrabě z Turnu a Pan Kolnič s Lidem swým od Komárna hnauti / a k Panu Nádaždymu pospjssyti / gichžto snažnostj Kanýž se vpewnil. Ačkoli pak nemnoho Lidu w Pewnosti bylo / wssak wssyckni wedlé Neywyžssjho Heytmana swého / vmjnili se až do poslednj hlawy brániti: pročež Děti y Ženy y Zbožj swa / wen wyslali.

Osmého dne Měsýce Zářj / se wssj mocý swau Turek pod Kanýžem se položil / a hned patery Ssance spůsobil / za kteréž když se Děla wtahowali / Křestiané wypadli / a wssecky Děla netoliko pokazyli / ale y gedno do Pewnosti wtáhli / tři Sta Jantčarůw zabili / tak že pro giné Děla až do Bělehradu museli poslati.

Před tjm Paradaysr včinil Psanj k ArcyKnjžeti Maximilianowi w kterémž nic giného nepjsse / než že Pewnost s pomocý Božj až do poslednj krůpěge Krwe brániti chce.

Dewatenáctého dne Měsýce téhož s Lidem swým Duca di Mercurio spolčil se s giným Křestiany / gichžto shromážděných do čtyřidceti Tisýc bylo / aby retuňk Kanýžským včinili. Mezy tjm čtyry Sta Walaunůw gessto k Turkům přistaupili / s Tatary a Turky Bělehradskými k Pápě přigelo / a ti málo chybilo / že se Pewnosti té nezmocnili. Nemohauce pak nic giného dowesti / Těla Towaryssůw swých z Kol / z Kolůw a z hákůw snjali / a wezli ge do Bělehradu / aby ge tam pochowali.

Michal Weywoda mimo wůli Cýsaře Rudolffa / Sedmihradským Gubernátorem býti chtěl / a často gsa napomenut od Girjho Basty aby z Země wygel / nechtěl toho žádným spůsobem včiniti / cožby také byli Sedmihradčané rádi widěli / neb welmi Tyransky s njmi nakládal / mnohé Pány newinně z swěta sprowoditi dal / tak že mnozý pro vkrutnost geho / k Zygkmundowi Sedmihradskému se obrátili / a při něm bydleli / yakž pjsse Eytcingerus.

Wěda tehdy o tom wssem Girj Basta / a mage lidu třidceti Tisýc / přigel do Klausenburgku / a odtud hnul se ssestnáctého dne téhož Měsýce proti Michalowi / kterýž z Sedmihradského Bělehradu s osmnácti Tisýcy Lidu wygjžděl / aby ho skrotil. Stala se Bitwa zmužilá / z obau stran statečně na sebe dotjrali / až Michal ztratiw čtyry Tisýce lidu, s giným dal se na vtjkánj. Za tjm Basta téměř wsseckn Zemi Sedmihradskau k ruce Cýsařské podmanil.

Téhož času w Kanýži když Pixnmastr časem nočnjm w Caykhausu prach bral / skočila do něho nenadále giskra a zapálila gey / od čehož Caykhaus rozhozen y s polowicý domu Neywyžssjho Heytmana / a přitom Sto Osob zahynulo.

Ti gessto Kanýžským retuňk včiniti měli / přitreffili na cesty zlé / tak že za

den ledwa půl druhé mjle vgjti mohli: Mezy tjm Paradaysr vstawičně o pomoc žádal/ pjsse že se obáwá aby Pewnost nestratil / poněwadž nebude mocy déle náběhům nepřátelským odolati. W tom Pan z Herbersstegna přitreffil na čtyry Tisýce Turkůw, kteřjž Krag Kanýžský plundrowali/a porazyl ge. Naproti tomu Basse Budinský přitáhl k Laku a k Palantwaru/ což widauce Křestiané Lak hned opustili. Palantwarský Heytman brániti se počal/ale maje potom dowolenj aby se wssemi wyssel w pokogi/včinil tak a Pewnost poddal: Turcy pak nechawsse ho při sobě/ giné wogáky propustili.

Prwnjho dne Měsýce Rjjgna/ sgeli se Ziolděři Vherssti dwě mjle od Kanýže s Neywyžssjm Panem Baa řečeným/s Panem Hrabětem z Serinu/ s Panem Herbersstegnem/a s Panem Nádaždyjm/ aby wedlé giných Wogákůw Křestianských Kanýž retowali.

Ssestého dne téhož Měsýce/Neywyžssý Wezýr Basse poslal psanj k Dukowi di Mercurio/žádage aby z strany pokoge gednáno bylo/že chce od ssturmu vpustiti/a od střjlenj vlewiti: na čež gemu dána odpowěd/ gestli že hned té chwjle když List přigme, od Pewnosti odtáhne/ a Křestianům mjsta onoho na kterémž ležj, postaupj/tehdy že chtěgj s njm z strany pokoge gednati/ pakliby toho nevčinil/aby wěděl že se chtěgj s njm wogensky potkati. Wezýr Basse přigaw odpowěd/ poručil do Pewnosti střelbu mnohém haussteji paussteti/ a k tomu druhý celý den Lid k Ssturmu hnáti / při čemž zahynulo Křestianůw půl druhého Sta/ a Turkůw čtyry Sta. Pustili potom giné dwa ssturmy Pohané/a zahynulo gich dwa Tisýce.

Osmého dne wpadl do Leženj Tureckého Pan z Herbersstegna a Neywyžssý nad Sstyrským lidem z gedné/a Pan z Hoffkhirchen s Panem Kolničem a s ginými z strany druhé/ a zamordowali Turkůw dwa Tisýce: Od dwau Set Stanůw Turcy vtekli / kterýchž nassj nesměli bráti / neb Duca di Mercurio pod hrdlem zapowěděl/aby se žádný s Kořistj nezaneprazdňowal. Nic méně odnali gim čtrnácte Děl a Sto Wolůw. Pod Panem Kolničem Kůň prostřelen/a Bratr geho z Ručnice w rameno raněn. A poněwadž Nepřjtel wssecky cesty Lidem osadil/ tak že se nassjm proffanty dodáwati nemohli proč ež y hlad nemalý trpěli/tázati se poručil Duca di Mercurio Neywyžssjho nad Pewnostj/ yakby gesstě dlauho mohl Nepřjteli odporowati/žeby chtěl za tjm se wssjm Wogskem pro proffanty wygeti, kterýž odpowěděl/že za deset dnj bude se mocy brániti / a na proti tomu Duca di Mercurio, připowěděl desátého dne se s Proffanty nawrátiti. Když Duca s Lidem odtrhl/ Pohané k Pewnosti sylně ssturmowali/ a obleženj sylně odpjrali / tak že gich geden Tisýc zabili: mezy tjm pustili hlas / že od Pewnosti odtrhnauti chtěgj / wssak že se wssjm Wogskem Kraginu tu splundrugj/ pročež nassj obáwagjce se tak sylneho sstraffu / rozdělili se na několik stran aby w tom Nepřjteli včinili překážku.

To když se dálo/Pohané nepřestáwali Kanýže dobýwati/anobrž rozličnými prostředky tak daleko přissli/že ge mohli Obleženj rukami dosahowati. Vhři wědauce že nemnoho Prachu před rukami gest / na tom se snesli/aby déle Turkům neodpjrali/ a což wjce gest/ někteřj z nich dwadcátého dne w nocy z Pewnosti vtekli / a wsselikké přjležitosti Turkům oznámili: Z té přjčiny y Němcy ačkoli slibili Pewnost do posledný krůpěge krwe brániti/srdce stratili/ zwlásstě když zwěděli že se Turcy k hlawnjmu ssturmu strogj/a wedlé giných k tomu směřowali / aby se poddali: A tak dwamecýtmého dne poddána gest Nepřjteli ta slawná Pewnost a klýč od mnohých Kragin, Kanýž/ kteruž přigaw Wezýr Basse/wssecky Soldáty y s Heytmanem propustil/ a propůjčiw gim sto wozůw/ až k řece Muhr wssecky wyprowoditi poručil.

Nalezeno

Nalezeno Děl w té Pewnosti přes padesáte / ale od prachu a proffantůw nemnoho tam bylo/kterauž hned Wezýr Basse třema Tisýcy Lidu pěssjho/ pěti Sty gjzdného osadil / proffanty do nj na pěti Stech Welblaudých snássetí poručil/ a Neywyžssjm w nj Bratra Bassete Segetského od Křestianůw zamordowaného, vstanowil. Nawracugjc se domů/kázal Most přes Trahu včiniti/a na každé straně Pewnůstku wystawěti/tak aby Wogsku potom nebylo potřebj mjmo Esek táhnauti. Včinil také psanj k Hraběti z Serýnu/ kteréž znj w smysl tento:

My Mehmet Aga Welikomocného Sultána Wezýr Basse/ Chychaya a Laytenant / wzkazugem wám službu nassj. Před tjm gsme k wám psanj včinili / žádagjce abysste s námi w mjr wstaupili / ale přjčinu newjme pro kterauž gste nám na ně odpowědi nedali: wssak nic méně y znowu k wám pjsseme/pokudžby se wám ljbilo/abysste s námi o pokog rokowali: Nynj vznáwáte že se stalo to což gsme wám předpowjdali / ale nechtěli gste tomu wěřiti/ ani krwe poddaných wassjch ssanowati: giž máte čas o pokog gednati/ neb tak se mnoho wás dotýče yako nás. Dále oznamug wám vmysl nássa Jeronym Weywoda. Dán w Leženj po wzetj Kanýže/ prwnjho dne Měsýce Listopadu. Léta 1600.

Paradaysr hned yakž z Pewnosti wygel/obrátil se k Dukowi di Mercurio, wymlauwage se mnohými spůsoby z strany poddánj Kanýže / ale Duca di Mercurio ostrými slowy gemu odpowěděl / aby se před njm neočisstowal/ poněwádž gemu přjsahu nevčinil/ ale Cýsaři. Gesstě tehdáž nebylo wědomé/yakýmby se to půwodem stalo/že byl Kanýž Nepřjteli poddán. Někteřj Wogácy dáwali w tom winu Paradayserowi/a Paradaysr Wogátům.

Dwadcátého sedmého dne deset Walaunůw w Wjdni odprawowali/ gednoho genž býwal Neywyžssjm Laytenantem za žiwa čtwrtili/ ssest gich stiali/a každému z nich neyprwé prawau ruku vtiali/ tři pak na Kůl dali.

Setssinsstj Heyducy spálili něyakýs Mleyn/kterýž byl za Sto Tisýc Dukátůw ssacowán/a při tom splundrowali Zámek Foggorek y Město/a wssecky Obywatele pobili. Bek tehdáž wygel na Sstráff / syce by byl nevssel z rukau gegich.

Desátého dne Měsýce Listopadu/když w Řjmě rozhlássено bylo/že Kanýž Křestiané stratili/slyssjcetu nowinu Papež/těžce a žalostně zaplakal.

Po wzetj Kanýže Ybrahim Basse rozepsati kázal Patenty po wssý oný Kragině / napomjnagjc Obywatele aby k němu dobrowolně přistaupili/ že nechce za tři Léta žádné od nich daně bráti / ažby prwé přjbytky swé dobře wystawěli. Geden z těch Patentůw přeložen gest z Vherské řeči na Německau/a potomně na Cžeskau/ kterýž znj takto:

My Ybrahim Basse z Božj milosti/ Temtris a Ssiworan / Welikomocného a Nepřemoženého Cýs. Tureckého Wezýr Basse a Sswagr/ wzkazugem nassj milost wssem Obywateluom w Salle a w Aysenburgku přebýwagjcým. Rádi gsme tomu/že gste se zase do přjbytkůw swých nalezti dali/a pod gmenem Cýsaře Tureckého zůstáwati vmjnili. Pročež také připowjdáme wám gménem Cýsaře Tureckého/ pod wjrau a ctj nassj/ že mnohém wětssjmi swobodami nežli gste ge prwé měli/opatřeni býti máte. A poněwadž nám wědomé gest/ že gste k nemalým sskodám pro splundrowánj statečkůw wassých přissli/ činjme wás swobodné za tři Léta ode wssech Bernj a Danj/abysste tjm snázegi zase powstati mohli/a s Ženami y s djtkami wassjmi snázegi a bezpečněgi žiwiti se mohli: Protož gestližeby který gesstě wůli měl k swému se statečku nawrátiti/může to bezpečně včiniti/ wssak tjm spůsobem aby poddaným byl Cýs. Tureckého a ne Křestianského. Dán 29. Rjjgna. Léta 1600.

Zanechal

Zanechal pak dotčený Ybrahim Basse wětssj částku Wogska swého w Rzeckém Bělehradě / aby z Jara tjm rychlegi zase s nijmi do pole wytahnauti, mohl / a Křestiané tolikéž do přjbytkůw swých se nawrátili.

Na Paradaysera wzložena winna / že gest Kanýž Turku dobrowolně beze wsseho téměř odporu poddal / a předloženi mu byli Artykulowé / aby na ně odpowijdal / tito :

Prwnij / poněwadž gest Cýsaři Rudolffowi slijbil / a přjsahau se zawázal / že raděgi žiwot stratiti chce / nežli Pewnost poddati / proč gest toho newčinil ?

Druhý / yakau gest slussnau přjčinu měl k tomu / že dotčenau Pewnost / klýč Země Vherské / Rakauské y Styrské / bez ssturmu Pohanům w moc dal ?

Třetij / zdaliž Proffanty gesstě neměl ?

Cztwrtý / yak mnoho gesstě Ziolděřůw měl ?

Pátý / yaké Děla a Rystuňky w Pewnosti pozůstawali ?

Ssestý / Takli gest že Ziolděři na to se snesli / aby Pewnost poddali / a proč gest on směl / nepamatugjc na přjsahu včiněnau s nijmi z nj wygiti ?

Sedmý / Zdaliž Ziolděři gemu poslussnij býti nechtěli / a mocý mu klijče od Bran odňali / a giného sobě Heytmana wywolili ?

Osmý / Kolik hodin před tým než se Pewnost poddala / Ziolděři takowý Tumult začali ?

Dewátý / Kakým prostředkem takowé zbauřenij vkrotil ?

Desátý / Proč toho w psanj 21. dne psaným nedoložil / gestli že mu pomoc následugijcýho dne dodána nebude / že Pewnost neobhágij ?

Gedenáctý / proč neoznámil Dukowi di Merkurio, čeo se mu nedostáwalo ?

Dwanáctý / Z yaké přijčiny něco málo před tým nežli Pewnost poddal / Meč a Sekrýt swůg wyslal ?

Třináctý / který ho Basse / a s yakým množstwijm Lidu wyprowázel / co s sebau s Ziolděři z Pewnosti wynesl / a co tam zanechal ?

Čztrnáctý a posledni / yaké gemu Dary Wezýr Basse když z Pewnosti wygel, poslal / a co ti darowé wyznamenáwagij ?

Na ty Artykule odpowijdal Paradaysr takto / a předně :

Na Prwnij / W čem se Cýsaři Rudolffowi přijsahau zawázal / proti tomu yakž na poctiwého Człowěka náleželo / že gest nic newčinil.

Na druhý / Kanýž že Turkům poddán / tjm že on winen nenj / ale ziolděři.

Na třetij / wědomé gest Proffantmistru že w Pewnosti nebylo Mauky gednom na geden den.

Na Cztwrtý / zdrawých Wogákůw že gest měl čtyry Sta / a Hosarůw ssedesáte / a prachu patnácte Centnýřůw.

Na ssestý / o spiknutj a snessenj Ziolděřůw mezy sebau že gest nic newěděl.

Na Sedmý / Tolikéž že o tom nic newj / žeby měli Ziolděři giného sobě Heytmana vstanowiti / ale to žemu dobře wědomé gest / že oni powrhnauce Zbraň. Klijče od Wachtmistra wzali / a ge Turku skrz Weywodu Jonásse Polgka odeslali.

Na osmý / Půl třetij hodiny po takowém snessenij / Ziolděři že Pewnost poddali.

Na dewátý / že gest nemohl žádným prostředkem Wogáky vkrotiti / ačkoli o to vsylowal s nemalým žiwota swého nebezpečenstwijm / poněwadž ho y rozsekati chtěli.

Na desátý / když gest psanij ono včinil / že gesstě tehdáž newěděl na čem se Wogácy snesli.

Na gedenáctý / že gest přjležitosti žádné neměl k psanij / nic méně že gednoho služebnijka s psanijm wypravil / a ten že gest od Pohanůw zagat.

Na dwanáctý / Meč a Sekrýt swůg že gest wyslal na znamenj toho / že gest vmijnil Pewnost do poslednijho Człowěka hágiti.

Na třináctý / Kihaya že gest ho wyprowázel s dwěma Tisýcy lidu.

Na Cztrnáctý a poslednij odpowěděl / že Wezýr Basse Zlatohlawowau gemu Suknj poslal / ale on že gest gi nepřigal.

Takowými wýmluwami nebylo za dost včiněno Saudcům / pročež cytowán byl k práwu wálečnému do Wijdně / kdež se on nagijti dal čtrnáctého dne Měsýce Listopadu / a měl Hospodu v Pana Ferdynanda Kolniče / Služebnijcy pak v Zlatého Psstrosa. Poručeno mu bylo od ArcyKnijžete Mathyásse / aby bez messkánij sepsal přijčiny pro kteréž Kanýž poddal / k tomu Ziolděři také byli cytowáni / aby stránu swau hágili.

Při témž čase Muldawský Weywoda s Zygkmundem Sedmihradským připadl na Michala giž od Basty poraženého / a zabil mu Lidu množstwij / kterýž shromáždiw zase Lid / obrátil se znowu naň / a porazyl ho zase na hlawu / neypředněgssij Heytmany zagal / a Neywyžssijho polnijho Heytmana těžce ranil. Wida pak že ze wssech stran Nepřátelé naň dotijragij / vtekl se k Cýsaři žádage o pomoc / a připowjdagje wěrnost / čehož na potwrzenj Ženu y Syna swého se wssemi Poklady k Bastowi yako Základnijky odeslal / pročež také Cýsař geho neopausstěti poručil.

Pohané Kanýž snažně oprawowali / a wssudy wůkol mnoho pewných Plochhauzůw nadělali : mijmo to činili sylné Sstráffy / a Sedlácy museli gim Obilij swozowati.

Křestiané také shromáždiwsse se w Wijdni pilně o tom rokowali aby naproti tomu po Sylnicých tolikéž Plochhauzůw nadělati dali / a nowau Pewnost na proti Kanýži aby wystawěli.

Mezy tjm Husaři z Wesperýnu chytili několik Walaunůw gessto k Pohanům přistaupili / a ty odeslali do Wijdně.

Dwanáctého dne Měsýce Prasynce / Paradaysr postawil se před práwem Wálečným / kteréhož tam obadwa Páni Kolničowé s Panem Linhartem z Harachu doprowázeli / a tu byl v přjtomnosti mnohých Heytmanůw a Rad wálečných od Generála Proffausa y s Wogáky swými obžalowán / že gest Kanýž wedlé přijsahy včiněné Křestianům nezachowal / nýbrž ho Nepřijteli bez wsselikké slussné přijčiny poddal / pročež že gest zaslaužil přijstného ginýmku přijkladu trestánij. Paradaysr wyslissew žalobu / žádal odtahu za ssest Neděl a za tři dni pro osobu swau / po kterémžto termijnu slussnau odpowěd dáti přislijbil / a mezy tjm sepsal Relacý co se koli w Kanýži gednoho každého dne od počátku obleženij až do konce, dálo.

Téhož Měsýce pochowáno gest Tělo Pana z Sswarcemburgku w Wijdni s welikau vctiwostij.

Z Konstantynopole nowiny přinessené / že se Sultán tak proti Michalowi w hněwu roznijtil / že Legáta gebo za žiwa odřijti poručil.

Pětmecýtmého dne Měsýce Prasynce / Michal Weywoda w sedmdesáti Konijch přigel do Wijdně / kteréhož ArcyKnijže Mathyás poctiwě přiwijtati poručil / a gemu y dary poslal. Odtud strogil se do Prahy / aby sám osobně wěc swau před Cýsařem řijdil.

Sultán když se konečně dowěděl že Kanýž wzat gest / na znamenij radosti čtyry dny pořád s Dwořany swými stkwostně hodowal. Kurirowi kterýž mu ty Nowiny přinesl / Zlatohlawowé Rancho a Regimentnij hůl předraze okrássenau darowal. Brzo potom Ibrahim Basse s welkým Triumffem do Konstantynopole přigel / kterémuž Sultán obzwlásstnij poctiwost činil.

Léta Páně 1601. za panowánj téhož Cýsaře Rudolffa / dáli se wěcy paměti hodné pořádkem tjmto.

Při počátku Měsýce Ledna / Heyducy Komarnsstj a Ostřehomsstj zagali Bělehradským Pohanů dobytek / kterýž ssacowán byl za deset Tisýc Tolarůw.

Téhož času vmřel w Sedmihradské Zemi na Mornj bolest Pan Dawid Vngnod / gehožto Tělo do Wjdně přiwezeno. Tauž Nemocý zachwácen byl Duca di Mercurio, ale s pomocý Božj z nj wyssel.

W Konstantynopoli tehdáž byla weliká drahota y Mor / a nic méně Lid zbjrati Sultán kázal. Basse Cykala s Armadau k Konstantynopoli se přiblížil / a dal Sultánowi znamenité dary / kteréhož on y toho Roku Generálem nad Armadau proti Persyanům a Georgianům včinil.

Pohané okolo Kanýže sylně sstraffowali a mnoho Křestianůw zagali.

Cztwrtého dne Měsýce Vnora Perské Poselstwj wygelo z Prahy k Normbergku: bylo w Praze dwa Měsýce / na kteréž včiněno od Cýsaře nákladu přes ten čas, wjce než 3000. zlatých / a mimo to dáno gim na cestu 2000. zlatých, s odpowědj Králi Perskému w Latinském Jazyku psanau / kteraž w Czeském Jazyku znj takto:

My Rudolff Druhý z Božj milosti wolený Cýsař Římský etc. Wzkazugem twé Králowské milosti laskawé pozdrawenj. Že twá milost k nám Legáta swého Antonyusa Syhyrte wedlé Kuscynali Beka, poslala / tak z dalekých Kragin, přes tolik Řjek a Zemi / měli gsme w tom nemalé oblibenj zwlásstě když gsme wyrozuměli žádosti té kteráž byla / abychom se s twau milostj wedlé wssech Potentátůw Křestianských proti Ottomanskému Tyrannu spolčili / z čehož vznáwáme oppatrnost twé milosti a statečnost, kteráž tak mocnému Králi a téměř we wssem swětě slawnému slussně přináležj, a kteráž slussně v wssech Knjžat Křestianských wěčné gméno y slávu mjti bude. Jakož my také wedlé neywětssj nassj možnosti / těchto časůw s pomocy Knjžat Řjšských, nepřestáwali gsme moc Ottomanského panstwj oslabowati, a vmjnili gsme z strany takowého hlawnjho spolčenj proti Turku s Knjžaty Křestianskými gednati / ale poněwadž daleko od nás wzdalenj gsau, a někteřj Potentátowé s nami z[a]neprázdněni, nemohli gsme toho na ten čas wykonati / wssak niméně chceme o to obzwlásstnj snažnost mjti. Při tom twé milosti slibugeme, že žádným způsobem od boge začatého odstaupiti nechceme / aniž yaké Přjměřj / o kteréž giž častokráte skrz Jbrahýma Bassy y skrz Chána Tatarského gednal, s Sultánem včiniti / nýbrž chceme mocý nassj naň se obořiti, a proti němu na Sněmu Řjšském / kterýž gsme položiti vmjnili, od wssech Potentátůw Křestianských pomoc žádati. Na proti tomu té gsme naděge že twá milost cožby k potlačenj Ottomanského Panstwj vžitečné bylo včiniti nepomine. Dále že dopusstěni gsau we wssem Králowstwj Perském Křestianům kteréhokoli Národu wsseliký handle / tim twá milost nemalau lásku při wssech Potentátých Křestianských zeyskati může, a yakými swobodami na to Křestiané obdařeni budau / postaráme se aby nápodobnými Poddani twé milosti obdařeni býti mohli. Naposledy cožkoli porozumjwáme býti k spolčenj takowému prospěssné, to včiniti nikoli neobmesskáme, a při tom Legátům twé milosti Antonyusowi Syhyrte a Kuscynali Bekowi že gsau tak dalekau cestu před se wzali a wykonali / děkugeme, a gim

milosti nassj Cýsařské vděliti powinni budeme. Dán w Praze gedenáctého dne Měsýce Prasynce Léta 1600.

Turcy ačkoli Kanýž sylně oprawowali, a mnozy Bassowé w Budjnu se sgjždeli / y rozličné potřeby Wogenské chystali s pilnostj, nicméně Jbrahym Basse z poručenj Sultána swého / wssemi způsoby toho wyhledáwal / aby mohl mezy nim a Cýsařem Křestianským pokog způsobiti / ale porozumjwali tomu Křestiané, že Sultán gednom proto o pokog žáda aby s wětssj mocý na Perského a na Georgiana wytáhnauti mohl / pročež nepřestáwali lid proti těmuž zbjrati ze wssech stran / yakož y Papež welkau pomoc včiniti přislibil.

W Zemi Sedmihradské někteřj Páni nechtěli k straně Cýsařské přistaupiti, a za tau přjčinau položen byl Sněm w Klausenburgku / na kterémž se na místě Cýsařském Girj Basta wedlé Kornýsa Kasspara / Syna geho Segnypangrac, Battorý Jstwana, Husara Petra, Pogadi Michala a giných / postawil. Porownali se tehdy Stawowé s Girjm Bastau, a po dokonánj Sněmu / o půl nocy když Basta se vpokogil / někteřj Páni zagali Wartu, a na něho ležjcýho w Ložj připadli. Na ráno wygeli proti Zygkmundowi Sedmihradskému / kterýž dwanácte mjl odtud očekáwal, a doprowodili ho až do Klausenburgku. Měl pak při sobě Zygkmund Bassy gednoho, kterémuž (yakž Pan Pec o tom Arcy Knjžeti Mathyassowi znáti dal) přisáhl že při něm yakožto při wlastnjm Bratru držeti a státi chce, a na znamenj toho obadwa se w ruku ranili, a geden druhého Krew pil / tak yakž Ecyngerus o tom pjsse.

Následugjcýho dne obrátil se Zygkmund s dwěma Tisýcy lidu k Bělehradu Sedmihradskému, a Doktor Pec wyprawiw tam gednoh[o] kteréhož geden Sedlák na Saněch Senem a Slamau přikrytého až d[o] Města dowezl, když zwěděl že y tam zrada gest / giné Pewnosti Lidem Cýsařským lépegi osadil, a psal o pomoc rychlau / gináče že Zygkmund s pomocy Turkůw, Tatarůw y Polákůw, wssecku Zemi Sedmihradskau opanuge: wedlé wyprawowánj Ecyngera.

Michal Weywoda slyssyc ty žalostiwé Nowiny o zagetj Ženy a Syna swého / nemalo se zarmautil / prawjc že se mu wždycky zdalo že tak se státi má / wssak těssyl se s tim, žeby mohl newelkým Wogskem yakožto Země dobře powědomý / Sedmihradčany skrotiti. I přigel třimecytmého dne téhož Měsýce Vnora do Prahy s čtyrydcýti pěti osobami / proti kterémuž někteřj z poručenj Cýsařského wygeli. Té nocy služebnicy geho gsauce podnapilj / wzali sebau do Sklepu Oheň, a nad tim vsnuli / a poněwadž deym průchodu mjti nemohl / dwa na ráno vmrlé na Ložj nalezli, a pět gich od téhož deymu těžce stonalo: in Marcio Aprili, Majo, Iunio & Iulio coby se dálo, wěděti gsem za wěc gistau nemohl.

Zygkmund Bátory když od Michala Weydy Walaského a Girjho Basty / Měsýce Srpna na hlawu poražen byl / týž Weyda po takowém wjtězstwj w Zemi Sedmihradské neslichané téměř Tyranstwj, a to den, ode dne, wjcegi a wjcegi, nad vbohými lidem prowozowal / Ženy těhotné wyřezáwati, giné na Koli strkati, a některé za žiwa dřjti / (nad čimž y to Kamenj slitowati se mohlo) poraučel. O kterémžto geho takowém tyranstwj dotčený Girj Basta doslechage / ano gey také z mnohých přjčin [illegible] dle gistých Kundtschafftůw, w nemalem podezřenj mage / žeby on Weyda s G. M. C. nedobře mjnil / nýbrž s Turkem yakéž takéž srozuměnj měl. Pročež po dwakráte gey před sebe obeslal / s tim při tom oznámenjm: poněwadžby G. M. C. pustau Zemi w ničemž poslauženo nebylo / aby od

téhož swého tyranstwj, a lidu mordowánj přestal, a se spokogil. Což on ačkoli slowy včiniti sljbil / skutkem to wssak ginače prokazowati nepřestáwal: tak že nadepsaný Girj Basta gey po třeti před sebe/s opáčenjm předesslého gemu včiněného oznámeni, obsýlal: On pak proti tomu se vrputně a zůřiwě stawěl / toho dokládage: že on nic na něho ani na G. M. C. nedbá/ kterýž giž Pánem geho neni, poněwadž giž Země Sedmihradská w mocy geho zůstáwa. Co když Bastowi oznámeno bylo y hned hněwem gsa podpálen / dwa Praporce Walaunůw, a dwa Německých Knechtůw wybral, a gim Stan téhož Weydy obehnati / y tolikéž mu toto oznámiti poručil: poněwadž gest se w tom takowém nenáležitém předsewzetj swém zřegmě wygewil/ že Gehomilosti Cýsařské Wěznem, a do Paut dán býti má. Což když týž Michal Weyda vslyssel, bezmesskánj k gedné Ssawli / gichžto w dotčeném Stanu geho několik wiselo, sáhl, a gi wen z Posswy dobyw / po gednom Německým Heytmanu vdeřil / ale w tom hned giný Heytman Walaunský téhož Weydu Halapartnau swau na skrze prohnal, a dotčený Německý Heytman se také nic nemesskage/ Kordulácem swými mu Hlawu stial, a tak ho z swěta sprowodil. Po kteréhožto zahynutj Basta wssecko geho Leženj pilně přehledati poručil, a w něm wsseliyaké Listy podezřelé netoliko od Zygkmunda Bátory, ale y od Turkůw posylané, nalezl / kteréž pro obhágenj poctiwosti swé, yak před swým tak y Walaským lidem zgewně čjsti poručil tak že týž Lid Walaský po přečtenj tjchž Listůw to zgewně wyznali. Poněwadž gest Weyda tak zle s Gehomilosti Cýsařskau mjnil/ že mu se dobře stalo, a kdyby byli oni o tom [illegible] wěděli / žeby ho byli sami z swěta sprowodili.

Tř[illegible]cytmého dne Měsýce Srpna ArcyKnjže Ferdynand s Bratrem swým [illegible] Knjžetem Mantuanským do pole wytáhl / tu kdež Mur a Drawa tak řečené řeky wespolek se spogugi, Stany roztáhnauti poručil / k němužto potomně prwnjho dne Měsýce Zářj Wogsko Hysspanské a Wlaské přitáhlo, tak že mage Lidu gjzdného a pěssyho 25000. shromážděného k Kanýži se přibljžowal / při kterémžto čase, každodennj bylo s Nepřjtelem ssermicowánj / a obzwlásstně w těch mjstech auzkých kteréž ďábelskau Jamau gmenugi / kdež sobě Turek y Ssance zdělal, od nichž odehnán gest.

Dwadcátého dewátého dne Měsýce téhož / w Leženj Vherském Žena gednoho Bubenika pod Praporcem Seylboldsstorffera porodila Djtě s dwěma oblјčegi, a s třema Očj / mělo y dwě Vsta, nápodobná Vstům Zagečjm na každé straně přjrozené Vcho / na Hřbetě flek nápodobný Vssym Zagečim / kteréžto strana geho zadnj rozdělená byla yako Sstika, giný pak audowé welmi složiti / tak že sýla gich každému byla k podiwenj. Kolena geho byli hladké, neginače než yako negpěkněgssy Kost / a Zuby mělo Zagečj. Takowý potworný porod a nezdařilý / Duca di Mercurio tolikéž y Neywyžssý Polnj Marssálek Roswurm wykontrfektowati poručili.

Při témž čase Paradaysr / ten kterýž Kanýž Turkům poddal / porozumjwage tomu, že pro tu newěrnost ne na Měsscy / ale na hrdle trestán bude, zwlásstě když y Turcy hlas pustili / že gim Kanýž dobrowolně poddán gest, wzal na se Oděw Blázna swého / kteréhož wždycky při sobě yako za sluzebnjka chowal, a w něm giž ze trogjch Schodůw dolu přissel. W tom Warta domyslila se po spěssném běhu geho, že to Blázen neni / ačkoli bláznowský ssaty na sobě měl, y polapila ho / a lépegi Wězenjm gistěgssym opatřila.

Dewátého dne Měsýce Zářj Knjže Mantuanské a Johan di Medices s dwěma Tisýcy Mussketerůw, a s dwěma Praporcy Reytharůw okolo Kanýže obgjžděli / z kteréhož na ně Turcy z husta střelbu pausstěli, ale nic gim neublјžili

neublјžili. Téhož pak dne položili se s Wogskem pod Kanýžem, a tu hned Wlassy opatřené ssance opanowali / w nichžto se tři sta Mužůw skrýti mohlo / odkudž také nemalá sskoda Pewnosti činiti se mohla.

Dwadcátého dne Měsýce Zářj / dobytá gest Pewnost Bělehrad, a zase Cýsaři Rudolffowi toho gména druhému yakožto Králi Vherskému přiwlastněná spůsobem tjmto.

Když se Wogsko Křestianské v Rábu / Osstřehoma, a Komárna sesslo / Duca di Mercurio yakožto General Laytenant, a Roswurm / yakožto Polnj Marssálek nad nim nařjzeni / z gednostegného vmýslu, s týmž Wogskem dewátého dne Měsýce Zářj k Bělehradu přitáhli, a hned ze dwauch stran gey oblehli. Že pak Města samého nebylo téměř možné se zmocniti / lečby prwe Předměstj / od Pohanůw wýborně opatřená opanowali / welmi w tom nassy pracowali, aby se wedlo wedlé vmýslu gich. Vwažugic tehdy Polnj Marssálek Roswurm / že dotčená Předměstj bez welikého Krwe prolitj podmaniti se nemohau, počal se tázati Turkůw zagatých / při které straně obleženj neybezpečněgssýmí se býti domnjwagi, odpowěděno že z té strany ničehož se neobáwagi, a neybezpečněgssy gsau / při kteréž Předměstj Sygéth řečené ležj. Poněwadž z té strany bahna k němu welké hlubokosti se táhnau / aniž slicháno kdy bylo, aby se kdo přes ty Bahna pustiti opowážil. Poručil tehdy takowá bahna dwěma osobam spatřiti / skrz kteréž když sprobowáno, že se přegjti mohau / wybral Tisýc Mužůw lehce přioděných, a času wečernjho s nimi do téhož Bahnisstě se pustil / w kterémž dewět hodin až do Pasu brodil. Geden každý z Wogákůw, Wotipku s sebau nesli / aby kdež dna Osstýpem dosáhnauti nemohli / gi sobě podložili / mjmo to ge Kořen z Sytj z Bahna wyrostlého [illegible]wal, a kdož ho koli chybil / že přes něg nebo před něg Nohu pos[illegible]il, ten až pod Vssy do Bahna vpadl / kterýmžto spůsobem, hodinu předednem / k dotčenému Předměstj skrz Bahna přissli: A poněwadž giž den se přiblјžowal, y warta Turecká lermo býti poručila / dotčený Roswurm s malau hrstkau Wogákůw / neb gich ledwa sto shromážditi mohl, poněwadž po gednom toliko z Bahnissť wycházeli / wpadl do Předměstj s w[illegible]kým a hřmotným křikem, kterýmž přestrassenj Pohané / do Pewnosti vtjkali. Při tom lermě nepadlo přes ssest osob, a w Bahnjssti nad osm osob wjce nezahynulo. Ačkoli pak na tom zůstáno bylo / aby Duca di Mercurio, hned yak srozumj že Roswurm w Předměstj gest, k druhému Předměstj szturm pustil / ale nebylo zapotřebné, neb Pohané y to Předměstj slyssjce křik a hřmot Křestianský opustili, a do Pewnosti prostřednj vtekli. Po wzetj dwauch Předměstj / w nichž y dwanácte Děl nalezli, bez mnohého dlenj pusstěn szturm y k třetjmu ze dwauch stran / kteréž sylnými plankami a Waly hlubokými opatřené bylo. Turcy bránili se statečně střelbau y Kamenjm / až potomně tolikéž do prostřednj Pewnosti vstaupiti museli. Nassy když do toho Předměstj wessli / Německými Knechty ge osadili, a několik Děl do něho wtáhli / aby z nich k Pewnosti střjleli. Nalezli w něm některé Děla, ale bez Kol / Obilј mnoho a Sena, giné wěcy wssecky / před tjm do Pewnosti snessené. Při tom szturmu mnozý z Křestianůw raněni / osob zahynulo ssestnácte / a Vabecourt, ten kterýž Petard k Rábu přissraubowal, w Nohu prostřelen: wyswobozeno Křestianských Wězňůw dwě Stě. Počali potomně střelbu k Pewnosti pausstěti, a když včiněné byli w zdech dwě djry / prwnj Pan z Sstarnberga s pěti Praporcy Lidu swého, a druhau Pan z Althaynu s Regimentem swým, a s Panem Grýsberkem Neywyžssým nad Bawořany / na Turky se obořili, kteřjž sylný odpor činili

nili střjlenim / Kamenim, a Ohněm házenim / pročež y množstwj Křestianůw zraněno, a patnácte gich zahynulo. Když pak naššy na zdi se wedrali / hned Turcy ustaupati počali, někteřj ze Zdi do Bahen skákali / z nichž ližto od naššych wytaženj a swázani byli. Okolo sedmsáte osob / mezy nimiž y Bek počten gest / w domich zmužile se bránilo, ale když nebylo zbyti / Prach kterýž prwe wynesli do Obilnice / do Kostela / a do Domůw okolnjch, zapálili / od něhož zahynulo Křestianůw 30. a Turkůw 60. domowé w Pewnosti téměř wššickni shořeli, a stawenj přespanilá w niweč obrácená / Předměstim nicméně newelké se stalo vbljženj. Skrylo se Turkůw dwě Stě w Bahnich mezy Sytjm, ale na ty přitreffil swobodný Pan Zayffryd a Pan Kolnič, a ge wšsecky zmordowati poručil.

Nebylo w Pewnosti přes pět Set Wogákůw / kteřjžby Mečem wládnauti mohli: Žen a Dětj načteno 3000. z těch [illegible]00. gich do Rábu / a dwě stě Mužů odeslali / yakož y Bek do Wjdně poslan giný wššickni zmordowáni.

Kořist neylepššý byla w Konjch a w Dobytku / peněz tam žadných nenalezli / neb ge Obleženj na wětššým dyle zakopali / od Střelby tolikéž nemnoho / totiž pět toliko Děl polnjch maličkých / ostatek s Pewnostj y z Proššáty ohněm skaženo.

Takť ta Pewnost znamenitá Bělehrad / kteráž Padesáte dewět Let pod Turkem byla, těmuž šštiastně odniata / a skrz Neywyžššýho Polnjho Maršsalka Roswurma / zase Křestianskému Cýsaři Rudolffowi toho gména druhému w gho vwedena.

Když byl oblezen Bělehrad / Turcy poddali Zámek Tssikar / genž ležj půl druhý mjle od Bělehradu / gichžto Neywyžššý Aga do Leženj Křestianského přiwed[illegible] / a když wedlé obyčege gegich Neywyžššyho Laytenanta Duca di Mercu[illegible] Sukni polybil / s ženau y s dytětem k Zakatornygi doprowozen. Bylo wšsech Turkůw w té Munycý Sto padesáte.

Při témž čase Neywyžšsi z Hoffkhirchen / tahl s ššesti Praporcy lidu a dwěma Děl[illegible] / mjmo Tssokoky / a když čtyrykráte z Děla wystřeliti poručil / Turcy za m[illegible] žádali a poddali se / z nichž ššestnácte do Leženj přiwedl / giné propr[illegible]ázal.

Sssstnáctého dne Měsýce Zářj času wečernjho / naššý Ššance při Rabnýzi opanowali / a poněwadž w nich žádných welkých Děl nenalezli / wtáhli swé tam bez mešškánj. Aby pak Pewnost wůkol a wůkol ze wšsech stran byla obležena / a z nj aby žádný wygjti / ani do nj wgjti nemohl / spůsobili Most přes Ba[illegible] sto krokůw dlauhý / přes kterýž pustilo se neyprwé ššest Set Zioldněrůw [illegible]uckých / a za njmi několik Praporcůw gjzdných s Děly. Potomně sám Ferdynand ArcyKnjže se wšsým Wogskem swým v Papežským přeššel / a blýzko od Pewnosti Stany rozložiti poručil / a ššance včiniti. Brzo potom ze třech mjst do Pewnosti střjleno, kterýmžto střjlenjm padla Wěže v prostřed Pewnosti wystawená / z njžto Pohané Křestianům znamenitau ššk odu střelbau činili tolikéž y Bassta / kterauž gmenugj Swatého Kyliana. Nic méně Turcy odporowali sylně / a mjsto těch wzatých a stracených Ššanců / giné sobě a[illegible]zdwjhli proti Křestianům. Po několika dnech zmocnili se naššy Předměstj ššturmem / z kteréhož horliwěgi na Obležené dotýrali.

Sedmnáctého dne Měsýce téhož / oznámeno w Leženj Křestianském w Vhřjch / že Kancléř Azyatský kterýž se Sultánowi zprotiwil / Město bohaté řečené Sachium, w němž tehdáž Jarmark držán byl / beze wšseho Obywatelůw odporowánj zplundrowal / a brzo potom osm Tisýc Wogákůw / těch kteřjž k Mehmetowi Bassseti na pomoc táhli / w kusy rozsekati kázal / s dalšým wzkazowánjm k Sultánowi / takowým / gestliže ho Sultán na milost

přigjti chce / že on gemu w Vhřjch proti Křestianům nápomocen bude / ale poněwadž se Turcy obáwali / aby on s Křestiany, kdyby w Vhřjch byl / [illegible] yaké spolčenj nevčinil / nebylo k tomu dáno powolenj / a tak w [illegible] pozůstáwá.

Dwadcátého dne téhož Měsýce / wygeli [illegible]odjn / a přitreffili na Cžtrnácte Czausuow náhod[illegible] [illegible]ři tom dostali y dwa Beky / a giných Wězňůw množstwj. Třetj [illegible] wedlé giných spolu Ziolněřůw do Dunage wskočil / a tam vtonul.

Dwadcátého osmého dne / Neywyžšsj z Zengu spolčiw se s okolnjmi / a shromáždiw gich wšsech dwa Tisýce / táhl s njmi k Vtwinku / a tu nočnjm časem připadli na Bek[illegible]ky / kterýž tu w poli ležel pro přjčinu tu / aby Pewnost lépe opatřil. Dopadli naššy Kořist znamenitau / wšsecky Stany geho / půl druhého Sta Konj / Odiw / Zbrog / penjze hotowé 100000. Křestianůw wyswobodili / a při Karobně tolikéž dwa Tisýce kusuow welkého Dobytka zagali / množstwj Wesnic zapálili y s Obilým / množstwj wězňůw / žen / Mužůw y Dětj swázaných přiwedli.

Při koncy gmenowaného Měsýce / ArcyKnjže Maximilian s Panem z Nowého Domu wygel z Prahy do Drážďan w sedmdesáti Konjch / za přjčinau tau aby gménem Cýsařským Kristyanowi Kurffirsstowi / kterýž giž mocně Knjžetstwjm dědičným wládnauti měl / congratulationem wykonal / a při tom dary odewzdal.

Sedmého dne Měsýce Rjjgna / přinessené Nowiny z Konstantynopole / že Kancléř Azyatský zproneweřilý Sultanowi / opět Mehmeta Bassy na hlawu porazyl / a Lidu gemu do dwanácti Tisýc pobil / Kořist znamenita[illegible] / kterauž dostal / wšsecku mezy swé Zioldněře rozdělil / a hlas o sobě pustit[illegible]al / že on gest prawý Zákona Machometského Dědic / a ne Sultán. W dot[illegible]ném Městě Konstantynopoli / Sultán z nowu pitj Wjna zapowěděl / a při Sudech Winných wšsecky dna wyrážeti poručil. Kancléř pak na proti tomu wšsem swým wogákům netoliko Wjno dopustil pjti / ale y Swinské [illegible]so gim nezbraňowal gjsti / pročež mnohem wjce lidu k němu se obrátilo.

Třinácteho dne Měsýce Rjjgna / tolikéž čtrnáctého y patnác[illegible] [illegible]li naššý s Turkem v Bělehradu dosti časté a krwawé Ššermicle / o nichž wypráwuge obššjrně List Neywyžššjho Polnjho Maršsalka Roswurma / psaný k gednomu Potentátowi Německému / takto:

Ney Jasněgššj ArcyKnjže / z předněgššjho psanj mého / porozuměti gste ráčili / yakýmby spůsobem Bělehrad wzat byl / a že od toho času žádné[illegible] gsem k Wassjmilosti psanj nevčinil / žádná toho giná přjčina nenj g[illegible]om ta / že wěcy nasse w negistém gruntu postawené byli: Nynj pak poněwadž šštiastně wedlé wůle nasse wěcy k gistému cýli přiwedené gsau / o nich psanjm tjmto / Wassjmilosti oznamugi. Když tehdy gistá o tom wzatá byla spráwa / že nepřjtel s mocý swau na nás táhne / a to vmyslem takowým / aby neb Bělehrad nám zase odnial / neb Leženj nasse opanowal / z gednostegného snessenj na tom gsme zůstali / abychom wšsemi spůsoby Pewnost dobytau obránili. Rozložili gsme Stany swé na mjstě od přirozenj pew[illegible]ém a bezpečném / na Pohany očekáwagjce / kteřjž dobré půl mjle od nás Leženj měli / a čtwrt mjle od Pewnosti / gichžto bylo weliké množstwj / tak že třikráte wětššj Wogsko bylo Turkůw nežli Křestianůw. Nedlauho potom wygeli někteřj na Konjch k Leženj nassemu / aby spatřili z kteréby strany na nás se obořiti měli / ale naššj bez mešškánj proti njm wyskočili / a oni y w wětššjm počtu odpor činili / tak že gsem přinucen byl s třema Tisýcy na pomoc přispěti / a ge až k leženj gegich spátkem hnáti. Trwalo takowé ššermiclowánj

od gedné hodiny po poledni až do čtwrté nočnj / a přitom ačkoli Nepřjtel sylný byl/maje deset Tisýc Lidu napřed pusstěného/wssak nic méně s pomocý Božj nemohl nám nic včiniti/neb potom y ArcyKnjže Mathyáss poručil [illegible] [illegible]ti. Třinácteho dne Serdar s Kihagem sewssj mocý swau [illegible] nassemu/a obořil se na nás s takowým křikem/ že gsme [illegible] mjsta vstaupiti museli. Přehrozné bylo to nepřjtele do Le[illegible]ho wpadnutj/ tak že y neyšrdnatěgssj strachem oblyčen byl/a což bylo hůřegi/giž nepřjtel ze wssech stran do Leženy nasseho z Děl střjlel / a Janyčaři opanowawsse wrch geden/ z Ručnic znamenitau sskodu nám činili. Konečně to račte wěditi/ kdyby nás Pán Bůh obzwlásstnj milostj swau chrániti neráčil / ani geden [illegible] newyssel z rukau nepřátelských. Widauc tehdy téměř poslednj prá[illegible] [illegible]ota nasseho / dal gsem znáti ArcyKnjžeti o nebezpečenstwj takowém/ žádagjc přitom/abych s powolenjm geho/ pěssý lid mohl proti nepřjteli postawiti a gey spátkem hnáti. K čemuž maje powolenj/ neb giného prostředku nebylo/ shromáždil gsem Regimenty Pana Preynera/Pana z Althaymu/a Pana z Hoffkhirchen s Tisýcem gjzdných Pana Hodyckýho/tak že wssech bylo sedm Tisýc/a s welikau nesnázý / poněwadž Nepřjtel giž na hrdle lezel/včiniwsse Ordunk/ we gméno Božj/vdeřil gsem na padesáte Tisýc Turkůw: A ačkoli po neyprwé strasslíwé a sylné bylo potkánj / wssak zmužilostj Heytmanůw a statečnostj Soldátůw / z nichžto geden každý Rytjřem slauti může/ tak daleceweč přissla/že poražen byl nepřjtel: při čemž y sám Serdar raněn. W tom Duca di Mercurio s giným Lidem wskočil w bok nepřjteli/a tjm se stalo/ že gsme ge gesstě za njm dobré čtwrt mjle honili. Cžtrnácteho dne hnuli gsme se sewss[illegible] Wogskem blýže k Pewnosti/ abychom na ginem mjstě Stany rozlad[illegible]

Patnáctého dne Turcy opět s welkau mocy proti nám táhli / wssak bez přjtomnosti Serdara, a stáli gsme proti sobě w ordunku téměř až do Nesporu/neb Poha: nesměli se p dobrý ordunk na nás opowážiti,a my tolikéž [illegible]dž wůkol Nepřjtel nás obklyčil / nechtěli gsme bitwu začiti, ačkoli [illegible]m z Děl a z Ručnic gedni proti druhým vstawičně střjleli. Brzo po[illegible] Kyhag obořil se na Wogsko nasse, a w prwnjm potkánj wssecky Vhry nasse spátkem vstaupiti přinutil / pročež gsem gim s Tisycem Reytharůw Pana Hodyckýho na pomoc přispěl / za nimiž se zase Vhři pustili, a na hodau Nepřjteli w bok skočili, a Duca di Mercurio vpřjmo na ně vdeřil / tak že [illegible]tastně zase byli od nassých rozehnani. W tom potkánj zabit Kyhay,[illegible] Budinský, a gini přednégssý bogownjcy / gichžto smrti Pohané žele[illegible] [illegible]jce,žeby byli raděgi neylepssý Pewnost w Vhřich nežli ge stratili.

Když zabit byl Kyhag od gednoho sprostého Reythara kterémuž on y Hlawu stial / Pohané welmi byli zarmauceni, wssak nicméně dwakráte se gesstě s námi sylně potkali / ale widauce že ničehož dowesti nemohau, odtud odtrhli. Diwili se tomu welmi/ že nad tak malým Wogskem swjtězyti nemohli, a při tom prawili/že nikdá tak statečných Wogákůw newiděli. S tim W. M. Pánu Bohu w ochranu poraučim. Dán w Leženj v Bělehra[illegible]u 27. dne Měsýce Rijgna. Léta 1601.

Post scripta.

S Wogáky při Kanýži ležjcymi / yatž slisset, nedége se welmi dobře / gimžto sewssym Ležengjm ArcyKnjže Mathyaš pomoc včiniti vmjnil/a neb aspoň wětssý částku Wogska tam odeslati.

Wassý Knjžetcý milosti.

Powolný a wěrný Služebnjk.

Roswurm.

Dewatenáctého dne téhož Měsýce Paradaysr w Wjdni stiat/kterémuž neyprwé prawá Ruka vtiatá byla / Fendrychowi geho a dwěma giným tolikéž Hlawa stiatá: Laytenantowi neyprwe Jazyk wytrhli, a potomně gey s druhým oběsyli. Paradeyserowi Pacholcy čtyry sstráchy včinili nežli mu Ruku vtiali, a po čtwrtém sstráchu když giž omdljwati počal / Kat mu Hlawu stial.

Při témž čase Krystyán Kurffirsst Drážďianský/Kancljře Krella stjti dal.

Dwadcátého dne mladý Hrabě z Turnu zagat od Turkůw/ když pro nespůsobnost zdrawi z Ležeňj wygjždel. To též téměř se stalo Hrabiti z Sulcu/ neb pustiw Koně, ledwa pěssky k Wartě vtekl. Malo něco před tim v Kanýže Pan z Ekenbergka skrz Hlawu prostřelen.

Dwadcátého osmého dne Křestiané ssturm pustili k Kanýži / kterýž trwal od rána až do poledne/ při kterémž nemalo nassých zahynulo.Při tom zabit Neywyžssý nad Lidem Papežským řečený Manychone, a geden pusskář chtjc k Bassě z Děla střeliti/ osm nassých zasáhl a zabil.

Téhož času Mehmet Basse maje množstwj Tisýc Maurenjnůw, porazyl wegššgmenowaného Sekretáře neb Kanclýře, a mnoho mu Lidu pobil / z čehož se Sultán nemalo obweselil.

Cžtwrtého dne Měsýce Listopadu Heyducy wygeli na stráff dwanácte mjl pod Budin, a zagali množstwj Turkůw, y bohatau Kořist dostali. Oršy Petr Neywyžssý w Ostřehomu, osm set Kusůw Dobytka Budinským zagal. Neywyžssý také z Althaymu s pěti Petardy a s třemi Tisýcy lidu po Wodě k Budjnu se pustiti měl / ale poněwadž wysspehowán byl, musel se s lidem oným do Ostřehoma pustiti.

Pátého dne wypadli Turcy z Kanýže / chtice Ssance zepáliti, ale př[illegible] slyli na ně Křestiané,a zabiwsse gich dwadcéti/ giné do Pewnosti wehn[illegible].

Téhož Měsýce držána Dysputacý w Regnsspurku z strany některých Artykulůw Luteránských/kteréž oni deffendowati měli/v přjtomnosti Knjžete Baworského / Falcgkraběte Ludwjka a giných. Z strany Luteránské byl neypřednégssý něyaký Doktor Hunnius Predykant/a z strany Katolické Pater Gretserus, kterýž potomně gsauc zdrawj welmi nespůsobného/ na s[illegible]n mjstě vstanowil Patera Iennera. Trwalo takowé hádánj za několik dnj/ ale Hunnius na nic nechtěl categoricè odpowjdati / gednom wěc swau wedl obssjrnými slowy/ ničehož nedokazugjc. Samé Knjže k němu mluwilo aby categoricè proponowal a odpowjdal/a Pater Jenner wždy ad formam ad formam wolal/ale nechtěla Hunnyusowi fforma ssmalowati/kteréžto slowo ad formam ad formam tak často bylo opakowáno / že y gednomu prostému Bawořanowi do hlawy wlezlo/kterýž také wolagjc ffornau fformau po wssem Městě to roznesl/ y wzato bylo w přjslowj / o čemž wyprawuge Pamphilus Philomusus obssjrněgi.

Když deset Tisýc lidu od Bělehradu k Kanýži přitáhlo / po dwau dnech připadla na ně zyma tak přjkrá/že gedné nocy zmrzlo mužůw a žen dwa Tisyce / tři sta Koni, a Wlachůw tři Tisýce / pročež ginj na zegtř[illegible] hnuli se odtud / neginače než yakoby vtjkali wssickni. Nechali w Leženj třidcéti Tisýc Pecnůw Chleba, stany téměř wssecky / třidcéti Děl, z nichž gednokaždé ssacowáno za Tisýc Tolarůw. Z těch Křestiané včinili k Pewnosti ran tři Tisýce a pět Set, a gednakaždá rána ssacowaná za deset Tolarůw / včini wssecko 35000. Tolarůw. Widauce pak Pohané, tak nerozssaffné nassý odtrhugi / wypadli z Pewnosti, mnoho wěcy znamenitých pobrali,a mnoho Wlachů nemocných pobili. A tak oblezenj Kanýže, kteréž deset Neděl trwalo,konec wzalo.

Několik dni před tim Arcy Knjže Ferdynād poslal k obleženým aby Pew-nost poddali / gináče že se gi chce mocy zmocniti a žádného nežiwiti, na což Turcy nedali žádné odpowědi / Ssawli gednom dobytau vkázali.

Téhož času Ssioky a Cakl Mogžiss s dwanácti Tisycy Turkůw a Tatarůw do Země Sedmihradské wtrhl / o čemž mage zprávu Giřj Basta, Klausenburgk Wallauny, Německými Wogáky / tolikéž y Wiwaru, osadil / sám pak s ginými Lidem při Městečku Deš, se zaššancowal / Děla nahoru přiležitau wtáhnauti dal, Wallaunům, Vhrům, Kozatům a Racům w Wesnicech při Řiece Somo řečené / místo vkázal. A poněwadž se Proffantůw nedostáwalo / wyslal pro ně k Městu Nesen Pana Rogazy Loys s dwěma Tisycy Lidu, a ti nawracugjce se přitreffili na 5. Tisyc Turkůw a Tatarůw, s nimiž přes celý den ssermiclowali / až naposledy nad nimi swjtězyli. Padlo Pohanůw osm Set, a Křestianůw 28. mezy nimiž byl geden Fendrych.

Po zabiti Michala Weywody / Giřj Basta na místě geho Radula vstanowil / kteréhož Muldawané z Země wyhnali, y přigel k Bastowi s čtyrma Tisycy lidu žádage pomocy, a odtud sám dwadcátý do Prahy se obrátil.

Pětmecytního dne téhož Měsyce Zygkmund Bátory mage dwanácte Tisyc Sedmihradčanůw a Caklůw / deset Tisyc Turkůw a Tatarůw, a ssest Děl newelkých, přitáhl k Klauzenburgku a geden ssturm včinil / kteréhož odtud obleženi odehnali. Bylo gich w Městě sedm Set z roty Pana Pece, a dwě Stě Walaunůw, kteřjž sobě statečně počjnali.

Dwadcátého osmého dne Turcy a Sedmihradčané přitáhli na Lid Giřjho Basty / gimžto nassy sylně odepřeli, a Tisyc gich zabili. Odgižděgjce pak, zagali na rozličných mjstech sedm Tisyc Lidu s nemalau laupeží, a snažili se o to kterakby mohli Zygkmunda sami mezy sebau mjti, a swázaného k [illegible] přiwesti / čemuž on porozumjwage odgel od nich, a sedmého dne Měsyce Prasynce Legáta poslal k Bastowi, žádagjc o pokog.

Potomně zbauřili se Wogácy Pana Pece w Klausenburgku pro zadrženj žoldu / ale zase byli od Neywyžssýho swého vkroceni.

Dwanácytmého dne téhož Měsyce Prasynce, vmřelo w Wjdni Knjže z [illegible]altu / kterýž Saský Regiment do Vher wedl. W témž Městě vmřel Bei Budinský, a pochowán na Krchowě židowském.

Téhož Měsyce Franc Knjže Lunemburské geda z Sstrásburgku, a wyprowázege Falcgkrabě z Heydelbergku a Landtgkrabě Hesské / pustil se přes Most genž byl nad Rhenem, kdež Kůň geho diwně sskrkati počal, a po malé chwili když ho Ostruhami zabodl / wskočil s nim z Mostu do Rzeky, a tu dotčené Knjže mizerně se vtopilo.

Léta Páně 1602. za téhož Cýsaře Rudolffa / kdy gsem dokonal tuto Knihu dált se wěcy tyto.

Turcy [illegible] Kanýž zase Měsyce Ledna pilně oprawowali a k obywatelům přilehlým na znamenj přistného poručenj Ssawli poslali / wzkazugjce aby s Wozy a [illegible] Woly a s ginými potřebami napodobnými pohotowě byli, a když po druhé k nim posláno bude / aby bezmesskáni do Kanýže přigeli, Bassty stawě[illegible] Zdi oprawowati / Přjkopy wyprazdniti pomohli.

Osmého dne téhož Měsyce Turcy z Erle wygeli na ssteráff k Ssteffansdorffu / na něž přitreffili Husaři Filekssti a Sendressti, a zabili gich 50.

Dewátého dne Kanclýř ten kterýž se sprotiwil Sultánowi opanowal znamenité Město Amazyá / což slisse Sultán wyprawil čtyrydcéti Tisyc Lidu s pěti

du s pěti Basseml a třidcýti Beky / aby gey w tom Městě oblehli, ale on porozumjwage tomu zapálil Město, a wygel do pole vtjkagjc před Wogské dotčeným dosti dlauho / až wida potomně čas ffortele swého, obrátil nenadále Lid, a Wogsko Sultánowé porazyl: zůstalo gich na place ssest Tisyc.

Gedenáctého dne Sedmihradčané poddali Giřjmu Bastowi Zámek Alniš / kteréž on propustil s weyminkau [illegible]kowau aby Klénoty a Penize w Pěwnosti nechali / y wysslo gich dwě stě, za nimiž hned Wallauni pospjssyli a Penize kteréž měli w ssatech zassyté, gim pobrali.

Na proti tomu Zygkmund dwě Města opanowal, a s obywately ne[illegible]tostiwě nakládal / k kterémuž osm Tisyc zase Turkůw napomoc gelo, a [illegible]bě z Solinu tolikéž s ssesti Sty Reytharůw, a pěti Tisycy Wogákůw Německých k Leženj Giřjho Basty giž se přiblížowal.

Dwadcátého druhého dne Turcy gichž bylo do patnácti Set časem nočnjm chtěli slézti Bělehrad, a giž k Zdem Rzebřjky přiložili, a třidcéti gich giž w Předměsti bylo / w tom Křestiané na ně wyskočili / mnoho gich pobili, a giné rozehnali.

Při témž čase Pohané včinili psanj k Sultánowi wzkazugjce gemu, gestliže Budjn a Kanýž pod swau mocy déle mjti chce / aby neobmesskáwal Ostřehom a Kopřeynic oblehnauti a dobyti. Křestiané gestli žeby y Budjn y Kanýž spolu oblehli / aby wssecko Wogsko k Kanýži napomoc přitáhlo, a nawracugjc se spátkem, k Bělehradu a k Ostřehomu aby táhli, a odtud Tatary aby na ssteráff wyprawili. Žiádal při tom aby Sultán Bassy Kanýžského poněwadž se tak hrdinsky chowal / Neywyžssým Wezýr Bassým včinil.

Dewátého dne Měsýce Vnora Giřj Basta Město Pisteru dobýwal a Wallaunům y Němcům k ssturmu běžeti kázal / kteréž obleženj odehnali.

Málo něte[illegible] tjm ež Basta Město Nessen Wogákům w laupež [illegible]ti chtěl / poněwadž Měsstiane s Zygkmundem držeh / ale když žádali za milost, a prawili že ge Zemané nawedli, a diwnými praktykami Cakle do Města vwedli, změnil vmysl swůg.

Desátého dne Duca di Mercurio wygel z Prahy vmyslem takowým, aby se zase z Jara do Vher s čtyrma Tisycy Lidu nawrátil, a když giž z N[illegible]bergka wygjžděl napadla ho Nemoc Vherská / pročež spátkě se do Normbergka obrátil a tam vmřel: wedlé wyprawowáni Theodera Meurera, neb Pamphilus Philomosus pjsse že vmřel w Wjdni.

Serdara Mehmeta obžalowali někteřj před Sultánem žeby on tjm winen byl že tak z nenáhla Wogsko wedl / že gest Bělehrad ztracen, y gat byl a wezen do Konstantynopole. Geho Wězňem bylo Hrabě z Turnu, a toho [illegible]noni kaupili za 400: Tolarůw Tataři, a ssacugi ho za 40000. Tolarůw.

[illegible] Serdara přitáhnauti má s lidem Hassan Basse / genž byl předešlet několikráte od Křestianůw poražen / Muž owssem statečný, ale [illegible]lastný.

Téhož Měsýce Turcy wezli Proffanty do Kanýže / na které přispjssyl Hrabě z Seryjnu a ssermiclowal s nimi: w tom Kanýžští swýt[illegible] napomoc wyskočili, gimžto Hrabě tak dlauho odporowal / až nad nim swjtězy[illegible] [illegible]adlo Turkůw 200. zagatých načteno 60. a tj oznamowali že gíž Sultán [illegible] Tatarůw pospolu má 80000.

[illegible]noho Czechů wzáctných na té Wogně Vherské zahynulo, a obzwlássstně pod Erly w Létu 1596. o nichž se na rozličných mjstech zmjnka činj / pod [illegible] Rqbem Jan z Pernsstegna / mezy Czechy Pán y starožitného y wzáctného gména, a ginj mnozý / o nichž na mjstech swých poznamenáno. Kro-

nie pak ze Wogny, gest giných wěcy paměti hodných mn[illegible] / kteréž po-
tomně od Hystorykůw bedliwě sepsané budau: nyni pak kratce co se koli
wyhledati mohlo z Partykulářůw a Listůw Gehomilosti Cýsařské
a Knjžatům y Panům giným psaných / to se doložilo.
Dokonáno w Létu Páně 1602.

FINIS.

O počátku a dáwnosti Měst w Králowstwj Czeském Knihy páté.

Eodem autore Bartolomeo Paprocki.

Ciuitatis fœlicitas non Magnificis murorum structuris, necq; Ciuium numerosa multitudine vel quæri vel contineri potest, sed Sapientibus ac moderatis Reipublicæ gubernatoribus. Isocrates in Oratione Areopagytica.

Slowutné a mnoho wzáctné

Poctiwoſtj Panům Pražanům Starého/Nowého a Menſſyho Měſt Pražſkých, Maudrým a Opatrným Panu Purgkmiſtru a Raddě Wrchnjho Měſta Pražſkého Hradčan, y giným wſſem Slowutné Opatrnoſti, Maudrým a Opatrným, též Opatrným Panům Purgmiſtrum a Raddám wſſech Měſt w Králowſtwj Cžeſkém, Panum a Přátelům ſobě laſkawě přjzniwým wſſecko dobré na Pánu Bohu žáda a winſſuge.

(:)

SLowutnj Mužj Cžechowé/počátek neb dáwnoſt Měſta Hlawnjho PRAHY/ wſſeliyaké téhož připadnoſti, ſſtiaſtné y neſſtiaſtné/ tak také y giných Měſt, krátce z rozličných paměti ſebrawſſe, a w gednu hromadu to ſložiwſſe/ wám, y Potomkum waſſym ku památce budaucy to gſem podal / a to proto / aby oni přjklady dobrými Předkuw a Obywateluw Měſta gednohokaždého / tak ſe k Wlaſti ſwé milé chowali / yakby při oný wůli a naučenim Ariſtotelesowém zuſtati mohli, kteréž on napſal in libris Politicorum, řkauce: Ciuitatem beatam eſſe eam, quæ optima ſit & agat honeſtè. Sſtiaſtné prawi býti to Měſto / kteréž dobré geſt, a ſprawuge ſe poctiwě / w paměti wždy magic oný ſlowa / kteráž Plato zanechal w Knihách de Republica: Aby ge Obywatelé, yako za geden Kſſafft w Srdcech ſwých vwažowali, y tak ſe zachowali. Æquus in cauſis utriq; parti & in publicis diſciplinis ero, nulliq; parti, citra quam juſtum eſt, præſtabo, ſed exequar uniuerſa delicta & omnem æquitatem ſeruabo, ſecundùm quod mihi viſum fuerit juſtum; & eos quidem qui innoxij ſunt, undiq; innoxios illæſosq; conſeruabo, noxijs autem imponam ſupplicium ſecundùm legem & omnem juſtitiam &c.

Takowými Syny / takowými Gubernátory zachowáno bude Měſto každé. Nebo y Plato de legibus pjſſic mluwj: Ciuitatem & liberam ſemper & prudentem, & ſibi ipſi amicam eſſe oportet; láſky potřeba geſt proti Wlaſti od Synuw a O[illegible]bywateluw gegich, yakž weyſtrahu dáwa Plato řkauce[illegible]

Ciuitati melius, quám videlicet ut Ciues invicem ſe cognoſcát, ubi enim non lux inter ciues eſt in eorum moribus, ſed tenebræ, ibi nec honores pro dignitate, neq; magiſtratus rectè dabuntur, neq; ſuum jus cuiq; tribui poterit. Wſſickni a wſſickni gednoſtegnau péči / gednoſtegnau láſku mjti magi k Wlaſti ſwé milé / neb kde neni yaſné miloſti, ale tmawá yakás láſka, y w mrawich roztržitoſt a neſwornoſt / tam nebýwagi dáwani podle náležitoſti Auřadowé / ani žádnému geho wlaſtnoſt ſe nepropůgčuge.

Z toho wſſeho býwali chwáleni Předkowé waſſy a řiditelowé Měſt tohoto ſlawného Králowſtwij / y že zachowáwali to což Plato piſſye de Legibus mluwjwal: Neq; in Ciuitate poterit excellentes cuiquam conferre honores, quia diuitijs præſtet, aut quia velox, aut formoſus, aut robuſtus ſit, ſi Virtute careat, ſed neq; etiam ſi virtutem aliam habeat quandã, temperantiam verò non habeat, at verò Iuſticia ſine Temperantia originem habere nullam poteſt. Ne na Bohatſtwj záleži hodnoſt, ne na rychloſti někoho / aniž na vrodě, pěknoſti a ſýle, geſtliže ctnoſti a bohabognoſti neni, a geſtližeby y něyaká hodnoſt byla, a mjrnoſti by w ſobě nezachowal / když ſprawedlnoſt bez mjrnoſti neb ſtřjdmoſti počátku žádného mjti nemůže. A protož Mužuw ctných k ſprawowáni Obce wyhledáwegte / nebo mluwij Epictetus: Quemadmodum faces in porta ſublatæ magna flamma in paucis gremijs excitata, nauibus per mare errabundis, multùm auxilij ferunt, ſic & Vir egregius in Ciuitate periclitante, paucis rebus contentus, magnis beneficijs Ciues afficit. Nebo Muži wzneſſeni magi na péči wždy wzáctnoſt ſwau, a nedagi ſe trhati nenáležitě w wzáctnoſti Práw Wlaſti ſwé / tak yak onen Zeleucus Lokrenſký Legislator mluwjwal: Leges Aranearum telis ſimiles eſſe; nam ſi Muſca aut Culex inciderit retinetur, ſi verò Veſpa aut Apis, diſrupta tela auolant, ita ſe res habent in Legibus. Což by býti nemělo v dobrých / maudrých a ſprawedliwých Saudcuw. Maudři a ſprawedliwi a ne lakomi o to wždycky pečugi aby netoliko za Auřadu gich Obec wolnoſt a ſwobodu ſwau z auplna měla / ale y po ſmrti gich aby w též mjře gednoſtegně trwala. Nebo Demoſthenes, leges, ciuitatis animam eſſe dicebat, ut enim ſine anima corpus procumbit, ſimilitèr Ciuitas, ſi leges abſint, vel ſi corruptæ eſſent, non conſiſtit. To [illegible] držuge každau Obec / tim ſe netoliko Měſta, ale y wſſe

liká Králowſtwij [illegible]
ſpiſugi ſe wſſeliké pam[illegible]
kowé, a z nenáležitých, ab[illegible]
ſe nedopauſſtěli, a podle naučen[illegible]
Mudrce wždycky ſe zachowali / kterýž když [illegible]
do Ciuitas in optimo Statu degeret? reſpondit: Si cives [illegible]
Magiſtratui obediant, Magiſtratus autem legibus. Takdy ſprawugjce wſſickni w dobrém řádu zuſtati můžeme [illegible]
xi. Datum Pragæ Anno Salutis noſtræ 1602.

Idem qui ſupra

Bartholomæus Paprocky.

PRaha Město neyhlawněgssy/ kteréž gest Stolice Králuw, y wssého Králowstwij ozdobau, má počátek swůg za Panowáni Pohanských Knjžat, neyprwněgssých půwodůw a Rozmnožitelůw Králowstwij toho. Ale po někud zdá se to Cžeským Kronykářům, že od Libusse Dcery Krokowy/ pročež musym s njmi se srownati, a na tom přestati / zwlásstě s Eneássem Sylwiusem, Janem Dubrawinsem, a Wácslawem Hágkem / kterýž o tom dostatečně swědectwij wydáwagi / že ta Paní vhlídawsse a spatřiwsse yak se Králowstwij osazowalo, a Lid se w něm rozmnožowal / poněwadž se gj Knjžetcy Zámek zdál býti welmi au[illegible]sazený/ myslila Město ssyroké založiti. A wygewssy s Dworem [illegible] Zámku Wyssehradu s mnohými Tesaři/ Plac gjm sama wyměřila / toho gsauc aumyslu/ aby od toho slowa, kteréž neyprwé vslyssy od Cžlowěka toho, kteréhožby na tom místě potkala, Městu gméno dala. A tak se gj přihodilo / že treffila na gednoho Muže, kterýž Dřewo tesal: A ptala se/ coby to dělal: A on odpowěděl: PRAH do Přibytku swého sobě dělám. Ona hned od toho slowa M[illegible]u gméno PRAHA dala / y tak ge těm Tesařům, y wssem giným, kteřjž [illegible]ti nj byli, gmenowati

poručila. Počalo se Město weliké pilně stawěti/ wssickni Lidé možněgssy w něm se osazowali. W tom sstěstí na wssem dohazowalo, každému z njch welikau hognost wssého dodáwagic/ takže někteři y mnoho Zlata nacházywali/ Obilí se hogně rodilo/ z čehož mohli k pokládku snadno přigjti.

Takowý počátek Města PRAHY prawí Hágek s giným w Létu 723.

Staré Kronyky Polské / yak Králowstwij, tak y Města dáwněgssy počátek mjti chtěgi.

Kdykoli pak koli začátek swůg wzalo to Město, co neypilněgi k tomu se wssickni měli/ aby snažně a ozdobně začato bylo za Panowáni Libusse a Manžela gegjho Přemysla. A po smrti gjch yakž Hágek oznamuge, Nezamysl Syn gegich (panowal on Léta 759.) Město PRAHU Zdmi obehnati poručil, aby mohl mjti před Nepřjtelem času nebezpečného gistau ochranu. A když mu giné geho wěrni Přátelé místo vkazowali / poslechnauti gjch w tom nechtěl, pamatugic na slowa Mateře swé Libusse, která z swý Praktyky mnoho o PRAZE oznamowala / a oni k tomu wssickni swolivsse, Město PRAHU Zdmi ohraditi, a počawssy hned od Řeky Wltawy, kteráž gest na Wýchod Slunce proti Poledni, a na Západ Zeď wysokau postawiti dali, a kopagic Grunty té Zdi/ nalezli Jámu welmi hlubokau Dřjwim Dubowým welmi tlustým přikrytau, a w té nalezen byl Oheň / kteréhož

žádný

ny nemohl zhasyti / a tak dlauhý čas odkryta ta Jama stala / až sama sebe y s tim Ohněm zahýnula, o tom v Hágka čti List 25.

Za panowáni Mnáty Syna Nezamysslowa

Léta Páně 791. Obywatelé Města PRAHY w welikau wessli nepřjzeň / ak že sám Mnáta mezy ně přigjti, a ty ne wole kteréž mezy njmi byli vpokogiti musel, a někteřé Domy rozkázal bořiti a Vlice prostranné a pořádné dělati, a těm neswornýlm Obywatelum yakž vkázal a vložil pokud Dum stawěti / tak aby každý stawěl y na tom dosti měl. Což pro budaucy pamět, yak Hágek pjsse, zapsati poručil.

Týž Mnáta vstanowil Saudcy a Spráwcy neyprwněgssyho Chwora Muže welmi oppatrného / kterémuž poručil, aby Dum v Brány hořegssy postawil, a tu aby saudil Lid na mjstě geho / kteréhož wssemu Lidu poslauchati rozkázal, yakož k němu měl wssecken Lid autočisstě, a milowali ho wssickni yako Otce swého / neb gest byl Muž sprawedliwý. O tom čti v Hágka List 32.

Léta potom 792. když někteřj odporni byli

Chworowi Saudcy a mjstodržjcymu Knjžete Mnáty, sám Knjže Mnáta prostřed Města poručil sobě Dum stawěti, aby o něm wědauce yako o Pánu, w pokogi byli wssickni Poddani geho / z toho Domu potom po mnohých Letech včiněn byl Rathauz / Hágek w Listu 33.

A když Mnáta widěl welikau auzkost mjsta k stawenj Města PRAHY, poručil y na druhé straně stawěti aby gedni k druhým mohli gjti, Most dřewěnný spůsobiwsse; a tak mnozy se těch časuw obrátili na druhau stranu Wody / a tu Dřjwi weliké wywracugjce Domy stawěti počali, Rýnk na Břehu té Wody Sto kročegjuw zdýli y tolikéž z ssýři založili, na tom mjstě kde nyni slowé v S°. Walentina na Rynečku / yakž v téhož Hágka obssýrněgi nalezneš.

Léta potom 823. po Smrti Mnátowy Wogen

Knjže času Jarnjho powolal k sobě na Wossehrad Obywatelů Města PRAHY od strany západni, oznámil gim vmýsl swůg že Město začaté od Otce swého chce rozssýřiti, tak aby se též oni k tomu měli za to gich žádal, a tam aby sobě domy prostranné stawěli powoleni dal. To vslyssawssy od Knjžete Pána swého Pražané, dne 13. Dubna sessli se gjch množstwj s Sekerami a s Motykami, a ti welmi brzo Plac ssyroký rozkopali, k kterýmž Knjže Wogě přigeda sám swau Rukau, yak Hágek pjsse, okolek Zdi Městské wyměřil, tā Město ono kteréž byl Otec geho někdy před Léty dwadcýti osmi založil, on toho času a Roku rozssýřil / k čemuž bylo dostatek wěcy potřebných.

Léta po Narozeni Syna Božjho 830. wedle

Hágka Město Pražské welmi se rozssýřowalo: Knjže Wogen často k tomu wygjžděgic, sám Vlice wyměřugic, Rýnk wedle potřeby dlauhý a ssyroký včiniti kázal, na kterém a nikdež gjnde wssecky wěcy prodáwat poručil: Téhož Léta Mor weliký byl gim na překážce, množstwj Lidu zemřelo / Obili kteréhož hognost nassyli na Poli zustáwalo: Wssak potom yak náhle se byl začal tak weliký Mor tak náhle vtjchl. Času Podzymnjho doděláné

byli

byli Přjkopy okolo Města od strany hořegssy kteráž gest k Wyssehradu až do strany dolegssy k Wltawě.

Týž Wogen Knjže w druhém Roku přemegsslege o gistém naprawenj Města Prahy mnoho Kamenj přihotowiti dal, z kteréhož Zed tlustau a welmi wysokau s hustými Wěžemi založiti kázal, w Přjkopich Pražských počawssy od strany hořegssy / yak o tom doloženo v Hágka.

Po smrti Wogena Otce swého Křezomysl Knjže w Létu 838. w Městě Pražském vstanowil čtyry Saudce kteřjžby sprawedlnost gednim z druhých činili / sám pak k tomu se přičinil aby oná Zed od Otce geho založená dokonána byla, kteréž vsylowánim geho osm set kročegjuw přjčyněno.

Strhli se toho Roku welicy wětrowé, a včinili sskody nemalé tak na Dřjwj w Lesých, yak na Stawenj w Městech y w Wesnicých, a množstwj Mleynuw zwlásstě na přjwrssých zbořili a rozmetali / z čehož powstal weliký hlad, ač Obili dosti bylo / y poručil Knjže Křezomysl Lesy meytiti na některých Horách nižssých a tu Mleyny stawěti, tak aby gjm wětrowé sskoditi nemohli. To sskodliwé a sylné dutj wětruw trwalo dwa Měsýce a dni osm.

Byl ten obyčeg někdy w Czechách, že ti kteřjž sobě Domy stawěli w Městech, nic déle njmi newládli gednom do žiwotuw swých, a po smrti gich nedostáwali se Dědicum neb Přátelum / ale Knjže darowalo ge tomu komu se ljbilo, a z přjčyny té / žádný nic gruntowně a nákladně stawěti nedal, čemuž porozuměw Knjže Křezomysl, powolal wssech Obywateluw na Rynk Městský před Dum Saudný neb Rádni, a tu wssem austně s wůli a Radau Lopotuw starssých swých Radd oznámil / aby gedenkaždý držitel Domu neb Dědiny a neb yaké koli ohrady tim swobodně wládnul netoliko do swé smrti / ale aby buď Synu swému to wsse což držel a čehož vžjwal odkázati, buď komukoli prodati mohl / gednom aby ten Peniz Střjbrný kterýž se Knjžeti dáti má nezahynul, což slyssýce Obywatelé Pražssti, s wětssý pilnosti stawěti počali, a gedenkaždý toho ssetřil, aby dědictwj swé gruntowně spořádané měl / děkugjce Knjžeti Pánu swému z lásky prokázané s ochotnosti. Stalo se Léta 849.

Dokláda Hágek že Knjže Křezomysl aby to což Obywatelum propowěděl stále bylo Pjsařum zapsati kázal, a držitelum Domuw a Dědin dáti poručil, pro přjčynu tu / gestližeby někdy Synowé Knjžetcy budaucy gim Dědiny neb Domy bráti chtěli, aby to oswobozeni před njmi vkázati mohli / ale potřebi na to wzezřeni mjti, že wssickni Slowácy teprw s Wjrau Swatau Křestianskau Pjsmum se včiti počali, předtim žádného Pjsma neuměli aniž se w něm objrali / pročež mnohé slawné činy gjch Potomkum w známost negsau vwedeni; nic méně muselo se k tomu nějakým prostředkem přihljdnauti, že takowé obdařeni k zkáze nepřisslo a že gest pro budaucy pamět bylo yakkoli poznamenáno. O wssem Kronykáři někteřj tu sprostnost připjsugi Předkum nassym že žádného Litertjho Vmění neuměli / wssak nic méně naproti tomu, museli nějakých znamenj aspoň vžjwati tak yak gini Národowé Pohanssti, zwlásstě poněwadž wedle Jozeffa lib: primo antiquitatum neyprwe Pjsmo wyhledal Seth Syn Adama, a neyprwe wymyslil Litery, kterýmiž na dwau Slaupich poznamenal wsseliyaké Vmění / gednom z Cyhel vdělaném, a druhém z Kamenj / z přjčyny té, gestližeby Swět k zkáze přissel skrz Oheň, aby zustal Cyhelný, pakli skrz Wodu, aby pozustal Slaup Kamenný. Prwe pak nežli byli wynalezené Litery od gmenowaného Setha, vžjwali Lidé nějakých znamenj mjsto Pjsem / yako skrz Lwa wyrozuměli Sýlu / skrz Osla leniwost / skrz Maucha nestydatost /

Gelena trwánliwost/etc. Potomně pak když Litery nastali / gedenkaždý Národ giných vžijwal/ yakož se y nynij spatřugij Litery Chaldegsky, Arabsky, Řecky, Rusky/etc. Tak tolikéž Předkowé nassi nežli Latinským přiwykli/ musyli vžijwati Slowanských/ kteréž my nynij gmenugeme Ruskými.

Za Panowánij Bořiwoge neyprwněgssijho Křestianského / okolo Léta Páně 898. Město Pražské Kostely se a Chrámy ozdobowati počalo / yako, Knijže Bořiwog třetijho dne po swém přijgezdu do swého Dworu Knijžetcýho/ genž byl w ohradě Města Prahy s poručenijm Křezomysla Knijžete gemu k bydlenj y ginym budaucým Knjžatům wystawen na Wýchod Slunce/ rozkázal v welkých Wrát Kostel pilně stawěti / tak yakž byl slybil Pánu Bohu gsa gesstě na Morawě / kecti a chwále Božij a ku památce neyswětěgssij Panně Marygi na památku gegijho na Nebe wzetij. Tomu Dworu říkali někteřij Weselý Dwůr/ a někteřij Teyněný Dwůr / proto že gest byl wysokým teyněným Plotem ohražený/ yakž o tom poznamenáno w Poslaupnosti Biskupské.

Připadli potomně welicý nepokogowé na Bořiwoge/ yakž položeno w Poslaupnosti Knijžetcý / tak že tehdáž Kostel začatý dokonati nemohl až w Létu 901. Pro kteréžto geho diwné přijhody/ Hágek nic paměti hodného cožby se w Praze dálo nepřipomijná.

Léta Páně 919. Powstali weliké ruoznice a

ozbroge w Praze mezy Křestiany a Pohany / a to wsse půwodem Kněžny Drahomijry / kteráž gsauce hněwem rozpálená proti Křestianům/ powolala k sobě těch kteréž znala býti Křestianům přirozenými nepřátely/ s nimižto na tom zůstala/ aby wssickni Křestiané toho Roku byli zahlazenij a podmáněnij pod moc Pohanskau : y včinila Saudcy w Praze aneb Rychtáře Pohana gednoho/ nad Křestiany welmi vkrutného gménem Palhoge/ kterýž gsa wděčen takowého Auřadu/ aby wůli Pani swé wykonal / vmijnil gedné Nocy to wsse spůsobiti / což ona w swé zlobiwé mysli měla / yakož pak nocy gedné swolaw mnoho Set Lidu zbrogného do swého Domu Rychtářského/ poručil sturmowati k Domům křestianským / a w nich wssecky napořád mordowati.

Wěděli o tom Křestiané co se státi má/ magijce weystrahu od některých dobrých Sausedůw/ ačkoli Pohanůw/ pročež se sessli bezmesskánij do gednoho Domu/ a radili se společně coby činiti měli/ a na tom zůstali/ aby sylný odpor včinili Pohanům/ očekáwagijce toliko počátku. Pohané newědauce o takowém snessenij/ wyskočiwsse z Rychty/ počali Domůw křestianských sylně dobýwati / a křestiané k nim se walně a nenadále wyřijtili/ a vkrutně mordowali Pohany.

Stal se křik hřmotný z obau stran a zwuk od Zbroge hrozný/ kterýž vslissijce obywatele zběhli se někteřj Křestianům někteřj Pohanům na pomoc: Bylo weliké krwe prolitj/ wssak předce křestiané s pomocý Božj s[illegible]li/ ač z obú stran padlo gich množstwj/ z čehož Drahomijra měla weliký z[illegible]utek/ zwlásstě když gi oznámeno že tak mnoho gestli že ne wjce padlo Po[illegible]nů / yako křestianů nadčímž se wssemi spůsoby mstjti vmijnila/ a nedlau[illegible]om roz[illegible]la swolati [illegible] a opět nočnijm časem vdeřiti na [illegible]stianské/

což

což oni včinili welmi tijsse a mnoho Křestianůw pomordowali.

Neměla na tom dosti ta vkrutná Gezábel/ nýbrž wsedna na swůg Wůz gela k Hrobu Otce swého Brzoslawa/ kdež y přijsahu včinila/ že chce wssecky křestiany shladiti a žádného nežiwiti. Brzo potom činic za dost přijsaze včiněné poručila Palhogowi aby zgewně swedl bitwu s křestiany/ a žádného aby ne[illegible]il/ kterýž shromáždiw Pohany swedl bitwu s Křestiany vprostřed Rynku Pražského: opět padlo gich mnoho z obú strán/ neb byl Bog prawě krwawý a opět křestiané ač gich bylo welmi málo, wijtězstwij obdrželi nad Pohany/ y Palhoge Heytmana nad Wogskem Pohanským a Rychtáře od Drahomijry vstanoweného zabili/ kteréhož Drahomjra litowala welmi/ a z hněwu a žalosti weliké/ rozkázala křestianské Kostely popáliti / a některé zazditi aby služba Božij w nich nebyla wykonáwaná.

Páni potomně rozbroge takowé vpokogili / když totižto Drahomijře wrchnost odniali / a přiznali Léta staršsijmu Synu Wácslawowi/ kterýmžto prostředkem trwal pokog w Praze čas nemalý / a rozmnožowala se Wijra křestianská za sprawowánij Země toho Swatého Knijžete Wácslawa/ kterýž potom od wlastnijho Bratra náwodem té vkrutné Kněžny byl zamordowán/ yakž doloženo w Poslaupnosti Knijžetcý.

Za Panowánij Boleslawa vkrutného w Létu Páně 940. Poručeno bylo Pražanům od Knijžete Boleslawa / aby w Zdech Nowé Boleslawy Domy sobě stawěli / což Pražanům nesslo k mysli/ kteřijž poradiwsse se wespolek, odpowěděli Knijžeti/ že gim to nenij možné ani slussné včiniti/ proto že w Praze dosti magij coby stawěti měli/ tomu že za dost včiniti nemohau/ aby w Praze y w Boleslawi stawěli. Z té odpowědi welmi se rozhněwal Boleslaw/ a powolaw některé Pány tegně/ wzbuzowal ge proti křestianům/ chtě neyprwé křestiany wyhubiti / potomně Pohany sobě protiwné rozplássiti/ Prahu zbořiti/ a do Boleslawy přenesti.

Druhého Roku činic za dost wůli Knijžete swého Pohané časem nočnijm včiniwsse pokřik a hřmot/ obořili se na Domy křestianské w Praze/ a křestiané odporowali gim sylně/ tak že ge y k vtijkánij přinutili/ a mezy tim swobodně gi widauc sstěstij a wijtězstwij od Pána Boha propůgčené/ wybigeli Domy Pohanské / laupili/ a kteréž zastijhli mordowali. Práwě když Slunce z Hory wychá[z]elo / konec bauřky té včiněn/ zmordowánij po Rynku a Vlicech na rozličných mijstech leželi. Nalezlo se Křestianůw zabitých Třidceti sedm Pohanůw Tři Sta a Třinácte/ kteřijž wssickni do gedné Ssachty wmetáni.

Boleslaw slysse ty žalostné nowiny shromáždil Pohanůw do Patnácti Set aby Prahu wniweč obrátil / a w tom oznámené giné nowiny/ že totižto Křestiané tegně na tom se snesli aby Boleslaw w Nocy podkopali a rozbořili/ Pročež s Wogskem onijm nazpět postaupil/ ale nic nepřátelského nemohl spatřiti. Tu opět mluweno za gistau wěc/ žeby Lučanssti Pražanům proti Knijžeti pomáhati chtěli/ magijc na pomoc y giná Města/ čímž přestrassený Boleslaw/ hned dne druhého poručil lidu swému na gedné Skále wysoké nad Labem Hrad pewný založiti/ a pilně gey wedne y w Nocy stawěti/ kterýž když dokonán byl/ dáno gemu gméno Branný Hrad neb Brandýs/ tak yakž wypráwuge Hágek obssijrněgij.

Léta Páně 942. Někteřij z Wládyk předněg-

ssijch vwažugjce nepotřebnau vkrutnost a zůřiwost Boleslawa Knjžete/ předstaupili předněg yakožto milownijcy pokoge a nežádostiwij boge/ namlauwali ho snažně/ aby vlewil z té zůřiwosti proti Městu tomu/ kteréž Předkowé geho s welkau pilnosti a nákladem nemalým rozssijřili/ a wysoce ho sobě

wáži.

wážili/ kterýž tak včinil a gel bezpečně na Wyssehrad/ a odtud do Prahy/ od Pražanůw yakožto Poddaných s welkau vctiwostj wýtán a slawně ctěn.

Po onom hodowánj stkwostném/ Pražané widauce Boleslawa při dobré mysli/ přistaupili k němu s Pány přednegssými napomjnagjce ponjženě/ aby poněwadž gest Pán křestianský/ Wjry se křestianské dokonale přidržel/ gi hágil a rozssjřowal očekáwage od Pána Boha za to wěčnau a nesmrtedlnau odplatu/ kteréžto napomenutj Boleslaw wděčně a laskawě přigal/ a na znamenj proměněnj vkrutnosti swé/ blýzko Hradu Brandeysa Kostel postawiti rozkázal/ yakž nahoře poznamenano.

Léta Pánie 944. Knjže Boleslaw oblibiw sobě byt w Wětssým Městě Pražském/

rozkázal Dwůr Knjžetcý starý oprawowati/ rozssjřiti/ a sobě Dům krásný naproti dotčenému Dworu postawiti/ k čemuž Pražané dopomáhali s ochotnosti/ a Boleslaw porozumjwage tomu že se k němu nachýlili/ zmčnil vkrutnost mysli swé/ připowěděl wssemu Lidu Cžeskému swau Knjžetcý milost/ a obzwlásstně Pražanům/ a tak se zachowal/ Zemi pokogně sprawowal/ čest a chwálu Božj rozmnožowal/ y pohany od sebe odlučowal a z Země wyssýlal.

Důwodnie to Kronykáři a Hystorykowé wssickni

vkazugj/ že Pražané Panům swým a Knjžatům wždycky wěrnost a poslussenstwj zachowáwali/ což patrné gest y z toho/ když gsau někdy půwodem Howory Knjžeti Jaromjrowi Střelám Wrssowcůw podanému na pomoc přispěli/ Wrssowce zgjmali/ a z rukau gich Pána swázaného wyswobodili.

Léta Pánie 1073. Knjže Wratislaw přigew do

Města Prahy/ obeslal neypřednegssj obywatele/ a radil se s nimi/ kterakby neylépegi to Město rozssýřeno býti mohlo. Kteřjž odpowěděli takto: Dwakráte giž od založenj Město bylo rozssjřowáno/ Dwůr Knjžetcý genž byl prwé daleko za Městem/ giž gest w ohradě Městské/ Mnáta geg založil/ Wogen rozssjřil/ Křezomysl tolikéž/ y Zdmi geg wysokými ohraditi poručil/ a Domy hluboký z twrdého Kamene stawěti/ kteréhožto následugjce rozkaz Domy wyssj a prostrannegssj wzdělawati. Knjže Wratislaw gsa wděčen té raddy/ rozkázal vprostřed Rynku neb Města/ kdež byl Radnj Dům neb Rathauz welmi njzký/ geg powyssiti/ a při něm welmi hluboke a ssiroke Grunty w Zemi wybrati z twrdého Kamene/ kteréž wezeno z Žernowmice/ a tam založiti Wěž mnohém wyssj nežli byla někdy Neklanka na Wyssehradě/ kterežto djlo poručil konati se wssj pilnosti.

Za Wratislawa gmenowaného w Létu 1076. Židé z rozličných Kragin zwlásstě Německých pro nesslechetné chowánj/ wyhnáni byli/ z nichžto mnozý nočnjm časem wlaudili se do Měst Pražských/ a kryli se mezy ginými židy/ ačkoli Wratislaw poručil židům aby žádných Cyzozemcůw nepřigjmaly/ pakliby který přissel/ aby tu den a noc pozůstáwage/ dále se odebral/ což wsse včiněno proto/ že gest předesslého Léta pro suchotu byl weliký nedostatek Obilj/ a Chléb draho kupowali Křestiané. A když Pražané srozuměli/ že židé mnohém wjce Chleba kupugi nežli prwé/ oznámili to Knjžeti/ že Prasstj židé gi-

né přigjmagj/ a mezy sebau tegně wychowáwagi/ což slisse Wratislaw/ poslal aby wssickni Židé byli zečtenj/ y nalezlo gich Mužůw a Žen krom Dětj Pět Tisýc a půl třetjho Sta/ čemuž se on welmi podiwil/ a hned bez messkánj Weypowěd včinil/ že nechce wjce Židů mjti gednom geden Tisýc/ ginj aby se wssickni w gednom Měsýcy z Města wystěhowali. Pakliby ginač včinili/ a wjceby gich přes počet doložený nalezeno bylo/ tehdy že wssickni musegj do gednoho preč se odebrati. Pro takowé přjsné rozkázanj/ museli se Židé tak a neginač ač nerádi, zachowati.

Léta Páně 1110. Geden z Měsstianuw Pražských

řečený přiwitan/ gsa neypřednegssým Sprawcý Města Prahy/ mnoho na swé hlawě zakládage/ mezy Bořiwogem kterémuž byl náchylnegssj, a Wladislawem/ činil rozličné swáry/ ale Wladislaw poručil ho gjti na Ramena po zadu welikého Psa wsaditi/ a za Bradu okolo Rynku woditi/ a Biřicem wolati/ že takowá se každému poctiwost stane/ kdo Knjžeti Wladislawowi nezachowá wěrnost a poslussenstwj. Potomně mu Brada vtiata a na Pranyři přibitá/ a naposledy z Země wypowědjn/ kterýž newěda o giné raddě, obrátil se do Slezska k Polákům/ neb tehdáž gesstě Slezsko náleželo k Polskému Králowstwj.

Měsýce Srpna we Cžtwrtek před Swatým Jakubem Apossstolé Božjm w Létu 1119. Strhl se Wjtr náhlý od strany Polednj před wečerem/ kterýž weliké sskody včinil okolo Prahy y w Preze/ na Wyssehradě Zed tlustau a dosti pewnau přewrhl/ přednj y zadnj w celosti zanechawsse/ půl Palácu Knjžetcýho rozbořil/ Děj wj semotam roznesl/ množstwj Lesůw a Sadůw prawě s kořenem wywrátil.

Při Létu Páně 1124. Bydlel w Praze Žid

geden welmi Bohatý/ mage Dům na Augezdě znamenitě wystawený/ w čarodegném Uměnj welmi dospělý skrz kteréž y zbohatl a pozdwihl mysl wau, zwlásstě magje lásku při Knjžeti Wladislawowi mjmo giné Pány/ pročež welmi ssetřil toho/ aby se od Knjžete ani na pjd newzdalowal/ kde se koli Knjže obrátilo tu on byl/ a nic méně gesstě se weysse wypjnal. Wěda pak že ge Žid/ a znage že pro tu přjčinu w Raddě Knjžetcý býti nemůže/ ačkoli wssecky slowa a skutkowé Knjžetcy gemu tegny nebyli/ vmjnil y tomu w cestu wkročiti/ a předstaupil před Wladislawa oznamugjc že se chce dát pokřtiti/ a žádagjc aby gemu Kmotrem byl/ a on naproti tomu že chce Knjžeti y wssemu Dworu geho slawné hody včiniti.

Rád to slissel Knjže Wladislaw/ y připowěděl k tomu Křtu přigeti/ ano y sám osobně žádal Biskupa aby geg pokřtil/ kterýž se chce z té Sskoly kterauž měl wlastnj na tom mjstě kdež gest nynj Klásster Swaté Marye Magdaleny na Augezdě Kaplu Křestianskau včiniti ku památce Swaté Maři Magdaléně/ yakož pak přjpowědi té za dost včinil/ a tak pokřtěn gest na den Swatého Jakuba Apossstola/ a dáno mu Gméno Jakub Apella/ yakoby řekl Jakub obřezaný.

Ten gsa Křestianem ffalessným včiněn, a mage daussánj w swé Czary/ mnohé Pány počal

Knijžeti w oſſkliwoſt vwozowati / aby mohl mjſto gich doſáhnauti a býti prednj Raddau Knijžetcý / chytře wſſemi ſpůſobý Zidowſké dobré rozmnožowal / a Křeſtiany kterými koli mohl proſtředky hubil a podrobowal / oba ſpolečné Zákony zachowáwal / před Křeſtiany Křeſtianſké ſkutky vkazowal / ale z Srdce zatwrdiloſti Zidowſké newypuſtil / Sobotu ſwětil / Neděli den rozličným zaneprázdněným odbýwal. O čemž magic Páni doſtatečnau ſpráwu wzali ho wſſickni w oſſkliwoſt a k Raddě Knijžetcy připuſtiti nechtěli / kterýž gſa z té přjčiny hněwem zapálen / wběhl vprkem do ſwé Kaply / oltář od Biſkupa poſwěcený rozbořil / a Swátoſti kteréž tam byl Biſkup wložil / wmetal do mjſt nečiſtých a obecných.

To když ſe doneſlo Knijžete, hned ho poručil, napomenut gſa od Biſkupa, gýti / a dáti do Wězenj těžkého / a když ſe k mnohým neſſlechetnoſtem kteréž činil přiznal / kázal mu weſſkeren geho Statek pobrati / a wneſti do ſwé Pokladnice. Ginj Zidé obáwagjce ſe aby nebyl mučen, weliké dary dali Knijžeti žádagjce aby mu žiwotu neodnjmal / což Knjže Wladiſlaw včinil / a wezma za Hlawu geho Sto Tiſýc Hřiwen Střjbra / a tři Hřiwny Zlata / z Země ho wyhnati poručil / a cožkoli Křeſtiané w záſtawě měli / těmi Penězy wyplacowal / a chudým Lidem rozdáwal.

Okolo Léta Páně 1135. Měſta Pražſká počali ſe chytati řádu Křeſtianſkého přjkladem Měſt giných / k čemuž ge nabádal y Jan Biſkup / neb geſſtě mnoho Pohanſkých obyčegůw zachowáwali / a zwlaſſtě při Pohřbu Těl Mrtwých.

Toho čaſu Knjže Soběſlaw welikau láſku prokazowal Pražanům / Měſto co neylépegi okraſſliti a rozſſjřiti kázal / žádných Cyzozemcůw zdržowati nedal / a powolaw ſwé Raddy včinil o tom takowé nařjzenj.

Neyprwé / aby žádný Cyzozemec w Měſtech

Pražſkých ani w Czeſkém Králowſtwj Auřednjkem nebyl pod vřezánjm Noſu / a to ani na Zbožj Swětſkém ani na Duchownjm / ale toliko aby za Hoſtě držánj byli.

Druhé / přihodiloli by ſe / žeby Knijžete w Czechách neb Dědice nebylo / tehdy Purgkmiſtr Pražſký z wětſſjho Měſta Pražſkého aby Zemi ſprawowal w té Syrobě / dokawádž by Knjže wolené nebylo / a wſſecka Měſta k dotčenému Purgkmiſtru magj mjti zřenj / kterýž má trwati na Rathauze na groš Obecnj / a má mjti w Raddě ſwé Sudjho Zemſkého a Purgkrabj Pražſkého / a Auředníjcy wſſickni magj také k němu zřenj mjti a geho poſlauchati / yakožto Wladaře mocného.

Třetj / aby wětſſj Měſto Pražſké giž wjce

Podkomořjmu nenaleželo / ani žádnému ginému Auředníku / ale aby k ſamému Knijžeti mělo Autočiſſtě / a we wſſech Práwjch a ſwobodách ſwobodné bylo / krom Berně Zemſké a bráněnj Pomezý / k čemuž aby bylo zawázáno / tak yako Zemané.

Cžtwrté, přitreffiloli by ſe, žeby ſe Knjže Czeſké woliti mělo / tehdy Purgkmiſtr Pražſký, powinen geſt obeſlati Pány, Rytjřſtwo, giné Měſta, a Auřednjky Duchownj y Swětſké, y wſſecky Many kteřjž k Czeſké Zemi přináležegi

ležegi / aby ſe ke dni vrčitému ſgeli do Prahy / a od toho Dne po Třech dnech magj ſobě z wůle gednomyſlné Knjže woliti. Pakliby w tom odpor byl a ſmluwiti by ſe nemohli / Konſſelé Pražſſtj s Obcě k tomu přiſtaupiti magj / a k komu priwolj, ten má býti Knijžetem Czeſkým.

Páté / kdyby Knjže wolené do Země přigelo /

a wgelo do Měſta Prahy / prwé nežby ſe w Zemi vwazalo / má Přjſahu včiniti na to, že Pány, Rytjřſtwo, y Měſta, při gegich ſwobodách kteréž magi chce zanechati.

Sſeſté / kdyby Knjže Czeſké ſahalo bezpráwně na ſwau Zemi yakýmkoli proſtředkem nenáležitým, Páni a Rytjřſtwo y Měſta giná, magi k Pražſkému Měſtu přiſtaupiti / a té křiwdy kterážby ſe gim dála, brániti / a w tom čaſe nemagi k Knijžeti zřenj mjti, ani gemu daně dáwati, potud dokudžby Přjſahy newyplnil / kterauž včinil když ſe vwazowal w Zemi.

Takowé Artykule Knjžata a Králowé wſſickni Mageſtáty ſwými miloſtiwě ſchwáliti a potwrditi ráčili.

Při Létu Páně 1178. Měſto Pražſké mělo

weliký nepokog a baufku, neb Cýſař Kunrad ſlyſſe čaſté ſtěžowanj na Soběſlawa, a mage wědomoſt o zlých ſprawách geho, wyprawil Poſly do Czech a wypowěděl Knijžetſtwj Soběſlawowi, kteréž dal Frydrychowi Stregcy geho, y Liſt k tomu na potwrzenj, y Praporec Knijžetſtwj Czeſkého.

Wěděl o tom Soběſlaw že Frydrych přigeti má, ale kterého čaſu, o tom nic giſtého wěděti nemohl. Wſſak obáwage ſe aby Země nepozbyl, a aby byl wždycky hotowý, ſebral Lidu nemalý počet, a oſadil Hory Czeſké, tak aby nemohl Frydrych do Czech wgeti. Zě pak Frydrych welmi prodléwal, domnjwal ſe Soběſlaw že giž nebude ſmjti přigeti do Czech / rozpuſtil Lid, a w tom Frydrych přitáhl s welikými Hauffy Němcůw y Czechůw, těch kteřjž ſe ho přidržeti, a vpřjmo k Praze poſpjſſil.

Soběſlaw nemoha tak rychle Wogſko ſebrati, s kterýmby včinil odpor Frydrychowi, s půl třetjm Stem Lidu, neposlauchage raddy těch kteřjž mu radili aby ſe w Praze zawřel k Horám poſpjſſil a vgel na Suchý Důl, a Frydrych honil vtjkagjcyho až k Hradu Skály, odkudž ſe k Praze obrátil, kdež geſſtě byla Manželka Soběſlawowa, a položil Wogſko při Wodě v Wſy řečené Poříčany. A Pražané vwažugjce to, že ſe Soběſlaw nechtěl s nimi zawřjti / yakoby gim neauffal, ſeznali že negſau powinni za něho bogowati, a tak poddali ſe Frydrychowi: Kterýž wgeda do Měſta, po několika dnech obeſlaw Pány a Rytjřſtwo, vkázal gim Liſt Cýſařſký, y Praporec Země Czeſké / a oni maličko ſe poradiwſſe, přigali ho za Dědice po Wladiſlawowi Králi Otcy geho, a poſádili ho na Stolicy Knijžetcy na Wyſſehradě.

Léta Páně 1180. na Den Swatého Wawřince / byla weliká Powodeň v Prahy / rozmnožila ſe Wltawa, tak že obywatelé Pražſſtj byli w ſtrachu aby Moſt nepokazyla Dřjwjm kteréž s ſebau neſla.

Téhož čaſu když ta Woda opadla Měſýce Řjgna, Rybáři Pražſſtj lowjce Ryby

ce Ryby, nalezli Djtě we Třech Letech w Wodě, kteréhož Tělo bylo z husta zbodené, y wzali ge a donesli k Rychtáři / kterýž spatřiw Djtě tak nemilostiwě popjchané/domyslil se že to Zidé včiniti musyli. O tom yak se dowěděli Zidé, mnozý nedlauho čekagjc z Města zutjkali, a ti kteřjž pozůstali, složiwsse nemalau Summu Peněz, těmi Rychtáře vpokogili / wssak nicméně, Druhého Roku byli wyhnáni z Prahy.

Při Letu Pánie 1282 Nickteřý z Panuow Cžeských powstali proti Frydrychowi Knjžeti, a na mjstě geho vmjnili sobě woliti za Pána Kunrada, k Cžemuž Pražané nechtěli přistaupiti/ prawjce že gim nepřislussý to včiniti, bez přjčiny aby se Pánu swému protiwiti měli, a tak se zawřeli. Když pak Kunrad giž půl páta Měsýce na Wyssehradě seděl/ sgeli se Páni a Rytjřstwo gemu napomoc / a oblehli Prahu y pilně gi dobýwati počali. Ale Pražané widauce že zbytj nenj / poddali se Kunradowi/kterýž nicméně musel vstaupiti Frydrychowi z poručenj Cýsařského/a přestati na tom což mu bylo dáno od Cýsaře w Morawě.

Druheho Roku oblehli Prahu Wácslaw a Oldřich Synowé Soběslawa Starého / Syna Wratislawowa/ kterýmž se Pražané statečně bránili půl Třetjho Měsýce/až Frydrych mage napomoc Němce od Cýsaře a Biskupa Salcburského Bratra swého/ odehnal ge od Prahy. Byl potomně dlauhý čas pokog w Praze/aniž se co takowého stalo/cožby bylo hodné paměti a wyprawowánj.

Za panowanj Krale Přemysla / w Letu 1235. Přinessene Zidům do Prahy Listy psané po Zidowsku a welikými Pečetmi zpečetěné/ kteréž byli nessené vpřjmo do Sskoly Zidowské. Celnj Králowsstj oznámili Králi/že Listy Zidům přinessené byli z dalekých Kragin ale yakéby byli že o tom newědj/ pročež powolal Král před sebe staršjho Zida Kay na Syna Jozessowa, s ginými Zidy staršsými/tázagic se yakéby Listy přigali. Kteřjž odpowěděli že o žádných Listech newědj / při čemž ge Král zanechal. Třetjho neb čtwrtého dne/oznámeno Králi, že gsau Zidé welmi splassilj/a že mnohé wěcy yakoby se pryč strogili prodáwagj/ a zwlásstě ty kteréžby nésti nemohli/a za to sobě kupugj Meče, Wosstjpy/a giné těm nápodobné zbraně yakoby se ná Wognu strogili/na čež odpowěděl Král smjchem/byť se pak y na nás strogili/wssak z ně máme mocy dosti.

Ssestnáctého potom Dne od toho času yakž Celnj powěděli o Listech/Zidé wssickni s Ženami y s Dětmi do neymenssjho zdwjhnuwsse se táhli z Prahy pod Cžerwenym Praporcem / na kterémž namalowán byl Sstjt Dawidů a Pečet Ssalomaunowa / a tak opustiwsse Domy y giné nábytky/položili se nad Kostelem Swatého Jana na Bogissti.

Opět poslal k nim Král/ ptage se coby činiti minili/a oni odpowěděli, že nic giného gednom to/ že magj proroctwj takowé/že když Křesťiané obdržj Geruzalém, gim ho postaupj/ pro tu přjčinu že se oni chtěgj na tom mjstě radowati a weseliti za geden Měsýc/a když swau radost wykonagj/že se chtěgj zase naspět nawrátiti. Raddy Králowské vwažugjc to předsewzetj gich na kteréž se oddali bez opowědi / také že na tu radost Zbrogně a Wogensky se wyprawugj/porozuměwali že nětco giného musý w tom býti. Y powoláni znowu staršj Zidé z rozkazu Králowského na Wyssehrad/a tázánj, yaké by to gich předsewzetj bylo / aby w prawdě powěděli. Posláno také pro Katy / aby některé z nich mučili / a ti se přiznali že gsau Listy dotčené a od Neywyžssjch nad Národem gich přigali/w kterýchž doloženo že se Messyáš

Narodil/mage giž wěku swého Let Třinácte/a Gog a Magog kteřjž byli od Alexandra někdy w Horách Kaspiských zawřenj/že gsau giž wyssli/a že ge aby se s nimi sessli/ pobýzegj.

Král když před njm Listy byli čteni/ porozuměl že gim ge někdo na lotrowstwj poslal / poručil propustiti židy ztrápené/a přikázal aby se žádný wjce ani malý, ani welký do Prahy nenawracowal.

Předpowěděný Král w Létu Páně 1257. Poručil se wssem Cžechům z Nowého předměstj Pražského stěhowati / a osadil ge Němcy/z čehož se Cžechowé nemalo obrazyli / a sessli se na Rathauz Wětssjho Města Pražského, kdež vradiwsse se wespolek, ssli na Wyssehrad / a tu poručili Howorkowi Synu Weleslawowu z Augezda, Obecnj potřebu oznámiti/ kterýž stoge před Králem / včinil řeč k němu slowy takowými: Slawný Králi Cžeský a Pane náš / Cžechowé twogi poručili mi oznámiti swau potřebu/že tebe ponjženě žádagj yakožto Pána swého/aby k nim lásku měl yako k swým poddaným a wěrným/ těch Lidj Němých, to gest Němcům, aby do Cžeské Země newpadil / gestliže chceš se budaucých nesnázý vwarowati, a dlauho Kralowati.

Rozhněwal se Král pro řeč takowau/a powstana děj k Howorkowi: Slišš Howorko, powěz těm twým Cžechům/kteřjž tobě poručili předemnau mluwiti / že yá Králem gsem w Zemi této / že yá nj wládnu/ a osadit gi mohu kým mi se ljbj. Nenj to wěc slussná aby Cžechowé měli Králi Pánu swému rozkazowati. Protož nechť o tom wědj, že yá chcy Němce y Cžechy w Praze a w Králowstwj mém mjti. Na čež odpowěděl Howorek, řkauce: a protož Němcům y Cžechům zbawen budeš.

Když vslysseli Pražané tu zůřiwau odpowěd, welmi se zbaurili/a hned wssickni běželi z pokoge Králowského, oznamugjce wssem/ yakau ge Král odpowědi od sebe odbyl / a tak stalo se proti Králi w Prazey po wssj Zemi weliké pohnutj/kteréž yakým se způsobem vpokogilo/ nic o tom Hágek nedoložil.

Za tehož Krale Přemysla / Leta Páně 1258. Byla vkrutná a přjkrá Zyma w Cžechách/a trwala od Swatého Martina až do Slawnosti Welikonočnj / zmrzla Země hluboce/ Sstěpowé, Wjna a Owotce wniweč obrácené/Led byl na dwa Lokty tlustý/ale že před tim hogni byli Déssťiowé / Řeky newymrzli.

Leta Páně 1264. Byla welika Drahota w Cžechách/ tolikéž y na Morawě / pro welikau suchotu Roku předesslého/a k tomu že krupobitj weliké sskody včinilo / a nadto okolo Domažlic a Klatow/ Bawořané Obilj do swé Země pobrali. Kupowán Strych Pssenice za půl druhého Sta Peněz / Žyta Strych za Sto a Dwadceti Peněz. Sedláčy wsselijké swé nábytky / Řzemeslnjcy Ssaty y Peřiny prodáwali/aby mohli sobě Chléb kupowati/a když giž neměli co prodati/ chodili po Domjch s Ženami a s Dýtky žebragjce a prosýce pro gméno Božj/aby gim nedali hladem zemřjti.

Gmenowany Kral Přemysl Leta 1274. potwrdil Němcům bydlegjcým na předměstj Pražském Prywilegium/kteréž gim byl někdy dal Knjže Soběslaw druhý / Syn Soběslawa prwnjho a Wnuk Krále Wratislawa / w kterémž doloženo bylo/ aby vžjwali Práwa

Německého, oddělenj gsauce od Czechůw tak yak za Krále Wratislawa/ aby
Kněze a Rychtáře sobě wolili/ a w tom aby žádné překážky od Biskupa
neměli/ aby na žádnau Wógnu nucenj nebyli/ leč w potřebě obhagowánj
Města/ wytáhloliby Knjže wen z Země/ aby Prahu ostřjhali s Dwanácti
Helmy/ Czech aby Němce nemohl přeswědčiti/ leč dwěma Němcy hodno-
wěrnými/ a gednjm Czechem/ a zase Czecha Němec dwěma Czechy a gednjm
Němcem/ prowinilliby co Němec aby nebyl gjmán ani do Wězenj dán/ ge-
stližeby Rukogmě měl aneb Dům swůg/ wpadneli w pokutu/ Manželka geho
a Děti, aby žádné z toho sskody ani hanby neměli. Potomně Král Wáce-
slaw prwnj/ přidal gim swobody giné/ a kdožby ge mjmo Práwa gich obtě-
žowal/ na toho pokutu zlořečenj Božjho, yako na Dátana a Abirona wložil.

Léta Páně 1281. Opět weliká Drahota by-

la w Czechách/ tak že gedno Wegce ledwa za Penjz kaupiti mohl/ a před tim
bylo gich Padesáte za geden Penjz. Degž Bože nynj takowau drahotu.

Při tom čase Menssý Město Pražské/ ač bylo Hladem y Morem ztrápené
w dobrém pokogi pozůstáwalo/ newěda o žádné roztržitosti a nesnázy/ neb
Mařjk Krassek prwnj z Konsselůw opatrně ge sprawowal/ Raddy a Sau-
dy sprawedliwě a vpřjmně wykonáwal/ tak že obywatele wětssýho Města
Pražského častokráte pro seznánj swých odporůw a těžkých rozepři do Men-
ssýho Města přicházegjce/ geho Saudu se poddáwali/ a někteřj pozůsta-
lých Konsselůw wětssýho Města/ že se k ginému Práwu Obec vtjkala, z to-
ho se horssili/ ano y lid k tomu wzbuzowali/ aby zberauce se mocně to Město
Petřinské a Swinské wybrali a rozbořili/ čehož byli neywětssj půwodowé
Matěg Bauře/ a Hans Longffedr/ kteřjž s některými swými na Den Naro-
zenj Panny Marye/ přeplawiwsse se na Wořjch přes Wltawu ranjm gjt-
trem wskočili do Brány Podhradské ginák Pjsecké/ gsauc gich w počtu oko-
lo Půl třetjho Sta/ a tu počali Domy dobýwati a lidské Statky rozbjrati.

Mezy tim shromáždili se obywatelé Menssýho Města s Pawézami/ Ce-
panni a Mečnj/ a rozkázawsse Brány sylně vzawjrati/ obořili se na ony lau-
pežnjky/ a počali ge snažně mordowati. Tolikéž y ti kterýmž Brány po-
ručené byli/ mnoho gich zbili/ osmnácte zagali/ kteréž dne Třetjho Mařjk
poručil na Dubě zwěssetj nad Prahau na Letni/ z čehož powstala nowá růz-
nice a wáda/ přátele zwěssených chtěli se mstjti nad Městem menssým/ a
gim gim toho činiti nedopausstěli/ yakož obywatele Menssýho Města nema-
lo se lekali takowé mocy/ ale wssecka Obec na Den Swatého Mikulásse/ shro-
máždiwsse se na Rathauz wětssj Města/ nepokogné společně vpokogili/ a smj-
řili ge s malo Měsstiany/ a na tom zůstali gednomyslně/ aby Mařjk z men-
ssýho Města/ yakožto Muž Maudrý a sprawedliwý, w Pondělj, w Středu,
a w Pátek na Rathauze Wětssýho Města wsseckn Obec saudil/ w menssým
pak Městě aby k Sprawedlnosti a k tém Saudům přihljdal/ w Auterý a we
Čtwrtek. Záwiděli někteřj takowau poctiwost Krassikowi/ pročež y gi-
nj porozumjwagjce tomu a obáwagjce se nějaké přjhody/ wycházeli proti
němu Zbrogně až k Kaple Swatého Ducha, kteráž gest na Břehu/ a geg
poctiwě až na Rathauz a opět z Rathauzu až na dotčené mjsto wyprowá-
zeli: yakož y hoden byl takowé vctiwosti/ yakožto Saudce sprawedliwý/
Darůw nežádostiwý/ chudému y Bohatému náležitau Sprawedlnost činicy/
w čemž trwal stále až do swé Smrti.

Wedlé Kronyky Hágkowé w Létu 1283. opět

byl weliký Hlad w Králowstwj Czeském/ a prwé neslýchaný/ tak že Lidé
někteřj wynaložiwsse na žiwnost cožkoli měli/ aby hladem nezemřeli giné
lidi a Hosti do swých Domůw přigjmagjce/ z hrozného hladu tegně ge
mordowali/ wařili a gedli. Kteréhožto času nakazylo se y Powětřj/
tak že Lidé zhusta mřeli.

Téhož Roku den Swatého Sstiepána Mu-

čedlnjka Božjho/ vkázala se Dauha welmi weliká a yasná/ kteráž wssecko
Město Pražské obklýčila/ z kteréhožto Diwu genž se w Zymě stal před-
powjdali sobě wssickni pokog a rozmnoženj wsseho dobrého/ z přjčiny
té, že yako Dauha činj konec baUřenj wsselikému Wrchnjch žiwlůw/ tak
také Pán Bůh dáwage znamenj diwem tim/ že wsselike baUřky a těžkosti
přetrhnauti a zastawiti ráči.

Roku Druhého/ vkázala se Hwiezda welmi

yasná Pátého Dne Měsýce Dubna tu Noc po Swatém Ambroži/ stogjcý
w gednom rohu Měsýce/ kterauž spatřiwsse Lidé Včenj předpowj-
dali přjsstj Wáclawa Dědice Králowstwj Czeského/ Syna Ottogarowa
na geho Otcowskau Stolicy/ což tak se stalo.

W Létu Pánie 1289. Drahota byla w Cze-

chách/ w Polssté y w Slézku/ tak že Lidé Hladem mřeli/ a někteřj do Vher
vtjkali/ kdež byla hognost Chleba/ ale Vhři gjmagjce ge/ Pohanům za
Wězně prodáwali/ kteřjž toho času gesstě daleko od Vhrůw býti musyli.
Trwala ta Drahota w Czechách za dwě Létě zauplna/ a potomně wsseho
hognost nastala.

Za Panowánj Gindřicha Korytanského

Knjžete w Czechách/ Léta Páně 1309. Magjc Pražané srozuměnj s Ku-
tardy a s Hornjky/ sebrali se zbrogně/ a vdeřili na Domy Panské w Pra-
ze/ a tu yali Petra Kanclýře Králowstwj Czeského/ Reymunda z Lichtm-
burku/ Oldřicha z Rzičan/ Heymana Syna Heymanowa z Dubé/ Kteréž
sepnuwsse Pauty železnými, na Rathauz ge wsaditi poručili/ yakž ozná-
meno pod Erbem Panůw z Lichtmburka/ A to wsse dálo se půwodem
Gindřicha Korytanského/ kterýž na ten čas panowal w Czechách welmi
nepořádně/ pročež se gemu y Stawowé tak odplatili/ že gsau ho z Kralo-
wstwj wyhnali/ a giného na geho mjsto wolili. Což wsse patrné gest z
Listu psaného k Cýsaři Gindřichowi od Pražanůw/ kterýž znj w smysl
tento:

Neyjasniegssjmu Knjžeti a Pánu/ Panu

Gindřichowi Řjmskému Králi/ etc. Wolffram Rychtář a společnost přj-
sežnjch y také Měsstianůw Města wětssýho Prahy/ služby swé wěrné
wzkazuge.

Rozličnými těžkostmi trápeni a sauženi gsauce/ a Králowstwj Czeské
břemenem obtjžené widauce/ k Wassi Králowské milosti/ s naděgi potě-
ssenj/ že milosti dosáhnauti mocy budeme/ nasse gsme pozdwihli oči. Pro-

 což po-

což posyláme tyto nasse spolu Měsstiany / Listu tohoto vkazatele / dawsse gim správu, aby potřebu nassi oznámili před Wassi welebnosti / pročež ponýženě žádáme / abyste k těm wěcem kteréž před Wassi Welebnosti oznamowati budau / Vssi wassich milostiwě nakloniti ráčili, a žádosti gich a prozby nasse k skutku přiwesti, neb cožkoli skrz tyto nasse Posly gednáno, mluweno a slibowáno bude / to wděčně a pewně zachowáme / nynj y wždycky. Dán w Praze 19. Dne Měsýce Czerwence / Léta 1320:

O ničemž ginén rokowáno nebylo s Gindřichem Králem Rzýmským, gednom o tom aby Syna swého Jana Czechům za Krále dal / což se y stalo / a Jan k Praze se přiblýžil / kdež gesstě pozůstáwal Gindřich Korytanský w Městě s Lidem zawřený.

Byl toho času při Kostele Panny Marye před Teynem Kněz geden starý gménem Berengarius / kterýž někdy býwal Kaplaně Krále Wácslawa / a potomně Panny Alžběty / kteráž giž připowěděna byla Ranowi Synu Gindřicha Cýsaře, wolenému Králi Czeskému. Ten přistaupiw k Strážným / žádal gich aby gemu dopustili z Města wycházeti / kladauc přýčinu tu že má něco strany z swého Oltáře při Arcybiskupu Mohutským gednati / a oni znagjc ho býti Mužem dobrým dali k tomu swé powolenj. A přistaupiw před Arcybiskupa Mohutského Berengarius / dal mu správu takowau / aby bogownýcy Jana woleného Krále Czeského když zegtra vslissj zwoniti w Kostele Panny Marye, pohotowě byli / a když podruhé zazwoněno bude / aby giž stáli v Bran Městských / Po třetým pak Zwoněnj aby hned wskočili do Města / o kterézto Smlauwě y někteřý z Měsstianůw Pražských dobře wěděli:

Nazegtřj wedlé smlauwy Berengarius wlezl na Wěž / a kázal zwoniti tak yak potřeba vkazowala / a w tom Rzeznýcy Pražsstý / wysekawsse Bránu v Swatého Františska / Krále Rana woleného y s Lidem pustili do Prahy / a ti kteřýž byli při Gindřichowi Korytanském / gedni do Sspitalu v Mostu / druzý na Hrad Swatého Wácslawa vtjkali / a Gindřich s nimi. Král Jan poručil swým wolati pokog pokog / a tim se Lid vpokogil / a kteřýž byli od Korytanského wyhnáni, do swých obydlý se nawrátili. Což se stalo Třetýho dne Měsýce Prasynce.

Korytanský wida že se ne po geho wůli děge, Dewátého dne téhož Měsýce / pogaw swau Ženu Annu, s některými swými vgel w nocy tegně / a pogal s sebau za Wězně Gindřicha Měsstěnjna Pražského genž slaul z Kamene / a množstwý Mládencůw Pražských / kázaw ge Pauty okowati / aby ge wedl do Korytan / kterézto wězně gemu mocý odnial Pan Wylým Zagic z Hazmburka / yakž doloženo pod týmž Erbem / a samého pokogně propustil.

Léta Páně 1315. Powstali něgacý Bludnicy /

kteřýž tegně po Kragjch chodýce, Lid od Wýry Swaté odwozowali / scházegjc se časem nočnýjm gedni k druhým. Hřjchy swé zgewně wyznáwali předewssemi / kterýžto Neřád po nedlauhém čase y do Prahy wnessen / ale Pražané magjc tu nesslechetnost w osskliwosti / poručili takowé Sektáře gjmati / a tak zgýmáno gich těch nowých Apossstolůw Cztrnácte / kteřýž odsauzený na Hranicy / a někteřý z těch gessto se gich přidrželi z Města vtekli / a někteřý změniwsse předsewzetý, činili pokáni.

Druhého Roku na den Swatého Tyburcy

Ohněm domacým kterýž wyssel z Židowské Vlice z Domu gednoho Žida genž slaul Lewiatan / polowice Města Prahy od strany Polednj shořelo až do Brány Zderazské / kteráž gest blýzko Kaply Swatého Martina we Zdi Městské. Dwamecýtmého Dne po tom Ohni / opět zapálilo se nedaleko odtud yako prwé / a shořela druhá strana kteráž gest k Kostelu Swatého Walentýna / se wssemi Kaplami a Kosteli až do Brány Zderazské / tak že žádného domu nezůstalo celého / ani Rathauzu, ani Domu Králowského což wssecko skrz Oheň k skáze přisslo. Rozličné bylo v lidj pro ten Oheň domněný / gedni prawili že to Židé zaumyslně včinili práwě w den wětrný / a druzý na proti tomu mluwili / že se stalo z přjhody / Židé owssem mnozý obáwagjc se pokuty / z Prahy se rozběhli.

Roku Božýho 1317. Pro weliké Sniehy Zymy

předesslé / bylo Léto welmi newrodné / neb Snjh ležel až do Welikenocy / powstal Hlad a Drahota / Strych Žita Pražské Mjry platil půlkopy grossů Pražských. Potomně nastal y Mor náhlý a weliký / w Městech y we Wsech y na Hradech / hluboké Ssachty wykopáwali / w nichžto některéna mornj bolesti / některe Hladem zmrlé pochowáwali. Lidé chudj / rozprodawsse wsse což měli pro žiwnost / wyssli do Lesůw / kdež pod Skalami w Skreyssých včiněných s Dětmi a Ženami přebýwali / zwlásstě nedaleko od Wody pro blýzký nápog / a nedaleko Traw a Lýstj Bukowého / kteréhož za pokrm požjwali / a někteřj mordugjce po cestách / zbité wařili a gedli. Což slisse Král Jan, srdečně zaplakal pohnut gsa milosrdenstwjm / a Kněžj a Žiácy každodenně w Kostelých k Pánu Bohu wolali, aby se ráčil smilowati nad Zemj / a pro přjmluwu Dědicůw Swatých / hněw swůg sprawedliwý vkrotiti.

Léta Páně 1319. Když Král Jan byl w Be-

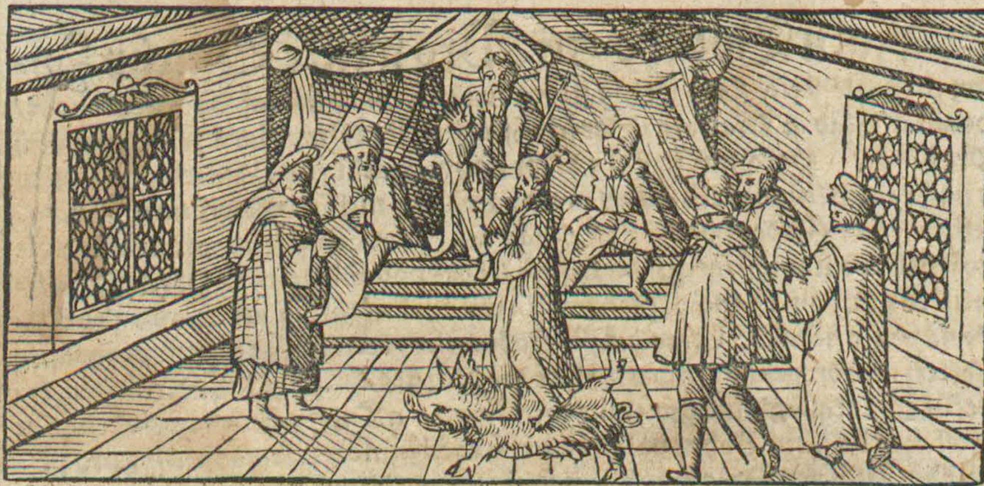
raunė / přissli k němu Nowiny že gsau Měsstiané Pražsstj obého Města wespolek se spuntowali / a zapsali tegnými Zápisy / aby se gemu sprotiwili / Hrad Pražský osadili / a wjce gey do Prahy nepausstěli. Vwěřiw Král tim báchorkům, a hned sebraw Wogsko táhl k Praze / a na den Swatého Jana Křtitele oblehl Hrad Pražský mocy Wogenskau / na němž nebylo Nepřýtele žádného.

Pražane vznáwagjce / že Král Jan má proti nim nelibost / poslali pro Alžbětu Králownu na Mělnjk / žádagjce aby přigela do Prahy a vkrotila hněw Králowský / kteráž na žádost Pražanůw tak včinila a přigela do Prahy / ale Král Jan z toho se welmi rozhněwal / neginače přemegsslege / než že Pražané manželku geho proti němu posazugi / pročež hned pustiwsse se k Praze / předMěstj kteréž bylo pod Zderazem spálil / a den Swatých Sedm Bratrů, Pražanům na Lidech znamenjtau sskodu včinil.

Páni Czesstj trestali Krále Jana z takowé plachosti / dokládagjc že sám sobě nepokog činj w Zemi / a swé poddané na lžiwé powěsti a obžalowánj posměssně hubj / čemuž on teprwa porozuměw / obeslal Pražany ke dni S. Alexia / a tu se stala Smlauwa dokonalá mezy Králem a Králownau, Pány Rytjřstwem a Pražany / kdež byl y Král napomjnán od Panů w saukromj / aby ty plaché obyčege změniti račil / a ledayakýms nowinkám ne tak snadno wěřil / což on slibil včiniti / ale w prchliwosti swé setrwal až do Smrti.

Při takowé plachosti Krále Jana a zuořiwosti w Létu Páně 1324. Zidé swých vžitkůw pilně sstřili/ Lichwy rozličné brali/ a Lid chytře oklámawali/ tak že ge připrawowali y o statky znamenité/ množý Wládyky a Měsstiané skrz ně schudli a k žebrotě přissli. Ta wěc když wznessena byla na Krále/ poručil gi vwažowati a sprawedlnost Lidem činiti/ z čehož posslo/ že někteřj Zidé Ohněm trápenj/ wyznali mnohé wěcy diwné/ kterak lidi o Statky připrawowali/ a obzwlásstně ty/ kterýmž wěřili.

Opět Král powolaw k sobě Swětských y Duchownjch Rad/ rozkázal aby se Zidům tolikéž při Saudech přjsahy wydáwali yako y Křestianům. A zůstáno na tom/ aby Zidé gestliby byli w čem nařčenj a wywesti se z toho nemohli/ přjsahu činili/ tu kteráž gest napsaná w Knihách Práwnjch Justynyána Cýsaře/ genž slowe dwognásobnj/ způsobem timto:

Zid přisahati má sám druhý/ stoje bosýma Nohami na Swinské Kůži w nowě odřené/ toliko w Kossili/ a druhý Zid má státi proti němu na Zemi a twrditi geho přjsahu/ přisahagicý pak má mluwiti takto:

Rakož gsem nařčen od N. že gsem Statek geho totiž Klinoty takowé a takowé/ Ssaty takowé a takowé/ tak yakž gest od toho mluweno a proti mně wedeno, k sobě přigal/ ge mám a o nich wjm/ R přisahám Pánu Bohu/ kterýž stwořil Nebe a Zemi/ y wssecky wěcy kteréž w nich gsau/ přisahám skrz wssecky gména geho Swatá/ kteráž napsal Mogžjss služebnjk geho/ Přisahám skrz Patery Knihy Mogžjssowy/ w nichžto napsáno gest Desatero Božj Přikázanj/ kteréž sám Pán Bůh swau rukau napsal/ a mně křiwě přisahati zapowěděl/ že yá toho Statku nemám/ ani těch Kljnotůw/ aniž Ssatůw/ yakž on N. prawj/ aniž gsem co od něho přigal. Toho mi dopomáheg Bůh/ genž gest počátek a konec/ gehož to gest gméno Adonay.

Druhý žid stoge proti němu má mluwiti takto:

Rakož gsy přisahu včinil N. že tim statkem N. winen negsy/ a geho k sobě že gsy nepřigal/ aniž gsy ho w swé spráwě chowal/ ani w swých stěnách, ani w swých Zdech/ ani w swé Zemi/ ani žádná Čeládka twá/ gestliže práwě přisaháss/ tak tobě Bůh pomáheg/ ten kterýž stwořil z ničeho Nebe y Země/ Hory y Doly/ Powětřj y Wody/ Ljstj y Tráwu/ také y tebe. Gestliže křiwě a lžiwě přisaháss/ deg Pán Bůh tobě za dobrořečenj zlořečenj tak aby tobě twá Modlitba kteráž gest w Knihách Taffrkassym napsaná nic neprospěla/ aby na tebe žádná milost Božj nepřissla: Ale aby vsechl yako Hory Gelboe/ kteréž proklel Dawid na nichž zamordowán gest Saul, a tři Sy-

nowé geho/ aby tě napadlo Alchymelech/ a přestaupilo na tě yako na Giezy Malomocenstwj Námanowo/ aby na tě přissla Jskopa, na twau Ženu/ na twé Děti, y na twůg wesskeren Rod. Gestliže křiwě Přisaháš, degž Bůh aby na tě padala Sýra, Smola/ a Oheň plapolagjcý/ yako padala na Sodomu dewět dnj a dewět Nocý/ aby tě Ohen spálil/ yako Nádaba a Abyu/ yako Padesáte Mužůw na žádost Eliásse Proroka/ aby Země twé křiwé Přjsahy snésti nemohla/ ale tebe yako Dátana a Abyjrona žiwého požřela/ gestliže křiwě přisaháss/ degž Pán Bůh aby twé Děti, twogi wssičkni přátele/ y twůg wesskeren Rod/ nepřissli mezy Děti Abrahamowy/ a ty aby nikdá nepřissel do Geruzaléma/ a Mogžjss w budaucým žiwotě/ aby tobě nedal gjsti Sserabara a Lewiacham. Tak tobě pomáheg Bůh wěčný/ gehožto gest Swaté gméno Adonay Amen.

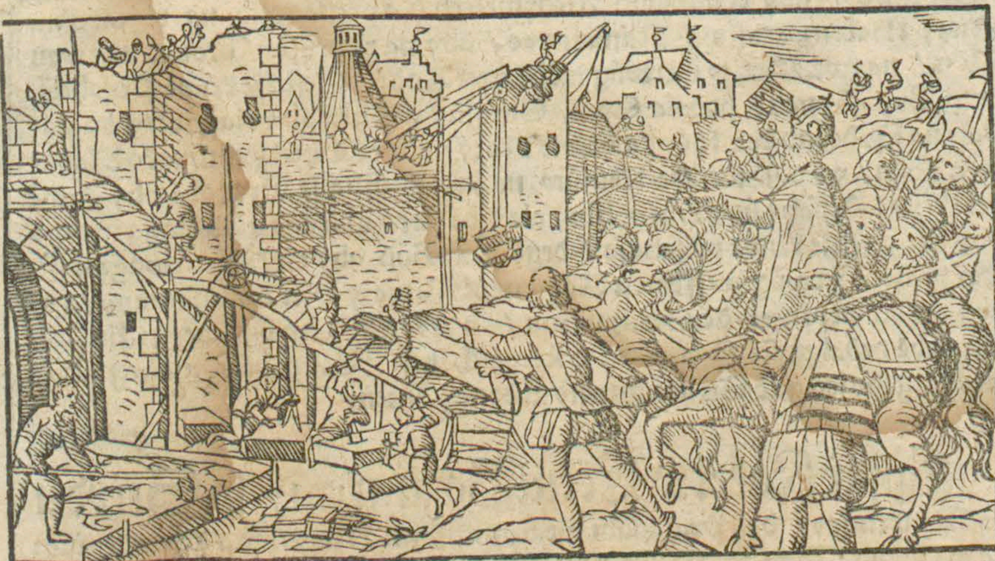
Cýsař Karel w Létu Božým 1347. w Středu po Welikénocy/ dal Pražanům Staroměstským Magestát a Prywilegium na wysazenj Nowého Města Pražského na gegich před Městj/ Dědinách/ Roljch a Polijch před swým Městem/ k swé a gegich wětssj cti swobodě a potěssenj/ y k odolánj wsselikým násylným půtkám/ wssak beze wssech Staroměstských překážek/ kteréžby proti njm w časech budaucých k sskodě a k vblijženj wzniknauti mohli. A předně propůgčuge Staroměstským obywatelům gistý a swobodný Progezd a průchod we dne y w Nocy skrz též Nowé Město/ a k tomu dwě Brány w Zdech téhož Města Nowého/ totiž Horskau a Poříčkau se wssjm přjslussenstwjm. W témž Magestátu zapowjdá podruhé/ aby z Nowého Města žádné nečistoty, Hnogowé, Bláta, Rumowé a Smetj do Přjkopu Wětssjho Města metané a nessené nebyli/ a w těch Přjkopjch až do Strauhy kteraúž woda desstiowa wůkol Města z obau stran do Wltawy teče/ aby Rychtář Staroměstský plnau moc a Práwo měl stawowati/ gjmati, hyndrowati/ etc. yako w swým wlastnjm Městě.

Třetj vstanowuge/ aby obywatelé Nowoměsstj při Saudech vžjwali Práwa wětssjho Města Pražského/ wssak aby, yako z giných mnohých Měst Králowstwj Cžeského odwolánj bylo od gich Práwa/ před Purgkmistra a Konssely wětssjho Města Pražského/ yakožto na wyžssj Práwo/ a odtud nikam dále leč na Krále Cžeského korunowaného.

Cžtwrté/ Jarmark Swatého Wjta přenássj z wětssjho do Nowého Města Pražského/ dokudžby gim vložen nebyl/ také kterýchžby Řzemeslnjků nezdálo se Staroměstským trpěti w swém Městě pro tlučenj a wrzánj/ ti aby se w Nowém Městě osadili/ a tam Řzemesla swého hleděli/ etc.

Léta Páně 1348. na Den Swatého Marka/ Cýsař Karel toho gména Cžtwrtý Založil Nowé Město Pražské/ a sám swau wlastnj Rukau prwnj Kámen do Kromssestu wložil/ a kázal Zed hnáti y Wěže w nj husté a wysoké Brány o dwau Wěžech dělati/ od Wyssehradu až k Řzece mimo Wes řečenau Poříčany aneb Poříčj. Wyssehrad tolikéž poručil obezditi/ a ze wssech stran Basstami a Wěžemi obtočiti/ a to djlo wssecko yak okolo Nowého Města tak okolo Wyssehradu/ we dwau Letech bylo dokonáno.

Že pak Zdi Městské mnoho w sobě Zahrad obsáhli/ z té přjčiny welmi zhusta Lidé se při nich osazowali/ a Winice wssudy po Horách y po rowinách okolo Prahy rozdělawali. Tolikéž Páni a Rytjřstwo/ Preláti, Faráři a

Kláſſterowé widauce/ že Král Pán gich mnoho Rybnjkůw nadělati poručil z Leſůw / y oni ſe přičinili k tomu/ na Zbožj ſwém, Winice, Zahrady, Sſtěpnice y Rybnjky dělali/ Panu Bohu děkugjce společně/ že gim ráčil dáti ſpokog a Pána tak dobrotiwého a naprawitele Země Czeſké.

W Létu Božjm 1350. Obywatele Prážſſtj

Měſto ſwé pilně ſtawěli/ přjkladem Krále ſwého / kterýž oblibuge ſobě kráſná ſtawenj / nemalau ſummu každého roku wydáwati poručil na ſtawenj Koſtelůw ke cti a chwále Božj / a mnozý z Panůw z Rytjřſtwa y z Duchownjch znamenawſſe w tom pilnoſt Králowſkau/ wydáwali ſe nápodobně na weliká Stawenj/ netoliko Koſtelůw ale y Domůw / w čemž ſe zaneprazdniowali netoliko domácý/ ale y hoſté a Cyzozemcy. Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký na ſwůg Dům/ genž geſt pod Moſtem Pražſkým/ weliký náklad včinil. Biſkap Litomyſſlſký aby gemu w tom nic na před nedal/ ſtawěl Wěž v ſwého Domu kterýž byl mezy Domem Arcybiſkupſkým a Kláſſterem Swatého Tomáſſe poſtawiti dal. Knjžata a Hrabata z cyzých Zemi aby ſe Pánu ſwému Králi Řjmſkému a Cýſaři wolenému zaljbili/ a při něm čaſtěgi býti mohli/ weliké ſobě a nákladné ſtawěli Domy. Frydrych Knjže Burgundſké / mage hognoſt Zlata y Střjbra/ s powolenjm Králowſkým/ rozkázal neyprwé z Kaplicky Swatého Martina / kterauž byl geden Doktor Pjſma Swatého malo před tim poſtawiti dal/ při Zdi Měſtſké / welkau Kaplu včiniti/ a kaupiw tři Domy na témž mjſtě kdež prawj že geſt neywyſſſj mjſto w Měſtě Pražſkém / Dům weliký na Zdi Měſtſké k poledni/ a při něm Wěž wyſokau wyſtawěti poručil/ a z něho Pawlač do Kaply Swatého Martina/ w kterémžto Domě na ten čas když Hágek Kronyku pſal/ bydlel něyaký Hoſlec/ a potom Melchar z Korowa a Zygmund z Dřeznice. A za čaſu práce mé s Knihau tauto bydlel w témž Domě Jan Plateys z Platnſſtegna Rodě z Němec/ kterýž vžjwal znamenj Erbownjho na takowý ſpůſob:

Czaſu

Czaſu podzymnjho při Létu 1354. když ſe Cyſař Karel wypravil

do Bawor s nemalým počtem Lidu a s Cýſařownau Annau Manželkau ſwau / aby tam Zámky a Měſta ſwá ſpatřil/ Pražané porozuměwſſe tomu/ shromeždili Sto Helmu ozdobných na dobrých Konjch s Zelenými Suknémi řezanými/ a poſlali ge za nim na ſwau autratu až do Lombardygi/ z čehož Cýſař Karel byl welmi potěſſen.

Geden pak z Měſſtianůw Pražſkých gménem Joſſt Cžerwený Lew ginák Kutlew / nechtěge býti poſlednjm / wyprawil Mikuláſſe Kutlewa Stregce ſwého tolikéž za Kralem / daw gemu Sto a Dwadceti dobrých a ozdobně připrawených Konj / na nichž ſeděli Jonácy znamenitj a Mužj na wýber oděnj Sukničkami ſekanými blankytné barwy/ a ti geli třetjm noclehem za Gjzdnými Pražſkými/ magjc ſebu dwanácte Wozůw Sſpižných/ blankytným Suknem přikrytých. Ten když přigel do Medyolanu s onjm počtem Reytharůw / od Cýſaře přigat s wděčnoſti / a když ſe nawracowal ze Wlach po korunowánj / s welkým Trymffem witán od Pražanůw pořádkem timto :

Neyprwé Purgkmiſtr a Konſſelé wyſſli proti

němu s welikau Pompau / a ozdobau yak mohli neypěkněgi.

Za nimi ſſli Czechowé pod ſwýma ſtarodáwnými Korauhewni až na Bilau Horu / kterýmž Cýſař miloſtiwě a laſkáwě za takowé witánj a náchylnoſt děkowal/ a hned oſmého Dne potom / kázal gim z ſwé Kanceláře wydati Zřjzenj a vſtanowenj pod Pečetj Cýſařſkau/ tak aby Řzemeſlnjcy Pražſſtj Pána a Krále ſwého witawali / gedno každé Řzemeſlo w giſtém pořádku a pod ſwau Korauhwi takto :

Neyprwé magj gjti Řzeznjcy s Praporcem ſwým

/ an na něm namalowaný geſt Lew bilj bez Koruny s gednjm Ocaſem/ a na druhý ſtraně má býti wymalowána Mjſie, ana nad Branau wiſý/ a dwa Oděncy z obau ſtran té Brány ſtogjce an gi ſekagi Sekerami Řzeznickými/ tak yakž tomu Řzemeſlu toho znamenj vžjwati dopu-

stěno od Krale Janá Otce Cýsaře Karla / proto že Rzeznjcy / neyprwé Bránu wysekawsse v Swatého Františka / geho do Prahy kdež gesstě byl Gindřich Koritanský / wpustili.

Za njmi magi gjti Sla-
downjcy s Korauhwi Bilau / magjc na nj na Malowaného Swatého Wácslawa / a w Rozých té Korauhwe magy býti Limpy a Merhačky. Pod tu Korauhew náležegý Piwowárnicy / Piw Ssrotýři / a Wozatagowé.

Zlatnýcy magi mjti Ko-
rauhew Modrau / a na nj Kalich a Zlaté Kosslíky. Na druhé pak straně Sstyt Bilj / a w něm Tři Sstýty Cżerwené. K té Korauhwi přináležegj Maljři / Cuprazyři / Zlatotepcy / a Sstytáři.

Saukenicy magi mýti
Korauhew Cżerwenau / a na nj Střely Wlnobiti / Krample, Sspany ginák Sstětky. Z druhé strany magi byti na Ma[illegible]owané Nůže Postřihacké / a Sserhakliky. K nimžto přislussegý Knapi / Postřihači / [illegible]bauěnicy / Wlno tepcy / Suken česáči a Walcháři.

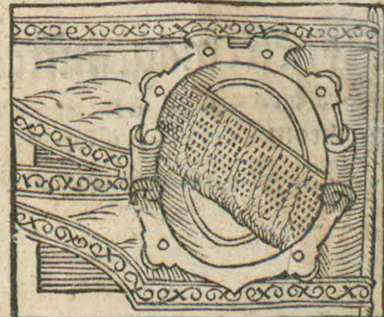
Platnýři magi mýti
Korauhew Zelenau s Oděncem w celé Zbrogi zawřeném s Mečem a w Ostruhách. Pod kterauž to Korauhew náležegý Zelmyři / Brniři / Pulýři / Mečýři / Wostružnýcy / Vdidláři / Rutssmitowé / Gehláři / Sspendlikáři / Sedláři / Konwáři / Vzdáři / Reymaři / Pasyři / Měssečnicy / Toboláři / Tuláři / Cwečkáři / y Zámečnicy.

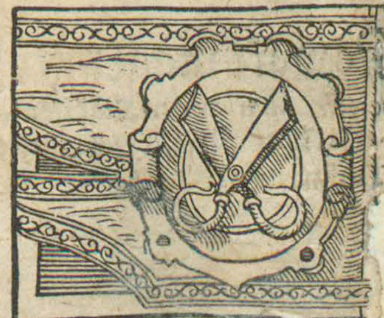
Nožýři magi mýti Ko-
rauhew tak yak Saukenicy Cżerwenau / a w nj Korunu Králowskau se třemi Dýkami poboěnými / a při nich Nože Kragecy. Pod tau Korauhwi také gjti magj / Cżepelnjcy / Lawičnýcy / Ssalownjcy / Nožikáři a Ssleyffyři.

Kožessnjcy magi mjti Ko-
rauhew Cżerwenau / a přez nj Sstrych Běliznowý a naněm Holubicy Střýbrnau / a na držý w Pysku Zelenau Wětwičku / a k nj přináležegj Blanáři / Girchári / y ti wssickni kteřýž Kůže barwý.

Kregčý magý mýti
Korauhew Modrau / a na nj Nůže Kreyčowské. Pod kterauž náležegý Rytláři a Suken Kragečowé.

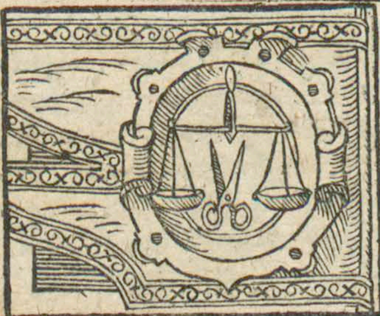

Pekaři magi mýti Ko-
rauhew Cżerwenau / na niž wymalowaná býti má Calta ginák Husce bilá / Koláč Pletený a Preclyky. Na druhé straně Kolo Palečný a dwě Palečnice. K nimžtó se přiwinau Mlynáři / Měrýči / Wotrubnýcy a Mazanečnýcy.

Bečwáři magi mýti
Korauhew Bilau / a na nj Wymalowaný Sud Winný / a Kyganky pobigegýcý / a Střibliky. Na druhé straně Kružidlo a at Nahač. A k nim náležegý y Starých [illegible]

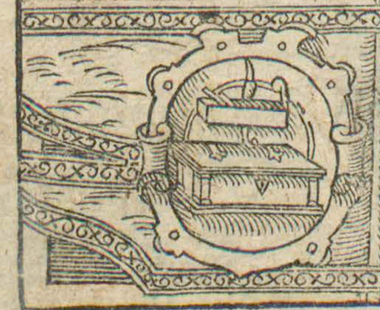
Kramáři magi mýti Korauhew Zelenau / a na nj Wáhy Czerwené s Zlatými Misskami / a pod nj náležegj ti wssickni kteřjž Plátna prodáwagj a Loktem měřj.

Hrnčjři magi mýti Kohew Czerwenau / a na nj Adama a ...ou / přitom Teyklíky a Czepeli. Sem náležegj Měšťyči a Hlinon.azowé.

Kowáři magi mjti Ko...ew Zelenau / a na nj Kladiwa a Pod... / Mlaty a Perlíky / k nimžto ...náleži ...hláři a Hřebenáři.

...láři magi mjti bilau ... / a na nj Zlatau Truhlu, Ho... ...ospany. A na druhé straně ... / Ličnij Sekery / Hlawatky ... Pod kterauž náležegj / ...ři / a Saustružnjcy.

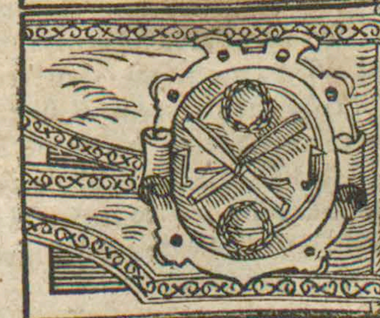
...enýcy magi mjti ...uhew / a na nj Sspice a ...nice / též y Zednické Ljce / ...jrí magi Zednýcy, D...

Kozelauzy magi mýti Korauhew bilau / a na nj Czerwenau Růži / Reyče a pořizy. K nimžto přináležegj Mydláři a Wápenicy.

Ssewcy magi mýti Korauhew Blankytnau a na nj Tři Sskorně s Nohami y Ostruhami / přitom Kopyta a krageči Nože. K kterýmž přislussegi Bilokožcy.

Cažebnýcy magi mýti Korauhew Bilau / a na nj Zelené Winnjky a otewřené Břitwy. K nimžto přináležegj Kanlekowé aneb Panknechtj.

Naposledy magi gýti Židé s Czerwenau Korauhwi / a na nj na malowaná býti má Pečet Ssalomaunowa a Sstjt Dawidůw. Pod tim Praporcem magj gjti sami Židé / a ti s njmi kteřjž nápodobně Partytami Lid derau / a Lichwy tak yako oni berau.

Léta po Narozenjj Spasytele nassého 1358.

Cýsař Karel vstawičně o tom přemegsslege / kterakby tu Zemi Czeskau a Město Prahu kdež se narodil zwelebiti mohl / a dobré gméno a památku nesmrtedlnau po sobě zanechati / poručil k vžitku obywatelům téhož Města / Most přes Rzeku Wltawu wysoký a přepewný mezy wětssjm a mensjjm Městem založiti / a sám toho základu prwnj Kámen založil swau wlastnj rukau / z té strany kteráž gest při Klássteře Swatého Klimenta / kdež nynj gsau Gezowjti. Na témž Mostě proti Sspitálu Králowskému rozkázal Wěž welmi hlubokau s pewnými wnitřnjmi Sklepy z Kamene přetwrdého wystawěti / tak ozdobně, aby nikdež Brána, skrz njž by se gezdilo, této rowná nebyla nalezena. Kteréžto djlo poručil pilně a rychle stawěti / chtě aby za dnůw žiwota geho bylo dokonáno.

Následugjcýho Roku na den swatého Gilgj

byla Powodeň weliká / kteráž sskody znamenité včinila w Praze/neb ssla až na prwnj stupeň Kostela Kanownického Swatého Mikulásse/kdež slowe na Kurnjm Rynku neb Trhu. Vsskodila ta Woda tomu djlu na Mostě dotčeném welmi/a Most Dřewěnný přewrátila a preč zanesla.

Roku potom Páně 1360. Byla w Czechách

weliká Drahota/Lid obecný neměl kde Obilj kupowati a gine žiwnosti/ chudj z nauze k tomu přinucenj kradli/pročež býwali gjmánj a dáwánj do Wězenj. To když se doneslo Cýsaři/ těžce to vwažugje včinil otázku na Pány řka: Hodenli gest smrti Člowěk ten který by kradl z nauze a z potřeby. Odpowěděli Páni poradiwsse se / Každý kdož krade zloděgstwjm winen gest/ wssak nám se widj /že gest lépegi vkrasti nežli Hladem vmřjti.

Gednoho pak času shromáždilo se Lidu chudého okolo půldruhého Tisyce/kteřjž když Cýsař ssel do Kostela přistaupiwsse k němu s pláčem prosyli aby ge opatřiti račil žiwnosti / že chtěgj rádi dělati a malicko gjsti/gednom aby hladem nezemřeli. Slitowal se Cýsař nad njmi / a rozkázal aby na zegtřj w tauž hodinu na témž mjstě před njm se postawili/ kteřjž když přissli/ kázal wssecky vwésti na Horu kteráž slowe Petřin/a sám hned wypravil se za nimi/a poručil některým Kámen lámati / některým grunty kopati/až Kamenj toho Zed dělati/počna od Rzeky přes Horu Petřinskau/až k Strahowskému Klássteru/a odtud okolo Hradčan/ a kázal gim dáwati Chlebůw a giných pokrmůw do sytosti/pročež ginj mnozý k tomu dýlu běželi / na kterémž ač se Penězy neplatilo / wssak nicméně, wssickni Dělnijcy nad strawu y oděwem byli opatřenj.

Páni diwili se takowé pilnosti/a tázali se Cýsaře / yaký by to vmysl ge° byl/ kterýž odpowěděl/že vmjnil Město mensstj Prajské rozssýřiti od Hradčan až do Owenče / od Owenče až do Holegssowic/ od Holegssowic až do Buben, a až přez Letni do Potoka Prujského / a to mjsto wssecko obywateli naplniti.

Na Hoře pak Petřinské že gest vmjnil mnoho Domůw kázat postawiti/ a tam wssecky Rzemeslnjky / kteřjž tlučenjm/wrzánjm a bauchánjm pracugj, osaditi. Yako, Kowáře, Kotláře, Zámečnjky, Bečwáře, Koláře, kteřjž nemnoho Wody k swému djlu potřebugj/ aby sobě tam tlaukli, prali, wrzali a bauchali wedlé swé libosti.

Druhého Roku / Kněz geden gménem Martin

genž byl Kaplanem při Kostelu Swatého Wjta / gsa Rodič Prajský/y Muž welmi dobrý / pogma některé swé přáteli, wstaupil mezy Pány Staroměstské/ žádage gich aby mu djl náležitý a summa ta kteráž složená byla na Rathauze za dnůw někdy Otce gemu yakožto nápadnjku a dědicy wydaná byla. Pražané odpowěděli / aby sám Kněz Martin dne třetjho před njmi se postawil / což on včinil/a oni wezmauc k němu přjčinu že Práwa a Vřadu gegich nevctil / a něco důtkliwě proti osobám gich mluwil/kázali gey wsaditi do těžkého Wězenj / a na zeytřj ráno poručili ho Poprawnjmu Mistru na Most Prajský vwesti/a z něho swrcy a vtopiti.

To když bylo včiněno/některj z přátel geho wypravili se za Cýsařem až do Normberka / a tam gemu o wssem správu dostatečnau dali/ kterýž z přjčiny té wzal nelibost proti Pražanům / y připowěděl/ yak mu se Pán Bůh dá do

Czech wrátiti / že chce pro ten včinek ohawný nad Pražany pomstu včiniti/ čehož se Rychtář a přjsežnj welmi lekali /neb napřed gmenowaná Smrt včiněna byla dotčenému Knězy bez přjčiny. Y snesli se na tom aby poslali do Rzjma a žádali milosti a odpusstěnj při Papeži.

Mezy tim přinessené od Papeže Arnosstowi Arcybiskupu Pražskému Listy/přikazugjcý aby ge wyslissel milostiwě / a poněwadž swau winnu vznáwagj / aby gim pokánj vložil/ a po wyplněném pokánj/aby ge od té těžkosti sprostil. A když žádali Pražané za milost Arcybiskupa / řekl k njm : Synowé milj/yaká byla přjčina smrti toho dobrého Kněze: Kteřjž odpowěděli/ my gistě sami newjme z yakých se přjčin vdálo takowau wěc včiniti/ na onen čas widělo se nám wssem že gest hoden smrti / ale nynj to vznáwáme že gest ani skutkem ani slowem proti nám ani proti Pánu Bohu nic nevčinil. Na to dj Arcybiskup: Milj Synowé/Diábel nesslechetnjk/ on gest wámi pohnul a wás proti tomu Swatému Muži wzbudil. Protož poněwadž sami znáte/že gste s ponuknutjm geho skutek ten včinili / přjgměte pokánj Swaté a budau wám hřjchowé odpusstěni/ a činte sstědré Almužny. Což oni slysstjce tak včinili / kaupili Sedm Tisýc Strychůw Žýta w Morawě a do Prahy přiwesti kázali, což wsse hned chudým rozdělili / a mimo to dwě Lampy spůsobili w Kostele Swatého Wjta, kteréž by na časy budaucý we dne y w Nocy hořeli.

Cýsař pak když se do Prahy nawrátil/správu o tom mage/také gim to ač těžce wssak milostiwě odpustil. Ale Pán Bůh smrt newinnau toho Kněze Hladem pomstiti račil.

W Létu Páně 1362. Nowé Město Prajské

pilně se stawěti počalo/w němžto Cýsař mnoho Domůw Nárožnjch wystawěti poručil/wyměřugjce kterak magj od gednoho Domu k druhému dělané býti Vlice/k čemuž nápomocné byli Hory Gilowské/ kteréž hognost Zlata wydáwali, Město wětssý Prajské bohatlo welmi/ Domowé se wysocý a nákladnj stawěli z vžitku starých Dolůw / neb tak yak se w starých Reystřjch nachazý Gilowského Hoffmistra. Kdo měl w Sslogjřj třidcátau, dáwano gemu na Quartál Auspeytu Padesáte Tisýc Vherských neb Czeských Zlatých/ a z toho wssickni chudj y bohatj w gednotě Wjry Swaté Pána Boha chwálili. Netolikko pak ten Důl Sslogjř w kterémž měl Kutlaw Měsstěnjn Prajský Dwanácte Třidcátých/ale y ginj Dolowé yako Czernoch Holaubek, Pěthaleř, Borek, Chudoba, Swatá Marye, Patnácthaleř, Křižoweg, Tobola, Božj pomoc, Seykorka a ginj na každý den swým nákladnjkům, hognym Zlatem se odplacowali.

Léta Páně 1366. w Městech Prajských na Se

dmi mjstech snad pro sedm smrtedlných Hřjchůw/yakž pjsse Hágek Hrom vdeřil a zapálil/ wssak Pán Bůh vchowati račil/že se newelká stala sskoda/ ale weliký byl strach / pro kterýž se lidé vtekli k Pánu Bohu/ a on hněw swůg vkrotiti račil.

Následugjcýho Léta Měsýce Března/ strhla

se weliká Powodeň nad mjru / tak že Rzeka Prajská téměř půl Prahy zatopila/neb zasáhla na druhý stupeň Kostela Swatého Mikulásse/tolikéž y na

Stupně Swatého Gilgj: w Vlicých před dotčenými Koſteli Lide Ryby lowili/ w Dwoře Arcybiſkupſkém byla Woda wewſſech Piwnicých y Sklepjch Winných/ mnohé ſtawenj z Dřjwj nad Řekau ſe ſtopilo.

Téhož Léta Cýſař Karel toho gména Cztwrtý/ žádoſtiw gſa toho/ aby ta Měſta Pražſká w dobré ſwornoſti, w láſce a w pokogi zůſtáwati mohla / rozkázal Brány a Wěže některé Starého Měſta zbořiti/ Zdi prolomiti/ a Přjkopy na některých mjſtech zarownati/ aby gedni před druhými ſe nezawjrali / ale ſwobodně w dobrém pokogi a láſce ſpolu obýwagjce/ gedni druhým rádni a nápomocnj byli/ a ſſli yako přátele k přátelům bez opowědi budto we dne neb w nocy/ což wſſe ſprawenо za oſmnácte Dni.

Roku 1370. týž Cýſař poručil dwě Wěže na wěčnau památku ſwau a ſláwu / gednu kteráž ſtogj na Wýchod Slunce/ a druhau kteráž na Západ/ Měděnnými Plechy dobrým Zlatem pozlacenými přikrýti. Kteréhožto čaſu byli weliké prſſky za Oſmnácte dnj/ a potomně powodeň s nemalau ſſkodau Obywatelůw Pražſkých.

Při témž čaſe žiw byl Muž geden welmi miſtrný/ kterýž lil Zwony/ a giná rozličná djla činil z Mědi/ gemužto řjkali Wácſlaw Sſpehař/ a ten mezy giném ſwém Miſtrowſtwj, ſlil Obraz Swatého Giřj na Koni dutý z Mědi/ a darowal gey Cýſaři / za čež wzal hogné dary/ a toho Koně poručil Cýſař poſtawiti nad Kaſſnau w Hradě Pražſkém: o čemž mluwj Hágek při Létu 1373. obſſýrněgj.

W Létu Páně 1375. Ohledáwage Cýſař Karel Swátoſti Koſtelnj/ kteréž Předkowé geho Knjžata a Králowé na ſhromáždili/ nalezl mezy ginými Korunu Cýſařſkau Czerwenau/ kteráž někdy byla Swatého Elogia Biſkupa Nowiomenſkého/ genž byl Biſkupem za dnůw Eraklia Cýſaře / powolal před ſebe Cechmiſtry Zlatnického Vměnj / dal gim tu Korunu / žádagjce aby pro zaſlauženj Swatého Elogia gi měli w poctiwoſti/ kteřjž přigawſſe dar ten s poděkowánjm/ zgedné wſſech myſlj / tu Korunu Zlatem a Střjbrem

draze ozdobili/ a chowali gi w welké wctiwoſti. Ta Koruna každého Roku na den Swatého Elogi genž ſe ſlawj ten den po Swatém Janu Křtiteli při Mſſi před těmi Zlatnjky čtené vkazowána byla / y na Hlawu gednomu každému Zlatnjka y giným kteřjž toho žádoſtiwj dle bolenj Hlawy/ w ſtawowána byla. Byl pak ten Swatý Elogi yakž oznámeno Biſkupem Nowiomenſkým/ kterýž za ſwého žiwota mnoho ſkutkůw Swatých činil/ a po ſmrti rozličnými ſe ſtkwěl diwy/ pročež y za Swatého vznán a přigat do počtu gich.

Za Dnuow Krále Wácſlawa ſyna wegſſ gmenowaného/ Byl Purgkmiſtrem w Starém Měſtě Pražſkém Giřjk Sſwerhomer/ genž měl Dům bljzko Koſtela Swatého Martina/ proti Domu Knjžete Burgundſkého/ na rohu té Vlice kteráž běžj k Betlému. Ten čaſu gednoho přjgda z Rathauzu / nechal w Swětnicy ſwé Tobolku s Paſem/ a Žena

tehdáž Djtě mygic/ aby ge vpokogila poněwadž welmi plakalo/ wyniala z té Tobolky Pečet Měſtſkau / a dala gi Djtěti do Sſkopku aby s nj hralo/ potomně wyniala z Wody Djtě/ zapomněla na Pečet, wylila wen z Okna na Vlicy Wodu/ a ſpolu s nj wypadla y Pečet.

Po malém čaſe gde tudy geden Měſſtian/ a nalezna tu Pečet na Ceſtě anjž wěda coby giného činiti měl/ ſſel s njk Jakubowi Wolfflinowi/ genž byl toho čaſu prwnjm Konſſelem / a dal gi gemu/ kterauž on ráno přineſl na Rathauz/ oznamugic wſſe Konſſelům yak nalezena byla. Přiſſel pak do Raddy y Giřjk Sſerhamr/ k kterémuž dj Prymas: Kde máſs Pečet? a on vchytiw ſe za Tobolku, hledal gi a nenalezl/ y prawil že gi doma zapomněl. Konſſelé řekli/ gdi a přines gi/ kterýž tak včinil / ſſel do Domu ſwého / a oni pogawſſe Miſtra poprawnjho/ za nim / a potkali ſe s nim w ſynj Domu geho/ kterýž nenalezna Pečetě do Raddy ſe nawracowal / ale Konſſelé poručili ho hned gjti, ſwázati, a před Dům wyweſti, a Hlawu ſtjti.

Pochowán geſt v Zdi Kuchowa Swatého Martina/ a třetjho dne na budaucý památku ſkutku toho tu kdež mu byla Hlawa ſtiata/ kázali Křjž Kamenný poſtawiti / a pro ten Křjž ſlaul ten Dům v Křjžkůw/ a ſluge až do dneſſnjho Dne.

Na den Swátoſti/ to geſt Swadcátého Dne po ſlawnoſti Welikonočnj w Létu Páně 1388. Weliké množſtwj Lidu z Kragin cyzých w Praze bylo/ tak že ſe obáwali Pražané/ aby ti Hoſté Měſt ſe nezmocnili / ale oni nic nemyſlili takowého / nýbrž chowali ſe pokogně nawſſtěwugic Koſteli, Almužny hogné rozdáwali / a Modlitby ſwé pokorně obětowali na mjſtech rozličných/ a zwláſſtě při Hrobjch Swatého Wácſlawa/ ſwatého Wogtěcha/ a ſwatého Zykmunda. Z toho byli y Obywatelé potěſſenj/ neb vwažowali že nemalý vžitek odtud pochážý Měſtu Pražſkému/ počjtagjc coby mohl gedenkaždý Hoſt neywjce a neyméně vtratiti / načetli s autratau za těch několik dnj y s Almužnami, y s tim což nakaupiwſſe s ſebau wyneſli / že gſau wjce než Sto Tiſýc w Praze nechali / kterýmžto ſpůſobem Praha bohatla/ neb do nj ze wſſech Zemj Pautnjcy a Hoſté penjze ſnáſſeli.

Když Král Wácſlaw z Wězenj wyſſel Léta Páně 1394. yakž oznámeno při ſpiſowánj žiwota geho/ na Den Swatého Martina/ přiſſel s ſwým Rybářem až na Zámek Wyſſehrad/ kterýž ſám ſwau rukau zawřel, řka: Kdo gſte mogj wěrnj poďte ke mně? y přibjhlo gich k němu yako Dwadceti Mužůw/ a ſtáli před nim/ a on dj k nim: kdo geſt zde Heytmanem? Odpowěděli/ že Sſtipka Řeznjk/ vſtanowený od Pražanůw/ kteréhož hned kázal gjti/ a Dwéře Hradowé Záworami ſylnými vzawjrati/ tak aby žádný z Zámku ani do Zámku wgjti nemohl.

Poſlal pak rychle ſlowem Heytmanowým pro Miſtra poprawnjho/ ten když přiſſel/ kázal pſáti Purgkmiſtru a Konſſelům Starého Měſta Pražſkého yako od Heytmana/ aby hned bezmeſſkánj přiſſli na Wyſſehrad / a zapečetil Liſt ten Pečeti neb Sekretem Heytmanowým / kterýmž oni ſklamáni gſauce/ poněwadž ſe domnjwali že muſyla připadnauti wěc negaká welmi pilná/ té Hodiny kázali zapřahat a wſedat / a když přigeli k Wratům hned byli puſſtěnj/ a Král rozkázal wſſecky zgjmati/ a w Zámku té chwjle ſtjnati y Heytmana s nimi.

Potomně powolal wſſech / kteréž ſobě znal býti wěrné/ a tu s nimi hodo-

wal/Rybaře Towarysse swého wedlé sebe posadil/ welikau mu činic vctiwost/potom gey y Zbožjm obdařil y Erbem/ aby totižto nosyl Kapr čerwený na Zlatém Sstjtu/ tolikéž y budaucý geho an gey dwy Djtek držj/ po nedlauhém čase y to spůsobil/ že Manželka geho spolu y s Dětmi do Prahy přigela. Psal se dotčený Rybář/ Jan Grundl z Wjdně/ a té Wěži na kterézsedel Král Wácslaw dáno gméno Pražka/a tak se gmenuge až posawád/ proto že Král Pražský neb Cžeský dlauhý čas na nj byl v Wězenj.

Gmenowaný Král Wácslaw/ po Slawnosti

Nowého Léta w Roku Božjm 1398. Geda po Městech Cžeských/aby zwěděl co se o něm gedná/přigel y na Wysſehrad dwě Neděle za Masopustu/a tu včiniw sſtkwostné hodowánj/pozwal k sobě Purgkmistra a Konsseli/ obau Měst Pražských/ také y některé z Panůw y z Rytjřstwa. Mnozý ssli na to hodowánj s welikau bázni obáwagice se aby tam naposledy nehodowali, ale Král nic o tom nemyslil. Po wykonánj Obědu/ žádal ge Král aby mu rádnj a nápomocnj byli/a on tolikéž že se k nim chce pokogně a náležitě chowati/a wssem milost swau Králowskau propůgčowati/ a oni slibili gemu zachowati wěrnost a poddanost yakožto Králi a Pánu swému/ z čehož se potěssil y Lid Obecnj/djky čině Pánu Bohu že gim z Krále nepokogného/Pána dobrotiwého spůsobiti ráčil.

Při témž čase po Slawnosti Welikonočnj mnoho Pautnjkůw do Prahy přisslo na den Swátosti/ kteřjž Drahotu včinili w Zemi/ pročež Lid chudý počal se na Pautnjky sápati/ale Měssťiané tomu bauřenj wkročili w cestu/a wyslali do Zřipska mnoho Wozůw/ a okolo Raudnice nakaupili množstwj Strychůw Obilj/kteréž když přiwezeno/ prodáwali ge chudým za ty penjze za kteréž ge sami brali/ na wssech Mleynjch mljti poručili/ a tim prostředkem Lid vpokogili.

W Létu Páně 1399. Na den Swatého Mi-

kulásse/ Shořela Swětnice Rádni w Starém Městě Pražském/a spolu s nj mnoho Zbroge/ a množstwj rozličných Listůw. Ssacowali to wsse což shořelo za Cžtyrydceti Tisýc Zlatých.

Léta Páně 1400. Powstal weliký neřád w Pra

ze y po wssý Zemi Cžeské/ a to z přjčin njže položených. Přissel do Prahy z Země Englické Mládenec geden Rodič Nowého Města Pražského/gemuž bylo gméno Jeronym Syn Wogtěcha řečeného Faulffiss ginák z hnilá Ryba a ten přinesl sebau Knihy přepsané od Jana Wykleffa/ kterýž byl swým včenjm nakazyl Město gedno řečené Oxonia/ a potomně y wssecku Kraginu Englickau/w kteréžto Knize napsanj byli Artykulowé tito:

Prwnj/Papež žádné mocy wětssj nemá než

yako Biskup aneb Kněz giný sprostý.

Druhý/Očistec w budaucým žiwotě že nic ne-

nj/a kdo se zde neočistj/ tam že očisstěn nebude.

Třetj/Modliti se za mrtwé gest daremnj prá-

ce a takowé Modlitby nařjzené gsau gednom pro vžitek Kněžský.

Cžtwrtý/Swatých za přjmluwu žádati/to

nic giného nenj, než gim se posſmjwati.

Pátý/Oltářowé wyzdwiženj ke cti Božské

neb ku pamatce Swatým, k ničemuž se nehodj, než k tomu aby byli skaženj.

Ssestý/Zákony Mnichowské y wsseliké Ržeholy gich,

nic giného negsau, gednom Diabelské wymysslenj/ Protož aby byli y s Oltařmi wniweč obrácenj.

Sedmý/Kněžj wssickni magj býti chudj/ a

nic swého nemjti/ toliko samýma Almužnami aby žiwi byli.

Osmý/před Knězem žádná nemá býti Spo-

wěd/ dosti na tom gest když gedenkaždý před obličegem Božským hřjssným se byti vznáwá.

Dewátý/na mjstě Poswátném Těla pochowá

wati zbytečná gest Peycha/ neb wssudy gest gednostegna Země.

Desátý/Kněžj mohau a magj netoliko w Ko-

stele ale y wssudy na každém mjstě Tělo Páně poswěcowati.

Gedenáctý/ řjkánj Hodin Kněžských gest da-

remné času mařenj.

Dwanáctý a poslednj/ Postowé od Papeže

vstanowenj, že žádné odplaty před Pánem Bohem nemagj.

Mjmo ty y giných mnoho bludůw bylo napsaných w Knjžce dotčené/s kterauž gmenowaný Jeronym přissel k Mistru gednomu Včenj Pražského/ genž byl Knězem, ctného na ten čas a dobrého žiwota/gemuž řjkali Jan Hus proto že byl rodem ze Wsy řečené Husynec/ a tomu tich Knih k přečtenj swěřil/kteréž když přečetl/počal mu odrazowat a napomjnat/aby se nimi neobjral ani ge komu vkazowal/ a on slisse že Mistr Jan Hus dotčené Knihy bludné a Kacýřské gmenuge/ slibil mu tak včiniti.

Druhého Léta/Němcy genž byli w Včenj

Prasském, počali se bauřiti proti Cžechům, hanjce ge a zlehčugjc slowy potupnými/gimžto činili odpor někteřj z Mistrůw Pražských wlastnjch Cžechůw Synowé/ a odpowjdali na wssecko, čjmž ge koli oni zlehčowati vsylowali/ nicméně byla mezy Mistry a Sstudenty weliká baufka a pozdwiženj gedněch proti druhým/ o čemž když Králi Wácslawowi oznámeno/nemnoho se o to zasazowal řkauce: Snadno se nám bude na to djwati, když se Němcy budau s Cžechy rwáti.

Toho času Muž geden z Rytjřstwa řečený Mikuláss Zaul činil znamenité sskody po wssj Zemj Cžeské s laupežnjky swými/ o čemž přezwěda Král, poručil Zbinkowi Arcybiskupu Pražskému oblehnauti s Lidem wálečným Cheynow/a Zaule s pomocnjky geho mocně dobyti/což včinil Arcybiskup na rozkaz Králowský, a to dosti sstiastně/neb netoliko se Cheynowa zmocnil, ale

y Zawle zagatého s Padeſátmi Laupežnjky do Prahy přiwezl / kteréž kazal Král dne Cžtwrtého wſſecky na Sſybenicy Pražſké oběſyti.

Zaul pak aby wyſwobozen býti mohl / měl o to péči obzwláſſtnj Miſtr Jan Hus / ale nemohl při Králi nic obgednati, anobrž ho proti ſobě popůdil / wzkazal mu Kral / ačkoli on Miſtrem geſt / aby mu tu nemiſtrowal, kdež mu miſtrowati nenáležý / ale aby hleděl toho což přináležý k Koſtelu neb k Kolegi, a toho ſe warowal aby nebyl ſpolu y s Zaulem za Měſto wyweden.

Přeſtal žádati Krále Miſtr Jan pro takowau žůřiwau odpowěd, wſſak niceméně yakožto mladý Kněz zanewřel tegně na Arcybiſkupa, že žádné pomocy ani náchylnoſt k té wěcy o kterauž tak pilně pečowal, od něho nepoznal y doprowodil Zaule až na mjſto Poprawnj wedlé powinnoſti Auřadu ſwého / napomjnage aby ſe Pánu Bohu pokořil gemu ſe poručil a žádal za odpuſſtěnj hřjchůw s dobrau a ſylnau naděgi, že ſe nad nim ſmilowati račj / ngmluwil ho y k tomu, že ke wſſemu Lidu řeč včinil / žádage aby ſe zaň Pánu Bohu modlili / aby gemu hřjchy odpuſtiti račil. Zawěſſen potomně na hák ten den po Swatým Lampertu.

W Létu Páně 1404. přiſſli opět z Země Englické

do Prahy dwa Mužj pod ſpůſobem tim yakoby ſe na Včenj wyprawili / prwnj ſlaul Jakub, genž ſe býti prawil y Bakalářem Pjſma Swatého / druhý ſlaul Kunrad z Kudelberku / genž geſt Měſto znamenité Englické / kteřjžto oba dali ſe připſati k Včenj Pražſkému / a čaſtokráte přicházegjce na Syň, kdež ſe čtli Pjſma Swatá, otázky rozličné činili / yako, geſtli Papež wětſſy moc má nežli Kněz proſtý / zdaliž důſtogněgſſj geſt Tělo Božj při Mſſi Papežowě / nežli giného Kněze proſtého / etc.

Pro takowé otázky přiſſli w podezřenj Miſtrům, žeby práwě newěřili / y treſtali ge z toho aby takowých otázek nečinili, přjſně napomjnali a oni prawili že to činj proto, aby byli w Wjře potwrzenj až dne gednoho Miſtr geden Linhart Duba řečený řekl k nim: Synowé odkud gſte wy? oni mu odpowěděli že z Země Englické na Včenj do těchto Zemj přiſſli. Y řekl k nim: poněwadž gſte odtud wyſſli kdež mnoho geſt bludných Lidj yak o tom ſpráwu máme / ſnad y wy gſte nětacý bludnicy / čemuž y z otázek waſſjch porozumjwáme. Protož widj mi ſe za ſluſſné abych wám s powinnoſti Auřadu mého zapowěděl / y zapowjdám nynj, abyſſte s těmi bludy na naſſe Lektorium nechodili / paklibyſſte ſe toho dopuſtili / wedlé wyřčenj a vſtanowenj dobré a Swaté paměti Cýſaře Karla / byliby ſſte Ohněm ſpálenj. Té řeči oni ſe welmi vlekli, a ſlibili neginač ſe zachowati / ale k mnohým potomně Kněžjm a zwláſſtě k mladým chodili s otázkami ſwými, nimiž y ge y mnohé Lidi od pořádku Cýrkwe Swaté obecné odwozowali / a vpřjmnoſt Srdce gegich dobře wěřjcých poruſſowali / a obzwláſſtně Miſtra Jana z Huſynce, který giž byl zapálen proti Arcybiſkupu Zbyňkowi.

Předpowěděnj dwa Mládency Jakub a Kunrád měli ſwůg byt v Lukáſſe Welenſkého / gehož Dům byl na Nowém Měſtě Pražſkém / kdež ſlaul v Cžerných Ros na Přjkopě proti Fortně / kdež řjkagj w Prolomeném. Y žádali gſau ſwého Hoſpodáře / aby gim dopuſtil Dům zmalowati / k čemuž on pro ozdobu Domu ſwého powolil / a tak oni rozkázali hned pogedné ſtraně namalowati Paſſigi PANA KRYSTA /

a po druhé ſtraně obcowánj Papežowo / totiž an Papež gede ſlawně na Konj w Zlatohlawowým Oděwu do Ržjma, a Kardynálowé za nim též na Konjch drahými Oděwy přiſtrogenj / a naproti tomu, an Pán Gežjš gede pokorně na Oſlíčku do Geruzaléma a Včedlnjcy geho za nim boſý na Nohama: Opět, an Papež má trognáſobnj Korunu Zlatau na Hlawě, a Pán Kryſtus Trnowau / a tak dále, co mohli Papeži k potupě to dali namalowati na Stěně té, a vkazowali Lidu ſproſtnému / a tudy mnoho gich odwedli od poſluſſenſtwj Cýrkwe / kteréžto Malowánj y Miſtr Jan Hus čaſtokráte ſchwalowal na kázanj ſwém, dokládagje že to geſt prawá Figura vkazugjcý yak rozdjlné geſt obcowánj Papežowo od obcowánj Kryſta Pána / a lid ſproſtný, který o takowém haněnj nikdá neſlýchal, welmi ſobě to oblibowal / a zas naproti tomu byli gſau kteřjž ſe z toho horſſili / odkudž pocházeli čaſté různice a wády, když gedni Papeže chwálili a druzý haněli.

Náſledugjcýho Léta / Měſſtian geden Sta-

roměſtſký / genž ſlaul Jan Milhaym obohacen gſa Horanii Gilowſkými dožádal ſe toho na Arcybiſkupu a Králi, y na wſſj Obcy Staroměſtſké, že mu dopuſſtěno, aby z ſwého Domu mohl Koſtel včiniti ku památce Swatých Mučedlnikuw gináč newinných Mláďatek / kteraužto pracy když dokonal dal Koſtelu gméno Betlém / proto že Mláďátka, ginžto ku památce Koſtel ten wyſtawěl, zamordowána byla w Betlémě, a nařjdil w Třidceti kop

gro: Pražſkých Kněžy, kterýžby tu poſluhowal, platu Ročnjho / Miſtra Jana z Huſynce, genž byl na oko Muž nábožný a pokorné poſtawy, Kazatelem tu vſtanowil. Cžinil to onen Muž dobrý wſſe s dobrým vmyſlem ale nachýlilo ſe potom ke wſſemu zlému takowé nadáwanj, aniž wděčné bylo Pánu Bohu, rowně yako onen vmyſl Krále Dawida který chtěl Chrám Pánu ſtawěti / ale Pán, ač byl Muž Swatý a Bohabogný, poſlal k němu Proroka mluwjcýho takto: Nebudeš ty mně ſtawěti Domu k bydlenj. Yakž o tom napſáno w Druhých Knihách Králowſkých, w Rozdjlu Sedmém, O čemž owſſem njže doloženo bude, nynj malicko řeč ſwau obrátjm k Králi Wáclawowi.

Ten pamatugjc nato pohodlj / kteréž ſe mu

ſtalo w Létu 1393. někdy w Lázni nad Moſtem Pražſkým půwodem někgaké Lazebnice Zuzanny / rozkázal tu Lázeň zbořiti a ginau wětſſj wyſtawěti / kteráž když dokonána byla, powolal k ſobě ſwé Zuzanny, geſſto s nim od toho čaſu na Žebráku Zámku tak řečeném wždycky přebýwala / darowal gi tu Lázni a k tomu Dwadceti Kop platu Ročnjho we Wſy Bogownicy, za wěrnoſt kterauž mu prokázala w čaſu přjhody geho, a zarmauceného zármutku y Wězenj zbawila / přiſlibugic y ginému každému ſluſſnau nahradu včiniti, kdožbykoli gemu wěrně ſlaužil. Přitom kázal napſati wſſem Lazebnjkům Liſt pod Pečeti ſwau, nimžto ge wſſem Ržemeſlnjkům rowné činj, wynáſſege ſlužby gich poctiwé a čiſtotné / kteréž činj Knjžatům y Králům, Panům y Rytjřům, y wſſemu Lidu / a zapowjdage wſſem Židům, Pohanům, y ginym nekřeſtianſkým a zlé pověſti lidem, aby netoliko do Mýtedlnice gich, ale ani do gich přjbytků w newcházeli / také aby ge žádný wſſetečně neſměl nařknauti, aniž co ku poſměchu ſlužeb gegich mluwiti: Paklibyk do něco gim na vblj̈ženj a na zlehčenj Ržemeſla gich

mluwiti směl / ten aby w hněw a w nemilost Krále Cžeského přjtomného y budaucýho vpadl / tak aby hrdlo stratil Mečem trestanij / a statek geho wessteren aby připadl sprawedliwým Práwem na Lazebnjky kteřjžby byli neystarssj a yako Správcowé w Řzemesle tom / a oni aby gey obrátili k požitku téhož Řzemesla. Tolikéž ge obdařil aby vžjwali za Znamenij wssickni společně Modrým Vzlem zawázané Točenice w Zlatem Sstijtu, an stogij vprostřed Zelený Papaussek / čehož wsseho na potwrzenij sám Král swau wlastnij Rukau k Listu tomu Pečet swau w bilém Wosku zawěsyl / a Sekret na němž byl obraz Lazebnice w Padtuchu ana držij w Lewé Ruce zawěssenau Čzbernicy a w prawé Ruce Zelený Wijnek; zadu na Čzerweným Wosku přitiskl.

Téhož Léta w Praze na Owocném Trhu

stala se wáda a bitwa mezy Cžechy a Němcy o nějaké Pacholátko Cžeské, kteréž geden Němec vdeřil, a Otec přiběhna, Němcy to pohlawkem odplatil. W tom zběhli se ginij Czechowé na pomoc swému Czechowi / a Němcy tolikéž na pomoc swému Němcy / a tu bili se wespolek tak že gich dewět na place zůstalo / a raněnných bylo welmi mnoho / ale těssili se Němcy tim že wjce Cžechůw padlo y zraněných bylo, nežli Němcůw, kterýchž weliké množstwj tehdáž bylo w Praze, samých Kupcůw Německých a to Bohatých načteno Dwanácte Set / a ti slauli Ležácy proto že nikam newygjžděli / ale služebnjcy gim Kupectwj do Prahy wozyli. Ti sami nákladem swým wlastnjm Kostel Panny Marye před Teynem stawěli / pročež y slaul Kostel Kupecký / kterýž platy znamenitými hogně opatřili. Při tom Kostele bylo Sedmmecýtma Kaplanůw a dwa Kazatelowé / geden Cžeský druhý Německý / neb se kázawalo gednu Neděli Cžesky druhau Německy. Sstudentůw pak na ten čas bylo 44000. intytulowaných a gesstě něco wjce, yakž Registra stará vkazugj / a to wsse Cyzozemcůw nepočjtagic Cžechy.

V weliké sláwě stála na onen čas Akademie Prazská / slawna mnohými Včenými Muži, a téměř po wssij Zemi roznessená pro weliké Sstudentůw množstwij. Mezy nimi byli dwa Včenj / rodem z Starého Města Pražského / kteřjž obgednali to sobě při Králi y wssi Obcy Staroměstské / že gim gegich Domowé oswobozeni byli. Dal neyprwé Mathyass Lauda z Chlumčan Mistr včenij Pražského z swého Domu vdělati Kolegium swobodné, a při nj Kapličku malau we gméno Rozeslánij Apostolůw Božjch / a ta až do dnessnijho dne, sluge Laudowa Koleg. Jan Reyček tolikéž Probosst Kostela Swatého Gilgi, z Domu Otce swého, kterýž naň Práwem Dědičným yakožto na Syna přissel, poručil včiniti Koleg Slawnau bljzko od Swatého Sstěpána we Zdi Městské / kteráž nápodobně až posawad sluge Koleg Reyčkowa.

Gesstě se Němcy neupokogili / nybrž podnessenj pychau wždy se Cžechům protiwili, potřásagjce se nad njmi netoliko rauhánjm a slowy, ale y častokráte skutky / a oni to wsse snásseli mjle za dlauhý čas, wždy nicméně o tom přemegsslegjc / yakby sobě mohli pokog včiniti / očež se y častokráte s Mistrem Janem z Husynce a Jeronýmem Kazateli na onen čas wznessenými radjwali / kteréž Němcy wjce wssetečnými nežli včenými gmenowali / ačkoli obadwa ostrého wtipu byli, a k Němcům welikau neljbost obadwa měli, a oni k nim / ale Páni Zemsstij mnozý y z Rytjřstwa, ti kteřjž při něm swé Děti měli, tolikéž y Měsstiané a zwlásstě Cžechowé na Mistra Jana z Husynce byli laskawij, a spolu s nim coby měli s těmi Němcy činiti, pilně se o to radili / gednom aby gich mohli býti prázdni / při kterézto raddě Mistr Jan Hus powěděl že chce takowé cesty wyhledáwati, aby pokogně sami z Prahy wyssli, yakož pak y toho dokázal, spůsobem timto:

Cžasu gednoho powolal některé Mistry Cžeské, ssel s nimi na Welkau Sijň Kollege Karlowé / kdež se sessli y Mistři Němečtj / a on včinil kewssem řeč Latině, aby wssickni srozuměli takto: Cýsař Karel swaté paměti, když toto slawné Včenij Pražské wyzdwihowal, spůsobil to do času / aby Mistři Němečti, genž gsau zde pohostinu, w Včenj Pražském měli tři hlasy, a Cžechowé geden při wolenj Doktorůw, tolikéž y při giných gednánjch / a to včinil z přjčiny té / že Cžeských Mistrůw malo bylo na ten čas, leč se který ginde včil a tam Mistrem byl, ginák k tomu přigijti nemohl / ale poněwadž giž nás gest Cžechůw dosti na ten čas, gest wěc sprawedliwá a náležitá, abychom my Cžechowé měli tři hlasy a Němcy geden. Což vslissewsse Mistři Němečtj / rozhněwali se na Mistra Jana welmi, prawijce že se oni nijakž z toho nedagij wywesti, aby třijch hlasůw odstaupiti měli, což gim od Cýsaře slawné paměti nadáno gest / a Cžechowé vwažugijce newstupnost gich, wznesli tu wěc na Krále. Němcy také bez messkánij na Točnijk k Králi přigeli / žádagijce aby o to mezy njmi sprawedliwý Nález včinil.

Král Wácslaw když přigal na sebe tu prácy, celý Rok gi na sobě zdržowal, a za tim mezy Kolegiaty byla weliká roztržitost a nenáwist / gedni druhé haněli / gedni proti druhým powstáwali / a obáwagijce se gedni druhých, y ti y oni za Králem gezdili / prosýce aby Rozsudek včiniti ráčil.

W tom se sessli Mistřj, Bakaláři, a Sstudentj Němečtj do Domu Lazarowa s ponuknutjm Mistra Hanusse Reynara / a Mistra Rudberta Salcpurgara a giných / kdež se wssickni společně smluwili, a přjsahau se pod vtětjm Palce v prawé Ruky zawázali / gestliže wěc ta gim po wůli gich nepadne, a Nález Králowský gim přjgemný nebude, tak žeby odsauzenj byli těch třijch hlasůw, aby se wssickni z Prahy wyprawili a geden aby po druhém nezůstáwal pod pokutau wegss doloženau. Tu řekl gim Mistr Reynar / wssak o tom dobře wijte milj Synowé, že Praha bez nás Němcůw býti nemůže / odegdemeli půgdau k za námi y Král y Pražané / a prosyti budau abychom se zas nawrátili / a tu teprwa ge sobě vstaugem, žeť musý wedlé nassi wůle kráčeti.

To když se tim spůsobem dálo / a Pře ta gesstě na Nález Králowský očekáwala / dostal Mistr Jan Hus náhodau Listu Cýsařského s Zlatau Bullj / kterýmž Cýsař Karel slawné paměti wysadil Včenij Pražské, w kterémž se y to nalezlo / že to Včenij Prazské wysazuge na spůsob Včenij Pařjžského / což on rychle podal Králi Wácslawowi / a při tom gemu psanij včinil kterak se má tim Listem sprawiti / pročež měli Cžechowé k třem Hlasům dobrau naděgi.

Král tehdy Wácſlaw w Létu Páně 1409. Powolaw do ſwé Raddy Lidj Včených a Práwnjch, Duchownjch y Swětſkých / a tu rozwážiw ſpolu s nimi tu Při doſtatečně / ſpatřiw y Liſt Cýſaře Karla Otce ſwého / včinil Weypowěd o tom takowau: Poněwadž ſe doſtatečně wyhledalo a nalezlo z toho wyſazenj Cýſařſkého / že Cýſař Karel wyzdwjhuge a wyſazuge Včenj Pražſké na ſpůſob Včenj Pařjžſkého / a w Pařjži wládnau Francauzowé a ne ginj Národowé / a Pařjžané magj Tři hlaſy, a Cyzozemcy geden / Z té přjčiny Čzechowé magj mjti Tři hlaſy, a Němcy toliko geden. Za takowý Dekret a Nález Čzechowé Králi y Saudcům ponjženě poděkowali / a Němečtj Miſtrj, Doktorowé, Bakaláři, Sſtudenti, y ginj Kollegiati zdwjhnuwſſe ſe wedlé ſpuntowánj a přjſahy včiněné, walně z Prahy wygjžděli a wycházeli / tak že ſe gich w Oſmi Dnech wyprawilo z Prahy wjce než Čztyrydceti Tiſýc, a mnozý Čzechowé s nimi / gſauce té naděge že Král bude za nimi pſáti / aby ſe nawrátili, w čemž byli ſklamánj. Obrátili ſe někteřj k Reynu / ginj do Saſ / někteřj do Bawor. Miſtrj pak shromáždiwſſe ſe w Lipſku / založili w tom Měſtě včenj na potupu včenj Pražſkého / kteréž trwá až do dneſſnjho dne.

Po wygitj z Prahy těch Sſtudentůw Měſta Pražſká yako owdowěla, neb s nimi wyſſli wſſeliké kratochwjle a vžitkowé welicý / a což wjce geſt wyſſla ſpolu s nimi obrana Cýrkwe Swaté. Měſſtiané owſſem nad tim byli zarmaucenj / a na Miſtra Jana že on toho wſſeho prwnjm půwodem byl, ſobě ſtěžowali / a proto gey mnozý haněli a měli w nenáwiſti / neb gim znameniti vžitkowé tudy zahynuli.

Byla těmi Sſtudenty Praha welmi zwelebená, a nad mjru zbohacená / neb Synowé welikých Knjžat, Hrabat, Panůw, Rytjřůw, tolikéž y Kupcůw Bohatých do nj ſe wyſýlali na Včenj / gimžto Otcowé hogně Zlata y Střjbra dodáwali, aby tu vctiwě žiwi byli. Kupcy také rozličná Kupectwj Synům ſwým do Prahy poſýlali, aby ge ſpeněžili / a oni nakaupjce zas wſſeligakých wěcy gim z Čzech do giných Kragin poſýlali / krátce mluwjc wſſickni téměř z nich vžitek měli / Kregčj, Sſewcy, Pekaři, Saukenjcy, Kožeſſnjcy, Sladownjcy, Řeznjcy, kteřjž Krámy ſwé pro weliké množſtwj Sſtudentůw roztahli od Domu Jankowa ginák od Králowého Dworu až přes Vhelný Trh k Kaple Swatého Martina. Nápodobně z nich měli vžitek weliký Měſſtiané / neb nemohli ſe wſſickni w Kollegjých ſměſtknati / w Starém, Nowém, y w Menſſjm Měſtě wſſudy Sſtudentůw bylo plno / a geden každý od ledagakés Komůrky dáwal na Měſýc Zlatý / při kteréž když byla Swětnička yakkoli ſkrowná / muſyl od nj dáti na Měſýc Čztyry Zlaty / a z některých Pokogůw po Stu Zlatých do Roka dáwali.

Ti wſſickni vžitkowé tau měrau wniweč obrácenj / giž žádnj důchodowé z Domůw Měſſtianům neſſli / Kupecké wěcy giž ſe z Prahy newyſýlali / ani ſe zas na proti tomu do Prahy z cyzých Kragin poſýlali / tužebně to vwažowala netoliko Praha anobrž y wſſecka Země Čzeſká / což wſſe dálo ſe neginým půwodem / gednom chytraulſtj a wnuknutjm Diabelſkým. Neb yako Zloděg prwé nežli do Domu cyzýho na krádež wegde / vſyluge aby mohl před tim Pſy potráwiti / tak y Diabel tuto včinil, nežli ſe o ty pokuſyl kteréž vmjnil ſwéſti / ſnažil ſe neyprwé o to / aby od nich odlaučil ty, kteřjž by gim Raddami ſwými proſpěſſnj býti mohli.

Tak tehdy když ſe Miſtři wzneſſenj / Miſtři ſlawnj a Včenj a rozumu doſpělého rozgeli / mladſſj dali ſe vweſti w bludy, a wſſeligakau ozdobu Měſta tak ſlawného / y pořádek Cýrkwe ſwaté obecné ſkazyli / a neyprwé Miſtr Jan

Hus w ſwém Betlémě Cýrkew ſwatau ſkrz Kázanj ſwá ſſtraffowati počal.

Zbyněk z Hažmburka Arcybiſkup Pražſký wida že ſe neřád rozmnožuge / a Kněžj bludůw ſe chytagi yako oſlepenj / a zwláſſtě těch / kteréž někdy do Englické Země přineſl Jan Wykleff / a do Země Čzeſké wegſs gmenowaný Jeroným / poradil ſe s Preláty včenými / s Faráři, s Miſtry a Bakaláři Pjſma ſwatého / powolal před ſebe Miſtra Jana z Huſynce / geho pro některé Artykule treſtal / y poručil gemu přjſně / aby zanechal takowých wſſetečnoſti Wikleffowých, a nimi aby Lid Čzeſký neporuſſowal / a on tomu wſſemu před Arcybiſkupem odepřel / dokládage že nic giného newčj / gednom to / což Cýrkew ſwatá obecná držj. Řekl mu Arcybiſkup: Mám tu ſpráwu / žeby to mluwiti měl na Kázanj / že každý Křeſtian může ſwé Tělo dát pohřbiti / netoliko při Koſtele / ale na Poly y w Leſe / poněwadž wſſudy geſt Země Páně. Milý Synu / zdaliž o tom newjš, že Pán Bůh y na oněch Swatých Mužjch přjklad nam zanechati ráčil / kteřjž Koſti ſwé potomkům ſwým w Kraginách těch / w nichžto Pán miloſti a láſkau ſwau nepřebýwal / zanecháwati nedopauſſtěli: Nedle proč wyneſl Jozeff Koſti Otce ſwého do Země ſwaté yakž o tom w Geneſy w Kap. 49. a 50. Proč ſe též nedal pochowati ledakdes / ale mezy Dědy a Pradědy ſwými w těch Hrobjch w nichžto oni leželi / y on ležeti chtěl: Proč Jozeff přjſahau zawázal Bratry ſwé aby Koſti geho s ſebau wyneſli z Země té w njžto mnoho dobrého gemu ſpůſobil Pán: Pomněl na to Mogžjš / že neſluſſelo prawého wyznawače Božjho zanechat Koſti w Zemi zlé / o čemž in Exodo, w rozdjlu 13. Zbraniowal to onen Biſkup ſwatý Wogtěch předkům naſſým / kteřjž ſe Pohanſkým ſpůſobem ledakdes pochowáwali / pohrdagjc mjſty poſwátnými / zdaliž poznati nemůžeš po Peřj Ptáka / totiž že Diábelſké to včenj geſt / který že ſe toho mjſta ſtrachuge / nerádby též aby Těla Lidſká na něm byli pohřbená / zdaliž newjš že Pán Bůh zawřel Oblohu Nebeſkau / tak že ani déſſť neprſſel / ani Slunce yaſnoſt ſwau vkazowalo / proto že Lid nechtěl onoho Swatého Biſkupa vpoſlechnauti / a od Hřjchůw ſe wzdalowati. Za dnůw Břetiſlawa Knjžete / zřegmé geſt / yaké ſliby Čzechowé Pánu Bohu činili gménem ſwým y gménem budaucých / že ſe pořádku Cýrkwe ſwaté neproměnitedlně přidržeti chtěgj / gi wewſſem poſluſſenſtwj zachowati / na mjſtech poſwátných Těla vmrlých ſchowáwati / aby to což geſt Božjho při Božſké pokladnicy leželo / a to což ſe Diáblu odewzdalo / aby toho ſobě hledal po puſtinách. Protož, milý Synu, proſým tebe změň předſewzetj takowé / ſtůg při boku Matky ſwé / aniž gi hyndrůg, poněwadž Matka twá geſt / a čehož ona zbraňuge to též z powinnoſti twé zbraniug Lidem, a od toho odwozůg / a k poſluſſenſtwj přiwozůg.

Na to odpowěděl Miſtr Jan Hus. Ctný Otče / geſtliže gſem něco mluwil z nepaměti a z nedorozuměnj / chcy to rád yakožto poſluſſný naprawiti. Slibil ale ſlibu newyplnil / neb po tom napomenutj w prwnj Neděli w Betlémě mnohém důtkliwěgi na ſwém Kázanj proti pořádku Cýrkwe ſwaté mluwil / wolagjc na Zwony, na pohřeby při Koſteljch / aniž vwažugjc že pochowáwanj Lidſké rozdjlné býti má od Howad / kteréž když zdechnau / zatkagjc Chřjpě za Ploty ge wywlekau / Čzlowěka pak Křeſtianſkého Tělo / na Křtu Olegem poſwátným pomazané / při biřmowánj tolikéž vſkonánj, náležj aby ſe wyneſlo vctiwě na mjſto poſwěcené a Zemi Pánu Bohu wzdělanau.

Včenj to Miſtra Jana z Huſynce Lidem ſtálým v wjře neyméně ſe neljbilo / ale těm welmi ſſmakowalo / kteřjž žádné Wrchnoſti nad ſebau mjti nechtěgjce ſwéwolnoſti vžjwati vmjnili / ge y Miſtra Jana haněli. Druzý

to sobě oblibowali/a tak powstali wády a různice mezy Lidmi: Což když donešlo Arcybiskupa, rozkázal shromážditi wssecky Traktáty Wiklefowy toho bludnjka Englického, na den swaté Markéty/a tu gjan toho dne y druhého ohledáwánj/a potomně na den swatých Apostolůw Rozeslánj, z poručenj geho tu vprostřed Dworu spálenj. Niemén rozmnožowal se neřád ten čim déle tim wjce/a naposledy wznikli z té giskry Wálký, bořenj Kostelůw, Klássterůw, tolikéž y welicý Mordowé.

Při koncy Roku 1410. Král Wáclaw znamenaw weliký neřád býti w Zemi, pro onu roztržitost Wjry a Nowých Včitelůw w nowě nalezené Naučenj / rozkázal wssecky Swátosti, kteréžkoli nalezené byli při Kostele Pražském, také y w Sklepjch podzemnjch, y ty kteréž byli w Kostele Božjho Těla, genž gest vprostřed Rynku Nowého Města Pražského pobrati, a odwesti na Hrad Karlsstegn, kdež byli vctiwě vzamykané a zapečetěné. Pražané z toho byli welice zarmauceni, a wywoliwsse z Prostředku sebe neypřednégssi, wyprawili ge k Králi na Nowý Hrad, aby naň otázku včinili, z yakéby přjčiny Swátosti gim odnial, skrz kteréž Pán Bůh gim y Městům gich dobrořečiti ráčil, y weliké vžitky popřjti skrz Pautnjký, kteřjž zdalekých Kragin ze wssech stran Swěta přicházeli. Odpowěděl gim na to Král řka: Gděte neyprwé k wassým Mistrům Czeským do Kolege/ a zeptegte se gich, kdo gest gim tu peychu wzbudil, že gsau žádostiwj byli třjch Hlasůw, a Němcy aby gednom měli geden/ a tim Studenty z Prahy wyhnali, z nichžto gste měli práwě neossacowaný požitek. Začjnagij také Mistřj wassi yakýs nowý pořádek při Kostelijch/ale warůgte se aby k nčemu horssýmu nepřisslo, poněwadž wám oni odniali geden požitek znamenjtý / pročbych yá wám neodnial y druhého/když nemáte gednoho, nemégtež ani druhého. S tim Posly zase k Pražanům wyprawil.

Léta potomné 1411. Mistři Němečtj y Studenti kteřjž z Prahy wyssli/ vwažugice že w Řjmě wětssý a wrchnegssý Práwo gest / wzali Půhon před Stolicy Řjmskau na Mistra Jana z Husynce, a na Mistra Jeronýma Pražského / aby tam se postawili a gim odpowjdali. Králi také Psanj posláno od Papeže, aby se těm Mistrům w Řjmě postawiti kázal/yakož ge on k tomu měl aby se wedlé psanj a Půhonu zachowali / ale oni wymlauwali se z toho prawjce, že gim nenj wěc náležitá tam státi/aby tim ten Dekret kterýž mezy njmi včiniti ráčil nezlehčili / a Měsstiané na protito mu ge nutkali řkauce: Nuže milj Mistři, snadno wám bylo zde w Czechách hrdě mluwiti, že gste měli Krále po wassi wůli/ gděte nyni do Řjma, a tam odpowjdegte Němcům.

Mistr Jan Hus gednom proti Papeži w Kázanij swém mluwil, Lid sprostný při sobě zdržugjc, předkládage že Papež nic giného nenj gednom yako sprostný Kněz: a předen ačkoli gest pohnán s ginými, wssak že negsau powinni tam se postawiti: Pročež Lid sprostý o ně se zasazowal / nechtě gjce tomu aby měli do Řijma gezditi / a Král znamenaw chytré gegich spuntowánj, obáwal se aby proti němu Lid nezbauřili / y nechtěl gich wjce napomijnati / aby se w Řijmě před Papežem tak yak byli pohnánij postawili.

Porozuměgjwage pak Mistr Jan Hus, že Lid sobě geho Kázanj oblibuge / počal čim dále tim wjce nowých wěcy wymegssleti, giž zgewně Knihy

Wiklessowé schwalowal/ před Knězem hřjchy swé wyznáwati zbraniowal/ postowé a Hodin řjkánj že darenmná gest prace wolal, poněwadž to wsse gest vstanowenij Lidské / nepozorugic na to že proti wlastnijmu vstanowenj Ducha Swatého mluwij a činij/ kterýž sám sprawuge Cýrkew swatau obecnau, yakožto bedliwý gegi spráwce, a ochránce.

Mnozý z Kněžstwa odporowali tomu včenij/ ale on nedal sebau hnauti, nýbrž gesstě wjce o to vsylowal / aby se skrze takowé včenij Lidu zaljbil, a Obec měl po swé straně/ tak že Král slisse o roztržitosti mezy Lidem, obáwagic se něyakého pozdwiženij, nesměl swobodně w Praze bydleti/ale gednák na Točnijku, gednák na Nowém Hradě přebýwal.

Léta Božjho 1412. Jan Papež s Ladislawem Králem Neapolitanským wessel w nepřjzeň/y poslal Listy žádage o pomoc, ke wssem Křestianským Panům a Mocnářům, slibugijc y Odpustky těm kteřjžby gi včinili /proti kterýmžto Odpustkům když Papežský List přinessen byl do Czech, Mistr Jan Hus včinil Kázanij w Betlémě v swé Fary/y pozdwihl Lid proti nim / tak že se obáwali Konsselé, aby se něgaké nestalo zbauřenij: K tomu napsal Intymacý neb oznámenij, kteréž rozwěssiti dal po Dweřjch Kostelnjch, Klássternijch, na Hradě Pražském v swatého Wijta, v swatého Petra na Wyssehradě, tolikéž v na Mostě / pobijzege wssech Doktorůw, Mistrůw, Licentiatůw, Bakalářůw, Studentůw, Kněžij y Mnichůw, aby přissli k hádánij do welké Kollege na welkau Syň/ a tu aby předewssemi zgewně slisseno bylo co se mluwiti bude. Kteréhožto času Rektorem byl Vniuersitatis něgaký Mistr Marek / a w té Intymacý napsáno bylo očmá býti takowé hádánij.

A když se přibljžil den toho hádánij/ Mistr Jan Hus nabral sebau množstwij Lidu Obecného do nadepsané Kollege / kterýž spatřiw Mistr Marek Rektor Vniuersitatis, a porozuměwage že to k ničemuž se dobrému newztahuge, řekl: Přátelé milj poodegděte trochu, wssak se tu wás nic nedotýče, neb mnoho wás gest gessto tomu nerozumijte/a w tom počal býti weliký křik a hlučenij y reptánij w Lidu / ale Mistr Jan Hus včiniw pokynutij Rukau, to wsse vpokogil, a včinil řeč dlauhau o tom což se w té Intymacý obsahowalo / a dokonaw řeč swau, čekal na odpowěd. I počali gemu odpowijdati Mistřij a Doktorowé, tak yakž byl obyčeg po Starssijch.

Neyprwé Doktor Wlk sylně gemu odpijral, bránic řádu Křestianského Práwem Duchownjm, y obogjm Zákonem. Potomně Doktor Ebel yakožto Muž Včený činil témuž slussný odpor z Kněh Justynyána Cýsaře/ mnoho o řádu Křestianském připomjnage. Po nich Doktor Lew včinil proti Mistru Janowi řeč těmito slowy:

Gest nám wssem s nemalým podiwenjm, že ty takowé wěcy před sebe w tom wěku mladém bráti smijs / mnjssli milý Mistře, že nad tebe zde žádného Včenégssijho nenj? Včenégssi sau gisté / ale tak wssetečného žádného yako ty, nenj: Nechť to wssickni Pánj Doktorowé a Mistřj, y wssecka Vniuersitas, co ty před sebe bereš rozwažj, nic giného nenaleznau gednom pauhé haněnj, a strach budaucýho w těchto Městech zbauřenij a mordu. Chcessli se z strany Papeže hádati, gdi do Řjma, a mluw mu to ať slissij / wijs dobře že gest wěc nenálezitá hlruchému zlořečiti/ty poněwadž gsy Kněz od koho gsy dostal toho Auřadu? Zdaliž ne od Arcybiskupa? a Arcybiskup od koho? Zdaliž ne od Papeže? A tak tehdy od toho gsy kteréhož hanjš possel, a on gest twůg Otec Duchownj. O nechwalitebný Pták/ kterýž trausý do swého Hnjzda, zlořečený včiněn Chám, že odkrýwal hanbu Otce swého. W tom lid onen

Obecný kterýž sebau přiwedl Mistr Jan Hus / wida swého kazatele zahanbeného počal se bauřiti a sápati na Doktora Lwa / tak že málo chybilo, že ho tu newkamenowali/ale Mistr Jan krotil gey a vpokogil.

Powstal potomně Mistr Jeroným/a srownáwal se wewssem s Mistrem Janem z Husynce/a dokonaw řeč řekl: kteřj̄ž se nás přidržjte pogďte za námi/ my s Mistrem Janem gdem na Rathauz/a budem to mluwiti před Konsseli/že ti odpustkowé gsau nenáležitj a nepořádnj / a Lid wessteren welikými hlasy křičel/dobře prawili, dobře mluwili.

Wložil se pak w to Mistr Marek/ a nedopausstěl gim na Rathauz giti/ aby z toho něco horssjho newzesslo/y dali sebau hnauti obadwa/y ssel Mistr Jeroným do swé Hospody, a mnoho Sstudentůw za nim/ proto že byl Muž wýmluwný y Včený/a za Mistrem Janem walil se weliký hauff Lidu obecného až do Betléma/napomjnage aby stál stále na předsewzetj swém.

Druhého Dne potom hádanj/genž byl den Pátečnj/ sessli se mnozý z těch posluchačůw Mistra Jana k Walkowi Ssenkýři do Ssnerhossu/ a tu na tom zůstali, aby se w Neděli do Kostelůw rozessli/ a kdežbykoli na Kázanj ty odpustky twrdili, aby se geden ozwal, a Knězy w tom odepřel/ což wsse, yakž Hágek pjsse, dálo se z náwodu Mistra Jana z Husynce.

W Sobotu Mistr Marek obeslal Mistra Jeronýma a Mistra Jana do welké Kolege/kdež vpřjtomnosti Mistrůw mnohých napomjnal ge slowy obssjrnými, aby těch bauřliwých wěcý zanechali. Nápodobně mluwili y ginij Doktorowé, y pro Gméno Božj žádali, aby vsstěgugjce gegich ssedin, tak se zachowali/aby se skrz to nestalo něgaké Krwe prolitj/a oni také yakožto půwodowé aby nepřissli o swé žiwoty/ poněwadž zlá spráwa zlau odměnu mjwá.

Na to odpowěděl gim Mistr Jeroným: Poctiwj Mistřj a Otcowé dobře mluwjte/ale gest wěc welmi těžká prawdy neprawiti/ wssak na žádost wassij chcy se tak zachowati/nápodobně y Mistr Jan Hus mluwil.

W Neděli ráno když Kněz Jaroslaw slawný Kazatel w Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském kázal, a něco k vpokogenj mluwil / wystaupil něgaký Lotr Stassek, Towaryss Ssewcowského Řemesla rodem z Polsky neb z Slezska, kterýž kazateli zgewně odepřel, že wsse cožkoli mluwj neprawě a lžiwě mluwj: Toho Heytman Hradu Pražského, gimžto na ten čas byl Mareš Kopanský, poručil do Wězenj wsaditi / a potomně na Rathauz Pražský odwesti. Druhý řečený Martin Křidelko odpowěděl Knězy nápodobně w Kostele Panny Marye před Teynem / a ten tolikéž wzat do Wězenj. Třetj Jan Hudec přjgmjm Wssetyčka, Rodem z Slaného/ozwal se neważliwě Kazateli w Klasstеře swatého Jakuba/ a tu polapen, a wsazen do téhož Wězenj yako y ginj.

Jakž o tom zwěděl Mistr Jan Hus / hned w Pondělj ráno, yako druhau hodinu na den, s některými Sstudenty swými, ssel na Rathauz a zgednaw sobě wstaupenj, včinil řeč k Purgkmistru y k Panům Konsselům, dokládage aby těm Mládencům pro ty Odpustky nic nečinili, a ge z toho Wězenj wypustili. Odpowěděl mu Purgkmistr z společného snessenj plné Raddy takto:

Milý Mistře/diwjme se tobě, že ty ten Oheň hasýss kterýž tebe nepali/ a bauřky takowé při Městech těchto činjss, kteréž tak tobě k zlému býti mohau yako k dobrému. Měg na tom dosti, že gsy zbauřil Včenij Pražskéa Sstudenty rozehnal/y Městu tomu tau měrau nenabytau včinil sskodu, čas giž gest, aby přestal pozdwihowati Obec nassi. Za ty Mládence se přimlauwati nenj tobě wěc náležitá/gesto to oni sami gistj,že sau se na tom s mnohý mi Lotry snesli / Knězjm na Kázanj neważně odporjdagjce, aby něgaké

včinili zbauřenij w Lidu. Také žádás abychom gich netrestali pro ty Odpustky/o Odpustkách my nic newijme / než o tom wijme a proto ge trestati chceme/že gsau se ozwali Kazatelům/a ge lháři předewssemi neważně gmenowali / aby včiniwsse bauřku spůsobili mordy, a z Lidských statků se nabrati mohli. Wězyž tehdy že pro takowau nesslechetnau přjčinu gest nám wěc těžká gim to prominauti: Co se tkne tebe, můžess na ten čas s twými Sstudenty domůw poodgijti w pokogi / Wězňowé pak, dnes a zegtra magj wassých přjmluw vžiti.

To slisse Mistr Jan Hus, poděkowánj včinil, a wyssed z Swětnice Radnj/a nalezl Lidu obecného před Rathauzem wjce nežli dwa Tisýce/y řekl gim, rozegděte se do přjbytkůw swých w pokogi / giž gest těm Wězňům milost zgednána.

A když se wssickni rozessli, Páni yakožto milownjcy pořádku a pokoge/ kázali wssecky tři na Rynk wywesti, a gim Hlawy ztjnati práwě na proti domu Celnjmu, kdež gest, aneb někdy byl namalowaný Gednorožec/ a tu přiběhla něgaka Žena s třmi Prostěradli, a přistřela nimi těch stjnaných Těla, a po malé chwjli přissel Mistr Jan s Žiáky, a poručil ge wložiti na Máry, a pochowati w Betlémském Kostele, o kterýchž w prwnj Neděli nic neřjkal, ale w druhau obssjrnými ge slowy wychwalowal, wynássege ty lidi bauřliwé na dewssecky mučedlnjky swaté, až y Konsselé z Rathauzu k němu posláli, aby zanechage bauřenj, slowo Božj tak yakž naň náležij lidem oznamowal / ale on čim dále tim wětssij bauřky začjnal/tak že někteřj lidé pokognj/ že Král tomu w cestu newkročj wědauce,poslali do Řjma y k Cýsaři, stěžugjc sobě nad takowau geho swywolnosti, a sami tolikéž Pražané wyprawili Posly swé tegně, a což Listům swěřiti nesměli,to Poslům austně w Řjmě oznamowati poručili.

Mezytim přjslana od Jana Papeže zápowěd do Prahy, aby žádný Kněz Msse neslauzil krom na Wyssehradě/ a Mistr Jan Hus porozuměw tomu že se to wsse pro osobu geho děge/wygel z Prahy na gednu Twrz nedaleko od Austi Sezemowa/kdež množstwj lidu k včenj swému naklonil Kázanjm swým, w němžto wždy wolal proti Papeži, proti Kardynálům, proti Postům od nich vstanowenym , proti Spowědi a řádu Cýrkwe swaté obecné, wssecky Kněze haněl, dokládage že žádný nemá mjti žádného Zbožij/ ale magij býti chudij, dáwage přjklad na sobě, že y on nic nemá, yakož tehdáž tak bylo, než že odewssého na čas odgeti musyl.

Po nedlauhém čase obrátiw k sobě Krag Bechyňský, obrátil se na Hrad Krakowec/kdež kázal po Wsech a Městečkách, a zwlásstě kdež cýtil o něgakém Poswijcenij/ wssudy Lid po sobě kázanijm swým potahugijc, kterýž se geho přidržowal sylně yakožto nowých wěcy žádostiwý/a za nim chodil walně kam se koli obrátil.

Přitreffilo se gednoho času, když kázal na gedné Paussti řečené Chlistow, a Papeže welmi haněl y Kardynali slowy důtkliwými y giné Kněži, prawě že gim nenij potřebij Desátky dáwati/přistaupil tam k němu geden sprostý Człowěk, řka: Milý Mistře dostis mnoho mluwil proti Papeži y Kardynalum/ y powěz nám Cžesky co gest Papež aneb Kardynál? aneb widělli gsy kterého z nich o nichž nám tuto rozpráwijss? Odpowěděl Mistr Jan: Rá gsem Papeže yak gsem žiw newiděl ani Kardynálůw geho/anižtaké o to stogijm abych ge měl widěti. Řekł k němu onen Cžlowěk: což nám tehdy o těch mluwijss, gim vtrhugess, a ge hanijss kteréžs nikdá newiděl. Rá owssem když sem byl s Otcem mým w Řijmě, Papeže gsem widěl/ y některé geho Kardynali/a ty gsem seznal býti lidi nábožné a Bo-

habogne. Na to řekl Mistr Jan Hus: Milý starečku poněwadž se oni tobě tak dobře ljbj / putůg tam podruhé, y zůstaň s nimi w Rzjmě / a on naproti tomu odpowěděl: Ná gsem giž starý gjti tam nemohu / ale tys mladý / ty tam gdi / a to což o nich mluwjš před námi / mluw to y před nimi / budeš na to slussnau odpowěd mjti:

To slisse Pán geho / rozkázal mu mlčeti / a Mistra Jana pozwal k obědu ná Krakowec, kdež bylo stkwostné hodowánj.

Léta Páně 1414. Zygmund Cýsař gsa horliwý milownjk řádůw křestianských,

aby něgakým prostředkem ta roztržitost mezy Křestiany vpokogiti se mohla / psal k Papeži Janowi toho gména 24. aby w slussném mjstě Koncilium položil / na kterémžby se ty roztržitosti v Wjře vrownati mohli / kterýž hned odepsal Cýsaři, žadage aby k tomu přiwolil, aby takowé Koncilium držáno bylo w Městě geho Konstancygi / tolikéž aby sám přjtomnosti Osoby swé ten sgezd ozdobiti račil / k čemuž wssemu Cýsař dal swé powolenj.

Na to Koncilium, když se wssickni ze wssech stran Lidé Duchownj sgeli / powolán byl Mistr Jan z Husynce nowý Včitel Czeský, aby vkázal spůsob včenj swého / čehož se on welmi stjtil / wssak gsa k tomu od Lidu yako nabadaný, aby gel směle poněwadž Při sprawedliwau má / tak včinil, gemuž to pro lepssj bezpečnost / Král Wáclaw zgednal gleyt od Bratra swého Cýsaře Zygmunda / aby k sobě Obec tudy naklonil / a poslal s nim Wáclawa z Lestna / a Jana Rytjře z Chlumu / kteřjž když s nim přigeli do Konstancyge / hned geho byli zbawenj / neb gey tée chwjle poručil Cýsař Zygmund gjti.

Ledwa byl wygel Mistr Jan Hus z Země

Czeské / a giž powstal nowý Doktor, a Korrektor pořádku Cýrkwe S. totiž Jakobellus Rodem z Misnye / genž byl při Kaple Swatého Michala w Starém Městě Praiském neypředněgssjm Farářem a Sprawcy: K tomu času gednoho přissel Rektor geho Sskolnj gménem Petr Drážďianský, a wyniaw z Niáder Zákon dj k němu: Mistře diwjm se wám Kněžjm že widjce geden blud / druhého newidjte: Nahljdni do Zákona, patř zdaliž w něm zřetedlně psáno nestogj w Kapitole Czteni Swatého Jana Ssesté. Nebudeteli Gjsti Těla Syna Cžlowěka / a pjti Krwe geho / nebudete mjti žiwota wěčného / ale kdož gj mé Tělo a pige mau Krew, má žiwot wěčný. Vwaž tehdy slowa tato / a poznáš že njmi přikazuge Pán a Spasytel náš, aby ta Swátost Těla Božjho přigjmána bywala pod Obogj spůsobau a ne pod gednau. Na to odpowěděl ten nedoučený Mistr Jakobellus, řka Wjz o tom milý Petře, že sem yá Mistr w Logice a ne w Zákoně, aniž gsem kdy ty slowa vwažowal. O nuzný Mistře w Logice / kterýž s sprostného Žiáka otázce za dost včiniti nemohl: proč gsy gemu ten starobylý obyčeg Cýrkwe Swaté nepředložil: proč gsy hluchému a slepému neukázal že Bůh žiwý gest a ne mrtwý: požjwáš z Ruk Kněžských pod spůsobem Chleba, Tělo Krysta Pána / Tělo žiwého Boha / máš tam Tělo y Krew / požjwášli Kalicha, máš tam tolikéž celého Boha / wjce Srdcem o geho wssemohucnosti rozuměti máš nežli Vsty mluwiti.

Ale co on hlaupý Mistr neučinil, Rozepsal Intymacý wedlé obyčege Mistrowského / w nižto doloženo, že hádánj bude o přigjmánj pod Obogj spůsobau Těla Páně, a zwal wssecky Mistry, Bakaláře, a Sstudenty / aby

přissli, a s nim se o to hádali / on že chce to vkázati a prowesti, že tak a neginač má býti přigjmáno od Obecného Lidu.

Sesslo se Mistrůw a Bakalářůw množstwj / z nichžto mnozý gemu dostatečně Pjsmem Swatým odpjrali / a naposledy Mistr Eliáš w Pjsmě Swatém zběhlý, včinil k Jakobellowi řeč řkauce: Meyljš se Jakobelle welmi / neb Pán tuto mluwiti ráčj ne o poswátném přigjmánj, ale o Duchownjm; A otewřew Zákon vkázal hned w též Kapitole slowa tato: Ná gsem Chléb žiwota wěčného / kdo přicházý ke mně nebude lačněti / a kdož we mně wěřj, nebude žjzniti na wěky. Na Wjře Mistře Jakobelle ten swatý Pokrm záležj / a Pán mluwiti ráčj. Gisté, gisté prawjm wám / kdo wěřj we mne, má žiwot wěčný. Já gsem Chléb žiwota wěčného: Nečteme aby který wolati měl na piti po oné Wečeři na Paussti / kdež pěti Chleby a dwěma Rybičkami Krystus Pán nakrmit ráčil pět Tisýc Lidi / gedenkaždý dosti na Chlebě měl / aniž žjznil, což gest bylo prawau Figurau toho swatého pokrmu / kterýž nám zanechán gest ku posylněnj Dussi nassich / kterýmž kdo nasycen bude / žiw bude na wěky. Rzekl potomně Mistr Jakobellus, ale po Wečeři vstanowil tak přigjmati / a Mistr Eliáš odpowěděl, a proč ty přigjmáš ráno a ne po Wečeři / na čež mu neuměl dáti žádné odpowědi, a odssel zahanbený / a počal Lid bauřiti, newěda yakby se ginač pomstiti měl / wolagjce že gest tak a neginač w Zákoně napsáno.

Druhau Neděli něgaký Zygkmund Rzepanský wstaupiw na Kazatelnicy w Kostele Swatého Martina, genž slowe we Zdi Městské, včinil k Lidem řeč o Přigimánj pod Obogi spůsobau dosti obssyrnau / tak yakž byl od Jakobella wyučen / a naposledy při koncy Kázanj swého řekl, nemnoho se slowy zaneprazdňugjce, pođte wssickni mladj y stařj, Mládency y Panny, a přistupte k Oltáři, a yá wám budu hned Těla Božjho y krwe Božj z Kalichu podáwati. K walili gsau se hlučně k Oltáři, a on gim podáwal wssem bez wsseliyakého vssetřenj a rozsudku / za čež potom wzal záplatu že se smyslem pominul. Nápodobně činil Jakobellus a podáwal týmž spůsobem kdožkoli k Oltáři přistaupil, čehož se chytili y ginj Kněži, a ten také spůsob yako Zygkmund Rzepanský a Jakobellus při pozdwihowánj Těla a Krwe Páně zachowáwali / a ten gest počátek toho Náboženstwj / o kterémž když oznameno w Konstancygi Mistru Janowi, žeby se w Czechách rozmohlo / neměl žádné wječáky k tomu, aby měl při žiwotě zanechán býti / nýbrž welmi gsa z toho zarmaucen mluwil že ta gegich wssetečnost gey o hrdlo připrawj.

Léta Páně 1415. Nawrátil se Jeronym do

Prahy genž byl Roku předesslého odgel do Oxonyge Města Englického / cožby tam činil tegno bylo / kteréhož Lid počal napomjnat, aby se za Mistrem Janem wyprawil, řkauce: Nuže milý Mistře, což tomu řjkáš, Mistr Jan twůg Towaryš giž sedj w Žialáři, a ty swobodně chodjš / gestliže gest on zle včil z twého ponuknutj / a budeli tam yakau těžkost trpěti, twůg hřjch bude y winna. Kteréhožto domlauwánj Mistr Jeronym yakožto Muž mysli powyssené nemoha snésti, gel za Mistrem Janem do Konstancyj / a když tam přigel, hned dán do Wězenj / a w Praze za tim wznikla weliká rozepře a roztržitost mezy Kněžjmi, tolikéž y mezy lidem Obecnjm.

Letnjho času Cýsař Zygkmund poručil aby se

sessli obzwlásstnj Audytorowé, ti kteřjž Pře wyslýchali / a tu aby Mistr Jan

Hus z Wězenj byl wywedeň a slisssán. A byli mu podáni Artykulowé ti, pro kteréž naň byla žaloba, žeby ge včil a kázal w Králowstwj Czeském/ kteréž on wyslissew k některým se znal, a některým odpjral/ale někteřj Kněžj z Czech byli naproti tomu, dáwagjce swědomj z strany geho Kázanij/ což někteřj činili y skrz Listy, nemohauce sami osobně w Konstancy se postawiti: A když Audytorowé wyslisseli Pře, y vwážili řeči obaudwau stran sobě odporných / odsaudili Mistra Jana z Husynce yakožto Kacyře, aby Ohněm vpálen byl / a tak vpálen gest w Ochtáb Swatých Petra a Pawla/yakž o tom wyprawuge Hágek obssjrněgi wedlé Hystorye napsané od Petra z Morawy, genž byl Pjsařem v Pana Wácslawa z Lessta.

W Praze gesstě trwala wegsodotčená roztržitost w Lidu / a nesrownáwánij v Wjře, a wždy se chylilo k horssjmu. Kněz Zygkmund onen smyslem pominulý/ wezma Monstrancy w kteréž se chowali Kosti Swatých, wyházel ge do Prewytůw a naklad do nich Oplatkůw, vkazugjc Lidem že to gest Tělo Páně, a že tak má býti chowáno/ což spatřjc Lid Obecný vdal se do welikých neřádůw, a někteřj Páni y z Rytjřstwa, gezdili po Czeské Zemi yako na Sstráffy, čjnjc tegně sskodu Lidem znamenitau / o čemž Král ač se gemu oznamowalo nic wěděti nechtěl, aniž chtěl těmi wěcmi mysl swau obtěžowati/ pročež wzniklo tím wjce neřesti w Zemi.

Jan z Heřmanowa Městce/přigel do Klásstera genž slaul Opatowice, nedaleko od Králowého Hradce sám třetj / kdež byl Opatem toho času Kněz Petr Lazur, Muž nábožný a dobrotiwý/ a ten ctil toho Hostě náležitě / za kterýmž přigeli potomně tři Služebnjcy geho / a potom po malé chwjli přigelo gich Deset / a potom y Dwadcet/ a ti poslednj wskočiwsse do Klásstera bili, mordowali wssecko napořád, kdož se gim koli vkázal/ a Mnissi kam který mohl vtekl. Městecký pak zmocniw se tím způsobem Klásstera/ Opata kázal vkrutně mučiti, aby powěděl na kterém mjstě gsau Klássterský Penjze a Kljnoty / kterýžto přehrozně trápen gsa, nic giného nechtěl mluwiti než to, že Krystus Pán wětssj mauky trpěti račil pro něho hřjssného, nežli on trpj pro Klásster tento.

Nemoha těhdy Jan Městecký o spodnjch a podzemnjch pokladech nic wěděti pobral Klinoty Kostelnj / kteréž ssacowali dráže než za Dwadcet Tisýc / a Osm Tisýc na hotowých Penězých / ale nemohl se doptati pokladu toho kterýž sám Cýsař Karel widěl, a ssacowán byl za Cztyry Milliony. O čemž čti Hágka w Létu 1359.

Opat strápený vmřel po Dewjti Nedělých / a Jan Městecký na Penjze wzaté byl dobré mysli, a kaupil sobě Hrad Opočen / kteréhož když Kral mage o tom spráwu, obsýlal, nechtěl se postawiti / ani po druhé ani po třetj/ tak až to přisslo k zapomenutj.

W Létu Páně 1416. Z Hradu Přimdy genž gest w Kragi Plzenském dáli se weliké sskody Městům Králowským / což činil něgaký Jan Tista z Rodu Wrssowských / ssacowal Lid s swými pomocnjky po Cestách y po Wsech / a swé autočisstě měl na Hrad Přimdu. Tam Král Wácslaw wyslal Lid bogowný s Podkomořjm Králowstwij Czeského Janem z Lesskowa / kteřjž přigewsse pod Zámek zagali Třidceti Třj z oněch laupežnjkůw, kteřjž w Městečku hodowali, gimžto Tista gsa na Zámku Přimdě zawřený nesměl na pomoc přispěti / také oni než swjtati počalo wy-

geli s laupežnjky z Městečka / a přiwezli ge do Prahy/kteréž Král poručil wssecky Prowazem odprawiti. Byli mezy nimi tři Bratřij wlastnij, Mládency vsslechtilé a spanilé postawy, y z Rodu dobrého / za kteréž se mnozý před Králem přimlauwali / ale nedal sebau hnauti Král / museli gsau wedlé giných wiseti.

Téhož Roku / Mistr Jeroným wegs gmenowaný / genž byl gel za Mistrem Janem z Husynce do Konstancy / před Audytory pusstěn/a tu slissánj byli Artykulowé, kteřjž byli proti němu wedenj. Mnozý gemu žiwota přáli / proto že gest byl Muž předíwné wymluwnosti, a wysoce včený / yakož pak giž k tomu směřowali Audytorowé, neb gest rewokowal a odwolánij včinil bludůw swých/ dokládage že Mistr Jan Hus o některých wěcech bludně smegssel, y bludně kázal / a proto že gest spraweedliwě vpálen / y podán byl zase do téhož Wězenij.

Tam přissli k němu Czechowé ti, kteřjž byli s Mistrem Janem wysláni/ a mluwili k němu, řkauce: Milý Mistře Jeroným welmi zle činjss, že mluwjss proti Mistru Janowi/ wěž když do Czech přigedess že tě sami Czechowé vpáliti dagi / poněwadž on wssecko z náwodu twého činil. Těmi slowy on gsa pohnut, když byl podruhé před Audytory pusstěn, počal Mistra Jana obssjrnými slowy wychwalowati, a mluwiti, že gest bez winny a nespraweedliwě vpálen/což slissjce Audytorowé odsaudili ho tolikéž, yako Mistra Jana na Oheň / y vpálen gest w Sobotu po Slawnosti na Nebe Wstaupenij Krysta Pána.

Téhož Léta/26. Dne Měsýce Rzjgna/y druhého dne / vkázal se na Nebi k straně Polednij Křjž Czerwený s Hadem a Mečem / kterýž se potomně obrátil na Západ Slunce proti Meči/ čehož Swědkem gest Rutenus.

Téhož Roku/Třimecýtmého dne Vnora/na některé mjsta w Czechách spadl Snjh krwawý/ a potomně následowalo krwe prolitj weliké, když nowij Křestiané nastali/ a zanechagjc Wjry starobylé / wnowě nalezené se chytili/yakž o tom njžegj.

Král Wácslaw wěda o neswornosti a pozdwjženij kteréž bylo w Praze, nesměl do Města přigeti, obáwage se něgaké nesstiastné přjhody/ než bydlel gednák na Žebráce gednák na Nowém Hradě. Pánj Zemsstij poslali k němu na Žebrák, žádagjce geho aby přigel do Prahy a tu položil Sněm / skrz kterýby se něgaké státi mohlo porownánij, dřjwe nežliby wznikli wětssj Rozepře a těžssj gedněch proti druhým powstánij. Ti Poslowé když k Wácslawowi přigeli, a žádost Panůw Zemských gemu oznámili/odpowěděl gim sám austně, řkauce: Powězte těm Panům, nechť oni sami Sněm položj kdykoli a kdekoli gim se ljbj/ yá, že gsem dosti Sněmů vložil, a oni swolowali/ nynj pak nechť oni Sněmy kladau, a yá budu swolowati.

Páni znamenawsse Krále Pána swého neobyčegnau nedbanliwost/ z gednostegného snessenij/ položili Sněm w Praze/ a obeslali wssecky Pány Morawské aby do Prahy k tomu času vloženému přigeli / y sessli se wssickni do Betléma / a tu rokowali o Smrti Mistra Jana z Husynce a Mistra Jero-

nýma Prazského / a tu zgednostegné wssech mysli včinili psanj do Kon-
stancy slowy takowými:

Neypoctiwěgssým w Krystu Otcuom / a Pa-

nům Panům Kardynálům, Patryarchům, Arcybiskupům, Biskupům, Legá-
tům, Doktorům, Mistrům, y wssemu Zboru Konstanskému / etc. My Czeněk
z Weselé a z Wartmberka / Neywyžssj Purgkrabě Prazský. Lacek z Kra-
wař / Heytman Margkrabstwj Morawského. Boček starssj z Kunstátu a z
Poděbrad. Hanuss z Lippého Neywyžssy Marssalek Králowstwj Czeského.
Petr z Krawař a z Strážnice / Neywyžssy Komornjk Desk Holomuckých. Jan
z Lomnice / Neywyžssj Komornjk Desk Brněnských. Wyljm z Zwěřetic Jan
starssj z Gindřichowa Hradce. Gindřich z Wartmberka / Purgkrabě na Krá-
lowě Hradcy. Wyljm z Pernsstegna. Mikuláss z Potsstegna a na Ziampa-
chu. Gindřich Sskopek z Dubé. Woldřich z Gindřichowa Hradce. Jan star-
ssj z Opočna. Wáclaw z Boskowic a z Czerné Hory. Jan z Bitowa. Aless z
Kunstátu. Bawor z Pernsstegna. Smjl z Sternberka. Hynek Krussina z
Lichtmburka. Boček mladssj z Kunstátu. Jan Pussa z Kunstátu. Ja-
roslaw z Sternberka a z Weselé. Gindřich z Waldsstegna. Erhart mladssj z
Kunstátu. Milota z Krawař. Heřman z Lansstegna. Jan z Rožmitala.
Puota z Czástalowic. Zygmund a Milota bratřj z Bazyzancowa. Petr z
Sstince. Zdislaw z Zwěřetic. Wok z Waldsstegna. Wáclaw z Zwěřetic.
Arnosst z Rychmburka. Petr z Zwěřetic. Jan z Wlassimě. Jan z Land-
sstegna. Zdeněk Medek z Teynce. Zdeněk z Rožmitála. Kuonik z Drahobuze.
Sstěpán z Wartmberka. Dobess z Czimburka. Milota z Tworkowa. Gin-
dřich z Lippy. Mikuláss z Waldsstegna. Petr z Janowic a z Chlumce. Ar-
kless z Wčetowa. Symram z Daubrawic. Zbiněk z Daubrawic. Zbiněk z Střj-
lek. Mikuláss z Mnichowa. Jan z Miličjna a z Kostelce. Jan z Rassperku.
Vrozenj Páni a Sslechticy neykřestiansstěgssjho Kralowstwj Czeského / a
Neyjasněgssjho Margkrabstwj Morawského / žádost wsseho dobrého a za-
chowánj přikazany Pana Gežjsse Krysta / etc. Poněwadž Práwem přiroze-
ným y Božským, každému gest přikázano ginému to činiti, cožby kdo chtěl
aby gemu činěno bylo / a gest zapowěděno ginému činiti to, cožby sobě ne-
chtěl včiněno býti. (Nebo Pán Krystus powěděl / wssecko cožkoli chcete aby
wám činili lidé / y wy to též čiňte gim. A swatý Pawel dij / Plnost Zákona
gest milowánj / a wsseliký Zákon w gedné řeči se zawjrá totiž milowati
budess bližnjho swého, yako sebe samého.) Z té přjčiny my k Zákonu Bož-
skému, a milowánj bližnjho yakž myžeme z Božj pomocy prohlédagjce
wzhljdáme k nassemu neymilegssjmu bližnjmu dobré paměti, poctiwému
Mistru Janowi Husowi swatého Pjsma Bakaláři dokonalému / a kazateli
Křestianskému Ewangelium swatého / gehož předtim w Zboru Konstant-
ském newjme kterým Duchem gsauc wedeni, an se neseznal, aniž hodně yakž
by slusselo přemožen, žádni také proti němu negsau doweděni ani vkázanj
bludowé, ani Kacýřstwa / ale toliko neprawým, ffalessným, nezbedným ob-
žalowánjm osočeni a nabadánj skrz Auhlawnj nepřáteli a Zradce geho Mi-
stra a Králowstwj nasseho y Margkrabstwj Morawského / gey yakožto
Kacýře a newstupného odsaudili gste / a odsauzeného vkrutnau a neymrzutěg-
ssj smrti vmrtwiwsse z swěta gste zprowodili / na nasseho Králowstwj Cze-
ského a Margkrabstwj Morawského, a nás wssech zlau powěst a zmazánj.
Kakož pak Neyjasněgssjmu Knjžeti, a Pánu, Panu Zygkmundowi Ržjmské-
mu, Vherskému Králi / Dědicy a Pánu nassemu budaucýmu psanj o tom do
Konstancý poslali gsme / kteréž také wscházenjch wassých čtené gest / a kteréž
gste

gste, yakž slysseme, k nassi hanbě a potupě do Ohně vwrhli. Giž pak y
nynj wassemu Otcowstwj o Mistru Janowi Husowi Listy nasse zgewné
gsme poslali, swobodně Srdcem y vsty wyznáwagjce y oswědčugjce, že
on Mistr Jan Hus, byl owssem Czlowěk dobrý, sprawedlíwý a Křestian-
ský, od mnohých Let w nassem Králowstwj pobožným žiwotem, ctnosti a
powěsti chwalitebně zachowalý, kterýž Zákon Božj podlé wýkladůw
Swatých Doktorůw wěrně kázal, nás y nasse Poddané včil, a mnoho
Pjsem zanechal / wsseliké bludy y Kacýřstwa přewelmi stale hyzdil / a nás
wssecky Křestiany wěrně napomjnal, ku pokogi také a lásce, wedlé swé
možnosti slowem, Pjsmem y skutkem wedl / tak že nikdy gsme neslisseli ani
rozuměti mohli, přiložiwsse k tomu welikau pilnost, by předpsaný Mistr
Jan Hus něgaký blud neb Kacýřstwj na swém Kázanj včiti měl / kázal
aneb kterým během gistil, anebo nás neb nasse Poddané buď slowem neb
skutkem kterým pohorssil / nýbrž milostiwě a tisse w Krystu gsa žiw / wssecky
k zachowánj Zákona Božjho a Swatých Otcůw vstanowenj pro wzdě-
lánj Swaté Matky Cýrkwe / a pro spasenj bližnjch pokudž gest mohl slo-
wem y skutkem sewssj pilnosti napomahal / gessto na tom nebylo dosti,
což gest k hanbě nassi, a Králowstwj y Margkrabstwj nasseho včiněno /
ale y nadto, poctiwého Mistra Jeronýma z Prahy, Muže weliké wey-
mluwnosti a řeči přjgemné, Mistra Sedmera Vměnj, milownjka mau-
drosti owssem oswjceného, newiděwsse ho, neslyssewsse ani přemohsse, ale
k samému geho y nás, Zrádcy osočenj, bezewssj milosti yali gste, do wě-
zenj wsadili, y ztrápili, a giž snad yako Mistra Jana Husa přewkrutnau
Smrti zamordowali gste. Mimo to, cožs přjlissnau bolesti prawjme,
k nám dosslo, a z wassého psanj beřeme to zgewně / kterak někteřj vtrhači
Bohu y Lidem nelibj / nasseho Králowstwj y Margkrabstwj, přewelmi
těžce a nesslechetně roznesli gsau, gistjce ačkoli ffalessně, lžiwě, a zrádně,
žeby w předpsaným Králowstwj Czeském y w Margkrabstwj Moraw-
ském, rozličnj bludowé wznikli a Kacýřstwa, a mnoha Srdce mnohých
obywatelůw nakazyli / tak gestliže by nebylo přjstného rychle přiloženo tre-
stánj / předpsané Králowstwj s gingmi Krystowými wěrnými w swých Du-
ssi weliký pád a sskodu bylo mělo wzjti. Zagisté, takowé vkrutné a přewel-
misskodné křiwdy bezewsseho nasseho prowiněnj, nám Králowstwj y
Margkrabstwj včiněné, kterak snásseti můžeme / poněwadž z milosti Božj
když téměř wssecka Králowstwj Swěta pochybowala, a nakloněna byla k
roztržkám odřezaným a Papežům neprawým / Králowstwj nasse Czeské ney-
křestiansstěgssj / a Margkrabstwj Morawské Neyjasněgssj / od toho času
yakž Wjru Křestianskau Pána nasseho Gežjsse Krysta přigalo / yako Ká-
men čtwerhranatý dokonale bezewssj vhony Cýrkwe Křestianské wždycky
stáli, a bez přestánj gi se přidrjegjce, poslussenstwj vpřjmně zachowali / nad
to nemalými náklady a prácemi přewelikými / tolikéž slussnau ozdobau a ho-
dnau poctiwosti Swatau Cýrkew Matku y gegj Pastýře skrz Knjžata a wěr-
né swé ctili gsau / což wssemu Swětu přewelmi swětlé gest a wědomé / y wy
sami, chceteli prawdu powěděti, toho wsseho Swědkowé gste. Abychom
pak podlé spráwy Swatého Pawla opatřili se o dobrém netoliko před Bo-
hem, ale y předewssemi Lidmi / a také pro zanedbánj přeslawné powěsti na-
ssých před řečených Králowstwj a Margkrabstwj, abychom vkrutnj při swých
bližnjch nebyli nalezenj. Protož w Krystu Gežjssi Pánu nassem magjce
daufánj, čisté a vpřjmné swědomj a vmysl, y také prawau a Křestianskau
Wjru, tjmto Listem wassemu Otcowstwj a wssem Krystowým wěrným
oznamugem a wzkazugem / Srdcem y vsty zgewně oswědčugjce / že kdožby

toli z lidj z kterehožkoli stawu, powysseni, důstogenstwj, powahy, řádu, neb
Zákonictwj byl/gesstoby prawil neb gistil, prawj neb gistj/žeby w předpsaných
z Králowstwj a Margkrabstwj bludowé a Kacýřstwa wznikli, a nás y giné
wěrné / yakž se předkládá nakazyli/samau osobau Neyjasněgssjho Knjžete a
Pána, Pana Zygkmunda Římského, Vherského/etc. Krále, Dědice a Pá-
na nasseho budaucýho wyhradice / kteréhož w tom daufáme býti newinné-
ho / wsseliký a každý takowý/ yakož se předkládá, práwě lže w swau Hlawu/
yakožto zlosyn neyhorssý, a Zrádce předpsaných Králowstwj a Margkrab-
stwj/a yako náss přenesslechetný nepřjtel/ sám owssem gsa Kacýř neysskodli-
wěgssý/wssý zlosti a neprawosti naplněný/nýbrž y Syn Diablůw genž lhář
gest, a Otec lži. Ale wssak takowau křiwdu Pánu Bohu (na něhož slussj
pomsta/a kterýž hogně odplacuge těm gessto peychau podnesseni wysokomy-
slnosti se wynássegi) nynj porozumjme, a v budaucýho Papeže, kteréhož Pán
Bůh swé Cýrkwi předložj gedinébo a nepochybného Pastýře/ obssjrněgi o
tom gednati budeme / kteréműžto také yakožto wěrnj Synowé, což gest slu-
ssného a poctiwého / rozumu y Zákonu Božskému přjhodného poctiwost y
poslussenstwij powinné včinjce / prosyti budem y žádati na ty předpsané
wssecky wěcy/ y na každau obzwlásstně podlé Zákona Pána nasseho Gežjsse
Krysta/a Swatých Otcůw vstanowenj, nám Králowstwj y Margkrabstwj
opatřenja naprawenj aby včinil. Tak owssem což gest psáno nebylo na pře-
kážku/ že my Kazatelůw Zákona Pána nasseho Gezu Krysta Nábožných,
pokorných a stálých, až do Krwe wyliti chceme brániti a obhagowati/ opo-
wrhauce wsselikau bažeň y nálezky lidské na odpor včiněné. Dán w Praze
Léta Božjho 1416. Druhého dne Měsýce Záři, w plné Raddě Panůw Vro-
zených Sslechticůw a Wládyk Králowstwj Czeského a Margkrabstwj Mo-
rawského pod přiwisutjm nassich Pečeti.

Gesstě Králi Wácslawowi nezdálo se za bezpečné do Prahy přigeti

/ ale gezdil od Zámku do Zamku po Králowstwj Cze-
kém vssetřugjc wewssem zdrawj swého/ až potomně namluwený k tomu do
Prahy přigel / kdež nic giného nespatřil, gednom různice a swáry, rozepře a
tegné mordy. Neb někteřj přidržeh se včenj Mistra Jana z Husynce/a ně-
kteřj proti němu mluwili/gedni na Jeronýma nařjkali/že on byl neyprwnjm
počátkem toho Včenj kteréž s sebau přinesl z Engelantu/ druzý tomu odpý-
rali mluwjce, že tomu wssemu odwolánj včinil w Konstancý/a opět tu ginj
gey haněli, že tak wrtkáwé mysli byl a nestálé, že gest směl hned od Včenj to-
ho odstaupiti a ge zapjrati/a druzy naproti tomu chwálili, že gest se zase napo-
menutjm některých Czechůw naprawil/a smrt kterauž mu hrozyli w Czechách
tam podstaupil.

Třetj opausstěli y Mistra Jana y Mistra Jeronýma/ a wynásseli Jakobel-
la, že on gim wynalezl cestu žiwota / to gest, pod Obogj spůsobau přigjmánj.

Cztwrtá Sekta byla těch, gimžto se zaljbil Zygkmund Rzepansky/onen
trochu zkormauceného mozku Kněz/proto že on neyprwé pod obogj spůsobau
lidu podáwati počal/gimžto také někteřj stáli na odpor řkauce, že to Rzepan-
ský včinil ne z nábozenstwj ale z wssetečnosti a z bláznowstwj, poněwadž ani
M. Jan ani M. Jeroným o tom žádnau zmjnku nikdá newčinil/ani w Kon-
stancý o tom žádné hádanj neb rokowánj nebylo / a tak w tom zmatenj newě-
děli lidé čeho se přidržeti, a čeho se warowati/ Kněžj wssickni yako řjkage oně-
měli/lid skrotiti neuměli, anobrž chytili se toho téměř wssickni aby pod obogi
spůsobau poněwadž potom lid tak nesmjrně dychtj podáwali, a někteřj z nich

tak posluhowali: yak kdo myti chtěl aby gemu bylo posluženo/ tento tim
spůsobem, giný tímto / geden wolal zatim Hus, druhý Wikleff, a třetj
odpowjdal wolagjce, Papež Papež/etc. tak gedni na druhé vkazowali, a
gedni druhým se posmjwali / z čehož potomně pocházeli y swárowé, napo-
sledy y Mordowé.

Zygkmund Rzepanský/ ten kterémuž neyprwé

to wnuknutj dano, aby pod Obogi spůsobau podáwal/ chtě snad gesstě něco
nowého wymysliti/prwé newelmi maudrý, dokonce se smyslem pominul/
y běhal po Praze s dobytým Mečem, a zabil dwě Baby gednoho dne/pročež
wzat do Wězenj, w kterémž přehrozně zlořečic vmřel. Welmi pěkné sko-
nanj Včitele toho.

Léta Páně 1418. Obáwage se Král Wácslaw

aby se mu nesprotiwila Obec Praiská/poslal na oba Rathauzy Wyljma z Bo-
skowic a Martina z Rostok k Pražanům/gim skrz ně wzkazugic y přikazugic
aby swolali Obec a přikázali gednomu každému přjsně, aby geden každý
Saused a obywatel, tolikéž y Konssel/ yakaukoli Zbraň w Domě swém ma/
yako Kusse, Osstjpy, Sudlice, Cepy, Meče, Dyky/etc. na den Swatého
Marka Ewangelisty přinesl, a na Wyssehradě před Králem položil / z čehož
se Konsselé welmi olekli obáwagice se y Králowské vkrutnosti y Obce, kteráž
na ten čas welmi plachá byla, aby w tom shromážděnj proti nim se neboři-
la. A myslili dlauho aby obému za dost včiněno býti mohlo, tak aby se y
Králowská wůle naplnila, y Obec aby se tim nesplassila / alek tomu žádného
prostředku wyhledati nemohli.

Geden pak z Konsselůw Nowého Města Praiského gménem Bartl
Rzeznjk/ přjgda domu z Raddy, a posadiw se za Stůl, počal ten rozkaz Krá-
lowský bedliwě a pilně vwažowati. Na ten čas práwě měl w Domě swém
Hosta gednoho genž slaul Jan Žižka z Trocnowa/ kterážto Wes někdy při-
náležela Panům z Rožmberka/ kterýž wida Hospodáře swého truchliwého
ptal se na přjčinu geho zármutku / a on gemu řekl: Bychť pak y oznámil přj-
činu zarmaucenj mého, zdaliž mně budess mocy spomocy? Newěř tomu
dj Žižka, čeho se kdo nenadj, to při někom nalezeno býwa: A když mu po-
wěděl o wůli Králowské, řekl k němu Žižka: Nestarey se Hospodáři milý,
y k tomu prostředek můžeme nalezнauti. Zwolegte Obec a oznamte gi, že
to neni wasse wůle, ale Králowská/ aby wssickni s Zbraněmi swými postawi-
li se na Wyssehradě/přitom gim degte raddu, ať se geden každý do swé Zbro-
ge oblече/a tak ať gdau k Wyssehradu/a Král pohljdna na ně, mám za to, že
se gim nekáže z nj swlačeti, aniž Zbraň od nich bráti bude.

Nazegtřj Bartl pospjssil na Rathauz, a oznámil wssem yak mu byla od
Hosta geho radda dána, kterauž oblibili sobě wssickni/ a hned oni dali zná-
ti y Staroměstským, kteřjž nápodobně k ni přiwolili / a tak swolána gest
Obec, a přikázano wssem po oznámenj rozkazu Králowského/ aby wssickni
obywatelé oblekli se w Zbrog, geden každý s swau Zbranj, a na den Swatého
Marka ssli na Wyssehrad k Králi Wácslawowi/k čemuž se přihotowili wssi-
ckni/ a ssli na Wyssehrad dne vloženého / a Jan Žižka k tomu ode wssech
Konsselůw požádaný, yakožto Heytman we Zbrogi gel před nimi/kterémuž
y rozkázano aby před Králem řeč včinil. A když wssickni stáli Zbrogně
před Králem na Wyssehradě/napomenut gsa od Staršjho, promluwil takto:

Slawný, milostiwý a sstiastný Králi a Pane náss, teb wssickni poddanj

twogi stogjme/ gedenkaždý w swé Zbrogi a s swau Zbranj, tak yaks nám rozkázati ráčil; abychom gi přinesli, a w nj se vkázali před twau milostí / protož kamžkoli ráči twá milost nás obrátiti a poslati/ na yakéžkoli swé nepřátely, hotowj gsme gjti, a twého žiwota y cti brániti, dotud pokudž nassjch wssech žiwotůw bude postačowati. To když domluwil, Král wzhljdl a na Lid/ rozkázal gey obrátiti, aby gedenkaždý ssel do přjbytku swého/ y ssli gsau w swém pořádku až k Rathauzu Nowoměstskému / a odtud se rozessli na swá obydlj/ a ten gest byl neyprwněgssj wčinek Jana Žižky/ pro kterýž gey sobě oblibili Pražané/ a od nich wysoce wážen a ctěn byl.

Při témž čase w Kragi Bechyňském při Slawnosti totiž Welikonočnj, scházelo se množstwj Lidu na gednu Horu, kteréž řjkali Tábor / a tak se wespolek pobjzeli, řkauce: Podme na Horu Tábor/ a sprostý Lid Sedlský maje o Přigjmánj pod Obogj způsobau něgakau sprdwu/ přistupowal tolikéž k Farářům swým, žádagic aby gim napodobně Tělo a Krew Krysta Pána podáwano bylo / k čemuž když gim nepowolili, nalezli sobě giné, gessto gim podáwali z Kalichu tak yakž míti chtěli/ a Mše Swaté před nimi bez Ornátůw slaužili.

Při Slawnosti pak Seslánj Swatého Ducha/ sesslo se toho Lidu na gmenowanau Horu Tábor okolo Cžtyrydceti Tisýc, Mužůw Žen y Dětí/ kdežto wssem napořád Kněži gich podáwali z Kalichu/ bezewssj wctiwosti, bezewssj Spowědi y bezewsselikého pokánj/ neb přistaupali ne yako Pautnicy ale yako Wogácy s Sudlicemi, s Osstjpy, Kussemi, a tak dále/ a přigjmali neważně Tělo a Krew Páně. O čemž Hágek pjsse obssjrněgj w Listu 374. O kterémžto počtu Lidu zwěděw Král Wácslaw, tím wjce se obáwal o Králowstwj aby geho zbawen nebyl/ pročež y žádal Pražanůw, aby při něm wěrně stáli/ byloliby mu toho potřebj.

Málo před tím přihodilo se že něgaký Mikuláss z Nowého Města přignjm Husák/ genž měl Dům na Přjkopě v Husy / welmi nezbedně a nesslechetně v Swatého Apolinářisse proti Králi mluwil z strany přigjmánj/ tak že Králi y tykati směl / pročež byl yat a dán do Wězenj. Tu někteřj předstaupili před Krále a žádali tomu Lotru wssetečnému za milost/ kterýž nemage w wctiwosti Boha Stwořitele swého / lehce sobě wážil y Krále/ a Král yako přestrassený vwažugjc spráwy kteréž se dáli / poručil gey propustiti/ wssak tak aby byl prázen Měst Pražských/ a on tak včinil / ssel mezy Tábory/ kteréž proti Králi bazliwému pozdwihowal welmi/ aby se naň obořili. Mezy tím pusstěn byl hlas žeby chtěli Táboři/ Králi Wácslawowi se sprotiwiti / a Mikulásse Husáka z Prahy wypowěděného sobě za Krále woliti / čehož se Král Wácslaw nemalo strachowal.

W létu Božjm 1419. Obce obau Měst často se pokautně scházeli mimo wůli Konsselůw swých a někdy y časem nočnjm/ rokugjce společně čas nemalý/ tak dlauho až se na tom gednomyslně snesli/ aby na den Swatého Abdona z obau Rathauzůw Konssely wokný wen wymetali / a tu ge zmordowali. Ten den když se přibljžil mezy Čtrnáctau a Třináctau hodinau sessla se Obec Nowoměstská / gegižto wůdcowé byli/ něgaký Zibřid a Jan Žižka, a ti společně vdeřili na Rathauz Nowoměstský/ a kteréžkoli tam z Konsselůw zastjhli, ty zamordowali/ a spolu s nimi Rychtáře Nyklajka y geho Pacholka. Metali pak některými z Oken, gessto gesstě žiwi byli, a ginj stogjce před Rathauzem na Ostjpy a Sudlice ge chytali :

Nicméně někteřj Konsselé vtečenjm žiwot zachowali / a těch gessto zbiti byli načteno Třinácte.

Staroměstská Obec nezachowala se wedlé Smlauwy včiněné / neb nesáhla mordýřský na Konsseli swé/ pročež byli Nowoměsstj welmi hněwem zapálenj, a chtěli toho dne na Staré Město vdeřiti, tak aby ge wniweč obrátili se wssemi Kostelí a Klássterý, ale nemohli gsau vmyslu toho wykonati/ nicméně stalo se toho dne nemalé Krwe prolití, neb yak kdo potkal koho, k kterémuž měl něyakau nelibost, hned gey bez wsselikého vssetřenj zamordowal.

Král toho času byl na Nowém Hradě za Wyssehradem/ gemužto když byli oznámené ty nowiny, stál yako omámeny, a z přjčiny těch Nowin k tomu přissel že gey Sslak porazyl, yakž oznámeno při spisowánj žiwota geho w poslaupnosti Knjžetcý.

Nazeytřj po Swatém Abdonu / ona Obec plachá sessla se k Nowoměstskému Rathauzu, kdež wzhljdnauce na newinnau Krew Konsselůw zamordowaných, odtud brali se wssickni walně do Klásstera Zderazského, kterýž wybrawsse zapálili/ a že k wětssjmu zlému práwě na ten čas množstwj Worůw Dřjwj připlaweno bylo nad Mleynské Gezy, tak že mohl po něm yako po Mostu na druhau stranu přegjti/ běžela ta newkrocená zběř až na druhau stranu Řeky/ kdež zapálili Klásster Panny Marye od Krále Jana Otce Cýsaře Karla, a Děda Wácslawa a Zygkmunda Králůw, někdy w Létu 1341. Kartusům wystawený/ Mnichy Muže staré a nábožné zgjmawsse wedli ge přes Most do Starého Města Wěncy z Trnj korunowané a gim se posmjwali, před nimiž gda něgaký Mařjk Rozelauh z Nowého Města oblečený w oděw Kartauzský w němžto Mše slaužiwali, nesa y w Ruce Kalich, předíwně sobě poskakowal a tancowal, neginác než yako něgaký Reyklíř činic diwná a rozličná posmjwánj. Tu weleli ge gedni z Mostu do Wody sházeti, a druzý zbraňowali to činiti / tak že se y bitwa začala mezy njmi, w kteréž dwa zamordowáni, a mnozý zraněnj/ a toho wsseho neywětssj byl půwod Jan Bradatý toho času Purgkmistr Staroměstský.

Po té bitwě kteráž se stala na Mostě, wedli wegjs gmenowané Kartausy, gichžto bylo w počtu Gedenácte do Rathauzu Staroměstského, a tu poručili ge do gednoho Sklepu temného a pewného zawřjti. Konsselé owssem Staroměsstj nebyli wděčni toho nepokoge, ale museli pro Obec baurliwau to wsse s mlčenjm snéstí / nicméně powolagjce toho Reyklíře a tanečnjka totiž Mařjka rubače kázali gey wsaditi do Wězenj, a času wečernjho poručili gey tu w Rathauze, proti wůli Bradatého stjti.

Druhého dne poručeno od Purgkmistra aby k těm Kartuosum se nahljdlo/ a nenalezeno gich tam než Deset / pročež rozkázali Sklep pewněgi vzawřjti. Třetjho dne nenalezeno gich gednom Dewět / y rozkázali gich Konsselé před sebe powolati/ a tázali se kam gsau se dwa z Towaryssůw gegich poděli, kteřjžto odpowěděli, řkauce: Synowé mili, když gsme se za nás a za nasse nepřátely padnauce na twáře swé modlili/ modlili se y oni s námi geden y druhý / a potomně newjme kde gsau se poděli. Y kázali gim zase gjti do toho wězenj. Času wečernjho sessli se Konsselé a Purgkmistr Bradatý s nimi a wessli mezy ony Bratry/ kdež s nimi rozmluwiwsse, přečetli že gich gest Dewět, a kázali ge tu w přjtomnosti swé pilně vzamykati / také sami dwéře y Okna Pečetěmi swými spečetěli a odessli. Na ráno opět

nenalezli gich gen o ní / y řekli k nim, kde geſt bratr wáš který byl zde wčera ſ wámi: a oni odpowěděli, newjme o něm Synowé milj / tak yak gſme wám prwé prawili, když gſme ſe modlili tak yako prwnj y druhý ſe ztratil. Czemuž podiwiwſſe ſe Konſſelé / kázali ge hned wypuſtiti a wyprowoditi až do Morawy.

Po Smrti Krále Wácſlawa na den Swatého Agapita / ſhromaždila ſe Obec Prazſká na Rynku Staroměſtſkém / odkudž táhli ſpolečně Wogenſky ke wſſem napořád Koſtelům / kteréž laupily a pálili, cožkoli nalezli napořád brali / Kalichy, Křjže, Monſtrancy, Pacyfſikali, Wornáty, Kápě, Warhany, Obrazy, Tabule, Knjhy, a cožkoli giného hoditi ſe mohlo / a což hrozné geſt Vſſjm ſlyſſeti / hůře nežli Zidé na Obrazy Vmučenj Božjho a Swatých pligjce / ge bili yako Snopy / Oči Woſtjpy wypichowali, a což z Kamenných Obrazůw wyneſti nemohli Cepy to rozmlátili / a w Koſtele Panny Marye na Lauži poplundrowawſſe giž wſſecko což w něm bylo, ani Hrobu Miſtra Albjka woleného na Arcybiſkupſtwj Prazſké, genž byl nákladně wyſtawen, neodpuſtili / nýbrž wſſecek ztlaukli a wniweč obrátili.

Lid také ten, genž ſe byl ſebral w Kragi Bechyňſkém neodſtupowal od předſewzetj ſwého / a čím dále tím neważněgi Kněžjm z Kalichu ſobě podáwati lehkomyſlně rozkazowal / čehož ſe přichytili y některá Měſta / yako Wodňany a Pjſek.

Na Den Swatého Wácſlawa / ſeſſlo ſe weliké mnozſtwj Lidu na Křjžky nedaleko od Ládwého / mezy nimižto byli mnozý z Obce Prazſké y z Zaſtupu onoho Táborſkého / a při tom byli y někteřj Miſtřj Prazſſtj / gmenowitě Miſtr Jakobellus / kterýž giž na mjſtě Miſtra Jana z Huſynce Farářem byl w Betlémě / Miſtr Kardynal a Kněz Matěg z Točenice / a ten přineſti poručil Stůl a poſtawiti gey na tři Sudy prázdné, z nichžto prwé Piwo wypili / a tu na tom Stole nepřikrytým, na těch Sudech podobněgſſj k Krčmaři nežli k Kněžy bez Wornatu ſlaužil Mſſi / a potom k Lidu z Kalicha podáwal / čímž ſamým mnozý gſauc obraženj, od té ſpolečnoſti ſe odtrhli.

Na Den Swatého Michala předpſaný lid a Kněžj wložiwſſe Oplatek do Monſtrancy ſſli s Proceſy až do Prahy / a přiſſli práwě v wečer s Swjcemi a s Pochodněmi / a položili ſe w Kláſſteře Swatého Ambrože nad Botičem, ale byli odtud od Pražanůw wyhnáni. Nazeytřj nicméně poſlali gim hognoſt pokrmůw z obau Měſt, a oni přigmauce to dobrodinj, za dyky o tom rokowali, yakby mohli Wyſſehrad y Hrad Swatého Wácſlawa obořiti / Krále aby žádného nikdá neměli nýbrž ſobě ſwobodni byli, tak yakž Kryſtus Pán ge oſwobodil. Dali ſe potom w to někteřj dobřj Lidé a obzwláſſtnj milownjcy pokoge / že gſau mezy Pražany a Tábory pokog včinili / tolikéž y mezy Wyſſehradſkými y těmi kteřjž byli na Hradě Swatého Wácſlawa / tak aby těm Ziákům neublizowali až do Swatého Gikj.

Jan Zižka wida co ſe děge w Praze / ſám ſe horſſil z onoho neopořádného přigjmánj / y wygel z Prahy, a obrátil ſe do

Krage

do Krage Plzenſkého / kdež přigat byl za Heytmana / a hned počal odtud činiti ſſkody Panu Bohuſlawowi z Sſwamberka / a s Kořiſti vgjžděl do Plzně.

Na den Swatého Hawla / Pražané a Táboři / vdeřili Sſturmem na Kláſſter Slowanſký / naproti nimžto wygda Opat s Mnichy, ge vpokogil, přiſlibuge že chce podáwati pod Obogj ſpůſobau / z té přjčiny zůſtal Kláſſter onen w celoſti / yakž oznámeno w Poſlaupnoſti Biſkupſké.

To když ſe dálo / obywatelé Hor Kuten ſlyſſjce o tom neważném přigjmánj / nechtěli nikterakž k němu přiwolowati / ale Táboři přemegſſeli yakby ge mohli podmaniti / a neyprwé wyprawili k nim Legáty / Hawla Prſtena / Matěge Blažka z Prchy, aby opowrhnauce ceſt ſtarých, s nimi po Nowých kráčeli / což oni wyſlyſſjce, kázali ty Legáty ſwázané do gedné puſté Sſachty vwrcy / a hned od toho dne, kteréhožkoli z Táborůw vlapili, vpřjmo wedli ſe s nim do Sſachty / a někteřj ge y kupowali / dáwagjc za ſproſtého Tábora gednu Kopu, za Kněze dwě / a kaupené tolikéž do Sſachty metali.

Kautimſký Farář řečený Hawel Chudek / také ſobě oblibil Sektu Táborſkau / gehožto powolawſſe Konſſelé Kautimſſtj, napomjnali ho pěknými ſlowy, aby gim toho neřádu w Měſtě nezačínal / a on ſe wymlauwal, řka: že nalezl prawdu / a Páni hned poradiwſſe ſe, kázali toho wynalezytele prawdy na Wůz wſaditi, a wéſti do Hory. Tu on před Hornjky diwné ſliby činil, že tak wěřiti chce gakžkoliwěk rozkážj / ale nemohli mu ti ſlibowé nic ſpomocy / muſel rád nerád w Sſachtě žiwot dokonati / a to w té kteráž byla nedaleko od Swatého Martina za Branau Kautimſkau. Těch wſſech kteréž Hornjcy některé žiwé, některé Sťjnané do Sſachet wmetali / načteno ſſeſt ſet.

Cýſař Zygkmund na den Božjho Narozenj položil Sněm w Brně wſſem ſtawům Králowſtwj Čeſkého / y Margkrabſtwj Morawſkého / kdež byl y Legát od Papeže poſlaný / Biſkupowé Vherſſtj / y Soffia Králowna Manželka Krále Wácſlawa. Na ten Sněm přigeli y Poſlowé od Pražanůw na den Swatého Jana Ewangeliſty s Trubači / na kteréž ſám Cýſař y wſſickni ginj z Oken wyhljdali když s Traubenjm do Měſta wgjžděli. Nazegtřj Kněžj gegich tak yakž zwykli, w Hoſpodě Mſſe ſlaužili, a podáwali z Kalichu kdožkoli přiſtaupil / o čemž yak zwěděli Preláti, hned k nim poſlali, aby z Hoſpody Koſtela nečinili chtělili gſau ſwým Marſſtaljkům a Kočjm podáwati, to že mohli doma včiniti a ne w Brně / poněwadž ne pro tu ale pro ginau přjčinu přigeli.

Třetjho dne dotčenj Poſlowé předſtaupili před Cýſaře s prozbau a žádanjm ponjženým / aby geho miloſt Cýſařſká Pán a Dědic ráčil do Králowſtwj ſwého přigeti, wně ſe vwázati, a Pánem gich miloſtiwým býti. Dali ſe při tom w chwálenj Miſtra Jana z Huſynce / yak geſt byl Muž Nábožný, pokogný, Bohabogný a ſprawedliwý / tak že pro ctnoſti ſwé, wětſſj miloſt před Pánem Bohem nežli Swatý Petr zaſlaužil / pročež že geſt neſprawedliwě odſauzen k té přeukrutné Smrti / kterauž mile a ſtale pro Gméno Božj trpěl. To mluwjce, wychwalowali napoſledy přigjmánj pod Obogj ſpůſobau / a Cýſař zaſmaw ſe odpowěděl: Milj Čechowé, wjte o tom že zde nenj Koncylium položeno / měli gſte to w Konſtancy mluwiti a ne w Brně. A yakož žádáte abychom Králowſtwj Čeſké přigali / to chceme včiniti / a pro-

tož ſkrz

tož skrz wás nassjm Prazanům wzkazugem / dřjw než tam přigedeni, aby poručili Rzetězy a Slaupy kteřjž gsau w Vlicých wykopati / a naznamenjj toho že se nám poddáwagi, aby Bassty kteréž po Smrti Krále Wácslawa wystawěti dali, rozbořili / a Mnichům a Geptisskám žádného protiwenstwj nečinili. Vředniky kteréž gsau po Smrti Bratra nasseho neymilegssyho po Zámcých zdělánj, a k swé Ruce ge zawazowali / aby gich odtud odbyli / a kteréž my vstanowugem a giž vstanowili gsme ti aby byli / a zwlásstě z Karlstegna aby postaupil Janek Sádlo z Milicjna ginak z Kostelce / neb gsme tu vstanowili a nařjdili Zdislawa Tluksu z Buřenic ginák z Wrábi wěrného nasseho milého / za Purgkrabi / y tak ho mjti chceme.

S takowau odpowědi když přigeli z Brna w

Létu 1420 Poslowé / Prazané bez messkánj kázali Slaupy a Rzetězy wykopati / a na Rathauz snássety / Sruby a Bassty bořiti / wsse na Cýsaře Zykmunda rozkázanj / z čehož se počali strachowati Táboři y Witleffowé / a mnozý gessto byli z Prahy od nich wyhnánj / zas se nawracowali.

Při témž čase Cýsař Zygkmund obrátil se k

Wratislawi / Ferydanus Legát Papežský s nim / kteréhožto také času geden Měsstian Pražský řečený Jan Krasa přjgmim Wěnečnjk přigel do Wratislawě / kterýž chodic po Městě rozsýwal bludné Artykule Wykleffowé / a mluwil důtkliwě y proti sgezdu Konstanskému y proti Cýsaři Zygkmundowi že dadauc Mistru Janowi Kleyt bezpečný / nicméně gey kázal ukrutně a nemilostiwě vpáliti / pročež byl wzat z poručenj Cýsařského do Wězenj. Nazeytřj zase Cýsař Zygkmund yakožto Pán dobrotiwý kázal gey propustiti přikazugic aby wjce Lidu nebauřil / a tak směle a lehkomyslně proti němu nemluwil / a on wyslisse w Posli, z pyšna gim odpowěděl řka, že to což mluwil / mluwiti bude potud pokudž mu žiwota bude postačowati / což když oznámeno Cýsaři / poručil geg Koňmi smegkati po Městě y po Předměstj / a naposledy vpáliti.

Téhož Roku / na Den Zwěstowánj Panny

Marye / Břenek Sswihowský / Walkaun z Hadlaru / a Jan Zižka s některými z Roty Táborské / táhli k Sudoměři, aby tu sskody činili / ale Mincmeyster z Hory Kutny sebral také Lid naproti nim s Panem Petrem z Ssternberka / genž byl času toho Mistrem Přewoistwj Strakonického / a s Wácslawem z Lestna / y potkali se s nimi Wogensky v gednoho Rybnjčku. Stala se bitwa zmužilá / padlo gich z obau stran nemalo / wssak předce ti genž byli z strany Pana Ssternberka wýtězstwj obdrželi. Při tom Ssermiclowá nj zahynul Břenek Sswihowský. Zižka dal se w vtjkánj tak bystře / že gey žádný vhoniti nemohl / a když přiběhl k Lesům / pustil Koně, a sám pěssky mezy Hory pospisil: Tu zgjmáno Táborůw 360. kteréž wssecky Mincmeystr žiwé w Ssachtách poručil pohřbiti.

W Praze Kněži Lid k zlému welmi popuozowali

/ a zwlásstě negaký Jan Kazatel w Klássteře Panny Marye na Pjsku / w Nowém Městě Pražském / kterýž zgewně kázal bludy Wikleffowé / gednom aby se Lidu zaljbil / Cýsaře Zygkmunda haněl / prawjc že on gest ten Drak

rysslawý / o kterémž psse Swatý Jan w swém Zgewenj / což od něho slysjce Lid sprostný wssickni z Měst Pražských běželi k němu na Kázanj / kdež slissjce to což prwé neslýchali, wychwalowali ho nade wssecky giné / ač ten odběhlec na mnoho měl w hlawě swé maudrosti, ale nazbyt wssetečnosti a weymluwnosti.

Okolnj Národowé wssickni wzali sobě w o-

sskliwost Czechy pro gegich lehkomyslné obyčege a neřády / zwlásstě pak Slezáci, kteřjž připowěděli dobrau pomoc včiniti Cýsaři proti Pražanům / gessto se giž byli spuntowali proti němu / y to mezy sebau nařjdili, aby ty kteřjž se s nimi w Wjře nesrownali, a giného Náboženstwj byli, wssecky z Země wyhnali. O čemž oni wědomost magjce, mnozý nočně na Zámek Swatého Wácslawa, druzý na Wyssehrad s Ženami s Dětmi y s tim což odnesti mohli se obrátili / neb ti Zámkowé gestě k ruce Cýsařské držani byli / a přjměřj s Pražany bylo vtwrzené do Swatého Gjřj.

Kněži nic giného nečinili gednom z Kalichu po

dáwali / proti Cýsaři lid wzbauzowali, a neywjce onen Mnjch Zakona Premonstratenského, genž Cýsaře Zygkmunda rysslawým Drakem gmenowal, wždy předstjragjce, že on Mistra Jana z Husynce vpáliti dal / anobrž že y Kalich zkazyti chce. Prazané ničimž giným se nezaneprazdňowali gedno [illegible] Kázanjm, na kterémž slissjc takowau weystrahu spůsobili obě Heytmany w Starém Městě dwa / a w Nowém tolikéž dwa / těm Klýče oderwssech pokladůw obecnjch dali / těm Města w moc odewzdali k [illegible] poslussenstwj gsta le zachowat slibili / což y Listmi a Pečetmi stwrdili / nadto přidali gim k radě Čtyrydceti Osob Saussedůw Pražských w Starém Městě / a w Nowém tolikéž / a tak powstali proti Zygkmundowi Cýsaři.

Jan Zižka přiwinuw se k Táboruom / které-

hož oni přigali za Heytmana / a na ten čas zakládali Město na Hoře Tabor / pogaw on ten Lid k wylitj krwe Lidské náchylný a hotowý / táhl s nim k Zámku a k Městečku Wožicy / tu časem nočnjm rozbořili Plaňky Městské a na několikero zapálili / množstwj Lidu y Ziolněřůw Cýsařských zbili a pobrawsse gim Koně, na nich gezdili / a tu neyprwé Zižka z pěssých gjzdných nadělal, a Hrad Wožicy zbořiti kázal.

Odtud w Prowodnj Neděli obrátili se k Twrzy řečené Sedlec, na niž byl Oldřich Sezema z Austi Pán někdy Města Austi kterauž hned toho dne dobyli / Oldřicha zamordowali / a giž vmrlému Nohy vtiali / potom ně gey na Oheň vwrhli a spálili. Na tom Hradě dostali znamenitau kořist / neb w něm bylo mnoho Klinotůw Kostelnjch, a mnozý tam Lidé bohatj bydleli, naděgic se že tu bezpečni budau / ale wssickni bez milosti gsau zmordowáni / krom ssest wýborných Pacholkůw / kteréž vznámage Zižka býti dobrými Jonáky, děj k nim, nuže který chce z wás žiw býti / potus se otech pět giných a zamordůg ge: Hned wyskočil geden řečený Hawel Pinta / a ten přemohl pět giných / a přistaupil k Táborům, slibugic že tak wěřiti chce yako oni / čehož na potwrzenj hned nazegtřj ráno z Kalichu přigjmal.

Czenek z Wartmberka genž slaul Weselický

z rozkázanj Cýsaře Zygkmunda / vwázal se w Hrad Swatého Wacsláwa, z

něhož sehnal wssecky ty genž měli obyčeg pod Obogj spůsobau přigjmati/ čímž Praiskau obec proti sobě wzbudil. Táborowé owssem vradiwsse se na den Swatého Girý/ wytáhli s Heytmanem swým Janem Zižkau z Prahy k Milewsku / kdež oblehli Klásster Zákona Premonstratenského/ a pilně ho dobýwali. Bránili se obležený sylně ale nedlauho, neb se nemohli Lidu tomu laupeže chtiwému obrániti: dočekawsse tehdy času nočnjho, tjsse odtud vtekli/a Táboři wybrawsse což w Klásstere nalezli, gey zapálili.

Wegssgmenowaný Pan Czeněk z Wartmberka počal Hrad Swatého Wácslawa sspjži hognau opatrowati, a Zdi zbořené obnowowati. Konsselé na to nedbali, ale Obec bauřliwá a Heytmané gegi nechtěli toho trpěti / y poslali k němu aby toho djla na ten čas zanechal/ pakli bude chtjti před nima se hraditi, že hned vprkem chtěgi naň přitáhnauti. On obáwage se mocy gich prawil že se před nimi nehradil / poněwadž wj že přátelé gsau/ ale Zdi gednom zetlelé že zoprawowati poručil. Po malé chwjli opět poslali k němu, chceli přigjmati z Kalichu čili nic: a on vleknuw se welmi/odpowěděl, že chce, gednom že se mu nezdá za dobré to tak rychle bez vwážený včiniti/ než w Cztrnácti dnech že to skutkem wyplnj/ a opět poslali k němu aby gim Hradu Swatého Wácslawa hned postaupil/ na čež on tolikéž odpowěděl/ že to wsse w Cztrnáctý den včiniti chce a wyplniti skutečně / gednom aby gemu nezbraňowali Obilj na Zámek swozowati/ k čemuž powoleno , a zůstáno na tom, aby když přjgde k přigjmáni Dne čtrnáctého, zamordowán byl. Ale poslal on teyně k Cýsaři, oznamugic co se s nim w Praze děge / kterýž hned wypravil Wyljma Zagýce z Hazmburka a Arnossta Flassku při něm / kteřjž od Czeňka na mjstě Cýsařském Zámek w swau obranu přigali / a Obec Prasská nedobře smegsslela pro tu přjčinu o Czeňkowi.

Po wysstém přjměřj Pražané oblehli Wyssehrad/pod nimž leželi Osm dnj/y byli by ho dostali/neb obležený malo měli žiwnosti/gednom že od něho odtrhli/ a druhého hned dne hognost sspjže do dána obleženým / tak že se potomně Pražanůw nic nestrachowali.

W Sobotu před Swatau Trogicy/ někteřj z Obce Pražské bez Heytmana y bez ssiku běželi k Hradu Swatého Wácslawa/a počali Wrata a Mřjže wysekáwati / toť ti genž na Zámku byli wyskočili k nim / ahnali ge až na Pohořelec/ w kterémžto sháněný zbili gich Sedmdesáte.

Ginj položili se na Pohořelcy a nazegtřj to gest Den Swaté Trogice,když Slunce wycházeti počalo / Klásster Břewňowský a Strahowský dopálili/ což widauce ti kteřjž w Praze pozůstali/ sebralo se gich okolo Sedmi Set/a ti wssickni táhli k Hradu Swatého Wácslawa / a položili se na placu před Branau / kteráž gest na Wýchod Slunce/ a kázawsse přinesti Kzebřjky/počali pilně Brány dobýwati/ ale ti gessto na Zámku byli, statečně se gim bránili/a odehnali ge odtud Střelbau a Kamenjm.

Toho času práwě Zižka gel do Prahy z Krage Plzenského / mage toliko Třidceti Gjzdných/a spatřiw z bilé Hory že Klásster Břewňowský hořj/ potessil se z toho/a přigel na Pohořelec nalezl tu některé z swé Roty / gessto bořili Klásster Strahowský/ a tu widauce ho / wssickni k němu běželi a witali

ho řkauce: Bratře Kněze nebilit je tato nasse práce: co gsme těch Božjch Blaznůw trochu potrestali / a on pochwáliw ge řekl, vkazugjc Prstem na Kostel Swatého Wjta na Hradě Praiském/ proč gste toho ochrancy nechali/ a oni mu powěděli / že gsau wčeregssjho dne odtud s hanbau odehnáni/ ale dostaneli se do Rukau nassich, ani Kámen na Kamenu nezůstane. Czemuž se Zižka zasmaw/gel vpřjmo do Prahy.

W tom přiběhl geden s Nowinau, že někteřj Pražané Brány dolegssj dobýwagj/ pročež bez messkánj wssickni běželi gim napomoc / a tak wyraubali Bránu a wessli do Hradu/ giž Kostel Swatého Wjta bořili/a obořili se na Kaplu Swatého Wácslawa, Kladiwy Krance odbili / toť Sladownjcy Staroměsstj půwodem něgakého Mařjka genž slaul Gehnjecko/ a Wácslawa Panosse/pod Praporcem Branau Weychodnj přispěli/ a hned Giřjk Prstek Starssj w tom Kzemesle Sladownjckém wzkřikl na ty Bořiče aby nebořili/gemužto se ozwal něyaký Tomáss Brussina, řka/ nerozkazůg, chcessli pak rozkazowati přistup bljže/a ten smekiw naň z Russe, vhodil gey Sjypem w Bok/a on vpadl dolů na Hlawu: mezy tim y ginj zanechali bořený bogjce se Sladownjkůw/ kteřjž ge z Zámku wyháněli.

Teprwa Zioldnéři porozuměli že nepřjtel w Zámku gest/a počali se na odpor ssikowat/ ale Sladownjcy na ně wolali: swogi gsme swogi / wssak gsme wám Kostel obránili/ čemuž když porozuměli, hogně ge Wjnem ctili zatarasowawsse Wrata a Brány. Přestali potomně oni Lotři Zámku dobýwati, zwlásstě když zwěděli že Králowna Soffie s pomocý Pana z Rožmberka z Zámku wygela / tolikéž že Domowé Knjžat Saských/ Arcybiskupa Praiského y Biskupa Litomysslského byli dobře Lidem osazený/ z té přjčiny nesměli se zgewně o ně pokusyti / nýbrž wyslali některé z prostředku sebe gessto Oheň tegně položili a wypálili wssecko Menssj Město Pražské s Klássterem Panny Marye konec Mostu/y s Klássterem Swatého Tomásse. Nápodobně včinili Klássteru Swaté Mařj Magdaleny/ Klássteru Plaskému/ Klássteru Swatého Klimenta/ Klássteru Swatého Frantisska/ Klássteru Swaté Panny Barbory/ Klássteru Swatého Benedykta / Klássteru Swatého Ambrože/ Klássteru Swaté Kateřiny/ Klássteru Karlowskému/ Klássteru Botickému/ kteréž wssecky wybrali a poplundrowali/ a nemagjc giž Klássterůw, w nichžby brali, laupili/ Měsstianům bohatým Domy, Sklepy y Truhli wytlaukali/ a potomně z swého Kalicha přigjmali, yakoby se z těch hřjchůw spáchaných očisstiowali, a slauti chtěli Poprawnjcy Swaté a prawé Wjry. Lidé dobřj, vctiwj a Bohabognj měli z toho weliký zármutek/ale nemohli gjau to zlé přetrhnauti / neb mu dopustili z neyprwka sylně růsti.

Téhož času Hynek Krussina z Lichtmburka sebral Lidu Zbrogného w Kragi Hradeckém v Třebochowic okolo osmi Set / nad nimžto byli Kněži yako Heytmané / totiž Kněz Ambrož/ Kněz Mateg Lupač a ginj/ kteřjž wssickni společně táhli k Klássteru Hradissti a gey Ssturmem dobyli / wssecko což w něm nalezeno wynesli / a gey y s Městečkem zapálili. Odtud táhli do Prahy Pražanům na pomoc proti Zygkmundowi Cýsaři / a hned yak přitáhli, pustili Ssturm k Hradu Swatého Wácslawa / při kterémžto mnozý z nich zahynuli/ a Heytman gegich sskodliwě byl prostřelen.

Téhož Léta totiž 1420. Cýsař Zygkmund přigel do Hory / a tu obeslaw Pražany gim rozkazuge yakožto Dědic a Pán Králowstwj Czeského/aby wssickni Staroměsstj snesli swau Zbrog na Hrad S. Wácslawa/a Nowoměsstj na Wyssehrad/Slaupy Vličné kterýchž gesstě newykopali, aby wykopati dali/ a Kzetězy Nárožné aby tolikéž na mjsta v-

ložená nesli / patli toho nevčinij, že žádné při něm nenaleznau milosti.
Na takowé Poručenj Pražané wětssij rozbroj spůsobili/ dwakrát wijc
než prwé Slaupůw nadělati kázali / Řetězůw y Ssrankůw rozličných po
Vlicech / nad to poslali y k Táborům, byloliby gim zapotřebné aby gim po-
mohli proti Cýsaři/ což oni slibili včiniti.
Mezy tim sesslo se weliké množstwj Lidu Sedlského na gednu Horu kte-
ráž gest mezy Ledčem a Zámkem Lipnicy/kterauž nazwali Oreb/a od njslaw-
li Orebsstij/ z nichžto téměř wssickni byli Vhlijři. Ti powolawsse sobě Pe-
tra Faráře z Ledče/rozkázáli mu aby nesl před njmi Swátost w Monstrancý,
a sami ssli za nim s plesánijm a spijwánijmi až k Táborskému Hradissti.
Náhodau potkal se s nimi Cýsař, kterýž přezwěděw kdo gsau / kázal na ně
s swým Lidem Gijzdným vdeřiti. Potkali se Orebsstij a bránili statečně
neb byli pěssij, a Gijzdným w Lesých bogowati přijkro bylo / nicméně když
gim Kněz zabit a někteřij z nich postřelenj byli/vstaupili a prchli. Tu ně-
gaký Wáwra Rychtář z Hrádku/wida že Kněz klesl / pochytil Monstrancý
a vtekl s nj až k Táborům. Někteřij z onoho Wogska změniwsse vmysl
pro nesstěstij k Ženám a k Dijtkám do přijbytkůw swých se nawrátili.
Cýsař mage nemalý počet Lidu, položil se nad Zbraslawi, odkudž poslal
do Řjsse žádáge proti Czechům pomocy/kterauž Knjžata Řjsská připowě-
děli bez messkánj/čehož se Pražané lekali a poslali k Táborů aby rychle napo-
moc přispěli, že wěřiti chtěgi tak yako oni/kteřij osadiwsse Horu Tábor, tak
včinili. Na Cestě té coby se gim přihodilo doloženo gest pod Benessowem.
Hnul se potomně odtud Cýsař s Lidem/a položil se nad Bruskau/kdež oče-
káwal na Wogska kteráž na pomoc přigeti měla. Pražané byli v welikém
strachu že tak od nich Cýsař blízko Wogsko položil / a gistě kdyby byli Tábo-
rům neauffali / byliby se tehdáž gemu na milost dali. Neb Vhři činic sobě
kratochwil/ z Lukůw od Letně až na Pražský Rynk přes Řeku Střely pau-
sstěli / ačkoli bezessKody / w tom Táboři přitáhli yako s Processy, neb ssel
před njmi Kněz gegich nesa w prosstipě Oplatek aby ode wssech spatřjn byl/
a Pražané tolikéž wyssli proti nim s Monstrancý witagic ge/a vwedli ge do
Prahy s radosti.
Ziatečtj, Launsstj, a Slánsstj shromáždiwsse se v Smolnice/táhli k Klá-
ssteru Postoloprtskému/kteréhož nemohli žádným spůsobem dobyti/ y střjle-
li do něho Ssypy Ohniwé, a tak gey zapálili; Cožkoli w něm bylo to sho-
řelo. Odtud Heytmané té Zběři, totiž Prita, Zawiss Bradatý, a Kněz Petr
Sspička, wedli ge k Praze Pražanům na pomoc / kteréž tolikéž oni přigali s
nemalým potěssenjm / na kterézto cestě spálili Petrowi Mezeřickému boha-
tému Kupcy Twrz znamenitau/genž slaula Makotřasy.
Ženy těch Táborůw gessto do Prahy přissli dne gednoho pod Praporcem
táhli Zbrogně k Klássteru S. Panny Kateřiny w Nowém Městě Pražském
odkudž wyhnali některé Panny pozůstalý/ a což Pražané nezbořili to oni do-
páliwsse rozmetali/při kterémžto gich djle Sstjt Kostelnij 27. z nich přiwa-
lil/pročež y giné od předsewzetj toho odstaupili. Nazegtřj počali Těla za-
sutá hledati/ale obáwagic se aby druhý sstjt na ně nespadl, dali se do giného
dijla/včinili Přjkop od Klásstera S. Kateřiny až pod Klásster Slowanský/
kterýžto Pražané rowně yako y Karlowský pewně opatřili, aby nepřissli w
ruce Ziolděřům Wyssehradským. Opět hnul se Cýsař od Prahy s Vhry,
Němcy, a Hornjky/a položil se na Lukách pod Litoměřicemi/do kteréhožto
Města y wgel w 320. Konjch na žádost Měssťianůw/ kdež ctěn náležitě yakž
poznamenáno gest pod Městem wegss gmenowaným.

Czasu gednoho Pražané magijc napomoc

yakž oznámeno Tábory, Orebské, Ziatecké, Launské a Slánské shromaž-
dili se wespolek na Rathauzých/ a tu se wssickni sobě zapsali, aby se Cýsaři
nepoddáwali/ byť měli do posledněho zahynauti, aby ho na Králowskau
Stolicy nepřigali proto samé, že se protiwij Kalichu gegich/ pro kterýžto
aby Klásstery také kteřij gesstě w Králowstwij Czeském pozůstáwagij bo-
řili; a ani Kostelům aby neodpausstěli / Kněžijm pak poručili aby na den
Swatých Petra a Pawla wssudy po wssech Kosteljch oznamowali/ že ta
gest wůle Heytmanůw, Konssselůw, y wssij Obce, aby wssickni z Kalicha
přigijmali žádnau k tomu přjprawau ani hřijchy se nezastijragijce. Pa-
kliby kdo naproti tomu byl/ a tak se nezachowal, takowému že neplatj než
o Hrdlo.
Pro to přijstné Poručenij mnozý dobkij Křesťiané, nežliby s takowými
Mordýři a laupežnijky bez Spowědi a Swatého pokánij tu předůstognau
Swátost, tak lehkomyslně z rukau ledagakých Kněžij přigijmali/raděgi
opustiwsse Statky swé yakéžkoli měli, s pláčem wen z Města wyssli/ a tak
zůstalo do půldruhého Sta Domůw w obau Městech pustých.
Táborsstij Kněži yakž zwykli podáwali bez rozsudku wssem napořád/a
ti gessto z Kalicha přigijmati nechtěli, za proklaté pokládali/ a kteřijž ge-
dnom přigijmali, byť wěřili wečkoli a yakkoli, ty za Bratry vznáwali.
Mistr Jakub Sskolastyk genž byl někdy Rektorem Akademie Pražské, na
ten čas Kaplanem před Teynem w Kostele Panny Marye, včinil Káza-
nij o Důstognostj Těla a Krwe Krysta Pána/ dokládage žeby ta přewe-
lebná Swátost ne tak bez rozsudku / ne tak lehkomyslně a neważně / ale
vctiwě s Srdcem skrausseným a čistým přigijmati se měla/ což slissijc Tábo-
ři, hned se zbauřili, a Pražany na to nawedli, že gsau tomu kazatelowi wen
z Prahy kázali, pro tu samau přjčinu / že poraučel aby vctiwěgi z Kalicha
přigijmali.

Pan Oldřich z Rožmberka vwažugjc spůsob

přigijmánij Táborského, yakožto welmi nevctiwý / kterak oni buď ráno,
buď při poledni buď v wečer a někteřj dwakráte za den přigijmagij/a kterak
zgewnj Mordýři / zgewnj krwe Lidské wylewači bez rozsudku přistupugij/
oznámil Táborům že s nimi w tom nekádu déle trwati neminj/yakož pak w
brzkém čase gel na Žebrák k Legátowi Papeiskému/a žádal od něho rozhře-
ssenj/proto že gest se Táborůw přidržel/ a w gich bludu gim nápomocen byl
a nawrátiw se wssem swým Služebnjkům přjsně přikázal, aby se žádný té
Sekty nedržel/ tolikéž poručil wssem Kněžjm w Panstwj swém aby Tábo-
růw w rozdáwánij Welebné Swátosti nenásledowali. O čemž pozna-
menáno pod Erbem Panůw z Rožmberka.

Téhož Roku Cýsař Zygkmund přigel na

Hrad Pražský / kdež korunowán gest na Králowstwj Czeské/tak yako četl w
Poslaupnosti Knijžetcý. Po korunowánj držána byla Radda teyná z stra-
ny Pražanůw / yakýmby prostředkem mohli býti skrocenj/ y zůstáno na tom
aby Cýsař poručil na Witkowě Hoře vdělati Basstu a okolo nj Přjkopy/a
Lidem aby gi dobře osadil / což tak mělo býti prospěssné yakoby měl okolo
Prahy třetj Hrad / a tudy měli se Pražanům wsselikě Proffanty odnjti.
Wěděl o tom snessenij Žižka / pročež předessel ge w tom/a hned té Nocy
kázal dwa weliky Sruby na té Hoře wystawěti/Přjkopy hlubokými okopa-
ti/a Zed dosti tlustau vdělati/toliko z Kamenj a z Hnoge.

Nazejtřj / to gest w Neděli po Swatém Martinu / Lid Cýsařský přeplawil se přes Rzeku pod Bubny / a položil se na Sspitálském Poly. Druhého dne ssli k Ssturmu k oněm Srubům Zižkowým / z nichžto se on bránil welmi sylně / wssak bylby neodolal mocy Cýsařské / kdyby byli z Města Pražané gemu napomoc nepřispěli / neb Kněži pochytiwsse Monstrancý a Kalichy, Lid z Města na retuňk wywedli / a tak Zižka byl retowán / a množý z Lidu Cýsařského při tom klesli / pro kteraužto také přjčinu změněno bylo gméno té Hory / a yakž prwé slaula Hora Witkowa / tak potomně nazwána gest Hora Zižkowa.

Gesstě Cýsař Zygkmund pozuostáwal na Hradě Pražském / a wida že Pražané na swém předsewzetj nepromĕnitedlně stogj hnul se odtud wezma s sebau Klenoty Kostelnj zwlásstě Kostela S. Wjta / tolikéž y Swátost Křjžskau / kteráž chowána byla na Karlsstegně.

Ten den po Swatém Jakubu / když Cýsař odgel z Prahy / snesli se na tom Táboři a Pražané, aby začaté djlo dokonali / a gestli že některé Zdi od Klássterůw w Městech Pražských pozůstáwagj aby ge dokonce rozbořili / tak aby ani Kámen na Kamenu nezůstal / y bořili Klásster Swatého Klimenta Pražané, a Klasster Zderazský Táboři, na kteréž dopusstěnjm Božjm / když dobořowali Zed gedna od strany půlnočnj nenadále vpadla, a Dwadceti sseſt Rytjřůw neypřednĕgssých zasula. Rozwozyli Měsstiané Kamenj Klásstera Zderazského před swé Domy / a geden z nich genž byl Spráwcy Městským řečený Mjch Trausyl přigda k oněm Dělnjkům, řekl: Nebořte kusu toho, sám yá ho rozbořjm, a Kamenj odwezti dám do Domu mého zadnjma Wraty / kterýžto Dům byl na Rynku proti Kocům, zadnj stranau k Klássteru Zderazskému. A tak pozůstal onen kus Zdi napamátku / neb brzy potom Měsstian dotčený vmřel / a nemohl wykonati toho což byl vmjnil.

Na den Swatého Wawřince / Táboři s Knězem swým genž slaul Koranda / pod Praporcem a s Monstrancý táhli z Prahy k Zbraslawi / kterýžto Klásster když zlaupili a zapálili, nawrátili se zas do Prahy. O čemž při Klássteřjch.

Čzasu wečernjho Táboři wezmauc pochodně a Lucerny ssli k dobýwánj Wyssehradu / o čemž wědauce Wyssehradsstj / pustili ge Branau Gerozolimskau až k Wratům Hradowým / yakoby o nich žádný na Zámku nic newěděl. Hned počali oni Sekerami Wrata wysekáwati / a Zioldněři na ně wyskočiwsse / bili ony Wožralce Wjnem Zbraslawským dobře obtjžené / čemuž oni srozuměwsse že se na ně sylau walj z Zámku, vtjkati chtěli / ale giž Brány přednj byli zawřené. Tu zbiti gsau wssickni až doposlednjho / a wssickni po Wořjch Wodau do Prahy poslánj.

Zbauřili se Táboři a vmjnili wssickni z Prahy wygjti / pro přjčinu tu že Konsselé obogjho Města chutj k nim neměli / a že nerádi toho widěli, když Klásstery bořili. Kněži Pražsstj gim toho zbraňowali, a poradiwsse se s některými z Obce w Neděli po na Nebe wzetj Panny Marye / obě Obce na Rathauzy swolali. Tu Kněz Jan Mnjch Klásstera Matky Božj Sněžné wzal Pečet Městskau z ruky Purgkmistra Staroměstského wyzdwihl Raddu, a dal gi Bartossowi genž slaul Blaudil / yakožto Purgkmistru nowému. Odtud ssli

Kněži na Rathauz Nowoměsstský / kdež nápodobně předřečený Mnjch včinil / což se dálo z té přjčiny, aby Táboři magjc Konsseli po swé wůli z Prahy newycházeli / a bylali by toho potřeba, aby proti Zygkmundowi Cýsaři Pražanům pomáhali / y za tjm tu w Klássteřjch hospodařili wedlé swého zdánj.

Pátého dne powysazenj nowých Konsselůw zdwihli se Táboři / a wen z Prahy pod swými Praporcy, na nichž byli Kalichowé namalowánj / táhli, přjčinu pokládagjce ginau, že totižto Kněži Pražsstj nesrownáwagj se s nimi w obyčegjch / poněwadž w Wornátjch Msse slaužj / což býti nemá. Pražané ač oto vsylowali snážně, nemohli gjch zdržeti. Wssickni Jana Zižku měli w tom domněnj, žeby se to dálo půwodem geho / čemuž porozumjwali obzwlásstně z toho že Táboři hned yak a Konskau Bránu wyssli / gey za Heytmana wywolili / kterýž wedl ge neyprwé k Dubči / a potomně položil se s nimi v Městečka Rzičan / gehožto se zmocnil y Twrze v Wigilij Swatého Bartholoměge. Tu nalezl Sedm Kněži z těch gessto měli obyčeg z Kalichu podáwati / kteréž poručil swázati, swázané w gedné Swětnicy zawřjti / a zawřené zapáliti. Oni prosyli za milost, řkauce: Milý Bratře Zižko, wssak gsme z Kalichu rozdáwali / a nynj gesstě chceme wssecky obyčege twé y Táborské zachowati s tebau wěřiti, gezditi y mordowati / ale nic gim neprospělo takowé připowjdanj / nemohli gsau té Smrti vgjti.

Po wypálenj Rzičan / obrátili se k Wrachatickům, a na té Cestě potkal se s nimi nějaký Mnjch Heřman / genž se prawil býti Biskupem Nykopolským / pročež z přinucenj od Čzeňka Lipnického Třeky, musyl swětiti wssecky Kněži Táborské. Potomně polapili ho Táboři s ginými dwěma Kněžmi, a wedli se s nimi k gednomu Rybnjku, aby ge w něm vtopili. Heřman slibowal mnoho, že chce wssecky Kněze Táborské swětiti, a s Zižkau gezditi do smrti / ale nemohlo mu to nic postačiti / neb nicméně s giným dwěma z Hráze do Rybnjka stržen.

Lidé tak sužowánj od Táborůw / zwlásstě na Zbožj Pana z Rožmberka / nebožátka newěděli co by činiti měli / plakali, narjkali, a klnauce Mistra Jana z Husynce a Mistra Jeronýma, aby w wěčném za to Ohni hořeli na wěky, Pána Boha prosyli. O čemž wěda Zižka wjce se hněwem roznitil.

W Sobotu Den Swatého Křjže powýssenj Obce Pražské shromážděné na Rynku Nowoměstském, na tom zůstali společně, aby bez messkánj dobýwali Wyssehradu / yakž hned dne zegtřegssjho, genž byl Patnácty den Měsýce Zářj / táhli welmi Ráno a roztáhli Stany swé blízko Kostela Swatého Pankracý. Staroměsstj wygjžděli Branau Konskau / a Nowoměsstj Swinskau. Ginj táhli přes Slupi mjmo Wes Psáry / a rozkladli se po Polých Sylnicých a cestách / aby žádný nemohl od nikud Sspjže Wyssehradským dodati. Z druhé pak strany proti Klássteru Panny Marye, kdež slowe na Trawnjčku, ginák na Botiči postawili dwa Praky aby Kamenjm na Wyssehrad házeli / naproti nimžto Prsskař Wyssehradský položil dwě Ssrubnice před Kaplau Swaté Panny Markéty / odkudž gim oba Praky rozrazyl a polámal, y samého Prakownjka zabil / čímž byli přinuceni k tomu, že gsau w Kostele Botickém djru prolámati musyli, a tu položili Dělo weliké a tady střjleli na Wyssehrad.

Poslali potom Listy y Posli swé wěrné pro Hynka Krussinu, pro Wiktoryna Bočka / y pro Tábory / žádagjce aby k dobýwánj Wyssehradu gim na pomoc přitáhli. Krussina a Boček s Orebskými přitáhli bez messkánj / ale Žižka swými laupil, mordowal, pálil, Wsy, Městečka y Twrze / pročež ne mohl přitáhnauti / kteréžto dwa, Krussinu a Bočka Pražané přigali za Heytmany / y mjsto gim vkázali, totiž aby se položili w Audolj nad Psáry proti Wyssehradu / gdauc od Slupi k Swatému Pankracy.

Přitáhl také k Pražanům s Žiateckými, Launskými a Slánskými / něgaký Zawiss ten den před Slawnosti Swatého Wácslawa genž gto poručili aby se položil pod Karlowem. Obleženj tegně k Cýsaři psali do Berauna, žádagjce o sspjži, a oznamugjce, že se přes pět Neděl brániti mocy nebudau / gjmžto ozepsáno aby měli strpenj, že budau we Třech Nedělých konečně sspjži dostatečnau opatřenj, a Pražanůw zbawenj. Tu hned psáno do Morawy aby Morawané pomoc včinili / a také sami osobně na obranu Wyssehradu přigeli. Sám Cýsař Zygkmund obrátil se k Litoměřicům / odkudž rozkázal mnoho Lodi wézti na Wozých do Berauna / kdež naložiwsse sspjži poručil gi na Wozech y na Lodech wézti ku Praze / chtě časem nočnjm gi na Wyssehrad dodati: Což nebylo tegno Pražanům / pročež rozkázali pewné Sruby na Ostrowě pod Wyssehradem spůsobiti / a wssecku Řeku Wltawu mnohými Řetězy přetáhnauti / a tak Cýsař swého vmyslu nemohl k skutku přiwesti. W tom přigeli Heytmané Táborssti w Sedmdesáti Konjch / gmenowitě Mikulass Hus a Bzdina / kterýmžto hned Ostrow předpowěděný dán w ochranu, aby gey opatřili wedlé swého zdánj.

Mezy tim Aless z Boharyně / a někteřj ginj

z Rytjřstwa Krage Hradeckého / sgeli se w Hradcy nad Labem / odkudž z gednostegné wssech wůle včinili Psanj k Zygkmundowi Cýsaři / že pro welikau škodu / pálenj a mordy, kteréž se dějj tak od Wogska Cýsařského yako od Pražanůw a Táborůw, se obáwagi aby wssecko Králowstwj České k pádu wěčnému nepřisslo. Protož že ponjženě žádagj, yakožto prawj milownjcy Wlasti swé / aby se w tom něgaké včinilo porownánj / a sami že se chtěgi w to vpřjmně wložiti / aby mohli Cýsaře s Pražany w Smlauwu a w pokog vwesti. A w tom geli do Prahy, a s Pražany o tom austně rokowali.

Cýsař gim na to odepsati poručil / že chce na gegich vznánj yakožto swých wěrných poddaných přestati / a gestliže se Pražané poddati chtěgi / že gim chce to wsse cožkoli proti němu činili, a až posawád činj, milostiwě a dokonale prominauti / kteřjžto Obrmanům odpowěděli, že negsau proti tomu aby neměli k Smlauwě přistaupiti / wssak chtěli by gim Cýsař k tomu powoliti / aby se Kněži geho hádali s Kněžmi Pražskými o ty Cžtyry Artykule k nimžto Pražané a Tábořj přiwolili, že od nich neupustj, lečby byli Zákonem a Pjsmem Swatým od nich odwedeni. Takowau wěc oni Cýsaři genž byl tehdáž w Brně přednesli / kterýž k tomu powolil že y to chce včiniti / aby bylo hádanj mezy Kněžmi z strany těch Artykulůw a přjměřj aby včiněno bylo za Osm dnj / tolikéž oni aby od Wyssehradu odtrhli.

Oznámili to Hradečtj Pražanům, a oni wyprawili ge zase k Cýsaři s odpowědi wzkazugjce takto: My od Wyssehradu nechceme odtrhnauti / než chceli ho Cýsař nám pokogně postaupiti / a nasse Kněži w hádanj wyslyseti / chceme geho za Pána přigjti, a gemu poddanost včiniti: čimž wjce Cýsaře proti sobě popůdili.

Artykulowé pak Pražsstj / o kteréž hadanj byti mělo / byli gsau tito:

Prwnj / že Kněžj Nowého Zákona nemagj

časně panowati, ani yaká Zbožj Swětská mjti / ale že magj býti žiwi obyčegem Apostolským / tak aby nic swého neměli. Desátkůw co se tkne, ti že gsau Almužny / a Swětsstj že negsau ge powinni platiti, leč z swé dobré wůle.

Druhý / Slowo Božj a Zákon Krysta Pána

na wssudy a na každém mjstě / y od každého má kázan a předstjran býti / po Polých, po Lesých, po Horách / y w každém Domě. Do Kostela pak choditi k tomu aby nebyl žádný nucen / než gestližeby kdo gjti chtěl / to že gest při geho wůli.

Třetj / zgewnj hřjchowé aby byli zgewně trestánj / a zgewné Ženy aby se wyhnali / tak aby ta nesslechetnost neměla průchodu swého.

Cžtwrtý / aby Swátost Těla Božjho a krwe

Božj / rozdjlně pod Dwogi spůsobau Lidu obecnému bez vmenj k Spowědi podáwána byla a ginače aby žádný Kněz we wssj Zemi České y Morawské nesměl podáwati / ani též obecný Cžlowěk přigjmati.

Takowé Náboženstwj Pražané a Žižka s Tábory sobě wymyslili, a toho hágili s welikým Krwe prolitjm / ne tak pro pobožnost / yako pro rozbrog a nepokog k němuž slepě lezli.

Wěda Cýsař že mu zawřenj byl přjstup k Wyssehradu

po Zemi y po Wodě, naložiw sspjže na množstwj Wozůw na Karlstegně / kázal ge wézti wedlé Wody až na Hrad Pražský / kázal y Zljchow zapáliti / a množstwj Wjničných Lisůw neb Presůw, aby tim spůsobem strach pustil na Pražany / a obleženým potěssenj včinil / že gim brzo na retunk přispěgi. Odtud hnul se Cýsař k Mělnjku / potomně k Nymburku / k Hoře a k Cžáslawi / kdež sbera Lid z Morawy z Vher y z Cžech / chtěl obleženým na pomoc přitáhnauti.

Takowé dlenj přinutilo Wyssehradské / že musyli wgjti s Pražany w Smlauwu / a potomně se gim y poddati / yakž njže doloženo bude. Owssem Jan Ssembera z Boskowic s ginými gessto na Wyssehradě zawřenj zůstawali / poněwadž ani žiwnosti ani retunku nebylo / včinil s Pražany přjměřj / a na den Swatého Ssymona Jůdy tu na rozcestj od Swatého Pankracy k Wyssehradu / mezy sebau narownánj včinili takowé: Gestliže gim Cýsař sspjže nedodá do Pátku do Patnácte Hodiny / tehdy že chtěgi Zámku Wyssehradu w moc Hynka Krussiny na mjstě Pražanůw postaupiti / na čež včinili y Zápis tento.

My Jan Ssembera z Boskowic a na Brandegse

Neywyžssj Heytman / y wssecka Obec Rytjřská y wsselikteraká giná / tu na Wyssehradě na ten čas obležená / Wyznáwáme Listem timto obecně předewssemi / že gsme takowau Vmluwu včinili / a mocý Listu tohoto činjme s Vrozeným Hynkem Krussinau z Lichtmburka / a Wiktorýnem z Kunstátu ginák z Poděbrad / s Hynkem z Kolsstegna ginák z Waldstegna / Proko-

pem z Austi a Janem z Lichtemburka / s Slowutným Panossi Mikulassem Husy/ a opatrným Purgkmistrem a Konseli y Obcy Měst Pražských / kteraž ležela y na ten čas ležij před Wyssehradem a před námi / neb kdežkoli okolo Wyssehradu nás dobýwagice / gestližebychom my na Wyssehradě gsauce tak obleženj / nebyli do Cžtwrtku neyprwé přijssti/a ten celý den Rygtýřskau mocy zřetedlně a sspiži hognau retowánj / toho za nic nepočjtagice kdyby nám něco málo we Dwadcýti neb Třidcýti pytljch bylo dodáno/tehdy my Jan z Boskowic y wssickni swrchu psanj/slibili gsme a slibugem dobrau Wýrau Křestianskau / pod stracenjm cti a Wýry nassi/ bezewssij zlé lsti / y wssech weymluw a dowtipůw / hned w Pátek nazeytřj w hodinu Patnáctau na počátku bezewssech nesnázy a odporůw wsseligakých, Hradu swrchu psaného / na kterémž obleženj gsme Hynkowi Krussinowi a giným Panům a Obcem swrchu psaným postaupiti a geg gim wmoc dáti/ sewssemi Děly, Prachem y wssj Střelbau / krom Ručnic nassých wlastnjch / a w tom čase Přjměři Křestianské slibugem s nimi sewssemi nassi dobrau Wýrau ztwrditi/ z nassých přjkopůw newychazeti do Hodiny Patnácte swrchupsané/ lečby Cýsař Zygkmund na ně swau mocy přitáhl / tehdybychom genu museli z druhé strany nápomocni býti. Paklibychom toho neučinili / a gim toho Hradu w němžto obleženj gsme w tu hodinu skutečně nepostaupili/ tehdy timto Listem sami se cti a Wýry nassi odsuzugeni a chceme, aby nám y každému z nás na wěky od žádného wěřeno nebylo / než abychom byli gmjni za takowé, kteřjž cti ani Wýry nemagij. Tomu na Swědomij, my swrchupsanj / za sebe y za wssecku Obec Rytjřskau y ginau s nami obleženau Pečetě nasse wlastnij/ s nassým dobrým wědomjm/dobrowolně a bez přinucenij/ k tomu gsme Listu přiwěsyli/ genž gest dán w obleženj nassem tu na Wyssehradě/ Léta od Narozenj Syna Božjho 1420. ten Pondělj den Swatého Symona Jůdy Apostolůw Božjch.

Obražen byl tau wmluwau Mikuláss Hus / a odssel s swými Tábory z Ostrowu do Prahy/ale zase přemožen prozbami/položil se v Swatého Pankracy/a ten Ostrow poručen k opatrowánij Hynkowi z Kolsstegna ginak z Waldsstegna.

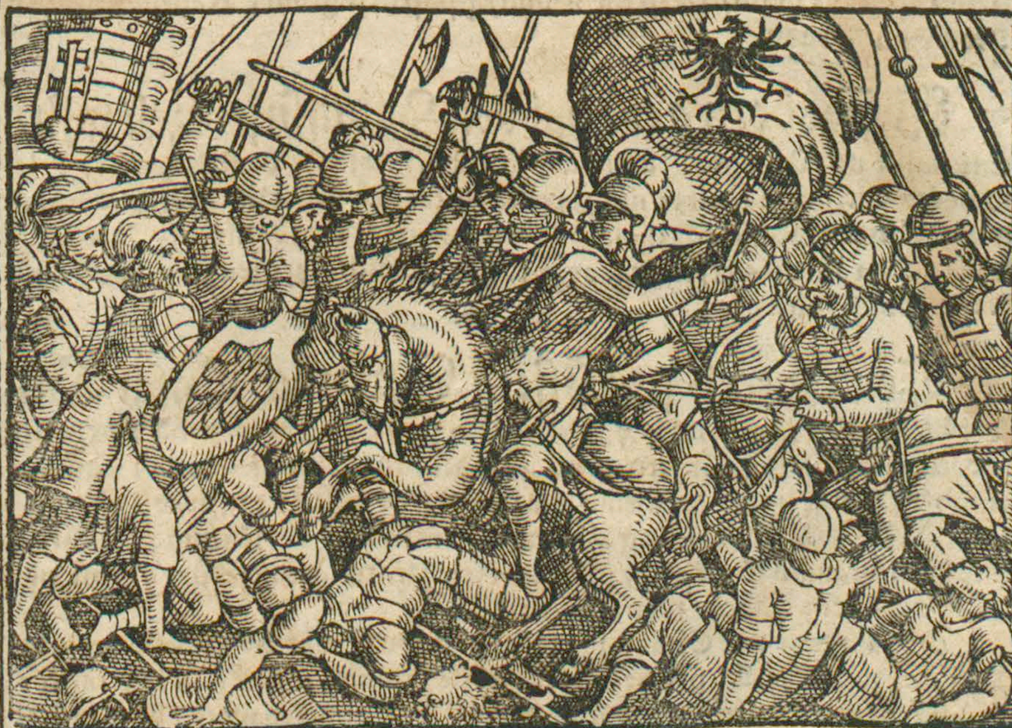
We Cžtwrtek v Wigiligi Wssech S. Cýsař

Zygkmund přitáhl k Nowému Hradu / a tu Obědwal/nezdálo mu se wssak na ten Den na Pražany vdeřiti/neb gesstě wijce Lidu z Morawy očekáwal/ a ti téhož Wečera přitáhli a položili se w Lesých / a tak wssickni té Nocy w Zbrogi nocowali / aby nazegtřj ráno tim hotowěgi Pražany z Pole sehnati mohli.

Té Nocy poslal Cýsař Psani k těm kteřjž byli na Hradě Swatého Wácslawa / přikazugic aby na ráno k Saskému Domu, kterýž byli osadili Pražané/ Ssturm pustili/a budúli mocy aby ge° dobyli a spálili/a on též toho času s množstwjm Lidu / kterýž genu přitáhl napomoc té Nocy/že chce Pražany od Wyssehradu odehnati. Ten List zagali Pražané / a z něho vmysl Cýsařský porozuměli/ pročež wssem swým Bogownýkům poručili býti nahotewě.

Po patnáctý Hodině Cýsař přitáhl s Wogsky k Praze/a dáwal znát obleženým aby z druhé strany pomáhali biti Pražanůw/ ale že Cýsař Hodinu w Vmluwě položenau zamesskal/Heytmané Wyssehradssti / žádnému wystaupiti nedopustili/porozuměli tomu Heytmané z strany Cýsařské / že giž Wyssehradssti pomáhati nebudau/a že Pražané Wogsko Walem wexborně osypa… radili Cýsaři aby na ten čas bitwy zanechal/a swé Ziolneře při tom nechu

bil / poněwadž wěc téměř daremna, nynj o ně se pokaussetí / zwlásstě když o tegném předsewzetj skrz Posla zegatého zwěděli. Cýsař nechtěl gich w tom žádnau měrau vposlechnauti / prawjc, musým yá dnes s těmi Chlapy bogowati. Ř dij k němu Gindřich z Krawař / Milostiwý Cýsaři a Páne náss/newjm čeho se mé Srdce leká / tak se mně zdá a widij že dnessnijho dne znamenitau sskodu na Lidech wezmess, a sám snad s hanbau odgedess, neb se welmi těch Cepůw Chlapských obáwám / protož zanecheg dnes toho bogowánij. Načež odpowěděl Cýsař : Dobře o tom wijm, že wy Morawané Lidi gste welmi strassliwj / a Gindřich řekl, we gméno Božij/ teď widijss že gsme hotowi rozkázanij twé naplniti. Gsli tehdy Haufowé spořádanij

proti Pražanům / Morawané mjmo Rybničky pod Swatým Pankracy/ a Vhři cestau na Kostel Swatého Pankracy k Přikopům nimiž se Pražané okopali. Krussyna rychle s swými wyskočil na Morawany, a oni wedlé obyčege swého, kterýž zdáwna až posawád magj, wejskati počali/za nimiž wolal Krussina / newtjkegte Páni Morawané/ braňte se yakž na ctné bogownijky náležj. W tom také někteřij z Pražanůw zkřijkli, bězj Vhři běžij/ na kterežto slowa wyskočili wssickni Pražané z Přjkopůw/a bili Morawany a Vhry s Cepami yako Snopy. Cýsař Koně swého obrátiw prchl a nezastawil se až w Gihlawi. Tu na tom Bogissti po dokonané bitwě nalezen Gindřich z Krawař Heytman Wogska Cýsařského gesstě žiwý / y nessen byl na Krchow Swatého Pankracý/ a tu vmřel. Zahynuli w té bitwě y ginij množý Páni y z Rytjřstwa / gmenowitě, Gindřich z Lippého Wůdce Wogska Morawského. Jaroslaw z Weselé. Wok z Holsstegna. Gindřich z Krumlowa. Hynek z Malenowic. Mikuláss Zagic z Hazmburka. Albrecht z Chotenaw. Petr z Ssternberka ginák z Konopissť. Wylim Zagic z Zidlochowic. Racek z Ryzmberka. Wácslaw z Klučowa. Gindřich Lessl na Bechyni. Tobiássek z Cierné Hory. Jan z Michalowic. Aless Krk z Soběssin. Beness z Třemssina. Sobin z Sswabenic. Witek z Walče. Janek Sekretář a ginj množý z Cžeských y Morawských Panůw y Rytjřůw/

a ti wssickni do nahoty byli swlečenj. Kněžj Táborssty y Pražsstj ani Těla gich pohřbiti nedali / aby přissli k pokrmu Psům, Ptactwu a giným Howadům / ale někteřj dobřj Lidé, časem nočnjm ge pochowali tu w Přjkopjch. Padlo z strany Cýsařské osob Cztyry Sta / raněných bylo přes Sto / a z strany Pražské padlo gich Ssedesáte. Pražané měli Tryumff pro obdržené wjtězstwj a ctili Heytmany swé / totiž Bočka z Kunstátu, Hynka Krussinu, Mikuláše Husa a Hawla Bzdinu, že gsau sobě zmužile a statečně počjnali.

Hned po té Porážce Wyssehradsstj Zámek Pražanům pustili / kterýž oni přigali w swau ochranu / cožkoli w něm bylo wzali na Rathauz / Zioldnéřům poděkowawsse z wěrnosti Wozy propůgčili, aby wezli wěcy swé kamby se gim widělo a zdálo / kteřjž tak včinili / a pustili se gedni k Rauřimu druzý k Nowému Hradu.

W Sobotu genž byl den Zádussnj / běželi wssičkni walně na Wyssehrad / a tu zlaupili a zbořili wssecky Kosteli / gichžto bylo w počtu Cztrnácte / mezy nimiž počten y Kostel Swatých Petra a Pawla / na podobenstwj Kostela Řjmského wystawený. Rozbořili také Králowský Palác / a Kněži s Monstrancy wždycky při nich / zpjwagjc nowé Pjsně kteréž sobě složili.

Ten Auterý po Wssech Swatých Cýsař Wiktorýnowi Bočkowi Wsy y Městečka wssudy po Zbožj geho Wypaliti poručil / y Hynkowi Bratru geho z Poděbrad / tolikéž Pusskowi y giným mnohým Pražským pomocnjkům / tak že někteřj o wssecko přissli cožkoli měli / a teprwa litowati počali / že gsau proti Pánu swému dědičnému powstali / a množstwj Panůw Czeských y Morawských Přátel a Sausedůw s těmi newážnými Lotry Tábory pomordowali.

Obáwage se pak Cýsař, aby tolikéž Hradu Swatého Wácslawa yako Wyssehradu nestratil / pro nedostatek sspjže, zlaupil wssecky Wsy Pražské a giných sobě protiwných / a dodal dostatek Obili a giných wěcý k bogi přináležegjcých tu Sobotu před Swatým Martinem na Hrad Pražský.

W Středu po swatém Martinu sessli se Obce Pražské / a wedlé nich Krussina y Boček a Rytjři / kteřjž po dlauhém rokowánj vmjnili poslati k Králi Polskému Jagellowi Wladislawowi s otázkau chtělliby Králowstwj Czeské w swau ochranu přigjti, a Pánem gich býti / wssak s tau weymjnkau aby obhagowal pod Obogi spůsobau přigjmánj / což těžce nesli Táboři, zwlásstě Mikuláš Hus, kterýž práwě tomu odporowal, řka: Giž gsme gednoho Krále z Země wyhnali, / giného wzýti chcete lépe gest nám tak zůstati, a žádného Pána nad sebau nemjti: nechť každý činj co se gemu ljbi. Nicméně Pražané neohlédagjc se na tu hlaupau řeč Posly k Králi Polskému wyprawili / totiž Hynka z Waldsstegna a Jana Hlasse z Rytjřstwa / Ssymona od Bjlého Lwa z Konsselůw / Jana Kardynala z obce z Kněžstwa Petra Englisse / kteřjž wygeli den Swatého Sstěpána.

Léta Páně 1421. nazegtřj po Mládiátkách poslali Pražané Lid Gizdný y pěssj / Wozy také y některá Děla / a oblehli Nowý Hrad nad Kundraticemi / v kteréhož leželi za Cztyry Neděle. Fulssteyn Heytman tam nařjzený / wjda že nemožné gest déle se brániti, včinil s nimi

Smlauwu takowau, aby geho se wssemi Zioldnéři pokogně propustili a gim y Wozůw propůgčili / na nichžby se wezli až do Rauřima, což wsse slibili včiniti Pražané / a to y přjsahau obzwlásstnj na Božjm čtenj stwrdili. Kladli tehdy obleženj wěcy swé na Wozy / tok Zběř Pražská když wygjžděli, rozebrala gim wsse což na Wozých měli / a oni nazpět do Zámku skočili, a bránili se nad obyčeg statečně / tak že toho dne zbili Pražanůw půltřetjho Sta a Sedm / z čehož Pražané welmi byli zarmauceni / a geden z nich Měsstian Pražský řečený Jan Rudrna od Czerweného Orla Wůdce nad Wogsky / přjgda sám Desátý na Přjkop mluwil k obleženým, řka: Páni a Bratřj milj, gest nám to s podiwenjm že se tak snažně bránite / gessto wjte, že se obrániti mocy nebudete / degte se nám na milost, a bude wám milost včiněna. Na to odpowěděl na mjstě Heytmana swého Bernart z Mussnowa takto: Rak se tomu diwjte že se tak statečně bránjme / wěztež že nám toho gest potřebj proti wassi newěře / neb wy slibiwsse nám na Swatém Cztenj, že nás pokogně se wssjm nassim Statkem propustiti chcete, tomu gste za dost nevčinili / rozwažte kdož wám dobrý potomně bude wěřiti, poněwadž gste tak newěrně a zrádně s námi zachazeli. Protož wězte, že se raděgi dáme do poslednjho Člowěka zbiti, nežlibychom wám měli podruhé wěřiti / a to gest wám poručil Heytman gménem swým y gménem wssech giných powěděti.

Zatim Pražané podkopáwali Zámek / ale obleženj znamenawsse průchodissté dřjw než se pod polowicy Zámku podkopali Osmnácte těch Hawýřůw zařjtili. Nazeytřj stala se Smlauwa / na Konjch obleženj wygeli / a Pražané wybrawsse cožkoli w něm bylo / Ohněm geg skazyli.

Přitémž čase Kněz geden Táborský Wácslaw Koranda Rozsewač bludůw Witleffowých / a neypřednègssj půwod té Sekty / přigel do Prahy w Pátek po Nowém Létě / ten hned přjčinu přjgezdu swého oznamowati chtěl před Obcý / ale pro tu přjčinu aby těch hanebných Táborských bludůw w Praze nerozsýwal / slissenj gemu dáno nebylo na Rathauze. On oznámil že chce w Neděli neyprwé přjsstj w Kostele Panny Marye Sněžné ginák na Pjsku Kázanj včiniti / a při tom powěděti na čem se snesli Bratřj Táboři. A když měl dne dotčeného wstaupiti na Kazatedlnicy / Mistr Martin Woliňský předessel ho / a tak musel až on řeč swau dokonal, čekati. Wstaupiw potomně na Kazatedlnicy / předně přežky kteréž se mu dáli předložil / a potom že chce dne následugjcýho vmysl Bratrůw Táborských / a cožby o Oděwu Kněžském smegssleli obssýrně powěděti. Sessla se opět Obec Pražská / a on včinil k nim řeč takto: Na tom gsau se snesli Bratřj Táboři, aby w tento čas nebezpečný Wornátůw zanechali / a že býti nemagj, toho chtěgi Pjsmem dowesti. Swěcenau Wodu Lidé wymyslili / Obrazowé k Modlám gsau podobnj, ginžto se Pohané klaněli. A poněwadž Krystus Pán když Welebnau Swátost wydawal / žádneho giného Oděwu neměl krom toho w kterémž každodenně chodil / a Apossstole toho také nezměnili / a z té přjčiny že oni to též chtěgi bez Wornátůw a Oděwu obzwlásstnjho wykonawati. A tim dokonal swé Kázanj.

Žižka pogaw Tábory táhl do Krage Plzenského / na Cestě zlaupil Klásster Panenský Chotěssow y spálil / což včinil y Klássteru Kladrubskému, a odtud obrátil se k Střjbru / kdež krátký čas pobyw / oblehl Hrad Krasykow neb mu oznámeno že na něm bydlel Bohuslaw

z Sſwamberka auhlawnij nepřjtel wſſech Táborſkých. Druhého dne po-čali Táboři s Žižkau pilně a ſylně Sſturmowati k gedné Bafſtě držjc ſſturm za Sſeſt celých hodin/ tak dlauho až ſe gij zmocnili/ pročež hned Bohuſlawo-wi Srdce kleſlo/ a newida o giné radě/ dal ſe s nimi w rokowánij/ dokládage že chce Petrowi Zmrzljkowi z Wogſſina někdy Mincmeyſtru kterýž na Worljce geſt/ Zámku toho poſtaupiti/ kterýž na ten čas Kláſſter Kladrubſký od Žižky darem přigal a gey držal/ k čemuž Žižka powolil.

Nazeytřj přigel Petr Zmrzljk/ kterémuž Bohuſlaw z Sſwamberka Zámku poſtaupil/ a gemu ſe za wězně ſe wſſemi ſwými poddal. Táboři ginač nechtěli/ než aby byl Bohuſlaw konečně vmrtwen/ čemuž odporowal wſſij mocý Zmrzljk/ Lid geho ſlužebný propuſtil/ a Tábory aby trochu vpokogil/ kázal Bohuſlawa do twrdého Wězenij wſaditi.

Téhož čaſu Mincmeyſtr z Hory Kutny s ſwý-mi Hornjky/ Jan Měſtecký a ginij wedlé nich/ táhli Wogenſky k Měſtečku Přelauči/ kteréhož před tim dobyli Táboři s Orebſkými a w něm pozůſtáwali. Na ně tehdy připadl Mincmeyſtr nenadále/ kdež mnoho Táborůw na Hlawu porazyl/ Sto a Dwadceti z nich zagal/ a ſpolečně s nimi Kněze gegich Walentina, genž byl neypřednegſſým mezy Tábory/ kteréž wſſecky wedl do Hory, a kteřjž byli welmi zraněnij/ na ceſtě zmordowati kázal. Gſauc giž w Měſtě, poručil toho Kněze mučiti, a na něm ſe dotazowati pro kterau ſe příčinu dal mezy Tábory/ a on ſeznal že pro tu, aby laupeži z Lidſkých Statkůw zbohatl. Ykázal ho podruhé dobře zmučiti a potomně propuſtiti/ giné pak zmučené do Sſacht wmetati.

W Pondělij po Swaté Anězce/ w Městě So-běſlawi bez wědomoſti Pana z Rožmberka/ Táboři kázali Biřicům wolati/ aby žádný Kněz w Wornátě Mſſe neſlaužil/ pakliby který poſtjžen byl/ takowý že má y s tim Wornátem ſpalen býti/ což ſlyſſjc mnozý Křeſtianſſtij Kněži pro zachowánij žiwota od Far ſwých běželi/ a Táboři Lid ten ſproſtný k přigijmánij, též aby Děti ſwé křtit dali, nutili.

W Středu po Obrácenij Swatého Pawla na Wýru/ yat geſt Kněz Martin Loquis/ Táborſkých bludůw přednegſſý

rozſewač/ a podán Panu Oldřichowi z Hradce do Wězenij/ kteréhož on do hluboké Wěže wſaditi kázal. Ten mjmo prwnij bludy, giné nowé wymyſſlil/ totiž že každý Kněz má mnoho čáſtek poſwěcowati/ a lid Obecnij má to Rukami yako giný hmotný Chléb bráti/ a gedni druhým podáwati/ poněwadž nápodobně Kryſtus činil/ mluwjc, běrte a gezte a dělte mezy ſebau.

Cýſař zwěděw že Žižka vgel z Krage Plzenſké-ho/ táhl s lidem ſwým k Kladrubům/ a v toho ſe Kláſſtera položil/ o čemž když oznámeno Žižkowi, poſlal k Pražanům o pomoc, aby mu něco Lidu poſlali, že chce Cýſaře z Pole wyhnati/ čimž oni potěſſenij yakoby ſe giž ſtalo, prwnij Středu w Poſtě poſlali mu mnoho Gjzdných y pěſſých a s nimi tři Kopj a Dwadceti Wozůw/ kteřjžto Žoldnéři na ceſtě neyprwé dobyli Dobřiſſe/ potomně Žebrák a Wilſſteyn, kterýž držela Matka Pana Oldřicha z Rožmberka. W tom Cýſař hnul ſe s ſwými k Litoměřicům/ a Žižka s ſwými k Rokycanům/ gehožto Rokycanſſtj radoſtně přigali, y žiwnoſti Wogſku doſtatek dali/ proto že Žižka ſlibil pokog zachowati. Ale Táboři yak do Měſta weſſli, hned do Kláſſtera Kanownjkůw Řeholnjch wſkočili/ Rohy Oltářům vrážeti/ některé rozmetali/ a tu Kněze gednoho vproſtřed Koſtela ſpálili/ yakž o tom pod Měſtem Rokycany doloženo bude obſſjrněgi/ odkudž ſe obrátili k Plzni.

Prwnij Pátek w Poſtě Žižka položil ſe v Hra-du Rábij/ a hned rannijm Gjtrem když Slunce wycházeti počalo, kázal k němu walně ſſturmowati, a ſám ſtoge za gednjm Stromem Hruſſkowým/ chtěl zmužiloſt Bogownjkůw ſwých při tom ſpatřiti/ tok někdo z Zámku z Hauffnice střelil/ a w tu Hruſſku mjrně vdeřil, že ſe na wſſecky ſtrany třjſky rozletěli/ z nichžto gedna Žižku w druhé zdrawé Oko vdeřila, a gey dokonce oſlepila. Tak Pán Bůh chtěl, aby ſlepého Lidu, ſlepý Wůdce Heytmanem byl/ kterýž giž ſlepý ſwé zloſti páchati nepřeſtal.

Málo měl Diábel Wogákuow/ a že chtěl ge po wſſech Kraginách rozplemeniti, ſnažil ſe o to, aby gich ſobě přičinil. W Margkrabſtwij Morawſkém, ſeſſlo ſe mnoho Lidu Sedlſkého, a s nimi někteřj z Kněžſtwa y z Rytjřſtwa na geden Oſtrow w Řjece Morawě v Wſy genž ſlaula Nedakonce, nedaleko od Strážnice, kterémuž dali gméno nowý Tábor/ odkudž táhli vpřjmo k Kláſſteru Welehradſkému/ kterýž wybrali/ a tam Sſtěpána Muže práwě Swatého žiwota s ginými Sedmi Bratry y s Kláſſterem wegſs gmenowaným ſpálili.

Sſetřil toho Biſkup Olomucký s Pány a Rytjři/ aby ſe tak v nich nedálo yako w Czechách/ ſebrali ſe na ony Tábory/ magic nemalý počet Rakuſſanůw, a vdeřili na ně na gegich Oſtrowě na kterýž giž byli vtekli, a rozehnali ge, y wſſecky Skreyſſe gegich popálili. Heytmané gich byli Kněz Tomáſs a Kněz Bedřich z Wiſſtonic/ a ti gim Mſſe bez Wornátůw ſlaužiwali. Tim tehdy ſpůſobem potreſtánij rozběhli ſe do giných Kragůw/ poněwadž ſrozuměli že gich Morawané nebudau tak trpěti yako Czechowé.

Téhož čaſu přiſſlo Pſanij do Prahy od Mi-kuláſſe wyleného Správcy Táborſkého/ y od Miſtra Gičjna/ kterakby nějaký Kněz Martin řečený Morawec powſtal mezy nimi, a včil že w té Swátoſti Oltářnij, nenij prawé Tělo Kryſta Pána/ než toliko znamenij Těla geho/ pročež žemu nepřiſluſſij žádná poctiwoſt, a ten že pogal některé Tábory, s nimižto po Wſech a Měſtečkách Koſtely laupj/ a ti že berau Tělo Božij z

Monstrancy, a sslapagi po něm Nohami/ tolikéž y Krew Božij, a legi gina Zem, neb geden druhým mezy Oči/ a když spatřjan Lidé přigijmagij, tehdy gim domlauwagij, řkauce: Což gste gesstě toho bilého Motegla neopustili. Z té přijčiny Táboři toho Martina Morawce/ a ty kteřijž se ho přidržegi, že gmenugij Pikharty. Při koncy Listu toho/ doložena byli slowa tato: Protož wás Přátelsky prosyme/ abysste nám raddu dali, kterakbychom to zlé mohli přetrhnauti/ a wás také žádáme, abysste toho pilni byli, aby takowý ged Pikhartský mezy wámi neměl swého wschodu.

Z té přijčiny stalo se že Konsselé a Mistřj přikázali wssem Kazatelům/ aby hned tu Neděli kteráž slowe Lætare, na Kázanij oznámili/ aby žádný Hospodář w Městech Pražských do Domu swého tak lehkomyslných Lidij nepřigijmal/ nýbrž bez messkánij Konsselům o nich aby znati dal/ na čež někteřj nemnoho dbali/ neb mnozý Muže y Ženy té Sekty přechowáwali. Pro kteraužto potomně přijčinu vpálen byl geden Sswec řečeny Wácslaw Měsstian Staroměstský.

Táboři ačkoli wssickni od Cýrkwe Křestianské odstaupili/ wssak preto Ruhačůw a Potupnijkůw Swátosti Krysta Pana trpěti nemohli/ dne gednoho wijce nežli dwě Stě gich od sebe wyhnali / kteřijž tyli se po Wsech a po Lesých, a čim dalegi tim huře blaudili/ neb potom y nazý chodili, a prawili že gim oděwu nenij potřebij, ani žeco sskodij kdyby Otec s Dcerau, Bratr s Sestrau obýwal, což že ani za hřijch počteno býti nema/ tak byli oslepenij že z bludůw zlých do horssých a wětssých lezli.

Geden Kněz řečený Antoch, přissel do Prahy a kázal na Rynku Staroměstském rozličné bludy, mezy nimiž byli y tito: Klaněti se w Kostele že gest blud, poněwadž ta Swátost Oltářnij nenij Tělo Krystowo, ale toliko poswěcený Chléb, kterým se magij sami Lidé, berauc ge na Oltáři krmiti/ neb Ruce Kněžské negsau důstogněgssij nad giného Člowěka / dostik má na tom, když Kněz důstogněgssými slowy Chleb onen poswětij. Manžel Manželce a ona gemu že gest powinna dluh přirozený wyplniti kde koli, na každý čas y na každém mijstě, y w Kostele, a po tom včinku že mohau swobodně Chléb ten neb Mannu přigijmati. Manželka bylaliby neplodná, a Manžel tolikéž, měliliby něyakau auhonu, aneb bylliby muž starý aneb ona stará/ slussně sobě on můž ginau aneb ona giného pogijti/ čemuž porozuměgijce Pražané, Antochowi toho dne z Města wenkázali, aby takowých slow ruhawých wijce nemluwil/ on pak druhého dne že wijce o tom mluwiti chce obcy oznamowal/ y kázali ho Konsselé Biřicy z Města wywesti

W Neděli po S. Tyburcym/ přissel opět giný

Kněz do Prahy z těch bludnijkůw řečený Mikuláš Hogta/ a ten dal se zawřijti w Kostele S° Hawla na Tarmarku a když se Lidé vpokogili y Obědwati počali/ wzaw Monstrancy vdeřil nij o Zem, a sslapal po Swátosti Nohami y Krew z Kalichu wylil na Zem a zatjral gi Nohami. Práwě k tomu přissel Kostelnijk, kterýž zapomenuw nětčeho w Kostele do něho byl wssel/ a wida co ten bjdnijk pásse, běžel a oznámil to giným/ a tu gest od nich polapen, a podán k Práwu vtrpnému, kdežto wyznal že gsau se wssickni kteřijž od Táborůw odstaupili půwodem Kněze Martina Morawce a Antocha smluwili, aby takowý skutek kdežbykoli mohli, činili. Wyweden byl tehdy za Bránu Horskau, a tu w Sadu yakž na takowého Lotra náleželo, vpálen.

Před Slawnosti S° Gijřj/ když se Žižka nawrátil z Berauna do Táborského Hradisstě/ kázal těch Pikhartůw gessto o Tělu a Krwi Páně nic nesmeyssleli pilně wyhledáwati, aby ge pro ty neřádné bludy slussně potrestal.

Ygali gich na den Swatého Gijřjw gedné Wsy řečene Klokoty Padesáte obogijho pohlawij / a opět přiwedeno gich Dwadceti Pět/ kteřijž wssickni Ohněm žiwota zbaweni/ mezy nimiž byli dwa Kněži Buryan Sstraus/ a Petr Kaniss/ ti se wssemi ochotně a bez wsselikého zarmutku ssli na Smrt/ prawijce že toho dne s Krystem Pánem hodowati budau.

W Sobotu před Swatým Vrbanem včinili

Pražané Smlauwu s těmi kteřijž byli na Hradě Pražském od Cýsaře Zygmunda zanecháni/ tak aby bylo přijměřij mezy nimi za čtrnácte dnij/ mezy tim aby žádný z Pražanůw do Zámku nechodil / ani ti kteřijž byli na Zámku do Měst Pražských / ležby se prwé opowěděl/ tolikéž aby tam ani Cýsaře nepaustěli, gednom pod tau wejminkau gestližeby měl wijce Lidu nežli Tři Tisýce takžeby Pražané s nimi se potkati nesměli, aneb gemu oddolati nemohli/ takžeby on k Hradu mocně přigel Pražanůw se neboge/ bylliby tak na Hrad pusstěn, to aby nic nesskodilo Smlauwě, aniž bylo k ygmě poctiwosti a wijry. Pakliby Cýsař s takowau mocy nepřigel, yakž se wegse wyprawuge do wykonánij těch Dwanácte dnij / tehdy aby oni Pražanům Zámku postaupili/ a s swými wěcmi pokogně odgeli kam se gim koli ljbiti bude/ a kteřijžby chtěli Čtyry Artykule Pražské přigijti, ti aby tu pozůstali neb w Městech Pražských. A nedal Cýsař w těch dnech obleženým na Hradu Swatého Wácslawa žádného retunku ani sspjže/ pročež postaupili Zámku Pražanům yakž slibili/ kteřijž se weň vwázali, a osadili gey Dwěma Sty Zioldnerůw Staroměstských y Nowoměstských/ potomně na znamenij radosti a Trymffu, kázali po wssj Praze zwoniti a spjwati o Duchu Swatém. Ti pak kteřijž gey poddali, nicméně na Cestách laupenj a mordowánj s wědomjm Pražanůw/ a Žižky. Za tim Kněz Jan Kazatel od Karmelitůw pogaw chasy nemalo/ táhl na Hrad Pražský/ a tu wyrazywsse Dweře Kostelnij wběhli společně do Kostela/ brali Tábori y Pražané wsseliké ozdoby Kostelnij/ Hroby Kamenné tlaukli / Obrazům Oči wypichowali/ Nosy vřezowali/ Kaplu Swatého Wácslawa wssecku zlaupili/ a naposledy Obrazy wssecky naporád na Rynku Staroměstském spálili.

Poslali také k Přewořе Swatého Gijřj, aby přigala Čtyry Artykule Pražské chceli, pakli nechce aby hned z Klásstera wyssla se wssemi Pannami. Byla toho času Přeworau Bórka z Wartmberka/ kteráž nechtěla přiwoliti k těm Artykulům Pražským/ a tak wywedena gest z Klásstera s Třidcýti Pannami s welikým posměchem / a když s nimi na Most wessli, gedni ge chtěli z Mostu házeti, a druzý toho zbraňowali / Pan Bůh ge sám chrániti račil, že předce wedeni byli do Klásstera Swaté Anny/ kdež gich bylo shromážděno ze wssech Klássterůw Tři Sta a Padesáte.

Po Zbořenij a Wypálenij Měst/ Městeček y

Wesnic mnohých, Páni, Rytjřstwo y Města sgeli se do Čzáslawě den Swatého Marcella/ kdež byla dána plná swoboda wssem Morawanům y Čzechům/ aby přigeli bud Přátele y nepřátele a zase odgeli s bezpečnosti a tu aby rokowáno bylo o pokog. Na tom Sněmu genž byl držán w Kostele Farnijm Čzáslawském / byli tito neypředněgssij / Kunrád Arcybiskup Pražský/ Oldřich z Rožmberka/ Čzeněk z Wartmberka a z Weselé/ Oldřich Wawák z Hradce/ Gindřich z Waldsstegna řečený Chudoba / Jan Sskopek z Dubé/ Gindřich Berka z Dubé/ Jan z Čzastalowic/ Hynek Krussina/ Žižky Towaryss a pomocnijk/ Boček z Kunstátu druhý pomocnijk, Flasska a ginij mnozý Páni Čzesstij. Z Morawy pak, Petr z Pernsstegna/ Heytman Margkrabstwij Morawského/ Jan z Lomnice/ a ginij.

Neyprwé rokowano o tom aby Cžtyřy Artykulowé Pražſſtj ostali byli/ k nimžto přidali Pátý/ aby Zygkmunda Krále Vherſkého nikdy za Krále nepřigjmali/ y gemu ſe žádným ſpůſobem nepoddáwali. Morawané ſwolili k Cžtyrem Artykulům Pražſkým/ k Pátému přiſtaupiti nechtěli/ lečby prwé ſwau poctiwoſt ohradili, a od Pána ſwého Cýſaře Zygkmunda odpuſſtění wzali/ pročež y žádali prodlenij, aby ſe mohli o to poraditi. Rozwažowali tu wěc Morawané welmi dlauho/ až wždy w tom Páni a Rytjři s Cžechy ſe ſrownali/ ale Měſta tomu ſylně odporowali/ pročež nebyla dána odpowěd Cžechům na ten čas.

Při témž Sněmu wyſláni Poſlowé z Měſt obzwláſſtě Pražané/ magic zpráwu o tom že Korybut Bratr Witulda welikého Knjžete Litewſkého/ nachylný byl k obyčegům Ruſkým/ chtěli aby on byl Králem Cžeſkým gſauce té naděge že ſchwalowati bude přigjmánj pod Obogj ſpůſobau. Páni ač proti tomu byli/ wſſak k wůli Měſtſké dali k tomu ſwé powolenij/ a wyſlali Dwanácte oſob/ kterýmž tegně o tom poručili/ aby geli k Korybutowi.

Pro budaucy pak paměť, wſſe což ſe na tom Sněmu dalo, wedlé ſneſſenij a gednoſtegné wſſech wůle/ napſáno geſt w Liſtu zněgjcým takto:

My Oldřich z Rozmberka/ etc. Wyznáwá-

me tjmto Liſtem/ etc. že znamenawſſe mnohé rozličné a welké neſnaze/ zahuby, pálenij/ a naſyli/ y giný neřády w Králowſtwj Cžeſkém wznikle/ pro neſwornoſt wůle, rozumu a žádoſti k prawdám ſwětle Pjſmy Swatými ohlaſſeným, žádagjce wſſi naſſi pilnoſti/ yakož pak dlužni gſme/ ty neřády w řád/ zaucky w ſwornoſt uweſti/ a obecné dobré téhož Králowſtwij napraviti a upewniti položili gſme Sněm obecný w Cžáſlawě/ na kterémž wſſickni za gednoho Cžlowěka/ w takowau gſme Smlauwu a gednotu weſſli/ a mocy Liſtu toho wſtupugem.

Neyprwé abychom Cžtyr Artykulůw Pražſkých ſgedno ſwornau myſli ſe wſſj ſnažnoſti bránili/ proti každému Cžlowěku/ genžby nám w nich yakýmkoliw obyčegem překážeti vmjnil/ neb nás od nich mocý tiſknauti chtěl/ ge držeti a naſſe Poddané k nim a k témuž wedli lečbychom byli lépegi Pjſmem Swatým zprawenj/ kterémužby Miſtři a Kněžj Pražſſtij Pjſmem Swatým nikoli odolati nemohli. Tu položeni gſau Artykulowé Pražſſtij kteréž ſe četl nahoře. Pátý Artykul geſt tento: Z gednoſworné wſſech myſli na tom zůſtano/ abychom Zygkmunda Krále Vherſkého, nimžto gſme a pomocnjky geho zawedeny/ y wſſecko Králowſtwij Cžeſké geho bezprawjm a vkrutenſtwjm k ſſkodám znamenitým přiſſlo/ za Krále a Pána Koruny Cžeſké dědičného žádným ſpůſobem nepřigjmali/ dokud nás a geho žiwnoſti ſtáwati bude/ lečby P. Bůh bez toho zgewně neráčil býti/ yakož wůle kterau y hlás neyprwé byl Poſlůw Slawného Měſta Pražſkého, y některých Panůw Cžeſkých/ Obce Táborſké, Rytjřůw a Panoſſi y giných Měſt a Obcý/ kteréž gſau giž přiſtaupili a geſſtě přiſtupugi k prawdám Artykulůw ſwrchupſaných/ neb ten Král, geſt zgewný Tupitel těch prawd Pjſmem Swatým yaſně dotčených, a geſt Wrah cti y oſob Jazyku Cžeſkého. Pakliby kterij Páni, Zemané neb z Obce od nás ſe odtrhli, a tomu Králi nápomocnj byli/ buď raddau neb ſkutkem, bez ſwolenj Obce Pražſké, a těch Panůw Zemanůw y giných Obcý/ a toby na ně dokázáno bylo giſtým wědomjm, a gſauce napomenutj Liſty neb Poſli giſtými, tohoby ſkutečně zanechati nechtěli/ ten a ti w pokutu njže pſanau vpadnauti magij.

Wywolili gſme pak gednomyſlně a ſpolečně Mužůw wěrných a ſtálých z proſtředku ſebe 20. totiž Jana z Kněžowſý/ Lideře z Radkowic/ Pawljka a Jana Charwáta Měſſtian y Měſt Pražſkých/ Oldřicha z Rožmberka/ Cženka

z Wartmber-

z Wartmberka ginak z Weſelé. Oldřicha z Hradce. Hynka z Lichtnburka Gindřicha Berku z Dubé. Pány, Jana Žižku z Trocnowa na obě Očiſlepého. Zbiňka z Buchowa. Jana Smilkowa. Mikuláſſe z Bauchowa. Milota z Bohdánče. Onſſe z Mikowic. Gindřicha z Boharyně, Zemany. Tomáſſe z Rožmitála. Wáchu z Ziatče. Matěge Pražáka z Hradce nad Labem. Matěge z Hoſtic z Raukima/ k ſprawě a řjzenj Koruny Cžeſké kterýmžto Auředníkům, Spráwcům a Wladařům/ dali gſme, a mocý Liſtu tohoto dáwáme plnau moc/ plné Práwo k řjzenj a vpokogenij wſſij Cžeſké Země/ ſlibugjce naſſi dobrau Wjrau bezewſſij zlé lſti/ cožbykoli ti napředpſanj Wladaři a Spráwcowé ſpolečně zřjdili/ a komužbykoli z nás co rozkázali to wſſecko bez meſſkánj a odporu wěrně včiniti a wyplniti/ obzwláſſtně to cožby bylo k pomocy a k obraně Cžeſké Koruny a téhož Králowſtwj. A kdožbykoli nechtěl k těmto Artykulům ſwrchupſaným ſwoliti, ten má k tomu od týchž Wladařůw přinucen býti/ a my máme gim pomáhati. Y ſlibugem ſewſſij ſwau mocý w hůru býti/ a tu kdež ſe nam poſtawiti rozkáži, gich rozkázanij wyplniti/ lečby která hodná přjčina překážela, kterážby od těch Wladařůw přigata byla/ ale wždy moc naſſe má býti wyprawena.

Také geſt ſwoleno kdyby kdo nechtěl k těm Artykulům Pražſkým Spaſytedlným y giným přiſtaupiti/ aby ten k tomu přinucen byl wedle Nálezu předpowěděných Zpráwcůw/ z nichžto některý geſtližeby ſe Obcy neljbil, tehdy ta Obec nad kterauž geſt ten Wladař, bude mocy na geho mjſto giného woliti a poſtawiti.

Tolikéž ti Auřednjcy ſwrchupſanij/ magj, geſtližeby ſe přitreffili některé těžké wěcy kterýchby ſami rozſauditi nemohli, a wně vhoditi podlé Zákona Božjho neuměli/ Dwě Oſoby Duchownij/ totiž Miſtra Přjbrama a některého druhého mezy ſe powolati/ a od nich wezmauce naučenij řád a ſprawedlnoſt činiti.

Mjmo to doloženo geſt, aby ti Spráwcowé a Wladaři/ tu moc od nás propůgčenau a danau držeti toliko do Swatého Wáclawa neyprwé přiſſtjho/ a dále nic/ lečbychom w čaſe z wůle Božj Krále doſtali/ pročežby každý Staw při ſwých řádjch a ſwobodách zůſtati muſel. Artykulůw co ſe dotýče/ ti aby od gednoho každého a w každém Stawu byli zachowánj/ lečby opět znowu wſſech nás obzwláſſtnij zwolenj bylo. Slibugem pak wſſickni y geden každý z nás/ wſſecky kuſy w této Smlauwě položené/ držeti a ſkutečně zachowati zauplna a docela pod ſtracenijm cti a Wjry naſſi/ kteréž ſe tímto Liſtem bezewſſeho wyznánij odjuzugem/ tolikéž y Statkůw/ geſtližebychom ginače včinili/ kteřjž na Obecné dobré připadnauti magj/ tak yakoby w Zemſkých Dſkách byli zapſánj/ a zawazugem ſe pod wěčným wypowěděnjm z Králowſtwj Cžeſkého/ nimžto máme býti pokutowánij/ geſtližebychom yakkoli a na čem koli (čehož Pane Bože nedeg) některý kus ſwrchu pſaný přeſtaupili, a toho wyplniti wedlé Nálezůw ſwrchupſaných nechtěli/ a to kdyby na nás očitě řádným a hodným Nálezem neb Swědomjm bylo dokázano. Tomu wſſemu na Swědomj/ Pečetě naſſe k Liſtu tomuto gſme přitiſkli.

Na ten Sněm k tomu newelmi Maudrému

shromážděnij/ přigeli také Poſlowé od Cýſaře Zygkmunda Krale Vherſkého tam wypraweni/ totiž Aleš Holický/ a Puta z Cžaſtalowic/ magjce Liſt wěřjcy, y giný obzwláſſtnj pſanj ke wſſem tu w Cžaſlawi ſhromážděným. Y žádali oſlyſſenj, k kterémuž welmi těžce přiſſli/ tak že gim ledwa dopuſſtěno ſummu poſelſtwj ſwého oznámiti. A když počali mluwiti, a Cýſaře Zygkmunda wychwalowati/ přetrhl gim řeč Oldřich z Rožmberka, řkauce: Nechte toho mluwenij,

máteli

máteli co vkazowati, vkazugte/ a oni podali List, kterýž Krussina z Lichtm-
burka kázal čjsti předewssemi/ a ten psán byl takto:

My Zygkmund z Božý milosti Rzýmský Král/po wssecky časy rozmnožitel Rzjsse/ Vherský, Czeský, Dalmatský, Charwátský/etc. Král/Wzkazugem wssem Panům, Rytjřům, Panossem, Městům y wssy Obcy Králowstwj Czeského náš vmysl. Dáwáme wám znáti kterak gsme porozuměli, žeby měl Sněm Panský a Obecnj w Czechách držán býti na tento čas/ a z té přjčiny Vrozené, Alsse z Ssternberka ginák z Holic a Putu z Czastalowic Raddy nasse, a wěrné milé, k wám gsme wyslali/ aby nasse poselstwj k wám donesli / žádagjce wás, yakož gsme prwé od wás častokráte žádali / abysste k tomu radili a pomáhali, aby ta Země při řádu sprawedliwém a w pokogi mohla zůstati/ a z nepoctiwého narčenj wygjti/ a zwlasstě proti těm kteřjžby nás chtěli od nasseho Dědictwj odtjsknauti, neb gste nám tim powinni yakožto Pánu a Králi swému dědičnému. Bůh wj že nám té hanby žel / kteráž se děge w té Zemi/ pročež gsme wždycky prodljwali a gesstě prodljwáme nechtjce toho radi widěti, aby ta Koruna od Cyzozemcůw do konce k skaze přissla a zahubena býti měla.

Co se těch Cžtyr kusůw, o kteréž gste častokráte s námi mluwili dotýče/ abychom wám pomocni byli, abysste o to mohli řádně slisseni býti/ yakž sme prwé wám k tomu powolili, tak y nynj powolugem / a gesstě wam toho podawame, což sprawedliwého gest wedlé Pána Boha, při tom každý má zanechán býti / w té Mjře aby obě strany w pokogi byli/ gedna na druhau nikoli nesahagjc, ani gi vtiskugjc. Dale gestližeby se komu zdálo, žeby námi a skrze nás něgacý neřádowé w té Zemi wznikli/ což se nám býti nezdá/ chceme to radi opraviti, y dati se nawesti aby námi žadný neřád nebyl. Wssak o tom dobrau wědomost máte / že gsme wždycky, gesstě za dobré paměti žiwota Bratra nasseho neymilegssjho Krále Wácslawa o dobré Země té stáli/ a každý podlé swého řádu w nj obýwagjcý byl zůstawen / na čež gsme nemálo naložili, a o to welikau prácy měli. Pakliby kdo toho což podáwáme/ y čehož gste žádali přigjti nechtěl, nýbrž tu Zemi chtělliby k dalssý záhubě a k hanbě wésti, a nás od nasseho dědičného Králowstwj Czeského mimo pořádek odtiskati /gižbychom toho děle trpěti nemohli, než muselibychom wssecky Přáteli nasse / y wssecky okolnj Kraginy napomoc wzýti, a k tomu tak přikročiti/abychom ty neřády, gessto se w zemi děgj zastawiti/ a nás od Králowstwj nasseho dědičného odtisknauti nedati / což owssem bez weliké záhuby a nenabyté sskody y hanby wassi y budaucých wassich nemohloby se státi/ yakož wám o tom owssem, y o giných wěcech nasseho vmyslu / swrchupsanj Alss a Puta/ wěrnj nassi mili dostatečnau spráwu dáti magj. Protož od wás žádáme, cožkoli oni k wám gménem nassim mluwiti budau aneb s wámi gednati / abysste gim oběma spolu, neb gednomu z nich ač gestližeby tu druhý nebyl, neb býti nemohl, wěřili / tak yakobychom my tu sami osobně býti ráčili. Dán w Trenčině Léta od Narozenj Syna Božjho 1421. w Auterý po Božým Těle / ginák po Swatém Vrbanu/ Léta Králowstwj nasseho Vherského Třidcátého Pátého.

Ad mandatum Domini Regis.

Michael Canonicus Pragensis.

Po přečtenj Listu toho / radili se wssickni wespolek, yakauby měli dati odpowěd Cýsařowi Zygkmundowi / y zůstali na tom gednoswornč, aby sepsat dali wssecky Artykule, pro které ho za Krále přigjti nechtěgi/ a s tim Posly zase wyprawili. Napsaná tehdy byla odpowěd Zygkmundowi Cýsaři odewssech na tom Sněmu Czáslanském shromážděných w tyto slowa:

Neyjasněgssj Knjže a Králi/etc. Yakož Wasse milost w swém Listu doložiti račila / bylilibyy yacý neřádowé skrz Wassy milost w té Koruně Czeské spůsobenj, žebysste ge naprawiti račili/tito gsau Neřadowé welicý njže psanj.

Prwnj Neřád gest ten/že Wasse milost račila dáti Mistra Jana z Husynce pod swým gleytem vpáliti, a to k hanbě a k potupě wssemu Jazyku Czeskému.

Druhý/ wssickni oddělency a potupeni Kacýři od Cýrkwe Swaté/ měli plnau swobodu w Konstanském Koncilium mluwiti, a nassi wěrnj neměli/ a nadto wegsse, abysste hanbu Czeskau rozmnožili dopustit gste račili y druhého Mistra totiž Jeronýma pod Gleytem nassim a proti Gleytu nassemu vpáliti.

Třetj/ račili gste dopustiti odsauzenj na Czeskau Zemi / a na odsauzené Czechy Křjž neb Kruciatu Papežskau wydati, aby ge ginj wssickni Křestiané potupili a wyplenili.

Cžtwrtý/ ten Křjž neb Kruciat račili gste poručiti w Městě Wratislawi oznamowati a prowolati/ wssemu Jazyku Czeskému k weliké hanbě y záhubě.

Pátý / tim Kacyřowánjm račili gste na nás wssecky okolnj Národy wzbuditi, a potom ge na nás yako na nesslechetné Kacýře a odřezance od Cýrkwe Swaté wésti.

Ssestý/ Knjžata a ginj Cyzozemcy vwedenj od Wassi milosti do Země Czeské / gi hubili a plundrowali Mečem y Ohněm/ ani Swětským ani Duchownjm ani Pannám ani Panjm neodpausstěli.

Sedmý/ Měsstiana gednoho Pražského Jana Krásu / račili gste kázat na potupu přigjmanj z Kalicha Koňmi po Městě wláčeti/a potomně nemilostiwě vpáliti.

Osmý/ Některé Měsstiany Wratislawské račili gste poručit stjnati pro winny, gichžto se proti Králi Wácslawowi dopustili/ a některj odtud gsau wyhnáni k gich weliké sskodě a hanbě.

Dewátý / račili gste odtrhnauti Zemi Brabantskau od Koruny Czeské/ kterauž Cýsař Karel slawné paměti Otec Wa-

ſſi milosti s weikau pracy a nákladem nemalým k Cžeſké Zemi připogil/ toliké; Marky ſtaré ráčili gſte zaſtawiti / a to wſſe bez powolenij a wědomij Zemſkého.

Deſátý / Korunu Cžeſkau mijmo ſwuog ſlib/ bez powolenij Panſkého, Rytjřſkého y Měſtſkého, ráčili gſte wywezti wen z Země/ na ſſkodu a poſměch Králowſtwij Cžeſkého.

Gedenáctý / Klinoty rozličné/ kteréž Předkowé naſſi těžce doſtáwali/ ge ke cti a chwále Božj a Swatým Dědicům za Poklad tomu Králowſtwij chowali/ wſſecky gſte ráčili w Pražſkém Koſtele y na Karlſſtegně y w Kláſſterých pobrati a wen z Země wywézti.

Dwanáctý / Swátoſt Řjzſkau/ kterauž Cýſař Karel s znamenitau pracý a nákladem weliitým Králowſtwij tomuto k weliké poctiwoſti ſpůſobil/ ráčili gſte tolikéž bez wſſeho Obecnjho wědomij nám odnijti.

Třináctý / Dſky Zemſké ráčili gſte ſchowati bez wědomoſti Stawůw / a Penjze v Deſk položené/ chudých Syrotkůw a Wdow proti wſſemu řádu a Prawu/ ráčili gſte pobrati.

Cžtrnáctý neřád/ že ſwobod a Práw gichžto Země Cžeſká y Morawſká vžjwali / ſkrz Waſſi miloſt gſme zbaweny. A ti gſau neřádowé kteřjž ſe dáli půwodem Waſſi miloſti.

Protož žádame Neyprwé / abyſſte nám to ráčili naprawiti/ a tahanénij oſob naſſich přetrhnauti/ a Králowſtwij Cžeſké y Margkrabſtwij Morawſké z nich wywéſti,

Druhé / Země odlaučené bez powolenij Stawůw od Koruny Cžeſké/ aby byli zaſe nawracené a připogené.

Třetij / Koruna a Swátoſt Řjzſka / Klinoty ſwrchu pſané a Dſky Zemſké/ y Liſtowé kteřij gſau nám na Karlſſtegně y ginde pobránij, to wſſe aby nám bylo nawráceno.

Cžtwrté / Země okolnij kterýchž gſte na nás ráčili popuditi a zbauřiti obzwláſſtně ty kteréž pod Korunu Cžeſkau přináležegi / aby vpokogené byli / a Krwe naſſe wijce newylewali/ aniž Statky naſſe hubili.

Také chceme tomu abyſſte o vmyſlu naſſem wěděti ráčili z ſtrany naſſich čtyř Artykulůw/ pro kteréž gſme ſe na tom gednomyſlně ſneſli / abychom od nich nikterak neodſtupowali.

Prwnij Artykul geſt / o přigijmánj Těla Božijho a Krwe Božij pod Obogij ſpůſobau / z ſtrany kteréhož na tom gſme zůſtali, abychom tak a neginač přigijmali.

Druhý / o Kázanij Slowa Božijho / kteréž aby

aby ſwobodně, kdežkoli a od kohokoli zgewně mluweno a kázano býti mohlo

Třetj / o neřádném Panowánj Duchownjm/ poněwadž my ta Zbožij Kláſſterſká raděgi k rucenaſſi držeti chceme.

Cžtwrtý / o zgewných hřijſſich/ aby totižto zaſtawowáni býwali/ obzwlaſſtně w Domkách obecnijch.

K tomu také zůſtati chceme při naſſich ſwobodách a Práwjch, zwyklostech a obyčegich / kterýchž Předkowé naſſi, od Králůw a Knjžat Cžeſkých obdařeni vžjwali.

Ti Artykulowé poſlání byli z Sněmu Cžáſlawſkého k Zygkmundowi Cýſaři/ kterýž vwažuge wſſe což w ſobě obſahowali/ kázal na ně odpowěd dáti Liſtem takto pſaným:

My Zygkmund z Božj miloſti Král Řijmſký/ etc. Wam wſſem Panům, Rytjřům, Panoſſem, Pražanům y Obcem Králowſtwij naſſeho Cžeſkého, wěděti dáwáme.

Nakož nám winnu dáwate w mnohých Artykuljch/ obzwláſſtně o vpálenj Miſtra Jana z Huſynce a Miſtra Jeronýma / dotýkagjc Kacyřſtwa haněnij Země Cžeſké y ſužowánj, giſtě tim my winni nejſme/ neb to geſt nemi neſſlo, a geſtě negde / ale gich nedověenjm a nenaležitým proti Pánu Bohu rozumem/ na kteréhož ſe řitili, a na Cýrkew geho Swatau. To žeby k hanbě Země Cžeſké býti mělo, nám ſe nezdá / owſſem gednemu každému wědomo geſt, že gſme předewſſjm Koncilium Konſtantſkém za Wáclawa Krále Bratra naſſeho negmilegſſjho dobré paměti ſnažně odpowjdali/ gey y wás doſtatečně wymlauwali/ až gſme ſkrz to y weliké haněnj, aniž geſt také Země Cžeſká w čem haněna neb odſuzowána byla / než ti kteřjžby w nj Kacýřſtwj drželi a wedli. Protož giſtě wězté že nenj žádná hanba ani haněnij ani yaká potupa Zemi této ſe neſtala / než těmi wěčná hanba y záhuba Koruny této přiſſla / kteřjž Zbožj ſwá vtratiwſſe, neſſlechetně Kláſſtery a Koſteli kteréž naſſi Předkowé s welkým nabożenſtwjm Pánu Bohu ke cti a chwále poſtawili/ zlaupili a rozbořili. Tělo Božij wyhnauce též y giné Swátoſti/ ohawně po nich nohama ſſlapali, nad Pannami, Kněžmi, Rytjři, Panoſſemi a ginými dobrými Křeſtiany, mnohem ſe vkrutněgſſi než Pohane vkazowali / bezewſſj přjčiny Měſta ſlawná, Zámky y Twrze pálili, winné y newinné hyndrowali, gednom aby ſe Krwe a Statkům gich naſytili. Ti zgewnj a nekřeſtianſſtj neřádowé wzbudili gſau a wzbuzugj proti wám okolnj Knjžata / vwažugic ſpráwy waſſe ne Rytjřſké ani Lidſké/ ale lehkomyſlné a howadſké. Ti nechwálitebnj ſkutkowé, palenj mordowé/ přjčina gſau ſkaženi toho ſlawného Králowſtwj, a ne my, aniž kdo giný/ neb to geſt nepodobné, a žádný wěrný tomu wěřiti nebude/ ani rozumem toho nenůž vkazati, abychom my naſſe dědictwj a Králowſtwj wlaſtnj k takowé nesnázy hanbě a ſſkodě přiweſti měli / ano a čemuž giſtě wězte a tomu wěřte / té hanby od wás včiněné a záhuby té Země geſt nám lito welmi.

O Korúně a Swátoſtech yakž nám winnu dáwate, to wſſe wzali gſme y ſchowali ne ke ſſkodě Cžeſké Zemi/ ale proto, aby ty wěcy tak yako giné nebyli rozebrané a ſtracené. Dſky Zemſké wzali gſme s powolenjm Panſkým a oni gſau ge Pečetmi ſwými zapečetili / na ten čas když gſau měli býti wyzdwiženě a ſchowané. Neřády yakž wy prawjte, geſtližeby ſe ſkrz nás yacý w té Zemi dáli/ chceme o to s okolnjmi Pány Země Cžeſké gednati / a to od

činiti

činiti, wssecko zase k nápravě přiwesti/a wy tolikéž včiňte co gest wámi nečiniti, řádůw a záhub přisslo/ tak abysste to naprawili, a od toho přestali/ tak yakž se Knjžatům a Panům zdáti bude.

Pjssete nám také že gste se w tom konečně srownali, abysste Cžtyry Artykule Pražské drželi, na to wám tuto odpowěd dáwáme. Wjte o tom dobře wssickni / že gsme wám toho nikdy neodpjrali, aby o to slyssenj (neb yakž wy gmenugete hádanj) býti mělo, ale wy dřjw nežli čas toho slyssenj přissel Zemi gste nassi wlastnj, a wlast swau milau, Ohněm y Mečem splundrowali.

Pjssete tolikéž že chcete při swých řádých a Práwých zůstati, tak yako wassi Předkowé, wězteš o tom že náš vmysl nikdá na tom nebyl, abychom my wás měli z wassých dobrých řádůw a swobod wywoditi/ nýbrž tomu chceme a na tom gsme wždycky byli, těch řádůw radegi přičiniti nežli vgjti, protož pilně vwažugte, kdo wás z wassich řádůw a swobod wywozuge, a wasse Práwa russý, myli čili wy sami, a wzhljdněte do zapisůw wassich pozorugjce russiteli tam Práwa swá čili nerussjte.

Mjmo to slyssyme že gste w Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském Obrazy Kamenné Předkůw nassich potlaukli/Knjžat a Králůw Hrozných zohyzdili/ Střjbrné Obrazy pobrali/ Dřewenné popálili, newjme timli spůsobem Práwa a Swobody wasse naprawugete, a gesstě že chcete Hrad Pražský, kteréhož gste nestawěli obořiti, y Kostel ten slawný, genž gest ke Cti a chwale Pánu Bohu a Swatým Dědičům geho ku památce postawen, wniweč obrátiti. Protož my wás pro Pána Boha prosýme nečiňte toho ani činiti nedopausstěgte, wssak gste giž dosti včinili hanby té Zemi Cžeské, že gste gednu Stolicy welmi slawnau Koruny té skazyli, na Wyssehradě Kostel Swatých Petra a Pawla, a při tom giných ctrnácte rozbořili gste. Obořjteli pak y druhau Stolicy té slawné Koruny, giž wěčnau hanbu, nelásku od Pána Boha, a nepřjzeň od Knjžat okolnjch sobě spůsobjte/ wzbudjte proti sobě Pána Boha y Národy cizý a sebe y tu Korunu k wětssj hanbě a k nenabyté sskodě přiwedete. Wjte že ten Kostel gest Hlawa té Koruny, že w něm pochowán Swatý milý Wácslaw, a giný Dědicowé Swati, y Cýsař dobré a Swaté paměti Otec náš neyniegssý, y ginj Králowé a Knjžata. Pro Bůh prosýme smilůgte se sami nad sebau, a nad Zemi tau/ a nedegte gi wjce hubiti, a Služebnjky nasse mordowati/přistupte k sprawedlnosti, tak yak gsme wám prwé psali, a zastawte ty neřády, ať se wjce neděgi proti Pánu Bohu/proti dobrému pořádku Cýrkwe Swaté, y proti nám/ a my wám rádi chceme rádni a pomocni býti/ paklibysste toho nevčinili, ačbychom potom rádi chtěli, snad nebudem mocy tomu za dost včiniti/nepřestaneteli na tom gesstě skrz wás k tomu přjde/ že ta Země musý zahubená a skažená býti.

Toho času Žižka Tyrran vkrutný a skazytel

wssi ozdoby Králowstwj Cžeského/ s Tábory swými a Minystry, tolikéž y s některými Pány a Zemany pomocnjky gezdil po wssem Králowstwj Cžeském/ wyhledáwaje málo horssj nežli sám byl Bludnjky, obzwlásstně ty, gessto o Swatosti Oltářnj nic nesmegssleli/ kteréž Táboři Pikharty nazýwali, ač z těch possli, kteřjž se Včenj Mistra Jana z Husynce a Mistra Jeronýma z Prahy přidrželi/ z těch kterékoli Žižka nalezl/ Ohněm poručil páliti.

O tom wěda Kněz Martin Loquis / genž byl z Wězenj Pana Oldřicha Wawaka z Hradce, na žádost Táborůw wypusstěn/aby od Žižky neb Pražanůw polapený na Hranicy neb do Sudu nemusel, vmjnil gjti do Morawy. Prissli spolu s Towaryssem swým Prokopem, Knězem gednowokým.

tehdy s tím vmyslem do Chrudimě, a počali po Domjch kázati/ale Chrudimský Heytman Diwiss, bez messkánj poručil ge wzýti do Wězenj, a přistaupil k nim, tázal se gich o Wjře řka: Bratřj milý co wy smeysslite o Těle Božjm na Oltáři? Odpowěděl Loquis/o Oltáři nic newjme/ale tak smegsslime že Pán Gežjss měl gediné Tělo/a s tím že na Nebe wstaupil. Ledwa to dopowěděl, a on dal mu w Nos, až se obrátil/ a hned na zegtřj chtěl ge dáti spáliti/ale wkročil w to Kněz Ambrož Farář z Hradce nad Labem, gsa tehdáž přjtomen, a žádal aby gemu w ruce dáni byli, že ge chce naprawiti / což Diwiss na žádost geho včinil/a kázal ge swázané do Hradce dowesti/ kdež saucé dwě Neděle, nechtěli od bludůw swých odstaupiti/ y poslal ge do Raudnice k Arcybiskupu Kunrádowi v něhožto seděli w temném Žaláři za Sedm Neděl, a nechtěli než při swých bludjch zůstati. W tom Žižka přigel do Prahy a žádal Pražanůw aby pro ty Wězně poslali do Raudnice, a ge na Rynku Pražském vpáliti dali.

Konssele někteřj nepřáli Martinowi té Smrti, neb s nim ty bludy tegně drželi/ale nemohli w tom překážku žádnau včiniti / a giž poslán byl geden z Raddy do Raudnice aby ge kázal Katu trápiti / aby wyznali od koho magj počátek bludu toho, a oni gmenowali mnohé Měsstiany Pražské swé pomocnjky a následownjky těch bludůw/potomně napomjnánj častokráte aby toho vstaupili, a oni odpowjdali že gich Wjra prawá gest/ ginj pak wssickni že gsau ďáblem swedenj/a tak s tau wjrau neb radegi newěrau we Cžtwrtek před S. Bartolomějem gsau vpálenj a hned té chwjle 4. Pražané z té Sekty s třema Minystry do wězenj wzatj.

Při témž čase někteřj z Měsstianůw Pražských, k těm bludům náchylnj/ sessli se tegně k Knězy Janowi Mnichu / gehožto se přidržela wětssj strana Obce Nowoměstské, do Klásstera Panny Marige Snežné/ kdež gesstě gen gediná Zed pozůstáwala/a tu z společné wssech raddy rozkázali w weliký Zwon vdeřiti / pro kteréžto zwoněnj zběhli se wssickni bludnicy z obau Měst Pražských na Krchow téhož Klásstera/ odkudž wssickni namluwenj od toho Mnicha ssli vprkem na Rathauz Staroměstský, a potomně na Nowoměstský/ a kázawsse se Konssselům posaditi/těžce gim domlauwali/a mnohé gim dáwali winny, o kterýchž oni nic newěděli/ toliko hledagjc na ně přjčiny aby ge z Konsselstwj zsadili/ yakož hned gim Mnich wzal Pečet Městskau, což včinil y na druhém Rathauze/ a Město gedno k druhému připogil/ dokládage že to spogenj trwati má gednom do dalssjho opatřenj / a wywoliwsse z sebe čtyry osoby/ ge za Heytmany wyzdwjhli/a těm Obce k sprawowánj poručili.

Obáwage se potom Mnich Jan / aby pro ten včinek něgaké různice newznikli/ zwolal opět Obce/ kteréž wywolili z Starého Města Patnácte osob a z Nowého tolikéž Patnácte/ a ty wyhlassowal onen Apostata/ a kázal aby na Staroměstském Rathauze sedjc/ obě Obce saudili. Z toho počtu Konsselůw, geden Platnýř wida že takowé wolenj a sazenj Konsselůw bylo proti řádu a Práwu/ nechtěl býti Konsselem. Tu při tom shromážděnj Mnich onen který; na se wzal Auřad Podkomořský aneb snad Králowský / otewřel Vsta swá a mluwil k nim takto: Pohleďtež nynj Lidé Swětsstj, k čemu gste přiwedenj/ že gste giž včiněnj za gednoho Cžlowěka / y chceteli abychom my Duchownj také srownánj byli a Lidu nebauřili/ musýte Mistra Krystyna Faráře od Swatého Michala y s geho Kněžmi preč zahnati/ poněwadž se s námi w dobrých obyčegjch nechce srownati/a zachowáwa Ceremonye wedlé nařjzenj Řjmského/ Djtkám podáwati nechce/ ani spjwati Jazykem Cžeským w Kostele swém nedopausstj/ protož ať gest odtud wypowědjn y wywedeń hned bez odtahu. To slysse Lid Obecnj wzkřjkli wssickni gednjm Hlasem

nechť geſt tak a neginač. Řekl Mnich Jan: Zdali ſe wám za dobré, aby tu hned giný Kněžj geſſto činj poſluhowánj wedlé naſſeho obyčege vwedeny bylj: a opět zwolali wſſickni/ y to nechť ſe tak ſtane. Wywedenj tehdy bywſſe li Kněžj pořádni od Swatého Michala půwodem Mnicha Jana a Miſtra Jakobella/ a na gich mjſto dáni bludni a neřádnj, totiž Wyljm z Auſti a ginj k Pikhartům náchylnj. Mnozý owſſem dobřj Křeſtiané z toho ſe nemalo rmautili, wſſak nemohli ſe takowé mocy protiwiti.

Při témž čaſe Pražané Lid ſwůg pěſſý y Gýzdný wyſlali k Launům / na kteréžto mjſto přigeli k nim Žiatečtj a Slánſſtj a ti gezdýce ſpolečně po Kragi Slanſkém činili znamenité ſſkody po Weſnicech/ y Kláſſter Panenſký řádu Premoſtratenſkého w Pondělj po Swatém Prokopu wybrali a wypálili. A odtud táhli k Teplicy / od Teplic k Kláſſteru Oſeckému.

Páni někteřj Czeſſtj/ yako Oldřich z Rožmberka/ Czeněk z Wartmberka/ Wawák z Hradce a ginj/ položili ſobě Sněm w Czeſkém Brodě/ na kterémž coby gednáno bylo/ doloženo geſt pod Měſtem gmenowaným njžegi.

W Neděli po Swatém Hawle/ Jan Mnich čaſto gmenowaný od Matky Božj Sněžne poručiw welikým Zwonem zazwoniti / ſwolaw obě Obce na Krchow Swatého Sſtěpána/ kdež ſlowe na Rybnjčku/ a ſtoge vproſtřed Lidu mluwil žeby za ſluſſné bylo aby některý muž hodný, wywolen byl za Heytmana Pražſkého, genžby Obec y Konſſely ſprawowal/ tak geſtližeby který nehodný byl z těch Aukednjkůw, toho aby mohl ſložiti a giného na mjſtě tom vſtanowiti. Schwalili wſſickni raddu takowau, a hned gednoho z ſebe wywolili gménem Bzdinku/ gehožto on za Heytmana předewſſemi wyhláſyl/ a dal mu moc plnau gméně wſſech zlé a nepoſluſſné treſtati/ budto Wězenjm, bud z Měſt wypowěděnjm/ bud na Hrdle y na Statcých wedlé geho zdánj a rozſſaffnoſti treſtánjm. Pro lepſſj mocnoſt a ſtwrzenj té wěcy, přidánj gſau mu Cžtyry pomocnjcy z Staré° Měſta dwa, z Nowé° Měſta tolikéž dwa, aby ſpolečně wſſecky wěcy řjdili/ wſſak w tom wſſem poddani gſauce Bzdinkowi yakožto neypředněgſſjmu Heytmanowi a Správcy.

To wolenj Starſſým a maudřegſſým neyméň ſe nelýbilo/ pročež ſeſſli ſe do Betléma a odtud ſſli na Rathauz Staroměſtſký y Nowoměſtſký, a mluwili, že nenj ſluſſné aby Heytman wolený aneb pomocnjcy geho něco začjnati měli bez wědomoſti a wůle Konſſelůw/ ale nemohli proti tomu nic včiniti/ neb Heytmané předpowěděnj wládli Obcy y Konſſely, tak yakž nařjzeno bylo, a ti pět Konſſelů Muže dobré a hodné z Aukadu tohoſložili, ne z giné přjčiny gedno z té, že ta wůle byla Kněze Jana Mnicha.

Jan Sádlo zachowáwage pořádek Křeſtianſký, vpadl některým bludným Pražanům w podezřenj/ ſkrz to ſamé že geſt obeſlaný gim na pomoc s ſwým Lidem nepřigel. Porozumjwage on tomu weyborně a proto k nim Pſanj včinil, žádagjc bezpečnoſti že chce k nim přigeti a z toho domněnj ſe očiſtiti/ gemužto odepſali Konſſelé aby přigel bezpečně, že oni leda yakýms klewetámi mýſſla v ſebe nedagj/ y gel k nim w Pondělj po Swatém Hawle s dwěma Bratry ſwýma Petrem a Burkardem kteřjž tolikéž ſlauli Sádlowé z Janowic/ a tu hned toho dne druhau hodinu na Noc bez wſſj ſpráwy Křeſtianſké/ o kterauž ſnažně žádal, ſtiat geſt. Nazegtřý

třý Tělo geho z Rathauzu bez Zwoněnj neſſeno na Krchow Swatého Mikuláſſe a tu pochowáno.

Předpowěděný Jan Sádlo byl někdy Raddau obzwláſſtnj Wácſlawa Krále který mnohá dobrodinj Pražanům činil/ ale oni ſe w nenáwiſti měli Pikharty temiž bludy gſauc nakwaſſenj, ačkoli znali že náchylný byl k Přigjmánj z Kalicha / tak dlauho o to vſylowali, až gey o Hrdlo připrawili.

We Cžtwrtek před Slawnoſti Swatých Sſymona a Judy/ přineſſené byli do Prahy Nowiny, že Poſlowé wyſlánj tegně k Witoldowi Knjžeti Litewſkému, wſſickni od Jana Knjžete Opawſkého zgjmánj gſau a poſlánj k Králi Zygkmundowi do Vher.

Téhož Roku mnozý z Táborůw hroznégſſj bludy wymegſſleli/ kteřýž y počali rozſſyřowati nedaleko od Hradce w gedné Wſy řečené Strážnice, w nižto ſcházegjc ſe, Sodomſkau neſſlechetnoſt páchali.

Potomně zmocnili ſe gednoho Oſtrowu genž ležj mezy Hradcem a Weſeljm, na němž nazý Mužj y Ženy chodili/ prawjce že tak wſſickni Lidé po wſſem Swětě choditi magj yako Adam a Ewa/ pročež nazwánj gſau Adamite/ gichžto Správce byl negaký Kowář Rohan řečený z Weſelé/ kteréhož oni Bohem nazýwali.

Czaſu gednoho připrawiwſſe ſe do Sſatůw, táhli tegně w Nocy k Perčicy/ a tam ſkočiwſſe do Měſta/ Mladé y Staré/ Ženy y Děti napořad mordowali/ a naposledy když wſſecko což w něm bylo wyneſli/ Měſto to zapálili. Hned yakž zwěděl o tom Žižka, táhl na ně s Synem Wawákowým z Hradce/ kteřjž pochytiwſſe Zbrog bránili ſe ſtatečně/ takže mnoho Hradeckých pomordowali/ nicméně s welikau těžkoſti přemohli ge Bogownjcy Žižkowi, a Boha gegich Rohana Kowáře Cepami vmlátiti muſeli/ neb ačkoli mnoho Sſjpůw w ſwém Těle měl, wſſak odporowal zmužile welmi/ až přjliſſnau mocý na Zem byl poražen.

Na Táboře ſkryli ſe někteřj z té Roty/ ale Žižka yakž ſe o nich dowěděl, hned ge poručil zgjmati, a w Klokotech do Fary wehnati a zapáliti.

Po Slawnoſti Swatého Martina/ Cýſař s mnohými Hauffy položil ſe v Gihlawi/ a tu Pány Czeſké někteeré k ſobě ke Dni Swaté Alžběty obeſlal pod Gleytem bezpečným. Ugeli gſau k němu Páni, gichžto gména položená gſau pod Stawem Panſkým. Žižka a Pražané nebyli tím ſpokogenj, zwláſſtě že ſe Páni ti s Cýſařem pogednali / a ſebrawſſe Lid táhli k Czáſlawi/ a odtud do Hory Kutny, kdež očekáwali na Zygkmunda Cýſaře aby ſe s nim Wogenſký potkali/ wſſak potomně porozuměgjce že Cýſař nemalé Wogſko s ſebau wede / mnozý z Hory ſe vkrádali do Prahy.

Sam také Žižka Vhrůw tu dočkati nesměl/ nicméně položil se na Hoře řečené Taurkant blýzko od Hory Gutny/ a w tom Cýsař s Lidem opanowal Horu Kutnu/ a zwěděw že Žižka ležý na Taurkantu Wozy otočený/ poručil geg oblehnauti. Druhé Nocy Žižka s swými se připrawil a kázal hřmotem vdeřiti na Strážné/ y prebil se skrz Wogsko/ a gel y s Wozy až na Kolijn/ což se dálo ten Den před Ssтědrým Wečerem.

Léta Páně 1422. Znamenagic Pražané/ že

Heytmané od Kněze Jana Mnicha a Obce nařijzený nic giného nepůsobý gednom že Blud Pikhartský sylně rozmnožugý/ a přigýmaný pod Obogý spůsobau potlačugý/ sessli se Konsselé s některými Starssými na Rathauz a wolili za Heytmana Hasska Welisse ginák z Ostrowu/ s nimižto na tom zůstali aby wýce Mnichu tomu nad sebau panowati nedali/ poněwadž giž dosti dlauho sobě zosobowal důstogemstwý Králowské/ dosti Pikharty a Kacýře rozmnožowal/ Konssely z Raddy wysazowal/ bludným rubačům proti Přigýmánný pod Obogý spůsobau gich mýsta dáwal/ a wsse tak činil, yak se wůli geho zdálo a widělo.

Kněz Jan Mných porozumýwal tomu že

Konsselé tegnau Raddu mýwagý bez geho přýtomnosti/ pročež prwnýho Pondělý w Postě, pogaw s sebau některe z swé Roty/ prissel tegně na Rathauz Staroměstský a hned wkročil do Raddy bez opowědi sám Desátý/ y nalezl tam Heytmana Hasska an sedý s Konssely w Raddě/ a mluwil k nim welmi přýkrá slowa, dokládage že káže wssecky y s gich Heytmanem shladiti, řka: hned yá půgdu a poručým na Obec zazwoniti/ budete y s wassým Heytmanem z Oken lýtati/ a giných Konsselůw po swé wůli nasadýme. Pro takowé pohrůžky schopili se wssickni, Mnýcha y s pomocnýky geho gali/ a hned wssecky w Syni dolegssý zawřewsse Rathauz, stýnati poručil/ což wykonáno gest bez messkánný/ ale Kati neopatrný že Krew spolu s Wodau po žlábku z Rathauzu wypustili, tim samým Konssely zradili: Neb spatřiwsse Krew stegýcy okolo Rathauzu, hned aby zwěděli co se tam děge Dwéře wysekali, a tu nalezli Těla těch gessto Stýnaný byli/ s welkým nařjkáným Hlawu Mnýcha předpowěděného na Mýsu wložili a wynesli gi před Rathauz popůzugýce Lid a žádagýce, aby toho skutku nenechali bez pomsty.

Tim ponuknutým obořili se na Domy Konsselské/ Statky gich rozebrali/ zlaupili při tom y Židy, y Mistry zgýmané wedli na Rathauz/ prawýce, že to gsau ti Zrádcy kteřýž Studenty z Prahy wyhnali, a nás o nassi žiwnost připrawili. Mnozý y z Mistrůw gim vtekli/ a oni na zegtřý Dwéře Železné w Kolegijch wylámali/ Knihy z Biblyotek wynásseli/ z nichžto gedny roztrhali druhé spálili.

Jakobellus a Gaudencius/ wložili Hlawy těch stýnaných na Máry/ po wssem Městě ge nosyli/ spýwagýce, tito gsau Swatý Božý/ kteřýž pro Zákon Páně Těla swá wydali na trápený. Ženy kteréž slauti chtěli neypobožněgssý chodili za nimi Čtrnácte Dni plačýce a nařýkagýce rozličnými obyčegi wesskeren Lid k pomstě napomýnali, aby Krew hřýssnau za Swatau wylili.

W Středu potomně ta placha Obec/ aby swau

nezbednost nad Správcy swými wykonala, poručila stýti tu před Rathauzem Staroměstským Pět Konsselůw Mužůw wýborných, gmenowitě Jakuba Helffýře/ Prokopa Widaussa/ Jana Rytýře/ Janka od Strakatého Wola/ a Antonýsse welmi nábožného Člowěka.

Před Nowoměstským také Rathauzem, dwa Konssele Nowoměsstý z rozkázaný Obce stiati/ totiž Břichta Zwonář, a Jarossek od Střjbrné Hwězdy, ne z giné přjčiny gednom z té/ že gsau Mnicha onoho měli w nenáwisti, a že gsau mluwiti měli, že on nic dobrého nespůsobý při Obcech a Městech Pražských.

Při témž čase Zámek Burgleys ginák Kři-

woklát neb Hrádek wesskeren z gruntu wyhořel.

Téhož času přigel do Prahy Bratr Witulda

welikého Knyžete Litewského gménem Korybut, s Pěti Tisýcy Lidu welmi chatrného wedlé obyčege a spůsobu Litewského/ gehožto přigali Pražané poctiwě/ ale pro neobyčegnost gména geho/ nechtěli aby slaul Korybutem ale Zygkmundem, Po malém čase snesli se na tom y s giným Městy, aby gey na Pražském Rynku Korunowali, ale Páný Zemssťý k tomu neswolowali/ obzwlásstně ti kteřýž se s Cýsařem Zygkmundem smýřili w Gihlawě a tim mnoho Panůw a Rytýřůw po sobě potahli/ tak aby Korybuta nepřigýmali za Krále, pro přjčiny tyto kterež Pražanům poslali.

Prwný přýčina/ že giž magj Pána swého to-

tiž Zygkmunda Cýsaře/ yakožto prawého k Králowstwj tomuto napadnjka po Otcy y po Bratru Dědice/ w tom Králowstwj rozeného, y tauž Korunau kterauž Otec y Bratr geho Korunowánj byli, korunowaného/ pročež žeby slussné nebylo, aby oni magic Krále žiwého na Králowstwý Cžeské korunowaného, giného gemu na odpor korunowati měli.

Druhá/ poselstwý prwnj že bylo owssem wy-

prawено k němu s wůli a wědomým některých Panůw, ale druhé y třetý že gsau Měsstiané sami od sebe včinili, a Pány w tom gednáný opowrhli.

Třetý/ poněwadž Korybut yakž slyssýme ne-

ný we Gméno Swaté Trogice pokřtěn/ geho za Pána mýti nemůžeme a nechceme.

Na to odpowěděli Pražané/ chtěgte neb ne-

chtěgte/ ale za Pána ho mýti musýte/ což wsse dálo se ginače, neb Páni wzali Korunu Králowskau s ginými ozdobami Králowskými z Kapli Swatého Wáclawa z Rukau Prelátských/ a wezli ge tegně na Karlsstegn,

kterýžto Zámek dobře nasspižowali / y Wogáky osadili. Nicméně Pražané aussali že se to státi musý wedle mysli gich obzwlásstně s pomocy Jana Žižky pro kteréhož rychle poslali/oznamugjce/že Korybuta ginák Zygkmunda Bratra Knjžete Litewského za Krále přigali/a protož aby přispěl na pomoc a pomohl Koruny dobýwati.

On yako chytrý wěděl gestli že Král w Zemi bude / že mu nedopustí gi plundrowati ani wjce Heytmaniti / dal gim odpowěd že toho neučinj / poněwadž Lidu swobodnému Krále mjti nenáležj.

Prażané bez pomocy Žižkowé táhli k Karlsstegnu a položili se u Wsy řečené Mořina / kdež teprwa Heytmané poručili Lid sčjsti / y načteno gich Dwadceti Cžtyry Tisýce / kteřjž Dwadcátého Osmého Dne Měsýce Máge klásti se počali okolo Zámku/ a Páni před tim giž byli Korunu y Swátosti otesslali toliko w Desýti Koních na Welhartice.

Na Kněžský Hoře genž gest na puol nocy položilo se Pražanůw Ssest Tisýc / magjce dwě Děla/gedno řečené Jaroměřice/druhé Rychlice / k tomu Cžtrnácte Tarasnic a Prak Staroměstský.

Na druhé Hoře genž gest nad Haknowem Dolem na Weychod Slunce/ položilo se gich tolikéž Ssest Tisýc/ kteřjž měli gedno Dělo řečené Pražka/ Dwanácte Ssrubnic a druhý Prak Staroměstský.

Na třetj Hoře řečené Plessywé od strany Polednj proti weliké Swětnicy položilo se gich také Ssest Tisýc / a ti měli Dělo genž slaulo Howorka/ Dwanácte Ssrubnic/a Prak Nowoměstský w nowě udělaný.

Na Cžtwrté Hoře od Západu Slunce kteráž se gmenuge Jaworka proti Studnicy / leželo gich nápodobně Ssest Tisýc/ kterýchžto Dělo slaulo Trubačka a při něm měli Osm Ssrubnic a Dwa Praky geden Slánský / druhý Nowoměstský.

Prwnjho druhého Dne nic giného nečinili gedně dělali Zákopy a Tarasy lámagjc Skálu. Třetjho dne paussteli Střelbu zhusta/nižto nemalau sskodu činili na Krowjch Cyhelných a Střjdličných/Slaupy Kamenné Mistrowským spůsobem wytesané / kteřjž někdy stáli w Kostele Panny Maryge Sněžné kázali rozbjrati / kteréž wozyli ustawičně k Karlsstegnu/ neb byl Kámen Petřinský / snadně se dal obraceti / a ten do Skřini kladli a nim yako Kaulemi z Prakůw házeli.

Obležený tegně z Zámku wybýhali a mnohé zbili/ a naproti tomu hustému střjlenj, nadělati dali na wssecky Podlahy Lissty Prautené/ na kteréž nakladli Otypek Dubowých/ a mezy to množstwj Kožj Krawských suchých/ čimž se stalo že Pražané nemohli žádné Podlahy prorazyti / ani z Děl Kaulemi Kamennými Zed prolomiti /ačkoli zhusta střjleli/ neb každého dne obyčegně z Pražky Ssestkráte střjleli, a z Jaroměřice tolikéž Ssestkráte. Naposledy Mrchy smrdute gim do Hradu házeli / nečistoty z Prahy w Saudkách wozyli / a tam ge Prakem metali/ chtjc ge aspoň Smradem k poddánj přinutiti/ale ani tim spůsobem nemohli se gich zmocniti/neb oni magjc Wápna nehasseného dosti/ a mnoho také Hutregchu/což wsse na ty Smrady sypali / a niemené některým se Zuby od těch Smradůw heybali/a některým do konce wypadali.

Cžasu Letnjho Obležený učinili Přjměřj za dwě Neděle / w kteremžto čase zgednali sobě Ljkařstwj nimžto Zuby utwrdili/když přjměřj wysslo/opět počali gich Pražané sewssj sylau dobýwati / a oni naproti Rytjřsky wedlé swé wssj možnosti odpjrali. A polapili gednoho z Měsstianůw Pražských/ kteréhož wywěsyli na posměch z Wěže/ a dali gemu do Ruky dlauhý Prut a Lissčj Ocas/aby tim Kaule odháněl/ a tak tu wisel celý den

O Swatém Michale učiněné bylo opět Přjměřj za Cžtyry dni/w nichžto Pražané pozwali na dobrau wůli některé z obležených pod Gleytem bezpečným / s nimižto hogně hodowali / a oni Pražanům o hognosti Proffantůw na Zámku rozpráwěli/ tak že se wychowati mohau za Tři Léta/k čemuž mnozý wjru přiložili/ y radili aby odtrhli od Hradu zwlásstě že se Zyma přibližowala / wssak gednoswornĕ na tom se snesli aby tu gesstě setrwali do Swatého Martina.

Na den Wssech Swatych Obležený žádali Přjměřj / aby tim weselegi mohli Sňátek Swadebnj (yakž chytře prawili) wykonáwati na Zámku / k čemuž když powolili Pražané/kázali pjskati, hausti, bubnowati, ačkoli žádný netancowal/tak hřmotně a wesele/ že Wogácy Pražsstj slissjc weselau harmonygi/sobě stěžowali / y mluwili řkauce: Oni pigj, Gedj, Hodugj, a my zde Zymu trpjme/ano y swá Řzemesla opausstjme/nechceme gich dále dobýwati.

Wěděli o tom obležený/a porozumjwali umyslu gegich nemagjce giž gednom gediného Kozla kterýž po Zámku chodil, kázali ho zabiti / a žadnj Cžtwrt dobře skrwawiwsse Srsti Srnj, kterauž z Sedla z pokladu wytáhli, poslali gi Heytmanowi Pražskému/ gimžto byl Jan Krayssj přigmjm Hedwjka/děkugjce z toho přjměřj, že ge zdrželi yako ctnj Rytjři, wedlé swé přjpowědi. Přikázano také Poslowi, aby při posledku tyto slowa doložil: Že nich wám služebně děkuge a odsylá wám Cžtwrt Srny wčera zabité/abysste y wy geho Swadby a toho hodowání aučastni byli. Heytman wděčně přigal Zwěřinu poslanau s podiwenjm odkudby oni nowau a čerstwau Zwěřinu dostali/neginače se wssickni domnjwali/ než že obležený magj tegné pruchody z Zámku/ pro čež jamé na den Swatého Martina od Zámku odtrhli.

Nazegtřj po Swatém Martinu / Korybut přitáhl pod Winicy/a položil se pod Kaplau Swatého Palmacy/a wida že se wssickni Pražané prečstrogj/ dj k Wiasylkowi Striegcy swému/Co budeme činiti: genmžto on odpowěděl/ když se ginj preč strogj/strogme se my také, bylbych owssem rád na ten Karlsstegn wessel a gey spatřil/ale poněwadž se to státi nemůže aspoň z daleka gesstě naň pohledjm. A wessel na Krchow té Kaply/a potomně maličko dále postaupal k Lesu wykaukage/a w tom geden z toho Srubu genž gest nad Studnicý náhodau wystřelil a Wiasylka mjrně w Hlawu uhodil / tak že hned na tom mjstě Dussi wypustil/ odtud wezen do Prahy, a pochowán w Klássteře Swatého Tomásse / y přikryt Kamenem Mramorowým.

Takowým tehdy ffortelem yakž oznámeno obležený Pražany od Karlsstegna odbili / kteřjž k tomu Zámku ran 10931. na darmo z Děl welikých y malých tolikéž y z Prakůw učinili.

Léta Páně 1422. Když Pražané leželi pod Karlsstegnem / Bzdinka Heytman Táborský, genž byl málo před tim Heytmanem Pražským/ wlaudil se tjsse do Prahy s swými Tábory/tři Domy w Starém Městě Pražském osadil, totiž u Welblaudůw u Ssermyřůw, u Na-

ſtogtůw/a včinil s ſwými welmi weliký hřmot w Měſtě/ kterýž Domy wy-
bigeli laupili, mordowali. Mezy tim zbauřili ſe obywatelé Pražſſtj a zgj-
mali Tábory/ z nichžto ſe mnozý w Rzece ſtopili když vtjkali/a od toho ča-
ſu začala ſe nepřjzeň a ſwár mezy Tábory a Pražany.

Ten Auterý před Swatým Petrem Pan z

Sſwamberka kterýž giž muſel rád nerád s Žižkau gezditi/ geda od Hradu
genž ſlowe Par na s ſwým Lidem přigel do Prahy/ a yakž wgeli do Hoſpo-
dy, ſpadli weliké Kraupy, tak že Lidé za ſwého wěku tak welikých nepama-
towali.

Žižka s ſwými Tábory obrátil ſe na Morawu

gemuž ſe Morawané z Bázni, a někteřj že ſobě geho Wýry oblibowali, pod-
dáwali/gednom že Kwaſyč mcey dobýwati muſel/kteréhož když dobyl, aby
ſtrach giným včinil, kázal wſſecky Ohněm ſpáliti y s Pánem gegich/ a poto-
mně odtud ſe hnul k Kroměřjži/ kdež wſſudy wůkol Zemi plundrowal/a nic
méně měl w tom odpor nemalý / tak že proto do Cžech ſe nawrátil poně-
wadž mu neſl užilo w Morawě ſſtěſtj.

W Neděli Maſſopuſtnjj Žižka s ſwými Tá-

bory položil ſe v Hoſtinného/a počal k němu ſylně ſſturmowati, ale Měſſtia-
né mu ſe ſylně bránili, a mnoho Lidu Taborſkého Střelbau pobili. Vzná-
wage pak že nic nezwjtězy, táhl odtud vpřjmo k Mlazowicům / a tu dobý-
wal Cžernjna, tak dlauho až ho dobyl/ gehožto poručil hned rozſekati, a ge-
da odtud wypálil Sſmidaře.

Po nemalém čaſe přitáhl Žižka k Praze/ a položil ſe s Wogſkem ſwým v
Libně/k němužto poſlali Pražané y s powolenjm Knjžete Korybuta žáda-
gice pokoge/a tak včinili ſpolu Smlauwu na Poli Sſpitálſkém, ſpůſobem ta-
kowým/aby Pražané pokoge neruſſili pod ſtracenjm čtrnácte Tyſyc kop gro-
ſſů/ čehož na potwrzenj, nakladli welikau hromodu Kamenj na tom mjſtě / ab
nim vkamenowán byl ten genžby co proti té Smlauwě včinil. Wgel teh-
dy Žižka do Prahy a Pražané geg wjtali y ctili poctiwě/ nepřipomjnagic ža-
dných ſſkod, kteréž ſe w Králowſtwj Cžeſkém půwodem geho činili.

Po takowém ſmjřenj Žižka s Prazany y s Knjžetem Korybutem vmjnil
táhnauti znowu do Morawy / chtě tam wětſſj ſſkody činiti nežli w Cže-
chách činil / a odtud ſtrogil ſe do Vher, aby ſe o to pokuſyl mohli liby Cýſaře
Zygkmunda z Vherſké Země wyhnati/ ale nepřiſſlo k wyplněnj předſewzetj
takowé / neb yakž počal ſſturmowati k Hradu Přibiſlawi, vpadl w těžkau
Nemoc / tak že Lekaři hned o geho zdrawj pochybowali, yakož y ſám to v-
znáwal/a powolal Starſſých z Wogſka ſwého mluwil k nim takto: Mogi
wěrnj ſpolu bogownjcy / giž widjm nedoſtatek zdrawj mého takowý, že v-
mřjti muſým. Wy pokudž wám žiwota ſtačowati bude čeho gſem nedo-
konal dokonegte / od Boge začatého nikoli nepřeſtáwegte/ kdožkoli s wámi
v Wjře ſe neſrownáwá bud Pikhart neb Řjmanjn, nechť geſt nepřjtelem
wáſſým/toho ſužugte wedlé waſſi možnoſti / ani Kláſſterům, ani Koſtelům
neodpauſſtěgte/aby Zákon Páně tim proſtředkem ſe wyplnil.

Mne co ſe tkne, Tělo mé Pohřebu nepotřebuge/nechť geſt Wlkům a Ptá-
kům za Pokrm dáno / Kůži mau z Těla odřete/ a z nj Buben vdělati dáte/
gehožto hřmotem přeſtraſſeni Němcy y giný odpornjcy vtjkati budau
před wámi.

To když domluwil rozmáhala ſe Boleſt Mornj welmi/ tak že od nj pře-

možen

možen gſa tu Středu před Swatým Hawlem Vmřel/odkudž wezen do Hra-
dce/a geho Nábožnj Knězj Ambrož a Prokopek/ kteřjž na wylewánj Krwe
Křeſtianſké Spaſenj ſwého grunt zakládali, neginač než yako Pohané gey
gſau prowázeli / a w Koſtele Farnjm Swatého Ducha před Oltářem polo-
žili. Wyzdwjžen byl potomně z mjſta toho a přeneſſen do Cžáſlawě, a tu
pohřben w Koſtele Farnjm w Truhle Prkenné wedlé gednoho malého Ol-
táře s pláčem a nařjkánjm mnohých Táborůw. Byl Muž Stawu Ry-

tjřſkého / ale welmi Chudý / aniž yakau Ctnoſti obdařený. Vžjwal Erl v
ſpůſobem takowým yakž na Korauhwi widjſſ/a pſal ſe takto: My Jan Žižka
ginák Chwal z Machowic a z Trocnowa/etc.

Nicméně nepřeſtala Wogna po Smrti Žižko-

wě neb Pražané s oněmi Tábory dobýwali Přibiſlawě/ tak dlauho až ſe
Měſta toho zmocnili/ w němžto yali Oſob Sſedeſáte/ kteréž wſſecky vpálili.
Odtud táhli do Morawy / kdež dobywſſe Rwančic, a několik Hradůw na-
wrátili ſe do Cžech.

W Létu Páně 1425. Ti Krwe Lidſké vkrutnj

prolewači/kteřjž s Žižkau Zemi ſwau wlaſtnj, neboližto Wlaſt ſwau milau,
vkrutněgi než Nepřátelé Auhlawnj ſplundrowali / ſeſſli ſe čaſu Zy-
mnjho v Ledče a na tom ſe ſneſli ſpolečně aby ſlauli po Žižkowi Syrotcy/a
gedni druhých aby neopauſſtěli/pokudž gim žiwota ſtačowati bude/než aby
bili, mordowali, pálili/poněwadž tak magj wůli Bratra Žižky á Zákon Kry-
ſta Pána naplniti.

Cžaſu tehdy Poſtnjho čaſem Nočnjm přitáhli k Praze vmyſlem tím aby
ſe gi zmocnili / ale Pražané opatrnj w té mjře odehnali ge od Zdi Měſſtských
y nemálo gich tu zabili. Když odtahowali od Prahy ſwadili ſe weſpolek/
a z toho ſwáru přiſſlo že gſau ſe y na dwě ſtrany rozdělili/gedni ſlauli Syrotcy
a druzý Táboři. Táboři položili ſe v Wſy řečené Běchowice /a Syrotcy
na Fidrholcy ten Cžtwrtek před Kwětnau Neděli/na kterémžto mjſtě wypá-
lili Wes, y Koſtel Swatého Wáclawa rozbořili. Druhého pak dne me-
tali Loſem/kterýmiby Měſty wládnauti měli Syrotcy / a kterými Táboři/
a tu také wolili ſobě Heytmany/Syrotcy Wlka genž ſlaul přjgmim Kaudel-
njk a Prokopa Holého/a Táboři na Janowi Bzdinkowi přeſtáwali.

Když Syrotcy po druhé k Praze Přitáhli

aby

aby gi obehnali/ Pražane obáwagic se té Laupežné chasy/ dali se s nimi w rokowáni / a tak na den Swatého Lukásse, Heytmané Táborůw a Syrotkůw wessli pod Gleytem do Prahy / kdež dlauho rokowali s Pražany a Knjžetem Korybutem, až na tom zůstali aby společně táhli do Rakaus a do Morawy na záhubu těch Kragin.

Táboři a Syrotcy napřed táhli / a Pražané třetjho dne s Hauffy swými za nimi/ tam zagali Hrabě z Hardeku/ a do Prahy wésti poručili / když totižto oblehli Městko Rec/ a bez milosti k němu sszturmugjce, ge třetjho dne dobyli. Při tom ssturmu Sswamberk z Worljka Neywyžssj Heytman Táborský smrtedlně prostřelen, a pochowán w Krumlowě Morawském. Mnoho Set Lidu w tom Městě zmordowáno/ a samo též w Popel obráceno. Předpowěděné Hrabě malo pobywsse w Praze/ poslano bylo Hynkowi na Waldsstegn/ kdež gsauc w těžkém Wězenj po dwau Letech vmřelo.

Při témž čase Hynek Boček z Kunstátu a z Poděbrad, přigel s lidem swým na Kostomlaty pod Nymburkem, pod způsobem přátelstwj k Gindřichowi Pusskowi / a yakž sedl z Koně, hned yal zrádně Gindřicha Pussku/ kterýž o žádném nemyslil nebezpečenstwj / a dal ho wsaditi do Wěže tu na Kostomlatech / Ženu pak geho sehnal z Twrze a osadil gi Wogaky swými. Nedlauho zůstáwal w tom Wězenj Gindřich Psska / neb brzo potom žalostj w něm skonal.

Léta Páně 1426. Pražanuom nezdálo se za

dobré táhnauti zas do Morawy, neb se Rakussané sylně shromaždowali/ tolikéž y Morawané k odporu se chystali/ y nawrátili se do Prahy/ a Syrotcy s Tábory táhli k Klatowům.

Léta Páně 1427. w Zelený Cžtwrtek yat gest

w Králowém Dwoře Korybut Knjže Litewské, z ponuknutj některých Kněži bauřliwých/ gessto z Kalicha podáwali/ obzwlásstně Mistra Jana Rokycana, genž byl toho času w Kostele Panny Marygé před Tegnem w nowě Kazatelem. Tolikéž s pomocy Wládyk některých/ totiž Ranisse Rozwody Swogsse Zahrádky/ etc. Toho když Pražané obstaupili a polapili/ Kuklu gemu na Hlawu opak wstrčiwsse, w Nocy wezli gey na Hrad Swatého Wácslawa/ kdež dali gey do Wězenj na Bilau Wěž/ a potomně z Země wyhnali. Pěkný včinek, za tu pomoc kterauž gim činil proti Nepřátelům gegich wywoliwsse ho sobě za Krále Kuklau gey Korunowali. Půwodowé takowého skutku/ téměř wssickni nedobrau Smrtj z Swěta sessli. Rozwodu wegš gmenowaného Služebnjk zastřelil / Swogsse z Zahradky smyslem se pominul/ a Pražané od toho času žádného Sstěstj neměli.

Téhož Roku / po Slawnosti Welikonočnj

Pražané kázali wsaditi na Rathauz Staroměstský některé z Mistrůw Pražských/ gmenowitě Mistra Krystýna Lékaře / Mistra Petra z Mladegowic/ a to ne z giné přjčiny gednom z té / že se s Mistrem Petrem Lissem z Engellantu Arcykacýřem srownáwati nechtěli / a potom teyným ponuknutjm Mistra Jana z Rokycan Kazatele Teynského / wyhnali ge z Města a mnohé giné s nimi.

Téhož času Táboři a Syrotcy wtrhli do

Slezska /dobyli Lubno y Břeh/ a giných Měst a Zámkůw množstwj/ odkudž

nawracugjce se s znamenitau Kořistj/ přigeli k Czerweny Hoře/ kterauž oblehli Hradečti, Jaroměřsstj a Dworsstj/ a Mathyas Salawa s nim / kterauž s pomocý Táborůw a Syrotkůw hned dobyli a rozbořili.

Táboři tak mnoho Dobytka přihnáli z Slyzska / že Patnácte Kraw neb Wolůw za Dwě Kopě gro: Czeských prodáwali.

Pražané Staroměsstj s Nowoměstskými na Přjkopjch proti Klássteru Swatého Ambrože / včinili sobě rokowánj / při kterémžto smjřili se přátelský, neb před tim weliké byli mezy nimi různice a rozepře pro Zbožj Kněžská, Mnichowská a Geptissská/ o kterauž se dělili.

W Pondělj po Swaté Trogicy/ drzán byl

Sněm w Welký Kollegi/ na kterýž se sgeli Páni, Rytjřstwo, a z Měst/ tolikéž Táboři y Syrotcy / a tu rokowali yakby mohl býti pokog w Králowstwj Czeském, a takowé laupeže kterakby se mohli přetrhnauti. Při tom rokowáno yakby se mohli y s Cýsařem Zygkmundem smjřiti/ a gey za Krále a Pána přigjti. Po mnohých rozepřech na tom zůstáno/ aby k němu poselstwj wyprawено bylo. Pražané owssem Nowoměsstj naproti tomu byli tolikéž y Wlk Kandelnjk Heytman Syrotčj / a žádným způsobem aby Král w Zemi byl powoliti nechtěli. Z té přjčiny ačkoli wětssj strana na tom se snesla aby posláno bylo k Zygkmundowi nic newykonawsse rozgeli se wssickni. Nowoměsstj proti Staroměstským welmi se rozljtili / proto že oni těch wssech neřádůw w Zemi neypřednégssj půwodowé byli / a tak kázali na Přjkopjch vdělati Plaňky na znamenj že negsau s Staroměstskými spokogem.

Na Den Powyssenj Swatého Křjže. Wlk

Kandelnjk přitáhl s swými Syrotky a položil se s nimi na Rynku Nowoměstském. Staroměsstj Brány swé dobře osadili/ a Nowoměsstj s ponuknutjm téhož Kandelnjka počali z Ssraubnic do Starého Města střjleti / gimžto odpjrali Staroměsstj ohniwými ssjpy.

Toho času Mistr Jakobellus genž byl po-

čátek a pramen téwssj nesslechetnosti kteráž se koli dála w Králowstwj Czeském gsauc w Betlémě Kazatelem y popuzowatelem roznemohl se nadě Swatého Sstěpána nalezenj / před Smrti wěcy hrozné mluwil a strasslíwé pro kteréž když přehrozně a těžce vmřel, nebylo dopusstěno aby pochowán byl w Kostele/ ale w Zahradě Betlemského Kaplana Pohřben gest na den Swatého Wawřince. Pro ten pohřeb stali se různice w Městě Pražském a některj aby straně protiwné protimyslnost způsobili/ dali Hrob geho Kamenem Mramorowym přikrýti.

Na den S. Lamperta Měsstiané obau Měst

Pražských wýwolili Smlauwce a Vbrmany, aby ti mezy nimi narownánj včinili, kteřjž tak včinili a pokog mezy nimi způsobili y stwrdili na témž mjstě yako prwe, totiž proti Klássteru Swatého Ambrože, a to pod propadnutjm Cžtyr Tisyc Kop gr: kteráby koli strana pokog ten a vmluwu zrussyt směla.

NelJbila se ta Smlauwa Knežjm haurliwým/ poněwadž přestalo Krwe Křestianské wylewánj/ pročež rozličnými prostředky gedny proti druhým wzbuzowali/ tak dlauho až ge ztraubili/ tak že gsau tu Neděli po Swatém Wáclawě wyhlásyli na Rázanj Wognu/ přikazugjce, aby každý kdož Mečem wládnauti může/ táhl do Myssně na Laupež, pálenj, y mordowánj.

Ale Nowoměsstj s Kaudelnjkem a Prokopem Holým gednoni Pražany Staroměstské wywábiti chtěli, aby tim swobodněgi skočiti mohli do Města Staroměstského, a gegich Statky zplundrowati. Nicméně opatřili Pražané Staroměsstj Město/ tak že Kaudelnjk nemohl toho dowesti což byl vmjnil/ a táhli tolikéž wedlé giných do Missně/ a tam znamenité sskody na Lidech y na Statcých činili.

W Létu Páně 1430, Czechuom Lidem dobrým

a vctiwým/ milownjkům pokoge steyskalo se s nezbednými/ ale nesměli odpor w tom činiti. Někteřj owssem z Panůw y z Rytjřstwa/ nemohauce déle snássetí vkrutnost Lidu takowého/ ponukli Němce, a oni yakožto náchylnj k zlému wedlé obyčege přirozeného, nedali dlauho pobjzeti.

Sebrawsse se pak w Kragi Hradeckém, Chrudimském y ginde táhli k Praze a kladli se okolo Měst Pražských/ z nichžto gednakaždá Rota měla swé obzwlásstnj Heslo, gmenowitě z Hradeckého Krage slauli Knofflíčkowé/ z Chrudimského Stradowsstj/ z Bechyňského Klobaučkowé/ z Klatowského Stregčkowé/ z Kaukinského Wlcy/ z Litoměřického Nohawičkowé/ a tak dále.

Přitáhl tolikéž nemalý počet Lidu z Morawy/ kteréhož Wůdce byl Hawel Drastil z Rogetjna/ a tu radili se za Osm dnj kamby se měli obrátit. Rozličné byli raddy/ někteřj chtěli do Slizska/ ginj nechtěli do toho Krage/ prawjc že giž dosti gest zplundrowaný/ k tomu že tam gsau y Syrotcy. Někteřj opět radili do Bawor/ někteřj do Rakaus/ až po dlauhém rokowánj zůstáno na tom, aby táhli na Misňany wezmauc sobě ledayakaus přjčinu/ yakož pak to za přjčinu kladli, že gsau Misňané někdy za Krále Wáclawa s swým Knjžetem přitáhnauce zbili Geleny w Czeské Oboře. Vstanowili tehdy za Neywyžssyho Polnjho Heytmana Prokopa Holého/ a přidali téměž yako za Raddy Kostku a Zmrzljka/ a hned Wogska z Czech wywozowali.

Dobrawsse se Plawna/ rozpomenuli se že někdy Pán z Plawna Smlauwu včinil s Pražany že z Kalicha přigjmati chce, gi nezdržel/ kázeli hned k Městu předpowěděnému sylný ssturm pustiti, kteréhož welmi rychle také y Zámku se zmocnili, a ge zlaupiwsse Ohněm skazyli/ odkudž pustili se dále magic před sebau Sspeheře kteřjž gim oznamowali kterak Lidé z Wesnic, z Městeček, z Zámkůw dosti pewných/ také y z Měst hrazených před nimi vtjkagj.

Giné Nowiny přissli, žeby Knjže Missněnské s Wogskem ležeti mělo v gednoho Města řečeného Krymow/ a tu žeby na Czechy očekáwalo/ pročež Heytmané sprawjce Lid táhli mezy Wozy swými w Orduňku Deset Dnj až k gedné Wodě/ přes kterau se přeprawugjce wzali nemalau sskodu na Wozých y na Lidech.

Giž byli Czechowé na druhé straně té Řeky/ a tu spatřili několik Set Lidu Gjzdneho/ kteřjž wygeli pro přjčinu tu aby spatřili způsob Wogska Czeského/ gimžto tegně zaskočili yako we Stu Konjch, a vdeřjc na ně po předku wssecky na Hlawu porazyli/ y některé z nich zagali. O čemž mage zpráwu Knjže Missněnské rozpustiw Lid táhl mjmo Lipsko/ a oni Laupežnjcy gezdili z Mě-

zdili z Města do Města/ palili, mordowali/ magjce kořist znamenitau/ a zwlásstě kterauž okolo Pamberku dostali.

W Létu Páně 1431. aby Bludowé swowol-

nost, a roztržka, kteréž se dali w Czechách mezy těmi nowowěrnými Kněžmi y nowým pořádkem gich/ wjce se nerozmáhali/ Páni a Rytjřstwo, poručili položiti Snem Duchownj w Welký Kollegi, na den Swatých Filipa a Jakuba.

Rozdělilo se Kněžstwo na tři strany/ zasedli ginde Pražané, Táboři ginde a Mistřj Pražsstj též na giném mjstě/ y stalo se hádanj/ při kterémž yak Hágek wyprawuge pro nedorozuměnj a omylné Pjsem Swatých wykládánj/ mnohém wjce bylo posměchu nežli maudrosti.

Následugjcyho Léta/ totiž 1432. w Wigilj

Swatých Petra a Pawla Apostolůw Božjch/ z dopusstěnj Božjho zapálil Hrom Makowicy na Kostele Swatého Gilgj w Starém Městě Pražském/ kdež shořal Krow sspičatý, wýborným djlem vdělaný krytý Skřjdlicy/ při čemž y Zwonowé prudkosti Ohně se slili.

W Pondělj před Swatau Marygi Magda-

lenau/ pro weliké Desstiůw pršenj, rozwodnili se Řjeky, tak že Wltawa wyssla až na Owocný Trh/ a ssla tau Vlicý mjmo Kůr Kapli Swatého Linharta až k Swatému Mikulássi/ množstwj Dřjwj w Podskali kteréž připlaweno bylo pobrala, a tim Most Pražský zacpala spolu y s Senem kteréž z Luk nesla/ tak že geg y na dwau mjstech protrhla. Při kterémžto rozwodněnj množstwj Mlynůw zkaženo/ y nemálo Lidu vtonulo.

Téhož Roku/ Kněžj Pražsstj wyslali Mi-

stra Jana Rokycana na Concilium Bazylegské s těmi Cžtyrmi Artykuli Pražskými od nichž žádným způsobem vstaupiti nechtěli/ wedlé kterýchžto wyprawil se Prokopek Holý Heytman Táborský.

Léta Páně 1433 Na den Swatého Antonjna

spadl weliký Snjh po wssem Kralowstwj Czeském/ tak že Lidé ani z Měst ani z Wesnic wycházeti nemohli/ z čehož powstala Drahota w Praze a nedostatek Chleba. Strych Žita platil Cžtyrydceti Cžtyry grosse/ a Hráchu Strych kupowali za Cžtyrydceti grossů.

W Pátek na den Swatého Stanislawa při-

geli do Prahy Legáti z Koncilium Bazylegského aby narownánj mezy Czechy včinili/ kteřjž vctiwě a poctiwě přigati byli od Pražanůw/ gimžto mnohá předkladánj o wěcech předkladali/ tolikéž y Kněžjm. Páni Zemsstj pro zachowánj pokoge/ chtěli se rádi o wssecko porownati/ aniž také Města na odpor byli/ sami Kněžj Pražsstj a Táborsstj nechtěli k tomu swolowati/ nýbrž wždy wolali že se chtěgj hádati a hádati. Poslowé odpowjdali že přigeli na způsobenj pokoge ne na hádanj/ a oni nicméně na hádanj wolali. Páni Zemsstj těžce to nesli/ ale pro Obec plachau nesměli nic cožby Kněžjm protiwného bylo včiniti/ a Poslowé nic nesprawiwsse/ yak přigeli tak zase odgeli w Sobotu po Swaté Panně Markétě.

Nazegtřj někteřj z Farářůw Cžeských s powolenjm Panůw některých obzwlásstně Giřjho z Kunstátu / wygeli za těmi Legáty do Bazylige / a tu obgednali Czechům Kompaktata / w nichžto gim Koncilium powoluge aby přigjmati mohli pod Obogj spůsobau Tělo a Krew Krysta Pána / wssak aby řád a obyčege Cýrkwe Swaté zachowáwali / gi se přidrželi a gi wewssem poslauchali / s kteraužto weymjnkau za Syny Cýrkwe Swaté se přigjmagj. Kakž doloženo obssyrněgj w těch Kompaktátjch.

Léta Páně 1434. Gesstě se Táboři nechtěli vpokogiti / nýbrž sebrawsse se táhli k Wyssehradu a odtud na Rynk Nowoměstský / kdež Heytmané spřjzniwsse se s Nowoměstskými / opět ge proti Staroměstským pozdwjhli / kteřjž na Přjkopjch ponuknutjm gich Bassty a Sruby stawěti poručili / a při tom dwě Brány Staroměstským odňali / totiž Počickau a Horskau / tak že žádný od strany polednj do Stareho Města Obilj bez powolenj Nowoměstských a Táborůw wézti nemohl.

Dne gednoho Staroměsstj že mnoho Lidu na Konském Trhu gest / an kupugj a prodáwagj / zssikowali se tegně / Plaňky proti Bráně kdež slowe na Můstku posekali, a wskočili na Koňský Trh s hřmotem welikým / wessKeren Lid rozehnali kupugjcý y prodáwagjcý / a wssecko od čehož vtekli / do swého Města pobrali.

Toho dne y druhého / Nowoměsstj položili Hauffnice a Tarasnice na Krchowě Panny Margse Sněžné ginak na Pjsku / a z nich welmi zhusta na Staroměstské střjleli / kteřjž naproti tomu poručili weliké Dělo wtáhnauti na Wěž v staré Rychty / a odtud prwnjm střelenjm odehnali Nowoměstské od gich Hauffnic a srubnic / pročež hned z téhož Děla Staroměsstj počali střjleti k Wěži welmi wysoké a wýborným djlem wyzdwižené / kterauž sedmým vdeřenjm porazyli / y s Zwonem welikým, genž byl slit nákladem Cýsaře Karla / a proto slaul Karel.

Když připadla Noc Nowoměsstj pobrali odtud swé Hauffnice / a rozložili ge nedaleko od Ssyroké Vlice / tak smegsslegjce, že Staroměssti o to pečowati budau / kterak by gim předpowěděný Zwon mohli odnjti / ale Staroměsstj giný měli vmysl / té Nocy proti Bráně kteráž gest v Kostela Swatého Sstěpána, kdež slowe we Zdi Městské z Přjkopu podkopali se až k Plaňkám kteréž stáli na Přjkopě / wssak tim spůsobem podebrali ge, že předce stáli a nevpadli.

Nowoměsstj ostřjhali aby Zwonu nestratili a stáli zssikowánj w Ssyroké Vlicy, za swými Hauffnicemi aby se potkali s Staroměstskými gestliže by tudy wyskočili / ale oni wywalili se skrz Bránu Swatého Sstěpána / a porazywsse Plaňky wskočili do Nowého Města skrz Opatowice / odkudž běžjce k Rathauzu Nowoměstskému / wylaupali Sklepy, cožkoli tam nalezli wybrali.

Toť teprwa wzegde křik, že Staroměsstj na Rathauze hospodařj / teprwa ti gessto na Zwon pozor měli napomoc přispěli / a Staroměsstj giž byli na Rathauze wezmauc gim wssecky Prywilegia a Listy odessli odtud / a za sebau ge zdržowali až do přjgezdu Cýsaře Zygkmunda.

Pro tu nesstiastnau přjhodu Nowoměsstj hned Tábory wyobcowali / proto že oni gim k tomu radili, aby se swým přátelům sobě přjzniwým y krewnjm sprotiwili. Wyhnali také z Města Kněze Jakuba Wlka kterýž ge wsta wičně proti Staroměstským popřzowal / a slibowal že Staré Město opanuji. Giště ten baučliwý Kněz netoliko toho, ale y nětčeho giného hoden byl / poněwadž pro swé zlé činy ne tak Knězem yako Zrádcem mohl slauti.

Téhož Roku Táboři a Syrotcy sgeli se wespolek / a přitáhli k Krči, chtjce neyprwé Nowého, potomně Stareho Města Pražského dobýwati / k nimžto než přitrhli, o ně se powadili / tak žeby přisslo y k bitwě kdyby byli Heytmané tomu w cestu newkročili.

Shromáždili se někteřj z Panůw / yako, Ptáček, Meynhart, Aless z Ssternberka, Diwiss Bořek / a wedlé nich Pražané, Plzensstj, y nětco Lidu Pana z Rožmberka / a táhli společně na ty zhaubce a Sužitele Země Cžeské / a swedli s nimi bitwu tu Neděli po Božjm Těle pod Lippany / v Wsy řečené Hřib / kteřjž ač se zmužile bránili, wssak nemohli odolati mocy Panůw weyss gmenowaných. Zahynuli w te bitwě, Prokupek Holý / Prokupek Heytman Syrotčj / Markolt, Jan Bořič, Martin Nedowařil, Pesscek z Plzně / a giných Kněžj mnoho / a Lidu wjce než půldruhého Tisýce / krom těch kteřjž gjau z té Bitwy s Czapkem Heytmanem vtekli do Kolina.

Léta Páně po Narozenj Krysta Pána 1435. položen gest Sněm w Praze na den Swatého Jana Křtitele / s powolenjm Panůw Rytjřůw y Měsstianůw tak z Králowstwj Cžeského yak z Margkrabstwj Morawského / na kterémžto Sněmě gednomyslná wssech wůle byla, aby Cýsaře Zygkmunda yako to Pána swého dědičného do Kralowstwj přigali.

O Swatém Hawle položen byl druhý Sněm / na kterémž byla weliká roztržitost mezy Kněžjmi Pražskými, Táborskými, a Syrotčimi o ledayakés bludné a wymysslené Artykule / až Aless z Wřesstiowa zpráwce Králowstwj Cžeského s Raddami sobě přidanými wyslisseje takowé roztrženj přjsstně přikázal pod vtopenjm, aby Lid sprostý déle neswozowali / teprw snesli se wespolek a zůstali yako za gednoho Cžlowěka.

Při Létu Páně 1436. Cýsař Zygkmund byl w Brně a odtud wyslal Posly do Prahy, žadagjce aby k němu wyprawené byli některé Osoby z Kralowstwj Cžeského / že s nimi chce narownánj včiniti o wssecky wěcy. Páni a Rytjřstwo tolikéž y Měsstiané dali za odpowěd, že chtěgj rádi k Geho milosti wyslati / ale bez powolenj Sněmownjho, že toho nemohau včiniti. Z té tehdy přjčiny když Poslowé odgeli / položen byl Sněm w Praze / na kterémž opět bylo dlauhé a negedno worné rokowánj / neb někteřj, obzwlásstně pak Kněžj nechtěli žádnými spůsobem Zygkmunda za Krále mjti / proto že se obáwali aby pro gegich nessleohetné a nenáležité baurženj, kteráž předesslé činili, pomstu nad nimi newčinil. Nicméně po obssjrném rokowánj wyslánj byli Poslowé do Brna ke dni vloženému / kteréž vwedl do Hospody Cýsařský Herolt.

Téhož Léta v Wigiligj Swatého Bartholoměge / Zygkmund Cýsař přigel do Prahy / a od wssech Stawůw s welikau vctiwostj za Krále přigat a wjtán.

Téhož Roku / Dwanáctého Dne Měsýce Srpna / spadl Déssť Krwawý na Morawě v Města Vničowa / tak že od něho Řjeky přileziité sčerwenali / yakž wyprawuge Prokop Lupač w Kalendáři swém.

W témž Roku Kobylky welikými ſtády přiwalili ſe k Měſtům Pražſkým/ a ljtali nad nimi za čtyry hodiny.

Náſledugjcýho Léta/ to geſt 1437, otewřen

byl Klóſſter Swatého Jakuba Mnichůw Šſerých Swatého Frantiſſka/ w němžto Filibert Arcybiſkup při přjtomnoſti Cýſaře y Cýſařowny znowu ſwětil Oltáře/ a tu počali zaſe Kněžj Mſſe ſlaužiti/ s nemalým potěſſenjm Lidu Obecného/ ačkoli ti Kněžj bauřliwj nebyli wděčnj toho pokoge/ nýbrž přemegſſleli aby znowu zbauřili Lid, počali na kázanj Cýſaře haněti/ ale Páni a Rytjřſtwo wložili ſe w to/ a způſobili to, že Korandowi Knězy wyhnanému z Plzně, zapowěděno kázanj poručenjm Cýſařſkým/ Miſtru Engliſſowi powěděno aby netoliko Prahy, ale wſſj Země Czeſké prázen byl/ proto že ſměl mluwiti proti Cýſaři takto na kázanj ſwém: Pražané buďte Muži a newěrte tomu Zygkmundowi Cýſaři neginačněž yako wſtěklému Pſu. Miſtr také Rokycana ſwětle bezewſſeho wážení mluwil na kázanj/ že dwě ſau Šſelmy na Swětě/ Papež gedna, a Cýſař druhá/ ale mage weyſtrahu, tegně wyſſel z Prahy/ na němžto očekáwal Diwiš Bořek s Wozem za Winicemi/ a wzal gey ſſebau na Kolin/ potomně na Kuntickau Horu/ odkudž doſtal ſe do Hradce nad Labem/ a byl tu až do ſprawowánj Země, Gjřjho z Kunſtátu.

Téhož Roku druhý Pátek po Slawnoſti

Welikonočnj wedlé ſtarobylého pořádku/ vkazowané byli Swátoſti při Koſtele Těla Božjho w Nowém Měſtě Pražſkém/ při čemž byl y ſám Cýſař oſobně/ a wedlé powolenj předeſſlého, rozkázal aby w témž Koſtele oznamowáno bylo, Latinſky, Cžeſky, Německy y Vherſky/ že Czechowé wſſickni ti genž zachowáwagi řád Cýrkwe Swaté we wſſech Artykulých a Klauſulých, přigjmagjce Tělo a Krew Páně pod Způſobau Chleba a Wjna, gſau prawj a prwnj Syno wé Cýrkwe Swaté/ při tom také držán byl ſgezd a ſwolánj wſſech Kněžy pod Obogi y pod gednau/ gimžto předkladal Arcybiſkup Filibert yakby ſe měli gedni proti druhým chowati/ totiž wedlé ſmluw a Kompaktat na to včiněných.

Na den potomně Swatého Witaliſa Cýſař před ſwau oſobu kázal powolati na Hrad Pražſký wſſecky Miſtry a Kněžj/ obzwláſſtně Pražſké/ k nimž to včinil řeč Jazykem Latinſkým/ aby wſſickni z gednoſtegné myſli wyhledáwali pokoge a ſwornoſti/ a vſtanowil gim Adminiſtratora Miſtra Křyſſtana Faráře od Swatého Michala/ aby gemu poſluſſnj byli dokawád, by wolen nebyl Arcybiſkup Pražſký. Y ſlibili tu wſſickni Kněžy Křyſſtanowi poſluſſenſtwj, ačkoli někteřj oſſemetně to činili/ zwláſſtě ti geſſto ſe byli ſpuntowali a zawázali s Miſtrem Janem z Rokycan/ chtěgjce tomu aby on byl Arcybiſkupem.

Na Den Swatého Floryána/ z rozkázanj

Cýſařſkého Miſtr Jan Přjbram vweden do Koſtela S. Gilgj/ aby při tom Koſtele ſlužby Božſké wykonáwal/ a M. Papauſſek do Kaply P. Maryge

před Tegnem/ aby tu byl Kazatelem, a wſſech Kaplanůw Zpráwcy. Vwedené také gſau Geptiſſky do ſwých Kláſſterůw/ a při tom wſſem byl Cýſař Zygkmund, Cýſařowna a Miſtřj y Konſſelé wſſech Měſt Pražſkých.

Při témž čaſu Jan Roháč ſtrege Ptáčka/

mage ſwůg byt na Hradě Syon/ ačkoli giž Cýſař do Prahy přigel/ a za Krále přigat byl/ wſſak on naproti tomu ſe poſtawowal ne tak z zlé wůle ſwé, yako z náwodu Kněžj bauřliwých/ tak yakž některých bylo zdánj. Toho Roháče Cýſař Zygkmund aby žádného nepřjtele neměl/ obeſlal k ſobě že chce s nim wpřjzeň wgjjti/ ale on Cýſaři wzkázal, že k němu nechce přigeti, ani gey za Pána mjti. Poſláno k němu podruhé y potřetj gménem Cýſařſkým a on wždy poſtawiti ſe nechtěl/ tak že ho Cýſař potomně při té geho wůli zanechati rozkázal. On pak nemage na tom doſti, mnohých proti Cýſaři pozdwihowal/ dokládagic, aby ty zlořečené Šſelmě newěřili/ ani gi poddanj byli/ mjmo to na wětſſj protimyſlnoſt, Wjno Cýſaři z Vher wezené/ telikéž y Woly na Ceſtách přegjmal/ a poručil to wſſe odewzdati na Hrad Syon. Aby wždy dobře bylo, geſſtě nechtěl Cýſař znamenj hněwu ſwého nad nim vkázati/ nýbrž powolal Ptáčka, žádage aby on yakožto Strežc geho Roháče pro tu vrputnoſt a newážnoſt aſpoň ſlowy potreſtal/ což on druhého dne včinil proſyc ſnažně aby takowých wěcý před ſebe nebral/ y předkládagic gemu rozličné, kteréžby odtud wzniknauti mohli přjhody/ ale on nedal ſwým Srdcem pohnauti ano y pohrůžky činil, že chce s pomocnjky ſwými tu Šſelmu z Země wyhnati.

O tom yak wzal Cýſař zpráwu/ ten den před Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božjch/ wypravil Lid do Pole/ a poručil aby táhli na toho protiwného zauffalce Roháče wogenſky/ kteřjž oblehli Syon/ a dobýwali ho až do Slawnoſti Narozenj Panny Maryge.

Dne pak gednoho dřjw než Slunce wzeſſlo/ počali k tomu Hradu od ſtrany Západnj ſylně ſtřjleti/ tak že giž welikau djru včinili w Srubých wedlé gedné Baſſty, kteréž byli na Walých/ wſſak obleženj ſewſſj pilnoſti djru zakládali Otypkami a Liſtem Dubowým/ a mezy tim Zem ačkoli zřjdka ſypali. Czaſu polednjho když ſe Žoldnéři na Zámku vpokogili/ geden z Drabůw přiſkočiw k Walům zapálil Otypky předpowěděné/ kteréž počali welmi hořeti/ a Oheň ſe Wětrem wjce a wjce rozmáhal/ kterýž obleženj haſyli ſewſſj pilnoſti/ ale že Wjtr byl ſylný od Západu, nemohli mu odolati. Roháč w ten čas obědwal/ a zanechaw gjdla wyběhl aby pomohl Ohně haſyti: w tom Cýſařſſtj k Walům přiſtaupili a ſwedli bitwu zmužilau s Roháčowými ano y ſamého Roháče při tom ſſermiclowánj zagali. Přiſpěl na pomoc y giný hauff walnj/ gehožto ſnažnoſti weſſkeren Zámek obklýčen, a pomocnjcy Roháčowy wſſickni do Prahy pobráni a dáni z poručenj Cýſařſkého do Staroměſtſkého Wězenj.

Bylo pak toho čaſu mnoho Dřjwj nawezeného na Rynku Staroměſtſkém/ z něhož měl býti včiněn Krow na Koſtel Panny Maryge před Teynem/ to wſſe poručil Cýſař wen z Měſta wywozyti a včiniti Šſybenicy z něho okrauhlau o třech Podlahách/ na kteréž kázal Roháče powěſyti neywegſſegi yakožto záhubce Země a nepřjtele ſwého/ giné pomocnjky geho yako znamenitěgſſj pod nim/ a giné okolo nich/ gichžto bylo w počtu Šſedeſáte/ Knězy pak gich, poněwadž ſlaul Kněz Martin Proſtředek, nařjzeno mjſto, aby vproſtřed wſſech wiſel.

Geſſtě ani způſobem tim Cýſař k pokogi přigjti nemohl powſtali proti němu brzo potom/ yako před Swatým Martinem Hertwjk Chwal, Mokro-

waufký s některými z Krage Hradeckého / a wedlé nich Kněz Bedřich Lotr starý, genž byl na Koljně / a w Žižkowským Wogsku často Msse slaužiwal / y od toho času nemohl odwyknauti od laupežůw. Spuntowali se s nimi y Hradečtj, Chrudimsstj a Meytsstj/kladauc toho přjčinu žeby Cýsař některých Artykulůw nimiž se Cžechům zawázal nezdržel / a Kompaktata žeby gesstě nebyla potwrzená / s čimž wyprawili k němu Poselstwj pod gleytem bezpečným / pro kteréžto Cýsař rozhněwal se welmi / a nabadánjm Cýsařowé a některých Vherských Panůw pro takowau nezbedných Lidj baukliwost / w Pondělj den S° Martina wygel z Prahy chtě geti do Králowstwj Vherského a s nim Cýsařowna / Hrabě Cylický, a giných mnoho Knjžat a Panůw z cyzých Zemi, kteřjž se při něm zdržowali. A když přigel do Znogma/těžce se roznemohl a vmřel tu w Znogmě w Pondělj po Počecj Panny Maryge/ čtwrtau Hodinu na Noc.

Téhož Roku na den S. Jana Ewangelisty/ někteřj z Panůw Cžeských přigeli do Prahy / a tu vwažugjce společně s Pražany žeby bylo zaslussné a potřebné, aby Král bez odtahůw wolen byl/wolili za Krále Albrechta Knjže Rakauské génž byl Zeť Cýsaře Zygkmunda slawné pamětí/ a ginj gsauce tomu naodpor wolili Kazymjra Syna Krále Polského/pročež wznikli znowu rozepře a newole w Králowstwj Cžeském.

W Létu Páně 1438. ten Auterý po S. Fabiánu Konsselé Staroměsstj kázali zgjmat wssecky Měsstiany ty gessto byli w Raddě před přjgezdem do Prahy Cýsaře Zygkmunda/prawjc žeby oni toho byli auhlawnj půwodowé že přigat gest za Krále Cžeského/gmenowitě Matěge Smoláře/ Jana Welwara/Mikulásse Kněžoweského/ Wácslawa Hedwjku/Matausse Drdaka/ Jana Durssmida/ Obselku Huzdáře/ Mikulásse Humpolce/ Martina Wlassjmského a giné, kteřjž wssickni s Nowoměstskými s powolenjm Heytmana a Podkomořjho Jana od Střjbrné Hwězdy/wezenj byli do Wězenj na Karlsstegn/ a někteřj z nich na Točnjk.

Po Osmi dnech wypowěděnj byli z Města Osoby tyto / totiž Mikuláš Betlémský / Mařjk Janko/ Lazebnjk z Králowské Lázně/Psstros Bečwář/ Poláček Kregčj / Filip Pssenička / Zagjček Rzeznjk/Wawřinec Babka/a Pytel Saukenjk. Pátého potom dne/ to gest w Sobotu před Hromnicemi/kázali Konsselé Biřicům wolati / aby Manželky wypowěděných k nečně w třech dnech wyhostili se z Měst Pražských za swými Mužmi tim dřjwegi nežliby ge něco horssjho potkalo.

Léta Páně 1439. Král Albrecht mage o tom spráwu/kterak Kazatelowé Pražsstj gedni proti druhým rozličná činj hanění/gedno proto aby včinili zbauřenj w Lidu, a snad y Krwe proliti/ včinil k njm prozebné y přjstné psanj / přikazugjc gim aby takowého hanění a baukenj zanechali/slowo Páně kázali pokogně/a lid wedli k lásce a k swornosti.

W Sobotu před slawnosti na Nebe Wstaupenj Krysta Pána / Wězňowé Pražsstj někteřj yako Wácslaw Durssmid/a Mikuláš Kněžowský a ginj genž byli na Točnice/zamordugjce Strážny wyssli z toho Wězenj.

Před Slawnosti Swatého Ducha/ sťiat na Rathauze Staroměstském geden z znamenitěgssjch Měsstianůw Pražských řečený Jan Moček / pro tu samau přjčinu že gsa w poselstwj s ginými Pány od Pražanůw do Vher k Králi Albrechtowi wyprawen / wyprosyl sobě tegně Rychtářstwj Pražské. Pročež hned téhož Léta Král dal Magestát na to Konsselům Staroměstským, aby oni sami Rychtáře sobě woliti mohli.

Téhož Léta den Swatého Wiktoryna vmřel Krystan Farář aneb zpráwce Kaply Swatého Michala w Starém Městě Pražském / genž byl Hwězdář znamenitý / a skrz Vměnj swé Hwězdařské, Cžechům mnohé wěcy budaucý zlé y dobré w prawdě předpowjdal.

Téhož Roku přinessenj Listowé do Prahy oznamugjcý Smrt Albrechta Krále / yakž doloženo w Poslaupnosti Knjžetcý.

W Sobotu po Swatém Linhartu/Staroměsstj powolali Mistrůw a Kněžj na Rathauz / a rozkázali gim, aby sobě hned někoho za zpráwcy wolili/ kteřjž tak včinili, a zawázali se pod wypowěděnjm z Měst Pražských, aby žádný Kněz, ani Mnjch, ani Kanownjk nepodáwal tu přewelebnau a předůstognau Swátosti ginače gednom pod Obogj spůsobau.

W Neděli před Swatau Pannau Kateřinau Purgkmistřj a Konsselé obau Měst Pražských/sessli se do Kostela Panny Marye před Teynem/ a činili službu za Krále Albrechta slawné paměti, offerugjce na welkém Oltáři / proti kterémužto offerowánj welmi reptali Kněžj / a Konsselé nicméně poručili wssemu Lidu, cožkoli w Kostele bylo, Ženám y Mužům gjti k offěře, a po wykonánj Msse/wzali ty Penjze Offernj z Oltáře, z nichžto něco chudým rozdali/a ostatek poslali Žiakům do Sskoly.

Léta po Narozenj Krysta Pána 1440. Den Nowého Léta / sgeli se do Prahy Páni, Rytjřstwo y z Měst/a na Rathauze Staroměstském na tom zůstali, aby posláno bylo pro Ptáčka y pro giné wssecky / kteřjž se ho přidržeti. To když se stalo, a přigeli wssickni Duchownj y Swětsstj/sessli se do Welké Kollege/ kdež z gednostegné wssech mysli a wůle toto zawřeli, aby, poněwadž Alžběta pozůstalá Wdowa po Králi Albrechtowi Plodem obtjžená gest, poshowěli / a gestližeby porodila Syna, toho yakožto prawého Dědice a Krále aby sobě dochowali. Neyprwé naproti tomu byli, Gjřjk z Kunstátu a Ptáček z Pirknsstegna/ale potomně tolikéž k tomu powolili.

Kněz Bedřich z Koljna onen starý lakomec/ kterýž snad ne tak mnoho Wlasůw na Hlawě měl yak mnoho gest Laupežůw včinil/nepřestáwal Lid bauřiti, wždy nepokoge wyhledáwal, na Offěry wolal/snad že gednom po Penjzy offěrowali, a on žádostiw byl netoliko to což Člowěk má mjti, ale y Dussi z Těla wypuditi / že žádné laupeže od dáwnjho času nedostal / namluwil yakéhos Roldu z Náchoda a Benesse Mokro-

wauſkýho, aby zlezli Měſto Pražſké, a nabrali ſe z Statků w Lidſkých/ k čemuž byl dobrým pomocnjkem geden z Měſſtianůw Pražſkých řečený Zygkmund Sláma / genž měl Dům Nárožnj w Nožiřſké Vlicy/ magjc po ſobě tolikéž některé z Kněžſtwa.

W Pátek tehdy po Swatém Jakubu/ předpowěděnij Laupežnjcy w nemalém počtu, wpadli do Nowého Měſta Pražſkého dirau genž geſt byla we Zdi Měſtſké, nižto zbytečnj Woda wytekáwala mezy Horſkau a Pořickau Branau, w Vlicy řečené Florentia / chtjc tudy ſe Starého Měſta zmocniti. Tu zſſikowawſſe ſe, ſſli w Ordunku k Braně řečené Odraná/ genž geſt neybližſſij Kláſtera Swatého Františſka, aby ſkrz Dlauhau Střjdu wſkočili na Rynk Staroměſtſký, a wůli ſwau prowedli.

Stogjce pak před Branau wolali na Branného, aby ge wpuſtil do Měſta že wezau Ryby Panu Slámowi / a to tim rychlegi, nežby gim zemřeli, neb tak gim poručil Sláma mluwiti/ kterýž poručil Branný Ženě wpuſtiti/ a ona odmykagjc Zámky wyhljdla dirau ſkrz Wrata / a že ſpatřila mnoho Lidu Zbrogného, powěděla o tom Muži ſwému / kterýž powſtana včinil okřik/ ale oni hned cauffnuli naſpět/ někteřj tau děrau wylezli/ a druzý po znánioſti do Domůw ſe rozběhli.

Hned toho Dne Zygkmund Sláma poněwadž ſe nedálo wedlé wůle geho vtekl z Prahy/ a s nim Sſylink Měſſtian Nowoměſtſký zanechagjce tu Statkůw y nábytkůw, gednom aby při žiwotě byli zůſtawenj.

Po malém čaſe zgjmánj gſau Auguſtýn od Bilého Zwonu/ Slámowé žený wlaſtnj Bratr/ a Geſſna od Bilého Nedwěda/ kteřjž wyznali dobrowolně, že gſau také o tom wěděli, a w ſtatky Měſſtianůw pomordowaných ſe ſe měli vwazowati / a ti gſau obadwa z rozkázanj Obce geden každý na Prahu Domu ſwého obrácen gſa Očima do domu ſtinánj. Zgjmánj také byli Ambrož od Wěže/ Piwce Platnýř/ a dáni do Wězenj/ Kněz Mikuláš od Swatého Linharta z Prahy wypowěděn/ proto že prawili že gſau v něho o tom rokowali w Zakryſtygi/ a někdy v Waňka Korandy v Železných Dweři. Erb Zygkmunda Slámy, genž byl na Tabuly malowaný, a na Domě geho přibitý/ poručili Konſſelé Katu ſnjti, a na Planýři přibiti Hlawaudolu/ a byla namalowaná Račice s Zlatým Noſem a s Zlatými Nohami w Czerweném poli. Kterážto Tabule na Planéři wiſela několik Let.

Po Slawnoſti na Nebe wzetij Panny Ma-

rye/ Konſſelé powolali na Rathauz Miſtra Wácſlawa/ Dr. chowce z Betléma / a Kněze Wácſlawa Babku geho Kaplana/ a kázali gim wen z Prahy wygjti/ neoznamugjce gim žádné příčiny pro kteraužby to činili.

Při Slawnoſti Swatého Wácſlawa/ zgjmá-

nj gſau s powolenjm Konſſelůw / Mateg Smolář, Wondráček Huzdář/ a Slatina od Podkowy. Smolář owſſem a Wondráček ſtinánj gſau bez winy, yakž Hágek piſſe. Přjčiny giné nebylo než že Smolář měl Přjbram ta aby ſe doſtala Hanuſſowi z Kolowrat/ a Huzdář že měl Hoſtiwič/ ten aby připadl na Podkomořjho. Slatina zmučený wypowědjn z Měſta/ gehož to Dům doſtal ſe Mařjkowi od Stolic/ a tak pro tu zradu trpěli winni y newinnj wſſe z Konſſelůw nerozſſaffnoſti.

Téhož Roku Židé w Miſſnygi mnoho Lidu

gedowatým Lékařſtwjm otráwili, a mnoiſtwj Wejnic kladeným Ohněm

wypálili

wypálili/ pročež wypowěděnj gſau z te Země wſſickni/ tak aby ſe ani nenawracowali pod ſtracenjm Hrdla.

Léta Páně 1442, Na den Swátoſti/ Meyn-

hard, Sokol, a Jakubek Bilinſký / s několika Konſſeli Pražſkými wygeli k Frydrychowi Králi Řjmſkému do Wjdně / a tu gednali při něm aby Pán gich a dědic chowán byl w Králowſtwj Czeſkém/ ale Frydrych nechtěl k tomu powoliti rozličné předkládagic přjčiny.

W Druhau Neděli Poſtnij / Petr Holický

mladſſij/ Léta náſledugjcýho odpowěděl Pražanům, že gim chce na Statcých y Hrdlech ſſkody činiti podlé ſwé neywyžſſij možnoſti / a napodobně včinili w Třetj Neděli Poſtnj Dětinſký a Girjk Pancýř/ pročež Pražané měli ſe na péči, a doſti opatrně Měſto chránili / neb Korauhwe čtyry Cztwrtnj ſtáli vſtawičně na Rynku / a rozkázano bylo přjſně, kdyby wzeſſel pokřik, aby každá Cztwrt Měſta pod ſwau Korauhew bez meſſkánj nalezti ſe dala.

Při Slawnoſti Swatého Bartoloměge/

Staroměſſtij powolali na Rathauz wſſech Miſtrůw a Sſtudentůw / gimžto předložili žádoſt wſſech Sſtudentůw Wideňſkých, aby totižto do Prahy byli přigati, že tu ſe chtěgi včiti, a Včenj kteréž peklo ſſlo zaſe wyzdwihnauti/ wſſak tak aby gim ta Swoboda kterauž vžjwali Sſtudenti za Cýſaře Karla a Krále Wácſlawa puſſtěná byla. Dlauhé o tom bylo rokowánj/ a ta žádoſt gich rozličně vwažowána/ až po dlauhých rozmyſlech a rozličných domyſlech na tom wſſickni zůſtali, aby gim bylo ſwobodno přigeti, pokogně ſe chowati, Czechům nekaceřowati/ a z Kalicha aby s nimi přigjmali. Czemuž oni wyrozumégjce zůſtali w Wjdni/ aniž poſpjchali k přigjmánj z Kalicha.

W Létu Páně 1444. Powſtala znamenitá

různice w Měſtech Pražſkých/ že Konſſelé ſwolagic Obec prawili že nemagj žádných Peněz Obecnjch, nimižby Poſly wyprawili na Ceſtu Widenſkau k Wladiſlawowi Králi Vherſkému/ a proto Berni vložili.

Zbauřila ſe Obec / a dotazowati ſe počala v Konſſelůw, kam gſau poděli Důchodnj Penjze / a hned wywoliwſſe některé Oſoby k počtu wolala/ aby Konſſelé počet činili. Oni nežby ſe w to dali, raděe z Měſſcůw ſwých wlaſtnjch shromáždili Oſmdeſáte Kop gro: a dali ge Poſlům na ceſtu pro zachowánj pokoge/ zwláſſtě když někteřj z Obce k tomu ſměřowali, aby včinic různicy vlowili cokoli přitom zbauřenj.

Druhý Pátek po Slawnoſti Welikonočnij/

Swátoſti některé pozůſtalé při Koſtele Těla Božjho w Nowém Měſtě Pražſkém vkazowané byli. Dobřj a pobožnj Lidé z toho ſe těſſili/ Táboři tomu ſe poſmjwali/ a zgewně mluwjce proti Pánu Bohu těm Swátoſtem ſe rauhali. W tom když Kněžj Swátoſti ſchowali/ ſtrhlo ſe neobyčegné powětřj tak že y Domy na Nowém Měſtě z gruntu wywracelo/ množſtwj Lidu, na něgž Krowowé padali, zahynulo. Tak mluweno geſt, že w Praze to neſlýchané wětrůw dutj, za Třidceti Tiſyc ſſkody včinilo. Giſtě pro tak důtkliwé

wé rauhánj Taborůw / Pán Bůh wssemohaucý to byl dopustiti ráčil.

Na den Swatého Křjže / Pražané s Děla gi a ginými potřebami i wogenskými / dosti mocně wytáhli Jakubkowi Bilinskému napomoc / kterýž dobýwal Hradu Dětinského sylně, na němž se mnoho Laupežnjkůw zawřelo / a ti wssickni zwěssenj gsau, když se Hradu Pražané zmocnili. Odtud táhli k Hradu Giwnjku / na kterémž napodobně potrestawsse Laupežnjky nawrátili se do Prahy.

Téhož času Girý Podebradský / Jan Zagjmač, Czabelický Hertwjk / a Bedřich Kolinský / položili sobě Sněm na Horách Kutnách / na kterémžto vstanowili Giřjho z Kunstátu Neywyžssým Heytmanem wssech Kragůw / slibugjce že gemu neginače než rako Králi chtěgj poddanost a poslussenstwj zachowati / Hertwjka přidali gemu napomoc / a Czábelického Mincmeystrem včinili / což těžce nesli Pražané, že totižto ti Auřadowé bez wědomosti gich rozdáwánj byli.

Před slawnosti Swatého Jana Křtitele / byli w Czechách welicý Dessťiowé Prssel za čtyry Dni bezpřestánj. Z čehož posslo weliké na Potocých y Rzekách Wod rozhogněnj tak že se mnoho Rybnjků w ztrhlo / zwlásstě okolo Dobřjsse / kterážto také Powoděň nemalé sskody při Praze y w Praze včinila.

W Létu Páně 1447. Když Kupcy a Kramáři Pražsstj geli na Jarmark do Wysokého Meyta / Mladý Kolda wědauc tom včinil na ně zálohu a zagal gim wsseckno cožkoli na Wozých bylo / y Kupce swázané wedl na Náchod.

Téhož Roku Pražané množstwj Suduow Wjna Wlačkowatého wytáhnauti dali z Sklepůw na Rynk / a tu poručili wsseckno osekati, aby se nim Lidé netráwili / tak že Strauhami do Rzeky teklo.

Ten den před Sstědrým Wečerem / vmřel Mistr Přjbram, weliký Nepřjtel a protiwnjk řádůw Křestianských / a ten když se na Smrtedlné Postely powolal wssech Mistrůw a Kněžj Pražských, žádal a prosyl, aby se Katolických neb Křestianských obyčegůw přidrželi / doklázage že gsau welmi potřebnj k spasenj a k dosaženj od Pána Boha wěčné milosti a lásky.

Léta Páně 1448. poslal Papež Legáta swého do Prahy / neginače smegsslege, gednoniž čehož Předek geho Eugenius dowesti nemohl, toho že on dowede, a Czechy k řádu Cýrkwe Swaté zase přitáhne. Ten zůstáwage nemalý čas w Praze rozličná mjwal mluwenj s mnohými / až wyprawen byl s odpowědj tauto: Přislussý nám řády Křestianské držeti, ale nenaprawowati / k čemuž nassj Kněžj, obzwlásstně Mistr Jan z Rokycan powolj, y my k témuž powolujme. Mistr pak Rokycan nic giného nechtěl gednom se s Legátem hádati, y tak se rozgeli.

Téhož času Girý Podebradský s pomocnjky swými zmocnil se Prahy welmi lehce / yakž doloženo wegsse / a po malém čase wezmana se Auřad Králowský sadil Konsseli w obau Městech Pražských gich ponuknutjm. Antonjna od Ossůw včinil prwnjm Konsselem neb Purgkmistrem Staroměstským / pro Mistra Rokycana poslal do Hradce a včinil ho Farářem w Kostele Panny Maryge před Tegnem / tjm osobugic sobě y Auřad Arcybiskupský / a Zdeňka z Konopisst ginák z Ssternberka včinil Neywyžssým Purgkrabjm Pražským / a giným giné rozdáwal Auřady wedlé swého zdánj.

Oldřich Syn Meynhardůw když zwěděl že Otec geho gat w Praze z rozkázanj Giřjho z Kunstátu / y dán do Wězenj na Poděbrady / z lítosti sebral nětco Lidu / a Jan z Rožmberka wedlé něho / Kněz Bedřich z Kolǰna / Feydrych z Kolowrat a z Bajstěhradu / a ti sobě slibili wěrně pomáhati gednom že w to Zyma wkročila / a tak museli toho zanechati až do času Jarnjho / a w tom Girý Města giná chytrau y lstiwau řečí k sobě naklonil.

W Létu Páně 1461 Ten den po S. Markéte / Král Girý s Dwořany swými ssel do Obecné Lázně wedlé swého obyčege za Židowskau Vlicy / genž slaula Jandowá Lázeň / a ten Janda mezy wssemi Lazebnjky na ten čas yako neypředněgssj byl. Tu Král gsa w Lázni / rozličné Kratochwile s swými dwořany prowozowal / a Janda gmenowaný / genž měl obyčeg s Králem žertowati / také se k tomu připlichtil / a když počal Králi bradu holiti / dj k němu Janda: Králi milostiwý / račte mně vhodnauti tu Pohádku / či gest na ten čas Czeské Kralowstwj? Odpowěděl Král / Jando přjteli milý čiby bylo gednom twé? Král y Králowstwj nynj w Rukau twých gest / a on řekl také gest Králi milostiwý. A když mu Bradu oholil, a Břitwu schowal / otázal se ho Král řka; Jando či gest na ten čas Králowstwj Czeské? Odpowěděl Janda, čížby bylo než twé Králowské milosti / a Král wztáhna Ruku vdeřil Jandu pěstí tak sylně že na Zem vpadl / a tu geg k tomu Nehau w bok vdeřil. W tom powstali Dwořané a žádali mu za milost / y ssel Král z Lázně hněwem rozpálený / a Janda osmého dne vmřel welkau žalostí.

Léta Páně 1464. Nakazylo se Powětřj w Czechách tak že Mor byl vkrutný / obzwlásstně w Praze a Lidé obáwagic se náhlé Smrti / počali k řádům Křestianským přistupowati / ale Lupač a Rokycan na každém Kázanj protitomu wolali, a Papeže haněli. Král Girý owssem častokráte gich napomjnal, aby o něčem giným ne wždycky o Papeži kázali, dokládage gestliže Papež zlý gest, nechť gest sobě zlý / on že w Rzjmě bydlj / a gim w Czechách ze zlosti swau nic neusskodj. Ale Rokycana wolal zgewně / budessli Králi Papežencem neb Rzjmanem, nebudeš Králem / pročež gemu Král Girý nesměl wjce domlauwati / neb wsseckа Obec při něm se zasazowala.

W Létu Páně 1461. Král Girý w Praze potwrdil Pražanům Nowoměstským wssech gegich Swobod a Priwilegij / obzwlásstně pak Fundacy Cýsaře Karla čtwrtého, Krále Wáclawa / a Cýsaře Zykmunda.

Při Létu Páně 1469. Girý Czeský / Matyáš Vherský Králowé sgeli se w Olomaucy na Morawě / a včinili mezy sebau

stánij neb přjměřij / aby pokog byl do Roka / kteréž nezdržel Král Matyáš Králi Giřijmu, nýbrž wěc swau k tomu přiwedl, že gey někteřij z Stawůw Králowstwj Cžeského za Krále wolili a wyhlásyli yakž pjše Kureus.

Za Krále Wladislawa w Létu 1473. pro nakazené Powětřij Lidé w Králowstwij Cžeském na Mornij bolesti welmi sylně mřeli. Král Wladislaw wygel z Prahy wyhledáwagjc zdrawěgssijho Powětřij na Hrádku genž slowe Křiwoklát / na němž přes celý Léto yako mladý Pán kratochwil swau prowozowal.

Druhého Roku přisslo Psanij k Wladislawowi Králi z Benátek / oznamugjc žeby něgacý Lidé litých Gedůw w Benátkách nakaupili / owssem ne z giné přjčiny gednom aby někoho otráwili. Král poručil se rychle dotazowati / y nalezeno gest žeby Tomássek Apatykář Měsstian Pražský od Zlatého Lilium, a s ním Hlaušský od Hory těch časůw z Benátek přigeli / mjmo to na ně prokázáno, žeby časté poselstwij mijwali k sobě y častá Psanij od Krále Vherského / k tomu y rozličné dary / y wzali ge do Wězenij. Po malém čase obadwa vmřeli / Tomássek na Rathauze Staroměstském / a Hlaušský na Karlsstegně.

W Létu Páně 1475. času Postnijho Staroměsscij kázali weliké a hluboké Krumssessty wykopati v té Brány genž gest z Celetny Vlice mezy Králowským a Králowé Dworem, aby tu wystawěli Wěž wysokau. W Pondělij pak po Kwětné Neděli Král Wladislaw wssel do Krumssesstu toho / a sám swau Rukau prwnij Kámen gruntu toho založil / w Rohu genž gest na Wýchod Slunce ginák k Kostelu Swatého Gindřicha.

Následugjcýho Léta bylo stěžowánij na Konsely Pražské na kterež narijkali Lidé pro přjčiny nijže doložené.

Prwnij / že znamenitěgssij přigijmali k sobě wssecky Důchody Obecné / a z nich činili počet misterný / totiž když vtratili Kopu gednu / že napsali do Regist er pět y Deset.

Druhá / že Purgkmistr když k sobě pozwal bud některého z Panůw neb z Rytijřůw / kázal do Register napsati / že tak a tak mnoho na tu Kollacý wydáno.

Třetij / že k tomu chuti neměli nesprawedliwý tomu Nález w Při geho činili / a on byť neywětssij křiwdu trpěl, že odwolati nesměl / a gestliže se kdo s Konsselem saudil / byť neywijce Konssel prowinil / nicméně že Konssel nezůstal křiw.

Cžtwrtá / když který Měsstian gsauc nemocen powolal některé Konssely na Kssafft / že geg hned přemistrowali / a že gim gest odkázano napsali / pakli Nemocný powstal z Nemocy / že Kssafft wedlé wůle geho včiněný vkazowali.

Pátá / gestli že který Měsstian vmřel bez Kssafftu / bud chudý neb bohatý / zanechawage Manželce neb Dijtkám yakýkoli Stateček / že hned bez messkánij wessli do přjbytku geho mluwjce / poněwadž bez Kssafftu vmřel že to gim yakožto Wrchnjm sprawcům k opatrowánij náležj / y popsali ten Statek a zpečetili / Ženy neb Děti čimkoli odbyli / a což lepssijho bylo od Peněz neb Klinotůw sobě přiwlastnili. Gestliže kdo o tom zmjnku včinil / prawili že gsau to giž do Sspitálůw Lidem chudým rozdali.

Ssestá / že ta Berně kteraž před pěti Léty Nowému Králi napomoc z Hlawy po dwau grossijch zbijrati se počala / gesstě trwala / a když se koli Dijtě narodilo / že Otec z Hlawy dwa grosse wem kde wem dáti musel / což giž ne Králi na pomoc, ale Konsselé k swé Ruce za čtyry Léta wybijrali a o to se s Lidmi hrdlowali.

Sedmá že prawili žeby Duochodowé genž náležegij Obcy k obecnjm potřebám wystačowati nemohli / pročež že se museli v giných Obcy dlužiti čemuž sprostnj wěřili, ale chytřegssij rozwažugjce že Konsselé obzwlásstnijch swých duchodůw nemagi / a proto pigj hodugj / a někteřij že před tím než Aurađůw dostali nemnoho Statkůw měli / porozuměli tomu že nenáležitě s Obcy zach※zegi.

W Pondělj tehdy před Swatým Filipem a Jakubem sessla se Obec Nowoměstská na Rathauz a tu hned s powolenjm gegjm / yako Manaussek, Girzjk od Cžerné Růže a Kljma Kostelak Konsselé pro přjčiny wegš předložené / kteréž prokázawsse na ně tu winnu dostatečně / hned z Města wypowěděli a neyprwé položiti musel Manaussek pokuty Tisýc Kop Grossůw / kteraužto Summu Wladislaw přigal od Obce pod způsobem půjčky / Kostelak Cžtyry Sta Kop / a Cžerná Růže tolikéž Cžtyry Sta Kop / což včinili s ochotnosti, chwálice Pána Boha že gsau gednom při Hrdlech zanecháni / ačkoli se z Města stěhowati museli.

Zběhla se také Obec Staroměstská na Rathauz a tu yat Wjt Postřihač Lukáss od Cžerweného Gelena / Zagjček od Schodu / Jan od Cžerweného Křjže / a Jan Pjsař genž dlauhý čas seděl w Kládě.

W Pondělj před Swatau Ziofijgi ten celý den Obec byla na Rathauze / a podali některé z Konsselůw gmenowaných k Práwu vtrpnému.

W Auterý w Křižowé dni / Jan od Cžerweného Křijže / a Lukáss z Železné Vlice / odsauzeni sau na smrt od Konsselůw některých y wssij Obce / tak aby w Pátek před S. Vrbanem sťati byli / w tom Král Wladislaw přigel a poslal na Rathůz Gence z Janowic a Jana z Raupowa přikazugic aby gim nic nečinili. Oni pak wezmauce od Lukásse Sto Kop gro: a od Jana od Cžerweného Křjže čtyry Sta kop grossůw / ge sau z Města wypowěděli. Z té přjčiny Král byl na Obec Pražskau hněwiw / a těžce nesl takowau přchliwost proti Konsselům / poněwadž nenij wěc slussná / aby oni býti měli půwodowé, žalobnjcy Swědkowé y Saudcowé / ale potřebij gest, kdo žalobu wede aby nesaudil / a kdo puwodem gest aby neswědčil, wssak nicméně to do budaucýho času odložil.

W Létu Páně 1477. w Neděli Massopustnij Král Wladislaw pozwal k sobě do Dworu swého Měsstiany Pražské y Měsstky na Massopust a kwasyl s nimi za celé tři dni s rozličnými kratochwjlemi a Tancowánjm. Pro tu přjčinu Kněžj Pražsstj welmi se zbauřili w prwnij Neděli Postnij Krále Měsstianůw y Měsstek na Kázanij hanliwě

doteykali/ a Měſſtiané rozhněwánij / chtěli ty Kněze wyhnati/ wſſak Kral yakožto Pán dobrotiwý za ně ſe přimlauwal, y gim přjſtně přikázal aby přeſtali tak hánliwá kázanij činiti/ pod pokutau z Prahy wyhnánj, a tak trochu vmlkli.

Prwnýho Dne Měſýce Máge/ Král Wladiſlaw gel z Prahy do Wjdně k Frydrychowi Cýſaři / gehožto on laſkawě přigal y s geho Pražany s miloſtiwým Ruky podánjm. Při tom dáni Pražanům z láſky Cýſařſké Erbowé/ totiž Staroměſſkým dwa Lwowé/ ani držj Korunu Cýſařſkau Zlatau nad Sſtjtem položenau. Nowoměſſkým dán Orel Czerný o dwau Hlawách, na Prſých Oděnce w Sſtjtu Blankytném nad Sſtjtem giné dwa Orly / ani nápodobně držj Korunu Cýſařſkau nad Sſtjtem položenau/ za kteréžto obdařenj Pražané Cýſaři ponjženě děkowali a po wykonánj wěcy potřebných s Králem Wladiſlawem nawrátili ſe do Prahy.

Při Létu Páně 1480. Král Wladiſlaw ſe wſſemi Pány/ Rytjři y Měſſtiany Králowſtwij Czeſkého žiw byl w dobrem ſrozuměnj a pokogi / gedn om ſami Kněži nechtěli ſe nižádným ſpůſobem vpokogiti, diwná haněnj činili a rozličná proti řadu Cýrkwe Swaté / proti offěrám / proti přigjmánj pod gednau ſpůſobau / proti Papeži a tak dále, wſſecko Králi naproti myſlnoſt / aby nějaké Krwe prolitj ſpůſobiti mohli.

A to kdy oznámeno Králi, welmi ſe zarmautil řka / diwná wěc geſt že ti ſlauti chtěgi Kněžmi a giné nad ſe wywyſſeněgſſij/ od nichžto Auřad ten přigali, hanj. Zlořečený ten kdož odkrýwá hanbu Otce ſwého. Domlauwagi Kardynálům y Papeži, že od nich wzdálenj gſau / tak rozumjme, kdyby předně přiſſli, Vſta by otewřjti neſměli. Neyſnaze geſt hluchému láti.

Wyſlal potomně některé k nim Pány/ žádagjc ge ſlowy prozebnými, aby ſe zdrželi od takowého haněnij, a ſlowo Božij kázali tak yak přiſluſſij / a poněwadž Král Geho miloſt, Páni Rytjřſtwo y Měſta gſau w dobrém pokogi, aby nepokogůw nezačjnali. Slibili tak ſe zachowati, ale yak Neděle přiſſla/ geſſtě hánliwěgſſij činili kázanij, a Pjſně w nowě wymyſſlené ku poſměchu a k haněnj ſpjwat začjnali / tak že Král mu ſel poſlati k Pražanům, aby pod pokutau zapowěděli těch Pjſnj ſpjwati/ což oni včinili/ a Lid obecnj obáwage ſe treſtánij přeſtal těch Pjſni ſpjwati.

Niméně Kněžj že nad ſebau žádné Wrchnoſti neměli/ mjmo zápowěd Králowſkau y Konſſelſkau, při Farách ſwých wždy wolali, ſpjwali, haněli, a obzwláſſtně Michal Polák Farář v Swatého Gilgij / genž byl Kněz neſwěcený/ bezpečně ſobě we wſſem a přiliš ſwéwolně počjnagic, láſky při Obcy wyhledáwal. Kněz Wáclaw od Swatého Hawla zgewně přikazowal, aby Králi, poněwadž Řjmanem geſt, a s nimi v Wjře ſe neſrownáwá, poſluſſenſtwij nebylo zachowáno/ a Král nad mjru dobrotiwý to wſſe ſnáſſel y proto wygel z Prahy do Hory Kutny / za nimž přigeli z rozkázanij geho někteřj Pražané gmenowitě Jan Soſnowec/ Mathauš Sſilink, Jan Žižka, Martjn Řeznjk od Zlatého Kola / a ti odtud wezenj gſau na Křiwoklát do Wězenij.

Při témž čaſe nějaký Danyel Farář při Kaple Swatého Michala w Opatowicých wypowědjn / tak aby Deſet mil od Prahy nebýwal/ z přjčiny té že geſt lehkomyſlně proti Králi mluwiti směl, řka/ wſſak nenij Král/ ale geſt Polſká Swij ně. Jan Žižka a Martin od Zlatého Kola Swatohawelſký Farář/ Kněz Slana/ Kněz Myſſka přigati na miloſt ſkrz přjmluwu Biſkupa Waradinſkého Jana/ genž byl toho čaſu přigel do Prahy/ gſa Legátem od

Krale Vherſkého k Králi Wladiſlawowi / wſſak tau wymjnkau, aby wjce Lid nebauřili. Michal pak od Swatého Gilgij yako wěkem ſeſſlý vmřel na Karlſſtegně a pochowán w Kaple Swatého Palmacý.

Czaſu Jarnýho w Létu Páně 1431. při Slawnoſti Swatého Ducha walnj a čaſtj prſſeli Deſſtiowé/ z nichžto byla Powodeň weliká v Prahy / tak že Woda ſſla až pod welký Oltář w Koſtele Swaté Anny.

Za Purgkmiſtra Tomáſſe od Zlaté Hwězdy téhož Roku na den Swatých Pět Bratrůw w Kaple Panny Marye na Rathauze Staroměſſkém počala ſe Mſſe ſlaužiti/ a tu, gedenkaždý z Konſſelůw dřjw nežli do Raddy wſſel powinen byl wyſliſſeti/ pod pokutau od ſtarodáwna vloženau.

W Létu Páně 1483. Stalo ſe weliké bauřenij a pozdwiħnuti w Lidu w Praze/ tak že toho Kral Wladiſlaw Srdečně želel/ že geſt kdy to Králowſtwij pod ſwau ſpráwu přigel / neb tegně y zgewně proti němu hánliwá ſlowa mluwili Kněži.

Czaſu gednoho Purgkmiſtr a Radda Starého Měſta Pražſkého/ powolali k ſobě wſſech Farářůw Pražſkých/ k nimžto gménem wſſech včinil řeč Wáclaw Cheynecký od Rohautu takto :

Páni Farářowé Pražſſtj/ Bratřj a Otcowé naſſi Duchownj, nám w P. Bohu milý/ ſami to na oko widjte, yaké geſt w Obcech těchto roztrženij, a nerádi bychom widěli aby ten lid neſkrocený, hlučně ſe měl ſcházeti. Protož zdáli ſe wám aby w těchto Měſtech, co ſe Poſwěcenj dotýče, na geden den drženo nebylo/ ale v každé Fary obzwláſſtně, tehdáž totižto kdy ſe ten Koſtel ſwětil, wedlé obyčege ſtarobylého. Odpowěděli Kněžij že ſe chtěgi neyprwé na to poraditi.

Když přiſſla Neděle pozdwihowali Obec proti Králi a Konſſelům/ dokládagjce že gim giž w Duchownj řády wkročugj, a zruſſiti chtěgi to což od Arcybiſkupa Kunráda nařjzeno geſt, totiž aby Poſwěcenij po wſſech Koſtelých a Kláſſteřých Pražſkých gednoho dne drženo býwalo.

Prwnij Neděli po Slawnoſti Welikonočnij drženo bylo Poſwěcenij v Swatého Gilgj/ ale někteřj z Obce od Kněžſtwa nawedenj přiběhli ſhromážděm, a wolali aby nebylo drženo na ten den. Pakli nepřeſtanau ſpjwati/ hrozyli ſſturmem/ z kteréžto přjčiny ſpěwácy ſe vpokogili.

Mjmo to, diwně ſobě prowozowali/ Němce kterýž ſe gim koli náhodau natreffil, hned ſſetřili yakby ho mohli zamordowati / Mnjchům Vſſi y Noſy řezali/ a o kterémž wěděli že z Kalichu nepřigjmá, přjčinu naň wymyſſleli gednom aby ho z Swěta ſprowodili. Konſſelé ač by byli rádi to zlé přetrhli, ale ſtrachugjce ſe pichliwoſti neb raděgi nenáwiſti Obce, wſſecko mlčenijm pominuli.

Tehož Roku byl Mor weliký w Zemi/ w Praze při každé Faře po Třidcýti Oſobách za geden den pochowáwali/ kterýž trwal přes celé Léto až do Středy po Swatém Mathauſſi. Král Wladiſlaw vgel do Morawy, a byl přes ten čas dworem w Třebiči.

Opět zbauřila ſe Obec Pražſká proti Králi a Konſſelům ſwým / a neylépe tu pichliwoſt vcytili Konſſelé. Neb obromáždili

mážděni e na ne tu wstředu po Swatým Maurycy, o wskočili na Rathauz Staroměstský/kdež zasti hnauce některé w Swětnicy Radni, polapili Jana Klobauka genž byl tehdaž Purgkmistrem / a swrhli geg z Rathauzu. Ti genž před Rathauzem stáli s Osstěpy a Sudlicemi nahoru wyzdwiženými/ wolali podegte gich jem podegte/ale oni gegiž nahoře mordowali / a někte=re gijmali a zawřeli w Sserhoffu. Sstiastnij byli ti, gessto wtečenjm žiwo=ty swe zachowati mohli. Kteřijž se Obcy do Rukdostali, s tjmi se diwn=katowali/ a naposledy wymegssleggice rozličné přjčiny poručili ge Meče.n stjnati.

Po zahlazenij Konsselůw oboříli se na Klássťery / Kalichy a giné ozdo=by Kostelnij brali, Mnijchy mordowali/Geptissky newážne sprznili / y Ži=dy odewssého odehnali.

Napodobně se dálo w Nowém Městě Praz

ském neb wskočice na Rathauz Nowoměstský, tū hned ssest Konsselů zabili, a dwa z Obce, ginými z Rathauzu metali, některé do Sjatlawy tahli, a mučiti kázali/ prawice že gsau chtěli Obec mordowati, a potomně poru=čili ge y wywesti. Biřicy a Pochopowé wolali, že proto berau konec žiwo=ta / že gsau vmjnili Božij Kalich zahladiti a Obec wssecku zmordowati. Ozwal se na to geden z njch řečený Kaunřka, nikdá gsme na to nepomy=slili / wssak nic mu neprospělo takowé ozwánj, musel wedlé giných Smrt podstaupiti. Potomně tolikéž, yako Staroměsstij, wběhli do Klássterůw brali, bili, mordowali, Klásster S°. Ambrože do gruntu rozbořili a w něm gednoho Bosáka nemecného zabili, neb gini gichžto bylo w počtu Dwamecytma zwtjkali. Odtud wběhli na Hrad Prajžský a wssecky kteřijž na něm byli rozplassyli / vtikali Prelati, Kanownjcy, Wikaři, Oltářnicy odewsseho wssudy, a oni brali k čemu přigjti mohli. Někteřj owssem při=spěli wěcem Kostelnjm na pomoc a nedali gich rozbjrati, a zapečetiwsse ge včinili Heytmanem na Hradu Prajžském Wlčij Hrdlo. Snesli se pak wssickni na tom, aby žádného pro tu bauřku trestati nedopausstěli / pokud gim Hrdel y Statkůw bude postačowati. S žalosti zaplakal srdečně Král Wladislaw když mu to oznámeno bylo, a radil se o to pilně kterakby mohl pomstu nad tjm včiniti, ale wkročili w to Knjžata Minstrberská Hy=nek a Gindřich, kteřjž k tomu dary hognými nakloněnj byli, aby se za Pra=žany při Wladislawowi Králi přimluwili. Czti Hágka při Listu 452.

W Létu Páně 1484. Král Wladislaw gezdil po

Městech Kralowstwij Czeského/a přigel do Prahy do sw ého Dworu wel=mi tisse/tak že nemnozý o tom wěděli.

Na den S° Jeronýma přissli někteřj Lidé baukliwj k němu z Starého y z Nowé° Města gimž nebylo od giných poručeno/žádagice aby gim Kon=sseli sadil, a Král ohljdnuw se řekl, kam gste giné poděli/kterýchž sme wám nasadili/a oni řekli: Milostiwý Králi zle ti Konsselé o nás myslili. Na to dj Kral, kterak gste wy gich myssléni wěděli? a niemené směli gste ge zamor=dowati. Obec nasse (řekli oni) ta nekrocená to gest včinila/a Kral odpo=wěděl degž Bože té Obcy wssecko zlé/a s tim wessel do pokoge swého/a na tom se postawil že nebude Konsselůw sázeti / ale Gessek Swoganowský s některými Pány vstawičně Wladislawa žádal s ponuknutým Prażanůw/ aby vmysl swůg změniti ráčil/dřjwe nežby ta Města Prajžská bez Sprawcůw a Konsselůw k skáze a k zahynuti přissla/pro kteréžto přjčiny dal sebau hnau=ti Král/a swolaw Obce; Konsseli gim nowé sadil.

Ti Konsselé kteřjž byli pro strach z Prahy vtekli / nawrátili se s Králem do Prahy a tegně mezy Dwořany Kralowskými bydleli. Geden z nich po=znán byl na Rynku Staroměstském řečený Očásek Kowář / kterýž widauc že gey znagi/vprkem ke Dworu Králowskému pospjssil / a oni walně za nim/ kteréhož Wrátný rychle wpustil a zawřel Wrata. Tož počali tlauci na Wrata hřmotně křičjce, wydegte nám toho zrádcy, a giné s nim/kteřij mě=li býti stjnánj/pakli newydáte, rozkopáme ten Dwůr y s tjm Králem. W tom Gessek Swoganowský/ genž byl wssem pro přigimánij pod obogi spů=sobau přjgemný pusstěn Fortnau wygel na Koničku mezy ně, kteréž vkrotil pěkným napomjnánijm, žádage aby proti Králi Pánu swému tak důtkliwě nemluwili. Ozwal se něgaký Bonussek Kregčj, řka, wydegte nám y toho Krále Poláka/a Swoganowský ohlidnuw se naň, dij: Milý Bratře sskoda twé mladosti/zdaliž chceš sám býti Katem nad swým Kralem? byť pak Kral tento skrz ruce twé zahynul / snadby to tobě budaucý Král zlým spomenul/ poněwadž Země ta bez Krále býti nemůže / a on vmlkl. Vpokogil ge teh=dy Swoganowský připowjdage že gim Očaska y giné wydá do gich trestánij a tak se rozessli. Král tehdáž z Okna wyhljdal přes přjkop na Nowé Mě=sto/ a w tom geden z Nowého Města / genž měl swůg Dům proti Nowé Wěži/wedlé toho na Slaupých blijž horské Brány / řečený Maryanek/ wy=skočil z swého domu s Kussi, běžel na Přjkopy s welikým lánijm an na to wsse Král patřij/a zastawiwsse naproti Králi napnul Kussy řka, Zabte toho protiwného Poláka/a přikládal Ssýp/a w tom Král od Okna odstaupil. Czasu wečernijho/ kteréhož se sedwa Král dočekal / wyssel ze Dwora s ma=lým počtem potmě/ssel pěssky až na konec přjkopu/ a dal se přeplawiti přes Rzeku na Hrad Swatého Wácslawa. Tu nazegtřij klekna před welkým Oltářem w Kostele S°. Wyta/slibil P. Bohu že wjce w Praze Dworem ne=bude/yakož pak hned poručil Hrad S° Wácslawa naprawowati/ Přjkopy o=kolo něho kopati/Zdmi ze wssech stran obehnati/ Basstami a Střelnicemi o=patřiti/a od toho času ani on, ani žádný Král wjce tu we Dwoře Kralow=ském pod Teynem bydleti nechtěl.

Stalo se w Létu Páně 1491. že Człowěk geden

Stawu Rytjřského / chudý owssem, genž slaul Burynský/ potlaukage se w Mensijm Městě Prajžském / w domněnj přissel žeby kradl/ pročež byl wzat do Wězenj y zmučen/ale k ničemuž se nepoznal. Nicméně weden k Pranýři aby byl stiat. W tom poslal Genec Purgkrabě Prajžský k Malostranským/ aby gemu nic nečinili/a mage o tom gistau správu že se k ničemuž na trápe=nj neseznal/rozkázal ho z Wězenj propustiti.

Druhého Roku pohnal Burynský před Saud Zemský Purgkmistra y Rad=du y wssij Obec Mensssyho Města Prajžského/ y stal se Nalez takowý / aby Konsselé pro ten a takowý včinek/že gsau geho na smrt proti wssemu Práwu gessto se k ničemu neznal odsaudili/ssli do Wězenij aneb s nim se smluwili/ což oni radče včinili/a wessli s nim w Smlauwu wedlé wůle geho.

W ochtab Swatého Petra a Pawla w Ho=

dinu Nesspornij /neslýchané bylo krupobiti w Praze/tak že na Stawenij v=činilo weliké sskody/Mleyny nad Městem wssecky krom Wěže wodnj pobo=řilo/a Krowy z Wěži wysokých sházelo/ kterýmžto krupobitjm a Wětrem stala se znamenitá sskoda při Kostelijch Prajžských.

Ten tolikéž Rok byl Židuom welmi nesstia=

stný / neb gich mnoho pro gich nesslechetné činy zmordowáno / ztopeno

y spáleno / yako we Wratislawi, w Pasowě a w Ržezně.

Cžasu Podzimnjho w gednom Městečku řečeném Ssternebarech, něyaký Žid Eleazar kaupil Tělo Božj kteréž se poswěcowalo na Oltáři, od něyakého Kněze Petra / kteréž když onen Žid přinesl k giným, položil ge na pěknau Rauchu na Stole řka / zwjm gestliže to Tělo gest čili Chleb, a hned bodl do něho Nožem, y wyskočila Krew na Rauchu s nemalým podiwenjm wssech přistogjcých Židůw / kteřjž ge zas odewzdali onomu Gidássy předpowěděnému. Pomalém čase zwěděl o tom Pán Městečka onoho, a kázal wssecky ty Židy kteřjž se k tomu skutku nesslechetnému znali Ohněm spáliti. Kněz podán byl Biskupowi w moc, kterýž poručil gey, poněwadž Gidássem byl po Gidássku oběsyti.

Léta Páně 1495. Pražané Nowoměsstj y

Mleyna pod Zderazem wystawiti dali wysokau Wěž Wodnj, a odtad počali Trubami Wodu wésti do swého Města, a včinili hned toho Roku Kassnu před Dworem Obecným kdež se Oleg prodáwá, a druhau w Žitné Vlicy proti Vlicy Krupné.

Následugjcýho Léta Staroměsstj y Nowo

měsstj wssecku onu Mysl prchliwau změnili / pořádkůw Křestianských se chytili / přigjmánj pod Obogj spůsobau do konce zastawiti vmjnili aby se s ginými Národy okolnjmi w tom srownali, ano y po dlauhém rokowánj wypravili Posly do Vher k Králi Wladislawowi žádagjce aby zase Mnjssy Řeholnj do Klássterůw pustých vwedenj byli.

Král podiwil se tak rychlému proměněnj řka / mogi Cžechowé gest nám s podiwenjm že Mnjchy do Klássterůw přigjti chcete / z nichžto gste ge wyhnali nemilostiwě, ano y wssecky ozdoby Kostelnj gim gste pobrali. Již k tomu znáwáme se, abysste gim nápodobně y potom nevčinili kdyžby ge Lidé dobřj wěcy potřebnými yako Kalichy, Patynámi a ginými Klénoty opatřili. Tak se nám widj že gim bezpečněgi gest kdekoli ginde krom w Praze bydleti a w pokogi Pána Boha chwáliti.

Odpowěděli Poslowé / Milostiwý Králi gistě račte o tom wěděti, že gsme proto wysláni ode wssech třj Měst abychom to° při Wassy Králowské milosti snažně wyhledáwali / slibugjce za ně y za nás, že se chceme k nim yakožto k Otcům nassým Duchownjm na wěčné budaucy časy pokogně a chwalitebně chowati: což slysse Král Wladislaw dal k tomu swé powolenj.

Přigel w Létu Božým 1497. Král Wladislaw

do Prahy a obnowowal Raddy na Den Swatého Floryána / Staroměstským Purgkmistrem včinil Adama z Dedakowa Domu, a Nowoměstským Matějka Kožešnyka od Kropáčůw.

Při tom wzwedla se žaloba přjsná na dwa staré Konssele / Hůlku a Kamennjka w Nowém Městě Pražském žeby lidem nesnesytedlné činili křiwdy / kterauž to přjgma Král w Suplikacy podanau, rozkázal Nowým Konsselům aby tu wěc opatřili bez odtahůw / ale nowi Konsselé předesslých hyndrowati nesměli pro proměnu kterážby se státi mohla, tak žeby Konsselé k těmuž Auřadu někdy nawrácenj gsauce nad nimi pomstu mohli včiniti / a tak ti nebožátka když Král z Země wygel museli při swých sskodách zůstati.

Okolo Léta Páně 1498. Ženy w Praze stro-

gili Prachy nimiž swé Manželi tráwili y giné wedlé swé libosti. Rozgimané byli Joanna Kamenikowa w Nowém Městě Pražském / Mnčkowa w Starém Městě / Rágowá Dcera w Mensským Městě / Lida Hokyně z Konského Trhu / Bilá Židowka / a Cžečilidská Zemanka. Kamenykowá přiznala se na trápenj že to činila s wědomostj Manžela swého / kterýž trápen gsa, sylně tomu a stále odpjral. Na den Swatého Vrbana wywedené byli wssecky z Města, a dané na Hranice w Hodinu Nesspornj y s těmi Prachy: Towarysský gich z Prahy vtekli, aniž se nawracowali.

Na Welikaunoc W Létu Božým 1501. w ten

čas když Lidé obědwali / wyssel Oheň w Nowém Městě Pražském při Kostelu Swatého Petra na Pořičj, od gednoho Pekaře tu kdež slowe na Blátě / a že Wjtr byl od Wýchodu na Staré Město Pražské / welmi se rozmohl / tak že se giž Marsstale we Dwoře Králowé zapalowali / a Makowice na Wěži Klássterské Swatého Benedykta shořala / ale přispěli k hassenj Lidé ze wssech stran a vhasyli Oheň / ačkoliw nicméně několik Domůw shořalo.

Při témž čase wznikla rozepře mezy Sladownjky a Nožjři / neb obogj gsauce sylnj Cechowé tak na se zanewřeli, že y w potkánj na se docházeli. W Pondělj Welikonočnj Sladownjcy wskočili Wogensky do Vlice Nožjřské / a několik Nožjřůw sskodně ranili / kteřjž se gim tolikéž zmužile a hrdinsky bránili / a w tom přiběhli Sausedé s Rychtářem, a tu půtku mezy nimi ač dosti těžce přetrhli.

Téhož Roku welká Woda na Den Panny

Marye na Nebe wzetj k Praze přissla. Bradáč w Zdi Sspitala Staroměstského wytesaný dwa Lokty pod Wodau byl / plaulo Dřjwi po Wodě / plauli Snopowé Obilnj / Stohowé z nichžto na gednom žiwý Zagjc seděl / plauli Mleynské Kola y s Mleyny / plauli Chalaupky a Krowowé / čehož wsseho nemalo se stawilo při Mostu Pražském / tak že Židé museli pomalu chodjce po Dřjwi to wsse dolů strkati. Měli Pražané w Sklepjch Wody dosti / kteréž za celé Léto nemohli wynesti.

Léta Páně 1503. ten Pátek po Welikénocy v-

padla Wěž Wodnj Nowoměstská / nižto wssemu Městu Woda se dodáwala / kterauž potomně počali hnáti Pjchy / ale nemožné bylo tim spůsobem po wssem Městě Wodu rozehnati / pročež wystawěli ginau / a ta Ohněm zkažená z nesseternosti Raurnika. Vložena potomně Berně na wssecky Sausedy / a tim prostředkem znowu Wěž Wodnj wystawená.

Téhož Roku neprssel Déšt za tři Měsýce /

Farářowé Pražsstj vložili lidem půst / ten Den před památkau Mistra Jana z Husynce / a ginj Duchownj y Swětsstj na tom se snesli / aby na den Mistra Jana Husy včinili zbauřenj w Lidu / což se gim newedlo wedlé wůle gich a Pán Bůh gesstě Desstě dáti neráčil / pročež Kněži wélmi lehkomyslně na Kázanj mluwili řkauce. Milj Cžechowé wy gste se snažně postili a my gsme k Pánu Bohu nábožně wolali / aby Rosau Nebeskau Zemi skropiti ráčil. Pán Bůh newyslyssel nás / gistě ne z giné přjčiny gednom z té / že někteřj

naſſi protiwnjcy na Hradě Pražſkém y w Menſſým Měſtě Maſſo gedli protož ſluſſnéby bylo ge odtud wyhoſtiti.

Purgkmiſtři poſlali k nim / aby nepopauzeli Obce / a Lid neposazowali zwláſſtě když prwé doſti geſt plachý / ale oni nemálo na to dbali / nýbrž počali proti Konſſelům důtkliwě mluwiti / že gim prawdu oznamowati zbraňugi. Zůſtali na tom Konſſele s Miſtry Pražſkými / aby těm Kněžjm wtrhačným a bauřliwým wen z Prahy wygjti poručili.

W těmž Létu Biſkup Filip přigel ze Wlach do Prahy namluwen gſa od něgakého Bohuſlawa Kregčyho / kterýž k němu chodil s ginými Žiáky na ſwěcený / a ten přigat byl wctiwě / Mužjček newelký / ale giž přjliš wěkem ſeſſlý.

Téhož Roku we Cžtwrtek před Slawnoſti Swatého Jana / dokonán byl Moſt Pražſký / k welikému proſpěchu wſſem obywatelům Pražſkým.

Ten den po na Nebe wzetý Panny Marygę w Hodinu Sedmnáctau / wyſſel Oheň w menſſým Městě Pražſkém wedle wyprawowánj některých z Domu Petruželky / ale žádný newj zagiſto kterak ſe aneb od koho zapálilo. Tím Ohněm yako we dwau hodinach shořela ta wſſecka ſtrana od Brány Augezdecké, až pod Kláſſter Swatého Tomáſſe / y ta Vlice k Moſtu pod Rathauz / y Wěže na Moſtě / Dům Saſký, Lázně, a dwě Wěže při Koſtele Matky Božj. Pro welikau prudkoſt toho Ohně Wětrem poſylněného / giž ſe w Starém Městě Pražſkém v Swatého Walentjna y w Platnýřſké Vlicy zapalowati počalo / kdyby toho Ohně Rathauz Maloſtranſký a Kláſſter Swatého Tomáſſe na ſobě byl nezdržel / mnohém wjce by bylo shořalo. Zahynulo při tom Ohni oſob Cžtyrydceti / a potomně hned té Nocy ſpadl Déſſť hogný.

Téhož Roku založen geſt nowý Sſpitál na Nowém Městě pod Slowany we gméno Božj a Swatého Bartholoměge ſkrz Pana Sſtěpána Hunceldni / a dokonán ſkrz Jana Rozwodu. Poznamenáno w Kronyce rukau pſané, P. z Hažmburgka přináležegjcý.

Druhého Roku zrozkázaný Kralowſkého držán byl Sněm na Hradě Pražſkém / a to při Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božjch / na kteremž byla weliká wáda mezy Pány a Měſſtiany z přjčiny té / že Pražané k Saudům ſtáwatj nechtěli / gednom o to což magj na Zemi / o Cželed zběhlau a o Liſty wedlé ſtarobylého obyčege / a Páni nechtěli k tomu nigakž ſwoliti.

Léta Božjho 1505. ten den po Slawnoſti S. Pawla na Wjru obrácený / Pražané obau Měſt Pražſkých pilně gednali o to aby z Měſt Pražſkých gedno včiněno býti mohlo. Wywolili tehdy z proſtředku ſebe po čtyrech oſobách, aby na tom zaſedli, a pilně vwažowali, yakýmby ſe to proſtředkem ſtáti mohlo. Z Starého Měſta byli gſau tito: Paſſek, Hlawja, Naſtoge, a Porybný. Z Nowého, Pernikář, Rozwoda, Kaba, a Welwarſký.

Roku Božjho 1506. Wyſſel Oheň na Nowém Měſtě Pražſkém / tu koneč Nowe na Židowſké Zahradě / a shořelo na Flaſſnýřſký Vlicy po obau ſtranách Domůw Sedmnácte / kteréhožto také Léta narodil ſe Král Ludwjk.

Téhož Roku wyhláſſeno w Nowém Měſtě Pražſkém / že Král Nowoměſtſkým ráčil propůgčiti třetj Jarmark na Swatého Bartholoměge / tolikéž aby w Raddě Konſſelůw ſedalo Oſmnácte / tak yako w Starém Měſtě. Z té přjčiny pohnuli ſe Staroměſſtj proti Nowoměſtſkým / a čaſtokráte gedni proti druhým s Zbrogi ſe vkazowali, a kázali k Branám a k Fortnám Wrata vdělati, aby ſe před Nowoměſtſkými zawjrali. Mezy Obcemi tolikéž o to táhanice byla / neb gedni chtěli aby to wſſe gedno Měſto bylo / druzý odpjrali / a někteřý hanliwé Cedule metali / y Liſty na Branách wypiſugjc neſprawedliwé Konſſelůw činy přibigeli / až potomně ſám Král takowé různice mezy nimi přetrhnauti muſel.

Léta Páně 1507. Král Wladiſlaw čaſto gmenowaný zapowěděl wſſecky Pikhartſké Zbory aby zaſtawowány byli, Magestátem plným takto:

My Wladiſlaw z Božj milosti / Vherſký / Cžeſký, Charwátſký etc. Kral / Margkrabě Morawſké, Lucemburſké a Slezſké Knjže / a Lužický Margkrabě. Oznamugem tímto Liſtem wſſem wůbec. Znamenagjce kterak w Králowſtwj naſſem Cžeſkém / tolikéž y w Margkrabſtwj Morawſkém znamenitj bludowé Pikhartſſtj ſe rozmáhagj / gimžto kdybychom ſe déle dýwati ráčili / žeby ten blud netoliko nám, dědicům naſſým, y tomu Králowſtwý, a ſnad y wſſemu Křeſtianſtwu ſſkoditi mohl / nechtjce aby ten a takowý blud Pikhartſký k dalſſýmu zniku ſe rozmahati měl a mohl, proti Pánu Bohu, proti milé geho Matce a Swatým / y proti Swaté Wjře Křeſtianſké / wzhlédſſe na naſſe Předky / kterak oni o to vſylowali aby to Králowſtwý Cžeſké wždycky w dobré ſláwě a Wjře pozůſtáwalo / pomnjce na naſſe Přjſahy, kteréž gſme včinili Pánu Bohu a Swatým geho při korunowánj naſſem / vwažugjce to s pilnoſti a gſauce napomenutj od okolnjch Knjžat Křeſtianſkých Duchowných y Swětſkých / položiwſſe Sněm walný Obecný w Auterý na den Swatého Jakuba / wyſliſſjce na mjſtě naſſem důſtogné w Kryſtu Otce / Jana Biſkupa Waradinſkého / Stanislawa Biſkupa Holomauckého / nábožné wěrné naſſe milé / dawſſe gim Liſtem naſſim plnau moc k gednánj k zawřenj wſſech a wſſeligakých potřeb a neřádůw k přetrženj w tom Králowſtwj neginače než yakobychom tu ſami oſobně býti ráčili / aby cožkoli s raddau Panůw Wládyk a Pražanůw y giných Měſt ti Biſkupowé oblibj, ſchwálj a zawrau, to wſſe ſtálé a nepohnutedlně bylo / o tom bludu Pikhartſkém mocý naſſi Králowſkau w Cžechách takto nařizugem / a od wſſech poddaných naſſich, wěrně a konečně w tom zachowánj mjti chceme.

Neyprwé / aby wſſickni zborowé a ſchodowé Pikharſſtj zgewný y tegný zaſtáweni a ſkaženi byli / a oſazeni Lidmi wěrnými / a gſauli Koſtelowé neb Kláſſterowé, do nichžby ſe ſcházeli, ti aby byli zawřeni / netrpjce gich nižádným ſpůſobem w žádným Měſtě, a na žádným mjſtě.

Item wssecka Včenij a psanij gegich y Knihy aby se Ohněm zkazyli / a žádný Pán ani Rytjřský Člowěk, ani Měsstian, aby nedopausstěl Kněh a Traktátůw takowých pod sebau psáti ani Tisknauti, aneb prodáwati, pod skutečným trestánjm / gestližeby takowé Knihy v někoho nalezené byli, wedlé vznánj a Nálezu Panůw a Saudcůw Zemských

Item po tento den wssecka gegich posluhowánj/yako Křtowe / Wodawky, gim zastawena býti magi / aby se w tom řjdili Kněžstwem té strany kterauž sobě koliwěk oblibj.

Item wssyckni gegich Včitelowé a Kazatelowé bluoůw těch magi postaweni býti k nápravě před Kněžstwem obogj strany, a k kterékoli straně přistaupi / té strany Kněžstwem nechť se naprawugi. Pakliby se tau nápravau kteráž by gim dána byla sprawiti nechtěli / Neywyžssijmu Panu Půrgkrabij Pražskému magi w moc a w trestáni podáni býti, k nimžto on se zachowati poručj wedle vznáni Panůw a Wládyk Saudu Zemského.

Item to wsse což se nahoře pýsse odewssech Stawůw, Panůw, Wladyk, Pražanůw, Hornjkůw a giných Měst wyplniti se má konečně do Wánoc. A kdožby koli toho včiniti zanedbal a naň by to zgewně seznáno bylo, ten a takowý obeslán býti má od Pana Půrgkrabij Pražského Neywyžssýho, a napomenut aby se wedle nařjzenij toho zachowati nemesskal, pakliby gesstě tomu zadost nevčinil wedwau Nedělich pořád zběhlých, tehdy obeslán býti má Listem od Auřadu / buď Pán, buď Rytjřský Člowěk, buď Měsstian Mužského y Ženského Pohlawij, aby před Pány a Wládykami stál / w neyprwněgssy Suché Dni potom obeslání přisslé.

Item gestližeby kterij Pikhartský Člowěk Pikharta k sobě přigmauc Mužského neb Ženského Pohlawij gey wydati tomu Pánu nechtěl, tehdy ten Pán či gest byl / druhého pohnati může před Saud Zemský z pokuty y spolu spůwodem yako o Člowěka newydaného, a tu pokutu aby dáti byl powinen y s Člowěkem, a to potud konáno býti má, pokud ten Člowěk wydán nebude. Obecnj Lid Pikhartský Mužského y Ženského Pohlawij, weden býti má k nápravě Kněžstwem obogj strany, a Páni, Wládyky, Pražané y giná Města magi Fary Kněžmi osaditi a vžitky Kněžim pustiti: gestližeby k každému Kostelu Farář býti nemohl, nechť geden držj Far Pět, Ssest, y wjce / k nimžto nechť chodi na Kázanj do Kostelůw a wjře se od nich nechť wyvčugi.

To pak násse zřjzeni při Snému Obecném s Raddau Panůw, Wládyk, Pražanůw, a giných Měst Králowstwij Čzeského, chceme a přikazugeme wssem Poddaným nassym wssech Stawůw Důchownijm y Swětským aby odewssech držáno a zachowáno bylo pod vpadnutim w Nemilost nassy Králowskau / poraučegjce Panům, Vředníkům, Wládykam, Saudcům Zemským / gimžto gsme Zemi Čzeskau, přigmauce od nich Přijsahu k řjzenj swěřiti ráčili, aby pomnic na ty Přjsahy to s pilnosti opatrowali na nijsse nassem, aby ten blud Pikhartský zastawen a zkažen byl dřjwe nežby k wětssijmu zniku přissel, yakož tu k njm důwěrnost mame že se tak a newinač w

ty wěcy zachowati. Tomu na Swědomj Pečeť nassy Kralowskau rozkázali gsme přiwěsyti k Listu tomu / genž gest dán na Budijnu den Swatého Wawřince, Léta Páně 1508. Králowstwij nassých, Vherského 18. a Čzeského 37.

Ten Weypis dán gest z Desk Zemských z rozkázanj Vrozeného Pána, Pana Jana Starssyho Popela z Lobkowica na Zbjroze, Neywyžssýho Sudjho w Králowstwij Čzeském, a Pana Jana Hodegowského z Hodegowa Mijsto Sudijho Králowstwij Čzeského, a Woldřicha z Prostiboře na Lochowicých, Mijsto Pýsaře Kralowstwij Čzeského. Stalo se w Ponděli po Swatém Františku. Léta Páně 1545.

Nápodobnij Mandát wydán byl od Ferdynanda Cýsaře w Středu po Swatým Františku, Léta Páně 1547. kterýž zniji slowo od slowa takto:

Ferdynand z Božij milosti / Řjmský / Vherský, Čzeský Kral etc. Jnffant w Hyssspanygi, Arcykniže Rakauské, a Markrabě Morawské etc. Vrozeným, Statečným, Slowutným, Opatrným, Panům, Rytjřům, Wládykam a Městům y giným wssem Obywatelům a Poddaným nassym ze wssech Stawůw Králowstwij nasseho wěrným nassym milým / milost nassy Králowskau a wssecko dobré wzkazugem:

Wěrnij nassy milij wěděti wám dáwame že gsau těchto časůw minulých, negednau než častokráte Welebnj Admynystrátoři, Kněži a Mistři, tak pod gednau yak pod obogj spůsobau wěřjcy, a s nimi Pražané z obau Měst Pražských před nás předstaupili, a na nás austně y také skrz Supplikacy swé, těžkosti a překážky kteréž se gim bez přestáni od Sekty Pikhartské / gessto se Bratřimi gmenugi wsselijak w Swaté Wjře Křestianské při řádu, Ceremonyech a pořádcých Kostelnich děgi / wznesli, přitom kterak Kostelowé Farářů y důchodowé se odnjmagi, Lid Křestiansky rozličnými spůsoby od Wjry S. swým bludným obmyslem odwozugi, vsylugic staré dáwné pořádky od Cýrkwe S. schwálené ke cti a chwále P. Bohu nařjzené zrussyti a swé zmyssléné Sekty zwelebiti / nás ponjženě prosyc s připomjnánim Přjsahy kterauž gsme wssem Stawům Králowstwij Čzeského včinili, že nad Wjrau pod gednau y pod obogj Ruku držeti chceme / y také wedlé Kompaktát a Zápisu Krále Wladislawa slawné paměti Dskami stwrzeného na pominagjce, abychom nad nimi a řádem Křestianským ochranu y obranu nassy milostiwě držeti ráčili, a takowého sauženi od Pikhartůw dopausstěti neráčili. Rznagic my yakožto Král křestianský powinnost nassi býti / nad dobrým řádem a Swatau Wjrau Křestianskau, yakž Přjsaha nasse swědčij, a Kompaktáta Dskami zapsaná obsahugj / a nad wěřjcými pod Gednau y pod Obogi spůsobau ruku držeti / těch brániti, a giných Sekt bludných a Pikhartských w Králowstwij a Zemij nassých nedopausstěti, magjce gistau správu, že pod wámi w tom Kragi, na některých gruntech a statcých wassich takowi Sektáři neboližto Bratřij neb Pikharti gsau a se rozmáhagi Zbory, schůze, a Kázanij bludnánij wagij / Kostely zamykagi / zapowijdagj / y giné překážky k sužení Křestianskému / psanjm, Tisstěnjm a spjwánjm činj chtjce Sektu swau zwelebiti / wám wssem wůbec / y gednomu každému obzwlásstně poraučjme přjsně přikazugic / abysste hned wssecky Kostely, kteréž koly na gruntech wassich gsau zodmykati, zotwjrati dali / do

nich Kněži pořadné Admınystrátorem nássim giž gmenowaným/ yakž prwé buď pod Gednau neb pod Obogi spůsobau w tom Kragi od starodáwna byli, wwesti dopustili/ a gim důchody náležité y wssecko což od Kostela pobráno gest, nawrátili/ také poddané nasse napomenuli/ y gménem nassim poručili/ aby od Sekty Bratrské neb Pikhartské odstaupjce, Křestianský se sprawowali/ Zbok, schůze, a kázanj po Domjch zastawili/ a gich po dnessnj den nemjwali a nedrželi/ ale k wjře pod gednau neb pod obogj spůsobau aby přistaupili/ a při tom wssem neginače než yako Prywilegium Krále Wladislawa znj, zachowali/ naprotitomu nečinjce pod vwarowánjm nemilosti a hněwu nasseho Králowského, a skutečného trestánj. My také podlé předessle žádesti od Stawůw na Sněmu obecném na nás wložené/ při Stolicy Papežské gednati ráčjme/ aby powolenj od nj dáno bylo, aby chom Biskupa w Králowstwj tomto osaditi ráčili, kterýžby Kněžj tak pod gednau yak pod Obogj spůsobau swětil/ což nepochybugem že obdržeti ráčjme/ poněwadž takowému Biskupu z Komory nassi Kralowské důchody budau vkázané. Dán Léta 1547. Králowstwij nassých Rzijmského Sedmnáctého/ a giných Gedenmecýtmého.

Ti Magestátowé wytisstěni byli téhož Léta z poručenj Králowského/ na žádost Panůw Admınystratorůw Arcybiskupstwj Prazského/ skrz Bartholoměge Netolického w Menssým Městě Pražském/ w Auterý na den Swatého Lukásse Ewangelisty.

Takowý Mandát včiněn tolikéž od Maximiliána Cýsaře druhého/ kteréhož Datum bylo w Widni/ Léta Páně 1568.

Z poručenj Cýsaře Rudolffa druhého/ tolikéž nápodobný byl wydán Mandát na Hradě Pražském/ w Pátek po Swatém Jakubu Apostolu Božým/ Léta Páně 1584.

Téhož Léta/ totiž 1507. spadli Kraupy weliké okolo Nymburka a Poděbrad/ Pátého dne Měsýce Máge/ kteréž sskod nemalých mnoho načinili/ yakž wyprawuge Lupač w Kalendáři swém.

W Pondělý po Neděli Reminiscere / w Létu Božjm 1520. Mistr Gijřjk Sowa Muž nad giné včený/ vznáwage blud w němž to trwal opowrhl gey a přistaupil k řádu Cýrkwe Swaté Křestianské. Ten potomně wygel z Prahy do Olomauce/ a tam se s powolenjm Králowským vwázal w Probosststwj v wssech Swatých na předměstj Olomauckém kdež byl Kazatelem. Litowali geho mnozý že přestaupil/ a některj gey pro přjčinu tu yhaněli.

Léta Páně 1512. na den Swatého Gijřj/ Páni Zemsstj aby laupeže a ta Reytarstwj po Zemi přetrhli/ kázali dwa z Rytijřstwa na Kůl wstrčiti. Gednomu z nich totiž někakému Chlewcowi wyssel Kůl skrz rameno tak že Hlawě nic neublјžil/ kterýž wždy snažně se Pánu Bohu modlil až do wečera a w Nocy zlámal se mu Kůl v samého zadku/ tak že giný kus nic nené w něm wězel/ s nimžto ssel až na Hradčany/ a tu se w někakém Hnogi položil.

Na Ráno wessel do toho Domu/ genž gest wedlé Kostela Swatého Benedykta/ a kázal k sobě přiwolati Kněze z Kostela Pražského/ kterýž když přissel wyznal před nim hřjchy swé při tom gemu oznamugic/ že gest nemohl bez Spowědi a přigjmánj Welebné Swátosti pod gednau spůsobau žádným

spůsobem vmřjti proto že gest měl obyčeg každého dne k poctiwosti Pánu Bohu gedno Otčenáss/ a k poctiwosti Panny Marye gedno Zdráwas Panno Marya/ a k poctiwosti Swaté Panně Barboře gednu kratičkau Modlitbu řjkati/ s naděgi sylnau, že pro tu Modlitbu a skrz přjmluwu S. Panny Barbory, bez sprawy Křestianské z toho Swěta nesegde. Řekl k němu Kněz/ medle yaká to gest Modlitba prosým tebe milý Synu oznam mi/ a on odpowěděl řka: Tato gest Modlitba.

Pane Bože wssemohaucy prosým ať přjmluwa Swaté Panny Barbory Mučedlnice twé wždycky mi gest ku pomocy, abych náhle neumřel/ ale před dnem Smrti mé, abych Swátostmi Spasytedlnými byl opatřen/ a před zlými Duchy obráněn, a do žiwota wěčného přiweden/ skrz Gežjsse Krysta Pána nasseho Amen.

To slisse Kněz, hned gemu Welebnau Swátost podal, tak yakž žádal pod Gednau/ kterauž on nabožně přigal/ téhož dne vmřel a pochowán při Kostele Swatého Benedykta.

W Létu Páně 1513. Kraupy weliké spadli, w Kragi Rzijmském/ tři Osoby vbili/ na Obilj y Dobytku sskody vdělali, a to Patnáctého dne Měsýce Máge. Dewatenáctého pak dne téhož Měsýce y Roku Wětrowé welicý sylné wáli/ a na Nebi spatřenj byli rozliční Diwowé a Lidem strasslíwj/ kterýž znamenali Zatmění Slunce/ gessto bylo Měsýce Března.

Na den Rozesslánj Apossstoluow Božých/ w Létu 1514. Pražané wyprawili Lid do Vher Králi Pánu swému na pomoc nad nimžto byli Heytmanj Kníže Bartholoměg/ a Boček z Kunstátu.

W Neděli na den Swatého Syxta po obědě pochowán byl Jan Pikhart Měsstian Staroměstský w Kostele Swatého Gilgi/ kteréhožto také dne držán Trymff na Hradě Pražském/ proto že Křižownjcy w Vhřich poraženi byli/ spjwáno Te Deum laudamus/ y z Děl na znamenj radosti střjleno. Mezy tim z nahodau střelil někdo z Ssrubnice s Kauli dosti welkau/ kteráž vpadla na geden Dům nedaleko od Kostela Panny Marye na Lůži/ a prorazyla Krow Cihelný. Zběhli se hned Buřičj křičjce hle giž na nás z Zámku střjlegi/ a nás dobýwagi pođme a rozženme ge/ ale Purgkmistřj poslali k nim aby Lid nebauřili/ a zatim wyprawili osoby některé vctiwé na Zámek k Panu Zdeňkowi Lwowi Purgkrabj Pražskému, aby se zeptali co se děge/ kterýž odpowěděl že o tom newj/ ale že se chce ptáti pilně na to/ a kdo gest koli to včinil bud z wssetečnosti bud z neumenj/ že gey káže přjsně trestati/ což když wyslanj Lidu oznámili/ tim geg vkrotili.

S powolenjm Starssých Obecných téhož Léta zgjmanj gsau dwa Konssele Staroměsstj Wyljmek z Trskowic/ genž měl Dům proti Rathauzu/ wedlé Krchowa Swatého Michala/ a Hawljček od pěti Korun/ a dáni do Wězenj. Tim přestrassenj gsauce někteřj z Konsselůw, aby se s nimi tak také nedálo, wygeli z Prahy.

Na den na Nebe wzetj Panny Marye trápen byl Wyljmek předpowěděný/ a na den Swatého Agapita trápen byl y druhý totiž Hawljček/ a w

Pondělj před S. Bartholomiegem obadwastati / kteréž přátelé pochowati dali w Kostele S. Petra za Poříčkau Branau/ ale Obec poručila ge zas wykopati a pochowati za Horskau Branau/ tu kdež se stjnanj kladau. Wůbec mluweno že ta byla pějčina Smrti gich že gsau wjce k Panskému y Rytjřskému Stawu nakloněnj byli nežli k Městskému/ a žeby něgaký List tegný dřjw než se zapečetil přepsati měli/ a gej Panům tegně dodati. Tolikéž na ně praweno, že měli s některými Pány srozuměnj / tak když oni do Prahy wskočj a Lid mordowati budau, aby gim k tomu dopomáhali/ pročež že y Hakownice y Prachy z Rathauzu do Domůw swých wynesli.

Pro takowé domněnj kázali wsaditi w Starém Městě y Gessska Cierwenku, Marwana Řieznjka, a Wacslawa Tonisse/ a w Nowém Městě, Matěge Isusku z Podskalj, a Wácslawa Michowa Syna/ prawjce žeby y oni o něčem měli wěděti/ ale wssak žádnému nic neučinili neb se odwolawali k tomu, kdokoli a z čehokoli ge chce winiti / že chtěgi gednomu každému rádi práwi byti.

Téhož Leta s powolenjm Králowským

počali Pražané sami sobě Konsseli saditi / a to neyprwněgssj sazenj dalo se spůsobem tjmto: Starj Konsselé wolili Osm osob z Starssých obecnjch a Starssj Obecnj wolili z weliké Obce osob Dwanácte/ a Obec z staré Raddy wolila Čtyry osoby tak že wssech bylo 24. osoby. Potomně spůsobili 8. Cedulek, z nichžto na gedné každé napsáno bylo/ wolenec, a giné zůstali prázdné / neb w sobě nic psaného neměli. Ty pak wssecky Cedule Kanclýř wwrhl do Kofflýka / a zamjchal několikráte. wynjmal po gedné a dáwal neyprwé Čtyrem osobam z staré Raddy/ a tu gedenkaždý odtočiw Cedulku, gestli že w nj nalezl napsáno Wolenec / odstaupil do Swětnice Sessstipanské pakli nenalezl, přimknul se k Obcy, a tak dále.

Ceduli pak w njž byla gména budaucých Konsselůw zapsaná s pečetěnau/ položili na místo Králowské na Polsstář, a Purgkmistr Pečet položil tolikéž na místo Kralowské / geden pak z Wolencůw wzal tu Ceduli zapečetěnau z Polsstáře s náležitau poklonau dal gi Kancléři Pražskému a on četl gména w nj zapsaná po gednom až do 18. potomně dána gim přjsaha a na ten čas zapsaná byla Konsselůw w té Ceduli gména tato. Jan Nastogt/ Jan Hlawsa/ Girjk Gežjssek/ Jan Albus / Jan Boress M. Jan Wassek/ Martin Holec/ Jan Bawor/ Wacslaw od bilého Lwa/ Girjk Hodinář/ Danyel z Tarmarku/ Wácslaw Kunstát/ Jakub Trubka / Buryan Marssalek/ Wácslaw Tletle / a Brykcý Řiehácek. Takowé Konsselůw sazenj/ nařjzeno gest obdarowánjm a Magestátem Krále Wladislawa/ nimžto tuto moc Pražanům propůgčiti ráčil/ aby bez přjtomnosti Králowské Raddu každého Roku obnowowati mohli, a to času určitého / totiž při S. Panně Kateřině wedlé zněnj Magestátu Králowského / obyčegem Normberským a giných Měst Řjšských.

Nápodobně obnowená byla Radda w Nowém Městě Pražské / a gmenowanj sau tjmž spůsobem Konsselé tito. Mikulass Cacerda/ Bartoss Saukenjk/ Mikuláss Pernikář/ Mikulass Ssroff/ Duchek Kapalin / Mikuláss Kanya/ Jan Mládek/ Girjk Wlk/ Řiehoř Saukenjk / Jan Makudera/

Broz Zelenohorský / Sstěpán Kregčy/ Mikuláss Bechonský/ Mathaus Iskneysl / Tomáss Zachlubil/ Girjk Selják z Podskalj / Barthoss Scleator/ Mikuláss Nožjř: Wzato z Kronyky Rukau psané Panů z Hažmburka přináležegjcy.

Léta Páně 1515. Mezy Pány a Rytjřstwem z

strany gedné/ a Pražany y ginými Městy z strany druhé wznikla rozepře a newole. Páni a Rytjřstwo nechtěli od Piw wařenj pustiti / a Města nechtěli k gich Půhonům stáwati prawjce že Piwo wařiti obchod gest Městský, Páni a Rytjřstwo odpowjdali / poněwadž to gest Městský obchod/ že chtěgi od něho pustiti a w něg se neplésti/ wssak tak aby Měsstiané pustili pozemské Statky/ Sedláků a Wesnic aby neměli/ w gich se staw nepletli/ a Erbůw sobě nekupowali, nýbrž od nich pustili/ poněwadž Erbowé nepřislussegi Měsstianům, ale Panům a Rytjřům/ a od starodáwna wždycky Páni a Rytjřstwo Lid Obecný w swé moci měli/ a od něho poplatky bráwali.

Měsstiané pro tak důtkliwá slowa hněwem rozpálenj / hned yak domů přigeli poručili Děla naprawowati/ Ručnice shromaždowati/ Cepy, Meče, Osstjpy snássěti / a k Wogně wsseckу giné potřeby chystati tak že ge ani Kral nemohl upokogiti/ genž byl také w Pánu Bohu usnul Roku následugjcýho/ totiž 1516. při kterémžto čase / to gest 20. dne Měsýce Máge bylo hrozné Hromobitj w Czechách.

Teprwa Pražané litowati počali Krále Pána swého / genž byl ne tak Králem yako Otcem wssech Lidj chudých y bohatých/ y činiti poručili zaň služby s žalosti, Staroměssti w Kostele Panny Marye před Tegnem/ a Nowoměsstj v Swatého Gindřicha.

W Noci po S. Linhartu / w Městě Pražském

w Židowské Ulicy shořeli Tři Domy Židowské/ přičemž giným Židům stali se znamenité sskody/ neb gim Křestiané Sklepy wylaupali/ y to což sobě oni wynesli / rozebrali.

Ten den po Swatém Prokopu/ w Létu Páně

1517. některj z Obce Staroměstské sessli se z brogně na malý Ostrow pod Mostem nedaleko od Obrazu Umučenj Božjho / a tu udělali weliký Oheň, na Wěži genž gest na počátku Mostu Trubačj gim Traubili/ na Mostě bubnowali / z Mostu z husta z Hákownic střjleli/ od Mleynůw z Ssrubnic a z Tarasnic, chtěgjce někoho tim spůsobem wzbůditi/ a prawili že palj Mistra Jana z Husynce/ gimžto kdyby byl který Řjman nětco odpowěděl/ hnedby byli wzali přičinu proti Kostelům bogowati.

W Auterý po Slawnosti swatého Wácslawa

Páni/ Rytjřstwo, Pražané y giná Města položili sobě Sněm na Hradě Pražském / při kterémž od mnohých mluweno z strany porownánj/ aby yakožto Lidé gednoho Jazyku mezy sebau mjr a pokog zachowali/ yakož pak na tom Sněmu smluwili se wssyckni tři Stawowé o to wssecko oč se nemohli přes několik Let na mnohých Sněmjch urownati. Při tom nařjdili Bernj, aby dáwána byla z Statkůw / totiž z každé Kopy Grossůw Czeských/ půl Grosse Czeského/ a ustanowili kterak se magj Páni a Rytjřstwo k Městům

zachowati / a Města k nim w wěcech rozličných / yakž w sobě to wsse obsahů-ge Smlauwa popsaná y Wytisstěná / y we Dsky wložená / kteráž slowe Swato Wáclawská.

W Létu Páně 1518. Té nocy po Slawnosti Božjho Těla w druhau Hodinu na Noc / přissel Rychtář Staroměstský k Cžerwenému Gelenu / a včinil půtku s Služebnjky Pana Trčky / kterjž gsauce Wjnem podnapilj / počali mu spurně odporowati činjce gemu protimyslnost; a on ge chtěl do Wězenj bráti / ale oni se bránili, tak že y Rychtáře toho zabili. Něyaký Donát s ginými wzat do Wězenj / za kteréž se Páni snažně přimlauwali tak dlauho až ge od Pražanůw wyprosyli / wssak museli přátelům zabitého hognau náhradu včiniti.

Při témž čase nastalo Včenj a Sekta Martina Luthera / s nemalým Krwe prolitjm w Kraginách Německých.

Druhého Roku ten Pondělj před Hromnicemi Obec Staroměstská byla po spolu / y požádali Konssele, aby dáwano bylo posudné / totiž z každého Wěrtele Piwa, geden Groš Cžeský a to pro Králowskau y Městskau potřebu / a také aby budaucými Bernými Obec obtěžowána nebyla.

Vwažugjc to Obec žeby z toho Posudnjho znamenitá se Summa do Roka sebrala / a tim žeby se zřetedlná laupež dala, ten kdož Piwo wařj / pro ten Groš žeby dráže Piwo dáwati chtěl / Ssenkýř také žeby hleděl yakby s we dělkem Piwo wydati mohl / a spisse chudému nežli bohatému / méněby Piwa za Penjz dal / a tak žeby tu vkrutnau Bernj chudý platil / a ti kteřjžby Piwo pili / nežádalo se gi k tomu swoliti / a někteřj z Starssých / aby tim něyakých se Auřadůw dotřjti mohli / počali se přimlauwati za to Posudné wedlé Konssełůw řkauce, wssakby to tak mohlo státi / a berně bychom neplatili / ale Obec zkřjkla / wssak žádných Bernj nenj ani nebude / leč wy ge nám vstanowjte / a hned počali se na starssi potrhowati / a někteřj hlučně dolů se walili / před nimi to Hospodář Rathauz zawřel a oni geg oknem chtěli swrcy a běželi na Zidy, ač někteřj tu na Rathauze potom hluku se vpokogili.

W Pondělj Welikonočnj pokápeni byli dwa Zidé při Kostelu Swatého Sstěpána w Nowém Městě Pražském / a ti hned toho dne k Vtrpnému Práwu podáni. Seznali že chtěli ten Kostel otewřjti / a pobrati cožby mohli. Nalezeno v nich mnostwj Klýčůw Falessných a mistrných / a yakási Sklenice. Chodili po Praze časem w Cžepicých welmi pěkně neginač než yako Křestiané / a někdy y w Suknjch Kněžských w kteremžto Oděwu býwali w Kostelých a na Procesých / yako w Tegně, y v Swatého Mikulásse / na Kázanj y na Passygi. Geden byl z Bidowa / druhý z Koljna / a ti obadwa newidanj nessleche tnjcy Zidowssti na den Swatého Gotarda oběssenj gsau.

Téhož času přissli z Paussti něgacý ffalessnj Patryarchowé do Prahy / z nichžto geden řečený Bratr Mateg počal kázati

w Wápenicy v Kapalina / což když gemu od Purgkmistra a Raddy zapowědjno / kázal na Břehu wedlé Řeky / neb se za nim Lidu množstwj weliké wadilo. Po malé chwjli kázal w Domě Skřineckého y w giných / giné Kněžj haněl a sebe chwálil. Gedni gemu to přiswědčowali / druzý toho neschwalowali / a někteřj aby gednota skrz něg roztržená nebyla / kázali mu gjti Worat a dělat to čemu se včil / zanechagic kázanj kteréž přináležj Kněžjm pořádným.

Léta Páně 1520. při Slawnosti Swatých Ssymona a Jůdy Apostolůw / pod ssechem yakoby Laupeže kteréž se dáli w Králowstwj Cžeském přetrhnauti chtěli Pražané s některými giným Městy wyslali něco Gyzdných y Pěssých, kteřjž wybrali rozbořili a wypálili několik Wsý a Twrzý / yako Wranowském v Tochowice / Horčicowi Mačice / Přechowi Daubrawice / Sádlowi Kalenice / a Malowcowi Nestánice / etc. Pročež potom žaloba byla na Pražany / že ti wyslani, winné y newinné bez rozsudku trestali.

Neduhowé Mornj tehdáž w Praze trwali za celý Rok mnoho Mužůw wzacnych a Včenych w Akademij Pražské vmořili / kterýchž gména wyčjtá Lupač w Kalendáři.

W Ochtáb Swatých Petra Pawla Apostolůw Božjch / při Létu Páně 1521. Sladownjcy s ginými Řemesli slawjce den Mistra Jana z Husynce / běhali hauffně y zbrogně po Klássteřjch křičjce: W náděgi Božj Mistr Jan Hus / a giných nápodobných Pjsni mnoho spjwali / Mnichy giž počali za Kápě potrhowati / kteřijžto wsse mjle snássali / ale Konssele sami osobně přiběhli / a ledwa tak mezy nimi pokog spůsobili.

Doptali se pak toho, že někteřj lehkomyslnj Lidé před týhodnem na tom zůstali / aby se neyprwé obořili na Klásstery / a potomně wolagjce wssickni Zykman, Zykman, aby vdeřili na Zidy. Pakliby Rychtář neb Konssele gim překážeti chtěli, aby ge zbili, a Statky gich rozebrali / ale Pán Bůh wssemohaucý neráčil gest dopustiti, aby ten zlý gich vmysl k skutku a wykonánj přissel. Půwodem toho wsseho byl něyaký Gessek / kterýž wzat do Wězenj ale Towaryssj geho tak snažně oň stáli / že geg museli Konssele propustiti / a on wycházegjc z Wězenj řekl: Co se nynj nestalo, gesstě se státi může.

Na den Swaté Prysska w Létu Páně 1523. Měsstiané Staroměsstj zwali Krále Ludwjka na dobrau wůli y s Králownau kterauž wykonáwali na Rathauze s nákladem nemalým. Po Obědě byli Kolby a Honby w Ssrancých tu na Rynku Staroměstském.

Při témž čase Pražané pro častá psanj kteráž přigjmali od Martina Luthera skrz Hawla Caheru / genž často do Witmberka gezdil / wypowěděli z Měst Pražských některé Faráře, totiž ty gessto kázali proti tomu Mnichu Lutherowi / tak aby z Města wyssli do

západu Slunce / a tři míle blíž od Prahy aby nebýwali. Wyſſli tehdy z Prahy na takowé poručenj/ Kněz od Swatého Gilgý / od Swatého Mikuláſſe/ od Swatého Haſſtala / a Miſtr Matěg Koramba/ genž byl Adminiſtrátorem/ a Pražané na den Swatého Ruffa včinili Cakeru Adminiſtrátorem a vwedli ho do Koſtela Panny Marye před Tegnem / Zwonjce we wſſecky Zwony na znamenj radoſti/ že ten poſel Martina Luthera, Neywyžſſým Zpráwcy gegich včiněn / a tak od toho čaſu při gmenowaných Farách ginj Zpráwcowé Duchownj až poſawád zůſtáwagi,

Třetjho dne Měſyce Mage / wyſſel Oheň w

Praze s nemalau ſſkodau obywatelůw/ tolikéž y w Gihlawj/ kteréžto Měſto wſſecko do gruntu shořalo.

W Létu Páně 1524. Měſta Pražſká ſnáſſegi

ce ſe přátelſky na čas, kaupili k vžjwánj Hrad Petrow ſe wſſemi geho Důchody od Pana Jaroſlawa z Sſelnberka / Neywyžſſýho Komornyka Králowſtwj Czeſkého/ w kteréžto Zbožj vwázali ſe w Středu po S. Walentjnu.

Obce Pražſké diwným roztrženjm byli roztržené, gedni na druhé kyſele wzhljdali/ a někteřj prawili žeby o nich přemegſſleli yakby ge mohli zmordowati/ a to wſſe dálo ſe pro Wjru neb raděgi pro newěru / a pro nepřjtomnoſt Králowſkau. Geden každý tak wěřil yak ſe mu widělo / což ſe mu zdálo newěřiti, toho newěřil. Páni nebyli bez ſtrachu, neb Farářowé Lid welmi baui ili/ a wjru gich tak ſpletli a zmátli/ že nebylo Tři Oſob kteréžby ſe v Wjře ſrownáwali krom Kněžj Řjmſkých/ gichžto obyčeg geſt w gednom pořádku gednau vſtanowenem ſtále po wſſecky čaſy a gednoſworné zůſtáwati.

Czaſu gednoho když Purgkmiſtr a Konſſele

na Rathauze w dolegſſý Swětnicy Saudnj ſeděli/ wſtaupil do Raddy Žižka Wanickowic s nemalým počtě Towaryſſůw ſwých/ a ti žalobu wedli na dwa Sauſedy z přjčiny té že gſau něco proti Hawlowi Faráři Teynſkému mluwiti měli/ a hned ſami včiniwſſe Nález, yali ty obadwa Sauſedy/ Purgkmiſtru Pečet odňali/ a dali gey do Wězenj y s některými ginými / což wſſe dálo ſe neginým půwodem gednom Kněžſkým / a z těch potomně někteřj z mučenj někteřj wypowěděnj/ ale když ſe gináče potom wyhledalo/ z poručenj Králowſkého zaſe do Měſta přigati/ a ſmluwenj proſtředkowánjm Ferdynanda Krále/ yakž poznamenáno nižegj.

Wěda o tom wſſem co ſe w Praze děge Král

Ludwjk/ aby něgak tému zlému w ceſtu wkročil/ kázal pſáti Liſt k Kněžjm Pražſkým w ſmyſl tento:

My Ludwjk z Božý miloſti Vherſký a Czeſký Král/ etc.

Nábožnýá poctiwý wěrný naſſi milj / ſpráwu máme, kterakby někteřj z wás Farářowé a Kněžj w Měſtě naſſem Pražſkém kázanj nepokogná činiti měli proti oſobám mnohým ze wſſech třech Stawůw/ á Lid Obecný proti ſobě pozdwihowati rozličným haněnjm / též také žeby mluwiti měli proti

Liſtům naſſim/ kteréž gſme předeſſlých čaſůw k Pražanům pſáti poručiti račili z ſtrany té Různice kteráž geſt w Měſtě naſſem Pražſkém/ mezy poddanými naſſimi powſtala/ aby během přátelſkým narownána byla / kážice žeby ti Liſtowé pod gménem naſſým Králowſkým po ſtraně wygednánj byli / což nám geſt nemálo protimyſlné/ že ſe takowá kázanj/ z nichžto nepokog a neláſka pocházegi, činj. Protož wám přjſně přikazugem/ abyſſte napředpſaný ſpůſobem Lid Obecnj k láſce a k ſwornoſti Křeſtianſké wedli/ y giným Farářům to též oznámili/ a tak ſe zachowati rozkázali / a bylliby kdo nalezen w Měſtech naſſich, geſſtoby v Wjře Křeſtianſké bludil / ten aby byl před nás a Konſſely obeſlán a ſlyſſán/ a byloliby to naň dowedeno a ſkutečně vznáno, ten aby byl naprawen/ pakliby při ſwém bludu neuſtupně ſtogjc naprawiti ſe nechtěl/ takowému abyſſte w ſluſſném čaſe wyprodati ſe kázali. Co ſe pak Pſanj naſſeho dotýče/ kteréž gſme o oſobách z Prahy na ten čas wyſſlých včiniti ráčili/ o tom wězte/ že geſt z naſſeho giſtého rozkázanj, a konečně wůle s podepſanjm naſſi wlaſtnj Ruky wyſſlo/ nebo na tom konečně býti račjme / aby wſſecky různice kteréž gſau w Králowſtwj naſſem Czeſkém mezy poddanými naſſemi vpokogeně byli. A protož přikazugem, Lid aby ſte k tomu wedli a napomjnali ſnažně / aby takowá wůle naſſe ſwůg průchod mohla mjti/ pakliby kdo mimo toto rozkázanj naſſe k nepokogi Lid wedl a pozdwihowal/ gižbychom toho déle trpěti neráčili. To znagjce tak ſe zachowegte yak wám pjſſeme/ a yak mjti račjme. Dan w Budinu Léta yak nahoře.

Ludwjk Král.
Manu propia.

W Létu Páně 1525. Miſtr Hawel Czahera

Adminyſtrátor a neywyžſſý Zpráwce Duchownjch Sektu Luterſkau rozmnožowal ſe wſſý ſnažnoſti / wynáſſege Luthera nade wſſecky Swaté/ Páni a Rytjřſtwo předivnými ſlowy hanel/ tak že pro něho nechtěli ani na Sněmy gezditi proti kterýmžto Sněmům takto obyčeg měl mluwiti. Byſſte wy neywjce Sněmowali, a ſe weſpolek puntowali/ nic to platno nenj, byſſte ſe pak y Železnými Řjetězy ſwázali/ nicméně wás roztrhneme.

Téhož Léta ſpadli Kraupy yako Slepičy

Weyce a na některém mjſtě yako Huſy, kterýž weliké ſſkody včinili.

Léta Páně 1525 držán byl Sněm na Hradě

Pražſkém ten Pátek po Hromnicých / při kterém, to Auřadowé Zemſſtj ſkrz Liſty od Krále Ludwýka proměněni. Zdeněk Lew z Rozmitala zaſe Neywyžſſým Purgkrabým Pražſkým včiněn, Jaroſlaw z Sſternberka Komornýkem, Radſlaw Beřkowſký z Sſebjřowa neywyžſſým Pjſařem kteréžto Auřady gim byl odnial Král Ludwjk předtim wygjždégýc z Prahy w Léto 1523. a tehdáž byl včinil na Sněmu Obecném Purgkrabým Neywyžſſým Jana z Wartmberka a na Dubu, Hoffmiſtrem Wogtěcha z Pernſſteyna, Kancléřem Gindřicha Sſwihowſkýho, Komornýkem Jaroſlawa z Sſelnberka, Hoffmiſtrem Dworſkým Wáclawa z Kolowrat, Podkomořjm Opla z Fictum, Beřkowſkýho Pýſařem, a Rumbhapa z Suché Mjſto Sudým.

Téhož času Ludwjk Hrabě z Helffensstegna od baurliwých Sedlákůw skrz Osstjpy hnán s ginými mnohými / kteřjž wssickni yako y on zamordowáni gsau. Manželka geho někdy Cýsaře Maximiliána prwnjho Dcera, držjc malého Synáčka padla Sedlákům k Nohám s pláčem prosýc aby gi Pána gegjho darowali / a wssak nic při té zatwrdilosti Sedlské obdržeti nemohla.

Filip Landtgrabě z Hes prwnj bitwu swedl s Sedláky w Neděli Cantate w Dorincých v Městečka Frankenhauzen, a na Zegtřj druhau / w kteréž padlo Sedlákůw Pět Set, a Muncerus kterýž ge proti Wrchnosti zbauřil, yat a Mečem káran.

Léta Páně 1526. w Středu před Swatým Tomássem, Mikulás Wřetenář a Klára Wdowa z Osady S°. Sstěpána oba w Letech sesslých wywedeni gsau z Prahy na Smrt, a za Hořskau Branau na gedné Hranicy vpáleni / proto že o Wečeři Páně scestně a bludně smegssleli.

Téhož Léta Nowoměsstij kázali Rathauz nákladně wystawěti a Stjty nowými ozdobiti.

Při témž čase Turcy Vherskau Zemi welmi hubili / a dobyli znamenitau Pewnost řečenau Bělehrad / a nepřestáwagjce na tom k Budinu táhnauti vmjnili. Král Ludwjk znamenage swé weliké nebezpečenstwij, poslal do Czech žádage pomocy aby gemu Czechowé proti tomu nepřýteli nápomocnj byli.

Pán Lew z Rožmitála / genž byl tehdáž mezy Pány Czeskými wzáctný / a wedlé něho ginij Páni y Pražané na Obecnj Sněm se odwolalij, chtjce o to gednati. Ginij owssem nečekagjce na Sněm, ačkoli sami osobně netáhli / ale složili znamenitau Summu Peněz kterauž odewzdali Neywyžssjmu Pánu Kancléři / a on shromáždiw Lid, táhl s nim, a někteřj z Panůw při něm až k Starým Hradům / kdež vslisſyce neweděčnau Nowinu o zahynutj Krále Ludwjka / nawrátili se do Czech.

Pan Gindřich z Rožmberka wypravil na pomoc několik set Lidu / a Pan Jakubek Podkomořj táhl před tim Králi napomoc / s Ziateckými / s Launskými, Kadaňskými, Mosstskými, Táborskými za Budijn malo wjce než Petmecytma mil až k Městečku řečenému Mohuč nedaleko od Wogska Tureckého. Pražané, Plzensstj, Berausstj, Slánsstj, Litoměřictj, Mělnictj, wytáhli za Budjn Deset mil / a tu se zastawili. Odtud Heytmané Lidu toho, Jan Pastucha řečený od Třj Korun / a Blažek z Teyna Sausedé Pražsstj / gelik Králi a Pastucha včinil k němu řeč takto: Králi milostiwý, tě gsme pohotowě s Lidem napomoc wyslaným / kam se s nim wasse Králowská Welebnost obrátiti poručiti račj. Odpowěděl Král: Wědomo gest že nikam ginam gednom do Wogska. Swedena potom Bitwa, neb Vhři nechtěli déle očekáwati / w které, to zahynul Král Ludwjk s Koněm do Bahna vpadna / a zahynulo při něm množstwij Czechůw wzáctných a wznessených / yakž poznamenáno gest w Posslaupnosti Knijžetcý.

W Létu

W Létu Páně 1527. narodil se Králi Ferdynandowi Syn Maximilián / z čehož byli Czechowé potěssenij.

Téhož času Ferdynand Král Czeský / před swým na Králowstwij Czeské Korunowánjm / osadil Saud a slissel Pře, kteréž byli mezy Stawem Panským a Rytjřským.

Při témž čase Král Ferdynand porazyl nepřjtele swého, a záhubcy Králowstwij Vherského totiž Jana Weydu / a potomně dne Sedmého Měsýce Listopadu na Králowstwij Vherské Korunowán.

Tu Středu po Narozenij Matky Božij Král Ferdynand s množstwjm Panůw wessel na Rathauz Staroměstský / a tu dal přjsahu skrz Pana Adama z Hradce Neywyžssjho Kancléře Czeského osobám k tomu wywoleným / a nenechal w Staré Raddě gednom tři osoby, totiž, Jakuba Fukara / Girzyka Gežissska, a Jana Kozla / giné wsseckyz Raddy wysadil a giné na mjstě gich vstanowil / nechtjc se proti žádnému mstitedlně postawiti / nýbrž milost swau Králowskau w ssem prokázati.

Po wykonánij té wěcy obrátil se do Nowého Města Pražského / proti kterémuž wyssli Nowoměsstij s Praporcy, wolagjce že žádným giným se spravowati nechtěgi gednom Králem Geho milosti / a tu též wydal přjsahu osobám k tomu vstanoweným.

Staroměsstj, yakž někteřj pjssij, nebyli wděčnij toho rozdwogenij a wyslali z prostředku sebe k Králi weliký počet Měsstianůw / žádagjce aby proti té gednotě činiti neráčil, poněwadž Obec wssecka při nj nepohnutedlně stogij a státi mjnj / načež gim dána odpowěd, že tak a neginač Král mjti chce / totiž aby byli dwě Raddy, a dwoge Práwo / tak yakž prwé býwalo. Při tom gim poručeno aby čtli Nález Krále Wladislawa / w němžto doloženo aby na časy budaucý nestáli o takowau gednotu / kteréhožto Nálezu potwrdil Král Ferdynand. K tomu doloženo gestližeby kdo o to stál neb gednal, aby Statek y Hrdlo stratil / poněwadž chce Města ta k prwnjmu spůsobu a řádu přiwesti / yakož se to stalo / a tak Processy, kterauž byli sobě Kněžj Pražsstj každého Roku na den Swatého Sstiastného na památku nařjdili, zmizela a pominula.

Dotčená gednota neb společenij Měst Pražských kterauž sobě bez wůle Králowské vpewnili / mohlaby byla státi, kdyby gi byli k tomu koncy rozumně a řádně vžjwali, k kterému ge příčiny slussné takowého spokogenij wedli / totiž kdyby tim neobmegssleli nic giného gednom dobré Pána a Krále swého y Města toho / zanechawagjce toho gedněch proti druhým powstánij / tak aby byli yako geden Człowěk / ale že té gednoty neb ale ité vžjwali s vblýženjm Králůw, že baurky weliké činili / proti swým spolu Městianům že nesprawedliwě a lstiwě powstáwali / a naposledy proti Králi Pánu swému předessléinu často se odporně puntowali, proty přjčiny tu gednotu zmrhali.

Na Nowém Městě když přjsaha dáwana byla osobám hodným / z weliké radosti Obec začala Pýseň spjwati Te Deum laudamus, gichžto wssech bylo po hromadě na Tři Tisýce. Naposledy při témž obnowowánj Nowoměsstij začali Pýseň ginau, křičjce: Weselý nám den nastal / w němžto Cýsař Karel z mrtwých wstal / a tak dále.

Téhož Léta Králowna Anna porodila Třetj Dceru gménem Annu / kterauž pokřtil Bernart Biskup Trydentský Knijže

Opawské. Král na ten čas pečowal o Králowstwý Vherské / kteréhožto yakým spůsobem se zmocnil při spisowánij žiwota geho poznamenáno.

Léta Páně 1529. Czahera Adminystrátor

na Sněmu w Buděgowicých před Kralem Ferdynandem připominan / kteréhož Král skrz List swůg psaný ze wssech Zemi swých wypowěditi poručil y wypowědá Listem připominage Měsstianům swá rozličná austnij y Listownij gim y gemu přijstná přikazowánij, aby on takowých bauřliwých Kázanij nečinil a oni aby gemu ani giným tak bauřliwě kázati nedopausstěli / ale nestalo se zadosti rozkázanij takowému neb čim dále wijce toho přibýwalo / protož List wegsa gmenowaný, Kral Ferdynand přijstněgi psáti poručil / pod neywětssij pokutau přikazugic / yak List ten přijgmau, aby hned nazegtřij ráno, Adminystrátora toho obeslali, a gemu wůli Králowskau předložili, aby bezewssého dalssijho prodlewánij toho prwnijho dne w Praze nezůstawal / nýbrž do Západu Slunce, a w Ssesti dnech pořad zběhlých / aby se z Kralowstwij Czeského wybral / a naposledy w Czternácti dnech ze wssech Mezy Králowských Krali přilezitých konečně wyssel. Pakliby se tak nezachowal, a bylby kde postijzen / tehdý aby sazeno bylo od kohotoli na Hrdlo y Statek geho / a to aby rozepsáno bylo po něm po wssech Zemijch.

Téhož Léta Jan Weyda nemoha mocy Krá-

le Ferdynanda odolati wzal Přijměřij s Cýsařem Tureckým Solimanem, wssel s nim w přijzeň přáteleskau z welikého zaufánij yakoby řekl: Cum non promouet Iuppiter, tu Abiron promoue, proceż Soliman gemu ke wssemu wedle swé mocy dopomahali. Vhři to wědauce obzwlásstně ti gessto byli při straně Krále Ferdynanda, obrátili se zase k Janowi Weydowi, a geho za Pána přigali / někteře gessto při Ferdynandowi stále stali, k swé straně přinutili a některé nemilostiwě zamordowali.

Wogsko Jana Wegdy společně s Tureckým přibližowalo se k Budijnu / kteréhož se Turcy zmocniwsse / mnoho Lidu Ferdynandowi pobili / a odtud se brali k giným Zámkům / totiž k Ostřehomu / k Starým Hradům a k giným / a naposledy wtrhli do Rakaus, kdež pálili, mordowali, ano přitrhli y k Wijdni okolo Swatého Wácslawa / a tu leželi s welikau sskodau Křestianůw okolnijch.

Král Ferdynand tehdáž byl Dworem w Lincy / a geho Wogácy z rozličných Kragin shromážděnij zawřewsse se w Wijdni bránili se statečně / a když Turcy Mosty v Wijdně opanowati chtěli / wyskočili na ně z města několikráte a rozehnali ge / kteřijž potomně Zed Městskau podkopáwati počali / a Wijdensstij wědauce otom načinili Zápornijkůw a Sstemffiůw množstwij v té Zdi na proti nim. Domnijwali se tehdy Turcy / že tim podkopáwánijm Zed na Wijdenské přewrátí / a ona vsylowánijm Wijdenských obrátila se naspět a zachwátila Turkůw w Přijkopijch na Dwa Tisýce.

Hned po takowé přihodě Turcy nepospijchali wijce k Sturmu a k dobýwánij Města / nýbrž trpijce welikau nauzý w Leženij / pro vstawičnost Dessťůw a Zymy twrdost odtud odtrhli / a spátkem nawracowali se do Země Vherské s nemalým strachem.

Tim spůsobem wyswobozená byla Wijdeň z náběhůw Pohanských / v kteréžto za tři Neděle leželi / a tim spůsobem Ferdynanda Krále o Vherskau Zemi připrawili / w tom mnoho Tisýc Morawanůw a Slezákůw táhlo k Wijdni naretunk v kladli se v Znogma / gimžto rozkázáno aby se zase na spátek nawrátili.

Předesslé-

Předesslého Léta ten Auterý po Neděli Křijžowé

žownij, Stawowé s powolenijm Krále Ferdynanda drželi Sněm w Kollegij Welké / k kterémuž obeslali wssecko Kněžstwo z Czech y z Morawy: Přednij Deffensores byli / Pan Jan z Pernssteyna, a Pan Jan z Wartmbergka Neywyžssij Purgkrabě Pražský, k nimžto přičinili Adminystrátora Mistra Hawla Chateru Žiateckého, Mistra Tomásse Wlássynského, Proffesora w Včenij Pražském / Kněze Jana Macera a giné / kteréž potom w Pátek po Božijm Wstaupenij 22. Dne Měsýce Máge wyhlásyli, Pražané tak yakž gini gini Stawowé / sami se Domůw rozgewsse poručili.

Téhož Roku w Pátek den Swatého Augu-

stýna dwa Němcy, geden Flassnýř, druhý Pasýř, wywedeni z Prahy / a za Branau Hořskau na gedné Hranicy vpáleni. Dáno Flassnýři za winnu, že se po Druhé křtijti dal / k čemuž se y přiznal a powěděl, že toho nelituge / Pasýři že gest Luteryan, a oběma spolu / žeby Kacýři byli a o Krystu Pánu a o Panně Marygi žeby nic nedrželi / čemuž oni odepřeli, a giné wyznánij Wijry swé, gsauce giž na Hranicy včinili.

Téhož času Ferdynand Král Czeský obno-

wil Raddu w Starém Městě Pražském, a to bylo druhé obnowenij Auřadůw po rozdělenij gednoty Pražské, a třetij za geho Králowánij. Včiněn Prymasem Jakub Fukar z Wrátu od Třij Ros.

Léta Páně 1530. w Sobotu po Swatém Já-

nu po Obědich Confesi neb wyznánij wijry Melantonowi w Artykulich zepsaná podaná byla Cýsaři Karlowi Pátému, y čtená byla wůbec na Sněmu Řijsském w Augsspurce / na kterauž Cýsař, chtě spokogiti Zemi, podepsal se s Knijžaty, powolugice k tomu Nábozenstwij. Ta Konffesý neb Religio nazwána gest Augsspurská neb Augustána, proto / že na Sněmu Augsspurském byla stwrzená.

Téhož času Taussym tři míle od Prahy Dwůr

a Mlsyn, Obilý w Stohach y w Stodolách / Dobytka / toho wsseho za mnoho Set, při Swatým Jakubu, Ohněm shořelo Mistru Passkow znamenitému Dráči chudých Lidi.

W Auterý po Kwětné Neděli Král Ferdy-

nand na Hradě Pražském / potwrdil Starému Městu Pražskému Prywilegia předesslých Králůw Czeských / gmenowitě, Jana / Wácslawa / Zygkmunda a Wladislawa.

Nahoře oznámené Léta 1523. w Auterý Veliko-

nočnijm ěyaký Lihart Koppě, Mèsstiã w Turnowě při Labi / wywedl z Klásstera řečeného Nymptš Dewět Geptissek Stawu Rytijřského, a přiwedl ge do Wittmberka: Mezy nimi byla Kateřina z Boren, kteráž se Lutherowi za Ženu dostala.

Wegs-

Wegſsgmenowaného Léta/to geſt 1528. w Stře
dů Sazometnu / Král Ferdynand ſpokogiw Kralowſtwj Vherſké po třetj
do Prahy přigel/a tu nazegtřj totiž w Zelený Cžtwrtek / Třinácte chudých
Lidj Mužſkého pohlawj na Hradě Pražſkém krmil/gimžto ſám ſlaužil/Kr=
mě podáwal/Wjna naléwal/a po Gjdle opáſaw ſe proſtěradlem gednomu
každému z nich prawau Nohu přiklekna na Zem vmýwal, čiſtau Rauchau
vtjral a polibil. Napoſledy zawěſyw každému Reynſký Zlatý w Cžerwe=
ném Měſſečku na Hrdlo / adaw každému dobrého Sukna na Sukni a
Kmentu z Koſſili, Domu ge rozpaſtil.

Léta Páně 1531. Drahota byla we wſſech wě=
cech. W Praze bylo Žito na Trhu po Kopě groſſých. Pſſenice po Pa=
deſáti a po dwau Groſſých Cžeſkých/y giná wſſecka Vroda nad obyčeg by=
la drahá/což ſe dálo yakž někteřj pyſſi pro ſamé lakomſtwj Lidſké/ nebo bo=
hatſſj množſtwj Žita wywezli byli do Němec / a Páni y Rytjřſtwo ſkupo=
wali ge v ſwých Poddaných/a wyſylali za dražſſ Penjze.

Po odgezdu Králowſkém na Morawu/ w
Praze před Swatym Duchem/ten Cžtwrtek / Matauſſe Žemličky Děwečka
Služebná w Nowém Měſtě Pražſkém / z gedné Wſy nedaleko od Lito=
myſſle roznemohla ſe v předpowěděného Mathauſſe Kožeſſnjka/w kteréžto
gegi Nemocy vkazowal ſe na nj čiſtý pot krwawý / bezewſſeho poruſſenj a
okrwawenj Těla gegiho/a to na Těle y na Twáři/ y na obau Rukau počna
od Loktůw přes prſty/k giné Krwi podobný/tolikéž y na Nohách až do Bo=
kůw/a když ten pot z nj zetřeli / hned giný ſe na nj wyrazyl/a na těch mjſtech
nic giného widat nebylo, gednom yakoby Blecha vſſtjpla.

Gſauc pak w tom potu, mluwila mnohé a diwné wěcy pobožné/a zwlá=
ſſtě nad Prahau narykala mluwjce: běda běda/y nad Farářmi prawjce že ni=
mi wſſecko Peklo podlaženo / a někdy we mdlobě byla za dlauhau chwjli/
takže ſe přjſtogjcým neginače zdálo než že vmřela / ale když gi obmegwali a
k Pohřebu připrawowali yakožto mrtwau / ona okřála a prohljdla, a zaſe
promluwila. Cžaſtokráte zaplakala Srdečně / a když gi Kněze z Oſady
Opatowſké zgednali/aby gi Swátoſtmi poſlaužil/narjkala na toho Kněze y
na giné/dokládagjc aby nicginého nekázali gednom Zákon Božjch Pjſem
a S. Cžtenj a že giž gſau w Pekle horaucým prawila. Zbawena tohe přetěž=
kého trápenj. Farářowé za poſměch to měli/někteřj mluwili že do nj Diá=
bel wſtaupil/ a ginj gináče o nj ſmegſſeli.

Léta 1533. na poli k Cžtwrté Hodině po po=
ledni Narodila ſe na Zámku Gronowicy ſedm mil od Landu Alžběta Krá=
lowna Englická/Krále Henrycha Oſmého z Anny Boleny kterauž poto=
mně pro Cyzoložſtwj ſtjti dal, Dcera / kterauž ne zle by byl včinil, kdyby gi
byl poručil vtopiti, poněwadž Matku dal ſtjti.

Téhož Roku / okolo Hodiny Dewáte před
Polednem, Narodil ſe w Sſtokolmě Geſtauſowi Králi Sſwedſkému Syn
Eryk geně Kralowal po Otcy ſwém w Létu 1560. a wedl Walku s Králem
Denmarſkým za několik Let. Složen z Králowſtwj Léta 1567. a na mjſ=
ſto geho doſazen Jan Bratr geho mladſſj kteréhožto Syn na ten čas w Pol=

ſſté yxo Sſwecygi Kralnge / Stregce ſwého Karla/kterehož byl Guberna=
torem w té Zemi zanechal / a on ſe Králem včinil, zahnawſſe.

Téhož Léta Narodil ſe Sſteffan Battory
Pán Vherſký/gení byl potomně Weywodau Sedmihradſkým / y Králem
Polſkým. Otec geho byl Sſteffan Battory/kteréhož Král Ferdynand w
nowě wolený Léta 1527. Weywodau Králowſké Koruny w Vhřjch yako
Mjſtodržjcýho ſwého/ mage ſam do Cžech odgeti, nařjdil a wyſtawil.

W Létu Páně 1535. Jan Fiſſr Biſkup Ro=
ffenſký/genž byl mnoho Kněh ſepſal proti Martinowi Luterowi/gſa za dlau
hý čas držán w Žialáři w Engelantu ſtiat. Přjčina Smrti geho byla/ že
nechtěl ſchwáliti rozwedenj Krále Henrycha oſmého s prawau Manželkau
a zlehčenj důſtogenſtwj Biſkupa Řjmſkého w Králowſtwj Englickém/
neb toho Roku ſtala ſe proměna nabozenſtwj w té Zemi/a Král ſamého ſe=
be po Kryſtu Pánu za hlawu Cýrkwe Englické wyhlaſyl/ geſſtě gſau Žialmo=
wé geho na ſpůſob Modliteb ſloženj / wytiſſtěny w Jazyku Cžeſkém.

Léta Páně 1538. w Sobotu po Narozenj
Panny Marye/Král Ferdynand potwrdil Pražanům Staroměſtſkým ſtaro=
dáwné nařjzenj gegich totiž kdoby ſe z Měſſtianůw z gegich Měſta hoſtiti
chtěl/aby každý powinen byl Statek ſwůg tu nabytý k ſwému Swědomj
a k ſwé Duſſi poſſacowati / a ze Sta Kop, Deſet Kop k Obcy na oprawu a
giné potřeby téhož Měſta dáti/a to proto kdyby bohatſſj a možněgſſj muži/
warugjce ſe Auřadůw a prácy Obecnjch z Měſta toho ſe hýbali / aby to
Měſto chudnauti a pod tjm hynauti nemuſelo.

Swrchu gmenowaného Léta/totiž 1537. w
Pondělj po přeneſſenj Swatého Wácſlawa/ Sněm Stawům Kralowſtwj
Cžeſkého na Hradě Pražſkém Král Ferdynand položil na němž žádal Sta=
wůw/aby s Kunradem Kragerem gednáno bylo/o ſluſſný Trh Zámku Bran
deyſa s geho přjſluſſenſtwjm / tak aby od Země kaupen a giným důchodům
Králowſkým přidán byl/ což y obdržel.

Léta Páně 1540. Žena gedna w Nowém Mě=
ſtě Pražſkém z Konſkého Trhu od Muže ſwého w Nocy když ſpala, prwé v=
mrlého vdáwena/a pochowána dne Sſeſtnáctého Měſýce Mage.

Téhož Léta w Neděli před Hromnicemi
Král Ferdynand wygel z Prahy do Řjſſe na Sněm do Měſta řečeného
Hagenoa/kterýž na mjſtě Cýſaře Karla pátého Bratra ſwého držeti měl/
kdežto o Nabozenſtwj a o pokog mezy Knjžaty Řjſſkými gednáno bylo.
Kteréhožto také Roku bylo weliké Sucho/a Wjna hognä Vroda wýbor=
ného. Paličí také protulowali ſe po Kraginách těchto/kteřjž Ohně kladli/
a z těch mnozý vpálenj gſau.

Léta Páně 1541. w Pondělj po Swaté Barboře/ držán Sněm na Hradě Pražském v přjtomnosti Krale Ferdynanda. Z Gednáno na něm o Berni proti Turku/ a yakby se Rotmistři sprawowati měli Heytmany swými/ a ti zase Heytmanem Neywyžssým polnijm, gmenowitě Zdislawem Berkau z Dubé na Lippém a na Zakupi/ Na témž Sněmě wyzdwiženi sau Dsky Zemské/ kteréž téhož Roku shořeli/ a z nařjzenj potom wůbec wytisstěné/ a přiznali se k nim w Sobotu na Sstědrý den předně G. M. Králowská/ po něm Pan Petr z Rožmberka a na Krumlowě a Neywyžssj Auřednjcy a Saudcowé zemsstj, Panůw 21. Rytjřůw 22. a Pražané na mjstě swém y wsseho Stawu Městského / w kterémžto nowém zřjzenj/ tento gest předposlednj Artykul, Pražanům a Hornjkům / aby we Dsky kladeno bylo a swobodně sslo / cožby sobě koli k Obcy aneb pro osobu swau na Zemi Statkůw swobodných kaupili/ yakož k tomu Prywilegia gegich jn[illegible]kugi/ a oni toho od starodáwna w vžjwánj byli. Tolikéž Kssaftowé gegich magi gim we Dsky kladeny býti / bez wlastné Relacy Kralowské/ ginym pak Městům s powolenjm Králowským do Desk gjti má.

Téhož Roku/ Léta we Cztwrtek před Swatým Duchem okolo Hodiny Dewatenácté/ Hrad Pražský Swatého Wácslawa/ a k tomu půl malé strany, náhlým Ohněm/ yako řjkage we čtyrech hodinách/ wssecken Krow Czerné Wěže a Daliborky wyhořel. Oheň na třech mjstech wyssel/ geden z Domu genž slowe na Basstě / druhý v Marssalku na malé Straně / a třetj na Hradčanech. Na Zámku neyprwé Krow nad Palácem se zapálil. Pjssj žeby ten Oheň wlastnjm půwodem Božjm possel skrz Zatměnj/ kteréž bylo Měsýce Czerwence/ Léta Páně 1540.

W Létu Božjm 1542. přiletěli z Litwy skrz Polsko a Slézsko Kobylky welmi Sseredné / a ty husté sem y tam po wssj Czeské Zemi ljtali/ a znamenité sskody po Lukách Polých, Winnicých a Sstěpnicých zdělali / nebo kdežkoli padli, wssecko strávili. Dostali se z Czech do Rzjsse a znamenali přjchod cyzých Národůw / kterjž se potom brzo yak w Rzjssi tak w Czechách vkazali.

Téhož Léta/ w Neděli Prowodnj/ wedlé snessenj na Sněmu Obecném/ a Gleytu Krále Ferdynanda do Swatého Giřj sobě daného / Židé se z Prahy stěhowali / neb se na ně proneslo/ kterak by Turku zrazowati a berauce od něho Penjze/ Pastuchy aby w Czechách palili nagjmati měli. Munkowi Židu a některým možněgssjm do Patnácte osob přidáno gleytu do dne a do Roka aby w Praze zůstali / a dluhy na nisti giných wyvpomjnati mohli. Potom Roku toho Zámek Pražský wyhořel.

Téhož Léta/ Desátého dne Měsýce Czerwence/ w Konstantynopoly strhlo se strasslíwé a hrozné Powětřj s welikým Wichrem, Hromobitjm a Blesskánjm: Prsseli y Krupy a mezy nimi Kamenj weliké, z nichžto geden nalezen/ kterýž wážil čtyry Libry: Vdeřil Hrom do Cýsařského pokoge / a Kuběnu geho Labellu Brandynu/ kteráž toho dne k Cýsaři pozwána byla s Děwečkau gegj, y s ginými kteřjž w pokogi na ten čas byli, zabil. Potom opět vdeřil do Cýsařských Masstali / a zabil tam Koňj neylepssých Dwanácte Set. Na Domjch žádna celá Střecha nezůstala/ na Poljch cožkoli od Lidj a Howad zastjženo / to wsse pobito.

Téhož času Dwanáctého dne Měsýce předpowěděného/ opět powstalo. Konstantýnopoli Powětřj a Země Třesenj/ kteréž mnoho znamenitých Stawenj pobořilo. Padlo wjce než půl Paláce Cýsařského / zařjtilo se Lidu wjce než přes dwa Tisýce / a čtyrmecýtma Basst Tureckých. Poručil pak Cýsař Turecký/ we třech Městech/ w Konstantynopoli, w Adryanopoli, a w Nykopoli wyhledati počet Lidu co gich skrz to powětřj, Krupobitj, a Země třesenj zahynulo/ a nalezlo se gich Sto Dwadceti a čtyrý Tisýce.

Léta Páně 1543. w Pondělj před Swatym Filippem a Jakubem Sněm stawůw Kralowstwj Czeského/ na Hradě Pražském držán byl/ na kterémžto vstanoweno / aby Dsky Zemské po Ohni chowané byli w tom Sklepě yak prwé, a tak opatrně aby potomně k žadné skaze nepřisli. K tomu aby byli dwoge Dsky, gedny na Karlsstegně a druhé tu w Sklepě pro potřeby Lidské aby zůstali / proto kdyby gedny shořeli aby druhé před rukama byli. Při tom vstanoweno, yakož prwé z Desýti kop gedna kopa se bráwala/ poněwadž mnozý Statky swé dědičné skupně prodawali/ a na takowé Auřednicy Peněz půgčowali / toho aby wjce nebýwalo/ ale aby ze Sta kop grossůw Czeských, Ssest kop gro: a z Tisýce Ssedesáte, Auroku do Roka dáwáno bylo. Ten Artykul potom opakowán na Sněmě w Létu Páně 1545. w Pondělj na Nebe Wzetj Panny Marye.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Bartholoměgi na poli k Hodině 16. Král Ferdynand z Prahy wytáhl proti Turku mage při sobě 300. gizdných Zbrogných / za nim táhlo mnoho Panůw z rozličných Zemj a Kragůw. Naposledy Pražané s ginými Městy Lid swůg do Vher wyprawili/ neb toho Roku Soliman Cýsař Turecký sylně wtrhl do Vher/ a mjmo giná Města a Zámky wzal Bělehrad, kdež Králowé Vherssstj pohřeb swůg mjwali / kterýž mu potomně w Létu Páně 1601. skrz Neywyžssýho swého Heytmana Duka de Mercurio, Cýsař Rudolff odňal/ yakž o tom bude obssjrněgj na swém mjstě doloženo gest.

Léta Páně 1544. Tomáss Zachlubil Kowář Saused na Nowém Městě, we Cztwrtek před Narozenjm Panny Marye/ gsa zdráw, wsedl na Kůň, gel na Rathauz, Lidi Saudil, a tři neb Cztyry Weypowědi austnj včinil / potom když ginj Páni z Raddy pro něgaké spráwy swé wywstali, a preč odessli, on sám pozůstal na Rathauze, a na potřebu Telesnau kdež ginj Lidé chodj odessel, tam se znak přewrhl, a náhle vmřel/ potom ho Biřička nalezla, a gemu slaužila giž ne žiwému wedlé potřeby.

Následugjcýho Léta/ w Sobotu po Swa-

tem Jeronýmu/ Král Ferdynand wysadil Malostranským Appellacy/ na ten způsob, kdožby na Orteli neb Weypowědi gegich přestati nechtěl aneb nemohl/ ten aby Purgkmistra a Konsselůw nepohánčl/ ani neobsýlal, ale složiw důklad pět Kop Gro: Czeských, aby odwolánj wzal před wlastnj Osobu Krále Czeského/ a od něho w swé při, kdyby w Zemi byl/ aneb od Rad obzwláštně k tomu zřjzených/ opatřenj očekáwál.

Léta Páně 1546. w Auterý po Neděli Jubiláte

Král Ferdynand gsa we Wratislawi/ a wyslissaw wyslané osoby z Stawůw Králowstwj Czeského s Knjžaty Lehnickými w té při z strany někakého gegich zbratřenj s Joachymem Kurffirsstem/ a Janem Margkrabým Brandeburským/ kdyby oni bez dědice Mužského pohlawj zessli aby na tyto Lena/ Zámkowé a Města gegich připadli, Weypowěd včinil/ a takowý Kontrakt neb zbratřenj se wssjm tim což w sobě zawjralo vmrtwil a wnic obrátil/ a z Auřadu Wrchnosti Saudný poručil a rozkázal aby se Knjžata Lehnická Otec y Synowé z takowého zbratřenj wytáhli, wyprostili, a zápisy swé na to včiněné zase k sobě dosáhli, a skazyli/ a gemu Králi w Ruce a w moc složili/ tolikéž Many a poddané swé z včiněných záwazkůw wywedli konečně/ ode dne weypowědi této, w Ssesti Měsýcých pořád zběhlých.

Ten Saud začal se w Středu po Kwětné Neděli 21. dne Měsýce Března/ a seděli s Králem na Saudu, Arcyknjže Maximilian po prawé straně/ a Biskup Holomaucký po lewé: potom pořád Páni Saudcowé, a Vřednjcy Zemsstj, Margkrabstwj Morawského a giné Raddy Arcyknjžetstwj Rakauského y Dworu Králowského. Neyprwé slissána byla Pře Králowstwj Czeského o yakés Prywilegium s Knjžaty Slezskými/ kteréž sobě Slezácy skrz někakého Wydekera zgednali od Krále Wladislawa/ aby Neywyšsssjm Heytmanem nebýwal/ gedněm přirozený Slezák a obywatel těch Knjžetstwj/ čemuž Páni Czechowé proti swým Prywilegium mjsta dáti nechtěli/ ale ta Pře nenj wyslissána/ nýbrž do giného času odložená/ kdyby stranam Měsýc před tim wěděti dáno bylo/ aby zase před Králem s plnau mocy stáli/ Osoby wyslané k tomu pod Erbem Panůw z Lobkowic položené gsau/ z Panského y z Rytjřského Stawu. Z Měst také wyslánj byli Duchek z Ssemechrowa/ Frana z Krlowé Hory/ Jakub z Kapihory Kanclýř Staroměstský/ Jan Pjsař Rádnj z Nowého Města Pražského/ Zygkmund Stassek z Plzně/ Wácslaw Prachatický z Tábora. Při Dworu pak Ferdynanda Krále w Městě Wratislawi byli osobně tato Knjžata/ Augustus Knjže Saské na mjstě Knjžete Maurycye bratra swého/ Frydrych druhý Knjže Lehnické/ kterýž potom druhého Roku vmřel/ s dwěma Syny swými/ Frydrychem třetjm, a Girjm druhým/ Wácslaw Knjže Těssinské/ Joachym Hanuss a Girj Knjžata Minstrberská/ Knjže Henrych Bratr gegich za příčinau Nemocy přjtomen býti nemohl.

Téhož Léta we Cžtwrtek den swatého Jeronýma

okolo hodiny 24. přigel do Prahy Maurye Knjže Saské s Augustem bratrem swým w newelkém počtu Konj/ a stál na Hradčanech w domě Pana Kossateckého. Král Ferdynand wygel proti němu s Pány a Saudcy Zemskými/ ale na cestě se s nimi chybil/ potomně Knjžata gmenowaná s Králem stolila/ a některá tegná gednánj měla.

Téhož času Kobylky přes Města Pražská welikými Stády letěli rozličných Barew/ na Cžtyry Hodiny nad Prahau se drželi.

Léta Páně 1547. w Pátek po na Nebe wstaupenj Pána Krysta

Sněm Stawůw Králowstwj Czeského na Hradě Pražském držán w nepřjtomnosti Krále Ferdynanda. Wyslánj Poslowé k Králi s Instrukcý/ Adam z Ssternberka na Zelené Hoře, Pargkrabě Karlsstegnský/ Joachym z Hradce na Hradcy/ Wácslaw Zaussický z Nestogowa na Zaussicých/ Jan Wrábský z Wrabj na Dřewčicých/ Wácslaw Strjbský z Rowin/ Jan Pamffilus/ etc.

Téhož Léta Sněm položen w Auterý před Swatým Bartholomėgem

při kterémž byl osobně Kral Ferdynand/ a tu v přjtomnosti geho zawřenj byli Artykulowé tito:

Prwnj, řád a Práwo aby swůg průchod mělo.

Druhý/ žádnj postrannj zápisowé a puntowánj aby se nedáli proti Králi a dědicům geho/ proti řádu a Práwu pod Hrdlem.

Třetj do Saudu Zemského aby Kral s Raddau Neywyžssých Auřednjkůw a Saudcůw Zemských/ toliko Czechy hodné dosazowal.

Cžtwrtý/ Sněmu pokládánj a spisowánj při mocnosti Krále Czeského se zůstáwuge/ a žádný z Stawůw gich pokládati nemá/ pod ztracenjm Hrdla.

Pátý/ Co se služby wen z Země dotýče/ to se při Zřjzenj Zemské zůstawuge.

Ssestý/ Co se Dědicůw Krále dotýče/ to se při Zlaté Bully Cýsaře Karla čtwrtého/ Wladislawa Krále/ a Rewersu Krále Ferdynanda/ gehož Dátum na Hradě Pražském Léta 1545. zanechawá.

Sedmý/ že mocnost Krále Czeského a Wrchnost gest nad tim wssjm což k dobrému a vžitečnému Krále a geho dědicům/ y wssech obywatelůw tohoto Králowstwj se wztahuge/ řjditi působiti a sprawowati/ pokud by řádům, Práwům, Swobodám, Prywilegium, Zřjzenj Zemskému na sskodu a vbljženj nebylo.

Osmý/ Saud o Hrdlo a čest, zůstawuge se při Zřjzenj Zemském nowém D. 2. aby z nářku cti každý wůli měl/ budto před Krále aneb před Saud Zemský pohnati/ z hrdla tolikéž/ wssak aby Kral s Auřednjky a Saudcy Zemskými/ a Raddami Saudu Komornjho přjtomnými takowau Při slissel a saudil/ pakli by wen z Země wygeti měl/ aby gi neginam než na Saud Zemský podal.

Dewátý/ z strany Cželedi/ drahot a Křemeslnjkůw osoby po Kragjch wolené/ geden z Panůw/ druhý z Rytjřstwa/ w Praze z Starého Města dwě a z Nowého tolikéž/ aby k tomu dohljdali.

Desátý/ o Registrowánj o Korykowánj a přepsánj Prywilegj a Swobod Zemských/ aby Králi geden přjpis y z Register dán byl pod Pečetj Zemskau/ druhý aby se ke Dskám složil s Pečetmi Auřednjkůw Zemských/ třetj s Orygináli do Kaply na Karlsstegn.

Gedenáctý/ Saud Zemský při Zřjzenj Zemském zůstawen.

Dwanáctý/ Prywilegia Zemská aby do Desk wložena byla.

Třinácty/ nad Nalezenim Kralowským mezy Stawy Králowstwj Czeského a Frydrychem Knjžetem Lehnickým/ aby Ruka držána byla/ byť pak y k brannému obhagowánj přigjti mělo.

Cžtrnáctý/ k srownánj Mince/ osoby ze wssech třech stawů wolené.

Patnáctý/ k srownánj Zřjzenj Zemského tolikéž wolené osoby ze wssech třech Stawůw, wssak osoby z Stawu Městského toliko k těm Artykulům kteréž by k gegich stawu náleželi.

Ssestnáctý/ aby Král dal Stawům Rewers z strany berně a Posudnjho

swoleného / týž dluh aby Stawům zaplatil.

Sedmnáctý / poddanj aby s Ručnicemi nechodili, ani ti z Stawu Městského / kteřjž by nebyli osedlj.

Osmnáctý Erbanunkowé obnowenj s Knjžetem Saským Mauryciem potwrzenj aby byli.

Dewatenáctý / Laupežnicy a powaleči aby od Heytmanůw Kragských wyzdwihowáni byli / tolikéž Chodcy, Žebrácy a Pastuchowé.

Dwadcátý / Arnosst Knjže Baworské / Arcybiskup Salcpurgský přigat do Země za Obywatele / a dowoleno mu aby Zbožj a Hrabstwj Klacské od Pana Jana z Pernsstegna wyplatil.

Dwadcátý prwnj / Floryan Gresspek na poctiwosti opatřen / a z toho nářku / nimžto od některých na Sněmu předesslém w Pondělj po Prowodnj Neděli nařčen byl / ano y do Wězenj dán, očisstěn / tak že to ge° cti a dobré po wěsti k žadné vgmě a sskodě nenj a býti nemá nynj y na wěčné budaucý časy.

Téhož Léta we Cztwrtek den S. Sskolastyky /

stalo se přátelské snessenj Měst Pražských / k kterémuž potō počet weliký osob Stawu Panské ho y Rytjřské° / y ginych Měst Králowstwj Czeské° přistaupil.

Léta Páně 1548. Wyssel Oheň v Swatého

Petra na Pořičy / w Nowém Městě Pražském / od něhož Saukenická Vlice wyhořela / a ginych Domůw wjce než Třidceti. Nazegtřj při welkém Kázanj shořela Sskola / a ginych Domůw mnoho až k Braně Pořické.

Předtim položeného Léta / to gest 1546. w Auterý

po Swatým Jakubu Sněm Stawůw Králowstwj Czeského / držán na Hradě Pražském v přjtomnosti Krále Ferdynanda / na kterémž swolená wežegnost proti Turku y tomu každému kdožby Králowstwj tomuto aneb Zemi geho sskoditi chtěl. Ssacuňk ze dwau Tisýc kop gro: Czeských / gedna kopa gro: Czeských. Posudné na wychowánj Dworu do čtyr let. Z Wěrtele Piwa gross geden Czeský / a z Starého Piwa z Kopy Missenské / gedenácte malých Peněz. Při tom Erbanunkowé s Mauryciem Knjžetem Saským obnowen i byli.

W Létu Páně 1549. ten Cztwrtek po Swaté

Sskolastyce byl Sněm na Hradě Pražském v přjtomnosti Krale Ferdynanda na němž žádal Král Ferdynand, aby Arcyknjže Maximilian yakožto neystarssj Syn a dědic / kterémuž by podlé Prywilegi a Swobod / Králowstwj po Smrti Otce náleželo / za Krále Czeského držán / a Tytul Králowský aby mu dán byl / wssak aby se za žiwnosti Otce w Králowánj, w Wladařstwj a w Panowánj newkládal / až po Smrti geho / a kdyby se koli Otcy líbilo, aby byl korunowán / pakliby na se Wladařstwj potahowal, nemagj mu Stawowé powinni býti / žádnau powinnosti ani poddanosti. Swolenc wedlé Prywilegium kteréž w sobě obsahuge, že každého Krále neystarssj syn má Králem Czeským zůstati / a Arcyknjže Maximilian na témž Sněmu den Swaté Konkordye od Stawůw za Krále wolen / a nazegtřj wyhlássen gest.

Při tom zwolili Stawowé Ferdynandowi po půl Auroku za dwě Létě na 4. Termjny na wynahraženj nákladůw kteréž činil na oženěnj Arcyknjžete Maximiliána / a rozewdánj dcer / Alžběty prworozené za Zygkmunda Augusta Krále Polského / Anny za Albrechta Knjže Bawořské, a Marye za Wylima Knjže Wyklewské. Pročež y Král Berně na Stawjch žádal wedlé starobylého obyčege / tak yakž gsau předesslým Králům pomoc činili / když Syny ženili neb Dcery wdáwali.

Stawowé prosyli Krále / aby obesslje Kněžj pod gednau y pod Obogj o srownánj a dobrý řád s nimi rokowal / a potom při Papeži tim snáze Arcybiskupa, kterýžby Kněžy pod gednau y pod obogi swětil, wygednal / a z Komory swé, yak se sám dobrowolně podwolil / aby se žiwnosti opatřil / wssak ten Arcybiskup aby přirozený Czech byl / a wěcy Swětských w ničemž se nedotýkal / než na tom přestáwal což mu od Krále z Komory dáno bude / dále aby se w nic newkládal / Kněžstwo aby swětil ge w dobrém řádu držel a sprawowal.

Léta Páně 1550. Žyto z Nebe padalo w Horách

Karytanských, Třimecýtmeho dne Měsýce Března / yakž swědčj Lupač w Kalendaři swém.

Téhož Léta nad Prahau spadl Dessť napoli

s Syrau posledního dne Měsýce Mage / a w Nocy přisstě, w Pysku Dessť krwawý prssel.

Na gednom mjstě téhož času narodil se Beránek o gedné Hlawě ale o dwau Břichách s dwěma Ocasy / s osmi Nohami. A na druhém yakž swědčj Lupač, narodil se Kocaur / a ten mluwil neginače než yako Człowěk.

Léta Páně 1551 Dessť krwawý prssel w Praze

na Stůl Henryka Gilowského na Nowém Městě Pražském Měsstěnjna za kterýmž spolu s nim seděli Tři Muži poctiwj Kupcy / a to se stalo Měsýce Řjgna.

Téhož Léta Klec Železná z poručenj Arcyknjžete

Ferdynanda včiněná / a na Rynku Staroměstském postawena. Wsazen do nj neyprwé něgaký Kuness a Troskowec pro nemrawné chowánj / a ginj, obzwlásstně ti kteřjž zle gsauce žiwi / proti Sswatému Božjmu přikázanj hřessili / tak yakž winna gegich na Tabuli na též Klecy zawěssená vkazowala. Sedali w nj obnaženj Fěrtaussky toliko okolo hanby magjce / od Dwanácte až do Dwadcáté Druhé Hodiny.

Léta Páně 1552. Hanuss Frydrych Kurfirsst

Saský propusstěn z Wězenj od Cýsaře Karla Pátého / proto aby se wyswobozenjm geho Maurye Knjže Saské nechlubil / čemuž y sám Knjže Hanuss nechtěl / pročež yakkoli giž swobodný wždy gesstě za Dworem Cýsařským gezdil. Byl Wězněm Cysařským Pět Let a dni Dwadceti a Pět.

Tehož Leta nad Městy Pražskými padala

Sýra / Třinactého dne Měsýce Mage.

Leta Páně 1553. w Neděli po S. Kylianu / Knjže

Maurye Saský / swedli bitwu s Albrechtem Margkrabjm Brandeburským w Sasých / nedaleko od Zámku řečeného Peyn / w kteréžto bitwě porazyl Lid Margrabůw na Hlawu / ale sám se z wjtězstwj neradowal / nebo smrtedlně z Ručnice žádný newěděl od koho prostřelen gsa / třetjho dne po wjtězstwj žiwot swůj dokonal. Zahynulo při něm w tom bogi dwa Knjžat

Brunſſwických/ Karel Victor, a Filip Magnus Synowé Knjžete Henrycha Brunſſwického. Frydrych Knjžete Luneberſkého Syn ſſkodně raněn/ po nemnohých dnech tolikéž vmřel/ Hrabat a Panůw padlo do půl třetjho ſta/ zbitých načteno a pohřbeno čtyry Tiſýce Třidceti Oſm/ krom raněných kteřjž potomně zemřeli. Byl při té bitwě y Henrych Knjže z Plawna Markrabě Albrecht/ kterýž ztratiw na wětſſjm djle ſwé Wogſko/ vtečenjm žiwot zachowal/ a přigew do Hunnowern prawil že přewrátil Káru/ protož že ſe mnſý poſtarati, aby ſobě zaſe na to mjſto wůz ſprawil/ y ſhledaw nětco Lidu rozploſſeného/ zdržowal ſe w Brunſſwiku/ ale Knjže Henrych ho wyhnal, a podruhé porazyl/ dne dwanáctého Měſýce Zářj.

Téhož Léta položen Sném w prwnj Pondělj Poſtny

na Hradě Pražſkém/ na kterémž mjmo Berně wedlé ſſacunku z 1000. kop gro: Čze: 12. kop gro: aby ſe dáwalo vſtanoweno. Nařjzená hotowoſt w Zemi/ Král s Komorau ſwau/ aby Děla, Kaule, Prachy a giné potřeby wálečné přichyſtal/ Stawowé ze dwau Tiſýc kop: gro: Čzeſkých/ gedno Gjzdného a čtyry Pěſſj dáwati powolili. Bylaliby wětſſj potřeba, tehdy wedlé téhož Sſacunku geſſtě tolikyž. Muſtrunkowé dwakrát do Roka/ Knjžetſtwj Zeganſké a Panſtwj kteráž po Kryſtoffowi z Bibrſſtegna na Krále připadla/ aby puſſtěná byla Gjřjmu Frydrychowi Margkrabj Brandeburſkému w Onſſpachu/ wedlé Smlauwy kterauž Král s pomocnjky geho včinil/ ale wſſak od Komory Čzeſké, aby ani na wſſem ani na djle odſuzowána nebyla.

Knjže a Stawowé žádali za přjmluwu Arcyknjžete Ferdynanda k Králi aby ſtrana pod Obogi mezy ſebau z každého Stawu po dwau oſobách woliti mohla kteřjžby tak předeſſle býwalo k Adminyſtratorowi a k Konſyſtořj přidáni byli/ a Adminyſtrator bez Raddy gich a Konſyſtoře/ aby nic před ſebe nebral/ zwláſſtě co ſe dotýče Farářůw, Panům, z Rytjřſtwa/ do Měſt y Měſteček y kde, by toho potřeba byla/ na Fary aby nepodáwal/ ani gich bez hodných přjčin newyzdwihowal/ ani činic mimo náležitoſt neſtěžowal, bez Raddy a giſtého vwážení oſob k němu přidaných y wſſj Konſyſtoře/ aby, loliby kdy potřebné Konſyſtoře změněnj aneb doſazenj Kněžſtwa/ aby to bez wůle těch oſob nečinili.

Předpowěděného Léta/ to geſt 1552, Cžtyřmecytmého

dne Měſýce Cžerwence pilným proſtředkowánjm Ferdynanda Krále pokog včiněn mezy Cýſařem Karlem pátém/ a Knjžetem Mauryceim ſſeſtým a tu Knjže Filip Landkrabě z Hes z Wězenj propuſſtěn a Knjže Mauryc s Lidem ſwým podwolil ſe táhnauti do Vher Králi Ferdynandowi napomoc proti Turkům/ kteřjž giž v Preſſpurku byli.

Léta Páně 1554 w Pátek den Swatého Mathauſſe

Král Ferdynand gſa na Pardubicých wolil Oſoby z Králowſtwj Čzeſkého za Deffenſory a ochránce Konſyſtoře Pražſké pod Obogj přigjmagjcých/ Pana Jana z Waldſſtegna Negwyžſſyho Sudýho Králowſtwj Čzeſkého/ Zdeňka Mezeřického z Lomnice na Ledči/ Jana Sſalawu z Lippy a na Maleſſowě/ Jana Leſkowce z Leſkowce a na Nowé Cerkwicy/ a Prazany Starého y Nowého Měſt Pražſkých.

Téhož Léta naſtálo weliké rozmnoženj Neduhůw

mornjch w Praze/ mnoho Měſſtianůw a Lidu obecného pomřelo.

W Létu Páně 1555. pátého dne Měſýce Cžerwna

w Praze nad Zámkem a Koſtelem Swatého Wáclawa/ než Slunce wzeſſlo/ vkázali ſe tři Kola Jaſné/ a na druhém mjſtě ſpatřené tři Duhy.

Náſledugjcýho Roku/ totiž 1556. Kraupy porazyli

Winnice/ y Krow na Koſtele Slowanſkém k ſtraně Západnj/ kteréhožto také čaſu Jahody wlaſaté na některých Winnicých mezy Zdmi v Prahy nalezené byli/ a ty byli Lidem za weliký zázrak/ někteřj hognoſt Wjna toho Roku tuſſili/ a ginj welkých zbytkůw Lidſkých to být znamenj prawili/ a weyſtrahau od Pána Boha aby ſe vpamatowali.

Vhři téhož čaſu s pomocy Němcůw krwawé wjtězſtwj obdrželi proti Turkům v Segetu. Padlo w té bitwě Turkůw Oſmnácte ſet/ a křeſtianůw 12. a mezy ginými Heytmany Mikuláſs Bohlweytr Rakuſſan/ kterýž v Krále Ferdynanda obzwláſſtnj láſku měl.

Král Ferdynand zwěděw o tom/ wyprawil do Vher s Lidem Gjzdným y pěſſjm, Syna ſwého Arcyknjže Ferdynanda/ kterýž tam dobyl ſſturmem Zámek Korolta/ a na něm do dwau Set Pohanůw pomordowal. Ginj pak nepřátelé zapáliwſſe okolnj Zámky/ a pokazywſſe Střelbu/ vtekli k Pěti Koſtelům.

Téhož Léta w Středu po Neděli Prowodnj

Sném na Hradě Pražſkém Stawůw Králowſtwj Čzeſkého/ Margkrabſtwj Morawſkého, Knjžetſtwj Slezſkých, a Margkrabſtwj Lužických/ vpřjtomnoſti Krále Ferdynanda držán. Zapowěděno na něm připigenj o plnau neb o půl/ přigjmánj y ſplněnj pod pokutau 10. kop gro: Čzeſkých/ a kdož by z pokutu býti nemohl/ ten aby ſeděl za dwě Neděle w Wězenj na Čzerné Wěži/ Řzemeſlnjcy, podruzy, a ginj neoſedlj též y we Wſech poddani Lidé Mužj y Ženy/ do Trdlic aby ſazenj byli při Koſtelých. Zapowědjno při tom Lanj, přiſahánj, Hry Tance, w Krčmách, ſmilſtwa, Hromowánj, Zlořečenj/ etc. pod treſtánjm/ poddaných Kabatem aneb Sſatlawau za dwa dni/ wſſak bez vbljženj zdrawj a bez placenj od wazby.

Třetj Artykul na témž Sněmu zawřený/ tento žádný Kněz běhlý od gedné ſtrany aby nebyl přigjmán od druhé, leč prwé Adminyſtratorowé gedni druhým o tom oznámj. Geſtliže ſenjčehož nedopuſtil treſtanj hodného/ a že dobrowolně k gedné aneb k druhé ſtraně přiſtupuge/ ne pro vgitj pokuty zaſlaužené/ ginák nic, lečby prwé od těch, od nichž ſe odwratiti chce/ ſtreſtán byl.

Cžtwrtý/ kdožby mage Manželku ſwau oddanau, ginau ſobě pogal. aneb Žena magjc Muže ſwého, za giného ſe Wdala/ magj v Planýře mrſkáni, a Ceychem znamenánj býti/ wedlé Sněmu při Létu Páně 1545. dřženém.

Pátý/ Berně proti Turku wedlé Sſacunku za geden Rok.

Sſeſtý/ Nohawice Wywlačowané a Plundrhozny Německé zapowěděné

Sedmý/ powoleno, aby Král ſlužby Rytjřſké w Slezſku a w Lužicých dědičně odprodati mohl.

Oſmý/ Řezané Cedule y Poſelſtwj Auſtnj aby ſe toliko Jazykem Čzeſkým dáli, gináče nebude žádný odpowěděti powinen.

Dewátý/ Mjry aby ſe Ceychowali a znamenali.

Deſátý/ Konj z Země aby wedeni nebyli.

Sedenácty/ Rzemeslnjcy aby Lid nestěžowali/ a Czeládka aby w den Pondělnj nezahálela.

Dwanáctý/ Cesty od těch genž Cla magj, aby byli zopraw owané:

Třinácty/ Pražané a Měsstiané s Kuchnicemi přes Swět po žiwnosti a potřebě swé aby pracowati mohli/ wssak gich w Myslivosti na gruntech Panských a Rytjřských aby neužjwali.

Ostatek Sněmu toho gest pod Erbem Panůw z Lobkowic.

Leta Páně 1558. Měsyce Listopadu předsla-

wnosti Swatého Martina/ Cýsař Ferdynand přigel do Města Prahy/ proti němužto wygeli, Syn geho Ferdynand/ Páni a Rytjři, wjc než we třech Tisycých Konjch. Gménem wssech witał Cýsaře Purgkrabě Pražský / a od Cýsaře děkowal také wssem, Helt z Kementu.

Páni Pražané zwlásstě počet weliký wsse Mužůw vdatných wyprawili proti Ferdynandowi tím spůsobem Napřed Lid Zbrogný/ potom Střelcy s půlhaky/ bylo wsseho lidu na Ssest Tisyc pěkně wyprawenéhe, w Klobaukách Czerwených a s bilým Peřjm/ wyssli až za Wyssehrad magjce Fendrychůw Patnácte.

Cepnjcy ssli w swém Hauffu Pawezami obtaženy Cepami [illegible] kterýmž se přiblјžil Cýsař Ferdynand a na ně patřil/ kteřjž také swau zmužilost a vměnj prokazowali/ čemuž se Rytjřsstj Lidé diwali s smjchem/ ale ač sprostá statečnost, wssak dosti hrozná byla. Bylo gich w počtu pět Set/ kteréž shromáždil Arcyknjže Ferdynand, chtě tím Cýsaři Armadu Žižkowau yako před oči položiti, a ti wssickni měli Kukly černé a Kytle Plátěnné.

Potom Páni Pražané a Raddy ze wssech

Měst Pražských witali Cýsaře Pána swého s welkau vctiwosti / a přigali ho pod Velum k tomu připrawené/ pod nimž ho prowázeli až do Města / a neypředněgssj Měsstiané Velům nesli/ a okolo nich Mladency ozdobně a nákladně oděnj Lidé Kupečti w Tykytowých Suknićkách gednostegný, magjce w Rukau Ssjpy.

Potom těch Mistrůw / Kollegiati a Kněžůw podo-

bogjch spůsobau w swém počtu witali Cýsaře s winssowánjm dlauhého zdrawj, a sstiastného Panowáni

Potomně ssli Pacholátka neb Žiáčkowé s

Procesý / Ratolesti w Rukau magjce w Kossilech wyssjwaných/ w Rzetězých Zlatých pod Zelenýma Wjnky / z nichžto geden Cýsaře gménem wssech wjtal/ před njmi ssel Fendrých y Bubenjk / a bylo gich w počtu ze wssech Sskol Dewět Set.

Trubačj na Nowé Bráně s zwukem welikým

Troubili / a kdy na Rynk wgjžděl tam Panenky / draze přioděné stáli dwěma řady / magjce w Rukau Růžj / na Hlawách Wěnce Cypřissowý / klanjgjce se witali Cýsaře. Bylo gich wssech Sedm Set Třidceti a Dwě.

Když se přibližowal k Kostelu Swatého Klimenta / witán byl od Gezowitůw / stáli mezy Wraty Doktorj Mistřj a Kně-

žj / kdež byl připrawen Anděl který s spjwánjm Cýsaře wital takto: Sláwa Bohu na wýsosti / z přjssti Cýsařské milosti a to rozdilnau řečj opakowal.

Vkázali se y Zidé s swým Trymffem dosti ozdobně připrawenj / kterež minul Cýsař pospjchage k Zámku na Most.

Na Mostě stála Korauhew Zlatohlawowá /

a na nj Orel Cýsařský s dwěma Hlawami / a když z Mostu sgjžděl / počali na Zámku střjleti z Děl welmi zhusta / na Řzece tolikéž rozličné kratochwjle byli / na Lodkách plauli a střjleli / Wodnjho hradu dobýwali / honili gedni proti druhým / a obehnawsse kolem Wodnj hrad / gey zapálili.

Na Malé straně nedaleko od Mostu stáli Wdowy staré y Mladé w poctiwém Oděwu / Žáchy přes Oděw spustili / z nichžto gedna wjtala Cýsaře / kterýž takowé wjtánj wyslyssew a poděkowaw gel na Hradčany / a giž byl Wečer.

Když wgjžděl na Hradčany / tu se postawili

Mužj Starcj a Ssediwj / w černém Oděwu poctiwým, a na Hlawách swých /

mě i wſſickni wěnce zelené/ a geden z nich Cýſař wzal / na kteréž on wſſecky laſkawě wzhljdl / a gim ſám auſtně děkowal. Bylo wſſech Tři Sta Cžtyrydceti Dewět.

Wj́ án potomně od Dubanſkého Heytmana

Hradu Pražſkého kterýž ſtal w pořádku ſ Střelcy ſwými a Drabanty/ Swjce bylo wſſudy plno, neb giž Noc tmawá práwě připadla.

Odtud obrátil ſe Cýſař k Bráně Kráſny/ kte-

ravž byl poručil Ferdynand Arcyknjže naſſtrwal včiniti / při které na lewé Ruce ſtal Gedna Oſoba weliká/ yakoby zbraňowal wgeti do Zámku / a na prawé Ruce Samſon držjc w Rukau Czeliſt/ nižto byl Filiſtynſké pobil/ a vſtaw z pracowánj z nj ſe napil. V též Brány ſtáli Knežj Katoličtj neb pod Gednau/ Probošt a Preláti, magjce pod Nebeſý předůſtognau Swátoſt/ wſſickni w Komžech/ a Preláti w Korunách Biſkupſkých/ kteréž ſpatřiw Cýſař ſeſſel ſ Koně / a wzdal čeſt a chwalu Pánu Bohu/ a potomně wjtán ſ vctiwoſtí náležitau.

Kterýmž on poděkowánj včinil / a oni přigmauce Cýſaře pod Nebeſa ſſli ſ nim ſpolečně do Koſtela ſpjwagjce o Swatém Duchu/ do kteréhož když wcházel Cýſař Wodau ſwěcenau byl pokropen/ a tu když doſpjwáno bylo Te Deum laudamus, do ſwého Pokoge ſe obrátil.

Léta

Léta Páně 1559. w Sobotu den Rozeſlánj A-

poſſtolůw Páně/ okolo 24. hodiny / Krow Skřidličný na Wěži Rathauzſké Nowého Města Pražſkého od Hroma zapálen / kterýmžto Ohněm Orlog ſe pokazyl/ y Zwon weliký, na něgž Hodiny bili, ſe ſlil/ Wěž ſe wſſecka wypálila, a Rádni Swětnice shořela. Něgaký Wácſlaw Tyſſlar podnapilý wlezl nahoru aby ſſturmowal a bránil/ a ten tam zachwácen od Ohně vhořel/ a ačkoli znamenitý Přjwal byl a pršelo huſtě, y haſyli kdož mohli/ wſſak obhágiti nemohli/ hořelo do půlnocy/ a nazegtřj ráno nalezli w té wypálené Wěži Holuba/ an krmj dwy mladých/ kterýž potom Arcyknjžeti Ferdynandowi vkázani.

Léta Páně 1562. w Středu po Narozenj Pa-

ny Marye / Sněm držán na Hradě Pražſkém vpřjtomnoſti Cýſaře Ferdynanda a Krále Maximiliana ſwoleno/ aby Maximilian wolený Kral včinie neyprwé Stawům powinnoſt/ y také potwrdje Prywilegia a ſwobody/ w Neděli neyprwé přjſſti korunowán byl/ a Kralowna Manželka geho w Pondělj Den Swatého Mathauſſe. Berně nowému Králi po půl Aurotu Swatohawelſkeho Stawowe dáti ſwolili/ a druhé polowice ſwé půl Králowně/ wſſak z láſky a ne z powinnoſti.

Téhož Léta / Stawowé pod obogj ſpowole-

njm Cýſaře Ferdynanda ſgeli ſe do Kolege Welké/ a tam wolili Adminyſtrátory/ a Konſyſtoř Pražſkau Wolency řjdili/ Jan z Waldſſtegna Sudj Králowſtwj Czeſkého/ Buryan Trčka z Lippy Podkomořj / Adminyſtrátorowé dwa Miſtopolus Jan, a Jan Milnický: přidánj k nim Miſtr Gindřich Dworſký řádu S° Auguſtýna Opat Slowanſký/ Doktor Girjk z Sudytu/ Tomáš Huſynecius z Wodňan a ginj/ kteřjž potom wyhláſſeni od Pražanůw w Auterý po Swatém Diwiſſi / to geſt 13. dne Měſýce Řjjgna.

Tehož Roku / Poſel Cýſaře Tureckého Im-

braim Straſs Polák Vrozený z Rodu těch kteřjž vžjwagj Erbu yako Páni z Daubrawice aneb Páni Mracti z Dubé, do Prahy přigel / kdež nenálezna Cýſaře Ferdynanda gel za nim do Frankffurtu/ mage 23. Služebnjký/ Koňj 29. Welblaudůw Šeſt. Summu Poſelſtwj ſwého wyprawowal tu w Frankffurtě, Slowanſkým Jazykem před Cýſařem/ vpřjtomnoſti Krále Ma-

N ximilian a/

ximiliana / Kurffirſtůw a Knjžat Rzjiſkých. Darowal Cýſaři gmenem Pána ſwého dwa Kofflíky Křiſſtálowy / draze Perlami ozdobeny/ Koně Tureckého ſewſſým Zlatým Ryſtunkem / a čtyry neylepſſý Welblaudy.

Hned po Sſetj Swatého Jana při témž Roku/ začal ſe w Praze y ginde w Czechách Mor weliký kterýž trwal až do Wánoc.

Téhož Léta / w Středu po Welikenocy / Cýſař

Ferdynand na přjmluwu Krále Maximiliana dal Pražanům Staroměſtſkým nynégſſým y budaucým / Wrchnoſt a Kollaturu na Statky k Farám a Zadußým přináležegjcý, kteréž na ten čas magj, aneb mjti budau / budto kaupeným / nadáným neb odkázaným ſpůſobem / a to dědičně na wěčné budaucý čaſy.

Předeſſlého Léta / w ſobotu před Swatým

Girjm/okolo čtrnácte hodiny/ wyſſel Oheň w Menſſým Městě Pražſkém položený yakž ſe wůbec domnjwali od Zidůw/kteřjž toho čaſu od Cýſaře Ferdynanda byli wypowěděnj. Tim Ohněm okolo Dwadceti Domůw shořelo

Wegſſ oznámeného Roku / to geſt 1554. držán

Sněm Stawůw Králowſtwj Czeſkého na Hradě Pražſkém/ w Ponděli po Swatém Bartholoměgi. Swolená Berně napomoc proti Turku wedlé ſſacunku/z gednoho Tiſyce Tři Kopy groſſůw Czeſkých/z Peněz na Aurocých tolikýž/Poſudnij do Třj Let/ z gednoho Wěrtele Piwa bílého neb gečného po dwau Groſſých Czeſkých.

Czeled přiſtawna/aby Liſty pod Pečeti Panůw ſwých měla. Pokuta na Stawy 15. kop gro: Czeſkých/ na poddané Tři kopy groſſůw Czeſkých.

Mjry Obilné/ Lokty a Wáhy zanechány při předeſſlém ſpůſobu/ yakž w kterém Kragi od ſtarodáwna býwalo. Obilj aby ſe Sſtregchowalo a zhá nělo / krom Wowſa.

Powoleno aby Arcyknjže Ferdynand puſſtěn byl na Karlſſteyn/ a tam Korunu, Swátoſti y Klinoty ſpatřil / a wſſak přidánj k němu z Panůw a z Rytjřſtwa po Sſeſti oſobách/kteřjžby tam s nim geli / a Prywilegia kteráž ležela w Praze při Dſkách aby tam dowezli a k giným přiložili. Purgkrabjm Karlſſtegnſkým byl na ten čas Markwart z Hrádku na Nekmiři.

Naposledy/ Cykánij aby w Zemi nebyli trpěni, ffedrowáni/ ani přechowáwani.

Léta Páně 1558. tolikéž držán byl Sněm na

Hradě Pražſkém wpřjtomnoſti Cýſaře Ferdynanda/ten Cžtwrtek před Swatým Martinem/na kterémžto wſtanowenij Artykulowé tito:

Prwnj/Berně powolená podlé Sſacunku z gednoho Tiſýce dwanácte kop gro: Czeſkých za tři Léta pořád/a Poſudné po třech Groſſých z Wěrtele Piwa.

Druhý/Cýſař aneb některý Syn geho aby táhl oſobně do pole proti Turku / a Stawowé podwolili ſe ſami oſobně tolikéž wytáhnauti/zanechagice za ſebau každý Berni ſwé kupomocy.

Třetj Artykul byl o Zřjzenij Zemſkém / o Práwijch/též o wybytj z Země Mince lehké/a nechtělliby ſám Král mijny držeti/ aby gi některým oſobám z Stawůw Králowſtwij tohoto propůgčil.

Cžtwrtý/

Cžtwrtý/ zſtrany Nlezy s Bawory/a po ſmrti Melchara Zabilé z Guttnberku Biſkupa / Náměſtek geho Biſkup Frycburſký Frydrych z Fryperku wolen.

Pátý/o Horách Kutnách/ o Gezých na Labi a giných Rzekách/yako předeſſle pokuta z wětſſená na gedno Sto Kop Groſſůw Czeſkých/ kdožby wegſſe půl Lokte nežli obyčeg geſt hradil.

Poſlednj/ Gruntowé Wolſſanſtj poſtaupenj Pražanům od Wyhma z Hradeſſjna w Knihách obzwláſſtnijch na Rathauze Staroměſtſkém zřjzených aby ſe zapiſowali a poſtawowali / a držitelowé aby o nich řjditi mohli wedlé Práwa Měſtſkého/yako o giném Statku ſwém.

Napřed položeného Léta 1555. Dwadcátého

Sſeſtého dne Měſýce Czerwence w Hodinu třetj ráno/w Zemi Durynſké w Městečku Nebra řečeném/ Manželka negakého Sſewce/dwa dni ku porodu pracugjce porodila Děwčátko / a w tom hned z žiwota gegjho Plamen ſmradlawý s welkým hřmotem wyſkočil/neginače než yakoby z Ručnice wyſtřelil/ a Mátek y Djtě opálil / Djtě owſſem tu hned wmřelo/a Matka nemnoho dni po něm žiwa byla.

Léta Páně 1565. Oſmnáctého dne Měſýce

Máge Solimán Cýſař Turecký oblehl Maltu Oſtrow kteréhož glau wdržený Rytjři Rodyſſti/ a tu dobyl welmi pewný Zámek Swatého Helma / měl Armadu o dwau Set a Padeſáte Sſyffůw welikých y malých / a Lidu okolo čtyrydceti Tiſýcůw / wſſak při obleženij Hradu Swatého Michala ſtratiw Lidu do Třidcýti Tiſyc / a obáwage ſe netoliko Zymy ale y Armady Filipa Krále Hyſſpanſkého / kteráž giž k Maltě od Sycylie plaula / s hanbau a ſſkodau odtrhnauti muſel. Rytjřůw Rodyſkých při tom zahynulo 250. a giných Soldátůw do Pěti Tiſýc.

Téhož Léta Sněm Stawuow Králowſtwij

Czeſkého na Hradě Pražſkém w Sobotu nazegtřij Swatého Petra a Pawla/wpřjtomnoſti Ferdynanda Arcyknjžete Rakauſkého/ a na mjſtě Maximiliána 2. držán. Swolená Berně proti Turku wedlé předeſſlého Sněmu/Poſudné z Wěrtele po třech Groſſých Czeſkých/a přidán k gedné y k druhé Berni geſſtě geden Rok/ tak aby geſſtě obogj trwala za dwě Létě.

Raddy Wálečné aby ſobě ſám Cýſař wolil / potáhneli ſám oſobně proti Turku do pole aneb Weywodowi Sedmihradſkému kterýž ſe s Turkem ſpolčil / že ho Stawowé Králowſtwij Czeſkého neopuſti/ale s nim ſe wyprawj/ wezmauce wſſak ſobě napomoc geden každý berni ſwau.

Pro opatřenij Země/ſwolená y hotowoſt neb wečegnoſt/tak aby ze dwau Tiſýc kop Groſſůw Czeſkých wyprawen byl Kůň geden s Pacholkem a náležitau zauplnau Zbrogij/ſewſſým což Reytharu a Střelcy náležj, a Muſtrunkowé po Kragjch aby na den Swatých Filipa a Jakuba držánij byli.

Gečmenůw a Pſſenic na Slady zdělaných/(krom Kragůw Ziateckého, Litoměřického a Slánſkého) aby žádný wen z Země newezl pod propadenjm takowé Pſſenice y Gečmena.

Naposledy Stawowé poděkowali Arcyknjžeti Ferdynandowi z ſprawowánij/a ſami od ſebe bez geho žádoſti/ z zwláſſtnij lásky a pro dokázanij wděčnoſti

čnosti swolili mu polowicy Auroku Swatohawelského / a z Aurokůw na Pe-
nězých z gednoho Tisýce / gednu kopu gro: Cžeských.

Roku Božjho 1566. Girj Tury Pán Uher-

ský / yal Sangiacha Bassi Bělehradského / Wezyra a Raddu Cýsaře Tureckého / a giné Turky kteřjž s nim přigeli aby Leženj a Wogsko Maximiliana Cýsaře toho gména druhého spatřili, pomordowal. Za tu statečnost a hrdinstwj od Cýsaře Zlatým Řetězem darowán / a na Rytjřstwo Pasowán. Sangiachowi Stan rozbit wedlé Stanu Cýsařského / a poručeno dwanácti Knechtům aby ho hljdali / pokrm také a nápog dáwán mu býwal z Tabule Cýsařské. Potom poslán do Wjdně, a tam se z Wězenj Padesáti Tisýcy Dukátůw wyplatil.

Téhož Roku / Basse Budinský oblehl Pala-

tu Zámek w Uhřjch Osm mil od Rábu / bljzko od Bělehradu / na němž byl Heytmanem Tury Girj / ale odtud zase s hanbau y sskodau odtrhl / kterehožto také Roku Eck Hrabě z Salmu dobyl a wzal Zámek a Město Biskupské Wespery / dwě mjle od Palaty / kterauž to Pewnost Turek na Dwadceti Let držel.

Léta Páně 1567. w Pondělj po Neděli třetj

w Postě / sgeli se Stawowé Králowstwj Cžeského na Sněm / na kterémž v přjtomnosti Cýsaře Maximiliana / powoleno k Artykulům těmto:

Prwnj / Berně Domownj swolená / z poddaných po půl Kopě Missenský z Domu / w Městech Králowských po třech kopách / do dwau let. Posudné z Wěrtele Piwa po čtyrech gro: Cžeských.

Druhý / kdožby sám osobně s Cýsařem do pole táhnauti nechtěl / aby ze třj Tisýc Kop gro: Cžeských / gednoho Koně wyprawil / a chowal dokudžby Cýsař w poli ležel / pakliby sám Cýsař osobau swau netáhl / tehdyž Pěti Tisýc Kop grossů Cžeských gednoho Koně za Cžtyry Měsýce / geden každý na swůg náklad aby chowal.

Třetj / Weřegná hotowost pro ochranu wlasti aby nařjzená byla / a Desátý Cžlowěk k Mustrunkům každého Roku odsylán.

Cžtwrty / Prywilegia Zemská aby Cýsař Stawům in genere potwrdil / wssak aby w nich wypusstěná Kompaktata a prominuta byla / nicméně co se dobrého řádu, náboženstwj a Wjry Křestianské w Králowstwj tomto od starodáwna dotýče nařjzeno gest / to aby bez porussenj w mocnosti swé zachowáno bylo / a mimo Wjru Swatau Křestianskau pod Gednau a pod Obogi / žádné Sekty bludné do tohoto Králowstwj pod žádným wymysslenym spůsobem aby se newwozowali.

Pátý / Stawowé pod Obogi žádali Cýsaře / aby sobě mohli dosaditi Konsystoř Pražskau / a woliti z počtu swého Defensory / wedlé starobylé zwyklosti což gim odloženo do neyprwněgssjho ssťiastného přjgezdu geho. Potom aby se we čtyrech Nedělých sgeli do Prahy / a vkázali yaké swobody, nadánj aneb Prywilegia na obnowowánj a osazowánj Konsystoře magj aneb yak gsau toho od starodáwna w pořádné zwyklosti a w skutečném drženj byli a zatim aby Konsystoř w swém spůsobu zůstala / a Kněžjm pod Obogj na Kazách aby žádný žádné překážky nečinil / ani na ně nesahal.

Sssestý Artykul byl o wyplacenj a k Koruně připogenj Foytlandu k wla-
stnjmu vžjwánj Králům Cžeským / a geho nezastawowánj ani odcyzowánj
od Koruny.

Sedmý / Hrabstwj Kladské a ginj Statkowé / gichž Knjže Baworské
vžjwá, aby zase dosaženj a buďto Králi, aneb giným obywatelům Cžeským w
ruce vwedeni byli / nebo aby Knjže Bawořské měl do Země přigat býti, k to-
mu Stawowé proti Zřjzenj Zemskému nigakž powoliti nemohau.

Osmý / Erbanunkowé s okolnjmi Knjžaty aby obnowenj a ke Dskám slože-
nj byli / též y List w němžto Cýsař Ferdynand, Grač, Girow, a giná Pan-
stwj k Cžechům pod Lehno připoguge / a Weypowěd mezy Stawy Králow-
stwj Cžeského a Frydrychem Knjžetem Lehnickým / aby Stawům wydána
a na Karlssteyn položená byla.

Dewátý / při pořádku Práwa a Zřjzenj Zemského aby každý zůstawen
byl, a žádnému se Práwo nezastawowalo.

Desátý / o wyzdwiženj Včenj Pražského aby Directores každy Kollege
wyhledáwali wssecky Důchody kteřjž prwé k ni byli / zwlásstě což od Třidcýti
Let odcyzeno / a w spisu to wsse Cýsaři a Neywyžssým Auředníkům Zem-
ským poddali. Rokowáno na tom Sněmu o giných wěcech mnohých / ale
tyto byli gsau neypředněgssj.

Léta Páně 1569. Děsst weliký téměř celý Mě-

sýc prssel / od 8. dne Cžerwna až do 20. dne Měsýce Cžerwence bez přestánj /
z toho se Řeka v Prahy rozwodnila, Bradáči genž gest wytesán pod Mo-
stem na Zdi Sspitálské Oči zatopila. Trwala až do Pondělj ho po Swa-
tém Wjtu / a teprw gi w Auterý vbýwati počalo.

Téhož Léta / w Pondělj po Maudrosti Bo-

žj / začal se Sněm Stawůw Králowstwj Cžeského na Hradě Pražském v
přjtomnosti Maximiliana Cýsaře / wyslaných z Margkrabstwj Morawské-
ho Knjžetstwj Slezských a obogich Lužic / a trwal až do Pátku po Božjm
Těle druhého Roku. Nebylo tehdáž paměti Lidské aby se který Sněm
tak dlauho držeti měl.

Swolená na něm Berně Domownj do dwau Let / z Měst po půldruhé
Kopě gro: Cžeských / z poddaných yako prwé z Chalup po 20. grossjch Cže-
ských / z kteréžto Summy na opatřenj Zámkůw a Měst Pomezných mělo se
wydati Sedmdesáte Pět Tisýc Kop grossůw Cžeských / a ostatek na Zemské
potřeby / Morawané a Slezácy aby složili Summu Sedmdesáte Tisýc To-
larůw na dwa Termjny / Hornj Lužice Patnácté, Dolnj Deset Tisýc.
Posudné do Dwau Let / po Cžtyrech grossjch Cžeských / a Cýsařowé po
gednom.

Cýsař aby pro mnohé přjčiny w Zemi a w Králowstwj tomto zůstal / a-
neb Syna swého Rudolffa na místě swém zanechal / aby obywatele w po-
třebách swých k němu autočisstě měli / a on Jazyku, řádům, a obyčegům
Králowstwj toho přiwykal.

Třidcátá kopa, Gross a Penjz na wssecky wěcy prodagné / na placenj dlu-
hůw Cýsařských od Pátku po Božjm Těle do Roka. Slezácy powolili mj-
sto Třidcátého Penjze dáti Sto Tisýc Tolarůw na dwa Termjny.

Z strany osobnjho taženj do Pole / Mustrunku po Kragých yako přede-
sslého Sněmu / a k nařjzenj weřegné hotowosti / wolené osoby z Stawůw.

Z strany Mezy, Hranic, y Erbanunkůw, yako y prwé.

Z strany Práw Městských / předně aby Města některá / yako Litoměřice Launy, Slaney, Nymburgk, Austi / etc. w Práwjch srownána byla s Městy Prazskými / potom woleny osoby z Stawůw k přehljdnutj, k skorygowánj a srownánj těch Práw.

W Létu Božjm 1570. w Swinech Trhowých

Pana z Rozmberka dwě mjle od Cžeských Budiegowic.

Téhož Roku / Dne Dewatenáctého Cžerwence /

Tridcatý Penjz, Gross, Kopa / ze wssech kaupj w Králowstwj Cžeském wybjrati se začal wedlé swolenj welikého Sněmu, kterýž toho Roku ode wssech Stawůw Králowstwj Cžeského / y giných Zemj k též Koruně přináležegjcých, wpřjtomnosti Cýsaře Maximiliana druhého, na Hradě Prazském držán byl.

Téhož Roku w Pondělj po Neděli Vosztnij

wydán od Cýsaře Maximiliana Mandát / aby w Městech Prazských Masso, Ryby, Chleby prodáwali na Wáhu a na Libry / Libra Ryb za dwa Kreycary / Sstik za půl Třetjho Kregcaru / Chléb podlé Trhu a prodage Obilj aby se ssacowal / a wssak toho času Pecen Chleba wážiti měl tři Libry a čtyrmecýtma Lotůw / ze Mleyna po Strychu Zita / wydáwati se mělo půl Wěrtele Mauky. Z toho powstala takowá Drahota w Praze, že se teměř žádný zwlásstě chudý nemohl potřeb dotřjti. W Bjlau Sobotu neměli Řežnjcy Massa do Poledne / a negeden z obecnjch Dwořanůw byl na Welikunoc bez Chleba y bez Massa. Takowé prodáwánj na Wáhu trwalo po dwě Soboty. Třetj Sobotu hned zase bez Wáhy prodáwati dopusstěno / a hned potom bylo Massa y giných potřeb dostatek.

Téhož Roku / Sněm Řjšský w Speyru držán /

na němž od Stawůw Swaté Řjsse zawřeno / kterýžby Potentát z cyzých Zemj Wogsko zbjrati chtěl / aby toho předně při G. M. Cýsařské hledal, a při tom oznámil yak mnoho Lidu Walečného shromažďowati chce / a Heytmané toho Lidu slibiti magj / že proti Cýsaři ani proti Řjssi a Stawům gegjm / se užiti nedadi. Obnowen také a stwrzen pokog. Berně proti Turku swolená, a giné wjcey potřebné nařjzeny.

Téhož Léta / smlauwenij byli Králowé Frydrych

Denamarský a Jan Sswedský / kteřjž na Deset let proti sobě Wognu wedli s nemalau sskodau poddaných swých. K tomu gednánj prostředkowé byli wyslánj od Cýsaře Maximiliana druhého / od Karla dewátého Krále Frantského / od Zygkmunda 2. Krále Polského / a z Města Lubeka.

Téhož Roku / spatřeni byli Metly nad Prahau

a přes ně dlauhé Kopj na Západ Slunce tak swětlé yako blesk Měsýce / a tak trwali za půl Hodiny.

Léta Páně 1571. Papež Pius Pátý / Filip

Král Hysspanský a Benátčané magjce welikau a hognau Lidem opatřenau Armadu / nad njž neywyžssým Heytmanem byl Jan de Austria Bratr Krále Hysspanského z Lewého boku / bitwu swedli s Turky na Mořj v Naupaktu ginak Kulfho Delipanta kterýž zdáwna slaul Sinus Corinthiacus, a tu s pomocý Božj tak znamenjté a weliké wjtězstwj obdrželi / yakémuž podobného za paměti Lidské slýcháno nebylo / přes Patnácte Tisýc Turkůw zmordowáno / přes Třinácte Tisýc Křestianůw zagatých a Wězňůw wyswobozeno. Bassa General Turecký těžce raněn y yat, kterémuž to když nebyla naděge aby žjw zůstal / Jan de Austria Hlawu sstjti dal / a gi na dlauhé Tyči na swé Galegi na znamenj wjtězstwj wystrčiti rozkázal.

Téhož Roku / w Wigilij Swatého Ondřege /

mezy Pátau a Sssestau Hodinau na Noc / Oheň kladený wyssel z Kolege Cýsaře Karla Cžtwrtého ginák z Welké w Starém Městě Prazském / od něhož Wiker aneb Wjžka w tom rohu k železné Vlicy ys Swjtnicy shořela.

Téhož času / w Zemijch Německých a w Řjssi

Slunce welmi smutné, čerwené a yako krwawé widjno / a toho času Iwan Wasylowic welké Knjže Moskewské / neslýchané Tyranstwj prowozowal w Inflantjch.

Téhož Léta / Tury Girij Pán Vherský / gemuž

Cýsař Maximilian druhý, Kanyž Zámek k obraně proti Turkům poručil / pobidnut gsa od Turkůw k bitwě / a neweda o zálohách, s Osmdesáti Rytjři swými ze wssech stran obklýčen / a statečně se bránic od někakého Maurakdyž s Koně spadl zamordowán. Hlawa do Konstantynopole poslána, Tělo po čtyrech dnech w Kanyži s Sssestnácti Praporcemi Wogenskými pochowáno.

Téhož Léta / w Pondělij po Swátosti držán

Sněm wpřjtomnosti Maximiliana druhého. Swolena Berně do Roka, Posudné po čtyrech Grossých Cžeských Cýsaři / Cýsařowé po gednom. Tridcátý Penjz do dwau Let / nařjzené hotowosti w Zemi / a o obné tažený s Cýsařem do pole / Neywyžssý Heytman Polnj aby wolen byl / osoba hodná a rozumná, aby lid Walečný náležitě sprawowati mohl / k tomu aby přidán byl Legitynkar osoba Stawu Panského aneb Rytjřského / a ten aby byl Marssalkem Polnjm. Giná Berně ze tři Tisýc kop gro: Cžeských gedna Kopa grossůw Cžeských za dwě Létě pořád / dwa Tisýce a gedno Sto Konj pro ochranu Země / to gest Sedm Praporcůw / pod každým Tři Sta Konj aby přihotoweno bylo / Pěssý Lid Tridcatý Człowěk wsseckо Střelcy s dlauhými Ručnicemi / a těch Pět Set pod geden Praporec / a mezy nimi Sto Osob s dlauhými Ručnicemi / s Halapartnau neb dlauhým Ossčjpem, s Ručnicy krátkau při pasu, a na sobě Zbrog přednj y zadnj kus Obogek a Ssturmhaub.

Poslednj Artykul byl z strany Knjžetstwj Opawského / k Morawě čili k Slyzsku náležeti má.

Léta Páně 1574. w Pondělij po Božým Těle

Sněm Stawůw Králowstwj Cžeského držán na Hradě Prazském wpřjtomnosti Rudolffa Krále Vherského / Arnossta Arcyknjžete Rakauského na mjstě Maximiliana druhého Cýsaře. Zawřeno na něm aby sgezdowé po Kragjch Králowstwj Cžeského držáni byli / na nichžby Kragané osoby gisté

z Obce wolili/ y také Penězy na autratu opatřili/ k budaucýmu Sněmu obyčegně/ na němžby až dokonce setrwali. Berně Domownj do Roka swolená.

Aby Cýsař při Rjšsi a giných Potentátich Křesťianských gednal o podstatnau pomoc proti Turku / poněwadž Stawowé Králowstwij Czeského samí z to být nemohau/ a také tim powinni negsau/ a giž tak častými Berněmi Poddané swé na neywyžssij zchudili / a k opatřenj Wlasti swé mnoho potřebugj.

Posudné po Cžtyřech grossých Czeských z každého Wěrtele Piwa, až do Nowého Léta w Roku 1575.

S těmi kteřj dluhy za Cýsařem magj / a tudy Berně a Posudné zadržugj aby se Komora Czeská wčtla.

Erbanunkowé mezy Králowstwijm timto a Korunau Polskau starodáwnj aby obnowenj byli.

Opakowána krátce odpowěd Polákůw kterauž dali Stawům Králowstwij Czeského na gegich poselstwij od Cýsaře Maximiliana/ že poselstwij Panůw Czechůw wděčně přigali/ z lásky a Raddy gim děkugj / lásku přjbuznau a přátelstwij s nimi držeti chtěgj a kdožkoli Králi a gim přigemným bude a wzáctným/ ten také Panům Czechům nepřigemným nebude.

Naposledy rokowáno o Mezech a Hranicých/ o Prubyři Zemském / o Mincy/ etc.

Téhož Léta/ vmřel Selým druhý Cýsař Turecký/

Kralowal Let Osm / byl ožralý a chlipný/ na geho mjsto wolen Amurates druhý toho gména / ten hned toho dne pět Bratřij swých zasskrtiti dal/ a wedlé Otce pohřbiti rozkázal, aby sám bezpečně Králowati mohl/ a těch gména byli/ Machomet, Aladin, Ecyganger, Abdullagis, a Suliman.

Téhož Léta / po Swatém Martinu tu Sobotu

welike a hrozné bylo Zatměnj Slunce/ kteréž se w osmém domu Smrti začalo a w Sssestém Domě Ne nocy konec wzalo. Potom hned druhého Měsýce Selim Cýsař Turecký vmřel.

W Neděli před Swatým Jakubem/ stalo se na hradě y w Městech Pražských po Kostelých publikowánj a wyhlássenj Indulgency a powolenj Piusa Papeže čtwrtého/ na snažné gednánj a žádost Cýsaře Ferdynanda/ o čemž před tim 21. dne Měsýce Czerwence Antonjn Arcybiskup Pražský skrz obzwlásstnij Intymacý wůbec wěděti dal / a wsseho Kněžstwa napomjnal aby se w Pátek a w Sobotu postili, a za to modlili/ aby to dowolenj Kalicha bylo ke cti a slávě Boha w Trogicy gediného / k rozmnoženj Cýrkwe/ k swornosti/ mjru a k pokogi wěrných Křesťianůw.

Léta Páně 1575. w Pondělý po prwnij Neděli Postnij

Sněm Stawůw Králowstwij Czeského byl držán / swolená do Komory Berně za půl Léta/ posudné po 4. gro: Cze: od Swatého Girij až do Swatého Bartholoměge.

W Pondělj po Swatým Filipu a Jakubu/ aby se Auřednjcy a Saudcowé Zemsstij / Raddy Cýsařské / osoby z Stawůw w Kragich wolené, na Hrad Pražský sgeli/ a tu neyprwé o wěcy a potřeby obecné tohoto Králowstwij y swé gednali/ a na mjstě postawili/ potom teprw na Sněmownij gednánij/ a Artykule od Cýsaře přednessené nastaupili a ge vwažowali / nepřissloliby. Při kterémžto k tomu gednánj / tehdy aby z Berně y z Posudného sesslo.

také času wypowěděnj byli z Země Cyzozemcy / Wlassi a Sspanyelowé/ kteřjž služby neměli.

W Pondělj po Hromnicých téhož Léta/ Sněm tolikéž držán vpřjtomnosti Cýsaře Rudolffa druhého / Swolená Berně Domownij do Roka/ vloženo na Zidy ženaté po třech Kopách / na neženaté po 45. gro: Czeských/ nařjzenj Lidu Walečného pro opatřenij Země/ ze Tři Tisýc kop gro: Czeských Kůň Zbrog a pěssij sewssijm dostatkem. Staw Panský a Rytjřský při nápadých Statkůw Měšských zůstaweni/ a Králowé Czessti nemagij se na ně nawracowati / na časy budaucý a wěčné, w Městech polowice pusstěna k Obcy/ aby oni z nich obecné dobré wzdělawali, Města a Sylnice oprawowali/ Střelbu a giné nástroge gednali a z toho Heytmanům swým a Podkomořijmu požitek dělali/ w čemž gestliže se bedliwě a sprawedliwě chowati budau / chce na ně Geho milost Cýsařská z strany druhé polowice pamět mjti.

Léta Páně 1576. we Cžtwrtek před Smrtedlnau Nedělí

poctwrté hodině na Noc Mleyny Staroměstské obecnij nad Mostem y s Wěžj Kurnj kterauž se Woda do Města žene z gruntu wyhořeli/ a wedlé nich Lázeň Králowská/ Dům Mlynářůw na proti/ a djl Solnice.

Téhož Léta / w Středu po swatém Janu

Buryanu přigelo poselstwij do Prahy Welikého Knjžete Mozkewského Jwana Bazylowice / stalo na Hradčanech w Domě Pana Jana mladssiho z Lobkowic/ někdy Purgkrabi Pražského. Rudolff Vherský Kral byl toho času w Praze/ a poslal ge za Cýsařem Maximilianem do Rzezna/ rozkázaw ge prowoditi w Padesáti Konjch. Byli prwnj w té Legacy Zacharyas Jwanowic Ssugský a Ondřeg Hawrylowic.

W Létu Páně 1577. Swadbu měl w Městě

Břehu Joachym Knijže Lehnické a Břeské Knjžete Girjho Syn / s Annau Marygi/ Joachyma Arnossta Knjžete z Anhaltu Dcerau.

Téhož Léta/ w Sobotu po Swatém Petru

w Okowách/ Sněm Stawůw Králowstwij Czeského na Hradě Pražském s powolenijm Cýsaře Rudolffa držán. Mezy ginými wěcmi zawřeno na něm aby Erbanunkowé a Smlauwy dědičné s Kurffirssty a Knjžaty Rzjžskými/ poněwadž někteřij z nich nowj gsau/ a staři zemřeli/ skutečně obnoweny byli wedlé starobylého spůsobu / a Knjžata aby od Cýsaře Leno přigali. Wěčegná hotowost nařjzena/ ze třech Tisýc kop gro: Czeských geden Kůň a geden pěssij s dlauhau Ručnicy a s Zbrani při Boku. Posledný Artykul o drahotě Rzemeslnjkůw. Poslowé s těmi Artykulemi k Cýsaři do Wjdně aby gich potwrdil wyslani, Girj Zagic z Haimburku a na Missenem/ Bernart Hodějowský z Hodějowa/ Jaroslaw z Mutěnina/ Měsstěnin Starého Města Pražského.

Následugijcyho Léta/ to gest 1578. 31. dne Měsýce Prasynce

před Nowým Letem w Hodinu Nesspornij / Henrych třetj Král Frantský a Polský, obzwlásstnimi a slawnými Ceremonyemi vstanowil nowau Rzeholu a řád Swatého Ducha / do kteréž 26. osob Vrozených Knjžat Wlaských a Frantských vwedl. Stalo se w Pařjži na pamatku

dobrodinj Božských / kteráž se mustala na den Sesláný Swatého Ducha w rozdjlných Letech / že se toho dne narodil 1550. Potom za Krále Polského toho dne w Létu 1573. wolen a wyhlássen / a téhož dne Léta druhého / na Králowstwj Frantské korunowán / a tak dostaw dwau Korun Zemských / že třetj na ten tolikéž den očekáwá w Králowstwj Božjm.

Téhož Léta w Sobotu po Swatém Petru

w Okowách Sněm Stawůw Kralowstwj Cžeského na Hradě Pražském držán w přjtomnosti Cýsaře Rudolffa. Swolená Berně Domownj na geden Termjn Swatého Martina / Posudné po 4. gro: Cžeských až do Wánoc / k nařjzenj hotowosti Weřegné, osoby z Stawůw woleny / Plawba držwj po wssech Rzekách a sylnicých aby swobodná byla / Staw Panský a Rytjřský nemá býti powinen žádnými Cly, Meyty / etc.

W Létu Božjm 1579. Práwa Městská Králowstwj Cžeského

we Cžtwrtek po Swatém Mathaussi Wytisknutá a dokonána gsau pracy a nákladem Melantrycha z Awentynu / a Mistra Adama z Weleslawjna / a to s gistým powolenjm wssech třj Stawůw na Sněmu. Téhož Léta držán byl Sněm na Hradě Pražské w Pondělj po Hromnicých.

Téhož Roku / na Sněmu drženém s plnau mocý wyslaných

w přjtomnosti Rudolffa Cýsaře druhého / mjmo Berně Domownj a Posudnj po 5. gro: Cžeských do Roka / swolená zbjrka na splacenj Dluhůw z Wjn wselígakých z Obilj, z Konj, z Cyzozemcůw, z Handljřůw, z Židůw / etc. ssacuňk pro domácý hotowost ze 4000. ss. gro: Cže: gjzdný dobře wyprawený / pěssj 40. Cžlowěk s dobrau Ručnicý. K Saudu Zemskému 2 dni přidanj / pro wyřjzenj starých a wyslyssenj nowých při. Knjžata Saská ze gména Synowé Hanusse Frydrycha / Hanusse Wyljma připusstěnj k tomu wedlé Kurffirssta Saského na Panstwj Saffeld a Sunewold / ale k Fogtlandu nic ten při samém Lenu Kurffirssta Saského zůstawen. Hrabstwj Kladské aby při Korunně a zwlásstnjm drženj a užjwánj Kralůw Cžeských budaucně zůstáwalo / a žádným způsobem prodáwáno, zastawowáno, změňowáno, zapisowáno, a ginak odcyzowáno nebylo / krom některých Wesnic a Dworůw kteréž Cýsař obywatelům téhož Hrabstwj do Summy Patnácte Tisýc kop odprodal.

Mincmeystr Králowstwj Cžeského wolen Wyljm z Obrsstorffu / a Práwa Hornj aby srownána byla. Za Panstwj Točnické Cýsař připogil k Zemi Joachymstal, Městečko Platen, Gottsgab, Hengst, Abertám, Perninger, Plesstat, Ssenpach. Pražanům dowoleno aby Práwa swá Městská i Wytisknauti dali / s tau weyminkau, kdyžby ta koli k negakému naprawenj přisslа, že ge podlé powolenj swého zase tak skorykowána Wytlačiti dáti magj.

Léta Páně 1580. Na den Swatého Michala

bylo w Praze neb okolo Prahy náramně weliké zamračenj we dwě Hodiny na Noc k tomu hrozné pozdwiženj Powětřj od Krupobiti, blýskánj a Hřjmánj / yakoby se Nebesa welikau prudkosti změniti, žiwlowé rozplynauti, a Země Ohněm zrussena a spálena býti měla. Sskody weliké to pozdwiženj powětřj na wssech Winicých a Zahradách u Prahy učinilo.

W Létu Páně 1581. Rzehoř třinácty toho gména

Neywyžssj Biskup Rzjmský wydal Bulli o Nařjzenj nowého Kalendáře, aby z Měsýce Rzjgna neyprwé přjsstjho Roku 1582. kterýž Rok naprawený slauti měl wypusstěno, bylo zauplna (inclusiue) 10 dnj mezy 4. a Patnáctým / tak kdeby se mělo počitati Pátého, aby se počitalo Patnáctého Dne Měsýce Rzjgna.

Druhého Léta gmenowaný Papež Rzehoř

toho gména Třináctý naprawil a obnowil Kalendář / nařjdiw aby Deset dni z Měsýce Rzjgna wypusstěno bylo, a to za tau přjčinau aby Æquinoctia a Solsticia, to gest ti dnowé, w nichž Den a Noc sobě rownj / a neb zase Den a Noc neydelssy býwagi / nawrátili se k těm časum yak byli za wěku Koncylium Nycenského. Takowé obnowenj Kalendáře hned toho Roku Wlassy, Hyspani, Francauzowé, Poláci, též y gini západnj Národowé / Flandři, Brabanti, Holandři, w Rzjssy teprw druhého Roku na poručenj Cýsařské některá Knjžata a Města přigali. Cžechowé Léta 1584. tolikéž na Mandát Cýsařský wedlé Sněmowého snessenj k němu přistaupili. Arnosst Arcybiskup Kolinský Léta 1583. Měsýce Listopadu po druhém dni Deset dnůw, a mjsto třech Třinácte přidati / a počitati w swých Zemech rozkázal.

Léta Páně 1583. w Pondělj po Swatém Martinu

držán Sněm Stawůw Králowstwj Cžeského na Hradě Pražském w přjtomnosti Cýsaře Rudolffa toho gména druhého / na kterémž zawřenj tito Artykulowé.

Prwnj / swolená Berně Domownj preti Turku, na opatřenj Hranic z této strany Dunage / za geden Rok, a dána w moc G. M. Cýsařské / aby se do Komory Cžeské zauplna odwozowala.

Druhý / uwažowánj byli Artykulowé, kteřjžby pro Obecné Zřjzenj Zemské držáni býti měli: Přidáno k Neywyžssjm Aurednjkům a Saudcům Zemským / z každého Stawu po Ssesti Osobách.

Třetj / Poddani Lidé, Osedlý w Kragich aby se wyhledali a zečtli.

Cžtwrtý / k wypomináni Starých Restantůw, a přigeti počtu z Posudnjho Cýsaři na předesslých Sněmich swoleného Osoby z Stawůw woleny.

Páty / Posudné do Roka z Wěrtele Piwa po Ssesti gr: Cžeských, na Wěřitele, Obywatelé Králowstwj Cžeského / a zplacenj dluhůw gim powinných.

Ssestý / pomoc na Stawenj Hradu Pražského do Třj Let / Cžtwrtý djl Berně Domownj.

Sedmý / Nařjzenj weřegné hotowosti, ze Cžtyr Tisyc Kop gro: Cžeských Kůň Zbrogný dobře wyprawený.

Osmy / k počtům Zemským Osoby z Stawůw wolený.

Dewáty / o Meze a Hranice Králowstwj Cžeského, moc dáno Saudu Zemskému.

Desáty / k přehljdnuti a srownánj Práw Městských wůbec wydaných z Řjzenjm Zemským Osoby wolený.

Gedenáctý / Manowé w okolnjch Zemich aby zase k Korunně obnowenj byli / a Lena od Krále Cžeského přigjmali.

Dwanáctý / Osoby wolené k Inwentowánj a wyhledánj toho / co gt na Karlsstegně.

Třináctý / powoleno aby Cýsař Karlssperk a Bilau Dědičně odprodal / a Kassparowi Melcharowi z Žerotina na Koljn Cztyry Tisyce Kop gr: Czeských zapsal.

Cztrnáctý / prjmluwa za Staw Městský aby gim Cýsař druhý djl od Vmrti na oprawu Měst dáti ráčil.

Patnáctý / Dwanácte Artykulůw obecných k budaucýmu Sněmu odloženo.

Téhož Léta w Středu po Prowodni Neděli okolo Nessporu wyssel Oheň w Starém Městě Pražském w te Vlicy za Kométkowic Domem k Dlauhé Střjdě, a wyhořelo do Wečera okolo Desýti Domůw.

Léta Páně 1585. w Nedělj Cantáte / Ferdynand Arcyknjže Rakauské w Pokogich swých před Komorau na Hradě Pražském pasowal na Rytjřstwo Karla Bratra a Arnossta Stregce swého / Arcyknjžata Rakauská: Potom w Kostele S°. Wjta v Welkého Oltáře gménem a na mjstě Filipa Krále Hyspanského rozdáwal Řzetězy Zlatého Rauna / neyprwé Rudolffowi Cýsaři, potom Arcyknjžatům Karlowi a Arnosstowi s Slawnými Ceremonyémi. Po wykonání toho, ssli k Obědu / a seděli wssickni za gednau Tabuli / Cýsař na přednjm mjstě, po lewé Ruce Arcyknjže Arnosst / Anna Dcera Karlowa, Margkrabě Karel po prawé, ale dobře opodál / a dále gi wyslanj od Krále Hysspanského Monsur Christ: de Alta Villa a Vilhelmus de Sancto Clemente.

Tehož Roku w Pondělj po Neděli Cantáte Pan Wylim z Rožmbergka Neywyžssj Purgkrabě Pražský / a Leonhart starssj swobodný Pan z Harachu přigati do Towaryšstwa Zlatého Rauna, od Krále Hysspanského skrz Arcyknjže Ferdynanda w Kostele Swatého Wjta na Hradě Pražském / wssak ne w dole v Welkého Oltáře / ale na Kruchtě před Cýsařským Orátoryum / kdež k tomu připrawen byl Stůl místo Oltáře, a pěknými Czalauny wssudy obestřeno. Neyprwé ge pasowal na Rytjřstwo / neb žádný nemůže býti Rytjřem Zlatého Rauna, leč bude prwe Kawallérem.

Tehož Léta Hendrych Třetj Král Francký wydal Obecný Mandát w němžto Hugonettům wssecky Auřady odnial / Minystrům gegich w gednom Měsycy / Swětským pak a Měsstianům pokogným kteřjžby proti němu nebogowali do Měsýce Ledna, a neb do Nowého Léta nastáwagicýho dawna rozmysslenj / pokudžby nechtěli k Cýrkwi Swaté Obecné přistaupiti / z Králowstwj swého wybrati se rozkázal.

Léta Páně 1586. w Pondělj po S. Martinu Sněm Stawůw Králowstwj Czeského na Hradě Pražském držán byl v přjtomnosti Cýsaře Rudolffa. Swolená Zbjrka na zaplacenj dluhůw Cýsařských

zaťských do Pěti Let pořad zběhlých z Wědra Wjna Czeského na prodag a k wyssenkowánj / po pěti gro: Czeských / s cyzýho wsseligakého po Desýti / z domácýho wen z Země wezeného na Pomezý Tolar / z Piwa přespolnjho do Prahy přiwezeného půl Tolaru / z Strychu Pssenice, Žita, Hrachu, Ewsa Prosa a Pohanky osoby z Stawůw po dwau Grossých Czeských / z Gečmene z Owsa po gednom / Poddanj z těžkého Obilj po gednom / z Gečmene a Ewsa po půl gro: Czeským / krom Pssenic a Gečmenůw na Slady prodáwaných z nichž se Posudné dáwá / z Obilj kteréž se z Země weze aneb plawj na Pomezý z Strychu Pssenice Suché tři grosse / z Sladu Pssenićného půl třetjho grosse Czeského / z Džberu Kaprůw pět grossůw, z Kopy Sstik, Dwadceti gr: z Kamene Wlny, pět grossůw / z Mlíčného Dwadceti Peněz / z Zlatohlawu, z Zlata neb Stříbra taženého / z Tkanic Zlatých a Stříbrných / z Knofflikůw Zlatých y giných wssech s Drahým Kamenjm Klinotůw / Sklenných Ssmelcůw / z Sobolůw a Rysůw / etc. Desátá Kopa / z Tisýce Kop gro. Cze: na Aurocých Ssest kop gro: Cze: kromě Wdow a Syrotkůw kteřjž tolikéž do gednoho Tisýce kop gro: aneb méně na Aurocých magj. K těm Zbjrkám přidánj y tři gro: Czeská z Posudného.

Z strany některých Statkůw od Země zastawených / dána moc Neywyžssjm Auředníkům a Saudcům Zemským / y Osoby k tomu wolené.

Rokowáno také z strany Wefegné hotowosti / yako na předesslých Sněmjch.

K gednánj Plawby po Labi Osoby z Stawu wolené.

Hory Kutny aby se wyzdwowali / neřádowé při nich naprawowali / a Auředníjcy na nich pro newpřjmnost aby byli trestánj.

Za Hrad Mostský J. M. C. připogiti ráčila k Zemi Statek Malessowský a Syonský / se wssjm přjslussenstwjm pro ffedrunk Hor Kuten.

Powoleno aby něco od Panstwj Křiwoklatského odprodáno bylo / a kaupené aby byli Nezabudice.

Zbytečnosti w Ssatstwu aby přetržené byli / a řád gistý nařízen / yakby se w tom Staw každý chowati měl / k čemuž osoby z Stawůw woleny.

Předposlednj Artykul byl o wedenj a zapisowánj Swědkůw.

Poslednj o Erbanuncých s Domem Saským / a magjli Stregcowé Kurfirssta Saského Knjžete k Lenu společnémn připusstěnj býti.

Léta Páně 1561. okolo hodiny čtrnácte w Menssjm Městě Pražském wyssel Oheň, nimžto dwadceti domůw shořelo. Židé byli w domněnj / žeby se to položenjm gich stati mělo / yakož toho času tři byli wywedeni z Prahy z Poručenj Cýsaře Ferdynanda.

W Létu Páně 1564. w Neděli Osmnáctého dne Měsýce Czerwna / Biskup Wjdenský při zawjrce Kázanj swého, gménem Cýsaře Ferdynanda na Kazatedlnicy, z gewně z strany přigjmánj welebné Swátosti, řeč včinil tuto:

Wssem wůbec známo a wědomo gest / yaká žalost, roztržitost a newole z strany Wjry w nassých Kostelých / w těch tu Wlastech / w Německém y Czeském Národu až posawád se zbjhagi / yaké Krwe proliti / wsseligaké newyrozumění y zawedenj Srdcy Lidských skrz to pocházelo. Protož Geho milost Cýsařská

ſarſká yakožto wěrný ſprawce a Otec Lidu ſwého/ gſa Cýſařem a Králem Kijmſkým/wždycky a vſtawičně na to geſt myſliti ráčil/ kterakby w Kijſſy a Králowſtwij ſwých dědičných a Zemẽch/ wſſudy pokog a ſwornoſt zaſe vſtanowiti mohl/ a zatau přjčinau mnohokrát s Kurffirſſty/ s Knijžaty Kijžſkými gednati geſt ráčil/ y naſſlo ſe že ten Artykul o Wečeři Páně geden toliko geſt/ kterýmžby ſwornoſt Křeſtianſká začjti a wzdělati ſe mohla/ a tak ráčila gt Geho miloſt Cýſařſká s Kurffirſty a s Knjžaty w raddě ſwé toto nagjti/ aby takowé powolenj zſtrany přigijmánij pod Obogij ſpůſobau na tomto minulém Koncylium z wůle geho Papežſké Swátoſti dopuſſtěno bylo, což ſe tak ſtalo. Poněwadž pak geho Papežſká Swátoſt obzwlaſſtnj Otcowſkau náchylnoſt netoliko k ſamé G. M. C. oſobě/ ale y k Králowſtwijm a Zemẽm dědičným mjti ráčj. Z té přjčiny geho Swátoſt Papežſká podlé takowého wyhledáwánij a žádoſti/ předkem ke cti a chwale Pánu Bohu wſſemohaucýmu/ a potom těm Králowſtwjm a Zemẽm ku potěſſenj z mocy ſwé Otcowſké/ takowé Wečeře Páně pod Obogij ſpůſobau přigjmánij dopuſtiti a k tomu geſt powoliti ráčila těm kteřjž toho tak welice žadagj/ za kteréžto miloſtiwé powolenij a dopuſſtěnj předkem Pánu Bohu, a potom geho Papežſké Swátoſti a geho Cýſařſké miloſti/ yakožto wěrnému naſſemu a dobrotiwému Knijžeti zprawcy a Otcy děkowati a ſebe také k tomu připrawowati každý má/ aby aſpoň Křeſtianſká Láſka a ſwornoſt mezy námi zaſe růſti a čím dále rozmáhati ſe mohla/ abychom hodně takowé Swátoſti požjwati mohli/ pročež krátké připomenutj včiniti muſým/ kterak ſe gedenkaždý k takowému přigijmánj připrawowati má/ aby ſkrz takowé dopuſſtěnij a powolenij potom k nějaké potupě a ke zlému nepřiſſlo.

Předkem při wſſech dobrých Křeſtianech Wijra naſſe Křeſtianſká proti wſſem Sektám a Kacýřům ſtále a pewně držána býti má/ tak že tu podlé Slowa Páně/ giſté geho Tělo a Krew geſt tak w Chlebě yak w Kalichu.

Potom každý aby ſe yak od ſtarodáwna býwalo s přiznánjm a wyznánjm hřjchůw ſwých práwě k tomu připrawowal/ neb pro tak Swatý pokrm potřebij geſt přjbytku čiſtého/ a tim ſe každý očiſtj když ſwau zloſt zgewně před Knězem wyznagj, lituge/ a za nj pokánj činij/ a wedlé ſwé neywětſſij možnoſti hřjchůw ſe wyſtřjhá. Též aby těch kteřjž od ſtarodáwna pod Gednau gſau/ a na tom ſwé Srdce a myſl vſtanowili/ žádný neſaudil a netupil/ čehož y oni těm kteřjž pod Obogj ſpůſobau gſau činiti nemagj/ než ſpolečně, aby mezy ſebau Bratrſky/ přátelſký a we wſſij ſwornoſti žiwi byli/ neb S. Pawel včj/ že bratrſká láſka mezy námi býti má. Poněwadž tehdy wſſickni geden Chléb gjme a z gednoho Kalichu pigeme/ tak také wſſickni gednoſtegný vmyſl mjti/ a wſſecky wěcy podlé ſpůſobu láſky Křeſtianſké držeti máme.

Paklibý geden druhého haněti a tupiti chtěl, domnjwage ſe žeby ten pod Obogij ſpůſobau neb pod gednau wjce než druhý přigal/ ten by giž hřeſſil proti prawé láſce/ byť pod Deſaterým ſpůſobem přigijmal a láſky při tom neměl/ tehdyby gemu takowé přigijmánij žádné platnoſti neneſlo a neponeſe.

Geſſtě dále toho potřebij/ kdožby Wečeři Páně tak vžijwati yakž nahoře dotčeno chtěl/ má o tom čaſně Knězy oznámiti/ aby wěděti mohl kolik gich přigjmati bude, a mnoholiby poſwětiti měl/ aby z Wečeře Páně nějaké pohorſſenij aneb neuctiwoſt nějaká newznikla/ yakž pak w těchto naſſich čaſech ſe přiházy/ že což zůſtane, to na Stěnu wyligi aneb do Wačku ſchowagi/ ale weliké při tom pokrmu vctiwoſti potřebj/ žádného Deſpektu ten Swatý pokrm neſnáſſij.

Co ſe pak Nemocných dotýče/ ti aby vžjwánjm takowé Wečeře Páně neprodléwali a nečekali do poſlednj hodiny, než každý když ſe ſlá ſkuſy aby ſe čaſně

s Panem ſmjřil, a Knězy ſe vkázal/ neb lépe geſt s Kryſtem Pánem na Loži ležeti/ než bez něho býti/ zwláſſtě když ſylně a nepochybně wěřj/ že ſkrz ten pokrm žiwot wěčný přigjmá.

Léta Páně 1569. před polednem y po poledni vkázali ſe Tři Slunce nad Prahau/ kteréž obklječila Dauha a zlaučila; w nocy také ſpatřenij byli Tři Měſýcowé/ druhého dne Měſýce Máge.

Léta Páně 1571. v Goltperka/ Lemberka/ a Lubawy padal z Nebe Hrách, Rijpa, Žito y Pohanka/ což zbjragijce chudij hladem ztrápenij tim žiwi byli/ a to zagiſtau wěc žeby ſe konečně ſtáti mělo, pokládagj.

Druhého Léta ſtalo ſe w Hořowicých w Měſtečku Panůw z Rjčan/ že Djtě w žiwotě Matky ſwé žaloſtně a hlaſytě zaplakalo. O čemž Lupač w Kalendáři wyprawuge.

W Létu Páně 1578. Nějaká Baba w Koſtele Swatého Mikuláſſe menſſijho Měſta Pražſkého přigijmala přewelebnau Swátoſt Tělo a Krew Páně/ a wyſſedſſe z Koſtela hned ſe ſmyſlem pominula/ předůſtogná Hoſtye z Vſt gi wypadla/ ona pak na Lidi ſe trhala yakoby ge mordowati chtěla. Lupač w Kalendáři.

Léta Páně 1581. na Přijwoze pod Slowany Dwamecýtmého dne Měſýce Dubna, nemalý počet Lidu vtonul.

Města giná w Králowstwj Czeském / kdy které založeno / yake na které bud sstěstý neb nesstěstý připadlo / wedlé wypsanýj Kronykářůw / a wyprawowánýj paměti giných Listownjch tuto se kratce připomenau / a neyprwé Města Hlawněgssj w Dwanácte Kragich / z nichžto prwnj Praha gest / od njž slowe Krag Pražský / o kterémž giž se doložilo.

JEdnostegné wewssem srownánýj / hned při počátku / tak mezy Knjžaty Czechem a Lechem / yak mezy Lidem gich / kterýž ze sebau wywedli z Charwat, se nacházy. Nebo yako Czech neyprwé Dwanácte Kragůw w Knjžetstwjj swém spůsobil / tak také y Lech Knjžetstwjj swé na Dwanácte Kragůw rozdělil / kteréž y Polské Kronyky připomjnagj / a potomně po smrti geho / w každém Kragi geden Weywoda za Saudcy a Pána Krage toho wolen byl / a ti býwali y až posawád gsau neypředněgssj Senatorowé neb Raddy Králůw Polských / wymjňugic Litwu / kdež gich tolikéž Dwanácte gest / ale y ti potomně Léta Páně 1386. skrz Wladislawa Jagella Weliké Knjže Litewské / k Polaům připogeni gsau / wssak tak že gich nicméně Dwanácte zůstáwá. Pán Krakowský má mjsto prwnj před Weywodau / proto že geden Weywoda od Krále s nemalým počtem Lidu z Wogny od Haliče vtekl a tak pro tu nestálost / on y Náměstkowé geho snjženi sau. Po něm následuge Weywoda Poznanský / kterélto mjsto měl y před tim nežli se Knjžetstwjj Litewské s Korunau Polskau spogilo. Po Weywodowi Poznanském má mjsto Weywoda Sendomjrský / a po něm Weywoda Kolisský / potomně Weywoda Syracký / Weywoda Lenčický / Weywoda Břeský / Weywoda Ruský / Podoljský / Lubelský / Bielský / Plocký / Weywoda Mazowecký / a Weywoda Podleský / na mjstě Wratislawského a Slizkého Weywody Rusti Weywodowé po wjtězstwj obdrženém nod Knjžaty Ruskými nařjzeni gsau. Sendomjrské Weywodstwjj pro ssirokost Krage na dwé strany rozděleno tolikéž y Weywodstwjj Břesčé / tak že Sendomjrské w sobě obsahuge y Weywodstwj Lubelské / a Břeské pod sebau má y Weywodstwj Jnowloclawské. Nepřipomjnám Weywodu Pomorského ani Chelminského / kteřjž gsau w Kraginách Pruských / aniž těch kteřjž gsau na Wolini a w Kraginách Ruských gmenowitě Rygowský, Wolinský, Bracslawský a Podleský / mezy nimiž y Walaského počjtagj. Co se tkne Litwy, tam obzwlásstnj gsau Weywodowé kteřjž ty ssiroké Kraginy sprawugj / a času potřeby powinen gest Weywoda gedenkaždý s lidem z swého Weywodstwjj proti nepřjteli kterémukoli se postawiti / a w tom wsslckni Kasstellánj magj gemu nápomocni býti / kteřjžkoli w tom Kragi bydlegi. To bud powědjno o Kragich Polských / nynj o Czeských Kragich mluwiti slussj.

Pražský Krag w Czechách gest na wssecko na Obilj, na Wjno y na giné žiwnosti welmi hogný a vžitečný. Město neypředněgssj Praha / ssirokosti wssecky giné Města přewyssuge / a obsahuge w sobě tři Města / totiž Staré Město, Nowé, a Malau Stranu / kteráž gest od těch dwauch Rzekau Wltawau oddělená / přes nižto táhne se Most dlauhý / welkým nákladem wystawený / wssudy Stawenjj znamenitého dosti při Starém Městě. Byli tu

někdy dwa Hradowé Knjžatům a Králům k obydlj náležitému wystaweni / geden při Kostele Matky Božjj w Teyně / a druhý na Wyssehradě nedaleko od Města Wyssehradu / kterýž od samých Pražanůw zbořen a wniweč obrácen za Zygkmunda Cýsaře / a na tom mjstě nynjj gednom několik Domůw Prelatských se spatřuge / kteréž kdo a yak dáwno založil a nadal / w Poslaupnosti Biskupské a w začátku Wjry Swaté w Czechách doloženo gest.

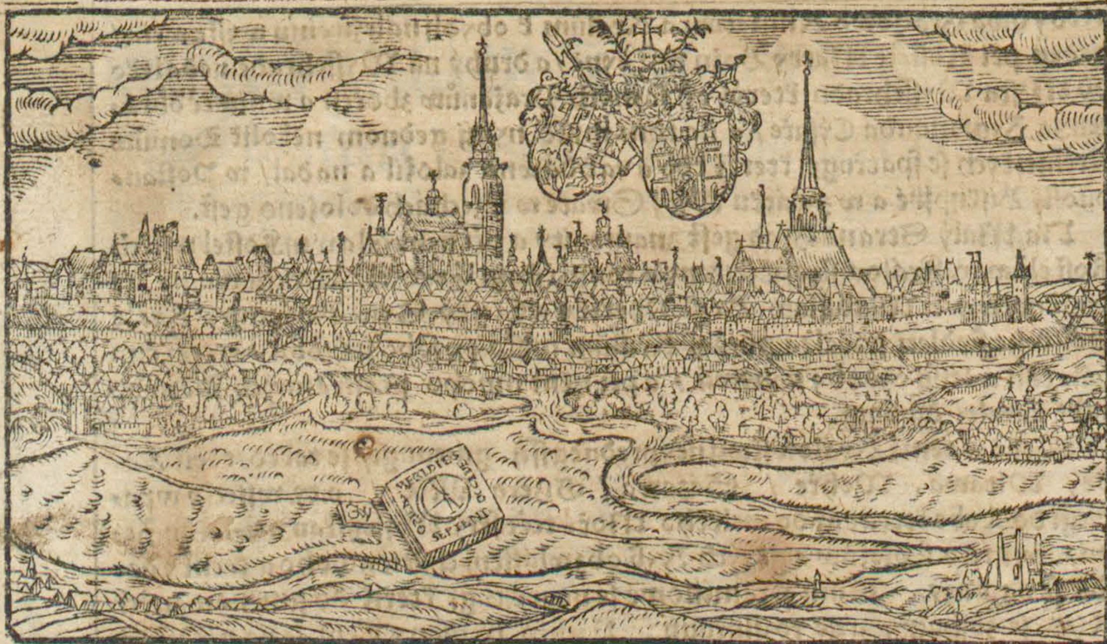
Na Malý Straně Hrad gest znamenitý a při něm Hlawnj Kostel wssech Kostelůw w Králowstwj Czeském / a tomu řjkagj Hrad S. Wácslawa / na kterémž neyprwé Wladislaw Král Vherský a Czeský Syn Kazymjra Krále polského bydleti počal / a giným Králům mjsto po sobě spůsobil / kteréž čim dále tim wětssj ozdoby nabýwá / a při něm mnoho prostranných Domůw sobě stawěti dáwagj.

Rzeky w témž Králowstwjj neypředněgssj gmenugjj se takto / totiž Labe, Wltawa, Wohře / Sázawa / Gizera, Mže / a ty wssecky wpadagi do Labe kteráž až do welkého Moře teče skrz Missenskau a Saskau Zemi / w nižto Lososůw a giných Ryb obzwlásstnj chuti, mnoho a weliký dostek se nacházý. Ginýj Pramenowé se nepočjtagj kteřjž do gmenowaných Rzek se zbjhagj, a ge rozssyřugýj. Mjmo to gsau y Teplice na některých mjstech téhož Králowstwj / z nichžto Sláwa a požitek tomuto Králowstwjj pocházý / pro welké pohodlj / kteréž w nich Lidé nespůsobného zdrawjj mjwagjj. Také gest Ssaffránu, Wjna, Rybnjkůw dosti / a k tomu Střjbra / drahých Kamenj / Zlata w Pramenjch y w Doljch mnoho se nacházy / a yakž Kronyky wyprawugjj, před tim se wjce nacházelo Cýnu, Olowa, Mědi, Železa / a toho wsseho Města Pražská neyprwé / a potom ginýj rozličnýj Kragowé vžjwagj, y ginj Národowé z Králowstwj toho dostáwagj.

Opausstjm mnohé wěcy připomenutj hodné / wssak nicméně na rozličných mjstech obssjrně se připomjnagjj, w Poslaupnosti Knjžat a Biskupůw, w Stawu Panském, y w Stawu Rytjřském. Ale nynjj zanechagjc toho, obraťme se k Kragům a Městům giným / a neyprwé tuto o Městu Plzni / kteréž pro samau statečnost swau, a v Wjře Swaté Katholické stálost / předek po dwau předních Městech Pražských obdrželo / mluwiti slussj.

Město Plzeň od něhož Krag slowe Plzenský / založeno gest Léta Páně 775. wedlé zněnjj paměti Hystorických takto poznamenaných

RAdauss syn Hrozyslawuow ze Wsy Radausse / s powolenjm Otce swého pogaw 10. Pacholtůw, 30. djwek / 100. Kraw, 100. Wolůw, 500. Owec / 200 Koz, obrátil se s tim wssjm k Západu Slunce, a přjgda k gedné welké Skále a oblibiw gi sobě, kázal na ni Hrad založiti / gemužto dal gméno Radyně / a odtud nedaleko w gednom Podoli při Potoku dal sobě Dwůr postawiti / a že toho času na tom mjstě mnoho Pilwausu neb Plzůw bylo / dáno mu gméno Plzeň / a ohrada toho Dworu byla 700. Krocegůw zdyli / a 700. w ssjři / yakž wyprawuge Hágek w Listu 29. Při tom Městě gsau 4. Rzeky / ze gména tyto: Miza ginák Mže, Bradawka Radbuze ginák Bořwoda / kteráž od Tey

na Horssowského běžj/a 4. Auhlawa slowe. Téhož Města Kostel Farnij gest založenij S. Bartholoměge/a při něm Wěže wysoká / a to obě Kwadráto- wým Kamenjm wyzdwiženo. Též dwa Klássterowé. Mjmo to několik giných menssých w Městě y na předměstj Cýrkwiček, a blíž Města Kosteli tři, totiž Wssech Swatých/ S. Mikuláſſe a S. Gilj, kdež slowe w Kostelcy/ k to- mu dwa Sspitálowé kdež chudj Lidé swé dostatečné opatřenj magj.

Wladislaw Knijže Czeske/ Léta 1109. přigel do

Plzně a tu zůstal při Slawnosti Wanočnj / yakž doloženo pod Erbem P. z Hazmburka.

Léta Páně 1134. za panowánij Knijžete So-

běslawa w Cžechách / Cýsař Lotarius přigel w maléin počtu do Pl- zně/ a tu s Soběslawem Knijžetem o mnohé a pilné potřeby rokowal. Při- gel také k Cýsaři při témž čase Petr Biskup Pětikostelský poslaný od Béle Krá- le Vherského/ kterýž gmenem Králowským stěžowal sobě na Boleslawa Krá- le Polského/ a při tom znamenité dary Cýsaři odewzdal. O čemž Hágek w Listu 175. obssýrněgij pjsse.

Léta Božijho 1142. Cýsař Kunrad položil se

s Wogskem Německým v Plzně yakž wegsse oznámeno.

W Roku Božijm 1200. po smrti Krále Přemy-

sla ginak Ottakara/ Syn geho Král Wácslaw toho gména druhý/ přigaw w mladém wěku swém Králowstwij, Město Plzeň/ tak yak y giná Města we- lice zwelebil, a obzwlásstnijmi ge swobodami obdařil, y důchody zbohatil/ o čemž paměti až posawad při témž Městě se spatřugj.

Léta Páně 1253. yakž Hágek wyprawuge a w

Posslaupnosti Knijžat Cžeských co doloženo gest/ Plzenssti s ginými Cže-

chy

chy dostawsse se do Země Baworské, a tam každý swé se wymstiwsse/ zo- mu se s welkau Kořistj nawrátili.

W Roku Božijm 1269. za Krále Přemysla

Město Plzeň se ozdobowati a lepegi stawěti začalo.

Králi Janowi když se téměř wssecka Země Cžeská sprotiwila/ sami Plzen- sstij, Buděgowsstij a Austečtj při straně Králowské zůstali/ z té příčiny ob- nowil Kral Jan Plzenským Magestáty y Erb/ a sám sebe gi za Erb přidal/ kterémuž také oni napomocnij byli s ginými Křestiany před wssemi Cžeskými Městy proti Gindřichowi Korytanskému.

Když se psalo Léta Páně 1420 powstali we-

liké různice w Městech Králowských/ a zwlásstě w Plzni, neb gedni k Tabor- ským Kněžijm swolowali a druzý nechtěli/ ačkoli oni mnohé bludy wymeg- ssleli/ oznamugice obzwlásstně w Kragi Klatowském e Prachenském/ že nowé bude přijsstij Krysta Pána, wsseckni kteřjž se protiwi Včenj gich že bu- dau zahubenj/ kteřjž se zběhy gich přidržegi a ti toliko že budau zachowáni, to gednom w pěti Městech Cžeských/ tak yak se někdy stalo/ za dnůw Lo- thowých, giné pak Kragine wssecky že se magi propadnauti. Tohoto po- twrzenj Písma Prorocká ffalessně wykládali, a to swé myssli[n]ky bláznivé rozpisowati po wssy Zemi Cžeské kázali, a mnozý Lidé tomu/ že to tak gest ytak že se stane, wěřili.

Páni pak někteřj z strany Táborské, yako Pan Břenek z Sswihowa, Jan Walkaun z Adlaru a gini mnozý sgeli se do Plzně, k nimž to se y Žižka při- mjchal, a tu wyhnali některé Měsstiany z Plzně/ to obzwlásstně kteřjž V- čenij Wikleffowo a laupeže Táborůw w obssklivosti měli, což y Mnjchům včinili/ a wybrawsse Klássteri odgeli. Tím způsobem zrussenо gest Přj- měřj stworzené mezy Králownau Zioffij a mezy njmi, a to wsse se dálo pů- wodem něyakého Minystra Korandy/ kterýž při zlaupenj Klássterůw byl yako Heytmanem.

Bohuslaw z Sswamberka a Králowa Zioffie z té příčiny sebrali Lid, aby Plzeň obhagili/ ale Žižka když uznal že s swými práw proti nim nebude, a tu že se neobránj/ nočně se se wssemi z Města wykradl, a Plzenssti Lid Králowé a Pana z Sswamberka do Města wpustiwsse, při pořádku Cýrkwe Swaté zustáwati slibili/ což až posawád neporussitedlně zacho- wáwagi, a od toho času Žižku wice do Města pustiti nechtěli, a wyhnaným Sausedům wssecko zas cožkoli gim pobrano bylo, zauplna nawrátili.

Následugjcýho Léta/ to gest 1421. Žižka když

sezmocnil Rokycan, a giných Měst a Městeček okolnich/ přitáhli k němu na pomoc Pražané s sylnau mocý, a tak se obadwa Hauffowé v Plzně po- ložili na Den Swatého Walentina, a hned toho Dne Mleyny a Před- městj opanowali. Bylo toho času mnoho Zemanů y Statečných Ry- tjřůw w Plznj, kteřjž z Wesnic blíž Města y po dál ležjcých vgeli do Města s swými Kněžmi, a tu se welmi statečně bránili/ tak že nic nemohl Žižka způsobiti/ ačkoli gednoho Dne dwakráte Táborům k Zdem přistaupati, a k Basstám ssturmowati poručil, a to s znamenitau swau sskodau/ neb gich welmi mnoho zbito, tak že se njmi Parkanowé zarownali/ mezy nj- miž padl y Heytman Wogska Pražského/ někaký Messtěl Rožeňuh.

Po

Po ſtracenj pak množſtwij Lidu, znamenaw Žižka y Pražané / že nic nemohli za Cžtyry Neděle dowéſti / počali ſe préč ſtrogiti, a toho Dne včiniwſſe mezy ſebau Přjměři k rozmlauwánj / wyſlali z Wogſka ſwého Dwa Muže hrozné poſtawy y řečj, kteřjž přiſtaupili k Zdem Měſtſkým / a mluwili k obleženým takto. Plzenſſti Měſtiané / y wy wſſyckni genž gſte ſe tam zawřeli, Bratr Trocnowſký přigmjm Žižka, a Gira Strádal Heytman Táborſký / též y Heytmané Pražſſtj, Martin Sněť / a Jan Rohlik kázali wám powěditi, abyſſte gich w brzkém čaſu zaſe čekali / a tim giſtj byli / že muſyte wſſickni hanebně yako Pſy zbiti býti / Měſto wáſſe že bude w Popel obráceno, a Zdi že budau rozbořeny a s Zemi ſrownáni. Na takowau hrdau řeč / Plzenſſtj yakožto Lidé vctiwj, bázeň Božij před očima y ſtud magice / ſkrze Jaroſſe z Hummňan ze Zdi Měſtſkých takowau odpowěd dali. Jakož nám ti Nepřátelé ſkrz wás činj pohrůžku / že chtěgi Měſto náſſe ſpáliti, Zdi geho zbořiti, a nás yako Pſy zbjti / poněwadž toho bywſſy zde nevčinili, když ſe préč ſtrogi nás ſe bogjce, teprw to chtěgi včiniti / powěztež gim přigedaulit gſem po druhé, žeť my gich ſe yako Pſůw natepeme, ne Mečmi, ani Střelbami, ale Kamenim a Palicemi. W tom Poſlowé prchli, a Plzenſſtj z Měſta do Wogſka z huſta střjleli / Táboři a Pražané nepoděkowawſſe z Hoſpody, z Leženj préč poſpjchali.

Dubrauius w Knize Dwadcaté Sſeſté wyprawuge / že toho čaſu Žižka Druhé Oko ſtratil, tak totižto Pán Bůh mſtíti chtěl / aby ſlepému Lidu ſlepý Wůdce byl předložen, a když Pražané na Plzenſké wolali aby ſe k Kalichu a k nim obrátili / na to že gim Plzenſſtj odpowidali / řkauce: Ne my od wás, ale wy od nás gſte odſtaupili / ſluſſněgſſy wěc geſt abyſſte ſe wy tā obrátili odkud gſte omylně odeſſli, a opuſtiwſſe bludy / do Owčince Kryſta Pána ſe nawrátili / nežlibychom my za wámi měli k záhubě Duſſy naſſých poſtaupati / wyſſli gſte od nás, nebo byli gſte z nás.

Po ſmrti Žižkowě Léta Páně 1433. na Den

Rozeſlánj Apoſſtolůw Božjch / Wogſko geho k Měſtu Plznij přitáhlo, a neyprwé ti geſſto z počtu Táborůw byli a ſlauli Polnjcy / proto, že toliko w Leſych a po Poli s Ženami a Dětmi taulagice ſe zdržowali / do Měſt hražených welmi zřjdka chodjce, a to toliko pro ſkaupenj potřeb ſwých. Za tim hauffem Sedlſkým hned yako w patách táhli gini Bogowntjcy, magjce krátký Oděw a téměř odpolu nazy / Lidé černj od Slunce a Wětru opálenj a oſmahlý, genž Kaſalićti ſlauli / a ti obogi měli za Heytmana, Prokopa Holjho / kterýž položil ſe s njmi z té ſtrany k Západu. Po těch přitáhl giný Lid s Janem Kirſkem ginak Bzdinau kteréhož ſobě za Heytmana po Žižkowi wywolili, a z těch gedni v ſylnice ku Praze běžjcy / druzy při Koſtele S. Mikuláſſe ginák na Mitrwaldě / aby odtud k Kláſſteru Boſáckému ſſturmowati mohli / ſtany ſwé rozbili. Napoſledy Syrotcy s Cžapkem Heytmanem ſwým magjce s ſebau Welblauda podlé Wogſka Táborſkého a giných, ſe položili, w kterýchžto wſſech hauffých přes Cžtyrydceti Tiſyc Mužůw bogowných / geſſto Mečem dobře wládnauti mohli / bylo.

Plzenſſti před tim, yakž ſſpehéři znáti dali / že ſe dotčenj Nepřátelé k Měſtu ſtrogili / nečekagjce ažby k njm přigeli, a Aurodě Polnj vbljžili / ſami wſſecko Obilij kteréž k prawému dozránj bylo geſſtě nepřiſſlo, ſkljdili, a w Měſtě ge po Vlicech a na Rýnku doſuſſowali Sluncem a Wětry / tak že ledwa k tomu poſtačiti mohli, a giž nadepſanj Nepřátelé s Bubny, s Pra-

por-

porcy, s Střelbau a ginými Wogenſkými náſtrogemi na ceſtě byli, vpřjmo k Měſtu Plznj, aby neb ge do konce z gruntu wywrátili, a neb žiwotůw ſwých tu zanechali / táhnauce. A poněwadž o Plzenſkých ten troſſt měli že ſnadni gſau k wybogowánij / proto že ſe ze wſſeho Obili ſtarého wytráwili, a nowého Roku málo ho ſobě naſhromáždili / z té přjčiny ſe k tomu ochotněgi měli.

Proti tak welikému počtu Drábůw a Lidu Nepřátelſkého nad Pohany vkrutněgſſjho / někteřj z Stawu Rytjřſkého kteřjž na Twrzech ſwých takowému Nepřjteli odpjrati nemohli / do Měſta přigeli. Byli také w Měſtě, yakž Siluius pjſſe někteřj Pražané ſtarého náboženſtwj / ti totižto kteřjž ſe s wěcy ſwými do Měſta prwe nežli ſe obleženj ſtalo z Hrádku Křiwoklátu po ſhořenj geho přibrali. Ti tehdy a gini Obywatelé Plzenſſtj zanechawſſe Manželek a Ditek ſwých w Domich / a poručiwſſe ſe Modlitbám Lidi Duchownjch / s dobrau myſli, (ač gich wſſech Domácých y přeſpolnjch w Městě nebylo nic wjce gednom Tři Sta bogowných) we Zdech Měſtſkých Brány dobře opatřiwſſe s Zbranj ſwau ſe poſtawili, odkudž tak dlauho neodcházeli, až Nepřjtel odtrhl / tak že w tom čaſe pro nepřjtomnoſt Lidu weliký Rýnk trawau zaroſtl.

Nepřátelé pak ze wſſech ſtran Měſto oblehli, a pilně ſe na to wynaſadili aby Obywatele gimati mohli, pročež také při ohradě Měſta / nemalo Zwoncůw na ſtrunách Drátowých zawěſyli, tak aby žádný z Měſta lečby tim náſtrogem hnul / kterýž k tomu připrawen byl, wygjti nemohl, a tak těmi Zwoncy zawěſſenými, a od těch kteřjž wen z Měſta wycházeli hnutými / dané ſobě znamenj magjce, ſpěſſně k gimánj gich poſpjchali, a kteréhožkoli doſtali, neb mu Ruce vtinali, neb Vſſy a Nos vřezali, a tak zohaweného propuſtili: Z Pohlawi Ženſkého kteréžkoli doſtali do Sudůw mezy Drożdi a Kwaſnice zabedňowali, a tak dolem ſpauſſtěli / což widauce Plzenſſti yak ſe s gegich Obywateli děge, čaſtokráte ſkrz ffortnu na Nepřáteli wen ſe puſtili / a kteréhožkoli z Drábůw chytili, nad tim ſe mſtili / některé do hlubokých Cyſtern metali, a některé do těžkého Wězenij ſázeli / giné do Kozla wázali, a w tom ge až do Smrti drželi / mimo to, chtěgjce Nepřáteli od té vkrutnoſti kteraužto obleženým prokazowali odwéſti, gednomu z zagatých obě Ruce vtiti poručiwſſe / do Bot mu ge ſtrčili, kteréž mu na Hrdlo zawěſyli / a mezy giné do Leženj puſtili.

Nápodobnau wjce vkrutnoſt Nepřátelé nad Plzenſkými zagatými prowozowali / a mezy ginými byla y tato ne neypoſledněgſſy, že zagatým oſobám Pſy Maſo gjſti dáwali, ano na Den Slawný Welikonočnij předložili gim mnoho Pokrmůw od gjdla / wſſak gim nápoge žádného k tomu nedali / poſmiwagjce ſe gim žertowně že gſau Gednuſſkowé, a proto aby na ſamém Pokrmu beze wſſeho nápoge (tim ſwůg Kalich k Wečeři Páně z potřeby ſpaſenj přináležeti ſe domnjwagjce) přeſtáwali. Kteraužto žjžni ti neboz y Lidé ztrápenj gſauce ſwau wlaſtnij moč pjti muſeli, a tak žiwoty ſwé boleſtně dokonáwali.

Za ten pak weſſkeren čas w Létě y w Zymě / z Děl, z Prakůw, z Hauffnic a z Taraſnic, ohniwých Kaulí a Kamenných neſčiſlný počet do Měſta wyſtřjleno / ale Pán Bůh wſſemohaucy tak ge obležené opatrowati ráčil, že žádný z njch vražen nebyl / krom gediného Cžlowěka / kterýž proto ſſkodu na ſwém zdrawij wzal, že Kamené gednoho ſkrze Kauli od ſtawenj vraženého tak rychle ſe vwarowati nemohl. Také na Den Slawný Zwěſtowánj Blahoſlawené Panny Marye, wědauce o tom Nepřátelé / že

Plzen-

Plzenſſti ten Swatek ſlawně ſobě připomjnagi, w tom čaſe když ſe ſlužby Božj konali/ welikau Kauli Kamennau do Koſtela wſtřelili/ kteráž žádnému z těch, geſſto přjtomni při ſlužbách Božjch byli, neuſſkodila.

Potomně Nepřátelé magjce ſprawu co ſe w Praze od Pana Alſſe z Rožmberka děge bezmeſſkánj od Plzně s ſtrachem a z potřeby Manželek a Děti w Praze zanechaných odtrhli / a ku Praze ſe wſſym Wogſkem ſwým Dewátého Dne Měſyce Máge po Dewjti Měſycych a Dwadcýti Třech dnech ſe obrátili / neb tak dlauho v Měſta Nepřjtel ležel, a to wſſe dálo ſe Léta Páně 1434. když Plzenſſti ſpatřili že ſe Nepřátelé preč ſtrogi / hned Brány otewřjti rozkázawſſe / na ně nenadáles hřmotem wyběhli, kteřjžto ač ſe neyprwe pozaſtawili ale brzo potom ſe na vtikánj walně oddali / a zwlaſſtě Syrotcy Zbraně ſwé, yako Sudlice/ Cepy a Palice po ceſtě rozmetawſſe / kteréžto Plzenſſti ſtjhagjce ſtatečně prowázeli, přičemž mezy ginau Kořjſti také týmž Syrotkům y Welblauda odniali, a tak ſe s welikau radoſti a ſláwau do Měſta nawrátili: Za kteréžto Božſké dobrodinj a opatrowánj na znamenj takowého wjtězſtwj až poſawád ſlawnau památku každého Roku totiž Dewátého Dne Měſyce Máge/ Pánu Bohu za wjtězſtwj děkugjce/ čінj, a ge ſobě s pobožnau wděčnoſti připomjnagi.

O ſlawné Měſto, kteréž s wděčnoſti dobrodinj Pána Boha ſwého vwažugeš, yakéſy pochwali hodno že w poſluſſenſtwj Synowſkém Cýrkwe trwáš / že o pobožnoſt a Bázeň Božj pečugeš, že Ducha Swatého wůli plniš / kterauž on oznámiti račil ſkrz vſta Doktora Swatého mluwjcýho takto: de omni bono apparenti à nobis referuntur Deo laudes, idq; non fictè quemadmodum ab Hypocritis, nec ſola conſuetudine, ſicut à ſæcularibus, ſed nec quadam neceſsitate, ut jumenta ferendis oneribus applicantur, ſed ſicut decet Sanctos, ſinceritate, fide, deuotione ſollicita, hilaritate grata, ſed non diſſoluta. Bernardus ſuper Cantica. Giſtě tim ſpůſobem gedenkaždý miloſt a láſku při Pánu Bohu gedna, když pamatugic na dobrodinj geho Swatá/ gemu chwálu z něho dáwa / tak yakž Caſsiodorus pjſſyc na oný ſlowa (quoniam miſericordia tua) prawj / Iugitèt ſibi ſubuenire facit, cui cellatum beneficium ante oculos ſemper aſsiſtit; Což y Mudřec Seneka ſchwaluge takto mluwjc: Acceptum beneficium æternæ memoriæ infigendum eſt. Ale nyni ſe k naſſemu předſewzeti obraťme/ a dále giné wſſeliké přjhody zlé y dobré téhož Měſta Plzně připomeňme.

Leta Páně 1434. Dewatenáctého dne Měſýce Zářj

Cýſař Zygkmund pro wěrné ſlužby Obywatelůw Plzenſkých (nebo mjmo giné témuž Cýſaři Zygkmundowi činěné ſlužby také Třj Sta Koni wyprawili, a ge na ſwůg náklad za dlauhý čas proti Nepřjteli w Poli držeti, obdařil Měſto Plzeň takowau miloſti, wydaw gjm na to Zlatau Bulli / aby Měſſtiané a gini wſſickni téhož Měſta Obywatelé wſſech Cel, Meyt, danj, Vngeltůw, na Ceſtách, Sylnicych, a yakýchkoli giných mjſtech, prázdnj byli, a ſwobodně bez wſſeliyaké překážky w Králowſtwj Cžeſkém též y w giných Zemich po wſſy Řjſſy, yak po Zemi tak po Wodě wewſſech potřebách gezditi a wſſeliyaké obchody ſwé prowozowati mohli a ſwobodu měli / nedáwagjce a neplatjce yakž na před dotčeno, žádných Cel, Meyt, Vngeltůw, potržného, a giných k těm podobných danj, a po giž pſaných potřebách a obchodech ſwých / kterauby ſe gim koliwěk Ceſtau a Sylnicy w Králowſtwj Cžeſkém ljbilo a zdálo gezdjce. Kdoby pakgim w takowém obdarowánj yakau překážku činiti a o to ſe pokuſyti ſměl neb chtěl / bylliby

Knjže, Hrabě, neb Pán, Dwě Stě Hřjwen/ pakli z nižſſjho Stawu, Sto Hřjwen litého Zlata za pokutu propadnauti má: kteréžto oſwobozenj netoliko Léta 1547. Mandáty Cýſaře Ferdynanda Swaté paměti / ale také y Léta 1600. podobnými Mandáty Cýſaře Řjmſkého Rudolffa toho gména Druhého Pána naſſeho Neymiloſtiwěgſſjho (Gehožto M. C. také w potřebě wſſeho Křeſtianſtwa předkem Lidu pěſſjho z Měſſtianůw ſwých wybraného 60. Oſob, a gjzdných 24. k Rábu / a odtud ſkrze Sjuty až pod Komárno na ſwůg náklad od Obce ſwé wyprawili/) wůbec po wſſem tomto Králowſtwj wyhláſſeno geſt, ale také týmž Plzenſkým pro gegich wěrnoſt a ſtáloſt/ že gſau ſe wrchnoſti ſwé přidrželi, a proti ni ani prozbami ani pohrůžkami ſe odchýliti nedali/ anobrž wedlé neywětſſj možnoſti ſwé Nepřátelům gich odpjrali / za to gim od Krále Ferdynanda miloſt z ſſtědroty geho Králowſké dána geſt takowá/ aby wždycky po Prýmaſych a neb Purgmiſtřjch Starého a Nowého Měſt Pražſkých / neyprwněgſſy a neypředněgſſy hlas, mjſto a ſtánj w Sněmich, w přjmluwách, w Raddách / y we wſſech giných wěcech, k čemu by kdy koli powoláni a potřebowánj byli / mjwali, a při takowém obdarowánj a obzwláſſtnj miloſti, kterauž pro ſwé dobré, chwalitebné, wěrné a ſtálé k Krali ſwému chowánj danau ſobě magi / aby od gednoho každého neporuſſytedlně / nyni y na čaſy budaucý wěčné držáni a zachowánj byli.

Také ctnoſt každého wěrného ozdobuge, a netoliko Bohatſtwj / ale y Sláwu wěčnau nad poklady wſſeliyaké dražſſj dáwa, yakž mame přjklad na gednom Setnjku Julia Cýſa: kterýž když byl zagat od Scypiona Sſwagra Pompega welikého a Scypio gey propuſtiti chtěl, wſſak tau weymjnkau / pokudžby z ſtrany Pompega wěrně bogowati chtěl/ na to gemu odpowěděl takto: Tibi quidem Scipio, gratias ago, ſed mihi injuſta conditione Vitæ non eſt opus: radſgi Smrt podſtaupil, nežliby měl Pánu ſwému wjru a záwazek těmu učiněný zruſſyti / pročež k neſmrtedlné paměti a ſláwě přiſſel / kterauž také toto Měſto ſlawně, pro ſtáloſt a wjru ctných a maudrých Senátorů v ſebe ma a mjti bude na wěky. Což ſe y z tohoto Liſtu Neywyžſſjho Biſkupa Řjmſkého vkazuge / kterýž k njm pſán geſt ſlowy takowými:

PIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI, Dilectis filijs Conſulibus Nouæ Plznæ ſalutem & Apoſtolicam benedictionẽ:

Venerunt ad nos Oratores chariſsimi in Chriſto Filij noſtri Georgij Bohemiæ Regis Illuſtris, & inſtanter ipſius Regis nomine apud nos egerunt ſupplicantes, ut in Vim Compactatorum permitteremus communionem ſub utraq; Specie. Nos habita cum Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus diligenti ſuper his examinatione & plena diſcuſsione, reperimus, non poſſe cum Dei & noſtro ac Sedis Apoſtolicæ honore Regias petitiones in ea parte exaudiri, nec id ad quietem illius Regni & aliorum cedere, ac ea quæ tanquam Compactata per nos confirmari petebant, nullam vim habere, certa de eorundem Fratrum noſtrorum conſilio & matura deliberatione, in publico Conſiſtorio reſpondimus & declarauimus. Quapropter hortamur in Domino deuotionem veſtram, ut vos pro ut hactenus viriliter feciſtis, in obſeruantia & ritu Sanctæ Matris Eccleſiæ Romanæ conſeruetis, & alios ut ſe ijſdem ritui & obſeruantiæ conforment, omni ſtudio inducere procuretis, quod nobis, qui Vnionem Chriſti fidelium & ſalutem animarum præcipuè deſideramus, gratiſsimum erit, & vobis alijſq; ad honorem apud homines & apud Deum ad meritum & animarum ſalutationem cedet. Mittimus autem ob hanc cauſam dilectum Filium Santinũ

de Valle, Nuncium noſtrum præſentium exhibitorem, cui non nulla commiſimus, noſtro nomine deuotioni veſtræ referenda, ſuper quibus plenam fidem ſibi adhibeatis. Datæ Romæ apud SanctumPetrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1462. quinto die Aprilis, Pontificatus noſtri Anno quarto.

Má ſe zagiſté čím tiſſyti a z čeho ſe weſeliti Měſto každé kteréž takowého požehnánj doſtane / poněwadž požehnánj Neywyžſſyho Biſkupa, geſt požehnánj Neywyžſſyho Boha, na gehožto on mjſtě zde na Zemi poſazen geſt / poſlyš a pozorug na ſlowa kteráž o témž Biſkupu Ržjmſkém napſal Bernart Swatý, piſſyc ad Eugenium / genž byl z Klaſſtera geho powolán k té wáctnoſti: Indagemus adhuc quid ſis, quam geras pro tempore perſoná in Eccleſia Dei? Quis es? Sacerdos Magnus, Pontifex ſummus, tu Princeps omnium Epiſcoporum, tu Hæres Apoſtolorum, tu primatu Abel, tu gubernatu Noe, tu Patriarchatu Abraham, tu ordine Melchiſedech, tu ſublimitate & Authoritate Aaron, tu Iudicatu Samuel, tu poteſtate Petrus, tu unctione Chriſtus. Tak o něm Lidé Swatí mluwjj a ti bludnicy toho neposlauchagj: čti wjce Bernardum de Sublimitate Pontificis o tom mjſtodržjcým Páně / kteréhož abychom poſlauchali, geſtiť w Starém Zákoně poručeno geſt / yakž o tom čteš Deut: cap: 17. kdež poraučí Moyžjš Lidu Božjmu poſlauchati Správcy ſwého Duchownjho takto: Et facies quodcunque dixerint qui præſunt loco quem elegerit Dominus & docuerint te juxta legem ejus, ſequeriſque ſententiam eorum, nec declinabis ad dextram nec ad ſiniſtram; qui autem ſuperbierit nolens obedire Sacerdotis imperio, qui eo tempore miniſtrat Domino Deo tuo, ex decreto Iudicis morietur: yakoby řekl, a činiti budeš cožkoli oznámí tobě ti geſſto předloženj budau na mjſtě tom kteréž Pán wywolí ſobě, a cožkoli tě naučí wedlé Zákona Páně / a zdá li gich neb poručenj náſledowati budeš, neſchylugice ſe na lewo ani na prawo. A kdoby pyſſný a ſpurný gſa neposlechl anechtěl býti w poſluſſenſtwj Kněžſkém ani pod ſprawau toho, kterýž na ten čas poſluhowati bude Pánu twému / ten wedlé nálezu a wyřčenj Neywyžſſyho Sudího nechť ſmrtí umře. Poſluſſenſtwj ſobě Pán welmi oblibuge / protož Eccleſiaſtes mluwj cap: 4. cuſtodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinquantem audias, multo melior enim eſt obedientia, quàm ſtultorum Victimæ, qui neſciunt quid faciunt mali.

A protož o ſlawné Měſto Plzeň, dobrá a ſpaſytedlná wěc geſt poſluſſenſtwj zachowati / obzwláſſtně takowé wrchnoſti, kteráž geſt od ſamého Boha nařjzená k oſtřjhánj Duſſy naſſých / o čemž geſt vpowčenj v S. Pawla ad Rom: 13. Omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit, non eſt enim poteſtas niſi à Deo, quæ autem ſunt poteſtates, à Deo ordinatæ ſunt. Itaque qui reſiſtunt poteſtati, Dei ordinationi reſiſtunt, qui autem reſiſtunt ipſi, ſibi damnationem acquirunt, to geſt Gedna každá Duſſe žiwá, wrchnoſtem předněyſſým a neywyžſſým nechť geſt poddaná / poněwadž odgjnud Wrchnoſt není / gedno od Pána Boha nařjzené gſau: kteřjž ſe tehdy wrchnoſti protiwj, ti ſe Božjmu pořádku a nařjzenj protiwj / a kteřjž ſe Bohu protiwj zlořečenſtwj a potupenj wěčné ſobě půſobj: Z té přjčiny Auguſtyn Swatý mluwj / kdo wygde z pořádku a z poſluſſenſtwj Cýrkwe Swaté Ržjmſké, ſpaſenj wěčného mjti nemůže: Extra Sanctam Romanam Eccleſiam non eſt ſalus.

Mohlby tuto někdo řjcy / čím to vkážeš že Swatá geſt Cýrkew Ržjmſká, ale ſnadně odpowěděti můžeš Měſto Swaté a ſlawné těmito ſlowy ſamými kteréž máš w Dwanácti Cžlancých Apoſſtolſkých / wěřjm Swatau Cýrkew wſſe Obecnau, to geſt kteráž wewſſech Končinách Swěta gedno-

ſtegný pořádek Wjry zachowáwá / a to ſe proto děge / že gi geden Duch Swatý ſprawuge / wyged kam chceš budto y do Pohanſkých Kragin / mezy Turky y Tatary / gſauli tam prawj Křeſtiané / kteřjž Wrchnoſti neywyžſſý poſlauchagj / gednoſtegnau tam nagdeš Wjru / gednoſtegný pořádek / gednoſtegnau Cýrkew. Giné Wjry / kterýchž geſt wſſech Sedm Set y wjce žádného w ſobě pořádku giného nemagj / gednom ten že gednomyſlně Cýrkwi Swaté zlořečj / a která Sekta proti nj ſe neyzuřiwěgi poſtawuge / ta geſt mezy nimi neyſlawněgſſj. Ale yak mluwj Doktor Swatý Hilarius, Hoc habet proprium Eccleſia, dum perſequitur, floret, dum opprimitur creſcit, dum contemnitur proficit, dum læditur vincit, dum arguitur intelligit, tunc ſtat, cum ſuperari videtur: lib: 4. de Trinitate.

Geſſtě giný důwod máš / že Cýrkew Ržjmſká ſamá toliko Swatá geſt a obecná / w ſlowjch Apoſſtola Páně mluwjcýho ad Rom: cap. 1. Primum quidem gratias ago Deo meo per Ieſum Chriſtum pro omnibus vobis, quia fides veſtra annunciatur in Vniuerſo mundo &c. ale magj Sektáři ginau Biblj / nagde to geden každý / toliko potud; Spráwcowé gich toho zní newyňali a newywrhli / neb oni to toliko co ſe gim wjdj vkazugj / a když z Latinſké řeči na Cžeſkau neb Německau etc. překládagj / takowým to ffortelem zwykli konati / yakéhož vžjwal Miſtr gich Neywyžſſý, když s Pánem Kryſtem pokauſſege ho rozmlauwal na Pauſſti.

Máš také ſamého Spaſytele ſlowa / kteráž k Petrowi mluwiti ráčil / Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam, a na giném mjſtě, Paſce Oues meas: od toho Petra máš poſlaupnoſt až do nyněgſſýho Biſkupa Ržjmſkého / a to poſlaupnoſt pořádnau yaſnau a yako Slunce nepoſſkwrněnau. Ačkoli ſe nacházeli Papežowé Lidé zlj / neſſlechetnj, lakomj a bludnj / kteřjž y přjſahy Cýſařům činili že wſſecko budau činiti cožkoliw rozkážj když gim k té wywyſſenoſti dopomohau / ale žádný to což ſlibil a s přjſahau ztwrdil doweſti nemohl. Odporowal tomu Pán ſkrz Ducha ſwého S. tak že ti potomně raděgi Smrt podſtaupili nežliby měli w pořádku Cýrkwe S. něco nepřjſluſſného a ſſkodliwého nařjditi a po ſobě zanechati. Anobrž y geden takowý byl / kterýž ſkrz pomoc Diabelſkau na Papežſkau Stolicy doſazen / yakž o tom Platyna y ginj Hyſtorykowé wyprawugj / ale ani ſkrz toho nemohl ſobě Diábel nic ſpůſobiti / neb vpamatugjc ſe, k Pánu Bohu ſwému ſkrauſſeným Srdcem ſe nawrátil / a nebyl odwržen od láſky a miloſrdenſtwj Božſkého / yakožto Pán Bůh diwným zázrakem vkázati ráčil. Neb on pokánj činic / poručil Tělo ſwé na 4. kuſy rozſekati, a ge do Země žádným ſpůſobem nepohřbiti / dokládage žeby nebylo hodné aby w Zemi ležeti mělo ale aby ge na Wůz whodili, a zapřáhnauce Koně, aby ge nechali běžet kam koli / y tak ſe geſt ſtalo / a oni Koňowé vpřjmo ſſli do Koſtela Lateranſkého a odtud ani ſe hnauti nechtěli / a tak tu pochowán geſt / kdež ſe Těla y giných Regentůw Cýrkwe Swaté pochowáwali / yakž y o tom w Poſlaupnoſti Biſkupſké obſſjrněgj doloženo geſt.

Poſluſſenſtwj Pánu Bohu neymilegſſj geſt / a in Prouerbijs cap. 1. Při koncy napſáno ſtogj: qui autem me audierit abſque terrore requieſcet, & abundantia perfruetùr timore ſublato: ſkrz Izaiaſſe tolikéž Pán k poſluchačům ſlowa ſwého mluwiti ráčj: Audite audientes me, & comedite bonum, inclinate aurem veſtram & venite ad me, audite & viuet anima veſtra, & feriam vobiſcum pactum ſempiternum. Ale řekne tu někdo že nenj vctiwé a náležité Kněžj waſſých chowánj; wſſak nic to wám ke ſſkodě nenj: Sám Kryſtus Pán v S. Mathauſſe cap: 23. mluwiti ráčj: Super Cathedram Moſis ſederunt Scribæ & Phariſæi, omnia ergo quæcunque dixerint vobis ſervate & facite, ſecundùm opera verò illorum nolite facere. Pozoruj tuto že té žádný

newčj tomu/ yakſám žiw geſt/ ale wedlé poručenj Spaſytele neſſeho/ předkláda to což geſt Duſſi twé k ſpaſenj/ aby někdy Pán k nám neřekl: Vocaui & renuiſtis, extendi manum & non fuit qui aſpiceret, deſpexiſtis omne conſilium meum, & increpationes meas neglexiſtis. Ego vero in Interitu veſtro ridebo, & ſubſannabo, cùm vobis id quod timebatis aduenerit.

Toho ſe ſlawné Měſto přjſtného wyřčenj neſtrachug aniž lekeg / Vox populi, vox Dei, Lidé Bohabogni Pána Boha chwálicý k neſſtiaſtnému koncy přigjti nemohú/ ale ti geſſto o giných zle ſmegſſlegi zle ſe s nimi ſamými djti bude/ neb Apoſſtol Páně pjſſic k Teſalonyckým takto mluwj: cap. 3. Quod ſi quis non obedierit verbo noſtro, per Epiſtolam hunc notate, neqꝫ commercium habeatis cum illo ut pudore ſuffundatur.

Léta Páně 1507. ſtala ſe w Plzni ſkrz Oheň znamenitá a nenabyta ſſkoda v kladem zlých a neſſlechetných Lidj: w Sobotu prwnj po Božým Těle čaſu Neſſpornjho wyſſel kladený Oheň w Sſkwrnſkým Předměſtj/ a tu toho dne shořalo Domůw dobře wyſtawených dewět. Potom hned w Pondělj zaſe Oheň wyſſel w Měſtě na několikero w gednu Hodinu při čaſu Polednjmi, tak že mu nikoli odolati nemohli pro weliké horko a přiliſſný wjtr/ wyhořelo tehdáž bez mála polowice Měſta/ totiž od Litické Brány ta wſſecka ſtrana až k Rynku, y od Brány Sſkwrnſké ſe wſſemi Vlicemi až dolů do Cžerného Kláſſtera/ tu Domůw znamenitých pod Cyhlami a dobrými Stlepy až do gruntůw množſtwj tim prudkým Ohněm kaženo geſt. Giných pak Domůw též mnoho odbito a otlučeno/ k tomu Brána Sſkwrnſká y s Wežj shořela/ a na Zdech Měſtſkých Baſſty a giné Wěže Ohněm w niweč obrácené.

Při témž čaſe y toho dne/ opět wyſſel Oheň w Předměſtj Sſkwrnſkém/ tak že oſtatek toho Předměſtj až dolů k Rzece wyhořelo. Potom we Cžtwrtek w Ochtáb Těla Božjho/ tolikéž čaſu wečernjho/ wyſſel Oheň w Měſtě v Kláſſtera Boſáckého/ a tu dewět Domůw shořelo/ a hned w tu hodinu téhož dne opět na témž Předměſtj Sſkwrnſkém při Bráně kdež Baſſta geſt po třetj Oheň wyſſel/ tak že to wſſecko Předměſtj pod ſamau nowau Baſſtu shořelo / y množſtwj Lidu w témž Ohni zahynulo. Oſtatnj pak Domowé w Měſtě kteřjž zůſtali pod Sſyndelem ti wſſickni otlučenj gſau/ tak že gednoho Domu we wſſem Měſtě celého nebylo.

Téhož Léta we Cžtwrtek den Swaté Marty Předměſtj Pražſké wſſecko y s Sſpitálem z gruntu wyhořelo / při čemž weliká ſe ſtala ſſkoda na Obilj a Dobytku. Tomuto Měſtu Rzehoř Papež toho gména 13. na znamenj neporuſſenoſti Wjry Obecné Katolické kteréž ſe ſe wſſj pilnoſti wždycky přidrželo y až poſawad přidržuge/ Křjž nad Erbem gegich noſyti poručil/ yakž patrné geſt z Liſtu temuž na to obdařenj daného/ kterýž znj takto:

Dilectis Filijs Conſuli & Senatui Ciuitatis Plznæ in Regno Bohemiæ ſalutem & Apoſtolicā benedictionem. Ea quæ nuper de Catholicæ fidei Veſtræ Maiorumqꝫ Veſtrorum ſinceritate & conſtantia, & erga SanctamRomanam Eccleſiam deuotione, à dilecto Filio Antonio Poſſouino Theologo noſtro fuerunt nobis expoſita, nos facilè inducunt, ut honeſtis votis veſtris, paterno animo libenter annuamus: ex eo etenim cognouimus, quod hæc Ciuitas veſtraPilznenſis in Regno Bohemiæ ſita, a VViklephitis etHuſsitis, alijsqꝫ nefarijs Hæreticis ferro igne & inſidijs, malisqꝫ omnibus antiquitus fuerit oppugnata, Dei tamen benignitate & veſtra virtute ac conſtantia quæ ipſius Dei donum ē, nunquam fuit expugnata, quin imò ipſa undiqꝫ Hæreticis circumdata, ab illorum contagione ſe integram & illibatam hactenus conſeruauit, atqꝫ unam fidem Catholicam S. R. Eccleſiæ conſtantiſsimè ſemper retinuit, & ad animarum veſtrarum ſalutem egregie cum inſigni gloria tutata eſt.

Nos igitur in Domino plurimum vos commendantes, gratiasqꝫ in primis illi agentes á quo omne datum optimum, & omne donum perfectum, vos ſpeciali noſtri fauoris prærogatiua proſequendos duximus. Precibus itaqꝫ pro parte veſtra nobis humiliter porrectis inclinati, ciuitatem veſtram Plznenſem, cum omnibus Iuribus, Iuris dictionibus & pertinentijs ſuis nunc habitis, & in poſterum legitimè requirendis, ſub Beati Petri, ac noſtræ, Sedis Apoſtolicæ Patrocinium ac protectionem ſuſcipimus, atqꝫ in teſtimonium propenſæ noſtræ ergá vos Voluntatis, vobis authoritate Apoſtolica & præſentium tenore concedimus, ut ſup veſtris Inſignibus Crucem pro ut inferius poſita ē & depicta, habere, pingere, ſculpere, geſtareqꝫ perpetuô poſsitis. Vos autem omni quo poſſumus animi noſtri affectu hortamur enixè in Domino, & requirimus ac rogamus, ut per uiſcera miſericordiæ Domini noſtri Ieſu Chriſti, q per lignum Sanctæ Crucis in qua omnia mūdi aduerſa vincuntur, nos redimere dignatus eſt, Orthodoxam fidem, extrâ quám non ē ſalus, firmiter ſicut hactenus feciſtis, retineatis, ut in terris à nobis cunctisqꝫ bonis debitam laudem, in cœlis verò beatitudinis æternæ præmium, qꝫ ipſe Deus fidelibus ſuis præparauit, poſt huius Vitæ breue curriculum conſequi mereamini. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die primo Decembris, Anno Domini 1578. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

Vžjwali Plzenſſtj od ſtarodáwna za Erb Bilého Chrta s Zlatým Oboječkem okolo Hrdla Kraužek ſwrchu magjcým w Cžerweném Poly, yako k během poſtaweného/ až potomně giná znamenj pro gich ctné chowánj neywyžſſý Biſkupowé Rzjmſſtj, Knjžata též, Cýſařowé a Králowe Cžeſſtj kterýmž po wſſecky čaſy wěrnoſt zachowali/ gim z ſſtědroſti a láſky ſwé propůgčili/ což wſſe w njžepſaných Werſſjch poznamenáno geſt.

CErnite degeneres priſcæ virtutis honores
Quoue triumphatrix gloria fonte cadat.
Cum Cane vocifero geminata Claue coruſcat
Dimidiaqꝫ Iouis Pelſina gaudet, aue.
Quam penes armiſonans galea thoraceqꝫ tectus
Miles anhelanti pectorè, bella fremit.
Hunc propè turritis conſurgit porta Coloſſis
Laurea ſigniferæ Virginis ora fremens.
Cuius ad ingreſſum bellaci conditus auro
Subſtat Ioannes Rex, gladioqꝫ micat.
Vltima dorſiminax claudit iugá glauca Camelus
Hoſtibus excuſſus prædipotente manu
Hos piá poſteritas ſolum indignata tueri
Maiorum titulos hacqꝫ latere notà.
Contemplata patrum quibus hæc meruere labores,
Viribus Herculeis maius adorſa decus,
Namqꝫ ſuæ Patriæ laniantem Viſcera peſtem
Maſcula fallaces perculit Hæreticos
Et luctata diu tandem contagia Caulæ
Perdita diuino numine fulta ſcidit
Grande ſit hoſtiles muris arcere Cohortes
Moenibus implicitas num prohibere minus?
Non puto, non ita ſe Romæ cenſura reſoluit
Compenſans magnis ardua facta modis,
Nam bonus ille DEI per terras Rector ouilis
Iam decimo & terno nomine GREGORIUS

Ob meritum fidei deposcendiq; triumphi
Dat Populo Pelsnæ sacra trophæa Crucis
Quæ cum tergemino rutilent in vertice montis
Quid præter Triadis simbolon esse putes?
Quid, nisi perpetuos tranquillæ pacis amores
Palladis albescens ramus vterq; docet?
Dat binas circum galeas, dat & Herculis arma
Addit Amazonicam rostra, bipennis opus
Sic populum bello solidum dextraq; valentem
Cum DEVS & ratio posceret arma notans.
Fortunata tuis titulis, & stemmate Pelsna
Quæ quod auent omnes, id geris vna decus,
Et Constantini vel quilibet esse parentem
Membra parentelæ vel putat esse suæ.
Magnus ab his titulis est Constantinus in Orbe, est
Magnus ab his titulis Pelsinæ in Orbe, nitor,
Fallor? an admirans tibi Constantinica Plsna
Sublata recitat, voce uiator, auet?
Et circum positæ fuscis Insignibus vrbes
Te latè ceras amplificante stupent?
Maxima Praga Caput septeno vertice quassans
Proh ait, ut magno stat coluisse fidem
Tu modo Plsna bonis quæsitos artibus auctus
Tutari nisu non leuiore stude,
Fac quoties oculis Crux stemmate ducta relucens
Incidet, inccendat te pietatis amor
Fac quoties nexus sociatas fœdere Claues
Aspicies, subeat Pontificalis honor,
Vtq; bonæ nunquam rescindas stamina pacis
Paciferas spectes quas dat Oliua comas,
Vtq; malis iusto nonnunquam Marte repugnes
Armisonas galeas telaq; fixa vide
Pelle metus: Aquilas nam qui tibi victor inumbrat
Imperij medias ille propinat opes,
Illa super portas perstans, animosa Virago
Signa Iouis volucris signa Leonis agens
Imperij est patriæq; fides seruata Monarchis
Quæ seruata probè laurea serta meret
Quam latus ad geminum duo propugnacula firmât
Illa quod adversum ignaua retundat opus
Quid Canis, audaci qui tranat nubila passu
Annon adversum prodita furta furit,
Annon grumicutis socio qui condolet ægro
Ciuibus instillat tale Camelus onus
His igitur dotata bonis perfectaq; formis
Plsna, tibi partus sæpe recurrat honos,
Huc tendas, id agas, huc remos uelaq; stringas
Vt DEVS & Crux sit tessera sacra tibi,
Vt sis vna simul, fueris (sic quod precor) vna
Victrici plaudent tota Theatra tibi

Angelus ille tuus qui fert tua stemata ponè
Incumbat cæptis pronus vbiq; tuis
Ille malos aditu gladij fulgore repellens
Proteget admissos in tua septa viros
Ipse caput Regum fugitiui gloria sæcli
Cæsar inoffensæ Relligionis amans
Iura Domosq; tuas & auiti munia ritus
Illustri feruens mente Rudolphus alet.

Verus, iustus, atq; honestus labor, honoribus, præmijs ac splendore decoratur, vitia autem hominum & fraudes, damnis, vinculis, exilijs, morte mulctantur. Cic: de Oratore.

O těmž Welblaudu Plzenským od Cýsaře Zygkmunda k gich Erbu při daném činij zmjnku Dubrauius lib. 27. fol. 257. takowými slowy:

Vt in hunc diem Plsnenses, glorientur se à Cæsare Sigismundo habere diploma laudis & gratiæ plenum in quo sit ad contemptum hostium hoc Epiphonema adjectum, ut hoc nomen Plsina in faucibus Hæreticorum perpetuò amarescat.

Widěl gsem y druhý List od Neywyššyho Biskupa Rzijmského Rzehoře toho gména Trinácteho ke wssem obywatelům Města Plzně psaný Jazykem Latinským takto:

Dilecti Filij Salutem & Apostolicam benedictionem. Reddidit nobis vestras literas dilectus Filius Antonius Possouinus, narrauitq; quanta cura & studio, Catholicam fidem tueamini, quamq; fortiter Christi hostium conatus propulsetis, utq; citiùs extrema omnium sustinere parati sitis, quam Christi causam prodere, traditamq; à Maioribus constantissimeq; à vobis retentam laudem abijcere, quantum etiam in vobis atq; in vestra Ciuitate præsidij situ sit Catholicis omnibus, adversus Impiorum hominũ iniurias; accepimus hæc omnia cum eo gaudio, quod nobis afferre debuit Christi gloria, quam ut semper propositam haberemus, eiq; inseruiremus, idem Dominus nos huic muneri præesse voluit. Et quanquam certò scimus Dei charitatem omnes labores vobis iucundissimos reddere, tamen curabimus, quantum quidem in nobis erit, omnes Iniurias dimoueri, quantumq; apud Catholicos Principes authoritate atq; opera præstare nos posse intelligemus, tantum vobis debere profitemur. Interim fortiter sustinete. Est enim Catholicis omnib9 propositus cursus magnus ille quidem, sed præmium longè maximum, Ego enim, inquit Dominus, Protector tuus sum, & merces tua magna nimis. Cauendum autem magnopere est, ne dum totum simul spatium aspicimus deterreamur, atq; à proposita spe & præmio decidamus. Scripsimus fusius ad vestros Ciues, eas literas quoq; vobis communes esse volumus, quò etiam in his breuiores sumus. Cætera ex dilecto Filio Antonio Possouino intelligetis, eiq; omnibus in rebus summam fidem tribuetis, est enim vestri studiosissimus, nobisq; propter pietatem, doctrinam, modestiam, & gloriæ Dei Zelum charissimus. Datæ Romæ apud Sanctum Petrũ sub Annulo Piscatoris primo die Nouembris. Anno Domini 1578. Pontificatus nostri Anno Septimo.

To Město Plzeň hned od začátku založenij swého až do těchto nassich časůw/ yakž Wijra Swatá Katolická w Czechách nastala/ žádné se nikdá Sekty nepřichytilo nýbř vstawičně při S. Cýrkwi Rzijmské obecně stálo/ což se dálo vsylowánjm dobrých Pobožných a Včených Měsstianů neb Senátorů kteréž wždycky w sobě mjwalo y mjwá až posawád. Konečně přirozená ta gest ctnost Městu tomu, aby přitom swém vmýslu stále a neporussytedlně stálo skrz snažnost řiditelůw a spráwcůw swých, tak že tomu obyčeg/ té

zwyklosti, a té wjře w Srdcy gjch založené a vpewněné/ žádná lest Diabelská odepřiti nemůže / yakož o tom dobře powěděl Muž geden Včený řka: Vt difficillimum ac periculosissimum est annosas arbores, quæ jam latè sparsêre radices, reuellere loco, & alio transplantare, ita Rempublicam longo tẽpore suis inueteratam institutis, ad aliam vitæ rationem traducere non licet citra maximos rerum motus. Neb když maudrý a Včený Sprawce Města gest, giž tam pořádek dobrý býti musý / wsseho se z Kněh a přjhod cyzých dowědi, a giné nauči/ yak Aristippus tázaný Vtri rei plus debere se fateretur libris an armis, odpowěděl/ Ex libris & arma & armorum Iura didici.

Czasu toho kteréhož gsem

Knihy tyto spisowal žiwi byli při Městě gmenowaném Muži w swobodném Vměnj nad giné wznessenj.

Mistr Tomáš Zelendr z

Prossowic gehožto znamenj Wládycké takowé gest.

Ssebestyán Pechowský z

Turnsstegna, w gehožto Domě Arcyknjžata Rakauská / Maximilian/ Mathyáš stáwati ráčili, anobř y G. M. Cýsařská Rudolff toho gména Druhý/ když pro mornj nakaženj z Prahy do Plzně se wyprawiti ráčil / w tehož Domě přes ten wssecek čas pokudž nedůhowé Mornj w Městech Pražských trwali / obydlj sobě oblýbiti ráčil, gemužto odgižděgic / znamenj na Wládyctwj dané ozdobil a okrássil etc.

Adam Hýrš z Raudné.

Mistr Jan Kleo z Raudné / gichžto obau yakožto Streycůw Erbownjch gest znamenj Wládycký takowé.

Mistr Ssymon Plachý z Třebnic přednj Pýsař Raddnj, gehožto znamenj Wládycké na před w Listu 406. položeno gest.

Mistr Kasspar Stehlik z Cienkowa, a ginj mnozy / tolikéž y z Obce, Lidé ctnostnj, bohabognj a pobožnj, o njchž se tak mluwiti může yak Doktor Beda pýssyc de Templo Salomonis lib: 1. mluwj o onom Muži Swatém Jobowi, žádagjc aby ho w tõ ginj následowali/ řka: Iob dicitur quod erat simplex & rectus, simplex videlicet per Innocentiam mansuetudinis, rectus cautela discretionis, simplex quia nullũ lædere, imo cuiuis prodesse desiderabat, rectus quia se à nullo corrũpi permittebat. Tau ctnosti téhož Města Obywatelé ozdobeni gsau, a tau se samau sprawugj/ yakož sama ta gjch stálost při njžto vstawičně stogito vkazuge/ wedlé naučenj Ecclesi: napsaného w Rozdjlu Pátem, takto: Esto firmus in Via Domini & in Veritate sensus tui & scientia, & prosequatur te Verbum pacis & Iusticiæ, magic wždy w pamětí oná slowa kteráž

Apostol mluwj k Židům, Participes Christi effecti sumus, si tamen initium Substantiæ ejus, usq; ad finem firmum retineamus. Dobřeť začal Pán, dobrý počátek/ y dobrý pořádek začal / lepssyho žádný začiti nemůže, yakž Apostol mluwj 1 Corint: cap: 3. kteréhožto gruntu a založdu, poněwadž se oni Plzensstí dobře a spasytedlně vgali potřebi gest aby w tom až dokonce sstiastně z milosti Božj setrwali, a yak to od Předkůw swých w čistotě přigali, tak toho Potomkům swým z cela a zauplna dochowali a zanechali / neb napsáno gest v S° Mathausse w Rozdjlu 24. Qui autem perseuerauerit usq; in finem, saluus erit.

Gest také w témž Městě Bratrstwo Literátů Blahoslawené Panny Marye, při Kostele farnjm na Kruchtě založeno, indulgentijs, to gest mnohými a wzáctnými milostmi Duchownými od Řzehoře toho gména 13. Papeže, Neywyžssjho Biskupa Řjmského obdařené / a těmito njže psanými slowy w Jazyku Latinském sepsané.

GREGORIVS P. P. XIII.

Ad futuram rei memoriam, Saluatoris & Dn. nostri Iesu Christi, qui ineffabili suæ charitatis exuberantia antiquum hominis Lapsum per immaculatum corporis sui voluntariũ in salutiferæ crucis ara sacrificium expiare dignatus est, vices licet immeriti gerentes in terris, fideles populos Pastorali nostræ curæ, & solicitudini commissos, ad deuotionis sinceritatem, & confessionis, & Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentorum participationem, nec non aliorũ charitatis, & pietatis salutarium operum exercitium esca spiritualium alimentorum indulgentijs, videlicet & peccatorum remissionibus, iuxta nobis traditam ligandi & soluendi potestatem, libenter inuitamus, ut ex inde suorum abolita macula delictorum, præmissæ expiationis fructum facilius consequi, & ad æternæ saluris gaudia feliciter peruenire mereantur. Cum itaq; sicut accepimus aliquot Christi fideles Ciues et Nobiles ciuitatis Pilsnen: nobis ob singularem in fide Catholica tuenda, & retinenda, constantiam merito charissimæ, sæpè diebus festis in unum conuenire, peccatà sua confiteri, Eucharistiæ sacramentum sumere, de rebus ad eorum Spiritualem consolationem, & profectum pertinentibus colloqui instituerint; Hos cupientes ut ipsi Christi fideles salutaribus operibus huiuscemodi & feruentius intendant, quo exinde maiora spiritualia munera se adipisci posse cognouerint, precibus quoq; nomine dictorum Ciuium nobis humiliter porrectis inclinati, de Omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus Christi fidelibus congregationis huiusmodi, qui post, præsentium notitiam die per eos eligendo, præmissa peccatorum confessione Sanctissimam communionem sumpserint, plenariam, nec non eisdem Christi fidelibus, & alijs pro tempore dictæ congregationi addicendis pænitentibus & confessis in mortis articulo etiam plenariam.

Rursus Christi fidelibus de eodem numero præsentibus, & futuris singulis vicibus, quibus confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum huiusmodi debita cum deuotione sumpserint, in singulis festis Beatæ Mariæ Virginis, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgemus & remissionẽ per præsentes elargimur. In Paschatis autem, & Pentecostes, ac Sanctissimi Corporis Christi, nec non omniũ Sanctorũ die primo Nouembris celebrari solitorum, & singulorum Apostolorum, ac Natiuitatum eiusdem Dni nostri & Sãcti Ioannis Baptistæ festiuitatibus decem annos, in reliquis vero diebus totius anni, quinq; annos. Ad hæc ipsis fidelibus præsentibus & futuris, qui Missæ Sacrificio diebus feriatis interfuerint, et qui paruum officium Beatæ M.

V. ſeu coronam, vel tertiam Roſarij partem deuotè recitauerint, quicꝫ veſper-
tino tempore antequam cubent conſcientiam ſuam diligenter examinauerint,
quoties id egerint, toties unum annum. Præterea ipſis hoſpitalia paupe-
rum, et alia pia loca ut infirmis & alijs egenis perſonis inibi exiſtentibus auxi-
lio ſint viſitantibus, toties quoties id egerint centum dies. Qui vero ex eis
unam miſſam pro anima unius de eodem numero defuncti quandocunqꝫ, & in
quauis Eccleſia celebrari fecerint, tres annos, qui autē pro alicuius ex corū
numero ægroti ſalute ter orationem Dominicam, & toties ſalutationem An-
gelicam recitauerint, ſingulis vicibus, quibus id fecerint, centum dies, qui
vero ex eis alicuius defuncti de eorum numero exiſtentis cadauer, dum ad
ſepulturam Eccleſiaſticam defertur, aſſociauerint, aut ſepelierint, vel ſepelien-
tibus auxiliati fuerint, toties quoties id egerint, Centum dies de iniunctis eis
ſeu quomodo libet debitis pænitentijs miſericorditer in D. releuamus, Con-
trarijs non obſtantibus quibuſcunqꝫ. Datæ Romæ apud S. Petrum ſub
Annulo Piſcatoris die primo Decembris. M. D. LXXVIII.
Pontificatus noſtri Anno Septimo. Cæ. Goloricrius.

Kauřjm Měſto od něhož Krag ſlowě Kauřimſký / založenjm prwněgſſy nežli Praha ſe nacházy, nebo založeno geſt od Lecha w Létu 653.

Hágek Kronykář Czeſký o založenj Měſta tohoto wyprawuge ſlowy takowými.

Lech Knjže mladſſý Bratr Czechu magjc welikau Czeled pod ſwau ſpráwau vmjnil ſe oſaditi na Wýchod Slunce, a ty wſſecky Kragjny Bratru ſwé[u] ſtarſſý[u] poſtúpiti / giž magjc wědomoſt ſkrz ſſpehy o Kragjnách gjných. Wzaw tedy odpuſſtěnj od Czecha, y od wſſech Přátel ſwých / Přátelſký ſe ſewſſemi rozžehnaw tā ſe obrátil / kteréhož ač nerádi puſtili, wſſak pro geho dobré muſeli k tomu powoliti, žádawſſe hoa by daleko od njch neodcházel /

z přjčiny té geſtližeby kdy gaký Nepřjtel gim ſe vkázal / aby gim yako Rodině pomocnjkem byl / což on včiniti připowěděl, a odcházegic giž od Hory Zřjp, kdež ſe Czech oſazowal mluwil k njm řka: Bratřj a Přátelé milj třetjho dne než Dennice wzegde, wſtupte na Wrch, a yá toho čaſu Oheň včiniti poručim, a kdež ſpatřjte Bleſk Ohně a Deymu Kauřenj / tu znegte mé oſazenj, a tak tam počal Měſto ſtawěti / kteréž welikými Waly kázal oſypati, a od toho Kauřenj dáno gemu gméno Kauřim, kdež y množſtwj Weſnic okolo něho založiti poručil. Potomně při Létu Páně 676. odewzdal Lech to Měſto gednomu z Přátel Czecha Bratra ſwého řečenému Bořiſlaw, a ten ſe počal Krage toho Knjžetem pſáti.

Dolis Knjže Kauřjmſké

potomek Boryſlawůw dlauhý čas připokogi zůſtáwage Kauřjm Měſto mocné Zdmi ohražowal / a Domy w něm ſtawěti kázal / kteréž potomně yakž Hágek pjſſe Léta Páně 853. Ohněm domácým ſkrz neſſetrnoſt z gruntu wyhořelo / tak že ani gednoho Domu nezůſtalo / nicméně ſkrz pilné pečowánj a ſnažnoſt Knjžete Doliſa na giném mjſtě wyſtaweno / a Zdi tluſtau obehnáno. Poručil pak Knjže Dolis aby ge žádný wjce Kauřimem nezwal / ale aby od gména ſyna ſwého řečeného Zlič / ſlaulo Zlicko.

Knjže Zlič po Otcy panowal

y o to ſe ſnažil aby wedlé wůle Otcowſké Měſto Kauřjm Zlicko ſlaulo / řka giž tomu nechceme aby ſe wjce Kauřilo / nicméně poněwadž ani za žiwota Knjžete Dolyſa ani za žiwobytj Syna geho Zliče dokonáno nebylo / gedni gemu řjkali Licko a druzý Kauřjm / což až poſawad ſe zachowáwa.

Léta Páně 859. Kraſnik

druhý Syn Doliſůw Knjže Kauřjmſké ginak Zlicſké / Mládež wjce wſſetečný nežli ſtatečný / Neklana Knjže Czeſké neb Pražſké znage býti ſtraſſliwého / počal w geho Knjžetſtwj Pražſkém ſſkody činiti / prawjc před ſwými Lopotami a Wládykami / že on má Wyſſehrad opanowati / gehožto prchliwoſt Neklan krotjc / žádal geho ſkrz Poſly aby Wogny nepotřebné nezačjnal a budeli ho o to žádati / že gemu chce něco Země ſwé při Mezech vděliti / a přátelſky pro dobrý pokog poſtaupiti / ale on Poſlům odpowěděl, že gemu neo Meze gde, nýbrž o wſſecko Knjžetſtwj Czeſké / o které on s nim chce činiti mjti / a za tim podmanil ſobě Dwory geho Draſſtiny / Sſtworce. W tom Muž geden Montanus to geſt Horák / kterýž měl ſwůg Dwůr we Wſy řečené Dubnik nedaleko od Knjžetſtwj Kraſnikowa / wěda o tom že Kráſnik má obyčeg každého dne na Kratochwil wygjžděti, a Služebnjky ſwé k bogi cwičiti / pogaw k ſobě

D[illegible] a čekal naň w Lese s powolenym Knyžete Neklana/ chtě ho z Kaufjma wygjždějcyho zastjhnauti a geg tu gjti neb zabiti. W obyčegnau hodinu Krasnik wygel na kratochwil s Služebnjky swými/ a on včiniw okřik s těmi Dwanácti naň wyskočil. Služebnjcy domnjwagjce se že gich wětssy počet w Lese gest hned prchli/ a Krasnik za nim/ nicméně Horák s swými sylně na vtjkagjcý dotjral až práwě k Městu Kaufjmu a tu na té Cestě samého Krasnika ranil/ a několik Služebnjkůw geho zamordowal/ wssak nicméně Krasnik raněný na rychlem Koni do Města vgel/ a hned wypadli Kaufimsstj Knjžeti napomoc tak Horák s swými nazpět vstaupiti musel.

Nedlauho potom wyprawil Neklan Wsseboge Syna Kladowcowa Muže statečného s nemalým počtem Lidu proti Krasnikowi/ poraučege aby Krasnika z geho Knjžetstwj wyhnal y wessteren Krag ten zplundrowal/ čimž Wssebog neprodlel/ a hned počal weliké sskody činiti w Knjžetstwj Kaufimském/ dobyl Hrubowa, Zasmuku a Witice dobyl také Hradu řečeného Trissow a Pana který na něm byl swazaného Knjžeti Neklanowi odeslal s množstwjm giných Wězňůw a Kořisti znamenitau/ kterauž Neklan wssecku Wsseboowi darowal, a on gi mezy swé Bogownjky rozdělil.

Léta Páně 862. Muž geden statečný gmenem

Kolnug Syn Pětimjrůw ze Wsy Huntiče který Roku předessleho s Wssebogem na sskodách Kaufimských byl zawidic Wssebogowi že tak owau w wssech slawu a v Knjžete Neklana milost obdržel/ předstaupil před Kněže žádage ho aby mu tři Sta Lidu bogowného dal/ nimžto že chce Krasnika z Kaufjma wypůditi/ a to Knjžetstwj gemu podmaniti. Kněže s giným Wládykami na to se poradiw včinil tak/ a dal mu k tomu powolenj y Lidu welký počet. Wygel tehdy Koldug s Lidem/ a položil se v Kaufjma nenadale/ y počal Město pilně dobywati we dne y w Nocy nepřestáwage. Měssťané pak a giný z strany Knjžete Krasnika/ Pátého dne časem nočnjm z Města geg wypustili tegně přes Zed který vssel na geden Hrad pewný řečený Skalice/ a tam byl tegně chowán, očekáwage yak se dále djti bude. Osmého dne wznáwagjce Kaufimsstj že se neobranj/ k Smlauwám přistupowali/ y chtěli rádi wssecky Statky swé tam zanechati/ gedno m aby při žiwotech zachowáni byli/ ale žádným spůsobem nechtěl k tomu Koldug powoliti, mluwje, wassi Statkowé y žiwotowé giž gsau w rukau nassich/ a w tom statečněgi poručil Města dobýwati. Bethak Syn Horakůw/ Bránu hořegssj wysekal a wskočil s některými do Města potom Koldug Heytman a giný Rytjři za nim tu mordowali těch některé naporad/ nemnoho gich swazaných k Neklanowi poslali na Wyssehrad s hognau kořisti wssak nicméně Městu neublj žili očemž wssem zwěděl Krasnik/ a newěda se nikam ginam obratiti po takowém nesstěstj wygel z Skalice a pustil se do Morawy k Králi Morawskému Léta Páně 864. v kteréhož zgednaw sobě pomoc proti Neklanowi/ vmínil znowu proti němu Bogowati/ očemž yak zwěděl Neklan/ bez meskáni poslal do Čáslawě množstwj Lidu Zbrogneho/ aby zbraňowali Morawanům wgjti do Země České/ kteřjž když se wssickni spolčili/ dali bitwu Morawanům a ge na hlawu porazyli/ y samého Krasnika zamordowali/ yakž doloženo w Poslaupnosti Knjžetcý.

Po Smrti Krasnika/ byl

Knjžetem Kaufimským Leslaw/ který vmřel bez dědicůw w Létu Páně 876. po geho Smrti Knjžetstwj Kaufimské dáno bylo Mstibogowi Bratru Hostiwita Knjžete/ yakž o tom čteš w Knjžetcý Poslaupnosti.

Léta Páně 885. sesslí se Ze-

mané Krage Kaufimského k Mstibogowi swému Knjžeti/ a gemu radili aby Kraginu swau rozssjřowal který vposlechl gich raddy/ a počal Kraginu Pražskau hubiti/ a Wsy kteréž geho nebyli sobě přiwlastňowati. Hostiwit Kněže Bratr geho starssy poslal k němu aby takowých wěcy před sebe nebral/ ale on nic méně na swém stál, tak že přinucen byl Hostiwit Wogsko proti němu wyprawiti, nad nimž Spráwce a Heytmany nařjdil Sstramjka a Sskwora. Ti vpřjmě tahli s Lidem k Kaufimu, a položili se neyprwe mezy Kaufimem a Witčí, a když k Městu přistaupili Mstibog wida že s swými práw nebude, wsedl na Kůň a gel k Bratru žádage za milost/ kterauž při něm obdržel, a hned posláno k Heytmanům aby žádnému wjce sskody nečinili. Hágek w Listu 58.

Následugjcýho Léta/ to gest 836. Hostiwit

Kněže České yakožto milownik pokoge/ chtě Synům swým pokogné Knjžetstwj včiniti/ sebral počet nemalý Lidu, gel s njm na Horu řečenau Neklasowina, a odtud poslal pro Bratra swého Mstiboge na Kaufim, kterýž když přigel/ zustali na tom gednomyslně, aby Knjžetstwj gedno od druhého odděleno bylo. Y kázali bez messkánj dlauhý a ssyroký Přjkop wymetati swými náklady, a na několika mjstech Mosty zdělati. Tim spůsobem rozdělená byla Knjžetstwj, a tim spůsobem Knjžata Bratřj wlastnj se vpokogili.

Drslaw Syn Mstibogůw Kněže Kaufim-

ské w Létu Páně 925. wida pokogný žiwot oneho Swatého Knjžete Wácslawa/ powstal proti němu chtě gey z oneho Knjžetstwj wypuditi, ale Božskau pomocý od něho poražen gest, yakž dotčeno při spjsowánj žiwotůw Knjžetcých.

Czasu Jarnjho w Létu Páně 955. přibylo

Kaufjmským nesnázy a nepokoge, půwodem Vhrůw a Morawanůw/ kteřjž sylau welikau wpadli do Krage Kaufimského, a tu činili znamenité sskody! Pěssy také počali tu Krage okolo Labe plundrowati, a wypálili Hrad Libicy někdy od Libusse založený. Kněže Boleslaw s Raddau Wládyk a Pražanůw wyprawil proti njm Wogsko, aby gim wjce sskod činiti nedopausstěli/ o čemž když zwěděli Vhři, w gednom se Lese teyně položili v

Wſy Lhotic a když ſe Czechowé přes Rzeku Labe přeplawili/ Vhři na ně ne nadále wyſkočili, a porazyli ge na Hlawu. Po takowém wjtězſtwj puſtili ſe Vhři dolu wedlé Labe, ſſkody weliké tak na Statcych yak na Lidech činili, a Wězně do Vher poſylali/ wſſak Ohněm nevbližugjce neb ſe tu chtě li oſazowati. Gini pak Vhři geſſto w Kragi Kauřimſkém pozuſtáwali/ magjce ſpráwu že gich Lid pěſſy nad Czechy ſwjtězyl/ přeſtali trochu Kaufimſký Krag hubiti, a počali ſobě Měſto nedaleko od Kauřima ſtawěti, a nazwali gméno geho Feywar, to geſt bilé Měſto/ a tak Kauřjmſſti měli welikau auzkoſt před Vhry. Boleſlaw vkrutný ſebraw opět welký počet Lidu, wyprawil gey proti Vhrům do Krage Kauřimſkého včiniw nad njm ſprawcy Zwikoſſe Syna Krábowa Muže ſtatečného, kterýž když přitáhl nahoru řečenau Neklaſſowina / potkali ſe s njm Vhři, a opět porazyli Czechy y Zwikoſſe Heytmana zabili / z čehož magjce potěſſenj, Dědiny Kauřimſké mezy ſebau dělili.

Léta Páně 958. znamenaw Knjže Boleſlaw

že wždycky den o dedne přibýwá Vhrůw a Morawanůw do geho Země / ſebral znowu Wogſko, a táhl ſám oſobně s njm na Vhry / chtě gim překážku včiniti aby ſe w geho Zemi neoſazowali a Měſta začatého nedokonali / y položil ſe s Ciechy ſwými na Neklaſowině, kteřjž nebyli to wděčnj / prawjce že to mjſto neni ſſtiaſtné, a tak počali proti Boleſlawowi reptati / kterýž gim odpowěděl řka, muže býti to mjſto neſſtiaſtné, ale Den ſſtiaſtný zegtra mjti budeme, neb wſſecky náſſe Nepřáteli porazyme.

Vhři gſauce boge žádoſtiwi téhož dne přitáhli, a od Czechůw ſe nedaleko položili, a to s welkým počtem Lidu / yakého ſe Czechowé nenadali/ nic méně wědauce o obyčegi gegich kteréhož w bitwách vžjwagi, čaſem nočnjm nadělali mnoho w ſwém Wogſſtě Příkopůw hlubokých y ſſyrokých / kteréž po wrchu přikrýli. Ráno pak když ſwjtati počalo, Vhři newědauce o těch Přjkopich / s křikem a hřmotem welikým do Czeſkého Wegſka wſkočili, a Czechowé ſe gim rozſtaupili : Tok Koňowé gich na Hlawy do těch Přjkopůw padali a Czechowé ge Rzemdihy bili a mlátili, y rychle záſeky od Kauřimſka včiniwſſe, vtikati gim zbraniowali / a tak obdržawſſe wjtězſtwj, na zegtři brali ſe k gich Měſtu Feywaru, a položili ſe v něho blýzko žádného odporu nemagjce/ čemuž ſe náramně diwili: wyſlali potomně Sſpehýře / kteřjž zwěſtowali, že žádného w Měſtě neni, y kázal Boleſlaw wſſecko cožkoli w něm bylo pobrati, a mezy Bogownjky rozděliti/ a Měſto ſamé poručil w niweč obrátiti.

Kauřimſſti Obywatelé z ſwého Měſta wyſſli proti Knjžeti Boleſlawowi weliké gemu děkowánj činjce / že geſt hlawné gjch Nepřáteli odehnal, a při tom mu oznámili/ že Pán gich Hoſtiwit Knjže Kauřimſké dáwno od njch odgel / o němž že newědi žiwylý geſt čili mrtwý/ a protož že gey za Pána přigjmagi. Boleſlaw vznáwage takowau náchylnoſt k ſobě Měſſtianůw Kauřimſkých / rozkázal gim aby z onoho rozbořeného Měſta wſſecko Kameni a Dřjwi pobrali, a ſwé Měſto tim oprawili, což oni včinili a Dum kráſný v proſtřed Měſta dali poſtawiti / gemuž gméno dali Radnj a neb Saudnj Dům. Nedlauho potom mezy ginými Měſty, Kauřim bylo Měſto neyſlawněgſſy a neyozdobněgſſy.

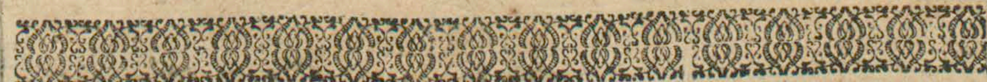
Léta Páně 1412. Kauřimſſti vſlyſſawſſe co ſe

ſtalo w Czeſkém Brodě, a kterak geſt od Pražanůw welmi rychle dobyt / a kterak Měſſtiané w něm hanebně byli zmordowáni, a někteřj w Sudech ſpáleni/ nemalo ſe takowé Nowiny vlekli : Po dlauhém rokowánj z gednoſworné myſli wyprawili Poſly ſwé s plnau mocy k Pražanům, a gim ſe dobrowolně poddali, prawjce že chtěgi tak wěřiti yakkoli oni na ten čas wěři/ y na potomné čaſy wěřiti budú; což ſlyſſjce Pražané neměſſkali od Brodu odtrhnúti, a bez mnohých odtahů k njm ſe obrátili/ a na znamenj pokoge a ſmjřenj, poručili tu w Měſtě wýborný Klaſſter Swatého Martina wybrati a wypáliti, kdež také pochytiwſſe Pět Kněži/ hned ge ti ſami Bogownjcy za hořegſſj Bránu s welkým křikem wedli, a wzawſſe ge do ſmolných Sudůw ſlamau djry zacpali, a tam ge ſpálili.

Léta Páně 1431. w Pondělý před Swatým

Wjtem / nedaleko od Měſta Kauřjma, ſpadl weliký Oblak Deſſkowý, z kteréhož weliké rozwodněnj přiſſlo, Woda v téhož Měſta Domy a Stodoly z gruntu wywrátila, Lidi y Howada ztopila, na Obilj nenabytau ſſkodu včinila / z čehož y drahota byla.

Má Měſto to Jarmarky dwa / geden w Pondělý po Nowém Létě / Druhý w Pondělý prwnj po Narozenj Pány Marye, Trhy každý Teyden.

Ziatec Měſto od něhož Krag ſlowé Ziatecký kterého čaſu, a od kohoby založene bylo / wyprawuge Hyſtoryk Czeſký Hágek důwodně těmito ſlowy.

LEta 718. Swach Syn Horssu Wnuk Lechu, Muž welmi Bohatý s welkým počtem Čeledi a Dobytka, obrátil se od Zřýpu na Západ Slunce, a při gedné Ržece kteráž slowé Ohře/ to gt teplá neb ohřjwagjcý/ Luk sobě mnoho nadělati rozkázal, y hradbu neb ohradu ssyrokau sobě z Dřjwj sspůsobiti dal, do kteréž Dobytek na Noc wpausstěti poručil/ a že ta Kragina Zemi welmi aurodnau měla s pilnosti gi Swach meytiti, Lesy páliti, z kořené wykopáwati, a Luk y Dědin přjčiniti rozkázal. Potomně nedaleko odtud, znamenaw mjsto welmi přjhodné také y ssyroké nad Lukami, na něm Město dřewěnné založil, a pro hognost Luk kteréž byli w té Kragině/ tu Kraginu Lucko nazwal, a Město aby téhož gméno užjwalo rozkázal. Že pak byl brzo smrti zachwácen / Obýwatelé té Kraginy pro Syna Swachowa kterémuž Hlasyslaw gméno bylo, aby Město od geho gména gmenowáno bylo usylowali, a gini že pod Město Z itoka z Rjeky zatekala a neb tekla, Ziateč gemu řjkali a tak slowé až posawad.

Za dnuow Hlasysslawa syna Swachowa Léta Páně 750. Lučané neb Ziatečtj/ záwisti hnutj gsauce/ že byla Sůl nalezena/ Města tu stawěti nedopustili Služebnjkowi Knjžeti Nezamysla gménem Holotowi/ čínice gemu wewssem welikau překážku. O čemž mage zprávu Nezamysl/ welmi se hněwem roznitil proti Ziateckým, a Pánu gegich, y poslal k nim napomjnage aby takowému djlu na překážce nebyli/ což učiniti připowěděli/ wssak nicméně aby Sůl wařena nebyla / tegně sskody činili/ Hrnce rozbigeli/ Pece bořili y studnice zasypowali. Slánsstj nemohauce déle snésti takowé křiwdy/ obořili se na Lučany Wogenský/ a zbili gich množstwj / kteřjž také o tom přemegsleli yakby se mohli nad Slánskými pomstiti / což druhého Roku dowedli/ neb když Slánssti Sůl wařili, tito na ně wyskočili / rozehnali ge a Město Lidem swým osadili.

W Letu Páně 766. Lučané ginák Ziatečti obáwagjce se negakého nepokoge/ když uslisseli že Nezamysl Dwůr Wyssehradský oprawowal/ oni též Město swé Lucko Zdmi wysokými obehnali / aby se časů přjhody měli kam utecy / a před nepřjtelem statečně se brániti mohli/ a tak za dlauhý čas w pokogi zůstáwali.

Ale Léta 805. připadla na ně nepokogna chwjle, negaký Rohowic přitáhl proti nim s sylau welikau / o kterémžto předsewzetj magjce oni dokonalau zprawu když ho w swém Městě měli/ mohli s nim nakládati wedlé swé wůle/ wssak nic giného gemu neučinili/ gedno ni žeho z Města spolu s pomocniky geho wyhnali/ kterýž se gim na ten čas yakožto w Městě gegich protiwiti nesměl / ale potom gsa propusstěn na gedné Hoře mjsto spatřiw přihodné tam se osadil / na kterémžto mjstě bydleli někdy Boiemowé/ a řjkali Městu tam založenému Břimota/ kterémuž Rohowic dal nowé gméno/ totiž Wladař / a odtud činil sskody weliké Lučanům.

Při Letu Páně 809, dotčený Rohowic Wrssowec Město Lucko y wessteren onen Krag welmi hyndrowal/ Wesnice pálil, Lid gjmal, mordowal/ a přibrawsse se k Městu náramně gemu sskoditi počal/ kterémuž Lučané sylně odpjrali / tak že w tom ssermiclu Rohowice raněného yali/ ale naprawiwsse se Wladařsstj, zmužilegi na Lučany dotjrati počali/ tak že gim zase Rohowice zagatého odňali/ y množstwj Lučanůw zgjmali a zmordowali.

Léta Páně 821. z giné strany Lučanuom nepokog se zgewil / neb Němcy od Západu Slunce přes Hory a husté Lesy do Czech wtrhli/ a Ziateckým wssudy okolo Města Dwory, Wsy plundrugjce, weliké sskody činili. Poslali Lučané k Knjžeti Wogenowi, geho o pomoc žádagjce/ kterýž rychle gim na pomoc dwě Stě Mužůw Bogownjkůw skussených wypravil/ gichžto Wůdcy byl Kadaň, kterýž se u Lucka osmnácte dnj tagil očekáwagjce na Němce/ ale wědauce o tom owssem skrz Sspehéře Němcy nesměli se z swých Kragin pustiti na ten čas/ a čekali časů w kterémž by se Czechowé nemyslice na nepřjtele ubezpečili. Kadaň tehdy Heytman Lidu onoho/ spatřiw mjsto přjhodné odkudž by někdy y Lučanům na pomoc přispěti mohl/ nedaleko od Ziatče Město založil/ a dal mu gméno od gména swého Kadaně.

Léta potomně 824, Němcy čas k tomu spatřiwsse přináležitý/ činili mnohé sskody okolo Lucka/ proti kterýmž Knjže Wogen na retuňk Lučanům přitáhl / mage Tři Sta Sedmdesáte Mužůw weybornýých. K němužto když se připogili Lopotowé, Wládyky a Zemané/ dawsse Knjžeti Sedmdesáte Mužůw/ kázali mu se naspátek wrátiti/ a na geho mjsto wolili za zprawcy Bezděcha Sswagra geho / Bratra Baňky Kněžny Manželky Wogenowy. Ten s oněmi třemi Sty Mužůw položil se w Lese nedaleko od Lucka/ a odtud poslal k Lučanům/ wěděliliby co o nepřjteli aby gemu oznámili/ kteřjž dali zprawu tu kterauž měli od Sspehéřůw že Sasowé sylně táhnau chtjce Město Ziateč z gruntu wywrátiti/ pročež se žádagj aby y on byl pohotowě retuňku dodati/ a nápodobně wzkázali k Kadaňowi.

Nazegtřj ukázali se Němcy na Polých Luckých w welké počtu/ a počali se sobě ležení činiti. Kadaň také přitáhl a skryl se w Lesých tak aby o něm Němcy žádné wědomosti neměli. Mezy tim Sasowé sylně k Městu ssturm pustili/ a Lučané magjc Smlauwu s pomocnjky otewřewsse Bránu Lid oděný z Města wypustili / kteréhož wjce nebylo gednom 220. osob. Kak ge Němcy spatřili/ uprkem na ně se waliti chtěli/ ale zbraňowal gim Heytman dokawádž by Ziatecké dále od Města neodwedl/ aby ge mohl od Brány zeskočiti/ a tak giž čas k tomu býti smegsslegice / wzkřjkl na swé Němce aby bili Lučany bez litosti/ ale oni směle se s Němcy potkali w naděgi rychlé pomocy/ kteráž ge neminula/ neb neyprwé Kadaň z Lesa wyskočil a w bok Němcům udeřil/ y welkau sskodu w nich učinil. W tom Bezděch s Pražany od

strany Wýchodnj wběhl w druhý Bok Německým kterijž se welmi vlekli/ wssak niemené statečně se bránili. Trwala bitwa půl dne / a wijtězstwij gednák na tu stranu gednák na druhau se nakloňowalo / až při posledku Czechowé plac obdrželi/ Tisýc Němcůw zbili/ vteklo gich wijce než půldruhého Sta. Czechůw padlo Sto Padesáte Sedm/ zraněných načteno Dwadceti tři.

Po wijtězstwij obdrženém / Lučané swé pomocnijky wijtali/ a třetjho dne se rozgeli/ Bezděch na tom mijstě kdež s Lidem ležel/ krásný Dwůr postawiti dal/ a nazwal gey Bezděchowice a nawrátil se k Knijžeti s radostí.

W Létu Páně 832. Lucký

Krag weſſkeren ginák Ziatecký / Wratislaw Knijže/ mladssj Syn Wogenůw za Podijl wzal a starssy na Stolicy Otcowské zůstal přestáwagijce oba na tom yak byli od Přátel a Wládyk podělenj. W tom přissli Poslowé od Lučanůw k Knijžeti Křezomyslowi wyprawenij/ oznamugijce že Missňané s welkau mocý strogij se na Lučany. Knijže bezmeſſkánij obeslal Wládyky / a při tom ge žádal aby Bratra geho Wratislawa na dědictwij doprowodili/ což oni včinili/ přikazugijce wssj ony Kragině/ aby gemu wssickni poslussnost zachowali/ a gestližeby potřeba vkazowala/ připowěděli gemu/ pomocy a retunké rychlým gey neobmeſſkáwati. Lučane přigawsse Pána/ Dům krásný v hořegssij Brány gemu postawiti dali/ a Němcy o tom wssem magijce dobrau wědomost, kterak Knijže wždycky giž w Lucku bydleti bude y kterak wssickni Czechowé slibili gey w čas potřeby neopausstěti / nesměli se dále do té Kraginy pustiti/ a tak Wratislaw w dobrém pokogi panowal.

Když se psalo Léta Páně 851. Wratislaw Knijže

Lucké Pán pokogný a dobrotiwý Vmřel / a nad Libočany na Hrobce pochowán. Zanechal Syna Wlastislawa / kteréhož Lučané zwolawsse tu wssecku Kraginu od Austi pod Ohru Řieku a až do Hor Německých v wedli na Pussčiadla / tu gey na Stolicy Otce swého posadili a Czepicy tu w kteréž měl obyčeg Wratislaw choditi wstawili na Hlawu geho / y činili gemu wsselikau poctiwost a poslussenstwij slibili / tak yako Knijžeti a Pánu swému dědičnému.

Cžtwrtého Léta po Smr-

ti Sstreyce swého Knijžete Pražského / Wlastislaw znamenaw Syna geho Neklana býti Cžlowěka sprostného / pozdwihl se w mysli swé/ y swolal poddané, rozkázal gim Město Lucko ginák Ziateč Zdi tlustau ohraditi / oznamugjce gim, že chce netoliko Bilinskau Kraginu pod Řzeku Ohru neb Labe, ale y Plzenský y Pisecký Krag ano y Prahu k Luckému Knijžetstwij připogiti, což slissijce Zemané a Wládyky schwálili předsewzetj takowé, y k tomu radili / a slibili we wssem nápomocnj býti. Knijže tak

dal gim k tomu powolenj a swobodu, aby sobě pewné Twrze y Hrady stawěti mohli z Dřjwj a z Kamenj/ w kterýchžby bezpečnj byli před Nepřáteli. A tak magjc wěku swého 26. let Wlastislaw / zdál se sobě nad Neklana býti hodněgssij Wrchnosti/ y vmjnil mu wssecko Knijžetstwij Pražské mocý odniti/ yakož k tomu se sylně strogil.

Druhého Roku některj Lučané/ aby se w tom

Knijžeti Wlastislawowi zaljbili/ počali okolo Teynce a Budince w Nekla nowých Wsech a w Městečkách sskody činiti s powolenjm Knijžecým/ w němž neměli žádného odporu. Sám také Wlastislaw gezdjc po Horách w Kragině Bilinské nalezl mjsto gedno, kteréž se gemu welmi dobře k stwořenij Města zaljbilo mezy dwěma Horami/ z nichž gedna slaula Přípek a druhá Medněk. Tu tehdy wymkřiw plac Města mnoho Lesůw posekati kázal/ a z toho Dřjwj tolikéž y z Kamenj Město stawěti poručil. Když dokonáno bylo/ dal mu gméno Wlastislaw / kteréž se až posawád za Třebnicy spatřuge/ a stogj Wes na tom mjstě řečená Wlastislaw bljzko od Hradu řečeného Skalka.

Cžim dále tim nepokogněgi se chowal Wlastislaw k Neklanowi dobrému Knijžeti / kterýž se ho náramně obáwal/ což znagjce Lučané, weselegi předsewzetj swé konali/ yakož nedlauho potom sebrawsse se táhli Wogensky k Hradu řečenému Pacow Hrad / k němužto sylně ssturmowali, tak že ho za půl dne dobyli/ a Pána na něm gawsse řečeného Lozbuď/ poslali gey k Knijžeti Pánu swému / a on poručil mu hned oči wylaupiti. Odtud pustili se k Hradu Zlonic přetwrdému a pewnému / kterýž Ohněm pokazyli a Příkopy okolo něho zametali. Boimir Pán Hradu onoho/ oznámil tu wěc Neklanowi Knjžeti/ kterýž poslal Posly swé k Wlastislawowi Newoge a Loskota žádage aby té Wogny nepotřebné zanechal/ a pokogně se proti němu chowal/ ale Wlastislaw bez mnohého vwažowánij Posly wyslané na gedno oko oslepiti dal/ a tak ge propustil aby se nawrátili k Knijžeti Neklanowi.

To když oznámeno bylo Wládykam a Lopotům sgeli se na Wyssehrad k Neklanowi/ předkládagijce gemu weliké sskody kterež se Zemi dějij/ y hanebné předsewzetj Wlastislawa spolu y s tim včinkem kterýž spáchal nad wyslanými předstjragijce / tak že k tomu selně směřowali/ aby sebraw Wogsko pomstil se takowých křiwd nad Wlastislawem/ ale Neklan yakožto Pán newálečný o ničemž giném nepře negssel gednom yakby Wlastislawa mohl dary vkrotiti/ k čemuž y Wládyky swolili/ ačkoli wěděli to býti wěc nepotřebnau/ y poslánj byli darowé onomu Tyranowi znamenité od Zlata, od Koni spanilých a giných wěcy drahých/ ale ani tak ho neupokogil anobrž k wětssj ho peysse pozdwihl y mysl geho tim wijce posylnil/ neb mnohem wětssij sskody činiti poručil w Knijžetstwij Neklanowém, kterýchž Lučané okolo Slaného Wrchu mnoho načinili též okolo Chodowa a Kladna/ Wsy plundrugijce pálíce a Lid mordugijce. K těm Wlastislaw wětssij Wogsko wyprawil poraučege aby wpadli do Krage Pražského/ a Město Budeč oblehli/ kteréž ač bylo na wysoký Hoře postawene y téměř nedobyté/ wssak nemohlo před mocy Lučanských a Wlastislawských ostati/ neb Sjestnáctého dne dobyli ho a wypálili. To se dálo wedlé Hágka Léta Páně 858.

Následugijcýho Léta / Němcy od Západu

Slunce s nemalým Wogském wtrhli do Knijžetstwij Wlastislawowa/ a nežli se Wlastislaw proti nim wyprawil / mnoho Wsý wybrawsse a wypáliwsse do Němec se obrátili, gsauce toho aumyslu aby znowu wpadli do téhož

Knjžetſtwj s wětſſjmi Wogſkém nežli prwé/ pročež toho Roku Wlaſtiſlaw obáwage ſe Němcůw / Neklana při pokogi zanechal.

Znamenaw potomně při Letu Páně 863. že giž Němcy z Země ſwé newygedau/ počal znowu proti Neklanowi na Wognu ſe ſtrogiti/ wyprawiw před ſebau několik Set Bogowniků / kázal w Neklanowéni Knjžetſtwj Wſy, Měſta kazyti/ ſtaré y mladé napořad mordowati a žádnému neodpauſſtěti. Neklan giž newěda o gine radde/ poručil Zemi Muži gednomu ſtatečnému a bohatému Koldegowi/ y Wogſko témuž ſpůſobil aby nedopauſſtěl déle Zemi plundrowati, kterýž nemeſſkage wytáhl do pole proti nepřátelům/ kteřjž ſe byli na tři ſtrany rozdělili/ ale yak zwěděli že proti nim Koldeg táhne, ſeſſli ſe poſpolu, a ſwedli bitwu s Koldogem v Wſy Tuháně. Přemožený od Lučanů v Neklanowi Wogácy/ y ſám Koldog w té bitwě zahynul.

Při témž čaſe Muž geden řečený Haluz Hrad welmi pewný w Teyném mjſtě magjc poſtawený / gemuž gméno dal Kukla / z něho weliké ſſkody činil Lučanů čaſem Nočnjm lid gjmagjce y Dobytek / nimžto Hrad dotčený nad potřebu naſſpižowal / pročež Neklan mage o tom ſpráwu milowal ho, že on Nepřjtele geho tak tegně potlačowal/ že ani newěděl od kohoby ſe gemu takowe ſſkody dáli,

Téhož čaſu Knjže Wlaſtiſlaw rozkázal ſobě Hrad Lowin poſtawiti/ na kterémž Ženu ſwau chowal/ a ta nedlauho potom od Hromu zabitá a na kuſy rozmetána. Byla Dcera Břeſkowa z Prautku/ gegjž bylo gméno Widiſl. wka/ rozličná Kauzla na tom Hradu prowozowala/ až Hrom na ni vdeřil a Tělo gegi na mnohé kuſy ſtroſkotal/ kteréž ſebrané byli/ a obyčegem Pohanſkým pochowané.

W Létu Páně 867 geſſtě ſe neſpokogil Wlaſtiſlaw s ſwými Lučany / nýbrž wždy vſylowal Neklana z Knjžetcý Stolice zſaditi: Čžaſu gednoho rozkázal ſe wſſemu Lidu na ſſirokau Lautu ſgeti/ což když ſe ſtalo/ wěda on že ne weſſkeren Lid tu přjtomen geſt / ačkoli gich doſti mnoho bylo k bogi ſpůſobných/ poſlal Meč po wſſy ſwé Kragině aby wſſickni z Mužſkého pohlawj / kdožbykoli tak wyſoký byl yak onen Meč/ na Wognu wygel. A tak čaſu Jarnjho w Létu 869. ſeſſlo ſe weliké množſtwj Lidu na Bezděchowſkém Poli, k nimžto ſám Wlaſtiſlaw oſobně přigel/ a odtud poſlal k Neklanowi s takowým wzkazowánjm/ aby ho očekawal Deſátého dne Měſýce Máge na Poli Turſkém.

Neklan s ponuknutjm Rad ſwých hrozně ſe ſtawěl před Poſly/ a zatim obeſlal wſſecky ſwé poddané tak Měſſtiany yak Sedláky / aby na Wognu hotowi byli / a Oſmého dne Máge aby ſe wſſickni položili nad Potokem Bruſka nazwaným. Tehož dne Wlaſtiſlaw položil ſe s ſwými v Budče Měſta ſpáleného/ a tu napomjnal Lid aby ſe ſtatečně w bogi chowali připomjnagjc gim čaſté předeſſlé Wjtězſtwj nad Lidem Neklanowým/ pročež y nynj aby byli giſtj, že Wjtězſtwj obdržj geſtliže gednom ſtatečně ſobě počjnati budau a zmužile proti nim ſe poſtawj/ řka, O byſſte bili netoliko tyto Geſtřáby/ Karohy a Sokoli ale y Supy/ Gryffy neb Nohy y Worly ſebau neſli / abyſſte ge Nepřátelůw waſſich Těli krmili a naſytili. Přjſahám yá dnes ſkrz Marſowau welebnoſt, a ſkrz Meč můg kterýž teď w mých Rukau držim/ že yakž nad nimi ſwjtězym, žádného z Mužſkého Pohlawi nezanechám / y te

Děti zmordugi, a mjſto nich Sſtěniata k Prſům Matek gich přiſazowati rozkáži/ zbitých wſſech nepohřbených nechám, aby wſſickni Pſy gich ſe Těli naſytili, a tak zlé nezbedné Sauſedy wyplenim, y was wſſecky gegich Střjbrem a Zlatem obohatim.

Toho čaſu w Knjžetſtwj Luckém byla gedna Žena kteráž měla Paſtorka gménem Strába, kterémuž před tim nežli ſe na tu Wognu wyprawil mluwila takto: Pamatugic yá na Manžela mého dobré paměti, Otce twého, láſku, kterauž mne žiw gſa prokazowal / wýſtrahu tobě dáwam y raddu, w kteréž geſtliže mne vpoſlechneſs/ wěř mi že w tom Bogi nezahyneš. Prawim tobě tichým Duchem, že Pražané wjtězſtwj mjti budau, téměř wſſickni naſſy padnau/ některý ſnad chatrněgſſj z toho boge vgde. Ty pak včiň takto: kohokoli w tom potekánj neyprwé potkáſs, zamordug gey/ a když z Koně ſpadne, zſedni y ty z Koně twého/ vřež zabitému obědwě Vſſy a wložic ge do Tobolky včiň předně křjž před Nohami Koně twého na Zemi Mečem kterýž mjti budeſs/ a wſedna naň rychle odtud odgjžděg/ nechle dage ſe nikoli, byť neywětſſj hřmot za tebau ſlíſſan byl, a tak ledwa ſám vgedeſs, neb ginj yak gſem powěděla wſſickni téměř zahynau. Včinil Straba wedlé raddy Macochy ſwé/ a tak žiwot ſwůg zachowal.

Neklan genž byl nad obyčeg ſtraſſliwý Sſtyra z Cheynowa magjc s nim tegné ſrozuměnj, Muže welmi ſtatečného a w wěcech wálečných nad giné ſkuſſeného, do ſwé wlaſtnj Zbroge připrawil, a na ſwém Koni téhož proti Nepřátelům wyprawil.

Giž ſſli Hauffowé Čžeſſtj hotowi gſauce k potýkánj toť Baba ſedjcy na Skále wolati počala, nebudeli mezy wámi má radda, ſtane ſe Wogſku waſſemu weliká ſſkoda. To mjti chtěgj od wás Bohowé, Mars, Juppiter Ceres a ginj wſſickni, abyſſte gim Oſlicy obětowali / geſtli že wjtězſtwj obdržeti chcete. Y včinili tak, a zabiwſſe Oſlicy rozdělili gi na množſtwj Tiſyckauſkůw tak aby gedenkaždý kauſek od nj ſnjſti mohl / a hned lepſſjho Srdce proti Lučanům nabyli. Ranjm gitrem djw než Slůnce wzeſſlo/ vkázali ſe Wog: Wlaſtiſlawowa/ a ſſikowali ſe pti Praža: Sſtyr ſpatřiw Wegſko nepřátelſké/ krátkými ſlowy napomenul ſwé takto: Bratřj a ſpolu bogownjcy zdaliž newidjte yak gſau ſe oni náděherně přiſtrogili/ neb v námi pro ſwau peychu chtěgj bogowati/ my zagiſté pro ſwau Wlaſt a pro naſſe žiwoty a bychom ge zachowali bogowati budeme/ poſylněte ſe a wězte že Bohowé nám gſau přjwětiwj/ yakožto oběti náležitau od nás vkroceni. Budeteli Mužj, mužnoſt wám bude yako Zed/ neb mužným a vdatným Bohowé pomáhagj/ a bázliwým ſtrachu přidáwagj.

Nedlauho potom Wlaſtiſlaw oprjmě z ſwými Wogſky táhl proti Pražanům, a znamenaw že ſe z mjſta nehejbagj/ kázal ſe ſwým zaſtawiti/ a včinil k nim řeč dotýkage Pražany takto: O bjdná nebožátka / a ſtraſſliwá ſrdce / nic wám ten Wrſſek nepomůže na kterémž ſtogjte. Rozeznegte to ſami mogj Towaryſſi/ že gſau ſe s námi w rowině potkati neſměli/ pohleďte na ně/ tak ſe mně widj že ſe giž k vtjkánj ſtrogj, yak k nim blíže gi přiſtaupjme/ nebudeme ſe mjti s kým potkati. Geſtli že nás dočekagi nebjte gich Meči/ ale ſſlapegte po nich yako po Strniſſti/ neſkropůgte Mečůw ani Střel ſwých Krwi Lidu tohoto ničemného a ſtraſſliwého/ puſte Ptáky kteréž máte, giž ge těmi dokonce zaſtraſſjte. To když včinili, Ptacy yako černj Oblakowé Deſſtiowy nad Wogſkém ljtali. Když přiſtaupili k ſobě Hauffowé/ Sſtyr Cheynowſky poručil dáti znamenj k potýkánj/ ſám neyprwé wſkočil mezy Lučany/ a začal bog welmi ſtatečně / tak že množſtwj gich ſám ſwau wlaſtnj Rukau zamordowal. Prodléwalo ſſtěſtj dlauhau bitwau/ nynj

této straně nyný těmito wjtězstwý vkazugic/ hřmot od Lidu, leskot od Mečůw/ dusot od Koný daleko slissán byl. Cheynowský Wlastislawa s pilnosti sstetřil/ a mnoho z těch kteřjž gey w ochraně swé měli zbil / až potomně y k samému doskočil / kterémuž Hlawu Mečem swým rozpoltil. Lučané yakž spatřili že Wlastislaw giž zamordowán/ hned strattiwsse Srdce vprkem vtjkali/ ale málo gich vsslo žiwých / neb téměř wssickni od Prazanůw zbiti gsau. Sám také Cheynowský od swých kteřjž gemu té slawy záwiděli z Swěta sprowozen/ gemužto Neklan kázal Hrob v gednoho Dubu slawný včiniti/ kterýž až posawád sluge Dub slawného a sylného Rytjře: o čemž Hágek obssjrněgssými slowy wyprawuge w Listu 51.

Potom wjtězstwý bez messkáni Neklan táhl do Knjžetstwý Lučkého, a wida že žádný giných Měst a Hradůw nebráni, snadně ge pod swau moc podmanil. Wyssli pak proti němu Ziatečti, žádage geho / aby swůg hněw vkrotil, a Kragin swých nehubil / poněwadž žadného giného krom geho za Pána a Knjže swé neuznáwagi. Mezy tim oznámeno Neklanowi o Synowi Wlastislawowém/ magjcym tehdaž Pět Lét wěku swého / gemužto Neklan milost a lásku vkázal a dal gey Durynkowi Poručnjku Otcowské[ho] k opatrowánj / porúčege aby se wssj pilnosti yak na Knjže náleži chowán byl, k čemuž na wychowáni dotčeně[mu] Durynkowi / genž byl wlastnj Srb / odewzdal Krag Postoloprtský, ale on nenáležitě s njm nakládal/ neb Djtě to nemilostiwě zamordowal, ač potomně y sám hanebnau smrti zahynul / yakž napsáno w Knjžetcý Poslaupnosti: Tim spůsobem Knjžetstwý Lučké k Prazskému Knjžetstwý připogeno, a giž wice neslulo Knjžetstwj Lučké neb Ziatecké, ale nazwáno Kragem Ziateckým/ ačkoli to nachážym w pamětech starých, že po smrti gmenowaných Knjžat Lučkých/ gesstě někteřj Knjžetstwj to pod swau moc podmanili/ o čemž y Hágek dosti patrnau zmjnku činj těmito slowy.

Knjže Boleslaw přigew na Wyssehrad, swolal wssecky Wládyky a starssý Země, a kázal se gjm na Wognu strogiti / žádnému nic neoznamugic kamby se obrátiti vmjnil. Když se giž wssickni sgeli na rozkaz Knjžetcý Osmého dne na Wyssehrad/ wybral Boleslaw ze wsseho Wogska Mužůw w počtu Ssest Set, s njmižto obrátil se na Západ Slunce, a počal Kraginu Lučkau hubiti a plůndrowati s sstěstim takowým/ že žádný nebyl kterýžby se mocy geho protiwil. Pán oný Kraginy gménem Dobromjr poslal k Boleslawowi, wzkazugic gemu že se chce před njm pokořiti, a gemu se sewssým Panstwjm poddati / ale Boleslaw nechtěl k tomu powoliti / nýbř poručil mu skrz Posly oznámiti, že on nestogi o geho pokořenj/ ale že stogj o Hrdlo geho. Tim přestrassen gsa Dobromjr / pogma Ženu a Děti obrátil se do Bawor, a Boleslaw když wsseckú Kraginu tu splůndrowal, Město Ziateč Lidem swým osadil / poručiw správu Města Worsowi, tak aby z něho do Knjžetcý Pokladnjce každého Roku dáwano bylo, Sto a Třidcéti Hřjwen grossůw dobrých.

Worsa pak Wladář Krage Ziateckého/ chtě se Pánu swému Boleslawowi zaljbiti, Lid w té Kragině welmi laupil, a nad mjru Berněmi rozličnými Ssacuňky obtěžowal / čehož nemohauce déle snésti Obywatelé, poslali gsau k Boleslawowi, žádagjce ponjženě aby se nad nimi smilowal / a nedopausstěl Lid chudý tak mizerně sužowati / ale on wyslissaw žádost Ziateckých, poslal k Worsowi/ aby na ně dwognásobnj Bernú vložil, a dwognásobnj Summu aby gemu každého Roku wydáwal, což Worsa včinil / ale sskodau swau, neb shromáždiwsse se Ziatečti / Worsu společně zabili. Boleslaw mnohém vkrutněgssiho Wladáře gim dáti vmjnil, ale žádný

nesměl toho Aućadu na se přigjti; a tak dlauhý čas Ziatečti bez správcy byli.

Léta Páně 933. za Boleslawa vkrutného/ pro

diwy kteréž se dáli při Těle S[o] Wáclawa w Praze y okolo Prahy, mnozý Pohané k Wjře Swaté se nachýlili, a Křest Swatý přigjmali ale w Kragině Lučké giňák Ziatecké zatwrdilý byli Pohané. Ti času gednoho sessli se w Launech, a tu o tom raddu drželi, aby ty diwy s Knjžetem Boleslawem přetrhli/ y položili sobě Sněm z strany té wěcy při Dubu Statečného Rytjře v Turska, na kteréžto misto když se sgeli/ spatřili wssickni očitě, an w Powětřj stogj Muž Statečný we Zbrogi yasné na bjlém Koni, an za njm weliký černý Oblak od Západni strany Slunce wzhůru wstupuge / z něhož vkázalo se weliké bleyskánj a hromobjti, a Přjwal Desstě náhlý, čimž gsauce přestrasseni Ziatečti/ vtikali z Sněmu onoho kam kdo mohl / aby se skrýl před baufkau / nic méně bez diwu nebylo, neb hrom Čtyrydcéti Osob zabil, a od té chwýle žádný proti Swátcstem Swatého Wáclawa nemluwil.

Když se psalo Léta Božjho 1201. diwnj a neo-

byčegnj w Czechách vkazowali se Zázrakowé, a zwlásstě w Kragi Ziateckém tak časem nočnjm yak we dne. Dne gednoho před slawnosti Welikonočnj/ při Západu Slunce přitáhlo k Městu Ziatči množstwj Lidu gjzdného a pěssjho, a počali se klásti wůkol a wůkol okolo Města / což Obywatelé widauce, rychle kázali Brány y Fortny vzawjrati, a wssemu k odporowánj se přihotowiti. Wssickni bez messkánj na rozkaz takowý oblekli se w Zbrog, a stála wssecka Obec na Rýnku pohotowě y na Zdech hotowi gsauce Nepřjteli odpor dáti / ale to se gjni zdalo za slžné/ že newěděli yakýby to Nepřjtel tak nenadále k Městu přitáhl, y radili se wespolek yakby se dowěděti mohli/ yakýby to Nepřjtel byl: chtěli o wssem wyslati z Města sspehéře, ale žádný nebyl/ kterýžby se w takowé nebezpečenstwj pustiti směl. Byli na ten čas Dwa Mězňowé w Ziatči Ssiba a Hrobek, obadwa pro swé zlé skutky giž ortelowánj, tak že Hrdel měli býti w kratkém čase zbawenj/ kterýmž Měsstiané připowěděli že wsseho sprostěnj budau, gestliže přezwědi yakéby to Wogsko Nepřátelské k Městu přitáhlo, k čemuž oni rádi powolili, a slibili že se chtěgj s gistau Nowinau do Města zase nawrátiti/ poněwadž mjmo swobodu, y dary hogné gi dáti připowěděli. Wypustili ge tehdy Fortnau z Města wen teyně, a oni přibljžugjce se k Stanům slisseli řeč Německau y Czeskau, yakým spůsobem mezy sebau rozmlauwali/ ale ptáti se žádného na žádnau wěc nesměli, toliko se nawrátiwsse do Města správu dali/ že weliké Wogsko před Městem ležj, a že se k sstůrmu sylně strogj. Ziatečti ač byli w strachu, wssak nic méně, pořádně Warty nařjdili/ Lid po Zdech a Wěžech náležitě rozdělili tak tjsse yakoby žádného w Městě nebylo / po Rýnku tolikéž a po Vlicech Lidu plno bylo, wssickni očekáwagjce, yakby gednom Nepřjtel k Zdem hnal, aby gemu slussný odpor včinili, ale ničehož se nemohli té Nocy dočekati. Na ráno když swjtati počalo, poručili z Wěži a Zdi Městských pilně sspatřiti, k čemuby se Nepřjtel měl/ ale strážnj ani sspehéři žádného wjce před Městem nespatřili. Když pak giž Slunce wzesslo/ wyssel z Města wesskeren Lid, a tu žádného nenalezli, aniž se yaké znamenj vkázalo, krom toho/ že Tělo gednoho oběssenýho Człowěka z Ssybenice sniato bylo, a bljzko od Města v gedné

Wrby poſtaweno. Ziatečti dawſſe dary připowěděné Sſibowi a Hrobowi; ono Tělo do Sſybenice wložiti poručili, a propuſtili ge tak aby nikdá wjce do gich Měſta ſe nenawracowali.

Přemyſl Král Korunowaný s powolenjm Otce ſwého/ když ſe gemu protiwil, a ſebral nemalé Wogſko proti němu / w Létu Páně 1249. obrátil ſe k Ziatcy, Měſto to dobyl/ y tu Kraginu wſſecku ſobě podmanil. Potomně Páni předněgſſj w Králowſtwj Czeſkém ſgewſſe ſe weſpolek/ včinili mezy Otcem a Synem narownánj / yakž nahoře doloženo při Erbu Panůw z Sſwamberka.

Hágek při Létu Páně 1387. w Liſtu 355. wyprawuge že w Králowſtwj Czeſkém y w mnohých Kraginach giných bývalo weliké a rozličné Hromobiti a bleſkánj we dne y w Nocy, tak že Lidé v welikém ſtrachu byli/ a mnozý bezbožnj ſwé žiwoty naprawili. Při Slawnoſti Swatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božých / ſpadl weliký Oblak deſſtiowý nedaleko od Ziatce/ tak náhle / že několik Weſnic prudkoſti porazyl a potopil.

Léta Páně 1531. Cztyrmecýtmého dne Měſýce Cžerwna/ Mornj Nedůhowé ſylně ſe rozmohli w Ziatči/ a mnoho dobrých Lidj obogjho pohlawj pomřelo.

Léta Páně 1421. přiſſli Nowiny že Němcy Kurffirſſtowé táhnau do Czech, magjce moc ſobě poručenau od Papeže/ aby wſſecky Czechy mordowali/ a toho Wogſka že gſau Wůdcowé obzwláſſtnj/ Jan Arcybiſkup Mohutſký/ Arcybiſkup Kolinſký/ Arcybiſkup Trewerſký/ Knjže Bawořſké Ludwjk Syn Klimůw / a Hrabě z Naſow/ yakož pak přeprawiwſſe ſe přes Hory/ oblehli Měſto Ziateč/ a w Pátek před Swatým Mathauſſem ſſeſtkrát k němu ſſturm puſtili/ ale wždycky odehnáni byli. Toho čaſu ſeſſlo ſe mnoho Lidj do Ziatce/ kteřjž vſſikowawſſe ſe na Němce nenadále ſe obořili / gednák Němcy pochytiwſſe Zbroge ſtatečně ſe bránili/ wſſak nicméně obleženým vſtaupiti muſeli / kteřjž potomně s ponuknutjm Heytmanůw ſwých naſpátek trhli. Padlo Němcůw Sſedeſáte a zgjmáno tolikéž Sſedeſáte. Obáwali ſe dále obleženj aby pro Hlad Měſta podati nemuſeli/ což Němcy wědauce / poſlali k Cýſaři opomoc/ ale nebyla poſlana/ w tom někdo Němcům Stany zapálil / kteřjž obáwagjce ſe něčeho horſſjho od Ziatce odtrhli/ a Ziatečtj oháněgjce ſe po nich ſſkody gim činili.

Knjže Miſſenſké a Pán z Plawna / Léta Páně 1422. oblehli Měſto Ziateč/ ale nemohli nic ſpůſobiti/ ač Němcy lapali Holuby a Wrabce, Syrné Swjčky gim wázali na Ocaſy aby Měſto zapálili/ potom Měſſtiané wypadli z Měſta a wſſecko Wogſko od Měſta odehnali: Obrátili ſe Němcy do Miſſně/ žádné giné ſſkody nevčiniwſſe/ gednom že gednu Babu ſedjcy v Pekaře na Pecy z Děla zabili/ a Sſybenicy Ziateckým rozbořili. O čemž Hágek obſſyrněgj.

Roku Božjho 1542. Kobylky a Moteylowé v Ziatce welikými ſe ſtady vkázali / gedny za druhými ljtagjce neginače než yako neyhuſtſſj Snjh / welikau ſſkodu na Zahradách včinili.

W Sobotu po Božým Těle/ Roku Božjho 1547 přihodilo ſe we Wſy řečené Hruſſowa ležjcy mjli od Ziatce w tu ſtranu k Chomutowu, že nějaká Žena ſſeſtero ſwých Dìtek wlaſtnjch/ dwy Pacholátek a čtyry Diwčičky Sekerau zamordowala, a ſtinawſſy z njch Hlawy/ do Sklepu ge gedno wedlé druhého ſkladla, a zawolawſſy Muže tam mu gjti rozkázala/ aby pohleděl yak geſt Děti geho a ſwé dobře opatřila. Druhý Pátek Ziatečti dali gi z Měſta wywéſti, zahrabati a Kolem probiti.

W Sobotu před Swatým Matégem okolo hodiny Oſmnácté/ w Létu 1551. rozwodnila ſe Řjeka Ohře v Ziatce a wyzdwjhla Led / w tom ſe zaſtawila nad Moſtem nemagjc průchodu, a obrátila ſe do Předměſtj/ kdež ſſkody weliké zdělala; neb od té Powodně okolo půl Druhého Sta Domůw na Předměſtj Ziateckém k ſkáze přiſſlo.

Léta Páně 1562. w Nedělj po Swatém Frantiſſku/ přigel do Měſta Ziatce Maximilian nowě Korunowaný Král Czeſký s Králownau Marygi Manželkau ſwau, a za njm hned w Auterý Ferdynand Cýſař Otec geho, oba ſlawně od Měſſtianůw witáni, kdež Cýſař na ſnažnau přjmluwu Krále Maximiliána, odpuſtil gjm wſſecko předeſſlé prowinněnj, a z Rukogemſtwj ge propuſtil / dokládage že chce gegich Pánem miloſtiwým býti/ ale wſſak Brán gim do ſwé ſmrti nenawrátil.

Léta Páně 1565. w Středu po Nedělj Cantate / Cýſař Maximilián toho gména Druhý/ na pokornau a ſnažnau žádoſt Ziateckých, a Cýſařowé Maryge/ tolikéž Arcyknjžete Ferdynanda a giných mnohých přjmluwu / dal Ziateckým Mageſtát aby mohli zaſe Měſto zawjrati a vpewniti, tak yako giná Měſta za obyčeg magi, a což Dſkami o tom bylo zapſáno, to poručil wymazati a zakrýti/ neb od Léta 1547. Měſta zawjrati nemohli.

Téhož Léta w Středu po Nedělj Exaudi, okolo hodiny Patnácté/ ſpadli okolo Ziatce Kraupy weliké, a ſſkody nemalé zdělali na Winnicych, Chmelnicych, Zahradách, y na Obilj.

Léta Páně 1572. vmřel Jan z Michalowic Syn Bohuſlawů Pjſař Radnj Měſta Ziatce, Muž Včený a w Práwich zběhlý.

Léta Páně 1582. Sedmnecytmeho Dne Měſýce Zářj/ vmřeli Lidé Včenj, a Pražſké Akademie Miſtři / gmenowitě, (yakž ge Lupač wyčjtá) Martinus Homelius a Prochovva Primas, duo Fratres Stryalij Ioannes & Iacobus à Pomnaus, Iacobus Strabo, Georgius Suſſilius, & Sextus Rector Scholæ Ioannes Andreæ Scolczanus.

Jarmarky má Měſto dotčené/ geden w Středu před Swatým Duchem / druhý na Swatau Kateřinu. Trh na každý Teyden.

Město Chrudjm/ od něhož Krag slowe Chrudimský / kteréhoby času aneb od koho založené bylo / toho w Kronykách nenacházým.

Léta Páně 1055. yakž o tom Hágek wyprawuge, Knijže Břetislaw roznemohl se těžce w Chrudimi/a tu y vmřel. Odtud Tělo geho wezeno do Prahy / a w Kostele Swatého Wjta pochowáno.

Léta Páně 1075. Město Chrudým Ohněm domácým wsseckoz gruntu wyhořelo / tak že ani gedno Dřewo neb Hlawně wewssem Městě nezůstalo / gednom Kamenij a zřjceniny.

Osmého dne Měsyce Czerwna/w Létu Božým 1091. wedlé rozkázanij Wratislawa Krále Cžeského / v Chrudima položilo se Wogensky Sseſtnácte Tisýc Cžechůw / w tom na ně připadl vkrutný Mor/tak že gich vmřelo w Cžtrnácti dnech půl druhého Tisýce/pročež se Král Wratislaw do Prahy nawrátil/a Lid se rozessel/a kdož koli tu newmřel / ginde gemu těch časůw nic nebylo. Král tolikéž Vherský slisse co se děge w Czechách/lid rozpustil.

Léta Páně 1421. w prwnij Pondělij w Postě znamenawsse Měsstiané Chrudimsstij/ co Zižka prowozuge w Králowstwij Cžeském s Tábory/chtjce také aby w tom bogowánij nebyli poslednij/ wytáhli Wogensky na Ssarleg / a tu se radili co magij činiti/ y zwolili sobě za Heytmana Jana kterýž slaul Prostowlas/a ten málo před tim byl w Hradcy nad Labi Biřicem / a on pogaw ge táhl s nimi k Klássteru S. Jakuba

proti Strádowu/a počali ho Chrudimsstij pilně dobywati / tak že Cžtwrtého dne gey zapálili. Zahynulo w tom Ohni čtyrmecýtma osob/ a ginij se Nocy předesslé wykradli do Lesůw. Chrudimských padlo Ssedesáte a dwa a mnoho těch zbitých bylo / gessto gedenkaždý z nich mohl to zaplatiti/co gsau Chrudimsstij w tom Klásstere pobrali.

Při témž čase Pražané táhli k Chrudimi na Zižku pod Horami očekáwagijce/kterýž potrestal Pikhartůw v Tábora / a nazegtřj po Swatém Marku táhl k Lichtnburku / na kterézto cestě mnoho Kostelůw spálil a Kněžij zmordowal. Na den Swatého Witalusa Pražané a Zižka položili se v Chrudima s tim vmyslem aby ho vkrutně dobýwali / aby wssecky napořád mordowali/a tim mordem aby včinili strach w tom wssem Kragi. Byl tehdáž Heytmanem w Chrudimi Jan Městecký kterýž obáwage se zlé přihody/wssel w raddu s Chrudimskými / a nazegtřj dal se s Pražany w rokowánij. Ustala se Smlauwa/tak aby Pražané ani Táboři nebyli do Města pusstěnij/a Chrudimsstij hned aby toho dne z Kalichu přigijmali/ y čtyry Artykule Pražské držeti/a toho na potwrzenij aby hned ten wyborný Klásster Panny Maryge w Chrudimi wssecken rozbořili / a těch w něm pozůstalých Osm Mnjchůw/ aby na Rynku vprostřed Města Ohněm spálili/Klinoty pak Klássterské wssecky aby wynesli Pražanům na Wůz/ což když se stalo/Zižka s Pražany hnul se odtud k Pardubičkám/a po wssem tom Kragi gezdjce/weliké a nenabyté činil sskody/Kláſſtery wyborné wybral/wypálil a rozbořil/totiž,Drobowice,Skaly,Podlažice,Pardubičky,Sezbořice,Michalow,Chotěssice. Dobrawsse se pak Klásstera Panny Marye w Sezemicých/wessli do něho Pražané a Táboři an žádný nebránj/z něhož kázal Zižka wssecky Panny wen wywesti/a w Potoce kterýž gest pod Kláſſterem ztopiti/ale smilowali se nad nimi Heytmané Pražsstj a propustili ge yakž doloženo nahoře při Kláſſteřich.

Léta Páně 1538. Osmnáctého dne Měsyce Března/shořelo po druhé Město Chrudim/ yakž wyprawuge Lupač w Kalendáři swém/na onen čas gedno z Měst Wěnných Králowé. Za času spisowánij mého bylo pod mocy Králowskau/ a to ležj Třinácte mil od Města Prahy.

Jarmarky má/ prwnij w druhau Sobotu w Postě/ Druhý ten na den po na Nebe wzetij Panny Marye. 3. w Středu po nalezení S. Kříže – 4. na S. p. Barboru –] Trh na každý Teyden na Obilí w sobotu.

Město Hradec/ od niehož Krag slowé Hradecký kterého času a od koho založeno gest / tolikéž o přjhodách geho sstiastných y nesstiastných, tuto se krátce doložj.

Byl w Kragi Kauřjmském Můž geden welmi statečný / gemuž gméno bylo Dobroslaw z Rodu Slawymilowa, Bidowa a Dobromjrowa / ten poručiw Dwůr Stohoslawice Bratru swému Přjbowi, s Ženau swau genž slaula Botka / Dcera Kuchorowa, y se wssj Cželedi swau / obrátil se na Wýchod Slunce, Wůdcy mage něgakého Kolassku/ a spatřiw mjsto ged

no na gedné překrásné Hoře mezy Labem a Orlicy, Rzekami prudkými hlubokými a welmi Rybnými tu se osadil, a spůsobiw welmi ssyrokau Dřewěnnau ohradu yako Město / tu swůg wessteren Dobytek kázal času nočnjho zawjrati: Sobě pak chtě Dům bezpečný včiniti / kázal z Hljny Cyhel nadělati / Ohněm ge twrditi / a z nich Zdi přepewné Hradowé na mjstě wýborném nad Wodau kázal dělati / a tu hned Hrad krásný postawiti / tak aby geho tu žádný nepřjtel / ani geho Dědice nemohl dobýti / a dal mu gméno Dobroslaw / někteřj pak pro geho Cyhelnau čerwenost řjkali mu Czerwený Hrádek / ginj Cyhelný Hrádek a ginj mu řjkali Hradec. To se dálo wedlé Hágka w Létu Páně 782.

O Miesstianech Hradeckých / kteřjž s ginými okolnjmi obywateli wtrhli do Slézska na laupež / činj zmjnku Hágek při Létu Páně 1134. těmito slowy:

Pro nezbednost Bolesslawa Knjžete Polského / wtrhli gsau Morawané do Polsky / a tam z té strany od Morawy činili weliké sskody. Czechowé tolikéž někteřj se zebrawsse bez wědomosti Knjžete swého pustili se náeepodobně do Polsky od Slézska / a tu Zemi welmi hubili Mečem y Ohněm až práwě do té Rzeky genž slowe Odra (wedlé Opole a Ratiboře ta Rzeka gde na Slizsku) kteraužto Kraginu zlaupiwsse / spátkem se do Czech nawrátili / a nebyli při té laupežj ginj Czechowé / gednom Hradečti, Chrudimssti, Czáslawssti, Bolesslawstij a Kladssti. Po malém čase / opět ti táhli do Polský / neb radégi do Slizska / aby tam takowau yako prwé neb wětssj sskodu včinili / a z Statkůw cyzých zbohatli / protinimžto Knjže Bolesslaw sebral dwakrát wětssj počet Lidu, a táhl na ty Laupežnjky, a oni tomu skrz swé sspehéře porozuměwsse, y to vwážiwsse žeby práwi býti proti takowému Wogsku nemohli / obrátili se bez messkánj k pomezem Czeským, kteréž Polácy rychle honili, wssak nicméně Czechowé we zdrawj s laupeži y s zagatými domu se nawrátili.

Léta Páně 1308. Czechowe ti kteřjž byli w

Kragi Hradeckém okolo Párdubic a Litomyssle / takowých těžkosti kteréž

gim Sswábi činili nemohauce snésti / sebrali se wespolek s tim vmyslem aby neyprwé Wysokého Meyta / potomně Chrudima dobyli / a Němce odtud wyplemenili. Toho byl neywětssj půwod Ctibor Zamrský z Vherska / a Jaroslaw z Bolehrádku / a ti s Lidem shromážděným položili se v Wostřetjna. Chrudimssti, Poličtj, Meytsstj a Hradečti Němcy / magjce o tom spráwu / opatřiwsse Města ta vpřjmo táhli na Czechy / prawjce že každý chce z nich deset Czechůw w bogi podstaupiti. Y sgeli se wssickni Němcy mezy Meytem a Chrudimem / a Czechowé také k nim se přiblјžili / stala se bitwa mezy Opočnem a Turowem / a tu gsau Němcy od Czechůw na hlawu poraženi. Jaroslaw půl třetjho Sta Wězňůw na Bolehrádek s sebau pogal / a Ctibor na Vhersko tolikéž gich nemalý počet hnal. Bylo w té bitwě proti Czechům Němcůw něco wjce nad tři Tisýce / a Czechůw nebylo než Dwanácte Set / Takť Pán Bůh pyssné Němce skrotiti ráčil / že gsau hanebně w tem bogi zahynuli / a ginj slisssjce o té porážce / kteřjž w Městech zůstali / pomalu se z Czech wykradli. Hágek w Listu 277.

Wyhořenj Miesta Hradce při Létu Páně

1407. předstjrá Lupač w Kalendaři swém těmito slowy: Hradecium, quod exteris Græcium appellatur, Vrbs ex dotalibus Reginæ Bohemicæ Vrbibus Princeps, funditus una cum arce simul, atq; templis & campanis mirificæ molis, incendio euastatum perit, flamma insup quinq; homines concremati. die 28. Mai.

Při Létu Páně 1416. o shořenj téhož Města

druhém / mluwj Lupač takto: Reginæ Hradeciũ conflagrauit, quũ à priore incendio nouem anni fluxissent, w kterémžto Městě bylo weliké Země třesenj w Létu 1443.

W Létu Páně 1419. Aless z Wřesowa / Benes

z Mokrowaus / Girjk z Walkunic / sebrawsse mnoho Lidu Sedlského pod Kunětickau Horau nad Pardubicemi / táhli vpřjmo k Hradcy Králowé / kteréž Hradečtj / poněwadž dáwno s nimi srozuměnj měli do Města wpustili / a hned od Kněze Ambrože wedlé obyčege Táborského / den ten celý až do wečera přigjmali. A když bylo w Hodinu Nessporni / geden z Měsstianůw gménem Frana / řekl k Knězy Ambrožowi / Bratře vkrať toho rozdáwanj / wssak časem wečernjm toho činiti neslussj / a on mu řekl, mlč / wssak Krystus po Wečeři swým rozdáwal / na čež on zase dj / ti neważnj Lotři, někteřj giž od tebe po Cztwrté y po Páté přigjmali. Odpowěděl Kněz / wjss dobře že nikdá dobrého dosti nenj. Potomně řekl Frána / a yá widjm tu některé kteřjž gsau Wražedlnjcy, Laupežnjcy, Mordýři zgewnj / y giných wssech lotrowstwj plnj / na čež odpowěděl Kněz / žádného zde nenj tak welikého Lotra / yak onen kterýž s Krystem na Křjži wisel / wssak před njm swého Ráge nezawřel.

W Bilau Sobotu Léta 1421. Měsstiane Města

Hradce nad Labi / časem Wečernjm tegně z Města Wogensky wytáhli / aby nenadále když se Gitřně spjwati bude zlezli Klásster Opatowice / ale Mnjssi a Ziolděři gich měli se na péči / a Sspehéře na wssecky strany wyprawili / kteřjž nawrátiwsse se oznámili že Hradečti táhnau sylnau mocý. Y

wyssli Opatowičtj proti nim/ a potkawsse se v Podolssan bitwu swedli/ tam Hradečtj hanebně pomordowánj/ y s Heytmanem swým/ Wězňowé/ gichž to Tři Sta wedeno do Klásstera/ rozličně ssacowánj/ a některj Ohněm trápenj. Welmi toho litowali Hradečtj/ že gsau z Města wytáhli/ slissýce zwlásstě yak žalostiwě Ženy a Djtky pro Smrt Otcůw w té bitwě pomordowaných nařjkali.

Cžasu Postnjho/ Léta 1423. Žižka Heytman

zhaubcůw Země Cžeské/ gezdjc po Cžeské Zemi/ s welikau wssech obywatelůw sskodau/ gel k Městu Hradcy/ a chtě aby Wogácy pospissyli, rozkázal gim w Nocy táhnauti. Drábi geho o to sobě stěžowali prawjce/ Žižka Wůdce náss gsauc sám slepý, domnjwá se že gsme také slepj/ a že gest nám gednostegná wěc Noc y Den/ což slissyc Žižka odpowěděl. Mogj milý Drábj hned yá wám pohodlj včinjm, ač yá toho nepotřebugj: powězte mně kde gsme tuto nyni, a oni řekli/ mezy Podmokli a Cžiňowsy: y kázal některým napřed geti, a Město Králowé zapaliti/ tjm Ohněm aby Drábům poswjtil/ tak aby cestu widěti mohli.

Při těmž čase Žižka byl pusstěn do Hradce, a Pražané magjce k němu nechuť/ wyprawili weliký počet Lidu swého do Krage Hradeckého/ zdaliby mohli Žižku w těsném kautě zastjhnauti. Heytmané Pražského Wogska, pogmauce s sebau Diwisse s Lidem geho, táhli yako tegně, a položili se v Hradce: Žižka s Tábory a s Hradeckými wyprawil se z Města tjsse, a zssykowali se pořádně na Předměstj/ yakož y Pražané giž po hotowě stáli/ y stala se Bitwa v Dworu Sstrauchowa, tam Pražané na Hlawu poraženj/ sám Diwiš toliko s malým počtem vgel na Kaunickau Horu. Tam byl yat Hawel Srssata Kněz, kterýž nosyl Monstrancy před Pražany, toho Žižka kázal před sebe přiwésti, a vgaw gey lewau Rukau, Palcát w prawé mage/ vhodil gey w Hlawu tak sylně, že gey tau gednau ranau zabil/ řka, musel gsem toho Pražského Kněze poswětiti/ což se stalo w Středu před Swatým Wawřincem.

Po třech Nedělých Jan Městecký a Puta Cžastolowský wskočiwsse do Hradeckého Předměstj/ wypálili Křjžownickau Vlicy, a wběhnauce do Kostela Swaté Anny, polapili tam Kněze Táborského, a zabili gey w Kostele/ a zabitého wen wywlekli. Když pak odtud odgeli/ Hradečtj sebhawsse dolůw mocy Getřicha Bratra Diwissowa, zbořili Hrad w Městě/ čehož gim Žižka pochwálil, a swým Táborům k tomu dopomáhati poručil.

Potomně w Létu po Narozenj Krysta Pána

na 1424. na den Božjho Křtěnj/ když Žižka z Morawy wygjžděl spolu s Swými laupežnjky/ chtěl geti k Hradcy, a tu naň zálohy včinili/ Jan Opočenský, Puta Cžernohorský, Arnosst z Cžernčic v Skalice za Jaroměřem, a když naň wyskočili nenadále, Žižka wzkřjkl na swé aby se bránili, kteřjž, yakož zwykli, mužně a statečně sobě počjnali/ tak že Plac Žižka obdržel, a gmenowanj Páni s swými vstaupati museli.

Léta Páně 1445. byl Mor w Králowé Hradcy

a w giných Kragich vmřelo Lidi mnoho Tisýc.

Léta Páně 1443 w Sobotu po Božjm Tělem

okolo čtwrté Hodiny na Noc/ opět wssecko Město Hradec y s Předměstim wyhořelo, o čemž mluwj Lupáč takto: Sabatho post festum Corporis Christi sub horam Noctis quartam, Reginæ Hradecium, Oppidũ ad Albim & Orlicem amnes situm, una cum Præurbio funditus incendio vastatum perijt, elapsis à priore ejusdem vrbis conflagratione annis 77. idem Mense Decembri, Anno eodem conflagratum dicit.

Léta Pánie 1509. wedle Lupáče shořelo opiet

w Hradcy Králowé Dwamecýtma Domůw s Wěžj a Zwony.

W Létu Pánie 1536. znowu gmenowaná příhoda

nesstiastného Ohně na dotčené Město připadla/ o čemž mluwj Lupáč takto: Reginæ Hradecium (exteris Græcium p syllabarum contractionem enunciatur) ad Albin & Orlicem confluentes situm, oppidum amænum, populosũ ac celebre, multorum eruditorum Virorum Patria, propè de integro conflagrat, tantum modo Præurbio ab eius deuastatione incendij remanente incolumi. Iam nisi fallor tertiũm ista calamitate, ea vastata Ciuitas reflorescit splẽdidè: a to se stalo Dewatenáctého dne Měsýce Cžerwence.

Léta 1586 tolikéž wyssel Oheň w Králowe Hradcy

nad Labem/ w Středu na zegtřj Swaté Markéty před osmau Hodinau na celém Orlogi/ shořelo w Městě Domůw 65. Piwowárůw Ssest, Masné Krámy oboge/ summau sskoda nenabytá Obcy a Měsstianům se stala.

Má Jarmarky/ geden w Středu Postnj/

druhý na den Narozenj Panny Marye/ Trhy na každý Teyden, w sobotu.

Miesto Cžáslaw/ od něhož Krag

slowe Cžaslawský/ založeno gest Léta Páně 796. wedlé Hágka swědčjcýho slowy těmito:

S Powolenjm Knjžete Mnaty/ Cžaslaw Muž bohatý y oppatrný poslal Služebnjky swé/ aby mu wyhledali mjsto přjhodné k bydlenj/ kteřjž tak včinili/ a nawrátiwsse se oznámili o mjstu přjhodném Pánu swému/ a on bez messkánj pogaw swau Ženu Miloslawu/ y wssecku swau Cželed/ se wssemi swými y gich Nábytky a Dobytky/ obrátil se na Wýchod Slunce k mjstu kteréž gemu od Služebnjkůw vkázano/ a tu hned kázal založiti Obrubu Dřewěnnau welmi ssirokau/ yako někaké weliké Město/ a Dům sobě yako Hrad postawiti/ gemužto dal gméno od gména swého Cžáslaw.

Mnohými swobodami od Knjžat a Kralůw Cžeských Město to obdarowáno gest/ kterýchž až posawád vžjwá.

W Létu Páně 1421. Měsstěnjne to Cžaslawstj

Měſſtiané a Nymburſſtij co ſe ſtalo w Berauně / w Brodě, w Kaurſjmě a w Kolijně wyſlali ſwé Poſly k Pražanům a ſkrze ně gim ſe poddali ſlibugijce že Cýſaře Zygkmunda Krale ſwého nechtěgi poſlauchati / ani ſe nim ſprawowati/ani gemu nijakau powinnoſt činiti/ než ty Kněžj že chtěgij mjti/ ge ſſedrowati / a gich poſlauchati kteřjžby rozdáwali pod obogij ſpůſobau / aneb yakžby Pražané rozkázali.

Při témž čaſe táhl Žižka k Cžáſlawi/a Pražané hněwiwij gſauce proti němu/ pro tu porážku kteráž ſe ſtala v Hradce/měli po něm ſſpehy/a když vſliſſeli že geſt w Měſtě Cžáſlawi/ táhli rychle aby ho tu dobýwali/ a počawſſe dobýwati/znamenali to žeby nic neproſpěli/y nawrátili ſe do Hory Kutny/a tam lepſſýho ſſtěſtij očekáwali několik dni.

Toho čaſu když byli Pražané v Cžáſlawi / Matěg Lupak s ſwými Wogſkem genž ſlauli dobrowolnj tahl Žižkowi na pomoc o čemž wědauce Kolinſſtj poſpiſſyli k Teyncy nad Labem, a porazyli ty dobrowolné. Padlo gich Třidcěti gini vtekli / Lupak raněn, a Wězniůw 35. do Kolijna přiwedeno.

Léta Páně 1449. byl Sněm obecnij wſſech Stawůw Králowſtwij Cžeſkého w Cžáſlawi Sſeſtmecytmého Dne Měſýce Cžerwence, a trwal až do Sedmnáctého dne Měſýce Zařij: tam o mnohých připadnoſtech Králowſtwij toho rokowáno bylo, a obzwláſſtně gednáno o tom / yakby Krále Wladiſlawa doprowoditi mohli do Cžech / kterýž tehdáž měl Dewět Let Wěku ſwého.

Léta Páně 1452. Měſto Cžáſlaw ſhořelo / yakž o tom wyprawuge Lupač těmito ſlowy.

Fuit dies Dominicus, hora Veſperarum intra Concionem ſuccenſa Ciuitas Czaslauienſis, majori ex parte exuſta eſt cum templo & Campanis, yakž y Werſſe tyto wyſwědčugi.

Czaslauiæ pulchras combuſtæ reſpice Turres
Flagrabant Martis Paſchatis ante die.

Léta Páně 1522. ſhořelo Měſto Cžáſlaw podruhé / což ſwědčj Lupač Textem Latinſkým timto.

Czaslauia Oppidum deflagrat incendio ; quod, cum Piſces in quadam caſa ſuburbana frixiſſent, eſt excitatum, & neglectum, valido inſuper Venti flatu coorto, ciuitatem corripuit totamq; abſumpſit.

Concipiunt ſubitas neglecta incendia vires
Et dare ſecuris plurima damna ſolent.

Na Jarmarky / geden w Ponděljij před Středopoſtjm, a druhý w Ponděljj na Nebe Wzetj Panny Marye / Trh na každý Tejden. w Pondělj, a we Cžtwrtek.

Miesto řečené Boleſlaw Mladý / od něhož Krag ſlowě Boleſlawſký / po ſmrti Boleſlawa vkrutného w Létu Páně 973. založeno geſt, yakž o tom wyprawuge Hyſtorye takto.

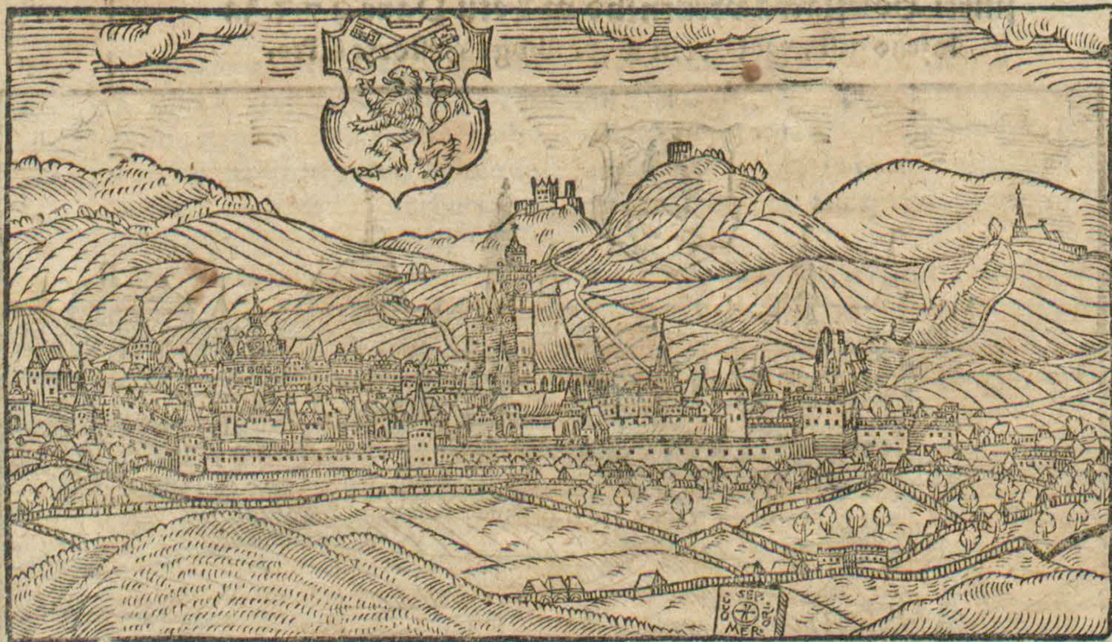

Po wjtězſtwjm kteréž obdrželi Křeſtiané nad Pohany / Knjže Boleſlaw miloſtiwy, aby poděkowánj Pánu Bohu včinil / zuſtal geſt na tom mjſtě, totiž v Stránowa a Zámoſtj s ſwými Bogownijky za několik dni,a tu ſe ſpolu Pánu Bohu modlili a radowali. Při tom čaſe gedné Nocy vkázalo ſe nějaké wjděnij Boleſlawowi / kteréž on oznámil Křeſtianům, mluwijc k njm takto: Mogi milij Křeſtiané oznamugj wám / že gſem měl této předeſſlé Nocy diwné od Pána Boha vkázanij / tak yakobych s geho Swatau miloſtj ſám oſobně rozmlauwal/ y rozkázal mi Pán, abych gemu k poctiwoſti Měſto w mjſtě přjhodném poſtawiti dal: protož kažte hledati mjſta, na kterémž

bych mohl wůli Pána swého wykonati: w tom rozessli se mnozy po Horách a po Lesých/ z nichž někteři nawrátiwsse se téhož dne, oznámili Knjžeti o mjstu přhodném nahoře řečené Hrobka/ na kteréž obyčeg měli Pohané Těla vmrlých pochowáwati, a nazegtří ráno vwedli Knjže na tu Horu/ kterýž oblibiw sobě tolikéž mjsto ono/ kázal Les posekati, a na tom mjstě Města y Hrad založiti. Městu dáno gméno Hrobka, a Hradu Mladý Boleslaw/ při kterémž založil y Kostel k chwale Božj a ku Pamatce čisté Panny Marye.

Jarmarky má/ geden w Auterý před Swatým Duchem/ Druhý w Auterý před S. Bartholoměgem/ Trh na každý Teyden.

Miesto Prachatice od niehož slowé Krag Prachatický ginák Prácheňský/ při kterémby čase založené bylo/ žádné o tom w Kronykách nenacházym zmjnky.

Léta Páně 1420. tak yak Hágek pýsse/ na den Narozenj Panny Marye/ Žižka s swými Mordyři a Laupežnjky dobyl Města Prachatic, kteréž leži nedaleko od Mezy Bawořských/ při kterémžto dobyti zmordowáno w Městě Měštianůw a giných dobrých Křestianůw Sto Třidceti Sedm, a zgimáno gich Osmdesáte Pět kterýž wssickni do Kostela wehnáni a spáleni gsau, ačkoli za milost prosyli y slibowali Žižkowi že chtěgi tak yak on káže wěřiti/ gedno aby při žiwotech zachowáni byli, neb Žižka zatwrdilý nechtěl sliby gegich přigjti řka/ tak musým Zákon Krysta Pána, wassy krwi a wassy smrti naplniti/ ginákče nelze včiniti.

Má Jirmarky Tři/ geden na Tři Krále/ Druhý w Pondělj po S. Jakubu/ 3. w Pondělj po S. Mathaussy. Trh na každý Teyden.

W Kragi Wltawském neypředněgssj Město gest Sedlčany/ o kterémž Kronyky žádnau zmjnku nečini.

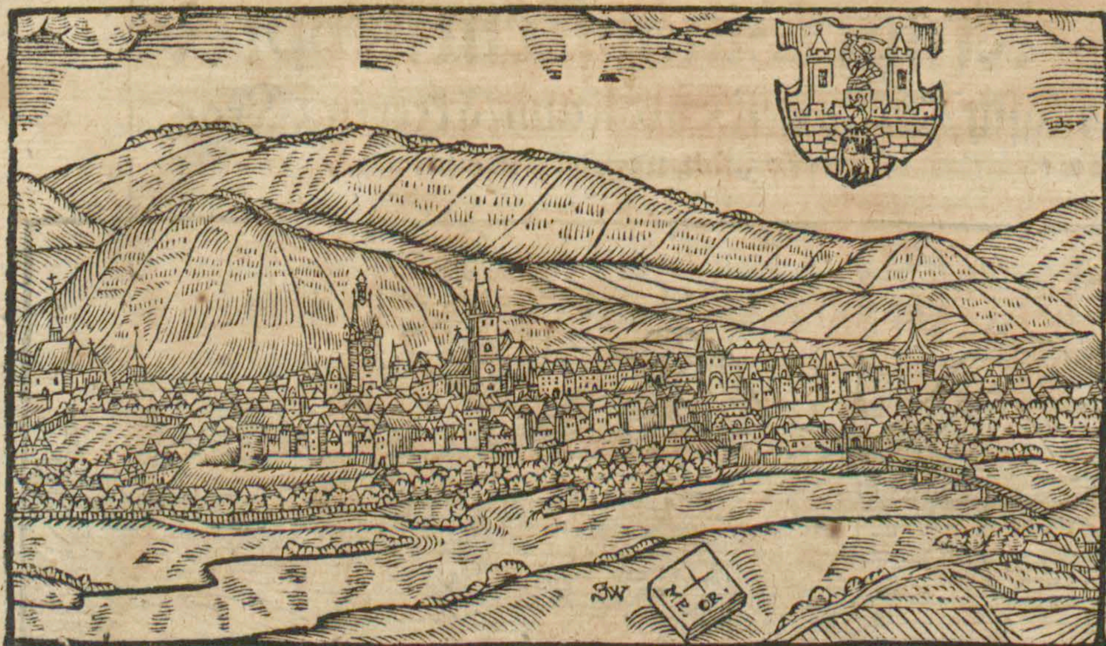

Miesto Beraunležj w Kragi Podbrdském/ kteréž založeno gest Léta Páně 746.

O Založenj Města toho mluwj Hágek w Listu Kronyky swé Dwadcátem prwnjm w smysl a rozum tento:

Služebnjcy mocněgssj před Nezamysla předstaupiwsse radu gemu dáwali aby sobě také k poctiwosti někde w mjstě přjhodném kázal Město postawiti/ kterýž odpowěděl/ že to chce Tetce poručiti/ pontwadž ona skrz Bohy má mnohá poznánj/ kteráž potomně w brzkém čase na žádost swého Sestřence/ kázala Město při Řece Mži založiti/ a pro swého Muže Slawosse kázala gemu gméno Slawossow dáti/ kterémuž potom řjkali Beraun/ pro přjčinu nýže položenau.

Roku 756. dokonané byli Zdi Města Slawossowa a někteřj Domowé/ a hned téhož Léta přissel welmi náhlý Mor na tu Kraginu tak že to Město za Čtyry Léta pořád zběhlá bez Obywatelůw zůstalo: Někteřj pak Lotřj tam tegně wcházegjce/ tagili se w něm/ a gdancým tudy násylně gich Statky wydjrali a brali/ až Pátého Roku Tagmak Syn Tuchodůw to Město swau Čeledi osadil/ lepegi ohradil/ a od toho laupenj neb branj dal gemu gméno Beraun.

Přihodilo ſe w Mieſtie Beraunie okolo Léta

1359. že gſau měli dwa Kněze / gednoho Czecha a druhého Němce / proto že geſt w Měſte bylo polowice Němcůw a polowice Czechůw / a Němcy byli Czechům welmi naodpor / mnoho gim protimyſlného činjce y Knězy gegich neb gich chtěli rádi odtud pozbyti / a ſami Měſtem wládnauti. Czaſu gednoho ſeſſlo ſe několik Sauſedůw oſedlých Němcůw / a radili ſe weſpolek yakýmby ſpůſobem mohli dáti Czechům přjčinu k ſwádě / y znamenawſſe že ſau na ſwého Kněze welmi laſkawi / přiſſli k němu a žádali ho aby wedlé powinnoſti ſwé gim Djtě pokřtil / kterýž ač neyprwé na gich Kněze vkazowal / wſſak prozbau gegich přemožený / ſſel s nimi do Koſtela. A když Němcůw nemalý počet ſtál okolo Křtitedlnice / a Kněz chtěl giž na to Djtě Wodu liti, a kázal ge rozwinauti / ano byl Pes. Vlekl ſe Kněz a wzkřjkl / a oni ſe wſſickni ſmáli a to° Pſa do Křtitedlnice vwrhli. To když ſe Czechůw doneſlo / hned ſe obořili na Němce / mnoho gich zbili / některé wen z Měſta wyhnali / a zůſtali na tom ſpolečně y to probudaucy pamět zapſati rozkázali / aby wjce žádného Němce do Beraunna nepřigjmali / ani gemu Domu w Měſtſké Knihy zapiſowali / a na to ſobě od Cýſaře wyžádali potwrzenj / pakliby který w tom Měſtě nalezen byl / ten aby ſlaul toliko obywatel a ne Sauſed / poněwadž gſau ſtratili Práwo Měſtſké z té přjčiny že gſau Pſa Křtili.

Léta Božjho 1421. w Středu po ſlawnoſti

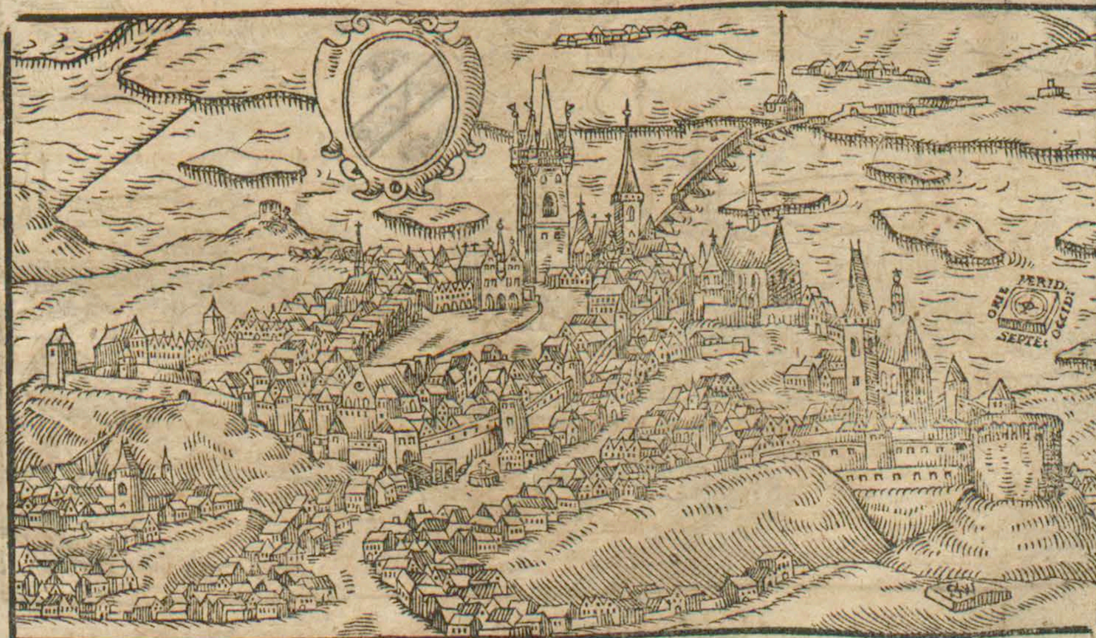
Welikonočnj / Žižka s Pražany táhl k Beraunu / a oblehl Měſto to welmi ſylně / ti kteřjž w něm byli zawřenj welmi ſnažně ſe bránili / a okolo půl třetjho Sta Pražanůw a Táborůw zbili v ſſturmu / nicméně takowému množſtwj nemohli ſe obrániti / neb gim Pražané mocy do Měſta wſkočili / a někteřj vtekli na Wěž Koſtelnj / a tu ſe až do zeytřka bránili / wſſak nicméně neuſſli Pražanům / neb gich ſe zmocnili / a Jana Koblihu ſtatečného Rytjře z té Wěže dolu ſwrhli / gehož Cepnjcy Cepami domlátili. Tu byl yat Farář Beraunſký Kněz Jaroſlaw, genž byl řádu Panſkého / Muž welmi nábožný / 37. Kněžj a Mnichůw / tři Miſtřj Včenj Pražſkého / totiž Miſtr Arnoſſt z Pacowa / Miſtr Girjk Launſký / Miſtr Michal z Daubku / Bohuſlaw Daupowec z Daupowa

powa Rytjř welmi ſtatečný / a ginj množý / kteřjž wſſickni do gedné Gizby na předMěſti wehnáni / a tam ačkoli ſlibowali že chtěgi tak wěřiti yako Táboři / ſpálenj. Odtud hnuli ſe Pražané a Žižka s nimi k giným Měſtům Králowſtwj Czeſkého / aby ge k držení čtyr Artykulůw Pražſkých přinutili

Nedlauho potom nawrátil ſe Žižka do Beraunna a potomně do Hradiſſtě Táborſkého / a kázal tu wſſudy Pikharty / kteřjž nic neſmegſſeli o Wečeři Páně wyhledáwati a páliti.

Mieſto Litomieřice / od niehož

Krag ſlowe Litomieřicky / yakby dawno založeno bylo / w Kronykách neni poznamenáno.

Po dobytj Mieſta Jaromjře / Žižka s

ſwými Tábory hnul ſe vpřjmo k Litoměřicům / w Letu totižto Páně 1421, a tu Horu gednu ſobě opanowal / kteréž dal gméno Kalich. Litoměřičti geho ſe obáwagice do Prahy poſlali / wzkazugjce že chtěgi čtyry Artykule Pražſké držeti / což Pražané hned Žižkowi znáti dali / žádagjce aby gim pokog dal / on pak přibljžiw ſe k Měſtu ſylně a vkrutně k němu ſſturmowal / a tu při tom ſſturmu mnoho z ſwých ſtratil. Wida potomně že ſe Měſſtiané ſylně branj / hnul ſe odtud k Raudnicy.

Když Cýſař Zygkmund ležel pod Litoměřicemi na Lukách s Wogſkem ſwým / mnohá pohodlé gemu Litoměřičti činili / a zwláſſtě ſtrawau a Obrokem / yakož y do Měſta gich wgel we dwadcýti Konjch wěřjc wjře gegich / a tu byl poctiwě ctěn / kterýž také negſa nepamětliw dobrodinj toho / mnohými Měſto obdařil miloſtmi a vžitky.

Léta Páně 1511. Bylo w Litomieřicých weliké

Země třeſenj / Fara a Wěže Koſtelnj welmi ſe třáſla / tak že Zwony ſe heybali a

Křjž

Křjž z Koſtela ſpadl doſti welký z železa včiněný. Weliká na ten čas bázeň w Městě byla / tak že pro ſtrach Lidé z Města wyſſli. W Slaném nápodobné bylo při témž čaſe Země Třeſenj.

Má Jarmarky Tři / prwnj na S° Jakuba / Druhý na Den Wſſech Swatých / Třetj w Pondělj w Poſtě. Trh na každý Teyden.

Město Slané neb Slaneg / od niehož Krag ſlowe Slanſký / založeno geſt Léta 750. wedlé Kronyky Hágkowé znějcý takto:

Geden z Služebnjkůw Nezamyſla Knjžete gménem Holot / po Leſých a po Horách procházege ſe / na geden weliký Wrch přiſſel / a když wſſel poděň / nalezl Pramen Wody Slané / okuſyw gi / což oznámil Nezamyſlowi když ſe na Wyſſehrad nawrátil / a on nemeſſkage poſlal s nim giné dwa Muže / aby Wodu onu zkuſyli a s ſebau gi přineſli / kteráž když přineſſená byla a před Knjžetem ſkuſſena / nalezeno geſt / žeby mohla znj Sůl wařená býti. Wypravil tehdy Nezamyſl dělnjky a Holota s nimi / aby tu Sůl dělali. Po malém čaſe welmi ſe ti Solnáři neb Soliwařowé rozmnožili / tak že pro gegich množſtwj rozkázal Knjže tu na gednom přiwrſſj Město založiti / kterémuž dáno gméno od toho Wrchu Slaneg Wrch.

Léta Páně 1371. deſátého dne Měſýce Máge / genž byl den Sobotnj před Křjžowau Nedělj / dopuſſtěnjm Božjm Město Slaney wſſecko z gruntu wyhořelo. Wyſſel Oheň z Piwowára od něyaké Wdowy, kteráž ſlaula Hrebkowá / v Dolegſſy Brány / neb obyčeg měli w Sobotu Piwo wařiti, a w Nedělj (někdy djwe než Mſſy Swatau wykonali) ſpjlati, ač Kněži pro nevctiwoſt Dne Swátečnjho / mnohé budaucý zlé wěcy Obywatelům Města toho předkládali, kteřjž yakožto w

ſwém předſewzetj zatwrdili wſſecko to w ſmjch obraceli. Toho dne Trhowého ſſelo ſe množſtwj Lidu z Weſnic okolnjch, tak že tjſeň welikau w Vlicech včinili, a ſucho bylo toho čaſu weliké / k tomu Wjtr nad mjru prudký, tak že ſe w rychloſti Město na několika mjſtech zapálilo. W tom geden wezl Obilj na Trh do Města, a když byl w Bráně hořeyſſý / wida ano Město hoři / chtěl zaſe Wůz obrátiti / y přewrátil, a tak Bránu zawalil, že gſau Lidé z Města vgjti nemohli, a tu geſt y s ſwými Koňmi ſhořel / a málo Lidu z toho Ohně vſſlo; Zahynulo Lidu w tom Ohni okolo dwau Tiſyc a Howad weliké množſtwj.

W Létu Páně 1419. Wylim Zagic z Hazmburgku Pán na Budýni a Neywyžſſj Trukſas Králowſtwj Cžeſkého, mage litoſt nad Kláſſterem Poſtoloprtſkým / ſebral něco Lidu Rytjřſkého y Sedlſkého, táhl s nim k Slanýmu, a položil ſe na Slanſký Hoře / odkudž do Města ſylně ſtřjleti poručil / což Slanſſti widauce poſlali k němu, a gemu ſe poddali / kterýž přigaw od nich Přjſahu, do Města wgel, a tu gemu wſſickni ſlibowali / že chtěgi při pořádku Křeſtianſkém zuſtati, a toho na potwrzenj kázali wſſecky Kněži Táborſké wen z Města wyhnati, a giné řádné Kněži do Koſtelůw vwedli, a w tom pořádku ſlibili na wěčné čaſy zuſtáwati.

Při témž čaſe Cýſař s lidem ſwým hnul ſe od Starého Boleſlawi k Mělnjku, a odtud k Slanému, kdež byl ſlawně od Slanſkých přiwitán y přigat, ale gim on newěřil / a nechtěl tam zuſtati, nýbrž gel mezy ſwé do Pole / a odtud obrátil ſe k Hrádku genž ſlowe Burglayz ginák Křiwoklát / potomně na Žebrák a na Točnjk / odtud na Karlſſtegn a Nowý Hrad, wſſudy ohledáwage poklady od Wácſlawa Krále Bratra ſwého ſhromážděné; gel také y na Wyſſehrad / odkudž obrátil ſe na Zbraſlaw, a tu kázal Přjkopy a Zákopy dělati, y tam Lid ſwůg položiti. Táboři pak a Pražané položili ſe na Strahowě na Pohořelcy y na Hradčanech, aby nedopuſtili žiwnoſti na Hrad Swatého Wácſlawa dodáwati.

Syrotcy w Zelený Cžtwrtek w Létu Páně 1425. oblehli Město Slaney / w Bjlau Sobotu přitáhli za nimi Táboři / w Auterý Welikonočnj Ziatečti a Launſſti gim na pomoc přibyli, kteřjž wſſickni dobýwali Města ſpilnoſtj, ale že wnitř mnoho dobrých Lidi bylo / kteřjž napomjnali Měſſtiany zwlaſſtě Služebnjcy Hynka z Waldſſtegna / aby ſe ſtatečně bránili / doſti ſylný odpor činili Nepřjteli / nic méně ſkrz neřádnau pomoc některých těhož Města Měſſtianůw / to Město geſt vkládně dobyto a mnoho Lidu w něm zamordowáno: Konſſele a Rychtáře a ſpolu s nimi mnohé z Rytjřſtwa ſwázané do Maſných Krámůw v proſtřed Rýnku wehnawſſe ſpálili. Zmordowáni Kněži tito, Kněz Křiſſtán, a Kněz Wácſlaw z Zwjſtowce / nic gim to nepomohlo že gſau pod obogjm ſpůſobem podáwali. Tu také zabit Statečný Rytjř / Jan Srſa gednooký / Petr Kamenec z Holaus / Zdeněk z Blahotic, a Wjtek z Rwjce / což ſe ſtalo w Auterý po Nedělj Prowodnj.

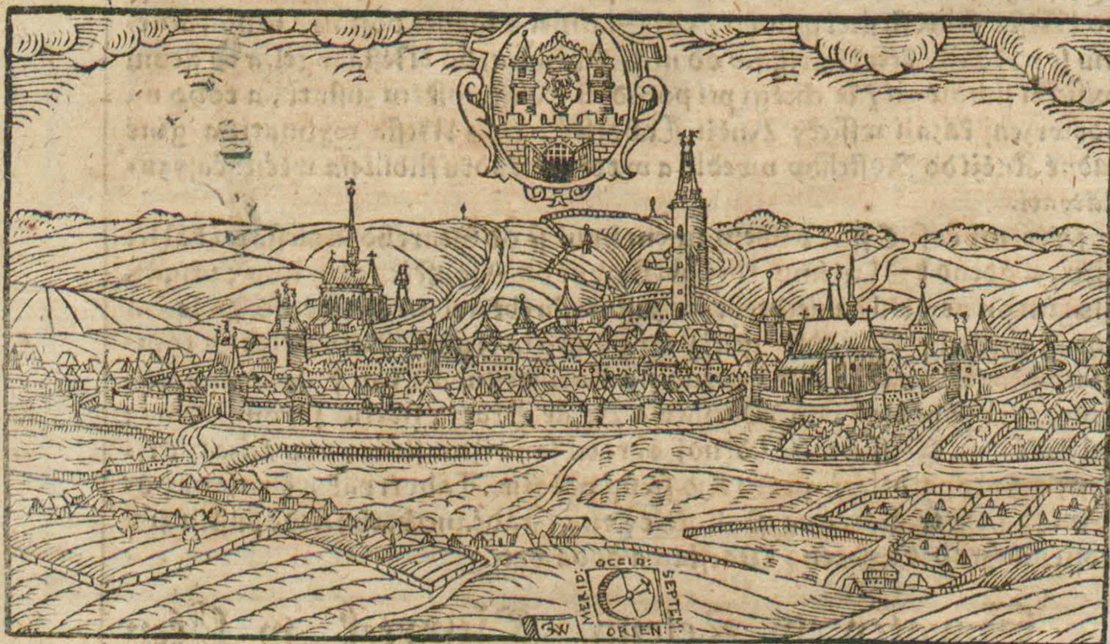
Léta Páně 1439. Slanſſtj Měſſtiané odſtaupili od Měſt Pražſkých / a Heytmana ſwého Smikowſkého do Města puſtiti nechtěli / Konſſelé pak ſkrz Podkomořjho nařjzené wſázeti dali do Wězenj / a giných ſobě wedlé ſwé wůle naſázeli / což wſſe ſe dálo ponuknutjm bauřliwých

wých Knězý/kteřiž toho času lid w Slaném spravovali.

Málo před tim Jan Smeyřal ginák Smikowský nynij gmenowaný/ porazyl Zioldnéře Ptáčkowy/ kteřiž zagjmali Dobytek v Mělnjka/ a mnoho Wězňůw do Slaného přihnal. Potomně wyprawiw se znowu s Slanskými wpadl nenadále do Dworu pod Mělnjkem řečeného Hořin / který wssecek wydrancowal/Obilj wymlátiti kázal/a mezy Měštiany gerozdělil.

Má Jarmarky/prwnij na den Swatého Filipa Jakuba/ druhý na Swatého Mathausse.

Město Rakównjk/od něhož slo-we Krag Rakownický.

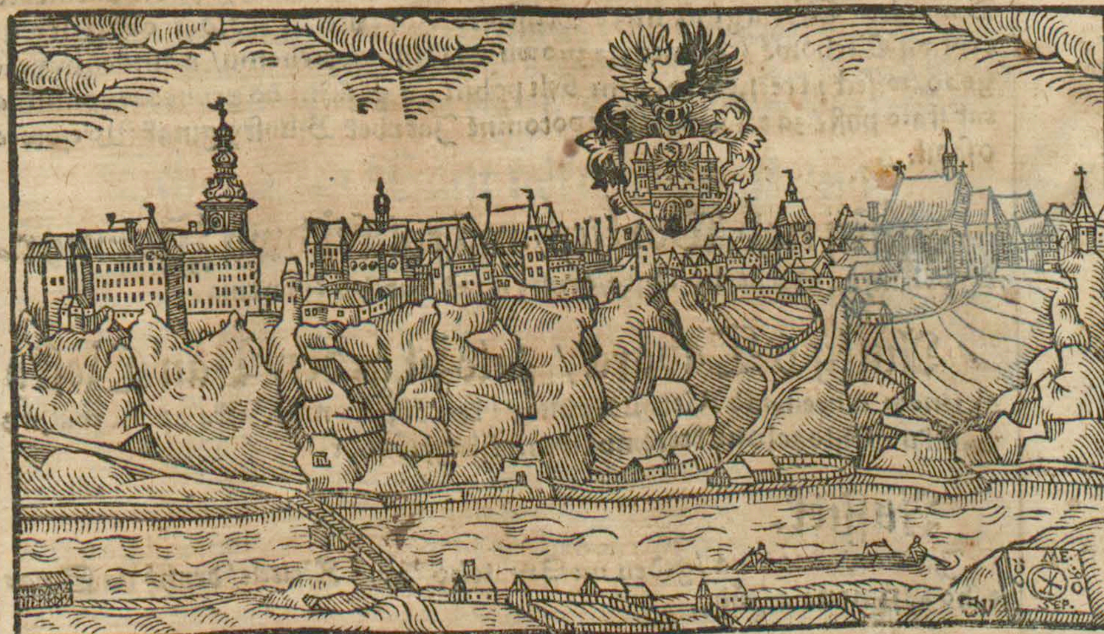

Má Jarmarky na den Swatého Martina/a w Středu po Cžtwrté Neděli Welikonočnij.

Miesto Bechinie od něhož slo-we Krag Bechynský kteréhoby času za-loženo bylo/o tom žádné nenacház-ýmy paměti.

Položenj Miesta toho gest na Skále wysoké nad Rzekau/při němž y Hrad wystawen: gest tam y Klášter pěkný od Předkůw Panůw z Sſternberka založený. Náleželo neyprwe Bechynůmi z Lažan/ potomně Panům z Sſternbergka/od Panůw z Sſternberka dostalo se Panů z Sſwambergka/od Panůw z Sſwanbergka/ Panům z Rožmbergka/a od těch zase se

dostalo

dostalo Panům z Sſternbergka/ kteréhož na ten čas wdrženij byl Vrozený Pán, Pan Adam z Sſternbergka/Neywyžssij Sudij Králowstwij Cžeského. O tom Městu děge se zmjnka obssyrná pod Erbem Panůw Zeydlicůw/ y Panůw z Sſambergka/zstrany swobod gim nadaných.

Má Jarmarky/geden na Swatého Petra a Pawla. Druhý w Auterý po Swatým Bartholoměgi/Trh na každý Teyden.

Následugj Miesta giná w Králowstwj Cžeském wedle Alphabetum kratce psaná/a neyprwé:

Austij nad Labem/ založeno wedle Hagka

Léta Páně 827. Od Russiswada a Lahoboře / půwodem a raddau gedné Baby / kteráž měla Ducha Wěssteho/kterýchžto potomkowé Aussteckými se gmenugj a vžjwagij za Znamenij Rytýřské Růže modré w Zlatém poli / tak yakž doloženo pod Stawem Panským.

Má Jarmarky dwa / geden w Ponděljj po Swatém Bartholoměgi/ druhý na Swatau Markétu/Trh každý Teyden.

W Letu Páně 1426. Miesto to Pražané s Knjžetem Korybutem oblehli / gimžto Táboři a Syrotcy napomoc přibyli/ z čehož se Austečti náramně vlekli / zwlásstě poněwadž bezmesskánij Pražané a Syrotcy k Městu sylně ssturmowali/ nicméně bránili se statečně. Mijssenský pak Margkrabě magic litost nad nimi/sebral Wogsko nemalé Němcůw / aby Austeckým retunk včinil/ proti němužto hned Pražané a Syrotcy wygeli/a potkali se s nim v Wsy kteráž slowe Předlice / na tom mijstě kdež

 řjkagij

řjkagij na Běhanij / tam se začala bitwa vkrutná / tak že padlo Německůw Dwanácte Tisýc/a ginij mezy Miſſenſke Hory vtekli. Když obdrželi wij-tězſtwij Cžechowé / obrátili se znowu k Městu dotčenému/ a zmocniwſſe se geho/wſſecky kterjžkoli w něm byli pobili / a ge ſamé do gruntu wypálili/ a tak ſtálo puſté za tři Léta/až ge potomně Jakubek Bilinſký ginák Wřeſowec oſadil.

Auſtij nad Worlicy/ má tolikéž dwa Jarmar-

ky/ prwnij na Swatého Wjta/druhý na Swatého Martina.

Auſtij v Tábora / založil geden Pán Cžeſký

gménem Auten nad Řiekau Lužnicy / kteréž potomně Zižka opanowal/a z Zámku Město založil/kterémuž nynij řjkagj Tabor.

Auſſtěk.

Jarmarky má dwa /geden na Swatého Jana Křtitele/ druhý na Swatého Sſimona a Judy.

Brandeys Město Králowſké má při ſobě Zámek nákladně wyſtawený Králům Cžeſkým pro Kratochwil/ když na Myſliwoſt wygijžděgj / ležj nad Labem. Byl tam Koſtel S°. Petra

kdež Klaſſter někdy býwal před čaſem baučky od Žižky we wſſem Králowſtwij Cžeſkém způſobené/kterýž poſtawiti dal Boleſlaw vkrutný/ genž byl zabil Bratra ſwého Swatého Wácſlawa.

V Fary geſt Koſtel kterýž Pikharti wyſtawěti dali/začali Léta 1541. a dokonali gey w Roce dýlem a Miſtrowſtwijm nějakého Bernarda Wlacha/ nicméně té Fary Kollátorem geſt Arcybiſkup/neb on gim Faráře neb Děkana nařjzuge/ač gemu žádného poſluſſenſtwij nezachowáwagij.

Léta Páně 1552. Zámek Brandeys/w Neděli

lij den Swatého Jana Buryana wyhořel.

Má Město to Jarmarky dwa / Prwnj na S°. Wawřince / Druhý na S. Alžbětu.

Brod Cžeſký náležel prwe k Arcybiſkupſtwij

Pražſkému/ tak yakž o tom zmjnka včiněna w Stawu Rytjřſkém pod Erbem Panůw Berbekůw z Kunwaldu, wſſak potomně za Cýſaře Zygkmunda k Komoře Cžeſké připogen geſt; o čemž plněgi wyſwědčuge Mageſtát gmenowaného Cýſaře, y Liſt Jana Berbeka z Kunwaldu na ten čas Podkomořjho w Králowſtwij Cžeſkém / kterýž ſlowo od ſlowa při dotčeném Rodu doložen geſt. Stalo ſe Léta 1437.

W Létu Páně 1421. Pražané k Městu tomu-

to přitáhli Wogenſký, w tu Středu po Swatém Týburcý, a hned na zeytři počali k němu ſylně ſſturmowati. Žioldněři w něm zawřeni vdatně ſe bránili, a Pražanůw množſtwij na Přjkopich zbili a zranili. Druhého dne Pražané Zdi Měſtſké opanowali, a Žioldněři newědauce o giné radě

vtekli na Wěž, a Pražané zběhſſe ſe/ když Bránu wyſekali, a ſwé puſtili do Města hned Koſtel zapálili, na kterémž na Dwě Stě Lidu ſhořelo / mezy nimiž byl Miſtr Jan Farář z Duban, a s nim Oſmnácte Kněži / Mikulaš pak řečený Náwara Pjſař Kate dralnj / na Předměſtj w Sudu vpálen.

Téhož Léta Páni některj Cžeſſtj/ yako Ol-

dřich z Rožmbergka, Cženěk z Wartmbergka, Wawak z Hradce, a gini z Rytjřſtwa / Rok ſobě položili w Brodě Cžeſkém, tu Neděli po Slawnoſti na Nebe Wzetj Panny Marye / y včinili k Pražanům pſanj, aby wyprawili Poſli na ten ſgezd s plnau mocy / kterjž nemagjce ſe s kým poraditi, neb málo před tim ten Mnjch Apoſtata wygel s Hauffem z Prahy do Moſtu / odepſali že tak včini / w tom ſe Mnjch nawrátil, a nechtěl k tomu ſwoliti což ſe Panům pſalo, prawjc že gſau nevpřjmni a newěrnj: wznikla rozepře, neb někteřj chtěli ſlowu žádoſt činiti, a někteřj z Obce křičeli / nechceme ſe s těmi Pány ſrownati, až Mnjch vſtanowil / aby dwa z Konſſelůw, a dwa z obce ne ſplnú mocy do Kolijna/a ne do Brodu toliko na wyſlyſſenj geli / a Páni aby na Horách Kutnách byli a tak po Poſlich gedni druhým aby wůli ſwau oznamowali: Páni yakž zwěděli že Poſlowé přigeli ne ſplnau mocy / wyſlali do Prahy Wawáka z Hradce a Sidlo, kdež Wawák namlauwal / Pražané aby ſe s Pány ſneſli, a Mnjchowi domlauwal / že mu nenáleži wěcy ſwětſké ſprawowati, a tak poſláni do Hory s plnau mocy Miſtr Jan Přjbram/ Prokop Plzenſký; způſobeno, aby k Witoldowi poſláno bylo, Pražané aby ſe wſſj ſylau ſwau přitáhli k Brodu, a odtud kamž budau obráceni aby táhli, Oldřich Wawák Mincmeyſtrem včiněn, kdež na Měrnj boleſt vmřel; Miſtr Jan Přjbram vpadl w podezřenj / žeby s Pány nějakau ſmlauwu měl/ a proto z Prahy wypowěděn půwodem Mnjcha Apoſtaty.

Léta Páně 1512. Oſmého Dne Měſýce Dub-

na / w Nocy wyſſel Oheň w Cžeſkém Brodě, a ſhořelo domůw čtrnácté.

To Město má Třj Jarmarky/prwnj w Ponděljj po Smrtedlné Neděljj/ druhý w Ponděljj po Swaté Trogicy / Třetj w Ponděljj před S. Hawlem.

Budyně Město Zdmi pewnými wůkol ohra-

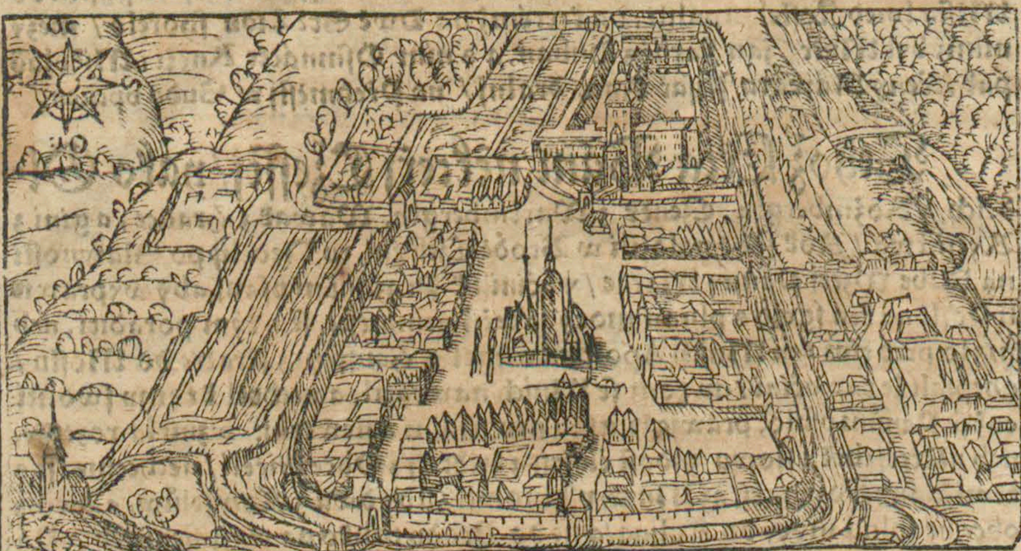
žené / založeno Léta 881. z poručeni Kněžete Hoſtiwjta / kteréž odewzdal Muži gednomu welmi ſtatečnému gménem Křeſowi, a geho za to ſnažně proſyl / aby tu wjce Sukoſlawowi a Mileſſowi nedopauſſtěl ſſkody činiti. Leži nad Řjekau Ohrau, welikými ſwobodami od Králůw Cžeſkých pro znamenité zaſlauženj Panůw geho dědičných obdařené, kteréhož oni doſtali ſſreymarkem w Létu Páně 1336. od Krále Jana za Zámek Žebrák ginak Točnjk.

Od Wácſlawa Krále, včiněno tomu Městu obdarowánj Mageſtátem znějicým w rozum tento.

My Wácſlaw Druhý z Božij milosti Král

Cžeſký etc.

Ačkoli Zbožj to kteréž k Budyni přináleži / toho čaſu dobré paměti Bernardus Biſkup Miſſněnſký ſprawedliwě wyměřené geſt držel, ale když Pa-

nij Gryffina z Baudec to w drženj ſwé vgala, znowu ge wyměřiti dala, a platy kteréž ſe z něho ſcházeli takto ſe porownala, že gedenkaždý Obywatel tak mnoho Roli w ſwém drženj má mjti, aby ge cſýti mohl/Padeſáti ſtrychy Obilij, budto Podzymnjho neb Jarnjho. Auplatkowé tito ſe dáwati magj / mijry Litoměřické Obilij čtwerého / dwě Žita a Pſſenice, dwě Gečmené a Owſa/ a k tomu Sſeſt Kuřat. Co ſe Piwowáru dotýče/ge od platu ſwobodná činjme: potřebný Lid též tu obýwagjcý / každý Rok geden Lot Zlata dáwati powinen bude. Malchérus Rychtář Cžernowſký a geho Potomkowé, má ſwobodný Krám Maſný / ſwobodnau Krčmu, a třetj Penjz z Rychtářſtwj. My vznáwagjce prawé to býti wyměřenj těch Rolj, ge Mageſtátem timto potwrzugeme / tolikéž ten prodey ſtwrzugeme, kterýž geſt včinila Panij Gryffijna s ſſeſtmi Rzeznjky z Welwar / aby oni též tě plat wykonáwali, yak gini Rzeznjcy z Malowar.

Giné obdarowánj temuž Měſtu od téhož Krále Wáclawa včiněné, obſahuge w ſobě Mageſtát tento:

My Wáclaw druhý z Božij miloſti Kral Cžeſký/etč. Oznamugem wſſem w ůbec/etč. Že my Sauſedům Měſta Budyně/též y Sedlákům / kteřjžby chtěli žiwnoſt ſwau mjti / ſkrz Bernarda z Kamene Radu naſſi wznámoſt vwozugeme / aby gedenkaždý držitel Statku ſwého tak mnoho Rolij obſahowal/ aby 60. Strychůw Obilij bud Zymnijho neb Jarnijho ſyti mohl. Z toho pak powinen bude dáti čtwrt mijry Zlata/a na mijru Litoměřickau čtwerého Obilij/ totiž Žijta, Pſſenice, Gečmene, Owſa/gednoho každého dwě mijry/a o Swatým Wáclawě try Kuřat: Co ſe pak Piwowáru dotýče oſwobozenij gſau. Janowi Rychtáři geden Mleyn w Miletických náležeti má/k kterémuž Mleynu potřeby z Leſa dáwati ſe budau/též ſwého wlaſtnijho Rybáře bude mocy mjti.

Potomně když Měſto dotčené přiſſlo w moc a w drženij Panůw z Hazmburgka/wſſeliyakými ſwobodami a ozdobami obdařeno geſt/ yakž o tom rozličné paměti wypiſugi/kterýchž tuto pro krátkoſt pominauti muſým / nic méně aſpoň ten Mageſtát Wáclawa Rzijmſkého a Cžeſkého Krále/ témuž Měſtu pro znamenitá zaſlauženij Wyſoce Vrozeného Pána P. Mikuláſſe z Hazmburgku dany / zdálo mi ſe za dobré geſſtě tuto doložiti/ a ten pſán geſt w ſmyſl takowý:

VENCESLAVS DEI GRATIA ROMANOrum Rex ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, &c, Notum facimus tenore præſentium Vniuerſis, quod attentis, gratis, utilibus & fidelibus obſequijs quibus Nobilis Nicolaus de Hazmburgk ſupremus noſtræ Coquinæ Magiſter & fidelis dilectus, nobis hucusq; fideliter complacuit, & complacere poterit, & debebit utilius in futurum, ſibi & ſuis Succeſſoribus indulſimus, & præſentibus gratioſe indulgemus, quod homines eorum in Budin, de eodem loco Budin, poſſint & valeant liberè & abſq; impedimento ac contractione quorumlibet, ſuos currus cum rebus vænalibus ſiue mercionalibus, verſus Ciuitatem noſtram Sittauiam, per quamcunq; viam ſiue ſtratum voluerint ducere, perpetuis temporibus affuturis. Mandamus igitur Vniuerſis & ſingulis Baronibus, Proceribus, Nobilibus, Miniſterialibus, Militibus, Clientibus, Burgrauijs, Caſtellanis, Thelonearijs, Officialibus, Iudicibus Ciuitatum, Oppidorum & villarum communitatibus, & Rectoribus earundem, cæterisq; noſtris & Regni noſtri Boemiæ fidelibus & ſubditis, quatenus dicti Nicolai & ſucceſſorum eius homines, non impediant, aut quouis modo moleſtent, quin potius eosdem circa idem, manu teneant, tueantur & defendant, ſi indignationem noſtram Regiam voluerint euitare: præſentium ſub Regiæ noſtræ Maieſtatis Sigillo, teſtimonio litterarum. Datum Pieſcze, Anno Domini 1381. Indictione quarta decima Kalendas Maij, Regnorum noſtrorum, Bohemiæ Anno 18. Romanorum 5.

Ad mandatum Domini Regis, Domino Andrea de Duba referente.

Conradus Epiſcopus Lubicenſis.

Měſto to wždycky pořádkem Cýrkwe Swaté Obecné ſe ſprawowalo a ſprawuge až po dnes/ Paſtýře Duchownij od Wrchnoſti nařijzené k ſobě přijgijmá/což wſſe děge ſe ſnažnoſti Panůw geho dědičných / wedlé onoho přijſlowij/qualis Rex talis Grex, qualis Princeps Ciuitatis, tales inhabitantes eam. Eccl: cap: 10. Z té přjčiny mohau býti obywatele giſti té přjpowědi kterauž Apoſſtol Páně k Galátum piſſe w Kapitole 3. připomijna těmito ſlowy: qui ex fide ſunt, benedicentur, cum fideli Abraham, kterauž to přjpowěd Pán včiniti ráčil Abrahamowi proto ſamé, že geſt gemu poſluſſenſtwij zachowal/yakž o tom w Geneſ: cap: 26. čteme/ kdež mluwiti ráči k Abrahamowi takto: Et benedicentur in ſemine tuo omnes Gentes terræ, eo quod obedierit Abraham voci meæ, & cuſtodierit præcepta mea, & Cerimonias meas legesq; ſeruauerit.

Nemá takowé Ceremonye žádná Sekta giná gednom ſamá Cýrkew obecná/kterýchž ſe přidržůg Měſto ſlawné a vſſlechtilé / nebo ti geſſto tebe w nich cwičj a wyvčugij/gſau wlaſtnij Náměſtkowé onoho kterémuž Pán poručiti ráčil Cýrkew ſwau / mluwjc takto / ty gſy Petr / a na té Skále založjm Cýrkew mau/ etč. a on yaké po ſobě zanechal Náměſtky, o tom Spiſowé rozličnij důwodně wyprawugij.

Předpowijdal tehdy o těch Roſewačich rozličných bludůw ten Náměſtek Páně Petr 2. cap: 3. řka: Hoc primum ſcientes, quod uenient in nouiſſimis temporibus in deceptione Illuſores, iuxta proprias conſcientias ambulantes. Takowé ſnadno poznati můžete/že to gſau totiž ti/ kteřij žadného poſluſſenſtwij činiti nechtěgi Wrchnoſti/ Cýrkew Páně za Matku nepřijgijmagi neb Rzehoř S. liká na ni proklenij wymegſſlegi/wſſak gi tim nic neublijžugi/

9. Moral. pjſſic na ſlowa Joba Swatého a přirownáwagic gi Arcturo gi- nák Vrſæ, neb Hwězdě kteráž ſlowe Wůz Nebeſký / mluwij takto: Quid Arcturi nomine, qui in cœli arce conſtitutus ſeptem ſtellarum radijs fulget intelligamus, ubi Vniuerſalis Eccleſia exprimitur: Arcturus ſemper ver- ſatur & nunquam mergitur, ſic Eccleſia pſercutiones tolerat, & ſine defectu pdurat.

Neposlauchegme gich pěkná ſlowa / a Pjſmo ohryzené / z ffalſſowané / na- pomjná nás k tomu Pjſmo Swaté yakž čteme / 1. Ioan: cap: 2. Ex nobis prodierunt, ſed non erant ex nobis, nam ſi fuiſſent ex nobis, permanſiſſent utiq; nobiſcum. A protož drž ſe ſylně gruntu / neposlaucheg Chrtůw Czierto- wých / kterými on odhánij wěrné od Cýrkwe Páně / a do ſwé Kapli vwo- zuge.

Měſta toho položenij yakž oznámeno geſt nad Rzekau Ohrau w Kragi welmi weſelém / vrodném na Obili wſſeligaké, Lauky, Háge a Winohrady znamenité hogném.

Jarmarky má tři / prwnij w Ponděljj před Středopoſtnij Neděli / druhý den S° Wawřince / třetj den S° Kryſpina / Trh každý den Ponďelnij.

Brod Německý Měſto wyborné náležj Hra- běti z Turnu / založeno geſt Léta Páně 793. ſpůſobem timto / že Němcy dá- wagic pomoc Morawanům proti Czechům na gednom přiwrſſi poſtawili Baſſtu proto geſtližeby ge Czechowé honili / aby odtud wyſkočice Czechy mordowali / tomu mjſtu potom Czechowé Německý Brod gméno dali. Le- žj nad Rzekau řečenau Sázawa w kteréž ſe množſtwij Vhrůw ſtopilo když před Zižkau vtjkali / a Led ſe s nimi podlomil.

Po tom wjtězſtwij hned na zegtřij ráno / počal k Měſtu tomu ſſtur- mowati / y ſtáli Drábi v ſſturmu ten celý den / neb ſe oblezenij ſtatečně bráni- li / tak že čaſem wečernijm Nepřátelé muſeli od ſſturmu puſtiti. Nazegtřj Zižka kázal s Měſſtiany rokowati o pokog / a w tom Drábi Zižkowi na Zdi wlezli a Měſta ſe zmocnili / y wſſecky w němi pobili. Zahynulo Lidu z obau ſtrán na Tři Tiſýce.

Jarmarky má tři / prwnj druhý Auterý w Poſtě / druhý w Auterý po na- lezenij S° Křjže / třetj den Powyſſenij S° Křjže.

Beneſſow Měſto / náleželo někdy Panuom Beneſſowſkým / yakž to ſtaré paměti vkazugi / od nichž ſe doſtalo Panům z Sſternbergka yakožto přjbuzným / yakž y o tom zmjnka geſt / při Rodu Pa- nuw z Sſternberka. Czaſu pak toho kteréhož gſem Knihu tuto ſpiſowal bylo w drženij Vrozeného Pana Arkleba z Kunowic / a na Vherſkém Brodě po Manželce geho Dceře Vrozeného Pana z Sſternbergka a na Konopiſſti / k kterémužto Zámku Měſto to přináležij / má obdarowánij znamenitá / leže mezy Horami nedaleko od Rzeky Sázawy.

W Létu Páně 1420. tahli Taboři Pražanum na pomoc proti Cýſaři mjmo Beneſſow / kteréž Beneſſowſſtj nechtěli do Měſta puſtiti / wſſak potřeb wſſeligakých hogně gjm poſlali / čímž obražení Taboři / když do Měſta poſylali pro potřeby / ſpůſobili to tegně že Oheň založený ſpálil Kláſſter, Koſtel Farnij a některé Domy.

Jarmarky má dwa / geden na Swatého Filipa a Jakuba / druhý na S° Mathauſſe.

Beneſſow v Kaplice.

Má Jarmark geden / totiž na den S°. Jakuba.

Březnice.

Jarmarky má tři / prwnij w Swatoduſſnij Ponděljj / druhý w Ponděljj po Swatém Bartholoměgi / třetj na den Swatého Mikuláſſe.

Bor náležij Panuom z Sſwambergka

Jarmarky má dwa / w Auterý před Středopoſtijm geden / w Auterý po Swatém Wácſlawu druhý. Trhy nakaždý Teyden w den Auternij.

Budégowice Měſto Králowſké neb Cyſař- ſké – geſt tam A° 1786. Byſkupſtwi založeno.

Jarmarky dwa má / geden w Neděli po Božijm Těle / druhý na Swaté- ho Martina.

Bjlina Měſto / založeno w Roku Božijm 744. o kterémžto založenij zmjnku činij Hágek w Liſta 20. těmito ſlowy. Dcera Kaſſina Seſtry Libuſſiny gménem Bilá / z rozkázanij Mateře ſwé Hrad a Měſto při gedné Rzece založila / a to Měſto y Zámek Bilinau nazwa- la / kteréž až do dneſſnijho dne tak ſe gmenuge.

Při Létu Pánie 747. o témž Měſtu děge ſe zmjnka w Kronyce Hagkowé takowá / Bila Dcera Biwogowa a Kaſſina / Seſtřenice Libuſſina / oblibiwſſy ſobě Muže gednoho znamenitého / genž měl weliká Stáda Dobytkůw gménem Koſſala / Syna Radoſſowa ze wſy Radoſſowice / toho za Muže ſobě pogala / a ten na Bilině měl ſnj ſwé obydlj / od něhož poſſli Bilinowé Hrabata / kteřjž za Erb tři Podkowy magi. Rod welmi ſtarožitný / yakž o něm nahoře doloženo. W ten čas náleželo to Měſto Panu Jauowi Popelowi mladſſijmu z Lobkowic. W Létu Páně 761. nalezená byla při něm Sůl / ale druhého Roku ta Woda ſe ſtratila. Po- tomně giná nalezena / ale Sůl z nj nemohla wařena býti.

Léta Pánie 1568. w Středu po Swatijm Du- ſſe okolo Oſmnácté Hodin / Měſto Bilina s obogijm Předměſtijm od kláde- ného Ohně wyhořelo / tak že malo kolik Domůw w Měſtě zůſtalo.

Jarmarky má dwa / geden na Božij Tělo / druhý na Swatého Martina.

Bydžow Měſto / založeno Léta 763. od Wy- da Syna Slawimilowa / kteréhož někteřij prawij býti Knijžetem Kauřim- ſkým / wſſak potomně na giné mijſto po několika Letech přeneſſeno a nazwá- no Nowý Bydžow. O tom Měſtu pod Erbem Panůw z Wartmbergka obſſijrnau zmjnku nalezneſs, w gichžto drženj čas dlauhý bylo / kdež také do-

loženo/ kterak k Komoře Cžeské připogeno. Ležý nad Ržekau Cydlinau/ Kostel w něm poswěcený ku památce Swatého Bartholoměge.

Jarmarky čtyry má/ prwnj w Auterý Swatodussnj/ druhý na Swatého Gilgj/ třetj na Swatého Tomásse, čtwrtý ten den po Mladátkách.

Blatna Město/

Jarmarky má dwa/ geden w druhý Cžtwrtek w Postě/ druhý we Cžtwrtek před Swatým Ondřegem.

Benatky Město / náleželo prwé Panuom z

Donjna/ nynj pak náležj Cýsaři/ yakožto Králi Cžeskému.

Jarmarky má dwa/ prwnj w třetj Pondělj w Postě/ druhý w Pondělj po Swatém Křjži na Podzym.

Boleslaw Starý.

Léta Páně 1421. oblehl Město to Pan z Michalowic weliký odpornjk Pražský / a počal geho pilně dobýwati / očemž když zwěděli Pražané / poslali obleženým na retunk swé Zioldnéře/ kteřjž Pana z Michalowic s geho čtyrmi Sty Gjzdnými/ hned odtud odehnali.

Běla.

Léta Páně 1421 na den Swatého Lukasse/

Pražané wyslali swé Bogownjky / kteřjž Město a Zámek Bělau/ gehož byl wdržený Pan z Michalowic dobyli/ a swým Lidem osadili.

Jarmarky má dwa/ geden w druhý Pondělj w Postě / druhý w Pondělj po Swatém Křjži na Podzym.

Bohdaneč.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Božj Wstaupenj /Druhý tu Středu před S. Martinem.

Chomutow Město neyprwe náleželo Křjžownjkům Pražským/ potomně zastaweno od Cýsaře Zygkmunda s ginými statky Kostelnjmi a Klássterskými Jakubowi z Wřesowic / yakž o tom Knihy Kapitoli Pražské wyprawugi: Přisslo potom w držený Pana Giřjho z Lobkowic / Neywyžssjho Hoffmistra Králowstwj Cžeského / naposledy z poručenj Cýsaře Rudolffa konffisskowáno, a přigato do Komory Cžeské.

Léta Páně 1421. w Kwětnau Neděli Pražané dobyli Města Chomutowa, a tu mnoho Kněžj Zemanůw a Rzemeslnjkůw zbili a spálili/ bezewssy ltosti vkrutnost swau prowozugjce: wůbec mluweno, žeby tu na Dwamecytma Set Lidu zahynulo.

Má Jarmarky dwa / Prwnj w Nedělj po Swatém Gilgj / druhý na S° Martina/ Trh každý Teyden.

Cheb.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Swatého Matěge/ Druhý na Božj Tělo.

Chlumec založen od gedné zůřiwé Ženy řečené Kraška Manželky Bjdowé / kteráž odtud Manželi swému wlastnjmu sskody činila / Dobytek gemu zagjmala, y Lid mordowala / až potomně rozkázanjm Býdowém od Služebnjkůw zaskočená na cestě, s zamordowána. Stalo se Léta 763.

Má dwa Jarmarky/ Prwnj na den S° Sstiastnýho před Swatým Gilgjm / Druhý na S° Mikulásse.

Chotěboř / yakby dáwno založen byl w Kronykách toho nenacházym / příhodu geho připomjna Hágek w Létu Páně 1421. těmito slowy. Hromátka z Gizdebnjce, pogaw mnoho Sedlákůw/ těch gessto se Táborůw přidrželi, táhl s nimi k Městečku Chotiboři, kteréž na ten čas dosti pewně ohraženo bylo, a dobyw geho yakýmis podwodem/ hanebně ge zlaupil, a tu s swými hodowal. O tom mage spráwu Mincmeystr, Flasska, Jan Městecký a Puta z Cžastolowic, sebrawsse se s Hornjky s Cžaslawskými a Chrudimskými / yako nenadále na Den Panny Marye Očisstiowáni, ginák Hromnic/ do Chotěboře wpadli, a hřmot y okřik weliký včinili. Táboři ač welmi byli zastrassenj / nic méně, bránili se zmužile, ale Chotěbořssti / pro welké sskody od nich spůsobené, nechtěli gim žádné pomocy včiniti / což vznáwagjce Táboři, a newědauce o gine Raddě / dali se těm Panům na milost. Hornjcy pak na Tábory zůřiwi / wjce než Tisyc gich tu zbili, a třj Kněze gegich / kteřjž bez Ornátůw slaužili. Hromádka s dwě ma Kněžmi Táborskými weden do Chrudjmě, a tam spolu s nimi, tak yakž sám rád Kněžj pálil / v prostřed Rýnku vpálen.

Má dwa Jarmarky / Prwnj w Pondělj Swatodussnj / druhý po Swatém Sstiastným: Poswjcenj na S° Jakuba.

Cerekwice Leskowcowá.

Má Jarmarky třj / Prwnj we Cžtwrtek po Středopostj / Druhý na Swatau Markétu, Třetj na S°. Linharta.

Cerekwice Nowá.

Má Jarmarky dwa/ Prwnj w druhau Středu w Postě/ Druhý na S° Mathausse.

Chysse.

Jarmarky má na Swatého Rzehoře, a na Swatého Gilgj.

Czernowice.

Má třj Jarmarky / totiž na Den Wstaupenj Pána Krysta/ na Den Božjho Těla, a před Powýssenjm S. Křjže ten den.

Czechtice / náležegi Panu Frydrychowi Sswjhowskýmu.

Má Jarmarky trj/ Prwnj na Den Swatých Fabiána a Sſebeſtyána / Druhý w Pátek před Swatým Diwiſſem / Třetj na S°. Wolſſganga.

Domažlice Měſto ſtarodáwné w Králowſtwý Czeſkém / založeno w Létu Páně 964. od Cýſaře Ottona Prwnjho ſpůſobem

bem tímto/ yakž Hágek pjſſe, ač gini k tomu wjru při- ložiti nechtěgi/ o čemž wegſſe doloženo.

Když Cýſař Otta Prwnjj/ mſtil ſe ſmrti S°. Wácſlawa nad Boleſlawem vkrutným, přigew do Czech s welkým Wogſkem / a gemu Kotel aby nad Ohněm w Kuchyni Cýſařſké držel, poručil / ſtalo ſe čaſu gednoho, když Boleſlaw w Kuchyni tu ſlužbu wykonáwal / při přjtomnoſti Cýſařſké, poněwadž Deym welmi Oči geho zarážel, že geſt drže ſe ſſpalku, Kotel poſadil, a Cýſař dj k němu / Tuſta, to geſt / ty ſlůg, a tak muſel tu ſtáti, a Kotel nad Ohněm držeti / do Cýſařſké liboſti. Na mjſtě pak tom, kdež Cýſař s Wogſkem ležel/ byla Wes řečená Draſtow / z kteréž on poručil Měſto včiniti, a dáno gemu gméno Tuſta, a do dneſſnjho dne Latinjcy ge gmenugj Tuſta / Czechowé gemu řjkagj Domažlice, a to proto / neb Cýſař ſwým přikázal, aby tu od toho dne, yakž ſe Boleſlaw pokořjl žádné wjce ſſkody nečinili/ a Czechowé w to auſſagjce / Němce welmi ſužowali, a Němcy mluwili: Byſſte byli v nás ne tak byſſte yako zde Domažli byli / protož Domažlice Měſtu přezděli / kteréž nynj ſlowé Domažlice.

Neni potomně žádné zmjnky w Kronykách o Měſtu dotčeném, až při Létu 1318. kteréhožto čaſu / čtrnáctého totiž Dne Měſyce Rjjgna / byl ſgezd ſlawný w Domažlicych Cýſaře Ludwjka s Kralem Janem Czeſkým, na kterémž Cýſař některé Pány Czeſké s Kralem Janem ſmjřil/ wſſecky neſnáze mezy njmi vpokogil, a mjr dobrý w Králowſtwj Czeſkém ſpůſobil.

Léta Páně 1373. Frydrych Knjže Bawořſké/

wſkočiw do Země Czeſké kradmo přes Hory, v Měſta Domažlic Předměſtj wypálil, a Třinácté Wſy okolo téhož Měſta Ohněm zkazyl / což ſpůſobiw, téhož dne nazpět ſe obrátil.

Kakž wyprawuge Lupač w Kalendáři Hyſtoryckém / w Létu Páně 1421. Domažličti půwodem ďábelſkým w Ochtab Swatého Ducha, oblehli a zbořili geden Zámek, tu nedaleko od Domažlic ležjcy, a tu Sſeſtnácte Bratrůw ſwých Czechůw, těch geſſto pod gednau přigjmali na Oheň wložili a vpálili.

Léta 1430. Normberčané ſlyſſjce/ yak Zemi

Mjſſenſkau a Bawořſkau Czechowé holdugi a hubj, wyprawili k nim Poſli, aby wezmauce Deſet Tiſyc Zlatých od toho přeſtali: Czechowé wzkázali aby takowá ſumma w Domažlicych byla ſložená, a tak ſe w té ſtraně vpokogili.

Léta Páně 1466. Domažličti ſebrawſſe ſe dwadcátého dne Měſýce Září / ſwedli bitwu s Křjžownjky Biſkupſkými doſti krwawau z obau ſtran / tak že Krew ſtrauhami plinula do Předměſtj Domažlického/ neb tu mnoho wýborných Mužůw zahynulo, až potomně Pán, kterýž na ten čas Teyn Horſſowſký w ſwé mocy měl, kázal Křjžownjkům vſtaupiti: Mjſto to, na kterémž bitwa ſwedená / má gméno až poſawád Křjžowatice.

Léta 1467 Bawořané wtrhli mezy Domažlice

a Klatowy, a tu Zemi hubili a pálili a Janowſký ſebraw ſe s pomocnjky ſwými s Klatowſkými a Domažlickými geli na ně k Neyrſku a porazyli ge na Hlawu. Wzato z Kronyky rukau pſané P. z Hazmburku přináležegjcy.

Jarmarky má dwa / prwnjj na den Božjho Těla/ druhý we Cžtwrtek po Swatým Martině.

Dětjn náležel prwé ſtarožitnému a zaſlauženému Králům y Zemi Rodu Panůw z Wartmbergka.

W Létu Páně 1128. Když zgjmánjj byli mnozý Páni Czeſſtjj z rozkazu Soběſlawa Knjžete/ kteřjž měli ſpolu proti němu nějaké ſrozuměnjj/ dáni gſau na Dětin/ ginák Děčin do Wězenjj.

Jarmark má geden / totiž na Den Swatých Filipa a Jakuba.

Dub.

Jarmarky má w Auterý Swatoduſſnjj/ a w Auterý po S. Hawle.

Dwůr Králowý.

Jarmarky má! na S° Petra a Pawla geden / na Swatau Lidmillu druhý/ ten den před Swatým Lampertem třetj.

Dobruſſka náležjj Cýſaři.

Jarmarky má/ o Swatém Duſſe/ a na Swatého Wácſlawa.

Domaſſin.

Má Jarmark w Pondělj Swatoduſſnjj.

Dobrowice.

Jarmarky má/ w Středu po Neděli Cantate, a w Středu po Swatým Wácſlawě.

Dokza.

Jarmarky má tu Středu po Hromnicech / a na Swatého Filipa a Jakuba.

Deſſný.

Jarmarky má/ w Auterý před Křjžowau Nedělí/ a w Auterý po Swatým Mathauſſi.

Gerlice Měſto/ založeno w Létu Páně 1131. Yak Hagek wyprawuge ſlowy těmito: Soběſlaw w té Kragině kteráž ſlaula Milecko/ Měſto založiti rozkázal/ kterémuž dáno gméno Zhořelec/ nyný gemu Gerlice řýkagý. Prwe na tom mýſtě byla Wes doſti weliká/ kteráž ſlaula Drewniow.

Gitčin Měſto nad Rzekau Cydlinau/ náležý Panu Rudolffowi Trčkowi.

Léta Páně 1342. rozſſýřila ſe Rzeka Labe tak welmi že Měſto Gitčin wſſecko zatopila/ y Zed tu k Rzece ležýcý podryla a porazyla. Wzato z Kronyky P. z Hažmburgka rukau pſane.

Léta Páně 1572. shořelo Měſto Gitčin y s Koſtelem toliko kelik Domůw na Předměſtý pozůſtalo/ a to prwnýho dne Měſýce Srpna.

Opět Léta Páně 1589. we čtwrtek den Swatého Wawřince w hodinu 22. Měſto Gitčyn wſſecko z gruntu wyhořelo/ kladenýmli Ohněm čili z neſſetrnoſti/ wěděti ſe nemůže. Dřiwe hodiny wſſecko Měſto w Ohni bylo/ a dřiwe dwau hodin wſſecko také s Předměſtým kromě Chalup Kozelauſkých shořelo. Shořel Rathauz y Koſtel s Wěžý/ na niž 4: Zwonowé byli/ a ti ſe ſlili/ ſulo ſe Klenutý/ Kruchta y Slaupowé Kamenný w Koſtele/ we wſſem Měſtě tři Swětnice zůſtali/ w Rathauze, na Fare a w Sſkole/ zahynulo dýmem a Ohněm oſob ſedmnácte.

Jarmarky má tři/ prwný w třetj Pondělý po Welikénocy/ druhý w Pondělý po Swatém Jakubu/ třetj w Pondělý před Swatým Hawlem/ Trh každý den Pondelný.

Hora neb Gutna/ kteréhoby čaſu založena byla Newyprawugý o tom Kronykáři. Proroctwý Kněžny Libuſſe o ni předpowěděné poznamenáno geſt v Hágka w Liſtu 14. těmito ſlowy: Widým Horu tři hřbetau/ ana Střjbro z ſebe wydáwá/ tu hognoſt geho bude bez mjry/ ale že má tři Hřbety/ třikrát Střjbro ſegde/ a třikráte zas wzegde/ Mědi kráſné při tom widým welikau Oblohu/ wám to wſſecko y waſſim budaucým zaſlibiti mohu.

Ta Hora hogně poklad Králům Czeſkým rozmnožuge.

Při Létu 1308 Hágek hognoſt Střjbra w těch Horách nalezenau připomjná takto: Dolowé Gilowſſtj welkau hognoſt Zlata z ſebe wydáwali/ Hory Gutny nad obyčeg Střjbrem ſe ſſtkwěli: Zlato y Střjbro na Wozých ſe wen z Země Czeſké do Korytan wozylo/ na čež Czechowé žaloſtiwě hleděti muſeli.

Okolo Léta Páně 1309. Byl na Horách Gutnách geden Rod weliký a doſti bohatý/ z něhožto pocházegýcý ſlauli Kuthardowé/ a ti byli od něgakého Kutharda Hornýka poſſli/ a ſwau wěc některj z nich tak ſlawně wedli/ yakoby byli neyznamenitěgſſý Páni a Hrabata/

a Gindřicha Korytanſkého Pána ſwého malo ſobě wažili/ neb gim zbožý dodáwalo peychy. Ti gednoho čaſu položili ſobě poſtranný Sněm w Malině/ s některými geſſto ſe gich přidrželi/ a shromáždiwſſe ſe mluwili weſpolek mezy ſebau/ Krále tohoto kteréhož máme malo ſe bogýme/ by nám z Panůw někteřý na odpor nebyli/ Střjbro kteréž ſe nacházý w Dolých naſſich brátibychom gemu nedopauſſteli/ poněwadž ge neobracuge k užitku Zemſkému/ ale z této Země ge wen wozy/ a k naſſemu bychom ge obrátili užitku/ etc. yakž doloženo nahoře.

Léta Páně 1414. Hawyři na Horách Kutnách nechtěli Králi Wácſlawowi Střjbro wydati/ pročež on powolaw k ſobě Racka Kobylu ſtatečného Rytjře/ kázal mu geti do Hory Kutny/ daw gemu Liſt wěřjcý aby gemu odtud přineſl ſummu kterauž gemu Hornýcy zadrželi. On yako poſluſſný/ pogaw Czeled ſwau gel do Hory/ a tam wſtaupiw před Vrburýře wůli Králowſkau gim oznamowal/ a oni gemu powěděli aby ſſel do Hoſpody/ na to po dwau hodinách že bude mjti odpowěd/ a on tak učinil. Po malé chwjli Hawyři yakožto Zběř neważná/ ſebrawſſe ſe welmi ſylně/ udeřili na ten Dům hřmotně w němž byl Racek Hoſpodau/ a polapiwſſe gey zwrhli ho z Okna na Vlicy/ a giný gey rozſekali/ což učinili y wſſem Služebnýkům geho/ krom gediný z nich vſſel totiž Jan Bořita z Oſtředka kterýž ſe byl ſkryl w něgaké Rakoſyrně. Kral Wácſlaw mage o tom ſpráwu/ ſebral Lid a umjnil tam geti a pomſtu nad Hawyři učiniti/ potomně přigmauc od Hornýkůw Dary Střjbrné/ puſtil to z ſwé myſli/ a Hornýcy yako na očiſtu/ dwa z těch mordýřůw rozkázali ſtjti.

Když mnohá Měſta Kralowſtwj Czeſkého k Pražanům přiſtupowali w Létu 1421. Hornýcy magýce o tom wědomoſt/ poſlali Poſly ſwé k nim/ žadagýce gich aby takowého a tak užitečného Klénotu nehubili/ a s Obywateli na Horách Kutnách aby ſwau milcſt učinili/ a gim dali ſwobodu/ geſtližeby ſe někteřj z nich w obyčegých poſwátných nechtěli s Pražaný ſrownati/ aby ſe do Slawnoſti na Nebe wzetj Panny Marye pokogně wen s hrdli a Statky wyſtěhowali/ k čemuž Pražané powolili a tak učiněná byla Smlauwa/ a z Hornýkůw mnozý nechtjce od gim zwykle Wjry Křeſtianſké odſtaupiti/ z Hory wen ſe ſtěhowali/ na kteréž Pražané učinili zálohu/ a Statky gim brali laupežně/ některým Ruce z utjnali/ některým Noſy uřezali/ a zaſe ge hnali do Hory/ pročež ſobě obywatelé wſſickni na takowé nezdržený Smlauwy/ a na takowé Tyrranny nad Pohany ukrutněgſſý ſtěžowali.

Kral Wladiſlaw Léta Páně 1480. když byl s Hory/ Sſwec geden Slezák weliký ruhač/ w Neděli po Neſſpoře počal w Koſtele ſpýwati Pýſně přjſně zapowěděné/ a potomně ſſel z Koſtela Swatého Jakuba ſpýwage/ a giný za nim až k Wlaſkému Dworu/ a Král z Okna práwě wyhljdal/ a wida že ſe to gemu na protimyſlnoſt děge/ kázal toho Sſewce gýti a dáti do Wězený. Z té přjčiny ſebralo ſe Hawyřůw okolo Pěti Set/ a táhli Zbrogně na Wlaſký Dwůr tu Pýſeň ſpýwagýce/ a chtjce Krále dobýwati/ kterýž gim hned poručil Sſewce puſtiti/ a ſam za tim wygel z Hory do Prahy.

W Létu Páně 1484. Kral Wladiſlaw položil

Sněm na Horach Kutnách/ aby pokog včinil mezy Lidmi/ aby nebyli takowa rauhání/ gedni druhých aby nehaněli/ gedenkaždý aby se wedlé swědomí swého řjdil a sprawowal/ a gedenkaždý aby při swé Wjře zůstáwal/ kdež byl prwé Farář pod gednau/ tam aby giný nebyl ssikowán/ a kdež byl prwé Farář pod obogij/ tam aby se nepodáwal z odporné strany/ což wsse na Sněmu tom nařjzeno zawřeno/ a kdožby proti temu včinil/ aby byl od Krále nynějssjho neb budaucýho wedlé wůle geho pokutowán, vstanoweno.

Hory Vergkreychnsstayn.

Jarmark magi/ w Středu po Druzebné Neděli prwnj/ w Auterý po Powyssenij S° Křjže druhý.

Habr

Jarmarky ma/ o Středopostij/ a w Středu před Narozenjm Panny Marye.

Hořice.

Má Jarmarky Tři/ geden na Swatého Bartholoměge/ druhý na Nowé Léto/ třetij na Božij Wstaupenij.

Horazdiowice Město/ nalezij od starodawna Panům Swihowským z Rzymbergka.

Má Jarmark geden/ w Auterý před Swatým Hawlem.

Hořowice.

Jarmark má tolikéž geden/ totiž den Powyssenij Swatého Křjže.

Hradec Gindřichuow/ nalezij Rodu Panuw z Hradce/ ginák z nowého Domu/ Město ozdobně wystawené, w němž založeno Kollegium Iesuitom gest od Adama z Hradce, Neywyžssjho Purgkrabi y Kancléře Králowstwij Czeského.

Jarmarky má tři/ Prwnj w prwnij Pondělij w Postě/ druhý w Pondělij po na Nebe wzetj Panny Marye/ třetj w Pondělj po Swatém Hawle.

Humpolec/ z něhož se pjssy Humpolečti na Morawě.

Má Jarmarky tři/ geden na Swatého Filipa a Jakuba/ druhý na den Nalezenij Swatého Křjže/ třetj na Swatého Klimenta.

Hostinna.

Ma Jarmarky dwa/ Prwnj w Pondělij po S. Trogicy/ druhý na den Wssech Swatých.

Hrob Klassterský.

Jarmarky má dwa/ geden den S° Filipa a Jakuba/ druhý den Powyssenij Swatého Křjže.

Hradisstě.

Jarmarky má Cztyry/ prwnij we Cztwrtek po Třetj Neděli po Welikénocy/ druhý we Cztwrtek po S. Trogicy/ třetj we Cztwrtek po Proměnenij Pána Krysta/ Cztwrtý we Citwrtek před S. Martinem.

Hořepnijk.

Má Jarmarky/ we Cztwrtek po S. Girj/ a we Cztwrtek po Narozenij Panny Marye.

Hostauné.

Má Jarmark toliko geden na Swatého Jakuba.

Hostomnice.

Jarmarky má dwa/ geden před S. Linhartem ten den/ druhý na den Swatého Matěge.

Hosska.

Jarmarky má/ w Auterý Swatodussnij/ a w Auterý po S. Ottmaru,

Jochmstál.

Ma Jarmarky/ w Pondělij po Hromnjcych, a na Swatau Markétu.

Jaroměř/ Miesto položené na welké Sylnicy gedauc do Slizska/ od Knjžete Jaromjra založeno, w Létu 1423. Ohněm wypáleno, z yaké přjčiny žadný o tom newj, a opět w Létu 1448. w Pondělij po Swatém Wijtu z gruntu wyhořelo.

Prazané zmocnili se ho w Létu 1421. spůsobem tímto:

W Auterý po slawnosti Ducha S° Praza: s Zizkau pustili k němu Lid, aby ssturmowali, ale Jaromjřssti kteřijž se byli málo před tím Střelbau a Kamenjm dobře opatřili/ statečně se bránili, ačkoli ssturm trwal od Wýchodu slůnce až bljzko Západu/ neb Táboři vstawičně wolali na swé spolu laupežnjky, aby bez přestánj lezli/ kteréž obleženj sylně bodli, a z Rziebřijky vstawičně srážeti/ tak že padlo při tom ssturmu Prazanůw okolo Sedmi Set, a Zizkowých Táborůw Dewět Set a Ssestnácté. Prazané ani Táboři nechtěli po druhé k ssturmu ljzti, ale dali se s Jaromjřskými w Přátelskéro kowáni/ Heytman pak gich řečený Hrozný Wacek, mluwjl k Jaromjřským aby se poddali, a Cztyry Artykule Pražské aby přigali: Jaromjřstj odpowěděli/ že nestogi o ty bludné Artykule, než že chtěgi Města ne Táborům ani Zizkowi/ ale Prazanům postaupiti/ y stala se smlauwa/ tak aby gedenkaždý malý y welký nesa s sebau cožby vnesti mohl/ we Citwrtek wyssli z Města pokogně bezewssy překážky, a bezewsseho násylij Lidu před Městem ležicýho, kterauzto smlauwu Heytmané Prazssti y Táborssti swými poctiwostmi potwrdili. Ssli tehdy Jaromjřssti z Města s dauffánjm bezewssy Zbroge, a Prazané s Tábory wssecky napořád gjmali, a sláčegice Muže y Ženy/ y krásné Panny do Nahoty, k Rzjece ge wedli a topili. Na zegtřj Gedenmecytma Kněži Křestianských spálili, a tím Zákon y Artykule wyplnili. Nali také Heytmana toho Města, genž byl Pán z Cierné Hory/ kteréhož swázaného poslali do Prahy na Rathauz Staroměstský do Wězenj. Při tom dobywáni Jaromjře, byli gsau mnozý Páni a Rytjři, kteřijž Zizkowi a Prazanům pomáhali/ yako, Hynek Krussyna, Boček z Kunstátu, Jan Městecký, a Czeněk z Weselé, a ten se přigel w mnoho Konich k dobywáni Jaromjře na pomoc/ tím prostředkem s Prazany se smjřil, a čtyry ge gich Artykule držeti slibil.

Stalo se Léta 1366. w Jaromjři dwa Miesstané magjce Kostel ffarnÿ pod swau mocý a spráwau

Penýze něyaké k témuž Kostelu přináležegjcý sobě přiwlastniowali, a od Faráře w tom napomenuti, nechtěli gich nawrátiti / kterýžto s raddau některých osedlých / gel do Prahy a wzal na ně půhon, tak aby před Officialem se postawili. A když měli obědwě strany státi na čas wložený / Měsstiané předřečenj geli na před, a dočekawsse se Faráře w gednom Lese, geho zabili, a pod gednau Skalau zakopali. Geli nic méně do Prahy a tu sobě stěžowali na Faráře, a naň žalowali že k swému Půhonu nestogj. Officyal hned wyprawil Posla k Faráři / wzkazugic aby se postawil a žalobu na Měsstiany wedl / kterýž nawrátiw se oznamowal že Farář gel do Prahy / z čehož se Officyál vlekl welmi, a Měsstiané nebyli v něho bez podezřenj. Po několika dnech Pastýř Stádo pasa w Lese nalezl Hrob a w něm Tělo mrtwé zakopané téhož Faráře s Oděwem y s Penězy / z čehož rozuměti bylo / že nebyl od Zlodějůw zabit. To wsse Officyál oznámil Arcybiskupu a Arcybiskup wznesl wěc tu na Cýsaře. R přiwezeni Měsstiané do Prahy / tázani, zdaližby o tom Mordu co wěděli / kteřjž když zapjrali, podáni k vtrpnému práwu, a tak ten skutek wyznali / pro kterýž, ač se Pětmi Tisycmi Hřjwen Střjbra wyplatiti chtěli / po Praze Koňmi smeykáni a potomně stjáti. Statkowé gich k Kostelu Jaromiřskému z poručenj Cýsařského odewzdáni.

Má Jarmarky třj / geden na Třj Krále / Druhý w Středu a we Cžtwrtek Swatodussnj / Třetj na Swatého Hawla.

Klatowy Město / náleží Cýsaři yakožto Králi Czeskému.

Wedlé zněnj pamieti mně od Měsstianuow

Klatowských vkázaných / Město Klatowy založeno gest Léta Páně 771. spůsobem takowým:

Klawtoka Dcera Burky Manželky Bitizowy / splozena v Láwky / od kteréž tak nazwána byla / (neb Charwáti Láwce Klawtoka řjkagj) gsauc giž na Wdánj, dána byla za Manželku Czimislawowi genž byl přjtel Bitizu.

Ti Manželé / gsauce od Burky sprawedliwau částkau odděleni / a prossenj od též Burky y od Tuchoně Syna gegjho / aby od nich přilis daleko neodcházeli / obrátili se na Poledne / a tu při gednom přiwrssi Dwůr sobě dali postawiti / dědiny a Lauky k Polední straně y na Západ rozdělawali / tak že potom Czimislaw Dwůr weliký měl / Dobytka weliké Stáda / y giným Zbožjm se brzy rozmohl. Mezytim mnozý z Czeledi Burky a Syna gegjho kteřjž na wětssjm djle Řzemeslnjcy byli / žádali propusstěnj / a gsauce propusstěnj / obrátili se k Czimislawowi žadagjce aby gim při Dwoře swém Domy a přjbytky stawěti dopustil / k čemuž on powolil. Po smrti Czimislawa / dáno sýdlem těm gméno Klatowky pro Klawtoku Manželku Czimislawowu / kteráž giž slaula Klatowka / a gméno staré Klawtoka wzloženo na Studánku / kterauž půwodem Dauhy nalezla. Po mnohých potomně Letech když se tu Křestiané osadili / a Zdmi ohradili / slaulo Město Klatowy.

Dotčená Klatowka porodila Manželi swému Czimislawowi tři Syny / Wostrodice / Luba a Keychana. Wostrodic postawiti sobě dal Dwůr kterýž nazwál Wostrodice / a nynj gest Wes v Klatow / kteráž slowe Wostřetice. Lub tolikéž Dwůr wystawěl týmž gménem nazwaný / a nynj tu Wes se spatřuge řečená Lubi. Keychan pak neymladssj nápodobně Dwůr sobě postawiw nazwal gey Keychany / kterýž nynj slowe Rydliny.

Bratr předpowěděné Klatowky Tuhoň Syn Bitizůw a Burky po smrti Mateře swé / kázal Dwůr swůg rozssyřiti / genž byl nedaleko od Dworu Czimislawowa a přjbytku tam wystawených / a Hradbu welikau / y okolo Studánky Klawtoky od Klatowky nalezené poručili včiniti / z kteréž nedopausstěl Klatowským Wodu bráti / pročež powstali newole y bitwy / mezy Studyneckými (neb se giž y Tuhoň od Studynky dotčené Studyneckým gmenowal) a Klatowskými. Po Letech Studynečtj / kteřjž se y Fontynowé gmenugj / w rodu welmi se rozmáhali / a Czeledi swé Domy stawěti / téměř až k samým Klatowům poručil / kteréž sobě pod nániti wždycky vsylowali / ale Klatowssti byli gim sylnj / tak že nad nimi swjtěziti nemohli / poněwadž pro wětssj bezpečnost Domy swé ohradau Dřewěnnau pewnau obklíčili / y Srubůw sobě načinili / aby se tak před Studynyckými zawjrali.

Léta Páně 971. za Boleslawa milostiwého /

půwodem Witana Syna Rohmilowa Pána nad Studyneckými / genž byl s bratrem swým Bohkděkem w Praze Křestianem včiněn / a z rozkazanj S. Wogtěcha / Switislaw Kněz pobožný do toho Krage vweden / a skrz něho Studynečtí a Klatowssti na Wjru Swatau Obrácenj. Tu Rohmil wedlé raddy Kněze Switislawa / z Zbožnice Pohanské a Modlařské / ke cti Pánu Bohu Kaplu krásnau včiniti dal / na kterémžto mjstě toho času spatřuge se Kapla S. Jakuba. Z té přjčiny / pro zrussenj té Zbožnice / kterauž Děd Rohmilůw Wrchoslaw nawracugjc se z Wogny / gessto byla swedená s Knjžetem Luckým Wlastislawem v Turska wystawiti dal / tolikéž y pro Modlu Kliwina řečenau / powstala Rozepře mezy Křestiany Klatowskými a Pohany. Pohané owssem na tom se snesli aby wssecky Křestiany časem nočnjm pomordowali / kteřjž wědauce o tom / oznámili tu wěc Rohmilowi / a on vwažugjc gestližeby Klatowsstj Křestiané zbiti byli / žeby y sám s swými tu zůstati nemohl / vmjnil gim pomoc včiniti / yakož hned swým Křestianům Studyneckým po hotowě byti poručil k té Nocy / w kterauž se Pohané Klatowsstí na Křestiany obořiti měli / y o tom Klatowským Křestianům dal znáti / tak kdožby toho Hesla (Křj; Krystu) negmenowal / aby žiwota byl zbawen. Lesislawowi tehdy přednjmu z Slvžebnjkůw swých daw Rohmil djl Křestianůw / poručil aby zbraňowal Czeledi swé Pohanské Klatowským Pohanům napomoc gjti / a sám s ginými počátku od Pohanůw očekáwal. W tom stal se křik po domjch, a Rohmil s swými do Klatow wskečiwsse, každého kdožkoli Heslo ono negmenowal / poručil zabiti což y Klatowssti činili y swým přátelům Pohanům. Naráno pokořili se pohané pozůstali / a tak včiněné gest společné snessenj / aby pohané na žaludnj hůrce swé oběti wykonáwali / a Křestiané aby tolikéž swého mjsta vžjwali / kterýmžto prostředkem spůsoben pokog za některý čas mezy Křestiany a pohany. A to se dálo Léta 973.

Na žádost potomně Slowanky Manželky Rohmilowy a giných Křestianůw S. Wogtěch znowu k Klatowským wyprawil Switislawa s ginými dwěma Kněžmi Dobrohonem a Bohussi / kteřjž pohany pozůstalé s welkau

pracy na Wjru Křestiansťau obrátili/ Chrám gim poswětili/ a Modlu Kliwenu zkazyli.

Witan pak obrátil se s S. Wogtěchem do Kjjma na Včenj/ a nawracugjc se odtud přinesl s sebau y giné gméno/ totiž Witan Fontinus, kteréž přigal y Bratr geho Bohzdět/ gichžto potomkowé tolikéž slauli Fontinowé/ a ti Klatowské obywatele welmi sužowali, chtjc ge sobě podmániti/ ale Klatowsstj gim sylně odpjrali/ a na Fontyny před Knjžetem Oldřichem sobě stěžowali.

Léta Páně 1000, když Knjže Oldřich wyprawiw se na Low na Hrad Drsstku gel skrz Klatowy/ na žádost ponjženau Klatowských obywatelůw dopustil gim aby se mohli Zdmi a Waly ohraditi/ neb gim toho prwé Fontynowé zbraňowali/ a k tomu ge za swé Město wyzdwihl. Wida pak w Klatowech na Stoljch wyryté Ssáchownice/ porozumjwal tomu, že Měsstiané w té Hře gsau dospělj/ y powolal gednoho a kázal mu s sebau w Ssáchy hráti, což on včinil/ a sstiastně podwakráte hru obdržel/ pročež Oldřich za tau přjčinau Klatowským znamenj na Pečeti Ssáchownjcy dal/ a poněwadž měli od téhož Knjžete powolenj/ Zdmi se ohradili/ dwoge Waly spůsobili/ tři Brány vdělali/ gednu k půlnocy proti Dworu Fontenůw/ druhau k Poledni/ třetj k Západu/ a Fortnu k wey chodu Slunce na de Dworem Czimislawowým/ a že Fontynowé gim překážeti nepřestáwali/ když do Kostela S° Jakuba chodili/ a na Hrobce se pochowáwali/ wystawěli sobě Kostel na Placu genž byl při Zdech Městských k Weychodu Slunce/ we gméno Blahoslawené Panny Marye/ kterýž na rozkaz Biskupa Bohdala ginák Deodata/ na den Narozenj Panny Marye Kněz Wotik poswětil/ Léta 1014. Ten ostatek Pohanůw Klatowských na Wjru obrátil/ a kteřjž nechtěli k Wjře Křestianské přistaupiti/ ty gsau Klatowsstj od sebe odehnali.

Léta Páně 1040. když Břetislaw tahl proti Cýsaři Gindřichowi/ genž byl wtrhl do Czech/ Klatowsstj sto Mužůw sylných a wyborných gemu napomoc poslali/ pro gegichžto vdatnost w bitwě/ Břetislaw Klatowským obdarowánj Oldřicha Knjžete Otce swého potwrdil.

Gesstě Fontynowé nepřestáwali proti Klatowským powstáwati/ vsylugjce ge pod swau moc podmaniti/ a prawjce žeby z Czeledi gich poddacy possli/ čemuž odpjrali Klatowsstj/ neb konečně z Rodu gich a z přátelstwa yak Bitizowa tak Burky Manželky geho počátek swůg wedli. Léta pak 1115. snesli se na tom Fontynowé/ aby Město Klatowy mocy opanowali/ kteraužto wěc Měsstiané na Wladislawa wznesli/ a Wladislaw přikázal Fontynům/ aby pokog zachowali/ a Klatowským poručil aby se nicméně na péči měli/ a zmužilý aby odpor včinili/ gestližeby gim Fontynowé vbljžiti chtěli. Gednoho času Fontynowé někteřj přigeli do Města yako na dobrau wůli/ a za nimi pomalu wždy gich přibýwalo/ a ginj Fontynowé w Domjch swých před Městem s Zbrognym Lidem pohotowě čekali. Klatowsstj tomu srozuměwsse tjsse po Domjch do Zbroge se strogili. W tom Fontynowé na Rynku počali Klatowské mordowati/ a ginj magjc náwěsstj tolikéž do Města wskočili/ a Klatowsstj z Domůw wyběhli/ na Fontyny sylně dotjrali/ tak že gim vstaupati museli. Tu mnoho Fontynůw zbito/ tak že gich dosti málo pozůstalo/ neb bitwa trwala až do samé Nocy. Od toho času Klatowsstj pod spráwau Knjžat Czeských při dobrém pokogi zůstawali

Léta Páně 1143. Theobaldowi odewzdán od Knjžete Czeského Krag Klatowský a Prachenský za podjl/ kterýž se z tahowal od začátku Řeky Wltawy k Západu Slunce, až do toho Krage kdež se Řeka Miže začjná: a ten bydlege na Zámku Rábi/ když yaký sgezd Pánůw a Rytjřůw z panstwj swého mjti chtěl/ takowý sgezd do Klatow pokládal do swého Domu/ kterýž někdy wystawiti dal Czimislaw s Klatowkau swau.

Ten Theobald obdržew wjtězstwj nad Soběslawem/ w Klatowech tu kdež byl Dům nárožnj Hanzlowský we gméno Swatého Wawřince založiti kázal Klásster nákladem swým kterýž když byl dostawen Léta 1158. vwedl do něho Mnichy řádu S° Benedykta/ w kterémžto Klásstere nebýwali Mnissy gedno z Stawů powyssenégssých/ a w něm byl prwnjm Opatě Rotemanus ginák Radimjl/ z Rodu Heskowa. Znamenati tuto slussj/ smysl sobě na odpor postawený w Kronyce Hagkowé: Pjsse Hágek že vwedenj byli do toho Klásstera Mnissi řádu S° Dominyka w Létu 1158. a na giném mjstě pokládá w Listu totižto 219. že ta Řehola Dominykánů začátek wzala w Létu 1208. gestliže se teprwa začala ta Řehola Dominykánůw Léta 1208. kterak tam Mnissi Dominykáni w Létu 1158. mohli býti vwedenj?

Z Rodu Fontynůw giž nepozůstáwal gednom gediný Blahowid a ten včiněn gsa Mnichem w Klásstere Klatowském/ wsseckо swé Zbožj odkázal k tomu Klássteru/ a tak wssickni Domowé geho y se Dworem Fontynským/ poněwadž hned při Městě byli/ slaulo předměstj Klássterský.

Léta 1162. Theobald Knjže wyprawen gsa od Bratra Wladislawa k Cýsaři Frydrychowi proti Medyolanským napomoc/ spráwu Panstwj swého poručil Purgmistru a Konsselům Města Klatow až do nawrácenj swého/ w čemž Měsstiané Pánu swému se zalibiti snažně vsylowali/ za čež gi Theobald nawrátiw se z Wogny poděkowánj včinil/ a druhého tolikéž Roku spráwu tauž na ně wzložil neb y druhého Léta k Medyolánu měl geti/ w čemž se mu opět wěrně a vpřjmě zachowali. Mage pak znowu za Cýsařem do Lombardij se wyprawiti/ Syna swého Theobalda y wssecko Panstwj týmž Měsstianům k opatrowánj odewzdal/ a Synu swému přjsně přikázal aby raddau Purgkmistra a Konsselůw Klatowských se sprawowal/ kterýž mage wěku swého let 19. tu bytem byl, v Purgkmistra s Dwořany swými strawu měl/ a swé kratochwjle prowozowal; Otec pak pozůstáwal při Cýsaři/ a Dary drahé tolikéž y Penjze sobě od Cýsaře dané Konsselům Klatowským odsýlal/ a ge až k dochowánj Syna swého gim swěřowal. Potomně při Dwoře Cýsařském starý Theobald gedem otráwen Léta 1166. Tělo geho přiwezeno do Klatow a tu pochowáno. Po Smrti a pohřbu starého Theobalda mladý Theobald w Panstwj se vwázal/ gemužto wssecky wěcy Klatowsstj sobě od Otce geho swěřené odewzdati neobmesskali/ a ten sedenjm byl tolikéž na Rábi.

Léta Páně 1178. Theobald sebraw Wogsko z panstwj swého do Klatow táhl s nim ku Praze/ a pomahal Knjžeti Frydrychowi Soběslawa z Země Czeské wyhnati y Prahy dobýwati.

Léta Páně 1190. z včiněné smlauwy stala se

promĕna o Krag Klatowſký a Knijžetſtwij Morawſké / Kunrat podſtaupil Theobaldowi dotčeného Knijžetſtwij Morawſkého / a Theobald Kunratowi panſtwj Klatowſkého / y hned ſe Theobald wyprawil do Morawy a bydlegic w Znogmĕ ſlaul Knijžetem Znogemſkým / a tak Krag Klatowſký připadl zaſe k Knijžetſtwij Pražſkému a tak zůſtáwá až poſawad. To wſſe wzato geſt z Spiſu Mĕſſtianům Klatowſkým přináležegijcýho ſepſaného od Radimila prwnijho Opata w Kláſſteře Klatowſkém / z nĕhož že Klatowſſtj poſſli z Rodůw powyſſených Smilauſſowa genž byl Otec Bitižůw a Kleňowa / patrné geſt.

Léta Páně 1424. Klatowſſti poklidiwſſe ſwých Kláſſterůw / táhli s Žižkau k Žiatčj, a tam ſpolu mnoho Kláſſterůw a Koſtelůw ffarnjch zlaupili a wypálili. V Žiatče málo pobywſſe táhli k Launům, a tak Klatowſſti, Žiatečti, Launſſti, a Slanſſti, weſpolek ſhromážděnj / táhli mjmo Budýni Hrad a Mĕſto Pana Zagice z Hazmburgku k Raudnicy, a tu wůkol laupili / mordowali / pálili.

Léta 1473. den Božjho Těla Hrad Buſſperk od Klatowſkých dobyt na nĕmž laupežnjcy přebýwali: Nyni Léta 1600. Koſtel w nĕm wyſtawen.

Léta 1477. Kůr při Koſtele w témž Mĕſtĕ / a dwĕ Baſſty / tolikéž y Laubſká Brána Skřjdlicemi byli kryty, od Linharta Skřidláře z Aldenberku, ano y Křjž nynĕgſſý nad Kůrem poſtawen.

Léta 1464. půwodem Nepřátelůw Krále Giřjho Mĕſta toho ſhořelo třetj djl od ſſpitalſký Brány, y Maſné Krámy. Oſob při tom Ohni zahynulo do Padeſáti.

Téhož Léta aukladem týchž Nepřátel ſhořelo Předmĕſtj Laubſké až do Mleyna z obau ſtran / w Sobotu před S. Trogicy po hodinĕ 10.

Téhož dne w hodin 18. wyhořelo Předmĕſtj gdauc k S. Jakubu až do Kláſſterſké Brány a Chuchlu.

Téhož Léta v Wigilij Božjho Wſtaupenj tolikéž půwodem týchž Nepřátel Králowſkých téměř / wſſeckо Mĕſto Suſſyce wyhořelo.

Léta 1468. Bawořané tahnauc proti Králi Giřimu / poraženi gſau od Klatowſkých v Leſu za Neyrſkem: a tu zahynul Nothafft / gehožto Korauhew zůſtáwala mnoho Let w Koſtele Klatowſkém / až ſe pro ſeſſloſt ſtrhala. Padlo tehdáž Nĕmcůw 300. gini z vtjkali.

Léta 1493. Wĕže okrauhlá w welké Zdi dokonana geſt.

Léta 1515. Samotižný Mleyn ſpůſoben w Mĕſtĕ.

Léta 1496. Krchow nowý v S. Jakuba Zdi obehnán, a Kaplička nowá na Wýchod Slunce we gméno Swatého Michala Archandĕla wyzdwjžená / na kterémžto Krchowĕ do Třj Tiſyc Lidu pochowáno. Téhož Léta wyſtawená Žitnice.

Léta 1520. w Pátek před Swatým Duchem ſhořelo Předmĕſtj Klatowſké / Domůw w počtu čtyry Kopy a wjce. Anonymus.

Léta Páně 1579. w Auterý po Nedělij Iubilate mezy Oſmnáctau a Dewatenáctau hodinau / Mĕſto Klatowy od Ohnĕ domácýho téměř wſſeckо wyhořelo y s Předmĕſtjmi. Padlo Domůw do Třj Set, a Lidu obogjho Pohlawj do 30. Oſob zahynulo. Potom opĕt / druhého Roku na den Seſlánj Ducha S. do Sedmdeſáte Domůw, Dworůw, a Chalup ſhořelo.

Má Jarmarky dwa / geden w Auterý po Nedělij Cantate, druhý na den Narozenij Panny Marye.

Kadaně Mĕſto / založeno Léta Páně 821. od nĕyakého Kadana / kterýž powolenjm Knijžecým táhl Žiateckým na pomoc proti Nĕmcům / yakž oznámeno pod Mĕſtem Žiatči.

Léta Páně 1421. před ſlawnoſti Panny Marye Heytmané Pražſſti dobyli Chomutowa a Kadaně, ale obáwagjce ſe / aby ſe Nĕmcy nenawrátili / zůſtati tu nechtĕli, a tak Zdi Mĕſtſkau na nĕkolika mjſtech prolomiwſſe, a nĕkteré Domy wypáliwſſe, k Žiatči ſe obrátili. W tom Nĕmcy vpřjmo k Chomutowu táhli, a Mĕſto to / tolikéž y Kadani ſobĕ podmanili / odkudž obrátili ſe k Bilinĕ, kteréž byl w držení Koldič / a tuze počali k Zdem Mĕſtſkým ſſturmowati. Pražané wyprawili proti nim dwa hauffy Lidu, o nichž magice wĕdomoſt Nĕmcy / vſtaupili na ſtranu. Hnul ſe také odtud Zygkmund Dĕtinſký z Wartmbergka a počal dobýwati Nowého Hradu nad Litomĕřicemi řečeného Kalich / potom ſe k Dĕtjnu obrátil.

Léta Páně 1525. ſtalo ſe w Mĕſtĕ Kadani rozdwogenj / neb nĕkteřj z Mĕſſtianůw, ſcházegjce ſe na tom zůſtali / aby těch Knĕžj geſſto rozdáwagi Swátoſt Welebnau pod gednau ſpůſobau z Mĕſta wybyli, a ty kteřjžby pod dwogj ſpůſobau rozdáwali aby ge za ſpráwce přigali, ale nĕkteřj z Konſſelůw nechtĕli k tomu ſwoliti / nýbř při ſtarobylém obýčegi zůſtawali, a to roztrženj mezy nimi trwá až poſawád.

Má Jarmark toliko geden, a to na den Powýſſenj S. Křjže.

Kladſko.

Má Jarmarky na den Swatého Sſymona a Judy.

Kamenice.

Má Jarmarky třj / prwnj w Pondělij před Božjm Wstaupenj / druhý na Swatau Maři Magdalénu / Třetj na S° Wáclawa.

Kassegowice.

Má dwa Jarmarky / Prwnj na Tři Krále / Druhý w Pondělij po Prowodnij Neděli.

Kostelec nad Labem / náleži Cýsaři / o němž dě

ge se zmjnka w Kronykách takowá.

Léta 1424. ten Teyden před Slawnosti Ducha Swatého přigel Žižka do Kostelce nad Labem, a Pražané táhli za nim aby gey oblehli, o čemž mage zprávu Hynek z Kunstátu a z Poděbrad / rychle pospjssyl aby Žižku odtud wywedl / y přewedl ho s geho Lotry přes Labe / w tom Pražané přispěli, a tu gsau proti sobě harcowali / tak dlauho až Pražané Hynka Poděbradského yali, a poslali ho Smrčkému na Mělnik do Wězenj.

Opět Žižka téhož Roku položil se v Kostela Kanownického S° Martina v Kostelce nad Labem, a Pražané znowu neg dauce w raddu s Zygmundem Litewským Knjžetem, sebrali wssecku swau moc, a táhli k Kostelcy, chtice Žižku přemocy: což když oznámeno Žižkowi řekl, Rozumjm tomu Bratřj milý / žeby mne y wás Pražané chtěli mocy zahabiti / protož slussy w tom vžiwati oppatrnosti: a w tom hned kázal se hnauti Wogsku swému skrz Kostelec, a potom přes Labe, yakoby vtjkali: což spatřiwsse Pražané rychle za nimi pospjchali, a magjce sylné Koně pustili se přes Labe / to když bylo Žižkowi powěděno / že se gich giž dobrá polowice přes wodu přeprawila, kázal se rychle swým obrátiti, a s nimi se potkati: což hned včinili, a Pražany dřjw než se sprawili, na hlawu porazyli: ztopilo se gich množstwj, a zadnj widauce že přednjm pomocy nemohau / obrátili se k Praze bez messkani.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na den Nalezenij S° Křjže / Druhý w Pondělij po druhé Nedělij Welikonočnj.

Křiwsaudow.

Má Jarmarky / w Pondělj po Swatém Gijij / a w Pondělij po Narozenij Panny Marye.

Krumlow Czesky / náležij Panuom z Rožm-

bergka. Vwedl do něho Gezowity Pan Wylim z Rožmbergka Neywyžssj Purgkrabě Pražský.

Z téhož Panstwj Krumlowského byl Ssymon Lomnický Rymowník Czeský / kterémuž Cýsař Rudolff Léta 1594. obdarowáni na Wladyctwj včinil: wydal mnohé wěcy kratochwilné / yakž ex lucubrationibus geho patrné gt.

Má Jarmarky čtyry / Prwnij we Cžtwrtek o Středopostj / Druhý w Ochtáb Božjho Těla / Třetj w třetj Neděli před Swatým Hawlem / čtwrtý na den Swaté Kateřiny.

Kolijn Město starodáwné / mnohými swobodami a milostmi od Králůw Czeských obdařené / od kohoby založené bylo / a neb kterého času w pamětech nenacházým.

Léta Páně 1130. Král Jan po te Bitwě kteráž se stala s Zioldnéři Gindřicha Korytanského v Hory Kutny / obrátil se k Kolijnu / neb giž před tim stala se s Kolinskýmì námluwa / že gsau měli Krále Jana do Města wpustiti / a když přigel nechtěli toho včiniti. Mohutský Biskup poslal k Měsstianům řka: Wssak gsme pro Obecné dobré přigeli / a nic giného nežádáme gednom abychom pokog w Kralowstwij tomto způsobili pusťte nás do Města / budem w něm hned Krale wassého korunowati / a on potom yakožto Pán milostiwý bude wám to nahrazowati swau milosti; na což odpowěděli Kolinsstij / nechceme aby on kralowal nad námi / ale k komuž Praha nasse hlawnj Město přiwolij / toho y my za Pána mijti budeme. Tu Král Jan pobyw ssest dni / an ho Zyma nutj, k Praze se obrátil s welikým hřmotem.

Léta Páně 1421. w Sobotu před Swatým Gijřjm Pražsstj Bogownijcy přitáhli k Kolinu / kteréž Měsstiané neczekagjce odnikud pomocy pustili do Města / a gim se poddali slibugjce s nimi wssecky řády y neřády držet. Tu Pražáné wybrali Kostel a zapálili / ssest Kněžij do toho Ohně wmetali / a Faráře Kněze Hynka z Konowa Muže welmi včeného w zasmoleném Sudu vpálili, skákagjce okolo něho a spijwagjce Pijseň Táborskau / Kdo gste Božij Bogownijcy / až do konce.

Léta Páně 1423. Kolinsstj v Teynce nad Labem Matěge Lupáka s Wogském porazyli / kterýž táhl Žižkowi na pomoc yakž nahoře doloženo.

Léta Páně 1437. Pražané, Táboři a Syrotcy oblehli Kolijn / kteréhož statečně bránil Diwiss Bořek: tam Prokop Kněz Táborský z Města raněn / trwalo obležený od Nalezenij S° Křjže / až do Wánoc. Počali se potom w Městě dwogiti což spatřiw Diwiss včinil smlauwu s nepřáteli a Město gim poddal / kteréž oni osadiwsse / táhli na laupež do Slizska / kdež pálili / laupili / gjmali / mordowali / vkrutněgi než Pohané.

Jarmarky má dwa / prwnj w Pondělij po Swátosti / Druhý w Pondělj po Swatém Augustynu / Trh každý Teyden den Pondělnj. Gest Město Králowské.

Kaplice,

Má Jarmarky / na Swatého Petra Pawla / a na Swatého Ssimona a Judy.

Krupka.

Má Jarmark toliko geden / totiž w Sobotu po Božijm Wstaupenij.

Kopydlno.

Přihody Městečka toho pod Rodem Panůw Kopydlanských doloženo nalezneš.

Jarmarky má tři / geden w Středu před S. Filipem a Jakubem / druhý w Středu před Swatým Jakubem / třetij w Středu před S. Hawlem.

Kralowice.

Má Jarmarky / na Den Zwěstowánj P. Marye / druhý na S° Hawla.

Launy Miesto / založeno Léta Páne 829. yakž wyprawuge Hágek slowy těmito: Dwa bratřj welmi nepokognj Wlastak a Soběšs / pogawsse gedenkaždý Czeled swau / nočnjm časem wessli do gedné Wsy nad Ohři Rzekau postawené / kteráž měla w sobě mnoho obywatelůw gménem Launa / a tu byl dal někdy postawiti Laun Syn Krosůw / y včiniwsse hřmot na tu Wes, Lidi některé zbili / některé rozehnali / Statky a nábytky gich pobralj / a Pána té Wsy gménem Horáka Syna Launowa w Ohře vtopili. O tom když zwěděl Knijže Wogen / poslal pro takowé mordýře / ale oni se nepostawili / nýbrž pogmauce swau Czeled ssli do Launy / a tu Zdi zakládali y Domy z Kamene stawěti dalj / a poslali k Knijžeti Wogenowi wzkazugjce že za takowau Wes / Město chtěgi wystawěti a Lidem naplniti. W tom Knijže Wogen vmřel / a oni s welkau pilnosti Město dostawěli.

Léta Páně 1421. Pražane swuo glid piessij y gizdný poslali k Launům / a tu přigeli k nim Ziatečtj y Slánssti / a tak společně gezdjce po Kragi Slánském / po Wsech činili weliké sskody / Klásster Panenský řádu Premonstratenského w Dogsanech ten Pondělj po S. Prokopu wybrali a wypálili / a odtud táhli k Teplicy / kdež gim bez odporu Město otewřeno. Panna Abbatysse řádu S° Benedykta wsseliké potřeby gim z Klásstera do Města poslala / ale nemnoho to v nich prospělo / neb Klásster tegně zlezli / Panny wssecky wen z něho wywedli / zewssech ge zlaupiwsse / náhé pustili / a Klásster wybrali a zapálili.

Roku Božijho 1517. Miesto Launy z gruntu s Kostelem y s Wěžmi na Zdech Městských wyhořelo / tolikež y předměstij / tak že malo kolik s Chalup a Dworůw pozůstalo.

Jarmarky má dwa / prwnij na den Narozenj Panny Marye / druhý w prwnj Cztwrtek w Postě.

Lyppa.

Jarmarky má / na Swatau Markétu / a w Ochtáb S° Martina.

Litomyssle náležij Rodu Pernssteynskému na ten čas.

W Létu Pánie 1426. na den S. Walentijna / Syrotcy položili sobě Rok aby se v Litomyssle Města na ten čas Biskupského wssickni Zbrogně postawili / y sesslo se gich toho dne okolo 4000. a hned nazegtřj počali k Městu ssturmowati / ale Bořek kterýž byl od Pražanůw Litomyssle darem přigal / počal se gim welmi snažně brániti / wssak potomně

wida gich přjkré dobýwánj / a wěda že od nikud žádného retunku nedočeká / dal se s nimi w rokowánj / a včiniw Smlauwu pustil gim Město y Zámek / a sám se do Kolina obrátil.

Léta 1540. we Cztwrtek po druhe Nedieli Welikonočnj / wssecko Město Litomyssle y s Zamkem wyhořelo / při tom do sta osob obogjho pohlawj zahynulo.

Má třj Jarmarky / prwnj na S° Jana Zlatoustého / druhý na S° Stanislawa / třetj na S° Wiktoryna.

Lomnice nad Popelkau Hory Tábor w Kra gi Hradeckém.

Má třj Jarmarky / prwnj we Cztwrtek w Postě, druhý po Nedělj Misericor: třetj we Cztwrtek před Swatým Duchem. Trhy na Božj Wstaupenj a na Božj Telo.

Ledec.

Má Jarmarky dwa / na Božj Wstaupenj / a we Cztwrtek před Swatými Hawlem.

Lomnice.

Má Jarmarky na den S° Wjta / a na S°. Mathausse.

Lissa / náleži Cysaři.

Má Jarmark toliko geden / totiž po Křjžowé Nedělij.

Lukawec.

Má Jarmarky třj / prwnj w Středu po Swatém Gijřj / druhý po na Nebe Wzeti Panny Marye / Třetj w Středu po S. Ondřegi.

Meyto wysoké / Miesto welmi staré w Králowstwij Czeském / welikými milostmi a swobodami od Knjžat / Králůw / y Cýsařůw / wedlé zněnj Magestátůw gich obdařené / wssak kteréhoby času založené bylo / toho gsem wyhledati nemohl.

Léta Páně 1461 w Auterý po prwnj Nedělij po Swaté Trogicy polowice Města toho shořelo / wzato z Kronyky rukau psané Panů z Hazmburgku přináležegjcy.

Léta Páně 1517. tak yakž Hágek poznamenal w Listu 469. w Nedělij na Pondělij po slawnosti Swatého Bartholoměge dwě hodině na noc / wyssel Oheň w Městě doučeném, a skazyl ho dobrau polowicy.

Má třj Jarmarky / prwnj na S° Filippa a Jakuba / Druhý na S° Ondřege / Magestáty ztwrzené.

Mielnik Miesto staré gehožto dáwnost porozu-

mjwá se z Hágka mluwjcýho o něm takto. Léta Páně 877. geden z Lopotůw / Muž welmi znamenitý a bohatý, z Rodu Bessowa gménem Slawibor, mage wýbornau Kraginu okolo Rieky Labe, a Město na wysokém Wrchu postawené, s powolenjm Knjžete Hostiwjta rozkázal ge obezditi / etč a ten Slawibor Bzowský ginák Mělnický měl Syna řečeného Hausek / gemužto na památku dal Zámek wystawěti, a dal mu gméno tolikéž Hausek neb Hauskow.

Léta Páně 1421. yakž Hágek pýsse / Mielničti

Měsstiané sljbili Pražanům čtyry Artykule gich držeti, a na to se gim zapsali / kterýžto zápis wezmauce Pražané dali gim za Heytmana Jana Sinirického.

Leta 1513. w Auterý před Swatým Wawřincem

shořelo Předměstj v Mělnjka před řečenau Branau až k Lubské Bráně. Poznamenán w Kronyce Pana z Hažmburgka.

Město to má Jarmarky třj / prwnj w druhý Cžtwrtek w Postě / druhý na Sº Petra a Pawla / třetj na Swatého Hawla.

Most Miesto dáwne / a mnohými swobodami ob

dařené / byl někdy w něm Hrad pewný / yakž se porozumjwá z Kronyky Hágkowé, kdež w Listu 395. slowa geho takto zněgj:

Na Den Swaté Mařj Magdalenské / přitáhlo druhé Wegsko Pražské k Bilině / a odtud společně táhli k Mostu Městu pewně ohraženému / chtjce toho Města y Zámku dobyti a tak den Sº Apolinařisse položili se proti Zámku na gedné Hoře / a nazegtřj počali ho welmi vkrutně dobýwati: Ti kteřjž na něm byli / znamenawsse že se té syle nemohau obrániti dali se w rekowáni, a prosyli aby byli toliko s swými žiwoty propusstěni / že gim chtěgi Zámku y wsseho což w něm gest postaupiti. Libila se takowá wěc wssem giným / ale negaký Kněz Dlaubal Kazatel gegich / vkrutnjk weliký a Krwe prolewač / k tomu nikterakž nechtěl swoliti / dokládage, gest wěc diwná / že gešče chcete z toho Zámku pustiti / a na giném gich dobýwati. Na takowé slowa wssickni do Zámku se walili vkrutnost neslýchanau nad Křesťiany prowozowali Pannám a Ženám násylj činili / mordowali, laupili, pálili gednoho Němce chytiwsse swázaného za rуce y za Nohy do Ohně vwrhli, kterýž sedmkráte z Ohně sebau wyhodil / tak že ho museli Cepami dotlauciti až do smrti. Mostisstj to widauce častokráte z Města wyskočili / a kteréhožkoli z Pražanůw dostali / každého Ohněm spálili. Dal potom mně Pán Bůh zmužilé Srdce obleženým / že gsau se statečně bránili. W tom na den Swatého Syxta přitáhli obleženým na pomoc Hauffowé Knjžat Missenských / totiž několik Tisýc gyzdných y pěssých / z druhé strany Zygkmund Hlawáč z Ditjna / a z třetj strany Mikuláš Chudý s welkým tolikéž počtem Lidu / kterež když Pražané spatřili nic něně na swém stáli / a bog s nimi zmužilý swésti vminili / yakož pak k tomu přisslo / než že byli Pražané poraženj / mnoho gich na placu zůstalo / odběhli od dwau Děl / od dwú Praků / od Hauffnic Deset, a Tarasnic Cžtrnácte / a od giné Zbroge množstwj.

Léta Páně 1515. w Druhau Nedieli Postnj /

w hodinu prwnj na noc / Město Most zgruntu wyhořelo / tak že we wssem Městě nezůstali gednom dwě Swětnice / a při tom zahynulo osob wjce než na Cžtyry sta. Zapálila negaká Žena smažjc něco w Olegi / a chtjc Oheň vhasyti / Wodu naň lila / čimž se oheň wjce rozmohl / a Město zapálil.

Léta Páně 1577. w Auterý po Swatem Floryanu

Město Most po druhé wyhořelo. Zapálilo se okolo Sestnacti hodin / a shořelo do Wečera wjce nežli tři Sta Domůw / při tom Krow na Kostele / Rathauz s Wěžj / Orlog tolikéž y Zwonowé se spustili / a giných wěcy mnoho skaženo.

Má Město to dwa Jarmarky / w Pondělj po Neděli Oculi, a na den Swatého Gilgj.

Mileřsko.

Jarmarky má / na S. Markétu / a na S. Worssilu.

Miličin.

Jarmarky má / na Sº Jana Křtitele / a na den Narozenj P. Marye.

Mýmonie.

Jarmarky má / w Pondělj po Swaté Trogicy a na Hromnice.

Mosseno.

J rmarky má tři / prwnj w Středu před Powýssenjm Sº Křjže / druhý w Středu po S. Martinu / třetj w Středu po S. Filipu a Jakubu.

Marssowice.

Jarmarky má dwa / w Auterý po Smrtedlné Neděli / a na Sº Lukásse.

Miestec Heřmanuow.

Jarmarky má tři / prwnj w Sobotu před Prowodnj Neděli na Wlnu / druhý w Pondělj po Sº Bartholoměgi / třetj den wssech Swatých.

Náležel dlauhý čas Rodu Sporckowskýmu – Ao 1797 prodán Greiffenklawowi.

Náchod Město welmi stare welikými milost-

mi obdařené náleželo Panům těm kteřjž toliko gedné Ostrwé za znamenj Rytjřské vžjwali / z nichžto gednomu totiž Hronowi z Náchoda / když byl wyslán s gjnými od Krále Přemysla Ottakara na Concilium do Lugdunu / pro obzwlásstnj zaslauženj mjsto Ostrwe dal Cýsař Rudolff prwnj za Znamenj Rytjřské Lwa Czerného w Zlatém polj / o čemž Hágek wyprawuge při Létu Páně 1273. obssýrněgj.

Léta potom Páně 1392. Jan Getřich z Ná-

choda řečený z Janowic Dědic prawý Zbožj Náchodského nadal dědiny k Městu tomu / a Wesnic ssest / což vkazuge List geho na to daný / pod Sedmi

Pečetmi Pana Jana z Náchoda a z Janowic/Pana Getřicha z Náchoda a z Janowic/Pana Burkharta z Chlumce, Pana Gence z Petrſſpurgku a z Janowic / kteřjž wſſickni Liſt ten potwrzowali.

Gmenowaný Pan Getřich z Náchoda/ dal tolikéž do Koſtela S° Wawřince k Oltáři Matky Božij ſedm Kop groſſůw Střjbrných / a k tomu ſe zapſal/že nemůže on ani budaucý Páni Náchodſſtj Faráře podati bez Konſſelſké raddy téhož Měſta a Obce/ čehož potwrdil Geneč z Janowic na Petrſſpurce/bratr wlaſtnj Pana Getřicha z Náchoda.

Ti potomně prodali to Měſto Náchod Panu Hynkowi Berkowi z Dubé a z Lippého/yakž ſe to porozumjwá z Liſtůw Kláſſtera Břewňowſkého/ w nichžto doloženo/že gmenowaný Hynek Berka/Meyto wſſem toho Konwentu Lidem darowal/ yakž četl pod Erbem Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého. Holý Janek yakž Hágek piſſe / tolikéž kaupil byl Náchod za 1500. kop Miſſenſkých ſewſſým přiſluſſenſtwjm.

Po Pánjch Berkách byli wdrženj Měſta toho Knjžata Minſtrberſká/ yakž ſe to z Liſtůw rozličných vkazuge/když Léta Páně 1496. Gindřich Knjže Minſtrberſké potwrzowal Liſty Měſſtianům Náchodſkým/ y to wſſecko což byl Kolda z Náchoda mocý pobral/nawrátil.

Téhož Měſta w vžjwánj byli Sſpetlowé / yakž wyſwědčuge Liſt Pana Jana Sſpetle/ kterýž ſwobody gim ſtwrzowal. Po Sſpetlich Pan Jan z Pernſſtegna wſſeliké ſwobody Měſſtianům Náchodſkým Liſtem ſwým obnowil w Pardubicých na den S° Barthoměge. Na ten čas přináležj Panům Smiřickým z Smiřic. Ležj to Měſto nad Rzjekau Metuge gmenowanau mezy Horami/při němž y Zámek geſt/na wyſoký hoře pěkně wyſtawený.

Léta Páně 1427. Slezácy aby ſobie ſſkody gim

od Táborůw včiněné naprawili / wtrhli do Czech ſylnau mocy/ a oblehli Měſto Náchod/o čemž když zwěděli Hradečtj / táhli bez meſſkánj Náchodſkým na pomoc/ a Slezácy Němcy hned odtrhli od Měſta yakoby vtjkali/ za nimiž ſe Náchodſſti y Hradečti walně hrnuli/oni pak obrátiwſſe ſe porazyli na Hlawu Náchodſké y Hradecké / tak že malo který vſſel. Potomně ſpáliwſſe Předměſtj Náchodſké/do Slezſka ſe nawrátili.

Léta Pánie 1457. Girž Podiebradſký dobyl

Náchoda/kterýž tehdáž přináležel Panu Koldowi/ač tu mnozy z bogownjkůw geho padli/mezy kterýmiž počten geſt gedē znamenitý a Vrozený P. řečený Czaſtolar. Wzato z Kronyky rukū pſané P. z Hazmburgku přináležegjcy.

Léta Pánie 1498. Král Wladiſlaw dal témuž

Měſtu Jarmark na den S° Wjta / a druhý Jarmark nadán geſt na Swatého Martina.

Nymburgk/Měſto ſtaré založeno okolo Léta

Páně 779. od něyakého Wicemila Syna Mnohoſlawowa z Oſkořina / ležj nad Rzjekau Labé, a gmenowané bylo před tim Swinſký Brod/ proto že tam množſtwj Diwokých Weprůw w lauži ſe wálelo / kteréhož když Němcy doſtali / dali gemu gméno Nymburgk, a tak ſlowé až po dnes.

W Létu 1309. když Alžběta Králowna Czeſká

Dědička po Wácſlawowi Králi, vgela z Wězenj do kteréhož dána byla od Gindřicha Korytanſkého, a do Nymburgka tegně přigela, Nymburgſſtj Měſſtiané pamatugjce na dobrodinj kteráž gim činil Král Wácſlaw, a gi oſyřalau widauce/ přigali gi pod ſwau ochranu / a Páni tolikéž o tom magjce ſprawu že při Nymburgſkých Alžběta zůſtáwa, powſtali proti Korytanſkému, a o ni ſe ſpolečně zaſadili/ yakž o tom Hágek wyprawuge obſſýrněgi.

Léta Páně 1421. Nymburſſti Měſſtiané pod-

dali ſe z bázně Pražanům / o čemž mluwj Hágek takto: Sliſſjce Nymburgſſti co ſe w giných Měſtech ſtalo / poſlali ſwé Poſly k Pražanům, a ſkrze ně gim ſe poddali / ſlibugjce že Cýſaře Zygkmunda Krále ſwého nechtěgi poſlauchati, ani ſe nim ſprawowati / ani gemu činiti něyaké powinnoſti/ ani Pánu Bohu ginác ſlaužiti / gednom tak yakby Pražané rozkázali.

Byl w Nymburce Léta 1425. Farářem nieya-

ký Kněz Girjk Holowlád / Czlowěk welmi Včený a Křeſtianſkých řádůw milownjk; ten rozdáwal Swátoſt Oltářnj pod dwogjm ſpůſobem, a prawil na ſwém Kázanj/ že každý wěrný Křeſtian, při ſwého žiwota ſkončenj/ měl by ſe ſwých hřjchůw Pánu Bohu/ před Správcy geho Duchownjmi, od něho raddy žádage wyznati, a včiniw hřjchůw poželenj, Swátoſt Welebnau přigjmati, a k tomu že má býti/ yakž Swatý Jakub pjſſe/ Olegem poſwátným pomazán. To ſlyſſe Heytman Bzdinka, odpowěděl mu, mlč Kněže, a nekaž nám o tom Olegi, a on nic méně geſſtě wjce potwrzowal / čehož nemohauce déle ſneſti Táboři/ hned gey y s Kaplanem Knězem Klimentem pochytili / na Kary oba wſadili, a wezli ge ſamotěžj / křičjce Oleg wezeme / Oleg wezeme / až za Bránu Labſkau doleyſſy / kdež obadwa w Sudech ſmolných ſpálili. Po malém čaſe na tom mjſtě dáli ſe welicý diwowé, a čaſem nočnjm ſwětla rozličná ſe vkazowali/což wſſe Nymburgſſtj wjdali, a hlaſy yako Andělſké ſleychali: mnozý Nemocnj k tomu mjſtu z wjry přiſtupugjce býwali vzdrawowáni / yakož až poſawád na tom mjſtě žádná Tráwa neroſte. Pro ty přjčiny Nymburgſſti toho Kněze Girjka za Swatého držeti / y tu Bránu za kterauž byl ſpálen / gmenugi Branau Swatogjřſkau. Táboři pak zatwrdilj w zloſtech ſwých rozkázali Biřicům wolati, aby ſe žádný tim ſwěceným Olegem pod ſtracenjm hrdla mazati nedal, a žádný žádnému Knězy ſe neſpowjdal teyně / než geſtliže by kdožkoli hřjch proti Pánu Bohu včinil, z toho aby ſe Pánu Bohu zgewně předewſſemi Bratry wyznal, a tak gſau mnozý činili: yako dne gednoho / geden z Táborůw řečený Beneš Raudele, v proſtřed Wogſka wſtaupiw na geden Pařez Topolowý wolati počal. Bratřj milý/ſliſſte Zpowěd, a když ſe vpokogili, řekl/milj Bratřj zhřeſſil gſem proti Pánu Bohu, a wám wſſem to na ſe žalugi, že gſem této Nocy ležel s Barborau Huchawlowau, a on byl někde na Ponůcce, a včinil gſem ten ſkutek, tolikrát a tolikrát etc. což ſliſſe Heytman okřjkl gey/ řka: mlč Bratře, a ty by tau zpowědi, netoliko Bratry / ale y wſſecky náſſe Ženy nakazyl, a hned toho dne kázali zaſe wolati Biřicům, aby ſe žádný zgewně ani teyně neſpowidal.

Druhého Léta Hynek z Podiebrad pozdwjžen

gsa wjtězstwjm se se Táborům obránil na swém Zámku / přigel s některý-mi Služebnjky swými a Dráby k Nymburgku, chtě do Města gwaltem wskočiti, yakož včiniw hřmot a okřjk sám toliko s Pjsařem na před do Brány na Koni wskočil, Nymburgssti rychle Sřaňky spustili, a giným tam wběhnauti nedopustili: mezy tim wyběhla z Města do Brány něyaká chasa Piwowárská, a ti gessto Wody z Přjkopůw do Piwowáru nosyli / Hynka w Bráně sochory až do smrti vmlátili, tak Nymburgsstj Hynkowi za Gindřicha Pusstku zaplatili, a Křjž mu w té Bráně kdež byl zabit postawiti dali. Služebnjcy to widauce, žalostně odtud odgeli.

Náležj to Město Králi Cžeskému / a má tři Jarmarky / prwnij o Středopostij / druhý w Středu po S. Janu Křtiteli / třetj w Středu při Suchých dnech na Podzym.

Nowé Město Hradisstě nad Methugij Rzekau ležij / náleželo někdy Panům z Pernsstegna / nynij pak nalezy Panu Hraběti z Sstupenpergku Mundssenku dědičnému Knjžetstwij Sstyrského.

Mělo w sobě tři Kostely dokudž se sprawowalo Cýrkwi Swatau Obecnau geden k chwále Pána Boha w Trogicy gednoho / druhý ku památce S. Mařij Magdalené / třetij na památku Proměněnij Krysta Pána wystawený.

Jarmarky má čtyry / totiž na den S. Anežky / na den Swatého Girij / na den Swatého Jana Burgana / a na den Powyssenij S° Křjže.

Nowá Kdyně.

Jarmark má / po památce Swatého Jana / a po památce Swaté Kateřiny.

Načeradec.

Jarmarky má / w Auterý po Swatém Dusse.

Netolice.

Má Jarmarky dwa / Prwnj na Swatého Jana Křtitele / druhý na Swatého Wáclawa.

Neweklow miestečko / naležij Vrozenému Panu / Panu Přechowi Hodějowskému z Hodějowa / na Tloskowě etc. Pod kterýmžto Zámkem ležij / w Kragi Vrodném / mezý Horami nedaleko od Rzeky Sázawy / kterémuž Cýsař Ferdynand nadal dwa Jarmarky Magestátem takto znějicým.

My Ferdynand z Božj milosti wolený Rzjmský Cýsař / etc.

Oznamugem timto Listem wssem / že gsme od Slowutného Adama Riepy z Neklowa a na Tloskowě wěrného nasseho milého ponjžené prosseni / abychom Městečku a poddaným geho w témž Městečku Neweklowu dwa Jarmarky Ročnj / geden na den Narozenj S° Křjže / a druhý na den S° Florencya / to gest před S. Mathaussem tři dni milostiwě dáti / a k tomu Trh Tydodnj každý Pondělj znowu wysaditi ráčili. K gehožto prozbě pokorné

naklonění

naklonění sauce / s dobrým rozmyslem / nassjm gistým wědomjm / mocy Kralowsk-u w Cžechách / dotčené dwa Jarmarky s Freyunkem obyčegným / a Trh Tydodnij / gim dáwati a znowu wysazowati ráčjme. Chtjce tomu konečně aby gmenowanij obywatelé těhož Městečka Neweklowa / nynějssij y budaucy / tak yakž gina Městečka neb Města w Králowstwij nassem Cžeském swých Jarmarkůw a Trhůw Tydodnijch užjwagi / buď z Práwa nebo z obyčege / též užjwati mohli a moc měli. Protož přikazugem wssem obywatelům a poddaným nassijm ze wssech stawůw gmenowaného Králowstwj nasseho Cžeského / nynějssijm y budaucým / wěrným milým / abysste často psané Obywatele Městečka Neweklowa nynějssij y budaucý při těch dwau Jarmarcých s Freyunkem obýčegným a Trhem Tydodným znowu daným a wysazeným / měli, drželi, a neporussitedlně nynij y na budaucy wěčné časy zachowali / žádných gim w tom překážek nečinjce / ani komu ginému činiti nedopausstěgijce / pod vwarowánym hněwu a nemilosti nassi Cýsařské. Wssak proto chceme / aby toto znowu nasse wydánij těch dwau Jarmarkůw ročnijch a Trhůw Tydodnijch / gednomu každému bez vgmy na geho sprawedliwosti bylo. Tomu na Swědomij Pečet nassi Cýsařskau k toto listu gsme přiwěsyti rozkázati račili. Dán w Městě nassem Wjdni / w Středu po S. Třech Králjch Léta Božijho 1564. Králowstwij nassých / Rzjmského 34. a giných 38.

Ioachim de Noua Domo.

Ostrow.

Má Jarmark / na Swatého Jakuba.

Otice Miestečko / ležij mezy welikými Horami,

náleželo prwé Panu Ssteffanowi Girjmu z Ssternbergka Presydentu zřjzené Komory Cžeské / nynij pak náležij Panj Herzanca.

Má Jarmarky Tři / geden na Swatého Wawřince / druhý na S° Tomásse / třetij we Cztwrtek před Kwětnau Neděli. Trh každý Cztwrtek.

Pardubice Miesto přinaleželo od starodawna předkům Arnossta Arcybiskupa Pražského / kterjž užjwali za znamenij Rytjřské půl Koně bylého na Czerwenem Sstjtu / yakž se to z starých pamětí vkazuge / a o tom w Stawu Rytjřském doloženo gest. Potomně se dostalo wdrženj / Panům z Pernssteyna / Rybnjkůw okolo něho dosti / a Zwěři wsseligaké hognost. Nynij přináležj G. M: Cýsařské gto Krali Cžeskému w Summě welký wykaupené po Smrti Pana z Pernsstegna.

Jarmarky má dwa / geden w Středu po Hromnicých / druhý na Swatého Wiktorýna. 3tí w Křížow Středu — 4.
Trhy Dobytčí před každým Jarm: w Pond: — Obilní, každý Pátek.

Pýsek Město / založeno Léta Páně 760. yakž

Hágek wyprawuge slowy těmito: Czasu gednoho zssedwsse se Ryžownjcy při gednom Potoku kterýž ssel od Západu k Wýchodu Slunce / a tu mnoho Zlata w Pjsku nalezli / kdež sobě Město k bydlenj založiwsse / dali gemu gméno Bohatý Pýsek / neb takowá hognost Zlata na ten čas tam byla / že gsau mohli tři Muži za geden den Hřiwnu Zlata vdělati.

Když

Když vmřel Kral Wacslaw Léta 1305 Rzeka v

Města Pysku stála tě Nocy a netekla / a opět stala gest ta Rzeka když Syn geho zabit byl. Poznamenáno w Kronyce rukau psané. Author Anonimus.

Ležij to Město nad Rzekau Labi a má dwa Jarmarky každého Roku prwnij na den Powyssenij S° Křyže / druhý we Cztwrtek po druhé Neděli postnij.

Přijbram / o kterémž Miestu činij zmjnku Hagek

okolo Léta 884. připomjna že z Služe gednoho ze Wsy Dussnjka / gemuž bylo gméno Přibik kterýž pod Horau Třebussnice gmenowanau Prut Střijbra wysoký nalezl kteréž spustiw w hromadu poslal k Knijžeti Hostiwitowi. O nápodobném sstěstj w témž mjstě mluwij Hágek / při Létu Páně 947. welikými swobodami to Město obdařené od Knjžat a Kralůw Cžeských.

Má Jarmarky tři / geden na den Swatého Bartholoměge / druhý na den Swatého Jana Křtitele a třetj na Swatého Linharta.

Podiebrady / o nichž zmjnku nachazym takowau.

Léta 1330. přiletieli Kobylky do Czech w takowém množstwj / že y Slunečnau yasnost zastijrali a drže i se ney wjce okolo Podébrad a Ziatče zasedlo gich někdy takowé Stádo / že place na němžby se dwě stě Korcůw wysyti mohlo pogednau přikryli / kdež y zemřeli / po nichž gijz dnj až pod kolena Koňům gezdili. Nadruhé Léto z těch vmrlych plodili se Kobylky giné menssij na kteréž Lidé Přijkopy dělali a wehnawsse ge tam zakopáwali potomně ge y Slamau pálili ale nic nemohlo spomocy až se lidé k modlitbám obrátili a Pán Bůh to spůsobiti račil že přiletělo množstwij weliké Cžápůw a Wran / a ti ge požrali. Wzato z Kronyky psané Pana z Hamburgku.

Léta Páně 1426. Syrotcy s Tábory magijce

starodáwnj nechut k Henkowi Bočkowi / položili se v Poděbrad / a hned na zegtřj počali k Zámku z Kusůw welmi hustě střijleti. Třetijho dne Heytmané od strany půlnočnij pustili Lid k sturmu / ale že Boček měl na Zámku mnoho statečných Rytijřůw snažně se s nimi bránil / tak že při tom sturmu Táborůw a Syrotkůw zůstati mělo wjce nežli osm Set. Takowau sskodu vznáwagjce Heytmané vstaupili s Lidem w Nocy / a položili se na Wychod Slunce blijzko od Labe okolo Kostela Farnijho / a tu sobe roztáhli Stany / ale k sturmu nesměli se wjcegij pustiti. W Neděli pak před S. Wácslawem když bylo yako dwě hodiny na den / Tábořj sessli se do Kostela / a když Kněz kázal / a Bratřj seděli na Kázanj / Hendrych Pusskář weyborný z Wěže z Okna welikého wystřelil / a vhodil zadnjmi Dweřmi do Kostela / a zabil gich tam gedenácte / ginij pak wssickni z Kostela běželi a kazatel za nimi, tak že tam žádný nezůstal. Vwažugjce potomně že darmo za čtwrt Léta pracowali / preč odtáhnauti museli a oblezenij wolali na ně z Zámku aby neutijkali / ale oni zwlásstě Tábořj obnažugjce zadky na ně wypijnali / kterýchž mnoho Pusskáři z Hauffnic postřijleli a tak za několikery Hony Střelbau ge prowázeli.

Polička.

Jarmarky má dwa / Prwnj na Swatého Jana Křtitele / druhý na S° Ssimona a Jůdy.

Peldřimow.

Má Jarmarky / w Auterý po Středopostij / a w Auterý po Swatým Bartholoměgi.

Polna naležij Panuom z Hradce od staroda

wna / po Smrti Pana Adama z Hradce Purgkrabij neywyžssijho a Kancléře Králowstwij Cžeského kaupena od Pana Hertwjka Zeydlice z Ssenffeldu.

Jarmarky ma / na den Nawsstiwenj Panny Marye / a na Swatau Pannu Kateřinu.

Počatky Miestecko.

Jarmarky ma tři / w Pondělij po Božjm Wstaupenj / w Pondělj po Narozenij Panny Marye / a w Pondělj po Swatém Antonijnu.

Plana.

Jarmarky má dwa / na den Božijho Wstaupenj / a na den Powyssenij S° Křijže.

Raudnice Město Staré y nowé / oboge Zdmi

ohražené a Branami opatřené ležij nad Rzekau Labe w přednjm a neyvrodněgssijm na Obilj, Kragi. Welicý býwagij do něho sgezdowé pro Kupectwij wsseligaké na Obili, na Wjno, na Ryby čerstwé Tunné y suché, na Koně, na Owce, Swině, na Dobytek Howězy / na Železo, summau na wsseliké handle / kteřjž se tam děgij s welikým vžitkem obywatelůw a s znamenitau žiwnosti / bez ewssj okolnjch překážky. Náleželo od starodáwna Arcybiskupům Pražským / kteréž potomně w časy nepokogné Kunrad Biskup odewzdal Panu Janowi Smiřickému / a tak dostalo se pod Wrchnost Swětskau Knjže Ostrowské kaupil ge za čtyrydceti Tisýc / potom od Pana Wylijma z Rožmberka vstánijm Práwa od něho odcyzen / o čež až posawad nepokog Práwnij gest.

Jan Biskup Pražský mnohá Lidská obtijženij y nebezpečenstwij při tom Městě na Přijwoze přes Labe znamenaw / rozkázal na swůg wlastnj Náklad vdělati Most Kamenny welmi nákladný. Kázal také na koncy téhož Mostu postawiti Sspitál hlawnj pro Lidi chudé a Nemocné / aby tam byli přigjmánj / a z Klásstera aby byli poctiwáu Strawau opatrowánj tolikéž y nápogem a oděwem / tak aby žádného netrpěli nedostatku: o čemž w Poslaupnosti Biskupské obssijrněgi při Létu Páně 1343.

Léta 1371. Měsýce Czerwna dne patnáctého /

Arcybiskup Pražský swětil nowau Kaplu na Zámku Raudnicy ke cti Pánu Bohu, Blahoslawené Panně Marygi a Swatým Dědicům Cžeským ku památce.

Léta Páně 1421. Žižka hnul se s swými k Raudnicy/ žádage aby byl skrz Město pusstěn / že chce skrz ně přes Most pokogně k Praze táhnauti a žádné sskody nečiniti, k čemuž Raudničti powolili neb měli zeň mocy / pustili ho do Města, a na tom zůstali / gestližeby co w Městě gim protimyslného začal, aby ho s geho Mordýřmi yali a w Řzece vtopili: Arcybiskup pak byl tomu na odpor / kterýž propustiti kázal Žižku/ a wsseliyaké žiwnosti Drábům geho y Koňům poručil dostatek dáti: Žižka bylby rád Město opanowal, ale nesměl se o to pokusyti / neb malo Lidu měl, nic méně z Města wygižděgic kázal Klásster Raudnický, a Dům Probosstůw wypáliti do gruntu.

W Létu Páně 1439. wietssý djl Miesta Raudnice shořel/ též y Wěže weliká na Hradě, na Nowem Městě několik Domů se zapálilo od Sladowny na Koňském Trhu.

Kak wysslo z Ruk Biskupských pod Rodem Panůw Smiřických z Smiřic w Stawu Panském doloženo.

Má Jarmarky čtyry/ totiž, na den Nalezenj Swotého Křjže / na Božj Wstaupenj / na Swatau Mařj Magdalénu / a na S° Gilgý.

Rzečice Stara Czerwena.

Jarmarky Čtyry má/ totiž w Auterý po S. Gilgý / w Auterý po Božým Wstaupený/na S. Mařj Magdalenu/ a na S° Bartholoměge.

Rzečice Kardassowá.

Jarmarky má dwa/ w Auterý před S. Wawřincem / a druhý Auterý w Postě.

Rokycany Miesto gest Staré/ s kteréhož Léta Páně 1110. Měsýce Ledna Cýsař Gindřich smjřil Knyžata Czeska, totiž Bořiwogea Wladislawa:Ležý mezy welkými Lesy a Horami.

Leta Páně 1421 Žižka položil se s Rokycan/ kteréhož Měsstiané Rokycansstí pokogně do Města pustili / y wssem geho Drábům dali pokrmůw a obrokůw bez nedostatku/ proto že gim od swých y od Táborůw pokog zachowati slibowal / ale Táboři hned yak do Města wessli wskočiwsse do Klásstera Kanowníkůw Řzeholnjch/ Rohy Oltářům vrážeti/ některé rozmetali/ cožkoli tam nalezli/ wssecko pobrali/ a polapiwsse gednoho Kněze téhož Zákona Muže welmi ctnostneho a giž wěkem sesslého gey gsau v prostřed Klásstera w Sudu vpálili / prawjce tak nám slussý Zákon Krystu wyplniti. Měsstiané o té přjhodě oznámili / a stěžowali sobě že gim Smlauwy nezdržel tak yakž slibowal/ a on wyslissew ge řekl/ Bratřý milj hned wám dám na to odpowěd/ y wzkřjkl na swé / a kázal gim wssecko Město zlaupiti a wybrati/ a k Plzni táhnauti.

Z téhož Města possel onen Rokycana Syn negakého Kowáře/ kterýž za Krále Giřjho weliká bauřenj a pozdwihowánj w Městech Pražských činil

Má Jarmark/ na Matku Božý Sněžnau.

Rychnow.

Má třj Jarmarky na S° Prokopa, na S° Mathausse, a na Swatau Lucygi Ottylý.

Rozdialowice/ náležegi Panu z Konowa.

Jarmarky w něm býwagi / na Božj Wstaupeni a na Božý Tělo.

Ranssperg.

Má Jarmarky na den Narozenj Panny Marye, a na den S° Mikulásse,

Střjbro/ založeno Léta Páně 1131. od Knjžete Soběslawa, kterýž wida gednu Wes w dobrém položenj / gižto bylo gméno Miza, rozkázal z ni Město dotčené spůsobiti, a že kopagjce grunty nalezli Růdu Střjbrnau / dáno tomu Městu gméno Střjbro, a Řzeka kteráž pod nim teče / až posawád slowé Miza neb Mže.

Má Jarmarky/ třetj w Pondělý po Welikénocy/ a w Pondělý po S. Hawle.

Sussyce neb Sutice/ o niž zmjnka gest w pamětech takowá.

Léta Páně 1544. w Pondělý po čtwrté Neděli po Welikénocy, ginák před Swatau Zioffigi w ssestnacté hodin/ Město gmenowané, od kladeného Ohně z gruntu wyhořelo.

Má Jarmarky na Swatodussnj Pondělý, a na S°. Mathausse.

Strakonice / o nichž zmjnku takowú nacházym.

Léta 1442. w Pondělý po Swatem Janu Křtiteli, shořelo wjce než polowice Městečka Strakonic / z neopatrnosti Děti, gessto prazmo dělali. Wzato z Kronyky Pana z Hazmburgku.

Býwagi w něm Jarmarkowé / na Božj Tělo, a na Swatého Ssymona a Judy.

Swětlá/ náleži Panu Trčkowi.

Má Jarmarky / w Auterý před Božjm Wstaupenj / a w Auterý před Swatým Hawlem.

Solnice.

Má Jarmarky na S° Jana Křtitele, a na S° Ssymona a Judy.

Skuce.

Má Jarmarky o Swatým Dusse, a naden Powýssenj S° Křjže.

Sobiesslaw/ náleži Panu z Rožmbergka.

Léta Páně 1434. Táboři ſſezli Sobieſlaw / a

wybrali, ymnožſtwj Lidu w něm zagawſſe zſſacowali.

Má Jarmarky čtyry / w Pondělj před Hromnicemi / o Swatýni Duſſe / w Pondělj po Powyſſenj S°. Křjže / a w Pondělj před Swatau Kateři-nau.

Slawonice.

Jarmarkowé w něm tři za Rok býwagi / totiž na Božj Tělo / na Swa-tého Mathauſſe / a na Swatau Alžbětu.

Střebochowice.

Jarmarkowé w něm býwagi / na den Proměněnj Pána Kryſta, a na Swatau Kateřinu.

Sobotka / należj Panu Woldřichowi Sſtiaſt-

nému z Lobkowic.

Má Jarmarky na Swatau Mařj Magdalénu / a na Swatého Wác-ſlawa.

Teyn Horſſowſký ginák Do-

brohoſtow / kterehoby čaſu a od koho založen byl,

a zdaliž od něyakého Horſſe neb Dobrohoſta gméno wzal / o tom žádné zmjnky w pamětech nenacházým / nic méně wědomé geſt že před několika Sty Léty pod Wrchnoſti Důchownj býwalo.

Město to leži nad Rzekau řečenau Brzwo-da neb Kadbuřj, nedaleko od Mezy Bawořſkých / kteréž na ten čas w drženj měl Pan Jan mladſſy z Lobkowic. Hned od toho čaſu yakž Wjra Swatá Křeſtianſká w Cžechách naſtala, wždycky bezewſſy proměny pořádkem ſe Cýrkwe Swaté Obecné řjdilo, a ſprawowalo, yakož až poſawád od téhož pořádku neodſtupuge / magic w dobré pamětj, ſlowa kteráž Cicero lib: pri: de Diuinatione powěděl: Majorum instituta tueri, sacris, cæremonijsq; detineri Sapientis est, k čemuž y Menander ſmeřuge takto mluwjc: Mortalis natus ne quæras sapere suprà diuina. Skrz něyakého Kunrada Němce Arcybiſkupa Důchownj Wrchnoſti zbaweno / nic méně Arcyprýſſtwj ſwobodné geſt / na kterémž Muži včenj za Správce Důchownj býwagi / wedlé gegichžto naučenj, bedliwě ſe ſprawugi.

Tomu Měſtu weliká dobrodinj činil Arnoſſt Arcybiſkup Praſſký / kte-rýž w Létu Páně 1364. zdmi ge obehnati poručil, a Cýſař Karel toho gména Cžtwrtý předtim / Léta totižto 1357. miloſtiwě obywatelům pro-kázati ráčil miloſt takowau / aby Clo wedlé wůle a rozſſaffnoſti ſwé, wy-ſaditi a nařjditi mohli.

Tolikéž gmenowaný Arcybiſkup týmž Obywatelům to na wěčnoſt ſpů-ſobil / neyprwé aby Měſto gich wewſſech raddách a ſaudech / y při odwo-

láwanj k práwu wrchnjmu, wſſecek ten obyčeg a ſpůſob zachowalo / yako Měſto Střjbro: druhé / aby obywatelé wſſech Domů, Dědin, Luk, a giných dě-dictwj bezewſſy překážky a obtěžowánj w drženj byli. Třetj / aby Statky ſwé podlé Práwa Starého Měſta Praſſkého řjditi / ge ſwobodně prodá-wati, y ginými lidmi oſazowati mohli / tolikéž Dcery / Syrotky a Wdo-wy ſwé bezewſſy překážky k Stawu Manželſkému dáwati mohli / kteréžto nadánj ſtalo ſe Léta Páně 1406. kteréžto wſſecky nadepſané miloſti / gim potomně od ſlawné a Swaté pamětj Cýſařůw Římſkých yakožto Králů Cžeſkých, až do nynějſſiho Cýſaře Rudolffa toho gména Druhého / ſlawné ſchwálené a potwrzené gſau, a obzwláſſtně od Cýſaře Zygkmunda / kterýž znamenaje wěrné a ſtálé ſlužby Obywatelůw Teynſkých / proti Witleffit-ſkým a Swaté wjry Katholické odpornjkům činěné / Mageſtátem ſwým nadánj takowá zwelebil a předpowěděné Prywilegium Zbinka Arcybiſku-pa y giné Liſty Práwa a ſwobody gich / wewſſech Punktich Klauſulech a Artykulech potwrdil.

W Kronyce Pana z Hazmburgka, rukau pſa-

né nacházým / že toho Měſta při Létu Páně 1465. w drženj byl něyaký Do-brohoſt, a ten ſe pſal takto: Pan Dobrohoſt z Proſtého a na Teyně Hor-ſſowſkém Biſkupowém. Podobná wěc k wjře geſt / že potomně od toho Dobrohoſta / Teyn Dobrohoſtow gmenowán byl.

Léta 1529. Rzeka Kadbuře welmi ſe byla roz-

wodnila / tak že množſtwj Domůw zatopila, y Lidi nemalo vtonulo / což ſe ſtalo čtrnáctého dne Měſýce Cžerwna.

Léta Páně 1534. w Středu po Swatém Mat-

hauſſy na Saudu Komornjm / potwrzowaná gſau Priuilegia a Mageſtá-towé témuž Měſtu / tak že někdy Girjk Chlupáč Statek ſwůg ſwobodně prodati, a kdež ſe mu ljbilo / podlé ſwobod a weyſad téhož Měſta Teyna Horſſowſkého bezewſſy překážky Páně y Poddaných wyſtěhowati ſe mohl / a moc měl.

Léta 1547. Město Teyn Horſſow w Středu

po Welké Nocy wſſecko y s Zámkem y s Předměſtim wyhořelo / při kte-rémžto Ohni y do Cžtyrydcěti oſob zahynulo.

Z toho Měſta Katholického ač ne welmi welkého mnoho Včených Li-di / yako Doktorůw a Miſtrůw wyſſlo / z nichžto aſpoň některé připomenau ti ſluſſy / yako neyprwé Sſt: pána Hitlu, kterýž před některými Léty / něko-lik Let Pauſijs artem Medicinæ & Mathematices publicè četl / a potomně y Rectorem Vniuersitatis včiněn.

W Starém Boleſlawi, Text na gednom Kamenu hrobnjm wyrytý při-pomjná z téhož Měſta Teynhorſſowſkého Muže Včeného těmito ſlowy:

Anno Domini 1581. die 21. Januarij, Venerabili Viro Domino Petro Pies sinio Tynhorssouiensi hujus Ecclesiæ Decano optimè merito, Dominus Andreas Germanus Frater, pietatis ergò hoc opus fieri fecit.

Ten potomně Ondřeg byl tam též Děkanem, a ti obadwa wěčnau pa-mět při onom Koſtelu magi / pro weliká dobrodinj kteráž gemu činili, a gey yako téměř reſtaurowali a ozdobili.

Z téhož Města Rodem byl Ssymon Plachý z Třebnic/ Artium Magister, na ten čas přednj Pjsař slawného Města Plzně/ o gehožto Erbu w Stawu Rytjřském doloženo gest.

Při témž Městě/ když gsem tuto Knihu spisowal žiwi byli Lidé Včenj a obecnému dobrému prospěssnj/ Frydrych Sylwan/ Balthazar Pěssyn/ Jan Táhlo/ Seweryn Táhlo, a giní mnozy. Dotčenému Frydrychowi Sylwanowi w Praze vmřela Manželka Panj Dorota y Syn Gindřich Sylwan gednoho dne, a pochowáni gsau společně w Kostele Swatého Jakuba/ gimžto oběma včinil Epitaphium předpowěděný Seweryn Táhlo/ kteréž wyryté gest na Kamenu hrobnjm takto.

Nox erat Octobris fulget quæ proxima Nonis
Syluani exanimis cum Dorothea perit.
Vidit & ingemuit Gnatus, mox nocte sequenti
Flos tener Henricus morte metente cadit.

Gest w témž Městě Kostel Katholický geden, ku památce Swatých Petra a Pawla wystawený, na Předměstim dwa/ totiž S° Apollinařisse/ kdež gest Prelátstwj, a S° Ssebestyána, kdež gest Sspitál. Za Městem tolikéž tři se Kostelowé spatřugi, yako Swaté Anny kdež býwa Paut slawná/ Wssech Swatých w Horssowě, a malý Kostelíček nad Městem we gméno Blahoslawené Panny Marye poswěcený.

Jarmarkowé w témž Městě býwagi/ w Auterý po Powýssenj S° Křjže/ w Auterý před Hromnicemi, a na S° Petra a Pawla.

Teyn nad Wltawau.

Léta 1467. Jan z Rožmbergka/ Pan Zdeněk Kostka, a Jan Hradecký/ Město to Ohněm zkazyli: poznamenano w Kronyce P. z Rožmburgku.

Má Jarmarky na S° Jakuba a na Swatau Kateřinu.

Teplice/ náležegi Panu Radsslawowi ze Wchynic a z Tettowa.

Má Městečko to Jarmarky/ na S° Jana Křtitele, druhý na Swatého Hawla.

Teplá.

Ma Jarmark toliko geden/ totiž na S°. Gilgij.

Turnow/ náleži Panům z Wartmbergka.

Leta Páně 1422. Žižka sebraw Lid okolo dotčeného Města Turnowa/ přigel zase do Kolijna/ odkudž wygel proti Lidu Cýsařskému, a položil se mezy Horau a Kolijnem v Nebowid, a tu za několik dni proti sobě harcowali, gedni druhé gjmali a mordowali: w tom přissel hlas do Wogska Cýsařského/ že množstwj Lidu táhne Žižkowi na pomoc/ což slisse Cýsař, kázal Horu zapáliti na den Božjho Křtěnj, a sám

s swými hauffy táhl k Německému Brodu, a Žižka za nim, a tu we Cztwrtek postihl gey v Německého Brodu/ kdež se Vhřj hned počali proti Žižkowi ssykowati, a Žižka proti nim/ neginače než yakoby chtěl mezy ně wskočiti/ Vhři pak počali vstupowati přes Řeku, a w tom se Led prolomil: množstwj Vhrůw vtonulo/ gini na vtikáni se oddali, a nechali tu mnoho Wozůw s rozličným Zbožjm, Oděwem/ y hotowými Penězy naladowaných: bylo tu také Kněh rozličných Křestianských y Židowských welmi mnoho/ kteréž vmjnili Vhři z Czech do Vher wywezti, a tu wssecku Kořjst kázal Žižka mezy swé Bogowniky rozděliti.

Nazegtři ráno/ počali k Městu Brodu ssturmowati, a stáli v ssturmu ten celý den/ neb se obležení zmužile bránili: druhého dne kázal Žižka o pokog s obleženými rokowati/ ale Drábi bez přestánj na Zdi lezli, s nemalau sskodau/ neb gich z obau stran zamordowáno na Tři Tisyce: w Pondělij ráno/ rozestřené byli Korauhwe Cýsařské, pod nimiž posadiw se Žižka, některé z swých Drábůw na Rytjřstwo pasowal.

Má Jarmarky tři/ w Středu před Swatým Janem/ w Středu před Smrtedlnau Nedělij, a w Středu před Swatým Gilgijm.

Třesstě.

Má Jarmarky w Sobotu po Středopostj/ w Ochtáb Swatých Petra a Pawla/ a na S° Františska.

Třeboně.

Má Jarmarky na S° Filipa a Jakuba, na S° Gilgij/ a na S° Tomásse.

Tábor o němž dosti patrně vkazugi Kronyky

že založen gest od Žižky/ na gruntu mocy odniatým Panům Aussteckym z Austi.

Léta Páně 1532. dne 16. Měsýce Czerwence wyhořelo wssecko y s Zborem, pozůstalo Domůw 16. Rathauz obhagen, a těch Domůw kteřjž shořeli načteno 366.

Má Jarmarky na Den S° Dominyka/ na S° Hawla/ a na Swatého Ondřege.

Táchow/ o niemž zmjnka w Kronykách diege se takowá.

Léta 1421. Žižka přitáhl k Táchowu s Tábory a opanowal Předměsti téhož dne; na zegtři pustil ssturm k Městu, ale Měsstiané statečně se gemu bránili/ pročež Předměsti zapáliti kázal/ kdež pro prudkost Ohně, mnozy z Drábůw geho shořeli, a množstwj Wozůw y Koni Žižkowých. Mezy tim Cýsař k Táchowu pospjssyl/ a Žižka vstaupil osadiw dobře Klásster Chotěssow a Kladruby y Zámek Krasýkow, a táhl vpřjmo k Táborskému Hradissti, Cýsař pak položil se v Klásstera Kladrubského/ o čemž když zwěděl Žižka poslal k Pražanům/ aby mu pomoc včinili že chce Cýsaře z Pole sehnati, a oni wděčni gsauce toho/ hned mu na pomoc mnoho gjzdných y pěssých, s třema kopami Wozů a 20. wyprawili/ a ti na té cestě opanowali Dobřjš/ Žebrák a Wilsstegn/ gehož byla wdr-

zenj Panj Máti Oldřicha z Rožmbergka, a w tom Cýſař hnul ſe s Woyſkem ſwým k Lithoměřicům.

Léta 1431. Němcy ſhromáždiwſſe ſe oblehli Mě

ſto Táchow, a Czechowé / kteřjž ſe giž byli ſgeli v Plzně přiſſli k Baworſkému Leſu, táhli pořádně od Chotěſſow až k Domažlicům obleženým na pomoc, o nichž yak zwěděli Němcy hned od Táchowa odtrhli, a Wozy přes Hory ſſykowati počali, ale že Wozkowé byli welmi přeſtraſſeni, geden před druhým geti ſe ſnažil, a tak ſobě ceſty ty auzké zaměſtknali, a welmi ſe obmeſſkali / tak že Czechowé na ně připadli, honjce vtikagjcy neywjce k Zámku Ryžmbergku, a kteřjž ginými ceſtami vtjkali, ti vſſli ač ne bez ſtrachu. Czechowé Cztyry kopy Wozůw doſtali, a wjce než Sedmdeſáte Němcůw ſwázaných přihnali.

Třebowa Czeſká.

Má Jarmarky na Božj Wſtaupenj / a na Sº Křjže powyſſenj.

Trutnow.

Má třj Jarmarky / na den na Wjru Obrácenj Sº Pawla / we Cztwrtek před Swatým Duchem / a na Sº Wáclawa.

Wodniany Měſto od kohoby založené bylo neb

při kterém čaſu / w Kronykách neni poznamenáno ; přjhodu geho / kteráž ſe ſtala Léta 1406. wyprawuge Hágek těmito ſlowy :

Heralt mladſſy z Kunſtátu / oblehl w malém počtu Měſto Wodniany, a Měſſtiané tomu ſe ſmáli, a yako za nic to nepočitagjce prawili / že gey chtě gi Měchýřem od Měſta odſtraſſyti. W tom on nějakým neſſtěſtim neb neopatrnoſti obležených / wſkočil gim do Měſta, mnoho Měſſtianůw zgimal / ſtatky gegich pobral / a mnohé zſſacowal.

Má Jarmarky / o Středopoſtj a na den Narozenj Panny Marye.

Vnhoſſtě Měſtecko.

Má Jarmarky na den Sº Petra a Pawla / a w Středu před Narozenjm Panny Marye.

Welwary / náležegi Cýſaři yakožto Králi Czeſkému /

ležegi w Kragi vrodném třj mjle od Prahy.

Jarmark w něm býwa w Středu po S. Bartolomějgi / a na Sº Martina.

Wlaſſiné.

Má Jarmarky / w Pondělj Swatoduſſnj / a w Sobotu po Swatém Gilgij.

Woliné.

Má Jarmark na den Wſſech Swatých.

Zlutice.

Léta 1422. Pražané Měſta toho ſe zmocnili a

wybrawſſe ge, do gruntu ſpálili / nawracugjce ſe ſwadili ſe o laupež / tak že y bitwu ſwedli ſami mezy ſebau v Wſy Stkelotluk / padlo gich wjce než 70. a Sto raněných Sedlácy do Prahy přiwezli.

Ziebrák / geſt Měſto Cýſařſké / náleželo prwe

Panu Giřjmu z Lobkowic.

Má Jarmark třetj den před Powyſſenjm Sº Křjže.

Zizelice.

Jarmark w něm bywá w Sobotu po S. Bartholomějgi.

Giná Měſtečka / Wſy / a Zámky / kteráž wegſſe negſau doložená / tuto ſe kratce wedlé Hágka připomjnagi / a neyprwé.

Charwatice / Wes / založil geden z Přátel Czechowých gménem Manuch / Léta Páně 657.

kdež ſe počal welmi rozmnožiti, a Zemi Radli worati / nebo welmi byla vrodná : To wida Syn Manuchu gménem Rabus / nedaleko odtud tolikéž Wes založil, a dal gi gméno Rabus.

Při těmž čaſu dwa Bratřj z gednoho žiwota narozeni Hoſt a Czernauſs / wzawſſe odpuſſtěnj od Knjžete ſwé°, chtěli ſe do Kraginy Weychodnj obrátiti / ale Knjže Czech powolal ge před ſebe, žádagic aby neodchazeli daleko od giných / aby nějaké nepřipadlo neſſtěſtj pro oddělenj gedněch od druhých: neb ſſpeheři Knjžeti ſpráwu dáwali že Lid nějaký neznámy / nedaleko od nich má ſwé obydlj / kteréhožto řeči žádný wyrozuměti nemůže, a proto že geſt potřeba ſe obáwati / aby ſhromáždiwſſe ſe neſpůſobili Wálku, poněwadž gegich opanowáno dědictwj. Powolili k tomu oni Mužj wzneſſenj, a tak na zegtřj Hoſt opuſtiw ſwé Baudy / málo odſſedw k ſtraně Půlnočnj / na gednom při wrſſy nedaleko od Zijpu / poručil ohradu Dobytkům ſſyrokau včiniti, a Dům wyſoký poſtawiti, a dal mu gméno Wyſoký Dwůr / což wida Czernauš / nápodobně k ſtraně Polední kázal Dwůr poſtawiti kterémuž gméno dal Czernauš.

Léta 661. když vmřel Knjže Czech / magjc Wěku ſwého Let 86.

a pochowán byl s pláčem wſſeho Lidu / na tom mjſtě kdež byl pohřben Czechowé wyſtawili Wes, a pro poctiwoſt toho hrobu / Ctiňowes gi gméno dali. Po vpokogenj pláče nad Knjžetem vmrlým / přednějſſj ſeſſli ſe do Wyſokého Dworu, a tu na tom zůſtali / aby yoſlali pro Lecha Knjže Bratra Czechowa, a geho aby na ſe ſpráwu Lidu toho přigal žádali / čemuž on odepřel, prawě ſe na ſwém Knjžetſtwj doſti mjti, a tak Czechowé po ſmrti Knjžete Czecha, za dewět Let bez Spráwcy byli, a w tom čaſe powſtali welicy neřádowé / gedni druhým nawiſky, křiwdu, činili a neywjce při oſobowáni Dědin, a děleni Mezy.

Turſko/ Dwůr založen Léta Páně 671. wedle Hágka mluwjcyho takto:

Bratřj dwa wlaſtnj/ z Rodu Czechowa, gichžto gména byli Supan a Tureſk včiniwſſe rozmluwenj s Pánem ſwým/ odgeti, wſſak nedaleko vmjnili/ y pogmauce Ženy a Czeled ſwau/ y Dobytek, obrátili ſe k ſtraně polednj/ kdež nalezſſe Zemi vrodnau/ Dům dřewěný ſobě a ohradu ſſyrokau Dobytku včinili/ kterýž Turſkem nazwali.

Téhož Roku ſtala ſe wáda mezy Czeledi Bratrůw předřečených o paſtwy/ pročež Supan aby ſe něco horſſjho nezběhlo poſtaupil Bratru ſwému toho Dworu, a ſám ſe obrátil k ſtraně Weychodnj a tu nedaleko od Wody Dwůr Kráſný dal ſobě poſtawiti Synu ſwému Cheynowi k wůli/ kterémuž dal gméno Cheynow.

Krokowec Hrad wyſtawen Léta 675 yakž Hágek wyprawuge těmito ſlowy. Seſſli gſau ſe wſſickni Czechowé ku Pánu ſwému Krokowi, a na tom zůſtali ponuknutim něyakého Gehoně, aby Zámek pewný w mjſtě přjhodném Pánu ſwému poſtawili/ yakož tu hned wſſickni pilně ſtawěti počali blízko odewſy Stebno řečené, a když ho dokonali/ Krokůw Hrad gméno gemu dali, ginak Krokowec. Ale Krokowi nezdálo ſe za dobré na něm bydleti, neb chtěl raděgi zůſtati mezy ſwými/ protož dán geſt ten Hrad Sſimowi Synu Blechowu Muži welmi opatrnému/ kterýž Krokowi při Saudech a ſprawowánj Země byl nápomocen.

Chyřin Wes wyſtawěl Chyř Syn Manu Léta 676. na kteréhož ſe Man welmi rozhněwal, tak že mu Syna geho to geſt Wnuka ſwého zabil/ což Chyř Knjžeti Krokowi oznámil/ kterýž powolaw Sſimy a giných ſtarſſých/ takowý rozſudek včinili, nechtěgjce aby Mord bez pomſty zůſtati měl, a rozkázali aby Chyř Otce ſwého Mana pro ten ſkutek včiněný za geden Měſýc každého půl dne do Plauhu wedlé Wola zapřahel: Takowau ſprawedlnoſt přiſnau Pána ſwého gini widauce, pilně ſe mordu warowali.

Zdechowice Wes založená w Létu 677. ſpůſobem takowým. Člowěk geden welmi ſtarý, z Rodu Krokowa gménem Boták/ ſſel aby zhljdl Zemi, a pogal s ſebau Pět Pacholku y Chlebůw doſtatek aby měli za dlauhy čas/ y přiſſli na welké Hory dne gednoho/ na nichž Oheň včiniwſſe odpočjwali, a kopagjce Motykau aby zwěděli vrodnali Země geſt, nalezli Růdu Železnau welmi vžitečnau/ y nawrátili ſe k Krokowi Pánu ſwému/ nowiny y dar gemu neſauce/ čehož on gſa wděčen, hned poſlal wjce Czeledi, aby Růdu kopali a lámali, a Ohněm přeháněgjce Železo z ni dělali/ nad nimiž Správcy včiněn Boták/ a chowal Czeled onu w Dwoře ſwém/ kterýž ſobě tu pod Horami w nowě poſtawiti dal řečeném Zdechowice, a tu geſt Boták, s Železem ſe objrage, w té Wſy žiwot ſwůg dokonal.

O založenj Měſta Budče/ mluwjc Hágek při Létu Páně 678. w ſmyſl tento: Lid Czeſký welikau chut magjce k Pánu ſwému

ſwému Krokowi, a widauce geho welikau mocnoſt, gemu poctiwoſt a bezpečnoſt aby činili/ wſſemi obyčegi obmegſſleli. Dne gednoho ſeſſli gſau ſe na Dwůr Czernauſſu, a odtud ſſli do Ctiňowſy a Pánu ſwému mnohé wěcy budaucy ſkrz Staboge Syna Leſyſlawowa předkládali, a při koncy, to, mu powěděti kázali/ že gſau ſe na tom ſneſli/ aby w mjſtě ſluſſném a bezpečném Měſto a Hrad poſtawili/ proto aby on, yakožto Pán gich na Hradě ſeděl, a oni pod nim yakožto poddanj aby w Měſtě obýwali/ odkudž aby ge žádný Nepřjtel newypudil, a nad to Pánu gich aby ſe žádna ſſkoda ani hanba neſtala. Krok znamenaw gich býti ſluſſný vmyſl/ dal geſt k tomu ſwé powolenj, a oni tu hned bez prodlewánj wywoliwſſe mjſto gedno doſti na wyſoké hoře, ſpolečně Přjkopy lámali/ Wali dělali/ Domy/ gimžto Budyřjkali/ y Hrad dřewěný ſtawili gemužto tolikéž y Měſtu Budeč přezděli.

Wedlé zněnj paměti Kněze Sſymona Thaddeuſa Buddekyuſa/ G. M. C. Inquiſitora w Rowich/ w drahých Kamenich etc. mocně nařjzeného/ Měſto Budeč založil geden z Předkůw geho/ gménem Leſſyn Budek Syn Budkůw/ kterýž gſa Magus nad giné ſlowutný/ čaſto w něyaké Geſkyni raddu s Duchy bráwal, a tu on nazwal Budičem/ neb ho tam Duch budjwal y pudjwal/ a tak odtud Měſto Budeč wyzdwjženo bylo/ od kteréhož potomkowé gmenugi ſe Budečtj, a gini od Budka, Budkowé ſlugi. To tehdy Měſto Budeč/ Leſſyn Budek rozſſjřugic/ wyzdwjhl w něm Sſkolu proſtrannau s obſſjrnými placy/ w kteréž ſe včili tegnému w přjrozenj Vměnj/ Miluſſe/ Božena/ Knjna/ Kráſna/ Káſſa/ Soſnawa/ Borka/ Witka/ Tetka/ Swatka/ Milka/ Dobromjlka/ Teyná/ Weſelá/ Snatá/ Libuſſe/ Baňka/ Rýhala/ Hněwka/ Bogunka/ Přemyſl/ Warčan/ Samoſtřel/ Hrdin/ Kaſſawee/ Kwětoš/ Libuš/ Swatoš/ Hněwobogen/ Strachokwas/ Bohuš/ a gini bez počtu, kteréž giſtj, dotčený Kněz Sſymon Thadeus/ že geſt w pamětech ſwých yako w Kathalogu poznamenané nalezl.

Přerow založen Léta 679. wedlé zněnj Hágkowé Kronyky/ takto: Krokowá Czeled v weliký Swar byla vwedena ſkrz něyakého Tunáka Syna Romárowa/ tak že ſe y Mord mezy nimi přihodil/ o kterémž ſpráwu mage Krok/ winné treſtati kázal, ale Raman Syna ſwého Tanáka, genž byl ſkutku toho neywětſſj půwod wyſſykowal/ kterýž teyně odſſel k ſtraně Weychodnj, a pod Horau Bělicy Dwůr ſobě založil/ kterémuž dal gméno Přerow/ to geſt prwnj Hrob, a tu geſt Tunák druhého Roku Otce ſwého Rámana pohřbjl/ bydlege nicméně s Czeledi ſwau na Dwoře dotčeném.

Léta Páně 682. mnozy z Czechůw a zwláſſtě znamenitěgſſy, kteřjž wětſſj Stáda měli Dobytkůw/ obrátili ſe od Žřjpu do Krage Půlnočnjho, a pod Horami ſe oſadili/ tu kdež gſau nyni Litoměřice/ kdež něyaký Rad Syn Liba Dwůr ſobě na Wyſoké Hoře nad Labem poſtawiti dal, a Radičem gey gmenowati kázal.

Wſary Hrad/ tu kdež nyni geſt Wyſſehrad/ založen Léta 683. o čemž Kronyka z nj takto. Krok powolal ſwých Poddaných

ných na Budeč / gimžto mnoho budaucýho oznámil, a při tom doložil to-ho / řka: Mogi milý Přátelé / widi mi ſe / že nikdéž ginde, mne yako ſpráwce waſſemu přihodněgſſý být geſt nemohl býti / gediné w Ctiňowſy, tu kdež geſt Knjže a Otec náš pochowán, abych yá na geho Hrob wzhlédage / na to že mám tolikéž vmřjti ſpomjnal, a po ſmrti aby Bohowé nademnau nemſtili / ale když ſe wám tak lybilo / na waſſý žadoſt to gſem včinil, že gſem ſe na Budéč odtud obrátil: ale giſtě tu mého bytu neni / neb yá w brzkém čaſu vznáwam toho Měſta zkaženj. A oni řekli: rozkaž Knjže miloſtiwé ſobě přibytek poſtawiti kdež ſe koli tobě lybi, naſſých nižádných prác w tom nelitugjc. Na čež Knjže Krok odpowěděl / zegtra dřjw než Slunce wzegde / z tohoto Měſta wygděte a obraťte ſe na Poledne a při Řjece mjſta přihodného hledegte / tuť wás oſudowé přiwedau, a Bohowé na tu Horu vwedau, kdež ſtawiti ſluſſné geſt. Tu oni wedlé geho raddy ráno wyſſli / a přiſſli na gednu doſti wyſokau a ſſyrokau Horu, kteráž měla nad Řjekau doſti přjkrau Skálu / kterézto mjſto dobře znamenawſſe kázali Les poſekati, a z něho dřewěnné Sruby dělati. Doſtawili potomně ten Hrad miſtrným djlem Teſařſkým / a vwedli naň Kroka Pána ſwého, a tu poſadiwſſe ho s geho Ženau, a s geho Dceramı / činili gim welkau poctiwoſt, a při tom tázali ſe / yakýmby chtěl gménem ten Hrad gmenowati, a on odpowěděl / poněwadž ſte wy nalezli toto mjſto, a tento na něm Hrad poſtawili / degtež také genu gméno; kteřjž poradiwſſe ſe poručili gſau Cziňkruchowi aby gméno Hradu wyhláſyl / kterýž ſtoge řekl. Pan náš Krok má welikau péčy o wěcy minulé a budaucy, nám také nem ſluſſné minulých dáti w zapomenutj. Poněwadž Pán a Knjže náš Czech / kterýž nás přiwedl do této Kraginy, ſwé měl w naſſých Předkůw Zemi poſazenj na Hradě nad Řjekau Krupau / řečeném Pſáry, a ten geſt opuſtil dobrowolně, tento Hrad mjſto onoho / buď Pſáry gmenowán / y zkřjkli wſſickni řkauce buď tak, ſtaň ſe tak / a Krok ſliſſe křik a wůli Lidu ſwého / také k tomu dal ſwé powolenj.

Slup Wes založená Léta Páně 684. yakž patrné geſt z Hágka mluwjcýho takto: Dřewoſlaw přjbuzný Kroku pritel / genž byl tak přidán za Saudcý Krokowi / Muž ſtareho wěku, neb y on byl přiſſel s Czechem z Charwátſké Země / rozwážiw ſpůſob a rozloženj oný Kraginy Charwatſké z kteréž gſau wyſſli, mage w paměti že geſt byla Wes pod Hradem řečeném Pſáry / kteráž také Pſáry gmenowaná byla / y založil také Dwory a Ohradu w gednom Audolj, a oſadil ge ſwau Čieledi / y dal gi gméno Pſáry / tu kdež nyni ſlowé Slup nad Potokem Botickým, a za mnohá Léta od Knjžat Wyſſehradſkých k tomu Hradu držána byla. Potom pak Král Wratiſlaw / kterýž Wyſſehradſký Koſtel we gméno Swatých Petra a Pawla založil, dal tu Wes Kněžjm toho Koſtela, a oni gi w držení byli / tak yakž Regiſtra toho Koſtela vkazugi, až do čaſu Cýſaře Zygkmunda; kteréhožto čaſu při dobýwáni Wyſſehradu od Pražanůw geſt wypálená a rozbořená.

Léta Páně 685. dwa Synowé Rohſlawowi Gicha a Domaſlaw / předſtaupiwſſe před Kroka Pána ſwého, oznámili mu že gſau nalezli w Lukách Jaſowých, mnoho drobneho Zlata / kteréžto z Pjſka wodau wyprawſſe ohněm w hromadu ſpuſtili, a Krokowi darem dali / kterýmž on řekl / Synowé milý, degte Bohům chwalu a oni wám zdrawj /

proto že gſte prwnj / kteřj gſte w této Kragině za naſſeho w ni bydlenj, nalezli w Zemi Bohatſtwý, a pohlédew na Zlato / wztáhl Ruku a gim ge zaſe nawrátil, řka: Komuž co Bohowé dagi, aniž mu to ſluſſné bráti geſt.

Libice Hrad od kohoby založen byl / wyprawuge týž Hágek při Létu Páně 710. těmito ſlowy: Z ponuknutj Duchůw wěſſtich / také s giſtým wědomjm a powolenjm y raddau ſwých Seſter, Libuſſe pogawſſy ſwých deſet Panen, a mnoho Lidu robotnýho / k Wýchodu Slunce s nimi ſe obrátila, a na mjſto gedno ſſyroké tu kdež Cydlina do Labe padá přibrawſſy ſe / z Koně ſwého zſedwſſy / do huſtých Leſůw weſſla, a tu pozaſtawiwſſy ſe, vkázala mjſto Pjſtem / na kterém hned té hodiny Hrad a Měſto založiti rozkázala, a při tom Ohradu hradowau wyſokými a ſſyrokými Wali oſypati poručiwſſy dne Dwanáctého odgela, a ſſtiaſtně ſe na Hrad Pſáry nawrátila. Hotawš pak yako Nimž opatrný mage od Kněžny ſwé / ſobě prácy a ſpráwu při ſtawenj toho Hradu poručenau, wſſy pilnoſti náſpy a ſruby dělati počal / tak že Měſýce Oſmého to wſſe djlo zauplna dokonali o čemž magic ſpráwu Libuſſe / Hrad ten dobrau a pilnau Čieledi oſadila, a od ſwého gména dala gemu gméno Libec / Měſto pak aby Libice ſlaulo přikázala, a mnohým že tu má pohřbena býti oznámila.

Kaſſyn Hrad založila Seſtra Libuſſina Káſſa / Léta Páně 711. a to s powolenjm Libuſſe Seſtry ſwé na gedné přewyſoké hoře řečené Berk / tu kdež někdy Zámek a Měſto pewné bylo, rozkázanjm Markwarta Krále Morawſkého a Hermundurſkého poſtaweno / kteréhožto Hradu gruntowé nad Řjekau Wltawau proti Kláſſteru Zbráſlawſkému až poſawád ſe vkazugi.

Při témž čaſe, yakž Hágek pjſſe / Lech Knjže Polſké Bratr někdy Czechu giž gſa Muž welmi ſtarý wěkem ſwé dni wytrwaw vmřel, a pochowán na Laſſotně: Ten zanechal po ſobě Syna Kroka / kterýž hned rozkázanjm ſwých poddaných / mage wěku ſwého Let Sſeſtnácté / ſpráwu nad Lidu ſwého prigal, a gſa Mládenec rozſſaffný doſti opatrně Lid ſprawowal. O tom Krokowi Kronyky Polſké žádné zmjnky nečini, ale pokládagi Wiſſymjra Syna Lechowa Knjže wálečné, kterýž s Králi Dennamarſkými Wognu wedl / gehožto Potomkowé panowali w Polſſtě půl druhého ſta Let / po nichžto Krok geden z Hrabat Polſkých woſlen byl za Knjže, kterýž Krakow založil / potomkowé geho nuzně zahynuli / mladſſý Syn ſtarſſýho zabil, a Wenda ſe vtopila, yakž o tom wyprawugi Kronyky Polſké obſſyrněgi.

Tětjn Hrad založila Tetka Seſtra Libuſſina a Kaſſina, w Létu 712. neb widauce kterak Seſtry gegi rozſſaffně a maudře Lid ſwůg ſprawugi / w tom aby gim napřed nic nedala / wyſlala ſwé Služebnjky na Západ Slunce, aby hledali mjſta k ſtawenj Hradu přihodnýho / kteřjž ſchodiwſſe Hory mnohé, a zwláſſtě okolo Řjek a Potokůw / powěděli gi o mjſtě gednom Skaluatém nad Řjekau Mizau ginák Mžau neb Mizkau od Wody yako nedobyté / na kteréž bez meſſkáni poſlawſſy dělnjky / kázala Les poſekati, a tu Hrad dotčený poſtawiti / od gegjho gména Tětjn gmenowaný.

Libiehrad založen Léta téhož od Panen a Služebnic Kněžny Libusse, o čemž Hágek takto mluwj. Služebnice Libussyný rozličně swau kratochwjl při lowenj Zwěřů prowozowali, po hustých lesých chodjce z Lučissť na Geleny střjleli / w tom dne gednoho, náhodau na geden wysoký a příkrý Wrch wessli, kterýž se gim zalíbil / y žádali gsau Kněžny Libusse aby na něm dala Hrad pewný z Srubůw hlinau oblepených postawiti / kteráž spatřiwssy mjsto/na žádosť gich tak včiniti rozkázala, a oni pro milosť kteraužmělí k swé Panij / dali od gegiho gména gméno Hradu Liběhrad, a Wes kteráž toho času při témž Hradu v Rzeky založená byla / tolikéž od Libusse Libčice nazwaná a ta má w sobě obywatels až po dnes, a Příkopowé Hradu tolikéž se gesstě spatřugí, yako proti Tursku gednu mjli od Prahy.

Radlice / Dwůr založen Léta 713. o niemž Hágek mluwij takto:

Domabog a Haldan dwa Bratřj Synowé Hrůbowi, swadili se s Kasurany / genž byli z Německého Národu / y odessli gsau ku Polednj a w gednom suchém audolij, oba Dwůr geden welmi wysokau a pewnau ohradau ohražený sobě postawili, a Zákopy dělagjce welmi weliké a hrubé welikosti / w Zemi Radlicy Železnau nalezli, kteréž se welmi diwili, myslice od koho by zakopaná byla do Země, a tak z té přičiny Dworu Radlice gméno dali. Obáwagjce se pak některých Kasuranůw swých Nepřátel / žádali gsau Klené Stregce swého, a Syna geho Sudiroha / aby sobě wedlé nich Dwory postawiti dali, a gim proti gich Nepřátelům nápomocni byli/což na žádosť gich včinili.

Střjbro w Czechách Léta Páně 714. neyprwé nalezeno gest/yakž wyprawuge Hágek slowy těmito. Přissli k Kněžně Libussy Druhan a Chobol Synowé něyakého Bořislawa/ gi od Otce swého pozdrawugjce, a přinesli Střjbra welikau spaustu, oznamugjce žeby to w Kraginách Západnijch nalezeno bylo / kteréž přigawssy Libusse, poděkowánj včinila, a hned s nimi některé Dělnjky s Sspičáky a s Motykami poslala / kteřjž časy potomnými v weliké Wáze Střjbro na Dwůr Libusse přinásseli.

Mince zlatá začátek w Czechách wzala Léta 717. neb Hawýři k Rassy na Kassijn mnoho Zlata přinesli / kteréž ona wsseckо Sestře swé Libussy poslala / aby ona poněwadž gest od Lidu za Saudcy zwolená/ yako mocná Kněžna Mincy zlatau dělati rozkázala.

Následugjcýho Roku / Swach Syn Horssu Wnuk Laychu / zbohaceného sebe wida, s mnohau Czeledi a s Dobytky obrátil se od Zřjpu na Západ Slunce, a při gedné Rzece kteráž Ohře / to gest teplá a ohřijwagjcy slowé / Luk mnoho sobě nadělati rozkázal, a oblijbiw sobě mjsto gedno na gednom přjwrssy / tu se okopati poručil a hradbu welikau z Dřijwj vdělati, do kteréž Dobytek wpanssťěge a zase wypanssťěge/to mjsto Pusstiadlem nazwal. Že pak Kraginata welmi Zemi vrodnau měla, s pilnosti Swach Lesy páliti kázal, a wen z Kořené wykopáwati/ tím wjce Luk a Dědin aby naděláno bylo.

Prazský Hrad / založen Léta Páně 718. od Kněžny Libusse/yakž swědčij Hágek slowy takowými. Libusse na gednom Wrchu/kterýž Brusky Potok obcházy pod Petřinem/gemuž Swinsky Wrch gméno bylo/ kázala rychle Les posekati/a tu Dům dřewěnný nad mjru wysoký postawiti / a posadiwsse se na Stolicy kteráž byla gegijm znamenjm znamenaná/ mnoho budaucýho o tom Wrchu oznamowala/což wsse Pjsak gegj tak postaročesku nazwaný / Slowanskými Literami na Kurách Březowých k tomu připrawených poznamenal.

Klecany Dwuor / w Létu Páně 719. založen yakž wyprawuge Hágek takto: Lapak Syn Bazaka Bratra Krokowa/ Człowěk nad mnohé giné opatrný ale Kulhawý/gemuž někteřj Klecany y Lapák řikali, znamenaw w gednom položenj vrodnau Zemi/a hognosť wody/na gednom přjwrssi Dům krásný yako Hrad založiti kázal / a s welikau pracy a nákladem gey dokonal / a Klecan gemu gméno dal. Ten Lapak Wěsstbami Ženy swé wždycky se sprawowal/kteráž slaula Zwrátka a ta gemu y giným mnohé wěcy budaucy předpowidala.

Libec Dwuor / přitémž času předpowěděna Kněžna Libusse a Paní Lidu Czeského / magjc nějaké od Bohůw swých wnuknutj pod Wrchem Swinským založiti poručila. Ten Dwůr potomně byl dan od Wogena Knjžete gednomu Mužj statečnému řečenému Domaslaw/a potom slaul / Dům Páně Prokurátorůw / za žiwobytí Hágka včiněna z něho Wápenice/přissel potom w ruce Hynka Krabicy mjsto Pjsaře Králowstwij Czeského / kteréhož po něm w drženij byl Pan Gindřich Berka z Dubé neywyžssij Sudij Králowstwj Czeského.

Libeň Dwuor / ten též Kněžna Libusse wystawěti dala nad Rzekú Wltawú/ Léta 720. tolikéž ý Libo Dům yakoby řekl Libussi Dům w mjstě wyborném při Rzece Wltawě/ Léta 724. což včinila pro množstwij Dobytka swého/ kteréž se w giných Dwořjch změstknati nemohlo/kteréž obadwa od gména swého gmenowati poručila: Na tom Dwoře Libině/ času gednoho gsauc Libusse/ Proroctwj o Horách včinila toto/ kteréž w spisých Tobiásse Křiwogena Budka z Falkmbergka nalezeno/genž byl Děkanem w Ziatci Léta 1269. a to znj takto:

Pohlédssy k straně Polednij Libusse řekla:

Widijm tamto Wrch Gilowég
Wěktež žeť nenij yalowég/
Anobrž wnitř Zlata plnég
Než gest Wody Pramen sylnég.
Wssak dokud Czechowé sami wládnauti budete
Nesčijslného Zbožij s radosti nabudete
Než yak se wám w to cyzý wlaudj
Tak wy budete bez poctiwosti blaudj.

Obrátiwssy se pak k půl Nocy řekla.

Widým Wrch geden wssecken Březowey
Tent gest Kygůw a Střjbra rostlého pluey
To sobě Czechu chowey
Patřte na Krokowy Hory
Beřte z nich bohatstwj co z Truhli z Komory
Tam máte Zlata Střjbra Kowůw dosti
A drahého Kamenj weliké hognosti/
Než že hlaupj tomu nerozumjte/
Když to ginj wyberau teprw srozumjte.

Na Wýchod Slunce patřjcy řekla:

Hleďte na onen Wrch spanilý eřihřbetey
Do toho Czechu wěrný Němcům ssortelným neděy
W tom máte hognost Střjbrných Kygů w Rud bugnost
Zemi swé důstognost.
Z toho mnoho Set let žiwnost mjti budete
Ale skrz Němce chytré té sláwy diwně zbudete.
Protož gich do Země nepausstěgte
A Prá wa swého cyzým nedopausstěgte.

Potomně obrátiwssy twář k Západu Slunce řekla:

Hory k Missni patřjcy magj Cýn
Než že Němec / Wlach a cyzy w Zemi bude lacyn
Powstane geden z Rodu Knjžského
Chtic zwelebit slávu Národu Czeského/
Za Bláznowstwj to bude mjti Czech/
Žiadný wjc tak oprawdu nebude, y ten toho nech.
Odkryliby se tegni pokladowé Země/
Zmine radda, pomoc, tak zhyne y plemě.

Naposledy zhlédssy do Nebe řekla:

Smjm to wprawdě před Bohem a wámi powěděti Czechowé
Že jsau pod námi w této zemi nawětssjm djle zlatj gruntowé
Wssech Kowůw y Barew, Perel, Kamenj máte dosti
Protož newypudite z swé Země/ když se wplemenj hosti.
Hluboko w zemi Stwořitel / takowa bohatstwj schowal
A wěř Czechu/ žeby ge tobě budessli se ho báti dochowal/
Gest w Zemi zlatý Swět / Zwjřata, y spanilj Stromowé.
Tim se naplnj co nad Zemi wznikne / mnohých domowé /
Ach Bohowé / Země tato nad giné mnohé/ Swatá gest/
Že nám gi přegete / budiž wám dyk, chwala, čest.

Sedlo Dwůr založen Léta 725. od Muže gednoho

z Rodu Hrabowa gménem Děda / kterýž mage mnoho Dobytka s powolenjm Knjžete swého a Kněžny nedaleko od Libně / w Lesých k straně Půlnočnj gey wystawiti dal, a Sedlem ho nazwal. Tu když se gruntowé kopali/ nalezená byla Ruda střjbrná welmi hogná/ kterauž Děd nesl na

Libin k Knjžeti swému, a Přemysl powolaw Dělnjkůw poslal ge k Dědowi / aby gim mjsto kdež Ruda nalezená byla vkázal/ neb Libusse žeby tu mnoho Střjbra býti mělo oznamowala / yakož wyslani Kowkopowé weliké Skali lámali, a hognost Střjbra welikau Knjžeti odsylali / z kteréhož dělaná Mince w trogjm rozdjlu. Neywětssj Peniz byl / na kterémž z gedné y z druhé strany Hlawa Mužská znamenaná byla. Druhý Peniz byl menssy / na němž z gedné strany byla Hlawa Knjžete Přemysla, a na druhé straně Libusse se Twář ana na Stolicy sedj, stkwěla. Třetj Peniz neymenssy měl na sobě z obau stran fformu Ženskau, sedjcy na Stolicy / a magjcy wedlé sebe Přeslicy, a ten slaul Kněžnin / ginák Libussyn Peniz.

Léta 726. Libusse z naučenj Bohůw lesnjch kázala

w Dalegském Lese Hljnu brati, a w Hlubočerpském Potoku gi práti, a Zlato z ni wybjrati / kterýmž Manžela swého Přemysla welmi zbohatila/ neb Kolan Mládenec welmi sylný a mezy Kowkopy neyzmužilegssy prameň zlata nalezl welmi hogný, a ten wykopaw s swými pomocnjky / Knjžeti swému na Libeň přinesl, a gemu gey darem dal/ kterýmžto zlatem Přemysl rozkázal se přewážiti.

Přemyslen Hrad téhož času založen / když Libusse

Přemyslowi Syna Nezamysla porodila, kterémužto ku pamatce gey Přemysl s raddau Manželky swé stawiti rozkázal/ na němž z poručenj Libusse Syn gegi Nezamysl byl chowán.

Sténice Dwůr / Léta Páně 727. něyaký Sytěn

Syn Polkůw/ weliká stáda Dobytkůw w swé mocy mage, sobě postawiti rozkázal, a při něm ohradu ssyrokau pro Dobytek.

Ronow / Hrad neb Rodow / kterak od Rodislawa

Syna Biwogowa / Syna Sudiwogowa založen byl / zmjnka o tom gest w Stawu Panském / pod Erbem Panůw z Hazmburgku.

Wrssowice / založil něyaký Wrs / Muž welmi sylný

z Rodu Knjžat neyprwněgssých Lecha a Czecha s powolenjm Knjžete Přemysla y Kněžny Libusse / yakž doloženo pod Wrssowcy w Stawu Rytjřském.

Okoř Zámek Léta Páně 731. založil geden z

Služebnjkůw Přemyslowých řečený Okrs / když totižto Město Budeč od Knjžete Přemysla darem wzal, a wedlé připowědi Knjžeti včiněné/ dotčený Hrad wystawiti kázal, kterýž až posawad od gména geho / gmenuge se Okoř.

Kosstiálůw Hrad založen gest Léta Páně 747.

yakž swědčj Hágek / mluwjc o tom w rozům tento. Bila Dcera Biwogowa/ Sestřenice Libussyna obljbiwssy sobě Muže gednoho znamenitého y bohatého / gménem Kossála/ genž byl Syn Radossůw ze Wsy Radossowice,

toho gest za Muže pogala/ kterýž gegjmi sly gsa sprawowán/ bydlel emi na Bilině. Chtě pak gména swého něgakau památku zůstawiti s powolenjm swé Manželky/ poručil swým Služebnjkům mýsta přjhodného w té Kragině k stawenj Hradu hledati/ a ti oznámili gemu o gednom Wrchu wýborném a skalnatém/ genž byl mezy Bilinau a Wyssehradem/ na němž on nemesskage Hrad welmi wysoký postawiti dal/ kterýž nazwal Bělicy od gména Ženy swé/ ale ona/ poněwadž giž prwe Bilina od gména gegjho tak slaula/ nechtěla k tomu powoliti/ a tak gmenowán gest Kossalůw Hrad.

Třebenice Dwuor krasný poručil Kossal pod

tim Hradem stawěti do něhož mnoho Dobytka wehnáno/ a při něm Dědiny Worné rozmnožowané s pilnosti.

O Rzjčanském Dworu/ při Létu Páně 748.

nacházým zmjnku v Hágka takowau. Stal se swar weliký mezy Rozhoněm Knjžetem Kauřimským a Nezamyslem Knjžetem Wyssehradským o Meze Dworu Rzjčanského/ kteréž chtěl Knjže Kauřimské yako mocy od Knjžetstwj Wyssehradského odniti/ etc. yakž doloženo pod Erbem Panůw z Rzjčan.

Nedwědic Wes od kohoby založena byla tyž

Hágek wyprawuge při Létu 749. takto: Czasu Letnjho Bila obyčegůw Mateře swé následugic yako Kněžna slawně chodila a gezdila/ přihodilo se když s swými pěti Pannami z Biliny na Kossalow k swému Muži okročně na Konjch gela/ že pod Horami/ genž prostřednj slowau/ Dwa liti Nedwědi z předu y z zadu gim zastaupiwsse cestu/ obadwa na Bilu y na gegi Panny litě se obořili/ kteréž museli se brániti/ neb odginud žádného retuňku nečekali/ yakož ponuknutjm Bily tak se statečně bránili sedawsse z Koňů/ až ty oba Nedwědy/ na tom mjstě swými Ropjmi vbodli a zabili/ a zase wsedawsse na Koně na Kossalow pospissili. Tam přjhodu tu když Bila oznámila Manželu swému/ welmi se tomu podiwil/ a wyslaw Služebnjky swé/ kázal ty Nedwědy na Kossalow přiwezti/ poručil z nich Kůže stáhnauti/ a ge s Nohami před Wraty Hradu swého powěsyti. Bilá pak chtic aby toho skutku hrdinského pamět pozůstala/ kázala na tom mjstě Les popleniti/ a Dwůr krásný postawiti/ gemuž dala gméno pro ony Nedwědy tam zabité/ Nedwědic

Hrad Sedissin/ Léta Páně 753. Knjže Nezamysl

pro tu wděčnost že mu se neyprwé Syn a dědic narodil/ postawiti poručil/ a geg dědinami wornými náležitě opatřil/ kterýž potomně slaul Hrad Sedessin.

Hazmburgk Hrad založen Léta 754. wedlé

Hágka/ o kterémžto založenj mluwj Hágek dotčený w smysl tento: Kalbog a Weslaw dwa Bratřj welmi sylnj/ a yako nad giné mužni/ kteřjž obzwlásstně při Nedwědjch statečnost swau prokazowali/ a byli z rodu Kossalowa/ oblibiwsse sobě geden weliký a přikrý Wrch/ na něm Dům pewný yako Hrad postawili/ kterémuž dali gméno Klopag/ yakoby řekl přikrý/ a tak gsau gey Czechowé za dlauhý čas gmenowali/ až potom Němcy gemu Hazmburgk/

to gest

to gest, Zagečj Wrch przezdeli/ a ginj gemu Hozmburgk/ druzy Hanzburgk řjkali.

Toho potomně když Páni z Waldeka dostali/ a geho w vžjwánj za dlauhý čas byli/ ne z Waldeku ale z Hazmburgku psáti se začali před několika Sty Lety/ což se zachowalo až do času nyněgssyho.

Přjbram hrad/ kteréhoby času a od koho založen

byl/ wypisuge Hágek slowy těmito:

Léta Páně 755. Přibral Bratr Hruobin/ a

Sswagr Nezamyslů/ genž byl Muž ostrého wtipu/ častokráte Hory a doly spatřowal/ wyhledáwage podzemna Zbožj/ pilen gsa welmi Střjbra y Zlata/ Proroctwj Kněžny Libusse/ kteréž popsáno bylo/ a gemu od Hrubi sestry geho vkázano/ častokráte rozwažowal/ a tim obogim se sprawiw/ od Krasomila Otce swého y od Přátel giných wzal odpusstěnj/ a na Západ se Slunce se wssj čeledi obrátil. Pjssi někteřj žeby Žena také geho s Duchy Wěssti mi zacházeti vměla/ a gemu w tom nápomocná byla. Tu on posadiwsse se mezy Třebussnau Horau welmi wysokau/ a gednom přiwrssj m řečeném Dubenec/ kopati Motykami rozkázal/ y nalezl wyborné Střjbro v welké hognosti/ kteréhož bez messkánj dýl Krasimilowi Otcy/ a djl Nezamyslowi Knjžeti a Sswagru/ djl také Hrubé Sestře swé poslal/ a gsa tu w krátkém čase welmi zbohacen/ dal sobě nedaleko od Dworu swého na gednom přiwrssý Dům krásný yako Hrad postawiti/ a dal mu gméno od gména swého Přibral/ kterémuž potomkowé to gméno porussiwsse/ řjkali Přjbram.

Rodaun Miesto založeno Léta 768. což patrne

gest z spisu takowého: Rodmil Samomila Knjžete Kauřimského Syn/ bratra Bidowa/ s powolenjm Otce swého wyslal swé Služebnjky aby hledali mýsta přjhodného k stawenj Města/ kteřjž nawrátiwsse se o mnohých mýstech a položených k Wychodu Slunce wyprawowali/ a gedno ze wssech obzwlásstně schwalowali na hoře wysoké/ kdež skrz Zdi, Rohy, a Kosti Lidské tam nalezené seznali/ že tu někdy Lidé přebýwali/ což slisse Rodmil/ tam se se wssj Czeledi obrátil/ a kázal na starých gruntech Zdi nowé zakládati a Domy stawěti/ Přjkopy wymetati/ a nazwal Město to Rodaun ěm/ kteréhož nedokonal/ neb druhého Roku vmřel.

Vokratec Dwuor/ Léta Páně 771. založil

Lidomir Syn Kossalůw z Bili narozený Mládenec welmi krásný/ mage tehdáž Let Czitrnmecytma/ postaupiw Bratru mladssýmu Sudiprawowi Hrad y Město Bilinu se wssemi náležitostmi.

O založenj Hradu řečenem Lessno/ pýsse

Hágek w smysl takowý: Při Létu 772. byli mezy Czechy dwa Muži bratřj wlastnj welmi sylnj/ y také wzrostu nad giné wýsokého/ Synowé Rozmislawa ze Wsy řečené Ladweg/ a těch byli gména/ Miloslaw a Roten. Ti předstaupiwsse před Knjže Nezamysla/ žádali aby gim dal powolenj k straně Polednj aby sobě mohli někde mýsto wyplaniti a tu se osaditi/ k č[…] Nezámysl rád powolil/ neb gesstě o žadných Mezech newěděl/ proto[…] kudkoli se gim lýbilo/ aby swobodu měli swé osazowánj roztáhnau[…]

zal. Tu oni nemeſſkagjce wyſſli gedenkaždý s Czeledi ſwau/ a w gednom
audolij Hrad doſti wyſoký založili/ na kterémžto mijſtě že mnoho Leſſti by,
lo/z té přijčiny dali gemu gméno Leſſtno/ okolo něho w brzkém čaſe množ,
ſtwij Dědin a Luk popáliwſſe Leſy načinili / a znamenawſſe tu býti Rzeku
welmi byſtrau Biſtřice gi gméno dali. Potomně Miloſlaw na tom oby,
dlj zůſtal/ a Koten mijſta přjhodnégſſyho ſobě wyhledáwal.

Heſkow Hrad založen Léta Páně 776. o němž
mluwij Hágek w ſmyſl tento: Nyž geden znamenitý/a yako nad giné bo,
hatý / Syn Slawoſſůw gemu z Tetky narozený gménem Hes / wywoliw
ſobě mijſto gedno nad Slawoſſem/ kázal na něm Hrad poſtawiti / kterémuž
wložiw gméno Heſůw neb Heſkůw Hrad/o tom Nuži mnoho ſe pjſſe/že geſt
byl mezy ginými té Země obywatelmi yako ſwětlo mezy tmami / neb mage
hognoſt Zbožij / byl welmi miloſrdný/přiwětiwý a wſſem dárce ſſtědrý.
Přitreffilo ſe toho čaſu žebyl w Zemi hlad pro ſuchotu Roku předeſſlého
pročež mnozý znagjce že Hes mnoho Obilí do ſwého Brhu nashromáždil
k němu yako Wčeli k Matce běželi/aby gim dal djlo že chtěgi rádi dělati/ to,
liko aby hladem nezmřeli/ a on milosrdenſtwijm gſa pohnut ſſel s nimi na
gednu wyſokau Horu nad Rzekau genž ſlowe Mže neb Miza / kdež vznaw
mijſto přjhodné / rozkázal Hrad pewný na něm poſtawiti/ y zběhlo ſe množ,
ſtwij Lidu/a ſtawili gey s welikau ſnažnoſti/gimžto Hes každého dne Chle
bůw Gečných rozkázal dáwati do ſytoſti. Oſmého dne dáwal ſe gim Chleb
ze Rži a Hedwſſe pečený / a čaſem y Maſſo wařené za pokrm měli. Když
pak byl Hrad dokonán/ dali gemu gméno Nižbor.

Dobřenice a Libčany založené Léta 780 o čemž
Hágek pjſſe těmito ſlowy: Dobromjr Bratr Bidůw / genž byl také Syn
Slawimjlůw Pana Kauřimſkého , dlauhý čas po ſwém Bratru teſkliw
gſa / wzaw od Otce odpuſſtěnj / za nim ſe k Weychodu Slunce obrátil, ma
ge ſebau mnoho Czeledi ſkrz huſté leſy přiſſel až k Bydžowu/ proti němuž,
to Bratr geho wyſſel s radoſti, a tu ſpolu několik dni pobywſſe/ Bijd vka,
zal Dobromjrowi Dwůr hognégſſy paſtwu a vrodnégſſy Zemi, a tak hned
toho dne Dobromjrowi Dwůr proſtranný založen , a nazwán od gména
geho / Dobronice a neb Dobřenice. Dotčený Dobromjr měl Ženu řeče,
nau Domaſlawa / s nižto zplodil Syna řečeného Libec/ gemužto tehož
Roku wegda na Horu wyſokau a ne přjkrau Dwůr založiti kázal, a Dům
pewný Kamenný poſtawiti / kterémuž dáno gméno Libčan.

Střjhow Hrad/ založil Léta Páně 786. Střjh
Syn Klaſoňůw o němžto chwála ſſla po wſſy Zemi/ pro geho kraſné a v,
ſſlechtilé poſtawenj.

Léta Páně 807. w Czeſkém Knjžetſtwij weliká
hognoſt Chlebůw byla y Obilij/ tak že dáwali Žita za dwa Penjze , co ge,
den Člowěk mohl vneſti: při tom doſtatku Obilij/ Střjbra/ y Zlata / v
[illegible] ſe mnozy na Stawenj / za kteraužto také přičinau / poſtawen byl na
[illegible] Hoře kteráž ſlaula Lichnice Hrad/ kterýž tak také za dlauhý čas gme
[illegible] byl, až mu Morawaný přezděli Lichtmburgk, a to ſtawenj dálo ſe
[illegible] Lidoſlawa ze Wſy Hronow.

Oheb Hrad/ na hoře týmž gménem gmenowa
ný Cžáſlaw a Newřes Wládykowé/Léta Páně 811. Bogak Syn Slowo,
chůw,z rozkázanj Otce ſwého poſtawiti dal/gemužto činili pomoc Czeledi
a Chlebem,Otec ge° Slowoch/a ſlibili temuž proti Nepřátelům geho Mo
rawanům wždycky nápomocni býti.

Rzepice Hrad založen Léta 817. ſpůſobem tim,
to. Žena gedna pozůſtalá po Manželu ſwém Kráſylowi welmi pyſſná,
rozkázala Dům kráſný na gedné hoře , yako Hrad poſtawiti , a dala mu
gméno Rzepice, a weliký poklad Zlata na něm položila , neb měla množ,
ſtwj dělnjkůw / kteřjž vſtawičně Zlato kopali, gini k Wodě Pjſek wozyli /
druzy prali, a třetj Zlato w hromadu ſpauſſtěli, na každý den mnoho téhož
na Rzepicy dodáwali , a s takowau pilnoſti, welmi Panij ſwau zbohatili.

Sſtékeň založen Léta Páně 818 yakž wypra,
wuge Hágek mluwjc o tom takto: Geden z Služebnjkůw Rzepice , gmé,
nem Wſſeken, zamilowaw gednu Služebnjcy Panij ſwé gménem Bra,
ſſenu/ poſlal k ſwé Panij žádage aby mu gi dala za Manželku / čemuž ona
s hněwem odepřela / a k tomu geho do ſſpalku za obě Nohy wſaditi káza,
la / y Ruce gemu Legči ſwázati / prawjc že ho nedá wypuſtiti , až od něho
Zlato / kteréhož on mnoho měl, wſſecko mjti bude. Mezy tim Braſſena
chtě ſwému Wſſekeniowi pomoc včiniti , čaſu nočnjho Srub podkopala /
a k němu přiſſedſſy wywedla ho z Wězenj , a ſſla s nim na gedno pūwrſſy/
tam s nim bydlela / až po malém čaſu Wſſeken ſpůſobiw dělnjky, tegně
Dům ſobě dal bezpečný poſtawiti. Rzepice když zwěděla že Wſſekeň vſſel z
Wězenj , a Braſſena že ſe ſtratila / počala ſe welmi obáwati aby od něho
poněwadž byl welmi zůřiwý/ vkládně nebyla zaſtřelena/ pročež rozkázala
ſe wſſudy po nich ptáti / miloſt y dary gim dáti ſlibugic/což když gim ozná
meno přiſſli na Hrad Rzepicy , a Panij Wſſekniowi y Braſſéně , každému
z nich dala Zlata, což vneſti mohli a při tom gich proſyla aby daleko od ni
pro budaucýho přátelſtwj zachowánj nebydleli, a oni to ſlibili včiniti. A
tak ten Dům doſtawili, a dali gemu gméno Wſſekeň/ kterémuž potom řj,
kali Sſtékeň.

Léta 821. Němcy Miſſenſſti wedlé Labe/ Le,
ſy a horami puſtili ſe do Cžech , a položili ſe v Hradu Střekowa tegně / a
když zwěděli ſkrz ſſpehéře, žeby Pán Hradu toho odgel k Knjžeti Wogeno
wi na Wyſſehrad/ge° přigezdu pilně ceſty oſadiwſſe očekáwali;kterýž na nic
takowého nemyſlic , s gedniim Služebnikem domu ſe nawracowal, tok
Němcy wyſkočiwſſe yali ho , a ſwázaného do Němec poſlali. Puſtili ſe
potomně wyſoko na Horu po Labi, a tu znamenité ſſkody činili/ Lid lau,
pijce, ſſacugjce, y mordugjce / nawracugjce ſe pak do Kragjny ſwé / Hrad
dotčený wybrali a ſpálili.

Bezděchow/ ginák Bezdiekow Léta Páně 824
Bezděch Muž znamenitý / Sſwagr Wogenůw , a Bratr Kněžny Baňky /
na tom mijſtě kdež ſwé ſtany měl když proti Miſſnianům s Wogſkem táhl,
na wěčnau památku wyſtawiti dal/ a gey od gména ſwého Bezděkowem
nazwal.

Swadow založil w Létu Páně 826. nedale-
ko od Labe / nějaký Ruſſyſwad, že Wſy řečené Bučinky/a žádal gſt Brat-
ra ſwého Lahoboře / aby ſe nedaleko od něho oſazowal / proto geſtližeby
gim Nepřátelé ſſkodu činiti chtěli / aby ſobě yakožto Bratřj nápomocnj
byli, a tak Lahobor s Ženau ſwau Wětruſſy nalezna mjſto přjhodné při
Rzece, dal ſobě na něm Dům poſtawiti / gemužto y gméno wložil, totiž
Wětruš.

Kunákůw Dwůr w ſtranie Wýchodnj nedale-
ko od Rzeky Labe / Léta 838. wyſtawěl Muž welmi možný a bohatý gmé
nem Kunat, kterýž byl z Rodu Kwaſoňowa a Bozděchowa / y Kněžny
Baňky / při kterémžto po mnohých Letech založená Wes, a ta gmenowa-
ná geſt Kunatice.

Hrad Radoſtjn / Knjže Křezomyſl mage hog
noſt Zlata y Střjbra / w Létu 844. Synům ſwým poſtawiti dal, a když byl
dokonán, dal gemu gméno Radoſtjn / y tam Syny ſwé Neklana a Nebi-
hoſta wypravil / kteréž y s Hradem poručil Služebnjkowi ſwému, gemuž
řjkali Swětlo. Kněžna pak Libuſſka welikými prozbami žádala zato
Křezomyſla / aby Synowé gegi při ni na Wyſſehradě chowáni byli, a on
hnut gſa prozbami / kázal obadwa přiweſti na Wyſſehrad / neb toho ča-
ſu Neklan měl Let 15. a Nebihoſt byl w čtwrtém Roku. O ſpalenj toho
Hradu položeno w Stawu Rytjřſkém / pro kterézto ſpálenj vſtanowil za
Práwo Poddaným ſwým Křezomyſl / kdožbykoli komu ſſkodu ohněm v-
činil, aby ſám také ohněm treſtán a ſpálen byl.

Wlaſtiſlaw / Léta Páně 855. gezdic po Horach
nalezl w Kragině Bjlinſké mjſto gedno / kteréž ſe gemu k ſtawenj Měſta
welmi ljbilo mezy dwěma Horami / z nichž gedna ſlaula Přjpek a druhá
Mednek / y wymě řiw mjſto, kázal Měſto založiti / mnoho Leſůw wyſe-
kati a z toho Dřjwj a Kamenj Domy ſtawěti kterémuž dáno gméno Wla
ſtiſlaw. Na tom mjſtě až poſawád za Třebenicy pozůſtáwa Wes řečená
Wlaſtiſlaw / nedaleko od Hradu, kterýž ſlowé Skalka.

Léta Páně 856. Lučane a gini té Kraginy oby-
watelé / ſebrawſſe ſe táhli ſpolečně a položili ſe na wrchu Opukowém: od-
tud třetjho dne hnuli ſe k Hradu Pácowu, a ſylně k němu ſſturmugjce, do-
byli ho za půl dne, Pána na něm řečeného Losbud gali, a poſlali k Knjže-
ti ſwému / kteréhož on kázal oſlepiti, a odtud táhli k gednomu hradu pře-
pewnému řečenému Zlonic / kterýž ſpálili, rozbořili a Přjkopy geho zame-
tali. O tom když Bogmjr Pán Hradu toho Knjžeti Neklanowi ozná-
mil / hned wyſlal Newoge a Loſkota k Wlaſtiſlawowi Stregcy ſwému /
žádage aby pokog s nim zachowal / ale Wlaſtiſlaw rozhněwaný Poſlům
těm po Oku wylaupiti dal / přikázaw gim přjſně aby domu geli, a wjce s
takowým poſelſtwjm k němu negezdili.

Poſtawen geſt Léta Páně 864. w gednom we-

likém Leſe / Hrad geden welmi pewný / ſkrz bohatého a ſtatečného Muže,
gemuž bylo gméno Haluz / a dal geſt tomu Hradu tegně wyſtawenému gmé
no Kutla. Dlauho ſe Haluz na tom Hradě tagil / a odtud Wlaſtiſlawowi
a Lučanům činil weliké ſſkody a neywjce čaſem nočnjm / tak že ten Hrad
hogně laupežemi zbohacen byl / o čemž Neklan dobře wěděl, neb ſe to wſſe
dálo s geho wědomjm a powolenjm.

Mileſſow Hrad / Klapag / a Hoſpozyn / při-
pomjná Hágek w Liſtu 56. a při Létu 88. těmito ſlowy. Ne ſtarſſj Syn
Sukoſlawu gménem Mileš / a powolenjm Otce ſwého dal ſobě Hrad pe-
wný a yako nedobytý poſtawiti před Horami na gednom přiwrſſj / kterýž
kázal mocně ohraditi / a dal mu gméno Mileſſu Hrad / a když byl dobře na-
ſſpihowán wſſeligakými potřebami / Mileš a Sukoſlaw činili z něho weliké
ſſkody okolo Klapého Hradu a Hoſpozyna / Lidi gjmali / na Sukoſlaw a Mi
leſſow s nimi ſe wodili / a tam trápice ge ſſacowali.

O Hradu řečeném Přjmda / od koho by wyſta-
wen byl / yakým ſpůſobem nalezen / a komu darowán / doſtatečně wypiſuge
Hágek w Liſtu Kronyky ſwé 104. takto:

Knjže Oldřich čaſu Letnjho wypravil ſe na Low do Leſůw dalekých /
gehožto geden z Wládyk welmi bohatý / vwedl na ſwůg Hrad / kterýž ſlaul
Drſſka / odkud potomně čaſtokráte ſpolečně na Low gezdili. Přihodilo
ſe čaſu gednoho že Knjže žena ſe po Zwjřeti / od ſwých Služebnjkůw hned
ranjm gjtrem ſe odrazyl / tak že y w Leſe zablaudil / y wygel na geden Wrch
pilně hleděl na wſſecky ſtrany / zdaliby mohl negakau Wes ſpatřiti / a nemo-
ha pro wyſoké a huſté Dřjwi nic takowého widěti / Koně přiwázaw / wlezl
na gedno přewyſoké Dřewo a z něho ſpatřil Hrad geden na wyſoké Hoře po
ſtawený / y zradowal ſe a znamenal dobře geho položenj / wſedl na Kůň a ry-
chle k němu poſpjſſil. A když byl blízko od Hradu / počal wyſokým hlaſem
wolati ale žádný ſe mu neozwal / pročež wzaw gednu welikau Oſtrew / při-
ſtawil gi, a lezl po nj až k gednomu Sklepowému Oknu a tudy wſſel do to-
ho Hradu. V Brány owſſem nalezl zdwjžený Moſt / w Sklepjch mnoho
Sudůw Wjna / Zbroge a Raucha zetlelého doſtatek / ale žádného tam Člo-
wěka newiděl / y podiwiw ſe tomu týmž Oknem zaſe ſe ſpuſtil / a gel k ſtraně
Wýchodnj / a čaſu wečernjho na Hrad Drſſku ſe nawrátil k ſwým / kteřjž
ſpatřiwſſe Pána ſwého / po zármutku welmi ſe radowali. Knjže pak poſa-
diwſſe ſe za Stůl k Wečeři / počal ſe tázati Wepřka držitele Hradu Drſſky /
wěděl li by co o negakém puſtém Hradu / a on odpowěděl že newj / ani geſt kdy
od koho ſlyſſel / aby tu w těch Leſých a puſtinach Hrad yaký měl býti / a Knj-
že hned tu ſwau wſſecku přjhodu pořád počal wyprawowati. Geden pak
z přjſtogjcých ſlužebnjkůw geho gménem Prym za ten Hrad Knjžete pro-
ſyl / a on yakožto Pán ſſtědrý prozbu geho připuſtil / a tak od toho ſlužebnj-
ka / řjkali Hradu tomu Přjmda / kterýž ſe až poſawad ſpatřuge.

Kdo by pak Hrad ten ſtawěti dal / ſpráwa ſe o tom w Kronykách Něme
ckých nacházy takowá. Cyſař Gindřich toho gména prwnj / kterýž pano-
wati měl Léta 920. a panowal let 18. měl Dceru welmi pěknau gménem
Elenu / kterauž zamilowal Albrecht Hrabě z Aldeburku / geni byl tehdáž ſlau
žil při Dwoře Cýſařſkém / a ona také nemeně geho milowala / y ráda chtěla
Manžela mjti. On znamenaw to, že by ſwým Rodem Cýſařowé rowen
nebyl / Aldemburſké Zbožj prodal Cýſaři / a shromáždiw Penjze / počal po

Lesých a po pustinach gezditi/ příhodného mjsta kdežby tegně Hrad sobě postawiti mohl/ wyhledawage. A když se gemu zdálo mjsto to neypřednègssý/ přiwedl mnoho Dělnijkůw/ a tu kázal Lesy planiti, Kamenj lámati, Wápno páliti/ Zdi Sklepy a Pokoge na rychlost stawěti / a když byl dokonan opatřil gey spýži wsseligakau/ tak žeby mohl sám Desátý za Sto Let o té strawě žiw býti.

Naposledy po wykonánij wssech wěcy k tomu potřebných/ swolaw wssecku swau Czeled y Dělnjky do gednoho Domu na předhradij / a zawřew gepewně, Dům zapálil/ a tak zahynuli wssickni w tom Ohni/ sám toliko gediny na tom Hradě zůstal / což včinil z té přijčiny aby žádný nic o tom Hradu newěděl. Pobyw tehdy tu za krátký čas / nawrátil se ke Dworu Cýsařskému a tu Cýsaři yako prwé zwykl slaužil/ a s Pannau počal se porozumjwati/ yakby mohli swogi býti. Czasu gednoho wyssla Panna před Hrad a tam od Hraběte na Kůň wsazena/ a držijce se geho mužně, aby rychle preč pospijssil napomijnala. Když pak po Lesých blaudjce/ (neb k němu cesty nebylo) toho Hradu dlauho hledali / w geden den welmi ráno přigeli až k Wratům geho / a wssedsse do něho tam gsau s weseljm přebýwali/ a toho což byl Hrabě prwé přihotowil požjwali : Což se dálo Léta 925, Po pěti Letech Cýsař Gindřich genž byl dworem w Řzezně / času gednoho wygel na Low s swými Dwořany do welkých Lesůw a Hor / y přihodilo se gemu/ že gest na swým Koni za gednijm welmi Rohatým Zwijřetem běžel / tak dlauho až wssickni Dwořané od něho se stratili/ a sám zase nikterak k nim nemohl vhoditi. Že pak byl den mračný / newěděl na kterauby se stranu obrátiti měl/ y přigel k gednomu Potoku/ gel po něm nahoru zdaliby nalezti mohl někakau Wes/ y vdá se mu nahoru w Lesých hustých pohleděti/ y spatřil Hrad z daleka/ a zradowaw se welmi / k němu aby ho tma nočnij nezachwatila pospijssil /ale pro husté Lesy a Skali weliké/ nemohl brzo k němu přigeti/ wssak snažil se welmi/ že k němu když se smrkati počalo přigel/ a počal v Mostu Hradu toho wolati yako bez přestáni/ proto že giž tři dni nic byl negedl. Hrabě a Elenka slissijce křik/ vlekli se welmi/ a wssak Hrabě wyssel na Parkán k němu promluwil / a tázal se čehoby žádal/ a on odpowěděl řka: Zablaudil gsem/ prosým wás Chleba mi dnes toliko degte / ať se maličko posylnjm/ a zegtra mně cestu po kteréž se ptam vkažte. Elenka také žádostiwa gsauce Człowěka widěti wyběhla/ a tu vradiwsse se pustili Hosta na Zámek/ genž měl welikau hustau a dlauhau Bradu / neb těch pět let yak Dceru stratil Brady swé holiti pro zármutek nedal/ protož gsau oni ho nepoznali/ ale on Dceru y Zetě welmi dobře poznal / wssak gest gim sebe nikoli zgewiti nesměl/ obáwage se od nich zlé přijhody. Rozswjtiwsse tehdy swětlo ctili Hosta swého s welikau ochotnosti/ neb gim giž Człowěk welmi wděčen byl/ kterehož žádného od tak dlauhého času newiděli / při tom ptali se ho kdoby byl a odkud / kterýž pozměniw hlasu prawil se býti Rytijřem z Země Vherské/ a že gest po dobrodružstwij gezdil/ y wssecky Penjze vtratil/ a do swé Kraginy žeby se nawrátiti chtěl. Mezy ginými řečmi tázala se Elenka/ coby bylo slisseti o Gindřichowi Cýsaři/ a on odpowěděl že giž minul Rok yak vmřel. Načež dij Elenka / o co to ráda slissijm/ že gsy mi tak dobrau nowinu powěděl, chcyť za to sama swau Rukau krásné Lůže vstlati / aby na něm yako ctný Rytijř odpočinul / a dobrý sen mage / aby spal až do zegtřka/ neb gistě gemu toho přegi / a tolikéž bych přála wssemu Rodu mému / neb by mému milému y mně nastala takowá swoboda / kterážby nás welmi těssila. Ř řekl Cýsař / giž gest Cýsař dáwno kdež milý Pán Bůh Dussi geho obrátiti ráčil/ ale pro sým Pani milá/ neračte mi za zlé mjti že se wás optám/ kdybysste ho w swé

mocy tak yako mne máte/ nebosstijka měli/ yakbysste ho chtěli ctiti: a ona řekla chtělabych to s swým milým spůsobiti/ žeby do zegtřka nemohl žiw býti. Ráno Host onen wstaw poděkowal Hospodáři y Hospodyni z dobrého chowánij / a wzal od nich odpusstěni / a oni ho wyprowodili až před Wrata Hradu dotčeného. Cýsař znamenaw mjsto/ a Hor položenij dobře spatřiw/ neb ten den yasněgssý byl, k Poledni se obrátil. A když do Řzezna přigel / s radosti od wsseho Lidu witán byl. Ř sgeli gsau se k němu Knijžata aby geg yako straceného witali. Po několika dnech žádal gich za to, aby s nim na Wognu geli, že chce gednoho Hradu dobýwati/ k čemuž oni snadně powolili. Rozkázal tehdy Cýsař Lid sebrati, a mnoho Seker s sebau nabrati a sám Lidu tow wůdcy byl/ kterýž když byl přiweden na mjsto to kdež giž žádných cest nebylo/ kázal Lesy sekati a cestu klestiti až k Hradu tomu. Ř oblezen byl Hrad/ ale žádný newěděl yakýby tu nepřijtel na tom Hradě byl / pročež tázali se Cýsaře, kdoby na tom Hradě byl/ a on odpowěděl/ též máte mého bezděčného Zetě s mau mně neposlussnau a nepoddanau Dcerau. Hrabě vslissew hřmot / wyběhl na Most a ptal se coby to bylo/ a powěděno gemu , že Cýsař Gindřich kterýž nedáwno byl v tebe na tomto Hradě / kteréhos ty pro dlauhost Brady nepoznal/ když gest s tebau twůg gedl Chléb, tobě y swé Dceři rozkázal hned na hrdlo odpowěděti. Odpowěděl Hrabě že se chce brániti/ ale neměl čím/ neb wssecky Ruſſe zetleli/ a Tětiwy shnili/ z čehoby giné vdělal neměl/ Kamenjm toliko brániti se počal. Elenka rychle nad Most běžewssy na Zábradla / wysokým hlasem wolati počala, řkauce: Wězte to wssickni / že yá po swém milém žiwa býti nechcy/ nezabigeli mně kdo giný/ chcy se sama zabiti. Knijžata počali se za ně před Cýsařem přimlauwati / aby gim ráčil milost vkázati. Tak dlauho prozba trwala/ až Cýsař gim milost včinitislíbil, a zaplakaw (neb sám byl také Frengiř) řekl/ O milosti yak masa mnoho rozličných přijhod.

Ř včiněno Přijměřij, a smlauwa Hraběti oznámená/ kteraužto přigawsse Hrabě a Elenka spustili Most/ wyssli z Hradu, a padnauce na swé Twáře před Cýsařem/ prosyli za milost, a Cýsař yako Pán milostiwý wsseckù gim vmu odpustil , a hned aby s nim geli do Řzezna poručil, a oni wzawsse swé poklady před synij zakopané/ zdwjhli gsau Most, a Hrad po sobě wyssedsse wen zawřeli , a s Cýsařem y s Knijžaty obrátili se k Bawořům: a to se dálo Léta 930. a tak ten Hrad byl pustý zůstawen, až gey Knijže Oldřich tolikéž zablaudiw/ nalezl, a potom Služebnijkowi swému Prymowi / yakž nahoře oznámeno/ darem dal.

Důwod gistý, wzatý z Kronyky Hágkowé/ z Listu 133. a w Létu 1070. že Tělo Swatého Gaudencyusa do Prahy z Gnězna zanesseno.

PŘzihodilo se že Mládenec geden od Kostela S° Wjta na Hradě Pražském ze Sskoli/ gemuž bylo gméno Kozmas/ kterýž potom Děkanem y Biskupem byl téhož Kostela, stoge w Kostele před Oltářem Swatých Kozmi a Damiána/ řijkal Zialtář: tu přissel k němu Muž geden nesa Swjcy, a blijže k němu přistaupiw řekl / milij Mládenče prosým tebe/ powěz mi, kde leži Swatý Radijm Bratr S° Wogtěchaw: odpowěděl Mládenec / kteréhož prawiš býti S° gesstě není řádem Cýrkwe Swaté za S° wyzdwjžen / gesstě se zaň při Mssech Swatých památka činij yako za giné mrtwé / kterýž řekl / o tom yá newjm, než to wjm / když

gsem byl w Městě Krakowě tři Léta / w gednom Podzemnjm Sklepě v Wězenj / do kteréhož bylo malé gedno okýnko / kterýmž mi Chleba a Wody, řjdko podáwali / w té vzkosti když gsem teskliw byl, gednoho dne přistaupil ke mně Muž nějaký, gehož byl Oděw yako Snjh / a Twář geho stkwěla se yako Slunce / y vlekl gsem se, a byl gsem yako wytržený z mysli, a yakobych z těžkého snu procýtil / y poznal gsem že před Městem stogjm, a ten kterýž mi se w Zialáři vkázal stál wedlé mne, a řekl ke mně / gdi do Prahy, a neboj se žádného / a wegda do Kostela S° Wjta na Hradě Pražském / poklekna v Oltáře Swatých Kozmi a Damiána v mého Hrobu poděkug Pánu Bohu, že gest tebe z toho Wězenj wyswobodil. Ržekl gsem gemu: Muži Božj kdo gsy ty, a které gest gméno twé? a on odpowěděl / yá gsem Radjm Bratr S° Wogtěcha, a yakž to powěděl / hned zmizel od Očj mých. Mládenec to wyslissaw, Hrob S° Radima y Oltář Swatých Kozmi a Damiána gemu vkázal, a to co se stalo do swých Knih zapsal / yakož pak při těch Hrobich tu w Kostele častokrát diwy y diwowé toho času se vkazowali / obzwlásstně strážným / kteřjž časem nočnjm Swětlo rozswěcowali w Lampách, a giné Swjce k tomu zřjzené.

Léta 1126. Knjže Soběslaw kázal oprawiti zbořený Hrad Přimdu, a Město Tachow / genž bylo zpáleno / kázal také znowu wystawiti: rozkázal také Kostel S° Giřj genž byl rozbořený nahoře kteráž slowe Zřjp postawiti, a Gindřich Biskup Olomaucký na den S° Giřj gey slawně poswětil.

Léta Páně 1391. Král Wáclaw pro vkrutnost swau málo Panům Cžeským wěřil, protož kázal místa příhodného k stawenj Zámku hledati, y nalezeno místo gedno w Lese málo wjce než půl míle od Wyssehradu / nedaleko od Twrze Kundratice / kteréž spatřiw sám osobně Král / kázal tu Les posekati a Skálu lámati / Sklepy hluboké z Cyhel dělati, a Zámek pewný na tom místě postawiti / gemuž dal gméno Nowý Hrad, a když byl dokonán / poručil gey Obilým a giným potřebami bez nedostatku opatřiti / prawjc že se tu chce, (budeli toho potřeba) wssj Zemi brániti.

Léta 1414. Hawýři wysslí z Hory Kutny do Městečka Malýna na Poswjcenj, a někteřj z nich ssli na Hrách do Pole neb na Lusky / ale Měssťiané od něho ge odehnali. Oni pak přigmauce giných Hawýřůw několik Set wběhli zbrogně do toho Hrachu / skákali a tancowali po něm tak dlauho až wsseček posslapali: což wsse Malinssti dobře widěli / ale nic proti tomu řjcti nesměli. Oni pak nemagjce na tom dosti / obstaupili Městečko wůkol, a ge zapálili kdožkoli wen z něho běžeti chtěl / toho nemilostiwě zabili, a kdožkoli tam zůstal každý w tom Ohni zahynul. Stalo se w Nedělj o gich Poswjcenj.

(:)

Registrum dwauch prwnjch částek pro snadněgssj každého Artykule nalezenj.

C.

D.

E.

F.

O.

Opatowský

P.

R.

Rudolff

Z.

Registrum Stawu Panského.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

Registrum Stawu Rytýřského.

A.

B.

C.

D.

List

E.

F.

G.

H.

J.

K.

List

L.

Brod

Giná Měſta wedlé Alffabetum poznamenaná nalezneſs.

Dokonáno w Slawném Starém Měſtě Pražſkém / w Impreſſý Dědice Jana Sſumana / w Pátek po Památce Rozeſlánij Swatých Apoſſtolůw / ginák 19. dne Iulij, Léta od Narozenij Syna Božijho / Tiſýcýho Sſeſtiſteho Druheho.

Leta 1802, Obilj platilo na 4a s. Ned[illegible] [illegible]
a až do žni:

Pšenice 1 M. ungiarsky	10 f	30 x
Žito	8	
Ječmen	7	
Oves	6	
Hrách	8	
Proso	9	15
Vyška	6	30

Maso 1 lb. hovězi . . . . 8 x
Pivo 1 Maz 6

